Rab 1840

Vol 52

C. 135
C. 4

Vincentius de Herculanis
de Perusia. In primaz
Infortiati partez.

CASA DE SSA THISTE

BE

¶ Vincentij de Herculanis de Perusia. V. J. doctoris excellētissimi: ac aduocati pfistorialis dignissimi. Lectura insignis super prima infortiati parte. Feliciter incipit.

¶ Soluto matrimonio. Rubrica.

J.o. rubrice

Diuidi pōt in octo ptes ad faciliorē declarationē licet glo. se ipsam diuidere videat in ḡttuor ptes. In pma cōtinuat rubricā ad pcedētia duobus modis. In scōa q̄ incipit ibi: scōo no. ꝛc̄. gl. no. In tertia que incipit ibi: tertio quero ꝛc̄. querit ꝛ rñ. In quarta que incipit ibi: ꝛ tractat h̄ volumen ꝛc̄. declarat de qbus tractet h̄ volumen. In qnta que incipit ibi: itez dicūt qdā q̄ Byr. ꝛc̄. reprobat opionē eoꝝ q voluerūt q̄ Byr. nō habuerit notitiaz de hoc libro. In sexta que incipit ibi: quarto ꝛc̄. tacite q̄rit ꝛ rñ. In septima pte que incipit ibi: ꝛ semp hic ti. ꝛc̄. silr tacite querit ꝛ rñ. In octaua pte que incipit ibi: item no. ꝛc̄. declarat q̄re in rubrica ꝓponat vbuz matrimonio. Et cum glo. ordinate pcedat ptermisso ordi-
1 ne Bar. qui nō sequit ordinē glo. † Assummo pmā partez ipsius glo. Cuius pma continuatio cum nō fiat ad prima put dz iuxta. l. ij. ff. de sta. ho. improbat cōiter per Bar. ꝛ doc. nec pōt saluari fm Jmo. ppter id qđ dicit glo. in rubrica. s̄. de pdi. fur. q̄ vbi est pncipiū libri nō est necessaria cōtinuatio ad prima pcedentia cum hic nō sit caput libri: vt dicit hec glo. in scōa parte nisi qs diceret idē esse dicēdū vbi est pncipiū voluminis put hic est tñ ea rō que vī reddi
2 quare in pncipio libri nō sit necessaria cōtinuatio † qz. s. qđ primū est aliud ante se hīe nō pōt vt in prima constōne. ff. J. nos vō ꝛc̄. que vī reddi per Bal. in Rica. C. de ser. fugi. nō vī militare vbi est principiū voluminis nō aūt libri vel qz in pncipijs librorꝝ nō cōuenit fieri cōtinuationē ad prima rubricā vel ad singulares rubricas sz ad materiaz seu tractatū pcedentis libri vt pbat insti. de obli. ex q̄si delic. vbi imperator talr in pncipio libri facit ꝓtinuationē ꝛ per glo. in rubrica. J. de pua. delic. si ergo ista est ratio q̄re in pncipijs librorꝝ nō sit necessaria cōtinuatio ad primā pcedentem rubricā qz. s. nō cōuenit vt pmisi ista nō militat vbi su-
a mus in pncipio voluminis ergo ꝛc̄. a nō pōt ēt pñs ꝓtinuatio cum sit a remotis saluari q̄si ad prima fieri nō possit cū imo ad prima fieri possit vt patet ex scōa ꝓtinuatione. Et q̄ a remotis tolleret cōtinuatio vbi nō pōt cōmode ad prima fieri ēt q̄ nō simus in pncipijs librorꝝ pbat in. l. j. ff. si ta. te. nul. ex ta. vbi. J. p. continuat illū tractatū. de bo. pos. abinte. ad rubricas in qbus tractat de bonorꝝ possessionibus que cōpetūt cōdito testō nō aūt ad primā pcedentez q̄ est si qd infrau. pa. qz ad illaz cōmode fieri nō poterat ꝛ ita p illū tex. in. d. l. j. si ta. te. nul. ex ta. dicit Rapha. cu. hic
3 ꝛ Jmo. in rubri. J. de appel. † qui no. dicit q̄ nō est absonuz vbi cōtinuatio fieri nō pōt ad prima q̄ fiat ad ti. aliquaꝰ remotū cuius occasione incidenter ēt aliq̄ alij tituli positi fuerūt ꝛ ita dicit pcedere qđ bī in. d. l. j. nam poterat fieri ibi cōtinuatio ad ti. de bo. li. ꝛ de liber. vniuer. in qbus tractatū erat de certa specie bonorꝝ possessionis que datur cōdito testō lz incidēter fuerit tractatū de assigna li. ꝛ successione de remedio reuocādi alienata in fraudē patroni. Scōa vō cōtinuatio cōiter approbat per doc. quā amplia vt hic per Bar. Ex cuius ampliatione vī q̄ subsistat ēt pma continuatio cum ti. de iure do. nō sit remotus in mā ab isto cū in vtroq̄ tractet eadē mā dotiū lz quo ad diuersos effectꝰ nec interuallant isti ti. per tiulos inter medios materie nō cōueniētis vt patet ex dictis Bar. dum ampliat ꝓtinuationez cuius dictis adde quo ad ti. de do. iter vi. ꝛ vxo. vt ma-
4 gis cōueniat materie dotiū † q̄ cum ti. ille pſupponat ma-

trimoniū pręsupponit ēt dotez cum in dubio in eo pſumat dos pmissa siue ꝓstituta vt per glo. in. l. mulier. s̄. de iu. do. de quo per Bar. in disputatiōe sua que incipit mulier hīs magnū patrimoniū ꝛc̄. ꝛ h̄ cōuenit ēt titulo de diuor. cum ergo isti ti. nō intermedient p titulos materie nō cōueniētis nō vident remoti imo pximi arg. l. duos reos. §. fi. J. de duo. re. vel dici pōt q̄ ḡlibet ꝓtinuatio diuersis respectibꝰ fiat ad pxima ꝛ sic pcedat quasi pma intendat cōtinuare mām pncipij huius voluminis ad materiā finis pcedentis voluminis. ff. veteris vt videat ordo voluminū ad qđ glo. in pma rubrica. ff. noui. Scōa vō cōtinuatio intēdit ꝓtinuare particularē rubricā ideo ad pximā particularē rubricā
5 cōtinuat vt cōuenit: vt. d. l. ij. de sta. ho. ¶ † Et no. est glo. in hac pma parte qz intēdit q̄ lz desierit ꝛ direptū sit matrimoniū oino duret dos siue nomē dotis qđ ēt ipsa rubri-
6 ca pſupponit p̄ qđ Pau. de ca. bic opp. † . q̄ dos sine mrī-monij eē nō pōt: vt. l. ij. s̄. de iu. do. ꝛ. l. fi. C. de do. añ nup. ergo male ꝛ p rubricā ꝛ per glo. ipsiꝰ soluto mrīmonio dī siue pſupponit dos saluādo rñ. Pau. q̄ vbi mrīonij nūq̄z fuit dos dici nō pōt: ꝛ ita pcedūt iura in p̄riū allegata sed vbi semel fuit p̄ctū ꝛ sic incepit dici dos lz dissoluat nō desinit esse dos quousq̄z sit recuperata vt pbat in. l. j. in fi. ꝛ in l. ēt. s̄. de fun. do. in qbus iuribus pdium dotale dī ēt soluto
b mrīmonioᵇ: postq̄ aūt eēt recuperata desineret esse dos ꝛ integrareꝰ cū alijs facultatibꝰ ipsius recuperātis vt pbat
7 fm ipz in. l. fi. C. cōia vtriusq̄ iudi. ¶ † Qui pdicta inducit ad. q. quā dicit se vidisse de facto in terminis statuti senēsis dictātis q̄ mulier hīs liberos nō possit testari nisi de q̄rta pte sue dotis reliquas tres teneat liberis reseruare an tale statutū habeat locū i vidua cū soluto mrīmonio nō videat dici posse dos ꝛ lz qdā dicta rōne ita diceret ꝛ sic dictū statutū solū locū hīe muliere testāte cōstāte mrīmonio tñ ipse determinat p̄riū q̄ habeat locū ēt in vidua qñ vt est dictū ēt soluto mrīmonio dī dos maxime si nō fuit recupata deci dit tñ hīe locū ēt recuperata dote (lz desierit esse dos) attēta mēte ipsius statuti qđ vī disposuisse de dote q̄ est de pñti dos ꝛ ēt de ea que olim fuit qz sic fm eum est cōis vsus loquēdi ꝛ ita dicit exp̄sse determinare Bal. in. l. j. circa fi.. C. vñ vir ꝛ vxor. vbi Bal. statuto mutinēse quo disponit q̄ si mulier p̄xit scōas nuptias ꝛ de vtroq̄z mrīmonio filios habuerit q̄ dotē suā teneat relinquere liberis vtriusq̄z mrīmonij equaliꝰ determinat hīe locū ēt in vidua cuz dotata ēt dicat que soluto mrīmonio dotē recuperauit allegat. d. l. fi. .C. cōia vtriusq̄z iudi. que potius facit in p̄riū fm Pau. l. vt pz ex eius dicto pxie relato allegat ēt Bal. in. l. fi seti⁹ p filia. s̄. p so. ꝛ. l. filie. C. de colla. ad idē auc. sz q̄uis. C. de rei vxo. actio. adducit ēt qz ita se hz cōis vsus loquēdi ꝛ reprobat Nico. de ma. q̄ ibi volebat p̄riū p. d. l. j. iūcta gl. j. C. vñ vir ꝛ vxor. ꝛ p. l. j. §. vt aūt. ff. eo. ꝛ ēt p illā rōnē qz sine mrīmonio dos esse nō pōt: ꝛ opinioni Bal. reprobata opione Nic. de matbe. adheret Saly. in. d. l. j. p iura ꝛ rōnes Bal. ꝛ ibi ēt Pau. de ca. q̄ in effectu tz idē qđ bic ꝛ allegat no. p Bar. in. l. ticio centū. §. ticio genero. ff. de cōdi. ꝛ demon.
8 † dum vult q̄ ēt añ p̄ctū mrīmoniū mulier dicat dotata cui aliqd noie dotis relictū fuit ꝛ logt in termis statuti exclu-
c dētis dotatā a successioneᶜ: ꝛ cū Bal. trāsit ēt Ro. in. d. l. j. p. d. l. ēt. de fun. do. ꝛ p. l. oēm. C. de bo. mater. ꝛ. l. filij. §. vi
9 dua. J. admu. † in qbus duobus iuribus vlti. loco alle. pbat q̄ vxor vidua dī manere i p̄ mrīmonio vñ cū adhuc dūret p̄m mrīmoniū ergo ꝛ dos q̄ est cū mrīmonio ꝛ sic cessat rō Nic. de ma. q̄ dos nō pōt esse sine mrīmonio cū decisione Bal. trāsit ēt do. Alex. in p̄si. suo. lv. in vl. col. in p̄ volu. ꝛ in de decisiōe Pau. bic. s̄. relata ꝛ ipsaz approbat quā ēt approbat hic dñs Fran. de are. attēta mēte statuti pdicti senēsis q̄ fm ipz vī fuisse in pbibēdo ipsaz mulierē relinq̄re vltra q̄rtā dotis exneo stātibꝰ liberis pp fragilitatē sexus mulieb̄ris vñ cū rō talis pbibitiōis militet ēt in vidua militabit in ea ēt decisio statuti vt pp tale statutū nō possit nisi de q̄rta pte sue olim dotis i exneū disponē q̄ tpe viduitatis largo mō dicit dos h̄ tñ dicit pcedē si rō talis pbibitiōis sit

a ¶ Ergo ꝛc̄. ꝛ no. ex pdictis q̄ diuersa sūt inter se liber ꝛ volumē ad qđ vide hic Bal. in p̄n. ꝛ vīd dicta l. pxia pte glo.

b ¶ Soluto mrīmonio. Et ad hoc etiā. l. ij. in p̄n. J. eo. l. si marito publico. §. fi. fm vnum modum intelligendi ꝛ ibi Bar. J. eo.

c ¶ A successione, ꝛ p eundez Pau. in. l. fi. ff. q̄ñ actio. ō pe. est an. per illum tex.

scripta i ipo statuto p no.p doc.l.l.si vo.ff.de viro.ff.eo.vbi
10 moder.volūt q ēt ti corceptoriis ⁊ exoribitātib⁹ i qb⁹ rō scripta ē fiat extēsio ex idēptitate rōis ad cāus qppbēdi possūt sub vbis ipsi⁹ dispōnis largo sūpto vocabulo p gl.no.i cle. j.i v.eligat.ō electio. Ubi aūt rō nō eēt scripta in tali statuto ipe tenere vī p̄ decisio.pau.iprobāo opi.Bal.⁊ adherēs opi.do.mathe.i.d.l.j.C.vñ vir ⁊ vxor.qr tale statutū mutinēse vī fcm̄ ne vxor seducat a viro vl a filijs scōi mr̄imonij vñ si ipsa habitat seorsuz a filijs ⁊ est sibi restituta dos mortuo viro nō est dicēdū q in ea vēdicet sibi locū pdictū statutū.† Preterea ꝓz ipm rōnes Bal.nō ꝓcludūt.ꝓma.n.q
11 ēt mulier ad quā est reuersa dos dicat oino dotata pay relenat qr ꝫ participiū dotata qō sonat in preritū satis bñverificat in ea q̄ semel būit dotē vel.n.est ipsaz dotatā:ꝫ dotē iam sibi datā recupauerit:ꝫ si dos pp dissolutionē mr̄imonij amittit nomē dotis remanet vnita cū reliquo p̄rimonio mulieris nō pōt amplius dici dos† vñ qr statutū vetat relinq vl donari dotē opz q tpe quo relinquit vl donat illa sit dos p regulā.l.in delictis.ff.si extraneus.cū ff.ō nova. ⁊ l.tici⁹ vbi p Bar.j.de te.mili.⁊ plenius p eūdē in.l.ex fō.j.ō vul. ⁊ pu.q q̄litas adiūcta vbo intelligit ꝫz tps verbi.Secūda rō Bal.q ꝫz cōez vsuz loquēdi dos dicat soluto mr̄imonio ēt vbi est restituta ēt pay velet:qr ꝫ est facti ⁊ esset ꝓbādū q ita fit cōis vsus loquēdi. Et p opi.Bi. p̄ Bal.adducit gl.no.⁊ ibi Bar.in.l ij.siue.iij.ff.de fideicō.hr̄di.pe.nā volunt gl.⁊ Bar.q post apprehēsaz hr̄ditatē p hr̄dem cessat q̄litas illa q res ampli⁹ sint hr̄ditarie.Et ppea p ipa hrs si forte ipsaz amisit vlteri⁹ nō pōt agere petitiōe hr̄ditatis:ꝫ actiōe in rez vt ibi p gl.in vbo nō ,cōpetere.in v.cerex ⁊c. ad qō ēt gl.in.l.j.eo.ti.ex quo dat intelligi q nō sufficit q̄litatē adfuisse:ꝫ requirit tpe dispōnis adesse p ꝫ ēt allegat qō vult Bal.in.l.j.C.sine 'cen.vl reli.q post q̄ res dotalis est restituta vxori nō ꝫz locū p̄uilegiū legis iulie de fundo dotali:vt non possit alienari:qr desijt eē dos.Ad allegata in p̄riū rñdet q loquunt añ exactaz ipsaz dotē solu.mat.qr adhuc durat ⁊ dr dos:sec⁹ post exactionē. Preterea.d.l. ff.C.cōia vtri.iu.ex supius dictis apparet q nō facit p bal. sed potius in p̄riū ⁊ in.l.filie.nō apparet q mr̄imoniū eēt solutū imo gl.in.l.filie ꝫ.C.ō colla.vī p̄supponere p̄riū qr dicit q filia ꝓfert dotē rāto minus accipiēdo iuxta.l.dotis
12 .C.e.ti.† Pōt ēt alio mō ⁊ melius rñderi q iura appellātia dotē solu.matri.loquunt large ⁊ improprie sumēdo nomē dos vel res dotalis ad qō.d.l.ēt.q̄ loquit † p verbū intelligit qō est verbū denotās fictionē:vt p Bar.in.l.si is q p emptore.ff.de vsuca.in.x.col.ad qō.l.si tibi bō.ff.cū ꝫ⁹.
13 de leg.j.† ꝫz nos sumus in statutis in qbus vba ꝓprie ⁊ stricte sumūt:vt.l.iij.ff hec vba.ff.de neg.ge.⁊ c.in nra.ō iniu. ⁊ dā.da.ergo ⁊c.⁊ ꝫ mō pōt rñ.ad dictū glo. Ly.⁊ Bal. in.l.rez quaz.C.de in.do.dū volunt q p̄ q recupanit dotē so.mat.p morte viri nō pt eā alienare ⁊ sic durat. Et ad.l. si.C.de bo.ma.⁊ alia iura q̄ p̄supponūt mr̄imoniū ēt post mortē alteri⁹ ꝓiugū pt rñderi q sibi ꝓcedūt ⁊ loquūt q̄dā largo ⁊ iproꝑo mō ad qō dictū Bal.in.d.l.si.q no.dicit q
14 vidua ⁊ vidua videtur in priori matrimonio:† nam verbum videtur est verbum qō denotat fictionem:vt.l.j.ff.de ieciss.ff.de vi ⁊ vi arma.⁊ per Bar.in.d.l.si is qui p emptore. Et ad illud quod dicit Barto.in.d.ff.ticio genero. quod adducit Pau.vt.ff.rettuli.potest respōderi q illud dictum est dubium ⁊ contra ipsum tenent Imo.⁊ Cu.in d.ff.ticio genero.⁊ Ful.in.l.non est matrimonium.de ritu nup.illa ratione quia nō cadit proprie dos:vbi nō est matrimonium vt refert dominus Alexan.in consilio suo.xiij. incipiente circa primum dubium quo queritur ⁊c.in.iij. col.in quarto volumine consiliorum [a] C Sed volens adherere opinioni Bal.⁊ sequacium.que est cōmunis possz ad adducta in contrarium respondere.Et primo ad illud quod presupponit Are.assignando rationem statuti senensis:de quo facit mentionez Pau.q nisi dicta ratio in ipō scripta sit non procedat dictuz Pau.† naz si illa est ratio ⁊ est vnica habetur p expressa iurta no.per glo.⁊ Bal.in .l.quamuis.C.de fideicōmiss.vnde fit extensio ex eius idē-

a C Consilioz. Et vide hic p senēses ⁊.j.diceda in articulo:an p̄cto matrimonio nulliter dicat dos.

b C Primi. Sicut alʒ i si. disponit in.l. hac edictali.C. de secū.nupt.

c C Allegatis. Ad qō ēt adde j.dicta.circa diffinitionē dotis dū tāgit an dos p̄missa dicatur dos. de quo ēt aliquid.j. p̄xi.

d C Opiniōes Et de validitate statuti p̄supposita ꝫ p pau. ⁊ p Bal.in.d.l. i.C.vnde vir ⁊ vxor. ⁊ similiū statutoz: vide dicta in.d.l. ex facto.j.de vul. ⁊ pu.⁊ aduerte qr ꝫz restituta dote:an āpliꝰ duret dos sūt o nniōes:tñ magis cōis vī esse q nō vt ꝫvide p Modernio.

e C Dotis ⁊c. Ad hoc.c.⁊ si necesse.de do. inter vir.⁊ vxo. j.i ⁊ ideo nec dos ⁊c.

ptitate prout si esset expressa per illam glo.in.d.clemen.j. de electio.Secūdo ad illud q ipse Are.contra Bal.dicit assignando rationem statuti mutinensis responderi potest nam potest negari q illa sit ratio predicti statuti:si.n.illa fuisset ratio dicti statuti satis fuisset q disposuisset mulierē non posse plus relinquere filijs secundi matrimonij quam
b primi:[b] ⁊ sic puidere solum filijs primi matrimonii aduersus insidias filioz scōi matrimōij.† Preterea filij scōi ma
15 trimonij verisimiliter ⁊ a magis cōiter accidentibus sunt minores tpe dispositionis ipsius matris:vnde nō est verisimile q per ipsos minores habeat ipsa mulier se duci: ⁊ q predictaz rōnem cōsiderauerit ipsuz statutū cū etas minor
16 fragilis sit:vt.l.j.ff.de mino.vnde verius videtur q † ratio dicti statuti fuerit fragilitas ⁊ mutabilitas sexus mliebris est.n.sexus fragilis ⁊ imbecillis:vt.l.ij.ff.j.ff.ad velle.⁊ mutabilis ⁊ variabilis.c.fozus.de verbo.signi.predictū ergo statutum disposuit q equaliter teneatur relinquere filijs primi ⁊ secundi matrimonij:ne ipsa mulier a filijs vel ab alijs se ducatur:adeo q dispariter disponat inter filios inter quos propter talia oritur de facili odij causa.l.cū oportet.post p̄n C.de bo.qz libe.sed predicta ratio militat ēt in vidua ergo ⁊c.Et ad illud de qualitate adiuncta verbo p d.ff.si extraneus.cuz si.rñ.q verbuz dos in hmōi terminis nō ponit qualificatiue ꝫz demōstratiue:⁊ ad ꝫ no.p Bart.
17 in.d.l.ex facto.† Tertio potest rñ.ad fundamētū factū per Are.per no.in.l.ij.siue.iij.ff.de fideicō.hr̄di.pe.negādo q per dissolutionem matrimonij ⁊ exactionem dotis desinat esse dos vt probant iura allegata per Bal.⁊.d.aucten.q̄ vis.nec est verum q loquantur ante exactam dotem imo post:vt patet in.d.l.fina.C.communia vtriusq iudi.⁊.d.l. si socius.⁊.d.aucten.quamuis.Nec ob.q.d.l.fina.potius facit in contrarium quia potest rñ.q quatenus dicit ⁊ probat q dos exacta est vnita facultatibus exigentis siue recuperantis loquitur per dictionez † quasi que est nota improprietatis:vt habetur in.l.diuortio.ff.si fundu:j.eo.licz aliquando sit expressiua veritatis:vt.l.j.ff.de transac. Nec ob.alia rñ.data ad dicta iura q quatenus soluto matrimonio appellant dotem loquuntur improprie ⁊ largo sūpto vocabulo:vt probat.d.l.etiam.naz licet dicta.l.loquatur per dictum verbum intelligitur denotans fictionē alia iura in mā loquentia non loquuntur per tale verbuz:vnde dicendum est q dicta.l.loquitur.solum pñs tps cōsiderando in quo nō est matrimoniū vel potest dici q sit expressiuū veritatis illō verbū intelligit:vt alʒ de dictiōe q̄si dr in.d. .l.j.ō trāsac.⁊ ꝫ nō incōuenit dicere:vt iura iurib⁹ ꝓcedēt ar.c.cū expediat.de elec.li.vj.maxime cū in.d.l.ēt.sit † vbū eē qō denotat vitatē:vt p Bar.i.l.si marit⁹.ff.legis iulie.j.
18 de adul.† Quarto pōt rñ.ad dcm̄ Bal.j.l.j.C.sine cē.vl reli. qr ipse Bal.ad illō q post q̄ res dotalis est restituta vxori sit alienabilis ⁊ q pdat nomen ius ⁊ p̄uilegia dotis nihil allegat:iura.n.sua rendūt ad ꝫ q solu.ma.añ restōnez res nō desiit esse dotalis:ꝫ q post q̄ est restituta desinat eē dos talis vt dixi: Bal.nihil ad ꝫ adducit ad.l.j.iūcta gl.C.vñ vir ⁊ vxor.⁊.l.i.ff.vt aūt.ff.eo.ti.rñderi pt.q ꝫz p dissolutionē mr̄imonij desinat eē vir ⁊ vxor:nō tñ ō̄sinit eē ⁊ dici dos vt ꝓbant iura.ff.allega. Preterea illa iura loquūt solū respectu viri ⁊ vxoris:ꝫ p̄dicta statuta loquūt respectu liberoz q ēt dicunt solu.mat. Et ex supius adductis in hac.q. apparet an dos sine mulier dotata dicat añ p̄ctū mr̄imoniū
c de quo p Bar.in.d.ff.ticio genero.⁊ i alijs locis.ff.alleg.[c] Jtē an post dissolutū matrimoniū añ restitutā dotē ⁊ in ꝫ
d pēs vñr ꝓcordare q sic. Jtē an post dissolutū mat.⁊ dotez
19 restitutā ⁊ in ꝫ sūt aliq opiniōes.[d] † An aūt p̄cto mr̄imonio sed nullit dicat dos.dicas q ꝓprie nō:vt.l.si cū dotē.ff. j.eo.hic p Bar.in.iij.op.⁊ in.l.si sponsa.ff.de iu.do.ibi exē
e plo dotis ⁊c.[e] facit.l.lex iulia.ff de fun.do.que ꝓbat q nō interueniente mr̄imonio:ꝫ sponsal⁹ nō est ꝓprie fundus dotalis datus p ipsaz sponsaz sponso:⁊ iō lex iulia ex interpretatione ad ipsuz trahit vt ibi dicit:⁊ hec faciūt p̄ Bar. in.d.ff.ticio genero.vt cū añ mr̄imoniuz nō dicatur ꝓprie dos statutū loqns ō dote vl dotata nō bēat locū i pma cui

relictum fuit

relictum fuit factum ꝑ dote cū statuta ꝑprie intelligantur vt.ſ.dixi.ſed ſaluādo Bar.poſſz rñ.q̄ ſtatutū pōt intelligi etiā de illa cui dos fuit deſtinata:put eſt illa cui doſ relicta fuit que ſub illo verbo dotata ꝑprie ⁊ vere cōprehendiť ſi illud verbum dotata accipiať nō ſolum ꝑ ea cui dos data fuit:ſed etiam ꝑ illa cui aliq̄d ꝑ dote deſtinata fuit q̄ō etiā ante matrimoniū ꝑprie ⁊ vere cōgruit q⁊ licet dos nō ſit vbi nō eſt matrimoniuz tñ bene eſt ⁊ cōgruit deſtinatio ali cuius rei ꝑ dote futura ⁊ q̄ taliter accipiať dictū verbum facit mens ⁊ ratio ipſius ſtatuti que eſt ꝑpter cōſeruādaz agnationez q̄ pariter militat vbi eſt dos data ꝑut vbi dos eſt deſtinata:⁊ alſ dixi.in.xij.fundamēto facto ad partem negatiuam ſecūdi dubij diſputationis incipientis puſinus quidam ⁊c̄.An autem dos iſta que improprie dicitur dos eo q⁊ matrimonium nullum vel q⁊ ſolum preceſſerunt ſpō ſalia habeat priuilegia dotis vere:ꝑ Bar. ⁊ doc.in.d.§.fi. d.l.ſi cū dotem.vbi enumerant multa priuilegia dotis putatiue que tñ locum hñt ex parte mulieris cum ſit eadem ratio dandi ſibi priuilegia in tali dote que eſt in dote vera vt facilius nubere poſſit:vt.l.ij.in fi.ff.de pui.credi.vbi.ff.p. aſſignat iſtam rōnem non autem locum hñt talia ꝑuilegia ex parte viri cum in ipſo ceſſet predicta ratio:vt.l.inſulam.
20 §.fructus.ff.eo.vbi ꝓbatur ✝q̄ vir fructus dotis putatiue nō lucratur:ſed ipſos retinet quatenus in vxorē cōſumpſit ad hoc etiam facit c.j.de do.inter vir.⁊ vxo.ibi dum dicit toram dotē ⁊c̄.ꝓbatur.n.in illo tex.q̄ maritus putatiuus nō bz priuilegium ne exigatur vltra q̄ facere poſſit qcqd aliud ibi velit glo.quam reprobāt Jo.an.⁊ doc.facit etiaz glo.in.l.ꝓſenſu.§.vir quoq̄.C.ō repu.que vult q̄ maritus putatiuus nō lucreť fructus ex adulterio vxoris putatiue ſicut lucrareť ex adulterio vxoris vere:⁊ hoc vult ēt glo.in .C.plerunq̄.de do.inter vi.⁊ vxo.facit ēt glo.magna.in.§. exactio.in.l.vnica.C.de rei vxo.actio.que vult q̄ maritus putatiuus nō bz dilationem ꝑ reſtōne dotis putatiue que
21 dať ꝑ reſtōne dotis vere.✝Quid aūt dicendum ſit ante traditionem ſiue dationez interueniente ꝑmiſſiōe an dicať dos ⁊ attenta diffinitione dotis poſita ꝑ Azo.quam refert Bar.in hac rubrica ⁊ ēt attenta diffinitione ipſius Bart. vī q̄ nō dicať dos aſi dationem ſiue traditionē rei ꝑmiſſe ꝑ dote:vterq̄ n.ponēdo diffinitionē ipſius dotis ꝓſuppo/nit dationem ſiue traditionē regri ad hoc ēt facit q⁊ vt dicit dñs Alex.in cōſi.ſuo.xiij.incipiente circa ꝑmuz dubiuz
22 ⁊c.in.v.col.in.iiij.vol.✝ꝓctus dotis eſt ꝓctus q re pficitur ⁊ ſi nō incipiat a traditione ſz a ꝑmiſſione nō appellatur ꝓctus dotis:ſz ꝑmiſſio q̄ nō eſt ꝓctus noiatus ꝑut ſm ipm vult Bar.in.l.iuriſgentiū.in fi.ꝓncipij.ſ.de pact.per.l.ad exactionem.C.de do.ꝑmiſ.Sed q̄ interueniēte ꝑmiſſione anteq̄z deueniať ad actum traditionis dicať:⁊ ſit dos vult Ang.in ꝓſi.ſuo.lxxvij.incipiente ſtatutuz loquiť ſimplr⁊ c̄.
23 ✝Et ꝓpterea concludit q̄ ſtatutum diſponēs vt vir lucreť certam partem dotis:ſz ēt in dote ꝑmiſſa:⁊ idem vult ipſe Ang.in ꝓſi.ſuo.clxxx.incipi.ꝑmitto ad euidentiam ⁊c̄.vbi improbat diffinitionē dotis ⁊ Azo.⁊ Bar.inter cetera q⁊ reſtringunt ſe ad dationem ſiue traditionem citra quaz in terueniente ſola ꝑmiſſione eſt dos vt ꝓbatur ſm ipſum in rub.C.de do.ꝑmiſ.⁊ in.l.ſi doté.⁊ i.d.l.ad exactionē.eo.ti. ⁊ in.l.j.§.jj.de col.bo.vbi dī q̄ dos ꝑmiſſa venit in collationē ergo dos eſt:ad idez.l.ij.C.eo.ti.⁊ de hoc.ff.dicek.duz ponek diffinitio dotis.Et illud q̄ō dicit do.Alex.in.d.ꝓſili. xiij.nō facit:nō.n.vult Bar.in.d.l.iuriſgentiū.q̄ nō dicať dos aſi traditionē:ſz dicat q̄ ꝓctus dotis eſt ꝓctus noiatuſ qui denoiať ab actu exequēdi ⁊ pactū de danda dote erat nudū niſi a lege adiuuareť p.d.l.ad exactionem. imo ipſe Bar.ꝓſupponit q̄ aſi dationē ſit dos:dicit.n.q̄ pactuz de danda dote nō ꝑducebat actionez niſi a lege adiuuareť p
24 d.l.ad exactionē.q̄ adiuuat pactū nudū ipſi⁹ dotiſ'✝Quid
a ēt dicenduz de dote cōfeſſata an dicať dos ⁊ rubrica.C.de do.cau.nō nu.facit q̄ ſic ħ tñ qualr ꝓcedat:⁊ an ſolum reſpectu viri ꝓhibētis vel ēt quo ad alios tertios dicetur ⁊ declarabiť ff.in.l.j.dum diſcutiek:an dos cōfeſſata hēat priuilegia dotis vere.✝In ſcōa pte que incipit ibi:ſcōo no.⁊c̄.

glo.no.q̄ hic nō eſt caput libri alicui⁹ ex trib⁹ ſingularib⁹ libris q tractant de dotibus cū caput vnius ſit in ti.ſ.ō ſpō ſali.caput alterius.ſ.de do.inter vir.⁊ vxo.⁊ alterius.ff.de impen.in re.dota.fac.vt ipſa gl.dicit q̄ clare loqtur. Et ſic iſte ti.eſt ſub libro.xxiiij.ff.vna cum ti.de do.inter vi.⁊ vxo. ⁊ ſeq.q̄uis iſte ti.⁊ ille.de do.inter vi.⁊ vxo. cū ſeq.ſint in diuerſis volumibus cuius voluminis ſub quo eſt pñs ti.ſ. infortiati ipſe pñs ti.eſt ꝓncipium:ſz ergo ħ nō ſit caput libri accipiēdo libz̄ ꝑ libro numerali ⁊ ꝓportionali ⁊ partiali pādectaꝝ ſiue.ff.puta ꝑmi ſcōi:⁊ ſic de ſingulis tñ accipiendo libz̄ ꝑ volumie ꝑut accipiť in.l.libroꝝ.§.ſi cui.ff.ō
25 leg.iij.ħ eſt caput libri.i.voluminis ſm Bar.⁊ doc.ħt qui Bar.vī vltimo loco ꝑ hoc tollere ꝓrium.l.argentarius.§. edi.ſ.de eden.vbi diſponiť q̄ a capite fieri dz editio: naz a capite volumis ⁊ a capite libri accipiēdo libz̄ ꝑ volumie fit editio ꝑmittit ēt aliam ſo.ad dictū ꝓrium ſm doc.q̄ ħ factū fuit vt ꝓncipiū huius voluminis nō eſſz ꝓncipiū libri partialis:⁊ ſic a ꝓncipio libri in ħ volumie nō fieret editio gr̄a cōmodioris lecture ne vnum volumē.ſ.ff.veteris eſſet nimis magnū ⁊ aliud.ſ.infortiati eſſet nimis paruū quaſi velit Bar.poſt antiquos q̄ ex hoc q̄ gratia cōmodioris lecture in aliquo ex tribus volūinibus pādectaꝝ nō eſt ꝓncipiū libri nō tollik q̄ nō dicať fieri editio a capite ſiue a ꝓncipio libri cū ſit ꝓncipiū ꝓdicti libri in alio volumine q̄ō eſt nobis editū ꝑut ꝓncipium libri.de do.inter vir.⁊ vxo.ſub quo eſt pñs ti.eſt ſub volumine.ff.veteris.q̄ō eſt editū ⁊ patens ꝑut alia volumia.ff.ſz ergo in diuerſis volumibus fiat editio tñ ſit totius libri:⁊ ſic a capite ⁊ ſic nō ꝓriatur in ali quo ille.§.edi.qui nō dicit q̄ in eadē charta ſiue in eodem volumine a capite ſit fienda editio:⁊ ħ mō declarata pñs ſolo bñ ꝓcedit.Sz rō Bar.quare ħ nō fuerit ꝓncipiū libri ⁊ ſat fuerit in diuerſis voluminib⁹ totū edidiſſe paꝝ aut nihil valet cū adiūctio hui⁹ ti.ad.ff.vetus.paꝝ illud volumen auxiſſet:⁊ ħ ſikr paꝝ minoraſſet:⁊ adiectio ti.de do.inter vi.⁊ vxo.cū ſeq.ad hoc volumen paꝝ ipm auxiſſet ⁊ parū volumen.ff.veteris minoraſſet:vt ēt hic dicit do.Alex.in ħ reprobans Bar.nō tñ alr eius mētez ⁊ ſo.declarans quā ſo.⁊ q̄ō dictū:q̄ nō referat:an in vna charta vel plurib⁹ vl in vno volumine aut plurib⁹ fiat editio a capite ꝓbat ħ Jmo.ita vno mō tollens ꝓrium.d.§.edi.Solut etiā alio modo q̄.§.edi. ꝓcedit qñ editur pars vnius rōnis:ſecus qñ ſunt plures rōnes ſepate ⁊ alia totaliter ediť q⁊ ſufficit ⁊ nō ꝓriať.d §.edi.⁊ ita eſt hic:naz plures ſūt tituli ſepati ſub illo libro.xxiiij.ff.inter quos eſt iſte titulus q totaliť editur:vñ ſufficit ēt q̄ a capite libri in hoc volumie nō fiat edi
26 tio.✝Et hoc facit ſm Jmo.q̄ ſufficiat ꝑducere rubricā vnius ſtatuti cū ipſo nigro ſtatuti collato ⁊ exñte ſub ipſa rubrica:ſz nō ſufficeret particulā illius capituli ꝑducere:de
27 quo ꝑ Bar.in rub.ff.de no.ope.nū.✝Soluit adhuc alio: ⁊ ſic tertio mō Jmo.ꝓrium.§.edi.vt ꝓcedat q̄ pars facit editionē particularē q⁊ illa eſt ſuſpecta ne i fauorē ſuū aliā ſubtrahat:ſecus ſi editio fiat ꝑ ꝑſonā nō ſuſpectā:puta ꝑ iudicē vl ꝑ legiſlatorē:q⁊ tūc ſufficit ꝑticularis editio hic eſt ✝q̄ ſz hēs indici totū teſtm̄ edere teneať ad inſtantiā tñ legatarii ſufficit q̄ iudex edi faciat ꝑticulā tm̄ ipſi legatario q̄ ad ipz ſpectat:vt no.ꝑ Ly.in.l.ſi.C.de ꝓbi.impa.offeren. ⁊ ꝑ Bar.in.d.rubri de no.ope.nū.hic ēt eſt q̄ ſtamus decretalib⁹ deciſis q̄z ꝑs tm̄ edať q̄ō demōſtrat dictio ⁊.ff.vt
28 in.c.cū oēs.de ꝓbi.⁊ in multis alijs decre.facit ēt.l.ij.§.ad .l.acq.⁊.l.ꝑs lr̄aꝝ.§.ō iudi.✝Et aduertēdū q̄ ex eo q̄ō gl. vult ħ.ſ.q̄ iſte ti.nō facit ꝓncipiū libri:ſz ꝓncipiū eſt i.d.ti. de do.inter vi.⁊ vxo.ſub q̄ eſt pñs.ti.ſz ſit in diuerſo volūie ab illo ti.infert ħ no.Bal.ad duo volūia rogituū alicuius notarij:vt ſi ſm vni⁹ alteri ꝓtinuať cenſeať vn⁹ liber rogituū:ſz volūia ſint diuerſa:vt videmus ħ q̄ diuerſitas voluminū nō tollit libri idēptitatē:vñ ꝓpoſitio eiuſdē idictioīs ⁊ ꝓſulis erit vtriq̄z volūini cōis ar.l.ſi qs ex argētarijs.§.ſi initiū tabn.ſ.ō edē.faċ.l.q̄rebať.v.treſ ꝓteſ.iūcta gl.ff.ad.l. fal.vbi ꝓbať q̄ ꝓtinuatio ſmōis faċ cēſeri cādē.l.ſz i ſeqn-
tib⁹ a ꝑcedētib⁹ ſit aliq̄ diuiſio ⁊ ſepatio:⁊ ħ q̄ ꝓpoſitō ꝓſulis ſit cōis ſequētib⁹ ꝓctib⁹ ſiue inſtrīs tz bar.i.d.§.ſi initiū.

a ¶ Dotis.Et adde dicta.ff.in .l. de diuiſiōe. vbi aliq̄ ex modernio . plene examinat articulū:an ſtatutuz de dote lucranda hēat locū ēt in dote ꝑmiſſa:vbi etiaz examinat qd ſi ſtatutū loquať ō dote data vel recepta.

in repe.in.fñ.col.poſt Ja.de are.in.l.in cauſis.C.ō accuſa. qué refert ídez dixiſſe in ꝓpoſitione diei qō ipe indiſtin.nó approbat vbi nñ erat rogatinus eſſet adeo magnus q nó eſſet veriſile de oibus eodé die notariñ fuiſſe rogatñ:vñ nó ſine miniſterio Bal.ō nó dixit de ꝓpoſitióe diei:ſz ꝓſulis ꝛ indictionis qō ponderat hic do.Alex.ita declarás Bal.ſz de Bar.vł alio q fecerit.d.repetitionē.d.§.ſi initiñ.métóez nó faciat.Et illō de ꝓpoſitióe ꝓſulis i inſtríis oliz ꝓcedebat
29 ꝺm q̄ tpa loq̄t Bal.†ſz hodie loco nois ꝓſulis ponūt anni incarnationis dñi ꝺz Bal.poſt Gui.in.l.cópationeſ.C.de fide inſtru.col.vl.ſiue nomē pape ꝛ impatoris ꝺz gl.in vſi. ꝓſulib⁹ in.c.quotiés cordis oculus.j.q.vij.ꝛ ꝑ Ab.ſy.i.c.j. ad fi.de ꝓbatio.ꝛ ꝑ Bal.in.l.libelloꝝ.in ꝓn̄.j.de accuſa.ꝛ ꝑ do.Alex.in.l.j.§.aditióes.s̄.de edē.ꝛ ét ō q male allegat gl.i.d.c.q̄tiés cordis oculus.q velit q loco nois ꝓſulis ap/ ponant ánī incarnatióis:nó.n.b.d.d.gl.vt ꝓz ex predictis.
30 ¶ †In tertia pte gl.q̄ icipit ibi:tertio q̄rit ꝛ c̄.gl.q̄rit quare pñs volumē appellet infortiatū:ꝛ dat gnqz rñsiones quaꝝ quartā approbat Bar.cū ipſa ꝓsūgés ſcōaz ꝛ vlt.rñsionez ſic dicens q infortiatū eſt nomē magiſtrale ad bñ placituz impoſitū talis.n.nois ponūt ꝛ imutāt ad bñplacitū:vt.l.j. .C.de mu.no.ró aūt q̄ monit imponēte tale nomē eſſe po tuit illa de qua in ſcōa ꝛ vl.rñsionib⁹.¶Primā aūt rñsionē ꝛ tertiā ꝓbat ipe Bar.cū quo doc.tráseūt,†No.tñ eſt ex ꝑma rñsione q dictio in aliq̄ ponit ꝑ valde de q̄ dictione plene ō ꝑ Bar. ꝛ ꝑ doc.in.l.gallus.§.ille caſus.j.ō li.ꝛ po. Ex ſcōa rñsione eſt no.q in hoc volumie ſunt fortes.ll.ꝛ ét in.ff.veteri.ſz difficiliores tex.in hoc volumine ꝺz Bar. Ex tertia rñsiōe ſiue ex eo qō in ipſa vł no.eſt q diuinatiue ſo.
31 nó ꝓcedunt.†Ex quarta rñsione no.eſt q ab ethimologia ꝓprij nois vel appellatiui ſtantis in vi ꝓprij nois non eſt validū argumētum:ſz ab ethimologia appellatiui ſit validū argumētū:vbi nó repugnat diffinitio:vt hī in.l.ij.§.appel/ lata s̄.ſi cer.pet.ꝛ in.l.j.j.de teſta.ꝛ in.l.j.j.de acq.poſ.ſi.n. de noibus magiſtralibus nó eſt curandum ꝛ querendū q̄re ſint impoſita:vt dicit glo.cū ad bñplacitū imponant ergo ab eoꝝ ethimologia nó eſt curandū niſi ꝓpter boneſtatē ꝑ no.i.l. facta.§.ſi in dāda.j.ad trebel.faciunt no.ꝑ Jo.an.ꝛ cano.
32 in ꝓhemio decre.ꝛ ꝑ gl.in.l.ſi.§.p.ad municipa.¶ †Et p̄/ dicta inducit Bar.ad.q.repreſſaliaꝝ conceſſaꝝ ꝺ̄ puſinos ſiue boieſ de puſia:vt eaꝝ ꝓtextu moleſtari nó poſſit q nois ꝓprio vocat puſinus niſi ꝓbet ipm eſſe de puſia:ex eo.n.q nois ꝓprio appellet puſinus nó arguit ab ethimologia q ſit de puſia:ad ō bonus tex.in.d.l.ſi.§.p.j.ad municipa.vbi ꝑ Bar.ꝛ in.l.j.ad fi.co.ti.Ubi aūt hoc nomen puſinus eēt nomē appellatiuū:tūc idē importat qō de puſia ꝺz Bar.ꝑ c.j.ō ſpōſa.ꝛ c.ſignificāte.ō reſcrip.ꝛ l.aſſumptio.in p̄n.j. ad mūicipa.vbi diſponit q médaꝝ aſſertio q qs ſit ō aliq̄ loco nó attendat q̄ſi ſi nó ſit médaꝝ attēdat:ꝛ ſit idē q ſi ꝑ adiectiuū illius loci nūcuparet:ad ō ét.l.ſz ꝛ reprobari.§. amplius.in ver.comunens.iūcta gl.ō excuſa.tu.ꝛ ibi Bal. ꝛ ꝑ Bar.i tractatu repreſaliaꝝ.in.j.q.vij.q.p̄ncipalis.vbi vult q ſub quolibz p̄dictoꝝ verboꝝ cōprehēdant tam loci originarij q̄ꝫ ét ibi domiciliū hñtes ꝛ munera ſubeūtes:ꝑ dicta.n.verba ꝺz ipm cōprehēdūt municipes:vt.d.l.j.j.ad
33 municipa.ibi cāpanos ꝛ puteolanos ꝛ c̄.ꝛ ver.ſeq.† vbz autē municeps eſt verbū gnāle cōprehēdens ciues ꝛ inco las:vt hī in.l.ciues.C.de inco.lib.x.ꝛ l.filij.§.municipes.j.
34 ad municipa.†repreſalie igit conceſſe ꝺ̄ puſinos vel boieſ de puſia cōprehendūt ꝛ originarios ꝛ incolas ꝺz Bar.in d.j.q.d.vij.q.ſed idē Bar.in.l.p̄uinciales.in fi.j.de ver.ſi. inter p̄dicta verba facit dñiaz puſinuz.ſ.ꝛ de puſia:q ꝓmū cōprehēdit ꝛ originariū ꝛ hñte domicilium puſie:ſecūdū vero ſignificat ſolū originé ꝺz cōez vſuz loquēdi dicit Bar. allegat.l.j.in fi.s̄.de tu.ꝛ cura.dā.ab hīs.vbi tñ Bar.inter predicta verba nó facit dñiam:ſed vult q qōlibet p̄dictoꝝ verboꝝ originarium comprehendat:tenet igit idem qō ō

inquātū vult q inter p̄dicta verba nó ſit dñia:ſed inquātū ponit p̄dictoꝝ verboꝝ ipoztantiā ſiue ſignificationē variat ab his que dicit ꝛ in.d.tractatu repreſaliaꝝ.i.d.j.q.vij.q. p̄ncipalis.ꝛ ét ab his que dicit in.d.l.p̄uinciales.ꝛ Bal.
35 in.d.l.j.dicit q †ꝓprie de loco ille dr̄ eſſe qui inde oriūdus eſt ꝑ illum tex.cum glo.in ver.eiuſdē p̄uincie.ꝛ ſic nó vult q ꝺm cōem vſum loquēdi hoc ſit p̄ut vult Bar.in.d.l.p̄/ uinciales.qui Bar.in.l.ſi poſſeſſor.§.ait ſenatus.s̄.de peti. here.tenet idem qō hic q inter hec verba peruſinum ꝛ de peruſia non ſit dñia:licet primo ibi arguat per illum tex.in verſi.ſed ꝛ ſi ſenatus ꝛ c̄.q plures perſonas comprehēdat hoc verbū de peruſia q̄ꝫ hoc verbum peruſinus cuz in illo tex.ꝓbetur q plures res comprehendit verbum res ex be reditate q̄ꝫ verbum res hereditarie:verbum.n.res ex here ditate probatur in illo tex.q comprehendat ét res alienaſ in hereditate repertas nó ſic verbū res hr̄ditarie ꝛ Bau. etiam ibi ponderat illum tex.cui Bar.tenens:vt.s̄.non re/
36 ſpondet † ꝛ q de ciuitate vel loco dicatur eſſe ille etiam q in loco vel ciuitate habet domicilium vult glo.in ver.eiuſ/ dem dioceſis.ꝛ in ver.vnam dietam.ante fi.in.c.ſtatutum. in.§.cum vero.de reſcriptis.lib.vj.dum glo.in.d.verſi.vnā dietam.monet.q.quid ſi bononienſis impetrat ꝺ̄ regineſez domicilio ꝛ mutinenſem origine an haberi debeat reſpe/ ctus ad locum originis vel domicilij ꝛ reſpondet ad locuz domicilij:vt ſic vltra vnam dietam a loco domicilij contra ipſum iudex impetrari non poſſit:quia de illo loco videtur eſſe ꝛ in illo videtur tex.ibi verificari dum loquitur de dio
37 ceſi ſiue ciuitate ꝛ glo.in.d.ver.eiuſdez.expreſſe vult q†ba bens domicilium in dioceſi dicatur de illa dioceſi vel illius dioceſis:licet inde non ſit oriundus ꝛ Bal.in.l.ſi nó ſpāli. .C.de teſta.in ver.quero hic dicitur patrie tue ꝛ c̄.ſatis ſen tit q habens domicilium in loco ꝛ ibi homines ſubiens dicatur eſſe de illo loco:licet magis ꝓprie de loco dicant eſſe illi qui ſunt originarij ꝺm ipſuz ad qō.d.l.j.de tu.ꝛ cu. dā.ab his.Jura igitur ꝛ dicta glo.ꝛ doc.volētia ſiue pro/ bantia q idem importent hec verba vel ſimilia puſinum ꝛ de peruſia p̄cedant ſumēdo hoc verbum de puſia large.
38 †Ex quo inferri pōt q ſi repreſalie concedantur ꝺ̄ hoies de puſia vel hoies ciuitatis puſine nó ꝓpbēdāt domicilium hic habentes ꝛ nó originarij huius ciuitatis.ex quo.n.ſu mus in odioſis vbis ꝓprie ꝛ ſtricte ſumi debēt:vt ipa odia reſtringāt ſicut de iure eſt:vt.l.cū qdā.j.de li.ꝛ po.ꝛ regula odia.de re iu.li.vj.Et ō ſine dubio p̄cedit vbi habitans in loco ꝺ̄ cuius perſonas vł hoies repſalie ſunt ꝓceſſe eſt ō loco vł ciuitate q̄ cōceſſit repſalias:vt ꝑ Jo.an.in addi.ad ſpe. in rubri.de iniu.ꝛ dā.da.ꝛ ꝑ Bar.in.d.iij.q.vij.q.pn.in.d.
39 tractatu repſaliaꝝ.ꝛ in.d.rub.Jo.an.dicit q† repſalie ſūt odioſe ꝛ nāli egtati ꝓrie:vt in.c.vnico.ō iniu.ꝛ dā.da.li.vj. ꝛ ꝑ Bar.in.d.tractatu repſa.in ꝑma.q.j.q p̄n.q tñ in.d.j. q.vij.q.p̄nci.vult vt.s̄.rettuli.q repſalie ꝓceſſe ꝺ̄ perſonas vł hoies de puſia cōprehendāt ét ō domiciliū hñtes ꝛ mūera ſubeuntes:ſecus ſi ō munera nó ſubeant:ſz dictū ſuum per p̄dicta eſt dubiū niſi forte qs ꝑ ſaluādo dictū Bar.ad illaz .l.j.j.de tu.ꝛ cu.dā.ab his rñderet q iō ibi ꝑ illa verba eiuſ dem p̄uincie ꝛ c̄.originarius tm̄ cōprehendit qz ſubditur de hñte domicilium:ſed qui vellet inſiſtere ꝺ̄ Bar.poſſet re/ plicare q ſi illa verba eiuſdē p̄uincie cōprehendiſſent oēs tam.ſ.originarios q̄ꝫ hñtes domiciliū illa vltima verba vł ibi domicilium hñtes ꝛ c̄.nó erant neceſſaria:ꝛ vide Bal. in auc.ꝛ oino.C.ne vxor ꝑ ma.in.p.col.vbi vult q repſalie conceſſe etiam ꝺ̄ peruſinos non comprehendant niſi origi narios ratiōe odij repreſaliarū ꝛ q vbi conceduntur ꝺ̄ ho mines de peruſia vel boies ciuitatis peruſine non compre
40 hēdantur niſi originarij vltra predicta facit†qz dictio de regulariter denotat cāz primā:vt ꝑ Bar.i.l.j.§.ex incēdio. j.de incen.rui.ꝛ nau.ꝛ genitiuus importat ꝓprietatē:vt ꝑ
41 Bar.in rubri.j.de no.ope.nun. ¶ †Quid aūt ſi originarij ciuitatis puſine alibi q̄ꝫ puſie habitēt:an virtute repſaliaꝝ cōceſſaꝝ:vt.s̄.ſ.ꝺ̄ peruſinos vel boies de puſia vł ciuitatis puſine moleſtari poſſint ꝛ Bart.in.d.l.p̄uinciales.ſimplr tenet q non motus non ex rationibus antiquorum doc.

quos ibi

quos ibi ipse refert qui ita tenuerunt: sed qr repzesalie ꝓce
dunt ꝓp delictū ppm. ió repsalie dent intelligi ꝑ pñtes siue
de pñti exñtes in illo ppo. ar. l. j. in pn. ff. de magi. que. in v.
eos q pñtes fuerūt ꝛc. ꝛ ibi glo. sup. d. v. eos. sed in. d. tra
ctatu repsaliaꝝ in. ij. q. d. vij. q. distinguit: an alibi morā tra
hens q̄ in loco ꝑ qué sunt ꝓcesse repsalie non subit aliqua
munera in illo loco originis a quo abest nec p se nec p aliū
ꝛ ꝓcedit qó é dcm: qr nó poterit molestari vigore dictaꝝ
repsaliaꝝ: qr nó dr ꝓpe de illo loco vel florentinus siue pe
rusinus: si Florētie vel Perusie. vñ originē traxit munera
nó subit. aut ls alibi moret p se prem vel frēs subit mune
ra in ciuitate Perusina vel Florētina ꝛ molestari poterit
vigore repsaliaꝝ ꝓcessaꝝ ꝑ pusinos vel florētois siue boies
de Perusia vel de Florentia: qr abñtia nó obstante oino
florentinus siue perusinus est: aut de florentia vel perusia.
vt. d. l. j. admuni. ad hoc. l. cū scimus. C. de agri. ꝛ censi. li.
xj. ꝛ cū opi. Bar. in. d. tractatu transit Jo. de imo. hic: nec
ob. abñs nó est in culpa quā rōnēvr sentire Bar. in. d. l. p
uinciales. ꝛ p ipsam simplr in ptē negatiuā decidere. q. ibi
42 vt ꝓx. rettuli: † naz in repsaliis et innorū molestant. vt per
Bar. in. d. trac. in. iij. q. vj. q. ꝑncipalis qcqd aliō voluerit
Jac. de belui. cuius opi. ibi reprobat Bar. facit. c. dñs nr.
xxij. q. ij. ꝛ opi. Bar. dicit esse cōem dñs Alex. hic ls dicat
nó trāsire sine dubitatōe qó Bar. dicat de nō subeūte mu
nera. q̄uis. n. pp hoc nó dicat municeps ꝓpe dic tu dr tñ
ciuis sue ciuitatis. ꝛ abusiue et illius municeps: vt. d. l. j.
admuni. ꝛ ibi Bar. in vlti. colū. ꝛ sic vr q̄ cōprehendat in
repsaliis ꝓcessis ꝑ perusinos: perusinus alibi habitans etiā
q̄ munera perusie non subeat. sed a ꝑdicta obiectiōe et in
puncto iuris Bar. saluari pōt cū vt est supra dcm illud ver
bū pusinos siue de Perusia cōprehendit. ꝛ idez importat
qó municipes: vt ꝑ Bar. in. d. trac. in. j. q. vij. q. principalis
verbū aūt municipes ꝓpe cōprehendit muneris ptcipes
abusiue aūt et ciues munera nó subeūtes: vt. d. l. j. admu
ni. que abusiua significatio nó attendit in tali mā odiosa:
ꝛ stricte interptanda ꝓut est mā repsaliaꝝ: vt p Joā. an. in
d. ru. de iniu. ꝛ dā. da. cū ergo nō ꝑ ciues alicuius ciuitatis
sed ꝑ municipes vel p vbā idē importantia repsalie ꝓcesse
sint nō cōprehendūt ciues munera nō subeūtes: ls pp hoc
nō definant dici ꝛ esse ciues. ꝛ sic obiectio dñi Alex. subsi
steret vbi ꝑ ciues repsalie ꝓcesse essent: qr tūc cōprehende
rent ciues alibi morā trahentes. ꝛ et munera in sua ciuita
te nō subeūtes cū ex hoc vt dixi nō definant esse: ꝛ dici ꝓpe
ciues ls nō ꝓpe municipes. vt. d. l. j. admuni. Bar. tñ in. d.
trac. in. j. q. vij. q. ꝑncipalis vr velle q̄ imo nō subiens mu
nera non dicat ꝓpe ciuis q̄uis posset dici q̄ loquat de eo
q nūq̄ fuit ciuis: sed incbola vt añq̄ munera subeat nó di
cat ꝓpie ciuis diuersum. est. n. q̄ qs incipiat esse ciuis vel
definat esse ciuis. difficilius. n. illud qó iam fuit tollit: vt. l.
pe furioso. ff. de his q sunt sui vel alie in. ꝛ. c. quēadmodū.
de iureiu. Bal. in. l. qó fauore. C. de legi. in vlti. colū. ls hoc
q̄ de essentia ciuis sit q̄ munera subeat qó si est verū tollit
penitus obiectio dñi Alex. ꝑ Bar. sed dubiū est p. d. l. j. ad
muni. vnde ꝓcedens rōsio magis placet. Et illud qó dicit
Bar. de abñte q p pem vel alium in loco subit munera vr
intelligendū vbi p aliū cū quo ls bona cōia munera subit
ꝓut intelligit glo. in v. in fundo. illā. l. cū scimus. alr aūt nō
vr rō q̄ eo qr alius forte ō sua cognitōe nihil secū cōe bñs
in loco subit munera q̄ pp ꝺ abñs dicat municeps illius
loci ꝛ possit molestari vigore repsaliaꝝ: vt supra ꝓcessarū:
ꝛ ista vr intētio Bar. in. d. trac. dū alle. d. l. j. admuni. que
loqr vbi qs subit munera in loco qó pōt itelligi siue p se si
ue p aliū p se qr q p aliū facit ꝛc. vt in regula iuris q facit
43 p aliū cū ꝓcor. de quibus ibi li. vj. † Quid aūt si pusinus ali
bi habitans habitet in loco a quo emanauerūt repsalie ꝑ
perusinos vel boies de perusia: an ipsaꝝ vigore molestari
possit ꝑm distinc. supra factā vel nullo mō ꝛ supius dicta p
cedant vbi alibi habitat q̄ in loco a quo emanauerūt re
pzesalie: ꝛ Bar. in. d. trac. in. iij. q. vij. q. ꝑncipalis ls q̄ ta
lis molestari nō possit non adhibita distinc. an in ciuitate
perusina munera subeat necne ꝓut talē distinc. adhibet in
ꝓcedenti. q. q̄ si alibi q̄ in loco ꝓcedent: ꝛ ꝑ quem ꝓcedit
habitat monet plurib⁹ iuribus ꝛ rōnibus de quibus ibi p
eū ꝛ p eūdē in. d. l. puinciales. ꝛ idez ls et Jo. an. in. d. ru.
44 de iniu. ꝛ dā. da. † ꝛ ibi etiā decidit qd si ciuis ciuitatis a
qua emanauerūt repsalie habitet i ciuitate ꝑ quā vel eius
boies emanauerūt repsalie an molestari possit dictis repsa
liis a sua ciuitate ꝑ ciuitatē in qua habitat ꝓcessis ꝛ deter
minat q̄ nó: ꝛ ita refert Ja. de belui. in sua. q. que incipit
dur Janne ꝛ c. tenuisse p. l. ij. que incipit est verū. ꝛ. l. seq.
ꝛ. l. ciues. C. de inco. li. x. ꝛ aliqd hic p dñm Alex. q aliqua
adducit ad cōprobationē huius decisionis quā dicit alibi
45 se nó repisse nisi p Jo. an. in. d. ru † Quid aūt si ꝓcessum
sit ꝑ priuilegia ciuibus ꝛ ciuitatibus regni que ꝑsone ꝛ que
loca cōprehendant Ange. hic se remittit ad Ja. de belui.
in auc. qui. mo. na. effi. sui. §. siv̄o nec ciuis. vbi ꝑm Imo. de
terminat attendi debere mentem ꝓcedentis si de illa ꝑset.
46 † Indubio vo in priuilegio tāq̄ exorbitantibus a iure cōi
stricta fieri dz iterptatio: vt. l. qó vo ꝑ. ꝛ. l. ius singulare. ff.
de le. i. ꝛ regula que a iure. de reg. in. li. vj. ꝛ ió nó cōprehē
dunt castra ꝛ loca ex ciuitatē nec comitatiui: sed solū loca
ciuitatū ꝛ ꝑsone habitantes in ciuitatibus ꝛ in suburgio
ciuitatuz. ar. l. q incōtinentibus. ff. de ver. sig. ꝛ. c. si ciuitas.
de sen. excō. li. vj. † Nec ob. no. p Bar. i. l. ij. ff. de ver. sig. vbi
ipse vult q̄ appellatiōe ciuitatis ptineat totū territoriū ꝛ
applone ciuiū et comitatiui cōprehēdant: qr dicta sua ꝑm
Imo. ꝓcedunt in dispōnibus in quibus lata fieri dz interpta
tio ꝓut sunt ꝑncipū bñficia ꝛ ꝓcessiones. vt. l. fi. §. de cōsti.
pn. Dicta aūt Ja. de belui. ꝓcedunt in priuilegio ꝛ in alio
dispōnibus in quibus stricta interptatio fieri dz: ad hoc re
gula odia. de reg. in. li. vj. ꝛ. l. cū qdā. ff. de li. ꝛ posthu. ꝛ oō
no. in. c. olim tibi. de ver. sig. ꝛ in. c. cū dilecti. de dona. imo
hoc casuvr q̄ et suburgia nō ptineant p no. i. d. l. ij. de ver.
sig. vbi nó vrbis seu ciuitatis applone ptinent suburgia: ls
rome: nec ꝓriū ꝓbat. d. l. q incōtinentibus. nec ob. d. c. si ci
uitas. vbi imo in penalibus in quibus stricta fieri dz interpē
tatio applone ciuitatis ptinent suburgia: nam ibi est spāle
vt ibi sentit lra: qr si alr diceret eluderet snia supioris que
nō cessat i casu nr̄o ergo ꝛ c. ita dicit Imo. tm adde q̄ imo
in hmōi penalibus aiam ꝓcernentibus lata fit interpreta
tio: vt in. c. pe. de sen. excō. ꝛ ibi dñs Ab. sic. ꝛ sic. d. c. si ciui
tas. nullo mō ob. Adde et q̄ Bar. vbi ꝑfert nomē ciuitas
ꝛ ponit p loco in bñficio vult cōprehendi totū territoriuz
p. l. j. §. cū vrbē. de offi. pfec. vr. in aliis aūt dispōnib⁹ regulr
secus sint vel nó sint fauorabiles: ls vbi ꝑfert nomen ciues
vel nomen ciuitas ꝛ ponit p hoib⁹: tūc indist. vr velle q̄ co
a mitatiui cōprehēdant p. l. q ervico cū glo. ff. admu. ª ꝛ Bar.
in. l. si finita. §. ex hedicto. in fi. ff. de dā. infec. ꝛ p eādē in psi.
exevj. icip. ciuitati camerin. ꝛ c. ꝛ Bar. seqt Pe. de ancha.
in. c. felicis. de pe. ꝛ in repe. c. canonum statuta. ꝛ Anto. de
47 bu. in. phe. decre. † Sed dicta dist. an simus in dispōnibus
in quibus fieri dz stricta vel lata interptatio q̄ fuit originaliter
Ja. de belui. in. d. §. si vero. nec ciuis ꝛ c. et vbi dubitat an
applone ciuiū veniat comitatiui seqt Jo. an. ꝛ Pe. de an
cha. in. d. c. si ciuitas. ꝛ Imo. in. c. rodulphus. de rescrip. ꝛ
ibi et dñs Ab. fi. ꝛ Bal. in. c. i. de ca. q. cu. ven. in vsi. feu. ꝛ
in. l. j. §. cū vrbez. de offi. pfec. vr. vbi tñ nō loqt specifice de
dispōne loqnte de ciuibus: sed ciuitate. dictā distin. seqt et
Imo. in. d. l. si finita. §. ex hoc. ꝛ Ro. in. §. si de vectigalib⁹.
ꝛ ipsaz approbat et hic dñs Alex. p. d. §. si vo nec ciuis. vbi
ꝓbat q̄ comitatiui nō sunt ciues. ꝛ ibi hoc no. Bar. ꝛ An
ge. similr Bar. ē que sibi attribuit sup auc. de quo dubitat
hic dñs Alex. pp stili diuersitatē: ls ipse Bar. in auc. hoc si
debitor. in fi. C. de pigno. ꝓsupponat se scripsisse sup auc. si
ergo ꝓbat in illo §. q̄ comitatiui nō sunt ciues nō est dōm
q̄ in mā stricta ꝛ odiosa veniant appone ciuiū: ad hoc et
vltra ipm Alex. c. fundamenta. §. vt aūt ciues. de elec. li. vj.
Et rñ. dñs Alex. ad. d. l. q ex vico. q̄ ibi est vbū itelligit qó
denotat fictionē: vt p Bar. i. l. si is q p emptore. ff. de vsuca.
col. vj. ꝛ ꝓbat ibi: ꝛ in. l. filio quē pr̄. ff. de li. ꝛ posthu. posset
et rñ. q̄ illa. l. loqt late sumendo vbā: secus stricte accipien
do. ꝛ ita ꝓcedat. d. §. si vo nec ciuis. ꝛ sic intra iurib⁹ ꝓcor

a ¶ Admuni. Et ad hoc glo. in ver alienige nas. ante fi. in c j. de vsu. li. vj. ꝛ per Bar. i. l. j. ante fi. j. admu nicipa.

dantur sicut ꝓuenit: vt in.c. cū expediat. de elec. li. vj. ⁊ in.l. ꝑcipimus C. de ap. cū si. approbat tñ dictā dist. dñs Alex. vbi dubitaꝫ an appone ciuiuꝫ veniant comitatiui: sed vbi dubitaꝫ qd veniat appone ciuitatis siue tale nomen pōaꝫ ꝑ loco siue ꝑ ꝑsonis in oibus ⁊ ꝑ oia ipse seqꝫ dixti. Bar. in.d.l.ij.in.j. col. p totā quē plenius in hoc log dicit q̄ ali-
48 quē aliuꝫ. † Et ex his infert dñs Alex. q̄ repsalie ꝓcesse ꝯ ciues nō extendaꝫ ad comitatiuos siue stantes in oppidis cuꝫ sint odiose: ⁊ sic restringende: vt.d.c.j. de iniu. ⁊ dā. da. li. vj. ⁊ §. sepius dcm̄ fuit: ⁊ ita vult Bal. in.l. si in aliquam
49 .§. de offi. ꝓcō. ⁊ le. ⁊ in.l. ciues. C. de appel. † Quid aūt si alicui patrie ꝓcedaꝫ priuilegiū vel alia dispō cantet de patria an cōprehendat comitatiuos: ⁊ an dispō loq̄ns de comitatinis cōprehendat ciues p Bar. in.d.l.ij. ⁊ p doc. in.l. ex pupillari. j. de vul. ⁊ pupil. ⁊ p Ab. si. in.d.c. rodulphus. ¶ In. iij. pte que incipit ibi: ⁊ tractat hoc volumen glo. deckat de q̄bus tractat hoc volumen ex qua glo. sūmi pōt diuisio huius voluminis: q̄ sicut de tribus tractat ꝺm gl. ita vī ipsa velle q̄ in tres partes diuidatur: sed Bar. dicit q̄ imo in quinq̄ partes diuiditur: ⁊ q̄ denominaꝫ ab ea ꝑte in qua tractaꝫ vltime volūtates: q̄ illa est maior ⁊ potentior arg. l. querit. §. de sta. ho. sed ēt glo. sentit q̄ in quinq̄ ptes diuidaꝫ lz p diuersa v̄ba loquaꝫ q̄ Bar. cū quo trāsit hic Imo. sed in hoc nō est vis. ¶ In. v. pte glo. reprobat opi. dicētiū q̄ Guar. siue Byr. nō vidit hūc libruꝫ: q̄ imo vidit ⁊ posuit gl. ⁊ opi. suas sup leges huius libri: vt p̄z in .l.ij. in prin. in glo. in v̄. pfecta sit. j. eo. ⁊ ita dñt hic Bar. ⁊
50 Imo. cōprobantes opi. gl. ¶ † In. vj. pte que incipit ibi: quarto ⁊ vlti. dic so. ma. ⁊ c̄. glo. tacite q̄rit an vno vel pluribus modis mr̄imoniū soluaꝫ. ⁊ rñ. q̄ pluribꝰ modis de q̄bus in.l.j. §. de diuor. q modi excepta morte nō hīt locuꝫ hodie ō iure ca. q̄ō i mr̄imoniis ꝓualet iuri ciuili: vt p gl. in .§. sexto gradu. inſti. de gradi. ⁊ in.l.j. C. de secū. nup. nam de iur cano. mr̄imoniū carnali copula ꝓsumatū nisi p mortez nō dissoluit quo ad vinculū: q̄ quos deus cōiunxit hō nō separat: vt in.c.ij. ex̄ de trāsla. pla. vel nisi infideli puerso ad fidē altero remanente in infidelitate nolente sibi cōicare sine ꝓtumelia creatoris iuxta.c. quāto. de diuor. nō ꝓsumatū aūt carnali copula ēt p ingressuꝫ religionis alterius
51 ex ꝓiugibꝰ dissoluit: vt in.c. ex publico. de puer. ꝓin. † Quo vo ad separationē thori mr̄imoniū ꝓsumatū carnali copula dissolui pōt de iure cano. pp adulteriuꝫ: vt in.c.ij. de ꝓiu. lepro. ⁊ in.c. quēadmodū. de iureiu. vinculuꝫ tñ mr̄imonij firmū remanet. vñ adultera viuente vir aliaꝫ sup inducere nō pōt: sed ꝓtinentiā seruare tenet: vt in dictis iuribus: ⁊ in .c. significasti. ⁊ c. seqnti. de diuor. ⁊ sicut mr̄imoniū carnali copula ꝓsumatuꝫ dissolui pōt quo ad thoꝛ pp adulteriuꝫ: ita ⁊ multo magis nō ꝓsumatū pōt nō cōsumari: ⁊ ita ad mutuaꝫ cohabitationē nō deueniri pp adulteriū ēt si alter ꝓiugū q̄ nō est adulteratus iurasset alteraꝫ tenere ꝑ ltia: q̄ data post ꝯctū mr̄imoniū fornicatōe pōt nō admittere ad cohabitationē cū si admisisset posset eaꝫ admittere. ar. d.c. quēadmodū. nō tñ ēt ꝑdicto casu fit separatio quo ad vinculū. excepto. n. casu mortis ⁊ casu ingressus religionis nō reperit q̄ mr̄imoniū ēt carnali copula nō ꝓsumatū dissoluaꝫ quo ad vinculuꝫ. ⁊ ad hoc glo. no. in v̄. teneret. in. d.c. quēadmodū. quā hoc mō ibi declarant doc. vū illa glo. dicit q̄ sponsaꝫ de p̄senti: nō obstante fornicatōe ducere tenet: q̄ nō repit nisi vnus casus in quo possit eā dimittere: vt. s. gl. intelligaꝫ respectu vinculi ipsius mr̄imonij: q̄ dicto respectu nō pōt eā dimittere nisi in casu. d.c. ex publico: sed quo ad thoꝛ pōt dimitti vel ꝓpius loq̄ndo nō admitti: vt. l. si vxor. §. diuus. j. de adul. ⁊ illū tex. alle. ad hoc dñs Abb. si. sup. d. glo. in v̄. teneret lz melius in. ar. facit. d.c. quēadmodū. vt supra induxi lz casus. c. ꝓpe sit desponsa ō futuro: vt. s. lz aliqs iurauerit se ductuꝫ aliquā in vxorē si illa post iuramētū fornicata fuerit possit dimitti siue nō admitti cū tradicta possit ex tali cā ēt intercedente iuramēto dimitti: ⁊ cū ea separatio quo ad thoꝛ fieri. si. n. illa iaꝫ traducta pōt dimitti multo magis nō traducta: sz soluꝫ p v̄ba de futuro deposita pō t nō admitti cuꝫ turpius hospes ejiciaꝫ q̄ non admittaꝫ: vt ibi disponit ista tñ nō traducta ēt quo ad vinculū pōt nō admitti. sponsalia. n. de futuro p subseqntē fornicationē dissoluunt: volente tñ illo q̄ nō est fornicatus: vt no. declat dñs Ab. si. in.d.c. in. iij. no. ⁊ sic silitudo que ibi inducit ꝑ papā ad decisionē ꝓpositā nō in oibus ꝓuenit cū silē qō inducit de traducta sit respectu separatōis quo ad thoꝛ ꝓsultatio desponsa de futuro sit quo ad separationez ēt respectu viculi ꝓuenit tñ totaliter respectu fornicatōis ꝑcedentis: q̄ in neutro casu talis ꝑcedēs fornicatio obīci pōt Et si ēt pp subseqntē fornicationē dissoluunt sponsalia de futuro: ita ēt pp subseqntē deformitatē lz iuramentū: vt supra interuenit: sed spōsalia de p̄senti nō vt. d.c. quēadmodū. iuncta. d. glo. in v̄. teneret. ⁊ in.c. fi. de cōiu. lepro. ꝑcedens aūt deformitas: sicut ꝑcedens fornicatio obīci nō potest.
52 † Qō facit ad. q. quā mouet hic Imo. de viro vagabundo carcerato vel in exiliū misso an uxor ipsuꝫ seq teneaꝫ. si. n. ꝑdicta mr̄imoniū ꝑcesserūt vī q̄ p uxorē nolentē virum seq obīci nō possint. si vo secuta fuerūt: ⁊ tunc secus: ⁊ ad hoc no. p dñm Ab. si. in. d.c. quēadmodū. in pe. no. de ꝑdi. q. p glo. in. c. vnaquaq̄z. xiij. q. ij. ⁊ in. c. j. de ꝓiu. lepro. ⁊ p Bar. in. l. mevia. §. j. j. de an. leg. Imo. in vagabūdo determinat: vt supra si uxor sciebat. hoc vī. n. in illū cū illa ꝑditōe ꝓsensisse ꝓsiderata qualitate ꝓsone. l. plenū. §. equitij. §. de vsu ⁊ ha. ⁊ l. ꝓmittendo. §. pe. de iu. do. ⁊ l. fi. cir. me. C. de spon. ⁊ p Bar. in. d. §. j. Incarcerato aūt vel i exiliū misso distinguit an culpa sua id ꝓtingat: ⁊ nō teneaꝫ seq. ar. no. in. c. j. q mo. ac. posse. alē secus. ar. no. in. d.c. vnaquaq̄z. ⁊ j. e. si cū do-
53 tem. §. si maritus. ¶ † In. vij. pte q̄ incipit ibi: ⁊ semp hic ti. ⁊ c̄. gl. vbi in supiori pte exposuit q̄ pluribus modis soluit mr̄imoniuꝫ in hac pte tacite q̄rit an semp. i. in quolz ex casibus supra exp̄ssis q̄bus mr̄imoniū soluit locū bēat iste
a ti. ⁊ rñ. q̄ sic p. l. cū q̄rebaꝫ que est iuxta finē ti. j. de ver. sig.ª quā glo. in hac pte deckans Ange. ⁊ post ipm Imo. hic exponit semp. i. regulr. fallit. n. vbi pp adulteriuꝫ soluit mr̄imoniū. † mulier. n. pp adulteriū dotē pdit: vt. l. ꝓsensu. C.
b de repu. ⁊ c. plerūq̄z. de do. iter vi. ⁊ vxo.ᵇ Itē fallit pp pactuꝫ delucrando dotē: vt. l. j. ⁊ ij. §. de pac. do. facit q̄ hī p
54 glo. in. l. ij. in pn. j. e. ¶ † In. viij. pte que incipit ibi: Item no. ⁊ c̄. gl. p viaꝫ no. rñ. op. que fieri poterat ꝯ ru. q̄ so. ma. dos petaꝫ: q̄ imo etiā vbi non ꝑcessit mr̄imoniū dos petit sine repetit: vt. l. j. C. de cōdi. ob cau. glo. igit no. dicit. Itez no. q̄ō dicit mr̄imonio. alē. n. nulla actio cōpetit: si mulier sciens mr̄imoniū nō valere dedit dotē dic tu: vt in. l. q ꝯ legū. C. de ince. nup. vbi disponit q̄ qcqd bincinde daꝫ inter ꝑhētes illicitas nuptias nō pōt repeti: sed fiscus a tenente vendicat: si vo ignorans mr̄imoniū nō valere dedit dotez: ⁊ tunc hz locū ꝑdictio ob cām: ⁊ ita loqt. d. l. j. de cōdi. ob cau. ex q̄bus verbis glo. nō euacuaꝫ ꝯriū: q̄: si ēt vbi nō est mr̄imoniuꝫ tractaꝫ. de repeti. do. ru. que vī ꝓsupponere q̄ solū vbi ꝑcessit mr̄imoniū tractet siue tractandū sit de repeti. do. vī minus apte siue pfecte posita attento maxi. q̄ etiā in nigro huius ti. disponit aliq̄d de repeti. do. vbi vez mr̄imoniū nō ꝑcessit: vt. l. si cū dotē. §. fi. j. eo. Bar. soluit hoc ꝯriū q̄ ad hoc: vt tī. sit pfectus in eo tractaꝫ ēt de mr̄imonio putatiuo: ⁊ de repeti. do. vate ꝑtali mr̄imonio: lz ppe nō sit dos de quo dcm̄ fuit. §. in. j. pte gl. quasi velit Bar. q̄ ru. cōprehendat nō solū mr̄imoniū verū ⁊ dotē verā: sed etiaꝫ putatiuuꝫ siue putatiuā: ad hoc vt sit pfecta siue pfecte de-
55 monstret mām repetitōis dotis vel si v̄ba ru. intelligunt ve-
re ⁊ ꝑpe. put gl. ꝓsupponit dicamus † q̄ nigrū est plenius ⁊ gñaliꝰ q̄ ipm rubrū q̄ō nō incōuenit: vt in rubro ⁊ nigro in auc. vt eccle. ro. ⁊ c̄. ⁊ in auc. nul. cre. agri. iūcta glo. in v̄. dis. ⁊ in auc. de icep. nup. ⁊ ibi glo. no. ⁊ p doc. in. l. j. §. si cer. pe. ⁊ sic tractat ēt de repeti. do. putatiue de qua: ⁊ in aliꝭ iuribus ex̄ hunc ti. tractaꝫ: vt. d. l. j. de ꝑdi. ob cau. cui. ⁊ aliꝭ iuribus de repetitōe talis dotis tractātibus nō ꝯriaꝫ ru. nr̄a ēt q̄ loquaꝫ vbi verū mr̄imoniū ꝑcessit: q̄ nō dz ex ipsa sumi. arg. a ꝯrio sensu vel a pmisso et ꝓhibito ꝯ multa alia iura. ar. no. in. l. quenticulā. C. de epis. ⁊ cle. ⁊ in .l.ij. C. de ꝑdi. inser. ⁊ in. c. cupientes. §. q̄ si p. xx. de elec. li. vj. Et ex his ēt pōt rñ. ad aliud ꝯriū q̄ō formaꝫ hic Bar. p .l. si ꝓstante.

a De verb. sig. ad q̄ō etiaz l. si quis sic stipulet. j. e. quaz hic Bar. alleg. vbi vide Bar. ⁊ doc.

b Inter virum ⁊ vxorez. Habetur etiaz in. l. rei iudicate. §. siue. v. moruz vero cohertio. j. eo.

56 .l. si ꝓstante.j.e. † An aũt ⁊ qñ data ꝓ mr̃imonio ꝓhibito repetanť hic per Bal. ad ſi. diſtinguentem ꝙ aut loqmur in arris: aut in dote: aut in donis. Si in arris ⁊ repetunť: vt.l.ſi.C.de ſpon.cuz.n.denť ꝓ mr̃imonio ꝯhendo ét repetunť ét ꝙ veniret ꝯhendũ defacto ⁊ illicite cuz ⁊ in dote ħ dicat Bal.p.l.auũculo.ſ̃.de ꝓdi.ſine cã.de quo.j.pri. ⁊ de mã taliũ arrax: an ⁊ qñ ſint pmiſſe in mr̃imonꝫ p doc. in d.l.ſi. ⁊ p Bar. ⁊ doc.in.l.ticia.j.de ver. obli. ⁊ p canoniſtas in.c.gẽma.de ſpon.vbi ét tãgũt doc.an ſecuto mr̃imonio arre reſtitui déant: ⁊ lz Hoſt.ſentiat ibi ꝙ nõ tñ doc.tenent ꝯriũ.nullibi.n.repiť ꝙ recipiens arras ſi ꝯbit mr̃imonium ipſas lucrifaciat: ⁊ nulla rõ hoc ſuadet.cũ.n.denť vt dans mr̃imoniũ béat ꝯbere: ⁊ ſi nõ ꝯbit ipſas amittat: ergo ſi ꝯbit nõ amittit.ar.l.cũ ꝓtor.de iu.cũ ſi. ⁊ ꝯriũ tenuit ipſemet Hoſt.eius qõ ſentit in.d.c.gẽma.in ſũma. de ſpõ. ℣.j.℣.ſz qr̃ ⁊ c.nisi ex ſpãli pacto lucret arras recipiens ħm ipm ⁊ p Fede.de ſe.ꝓſi.ſuo.clxix. Quid aũt ſi eſt ꝯctũ mr̃imoniũ defacto: ⁊ ꝯ iura ꝙ quo ꝯhendo arre date fuerant: an tũc arre repeti poſſint Bal.gñaliť ⁊ indiſt. dicẽs ꝙ arre repetunť vꝫ velle ꝙ ſic ſed rectius diſtinguendũ vꝫ ꝓut in
57 dote. † ℣ In qua an repeti poſſit vbi data fuit pp mr̃imoniũ ꝓhibitũ Bal.diſtinguit ꝙ aut mr̃imoniũ nõ tenuit rõne turpitudinis: aut pp aliã ꝓhibitionẽ. Si pp aliã ꝓhibitionẽ ⁊ dos repetiť: vt.l.a diuo pio.ſ̃.de ri.nup. ⁊ l.j.de cõdi.ob cau.C.nõ.n. ħm ipm vꝫ donare mulier dotẽ quã dat pp mr̃imoniũ ꝓhibitũ cũ exꝑmat cãm lz inualidã: nam ét talis cã ceſſare facit ꝓſumptionẽ tacite donatõis: vt.l.ſi cũ aurũ.j.de ſolu. ⁊ ibi ℒy. Si pp turpitudinẽ mr̃imoniũ nõ tenuit. ⁊ refer ħm Bal. An datio ꝓceſſerit ab ignoráte factũ ꝓhibitũ ⁊ repetiť dos: aut a ſciente fcm̃ ⁊ ius ⁊ nõ repetiť: vt.d.l.q ꝯ legũ.C.de incep.nup. Aut a ſciente factũ ⁊ ignoráte ius nãle: ⁊ nõ repetiť. ar.l.venia.C.de in ius vo. Et hoc ħm ipm ſi eſt datũ ꝓ mr̃imonio ꝯcto defacto: ſed ſi ꝓ mr̃imonio ꝯhendo repetiť: vt.d.l.auũculo. ad quaz hic ſe remittit Bar. aut dubitať an ab ignoráte vel ſciente datio ꝓceſſerit ⁊ ꝓſumiť errorꝫ facti nimia tñ ꝓſonaz ꝓximitas ſcie ꝓſumptionẽ inducit alle.no. in.l.nihil ꝓſenſui.ſ̃.fi. j.de re.iu. ⁊ l.octaui.j.vñ co.ad hoc vltra ipz glo.no. ⁊ ibi doc.in.c. ⁊ ſi neceſſe.de do.inter vi. ⁊ vro. facit.c.porro. ℣.
58 ꝓterea.de diuor. † Error ꝟo iuris nãlis ħz Bal.nõ ꝓſumiť nec error iuris ciuilis. fallit ſi ꝯ ꝓbeť ex ꝓſpicuis inditis: vt.C.de his q ſibi aſſcri.l.ſenatus. Itẽ fallit in mulieribus:
59 vt.l.ſi adulteriũ.cũ iceſtu.ſ̃.j.de adul. † Quare aũt minuſ puniať dans ꝓ mr̃imonio ꝯhendo ℭ ꝓ ꝯcto dicit Bal.qz in mr̃imonio ꝯhendo turpitudo cõſumata nõ fuit ⁊ pena que ipſo facto p.l.imponiť reqrit turpitudinẽ ꝓſumatã nõ incohatã: vt.l.j.ſ̃.hec ꝟba.ſ̃.qõ gſqz in. facit qõ no. in.c.ꝓpetne.eẋ de elec.li.vj. in nouella. vbi no. ꝙ lz ſnia hois nõ ſemp reqrat fcm̃ ꝓſumatũ: non ſnia.l.ſemp reqrit fcm̃ ꝓſumatum qõ eſt no. ħm ipm Bal. ⁊ facit eẋ de do. inter vi. ⁊
60 vxor.c.ij. ⁊ c.de prudentia. † De donatis aũt inter hos pſonas ꝓcludit bal. ꝙ nõ reperiť ſi turpitudo fuit immediata cã donandi: aſs ſic.ar.l.ſi.ſ̃.ſi.j.de actio. ⁊ obli. De fructib⁹ ꝓceptis ex datis in tali mr̃imonio ꝓhibito ſine putatiuo: an repeti poſſint nihil dicit Bal. in his tanꝙ in acceſſoriis ſiue dependentibus ⁊ ꝓuenientibus a dote: idem qõ in dote dõm vꝫ exceptis his que inutiles ⁊ nečias impenſas cõſumpti fuerunt: qz tales nullo modo repeti pñt cũ ét male fidei poſſeſſor tales impenſas deducat: vt.l.domũ.C.de rei ven.hr̃ plene in.l.in fundo.ſ̃.eo.ti. facinnt no. in.l.ſi añ nuptias.j.eo.de hac mã plenius in.d.l.q ꝯ. ⁊ in.d.l.auũculo. ⁊ in.d.c. ⁊ ſi neceſſe.vbi aſs late dixi ⁊ p Ang.de act.in.ſ. ſi aduerſus.inſti.de nup. ⁊ p Bar.i.l. ſi adulteriũ cũ iceſtu.j.de adul. Et pondera dicta Bal. qz ipſe in hac mã ꝓſiderat ꝓncipaliť duos caſus vnũ qñ dos dať p mr̃imonio ꝓhibito ꝯhendo. Alterũ qñ dať p ꝯcto defacto q caſus ſunt diuerſi ⁊ vt diuerſos ipſos ꝓſiderant glo. in.d.l. auũculo. ⁊ ibi ét Bar. ⁊ doc. Et in caſu qñ dos dať p mr̃imonio illicito ꝯhendo ponderaz qz Bal.indiſt. vꝫ velle ꝙ ſit locus repetitioni. aſs.n. in hoc caſu non diſtinguit an dans fuerit ignoráꝫ vel ſciens ⁊ hec lz ipſe nõ dicat fuit opio ℑ ſ̃lacẽ.

quã refert glo.in.d.l.ſi.ipſaz tñ nõ approbat: ſz diſtinguit. An ſciret fcm̃ ⁊ ius dans dotez ꝓ tali mr̃imonio ꝯhendo: ⁊ tunc nõ repetit. An vo ſciret fcm̃ ⁊ ignoraret vel qz ſciret affinitatẽ vel ꝓſanguinitatẽ: ſed crederet licere ꝯbi mr̃imoniũ inter tales. ⁊ tũc repetit. ⁊ ita intelligi dz ille tex. ⁊ rñ. ibi gl. ad illud qõ in ignoratia iuris ſubueniri nõ dz ét mulieri niſi in caſibus exꝑſſis. nam iſte eſt vnus de caſibus exꝑſſis rñ. ét ad illũ tex. q̃tenus. ℑ.ꝓ. arguens ad ptẽ ꝯriaz ꝙ nõ ſit locus repetitõi dicit impi delicto poſſeſſorẽ potiorem eſſe. ⁊ ſic vꝫ ꝓſupponere ibi ptes ambas fuiſſe in delicto ⁊ p ꝑñs ſciuiſſe ét ius cũ delictũ nõ cadat vbi ẽ ignorã
61 tia † ex quo quelibet groſſa ét cã ⁊ beſtialis excuſat a dolo ⁊ a delicto. vt.l.igiť.j.de li.cau. ⁊ l.plagũ.C.de plagia. ⁊ p Bar.in.l.j.j.ſi qs te.li.eſſe ius fu. ⁊ ſic ꝙ ℙla. nã dicit glo. ꝙ illud qõ dicit. ℑ.ꝓ. de pari delicto referť ad extrinſecos caſus. i. ꝙ aſs. ⁊ in alijs caſibus ita ſolet dici: ita ergo in ħ dõm videbať reprobat ét opi. aliquoꝝ tenentiũ dans dotẽ ſine ſciat ius ſine fcm̃ nõ poſſit repetere. nam hec opio eſt ꝯ illã. l. auũculo. in qua ꝓſupponiť ꝙ dans dotẽ ſciret factuz cũ dantes ⁊ recipientes eſſent valde ꝓnncti p.d.l.octani. cũ alijs. ſ̃. elle. ⁊ tñ ibi eſt locus repetitõi. ⁊ opio glo. cõiter tenet ꝓut ét dicit Bar. in.d.l. auũculo. q tñ nitiť opiones reducere ad ꝓcordiã. Ut opio ℙla. ꝓcedat qñ ꝯctis ſolũ ſponſalibus p ꝟba defuturo dos data fuit p mulierez q̃ tñ ꝓpria ducta ꝓpa volũtate ꝓut põt. vt.l.j.C.de ſpon. nõ voluit nubẽ illi cui dotẽ ꝺderat. iſto.n.caſu lz fuerit ſciẽs ius ⁊ fcm̃ p ꝓdictionẽ ſine cã dotẽ data repetet. ⁊ hoc in rei veritate voluit ille tex. dũ in eo p. ℑ.ꝓ. fit illa rõ paris turpitudinis ſiue delicti ad ꝯriaz ptem. ſi.n. ꝓſupponeret mulierẽ fuiſſe ignorantẽ nõ caderet ipſam eſſe in delicto vel turpi-
62 tudine. ⁊ ſic non ꝓcederet. ar. ℑ.ꝓ. † Preterea ħm ipſum Bar. in ꝓditõe ob turpẽ cãm inſpici dz cã ꝓxi. nõ remota vt.l.iij.ſ̃. ſed qõ meretrici. ſ̃. de ꝓdi. ob tur. cau. ſed in termi nis ꝓdi. l. ſi inſpiciať. cã ꝓxi. nõ eſt turpis: qz eſt cã dotis: ſz magis eſt nulla lz mr̃imoniũ qõ eſt cã remota ſi copulareť eſſet turpe. ⁊ iſtã rõnez aſſignat. ℑ.ꝓ. qz. ſ. cã eſt nulla vt ſit
63 locus repetitõi nõ ꝓp ignorantiã dantis. † Preterea qñ delictũ nõ ꝓficiť. qz qs nõ vult pena ceſſat. vt.l. q falſa. j de fal. facit. ſ̃. de inoffi. te. l. papinianus. ſ̃. meminiſſe. ⁊ de bo. li. l. q cũ maior. ſ̃. accuſaſſe. ⁊ l. in ſeruitutez ſ̃. petijſſe. e. ti. faciunt ea q̃ fuerũt dicta ſupra referendo dicta Bal. ⁊ alle gando no. Jo. an. in. d. c. ꝓpetue. Nec ob. ꝙ ex ꝯctu ſponſalium vꝫ delictũ ꝓſumatũ. vt. l. ſi qs tutor. ſ̃. q̃uis. de ri. nup. qz ꝓbatur ibi ꝙ ſponſalia ſunt ꝓhibita. ⁊ ſunt nulla ſicut mr̃imoniũ nõ tñ ꝓbať ibi ꝙ imponať illa pena que iponiť ꝯbẽti mr̃imoniũ ſi qs a ſponſalibus ſponte recedat. imo in d.l.auũculo. ſic intellecta ꝓbať ꝯriũ. Dio aũt glo. ꝓcedit ħm Bar. ſi fuit deuentũ ad ſponſalia nõ ſolũ ꝑ ꝟba de futuro. ſed ét p ꝟba de ꝑñti. ita ꝙ ſit neceſſe ꝙ mr̃imoniũ ꝓnũcieť nullũ p epm. ex quo. n. iſto caſu nõ ſufficit ꝓpa volũtas dantis. ſed vt a mr̃imonio recedať reqriť ſnia eccłie: nõ eſt ꝙ poſſit dotẽ repetere illa cuius ſcelere ꝓnũciať nullũ mr̃imoniũ. ⁊ ſic illa q̃ ſciuit ius ⁊ fcm̃. ⁊ ſic fuit in delicto ꝓut hãc rõnẽ facit glo. in. d. l. auũculo. que ex hoc ħm Bar. ſentit ꝙ mr̃imoniũ fuerit ꝯctuz p ꝟba de ꝑñti. ⁊ ꝙ ꝓnũciatio eſſet nečia in terminis ſuis. ⁊ ad hoc. l. cũ hic ſtatue. ſ̃. fi. de do. inter vi. ⁊ vro. iuncta glo. puula in ℣. duxerit que illum tex. itelligit in mr̃imonio ꝯcto p ꝟba de ꝑñti. ⁊ iſta eſt opio Bar. in iſta mã lz aſs ⁊ erronee ꝓſupponat dñs Alex. hic ipm Bar. velle in. d. l. auũculo. ꝙ ſ. vbi eſt deuentũ ad ſponſalia de futuro tñ mulier ſciẽs fcm̃ ⁊ ignoráꝫ ius nõ ꝓdat dotẽ: ſecus ſi ad ſpõſalia de ꝑñti: quia tũc ꝓdat dotẽ ét qõ ignorauerit ius. ſed minime hoc tz Bar. nec glo. nec aliqs
64 aliꝰ. vñ neſcio qd iſte ſenſerit vꝫ ne dicã ſomniauerit. † Sz ꝯ Bar. quatenus vult ꝙ repeti poſſit datũ p ꝯbentes ſpõſalia de futuro vbi ⁊ fcm̃ ⁊ ius ſciunt: facit qz dans dotem in ꝯbendis talibus ſponſalibus illã dat ex cã de iure impoſi. ſ. pp mr̃imoniũ qõ impoſe eſt ſzq: quotiẽs aũt aliqd ſoluiť ſcienter vr cã de iure impoſi impediť repetitio. vt. l. dictaz. .C. de cõdi. ob cau. no. in. l. ſimiliter. eo. ti. itez ꝯ Bar. facit .l. cuius p errorẽ. j. de re. iu. ⁊ l. j. ſ̃. de ꝓdi. inde. Qõ autez

tunc nó sit locus ꝓhibitioni bene pót ꝯcludi: ꝛ in hoc concludát rónes Bar. ꝛ illá. l. auũculo. intellige ꝑut intelligit glo. ꝛ rñ. ꝑut ipsa rñdet ad róné quá facit. J. ꝑ. in qua viz facit Bar. si vis tenere ꝯ opi. Bar. quá tñ dicit tenendá. ꝛ esse pulchrá ℙau. de ca. in. d. l. auũculo. q rñ. ad. d. l. dictá ꝛ ad no. in. d. l. militez. vt ea ꝓcedant qñ scienter qs dat ex cá impoſi aio nó repetédi vllo tpe. sed vos dat aio repetendi salté solu. matri. vt nó ꝓsumit aius donandi: lz dans sciuerit ius ꝛ factũ. ℙreterea vt dicit Saly. in. d. l. q ꝯ. q segt opi. ℙla. quá ét tenuit ℙ dofre. Ja. ð ra. ꝛ Cy. cá ob quá dat dos nó est impoſis nec illicita. est. n. mrimoniuz qð in gñe est licitũ ꝛ inter ꝓsanguineos etiá ꝛ affines pót ꝯbi ex dispensatóe. vñ si dat dos ob mrimoniũ ꝯbendũ inter ꝓsanguineos. nó alr de pñti ꝯbentes nó dat ex aliqua turpi vel impoſi. vt est dcm̃. ꝛ hoc est de mente illius. l. auũculo. ꝝm ipm: dño Anto. de bu. in. d. c. ꝛ si necesse. nó facit dñam in ista mã inter spósalia de futuro ꝛ de pñti. sed solũ an sit vel nó sit ꝓsumatũ mrimoniũ. sed dño Nic. ibi adberet opioni Bar. ꝓ illá. l. cũ hic status. faciunt ét alie rónes assignate p
65 Bar. dicit tñ menti tenédá opi. dñi Anto. † Jn altero aũt casu vbi mrimoniũ illicitũ fuit ꝓsumatũ: an dos ꝑ ipso data repeti possit glo. ij. in. d. l. auũculo. cócludit q nó si dans sciuit fcm̃ ꝛ ius vel ét si sciuit fcm̃ ét q ius ignorauerit. cũ. n. deneget repetitio ét q dans errauerit in facto nisi error acerrimus. i. iustissimus fuerit: vt dicit tex. i. d. l. q ꝯ. multo magis ergo denegabit vbi errauit i iure cũ talis error nó
66 solũ nó est iustissimus. imo nec iustus † cũ oés ꝓueniat scire leges: vt. l. leges sacratissime. C. ð legi. dẽnt. n. mulieres ꝓ alios scire leges. i. adeũdo ꝛ interrogando pitiores vt hñ in. l. iuris ignorantia. C. q admit. ad bo. pos. ꝛ cuz hac opi. pleriq; doc. transeunt vsq; ad tpa Bar. Sed Bar. in. d. l. auũculo. est in alia opi. q. s. ignorantia iuris in istis terminis excuset ab amissione ꝓpriũ. ꝛ sic ab amissione datoꝛ ꝓ tali illicito ꝓsumpto mrimonio mouet ꝓ tex. in auc. ice stas. C. de incep. nup. ꝛ in corpore. vñ sumit vbi ꝝm ipm hoc expresse dr. Et. d. l. q ꝯ. nó ob. q non logt de amissione ꝓpriũ: sed de acqsitóe lucri: vt. s. ꝯbens illicitũ mrimoniũ nó acqrat nec lucret aliqd de datis noie dotis vel donationis pp nuptias. nisi fuerit in errore accerrimo: ista ergo sũt diuersa ꝛ diuersam rónez hñtia amissio ꝓpriũ ꝛ amissio lucri: vt in. l. fi. §. lniam. C. de iu. deli. vbi itaq; tractat de amissione lucri in tali mã ꝑut sunt termini. d. l. q ꝯ. tunc est verum q sciens ius ꝛ fcm̃ vel alterũ: ꝛ sic fcm̃ lz nó ius amittit illud lucrũ cũ vt dixi talis error nó sit acerrimus q reqrit vt excuset in tali casu in. d. l. q ꝯ. ꝛ ista lz Bar. nó dicat fuit opio Jo. in. d c. ꝛ si necesse. vt refert ibi Ber. in. ij. fol. quá ibi ponit ad ꝯria formata in glo. ꝛ ibi plene dixi nó extendo me vlterius qz nó est mã ℔ loco ptractanda: solũ quátũ est pro intelligentia glo. nre dũ dicit q scienter ꝯbenti illicitũ mrimoniũ nulla actio cópetit ad dotẽ: ignoráter aũt tale mrimoniũ ꝯbéti ꝓdictio ob cám dat dõm est glo. ꝑcedere vbi ignoranter ignorantia iuris ꝛ facti ꝯrit vel ét si ignoráter ignorantia facti tm̃ ante ꝓsumatũ mrimoniũ ꝑ copulá ꝝm opi. oium. ꝛ idem post ꝓsumatuz ꝝm hanc opi. Bar. ꝛ ꝝm alia eius opi. de qua supra limitanda ꝛ declanda est glo. dũ dicit de scienter ꝯbente qñ ꝯrit solũ sponsalia: qz tũc est
67 locus repetitioni ét q scierit ius ꝛ fcm̃. † Quid aũt sit dicendũ respectu pene corporalis imponende ꝯbentibus tales nuptias. s. an ꝛ qñ pena imponat: ꝛ que ignorantia excuset: ꝛ que nó hoc plene tractat Bar. in. d. l. si adulteriuz cuz incestu. ꝛ Ange. de are. in. d. §. si aduersus. de nup. ego examinaui in. d c. si necesse. ꝛ ibi ét dixi qd dõm respectu legitimitatis vel in legitimitatis ipsius ꝑsone: ꝛ p illud c. limitat ista mã: nam ꝝm magis cõem intellectũ ꝑbat q etiá scienter ꝛ scia iuris ꝛ facti ꝯbenti ꝛ ꝓsumenti illicitũ mrimoniũ sit restõ datoꝛ ꝑ tali mrimonio vbi si nó fieret taliũ restó impediret dissolutio talis mrimonij: ꝛ ex dictis supra ꝛ bis que hñr in. §. alle. iuribus in qbus plene tractat hec
68 mã pz an dicta Bal. hic ꝑcedát. ¶ † Glo. in v. quẽadmodũ ꝛ c. tacite querit quare ponat hec dictio quẽadmodñ ꝛ qd importat in hac ru. ꝛ rñ. q importat ꝑ quos dos petatur a qbus. ꝛ inquátũ vt J. e. l. maritũ. ꝛ alije dicit glo. tu supple legibus ꝛ qñ ꝛ ꝝm Bar. stat interrogatiue quasi imporret interrogationẽ de ꝓdictis de qbus in diuersis legibus nigri fit rñsio sic ꝝm Bar. interrogatiue ponit hec dictio in ru. s. quẽadmo. ser. amit. ꝛ in ru. J. quẽadmo. te. ape. s. de pac. do. l. si pr. §. j. Aliqñ ꝝm Bar. hec dictio ponitur sikitudinarie directe vel ꝑ ꝯriũ: vt J. de adi. le. l. iij. §. si duobus. ꝛ ibi glo. ꝛ l. quẽadmodũ. J. de acqui. pos. ꝛ de agri. ꝛ censi. l. quẽadmodũ. ad hoc ét. l. cũ opz. in pn. C. de bo. qli. quá alle. hic Bal. Qui lz fateat ꝑ dictio quẽadmodũ ponat aliqñ interrogatiue tñ ꝝm ipm in ru. nra ponit descriptiue. ita. n. hec dictio ponit vbi sermo ad aliũ non dirigit quasi ru. velit oñdere q i nigro describit ꝛ ponit qũo dos petat. ꝛ ita vr ét velle Jmo. hic qz dicit q ista dictio ponit determinatiue. ꝛ ita dñt hic Nico. de nea. ꝛ Ray. ꝑut refert hic Jmo. ꝛ de hac dictióe aliqd ꝑ Bar. in exuaganti ad reprimendũ. in v. ꝑut ꝛ c. ¶ Glo. in v. petat tacite op. qz cũ dos fuerat semel data ꝛ tractet qũo restitui déat cadit dicere repetat nó petat: vt. l. j. §. elegãter. s. depo. ꝛ l. repetitio. de ꝓdi. inde. ꝛ l. cũ pr. §. fidei tue. de le. ij. ꝛ l. si repetendi. C. de ꝓdi. ob cau. rñ. glo. q exponi dz petat. i. repetat
a ꝛ sic simplex ꝑ cópósito sic. s. de pigno. actio. ibi petenti. a sic eꝯ cópositũ pro simplici ponitur. ꝛ sic reddere pro dare. vt. J. de le. ij. l. cũ qdã vxori. ꝛ J. de do. ꝓleg. l. j. in prin. vbi ꝓlegat exponit ꝓlegat. Et cũ hac gl. transit Bar. improbans By. q dicebat q aliquo casu hoc verbũ pót stare ꝑ prie: puta vbi extraneus dotẽ dedisset ꝑ muliere vel vbi a nemine data fuisset: sed ꝓstituta a marito. istis. n. casibus ꝝm By. respectu mulieris que dotẽ nó dedit cadit dicere ꝓpe quẽadmodũ so. ma. ipsa dos petat: sed Bar. dicit q dictis casibus vr mulieri donata ꝛ a muliere ad marituz ꝓfecta breui quadá manu: vt alle in. l. singularia. s. si cer. pe. ꝛ in. l. lz. §. j. s. de iu. do. ꝛ sic cadit tractari de redditõe siue repetitione so. ma. sed volens saluare By. posset rñ. q vere ꝛ ꝑ prie nó est lata a muliere: sed ficte. Et ppea ꝓpe nó cadit nisi petitio. nó aũt repetitio sed ipsa repetitio est ꝝm fictio
69 nẽ sicut datio. † Adducit ét Bar. ꝯ By. inquátũ dicit vbi maritus dotẽ ꝓstituit vxori q hoc est dubiũ an p marituz vxori dos ꝓstitui possit de quo se remittit ad no. in. l. j. C. de do. añ nup. ꝛ l. si volũtate. C. ð do. ꝓmis. sed ꝑ By. q possit est tex. expressus nó impropriando ipm ꝑut facit glo. j. in. d. c. ꝛ si necesse. de do. inter vi. ꝛ vxo. vbi de hoc dixi in. j. no. ꝓcludés q ꝝm ꝓsuetudinẽ aliquoꝝ locoꝝ maritus pót dotare vxorẽ ꝑut refert Vin. in. d. c. esse. de ꝓsuetudie i hispania ꝝm quá dicit log illũ tex. Be iurevero vir ꝓstante mrimonio vel añ ipm ꝯctũ ꝓferens in tpe mrimonij ipsaz vxorem dotare nó pót: vt. l. j. ꝛ l. qð sponse. C. de do. añ nup. ſz si vir añ ꝯctũ mrimoniũ aliqd donat vxori nõ habita mentione de mrimonio ꝯbendo ꝛ mrimonio postea ꝯcto illud donatũ in dotẽ recipit pót hoc recte fieri. vt. d. l. j. ꝛ ꝑt aliquo mó mediato dici dotata ipsa mulier a viro: vbi ét ipsa vxor est nobilior ipso viro in recõpensationez nobilitatis ipse vir vxori dotẽ ꝓstituere pót ꝑ ea que hñr in. l. si stipulatus fuero. §. si tibi nupsero. de ver. obli. ꝛ p Bar. in. l. si divortio. e. ti. hr ét in. d. l. si volũtate. dixi ét in. c. gẽma. ð spó.
b ꝛ aliqd de ℔ p Jmo. hic. b ¶ † Vá circa hãc gl. monet. q. Bar. An expó quaz ipsa facit vt petat exponat ꝑ repetat ꝛ reddere ꝑ dare sit ex ꝓpa significatóe vel ex interpratóe ꝛ alle. glo. in. l. verbũ reddendi. J. de ver. sig. que vult q ex interpratóe cópositũ exponit ꝑ simplici: ꝛ sic reddere ꝑ dare. ꝛ ita eꝯ vr esse intentio glo. q ex interpratióe fit vt simplex exponat ꝑ cópósito: puta dare ꝑ reddere petere ꝑ re
70 petere. † Ipse Bar. dicit q aliqñ verbuz petere pót poni ꝛ assumi: vt genus ꝑ qualibet petitõe seu repetitõe in iudicio vel ex: vt. l. amplius nó peti. J. rem ra. ba. ꝛ l. si decé cuz petiero. J. de ver. obli. ꝛ tunc repetere est eius spẽs ꝛ ptinet sub suo gñe ex ꝓpa significatóe. vt. l. semp in gñalibus spãlia insunt. J. de re iu. ꝛ si hoc mó accipiat verbuz petat hic: tunc expó glo. nó est necia nisi cá dubitatóis tollende. Aliqñ vbũ petere sumit vt spẽs separata ab ipso repetere. ꝛ tũc est veruz q ex interpratóe verbũ petere significat ꝛ cópre-

hendit repetere

a ¶ Petenti. Et in rub. s. ficer. pe. quá ad hoc alleg. Bar. hic quem vide in. d. rub. ꝛ ibi doc.

b ¶ Jmo. hic. Posset etiã vltra Dy. assignari siue dici q verbum petere stet in sua ꝓpa natura vbi dos cõsisteret ꝛ data fuisset in rebus consistẽtibus in põdere numero ꝛ mensura: nam ꝝspectu speciei ð genere cadit petitio non repetitio: lz respectu generis cadat petitio: vt alle per Bar. in d. rub. s. si cer. pe. ꝛ respectu generis vtitur verbo restitue re. l. res in dotẽ. s. de iu. do. ita etiam si res fuissent date in dotez estimate ꝝspectu estimationis que succedit in dotem iuxta. l. si estiatis. ꝛ l. estimatum. J. eo. cadit petitio non repetitio. Et sic põt dici q non in merito. J. ꝑ. posuerit verbũ petatur qð põt dici posituz generalr siue vt genus vt ꝓprie hendat etiã repetere ratione subiecte materie. ꝛ ad hoc dicenda. J. proxi. post Bar.

bendit repetere. Idem dicit de verbo reddere: naz pōt accipi p gñe. s. p quolibet actu translatiōis dñij: sicut verbuz dari: vt. §. fic itaqz. inſti. de actio. ⁊ de ver. obli. l. vbi autem nō apparet. in fi. ⁊ tūc verbū reddere ꝓtinet verbum dare ꝓprie. Alio mō pōt accipi put eſt ſpēs diſtincta ⁊ ſepata: vt. d. §. elegāter. ⁊. d. §. fidei tue. ⁊ tunc verbum reddere ex interpetratione comprehendit verbum dare. Et hoc dicit eſſe vtile ſcire ꝓpter ſtatuta ⁊ vlterius circa hoc non dicit Bar. in lec. antiquis mann ſcriptis: ſed in impreſſis ad huc alia verba ſubiungit que vere non videnť fuiſſe ipſius bar. qz allegantur in ipſis. ll. non facientes. naz. l. ij. de v. ſi. nō facit ad rumbum ꝓ eo quod allegatur in dictis verbis. Item multa ex dictis verbis ſuperfluunt in fine. n. repetit de verbo petere ⁊ repetere: de quo dixerat in principio. q. ipſe bar. quī in effectu videť eē huius intētionis q vbi verbū ſimplex accipiť vt gñs tūc cōprehendit compoſitū ex ꝓ pria ſignificatione vbi accipitur vt ſpēs: ⁊ tunc comprehēdit compoſitum ex interpretratione. Et ita eō vbi compoſitū accipitur vt gñs comprehendit ſimplex ex ꝓpria ſignificatione: vbi accipitur vt ſpēs ⁊ tūc ex interpetratiōe: non tñ declarat bar. qñ talia verba ponanť vt gñs ⁊ qñ vt ſpēs

71 ¶ Et cū bar. trāſit Ang. ℔ iducēs ad ſtatutū diſponēs q petēs p libellū poſſit ꝓpelli p eū ad ꝓpromittēdū vł teneať ſolvere certā decimā vł gabellā vt tale ſtatutū hēat locū ét in repetente cū p̄dictū ſtatutū conſideret dictū verbū ſimplex petens vt genus: ⁊ ſic ex ꝓpria ſignificatiōe in ſe cōprehēdit compoſitū tamq̄ eius ſpēm: ſecus ſi tale ſtatutū ꝓſideraret verbū ſimplex vt ſpēm diſiunctā ⁊ ſepataz a cōpoſita Imo. tranſit ét cū dictiſ Bar. ſz reprobat dcñ Ang. dicēs nō ꝓcedere in exēplis q̄ ponit cū cā repetētis fauorabilioz ſit q̄ petentis ar. eoz que hñr in. l. videamus. §. de vſu. ⁊ in. l. cū fundus. ſi cer. pe. ⁊ in. l. ſi filius. §. fi. de ver. ob. ⁊ in. l. j. C. de impo. lu. d ſcrip. li. x. fructus. n. ⁊ acceſſiones dicitur veniūt ⁊ a principio vbi repetiť qđ nō eſt vbi petiť: vt. d. l. videamus. ⁊. d. l. cū fundus. ⁊. d. l. ſi filius. Itez plus faueť cōſequenti id in quo iure ſanguinis aliqđ ius hz q̄ conſequēti id in quo nō cadat hoc ius: puta q: ꝓueniat ab extraneo: vt. d. l. i. de impo. lu. deſcrip. que hoc mō a longe facit quaſi ꝓmū ſit amittere nō lucrari: ⁊ ſic nō vť eadē rō oium comprehenſoz ſub indefinita locutiōe quaſi velit q hz verba ꝓinſerti ſtatuti ſint apta cōprehēdere ex ꝓpria ſignificatione ét repetēte tñ ex quo nō eſt eadē rō in repetēte que in petēte nō eſt dicendum q repetens cōprehendať: ſicut alť dicit in locutione indefinita: vt per By. in rubri. de re iudi. li. vj. habeť ét in. l. j. §. eo. ti. de re. iu. ⁊ in. C. vt circa. de elect. li. vj. ⁊ vltra ipſuz p Bar. in. l. oēs populi. de iu. ⁊ iu. in. iij. q. vj. q. ꝓncipalis. ¶ Vbi aūt ſtatutum diſponeret tale qđ in quo eadez eſſet rō oium comprehēſoz ſub indefinita locutione: ⁊ tūc pōt ꝓcedere dictuz Ange. ¶ Et p Imo. q̄ Ange. ſz multa adducat ℔ do. Alexan. tñ in fine ipſe reducit opiniones ad cōcordiam: vt in ſtatutis odioſis loquentibus de petentibus nō comprehendank repetētes ⁊ in talibus ꝓcedat opinio Imo. ⁊ Bar. ℔ qui vť ét fuiſſe in iſta opi. vt nō comprehēdank repetētes. ¶ In ſtatutis aūt fauorabilibus ꝓcedat opio Ange. vt comprehendantur repetentes ⁊ ſtatutuz odioſum dicit eſſe illud q petēs teneať ad ſolutionem gabelle fauorabile illud q petens cogatur ad compromittendum ſi eſt cōiunctus reo. Secus ſi diſponeret: vt indiſtin. petens cogereť ad compromittenduz q: tale ſtatutum eſſet correptorium iuris cōis: ⁊ ſic odioſum ⁊ ita poſſunt ſaluari varia dicta Bal. in hoc ſtatuto de cōpromittendo: an ſit fauorabile vel odioſum ſm Alex. vt ℔ latius vide per ipſum. Ex cuius dictis ⁊ etiam Imo. conſtare poteſt: qñ talia verba ponantur vt genus vel vt ſpēs nā ſubiecta mā id demōſtrat: an hz ſit fauorabilis vel odioſa. Et vltra poſſet dici hoc perpēdi etiaz qñ materia eſt indifferens ſi ei cōgruit petitio ⁊ repetitio: vt in mā noſtra hz q. §. dictum fuit. nam quodcūq ex iſtis verbis ponatur in diſpoſitione que generaliter fit de tali mā dicendum erit q ponatur vt genus vt eſt videre in terminiſ nr̄is rubrice. Et hec no. ad intelligentiā dictoz Bar. ⁊ p ipſis exemplificā-

71 dis qñ hec verba ponantur vt genus ⁊ qñ vt ſpēs. ¶ † Are. hic. Dicit q doctrina Bar. volentis q verbuz reddere dare ⁊ petere ⁊ repetere pōt capi: vt genus non probať iure q̄nimo videť ꝛ̄. d. l. verbuz reddendi. que aperte probat q verbum reddere de ſui propria ſignificatione nō importat dationē: ſed aliquando accipit ſignificationē dandi. quaſi predicta ſint ſepata: ſed aliquando vnum capitur pro alio impropriatis verbis vt ſaluetur intentio diſponentis vel diſponentium: puta libellantis ad quod adducit. l. j. cum glo. j. §. depoſi. vbi verbum datuz accipitur impropie pro traditum adducit etiam doctrinam Bar. in. l. j. in fi. ꝑn. ¶. quoruz bono. dum vult q ſi agens poſſeſſorio adipiſcēde poſſeſſionis vtitur verbo reſtituo: quia. ſ. petit ſibi poſſeſſionem reſtitui omnino ꝓcedit libellus ⁊ † verbum reſtitui accipitur protradi: vt probatur in illo tex. ⁊ per Bar. in. l. ſz ſi poſſeſſori. §. item ſi iurauero. de iu. iu. vbi vult per illum tex. q p ſaluandis libellis verba impropriantur. ⁊ per eundem in. l. ſi olei. C. loca. ⁊ in. l. j. C. de vſufruc. ante fi. in p̄etibus etiam huiuſmodi verba impropriantur ⁊ reſtituo pro do accipitur: vt per Bar. in conſilio ſuo incipiente factum ſic ſe hz ⁊ c̄. numero. cxxij. ſm ordinem informis vbi cōcludit q ſi alter fratruz in diuiſione cōuenit: vt alter frater debeat habere vnaz petiaz terre p reſtōne dotis ſue vxoris. vz p tanto precio q talis vxor niti pōt ex tali inſtrumento etiam q aliter nō ꝓbet ſe dediſſe dotē qz ét q non dediſſz fratri mariti videtur cōueniens ſiue paciſcēs: vt. §. voluiſſe cōſtituere dotem: ⁊ ideo ipſi mulieri ét abñti actio querit vt. l. vnica. §. accedit. C. de rei vxo. actio. nec illud verbuz p reſtōne dotis hz obſtare qz capitur p dotione allegat. d. l. cum quidā. de leg. ij. ⁊ predictum cōſilium allegat hic ipſe Are. licz referat Bar. loqui in alijs terminis q̄ rettulerim tendentibus tñ ad eundem effectuz de verbo reddere ſiue reſtituere: ſz vere Bar. dicit qđ rettuli: cuius tñ decisio nō tranſit ſine dubitatione: qz cum petia terre eſſet cōmunis inter maritum ⁊ fratrem diuidentes cadit dicere q maritus etiam ꝓ parte ſua cenſeatur voluiſſe conſtituere: qđ tñ nō pōt fieri p maritū: vt pz ex dictis circa declarationē glnr̄e: ſz hoc nō eſt p̄ntis indagatōis iō obmitto. Et redeūdo ad dicta are. ipſe ꝓcludit vt audiſtis ⁊ plus ad fi. dictoruz circa hanc mām aſſerit q bene attēdēdo vba Bar. ipſe nō vult q verbū peto capiať vt gñs ⁊ ſpēs circa id qđ petiť ſz circa incobationē iudicij qz gnāliť iportat icobationē iudicij: vñ ℔ reſpectu ē gñs ꝓprie cōprehēdēs petitionē ſiue repetitōez cū ſiue qs petat ſiue repetat dicať iudiciū incohari: ⁊ ad ℔ facit. d. l. ampliº nō peti. Sz reſpectu eiº qđ deducit i iudicio verbū peto nō eſt gñs vt cōprehēdat vbū repeto: ſz eſt ſpēs diſtincta ⁊ ſepata a verbo repeto. vt. d. l. verbū reddēdi. ⁊ d. l. cū pr̄. §. fidei tue. Et ex hiis in. q. ſtatuti. §. relati. cū tale ſtatutū nō reſpiciat incobationē iudicij: ſz ipz ius qđ deducit in iudicio q̄le ſit: dicit tenēdā opi. Imo. nō Ange. cū ſi ℔ reſpectu petere ⁊ repetere ſūt ſpēs ſepate ſtatutū loquēs in vno nō dz trahi ad aliud ⁊ ex hac rōne adheret huic opi. Imo. in pre. q. nō ex rōne ipſiº Imo. de locutōe indefinita qz ſi tenemus q vbū peto de ſui nā ſignificet gñs p̄dictum ſtatutū nō logť indefinite: ſz gnāliť de nā aūt generis eſt iſtincte ꝓprehēdere ſuas ſpēs: vt. d. l. ſemp. in gnālibº ⁊ ex ꝓpria ſignificatōe vt ℔ p Bar. ⁊ p Bal. in. l. ij. C. de iu. aure. anu. Sz qđ Are. dicit Bar. nō tenere q verbū peto ſit vbū gnāle reſpectu eius qđ petiť: ſz reſpectu incobatiōis iudicij nō eſt aliquo mō vez qz imo Bar. tz indiſtin. q vbū peto ſit ſiue ēe poſſit verbū gnāle: ⁊ ſic oi reſpectu: dicit. n. p quelibet petitiōe ſeu repetitione in iudicio vel eē ex eo ergo qđ dicit extra penitus cōfundiť qđ dicit are. Bart. tenere quo ad alia an bene vel male loquať patebit ex §. dicēdis. Aut dā Modernio. ſenēſes repetētes hāc rubricaz. ⁊. l. j. ſatis ſubtiliter ꝓma facie ſe mouētes dubitāt ét ꝺ dictis Bar. ℔. Primo inquātū ipe Bar. ꝓſiderat anverbū peto accipiať vt gñs vel vt ſpēs vt ꝓmo caſu cōprehendat repetere ex ꝓpria ſignificatiōe. Secō caſu ex interpetratione: naz dicūt iſti vbi reperieť q vbum peto cōprehēdat verbuz repeto: tunc dicemus q verbū petere ponitur in ſignificato gnāli

nó in speciali vt hic in rubrica nostra si aũt hoc nõ reperit tunc nó comprehẽdat repetere ⁊ sic nũq̃ poterit ꝓringere ꝙ vbum petere in specie sumptũ possit cõprehẽdere vbum repetere ⁊ per ꝓñs remanet ꝙ ꝓsideratio Bar. stat in vbi ℓ. l. ij. C. cõia delega. ⁊ c. cõmissa. de elec. li. vj. Sed ab hac obiectiõe de facili Bar. defẽdi pót. pone. n. ꝙ ex vbis adiunctis in dispositione ꝓstat ꝙ dispositio loquẽs per vbum peto illud accipit in specie ⁊ particulr ⁊ distincte a verbo repeto. tũc. n. si in illa dispositione accipere volumus vbuꝫ petere vt comprehẽdat repetere erit impropꝛie ⁊ ex interpretatione ⁊ extẽsione ⁊ poterat fieri vel non fieri ꝑm q̃litatẽ dispónis si est talis in q̃ vba strincte vel late accipiunt ⁊ silr si forte in alia pte dicte dispónis appet ꝙ cõprehẽdit
73 vbũ repetẽ dicẽdũ erit ꝙ ℔ sit ex iterptatiõe. ¶ Scõo dubitant isti moderniores senẽses de dictis Bar. inq̃tũ ipse ꝙ vbũ reddere aliqñ possit poni ⁊ ponat vt genus ⁊ vbũ dare vt eius spẽs. ℔. n. nó vi aliq̃ mõ ꝓcedẽ ¶ qꝛ vbũ dare est vbũ gñale denotãs ⁊ significãs oẽz actũ ꝑ quẽ vñiũ trãsferr vt. d. §. sic itaq̃. insti. de act. nõ ergo cõgruit dicẽ ꝙ sit spẽs
74 vbi reddẽ adiũcto marie ¶ cõpositũ ñ cadit dicẽ ꝙ sit gña li⁹ suo simplici vt ꝓbat i. l. cui eoꝛ. §. j. §. de postu. vbi dispoñr ꝙ noia simplicia put gener socer nur⁹ ⁊ silia cõphẽdũt noia qb⁹ adiũgi solet ꝓpositio. pro. vꝫ ꝑ generũ ꝑ soceruꝫ ꝑ nurũ ⁊ sic de singulis ⁊ qdẽ ex ꝓpa significatiõe vt ibi ꝑ Bar. inferẽs nepotẽ cõprehẽdẽ ꝑ nepotẽ ⁊ vlteriores rebans glo. que vꝫ tenere ꝛium in. l. gallus. §. institutẽ j. de li. ⁊ posthu. vbi ẽt ꝑ ipꝫ Bar. ⁊ ibi dixi si ergo simplex cõprehẽdit ⁊ cõtinet cõpositũ est gñalius ipso cõposito vñ nó cõ gruit ꝙ cõpositũ sit genus ⁊ simplex eius spẽs qꝛ esset implicare ꝛietatẽ vbi itaq̃ reperitur ꝙ dare exponit ꝑ reddere istud est exꝓpria significatione cum spẽs cõprehẽdat sub suo gñe: vt. d. l. semp in gñalibus vbi vo reddere exponit ꝑ dare tunc ℔ est impropꝛie ⁊ ex interptatione ⁊ ita intelligat. d. l. cũ qdam. de leg. ij. ⁊ d. l. vbuꝫ reddẽdi cũ glo. ¶ Concludũt ergo isti ꝯ Bar. ꝙ reddere nõ sit vbũ gñale si accipimus ꝑ retro dare ſz si accipimus ꝑ effectualr dare q̃si cõponat a re. i. effectualr ⁊ dare tũc bene poterit ꝓcedere qõ dicit Bar. vt tale vbum gñalr accipiat ⁊ cõprehendat vbũ dare ⁊ ℔ velint. d. l. vbũ reddendi. in fi. ⁊ d. l. cum qdam. in fi. tñ ℔ casu nõ cõprehendit impropꝛie ⁊ ex interpretatiõe ſz ex vi gñalitatis vt. §. fuit dictũ circa vbum petere: sed illud qõ ibi ꝑ defensiõe Bar. dictũ fuit hic repeti pót ⁊ defendi pót Bar. ẽt in ℔ scõo in quo per istos moderniores reꝓbat qꝛ Bar. nó vult ꝙ reddere cõprehendat dare vbi dare accipit gñalr ꝑ qualibet trãslatiõe dñij siue fiat ei a q̃ dans nõ habuit siue ei a q̃ ipse dans dñium habuerat qꝛ ℔ esset ridiculũ sed vult ꝙ cõprehẽdat vbi dare ponit spãliter ꝑ trãsferre dñium a ꝑncipio ⁊ sic in illum a quo nõ habuerat ⁊ in ℔ nullã video repugnãtiã ⁊ ſz simplex cõprehẽdat cõpositũ aliqñ nõ sequit ꝙ ẽt ecõtra ℔ nõ possit dici vbi simplex accipit in sua ꝓpria specie ⁊ cõpositum gñalr ⁊ ad ℔ qõ hic dꝛ in glo. qꝛ pariter aliqñ vnũ ponitur ꝑ reliquo. Et stantibus ꝓdictis dicũt hij moderniores vꝫ ꝙ in. q. §. dicti statuti verior sit opinio Ange. cũ ꝓclud dat ꝙ vbũ petere sit gñale ⁊ sic ex ꝓpa significatiõe cõprehẽdit
75 rem petentẽ. d. l. semp. nec refragat ¶ ꝙ statuta exorbitãtia a iure cõi sint stricte itelligẽda per. l. qcqd ad strin gẽde. j. de ver. obli. cũ si. qꝛ ℔ nõ importat ꝙ recedẽ debeamus a ꝓprietate vocabuli ꝓut ꝙ spẽs cõprehẽdit sub gñe est ex ꝓprietate vbi gñalis vt ꝓmissi sed importat ꝙ nó debemuſ extẽdere vltra q̃ loquant vt ꝑ Jmo. in. l. si vo. §. de
76 viro. j. eo. in. iij. col. vbi dicit ¶ ꝙ si statutũ corrigẽs ius cõe generalr loquit generalr ꝺz intelligi de quo tñ ibi per ipꝫ facit. l. cum lege. j. de testa. vbi est tex. no. ꝑm vnũ modũ intelligẽdi ꝙ si in penã aliqs reddat in testabilis nó poterit facere testm̃: nó poterit ferre testimoniũ nec sibi ferri ⁊ tñ exquo mã est penalis ⁊ odiosa ⁊ sic restringẽda videbatur ꝙ in altera tñ significatione acciperet ſz rõne generalitatis generalr accipitur[a]. Et sic vꝫ ꝙ distin. dñi Alex. hic nõ ꝓcedat cũ nõ tractet de extẽsione q̃ est ꝓhibita in odiosis ⁊ exorbitãtibus ſz de inclusione q̃ ꝓcedit ex ꝓprietate vo

a ¶ Accipitur Adde ꝓdictis dictum Bar. in l. oẽs populi. in. iij. q. vj. q. ꝑn ci. ad fi. ff. ó iu. ⁊iure. vbi dicit ꝙ verba generalia in statutis generaliter intelligi dñt nisi ex causa restringenda.

cabuli isti tñ saluãt ⁊ tenẽt distin. dñi Alexã. in ꝓdicto statuto dicẽtes ꝙ quedã sunt noia generis ita ꝙ nó speciꝛuꝫ sed spẽs habẽt sua noia separata vt est nomen animal. naꝫ est nomen generis tñ nó specierũ qꝛ spẽs hñt sua noia distincta homo equus asinus ⁊ sic de singulis ⁊ in istis ꝓcedat qõ est. §. dictũ ꝙ statutũ generalr loquens generaliter ꝺz itelligi in quacũq̃ mã loquat ⁊ nõ restingat magis ad vnã spẽm q̃ ad aliã. Sed ℔ vꝫ intelligendũ si nó est rõ q̃re magis cõprehẽdat vnã spẽm q̃ aliã als secus ar. eoꝛũ que Bar. dicit in locutiõe indefinita in statutis in. l. oẽs populi. §. de iusti. ⁊ iure. ¶ Quedam sũt noia generis ⁊ ẽt speciei sub gñe cõprehẽse vt est nomen adoptio qõ est gñale comprehendens arrogationẽ ⁊ adoptionẽ ⁊ est nomen spãlis adoptionis: vt. l. j. ⁊ ij. §. de adop. ⁊ in istis dicendũ est ꝙ si reperiunt ꝓlata in mã odiosa ⁊ restingibili capiunt in significatione speciei nó gñis vt est tex. no. in. c. rodulphus. de rescrip. naꝫ nomen diocesis in gñe sumptũ includit ciuitatem ⁊ comitatũ in specie aũt sumptũ includit ⁊ cõprehẽdit comitatũ tm̃: si ergo ꝓferr in mã restigibili ꝓut est mã rescriptoꝛ ad lites cuꝫ per ipsa ꝑiudicet ordinarie potesta ti accipitur spãliter ⁊ cõprehendit tñ comitatũ vt est tex. no. in. d. c. ⁊ ibi ꝑ doc. si aũt ꝓferr in mã larga vel fauoꝛabili vel indifferẽti ⁊ tunc capit gñalr ⁊ cõprehẽdit ẽt ciuitatẽ vt est bonus tex. cuꝫ glo. in. c. vnico. de re. permu. li. vj. ⁊ in. c. cum eps. de offi. ordi. eo. lib. ad ℔ nó. per Mathe. in no. suis no. xcviij. ita ergo dicendũ est in vbo petere ꝙ cuꝫ sit vbum gñis ⁊ ẽt speciei ad differẽtiã repetẽdi si reperiat ꝓlatũ in mã odiosa accipiat spãlr si in mã fauoꝛabili ⁊ tũc
77 gñalr ad ℔ ꝙ dicimus de vbo ¶ facere ⁊ edificare. sunt. n. vba gñalia cõprehẽdentia tam ab initio edificantẽ ⁊ faciẽtem q̃s reficientẽ: nam ẽt reficiẽtes dñr facere seu edificare vt. l. j. §. edificare. §. de mor. inferen. accipiunt ẽt spãliter ꝓdicta vba vt specifice significẽt edificantẽ ⁊ facientẽ de nouo ad dñaꝫ reficiẽtis: vt. l. iij. §. reficere. j. de iti. actuq̃ ꝓua. qualr ergo accipiant ꝓdicta vba facere ⁊ edificare distinguitur an ꝓferant in mã fauoꝛabili vel odiosa vt dictis iuribus iũcta. l. j. §. siqs edificiũ. de no. ope. nũ. Tu adde ꝙ ẽt si talia vba ꝓlata reperirent spãliter puta qꝛ ex adiunctis talibus vbis ℔ deprehẽderet: vt. §. dixi si tñ materia est fauoꝛabilis ⁊ nó coꝛreptoꝛia sed limitatiua iuris cõis oino fiet extẽsio ad repetentẽ vel reficientez ex idẽtitate rõnis ꝑ ea que dicit hic dñs Alexã. allegãdo Bar. in. l. si cõstante. in. ix. q. ꝓme partis sed ℔ tũc erit ex extẽsione qõ nó est vbi tale vbũ ponit siue accipit gñalr sed nó refert qꝛ vtroq̃ casu idem resultat effectus ⁊ ꝓdictã distinctionẽ ẽt adhiberi posse i illa mã de qua in. l. cui eoꝛ. §. j. de postu. an. ſ. simus in materia fauoꝛabili vel odiosa de quo in. d. §. instituens.
78 ¶ Extra glo. Bar. hic querit de diffinitione dotis ⁊ refert diffinitionẽ Azo. in sũma. C. de iur. do. vbi dixit ꝙ dos est qõ a muliere vel eius patre marito vl eius patri ꝓpter onera matrimonij supportãda datur vt ꝑpetuo sit penes cum ⁊ ad cõprobandã ꝓdictã diffinitionẽ ipse Azo. adducit. l. j. ⁊ l. ꝓfectitia. §. de iur. do. ⁊ dicit ꝙ illud vbũ ꝑpetuo importat tps quo durat matrimoniũ nisi vir ad inopiam vergat: vt. l. si ꝓstãte. in ꝓn. j. eo. Non ob. huic diffinitioni ꝙ dos cõstitui vꝫ si nihil deb vel tradat marito a muliere sed liberet cã constituẽde dotis: vt. l. ꝓmittendo. §. j. ⁊ l. licet. in ꝓn. ⁊ §. j. §. de in. do. nam a muliere in ꝓdicto casu datio facta vꝫ vt. d. l. ſz. §. j. facit. l. singularia. ff. si cer. pe. Non ob. ẽt ꝙ si mulier fundũ alienum in dotẽ tradit ꝓstituit dos in tali fundo q efficit dotalis: vt. l. dotale ꝓdium. §. j. §. de fun. do. ⁊ ibi per glo. j. ⁊ tñ nó interuenit translatio dñij que vꝫ importari per vbũ datur de quo in. d. diffinitione: vt in. §. sic itaq̃. insti. de actio. naꝫ illud vbũ datur accipit ꝑ tradit vbi in re aliena dos ꝓstituit sic. §. depositi. l. j. in ꝓn. vbi p gl. j. ⁊ l. nó vident data. j. de re indi. vbi silr p glo. ¶ Sed hãc diffinitionẽ ſz a ꝓdictis obiectionibus defendat ex alio improbat Bar. hic qꝛ ꝓdicta diffinitio presuponit ꝙ illud qõ dat in dotẽ sit dos qõ est falsuꝫ ꝑm ipm̃ qꝛ dos est quoddã ius incoꝛporale sicut hereditas patrimoniũ ⁊ peculiuꝫ: vt l. qõ dꝫ. ⁊ ibi tex. ⁊ glo. j. de impen. in re. do. fac. facit. l. i. §. impense.

impẽse.ver.ſz qõ dixim⁹.ff.de do.plega.quaz allegat glo. in.d.l.qõ dr̃.facit etiam.l.ſi ſe.§.qõ dicit.ff.de in.do. Et q̃ dos ſit ius vniuerſale ꝛ incorporale comprobat Bart.qz fructus ꝛ acceſſiones nõ augẽt res ſingulares:ſz dñi augẽt res vniuerſales:puta hereditatẽ ꝛ filiã:vt.ff.ité veniunt.§. fructus.ff.de peti.here.facit.l.hereditatis appellatiõe.ꝛ.l. pecunie.§.j.ff.de ver.ſigni.ꝛ.l.peculiũ naſcit.ff.de pecu.ſed fructus ꝛ acceſſiones augẽt dotẽ ꝛ veniunt ex nã eiuſdem
79 vt.l.ſi marito.§.fi.ff.eo.ꝛ.l.ẽt.C.de in.do.ergo ꝛc̃. †Jté cõprobat qz in vniuerſalib⁹ p̃tiũ ſuccedit loco rei nõ in particularibus:vt.l.ſi rez ꝛ p̃tiũ.ff.de pe.here.ꝛ.l.impator.§.fi. ꝛ.l.ſequen.de lega.j.ꝛ per doc.in.l.mater.C.de rei vendi. ſed in dote precium ſuccedit loco rei ergo ꝛc̃. ꝛ q̃ in dote precium ſuccedat loco rei:habetur per glo.in.l.labeo.ꝛ ſabinus.§.itez ſi dominus.in prima charta.ff.de verbo.ſigni. facit.l.ita conſtante.ꝛ.l.res que.ff.de iure.do.ſm quas.ll. Barto.intelligit q̃ in dote precium ſuccedat loco rei con-
80 curr̃ete.ſ.volũtate mulieris.†Reprobata igit̃ ex predictis diffinitione Azo.Bar.ponit ſuaz q̃ dos eſt quoddã ius in ſe cõtinens id qõ a muliere vel eius patre marito vel eius patri tradit̃ vel p̃ tradito br̃ pp onera mr̃imonij ſupportã
81 da.†Et ex p̃dictis dicit Bart.poſſe dici q̃ in dote p̃cedat libellus gnãlis ſeu vniuerſalis ſicut in petitione br̃ditatis p̃ no.in.l.j.in pn̄.ff.de eden. Et fructus interim p̃cepti qui augẽt dotẽ venit̃ eadez actione qua petit̃ dos non officio iudicis:vt.d.l.ſi marito.§.fi.ff.eo.qõ eſt maximi intereſſe qz peti poterũt:ẽt q̃ recepta fuerit res data i dotẽ nõ habita rõne fructuũ qõ nõ eſſet ſi venirent officio iudicis:vt.l.iij. .C.depoſi.ꝛ br̃ in.d.§.fi.Et rñ.Bar.ad.l.ſi.C.de ſen.q̃ ſine cer.quã.p̃ſe.q̃ ibi ſnia nõ p̃tinet certuz reſpectu vniuerſi. ſicut p̃tinere dz invniuerſalib⁹:iudex.n.nõ declarauit dotẽ datã nec quãtitatẽ dotis:ſed dixit redde que bona fide accepiſti:vnde nõ valet ſnia preſertiz cũ interloquẽdo iudex declarauerit dotẽ datã que repeteret nõ eſſe liquidã:q tex. in p̃dictis verbis dotẽ datã que repeteret ꝛ c̃. p̃bat q̃ p̃cedit libellus in quo ſimplr dos repetit̃ alr nõ expreſſis ipſis rebus:ꝛ ita ponderat Bart.q̃ ille tex.potius facit p̃ ipſo put ẽt hoc ponderat in.d.l.ſi.vbi tenet idem qõ hic rñdet ẽt Bar.ad.l.ſi peculiũ.j.de pecu.lega.vbi dr̃ q̃ ſingula corpora peculij legati vendicant̃:ad qõ ẽt.l.vendicatio.§.de rei ven.ꝛ tñ peculium eſt quid vniuerſale:vnde nõ vr̃ verũ qõ eſt dictũ q̃ in dote p̃cedat libellus gnãlis ſiue vniuerſalis eo qz eſt quid vniuerſale.Naz dicit Bar.quedã eſt vniuerſitas corpoz tm̃vt grex:ꝛ iſta põt vniuerſaliter peti nõ ſolũ actione p̃ſonali ſed ẽt reali:ꝛ ſic põt vendicari:vt.l.j. in fi.ꝛ.l.ſeq.ꝛ.d.l.vendicatio.§.de rei vendi.Quedam eſt vniuerſitas corpoz ꝛ iurium vt peculiuz hereditas dos ꝛ ſimilia.ꝛ tunc ſi actione perſonali vel mixta ad iſta agatur poſſunt talia vniuerſaliter peti:ꝛ ita procedit quod eſt dictum.Si vero agatur mere reali:ꝛ tunc non poteſt vniuerſaliter fieri vendicatio:ſed ſingula corpora vendicanda ſunt:vt.d.l.ſi peculium.ꝛ.d.l.vendicatio.que probat illud quod dicit Bart.licet ipſe non alleget ſed.l.ſi ager.de rei vendi.§.ꝛ.l.p.C.eo.tit.ꝛ.l.ſi.quoz bono.quas allegat nõ
a ita faciunt.[a]Hec ſunt dicta Bar.aliquibus additis circa diffinitionem dotis.Ex quibus habetis primo q̃ diuerſuz quid eſt dos ab eo quod in dotem dat̃. Ex quo ipſe impro bat diffinitionem Azo.Secundo q̃ dos eſt quoddam ius vniuerſale ꝛ incorporale:ꝛ ſic habetis qualiter dos diffinienda ſit. Tertio habetis effectus ex hoc reſultantes an dos ſit illud quod datur vel ſit ius cõtinens illud quod datur ſiue tradit̃ ob mr̃imonij onera ſupportãda. Primus enim effectus reſultat ſi eſt ius prout dicit Bart.quia fructus ꝛ acceſſiones augent dotem ꝛ veniunt eadem actione qua venit dos nõ officio iudicis.Secundus effectus reſultat quia in ipſa dote prout in alijs vniuerſalibus preciũ ſuccedit loco rei.Tertius effectus reſultat quia in dote p̃cedit libellus vniuerſalis ſiue generalis. Quamuis poſſet conſiderari effectus reſpectu relicti facti filie de dote vel ſubſtitutionis facte in dotez vt diceretur facta in quãdam vniuerſitatẽ non in particulari:ꝛ ſic in perſona ipſius filie

importaret inſtitutionem ꝛ ſubſtitutionem directam ſi eſt pupilla.De quo.ſ.de primo an relictũ p̃ dote importet inſtitutionem:vide per doc.in.l.cog⁹.§.ꝛ generaliter.ad trebellea.in aucten.nouiſſima.C.de inofficio.teſta.ꝛ etiam ali quid hic per dñm Alexan.De ſecũdo an importet directã ſubſtitutionem:vide dicta in.l.centurio.vbi tam in compẽdioſa facta per verba directa q̃z etiam per verba cõmunia fit.q.quid ſi talis ſubſtitutio fit in re certa:ꝛ alias pluribus ego dicebam q̃ importaret directam ſubſtitutionem:ꝛ ita limitentur dicta Bart.ꝛ doc.cum dos ſit quid vniuerſale vt hic per ipſum Bar.ꝛ in.d.l.qõ dicit.ff.de ipẽ.in re.do.fac. Circa primũ qõ dicit Bar.improbãdo diffinitionez Azo. Ange.hic ab hac obiectione ſaluat diffinitionẽ Azo.dicẽs q̃ ipſe poſuit diffinitionẽ attento cõi vſu loquẽdi qui eſt q̃ res dotales appellant̃ dos:ꝛ ita dotẽ accepit.J.p.in.l.vedit dotẽ.j.de col.ꝛ in.l.ũ.§.fi.de priui.credi. ꝛ in.l.dotis.ꝛ .l.dotẽ a pr̃e.ff.de iu.do.hinc eſt q̃ mulieres ſm ipſum cõi-
82 ter dicũt hec eſt dos mea.†Sed Jmo.improbat Ange.qz diffiniendo attendere debemus ꝓpriaz locutionẽ ꝛ nãz rei ad qõ vltra ipm no.in.l.cis diffinitio.j.de re.iu.dũ ibi p gl. alle.boetiũ dr̃ q̃ diffinitio eſt oro ſubſtãtiã cuiuſq̃z rei ſignificãs ꝛ hanc ſaluationẽ Ange.veridet ẽt dñs meus in tractatu ſuo de dotibus ꝛ dotalibus.mulie.in ſcõa pte pn̄.ff. Pro Azo.ſi faciunt iura q̃ allegat Ange.in quib⁹ illud qõ dat̃ ſiue tradit̃ in dotẽ ſiue reddit̃ ꝛ reſtituit̃ p̃ dote appellatur dos nec p̃ſtat aliquo mõ q̃.J.p.in illis iuribus loquãt̃ ſz cõem vſuz loquẽdi:ꝛ nõ ſm ꝓprietatem verboz ꝓut vult Ange.q̃ in hoc diuinat ꝛ violat.d.iura.Ultra que ẽt ad b̃ ꝓpoſitũ cõfert.l.dotẽ que in p̃mo mr̃imonio.ff.de in.do.ꝛ l.ſi genero.ꝛ.l.ẽt.C.e.ti.in qua.l.ẽt iuriſlator ſi bñ inſpiciat̃ p eodẽ accipit ꝛ ponit dotez:ꝛ illõ qõ in dotẽ dat̃:dicit.q̃ cuius mater que dotẽ dat̃ p̃ filia nõ fuerit ſtipulata ſibi dotez reddi:ſed vt ea que in dotẽ dant̃ eã ſequant̃ vel ad ſe ptineant mortua filia in mr̃imonio tñ q̃ attẽto ſenſu vboz illoz vt eaz ſequant̃ ꝛ c̃.que in hoc ſonãt vt fuerit ſibi ſtipulata dotẽ eueniente caſu mortis filie poſſit ipſam dotem repetere ꝛ eius ẽt augumẽtũ:fit ergo ibi dubiũ eo qz fuit ſtipulata p̃ illa verba vt dos ſiue ea que in dotez data ſunt eã ſequerent̃ ſiue ad ipſam ptinerent ꝛ c̃.quaſi nõ viderentur illa verba importare ſtipulationẽ ſibi matri factã:nõ ergo ſit vis nec dr̃ia an fuerit ſtipulata dotẽ vel illud qõ in dotẽ datur quaſi iſta idez importẽt:ꝛ ſic ſint ſinonima ad idem q̃ illud qõ in dotẽ datur ſit dos facit.l.j.ff.ꝛ.C.devſuca.pro dote.iuncta ipſa rubrica:nã dicit̃ vſucapio p̃ dote:ꝛ tñ res in dotẽ cõceſſe vſucapiunt̃ vbi termini congruunt q̃.ſ.ſint aliene:vt.d.l.j.ꝛ ſic dos ꝛ ea que in dotẽ traduntur ponũt̃ p̃ eodem:ad qõ ẽt.l.ſi is qui.§.fi.ff.de iur.do.vbi dicit̃ ſi in dotẽ fundus ꝛ pecunie ſint ꝓpter impenſas neceſſarias in fundo factas minui dotez pecuniaruz:ecce ergo q̃ dos dicitur ꝛ nũcupatur illud qõ eſt in dote. Et inducendo.l.ẽt. put induxi non patit̃ rñſionem quã quidaz Senẽſes repetentes hanc rubricam dant dicentes q̃ illa.l.facit p̃ Bar. qz ponit compationem inter dotez ꝛ data in dotẽ dicẽdo q̃ vtroq; caſu venit additamẽtũ:ſiue aũt nõ eſt idem.l.qõ nerua.ff.depoſi.cum ſi.nam ſalua pace.d.l.nõ eſt veruz. q̃ faciat compationem inter predicta duo reſpectu additamenti ꝛ q̃ hoc ſit dubium.d.l.ſed eius dubiuz eſt illud qõ .ff.dixi.qz mater fuit ſtipulata per verba de quib⁹ ibi ꝛ de dote ꝛ bis que dantur in dotez ibi nõ fit mẽtio compatiue ſed propoſitiue proponendo caſum:ꝛ pro eodẽ accipiẽdo dotem:ꝛ ea que in dotẽ dantur. Conantur etiam dicti repetentes reſpondere ad iura.ff.primo loco allegata p̃ opinione Azo.dicentes q̃ dando res in dotem vel pro dote ipſas reſtituendo verũ eſt dicere dotem dari vel reſtitui ẽt q̃ dos ſit quid vniuerſale diuerſum ab ipſis rebus que in dotẽ dantur per.l.reſtituta.J.ad trebellea.vbi dicitur reſtitutam eſſe hereditatez etiam reſtitutis rebus hereditarijs
83 †Sed non aduerterũt quod illa.l.vtitur verbo videtur qõ denotat impropꝛietatem ſiue fictionem:iuxta.l.ita tamen. §.geſſiſſe.J.de admini.tuto.ꝛ.l.j.§.deieciſſe.J.de vi ꝛ vi ar. cum ſi.ꝛ per Bar. in.l. ſi is qui p̃ emptore.J.de vſucapio.

a ¶ Faciunt. Et vide Bar.in .d.l. qõ dr̃. vbi ponit de multiplicibus noib⁹ vniuerſalibus ꝛ forte poſſet dici q̃ iura que alle.ff.l.ſi ager. ꝛ.l.p. ꝛ.l.ſi. faciant inquãtuz in ipſis dr̃ ꝛ p̃batur q̃ citra traditionez nõ queritur dñiuz ꝛ ſic nec rei vẽdicatio:ſed traditio non cadit in vniuerſitate furiũ ergo ꝛc̃.

iura aũt que allegant que dotẽ appellant ea que dant vel restituunt ꝓ dote nõ vtunt verbis importantibus fictionẽ siue impropritatẽ ꝓ Azo. ét facit. l. depositi. §. fi. ꝛ. l. peculium. ff. de pecu. vbi. J. p. diffiniens peculiuz ꝑsupponit id esse ꝛ dici peculiũ qõ ꝓcedit ꝓ peculio siue in peculium. ad hoc ét. l. j. §. depos. vbi depositũ dr̃ qõ deponit vt pz ex eius diffinitione de qua ibi. Et tenendo hãc opi. pót rñ. ad. l. qõ dr̃. J. de impen. in re. do. fac. ꝛ ad. l. j. §. impensa. v. sed qõ diximus. J. de do. prelega. quatenus vñr ꝓbare diuersuz quid esse dotem ꝛ illud qõ datur in dotẽ. nam hoc nõ probant: sed ꝙ dos ꝑsistens in specie pp impensas non diminuitur in pte siue pro parte ipsius speciei: sed diminuitur tota dos siue vniuersitas ipsius dotis respectu retentionis qz. s. tota dos pót retineri donec soluat ipsa impensa: lz ét pars ipsius dotis retineri possit: vt. d. l. si is qui stichum. §. qõ dr̃. v. sed nisi impensa reddat: aut pars fundi: aut totus retineat ꝛc̃. ff. de iu. do. ad hoc ét. d. l. qõ dr̃. ibi mãebit igit maritus in rerũ detentione ꝛc̃. iuncta maxi. rõne ibi subiecta. non. n. ꝛc̃. que non vr̃ cõgruere nisi respectu quo dixi. qualr. n. alr ꝓgruit dicere dotis fieri diminutionez: ꝛ non corporũ certe alr non vr̃ posse adaptari: ꝛ retinendo satis
84 dr̃ diminui ex q̃ alr videm⁹ † ꝙ minus solui dr̃ vbi tardi⁹ soluit: vt. §. plus. v. tpe. insti. de actio. cum si. Posset etiam dici ꝙ dicta iura ponunt dotez vt diuersam a singulis rebus que dant in dotẽ: vt est diuersuz ꝑtinens a ꝑtento vel ponunt vt diuersam dotez a rebus que dant in dotẽ vt est diuersum totũ a suis ptibus: qz dos ꝑtinet oia data in dotẽ vel ponunt dotez vt diuersam a rebus que dant in dotẽ vt est diuersus ꝛctus a re qua mediãte initur ꝛctus: vt res cõmodata vel deposita vel pignorata. ꝛ sic de singulis que fũt diuerse a ꝛctu sup ipsis inito. vel ponunt dotẽ vt diuersaz a rebus que in dotez dant quatenus dos est qõdã nomen gñale ꝛ collectiuũ aptũ cõprehẽdere ꝛ qõ cõprehẽdit vnã vel plures res in dotẽ datas que tñ ipsa dos sunt ꝓut etiã videmus in peculio: vt. d. l. peculiuz. ꝛ. l. depositi. §. fi. ff. de pe. ꝛ isto respectu dos appellat pr̃imonium: vt. l. iiij. §. sed vtrũ. in fi. ff. de mino. ita. n. videmus in peculio qõ appellat pr̃imoniũ. vt. d. l. depositi. §. fi. ꝛ tñ ipz qõ ꝓcedit siue dat in peculiũ peculiuz est: vt. d. §. fi. ꝛ. d. l. peculium. Et respectu isto qz dos est nomen collectiuũ vt dr̃ vniuersitas dotis in d. l. j. impensa aũt J. de do. prelega. Bñs aũt meus in. d. suo trac. parte supra alle. dicit ꝙ dicta iura ponunt dotem vt diuersam a re que datur in dotẽ non ꝙ dos sit quoddam ius vle. vt dicit Bar. sed bene est qõdam ius separatũ ab ipsa re data in dotẽ ex quo iure causat obło ꝛ actio nõ ex ipso corpore dato in dotẽ. ꝛ ad illud qõ ipse dicit ꝙ detur ius non vniuersale vltra ipm no. per Bar. in. d. l. qõ dr̃. v.
85 qd est dicere nomen iuris ꝛc̃. † Sed equocat qz obło non nascitur ex iure sed nascitur ex facto. i. ex ꝛctu qui est facti. l. ꝓsilio. §. fi. de cura. fu. ꝛ ex obłone nascitur postea actio. l. lz. §. ea obło. ff. de ꝓcu. br̃ etiã. in. l. ꝛ an eadem. J. de excep. rei iu. cũ fi. vnde melius dixisset (vt pauloante dixi) ꝙ illa iura ponunt dotẽ pro ꝛctu dotis quasi ipse ꝛctus recipiat diminutionẽ quasi minus videat in ipso cõprehensum pp impensas necias pp quas ipsa dos pót retineri. non ergo negant dicta iura ét res datas in dotẽ recte appellari ꝛ dici dotẽ: sed probant ꝙ dicto modo non accipit dos in illa mã vel dos tali modo accepta non est que diminuit. alr ergo ꝓbant dicta iura ꝙ ét res date in dotẽ dicunt dos. ar. l. cum ꝓtor. ff. de iu. ꝛ. c. nõne. de ꝓsump. si. n. ita nõ esset frustra in illis iuribus fieret talis declratio. vt illud qõ dr̃ impensas necias minuere dotẽ. vt in. l. qõ dr̃. la. ij. eo. ti. de impen. in re. dota. fac. cũ ꝓcor. alle. in. l. qõ dr̃. la. j. in gl. j. intelligatur de tota dote non de corporibus ipsius dotis. si. n. corpora non dicunt dos vt vult ꝛ intendit Bar. ad quid fit dicta declratio certe frustra siue in cassum. ꝛ hoc modo illa iura si bene aduertat potius faciũt pro Azo. q̃z ꝛ ipz: adiuncto ét ꝙ ibi. i. in. d. l. qõ dr̃. ponderat absurdũ esse ꝙ pecunia necesserio expensa pro dote diminuat corpora: se posita ergo tali absurditate. i. si talis absurditas non daretur talis expensa diminueret corpa in dotẽ data ergo ipsa etiam sunt dos cum iura dicant de diminutõe dotis ꝓpter tales expẽsas: ꝛ sic ét hoc alio modo. d. l. facit ꝓ Azo. put
86 ꝛ alio modo inducta etiã facit: † qz vbi dos est in pecunia vel qz pecunia fuit data in dotẽ vel fũdus estimatus simul cum in estimato ꝓpter expensas necessarias in fundo factas diminuit dos ipso iure. i. diminuit ipsa pecunia. vt. d. l. qõ dr̃. in v. ergo admittimus diminutionẽ ꝛc̃. ꝛ in. d. l. si is qui stichum. §. fi. v. si pecunie ꝛ fundus ꝛc̃. ergo pecunia que datur in dotẽ est dos ꝛ similr alia corpora lz non recipiant diminutionẽ ꝓpter tales expensas. si. n. secus eét non cõgrue fieret dr̃ia inter pecuniam ꝛ species in dotem datas. vtrobiqz. n. diceret dotẽ diminui ꝓpter tales expensas. non aũt ipsas res datas in dotẽ. ꝛ sic nec ét pecuniam in dotem datam. Preterea qũo cõgrueret dubitatio que mouetur in. d. l. si is qui stichum. §. fi. an refectio per vtorem expensis dos crescat vel de nouo data videat cum fiat respectu rerum in dotẽ datarum si ipse res non essent dos. Et si dicatur illa iura ꝓbant dotem esse quid diuersuz a rebus in dotẽ datis. ꝛ sic quid vle: inquãtũ ꝓbant ꝙ impensa facta in vna re detrahit de alia qõ non est in ptibus: vt per Bar. in. l. in fundo. ff. de rei ven. duz ponit qualiter bone fidei possessor deducat expensas qõ ponderant hic pro Bar. senenses non repetentes mãm rubrice sed legentes. Rñ. ꝙ illud nõ est rõne vniuersitatis dotis: sed rõne euitandi circuitus cum dño in pecunia habeant reficiexpense: nec illa iura ꝓbant id ꝓcedere pempta re in qua expense facte fuerũt ꝓut sunt termini Bar. in. d. l. in fundo dum facit dr̃iam inter vle ꝛ ꝑticulare iudiciũ. Nec huic opioni obstat vnum ꝙ dicti repetentes senenses adducũt pro opi. Bar. ꝙ supposito fundum ꝛ domũ datam in dotem: ꝛ ꝙ nihilominus sit vna dos non due si diceremus ꝙ res dotalis esset dos sequeret ꝙ fundus esset pars domus ꝛ econtra sicut est pars dotis: naz rñ. ꝙ est pars dotis que libet res in dotẽ data respectu sui ipsius non respectu alterius rei vel aliarũ rerũ in dotẽ data ꝓut nec aliud ꝙ ponderát isti ꝓ Bar. ꝙ res data i dotẽ nõ sit dos. nõ ob. vz. l. si marito publico. §. fi. J. eo. dum ibi dr̃ fructus fundi ptinere ad augumentũ dotis. cum. n. non ꝓgruat augeri fundũ ex fructibus ꝛ dicatur augeri dotez: ergo fundus non est dos: sed dos ꝛ res date in dotem sunt inter se diuersa. naz rñ. ꝓut hic ét rñ. Ange. sup ista rubri. ꝙ ibi dr̃ fructus esse augumentũ dotis: qz ꝙuertunt in ipsa dote. ꝛ sic admodo ipsi etiam sunt dos. ꝛ hoc modo verbũ augumentũ accipit ꝭm ipm ꝓbatur in. l. dotis fructus. §. j. ff. de iu. do. vbi dr̃ ꝙ fructus ꝓcepti ante nuptias cõuertunt in dotẽ: ꝛ lz Jmo. dicat ꝙ non sequit ꝙ si ꝙuertunt non augent: imo potius sequit ꝛctrium. ꝛ sic ꝛ Ange. tñ vr̃ verius qõ ipse Ange. dicit ꝙ augere ꝛ ꝙuertere non sonent in idem. augere. n. sonat in augumentũ transfusiuũ: (vt ita loquar) in eãdez rez cui fit augumentũ: in qõ non sonat ꝙuertere: sed ꝙ conuersum fiet eque principalr ꝓut alia in dotẽ data. ꝛ ita in effectu rñdent dicti repetentes qui etiam rñdent ad aliud: vt supra primo loco adductum pro Bar. Vel ad illum tex. d. §. fi. l. si marito. posset rñ. ipm intelligendo. ꝓut intelligit ibi glo. in v. de dote. ꝛ etiam glo. in. l. diuortio. §. ob donationes. J. eo. ꝙ dicti fructus non sunt aliquo modo dos ꝛ non faciunt siue constituunt dotem siue eius partem: sed accedunt ad ipsam dotez: ꝛ ideo eadez actione petuntur. quatenus ergo ibi dicitur ad augumentum intelligatur
87 ad accessionem que sunt inter se diuersa: † qz id quod accedit stat ꝛ remanet quid diuersum ab eo cui accedit vt probatur in. l. si vt certo. §. vsqz adeo. ff. cõmoda. quem glo. allegat in. d. §. fi. nam pullus eque accedit ꝛ sequitur ipsam equam ꝭm qõ ibi dicitur. ꝛ tamen est quid diuersum. ꝛ licet Bar. in dictis iuribus intelligit illas glo. velle ꝙ fructus non sunt dos: qz nec alie res in dotẽ date sunt dos tamen ista non est intentio dictarum glo. sed ꝙ fructus percepti post solutum matrimonium non sunt etiam res dotales: lz sequũt ipsaz dotẽ ꝛ eadẽ actõe petũt lz in ipsis fiat cõpẽsatio que nõ fit ipsa siue de ipsa dote seu rebus in dotẽ datis ꝓut vult pdi. glo. in. d. §. ob donatões. ꝛ sic intẽtio. d.

glo. est ꝙ

glo. est q̄ fructus non sint dos. i. non sint res dotales non autem aliquo modo. d. glo. intendunt id̄ qđ dicit Bar. q̄ non sint dos quasi dos fit quid vniuersale: ꝛ sic diuersum ab eo qđ in dotem datur ꝛ ꝯ Bar. ꝓ Azo. est glo. j. in terminis in. l. si ꝑdioꝝ. C. ad. l. fal. dū illū tex. dicentē si ꝑdiorū dotis ꝛc̄. exponit. i. ꝑdiorū que erant dos ꝛc̄. ꝛ ibi Ange. ꝑderat ad hoc illā gl. Et sic ex ꝑdictis ꝑz q̄ ꝑmū qđ vult Bar. sup diffinitōe dotis nō caret dubitatōe i p̄ncto iuris.

88 ¶ †Circa ꝟz qđ vult Bar. in dictis suis q̄ dos sit qđdaꝝ ius vle ꝛc̄. satis ēt ex ꝑdictis ꝑz q̄ nō est sine dubitatione. Et ex his ꝑz q̄ ēt illatōes siue effectus ꝓsideratos q̄ resultant ex dictis Bar. nō sūt sine scrupulo circa que vide que late dico in. l. que dotis ff eo. cum. n. alē in illa. l. fecerim lectionū p̄ncipiū reassumpsi hic dicta in hac rubri. ꝛ alia ēt que videbant facere ad intelligentiā huius ti. ꝛ māe: ꝛ ibi plene discussi an dos dici possit ius vle: ꝛ an per ꝑñs in ea fructus vel alie accessiones augeant dotē: ꝛ an p̄tiū succedat loco rei: ꝛ an i ea ꝓcedat libellus gñalis siue vlis. Ibi ēt defensaui diffinitionē Bar. ꝛ ēt Azo. ab obiectione Ange. quatenus improbat illud qđ dicti doc. ponunt in eorū diffinitōe pp onera mrimōij ꝛc̄. Et quatenus ēt in qbusdā suis ꝓsilijs ibi alle. ꝛ in. d. l. si ꝑdioꝝ. C. ad. l. fal. improbat id. diffinitōes. ꝛ Azo. ꝛ Bar. qz restringunt se ad dotē data siue traditā. nō aūt cōprehendūt dotē ꝓmissam a quibus obiectionibus ēt Alex. defendit dictas diffinitōes. Et ibi pono diffinitionē dotis quā ponit ipse Ange. in. d. ꝓsi. ꝛ in. d. l. si ꝑdioꝝ. ꝛ late examino intellectum. l. fi. C. de sen. que sine cer. quā. † Unuꝝ hic diligenter aduerte qđ inferꝛ ex diffinitōe dotis ipsius Ange. q̄ ēt dos ꝓmissa dicat ꝓpꝛie dos cū in diffinitiōe res exprimant ꝑut ꝓpꝛie sunt: vt. l. j. §. dolū. ff. de do. ꝛ hic per Are. ꝛ sic veniat dos ꝓmissa ꝛ cōprehendeꝛ ēt in dispositōibus in qbus verba ꝓpꝛie ꝛ stricte accipiunt facientibus mentionē de dote ꝑut sūt statuta ꝛ si. qđ vult Ange. in ꝓsilijs que allego in. d. l. que dotis. in. d. l. si ꝑdioꝝ. vbi idem tꝛ ꝛ sequit hic Are. allegans. l. ex morte. ad fi. in ꝟ. ꝓmiserit. C. de pac. ꝓuē. vbi in stipulone in qua verba ꝓpꝛie ꝛ stricte accipiunt. de ver. oblig. l. qcqd astringende. cū si. sub ꝟ. dotis cōprehenditur dos ꝓmissa que. l. si bene aduertat non ꝓbat: qz ꝓsupponit oino post ꝓmissionē dotē datā ꝛ in tali dote data hꝛe locū lucrū vigore pacti siue stipulonis: vt ꝑz in illa. l. ibi qm̄. ꝛ alio ꝑ eo offerente dote ꝛc̄. ꝛ senenses nō repetētes. hic ēt aduertunt q̄ illa. l. nō ꝓcludit id qđ dicit Are. Iꝛ non ponderent verba que ego ponderaui in illa. l. sed per plura verba: ꝛ aliqualr ꝓfusa conant deducere q̄ illa. l. nō facit ad ꝓpositū. † Dicit tñ Are. q̄ si statutū faceret mētionē de dote data nō cōprehenderet dos ꝓmissa iuxta no. per Bar. in. l. iubemus. §. fane. C. de sac. san. eccle. de qbus qōnibus. alē dixi in. l. sed hoc ita. ff. de re iu. vbi ēt tetigi stantibus hmōi statutis qđ si mulier est despōsata ꝑ ꝟba ō p̄nti: nō aūt ducta ad domū an vir lucret dotē siue ptē dotis iuxta dispositionē statuti de qua vlti. q. ēt aliqđ dixi in ru. de spon. ꝛ per dñm Bico. in. C. ex publico. de ꝓuer. cōiu. vbi asserit se in hac. q. ꝓsoluisse in qua asserit se ꝓsoluisse Pau. in. l. si marito publico. §. j. ff. eo. qui in. l. si donaturus. in fi. §. de cō di. ob cau. tangit de oibus ꝑdictis. q. ꝛ in. d. l. sed hoc ita. post By. tangit de. j. q. qñ dos nō est soluta: sed ꝓmissa ꝛc̄ quā ꝑ ꝑte affirmatiua inducit illū tex. ꝛ. l. iulianus. de in. do. iuncta glo in ꝟ. accepi. ꝛ. d. l. si donaturus. vbi Alexā. magis cōem opi. esse dicit q̄ vbi statutū simplr loqꝛ de dote hēat locū ēt in dote ꝓmissa. ꝛ in ꝓsi. lxiij. in. iij. volu. ante fi. ēt vbi statutū loqꝛ in dote data dicit magis verā opi. cē q̄ hēat locum in dote ꝓmissa potissime qñ ꝓmissor fuit in mora: sed cir. hoc vlti. alr loqꝛ in. d. l. si donaturus. vbi vide: ꝛ in alijs iuribus supra ad hoc alle. Sed hic ipse Alex. defendendo diffinitionē Bar. ab obiectōibus Ange. ꝛ ab illa quam Ange. facit q̄ diffinitio Bar. ꝑut nec diffinitio Azo. cōprehendūt dotē ꝓmissam aliud vult q̄ dos ꝓmissa nō sit dos: Iꝛ q̄ traditōe ꝑficiꝛ cū sit ꝯctus q re ꝯplr inꝛa no. per Bar. in. l. legitima. ꝛ in. l. iuris gentiū. in fi. ꝓin. §. de pac. que rō ꝓcedit respectu restōnis dotis sed respectu ꝓstatiōis minime. Et ꝓpea nihil valet q̄ añ traditionē nō fit dos: imo implicat ꝯrietatē ꝛ repugnātiā. sequereꝛ. n. q̄ nō dareꝛ eius petitio añ traditionē ꝛ post traditionē non cadit amplius peti: qz frustra petiꝛ qđ hꝛ: ꝛ est ꝯ. l. ad exactionē. C. de do. ꝓmis. ꝛ ꝯ totū illū ti. tam in rubro q̄ in nigro: vbi añ traditionē appellat: ꝛ ita i multis alijs ad hoc ꝓpositū adductis: hic per Ange. ꝛ per doc. in. d. l. sed hoc ita. vbi de hoc dixi. ꝛ in. d. l. que dotis. Preterea ꝯ Alex. facit qz ꝑ eodē vī accipe ꝯctū dotis: ꝛ ipsam dotē vbi dos est mā sup qua initur: ꝛ fit ꝯctus. ꝛ videmus q̄ alr q̄ per ꝯctus deducit in esse vt per testm̄. ꝛ ēt alē disponēs ad qđ no. per Bar. in. d. l. titio centus. §. titio genero. ff. de cōdi. ꝛ demon. de cuius dictis fuit facta mentio supra dū fuit examinata. q. an dos dicat solu. matri. vel añ ipm mrimoniuꝝ ꝯctū. Et Iꝛ dñs Alex. alleget. l. ad exactionē ad suū ꝓpositum q̄ a traditōe isto iure incipet dos: qz videmus q̄ añ illā. l. citra stipulonē nō poterat exigi tñ. d. sua ꝓsideratio ēt nihil ꝓcludit. siue. n. ex stipulatiōe siue ex pacto nudo peti

89 posset ꝛ possit iferꝛ q̄ erat ꝛ ē dos añ traditōeꝝ. ¶ †Ulti mo Bar. hic tangit an dos siue ꝯctus dotis sit de iure gētiū de quo ēt dixi in. d. l. que dotis. in ꝑn. † Illud aūt qđ tāgit hic vlti. loco Alex. post Ro. de statuto imponente penam ꝯhenti mrimoniū cū certo gñe ꝑsonaꝝ vel filio siue filie fami. ꝯhenti mrimoniū sine ꝓsensu ꝑris alē late explicani in. C. j. de spon. ꝛ latius in disputatōe quā rome feci vbi assumptus fui in aduocatū cōsistoriālē in qua disputatiōe inter alia hoc dubium disputaui: an talia statuta valeant quātū ad impediendā subaꝝ mrimonū vel saltē quo ad penā.

D Otis causa. Ista. l. vno mō sumat ꝑm By. ꝑut referunt Ang. ꝛ Imo. Alio mō ꝑm Bar. qđ magis inhēt vbis lr̄e ꝛ vepēdet vitas sūmari By. a vicendie. ff. in glo. in v. cā. Tertio mō sūmat ꝑm Pau. cuius sūmariū est magis cautū ꝛ veckatiuū tex. sūmariuꝝ. n. By. ꝛ ēt Bar. inferunt q̄ mulier ꝑuilegio dotis nō possit renunciare si solo publico fauore ipsa dos esset ꝑuilegiata ꝑut innuūt sūmariū By. ꝛ Bar. secus aūt est ꝑm sūmariū Pau. ꝑut ēt ipse veckat ꝛ veniet dōm. ff. in glo. in ver. ꝛ repu. ꝛc̄. Diuide vt hic per glo. j. Et pone casum: vt hic per Bar. Iꝛ Ange. ꝛ Imo. in ꝯriuꝝ pungant: qz vbi ꝓsultatio est gñalis gñalr casus est ponendus demū veckanda gñalitas per exempla. non aūt est incipiendū ab exemplis ꝑut facit Bar. ꝓ quo tñ facit: qz exempla non artant regulā vel gñalitatē: vt. l. dāni ifecti stipulo ptinet. §. fi. ff. ō dā. infec. ꝛ. c. j. ne cle. vel mona. cū si. Sed ꝯ hāc positionē casus siue exemplificationē quā facit Bar. Unū vī stringere: qz hoc tpe in ꝓsonalibus mulier ꝓferebat ēt añrioribus creditoribus nō hñtibus hypothecaꝝ: vt. l. ū. §. fi. ff. de ꝓtiui. credi. ꝛ in. l. assiduis. C. q po. i pig. ha. pp ꝓferēdā ergo in ꝓsonali mulieré nō opat talis ꝓsumptio ꝓritatis. Iꝛ ista iure mulier nō hēbat tacitā hypothecā: vt. l. j. §. ꝛ vt plenius. C. de rei vxo. ac. ꝛ. d. l. assiduis. Bar. aūt vī ꝓsupponere ꝯriū qz dicit in qnolibet ꝓinet obligo ꝓsonalis per se ꝛ hypothecaria quasi hoc ꝓtineri sit iuris ministerio ꝛ tacite ꝓceden ti ꝯctu: sed saluando respectu ꝓsonalis dicas q̄ alig. casus erant in qbus mulier nō ꝓferebat anterioribus creditoribus: vt. d. l. assiduis. in ꝑn. ibi pene ꝛc̄. ꝛ ibi gl. in ꝟ. hēant ꝑuilegia ꝛc̄. in illis ergo casibus pōt verificari exemplū ꝛ casus Bar. Item respectu hypothece intelligendo: vbi in quolibet ꝯctu siue instro est expssa hypotheca. tūc. n. interest quis sit prior: qz ille potior per regulā qui ꝑior. de reg. iu. li. vj. ꝛ no. in. l. ꝑuilegia. de ꝓtiuile. credi. hodie vero respectu hypothecarie ēt si in istro dotis nō ꝓtineꝛ expssa hypotheca cuꝝ hodie a iure subintelligat intererit q̄ instrm dotis ꝓsumat ꝑus fem̄: qz ꝓferꝛ mulier alteri creditori mariti qui ꝓsumit posterior ēt q̄ hꝛet expssam hypothecā qđ nō esset si ipse esset sine ꝓsumereꝛ prior: quia ꝑori creditori hñti expssam ꝓtotē hypothecā nō ꝓferꝛ mulier ꝑm magis cōem opi. de qua per glo. ꝛ doc. in. d. l. assiduis. ꝛ videbimus. ff. in gl. in v. semp. ꝛ hoc iure nouo attento dñs meus in suo tractatu. de do. ꝛ dota. mu. in. j. ꝓtui. ix. ꝓis dicit

ꝓcedere ꝫ dcm̃ exẽplũ Bar.ꝛ ꝓtinere vtilitatẽ.ſz tu dic ꝙ ẽt attento ꝫ iure vtilitatẽ ꝓtinere poterat reſpectu vtriuſqz actoꝛis:vt deduxi:bene ẽt vez ꝙ attenta diſpõne.d.§.vt plenius.vez eſt qđ ipſe dicit: nec incõuenit ꝙ ẽt ꝫz iura noua exemplificẽt hec.l. qz ponit regulã ſiue dcm̃ gñale adaptabile ẽt ad iura noua.ar.no.in.l.ſcienduz.ff.q ſatiſda. cogã. Et ꝑdicta no.qz ꝓma facie attento hoc iure nõ videbaꝛ ꝓcedere dcm̃ ſiue exemplũ Bar. ꝓ oẽs doc.approbatũ tãqz verũ:in puncto tñ iuris potuiſſet in gerere difficultatẽ:ſed ex ꝑdictis eſt remota oĩs difficultas: niſi quatenus eſt ſalvatũ exẽplũ Bar.in ꝓnali i illis caſib⁹ in qb⁹ ipſa mulier nõ ꝓferebaꝛ añrioꝛibus creditoꝛibus. Qđ in illis caſibus nõ eſt verũ ꝙ ꝓſumaꝛ in fauoꝛẽ mulieris inſtr̃m dotis ꝓuenĩ ad qđlibẽ qđ.ſ.ꝓri.dicẽt.i.j.no.de iſtr̃o fiſci. ¶ †No.j. iuncta maxi.caſus poſitõe Bar. ꝙ in dubio fit interpretatio in fauoꝛẽ dotis ad qđ ẽt.l.in ambiguis.ff.de reg.iu.ꝛ.l. in ambiguis.ff.de iu.do.Et ex hoc ſeqꝛ id qđ dicit Bar. in caſus poſitõe ꝙ apparentibus duobus inſtr̃is factis eodẽ die ꝙ in dubio ꝓferaꝛ inſtr̃m dotis: ꝛ illud ꝓſumaꝛ primo fcm̃: ꝛ hoc voluit ẽt By.hic put refert Bal. q dicit ſecus eſſe in alĩs cãis: † qz ſi repianꝛ duo inſtr̃a eodez die facta ꝛ ſtet vis in ꝓtõe nõ ꝓferꝛ vnuz alteri: vt.l.ſi fundus.§. ſi duo.ff. de pig. Dicas tñ hoc verũ ꝓut in hac.l. vult ipſe Bal.niſi eſſemuſ in inſtr̃o ꝓcernente fauoꝛẽ ſtudij:qz illud ꝓſumereꝛ prius fcm̃ ꝓut eſt dcm̃ in inſtr̃o dotis: † qz cã ſtudij ꝛ dotis eqparanꝛ:vt hic ꝑ glo.ſi. Unde ſm ipm ſi eodẽ die eſt ꝓmiſſuz ſalariũ doctoꝛi ꝛ ꝓctũ aliud debitũ:doctoꝛ dz ꝓferri i ſuo ſalario:ſicut mulier i ſua dote: qz iſtz ſalarij ꝓſumiꝛ añrius. Si tñ eſſet eodẽ die cõfectũ inſtr̃m dotis ꝛ inſtr̃m ꝓcernens fauoꝛẽ ſtudij ꝓcurreꝛent adinuicẽ cũ ꝓcedant a pari ad qđ no.ꝑ Bar.ff.in finalibus verbis.Et vide eũdem Bal. ad id qđ dcm̃ eſt in dote in.l.ad exactionẽ.C. do.ꝓmiſ.ꝛ in.l.dotis.C.de iu.do.vbi plus vult ꝙ ẽt ſi aliꝫ inſtr̃m ſit fiſci:ꝓſumeꝛ nihilominus añrius inſtr̃z ipſius dotis ꝑ.d.l.in ambiguis.cũ ſi.ꝛ.l.nõ puto.ff.de iu.fiſ.vbi vꝝ ꝓbari ꝙ in dubio ꝓ fiſcũ ẽt reſpectu alterius ꝓinati: multo magis ergo reſpectu dotis.ꝛ ita tz ẽt hic Nico.de neapo. Sed Saly.in.l.ij.C.de ꝓtni.fiſ. recitatis ſiue adductis variis deciſionibus ſiue motiuis in hoc arti.randẽ relingit cogitandũ cũ vt in.d.l.ꝓbaꝛ.ꝛ ibi glo. dos ꝛ fiſcus paribus
a paſſibus ambulent. ª Dñs Alexã. hic:ꝛ ſi plura dicat ad intelligẽtiã.d.l.nõ puto.quã allegãt i ꝓpoſito Bal. ꝛ Nico.de neapo.que dicta Alex.magis tendunt qñ alius ꝓuatus ꝛ fiſcus ꝓcurruntꝫ qñ ꝓcurrit cã dotis cuz fiſco aliñ in fi.reſidet cũ opi.By.ꝛ Bar.in.d.l.nõ puto.qui illũ tex. exemplificãt in duobus inſtr̃is de quoꝝ ꝓoritate nõ cõſtat qz in dubio poſterius ꝓſumiꝛ inſtr̃m ꝓ fiſco.Et ſic nõ ſoluz ſi ꝓcurrit cã dotis:ſed ẽt ſi alia penitus ꝓuata cã.ipſe Alexan.poſt dictos doc.vult poſtponi in dubio cãm fiſci.ꝛ rñ. ad.l.j.C.de iu.fiſ. li.x. vbi ſm vnuz intellectũ vꝝ eſſe tex.in ꝓrium: ꝛ ibi Bar.vꝝ tenere ꝓrium eius qđ tz poſt By.in d.l.nõ puto.tñ nõ ſpecificat Bar. in aliquo ex dictis iuribus vbi fiſcus cũ ꝓcurrit cũ cã dotis vel cũ alia cã ꝓuilegiata. Unde reſpectu cãe dotis qñ ꝓcurrit cũ fiſco.poſſet dici ꝙ dicta Bar.in.d.l.j. nõ faciunt ad ꝓpoſitum:ꝙñ fiſcus ꝛ dos ꝓcurruntꝫ:ſed qñ fiſcus ꝛ ꝓuatus ꝓcurrũt bñ illud qđ dicit Bar.ibi vꝝ ꝓriari dictis ſuis in.d.l.nõ puto. tñ ꝑ rñ. ad.d.l.j.vide ẽt Saly.in.d.l.qñis.Contra By.tñ ꝛ Bar. in.d.l.non puto.ſtringit mirabiliꝛ dcm̃ Bar. hic qđ ſupra ponderaui in.d.diſt.poſt.iiij.opp.ſi.n.ẽt vbi ꝓcurrit cã dotis nõ ꝓſumiꝛ ꝓ fiſcũ quanto magis:vbi alia cã priuata:vt ſic tũc dicamus ꝙ in dubio ꝓferaꝛ fiſcus: ſicut dicimus in dotẽ:niſi vbi ipſe eſt actoꝛ:qz tunc etiã fiſcus ſtat in regula cũ ſunt ꝑium iura obſcura.de reg.iu.li.vj.ꝛ hoc velit.d.l. nõ puto.quaſi emanauerit:ad hoc dubiũ tollendum: ſicut alꝫ videmus emanaſſe.l.ſi qs in patoꝛẽ. cũ ſe.C.qui teſtafa.ad declandũ ꝙ teſtm̃ in quo eſt ſcriptus bereꝫ impatoꝛ vel auguſta ſtat in regula.§.poſterioꝛe.inſti.qui.mo.te.infir.cũ ſi.hoc aũt limitaꝛ in caſu.d.l.j.ẽt ſm ꝙ ipſam declaꝛ ibi Bar.qz.ſ.fiſco agente ꝓ donatariũ nõ apparente ꝓioritatẽ vel poſterioritatẽ ꝓpria in dubio ꝓſumiꝛ ꝓ donatariũ

a ¶De iu.fi. Facit etiam.d. l.ij. de ꝓtni.fi. ꝛ qđ ibi ꝑ glo. dũ dicit ꝙ dos ꝛ fiſcꝰ paribus paſſibꝰ ambulant: ſed in dote habet locuz ꝙ in fauoꝛem ipſius ꝓſumatur vt ẽ ſupra dictuz ergo pariformiter in fiſco: ad hoc ẽt no.in.d.l, aſſiduis.in gl.magna.in v.ꝓtea fiſcꝰ ꝛ mulier equis paſſibus ꝛc.

nec mirum:qz in eo eſt facilis preſumptio fraudis:vt dicit Saly.in.d.l.qñis.ꝛ in.l.ſi debitoꝛ.e.ti.de ꝓtni.fi.vbi plene examinat hunc articulum an fiſco agente ꝓ poſſidentẽ ꝓſumaꝛ prioritaſ ꝓ fiſco.ꝛ ꝓcludit ꝙ nõ ꝓterqz ſi agat ꝓ donatariũ.vt.d.l.j.ꝛ in hoc eſt ſpãle ipſius fiſci agentis:qz in alijs eſt ſecus.vt.l.de rebus.C.de dona.ante nup.in ꝓriũ tñ ꝙ idem ſit ſi fiſcus agat ꝓ quẽcũqz quocũqz ti. poſſidente.alle.Saly.l.ſi is qui.ff.de iu.fiſ. Et ꝓpea relinquit ẽt ibi cogitãdũ in.d.n.l.ſi is qui.ẽt in caſu certi fiſcus ꝓferꝛ alijs hñtibus anterioꝛẽ hypothecã in bonis poſtea queſitis ergo multo magis ꝓferaꝛ in caſu dubij ipſe fiſcus. ¶Poſſet ẽt rñ.ad.l.nõ puto.vt intelligaꝛ qñ agit de iure q̃rendo ꝑ ea que dicit Bar. in.d.ſua diſt.poſt.iiij.oppo. dum alle.l.j.§. fi.C.de ca.tol.ꝛ.C.de ſecun. nup.l.ij. Dz preterea.d.l.non puto.plures intellectus ꝛ nõ vꝝ in ea poſſe fieri fundamentum ꝙ in dubio ꝓ fiſcũ ꝛ c.ꝑ no.ꝑ Bar.in.l.in ambiguo.ff. de re.du. Unde ex ꝑdictis ſatis vꝝ poſſe teneri ſaltẽ in puncto iuris ꝙ appente debito dotis. Itẽ debito fiſci ꝓcto eodẽ die ꝙ nõ ꝓſumaꝛ i dubio ꝓuenĩ ꝓctũ ỏbitũ dotis. Et ex ꝫ poſſet inferri ꝙ multo magis ꝫ ꝓcedit ſi eodẽ die q̃ ꝓctuz apparet debitũ fiſci appareat ꝓctuz aliud debitũ priuati nõ dotis ex quo vlterius ẽt inferri poſſet nõ eẽ vez regulariter ꝙ i dubio ꝓ fiſcũ ꝛ c.ꝓ By. Bar.ꝛ doc.cõiter ad qđ vide etiaz Abbathefila.ꝓcordantẽ cũ ipſis in no.lxxiiij.vbi dicit.d.l.nõ puto.ꝓcedere ſiue ſit dubiuz de iure vt qz ſint varie doc.opiones in aliquo arti. ſiue ſit dubiũ qz duo ordinarij ferant duas ſnias ꝓrias ſiue ſit dubiũ in ꝓbationibus:vt qz fiſcus ꝛ priuatus ꝓbauerint ꝓria ꝛ ꝓbationes ſint pares:qz in oĩbus dictis caſib⁹ ꝓ fiſcũ iudicabiꝛ refert tñ Jo.an.ꝛ do.Anto.tenere ꝓrium in.C. in vſa. e de teſti. ꝛ Jo.an.in addi.ad ſpec.in ti.de teſti.§. qualr. ſed melius alle.gaſſet in.§. poſtq̃.de teſti.ꝛ c. qui eſt ante pe. vbi ante fi.illius.§.ita tz ſpe.eqparando fiſcũ eccleſie:ꝛ multis alijs ſonis ꝓuilegiatis ꝛ de his dictis meminit:hic ẽt dñs Alexan.ꝛz teneat vt ſupra rettuli.ſ Et pro vltima illatõe quaz .§.ꝓri.feci bene facit.d.l.ſi is q.ꝛ qđ ibi Bar. dicit ad fi.ꝙ ſi prioꝛ creditoꝛ ſiue hñs prioꝛẽ hypothecaz agat ꝓ fiſcum ipſe dz ꝓbare bona ad que agit ꝑceſſiſſe ſuam hypothecã qđ nõ eſſet dõm ſi gñalr in dubio ꝓ fiſcũ ꝛ c. imo ipſo fiſco agente ꝓ prioꝛẽ creditoꝛẽ vult dñs meus in.d. ſuo trac. de do.ꝛ dotaz.mulie.d.ix.pte.in.j.ꝑi.vbi plene tractat articulũ iſtuz. Qđ ipſe ꝓuentus hẽat ꝓbare de acqſitõe rei ad quã agit fiſcus ante hypothecaz ipſius ꝓuenti. ꝛ in hoc ꝓ Bar.in.d.l.ſi is qui.in fi.tz.n. ipſe dñs meus nõ ſolũ ꝙ nõ
3 ſit verꝝ ꝙ in dubio ꝓ fiſcũ: † ſed ꝙ in dubio ꝑ ipſo fiſco fiat interptatio ꝑ.d.l.j.C.de iu.fi.in qua abnegat eſſe ſpãle vbi fiſcus agit ꝓ ꝓcedentẽ cãz lucratiuã.nõ.n.in hoc ſpãliter ſe fundat ibi impatoꝛ:ſed ſimpliꝛ rñdet ꝓſultationi quo caſu nũqz fit interptatio ꝙ rñſio ꝓncipio fũdeꝛ ſup iure ſpãli ſeu diſpenſatiuo:ſed ſup iure cõi:vt ꝑ glo.ꝛ doc.in.C.ex pte ade. de teſti.ꝛ in.C.ꝓſultationi. de tem.ordi. Et ita etiaz tz Bal.in.d.l.ſi debitoꝛ. ꝙ pro fiſco in dubio ꝓſumaꝛ.ꝛ p eũdez Bal.in.l.j.C.de here.vel actio.vẽ.vbi ponit multa priuilegia fiſci.ꝛ inter alia ꝙ vbi eſt dubiũ in tpe ꝓferꝛ fiſcus ꝛ alle.d.l.j.ꝛ ſic vꝝ ſibi ꝓrius ab his que dicit in.d.l.dotis. Et hoc eſt qđ magis ꝙ in dubio ꝑ fiſco fiat iterptatio q̃z tenere ꝙ nõ ſit verũ ꝙ in dubio ꝓ fiſcũ.hoc.n. vltimuz põt ꝓcedere fiſco remanente in terminis iuris cõis vt de ſe pz ꝛ eſt clariſſimũ. Et illud etiã poſſet forte ſuſtentari ꝙ imo gñalr ſine regulr in dubio ſit facienda interptatio ꝑ fiſco in ꝓrium tñ ad hoc gñale dcm̃ facit:qz fiſcus vtiꝫ iure priuati:niſi appareat de ꝓrio:vt.l. extat.ff.de iu.fiſ. ꝛ.l.j.C.de pe.her.ꝛ per Saly.in.d.l.ſi debitoꝛ. Unde cautius teneri poſſet ꝙ in dubio prioritatis vel poſterioritatis ꝓſumiꝫ ꝑ fiſco nõ pro priuato alꝫ non ꝓuilegiato.ꝛ hoc ꝓbat.d.l.j. .C.de iu.fi.vt.ff.declata p dñm meum: ꝛ ẽt.d.l.ſi is qui.de
a in.fi. ª Et tangit ipſe dñs meus:an illud qđ diſponiꝫ in.d. .l.j.in fiſco.hẽat locũ in muliere agente hypothecaria cõ-
4 tra illũ cui vir alienauit oĩa ſua.† Et qđ impia cã. ¶In qua pia cauſa poſſet etiam dubitari an habeat locum qđ dicũt hic Bar.ꝛ doc.in dote ꝙ eius inſtrumentum preſumatur

ꝓtius factū qđ tangunt ħ Senẽſes ⁊ Papienſes allegãtes Roma.in auč.ſiſt.C.ad.l.fal.in.xiij.ſpãli.in ꝛctib⁹ quẽ allegat ẽt ipe dñs meus ó quo nó faciũt mẽtionẽ dicti moder. imo Papiẽſes ꝓſupponũt hoc dici ꝑ ipſos vltra ſcribẽtes Aduerte tñ qz Ro.tangit ſolũ an pia cã bẽat ꝓuilegiũ fiſci de quo in.d.l.j.C.de iur.fiſ.⁊ in hoc refert ꝓſoluiſſe Frãcis. de albergot.vñ ſi illa.l.j.intelligeret ſoluz:vbi ageret ꝛ̃ oo natariũ nõ faceret ad ꝓpoſitũ q̃ pia cã bẽat ꝓuilegiũ dotis:de quo hic in ter.ꝛz q̃ ipm exẽplificat bar.ſz ſi tenemus q̃ ꝛ̃ quẽcũq; fiſcus bẽat hoc ꝓuilegiũ q̃in dubio fiat interpetratio ꝑ fiſco.Et ꝓpterea alteri ẽt ꝓcento incũbat onus ꝓbandi.de quo.ſ.dictũ fuit.tũc bñ facit vt ſibi bẽat pia cã arguẽdo de fiſco ad ipſaz piã cãm p.l.ſi.C.de ſac.ſan.eccle. ꝑ quã ẽt facit arguẽdo de libertate cui cõpetit ẽt hoc ꝓuilegiũ ad ipſaz piã cãm ꝓt argui ꝑ ꝫm dictos ſenẽſes.†Et tenẽdo vt.ſ.dñs meus in fiſco rñ.ad.l.non puto.in.d.ꝓmo ꝓuilegio ad quã ẽt rñdent dicti ſenẽſes tenẽtes bãc ptẽ qñ ꝓcurrat fiſcus ⁊ ꝓuatus:ſz qñ fiſcus ꝓcurrit cũ dote:tũc tenent dictũ Bal.in.d.l.dotis.C.de in.do.q̃ ẽt tũc bẽat locũ qđ hic dicit Bar.ſz ſupine adducta faciũt in ꝓriũ ⁊ maxie illud qđ dictũ fuit q̃ fiſcus ⁊ dos ꝓcedũt ꝓibus paſſibus vt.d.l.ij.C.de ꝓuil.ſi.†⁊ ex hoc tollit q̃ ꝑdicti doc.adducũt q̃ in aliquo dos eſt magis ꝓuilegiata qz ꝓferẽt ꝓximus creditoribus bñtibus tacitã hypothecã:iuxta no.in.d.l.aſſiduis.qđ nõ eſt in ipſo fiſco:vt in.l.vnica.C.rem alienã gerẽtib⁹ nõ interdicti rerũ ſuaꝝ alienatõ:ad qđ vltra ipſos gl. magna.in.d.l.aſſiduis.dũ in.j.q.ponit ſuã opi.† Et ꝓpea ẽt in hoc qđ dicit ħ Bart.ẽt ꝓferaꝫ:dicũt iſti qz vbi cõcurrit ꝓuilegiatus cũ ꝓuilegiato ꝓfertur magis ꝓuilegiatus: iuxta not.in auč.quas actiões.C.de ſac.ſan.ec.⁊ l.vex.ſ. ſi.ſ.de mino.Sz qcqd ſit quo ad alios ſiue alioꝝ de fiſco.⁊ dote q̃ magis dos q̃ fiſcus ſit ꝓuilegiata ſiue plura ꝓuilegia bẽat dos q̃ fiſcus:tñ inter ſe ꝓximus paſſibus ambulãt: vt.d.l.ij.que.l.⁊ illud qđ dicit Bar.j.in dicta diſtin.poſt dictã quartã op.de directo facit ꝛ̃ dictos ſenẽſes:ex cuius dictis apparet q̃ ẽt aliquo caſu fiſcus eſt magis ꝓuilegiatus q̃ dos ẽt ꝛ̃ ipſaz dotez:vt in.l.ſatis notũ.C.in qui.cau.pig. ta.ꝛ̃ba.Et ad illđ qđ dixi nõ hñe ſpici qualr quo ad alios ⁊ ſic in gñe fiſcus ⁊ dos ſint ꝓuilegiati:ſed inter ſe ⁊ in cã de qua agit faciũt no.ꝑ Bar.⁊ doc.in.d.auč.quas actões.

a dũ allegant.l.ſi.ſ.ex qui.cau.maio.ª¶ Unũ ꝓterea dicunt Papienſes(ni fallor) ab oi ꝓpe aliẽnũ q̃.vz.dictũ bar. ⁊ doc.nõ ꝓcedit qñ alius ꝓuatus q̃ ꝓtendit cum muliere de ꝓximitate vel poſterioritate inſtrumenti eẽt in poſſeſſione qz tũc ille ꝓferẽt ꝑ.c.ſi a ſede aplica.de ꝓben.li.vj.naz hoc dictũ eſt de directo ꝛ̃.d.l.j.de iu.fi.lib.x.vbi vt.ſ.fuit dictũ in fiſco eſt hoc ſpãle q̃ ẽt alio poſſidẽte ꝑ ipſo fiſco ꝓſumaꝫ data paritate tpis:⁊ ſic q̃ ipſe ꝓferaꝫ niſi poſſidens ꝓbet ꝓximitatẽ ꝑ parte ſua.Si ergo hoc dicimus in fiſco pariſoꝛ miter eſt dicendũ in dotẽ cũ vt.ſ.dictũ fuit pibus paſſibus ambulãt.⁊ reſpectu alioꝝ aliq̃ dos eſt magis ꝓuilegiata vt.ſ.dictum fuit:⁊ exꝑſſe hoc dictũ ⁊ deductũ fuit ꝓcedere quo ad terminos.d.l.j.nec.c.ſi a ſede.facit ad ꝓpoſituz qz in caſu illius.C.eſt vex q̃ aplicus impator ꝛ̃ poſſeſſorẽ non hz ꝓuilegiuz:ſz nõ ſequit ergo gnãlr qcũq; ꝓuilegiatus nõ hz ſuũ ꝓuilegiuz aduerſus poſſeſſorẽ:ꝑz in.d.l.j.ſic ergo in ꝓpoſito.Nec ob.ẽt alia q̃ iſti adducũt ad comꝓrobationẽ eoꝝ ſupius dicti qz nõ loquunt in ꝓuilegiato ſiue ꝓuilegiatis reſpectu ꝓſumptiõis ꝓximitatis tpis:vt ipſi vel ipſis ꝓferaꝫ poſſeſſor.ᵇ¶ †Hoc bñ tenendũ eſt ꝑ limitatõe ꝑdictoꝝ q̃ vbi in altero inſtrõ ꝛ̃ dotez vel alĩ cãm in ꝓpoſito ꝓtuilegiatam ꝓtineret certum tpis ⁊ magis determinatũ:puta hora qz tũc illud ꝓferẽt tamq̃ qđ certius ꝓcludẽtius ꝓbãs ꝑ no.ꝑ Bal.⁊ alios in.d.l.de rebus.⁊ ꝑ Saly.in.d.l.ſi debitor.†nam ẽt ꝓximitas hore vel minoris tpis facit inſtrm eſſe anterius ⁊ ꝓferendũ:vt eſt glo.not.in ver.die.in.l.ſi ex pluribus.ſ.fi.j.de ſolu. ⁊ Bal.in.l.impator.de ſta.ho.⁊ ꝑ aliquos ẽt ħ. † Et ħ facile apparebit ẽt q̃ hora nõ ſit exꝑſſa vbi duo inſtrumẽta apparebũt ꝓfecta manu eiuſdem notarij in eadem charta ſiue protocollo:qz tunc illud qđ ꝓcedit in ordine ſcripture ꝓtius cenſebitur factũ:vt ꝑ Bal.

6 b

in ea.l.de rebus ⁊ per Bar.in ꝓma ꝓpõne.C.añ ſi.hñ ẽt in
7 .l.ij.ſ.prius.j.de vul.⁊ pu.† Et iſta faciunt ad mãm .d.c.a ſede.⁊ c.duobus.de reſcrip.li.vj.Ut ſi in collatiõe ordinarij de bñficio appareat hora nõ ꝓferaꝫ hñs collationẽ a papa de eodẽ bñficio eodem die ſine hora ſup quo inſtant ħ Senẽſes referentes.q.magnã de hoc fuiſſe in curia qđ reaſſumũt ẽt Papienſes dicatis vt ħ ꝑ eos:qz eſt vtilis ⁊ pulcra
8 mã. ‘¶ †Ro.ij.ex hoc ter.ibi:naz ⁊.r.p.intereſt ⁊ c. q̃ nõ
c ſola publice vtilitatis rõ eſt vt mulieres ſint dotate:ſz ẽt eſt rõ ꝓuate vtilitatis ipſius mulieris:⁊ hoc indicat hic iſta implicatiua naz ⁊ c.vt vult ẽt glo.ſup.d.verbo.⁊ ħ ꝑ Bar. indiſtin.poſt quartã op.⁊ ẽt in.iij.q. ⁊ ꝑ eundez in.l.ſi qs ꝑ eo.j.de fideiuſ.in tertio mẽbro ſiue caſu:vbi ꝓut hic vult
d q̃ ꝓncipaliꝫ in dotibus eſt fauor ꝓuatus ſcõdario publicus[d]
9 ¶ Ro.iij.q̃ ex eo verti dicit ⁊ vertitur fauor publicus in dotibus cõſeruãdis:vt ipſe mulieres poſſint ſe in mrimõio collocare:⁊ ſic ad ſoboles ꝓcreandas deueniaꝫ ꝑ quã ciuitates replenꝫ liberis ⁊ legitimis hoibus ad qđ.l.ħ mõ.i ſi. j.de cõdi.⁊ de.vbi.j.ꝓ.dicit legem qua diſponitur legatũ relictũ ſub ꝓditiõe interdictiõis nuptiaꝝ ꝓſequi debere nõ impleta ꝓditiõe eſſe adiuuãdã interpetrationẽ:⁊ ſic extendendã cũ ſit.l.vtilis.r.p.cã ꝓcreande ſobolis ad qđ ẽt.l.iij. j.de ꝓtini.cre.facit ẽt in auč.de nup.in ꝓn.vbi q̃ mrimõiũ induxit in mortalitatẽ artificij ⁊ c.cũ ex ꝓcreatione ingiteruret gñe humanum:ad ħ ẽt.l.j.ſ.⁊ gnãlr.j.de ven.in poſ.
10 mit.cũ ſi.vbi q̃.r.p.ẽt naſcimur ⁊ c.†Et ex hoc qđ ꝓbaꝫ ex hoc ter.⁊ alijs iuribus.ſ.alleg.q̃ vertit fauor publicus in ꝓcreatione liberoꝝ:ad hoc vt ipſis ciuitas repleatur infertur q̃ ſtatuta cõcedentia aliqd forenſibus venientibus ad habitandum in ciuitate dicuntur fauorabilia ratione publice vtilitatis:⁊ ſic oia ſtatuta ad hoc edita vt ciuitas abũdet hoibus dicuntur cõcernere ⁊ cõcernunt publicam vtilitatem qđ Bar.in.d.l.ſi quis ꝑ eo dicit ꝓcedere ⁊ eſſe verum ẽt ꝓncipaliꝫ.Et ꝓpterea vult talibus ſtatutis nõ poſſe renunciari ẽt cum iuramento quia fauori publico ⁊ c.c. ſi diligenti.de fo.compe.cum ſi.de quo ibi per ipſum:⁊ hic per Alexan.q cum ipſo tranſit.Et de talibus ſtatutis cõcedentibus aliquid forenſibus venientibus ad habitandum vide ipſaz Bar.in.l.oẽs populi.in quarta.q.iij.q.ꝓncipa.ſ.de iu.⁊ iu.vbi ponit an poſſint reuocari vel tolli:⁊ determinant q̃ non reſpectu eorum qui venerunt cum tranſiuerint in ꝛ̃ctum:qui contractus pro parte eorum qui vene-
11 runt eſt perfectus ⁊ adimpletus. ¶ †Glo.j.in ꝓin.querit de qua dote rex.intelligatur ⁊ reſpondet q̃ de profecticia ⁊ aduenticia:⁊ ita doc.tranſeunt hac adhibita declaratione:vt dicta verba intelligantur largo ſumpto vocabulo nõ ſolum ſtricte:ne ſecus dicendo ſolum conueniant dotj filiefami.iuxta id qđ in ſimili habetur in.l.ſi.in ſi.ibi cũ tũc ⁊ c. .C.de inoffi.teſta. Et ſic intelligitur de dote profecticia vel aduenticia.i.de dote etiam data per ipſam mulierez ſui iuris vel per patrem ipſius mulieris emancipate que q̃ largo modo in profecticia vel aduenticia: vt.l.ꝓfecticia.ſ.ꝓ. .ſ.de iure do.vbi data a muliere libera vel de eius bonis dicitur aduenticia:vel de dote data pro muliere per alium vel conſtitutam etiam per ipſum virum datis terminis babilibus iuxta not.in.l.ſi diuortio.⁊ in.l.ſi ita ſtipulatus.ſ. ſi tibi nupſero.de ver.obli.⁊ in.l.ſi voluntate.C.de do.promiſ.que dicitur aduenticia largo modo.Et ſic in effectu dicta verba debent dicto modo accipi vt comprehendant ẽt dotẽ mulieris ſui iuris:prout ⁊ filiefami.licet reſpectu filiefami.alio modo dicatur dos profecticia ⁊ aduenticia:qz dicitur prout ałs in.d.l.ſi C.de inoffi.teſta.⁊ in.l.cum opz .C.de bo.qꝫ li.cũ ſi.Alio aũt modo dicitur reſpectu mulieris ſui iuris.quia dicitur eo.modo quo.ſ.declarauj.ad qđ d.l.profecticia.ſ.p.ſ.de iu.do.⁊ l.vnica.ſ.⁊ vt plenius ⁊ c. .C.de rei vxo.actio.⁊ in auč.vt exac.do.inſtan.ſ.illud. ⁊ ħ in effectu vult Bar.hic in prima.q.vbi declarat hanc glo. ⁊ Ange.⁊ Imo. ſuper iſta glo. † Ultra quos not.⁊ tenenti hanc glo.ita declaratam quia ex ea habes q̃ eadez verba ad plures perſonas relata diuerſo modo intelligũtur ⁊ accipiuntur ad quod rex.cum glo.in l.ũ.ſ.de officio

a ¶ Maio. Et dicto ar.q̃ dos ſit aliqñ magis ꝓuilegiata q̃ fiſcus vt eſt i terminis hñtium ꝓrem tacitam hypothecãrij hñs dñs meus i.d. ſuo tractatu.d. ꝓmo ꝓuilegio. ix. ꝓtis añ ſi.q̃ ad termios.d.l. j.C.de iu.fi.an bẽat locũ inde te ⁊ tenens q̃ ſic facit dictam rõnem quo ad alios:nõ ãt qñ iter ſe ocurrũt dos ⁊ fiſcus:imo q̃ tũc dos nõ ꝓferaꝫ alle. no. i.l.aſſiduis. .ſ.exceptis.ſed glo.hoc no.añ d.ſ.exceptis.⁊ eſt glo. magna in ꝓn.que alle. d.l. j.ad fi.

b ¶ Poſſeſſor Et an gnãlr ꝓcedat.d.l.ẽt ſi fiſc⁹ agit ꝛ̃ qñ. cũq; poſſeſſorẽ ⁊ ſic ẽt hñẽ cẽz oneroſaz declaratũ fuit.ſ.adducẽdo Saly. i.d.l.ſi debitor. ⁊ do.meũ in.d. ix. parte dicti ſui tractatus.

c ¶ Materia. Et hoc priuilegiũ huius ꝓeſumpte ꝓximitatis an tranſeat ad hñdes mulieris videbim⁹ .j.poſt Bar.in ver.cauſa.

d ¶ Publicus Quare aũt reſpectu ipſarum mulierũ fauea tur dorib⁹ ſatis declarat rex.i.l. aſſidute.C.qui po.in py.ha.⁊ hic ꝑ Bar.i.d. quarta.q.vbi ⁊ in ꝓcedenti.q. infert q̃ ſz ceſſet hec rõ publice vtilitatis tñ cum remaneãt alie nihilominus dos hz ⁊ retinet ſua ꝓuilegia:de quo ibi videbimus ſz multi ponãt ħ ſuper rex.de dictis.q. tactis per Bar.

ꝓcõsu.ꝛlega. Hec ob.q̄ quotiens vnũ determinabile ꝛc̄. vt.l.iam hoc iure.ff.de vul.ꝛ pu.cum si.nã id ꝓcedit si pari ter determinare põt:vt ibi etiã dictum ꝛ declaratum fuit. ¶ In scõa parte glo.que icipit ibi:ꝛ ponunt hic tria ꝛc̄.
12 glo.diuidit tex.ꝛ bñ. ¶ †Glo.in v.cã vnũ tm̃ facit q̄ declarat siue exponit ser modis vbuz cã de quo in tex.ꝛ scõa tertia ꝛ quarta ad idẽ tẽdũt vt ẽt dicit hic Bar.q̄ ista gl. in v.ẽt pone exẽplum ꝛc̄.in si.oẽs.n.dicte tres so.id sibi volunt:vt cã dotis hic accipiaꝫ ꝛ ponaꝫ ꝓ ipa dote qui Bar. quãlibet expositionẽ gl.ꝛ ẽt aliã Do dof.ꝛ aliaz By.ꝛ Ly. saluat diuersis respectibus deducẽdo ꝛ declarando ꝛ distinguẽdo q̄ ꝓilegia dotis transeãt ad hẽdes ꝛ que non. Et sic recte dotis cã hic exponiꝫ.i.actio,put glo.ꝑmo exponit. Itẽ recte exponiꝫ ꝓ ipsa dote:put volũt tres sequẽtes expositiones. Itẽ recte exponiꝫ ꝓ ipso ꝙctu dotis put vult qnta expositio. Itẽ recte exponiꝫ ꝓ iudicio ꝛ instãtia dotis put vult vltima expositio glo. Itẽ recte exponiꝫ ꝓ muliere .i.mulier in actõe put expõit Do dofre.ꝓ quo facere vr̃ iste tex.in rõne ꝛ in rõne rõnis que ꝓcernũt ipsam mulierẽ q̄ ipsa sit ꝓilegiata ꝛ respectu ꝓilegij mulieris in actione de dote loquaꝫ iste tex.ꝛ hoc eõprehendat sub dicto vbo cã Vel put exponũt By.hic:ꝛ Ly.in.d.§.sed vt plenius. in fi.i.actio de dote est ꝓilegiata fauore ipsi⁹ mulieris.ꝛ iõ nõ trãsit ad hẽdes quasi.l.in oibus cãis. la.ij.ꝛ.l.ꝓilegia ff.de re.iu.loquanꝫ vbi actio est ꝓilegiata non tm̃ intuitu psone.ꝛ sic q̃uis ꝓilegiũ nõ det̃ psone sed actõi: si daꝫ fauore psone nõ transit ad hẽdez put si datũ esset psone ꝑm By.ꝛ Ly. Prima.n.expositio glo. verificaꝫ ꝑm Bar.respectu ꝓilegij tacite hypothece qõ transit ad quecũq; vt ipse hic latius deducit. Scõa tertia ꝛ quarta expõ verificanꝫ respectu priuilegij qõ hñt ipse res dotales ne possint alienari:naz ꝛ hoc transit ad hẽdez q̄ põt ipsas res ꝓ ꝓhibitionẽ.l.iulie.alienatas vendicare: nisi vir q̄ alienauit sit heres ipsius mulieris:vt.l.fundũ.§.de fun.do.ꝛ.l.cũ vir.ff. de vsuca.ꝑm Bar.sed.l.fundũ.ꝓbat idem si dos cedat lucro mariti post mortẽ mulieris.ꝛ sic ẽt si alr̃ q̃s ꝓ successionem put ẽt ꝓbat.l. cũ vir. Verificanꝫ ẽt iste tres expões in casu huius.l.exemplificate put ipsam exẽplificat Bar. vt in dubio fiat intreptatio ꝓ dote.istud.n.ꝓilegiũ datur doti:ꝛ sic transit ad quecũq;.ꝛ sic cessat obiectio facta. de
13 d.l.in oibus cãis.cũ si.ita ẽt vult Bar.hic.† Quinta expõ verificaꝫ respectu ꝓilegij tacite stipulonis itẽ respectu ꝓilegij q̄ sit bone fidei.ista.n.ꝙcernunt ꝙctuz:qz in ipso ꝙctu dotis subintelligiꝫ stipło:ꝛ est ꝙctus bone fidei:vt.d.l.j.in ꝑn.C.de rei vxo.actio.ꝛ.§.fuerat.insti.de actio.ꝛ ita q̄ respectu dictoꝝ ꝓilegioꝝ vificeꝫ q̃rta expõvult ẽt Bar.hic.
14 ¶ †Sexta expõ verificaꝫ rõne ꝓilegij qõ cõpetit doti ꝛ multis cãis fauorabilibus in quibus index dilatões põt breuiare iuxta cle.dispendiosam.de iudi. ibi vel eas tangentibus ꝛc̄.vt ẽt hic vult Bar.q rñ.obiectõi quã By.faciebat ꝓ hanc expõnẽ. Qui Bar.ẽt declaꝫ in quo vel quibus exemplo seu exẽplis verificetur septima expõ Do dofre.ꝛ in quo vel quibus expõ By.ꝛ Ly.Bicens ad fi. q̄ nõ sine ministerio. Ꝯ.ꝓ.locutus est ꝓ illud gñale verbũ cã dotis ꝛc̄. vt cõprehendere posset oia ꝓilegia quocũq; cõpetentia in cã ipsius dotis. Et rñ.rõni ꝛ rõni rõnis tex.que vr̃ repugnare huic gñali intelligentie huius verbi cã ꝛ cõprobare q̄ de ꝓilegio soli mulieri cõpetẽte loquaꝫ vt deduxi supra referendo expõnẽ Do dofre. Dicit.n.Bar.rñdendo q̄ quocũq; siue quacũq; rõne ꝛ cuicũq; cõpetat ꝓilegium. In cã dotis interesse dr̃ ipsius mulieris:qz interest nr̃a hẽ iura: ꝛ res ꝓilegiatas siue ꝓilegiata. Et cum ista saluatione Bar.quã aliq inter quos dñs meus in.d. trac. in vlti. pte in.iij.col.hñt ipsam habuisse a Rayne.de fozli. transeunt hic Bal.Ange. Imo. Pau.de ca.ꝛ reliqui doc.lz Pau. pungat ꝓ tertiã expõnẽ glo. qz hic nõ tractaꝫ de ꝓilegijs mr̃imonijs: sed glo.in.d.expõne non vult hoc qõ ꝓtendit Pau.ſz q̄ dos sit ꝓilegiata que daꝫ ob cãm.i.pp mr̃imoniũ:vt ẽt declaꝫ Bar.ꝛ supra dcm̃ fuit. ¶ Et q̄ oẽs iste expositões ꝓcedant vult ẽt Bal.in rubr.C.de pui.do.q̃uis alio mõ dicat exponi posse boc verbũ dotis cã ꝛc̄.i.iusdo tis est ꝓilegiatũ quã expõnez dicit ꝓbari p rubricas.ff.ꝛ
15 .C.de iu.do. ¶ †Et ex oibus dictis Bar.hic hẽs in effectu q̄ oia ꝓilegia dotis transeunt in hẽdes ꝓterq̃ ꝓilegia ãlationis siue ꝓlationis siue in actione psonali siue in hypothecaria. Qõ ponderant hic Senenses ꝛ Papienses ꝓ ipmmet Bar. Inquãtũ loqr̃ de ꝓilegio de quo in tex. q̄ instrm̃ dotis ꝑsumaꝫ prius fcm̃ put ipse Bar. ponit ca sum:ꝛ supra dcm̃ fuit.cuz.n. hoc sit ꝓilegiũ ꝓlatõis vr̃ q̄ nõ transeat ad alios vltra mulierẽ p dicta eiusdem Bar. hic dũ dicit de ꝓilegio ꝓlationis in psonali ꝛ reali saluando expositionẽ Do dofr.ꝛ By.ꝛ Ly.Sed non aduerterũt ꝓdic.doc.q̄ diuersuz qd est dari ꝓilegiũ ꝓlationis ꝑstito ẽt de ꝓzitate ꝛ posteriozitate.ꝛ ita loqr̃.l.dabimus. ꝛ.l. assiduis.cũ alijs allegatis p Bar.ad hoc de ꝓilegio ꝓlationis. Et diuersuz qd est ꝑsumi ꝓzitate tpis:sicut alr̃ habemus diuersuz qd esse dari titulũ ex tpe vel ꝑsumi ex tpe titulũ iam ꝓcessum prout allegaꝫ iurta no.in.l.seruitutes. vlti.de ser.ti.gñali.ꝛ p Bar.ꝛ alios in.l.cũ de in rem verso.§.de vsu.ꝛ p doc.in.l.si certis annis.C. de pac. Preterea cũ instrm̃ siue ꝓct⁹ dotis data pitate tpis cũ alio instrõ siue ꝓctu semel ꝛ incõtinenti q̄ fuit in rerum nã inceperit ꝑsumi prius siue anterius nõ ꝓgruit dicere q̄ postea talez ꝑsumptionez amittat qcũq; ex eo nitaꝫ. ar.l.pr̃e furioso.ff. de his qui sunt sui vel alie.iu.ꝛ.C.ad aplicã. de regula.cuz si.nõ sic est in ꝓilegio ꝓlatõis respectu actõis siue psonalis siue realis:qz talis ꝓlatio.tũc oriꝫ qñ intentaꝫ.Et ꝓpea inspiciꝫ:an sit mulier vel alia ꝑsona que talẽ actionẽ intentat.ꝛ ad hoc no.p Bar.in.l.post dotẽ.in.vj.q.prin.ff.e. ad hoc facit ẽt qz ꝓilegiuz de quo in.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio.nõ est dubiũ q̄ trãsit ad quecũq; rõ qz a ꝑn. dotis date p exẽneũ fingiꝫ mulierẽ stipulatã. ꝛ sic ius quesitum mulieri ergo trãsit ad quecũq;:qz tractamus de iure quesito:vt tz hac rõne q̄ ad terminos.§.accedit.dñs meus in.d.suo trac.in.d.vlti.pte.q.ix. Ita ergo in ꝓposito cuz a ꝑn.fuerit ꝑsumptio ꝓzitatis.ꝛ sic ius quesitũ mulieri trãsit ad quecũq;.ꝛ ita tz ẽt hic Bal. Nec.l.assiduis.ꝑderata ꝑ senenses in v.ꝓ oẽs hr̃e mariti creditores: lz anteriozis sint tpis ꝛ ꝛc̄.que vr̃ ꝓbare de ꝓilegio ãlatiõis dando ẽt respectu creditoꝝ paris tpis. ꝛ tm̃ ꝓilegium de quo ibi disponiꝫ nõ transire ad hẽdes. Dicta ergo.l.vt ꝓxi.ponderata ẽt nõ facit ꝓ Bar.qz intendit impator ꝓilegiũ respectu anterioꝝ.respectu.n.creditoꝝ hñtiũ hypothecã paris vel posteriozis tpis nõ erat opus dicto ꝓuilegio ex quo tunc est anterior ipsa mulier vel verevbi de tpe apparet in vtroq; instrõ ꝛ de ãtioze in instrõ dotis vel ꝑsumptiue ex ꝑsumptiõe de qua in.l.nr̃a. ꝛ in.l.in ambiguis.ꝛ sic ꝑfert de iure cõi p regulã q̄ ꝓz.de reg.iur̃. li.vj.cũ si.Et facit qz attenta ꝑderatõe ꝑdictoꝝ videreꝫ q̄ ẽt vbi dos hr̃et hypothecã ãtiozẽ illa nõ transiret ad hẽdẽ qõ esset absurdũ Et ꝓpea ex dicto v.lz ãtiozes nõ est sumendũ arg.qõ ipsi assũmunt arg.eiuſ qõ dicimus de arg. a ꝯrio sensu in.l.cõ venticulã.C.de epis.ꝛ cle.ꝛ in.l.ij.C.de ꝓdi.inser. Standũ ergo est cũ dicto Bar.cũ quo alij transeũt exceptis.§.pri. alle.q in pũcto iuris de ipso dubitãt. ꝛ tm̃ salua pace nihil penitus ꝓcludens adducunt.ꝛ opi.Bar.lz etiã dñs meus in.d.suo trac.ꝑtibus ꝛ qõnibus.§.alle.in.j. no. in fi. Et in d.vl.pte ipse dñs me⁹ plenissime tgit.de ꝓilegijs do.an ꝛ que egredianꝫ ꝑsonã mulieris:ꝛ que nõ tangendo de ꝓilegio in ꝓilegiũ ꝓ ꝓcordia multoꝝ iurium que hincinde vrgere vr̃ in hac mã:an ꝓilegia dotis egredianꝫ ꝑsonaz mulieris que intra ipse alle.in princi.d.vlti.ꝑtis.ꝛ ibi facit mentionẽ de oibus dictis Bar.hic:ꝛ ẽt in.d.l.post dotez. d.vj.q. Et iter cetera ꝑderat.in.iij. col.d. ꝑtis vnũ qõ bñ aduerte si ꝓcedit q̄ Bar.ponẽdo de ꝓilegio respcũ instãtie nõ vult illud transire ad hẽdez cũ respectu ipsius hẽdis dicat breuiari dilatões iuxta terminos.l.ij.ff.de re indi.vz attenta qualitate ꝑsone ꝛ ꝛc̄.put dr̃ in.d.l.ij.sed boc esset in quacũq; alia cã ergo ꝛ ꝛc̄. ꝛ est verũ q̄ attenta mari.l. quã alle.Bar. in hunc effectuz quẽ dicit dñs meus vr̃ resolui dicta ipsius Bar. sed vba sua exꝑsse dicũt de tali ꝓilegio qõ transit in hẽdem. Et rectius aduertendo est implicare

quandam

quãdã pplexitatẽ ꝛ ꝓrietatẽ dicere ꝙ hoc ꝓuileglũ breuian
dꝫ dilationũ trãseat in br̃dez subdendo ꝓut subdit Bar.
ſm qualitatẽ br̃dis: vt.d.l.ij. iſta.n. vlti. v̈ba penitus repu-
gnant ꝙ hoc ſit p viã ꝓuilegij in pſona br̃dũ. ꝛ hoc no. qz
nõ declarant doc. ꝛ tñ pura veritas vr̃ ꝙ in v̈bis Bar. incul
cat ꝓrietas. ꝛ aliud vr̃ ſentire in. l. ſi pſtante. in. vj. q. tertie
ptis in fi. ꝙ iſta abbꝛeuiatio dilationuꝫ ſit fauore cãe iuxta
d.l.ij. ꝛ p ꝑñs ſentit ꝙ tranſeat ad br̃dez indi. ℣ Illud tñ
qõ ipſe dicit hic ꝙ attẽdat qualitas br̃dis vr̃ veriſſimuꝫ ꝛ
tenenduꝫ in effectu ꝓut dicit ẽt ipſe dñs meus ꝙ in pſona
mulieris: ꝛ vbi ipſa agit ad dotẽ inſtantia ſit ſũmaria indi
ſtinc. ꝛ ſic nãtr attenta qualitate pſone: vt in. d.l.ij. Et per
ꝑñs in pſona mulieris ſit ꝓuileginꝫ: ſed in pſona br̃dis nõ.
ſed attendant ea de qbus in. d.l.ij. Et ꝓ hoc facit: qz hoc
ꝓuilegiũ reſpiciens inſtantiã nõ naſcit a ꝑn. ſed in intentã-
da ipſa actõe: ꝛ ſic in actu veneniendi ad ipſam inſtantiã
ꝛ ꝓſeq̃ndi cãm nõ mirũ ꝙ nõ tranſeat ad br̃dem p ea que
dicta ſunt ſupra ſalnando dcm̃ Bar. in ꝓuilegio ꝓſumpto
ꝓritatis ab obiectõibus ſenenſiũ ꝛ papienſiũ. Et hoc bñ
pondera in oĩb⁹ ꝓuilegijs dotis ad videndũ an egrediant
pſonaꝫ mulieris: an cõperãt a ꝑn. ꝯctus ipſius dotis vel ex
16 poſt. † ℣ Et pondera dicta Bar. in hoc ꝓuilegio inſtantie
qz ex dictis ſuis bẽ quo tpe finiat ipſa inſtãtia iudicij do-
tis. nõ. n. finit minori tpe q̃ inſtãtia aliaꝫ cãꝫ iuxta. l. ꝓpe
randũ. C. de iudi. ita ſentit Bar. hic dũ rñ. ad. l. ij. ſiue fi. C.
vt J. cer. tem. dicens ꝙ non finit triennio: ergo vr̃ ſentire ꝙ
ſic qõ exꝑſſe dicit ꝛ tz hic Jmo. ꝛ Bal. in. d. l. j. C. de ꝓui.
do. lz aliqd pungat inꝯriũ tñ dicit ꝙ nõ andet diſcedere ẽt
in dote a regula. l. ꝓperãdũ. ꝛ merito: qz illa. l. p dictionẽ
taxatiuã tãtũmõ ꝛ c̃. excipit qualdã cãe a regula. d. l. inter
quas exceptas nõ eſt cã dotis quã ſi excipe voluiſſet nulla
erat difficultas exꝑmere. ar. l. vnice. §. ſin aũt. ad deficientis
. C. de ca. tol. ꝛ in. c. ad audientiã. de veci. Et p hec tollit qõ
aliq hic ponderant tentãtes tenere ꝙ imo inſtantia dotis
nõ pereat triẽnio arguẽdo de cã fiſcali que excipit in. d.l.
ꝓperãdũ. ad cãm dotis cũ paribus paſſibus ambulent: vt
in. d.l.ij. C. de ꝓui. fi. nam. d. dictio tñm̃õ ꝛ c̃. tollit dictã ex-
tenſionẽ ad qõ no. p Bar. in. d.l. ſi pſtãte. in. ix. q. ꝑme ptis
J. eo. dũ alle. l. ũ. C. de pa. q fi. diſtrare. †odiũ. n. vr̃ eſſe ꝛ eſt
ꝙ lites ꝓtelent: vt. d. cle. diſpendioſam: ꝛ in hac rõne fun-
dat ſe. d.l. ꝓperandũ. que ex hoc pz ꝙ nõ põt dici in exce-
ptõe loq in caſu fauorabili: ꝛ ſic ad fiſcũ extendendo iuxta
dicta Bar. in. d. ix. q. lz. n. ſit fauor exceptuatoꝝ tñ in ſe mã
nõ eſt fauorabilis. ℙreterea põt negari cãm fiſci ꝛ dotis
eſſe ſiſcum. Nã illud quod dos ꝛ fiſcus pibus paſſibus ꝛ c̃.
ꝓcedit iter ſe: qz vna cã nõ bz ꝓuilegiũ ꝑ aliã: vt. d. l. ij. alꝫ
aũt diuerſa bz ꝓiuilegia vna cã diuerſa alia cã vt facile eſt
a videre ꝛ repire. ª Illud aũt ꝙ tentãtes vt ꝓxi. põderant ꝙ
dos nõ venit in gñali diſpõne ꝛ c̃. iuxta no. per Saly. in. l.
ſi. C. de iu. do. ꝛ ſic nõveniat in diſpõne gñali. l. ꝓperandũ.
nihil valet: qz id ꝓcedit reſpectu ꝓiudicandi inribus ipſius
dotis: alꝫ de inre cõi vel ſpãli cõpetẽtibus: ſed in dotẽ hoc
de inſtantia ꝙ ſit ꝓpetua nõ reperit ergo ꝛ c̃. imo potius re
perit ꝯriũ: vt. l. ij. C. de do. ꝓmiſ. ibi iure iudicioꝝ ꝛ c̃. ꝛ ille
tex. facit: vt. d. l. ꝓperãdũ. nõ patiat extenſionẽ ad cãm do
17 tis. † An autem lz cauſa dotis ſit ſummaria ſiue in ea bre-
uient dilatões qõ eſt diuerſum: vt dicit hic Ange. ꝛ bñ qz
breuiari dilatiões eſt vnus de modis quibus dr̃ cã ſũmaria
pluribus. n. modis ſiue reſpectibus dr̃ cã ſũmaria: vt hic p
Bal. ſup iſta glo. An ergo cũ ſit ſũmaria iſto reſpectu bre
uiandaꝝ dilationũ ſit ẽt ſũmaria alijs reſpectibus vel non
vt ſic dẽant libell⁹: litis ꝓteſtatio: ꝛ alia ſubſtãtialia iudicij
de quibus p glo. ꝛ doc. in. l. platã. C. de ſen. ꝛ interlo. om. iu.
intervenire. p Bar. in. d.l. ſi pſtante. in. vj. q. tertie ptis ꝑn
cipalis. J. eo. ꝛ hic p Bal. Ange. Jmo. ℙau. de ca. Alexã.
Are. ꝛ alios tangentes qd circa dotis iudiciũ diſponat. d.
cle. diſpendioſam. de iudi. ꝛ an poſſit agitari tpe feriato: ſi
cut cã alimentoꝝ. ꝛ ſic an ꝓcedat ar. de alimentis ad dotẽ
ꝓut hic ſentit Bar. qõ no. ad infra dicẽda in ſeq. gl. ad in-
tellectũ. l. ſi. C. de do. ꝓmiſ. Tãgũt etiaz an de ea ꝑncipalr
cognoſcere poſſit iudex eccleſiaſtic⁹ de quo alꝫ dixi in. c. de
ꝓudentia. de do. inter vi. ꝛ vxo. Tangit ẽt Bal. ꝛ tranſit
Are. cũ dictis Bal. an iſtãtia dotis ſit ſũmaria reſpectu ple
narũ ꝓbationũ nõ regſitaꝝ vel reſpectu appꝛonis nõ in
terponende: ꝛ tenent ꝙ nõ p. l. doce ancillaz. C. de rei ven.
vbi de ꝓbatõibus ꝙ plene regrant ꝓbeꝛ. ꝛ p. l. fi. C. de ſen.
b que ſine cer. quan. vbi illud de appꝛone pmiſſa ꝓbatur. ᵇ
18 † ℣ Inquãtũ aũt Bar. ꝑmo ſup hac glo. ꝓcludit de ꝓuile
gio dotis tacite hypothece ꝙ deꝛ actioni dotis ꝛ tranſeat
ad quẽcũq tranſit ipſa dos: ꝛ ſiꝛr inferius de ꝓuilegio ta-
cite ſtipꝛonis: qz hoc eſt ꝓriuilegiũ ꝯctus ipſius dotis ꝓut
ꝙ ſit bone fidei ꝓcludit ꝙ tranſit ad quẽcũq ad quẽ trãſit
ipſa dos qõ intellige ipſa actõe formata in pſona mulieris
ꝛ ſic vbi ꝓuilegia ꝑdicta cepunt in eius pſona: vt declarabit
J. in ſequẽ. glo. dum ponit de tacita ſtipꝛone ꝛ hypothece.
Trãſeunt ergo talia ꝓriuilegia ẽt ad ꝑrem in quẽ ꝓſolidat
actio mortua filia. ꝛ ita tz ẽt Bar. in. d.l. poſt dotẽ. in. vj. q.
repꝛobãs By. q voluit ꝯriũ mortua ipſa filia. † Et ibi dat
doctrinã Bar. que eſt gñalis ad cognoſcenduꝫ que ꝓuile-
gia dotis egrediant pſonã ipſius mulieris: ꝛ que nõ: nam
dicit quedã eſſe ꝓuilegia in qbus p. l. vel hoiem ſit executõi
a ꝑn. ꝛ ſic ſunt ſecura incõtinenti ꝙ fuit dos deducta in re
rũ nã. ꝛ iſta trãſeũt ad quẽcũq ad quẽ trãſit ipa dos. Que
dam ſunt ꝓuilegia in qbus nõ fit talis executio a ꝑn. ꝛ iſta
nõ tranſeunt ad quẽcũq. An aũt tranſeant ad ꝑrem ſaltẽ
viua filia ponit ibi Bar. ꝛ ibi dixi ꝛ declarant ꝛ multa ex
ibi dictis ꝯgruunt ad declationẽ dictoꝝ Bar. hic q ibi di-
cit p dicta ſua ibi gloſari ſua dicta hic qõ vult dicere reſpe
ctu dicte doctrine ex qua deꝑhendit rõ qr̃ aliqua ex ꝓuile
gijs hic poſitis p Bar. tranſeunt ad alios ꝛ aliqua non. ꝛ
vide eũdez Bar. in. l. qz tale. J. eo. ꝛ iſta doctrina approbat
p doc. maxi. Bal. Saly. ꝛ ℙan. i. d. l. j. C. de ꝓui. do. ꝛ fuit
originalr ꝓſideratio ℙe. vt refert ibi Bal. q ẽt hic facit di
ctã ꝓſiderationẽ. Qua attẽta dicas idẽ qõ dcm̃ ẽ in ꝓuile-
gio tacite hypotece tacite ſtipꝛonis ꝛ bõe fidei. In ꝓuile-
gio ꝓſũpte dõatõis vbi exꝑſſe dotẽ dat p mulieꝛ abſq eo ꝙ
ꝑ ſe ſtipuleꝛ inxta. §. accedit. l. vnice. C. de rei vxo. ac. qõ vt
ſupra rettuli iſta rõne tz dñs meus in. d. vlti. pte in. j. q. ꝛ ẽt
in nona. Qui ibi ẽt declarat an vbi exꝑimit ſtipꝛo in inſtris
dotalibus ꝓcedat ꝙ ſit bõe fidei actio ex ſtipulatu vel ipſa
ſtipꝛo exꝑſſa ꝓut tacite que a lege ſubintelligit ꝛ determi-
nat ꝙ ſic quaſi exꝑſſio eius qõ tacite de neceſſitate inerat
nõ inducat nouũ qd ſed ꝛ eiuſdẽ nãe cũ eo qõ tacite inerat
ar. l. iij. de le. j. ꝛ l. nõ recte. C. de fideiuſ. cũ ſi. Siꝛr tãgit an
tacita ſtipꝛo que ẽt ſub intelligit ex ꝑte viri: vt. d. l. vnica.
in ꝑn. in v. exigi. ꝛ ibi glo. an ſit bone fidei qõ examinabit
J. in. l. de diuiſione. vbi glo. Bar. ꝛ doc. ꝛ p ipm dñm meũ
in. d. ſuo trac. in. iij. ꝑte. Ubi ẽt tangit: an vbi pr̃ ſibi ſoli di
ctũ reddi ſtipulat iudiciũ ex ſtipulatu ſit bone fidei qõ etiã
reaſſũmit in. d. j. q. d. vlti. ptis. † Ubi ẽt tãgit an tunc bẽat
locuꝫ tacita hypotheca de qua tacita hypotheca qualiter
egrediat pſona mulieris plene tangit in ij. q. in. d. vlti. pte.
ꝛ ibi ẽt in. iij. q. an trãſeat in ceſſionariuꝫ de quo ẽt p Bar.
in. d. vj. q. in. d. l. poſt dotẽ. vbi ẽt de ꝓuilegio. alꝫ nõ tranſ-
miſſibili in br̃dez an trãſeat in ceſſionariũ mulieris de quo
19 ibi ẽt dixi. ‘ † ℣ Inquãtũ ẽt Bar. loqr̃ de ꝓuilegio ꝓhibite
c alienatõis iuxta. §. ꝛ cũ lex iulia. C. de rei vxo. actio. ꝛ inſti.
q. alie. lz vel nõ. in ꝑn. ꝙ tranſeat ad br̃dez intellige in ter-
minis in qbus ipſe loqr̃ vt heres ꝓut mulier poſſit aliena-
ta ꝑſtante mr̃imonio vendicare: ſed reſpectu alienationis
facte p ipz br̃dez nõ intelligas: qz ſibi nõ eſt interdicta alie
natio: vt vult hic Bal. dicens hoc ꝓcedere ẽt in filijs: qz ẽt
filius põt alienare ꝛ repudiare dotẽ mr̃nã alle. §. fi. in anẽ.
vt imobi. añ nup. do. vult alle. in v. oibus ꝛ c̃. vbi dr̃ ꝓinile
gia dotis oibus alijs ꝑter mulierẽ nõ dari: ꝛ ſic nec ẽt filijs
ꝓpter vniuerſalem illam oibus intelligit ergo Bal. veri
ficari in hoc ꝓuilegio interdicte alienatõis ꝛ dcm̃ ꝛ decla
tionem Bal. ad dicta Bar. approbat dñs meus in. d. vlti.
pte añq̃ veniat ad qõnes vbi ẽt pungit ꝑ Bar. Inquãtũ
vr̃ ſentire ꝙ oẽ ꝓuilegiũ qõ dat reſpectu rerũ dotaliũ tran
ſeat ad quẽcũq ad quẽ tranſit dos: nam ex hoc vr̃ inferri
ꝙ ꝓuilegiũ de quo in. l. in rebus. C. de iu. do. ꝙ dñius rerũ

a ¶ Et repire. Et facit ocã. ẽ. in. j. no. dum allegat. l. ſatie. C. i q cau. pig. ta. ꝓra. ad hoc etiam no. per gl. magnã in. l. affectus. C. q. po. in pig. habe. ꝛ de hoc vide per dñm meum in nona ꝑte ſui tractatus. xiij. ꝓuilegio. vbi dicit cõiter teneri ꝙ inſtantia dotis finiatur triennio i foro ciuili ſecus i eccleſiaſtico. c. pen. de iudi.

b ¶ Probat. Et de ꝑdicto vide dñm meũ in. d. ix. parte. ſui tractat⁹ vbi in. v. ꝓuilegio an i iudicio dotis requiratur ſolennia iudiciorum.

c ¶ Dixi. Et an vbi pr̃ paciſcitur dotẽ ſibi reſtitui locum habeat ꝙ ſub intelligatur tacita ſtipulatio vel debeat ſibi reddi ex pacto nudo ſicut tali pacto ipſa dos conſtituitur vi de dicta. J. ꝓx. glo. cir. primũ ꝓiuilegiuꝫ qõ ipſa gl. ponit. Et an rſpectu exñei vbi paciſcitur vel ſtipulatur dotẽ ꝛbi reddi iudiciuꝫ dotis ſit bone fidei: vide per dñm meum in d. nij. parte ſui tractatus. ꝛ vi debimus. J. l. ꝓxi. vbi glo. in v. nec cogitur ꝛc.

dotaliũ retranſferat ipſo iure ſo.ma.in mulierẽ piſormiter retranſferat in eius hr̃dem cuius tñ p̃riũ tenuit Bar.in.l. nenſenniue.§.fundũ .j.de re iudi. vbi vide dicta ⁊ per ipm dñm meũ in.v.q.d.vlti.ptis.⁊ in ſeq.q. tangit de alio p̃uilegio de quo in.d.l.in rebus.⁊ reſpectu retranſlatõis dñj q̃ nõ fiat in hr̃dis mulieris facit:q; nõ eſt p̃uilegiuz dotis in quo a p̃n.fiat executio:⁊ ſic dcm̃ Bar. hic oz intelligi ꝟz dicta ſua in.d.l.poſt dotez ꝑ put ipſe ibi vult vt ſupra rettuli gbus ita intellectis:nõ ob.obiectio.l.in rebus. lz ẽt poſſet dici q̃ ibi nõ dat p̃uilegiũ doti p̃ncipalr:ſed mulieri ppdo
20 tem. † Et an ſi p̃uilegiũ dicte.l.in rebus.nõ trãſit ad hered̃s exn̄eos ſaltez tranſeat ad filios. vide dicta in.d.§.fundum.vbi dñs Alex.tz q̃ ſic p glo.in.l.i.C.de p̃ui.do. ⁋ Jn quãtũ aũt Bar.tangit de p̃uilegio añlatiõis in hypotheca q̃ tranſit ad ſuũ hr̃dez ⁊c.loqr̃ in ꝑpe: q; mulier nõ hz ſuũ cum non bẽat in ptãte deſcendentes.§.femine inſti. de adop.voluit ergo intelligere de filije qõ an ſit verũ ẽt ſi ſint ex alio mr̃imonio: vide dicta cir.d.vj.q.Bar. in.d.l.poſt dotẽ:⁊ ibi plene de.q.an tranſeat ad pr̃em agentẽ viuente vel mortua filia de quo remiſſiue hic tangit ipſe Bar. Et illõ p̃uilegiũ ꝓhibitũ alienatõis rerũ dotaliũ an locũ bẽat ẽt imobilibus:vide dicta in ſequenti gl. dũ ponit p̃uilegia ſcõi tpis.Et no.iſtã gl.dũ ꝓſiderat in p̃n.cãm cauſantẽ et cãm cauſatã:nam ipſam inducit ad vnã.q.hic Bal. quam examinat dñs Alex.⁊ fuit vt referunt qõ diſputata p quẽdaz dñz Machagnanũ. ¶ Glo.ſup v̄.ſemp.in p̃n.declat tex.ſubinde põit cuiuſcũq; tpis p̃uilegia que dant ipſi docti ſine cãe ipſius dotis.Et quãtũ eſt reſpectu p̃mi p̃uilegij p glo. poſiti reſpectu p̃mi tpis añ mr̃imoniũ q̃ dos nudo pacto ꝓſtituat inxta.l.ad exactionẽ.C.de do.p̃miſ.approbat ⁊ ſaluat p Bar.⁊ doc.attento tpe añ.d.l.vnicaz.C.de rei vxo.actio.put ẽt vult glo.in.d.l.ad exactionẽ.⁊ vide ẽt hoc p̃mũ p̃uilegiũ ſaluatũ p Bar.ab alijs obiectiõibus:⁊ de ipo vide dñz meũ in.d.ſuo trac.in.vj.pte. vbi pro p̃ ponit hoc p̃uilegiũ.put ⁊ gl. hic:⁊ ẽt i vlt.pte.in.j.⁊.ij.q. Et declat an bẽat locũ reſpectu pr̃is paciſcentis dotẽ ſibi reſtitui:⁊ an tunc ſubintelligatur tacita ſtipla.⁊ determinat q̃ nõ p.l.auia.C.de iu.do. ⁊.l.quotiens.j.e. ⁊ vtrobiq; hr̃ ⁊ no.⁊ qd reſpectu viri tangit Bar.hic ⁊ Jmo. ⁊ Alex.j. ea.gl.dũ ponit de hoc p̃uilegio tacite ſtiplonis. Quid aũt in ex̄neo vide dicta j.eo. dũ tractatur de tacita ſtiplone.in ipſo.n.nõ intelligit tacita ſtipla:ſed pactuz opatur:vt.d.l. auia.⁊.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio.⁊ p dñm meũ in.ij.p̃uile.vj.ptis.⁊ tñ ſecus eſt in pr̃e vt eſt dictum.Et an olim vel hodie poſſit vel poſſet agi ad dotez expollicitatõe vide p dñm meũ in.d.p̃uile.vj.ptis ⁊ p Ly.in rn.C.de do. p̃miſ.poſt Ja.de ra.⁊ ibi Saly.⁊ Bal.⁊ in dictis locis reperies: an vbi p pollicitationẽ fit p̃miſſio intelligat hodie
21 tacita ſtipla. ⁋ † Reſpectu alterius p̃uilegij q̃ dos intelligat in dubio p̃miſſa de bonis pr̃is ſuxta.l.ſi.C.de do.promiſ.ſikr approbat p Bar. ⁊ doc. Bicentes plus q̃ ẽt ſi pr̃ exp̃ſſe dicat dotare filiã de bonis filie tñ itelligit dotaſſe de ſuis ex quo eſt ſuũ officium:vt.d.l.ſi.niſi ſit inops pr̃:vt ibi vl niſi filia conſentiat:vt.l.pfecticia.§.ſi. ſine pe.s.ꝺ in.do.Et p̃cedit hoc in filia in ptãte:⁊ ẽt in emancipata: vt.d.l.ſi.⁊ d.l. pfecticia.§.pe.ſeu ſi. p̃cedit ẽt q̃ pr̃ adminiſtret ⁊ gerat negocia ipſius filie qcqd aliud velint Bar.⁊ Ange.in .l.nenſenniue.s.de neg.ge.quẽ doc.improbant hic. ⁊ per d.l.ſi.⁊ p alia iura rñdentes ad.l.nenſenniue. q̃ loquit in ex̄neo.Et ita ẽt tz dñs meus ⁊ hic.⁊ in.d.vj.pte.in.iij.p̃ui. lz nõ faciat mentionẽ de Bar.⁊ Ange.q tenent p̃riũ in.d. .l.nenſennine.put etiã de ipſis mentionẽ nõ facit Jpe. de ancha.ita ſimplr tenẽs in p̃ſi.cccj.incip.poſſet pbabilr dubitari ⁊c.in.j.col.poſt mediũ. Aliquo tñ caſu ſenenſes hic conant ſaluare dcm̃ Bar.in.d.l.nenſenniue.non tñ totalr firmant.⁊ p̃ Bar.eſt tex.in.d.l.pfecticia .d.§.ſi. facit ẽt ꝟz Are.qr cũ.l.ſi.loquat in filia in ptãte bõne aduẽticia quorũ cũ pr̃ ſit legitimus adminiſtrator:vt.l.j.C.de bo.mater. ergo illa.l.loqr̃ ẽt in pr̃e adminiſtratore. Et multa dicunt hic.doc.ad intelligẽtiã illius.l.ſi.que ſunt quotidiana. Et multũ diſcutit p ſenenſes repetentes banc.l.An illa.l.pce

dat in caſu certo vbi.ſ.pr̃ exp̃ſſe dicit ſe dare dotẽ de bonis filie. lz.n. aliq teneant q̃ ſic vt ſupra rettuli inter quas etiã Alex.⁊ Are.ita tenẽt niſi filia p̃ſentiat vel niſi pr̃ ſit inops tñ iſti dubitant deducentes ex pluribus q̃ pr̃ũ officiũ nõ ſit dotare filias vbiipſe ſũt diuites.Et ex deciſione dicte dubitatõis reſultant multe no. deciſiones ⁊ plurium qõnum que quottidie in facto occurrũt ⁊ potiſſime deciſio qõnis tacte p dñm meũ in.d.iij.p̃ui.dotis in qua refert fuiſſe cõſultũ p dñm Joã.de monte ſpello apud piſtoriũ:⁊ p ipſuz ſubſcriptũ.vz.qd ſi pr̃ p̃mittens vel dans dotẽ p filia dicat ſe p̃mittere vel dare tam de bonis ſuis q̃z ẽt de bonis filie vel dicat ſe dare tãtã dotẽ cõputato in ea oi eo qõ deberet ipſi filie tam de bonis mr̃nis q̃z pr̃nis. An oino ⁊ in totũ de bonis pr̃nis debeat dos ⁊ bona mr̃na p filiã nibilominus peti poſſint ⁊ determinant dicti doc.nr̃i q̃ ſic p.d.l.ſi. .C.de do.p̃miſ.que vr̃ iprobare in cautelã:(vt ita loquar) pr̃is ita dotẽ p̃mittẽtis.vbi.n.viderit filiã bona bñe ⁊ vult tradẽ nuptui cũ dote ẽt p̃ſtituta ex bõis ipſi⁹ filie mod⁹ ibi tradit q̃ pr̃ ꝺ ſuo dotẽ quã dare vult iuxta facultates ſuas p̃mittat ⁊ reſpectu bonoz que bz ipſa filia p̃ſentiat ipſi filie:vt ipſa talia bona ẽt p dote p̃mittat ſine det aut trad-
22 dat. ⁋ † Sed proverioꝛ.d.l.ſi.C.de do.p̃miſ.⁊ mãe intelligentia ⁊ reſolone pone plures caſus q in hac mã ꝓſiderari pñt. ¶ † Primus vbi pr̃ p filia i ptãte vel emãcipata dotẽ ſimplr p̃mittit:⁊ iſto caſu dic q̃ cenſet p̃miſiſſe de ppo q̃nis filia bẽat bona aduenticia: ⁊ iſte eſt caſus clarus in d.l.ſi. Primo loco poſitus ⁊ deciſus p impatorẽ in quo ẽt loqr̃ glo.nr̃a hic:q in tm̃ p̃cedit vt pr̃ q vt ſupra p̃miſit nõ poſſit:poſtea aliquo modo talẽ p̃miſſionẽ imutare: ⁊ ipſi filie cir.hoc aliquomõ p̃indicare vt eſt elegãs deciſio Ange.de qua meminit ẽt hic Are.in p̃ſi.cclx.icip. Pe.de ſaocinis Jannenſis ⁊c. vult ergo q̃ p̃miſſione vt ſupra facta nõ p̃indicat filie quãtũcũq; in ſolone ⁊ p̃ſtatõe dotis ⁊ qetatõe de recepto dicat ⁊ exprimat dotẽ p̃miſſam fuiſſe de bonis mr̃nis ipſius filie.oz.n.hoc ꝓſtare tpe p̃miſſiõis p̃m
23 ipm Ange.qõ vltimũ q̃r p̃cedat.j.declabit. ¶ † Scõs caſus ſikr clarus.⁊ i.d.l.ſi.Scõo loco ꝓpoſitus ⁊ deciſus eſt Qñ pr̃ p filia qualitatis vt ſupra.p̃miſit dotẽ tam de ſuis q̃z mr̃nis:⁊ alijs bonis ipſius filie:nam ſi pr̃ eſt idoneus facultatibus ad dotez p̃miſſam ſoluendo cenſet ẽt iſto caſu p̃miſiſſe de ſuo quaſi adiectio mr̃noz ⁊ alioz bonoz ipſi⁹ filie ſit facta in ſubſidiũ.vt.d.l.ſi.ad ſi.Et iſto caſu locũ bñe
24 põt ẽt declatio Ange.in p̃ri.alle.cõſi. ¶ † Tertius caſus piſormiter clare ⁊ apte deciſus in illa.l.ſi.ad ſi.eſt qñ pr̃ ſm vires ſuaz facultatũ dotẽ p̃miſit ⁊ p̃ſenſit filie in totuz vel p pte volẽte dare in dote bona ſua:⁊ ſic aggregare doti p pr̃em p̃miſſe.Et ad effugiendũ oẽ dubiũ ſemp iſte modus eſt obſeruandus qñ pr̃ intendit ẽt de bonis filie dotez
25 cõſtitui. ¶ † Quartus caſus ẽ qñ pr̃ exp̃ſſe dicit ſe dotare ſine dotẽ p̃mittere p filia de bonis ipſius filie ipſa filia cõſentiente q caſus ſikr eſt clarus:qr de ppo.tunc pr̃ nõ tenet vigore dicte p̃miſſionis dotez p̃ſtare. vt.d.l.pfecticia.d.§.
26 pe.ſine ſi.⁊ hic p doc.maxi.Are.⁊ dñm Alex. ¶ † Quintus eſt caſus vbi pr̃ q penit⁹ eſt inops,p̃miſit dotẽ p filia tã de ſuis q̃z de filie rebus ⁊ ſikr iſte caſus decidit in.d.l.ſi. q̃ de rebus ipſius filie pr̃ tunc cenſet dotẽ p̃miſiſſe:vt pz in v̄. vbi aũt ⁊c. ibi tunc ſi qdez inopia penitus tentus eſt ⁊c. ⁊ hoc dicũt ẽt doc.hic inter quoſ.s.pxi. caſu allegant Alex.
27 pz. ⁊ Are. ¶ † Sextus caſus qñ pr̃ certã quãtitatez:puta centũ vel mille p̃mittit p dote filie cõputato in ea oi eo qõ debet ipſi filie tam de bonis mr̃nis q̃ pr̃nis.Et tũc eſt idẽ dõm qõ dcm̃ eſt ſupra in ſcõo caſu:qr ſi facultates pr̃is ſũt ſufficientes ad talẽ dotẽ p ſoluendã de ipſis cenſebit facta p̃miſſio ſaluis remanentibus rebus vel debitis ipſius filie ita dicunt nr̃i puſini ſupra relati q ita ꝓſuluerũt p eandem .l.ſi.nam ꝓſiderauerũt pfati doc.nõ dari rõnẽ diuerſitatis inter hunc caſum:⁊ illũ de quo in.d.l.ſi.qñ.ſ. pr̃ p̃miſit toz de ſuis q̃z de rebus ſiue debitis filie.ſatis.n. dicta verba ſonant q̃ res ſiue debita filie in dotẽ cõputari dẽant. Pzete rea in vtrobiq; dictoz caſuum:nõ apparet re vera quantũ de ppꝛijs ⁊ quãtũ de filie bonis vel rebus dare velit pr̃ in

dotem quam

dotē quā rōnē ponit imperator in.d.l.fi.ad fi. ad cōprobandū decisionē factā qfi pr̄ tam de suis q̄z filie rebus ꝓmittit. Et si dixeris imo hic apparet:qz cū pr̄ dixerit cōputato oi eo ꝛc̄.constat q̄ de suo id tm̄ voluit ꝓmittere qđ exigebat quātitas ꝓmissa ꝑ dote cōputatis ꝑbus in eis debitis ꝛ rebus filie ꝛ R̄ñ.q̄ hoc nō apparet a ꝑn.sed demū facto cōputo bonorū qđ vr̄.d.l. ponderare. nam ēt qñ fit ꝓmissio tam de rebus ꝓprijs pr̄is q̄z filie:posset dici q̄ ꝓstat quātū de suis ꝛ quātuz de rebus filie pr̄ ꝓmittere voluerit quasi equalr:ꝛ sic ꝑ dimidia de vtrisq̄z dictis bonis arg.l.reos. §.cū in tabulis.ff.de duo.reis.cū si.ꝛ tm̄.d.l.fi.cū clare ꝛ vere hoc nō fuerit exp̄ssum quātū de ꝓpo ꝛ quātū de filie rebus ꝓmitteret ꝑ dote interp̄tat dictā ꝓmissionē factaz de ꝓpo ꝑ ipm pr̄em. Ita ergo in ꝓposito casu est dōm accedente maxi.q̄ in ipso posset esse q̄ pr̄ de suo nihil ꝓmitteret siue ꝓmisisset:si prius cōputatio fieret de bonis ꝛ rebꝰ ꝛ debitis ipsius filie. Accedente quoq̄z q̄ cū dcm̄ fuerit cōputato in ea oi eo qđ filia hr̄e dz taz de bonis mr̄nis q̄z pr̄nis. nō seq̄t q̄ prius mr̄nor̄ ꝛ alior̄ bonor̄ ipsius filie cōputatio fieri dēat q̄z eius qđ hr̄e dz de pr̄nis. pariter.n.exprimit de dicta facienda cōputatōe:sed quātū sit debitū filie in bonis pr̄nis viuente pr̄e nō pōt fieri cōputatio † cuz lia sit quota bonorū ꝫm quātitatē que reperit tpe mortis pr̄is cū añ ipsa lia regulr nō sit debita.l.j.§.si impubere.ff. de colla.bonor̄.vbi Bar. ꝛ.l. fi.ff.de lib.agno.ergo in isto casu maior resultat dubietas ꝛ pplexitas eo respectu quātuz de suis ꝛ quātuz de rebus ꝛ debitis filie pr̄ ꝑ dote filie ꝓmittere voluerit q̄z in casu.d.l.fi.ꝑ ꝓñs ita in isto casu:ꝛ adhuc multo magis est dōz ꝓut siue q̄z in casu.d.l.fi.q̄ rōne effusi ꝛ incerti sermonis respectu de quo.§.pri.de ꝓpijs bonis pr̄is censeat fcā ꝓmissio ꝑ dote filie.Et ex his optime saluat ꝛ ꝓcedit ōcisio supradictor̄ nr̄or̄ modernor̄ de qua dubitarūt dicti senenses repetentes hanc.l.ꝓsiderātes q̄ pr̄ vr̄ voluisse oia bona mr̄na venire in dotē.ꝛ sic ꝑ resi duo sua:ꝓut supra etiā ego obijciendo dicebā rñdendo tñ clare ꝛ multiplr tali ꝓsiderationi in qua ēt dicti repetētes nō pſistunt.sed dicentes q̄ rō.d.l.fi.facit ꝑ dicta decisione nr̄or̄ doc.cogitandū tandez relinquunt.Sed tu intrepide teneas supradictā decisionē nō attento ēt q̄ de ipsa dubitent alij senenses nō repetentes hanc.l. ꝛ ēt papienses.ipsi .n.de dicta decisione dubitant quasi simuʒ in casu certo nō in casu dubio in quo loq̄t illa.l.fi.vt.n. pz ex his que supra adduxi declando hunc casum:imo in ipso sumus in dubio ꝛ in incerto magis adhuc q̄z in casu.d.l.fi.ꝛ sic salua pace dicti doc.insurgētes ꝓ nr̄os satis equocarūt volēdo q̄ hoc casu simus in certo ꝛ in claro.ꝛ illud qđ tz dñs meus in ꝟ casu in.d.suo trac.illud ēt tz hic.Qđ glo. sup quarto ſpāli qđ ponit resultans in.d.l.fi. Et dicit apud tudertum se ita
28 ꝓsultū vidisse. † ¶ Septimus est casus qñ pr̄ exp̄sse ꝛ clare ꝓmittit dotē de bonis siue rebus filie vel tantū de rebus filie ꝛ tm̄ de suis: puta dimidiā de ꝓprijs ꝛ dimidiam de rebus filie quo casu intellexistis qd teneant Alex. ꝛ Are. qz tenent q̄ nihilominus dos debeat de solis bonis pr̄nis rōne necessitatis siue pr̄ni officij qđ est in dotandis ipsis filiabus qđ ponderat in.d.l.fi.quā ēt hoc casu dicta rōne locū hr̄e volūt qđ ēt satis est de intentōe dñi mei hic dnz vult q̄ ēt filiā diuitē pr̄ teneat dotare.ꝛ sic in hoc magis sit privilegiata dos q̄z alimenta.vñ cū ponderet ēt filia exñte diuite necessitatē dotandi:est intentōis q̄ qcqd dicat siue exprimat pr̄ dotans filiaz nihilominus dos debeat de bonis ꝓprijs ipsius pr̄is Bal.autē in.d.l.fi.in hoc puncto loq̄t ꝑ. dētes attñ indiscursu sepi9 ex ei9 vbis deph̄di vr̄ eius intētio q̄ data certitudine dos debeat ꝓut pr̄ exp̄ssit.nō autez de bonis ꝓprijs ipsius pr̄is:vt pz impositōe casus in illa.l. fi.dū in fi.dicte positōis sic dicit:ergo si pr̄ interp̄tationi legis nō vult subiacere loquat apte ꝛ discrete vt dicat quātū de bonis suis ꝛ quātū de bonis filie dare intendit nedū effuso sermone.i. indiscreto vtiq̄ incidat in periculū obloquis ꝛc̄. Item ipse Bal.in vlti.col.in.d.l.fi.in v̄.pone pr̄ ꝓmisit ꝑ dote filie ꝛc̄.ꝛ in v̄. sed pone q̄ pr̄ ꝓmisit mille noie dotis.ꝛ apparet q̄ nō aio liberali:qz filia ꝓseruauit eū indē-

nem ꝛc̄.ꝛ in v̄.seq.Et hec vera sunt in dote ꝓmissa simplr sed si exp̄ssuz est ex cuius p̄timonio: tūc stamus exp̄sso ꝛc̄. in istis ergo v̄.Bal.est intentiōis de qua ꝓxi.dixi. Sed in .j.col.in v̄.Et no.hic exp̄ssum ꝛc̄.vr̄ esse alterius intentōis vū no.ex illo tex.q̄ lz filia sit diues de ꝓpo p̄timonio pr̄ tñ teneat ipsam dotare de suo ipsius pr̄is ad qđ ēt alle.Lobligamur.§.lege.ff.de actio.ꝛ obli.boc.n. repugnare vr̄ q̄ stā dum sit exp̄ssioni pr̄is.ſ Ange.in.d.ꝓsi.ccix.in ꝑn. vult q̄ d.l.fi.loquat in casu dubij.ꝛ q̄ ex eo q̄ pr̄nuz offm̄: alꝫ est dotare filiā ꝓsumat pr̄em in dubio,ꝓmittere de suo ēt q̄ filia sit diues.ꝛ boc mō intelligit.l.fi. † Si aūt declauit tpe ꝓmissionis de cuius bonis dotabat: tunc stabimus certo: qz ꝯctus ex ꝓuentōe legē accepit.l.j.§.si ꝓuenit.ff.deposi.ꝛ lex apposita in ꝯctu dotis est obseruanda.C.de pac.ꝓuen. .l.legē.ita dicit Ange.cuius verba: ꝛ intētio sunt clara q̄ d.l.fi.loquat i casu dubij q̄z hic Are.cauillari velit verba Ange.in.d.ꝓsi.q̄ loquat vbi filia ꝓsensit:qz tunc statur certo ꝛ claro exp̄sso p̄ prem de cuius bonis dos hēat ꝓstari:sed in veritate Ange.hoc vult ēt citra ꝓsensum filie alle. ēt Are.Bal.in.l.fi.§.ipm aūt.C.de bo.q̄z li.vbi tñ Bal.ni-
29 hil de hoc dicit in mea lec. † Et pura veritas eē vr̄ q̄.l.fi. loq̄t in casu dubij vt ex eius plurimis verbis apparet. Et ꝓmo ex v̄.simplr ꝛc̄. Item ex v̄.videat ꝛc̄.Item ex v̄.nihil addendū putauerit sed simplr ꝛc̄.Item ex v̄.ex sua liberalitate. Item ex v̄. liberalitas itaq̄z maneat ꝛc̄.Item ex v̄. bmōi liberalitates ꝛc̄.Item ex v̄.intelligat ꝛc̄.Item ex v̄. nedū effuso sermone sese iactet ꝛc̄. In casu ergo certo nullo mō dōm est q̄ si pr̄ exp̄sse ꝓmittit dotē de bonis filie vel ptē de suis ꝛ ptē de bonis filie q̄ oino debeatur de bonis pr̄is:nam vltra hoc q̄.l.fi.non loq̄t in his terminis repugnant ēt regule iuris q̄ nolūt q̄ citra ꝓpam volūtatē gō ex ꝯctu obligeť cū a ꝑn.ꝯctus sint volūtarij.l.sicut.C.de acti. ꝛ obli.cū si. Ex tali ergo ꝓmissione facta ꝑ dote de bonis filie nō est dōm aliq̄ mō q̄ ipse pr̄ possit ꝓstrigi dotē ꝓstare de bonis ꝓprijs. An aūt citra dictam ꝓmissionē cōstringi possit ipse pr̄ ex dispōne iuris dictantis pr̄nū esse offm̄ dotare filias:vt.l.q liberos.§.de ri.nup.ꝛ in.d.l.fi. iste est diuersus casus in quo satis vr̄ stringere.d.l.fi.ꝯ p̄rem q̄ lz filia sit diues teneat ad ipsam dotandā tñ qñ nō expectat se ꝓstringi:sed dotat ex se:tūc vr̄ vti libertate. † Et ad hoc tendit qđ dicit Areti. q̄ debitor inuito creditore nō pōt se liberare.l.ꝯ iuris.§.si filius.ff.de pac.cuz si. ꝛ sic q̄ pr̄ ēt q̄ clare loq̄t ꝛ ꝓtestet nō pōt se ab onere dotādi liberare.nō .n.dico q̄ liberet.si alꝫ in his terminis teneat: sed dico q̄ nō est obligatus vigore ꝓmissiōis ꝑ ipm facte: sed remāet obl̄o sua in terminis iuris cōis si est obligatus vel pōt cōstringi dotare filiaz que hz.vñ se dotet in quo puncto satis instant hic senenses repetentes,ꝛ qd teneat Bal.in.d.l.fi. .ff.relatū intellexistis.Quicqd aūt teneat in.d.puncto. In casu nr̄o dōm ꝛ ꝓcludendū est q̄ ex ꝓmissione dotis de bonis filie fcā ꝑ p̄rem ipse pr̄ nō poterit ꝓstringi ad ꝓstationem dotis de bonis ꝓprijs. ꝛ sic q̄.l.fi.nō hz locuz in his terminis vñ si ex tali ꝓmissiōe ꝯ ipm ageret male siue nulli
30 ter ageret. † An aūt tunc debebit de bonis filie ꝓut pr̄ ꝓmisit arbitror q̄ nō per.l.id qđ nr̄m.ff.de reg.iu. cū si. vñ si filia nō ꝓsensit nō poterit ille cui est facta ꝓmissio recurrere ad bona filie in qbus vel de qbus sibi dos ꝓmissa fuit ꝑ p̄rem sine filia. Verū est q̄ si pr̄ esset inops tunc forte:secus esset dōm q̄ valeret ꝓmissio dotis de bonis filie ad qđ d.l.fi.ꝛ ēt alꝫ no.ꝑ Bar.ꝛ doc. in.l.iij.§.cato.ff.de verbo. obli.in.viij.oppo.añ fi.duz plura alle.q̄ qñq̄z alius de bonis siue rebus alterius pōt soluere siue dare aut ꝓstare. Ita ēt si pr̄ qꝓmisit de suis ꝛ filie rebus dotē nō posset attentis suis facultatibus soluere totā dotē sed ptē: forte esset dōm qꝓpto pte dos esset soluenda de bonis ipsius filie si ꝓmissa dos ꝑ p̄rem esset ꝓgrua dos ꝑ ipsa filia: tāq̄z pr̄ vt negociorum gestor ipsius filie vtiq̄ talem ꝓmissionē fecerit ꝑ.§.pri. dicta arguendo de toto ad ptē p.l.que de tota.ff.de rei vē. cū si. ſ Et aduerte qz ꝓsupponentes decisionē huius septimi casus dependere ab illo arti.an pr̄ filiā diuitē teneat dotare ꝓout sunt dicti senenses repetentes equocant.pz.n.ex

predictis qgcqd teneat in illo articulo tñ in casu isto vñm est dotem nõ esse ꝓmissam de bonis pris. ⁊ nõ deberi nec posse peti vigore talis ꝓmissionis. Jn illo aũt articulo qd sit tenendũ intellexistis opi. Bal. in d.l.fi. ⁊ ita ẽt tz ibi gl. in v. intelligi. in fi. qꝝ debeat dos ꝑ prem lz subsint facultates ipsius filie: ⁊ qꝝ non sit idem qõ in alimentis qõ tz etiã ibi Ange. improbans ex hoc Bar. in auc. res que. C. cõia dele. vbi arguit de alimentis ad dotẽ inferens ad q. vt ibi ꝑ ipm vbi ẽt Ange. in hoc iprobat Bar. Et in d.l.fi. Ange. Rñ. ad illud deliberalitate qõ dr in d.l.fi. naz respectu filie i dotare dr liberalitas cũ in ea ipsa filia bẽat cãz lucratiuã: vt.l.fi.§.j. in fi.ff. de his que in fraud. cre. ⁊ ꝑ Bar. in l. meuius. §. duobus. dele. ij. in iij. q. ⁊ ita ẽt tz dñs meus hic vt supra rettuli. Sed Bar. i.l. mulier. §. cũ ꝓponeret. post Ja. de are. ff. ad trebel. tz ꝓriũ arguens de alimentis ad dotem quo arg. vtens ẽt in d. auc. res que. vt ꝓri. rettuli ⁊ ẽt in d.l. obligamur. §. lege. dr esse eiusdẽ itẽtiõis. ⁊ hãc opi. sequuntur ⁊ pluribus cõprobãt dicti Senenses repetẽtes allegãtes Bar. in d. §. cũ ꝓponeret. nõ in alijs locis supra per me adductis de quo dicto Ba. in d. §. cũ ꝓponeret. fit mentio in apostillis ad Bal. in d.l.fi. Et tenendo hãc opi. in ꝟ arti. fine dubio magis de plano ꝓcederet opio supra firmata in hoc. vij. casu: lz ⁊ tenendo aliã ptez in hoc arti. oino dicta opio firmata in hoc casu ꝓcedat: vt supra dedu
31 ctuz ⁊ declaratũ extitit. † Que aũt opio sit firmanda in hoc arti. vbi filia bz. vñ se doteť: an pr teneat dotare incõtingẽtia facti esset satis cogitãduz pp auctes: ⁊ rõnes hinc inde vrgentes: ⁊ ẽt iura ⁊ ꝓ opione glo. Bal. Ange. ⁊ vñi mei nõ parũ vrget. d.l.fi. in v. oimõ. lz dicti senens conent rñ. cui opioni adheret ẽt Alex. in d. §. cuz ꝓponeret ꝓterꝯ in terminis. d. §. iuxta quos saluat. ⁊ intelligit dictum Jaco. de are. ⁊ Bar. in dictis. n. terminis oino dos ꝓuenit ex bonis siue de bõis pris. Et ex ꝓdictis satis apparere põt magis cõem opi. esse in hoc arti. qꝝ filiã ẽt diuitẽ pr teneat dotare que ẽt ex eo bz rõnẽ qꝝ cũ dos imputet in ltiam. l. qñ nouella. C. de inoffi. te. cũ si. ⁊ no. in. l. in quarta. ff. ad. l. fal. pr nõ vr grauari nisi in aĩriozitate ipis: qz dotẽ tenet dare in vita vbi ltiam nõ tenet dare nisi post mortez regulr: vt supra dixi ⁊ hanc opi. tz ẽt Alex. in glo. ꝓcedenti dũ examinat an cã dotis agitari possit tpe feriato. Et ad illud qõ est supra tactũ an arguat de alimentis ad dotẽ: vide etiaz Bar. in. l. fi. ff. de his q. vt indi. dũ ponit an dos ꝓut alimenta filie spurie relinqui possint. a Et no. ⁊ tene menti supius dicta ad intelligentiã. d.l. fi. qz sunt quottidiana ⁊ (ni fallor) nõ repies alibi ita declarata ꝑ doc. Et adde ad declarationẽ. d.l.fi. in qbus psonis locũ bẽat: qz ponit hic Bar. ⁊ post ipm doc. ex quoꝝ dictis dependit q de necessitate teneant ad dotandum. Dubitat ergo ꝓmo de pre nãli tñ. In quo Bar. ꝓcludit nõ hre locũ. d.l.fi qz nõ est eius officium ipsam filiã nãlẽ dotare. vt.l. vxorẽ. §. pr nãlis. dele. iij. vbi casus qꝝ pr nãlis tñ dotando filiã in dubio nõvr hre aius donandi: sed cõpensandi cũ eo qõ filie dr qõ nõ esset si ipse teneret de necessitate ad ipsam filiã nãlez dotandã: qz in dubio censeret dotasse de suo: vt videmus in ipso pre ltimo ⁊ nãli: vt in. d.l.fi. vbi lz pr bẽat ⁊ administret bona filie tñ oino censet dotare de suo: vt. §. pri. fuit declatũ duz fuit discussa intelligentia ⁊ mã. d.l.fi. ⁊ hanc opi. tz glo. in d. §. pr
32 nãlis. ⁊ ibi ẽt Bar. † Et illũ ter. alle. gl. in v. offm̃. i. d.l.fi. qꝝ exneus dotando mulierez in dubio nõ vr dotare de ꝓprio ipsius dotantis: sed ipsius mulieris vel pris legitimi ⁊ nãlis ipsius mulieris: vbi prem bz ad qõ ẽt alia iura alle. gl. que tñ loquunt in exneo administratore siue negocioꝝ gestore. vñ. d. §. pr nãlis. magis stringit. Cui tñ tenendo opi. Ja. de are. ⁊ Ly. Rñ. Bar. qꝝ loquit in exneo siue pre nãli debitore ipsius mulieris. censet. n. dotẽ ꝓmisisse alio cõpensandi. ibi. n. pr nãlis tenebat ad fideicõmissum ipsi mulieri rñdet adhuc pluribus modis Bar. ad illũ. §. pr nãlis. ꝓcludẽs qꝝ exne[a] dotẽ ꝓmittẽs ꝑ muliere cesset ꝓmittẽ de suo ⁊ sic alio donãdi vt.l.cũ bis. §. si mulier. ff. ꝺ ꝓdi. ide. nisi sit negocioꝝ gestor ipsi[a] mulieris: vt.l. nẽsenni[a]. ⁊.l. cũ post. §. j. alr. ꝑ gl. i. d.l.fi. vel nisi sit debitor ipsi[a] mulieris: qz tũc alio

a ¶ Possint. Et vide b Alex. ⁊ alios in q de patre naturali: an teneatur dotare filiam in qua. q. scñesses aliqua adhuc dicunt ad intelligentiã. d l.fi. ⁊ illõ an ꝓcedat. ar. de alimẽtis ad dotem Alexã. etiaz tangit. ff. in glo. ꝓcedenti in .q. an causa dotis possit agitari tempore feriato. Et an in filia volẽte igredi mõasterium bẽat locuz. d.l. §. ⁊. d. l. qui liberos. de ri. nup. v. ꝺ Bal. in .d.l. fi. ⁊ dñm meum in. d. xvj. priui. post ꝓn. in. vj. ꝑte tractatus.

b ¶ Ex predictis. Ex quibus patet qꝝ non ꝓcedit sic simpliciter qꝝ pat naturalis nõ teneat dotare de suo sed de bõis filie in dubio licet senenses hic dicant qꝝ cõiter omnes ita tenẽt. imo regula est in õrium ꝓut in alio exneo. fallit in casibus de qbus i. d. §. pater naturalis ꝑ diuersos intellectus.

cõpensandi: vt. d. §. pr nãlis. Vz vnũ modũ itelligẽdi. vel nisi ꝓmittat noie filie dotẽ vr det: vt i. d. §. Vz aliũ itellectũ. Vel nisi ꝓmittat vel det ꝑ filia obligata ad dotẽ: qz tũc ex q̃ liberat ipsam vr gerere eius negociũ: ⁊ sic tanqꝝ eius negociozꝝ gestor nõ vr ꝓmittere de suo: sed de bonis ipsius filie Et ita in quocũqꝝ alio exneo vult Bar. qꝝ cesseat in dubio dotẽ ꝓmittere de suo: ⁊ sic alio donãdi ipsi mulieri exceptis ꝓdictis casibus. Illud ergo qõ dicit hic Bar. secus in pre nãli si itelligis: qz nõ est eius offm̃ dotare filiã nãlez simplr intelligere potest: lz ex infra dicendis patebit qꝝ hoc ẽt recipit declarationez. Si aũt intelligis: secus respectu eius qõ disponit in. d.l.fi. qꝝ pr legitimus ⁊ nãlis in dubio intelligit dotare de ꝓpo: secus in nãli tm̃: intelligas ꝑm distinc. Bar quã facit in alio exneo. Jn quo forte qs diceret qꝝ vr expeditũ hodie qꝝ videat dotasse de suo ꝑ. §. accedit. l. vnice. C. de rei vxo. actio. sed dic qꝝ ille. §. loqr in casu clarovbi exne[a] dotat de suo: sed dubiũ illius. §. est respectu repetitionis: vbi exneus nõ est stipulatus sibi vel alteri reddi dotẽ: qz ꝓsumit stipõ interposita ꝑ ipsam mulierẽ verũ est qꝝ in fi. ille tex. in rõne quaz reddit qꝝ videat velle exneus dare dotẽ: ⁊ sibi nõ stipulans donare mulieri: facit aliquo mõ ad. d. q. ⁊ ita illũ tex. in ar. ad. d. q. adducit Saly. in. d.l.fi. in idiuiduo tñ casu nõ facit: qz vt dixi loqr i claro: vbi exneus dat dotẽ de suo: qõ aũt de qua supra fit i dubio Ly. tñ in. d.l.fi. simplr ad decisionẽ. d. q. alle. d. §. accedit. Sed intelligendo Bar. hic velle qꝝ offm̃ pris nãlis nõ sit dotare filiã: nõ aũt (hoc supposito) ipm velle hoc tãgere: an in dubio dotando ꝓsumat dotare de suo vel de bonis ipsius filie ꝓut alr ista. q. fit in alio quocũqꝝ exneo: vt pz ex ꝓdi-
33 ctis. b † Videdũ est ergo de veritate huius dicti qõ vr ponere ⁊ decidere: hic Bar. ⁊ ẽt in. l. si qs a liberis. §. vtrũ. ff. de li. agno. Õ pr nãlis nõ teneat dotare filiam. Vaz idẽ Bar. in. d.l.fi. ff. de his qui. vt indi. ⁊ in. l. fi. §. fi a socero. ff. de his que in fraud. cre. ⁊ in. l. meuius. §. duobus. in. iij. q. in fi. ff. de le. ij. ⁊ in auc. ex cõplexu. C. de ince. nup. in filia etiaz spuria vult qꝝ sicut est alẽda de eqtate canonica. c. cũ hret. de eo q duxit in ma. qꝝ pol. ꝑ adul. ita ẽt sibi dos sit pstãda pari ergo rõe ⁊ adhuc maiori rõne idẽ vr dõz in filia nãli cuz ẽt de iure ciuili ipsa alenda sit. l. si qs a liberis. §. j. ⁊ §. item rescripsit. iuncta glo. ff. de li. agno. ⁊ auc. lz C. de natu. li. ⁊ incorpore. vñ sumit. ⁊ huic opioni inheret ẽt Bal. in .l. mater. C. de in. do. hac adiecta declatõe si filia in legitima nõ bz. vñ se dotet in facultatibus vel ex honesto exercitio: cũ. n. de ista dote pstituenda arguat ex eo qõ disponit in alimentis ad que pr nõ tenet vbi filius vel filia bz vnde se alat: vt. d.l.fi qs a liberis. §. sed si filius ergo ⁊c. ⁊ ad. §. pr nãlis. Rñ. Bal. qꝝ loqr in filia nãli que bz vñ se dotet. ⁊ ita transit hic Roma. ⁊ idem tz hic dñs meus declarans illud qõ dicit Bal. de honesto exercitio qñ ex eo se filia in ltia dotare põt: ⁊ idem tz in suo trac. in. vi. pre. cir. xvj. ꝑ legiũ vbi dicit hoc fernandũ ẽt in terris impij tanqꝝ disp õ iuris canonici de pstandis alimentis a qua arguit ad prestandã dotẽ iuxta mensurã alimẽtoꝝ ꝓcernit fauorẽ aiarũ ne ex defectu taliũ crimina cõmittãt: † ⁊ sic ius canonicuz bz ꝑuari vbiqꝝ iuxta no. in. c. fi. de ꝓscrip. ⁊ in regula possessor. de reg. iu. in. vj. ⁊ in alijs locis satis notis. ⁊ ita dicit videri velle Bal. ⁊ Ange. in. d.l. mater. qõ dixisse potuit: qz simplr dicunt vt supra nõ distinguendo: an simus in terris ecclesie vel in terris impij. Et alia dicit ipse dñs meus satis vtilia in ꝓposito in. d. xvj. priui. Ange. tñ in mea le. in. d.l. mater. nihil de hoc dicit: ⁊ hanc opi. qꝝ pr teneat filiam illegitimaz dotare: sicut ⁊ quatenus tenet alere dicit hic Are. pp auctẽ Bar. ⁊ pp multã eqtatẽ quaz bz seruari ⁊ teneri in practica lz in puncto iuris nõ ꝓbet pp multas instantias que dant inter alimenta ⁊ dotez Jmo. hic plus vult qꝝ imo pr nãlis teneat ad dotandã filiã nãlez tm̃: qz ꝓrium nõ reperit iure cautũ: naz. §. pr nãlis. ꝓbat qꝝ talis pr in dubio nõ vr ꝓmisisse dotẽ ꝑ tali filia de bonis suis: sed de bonis ipsius filie vbi ipsa bz. nõ ergo dicit qꝝ nõ teneat dotare. Preterea ibi pr fuit stipulat[a] dotẽ sibi reddi. alr ꝑm ipm in. d. §. duobus. posset dici idem qõ vr in pre ltio ⁊

natrali

natrali in.d.l.fi.C.de do.pmiſ. ꝛ hoc vno modo itelligit Ꝯ.pñ nälis. ibi p Bar. alꝫ.n.ſi.d.vel aliq̃ alia rō nō ſubeſt in pñe näli dotante nō eſt verum ꝙ nō videaꝫ vbi dotat in dubio dotare de ſuo.ſi.n.hoc dicimus in penitus eñneo: vt ſupra fuit tactū multo magis eſt dōm in pñe näli.ꝛ hac rō ne rñſioné Jmo.hic ad.d.Ꝯ.pater nälis.improbat hic dño meus.ꝛ in.d.xvj.pui.vñ tenēo opi.Bar.in.d.l.fi. De bis qui.vt indi.ꝛ in alijs locis ſupra ad hoc alle.ꝛ Bar.ꝛ in d.l.mñ.vſ transire cū rñ.Bal.ad.d.Ꝯ.pñ nälis. ꝙ vt diri lo quit in filia que bꝫ vñ ſe dotet. rñſioné ét Jmo. ad.d.Ꝯ.pñ nälis. ꝙ ꝓbet ꝙ pñ nälis in dubio videaꝫ dotare de bonis filie nō ꝙ nō teneaꝫ ipſaꝫ dotare improbat hic ét dño Alex. qꝛ ibi ponderaꝫ ꝙ ſi filia dotationé a pñe factā rataꝫ béat nō pōt petere bona ſua exñtia penes pñem. hoc aūt non vꝫ ex alio ꝓcedere: niſi qꝛ pñ nō teneꝫ dotare talez filiaꝫ nälez in filia.n.legitima ꝛ näli non fit talis ꝓſideratio: vt.d.l.fi. ꝛ ſic ꝺm ipm Alexā. ibi ꝓbaꝫ opio Bar. hic quā ipſe dicit cōem ꝛ veriorem. Et aduertendū ꝙ vt diri Jmo. hic plus vult cꝯ Bar.ꝛ alij in ſuis.s.alle. quatenus volunt pñez teneri ad dotē dandā filie illegitime. ipſi.n. volunt hoc ſiḿ tudinarie ꝛ coꝛreſpectiue ad alimenta: ꝛ loco alimentoꝝ qō etiā vult ipſe Jmo. in.d.Ꝯ.duobus. ſup.d.iij.q. Bar. ſed hic ipſe Jmo. vꝫ ſimpl'r velle pñem nälem tñ teneri ad do tandū nō habito reſpectu ꝛ loco alimentoꝝ: ſequeꝫ ergo ꝙ nō pſtabit iuxta quātitatē alimentoꝝ: ſed ꝓſideratis cir cūſtantijs que alꝫ incōgruitate dotiū ꝓſideranꝫ iuxta.l.cū poſt.Ꝯ.gener.s.de iu.do.ꝛ.l.ſi filie.de le.iij. cuꝫ ſi. Item ſe queꝫ ꝙ mortua muliere dos nō redibit ad hñdes pñis put rediret ſi eſſet loco alimentoꝝ cuꝫ alimenta morte finianꝫ vt.l.cū hñ.Ꝯ.moduſ.s.de tranſac. per Bar. in.d.l.fi. de bis qui. vt indi. q ex hoc dat cautelaꝫ vt ſi pñ vult ire ad hñdes filij vel filie illegitime ipſis hñdibus tale datū ꝓ dote vel ali mentis: relinquat poſt morté filijvel filie qō tangunt ét hic ſenenſes repetentes. ꝟ Alexā.ꝛ Are. hic tenent opi. Bar. Bal.ꝛ Ang. hic ꝙ idiſt. pñ nō teneaꝫ filiā illegitimā dota re.ꝛ ſic ét vbi nō bꝫ vñ ſe dotet: ꝛ deducūt ꝙ male arguaꝫ de pſtatōe alimentoꝝ ad pſtationē dotis: lꝫ Areti. pungat ꝙ forte in filijs ex quo ipſis ſunt magis debita alimēta cꝯ alijs ꝓcedat dicta argumentatio. tñ in pūcto iuris firmat banc ptē: vt ſupra ét dixi: ꝛ vt ſupra rettuli: Alex. dicit eaꝫ eſſe cōem opi.ꝛ veriorē. Et ſeruandā etiā in terris eccleſie dando inſtantiaꝫ inter alimenta q̃ de iure cano. debent ét ſpurijs.d.c.cū bñet.ꝛ dotē: ꝛ rōné quā ipſe facit ꝙ alimēta pſtant minutatim: ꝛ dos in magna quātitate i vna vel plu ribus vicibus é rō Jmo. hic lꝫ Alex. nō referat quā Jmo. facit añqꝫ veniat ad ſuā opi. ad improbādū ꝙ nō recte ar gnaꝫ de alimētis ad dotē. Et illō qō tenēt hic Bal.ꝛ An ge. indiſt. ꝙ pñ nō teneaꝫ dotare filiaꝫ illegitimā tenent ét in.d.l.fi.C.de do.pmiſ.ꝛ Ange. in.d. auē. res que. tenet ét ipſaꝫ Saly. in.d.l f. vbi reddit rōné diuerſitatis iter f liaꝫ emācipatā ꝛ filiā illegitimā: de qua emācipata ét logf. d.l. a fi. lꝫ.l.q liberos. de ri.nup. loq̃f de exñte i ptāte. ꝟ Articu lus ꝓ certo eſt dubius. Et iſta opio ꝙ indiſt. pñ nō teneaꝫ ad dotādā filiaꝫ in legitimā bꝫ magnū rigorē: ꝛ alia opio bꝫ eꝝ magnā eqtatē. Et vlterius bꝫ rōnē ꝙ filiabus eſt ad huc magis debita dos cꝯ alimenta. pleriqꝫ.n. tenent ꝙ ét filie ltie ꝛ nāli quātūcūqꝫ diuiti debeaꝫ dos ꝓ pñem vt dixi ꝓxi. dū diſcuſſi intellectū. d.l.fi.C.de do.ꝓmi.ꝛ tñ ſecus eſt in alimentis. Et cuꝫ iſta opi. tranſeunt hic ſenenſes ꝓ qua ſatis ꝓfert. d.l.ſi qs a liberis.Ꝯ.nō tm̃.dū ibi dꝫ ꝙ nō tm̃ ali menta: ſed ét cetera onera liberoꝝ pñ ſubire teneꝫ vnde cū .d.l.vt ſupra dictū fuit loquaꝫ ét in filijs nälibus.ꝛ qñ filia näli nō bꝫ vñ ſe dotet eſt onus: qꝛ nō facile pōt ſe mñimo nio collocare: ergo hoc onus ſubibit ꝛ ſubire debebit ipſe pñ facit ét ꝓ iſta opi. qꝛ cū ſit fauorabilis doti vꝫ amplectē da ꝓ hunc tex.ꝛ l.in ambiguis. de iu.do.cū ſi. An aūt do te data ꝓ pñem ꝓ filia illegitima vir ꝓmoriente vxore lu creꝫ ptē dicte dotis vigore ſtatuti diſponentis ꝙ muliere ꝓcedente in mñimonio vir lucreꝫ certā ptē dotiſ ponit dño meus in.d.xvj.pui.in.d.vj.pte ſui tractatus ꝛ reaſſūmunt hic ſenenſes repetentes. ꝛ ad hoc vꝫ cōferre dcm̃ Bal. in

auē. res que. C. cōla beleg. in v. qñq̃. ſi ex forma ſtatuti ꝛ c.

34 ¶ Scōo dubitaꝫ ꝓ Bar.ꝛ doc. hic de au , an teneatur dotare neptē ꝛ dotādo an in dubio cenſeaꝫ dotare de ſuo ꝛ Bar. cuꝫ quo doc. tranſeunt tꝫ ꝙ ſic in auo pñno p.l. de dit dotē de col. bo. ad qō ét. l. ꝛ iō. Ꝯ.ſi. ꝛ.l.ſeq.s. de in rem verſo. Et reꝓbat Bar. glo. que ſecus vꝫ voluiſſe in.d.l. fi.C.de do.pmiſ. put ét ipſam iꝓbat ibi Bar. quatenus intelligere voluerit de auo pñno: ſed poſſet ꝓcedere in mñ no put ét dicit ibi Bar.ꝛ ita in multis libris repit expſſuꝫ in.d.glo. qō arbitroꝛ fuiſſe additū. Aduerte ét ꝙ iſta dña inter pñu ꝛ mñū auū ꝓcedit reſpectu neceſſitatis dotan di: ſed nō reſpectu cenſendi ét in auo mñno in dubio dotē pmiſſam de bonis ꝓpꝛijs. ꝛ ſic aio donādi cū ꝛ hoc dicaꝫ in eñneo. vt ſupiori. q. tactum fuit: ꝛ in hoc glo. in.d.l.fi. que allegans. l. nenſenniuſ. s. de neg. ge. vꝫ ſentire pñū ma le logf: qꝛ l. nenſennius. logf in auia gerēte negocia neptiſ in quibus terminis ét eſſet idem dōm in auo. ꝟ Et iſtaꝫ opi. ꝙ auus pñus teneaꝫ ad dotandū tenent doc. in.d.l.fi. vbi Saly. dicit vidiſſe dubitari an hoc ꝓcedat ſi filius de cu ius filia dotanda agit ſit diues: ꝛ ſatis inclinat ꝙ nō qꝛ. l. dedit dotē. ꝓbat ꝙ pñ teneꝫ ꝓp filiū. vñ illa. l. ꝓbat ꝙ fo rtius ꝛ ꝓ ꝓnus filius teneꝫ non tñ decidit: qꝛ dicit ꝙ lis erat ſub iudice Bal. tñ in auē. res que. C. cō. dele. ita ꝓ expſſum firmat vtens ar. s. ꝓt. facto p.d.l. dedit dotez. Et ꝙ auus teneaꝫ dotare vult ét Bal. in.d.l.fi. in vlti. col. in v. ſed po ne. ꝙ vnus ex fribus ꝛc. vbi vult ꝙ etiā nō imputeꝫ in ꝓte ipſius filij tāqꝫ eo alienū aui p.l. pñ filie. ꝺm vnā lec. s. de eui ctio. ꝛ opionē ꝙ ſi filius bꝫ vñ dotet auus nō teneaꝫ dota re firmat hic Alex. poſt Ro. ꝛ ét Are. hic ꝛ in ꝓſi. ſuo. xvij. in. iij. dubio qō examinat in.d. ꝓſi. ꝛ ita alij moderniores hic tranſeunt adducentes ét ꝓſiliū An. de bu. in hāc ſniam ꝟ Solus vñ Bartho. ſoꝛi. hic dubitat de hac deciō. ea rō ne: qꝛ ſi auus ꝓput pñ teneꝫ dotare neptē ét diuitē ꝛ valentē ſe dotare p.d.l.fi.C.que de do. ꝓmiſ. logf ꝓ verbū ꝓgenié actū cōꝓrehendere ét vlterioꝛes: vt ipſe deducit. ꝛ ꝓ Bal. in.d.l.fi.i pe.col. ad fi. pari rōne é dōm ꝙ teneaꝫ ét dotare neptē quā ei⁹ pñ pōt dotare ꝛ ſubmouet fūdamētū qō fit ꝓ cōi ſnia de alimētis ꝓ.l. nō quē admodū. s. de li. agno. ꝛ ibi no. ꝓ Bar. poſt Ja. de are. qꝛ nō ꝓcedit. ar. de alimētis ad dotē: vt pꝫ i terminis. d.l. fi. de quo ſupra dcm̃ fuit in decla tione. d.l. ꝟ Sed tu nō recedas aliquo modo a cōi: qꝛ nō ꝓcedit dicta ꝓtas rōnis quā dictus doc. facit vt ſi filia vel neptis diues pōt petere ſe dotari ꝓfozmiter neptis lꝫ pñe exñte diuite poſſit petere dotez ab auo. nam hoc ſcōo caſu ſubeſt rō ꝙ ꝓnus petaꝫ a pñe tāqꝫ ipſe ꝓ ꝓnus teneaꝫ ꝛ auus ſcōo loco ipſo pñe nō volente dotare: vt.d.l. dedit dotē. quā rōnē ét in alimentis faciunt doc. in.d.l. nō quē admodum. ꝛ iō ét dicta deciſio de alimentiſ attenta ſaltē rōne ob quā fit dicta deciſio. facit ad ꝓpoſitū ét ꝙ alꝫ teneremus nō ꝓ cedere. ar. de alimentis ad dotē. Et dictā rōnē ꝓtatis quā ꝓſiderat dictus doc. de dote que pōt peti ꝓ neptē lꝫ diuitē vt ita ét poſſit peti ab auo lꝫ pater filie ſit diues ꝓſiderat ét Are. in.d.ſuo ꝓſi. ꝛ tñ ipſam reicit pſiſtens in.d.ſua opi. in .d.iiij. dubio. in fi. Et ad illud qō tangit Bal. in.d.l.fi. an dicta dos imputeꝫ in ptē pñis vide dicta in.l. in quartaz. Ꝯ.

35 ad.l.fal. ¶ Tertio querit Bar. an mñ teneaꝫ dotare filiā ꝛ remittit ſe ad.d.l.mñ.C. ō iu.do. vbi tex. dicit ꝙ nō niſi ex magna ꝛ ꝓbabili cā vel lege ſpāl'r exꝓſſa ꝛ c. quā exempli ficat glo. vt ſi mñ ſit heretica ꝛ filia ortodoxa. vt.l. cogno uimus. C. de hereti. qō exemplū. Bal. ibi dicit ꝓgruere ver bis tex. ibi vel lege ſpāl'r exꝓſſa ꝛ c. vñ ad exemplificanduꝫ ét magnā ꝛ ꝓbabilē cām quā excipit ille tex. ipſe dicit vbi mñ eſſet diues ꝛ filia inopa: qꝛ tunc erit magna ꝛ ꝓbabi lis cā ꝙ mñ filiam dotare teneatur: ꝛ in dicto caſu mater tenetur filiam alimentare: nam ꝺm Jac. de are. ꝛ Cy. ibi idem ius dꝫ eſſe alimentis ꝛ dotē qō improbat hic Ro. ꝛ pꝫ ex ſupius dictis hoc. ar. nō vſqꝫquaqꝫ ꝓcedere: lꝫ qcqd ſit de hoc. ar. ꝛ de rōne facta ꝓ Bal. ꝛ alios in.d.l. mater. de alimentis ad dotē. tñ exemplū Bal. ꝛ doc. vꝫ optimū ꝙ filia exñte inope ꝛ mñe diuite mñ teneaꝫ dotare. nō. n. faci le eſt videre maioꝛē ꝛ ꝓbabiliorē cām. vñ tāqꝫ béamus

s ¶ Poteſta te. Cui adde qa emācipata eſt redacta ad inſtar filie i po teſtate. l. memi nimuſ. C. de le gi. here. ad qō etiaꝫ .Ꝯ. nullā vero. in auē. ō hereti. ab ite. ꝛ habet reme dia cōtra teſta mentum ꝓpꝛia que nō habet illegitima: vt l.ſ.ꝺ. de bo. poſſ. contra tabu.

tex. in.d.l.mater. ita exemplificatur ſtemus huic deciſioni citra id ẽt q̃ arguamus de alimentis ad dotẽ niſi ad corroborationẽ. ⁊ quaſi ita ſit expſſum in.d.l.mr̃ in dotẽ. put alr̃ reperit expſſum in alimentis data inopia ipſius filie. ⁊ idonietate facultatũ ipſius mr̃is: ⁊ hãc opi.tr̃ Saly.in.d. .l.mr̃. Vbi ſalnat illud qđ dicit ibi glo.de mr̃e hereticа ab vna obiectõe Ly.intelligens de hr̃tica.i.nõ ortodoxa tollerata tñ ab eccleſia:puta ſarracena vel iudea. in hac.n.ca dit q̃ poſſit eſſe diues.alr̃ aũt hr̃tica minime:qr̃ puat oib⁹ bonis:⁊ ipſa ⁊ filij ẽt ortodoxi.vt in auẽ.gazaros. que eſt
36 ſup.d.l.cognouimus.⁊ i tali pced̃t obiectio Ly.† Quid aũt ſi filia ſit infidelis dic q̃ tunc nõ ſolũ p mr̃em nõ dr̃ dotari: imo nec p pr̃em ortodoxũ. ita vult Saly. in.d.l.fi.C. de do.pmiſ.hoc vno mõ intelligens glo.in v̊. offm̃. in pn̄. ⁊ ſic vt exceptio de qua in.d.gl.niſi ſit hr̃tica ⁊ c̃.referat ad pn̄.glo.duꝫ alle.d.l.q liberos.de ri.nup.⁊ adde ad hoc gl. no.in.l. ſi vero pater.§.de in rem verſo. que hoc clare dicit ⁊ ſequitur Bal.in.d.auẽ.res que.C.cõ.dele. ad fi.⁊ Alex. hic.⁊ ad ℔.d.l.cognouimus. in v̊. ceteris liberis eoꝝ ⁊ c̃. Et vide Bar.in.d.auẽ.res que.qr̃ vult poſt ℣e. q̃ mr̃ũ offm̃ ſit dotare filiã qñ alr̃ nõ põt dotari:vt qr̃ pr̃ ſit inops ⁊ adducit ſiſe de alimentis qđ et ſi iprobet ibi Ange. attñ deciſionẽ tr̃ p.d.l.mr̃.qr̃ fatẽr i potẽtiã facultatũ p pte filie ⁊ abũdantiã facultatũ p pte mr̃is eſſe pbabilẽ cãm vt mr̃ teneat dotare filiã:ſi tñ talis eſt vt ꝓgruat ipſaꝫ mr̃imonio copulari. alr̃.n. tr̃ q̃ ſola inopia filie ⁊ diuitie mr̃is nõ faciant vt ſubſit pbabilis cã:⁊ rõ vt mater dotet filiaꝫ qđ eſt ſatis pbabile dcm̃ declatiuum eius qđ tenent doc. q̃ filia inops p matrẽ diuitẽ dẽat dotari qđ tr̃ dñs meus in.d.rvj. pui.de eo aũt q̃ mater bẽtica teneat dotare filiã ẽt diuitẽ vr̃ dubitare:qr̃ hoc iure cautũ nõ repit̃ ⁊ regula eſt in ꝯriũ in.d.l.mater.cũ ſi.ſed põt dici q̃ ſatis hoc pbat̃ p .d.l.cognouimus.indiſt.diſponentẽ de dote danda p talẽ matrẽ bẽticã Alex.ẽt hic q̃uis ꝯ dictã deciſionẽ q̃.l.mater. non pcedat vbi mater eſt diues ⁊ filia inops aliqd dicat iquã tũ illud dr̃ ad ſiſitudinẽ alimẽtoꝝ attñ reſidere vr̃ tandem cũ.d.deciſ.put alr̃ cõiter hic.⁊ in.d.auẽ.res que.⁊ in.l.a filia.in pn̄.ad trebel.q̃qd aliud teneat ibi Ange. ſtando ſimpl̃r in eo q̃ nõ pcedat.ar.de alimẽtis ad dotẽ.⁊ faciũt
37 dicta.§.ſi pa.natu.tñ. ¶ †Quarto querit Bar. an frater teneat dotare ſororẽ:⁊ ſe remittit ad.l.cũ plures.§.pe.ff.de admi.tu.⁊ l.nõ c̃i.C.e.vbi in ſororẽ nõ hñt̃ vñ ſe dotet de terminat̃ q̃ dẽat dotari a frẽ ex eodẽ pr̃e nato ꝑ quo Bar. in.d.l.cũ plures.d.§.pe.alle.l.q filiũ.ff.vbi pu.edu.vbi i pte ſtandis alimentis ita determinat̃ multo ergo magis hoc pcedat in pſtanda dote:cũ qñq̃ ẽt pſtẽt dos tr̃ non pſtent alimenta:vt in.d.l.fi.C.de do.pmiſ. q̃uis qñq̃ ſit ꝯriũ:vt pr̃ ex ſuperius adductis. Et ita cõiter in hoc de frẽ tenent doc.hic.⁊ in.d.l.fi.⁊ in.d.auẽ.reſ que.⁊ in.d.l.a filia.⁊ ca noniſte in.c.puenit. de arbi.vbi dñs Abb ſic. vult q̃ ſi eſt frater clericus ẽt de redditibus eccleſie poſſit talẽ dotationem facere ſi aliũde nõ br̃ vñ dotet qđ dicit pcedere ẽt in alia ꝯſanguinea paupe nõ tñ dicit q̃ dẽat ſed q̃ põt: ⁊ ſic nõ ob.ſi ad illud de alia cõſanguinea obj̃ceret̃ q̃ ẽt vterinam frater dotare nõ tenet̃:vt.d.l.cũ plures.§.pe. † ℣onũt ẽt de alijs pſonis hic ⁊ alijs locis.ff.alle.doc.an teneãt ad dotandũ vide p te ipm:⁊ vide dñm meuꝫ in.d.rvj.pnſ. in.d.vj pte.dicti ſui tractatus † vbi ẽt reperies an pr̃ iterũ teneat dotare filiãvbi ſemel dotauit de quo ẽt p Bal.in.d. .l.ſi. Et ad illud de frẽ adde ſi ſoror br̃ vñ ſe dotet ⁊ frater ſimpl̃r pmittit dotẽ:an cenſeat̃ pmittere de rebus ſororis vel ppr̃ijs Bar.in.d.l.nenſennius.ff.de neg.ge. ⁊ Saly. in .d.l.ſi.vbi plene tangit hunc arti.vide ẽt Bal. in.d.l.nenſennius.⁊ ℣e.de ancha.in.d.pſi.cccj. †Et p effugiendis opinionibus ſi vnq̃ dotẽ pmittis pro ſorore que bẽat bona ſua expmas q̃ de bõis ſuis pmittis dotẽ:⁊ adhuc ad maiorẽ cautelã facias q̃ ipſa cõſentiat vel q̃ de hoc bẽas ab ipſa mandatũ vt effugias id de quo p Bal. in.d.l.fi.C.de do.pmiſ.in vlti.colum. in v̊.modo formo tibi iſtam.q.⁊ c̃.
38 ¶ †℣ro ſeq̃ndo glo. ipſa ſubdit de tacita ſtipl̃one ⁊ hypotheca que ſub intelligit̃ in ꝯctu dotis iuxta.d.l.vnicã.§.

a ¶Tangit. Et vide Alex. .j.dum glo. ponit priuilegia tertij temporis ⁊ ponit de priuilegio antelationis:naꝫ ſuper ea pte Alexan. poſt ſlic. de neapo. Ange.⁊ Imo.trq̃ extraneus nõ habeat priuilegiuꝫ tacite hypotece nec priuilegium antelationis etiam q̃ expreſſe ſibi dotẽ reddi ſtipuletur. ⁊ ibi etiam tenet q̃ etiam non habeat priuilegiũ ficte tacite ſtipulationis. Et Imo. ponit ẽt .ff. prox. glo. Et an ipſa generalis hypotheca tollatur per ſpecialem circa aliquã rẽ ab homine ex preſſaꝫ tangit hic Are. in vl. colũ. poſt dñm ſuuꝫ Lodo. de ro. ⁊ no. quia eſt q. ſ̃tidina.

.j.⁊ ij.C.de rei vxo.actio.⁊ ita doc. tranſeũt ꝓcludentes ẽt cũ Bar. q̃ hoc pcedit quãtũcũq̃ pſone ineũtes talẽ ꝯciuꝫ ſint mute vel aliqua ipſaꝝ ſit muta declando vt per ipſum Bar.hic. Qui.§. pri.glo.vult q̃ iſta priuilegia tranſeant ad quẽcũq̃ tranſit dos q̃ intellige vbi ſunt deducta ineſſe in pſona mulieris vel alterius in quo ſibi locũ vendicant dicta priuilegia.alr̃ aũt ſi exneus dat dotẽ ⁊ ſtipulat̃ vel paciſcit ſibi eam reddi iuxta.l.auia.C.de iu.do. ⁊.l.vnicam.ff. accedit.C.de rei vxo.actio.⁊ p glo.ff.l.pri.in pn̄.⁊ dcm̃ eſt aliqd.§.in prin.glo.nõ bẽbit tacitã hypothecã:qr̃ nõ repit̃ iure expſſum.nullibi.n.in.d.l.vnica. hoc expmit̃. ⁊ ita volunt ſenenſes repetẽtes hic qđ no.⁊ faciũt no. p dñm meũ in.d.ſuo trac.i vl.pte.in.j.⁊ ij.q.vbi vult q̃ ẽt pater q̃ ſtipulat̃ dotẽ ſibi ſoli reddi nõ br̃ priuilegiũ tacite hypothece:qr̃ ſoluꝫ actio que ſuccedit in locũ rei vxorie br̃ hoc priuilegiuꝫ vt pbat̃ in.d.l.vnica.§.⁊ vt plenius.iuncto principio.C.de rei vxo.actio.⁊ in.l.fi.in v̊.ſancimus.C.qui po. in pig. ſed nõ repit̃ q̃ patri ſibi ſoli ſtipulanti dareꝫ rei vxorie actio.⁊ ſic nec exneo ergo ⁊ c̃.ẽ quo exneo q̃ ſibi nõ deꝫ tacita hypothecа:nec q̃ ipſo paciſcẽte oriat̃ tacita ſtipl̃o vult dñs meus clare in.d.ſuo trac.in.iiij.pte.col.iij.poſt ℣e.⁊ Ly. in.d. .§.⁊ vt plenius.⁊ hanc dicit cõem.⁊ in.vi.pte. ſeptio ſpãli loquunt̃ tñ ℣e.Ly.⁊ Saly ibi reſpectu hypothece:ſz de ſtipl̃one nõ eſt dubiũ q̃ nõ ſubintelligit̃: vt.d.§.accedit.⁊ in hypotheca:vt.§.ẽt tr̃ Ange.de arc. in.d.§.fuerat in glo. in v̊.hypothecã.⁊ ita eſt tenendũ qcqd aliud ibi reſpectu teneant ℣apienſes.nec ob.§.fuerat. qr̃ loqt̃ actõe iuꝫ formata in pſona mulieris.nõ ob.ẽt.§.⁊ vt plenius.qr̃ loquit̃ vbi tr̃ alius dotẽ pmiſiſſet vel dediſſet tñ erat remanſura penes mulierẽ:vt ibi ſatis pr̃ ⁊ dicit.d.meus in.d.iiij.pte. ita rñdendo ad illũ tex.tenendo q̃ iudiciuꝫ dotis ſit ſtricti iuris vbi exneus ſibi dotẽ reddi vel actus vel ſtipulat⁹ fuit
39 † Et qd in viro an in eius fauorẽ fingat̃ iſta tacita ſtipl̃o r hypotheca tangit hic Alex. poſt Imo. in prin. huius glo. vbi fuit facta mentio:quo ad hoc de Imo. ſatis ꝓfert.d.l. vnica.in prin.in v̊.exigi.iuncta glo.ſup.d.v̊. ⁊ p glo. in v̊. tranſtulimus.⁊ ibi doc.in.§.fuerat.inſti. de actio. An aũt ſit bone fidei reſpectu viri videbimus.ff. in.l. de diuiſione.
a vbi glo. tangit. a Tangit etiaꝫ Alexan. illud quod tangit Imo. An iſta tacita ſtipulatio reſultans ex iuris diſpõne bẽat executionẽ parataꝫ ſtante ſtatuto q̃ inſtra bẽant executionẽ paratã de quo vide in.d.l.ff. de his que in te.dele. ⁊ in aliis locis hic adductis p ipſꝫ Alex.⁊ p Ange.de arc. in.d.§.fuerat.ſup glo.in v̊.tranſtulimus. in fi. ℣onit glo. aliũ priuilegiũ de quo in.l.cũ poſt.§.gener.ff. de iu.do. ⁊ gl. tr̃ Bar.hic.⁊ in.l.ita ſtipulatus.in.iiij.opp. pme ptie.ff. de ver.obli.qcqd aliud dixerit Ly.in.l.i.C.de do.pmiſ.cuius dicta ⁊ hic:⁊ in.d.l.ita ſtipulatus.ꝓfutat Bar.cõcludens in effectu q̃ rõne incertitudinis nõ vitiat̃ ſtipl̃o dotis: vt .d.§.gener.put nec legatũ ad refectionẽ vie: vt.l.qdam in teſtõ.dele.ij.nec legatũ alimẽtoꝝ:vt.l.ſi cui annũ.de annu. leg.ſecꝰ aũt eſt in pmiſſione dotis citra ſtipl̃onẽ:qr̃ viciat̃ ne ꝯcurrant duo ſpãlia:vt.d.l.j.C.de do.pmiſ. Secus aũt eſt in alijs diſpõnibus ẽt q̃ incertitudo certificari poſſit rõne adiuncti: qr̃ oino non valet: vt.d.§.gener.⁊.d.l.ita ſtipulat⁹.qcqd aliud dixerit in .d.l.j. Ly.p.d.l.qdã. in teſtõ. ⁊.d.l.ſi cui annũ.vꝫ. q̃ ois diſpõ que põt certificari rõne adiuncti valeat p.d.iura:⁊ ſic q̃ nõ ſit ſpãle in dote nec in alimentis ⁊ refectõe:vie qđ reprobat Bar.qr̃ dicta iura loquunt̃ in cãis fauorabilibus. ⁊ qr̃ ſequereꝫ q̃ nulla diſpõ rõne incertitudinis vitiareꝫ: qr̃ ſemp aliqđ adiunctuꝫ vel aliqd aliud ꝓcernens ipſaꝫ diſpõnẽ eſſet ex quo ipſa diſpõ poſſet certificari:vt deducit ipſe Bar. in emptiõe locatiõe ⁊ in legato:⁊ ſic vltra ipm ſi pcederet qđ dicit Ly.nunq̃ dareꝫ caſus.§.qua de cã.inſti.de loca.⁊ ꝓduc.ſemp.n.eſſet ꝯctus locatõis.⁊ ſic ille tex.facit p Bar. nõ ꝯ tr̃ ℣ap. in ꝯriuꝫ nitant̃ velle ponderare qnẽ ter.habnerũt a dño meo in.vj.pte.vbi ponit.xj.loco de hoc priuilegio de quo in.d.§. gener.de quo in puncto iuris dubitat tentando ſaluare dicũ Ly.vt.ff.latius diceꝫ. Et addit Bar.ẽt ad cõprobationem in.d.l.ita ſtipulatus.d.iiij.oppo.q̃ ſi pcederet dictuꝫ

Ly.incertitudo

bis vel ex precedenti contractu:tunc non viciatur stipulatio.ratione incertitudinis:vt.l.triticum.de verborum obligatio.ꝛ in his terminis non est speciale in dote nec in alijs.s.expressis.sed citra hos terminos sic:vt tenet etiam glo.in.dicto.§.gener. ꝛ in.d.l.quidam. ꝛ in.d.l.si cui.vbi dicit idem in quacunq; pia causa: quia ratione incertitudinis dispositio ad piam causam non viciatur:vt ibi etiaꝫ clarius explicat Barto.tenens in.d.iuribus idem qđ hic. ꝛ ita docto.transeunt prout dicit Imola.in.dicta.l.ita stipulatus. quicquid aliud voluerit in pia causa Bal. post Pet. ꝛ Cy. in.l.priuilegia.C.de sacro.sanc. eccles. vbi etiam Pau.de cast.qui tamen hic simpliciter transit cum Barto.tangens an illud qđ dicitur in.d.l.j.C.de do.pmis sio. procedat bodie cum fingatur stipulatio: ꝛ concludit quod sic quia omnino concurrunt duo specialia:ꝛ ꝙ fingatur stipulatio ꝛ quod valeat promissio de re incerta: ꝛ ad illud de pia causa.Adde glo.penul.ꝛ ibi doct.in.C.nos quidem.de testa.Ange.etiam hic transit cum Barto.cum quo etiam videntur transire Bal. ꝛ Imo.aliter non improbantes. ꝛ in.d.l.j.ipse Bald.non videtur approbare dictum Cy. sed potius velle quod in.§.gener. sit speciale in dote ꝙ ratione incertitudinis non vicietur:ꝛ cum hac opinione transit hic Alexan. qui dicit ꝙ Barto.hic ꝛ in dicta.l.ita stipulatus.d.iiij.oppo.sequuntur communiter
40 docto. † Et tangit an de iure canonico procedat:vt promissio incerta non valeat siue effectum non habeat.dic vt hic per eum.qđ reassumunt hic Senenses non repetentes aliqua etiam adducentes contra opinionem Barto.ꝛ cõmunem ꝙ immo non sit speciale dotis quod ratione incertitudinis non vicietur:sed circunstantie que ꝓcurrunt ex quibus declaratur ipsa dos: sunt in causa vt promissio incerta dotis valeat:que circunstantie ponderantur.in.d.§.gener.prout etiam in.l.j.ꝙ promissio dotis incerta nõ valeat:nõ ponderatur ꝙ pacto nudo nõ fuerit facta promissio: sed incertitudo ꝛ omissio expressionis speciei vel quantitatis.Quare autem magis in.§.gener. qꝫ in.d.l.j. attentis circunstantijs.vꝫ.qualitatem personarum ꝛ quãtitatem patrimonij ꝛc̃.certificetur dos:dicunt isti ita concordantes dicta iura:quia in.§.gener.nõ erat mulier que promittebat dotem:sed pater qui attentis facultatibus dignitate ꝛc̃.tenetur dotem prestare. Sed in.l.j.erat ipsamet mulier que dotem promittebat cuius ꝓmissio incerta ideo nõ valet qꝛ ad sui libitum poterat mr̃imoniuꝫ ꝯbere ꝛ dotẽ ꝓmittere:quasi si vir nollet acceptare quam mulier vult dare põt se retrabere a ꝯbẽdo mr̃imonio cũ tali:que rõ cessat in ipo patre qui astringitur ad dotãdũ:iuxta.d.l. qui liberos.de ri.nup.ꝛ.d.l.fi.C.de do.ꝓmis.ꝛ ad dotãdũ cõgrue:vt.d.§.gener.ꝛ.l.quero.eo.ti.ꝛ.l.si filie.de leg.iij. cũ si.Et hãc opi.tangit glo.in.d.§.gener. Sed ista rõ non cõcludit ꝙ lꝫ mulier hẽat liberas habenas in se dotanda ꝙ si simplr̃ dotẽ ꝓmittit:ꝙ ꝓmissio lꝫ incerta:non valeat certificãda attentis his de quibus in.d.l.quero.ꝛ in alijs iuribus ꝓri.ad hoc allegatis:imo ista rõ potius facit in ꝓrium qꝛ videt̃ imputandũ mulieri si nõ expressit:ꝛ vr̃ faciendа interpetratio ꝯ eaꝫ in cuius ptãte fuit legeꝫ aptius dicere.ar.l.veteribus.de pac.cũ si.ꝛ p ꝓpria vr̃ interpetrandũ dotẽ promissaꝫ in quantitate declaranda:attentis his de quibus in.d.l.quero.cũ si. Preterea attenta istoꝝ cõsideratione idẽ qđ in muliere dr̃:esset dicendũ in extraneo q nõ tenet̃ dotare mulieres:vt si ꝓmitteret stipulanti marito dotẽ non valeret eius ꝓmissio qđ tñ est ꝯ gnãlitatem.d.§. gener.cum si.ibi cũ inter modum cõstituende dotis ꝛc̃.ꝛ ibi dotis.n.quãtitas ꝛc̃.dicta.n.rõ est gnãlis:ꝛ sic ẽt ad extraneum ꝛ mulierem promittentẽ dotẽ adaptabilis:vnde etiam ꝙ loquatur in pr̃e promittente:ille tex.non refert quin ẽt generaliꝫ ꝓcedat per.l.regula.§.fi.ꝛ ibi Bar.Bal.
41 ꝛ doc.s.de iu.ꝛ fac.ignoran. † Preterea cũ Bar.deducat ꝛ comprobet ꝙ in alijs dispositionibus nõ favorabilibus nõ attenditur ꝙ incertitudo possit verificari ex circũstantijs cause ꝛ alijs adiunctis:si in dotẽ secus probatur non potest dici procedere nisi favore ipsius dotis:vt in.d.§.gener.ꝛ sic tollitur ponderatio quã isti:vt.s.faciunt ꝯ Bar. ꝛ cõem.de.d.§.gener.Quod etiam dicunt quantũ ad.l.j. .C.de do.ꝓmis.ꝙ nõ congruit dicere ꝙ ibi non concurrãt duo specialia.Ex quo veniunt ex diverso fonte:iuxta not. per Bar.in.l.si is qui pro emptore.in vlti.col.de vsucapi. vbi allegat.l.singularia.s.si cer.peta.etiam non concludit quia licet alꝫ dicatur ꝙ † verbum promisit in instrumẽto appositum intelligatur per stipulationem.l.j.C.de vsu.ꝛ §.si ita scriptum.insti.de inuti.stipu.cum simi.tamen id ꝓcedit vbi instrumentum alꝫ valet qđ non est propter incertitudinem in.l.i.C.de do.promis. vt ibi declarant Bal.ꝛ Saly.Et propterea non posset dici si ibi presumeretur stipulatio ꝙ presumeretur nisi favore dotis:cuius favore ẽt non obstaret incertitudo:ꝛ sic duo specialia concurrerent procedentia ex eodem fonte:ꝙ autem aliquando hoc sit in dote:vt.l.fi.C.ad velle.non arguit ꝙ semper ita sit dicẽdum:imo potius infert contrariuꝫ ar.l.ius singulare.ꝛ.l. qđ vero ꝯ.s.de.ll.cum simi. non in merito ergo dicti Senenses in fi.super eorum dictis relinquunt cogitandum dicentes non reperire ea que ipsi dicũt:ita declarata ꝓ doc. prout ipsi declarant:sed minus bene ꝛ minus iuridice:vt
42 patet ex his que ego adduxi. † Et aduerte ꝙ lꝫ ꝓmissio incerta dotis dande valeat:ꝛ idem possit dici in legato dotis dande a paritate rationis per.d.§.gener.cum fi.tamen secus est in legato dotis restituẽde quia si dos simpliciter mulieri restituenda legatur:non valet nisi quatenus probetur per ipsam mulierem:vt.l.si non designata.C.de fal. causa.adiec.lega.ꝛ.l.fi.C.eo.ꝛ ratio est in promptu qꝛ in restitutione non cadit certificatio attentis his de quibus in.d.§.gener.cuꝫ fi.qꝛ potuit minor vel maior vel nulla data esse dos de concordia coniugꝫ. †
43 Aduerte etiam ꝙ cum causa studij equipetur cause ipsius dotis dici posset: ex hoc ꝙ quemadmoduꝫ favore dotis nõ viciat stipulatio ratione incertitudinis ita favore studij vt si doctor stipularetur salarium pro lectura si non est expressa quantitas intelligatur ꝑm qualitatem ꝛ cõditionem studij ꝛ doctoris promissum ꝛ stipulatum salarium:ꝛ facit.l.filiabus.de legat.tertio.vbi etiam favore cuiuscunq; exercitij addiscendi incertitudo non viciat:ꝛ per glo.magnam.ad fi.in.d.§. gener. Et ex his que.s.dixi ad confutationem Senensium potest etiam defendi cõmunis opinio a dictis domini mei in.d.vj.parte.d.xj.priuilegio.vbi vt dixi tentat salvare opinionem Cy. Et ibi ponit not.limitationem ꝛ declarationem ad.§.gener.vt procedat vbi quantitas promittitur pro dote:secus si fundus vel alia species: quia nõ potest fundus seu alia species:ita limitari ꝛ declarari attẽtis his de quibus in.d.§.gener.cum simi.prout quantitas sed non habeo hanc limitationem proclara ꝛ absoluta immo pro dubia ꝛ non vera:quia tex.in.§.gener.pariter proponit siue sine certa quantitate seu re fuerit promissa dos ꝛ pariformiter decidit ꝙ non viciatur. Ex quo incertitudo dotis declaratur ex circunstantijs ꝛc̃.nec video quare etiam respectu fundi:aut alterius speciei pro dote promisse hoc non possit adaptari:vt maioris vel minoris valoris fundus vel alia species censeatur pro dote promissa vel ꝓmissus prout qualitati ꝛ conditioni personarum in matrimonio coeuntium ꝛ quantitati bonorum promittentis cõ
44 venit. † Ponit etiaꝫ in fi.d.xj.priuilegij.q.que fuit in facto de patre qui in testamento reliquit filie dotes:alias ipsi filie per eum ordinatas:an aliter non apparente dicta ordinatione subsistat dicta dispositio.argu.d.§.gener. cum similibus.vel stante incertitudine eius:ad quod fit relatio vicietur dispositio ꝛ institutio ipsius filie.per.l.ij.in fine.de heredibus instituen.cum similibus.ꝛ sic ex eius preteritione reddatur nullum testamentuꝫ super qua.q.satis instat.
45 Ⓒ † Inquantum autem glo.dicit per eundem.§.gener. esse aliud speciale in dote ꝙ potest conferri in arbitriuꝫ alterius partis:cuius regula est in contrarium in.l.centesimis.§.fi.in princi.de ver.ob.ꝛ in.l.in emẽtio velvẽdẽtio.C. de ꝯbẽ.emp.cũ si.Adde ꝑm Bal.hic post Cy.in.l.ij.C.de do.ꝓmis.ꝙ ꝛ ꝓcedit ẽt si in liberã voluntatẽ ptis conferat

vt si dixero ꝓmitto tibi dotem quam voluero ꝛc̃.ꝛ sic non solum vbi per verba importantia arbitrium:sed etiam si ꝑ verba importantia liberaꝫ voluntatẽ ptis in ipsaꝫ cõferat quantitas dotis valeat promissio:qz oino ꝑm arbitriũ boni viri debebit prestari:sentiunt Ly. ꝛ Bal. Ex quo dos statutum est in iure qualiter bẽat taxari ꝛ certificari: vt in d.§.gener.nõ ergo refert per quecũq; verba remittatur in voluntatẽ alterius partis:dicit Ly.in.d.l.iij.in addi. ꝛ sequit hic Alexã.licet eius lectura in hoc passu cõiter bẽat corrupta siue defectiua.Sed Senenses secus volunt:ꝛ sic ꝙ.§.gener.ꝛ.d.l.iij.non bẽant locum vbi in voluntate alterius ꝯbentis fit remissio dotis:put ẽt dñs meus dubitat de decisione Ly.ꝛ Bal.in.d.vj.pte.in.viij.ꝓilegio. qui ẽt videt dubitare ꝙ in hoc fit ꝓilegium dotis ꝙ remissa in arbitrium:ꝛ multominus in voluntatẽ ꝓmittentis valeat. vꝫ qñ remittitur:an ꝓmittens sit futurus obligari necne cum iura nõ loquant qñ substãtia dotis:sed qñ eius quantitas cõfert in arbitrium alterius ptis:vt.d.§.gener.ꝛ.d.l. iij.vnde si sic diceret ꝓmitto tibi dotẽ ꝑ filia vel pro alia si voluero vel ad meũ arbitrium ẽt si fit expressa quantitas q̃ ita ꝓmittitur:ipse tꝫ ꝙ talis ꝓmissio non valeat per.d.l.in mentis.cum si.ꝛ ꝙ in his terminis nõ sit intelligenda ista glo.licet aliqui ꝑm ipsum ponderẽt istam glo.aliter velle:ꝛ sic ꝙ ẽt si tota substãtia ꝯctus dotis remittatur in arbitriũ alterius ptis ꝙ valeat:sed ipse tenet ꝯrium ꝙ respectu remissionis substantie ꝯctus in alteram ptem nõ ꝓcedat ꝙ possit fieri ẽt in dotẽ:siue vt dixi fiat per verba donãtis inv luntatẽ siue in arbitrium sicut in alijs ꝯctibus in quib⁹ qñ remittitur substãtia nõ fit dicta dõia:allegat.l.hec vẽditio. §.de ꝯben.emp.ꝛ.l.stipulatio nõ valet.de ver.obli.sed me liue q̃.d.l.hec venditio.vna cum.d.l.stipulatio nõ valet. allegasset.l.qõ sepe.§.j.de ꝯben.emp.vbi hoc expresse pro batur ꝙ siue in voluntatẽ siue in arbitrium mentis remit tatur ꝓcium nõ valet:sed in.l.hec venditio.videtur fieri ꝛ fit dõia an remissio fiat in arbitrium:an vero in voluntatez sed loquit respectu accidentalium nõ substãtialium ipsius ꝯctus:vt dicit ẽt Bar.in.d.l.qõ sepe.§.j.ꝛ per eundẽ in.l. si quis arbitratu.de ver.obli.ꝛ in.d.l.centessimis.§.fi.e.ti. ꝛ per glo.ordinariam in.l.in psonã.§.gnãlr.j.de re.iu.Cõ clusio itaq; oñi mei:lꝫ aliqualiter cotuse loquat est ista ꝙ aut in voluntatẽ siue in arbitrium ꝓmittentis dotẽ remitti tur an sit futurus obligari ꝛ nõvalet ꝯctus dotis:sicut nec valent alij ꝯctus:vt.d.l.in vendẽtis.ꝛ.d.l.stipulatio nõva let.ꝛ.d.l.centessimis.§.fi.ꝛ no.in.d.§.gnãlr etiaꝫ si talis ꝓ missio fiat expressa quantitate:vt.s̃.fuit dictum.ꝛ in his ter minis nõ loquit ista glo.ꝛ si loqueret adhuc nõ ꝓcederet
46 per predicta.† Aut in arbitriuꝫ ꝓmittentis dotẽ remittit quãtitas dotis ꝛ valet ꝯctus dotis:ꝛ iste est casus in.d.§. gener.ꝛ in.d.l.iij.C.de do.ꝓmis.ꝛ in hoc est spãle in dote ab alijs ꝯctibus in quibus ẽt remissio ꝓcij declarandi in ar bitriuꝫ ptis nõ valet:vt.d.l.qõ sepe.§.j. ꝛ bñ in.d.§.gener. † Aut quãtitas dotis remittitur in voluntatẽ ꝓmittentis ꝛ qcqd dicant Ly.ꝛ Bal.ꝛ alij ipsos sequẽtes:ipe tꝫ ꝙ ꝯc⁹ dotis nõ valeat ꝛ nõ loquatur.§.gener.nec.l.iij.ꝛ conatur deducere ꝙ cõcurrunt isto casu duo spãlia. Tu diligenter cõsidera qz nõ bẽo predicta ꝑ absolutis ꝛ veris.Et ꝓmũ qõ dicit dñs meus est ꝯ intentionẽ glo.nr̃e hic que satis ꝫ videt velle ꝙ ẽt tota substãtia ꝯctus dotis remitti possit in arbitriũ alterius ptis.ꝛ.§.gener.ẽt vñ ꝫ apte ꝓbare.nõ.n. in eius themate mõ aliquo ꝓsupponit ꝙ quantitas dotis sola fuerit remissa in arbitriũ soceri:ꝛ nõ tota substãtia ip sius ꝯctus dotis:ſꝫ potius ꝓsupponit ꝯrium ꝙ ꝯctus ẽt re spectu totalitatis ꝛ substãtie fuerit remissus in ipꝫ soceruꝫ verũ est ꝙ.l.iij.loquit vbi quãtitas fuit remissa in arbitriũ ꝓmittentis:ꝫ dñs meus in fi.d.viij.ꝓilegij.dicat ꝙ loquit d.l.iij.qñ in arbitriũ mariti cui ꝫ obligatio queri:quo ca su non est spãle in dote cũ idem sit in alijs ꝯctibus† vt in ar bitrium eius cui ꝫ obligatio queri possit fieri remissio:vt per Bar.ꝛ alios in.d.l.centessimis.§.fi.in pn.dũ allegãt.l. senatus.§.legatũ.ꝛ.l.si ita legatũ.§.illi si volet.de leg.j.qõ dictũ ꝛ si sit vez ꝑ no.in.d.§.fi.tñ.l.fi.nõ loquit ꝓut ipse di cit cui⁹ errorez credo ꝓcessisse qz ipse habebat in lr̃a.d.l.iij. quodcũq; arbitratus fuisses ꝛc̃.vbi cõiter bñ ꝛ est vera lr̃a
47 arbitratus fuisset ꝛc̃.vt ibi ẽt per gl.j.† Jtez ꝑ ꝓmũ supius dictũ dñi mei:ꝛ sic ꝙ imo sit spãle in dote:vt ẽt ipm cõmer tium ꝛ substãtia ꝯctus possit remitti in arbitriũ ꝓmittẽtis faciunt no.in.d.l.in psonaꝫ.§.gnãlr.ꝛ in.d.l.in emẽtis.ꝛ in §.emptio.insti.de emp.ꝛ ven.in quibus oibus iurib⁹ per glo.ꝛ doc.pificant isti duo casus siue cõmertiũ ꝛ substãtia ꝯctus remittat in voluntatẽ ꝓmittẽtis siue ẽt ꝓciũ vt nullo dictoꝝ casuũ valeant alij ꝯctus p.d.iura iũcta.d.l.qõ sepe. §.j.cũ itaq; in dote indubitãter existat ꝙ qñ quãtitas ipsi⁹ remittit in arbitriũ ꝓmittentis valet ꝓmissio:ꝛ de hoc ne mo dubitet:ergo piformiter vbi cõmertiuꝫ ꝛ substantia ꝛ obligatio ipsius dotis remittit in arbitriuꝫ ipsius ꝓmitten tis.si.n.dicti casus respectu inualiditatis siue nullitatis pi ficant:vt bñ in.d.§.gnãlr.ꝛ in.d.l.in emẽtis.ꝛ in.d.§.emptio.pari mõ parificent respectu validitatis vt ꝯrioꝝ eadẽ fit disciplina.l.j.§.õ his qui sunt sui vel ali.iu.ꝛ adhuc mul to magis cũ magis faueat validitati q̃ invaliditati actus .l.quotiens.j.de re.du.ꝛ.l.quotiens.de verb.obliga.cũ si. † Circa aliud qõ dicit dñs meus nõ tenendo dictuꝫ Ly.ꝛ Bal.sed ꝙ imo ẽt respectu quãtitatis dotis remissio facta in volũtatẽ ꝓmittentis nõ valeat:ꝛ sic multomagis nõ va leat qñ remitteret substãtia tenẽdo suã opinionẽ in supiori dubio q̃uis vt dixi hoc idem teneant Senẽses hic† qz vir tus verbi volverit:est vt qs possit facere voluntatẽ suam ẽt inique:vt.l.cũ quidã ita.in pn.de leg.ij.oũ tñ dolus malus abſit:vt.l. creditor.§.lucius.s̃.mãda.ꝛ per Bar.in.d.l.cen tesimis.§.fi.ꝛ sic nõ importat arbitriũ boni viri.nec ꝑm ip sos ꝓcedit rñsio Alex.ꝙ id ꝓcedat qñ remittẽs in volũta tẽ alterius nõ tractat de dãno vitãdo ſꝫ de lucro captãdo: ꝛ ita ꝓcedat.l.cũ qdã.secus ergo si tractat de dãno vitãdo qz tũc oino verbũ volo importat arbitriuꝫ boni viri:iuxta glo.no.in.l.pe.s̃.de arbi.ꝛ per Bar.in.l.fi.de ꝓto.fti.dum allegat.l.tutor.§.lucius.dic tu ꝛ ẽt oũ allegat no.in.d.l.p. Jsta.n.rñ.ꝑm ipsos Senẽses tollit p.d.§.lucius. vbi solus dolus excipit:ꝛ tñ remittẽs se ad volũtatẽ alterius tractat ibi de dãno vitãdo.Sꝫ saluãdo Ly.Bal.ꝛ dñs Alex.rñ.ꝙ dolus excipi iportat reductionẽ fieri ad arbitriũ boni viri cũ data lesione ꝓsumat dolus:vt declarat Bar.in.d.l.fi.de ꝓto.stip.ad qõ ẽt no.ꝑ ipm in.l.societatẽ.§.arbitroꝝ.ꝑ so. oũ tractat an reductioni ad arbitriũ boni viri possit renũ ciari.ad fi.lꝫ dicti Senẽses dicta Bar.in.d.§.allegent.ꝓ se inquãtũ vult ꝙ data enormi lesione ꝓsumitur dolus: ꝛ ca dit reductio ad arbitriuꝫ boni viri:ẽt facta remissioe in vo lũtatẽ alicui⁹ vl̃ ꝑ alia adhuc ampliora verba.Utcunq;.n. sit satis est ꝙ dicta v̂ba vno vl̃ alio mõ importãt arbitriuꝫ boni viri:ꝛ sic in dote vl̃ ei⁹ ꝯctu apposita nõ impediũt eius validitatẽ:cũ in ipsa dote iura ꝓbẽt ꝙ facta remissione in arbitriũ ꝓmittẽtis valet ꝓmissio:vt.d.§.gener. cũ si. Et ex his tollit motiuũ dñi mei ꝙ tũc ꝛcurrũt duo spãlia in dote nã illud qõ dicta v̂ba in volũtatẽ tuã ꝛc̃.iportant arbitriũ boni viri:saltẽ data enormi lesioe nõ est spãle in dote:imo hoc bꝫ locũ ẽt in alijs actib⁹:vt pꝫ ex no.in.d.l.p.õ arbi.ꝛ in.d.l.fi.de ꝓto.fti.ꝛ in.d.§.arbitroꝝ. Est ergo tũc spãle in dote ꝙ in volũtate siue in arbitrio ꝓmittẽtis possit fieri re missio qõ nõ est in alijs ꝯctibus:vt.s̃.pxi.articulo. dictũ ꝛ declaratũ fuit.Et si dixeriſ adhuc oino ꝛcurrũt duo spãlia ꝛꝫ.ꝙ valeat ꝓmissio incerta in dote. Jtẽ ꝙ valeat ꝫ remiſ sa in volũtatẽ ꝓmissoris rñ.ꝙ vnũ descendit ab altero:sup posito.n.ꝙ certificatio fiat attẽtis his de quibus.in.§.ge ner.ꝛ in.l.quero.cũ si.succedit ꝙ nõ refert ꝙ remittatur in voluntatẽ ꝓmissoris:vbi aũt vnum speciale descendit ab altero non impeditur concursus:vt in.§.si ab hostibus.in stitu.quibus mo.ius pa.po.sol.ꝛ ꝑ Bar.in.d.l.si is q.ꝑ em ptor.in vl.col.de vsuca. Preterea ẽt vbi in arbitriũ ꝓmit tẽtis cõferẽ quãtitas dotis:quo casu nõ est discrepantia.vt dixi ꝙ valeat ꝯctus dotis concurrunt duo spãlia ꝙ valeat ꝓmissio incerta. Jtem ꝙ valeat remissio facta in arbitriuꝫ ipsius ꝓmittentis ẽt respectu solius quãtitatis:cum in hoc secus sit in alijs cõtractibus:vt.d.l.qõ sepe.§.j.ꝛ.s̃.dictum ꝛ declaratum

ꝛ declarat̃ fuit̃ est ergo quia vnum venit in cõsequẽtiã alterius. Tene ergo breuiter dictum Bal. Ly. ꝛ vñi Alex. etiam vbi substantia ꝛ cõmertium p̃ctus dotis remitteretur in voluntate promittentis: ꝛ hoc vltimum per dicta. ℌ. proxi. articulo. ¶ An autem ex predictis ꝛ ex dispositiõe d. §. gener. ꝛ d. l. ij. cum simi. surgat aliud speciale in dote ꝙ recedatur a persona p̃ regulam. l. si quis arbitratu. ꝛ l. fi. C. de p̃ben. emptio. cum fi. vide dñm meum in. d. vj. pte. nono priuilegio: ꝛ teneas ꝙ sine dubio receditur a persona qz probat tex. in. d. §. gener. An autem sit speciale in dote vel surgat ex alio speciali dotis ꝙ valeat promissio incer
48 ta: vide in. d. ix. speciali. ℂ † Ponit gl. aliud speciale primi temporis. de quo. d. l. fi. C. ad vell. ꝛ aliud de quo in auc̃. res que. C. cõia de lega. vbi per Bar. ꝛ doc. ꝛ in. d. l. a filia. ff. ad trebel. Aliud etiam de quo in. l. qõ autem. ℌ. õ iu. do. ꝙ promissio sine causa ꝛ adiectione dotis valeat quasi dicta causa subintelligatur qõ non tenent b̃ Bar. nec doc. quia sbi tacite hoc agebatur propter nuptias siue matrimonium qõ intendebant contrahere: vt etiam ibi dicit gl. ꝛ per Barto. etiam in disputatione: mulier habẽs magnũ patrimonium ꝛc̃. ꝛ per Bal. in rubrica siue in. l. vnica. C.
49 de primi. do. ¶ † Subnectit aliud glo. de quo in. d. l. qui liberos. de ri. nup. ꝙ pater tenetur ad dotandas filias quod aptius posuisset ante illum: de quo. ℌ. dixit. post prin. glo. ꝙ in dubio pater censetur promittere dotez de bonis suis. per. d. l. fi. C. de do. promis. Et ex dicto priuilegio de quo in d. l. qui liberos. sũmunt docto. fallentiam ad. l. lis nulla. ℌ. de iudi. ꝙ respectu dotis possit esse iudicium inter patrem ꝛ filium: plura etiam dicunt ad limitationem. d. l. qui liberos. † Et inter cetera an habeat locum in filia iam nupta maxime sine consensu patris. de quo etiam per Abb. sy. in consilio. xij. ꝛ per dñm meum in. d. vj. pte. in. xv. ꝛ. xvij. priuilegijs. vbi plene de materia. d. l. qui liberos. ꝛ in tribus p̃cedentibus: de tribus precedentibus priuilegijs de quibus in glo. premissum extitit: ꝛ de dicta. q. an filiam nuptaz pater dotare teneatur dixi alias in. C. veniẽs primo. de spõsa. magis cõmunis opinio videtur esse ꝙ teneatur qõ an procedat quando minus digno viro nupserit: tangit hic Bal. ꝛ post ipsum dñs Alexan. qui etiaz tangit an filia que peccauit in corpus suum ꝛ egit penitentiam debeat ali ꝛ dotari. † Et subnectit de filio qui cõmisit aliquam ingratitudinis causam: an si penitentiaz egit in vita patris ex illa cã exheredari possit: qõ dictuz no. quia posset esse vtile in practica ponitur etiam. d. q. in C. j. de despon. impu. per Ab. sy. ꝛ ibi an ista sit iusta causa exheredandi ipsam filiam. Et an sit iusta causa si nupsit indigno tangit hic Alexan. post Jmo. in. C. accedens. de procu. Et super ista parte glo. tangit Bar. quid si pater est absens vel hñi non potest: vt constituat dotem. ꝛ determinat ꝙ tunc iudex constituet: vt. l.
50 profecticia. circa prin. ℌ. de iu. do. ꝛ ita doc. transeunt. † Veniens glo. ad priuilegia secundi temporis. Primus ponit de in alienatiõe fundi dotalis. instl. quibus alie. lz. in prin. Sed querit hic Bar. an hoc procedat in rebus dotalibus mobilibus ꝛ relatis varijs opinionibus videtur residere in hac conclusione ꝙ si sunt tales que seruãdo seruari possunt in ipsis sit interdicta alienatio sine sollennitate p auc̃. siue a me. C. ad velle. ꝛ in corpore vnde sumit ꝛ vtrobiq; glo. ita vult in his aũt que in pondere numero ꝛ mensura cõsistunt procedat. l. res in dotẽ date. ℌ. õ iu. do. vt alienari possint per maritum qz habet restituere tantũdez in genere ꝛ sic in his aliquid non est imutatuz per iura nouissima ſm Are. hic qui sic intellectis dictis Bar. cum ipsis transit: licz dicat qõ illud vltimum an. l. res in dotẽ: sit in aliquo imutata nõ declarat Bar. Ex cuius dictis satis patet ꝙ in effectu attento iure nouissimo: vult illud quod tenebat Pe. de bellap. quem ipse refert nisi dixeris ꝙ Pe. simplr dicebat interdictam alienationem rerum mobiliũ que seruãdo seruari possunt. Bar. aũt dicit sine sollẽnitate. d. auc̃. ꝛ ſm terminos de quibus ibi magis ergo videt hãc opi. sensisse glo. instl. quibus alie. lz. in prin. dum dicit rem mobilem dotalez posse alienari si marius est soluendo. Et no.

opinionẽ Ja. de are. quam hic ponit Bar. qz mobilia alienata p maritũ citra formam vel dispositionem iuris si reperiantur siue extent sol. ma. poterunt per ipsam vxorem vendicari: ꝛ de hoc lz nõ allegent est casus in. l. in rebus. C. de in. do. que pariter ponẽ de rebus imobilibus ꝛ mobilibus vendicandis so. ma. per mulierem que extent videtur satis probare ꝙ mobiliuz que seruãdo seruari possunt in his. n. cadit ꝙ extent ita fit interdicta alienatio prout ꝛ imobilium dotalium: ꝛ sic etiam seruata sollẽnitate. d. auc̃. siue a me non procedat in talibus alienatio: prout nec in mobilium: non. n. in imobilibus aliquid est imutatum. per. d. aucten. quicquid aliud vt refert Alexan. hic Jmo. dicat: ꝛ Roma. sentiat: velle Bar. qõ non est verum ipsum velle: vt hic dicit Alexan. ꝛ bene ad qõ tex. cum glo. in. d. auc̃. siue a me. ꝛ in corpore per que iura mouetur Bar. Et sic loquitur respectu mobilium que seruando seruari possunt: vt possint alienari seruata sollẽnitate. d. auc̃. siue a me. Et stãtibus predictis saluari posset opinio Pet. de bellaper. lz non per suas. ll. sed per. d. l. in rebus. Et facit vlterius. d. l. in rebus. in ver. omnis ꝛc̃. vbi etiam de vsucapione fit mẽtio que cadit in imobilibus ꝛ que dicãtur siue sint res que seruãdo seruari non possunt: vide hic per Jmo. Et de materia alienationis tam mobilium qz imobilium dotalium vide dominum meum in suo tractatu parte septima in primo priuilegio dicte partis vbi respectu imobilium ponit regulam negatiuam cum. xx. fallentijs. Et pro opinione ꝙ in mobilibus nõ sit vel non esset idem qõ in immobilibus multum facit. d. §. ꝛ cum lex. ꝛ. d. principium quibus alie. licet vel non. instl. vbi lex iul. que loquebatur solum in italicis fundis extenditur ad prouinciales: ita ergo videtur ꝙ extendisset ad mobilia si talia non posse alienari prout immobilia intendisset: nisi dicamus hoc fuisse ꝛ esse per. d. l. in rebus. disponentẽ pariter respectu casus dicte legis de imobilibus ꝛ mobilibus. Cogita quia cõmunis opinio. est cum Bar. pro cuius opinione posset etiaz respon. ꝛ ad. d. l. in rebus. ꝛ ad. d. §. ꝛ cum lex: cum si. vt. ℌ. inductũ ꝙ illud qõ in dictis iuribus disponitur erat ante. d. auc̃. siue a me. ꝛ in corpore vnde sumitur sed per. d. auc̃. est permissum qõ dicit Bar. post glo. in mobilibus que seruando seruari possunt. Intellige tamen totam istam materiam nisi interueniat iuramentuz: quia tunc tenet alienatio vel iuramẽtũ per mulierem obseruari debz: vt in. c. cũ cõtingat. de iu. iu. ꝛ in. c. lz mulieres. eo. ti. li. vj. ꝛ dictum est. ℌ. in tex. ꝛ aliqd dicitur. ff. in glo. in ver. ꝛ rei. p. ꝛc̃. Et illam. l. in rebus. allegat hic Jmo. qui in mea lec. minime dicit illud qõ Alexã. presupponit ipsum dicere: dñs meus ét in. d. septima parte allegat. d. l. in rebus. ꝛ a dictis doctoribus illam. l. habue
51 runt Papienses lz doc. non allegent. ¶ † Ponit ſm priuilegiũ glo. respectu huius secũdi tpis respectu repetitionis permisse cõstante matrimonio pp inopiaz viri: iuxta. l. vbi adhuc. C. de in. do. ad qõ ét vltra glo. l. si cõstante. ff. eo. vbi vide qõ magis disponat vna ex dictis. ll. quaz alia ꝛ quid in hac materia disponat: iuxta auctẽ. ꝛ ponit Bar. in. d. l. fi
b pstante. in. iij. op. b Subdit postea glo. circa hoc ſm tpõ ꝙ si in eo pstituerẽt dos oia priuilegia pmi tpis in hoc ét datis talibus terminis cõgruerent ꝛ ꝙ pstante matrimonio possit dos pstitui allegat. l. fi. C. de dona. ãs nup. qcqd aliõ dicat b̃ Alexã. allegãdo. d. l. si pstãte. que nihil facit ad hoc
52 ꝓpositum. ¶ † Venit post modũ glo. ad tertiũ tpõ sol. ma. ꝛ dicit de priuilegio dotis qõ hz respectu añlatiõis taz in psonali qz in hypothecaria: iuxta. d. l. assiduis. C. q po. in pig. hab. Circa cuius legis dispositionẽ mouenẽ plura dubia maxime tñ an bẽat locũ ét respectu bñtiuz añriorẽ expressaz hypothecã vel solũ respectu bñtiũ añriorẽ tacitã: ꝛ examinãt ibi p gl. in v. lz añriozis ꝛc̃. q̃ refert varias opi. ꝛ post ipaz gl. p doc. ꝛ cõiter cũ gl. ꝛcludit ꝙ ñ ꝓcedat nisi respectu añrioꝝ bñtiũ tacitã hypothecã: sec⁹ si expssaz ꝛ opi. gl. bar. ibi dic̃ ꝛsuetudine ap̃ꝓbatã. Primã tñ p⁹ vltramõtanos vr̃ ꝓsupponẽ in pũcto iuris veriorẽ. Et vide p dñm meũ i. d. suo tractatu in. x. pte. in. j. col. ꝛ oino vide qõ dicit in scõa col. an b̃ ꝓcedat ét si mr̃ bẽat expssaz hypothecã

a ℂ Articulo. Et vid̃ ad mãz an vbi volũt. a articulus regulatur possit p̃ferre iniquũ equo ꝛ sic an fiat reductio ad arbitriuz boni viri Bald. Jmol. ꝛ Alexã. ff. ꝓri. ℌ. voluntatẽ.

b ℂ Jn. ij. op. Et inquãrũ gl. dit ꝙ ẽ spẽ le ꝛ id qõ a ꝓncipio partes sen serunt an bene loquat: vide dicta. j. l. ꝓri. in primo nota.

vt nihilominus non preferatur aliis creditoribus expssaz hypothecā hñtibus sicut qñ hz tacitā: z ōterminat q nec si hēat expssaz pferr añtioribus hñtibus expssam certis rōnibus: de quibus ibi p eū nō facta tñ mentione de Ang.q ꝛriū tz in.§.his psequēter.in auc.de equali.do.vbi dicit ita fuari de consuetudine vt sicut mulier hñs tacitam hypothecam prefertur anteriozibus habentibus tacitā: ita hñs expressam preferatur anteriozibus hñtibus expressam: z hoc sequitur hic Areti.dicens hoc solum Ange.declarasse. De cuius dicto bene meminit dñs meus in eadez parte in.xvj. limitatione quam ponit ad.d.l.assiduis. z ibi cum ipso trā fit non facta mentione q in superiozibus tenuisset ꝛtrariū z allegat idem tenuisse Ange.in.d.l.assiduis. vbi in mea lec.nihil de hoc dicit: z hoc dictum reputat vtilissimuz hic Areti.qui cōmuniter hodie credita que fiūt per instrumēta publica habent hypothecam expressam. Senenses tñ repetentes hic adherent prime opinioni dñi mei. z licz nō referant ita tenet Saly.in.d.l.assiduis.in.ij.q.ad fi.in ver. concludo tñ sic z̄c.vbi vterq; vir z mulier habet expressaz hypothecam: dicit preferri illuz q prior est tempore: est.q. pculdubio satis considerāda z aduertenda ppter id qō dicit Areti. z non potest inficiari quin ꝛ opinionez Ang. illud idez faciat qō adducit glo.in.d.l.assiduis.an mulier habens tacitam preferatur habenti expressam: qz lex suuz non tuum tibi denegat auxilium z̄c. Jsta.n.ratio militat etiam q mulier hēat expressaz. Et aduerte qz.q. formatur in habente hypothecam expressaz anteriorez. Secus ergo videt si quis hēat expressam posteriorem qz ei videtur q pferatur mulier: licet habens tacitam anteriorem: tñ z ita Bal.Saly.z alij doc.tenent in.d.l.assiduis. ita clare vult Jmo.in.c.ex lris.de pigno.super glo.in ver.fauor.dum in glo.ibi in ver.sed nō habentibus expressas z̄c.dicit supple priores tpe: z ita videt tenendum qcqd aliud ibi dicaī in apostilla ad lec.Bal.que est ea rōne maxime duz allegat no.per By.in regula qui prior.de re.iu.in.vj.nā By.vult q tacita prior preferatur expresse posteriori: quantūcūq; ipsam hēat fiscus per.l.j.que est vnica.C.rez alie.gerē.z̄c. z sic etiam dum Ange.de are.in.§.fuerat.sup glo.in ver. creditoribus.tenens aliter z sic q mulier habens tacitaz nō preferatur habenti expressam ēt posteriorem z presupponit ita velle glo.vz.z ibi.z in.d.l.assiduis.z in.c.ex lris. erronee loquitur qz nō est verus: ita velle glo.z veritas est in ꝛrium vt patet ex p̄dictis z maxime ex eo qō dicit By.
53 in.d.regula qui prior.† Adonetur etiam not.q.circa.d.l. assiduis.an qō ibi disponitur locum sibi vendicet: nō soluz in dote data: sed etiam in dote confessata quam in negata nam breuiter decidit glo.in ver.data.in.d.l.per illum tex. ibi.Si tamen re ipsa fuerint date z̄c.sed ibi Bar.alr declarat tex.z glo. Moderni z Moderniores doc.hic satis per extensum prosequūtur banc.q.tangentes etiā aliquid respectu aliox priuilegiorum dotis an habeant locum in dote confessata z late per dñm meuz in dicto suo tractatu in.d.x.parte.vbi diuidit.q.in duos articulos. Primus est an talis dos sit priuilegiata respectu viri z eius heredum. Secundus est respectu tertij siue tertiorum. ego alō feci latū consilium de hac materia examinando tam confessione emanata constante matrimonio q̄z soluto matrimonio: z in vtroq; casu quid dicendum tam respectu viri q̄z tertiax personarum z est dictum consilium numero.liij. incipien. responsio decisiua etiaz simplex z̄c. Et postea sepius in materia habui consulere. nam in ꝓfilio.c. occurrit consulere z consului: an confessio recepte dotis ipsius mariti iuuet fratres vxoris a quibus dicit accepisse litigando tamen cum alijs: z sic faciendo talem confessionez in iudicio cum alijs q̄z cum ipsis fratribus vxoris imo ipsis absentibus: z itex in consilio.ccxxviij.ꝓsului. an confessio recepte dotis facta constante matrimonio preiudicet viro z suis heredibus: z an possit reuocari z an reuocata censeatur per testamētum viri relinquentis pro restitutione dotis minorem quātitatem quam confessatam.† Et an hoc priuilegium ante lationis competat marito petenti dotez vel extraneo dotē
danti z sibi reddi stipulanti ponit Jmo.§.glo.prima.z de extraneo reassumit hic Alexan.concludens post Nico.de neapo.z Jmo.q non competat extraneo cui etiam nō cōpetit priuilegium tacite stipulationis: nec etiam hypothece vt clare dicit ipse Jmo.z satis vult ipse do.Alexan. de quibus feci mentionem.s̄.in priuilegijs primi tpis.duz gl.
54 ponit de ꝓuilegio tacite stipulatōis z hypothece.† Aliud priuilegium ponit glo.respectu huius tertij tpis qz mulieri dotē repetenti compensatio obijci non pōt: vt.l.vnica.§. faceat.C.de rei vxo.actio.vbi tamen nō ꝓhibetur compensatio datis terminis habilibus: sed retentio de quo ibi z in .l.diuortio.§.ob donationes.z.l.rei iudicate.§.j.j.eo.z ibi vide dicta z per dñm meum in.viij.parte sui tractatus.in
55 primo priuilegio dicte partis.† Expeditis priuilegijs que glo.respectu cuiuscūq; ex dictis tpibus enumerare voluit Q p.ꝛ hūc tex.z superius dicta q imo dos non est semper z vbiq; ꝓcipua mariti: n.pro dote ab ipso exigenda non potest conuerti vltraq̄ facere possit: vt.l.maritum.j.e.qō est in tantum ꝛ dotem q in hoc nō solum prefertur imo ꝓcedit a pari cuz aliis iuribus z qō plus est ēt deterioris est cōditionis cuz si intententur alie actiones ad alias res regulariter dentur etiam vltraq̄ facere possit ipse cōuentus: glo.igitur respondens ad hoc cōtrarium dicit ad ter. subaudiendum verbum fere vt detur intelligi in aliquo casu dotis causam non esse priuilegiatam: z ita Bart. z doc. transeunt z si By.voluerit talem subauditionem non fore necessariam: cui tamen ꝛdicit Bar.deducendo q statibus etiam dictis By.congruit imo necessarium est ad tex.sup-
56 plere dictam dictionem fere: prout facit glo.† Que iuncta huic textui inducitur per By. Bart.z doc.ad.q.de teste vt licet dixerit.x.siue.xx.vel.xxx.annis.aliquem semper aliquam rem possedisse non reddatur falsus: licet ꝓbetur q ille aliquo tempore absens fuerit: quia dictum testis loquētis per dictam dictionem debet intelligi probabiliter z discrete non cauilloſe: ad qō glo.no.in ver.ꝓtinue.in.c.fi.de ver.signi.que allegat multa ex iuribus: que allegat Bart. hic. Et sic verba testis intelligi debent q fere semper.i.tēporibus congruis z tempore recollectionum viderit eum possidere.i.sibi responderi de fructibus. Ex quo probatur continua possessio vel q viderit eū semper valentē vti possessione: licet semper in ea non fuerit. vt hic vide per Bart. qui loquitur respectu excusandi testem a falso. alias autez qualr ꝓbet continua possessio remittit ad no.in.l.sup lōgi. .C.de prescrip.longi.tempo.p Cy.z per alios in.l.celsus. j.de vsuca.vbi per ipsum Bar.in vl.col. Et intellige dicta Bart.nisi probaretur illum de quo testis deposuit vidisse semper per.xx.siue.xxx.annos possidere absentē fuisse tanto tempore. Ex quo presumitur oblivio: z per consequens amissio possessionis iuxta no.in.l.fundi.§.j.j.de vsucapio.z in.l.j.C.de seruis fugi.cuz si. Et vide hic latius per doc.alios quibus modis limitantes z declarantes dicta Barto.hic z per Areti.in notabilibus presentis.l. ¶ Vltimo glo.dicit q priuilegia huius tertij temporis adaptantur etiam ad ꝑm tempus vbi dicto tempore dos repeti potest: puta iuxta terminos.d.l.si constante j.eo. z.l. vbi adhuc.C.de iure do. Et subdit q adhuc alia exempla in quibus dos est priuilegiata vltra predicta: z sic adhuc vltra.s̄.enumerata sunt alia que inuenire magis laboriosum est quam subtile dicit ipsa glo.in vltimis verbis in concordantiam tex.allegando.l.in ambiguis.s̄.de iure dotium. Et aliqui docto. hic sumpta occasione ex verbis glo.exordiuntur enumerationem priuilegiorum dotis cumulando plura quā inuenire potuerunt. Sed quia de his iam plures facti fuerunt tractatus qui impressi habentur premanibus: ideo omitto aliter in his insistere cum quodlibet facile erit reperire
57 in dictis tractatibus. ¶ † Glo.in versicu.vbiq; z̄c. exponit textum in hoc verbo tribus modis: z illam amplectitur Barto.tamquam magis congruam vbiq;.i.omni loco cum hoc sit aduerbium tpis. Et tñ.ad.§.z cum lex inl. .l.j.C.de rei vxorie.actio.vbi dicitur quod in solis fundis italicis erat per.l.iuli. interdicta alienatio: z sic non in omnibus

omnibus locis votes erant ꝓuilegiate:naz dicit Bar. hoc ibi nō ita affirmatur ſed refertur quorūdā iuriſcōſultorum opinio dubia que non approbat:vt hic ⁊ ibi patet. Sz vt dicit ꝟ Jmo.imo iſta erat opi.certa ⁊ approbata ꝟz.l.iul. vi ꝓbat tex.inſti.qb⁹ alie.lz vel nō.in ꝑn.Et ꝓpea Jmo.dic̄ q illa opi.erat añ bāc.l.ſz p iſtā.l.illa opinio fuit correpta ⁊ fuit indnctus:vt in oi loco ipſa dos eēt ꝓcipua ⁊ ita trā- ſit hic do.Alexan.ſz ꝯ hanc opinionē facit idem ꝑncipium inſti.qbus alie.lz vel non.⁊.d.§.⁊ cum lex iul.in quorum vtroq; ꝓſupponitur q impator in hoc correpſerit.l.iul.qō repugnat ei qō dicit Jmo.⁊ Alex.q per hanc.l.lex iul.eēt correpta ⁊ extenſa etiam ad fundos prouinciales:⁊ ſic ad oēs.Et ꝓpterea pro tollendo dicto ꝟrio tenēdo dictaz ex- poſitionē vbiq;.l.in oi loco poſſet rn̄deri q ꝓcedit tex.re- ſpectu alioꝝ ꝓuilegioꝝ.nō.n.ſolus reſpectu interdicte alie- nationis:ſed multis ⁊ pluribus reſpectibus ipſa dos erat ⁊ eſt ꝓuilegiata:vt patet ex dictis.§.primis gl. Vel dicas ſm Are.q lz in aliquo loco nō ꝓcedat vt dos ſit precipua: nō ꝓpterea dictio vbiq; pdit ſuaz vniuerſalez nām:put.§. pri.glo.vidimus de dictione ſemp.dum ſupplet fere ⁊ fa- cit qō alꝫ habeꝫ de vniuerſali ois vel vnuſquiſq; ⁊c̄.in.l.j. .C.de ſac.ſan.ec.⁊ in.l.inter oēs.§.qui ſatisda.cogan.cū ſi. Que rn̄ſio nihil valet qz ſm.l.iul.magis vniuerſalis erat pmiſſio alienationis q̄ꝫ interdictio.Ex quo in ſolis fundis ſtalicis erat ipſa interdictio. Et ꝓpterea nō cōgruit vt nō obſtante pmiſſione alicuius loci ꝓut dicit Are.verificetur in ſua vniuerſali nā dictio vbiq; cuz interdictio eſſet vt eſt dictum particularis ⁊ pmiſſio vniuerſalis:vnde qō dixi vī
58 verius. ¶ †Glo.ſup ver.⁊ rei.p.in ꝑn.exponit tex.ex qua expoſitiōe deprehendit q in dotibus ꝑncipalr vertitur fa uor ꝓuatus ſecūdario añ publicus:de quo fuit dictuz etiā in tex.⁊ patet hoc eſſe vez ex diſtin.quaz ponit hic Bart. ꝓſiderando publicā ⁊ ꝓuataz vtilitatē pluribus modis.⁊ ēt p ℣Dau.ſuper tex.qui ex hoc infert q mlier tali vtilitati renunciare pōt cū iuramēto ad qō.c.cuz ꝓtingat.de iu.iu. a ⁊.c.lz mulieres.e.tl.li.vj.ª An añ ex alīs rōnibus mulier ſit ꝓuilegiata q̄ꝫ rōne hic expreſſa dicas q ſic:vt pz ex.l.aſ- ſiduis.C.qui pi.in pig.habe.⁊ tactuz fuit.§.in tex.⁊ tangeꝫ J.dō tangenꝫ dicta Bar.in qōnibus in ſequēti glo. ¶ In ſcōa pte que incipit ibi.Item no.q rō ⁊c̄.glo.not.ex ß tex. q rō ꝓuate ⁊ publice vtilitatis ſimul cōcordant in ipſis dotibus:alꝫ añ ſi diſcordent dicit glo.ꝓferri publicā:vt.l. vnica.§.fi.C.de cad.tol.vbi tex.ꝓbat ēt in ꝓuata vtilitate cōcernēte ipſuz ꝑncipez hoc ꝓcedere que tñ alꝫ dō vtilitas publica:vt.l.p.C.de primi.li.xij.⁊ ß p Bar.in ſcōa vtilitate quā ꝓſiderat.Ad maiorez.n.declarationez latius exordiꝫ nam ꝓſiderādo publicā ⁊ ꝓuatā vtilitatē in quadruplici dōia ⁊ declarando an ⁊ q̄ſi vna alteri ꝓferatur vel ſimul ꝓcurrant.Que dicta Bar.no.⁊ tene mēti. Et inter cetera illud qō ipſe dicit q ſcōa publica vtilitas que eſt circa ea que bz camera fiſcalis nō ꝓferꝫ tertie publice vtilitati que ꝑncipalr eſt ꝓuata ⁊ ſecūdario publica ꝓut eſt q mulieres ſint dotate:vt in tex.nr̄o cū ſi.Sed ſimul cōcurrunt iſte vti litates:vt.l.ij.C.de ꝓuil.fi.lz fallat in caſu ſpāli.d.l.ſatis.C. in qui.ca.py.ta.ꝯba.Naz habes ex his dictis Bar.q ipe intēdit q dato ꝓcurſu dotis ⁊ fiſci cā vni⁹ nō ꝓferaꝫ alteri. †Et ſic ſi reperiant duo inſtr̄a ꝓfecta eodem die vnum do- tis aliud cōcernens cōmodum fiſci nec appareat de ꝓrio- ritate vel poſteriozitate nō ꝓſumetur prius factū inſtr̄m do- tis ꝓut ſi aliud inſtr̄m ꝓuati eodem die ꝓfectum eſſet:vt de claratū fuit.§.in tex.in ꝑmo no.vbi feci mentionē de his di ctis Bar.hic q velit ꝟrium eius q in hoc vult Bal.in.l. dotis.C.de in.do.⁊ multi alij in hoc tex.ipſum intelligētes ſm q exemplificat Bar.indiſtincte:⁊ ſic cuiuſcūq; alteri⁹ ſit inſtr̄m ꝓfectuz eodez die quo inſtr̄m dotis. Et alr ſuper hoc nō inſiſto:qz plene diſcuſſa fuit hec difficultaſ.§.in tex. ex quibus ibi dictis facile patere pōt:q alij fuerunt ⁊ ſunt qui latius ⁊ melius declarauerunt mām quos nō viderūt vel tacuerūt ℣Papienſes hic ſibi in ea declarationis pro- gatiuam aſcribentes ⁊ ſi tñ(ſalua pace)ſatis imperfecte ⁊ inuolute id qō in ea adducūt dicant ⁊ deducant.Adde

ēt duz Bar.declarat an publica vtilitas ſcōa:⁊ ſic vtilitas fiſci ꝓferatur quarte vtilitati.⁊ determinat q in iure tam queſito ſic p totū ti.C.de pri.fi.habes.n.ex dictis ſuis q nō ꝓcedit qō ipſe dicit in.l.nō puto.j.de iu.fi.q in dubio ꝯ fi- ſcum de quo ēt dixi.§.in tex.Et vide hic Are.ad fi.q dicta Bar.dum ꝓſiderat multipliciter publicā ⁊ ꝓuatā vtilitatē ⁊ an ⁊ q̄ſi vna alteri ꝓferaꝫ qz eius dicta defendit a qui- buſdam alīs dictis eiuſdēmet Bar.Vide ēt hic Jmo.⁊ la tius dn̄z Alexan.deducentē q imo publica vtilitas quam quarto loco ꝓſiderat Bar.que eſt q bona ſint diuites af- ferre pōt vtilitatē ēt in vniuerſo.De quo ēt hic p Seneſes qui latius examinat dicta Bal.in hac mā. Et aliquid etiā p dn̄m Alex.⁊ aliquos alios qualiter publica vtilitas pre ferat ꝓuate.Et alia forte non fuit intētio Bar.q̄ꝫ Jmo. dum cōſiderat bona eſſe diuites qz ſine adiectione cāe dī cōtinere vtilitatez in quolibet particulari ſepatim non vīt vbi ergo iminet aliqua publica neceſſitas vel vtilitas illa eſt adiectio cāe.Et hoc modo vz ſine adiectione cauſe pōt dici q Bar.ꝓſideraverit ſcōam publicam vtilitatez quate nus vult q illa nō afferat vtilitatez in particulari:nā ex cā vel ipſa data pōt afferre etiā vtilitatē in particulari qz par ticulares non exburſabunt:iuxta no.in.l.j.§.q ſi nemo.§. qō cuiuſq; vniuer.nomie.ſtante.n.cōi burſa nō deuenitur ad collectas alꝫ ſecus:vt.d.§.q ſi nemo.⁊ bī ēt p doc.in.l. iiij.§.actor.j.de re iudi. ¶ In tertia pte que incipit. Item no.intereſſe ⁊ c̄.glo.notando tollit ꝟrium:vt hic etiaz per Bar.in.v.op.cōſiderando quoddam intereſſe in eſtimabi le ⁊ hinc ſumpta occaſione aggredit ipſa glo. diuiſionem ſine diſtin.intereſſe in quotuplici differentia ſit:que eſt ma teria de qua in.l.vnica.C.de ſen.que p eo.qō intereſt ꝓfe. ⁊ in alīs locis hic adductis per doc.dixi aliquid in.c.con- queſtus.de vſu.de intereſſe lucri ceſſantis an veniat non ſolum intereſſe damni emergentis poſt moram etiam de
59 iure canonico. ¶ †Glo.in ver.ad ſobolez ⁊c̄.exponit ſine declarat tex.vt in ea ex qua dum dicit.i.ad nubenduz:⁊ ſic pariendum ⁊c̄.Infert Jmo.a ꝟrio q mulier nupta nō ha beat priuilegium in dote quam dederat primo viro. Ex quo iaz nupſit.†Et mulier ſterilis infert ſimiliter a ꝓtrario ſenſu illorum verborum:⁊ ſic ad pariendum ⁊c̄.q nō ha beat priuilegiata dotis quaſi in ea etiam ceſſet rō ob quaz videntur priuilegia data dotibus:vz ad procreationem ſo bolis. Sed in vtraq; queſtione determinat ꝟrium Jmo. prout ⁊ Bar.hic in.iij.⁊.iiij.q.⁊ ita cōmuniter tranſeunt doc.hic qui cōmuniter ſuper tex.tangunt iſtas queſtiones ⁊ de prima per Bar.etiaz ⁊ doc.in.l.nupta.j.eo.⁊ de ſcōa in.l.ſi quis poſthumos.in ꝑn.de lib.⁊ poſt.potiſſima doc. ita concludentium ratio eſt:quia non ſola iſta eſt rō dandi priuilegia mulieribus in dotibus vel circa dotes vt poſſint nubere ⁊ ſobolem procreare:ſed etiam ſunt alie plures vl tra predictaz de quibus maxime in.d.l.fi.C.qui po.in py. habe.que etiā ex eo maxime facit ad propoſitum qz ꝓbat q etiam liberis primi matrimonij circa recupationem do tis materne dantur priuilegia:⁊ tamen in ipſis aliquo mo do non congruūt dicte rationes ergo multomagis ipſis mulieribus dentur talia priuilegia:licet iam nupſerint ⁊ quamuis ſint ſteriles:⁊ ad hoc dicta.§.in glo.j.ad intelli gentiam.l.qui liberos.§.de ri.nup.an filia iam nupta de beat dotari a patre.Et hec faciunt vt etiam ſi nā mulier in habilis ſit ad generandum nihilominus habeat dotis pri uilegia:⁊ multomagis ſi ex accidenti: licet in hoc vltimo contrarium tenuerit ℣Bet.de bellaperti.⁊ in precedenti Barto.in.d.l.ſi quis poſthumos.in princi.cum quo doc. ⁊ ibi ⁊ hic tranſeunt reprobato eo quod dicit ℣Be.per.d. .l.ſi quis poſthumos.vbi ꝓbatur in talibus magis attēdi debere naturam q̄ꝫ accidens.Sed ꝯ dictū Bar.de ea que natura nō poteſt generare:vt dixi etiaz facit quia militant etiam in ipſa alie rationes ex quibus mulieres in dotibus ſunt priuilegiate niſi dicas q omnes dicte rationes mi litant matrimonio ſubſiſtente vel ſaltem naturaliter va lente ſubſiſtere:quod non eſt in tali muliere a natura inha bili ad generandum vt quia arta ⁊c̄.iuxta.c. fraterni-

a ¶ Li.vſ. Et hic per Are.in fi.⁊ dictuz fuit aliquid ēt ſup glo.in ver.ſem per.circa priuilegium in alie- nationis.

tatis.de frigi.ꝛ maleficia.secus autem si ex accidenti vel ex aliquo ciuili impedimento matrimonium subsistere nō posset:quia tūc oīno mulier est priuilegiata in datis ꝓ dote:vt.l.si cū dotē.§.fi.ff.eo.ꝛ aliquid dictū fuit.ff.in rubrica doꝛ tactum fuit an aīa mr̄imonium ꝯctum vel ipso ꝯcto:iꝫ nulliter vel minus valide dicatur dos de quo ꝓ dñm meuꝫ in.d.suo tractatu in ꝑma pte.vbi plene tractat quot modis dicetur dos ꝛ in vltima parte examinat:an dos putatiua 60 béat priuilegia dotis vere. ¶ †Glo.in ver.ciuitatē ꝛc̄.declarat de qua ciuitate intelligatur ꝛ rñ.put in ea subdens aliqua que approbant doc. Et banc glo.no.Jmo.ꝙ sicut appellatione vrbis in dubio venit Roma.ita appellatiōe ciuitatis ad qō insti.de in.nā.gen.ꝛ ciui.§.sed ius quidem 61 ciuile.ver.sed quotiēs.nō addimus nomen ꝛc̄. ¶ †Gl.si.in ꝑn.exponit tex.necessariuꝫ.i.vtile ꝛc̄.qō no.ꝛ no.sine allegat banc glo.Bar.hic in vj.op.in fi.dicit ꝙ iste tex.facit ad illud qō no.in.l.j.in fi.de stu.libe.vr. ro.lib.xj. vbi glo. arguendo ex eo ꝙ vertit publica vtilitas vt ciuitas repleatur sapientibus boibus determinat ꝙ faber nō possit malleare prope scholas ne impedimētū prestet doctoribus legentibus ꝛ scholaribus audiētibus quā.q.latius ꝓsequit Bar.Et cōcludit rem esse arbitrariā iudicis q tñ in dubijs debet ꝑferre doctoreꝫ fabro:qz si ita dicimus in dote vt in dubio ꝓ ipsa fiat interpetratio ꝛ iudicet:vt hic.l.cum si. multomagis est dicendū in doctore intēdēte ad cām ꝛ vtilitatem studij:qz in hoc vertit publica vtilitas in cōi ꝛ in quolibet pticulari:qz quilibꝫ pōt audire doctorē ꝛ discere ꝛ sic ista est publica vtilitas ꝑncipalr ꝛ in cōi ꝛ in particulari qō nō est in ipsa dote:qz ibi ꝑncipalr vertitur vtilitas priuata:vt p ipsuꝫ Bar.ff.in quarta op.ꝛ ꝙ cā studij ꝓcernat ꝛ cōtineat publicaꝫ vtilitatēꝫ ꝓbat.§.fi.in ꝓhe.institu. †Et subdit Bar.ꝙ illud qō dictū est de fabro exñte penes scholas hꝫ locū ꝛ ꝓcedit in fabro exñte penes domuꝫ doctoris vel scholaris vt possit vel debeat expelli ꝝm distin. factam in fabro existente.iuxta scholas equipando in hoc scholares doctoribus ꝑut alr in.l.legatis seruis.§.ornatricibus.de leg.iij.vbi Bart.an ꝛ qñ in quibus scholares eqpent doctoribus ꝛ in quib⁹ hēant iura que hñt ipsi doctores.Et in hoc casu ꝛ in his terminis ꝓfert ꝓprie.l.nr̄a. ꝝm Bar.qz.l.ꝑncipalr hic vertit vtilitas priuata doctoris vel scholaris q querit iuxta domū nō hr̄e tale impedimētū ꝛ rumorē talis fabri.Secūdario aūt vtit vtilitas publica apta afferre vtilitate ꝛ in vniuerso ꝛ in particulari ꝑut dr̄ in dote vt est ꝓxi.dictum sup dictis Bar.in quarta distin. de quibus fuit dictū.ff.in glo.in ver.ꝛ rei pub.ꝛ c̄.ex eo tñ ꝙ ista.l.loquit vbi iura pluriū ꝯcurrunt circa idem:ista.l. non facit ēt ad banc.q.ꝑut nec ad ꝑcedentē vt ipse Bart. dixit:naꝫ ꝑut in illa.l.vꝫ.qñ faber est iuxta scholas est vex ꝙ quilibet optatur in suo.Jta ēt est in ista qñ faber est iuxta domuꝫ doctoris vel scholaris:qz quilibet optat in suos vnde isto respectu ꝛ ista ꝯsideratione ista.l.nō facit ad aliquaꝫ ex dictis questiōibus.Sꝫ inquātū in ista.l.ponderat fauor public⁹ siue rō publicevtilitatis ista.l.facit ad vtrāqz .q.ad precedentē a maioritate rōnis cum in ea vertat vtilitas publica apta afferre vtilitatē ꝛ in quolibet pticulari ꝑut cōsiderat.ff.Bar.in.d.iij.distin. Ad sequentes autem facit a paritate rōnis cum in ea vertat fauor publicus secūdario aptus tñ afferre vtilitatē ꝛ in vniuerso ꝛ in quolibet particulari etiaꝫ vniuersalr ꝓut in dote. Et ista est vera Bar.intentio qui ex his patere potest ꝙ in dictis suis non implicat aliquam repugnantiaꝫ:licet prima facie in eo ꝯrietatem hr̄e videatur: ꝙ primo dicit hanc.l.nihil facere ad.q.postea videt ꝯrium affirmare.Et ad ea que Bar.dicit in finalibus vbis suis:vide dicta.ff.in tex.in ꝑmo nota. ꝛ aliquid hic ēt per Senenses ꝛ Papienses qui Papiēses nō ꝓceperunt mentem ꝛ inductionē Bar.d.l.assiduis. §.exceptis.quā in finalibus verbis allegat Bart.Et vide doc.hic qui cōiter transeunt cum dictis Bar.licꝫ aliqui inter quos Jmo.pungant aliquid ꝯ Bar.inquātū vr̄ velle a pari ꝓcedere scholares ꝛ doctores cuius tñ dictum in terminis qōnis quaꝫ monet sine dubio ꝓcedit per.d.l.j.in fi.

.C.de stu.li.vr.ro.vbi pr̄ificantur quo ad hoc vt eoꝝ studium impediri nō debeat.Quo autez ad alia recurrendū est ad Bar.in.d.§.ornatricibus.vbi distinguit in materia ex cuius dictis Jmo.habuit ea que in hoc hic adducit.

Soluto matrimonio. Bini de to

tam.l.ꝛ subdiuide hoc ꝑncipiū:vt hic ꝓ Bar. 1 vsqꝫ ad.§.ꝙ si in pr̄io.† Dos soluto matrimōio restitui mulieri debꝫ.Et ab initio ipsi mulieri ꝑmitti dꝫ nō alij si marito nocere posset.hoc.d.vsqꝫ ad.§.ꝙ si in patrie. 2 ¶ †Mo.ꝑmo ꝙ iꝫ dos detur vt perpetuo ꝛ semp sit penes virum:vt.l.j.ff.de iu.do.tñ illud verbū ꝑpetuo siue semper intelligit donec durat mr̄imonium.soluto.n.matrimonio ipsa dos restitui dꝫ:vt est casus hic imo aliqñ etiā cōstante mr̄imonio iuxta termios.l.si ꝓstāte.ff.eo.ꝛ.l.vbi adhuc.C. de iu.do.ꝛ in alijs casibus de qbus hic in glo.j.sup qua dicetur:ꝛ sic dictio ꝑpetuo vel semper intelligit vsqꝫ ad tps restituende dotis ēt ꝓstante mr̄imonio:ꝛ ad hoc gl.in ver. semp.ff.l.pri.dum ponit spālia scōi tpis:ꝛ allegat.d.l.vbi adhuc dicens ꝙ illa inducit speciale ꝯ id qō a principio partes senserunt:vt.d.l.j.de iure do.quasi velit glo.partes sensisse vt ꝑpetuo ꝛ semper constante matrimonio dos sit penes virum:nō autem illa glo.sentit nec vult partes sensisse vt perpetuo ꝛ semper indistincte:ꝛ sic etiaꝫ soluto matrimonio dos sit apud virum:qz ipsa facit vim in eo quod repetitur constante matrimonio:ꝛ hoc vult esse ꝯ id qō partes a ꝑncipio senserunt quicquid aliud velit hic Alex. allegans.d.glo.cum soluto matrimonio ꝙ repetatur dos ꝓter vel ꝯ ꝓpositum partium a principio nō loquatur illa glo.Que bene veruꝫ est ꝙ sentit ꝙ in illis terminis sit speciale in dote ꝙ ꝯ ꝓpositum ꝛ intentionez que siue qō a principio fuit inter partes repetatur dos qō tamē repro bat Alexan.post Pau.de cast.de quo tamen mentionem non facit †qz alr est ꝙ ex̄ id qō agitur actio oritur:vt.l.fi is qui.in fi.ff.commoda.vnde non est speciale in dote nec in illis terminis glo.in.l.ff.pri.nec in terminis huius.l.ꝙ actio detur ꝓter vel ꝯ ꝓpositum partium:cum alr etiā hoc sit vt est ꝓxi.dictum ꝛ probatuꝫ per.d.l.si is qui.in fi. 3 ¶ †Sed tu dic ꝙ in terminis dotis repetende siue soluto mr̄imonio siue etiā ipso constante nō datur actio ꝓter vr̄ ꝯ ꝓpositum vel intentionem partium que vel qō a principio fuerit cum partes censeantur voluisse ꝛ velle qō de iure cōmuni vel etiam municipali disponitur in materia super qua ꝓtrahunt iuxta no.per Bar.in.l.vt iurisiurādi. §.si liberi.ff.de oper.lib.vndeverbum perpetuo vel semper intelligunt partes ꝝm subiectaꝫ materiā.l.pater seuerinā. §.conditionum verba.ff.de condi.ꝛ demon.ꝛ.l.si vno.ff. loca.ꝛ qō Barto.dicit per illam.l.in.l.j.§.nec castrense. de colla.bono.de sponso mittente ornamenta sponse portante vtente verbo dono ꝛc̄.ꝛ ad hoc de verbo perpetuo ꝙ intelligatur ꝝm subiectam materiaꝫ. Ex quo varias habet significationes tex.ꝛ glo.in.l.j.ff.pro so.Et ad illud de dictione semper ꝙ recipiat aliquaꝫ restrictionem dicta.ff. .l.pri.in.d.glo.in ver.semper.ante fi.Speciale ergo in dote ꝙ constante matrimonio repeti aliquando possit est respectu regule que se habet in contrarium ꝙ soluto matrimonio repeti possit:vt videbimus.ff.in gl.j.non est ergo in dicto casu speciale quia ꝯ ꝓposituꝫ ꝛc̄.vt dicit glo.ff.l. pri.vbi autem soluto matrimonio repetitur non est aliquo respectu speciale nec tunc etiam ꝯ vel ꝓter ꝓpositum partium repetitur quicquid aliud velit dñs Alexan. 4 ¶ †Qui ex eo qō dictum est dictionem perpetuo accipi vario modo cum aliquando reperiatur accipi vsqꝫ ad centum annos:vt.l.annua.§.atticia.in fi.ff.de anu.lega.ꝛ ibi Bar.post glo.allegātē iura que probant de centuꝫ annis. Refert se in.q.facti consuluisse ꝙ grauamen impositum heredi de prestando certum quid perpetuo cuidam ecclesie intelligeretur vsqꝫ ad centum annos:non autem in infinitum:licet dicat alios consuluisse contrarium:sed ꝙ succubuerūt sꝫ Bar.in.d.l.annua.in fi.se non firmat:sed se remittit ad dicenda in.l.penul.eo.titu.ꝛ in.l si vs[illegible] municipibus

municipibus.ff.de vsufruc.le.vbi Bar.post glo. decidit ad
pte p qua psoluit Alex. pcludens legatū annuū egparari
legato vsusfructus: nisi in his in qbus repit dissimilitudo: sed
in legato vsusfructus relicto municipibus reperit q̄ durat
centum annis: vt.d.l.si vsusfructus. ergo idem erit dūm in
annuo legato relicto ciuitati vel ecclesie ꝛ psiliuꝫ de quo
meminit Alex. est inter suas psilia in.j.vol.nu.lx. vbi plura
adhuc adducit ꝛ forte magis vrgentia ad.d.decis. simplr
.n. arguere delegato vsusfructus ad legatū annuū in indi-
uiduo huius mātis nō pcludit cū in legato vsusfructus sit rō
ne ꝑsōe secus dicendo remaneat inutilis ꝓut alias et pon-
derat hec rō p glo.ꝛ doc. in.l.in annalibus.C.de leg. que
5 nō militat in legato annuo. † Unde melius facit q̄ lega-
tū vsusfructus ꝛ legatū annuum regulr egparant: vt dicit
Bar.in.d.l.si vsusfructus municipibus.ff.p.l.in singulos an
nos.de an.le. aliq tñ hoc dubitant de decisione Alex.p no.
in.d.l.in annalibus. sed ex predictis patere pōt responsio.
6 ¶ †No.ij.ex hoc tex. in pma p̄rio sensu q̄ dos constante
mātrimonio solui siue restitui nō dz qū tñ in aliqbus casibus
fallit vt videbimus ff.in glo.j.ꝛ dictum est aliqd.s.ꝓxi.no.
7 ¶ †No.iij. ex v. nec cogit ꝛ c. casus no. in quo qs inuitus
delegat vbi aliqū incōmodū sentire nō pōt qū est spāle fa-
uore dotis. regulr.n.qs nō delegat inuitus: vt.l.j.ꝛ ibi gl.
ꝛ.l.nec creditoris.C.de nouā.ꝛ ita no. hic Dan. de cast.
dño meus: ꝛ Are.ꝛ tangit hic p glo.fi. vbi videbimus an
sit spāle in dote ꝓut vult glo.in.d.l.j.ad quas se remittit ff.
d.glo.fi.ꝛ p p̄ns est eiusdē intentōis vel idē sit in quocūq;
debitore vt teneat alteri ad petitionē creditoris ꝓmittere
ꝛ sic ꝑsentire delegatōi vbi sibi nō nocet † quasi regulr qs
teneat facere qū sibi nō nocet: ꝛ alteri ꝑdest qū plene exa-
minat Bar.sup.d.glo.fi. ꝛ alig hic sup tex.inter q̄s et dñs
Alex.q pōit et limitatiōes ad id qū p̄ loco no. ex isto tex.ff.
resti.dotis.sol.ma. q̄ tñ magis ꝓgruūt sup gl.j. sup q̄ dicit
¶ Glo.j.qualr intelligat hic solu.matri.ꝛ c. se remittit ad
dicta.s.in rub. vbi glo.magna in v.quarto.ꝛ vlti. dic solu.
matri.ꝛ c. attēdi aduerte: qz nō oio ꝓgruit respectu restōis
dotis ff qua hic tractat q̄ quocūq; soluat mātrimoniū habeat
8 locū ipa restō: vt pz ex seq.gl.dū alle.l.lutius.ff.e. ¶ †Glo.
.ij. in p̄n. tacite querit qñ dos solu.matri. restitui debeat an
statim.ꝛ rñ. ꝓut in ea que vult q̄ olim tam respectu mobi
liū q̄z imobiliū dotaliū hīe locū dilatio ꝑ restōne annua bi
na trina die qū adhuc clarius vult ff.in.l. diuortio.s. inter-
dum. sed reprobat ꝛ ibi: ꝛ hic cōiter p Bar.ꝛ doc.ꝛ quid
ista verba annua bina trina die importent: vide tex. glo.ꝛ
Bar.in.l.iij.ff.de annu.le. ¶ †In scda pte que incipit ibi:
sed hoc fallit ꝛ c. glo. tacite oppo.q̄ imo sol.matri. dos nō
dz restitui: vt.l.lutius ff.eo.ꝛ rñ.q̄ illud qū hic dr̄ in tex. fal
lit in casu.d.l.lutius. qñ.s. culpa mulieris mātrimoniū solutū
fuit quā tñ fallentiam declat glo. nisi vir quoq; deliquerit
vt.l.cū mulier.ꝛ.l.viro ff.eo. paria.n. tunc delicta ꝛ c. ꝛ sīlr
fallentiam sequentem certo modo declat glo. ꝛ ponit plu
res alias fallentias ad regulā huius tex. vt vide in ipsa gl.
cū qua doc. transeunt addentes tñ aliqua ad ampliationē
9 ꝛ declationē dictoꝝ glo. ¶ †Quaz ad p̄mā fallentiaz addit
q̄ si ipsa uxor fuisset adulterata pderet dotē: imo et dota-
litiuꝫ vt dicit tex. in.c. plerūq;. de do. inter vi. ꝛ uxo. vbi vide
gl. declante qualr ibi accipiat dotalitiū. † Et an sicut uxor
pp adulteriū pdit dotē ita vidua cōmittens stupruꝫ pdat
actionē ad ipsam dotē: siue ipsam dotē: ponunt hic papien
ses referentes dicta Dan. q tam ꝑsulendo q̄z legendo te-
nuit q̄ sic ꝛ Alex. ꝛ in.l. sororē. C. de bis qui. vt indi. vbi et
Dan. ponit ꝛ cuius decisionē cogita si facit qū dicūt doc.
q̄ hērdes viri nō p̄sit obīcere uxori adulterium qū vir non
obiecit. ꝛ sic retinere dotē qū dicunt doc. in.d.c. plerūq;. ꝛ
Bar.in.l.rei iudicate. ff. moꝝ. ff.eo. verum est q̄ ibi forte est
alia rō q̄ vir nō obīciēs uxori adulteriū ꝛ ipsam nō accu
sans ꝛ repellens vr̄ remisisse qū nō cadit in stupro cōmisso
post mortē vr̄ cogita. ¶ Addit et Bar. ad declationē scde
fallentie de qua in glo. vltra declationē ipsius glo. nisi vir
pdecesserit: qz tunc et pactū lucrande dotis locuz nō hz vt
.l.j.s. ó pac.do. ꝛ l.j. ff.de do.ple. in qb⁹ iurib⁹ ꝓbat ꝛ bī q̄

si in dictū euentū pactū exp̄sse fcm̄ esset nō valeret qz ꝑ do
tem ꝛ aptū facere remanere ipsam mulierē in dotatā. ꝛ sic
facile impediriuū mātrimonij. ¶ Qō ꝓcedit nō soluz qñ ipsa
mulier facit tale pactū: sed si pr̄ dans dotē p filia: imo qū
plus est et si extraneus dans dotē p muliere tale pactū iniat
ꝛ faciat q̄ hērdes viri lucrent dotē vel ptē dotis ipso viro
pdecedente uxori: vt.C.de pac.puen.l. q̄uis. que lz loquat
in pre Bar. extēdit et ad extraneū dantē dotē: vt p ipm in ꝑsi.
cxxvj. incip. ticius maritauit sororē ꝛ c. q et ponderat gīa-
litatē. d.l.ij. de pac.do. q̄uis ergo pr̄ possit stipulari dotez
sibi reddi ꝛ nō mulieri ꝛ sīlr extraneus. ꝛ et ipse extraneus paci
sci in casum soluti mātrimonij et p mortē viri: vt.l. quotiens.
ff.eo. ꝛ.l. auia. C. de iu.do. ꝛ.l. vnica. s. accedit. C. ō rei uxo.
actio. nō tñ ꝑm dcāz opionē aliqs ipsoꝝ pacisci vel stipula
ri pōt vt dos remaneat penes hērdes viri: ꝛ hanc opi. sim-
pliciter seqr hic Are. Qui tangit an tale pactū eꝝ sup do-
natōe pp nuptias iniri possit vt pdecedēte muliere ipsaz lu
crent hērdes mulieris de quo est tex. cuz glo. in v̄ nex matre.
ꝛ ibi Bal. in.l. qū scitis. s. j C. de bo. qz lib. vbi tñ Bar. hoc
nō firmat eius tñ rōni facile rñdet ꝓut ꝛ hic rñdēt moder
10 niores tenentes cū glo. ꝛ Bal. ꝛ Cuma. ꝛ Are. hic. † Di
cit et hic Are. post Bal. in auc. res que. C. cō. dele. q̄ pactū
de lucranda dote nō pōt apponi vbi feuda in dotez dant:
nisi interueniat cōsensus dñi: vt in.c.j. de inuesti. de re. alie.
fac. Et q̄ tale pactū locū hz et si matrimoniū nō duret nisi
paucis horis ꝛ mométo tpis post Bal. in.l. nō tm̄. C. de le
ga. logr tñ Bal. in lucro statuti: sed idem est dūm in lucro
pueniente ex pacto. Et siue dos sit tradita siue ꝓmissa. vt
a in auc. de nup. s. dotes. ꝛ in.l. ex morte. i fi. C. de pac. q̄ué. a
Et vide ipm Are. ff. p̄xi. s. vbi et hz illud qū hz hic de pacto
lucrande dotis ꝛ donatōis pp nuptias. Que dicta reassūmunt
11 bic senenses ꝛ papienses. † ¶ Et quātū est respectu
p̄rie paciscentis siue stipulantis in datōe dotis filie vt here
des viri lucrēt dotē ipso viro pdecedente tenent q̄ tale pa
ctū nō valeat p.d.l. q̄uis. qcqd alind ibi velit gl. cui⁹ est ꝑ
ria in.l.cū dos. ff.de pac.dota. ꝛ est glo.iij. quā alle. et Are.
ff. s. p̄xi. ꝛ Saly. in.d.l. q̄uis. Jn extraneo aūt secus tenēt: cū
in eo nō militet necitas dotandi ꝓut militat in p̄re iuxta.l.
q liberos. ff.de ri.nup. ꝛ.l.fi. C. do. ꝓmis. cū si. qua necitate
attenta nō valet pactū fcm̄ a p̄re et q̄ ipse ex tali pacto nō
liberet ab iterū dotāda ipsa filia iuxta auc. q̄uis. C. de rei
uxo. actio. nam oino hoc pactum posset p̄iudicare ipsi filie
supueniente diminutōe facultatū p̄ris: ꝛ hanc rōnez sentit
Cy. in.d.l. q̄uis. vbi post Ja. de ra. ꝛ Abar. syli. nō tz gl.
ibi ꝓut ipsam et nō tz Saly. nō obstante dicta rōne quam
sentit glo. q̄ oino teneꝝ pr̄ denuo dotare. nam rñdet vt. ff.
rñdit. Et Cy. post Abarti. syli. videt idez velle et in extraneo
alle. n. in fi. ff. accedit. l. vnice. C. de rei uxo. actio. qui loqr in
extraneo. Preterea Cy. post dcm̄ doc. Abar. syli. dicit gñalr
Aut fuit pactū de remanendo apud virū ex cā lucri. ꝛ tūc
obtinet qū hic dr̄: aut de restituendo. ꝛ tunc. l. auia. l. quo-
tiens. ꝛ. s. accedit ꝛ c. vñ cuz nō explicet de restituendo cui
vr̄ intellexisse siue p̄ri vbi ipse dat dotē siue extraneus vbi ipe
dotat: p̄sozmiter ergo siue p̄r siue extraneus paciscat dotē ce-
dere lucro viri. ꝛ et suoꝝ hērdū mortuo viro ꝛ supuiuente
uxore vr̄ sentire dicti doc. nō valere tale pactū. Et hoc vr̄
tenendū qcqd secus teneant dicti moder. facientes dr̄iam
inter p̄rem ꝛ extraneū dantē dotē: nā q̄uis in extraneo nō subsit
necitas dotandi ꝓut in p̄re tñ subest rō q̄. s. accedit. solus
vr̄ ꝓmittere ipm stipulari vel pacisci in sui utilitatē: nō er-
go in utilitatē hērdū viri in p̄iudiciū mulieris supuiuentis
maxi. pp auctē Bar. ꝛ aliosꝝ q sequunt hanc opi. vr̄ tenen
dū. nam et senenses fatent q̄ in iudicando durum esset re-
cedere ab hac opi. que in dubio pcederet vbi pactuz esset
simplr interpositū p extraneū: qz nō intelligat ꝓmoriente viro
ꝑm ipsos senenses q male alle. Cy. in hac mā: qz ipse tz vt
p̄xi. retuli ad quē ꝛ alios doc. vz. Ja. de ra. ꝛ Abar. syli.
remittit Ange. in.d.l. q̄uis. ꝛ sic nō est verū q̄ teneat ꝑtū
eius qū supra est ꝓclusum in hac. q. lz et pdicti. alr referant
velle ꝛ tenere Ange. p opi. tñ q̄ in extraneo nō sit idem dūm
qū in p̄re satis vī stringere. l. ob res. ff. s. de pac. do. vbi dr̄

a ¶ De pac. cōuen. Ad qū videdicta. s. in ru. an pactum vel statutū de dote lucranda hēat locuz do te non tradita: sed ꝓmissa de quo etiaz p Saly. i.l. si cōstante. v. sed si econtra. C. de do. ante nup.

q̄ liberā ptātē hz ipse cr̄neus votans a pn. qōcūq; pactuz
ēt in pindiciū mulieris apponere .nisi p Bar. ⁊ alīs rn̄. q̄
oz intelligi qn̄ ad suiutilitatez tale fcm̄ apponit: sed rō gn̄a
lis illius tex. facit in p̄riuz vn̄ cogita. ⁊ vide qz ēt. d.l. cum
dos facit sikem rōnē. ⁊ tn̄ ibi glo. restringit p. d.l. q̄uis. ⁊
ibi. s. in. d.l. cū dos. glo. alle. in pcordantē. d.l. ob res. §. j. ⁊
est rō fundata in. l. In traditōibus. §. de pac. Quakr aūt pa
ctū de lucranda dote in casum diuortij opēr vel hēat locū
vide glo. ⁊ Bar. in. d.l.j. de do. ple. que dicta reassūmunt
12 hic senenses: ⁊ ēt p glo. in. d.l.ij. §. de pac. do. ℣ †Adde ēt
fm̄ Pau. de ca. ⁊ dn̄m Alex. hic q̄ illud qō dicit hic glo.
de pacto lucrande dotis q̄ eo stante nō oz restitui dos eo-
dem mō si extaret statutū deferens viro lucrū dotis p̄dece-
dente vxore: qz tunc nō tenebit vir restituere dotē sol. ma.
p. l. vnicā. C. si dos p̄stan. ma. facit vltra ipsos: qz si hoc di-
cimus vigore pacti lōge magis est dōm vigore statuti. ar.
no. in. l. nō impone. §. de pac. ⁊ p Bar. in. l. oēs ppli. in. iij.
q. iij. q. p̄n. §. de iurisd. ⁊ in. ℣ Et hoc dicit p̄cedere Pau. ēt
si liberi sup nati fuerint: ⁊ sic extent tpe mortis ipsius mu-
lieris p no. in. d.l. vnica. ⁊ reputat hoc no. Sed Alex. dicit
q̄ hoc nō hz dubiū: ⁊ q̄ plura iura hoc pbāt ⁊ alle. d.l. ci-
cū glo. §. de pac. do. vbi glo. vult p̄decedēte muliere pactuz
hīe locū siue extent liberi siue nō ergo eodē mō locū hēbit
13 lucrū statuti lz extent liberi. ℣ †Sed tu dic q̄ imo dubium
videbat quasi statutū in euētū liberoz ⁊ multo minus pa
ctū nō deferret lucrū. ⁊ sic nō intelligeret pactū fcm̄ in ca-
sum supuenientiū filioz. ar. l. si vn̄q̄. C. de renocan. do. ⁊ l.
cū acutissimi. C. ō fideicō. cū si. †Hinc vt refert dn̄s me⁹ hic
aliq̄ p̄suluerunt in ista ciuitate q̄ renunciatio facta p soro
rē fr̄ibus de bonis p̄nis ⁊ mr̄nis p certa dote sibi assigna
ta p mr̄imonio p̄cto vel p̄hendo nō hīet locuz siue nō sor-
tiret effectū seu renocaret postea susceptis liberis p talē so
rorē p. d.l. si vn̄q̄. ⁊ ar. d.l. cū acutissimi. ita ergo in ppos-
to pbabiliter dubitari poterat. Sed refert ipse dn̄s meus
alios cū q̄bus ipse vr̄ residere p̄suluisse p̄riū p no. in. d.l. vni
ca. ad qō ēt no. in. d.l.ij. §. de pac. do. ⁊ assignat rōnē p quā
⁊ in terminis nr̄is pacti facti de dote lucranda p virū ⁊ in
terminis dicte renūciatōis facte p dcāz sororē tollit motiuū
d.l. si vn̄q̄. ⁊ d.l. cū acutissimi. Ex quo. n. p̄dicta fūt sine fa
cta fuerunt in actu mr̄imonij siue mentione habita de ipso
mr̄imonio vr̄ cogitatū de filijs. ⁊ sic cessat p̄sumptio dicto
rū iurium ex quo in incertis nō incertis locus est p̄iecture. l.
p̄tinuus. §. cū ita. de ver. obli. cū si. ⁊ in terminis renūciatio
nis illud qō dcm̄ extitit est de mente glo. in. d.c. quānis. in
℣. detrimentū. ad qō ēt no. p Bar. in. l. ticia. §. impator. de
le. ij. vbi declat in pluribus qōnibus intellectū. d.l. si vn̄q̄.
⁊ vult hīe locū eius dispōnez ex p̄sumpta mente donantis
⁊ sic renocationez ibi fieri que vt dixi cessat vbi verifīr qa
cogitauit de filijs. Quo ēt ad terminos. l. cū acutissimi re-
fert vidisse p̄sultū p ⁊ p̄ anvbi fuit cogitatū ō filijs siue libe
ris hēat locū dicta dispō: vt puta si filius institutus ⁊ gra-
uatus de restituendo post mortē hēat filios quos nō igno
ret ipse testator. ℣ Sed aduertendū quātū ad id qō dictū
est ad terminos. l. si vn̄q̄. q̄ in p̄riū faciūt no p Bar. in. d.
§. imperator. in vlti. colū. vbi ipse vult q̄ dispō. d.l. tunc non
hēat locū quasi fuerit cogitatū de filijs q̄n hoc exp̄sse p̄stat
cogitasse donantē de filijs. alīs secus sed lz qs in actu mr̄i-
monij doner nō sequit q̄ exp̄sse cogitet de filijs: qz potuit
optime esse q̄ nō cogitauerit hīe vel nō hīe q̄uis mr̄imo-
niū p̄hāt ad p̄creationē filioz: ⁊ maxi. in puella vr̄ hoc sa
tis honestū ⁊ p̄gruere q̄ nō cogitauerit futurā p̄creatōez
Et dicta rōne ⁊ pp dcm̄ Bar. in. d. vl. col. in. d. §. si ipator.
dns Alex. put senenses hic referūt p̄suluit p̄riuz eius qō su
pra relatū fuit q̄ aliq nr̄i doc. p̄sulerūt quo ad terminos
d.l. si vn̄q̄. vz. q̄ nō obstante q̄ donatio facta fuerit in p̄-
cta mr̄imonij vel habita mentōe de ipso mr̄imonio p̄hen-
do nihilominus. d.l. dispō locū sibi vendicet: sed p̄riū est de
mente dn̄i Alex. hic dū ponit dictā limitationē post Pau.
⁊ alle. no. in. d.l.ij. §. de pac. do. ⁊ in p̄si. xxix. in vlti. colū. in
iij. volu. ipse clare vult q̄ dispō. d.l. si vn̄q̄. nō hēat locū re
nūciatōe facta iuxta terminos. d.c. q̄uis. de pac. lib. vj. ad

qō ēt ponderat ibi no. in. d. glo. si. in ℣. detrimentū. Et no.
in. d.l.ij. ⁊ in. d.l. vnica. C. si dos p̄stan. matri. faciunt etiaz
p̄dicta p eo qō nr̄i doc. p̄suluerunt ⁊ p̄ id qō senenses refe
runt p̄suluisse Alex. lz inter p̄silia Alex. tale p̄siliū nō repe-
rierim: ⁊ q̄uis referant q̄ Alex. rn̄debat ad no. in. d.l. vni
ca. tn̄ sue rn̄siones nō subsistunt: vt deducunt ēt ipsi senen-
ses: passus est dubitabilis. Decisio. n. Bar. in. d. §. si impa-
tor. q̄ regrat apparere exp̄sse fuisse cogitatū de filijs strin
git q̄ dōatio vel renūciatio facta in actu mr̄imonij vel ha
bita mentōe de mr̄imonio oino reuocet p supueniētiā filio
rū. Ea aūt que hn̄r in. d.l. vnica. ⁊ in. d.l.ij. vrgent in p̄riū
nisi intelligant fm̄ ea que ponit Bal. in. d.l.j. añ si. C. de in
offi. do. qz vxor susceptis liberis nō declarauit volūtatē suaz
añ mortē q̄ vellet admō donationē siue pactū de lucrāda
dote nō subsistere susceptis filijs: sed si declarasset nō hīet
tunc forte locū qō hr̄ in. d.l. vnica. ⁊ in. d.l.ij. non facta. n.
declatōe vr̄ votans decedere in eadē volūtate: nō obstante
supuenientia filioz fm̄ Bal. in. d.l.j. añ si. ⁊ ita vīr dicti se
nenses rn̄dere ad no. in. d.l. vnica. reiectis rn̄sionibus Ale
xā. nō tn̄ se multū firmant: in p̄tingentia facti hn̄ cogitādū
14 esse: qz rōnes ⁊ auctes vrgent hincinde. ℣ †Adde etiaz
a vltra glo. aliā fallentiā in qua dos sol. ma. restitui nō oz q̄n
maritus supstes esset inops. vxor. n. tunc intestata decedē
te succedet maritus in dotē iuxta auc. p̄terea. C. vndevir ⁊
vxor. ⁊ ita vult hic Pau. de ca. ⁊ ēt dn̄s Alex. q tn̄ dicit q̄
hoc nō p̄cederet si filij extarent: qz tunc sufficeret q̄ mari-
tus in bōis dotalibus filioz hīet vs̄ufructū iuxta. l.j. C. de
bo. mater. cū si. ⁊ vide eūdē in. d. auc. p̄terea. vbi etiā ita tz
put hic. Et an portio de qua ibi debeat p̄ volūtatē defūcti
alīs habui p̄sulere in ciuitate castelli vide doc. in. d. auc. ⁊
vide ēt aliqd p Are. hic in. ij. col. ¶ In. iij. pte que incipit
ibi. Item qō dicit sol. matri. ⁊c. glo. oppo. q̄ imo ēt p̄stāte
mr̄imonio dos restituit. ⁊ rn̄. esse verū in aliqbus casibus
quos enumerat: regula est in p̄riū: vt in hoc tex. cū si. adeo
q̄ fm̄ ipsam si vir soluit dotē ex̄ dictos casus p̄stante mr̄i-
monio nō liberat: nisi quatenus ipsa mulier sit effecta locu
plectior: vt in. d.l. vnica. C. si constan. ma. Et vide Bar. hic
declantē casus fallentie de qbus in ipsa glo. Et illud qō di
15 cit ad declationē. l. qnēadmodū. vult ēt ibi glo. † Et iqnā
tū tangit de viro bānito: an p vxorē dos repeti possit: vide
p eūdē: ad hoc latius q̄z hic in. d.l. si p̄stante. in. v. q. prime
prie p̄ncipalis. j. eo. ⁊ tangit hic Are. transiens cū Bar. lz
nō p. d. §. hec p̄siderantes. in auc. vt oēs. obe. in. p̄in. ⁊ in
auc. de exhiben. re. in p̄n. qz non p̄bant illa iura q̄ q est ex̄
domiciliū suū male vtat suba sua: sed imo in dictis iuribus
hn̄ p̄bat q̄ exiliū siue pegrinatio ex̄ patriaz facile deducit
ad inopiam qō est plus q̄z incipe male vti suba sua: vt pz
ex no. in. d.l. si p̄stante. alij doc. remittunt addicta in. d.l. si
p̄stante. iō hic simplr nō examinando dcm̄ Bar. p trāseūt
cuius Bar. verba i eo ēt no. qō dicit q̄ tertius ⁊ quartus
casus fallentie de qbus in glo. p̄n. dici q̄ sint idem cū p̄mo
nam sentit q̄ in illis casibus p̄t in p̄mo dos dz deseruire
oneribus mr̄imonij qō est dcm̄ no. si p̄cedit ⁊ iure p̄betur
hz tn̄ in se magnā eqtatē: ⁊ satis est de mente Spec. in ti. de
do. inter vi. ⁊ vxo. §. fi. qd si vir ⁊c. vbi in viro bānito ita tz
⁊ hic Bar. ⁊ ēt in. d. v. q p̄me prie in. d.l. si p̄stante. Et no.
casum. l. si marito. qz ēt p̄te bonoz mariti publicata hz lo-
cū repetitio dotis a fisco p ea p̄te: ⁊ sic hoc respectu diuer-
sificat a casu. l. si p̄stante. j. eo. vbi in casu inopie fit repetitio
Preterea ibi fit repetitio a viro vel ab alio q dotē a p̄in.
accepit: in. d. auē tertio ⁊ quarto casibus fit repetitio a fi-
sco: vt ēt hr̄ in. d.l.j. C. de repu. vbi glo. Et no. qō in fi. dicit
glo. q̄ ex̄ casus p ipsam positos nō p̄tingit liberatio si sol-
uat dos p̄stante mr̄imonio. ⁊ idem vult glo. in. d.l. q̄uis. fi
ne in. l. seq. j. eo. ⁊ in. l. cū in fundo. §. vxor. §. de iu. do. in ℣. re
cepisse. ⁊ in auc. de nup. §. dotes. vbi etiā vide glo. declantē
casus de qbus in. d.l. q̄uis. cū seq. cū si. ⁊ glo. in ℣. donatio
nis. vult q̄ p̄ter illos casus nō sequat liberatio viri: ⁊ q̄ nō
possit opponi cōpensatio p virū p̄ter illos casus vel nisi vir
sit effectus locuplectior cū in hoc sonet qō dr̄ ibi q̄ talis so
lutio hēat instar dōatōis: in dōatis aūt nō cadit cōpēsatio
nisi quatenus

a ¶ Dicinde. Et quantū ad intelligentiam .l. cum acutissimi. cuz fi. an locuz habeat vbi cogitatur de filijs: puta quia extant tempore testamēti vt de dicta p̄alūtē dn̄m meū cor. in .l. generaliter. §. cum aūt. C. de iust. ⁊ iubsti. iubcondi. fac. ⁊ per Ro. in cōsilio. cccixx. vbi vult q̄. d.l. cuz acutissimi. cuz si. non habeat locum vbi fuit cogitatuz de filijs. contrariuz tamen videtur de mēte Alex. in p̄si. clxvij. in .v. volu. prout etiaz contrariū tenet dict⁹ dn̄s meus in . d. §. cum autez. dixi alīs i. l. iaz hoc ture. in princi. de vul. ⁊ pu. in pe. no. vbi ponderaui in materia dictū illā tex. cū no. Sui. in. l. precibus. C. de impube.

nisi quatenus ꝓfunx cui est donatus sit effecta locupletior vt ibi dicit glo.ꝛ sequũt Cy.ꝛ cõiter doc. in.d.l.vnica.C. si dos ꝓstan.ma.qcqd aliud voluerit Ja.de are.cuius adductio.Rñ.ibi Cy.ꝛ et Saly.ꝛ facit.d.l.vnica. inquãtus dicit ꝙ dos soluta cõstante mr̃imonio bz instar donatiõis put et.Ḡ.dotes.in anẽ.de nup.ergo nõ bz vim solonis: ꝛ p ꝓs:nõ inducit liberationẽ quasi nõ sit facta adhunc effectum ad qõ in ar.l.ij. in fi.J.de pdi.ꝛ demon.ꝛ ꝑ hac opi. Bar.hic vltra.d.l.vnicã.alle.d.Ḡ.dotes.ꝛ.l.fi.C.de in. do. arguẽdo a spãli illius tex.Et rñ.ad.l.vir vxori.Ḡ.j.C.adueꝛsa.intelligendo ꝙ ibi soluat in casu pmisso solui cõstante mr̃imonio vel bz itelligi ille tex.qñ soluit soluto mr̃imonio vt ibi et vide ꝑ Bar.ꝛ ita dot.cõiter hic transeunt lz Are. ꝓriũ tẽtet tenẽ:ꝛ sic opi.Ja.õ are.eo qꝛ a nullatio solonis facte ꝓstãte mr̃imõio fit fauore ipsius viri:qꝛ bz instar donatõis:vt dõ in.d.l.vnica.ꝛ in.d.Ḡ.dotes.ergo nõ põt allegari ꝑ mulierẽ ꝑ.l.iuliaz.Ḡ.fi qs a pupillo.C.de actio.emp. ꝛ.l.eleganter.in ꝑn.C.de do.Sed ad hoc põt rñ.saluando cõem ꝑut ego.C.dixi allegando.d.l.vnicã. inquãtus ibi dr̃ ꝙ solo bz instar donatõis.ꝛ sic nõ solonis. ꝛ p ꝓs nec liberatõis: põt et rñ.ex his que dicit glo.in ṽ. donatiõis.in d.Ḡ.dotes.rñdent et ad motiua Are.hic senenses saluãtes cõem opi.illud.n.ꝙ in.d.Ḡ.dotes. ꝛ in.d.l.vnica.ꝑbat fieri renouationẽ solonis fauore mariti est qꝛ erat fcm̃ pactũ lucrande dotis citra tale pactũ.igit renouatio siue anullatio est fauore ipsius mulieris cui nõ debuit nec potuit solui dos ꝓstante mr̃imonio forte timore dilapidationis vel qꝛ defacili ipse maritus secreto postea recipet ipsam dotez a muliere vel defacili faceret:vt mulier sua venderet:vt ipse caperet ꝑciũ.videmus.n.ꝙ vxores defacili applaudẽt ma
16 ritis.†Et ꝓpea statutũ fuit vt et ꝓsentiẽtibus ipsis vxoribꝰ earũ bona dotalia alienari nõ possint: vt in.l.vnica.Ḡ.ꝛ cũ lex iulia.C.de rei vxo.acti. ꝛ insti.qui.alie.lz nõ in ꝑn.ꝛ ita iura apte ꝓbant solonẽ dotis fieri nõ debere nec posse regulr ꝓstante mr̃imonio que iura quodãmodo frustratorie fozẽt:si secus diceremus.ꝛ sic ꝙ sequeret liberatio:ad hoc ergo tex.in.d.l.C̃uis.ꝛ.l.mutus.Ḡ.manente. ꝛ.d.l.fi.C.de iu.do.ꝛ.l.si ꝑ rata.Ḡ.j.C.de reli.ꝛ sum.fue.que iura dicẽdo sine ꝓbando in aliqbus casibus esse pmissum ꝓstante mr̃i monio posse solui dotẽ regulr ꝓbant nõ posse solui qõ importat solonẽ ex dictos casus esse nullã ꝛ nullius effectus † attenta importantia verbi põt iũcta negatiua:iuxta no. in regu.j.de reg.iu.li.vj.ꝛ ꝑ Bar.in.l.gallus.in ꝑn.C.de li. ꝛ po.ꝛ in.l.j.C.de iniu.ru.ꝛ irri.te.Preterea tex.i.d.l.si ꝑ rata.Ḡ.j. frustra faceret vim an soło sit facta a viro in casibus a iure pmissis necne.fi.n.semꝑ ꝛ omni casu posset dos solui ꝓstante mr̃imonio semꝑ ipse maritus q soluit dotem esset liberatus funeraria: cuius ꝓriũ ibi dr̃.Preterea etiã Ḡ.dotes. frustra diceret maritos nõ facile debere soluere dotes ꝓstante mr̃imonio si soło indist.esset pmissa:ꝛ quatenus est interdicta eẽt interdicta fauore viri.nõ.n.dicta verba ꝓgruerent:si bene aduertat cũ clarũ sit ꝙ obligatus ad diem soluere si dies sui fauore appositus sit añ soluere põt vt.l.qõ in diem.J.de sol.secus si suo fauore tps solonis nõ sit ꝓfixus: sed fauore eius cui bz solui:vt.l.si ita.Ḡ.pegasus.de le.ij.ꝛ.l.in fideicõmissi.Ḡ.cũ pollidius.de vsu.cũ si.que alle. glo.in.d.l.qõ in diem . ꝛ ita põt dici ꝙ fit in ꝓposito nr̃o.
17 † Et no.tex.in.d.l.vnica.ꝛ in.d.Ḡ.dotes. duz dicit ꝙ talis soło dotis facta ꝓstãte mr̃imonio in casibus nõ pmissis bz instar donatõis nõ est ergo vera donatio: qꝛ aliud est esse tale aliud bẽi ꝑ tali.l.mercis.J.de ver.sig. ꝛ sic nõ cadit cõfirmari morte mariti soluentis:sicut morte donantis cõiungis:alo vera donatio ꝓfirmat:vt.l.donatões.C.de do. inter vi.ꝛ vxo.cũ si. ꝛ dr̃ hãe instar dõatõis respectu fructuũ siue inter vsurũ medũ tpis:vt ꝑ Bar.in.l.si ꝓstante. in ꝑn. in.iij.q.quarte ptis ꝑncipalis.nõ ergo respectu sortis ꝑncipalis siue rei in dotẽ date cũ illa ptineat suo tpe ad ipsaz vxorẽ.vñ nõ cadit donatio.ꝛ sic nec et ꝓfirmatio.Et ex his tollit vna obiectio quã ꝑ cõem sensit hic Ra.cu.ꝛ reassũmunt Papienses:qꝛ si talis restõ bz instar donatõis vig morte viri ꝓfirmet.ꝛ sic saltẽ in.d.casu ex ꝓfirmatõe dona
tionis.ꝛ sic restõnis sequat liberatio.Patet.n.ex pdictis ꝙ nõ sequit dicta ꝓfirmatio:qõ ex alio et dicunt Ra.ꝛ pri. allegati ꝓcedẽ qꝛ vir nihil tradit õ suo respectu ei⁹ qõ erat datũ in dotẽ.vñ nõ cadit ꝓfirmatio ꝑ.l.papi. ꝛ ibi no.ꝑ gl. ꝛ Bar.Ḡ.de do.inter vi.ꝛ vxo.Preterea vltra pdictos:ꝛ vltra rñsiones que colliguntur ex his que supra dixi adhuc alr posset rñderi ad motiuũ Cuma.qꝛ esto ꝙ ꝓfirmaretur donatio nõ inferret ad liberationẽ imo potius ad ꝓrium. si.n.hẽret effectũ donatio cessaret liberatio:cũ stante liberatione nõ esset donatio:vt de se pz.Preterea cũ ꝑ Cy.Saly.ꝛ alios ponderari videat ꝙ liberatio non sequit:qꝛ restõ cũ dicat ꝙ bz instar donatõis tendit ad aliud.s.ad donandum ista ratio longe magis militaret si ꝛ postq̃s sequeret ꝓfirmatio donatõis ergo ꝛ c̃.ꝛ ad illã rõnẽ ꝙ nõ sequatur liberatio quasi ad id nõ fiat restõ ꝓstante mr̃imonio facit
18 † qꝛ actus nr̃i volũtarij nõ extendunt vltra q̃s gerunt.l.fi. .C.ne vxor pro ma.ꝛ.l.j.ꝛ ij.C.de neg.ge. cũ aliis alle. ad hoc ꝓpositũ ꝑ Bar.in.l.titiũ ꝛ meniũ.Ḡ.altero.ante fi.J.de admi.tu.lz in ꝓriũ forte faciat qõ dcm̃ fuit.C.i.j.no. ꝙ ꝑter id qõ agit qñq̃ orit obło.sed rñ.ꝙ in his terminis nõ orit nisi quatenus mulier fit effecta locupletior:vt ꝑ glo.in.d. ṽ.donatõis.in.d.Ḡ.dotes. ¶ Ista tñ cõis opio limitat pluribus modis.Et ꝓmo ꝑut hic in glo.qñ ex tali solone siue redditõe dotis ꝓstãte mr̃imonio facta et ex casus pmissos apparet mulier effecta locupletior:qꝛ tuncꝑtingit liberatio magis tñ ꝑm Bar.iure cõpensatõis siue exceptõis voli q̃s iure solonis.arg.l.apud celsum.Ḡ.si qs pupillo.C.de do. excep.ꝛ vult hoc glo.in.d.l.cũ in fundo.d.Ḡ.si vxor. de iu. do.ꝛ ita doc.transeunt. Qui iõ dicunt ꝙ magis iure cõpensatõis siue exceptõis q̃s solonis sequit liberatio:qꝛ et isto casu vr̃ militare ꝛ militat rõ ꝙ ad aliũ effectũ ꝓcesserit ipsa solo vel restõ q̃s ad liberandũ:qꝛ.s.ad donandũ: vñ ad tollendũ dictã rõnez hoc casu dicunt ꝙ iure cõpensatiõis seu exceptõis voli:ꝛ sic ex eqtate sequit liberatio.ꝛ ad hanc limitatõez,fac̃.d.l.cũ i fũdo.Ḡ.ꝙ si mulier.ṽ. qõ si acciderit ꝛ c̃. ibi ex quo ipsa lucrũ bz ꝛ c̃.ꝛ ad hoc illũ tex.ponderat Saly.in.d.l.vnica. facit et.l.si cuz dotẽ.Ḡ.j.J.eo vbi solo dotis non ꝓditur mulieri vr̃ ꝓmitti.lz alo ipsi non esset soluenda vt qꝛ erat filia fa. ¶ Scõo limitat hec cõis opio in casu. d.Ḡ.ꝙ si mulier.d.l.cum in fundo.se posita.n.et rõne lucri ibi est q̃dã restõ necia a iure iducta vt vsusfructus amissus ex nõ vsu recõsolidet ꝓpetati.ꝛ ita illũ tex. vno mõ decłat Cy.in.d.l.vnica. ¶ Tertio limitat in casu.l. seruus dotalis.J.eo.vbi ꝙuis dotalis restituit vt mulier iubeat ipz adire hẽditatẽ sibi delatã.ꝛ postea ipm ꝙuĩ restituat lz posset dici hunc nõ esse casum fallentie ex quo ꝓmittit a iure fieri dicto casu restõnẽ. Preterea cũ sic restituat:vt incõtinẽti postea reddat nõ vr̃ esse in ꝓsideratõe talis restõ.ar.l.q sic soluit.J.de sol.cũ si. ¶ Quarto limitat vbi vir nõ sic soluit vt sibi mulier hẽat ipsaz dotẽ : lz vt ex ipsa sustineat onera mr̃imonij iuxta terminos.l.si ꝓstante.J.e.ꝛ.l.vbi adhuc.C. de fun.do.vt qꝛ ꝓiteat se vergere ad inopiã: nam data ꝓp hoc restõne lz ꝓfessio non esset vera sequeret liberatio ꝑm Bar.hic q tñ se remittit addicta.J.in.l.si ꝓstante.in ꝑn.vbi late examinat hãc.q.in quarta parte in.d.iiij.q.dicte ptis.
19 ¶ †Quinto limitat si ꝑ q recepit dotẽ ꝑ filio ipso filio postea emãcipato dotẽ ipsi restituat ꝓsensu ꝛ iussu nurus: qꝛ tunc ꝑ liberat:vt.l.sane.vbi Bar.post Ricar. malũ.ita lz .Ḡ.de iu.do. ꝛ hunc casum reputat no. ꝛ quottidianuz hic Pau.de ca.qñ filij hñtes vxores nõ ꝑñt pacifice stare cuz ꝑe:vt ꝑ dictã viam ipsis.vz.emancipatis ꝛ accedente cõsensu vxoris possit ꝑ ꝑem dos habita restitui:ꝛ vide etiaz Pau.in.l.si cui dotẽ.Ḡ.trãsgrediamur.J.eo.vbi idẽ qõ hic tz.† Immo in his terminis qñ filij nõ ꝑñt pacifice stare cũ ꝑe:ꝛ sic secedũt cũ vxore ꝛ sua familia vr̃ ꝙ ipse ꝑ cogat dotẽ restituere ꝑ sustentandis ꝑ filiũ oneribus mr̃imonij ꝑ .l.si is q sticbũ.Ḡ.ibi dos.C.de iu.do. ꝛ ꝑ id qõ ibi br̃. ꝛ ad B dicit dñs meus hic ꝙ ipsa nurus poterit implorare offm̃ iudicis ꝑ socerũ vt cogat restituere dotẽ ipsi filio ꝑ sustentandis oneribus mr̃imonij.ꝛ ad hoc no.in glo. in ṽ.indicio.in.l.ij. post ꝑn.J.de do.ꝓlẽ. Bar.tñ ibi referendo verbũ

ei de quo in gl.ad maritū:ꝛ ēt in.l.si cōstāte.in.viij.q. scōe
ptis ꝓn.vult ꝙ in his vel sil⁹ terminis in ḡbus ipse filius
sustinet onera mr̄imonij poterit intentare cōdictionē ex.l.
vel offi.iudi.p.d.§.ibi dos ꝛc.vt sibi dos restituat. Que verba Bar. no. ꝛ tene menti qr satis p expressuz vult illud de
q̄ paulоante dixi ꝙ filio secedēte a p̄e ipe p̄ q dotē vxoris
filij recepat teneat ipsaz dotē restituere cautius tñ aget p̄
his dotē nurus restituere filio si faciet sibi p filiū p̄stari fi-
deiussorē ꝙ ꝓseruet indēnis aduersus nurū. esto.n. ꝙ ipsa
cōsentiat vel mandet fieri restōnez dotis viro dubitet tñ ꝙ
sibi ꝓindicet in euentū ꝙ vir vilapidaret:cū ꝓstāte mr̄imo
nio mulier ēt p expssum suum ꝓsensum nō possit sibi ꝓindi
care: vt sue dotis ꝓdictionē deteriorē faciat. vt.l.ij.ꝛ.l.que
nire.ꝛ melius i.l.de die.cū seq.ꝛ quasi p totū.§.de pac.do.
ꝛ ar.in.l.ita ꝓstante.cū seq.§.de in.do.nec.l.sane.quā post
Ricar.mal.pōderat Bar.stringē vī ꝓ eo qō dicit Bar.ꝛ
sic qō p̄ possit vel teneat restituere:ꝛ liberet actōe de do-
te aduersus nurū:ipsius ꝓsensu accedente.d.n.l.cū duabus
ꝓcedentibus loq̄t in alijs terminis: vt pz ex dictis.j.in octa
na ꝛ nona limitatōibus. † Et de illo dicto doc.in.d.l.sane
lz adducat plures q ipm tenuerūt: Alex.hic attñ in fi.arti
culi residet in ꝓria opi.ꝙ si filius nō est soluendo nō ꝓindi
cauerit sibi nurus ꝓsentiēdo restōni:dicta rōe qr nō ꝓt suo
ꝓsensu sue dotis ꝓdictionē deteriorē facere: vt.d.l.de die.ꝛ
l.attilicinus cuz ꝓcor.ꝛ huius mentis vī ꝙ sit Spec.in ti.
de do.post dinor.resti.§.j.v.fi.siue pe.ꝙ.vz.ob talē restōnē
dotis filio fcām socer nō liberet a nuru nō tñ clare explicat
vbi ipsa ꝓsensit restōni. Sz Jo.an. ibi in addi. post Rolā.
lz ꝙ imo fit liberatus quasi tunc restōne dotis facta ꝓstan
te mr̄imonio ex cā licita ltia ꝛ ꝓbabili boc est pp sustētāda
p virū onera mr̄imonij iuxta.d.§.ibi dos.vñ nō est ab simi
bec restō ei de qua in.d.l.mutuo.§.manēte.ꝛ in.d.l.q̄uis.
cū si.assignabat ēt aliā rōnē ipse Rolā. que nō placet Jo.
an.q refert ꝙ de sero ad aurorez Rolan.se correxit in hac
mā:ꝓmo.n.fuit in opi.ꝙ nurus ex suo ꝓsensu sibi nō ꝓindi-
caret. † Tu tene indubitanter ꝙ cautius erit vt p̄ a filio
cui dotē nurus ꝛ sic vxoris ipsi⁹ filij restituit si pōt fideius-
sorem indēnitatis recipiat. Sed si talē fideiussorē nō recipit
ꝛ a iudice coactus restituat dotē filio: vt filius onera mr̄i-
monij sustineat iuxta.d.l.si is q stichus.§.ibi dos. ino erit
liberatus ab obłone qua tenebat ipsi nurui ꝓ dote resti
tuēda cū nō sit qd ipsi p̄i imputet si facit id qō.l. iubet.ar.
.l.graccus.C.de adul.cū si. Et ꝓdicta rō facit vt nō solū si
nuru ꝓsentiente p̄ dotē filio restituat sit liberatus:sed ēt si
ipsa ignorante vel ꝓdicente cū non possit impedire qō ius
dictat ꝙ dos sit penes virū ꝓ oneribus mr̄imonij.ar.l.ne-
mo pōt.dele.j.cū si. Et ex hoc tollit illud qō supra in ꝓrius
adducebat ꝙ mulier nō pōt dotis ꝓdictionē deteriorē fa-
cere. nō.n.facit deteriorē cū ino bēat in dictū euentū ꝙ si
lius stet de p se a p̄e sibi dos restitui. Intelligo tñ ꝓdicta
si filius cui dos restituit bz bona tpe restōnis dotis sup q-
bus ipsi mulieri cautū esse possit de ipsa dote:sed si nō bēt
talia siue tanta bona non liberaret ipse socer ab ipsa nuru
si.n.dicto casu p̄ tenet se obligare a ꝓn. ꝛ ꝓmittere ꝓ ipso
filio recipiente dotē iuxta no.p Bar.ꝛ doc. in.d.§.trāsgre
diamur. multo magis remāeat obligatus obligatōe qua
astrict⁹ extitit ex restōne.dotis.ar.l.p̄e furioso.§.ō bis q sūt
sui vel alie.iu.cū si.ꝛ in his termis.s.filio nō exñte soluēdo
ꝓcedere pōt qō dicebat ꝙ nurus nō pōt ꝓdictionē sue do
tis facere deteriorē.ꝛ sic liberare socez. † Et p ꝓns in hoc
casu saluari poterit opio tenentiū ꝛ Bar. ꝛ alios in.d.l.sa
ne.ꝛ hoc casu forte poterit p̄ instare vt dotē non restituat
filio nisi sibi de indēnitate idonee caueat.ꝛ si nō poterit ca
nere ꝓut est verisile ꝙ nō poterit modus erit vt restōnem
faciat in imobilibus nō alienandis p ipm filiū vel nō resti
tuat:ꝛ ipse p̄ ꝓut prius onera mr̄imonij sustineat: ēt ꝙ fi-
lius seorsum habitet. nec tunc habebit locū.d.§.ibi dos.cū
si.cū nō stet p p̄ez:sed pp impotentiā ꝛ inhabilitatē facul-
tatū filii. Et imobilia lz possit restituere tñ nō vī ꝙ astrin-
gat ipse ꝓ mobilibus restituendis ꝓ dote restituere ꝛ sicut
eō aliud ꝓ alio inuito creditore solui nō pōt: vt.l.ij.§.j.&si

21 cer.pe.cū si. † Et ad illud qō supra dcm̄ est de cautōe facit
.l.vnica.§.cautōe.C.de rei vxo.actio.ꝛ no.in.l.ij.C.fa.ber.
vbi Bal.ꝛ Saly. mouent banc.q.an filio emancipato p̄
teneat dotē quā receperat restituere ēt ꝙ ipse p̄ offerat se
onera subiturū vt ꝓus ꝛ determinant post Cy. in quodaz
ꝓfilio ꝙ sic:ꝓstita tñ ipsi p̄i p filiā cautōe de indēnitate.ar.
.l.si filia.§.hoc amplius.ē.fa.ber.ꝛ.l.p̄ dotē.j.de do. pleg.
ex ḡbus verbis vī eoz intentio deprehendi ꝙ velint socerū
ex tali restōne nō eē liberatū ab obłone qua ipsi nurui vel
alteri cui dos debebat restitui tenebat. alr̄s.n. frustratorie
peteret talis cautio:sed posset itelligi eoz dcm̄ ꝛm ꝓdicta
filio nō exñte soluendo tpe restōnis: alr̄s secus lz postea essi
ceret nō soluendo:cogita tñ qr cū iura in casuz restōnis do
tis fiende marito mulieris semp explicent de cautōe ꝓstan
da: vt.d.§.cautōe.cū alijs iuribus.ē.ꝓxi.alr̄.satis vīr velle
ꝛ ꝓbare ꝙ p̄ vel eius hēdes restituens vel restituētes nō
sint liberati respectu ipsius mulieris. Et vide dio Pau. de
ca.in.d.l.ij.C.fa.ber.qr nō lz indist.ꝙ filio volēti a p̄e re-
cedere debeat dos vxoris restui si p̄ vult subire onera vī
ꝓus:sed ita demū si recessit de his p̄is vel lz p̄e recusante
hūit tñ iustā cāz recedēdi. alr̄s aūt lz ꝙ nō teneat sibi inia-
dare:cū filius hoc tentans innitat ꝓ pietatē p̄nā.ꝛ sic etiā
vult Pau. ꝙ p̄ in hoc casu nō teneatur dotem restituere
vñ si p̄ restitueret dotē vbi filius nō hūit iustā cām recedē
di ab ipso p̄e tūc satis vī expeditū ꝙ nō sit liberatus a nu-
ru ēt ꝙ ipsa cōsenserit:qr hoc casu militat rō ꝙ ipsa efficit
ꝓdictionē dotis deteriorez. Et cessat rō que fit p p̄e resti-
tuente ꝙ restituat in his terminis ex cā ltia lz ꝓstante mr̄i-
monio.s.p sustentādis oneribus mr̄imonij.vt.n. est dictuz
poterit iuste denegare recessum: ꝛ p ꝓns ēt restōnē dotis.
22 ¶ † Cōsidera ergo ex ꝓdictis plures casus. Primuz vbi
filius sine cā ltia recessit vel recedere vult a p̄e in quo casu
cū p̄ nō teneat dotē restituere si restituit nō est liberat⁹ qn
ad dotē dio p nurū ꝓueniri possit sol.ma. ēt ꝙ nurus ꝓsen-
23 serit. ¶ † Scōm casuz cōsidera vbi bz iustā cām recedendi
ꝛ tñ est nō soluendo ipse filius: ꝛ adhuc vī ꝙ ipse p̄ restī-
tuens dotē nō liberet a nuru: put in ꝓcedenti casu maxi.si
cā nō standi filiū cuz p̄e ꝓcessit siue ꝓcedit a p̄e. ¶ Ter-
tiū casuz retentis eisdē terminis ꝙ ex iusta cā recesserit vel
recedere intendat:ꝛ est soluēdo:ꝛ isto casu vī ꝙ p̄ sibi do
tem restituens in totū liberet ēt qnō accesserit ꝓsensus nu
rus:accedente potissime ꝙ ipse p̄ p iudicē ad restōnez co-
actus fuerit ꝛ ꝙ ipse nō dederit cām recessui:sed ꝙ aliūde
ꝓcesserit ꝛ ꝓcedat iusta cā recessus filij a p̄e:ꝛ i hoc casu
poterit:(vt ēt supra dixi) ꝓcedere opio Ricar.mal. Bar.
ꝛ seqciū lz in puncto iuris (vt ēt ꝓmissi) nō sit sine dubita
tione pp iura.ē.alle.simplr disponentia de cautōe ꝓstanda
p̄i vel eius hēdi q dotē restituit marito mulieris cōstante
mr̄imonio ēt ꝙ restō fiat ꝓ sustentandis oneribus mr̄imo
nij. ¶ Et sic semp ꝓsidera in hac mā an p̄ cogat dotē resti
tuere citra aliquā suā culpā necne. Et no. ꝓdicta qr nō re-
peries ita declarata p doc. ēt moderniorez q sunt huius intē
tionis ꝙ p̄e restituente in his terminis ex necessitate ipse
p̄ fit ēt a nuru liberatus:sed nō ꝓsiderant an necessitas ꝓ
cesserit a p̄e necne. ¶ Jtē simplr volunt sine ꝓsupponunt
ꝙ vbi filius emācipat p̄ teneat sibi dotē restituere qō vīr
voluisse Bal.ꝛ Saly.post Cy.in.d.l.ij.C.fa.ber. lz ex his
que dicit ibi Pau. que supra retuli vī ꝙ hoc dcm̄ nō ita
simplr ꝓcedat:sed ꝙ tam in filio emancipato q̄z in filio in
ptāte debeant ꝓsiderari ea de ḡbus p Pau.in.d.l.ij. q nō
facit vim an sit filius emancipatus vel in ptāte q intendit
a p̄e recedere vel recessit. Jtem nō ꝓsiderant dicti moder-
niores post Alex.an filius qui querit rehabere dotē sit sol
uendo necne qō p maxi.arbitror attendendū ꝛ ꝓsiderādū
p ea que supra adduxi:ꝛ vī hoc bñ ꝓsiderasse Alex.quem
vide post Bal.Ang. ꝛ mo.ꝛ Pau.de ca.in.d.§.trāsgre
diamur. Ubi p dictos doc.examinat dict⁹ articulus an filio
emancipato p̄ teneat dotez vxoris ipsius filij restituere ꝛ
mouet dicta dubitatio ꝛ examinat ēt citra id ꝙ ipse filius
emancipatus recesserit a p̄e: ꝛ ad hoc tenduntur multe rō-
nes ad affirmatiuā assignatā p doc. in.d.arti. sine dubita-
tione in ora

tione in qua in.d.§.trãsgrediamur. referẽ p doc.fuisse etiã
ꝓsultũ per By. ibi tñ Bal.ꝛ Ange.ꝛ Jmo.formant.q.in
emancipato filio habitãte seorsuꝫ a pãe: sed in.d.l.ij.C.fa.
ber.vt dixi Bal.ẽt simplr format.q.in filio emancipato:ꝛ
ibi ẽt Saly.Et dicit Jmo.l.d.§.trãsgrediamur. ꝙ eo ipso
ꝙ pãr emancipat filiũ vꝰ assentire ꝙ habitet seorsum:qõ ꝛ
14 dicit ẽt ibi Pau. ex mente Bal.in.d.l.ij. ℙ † Jtez ponũt
ibi dicti doc.vel aliq ex ipsis qd in filio in ptãte volẽte seor
suꝫ a pãe habitare:an pr ei dotẽ sue vxoris restituere tenea
tur ꝛ Jmo.Pau.ꝛ Alexã.distinguunt:an voluntate pãis
vel ex iusta cã habitet seorsum a pãe necne:lꝫ Ange.simplr
dicat ibi ꝙ tenet pr restituere dictã dotẽ p regulã.d.l.si is.
§.ibi dos.cũ si.Et q̃uis Roma.simplr dixerit ꝯriuꝫ ꝙ pr
nõ teneat tali filio in ptãte seorsum habitanti ẽt de volũta
te patris vel ex alia iusta cã dictã dotẽ restituere cũ sit talis
dos aduenticia:vt.l.j.ij.ꝛ.iij.cũ ibi no.C.de bo. qꝫ li. ꝛ sa.
tis est ꝑm ipm ꝙ pstet alimẽta pr ꝑ filio ꝛ vxore † que ali
mentoꝝ pstatio nõ impedit pp seperatã habitationẽ:vt.l.
libertis libertabusq; meis.§.fi.J.de ali.ꝛ ci.leg.Cui vltimo
fundamẽto Ro.de pstatõe alimẽtoꝝ.Rñ.Alex.in.d.§.trã
sgrediamur. Sed nõ ꝑmo:ꝙ cũ talis dos sit aduẽticia nõ
põt cogi pr restituere.Sed põt rñ.ꝙ.d.l.j.ij.ꝛ.iij. loquũt
vbi ipse filius lucrat ipsam dotẽvel aliud ab ipsa vxore:qꝛ
tũc dr illa dos vel aliud lucratũ ꝓuenire ex cã aduenticia
ad filium ad qõ tex. cum glo. in.d.l.iij.sed ꝙ dos durante
mrimonio:ipsa dos dicat qd aduẽticiũ ipsius filij minime
dicta iura ꝓbant. Que esto ꝙ hoc ꝓbarent:adhuc tñ põt
rñ. ꝙ debent intelligi nisi pr ꝓsenserit filio seorsum habitã
di vel alia iusta cã ad id accesserit: qꝛ tũc dr restituere ipsi
filio ex regula.d.§.ibi dos.cũ si. ℙ Jtez dicit Jmo. in.d.§.
transgrediamur.ꝛ satis ẽt assentiunt Pau. ꝛ Alex. ꝙ eo
casu quo filius iuste habitat seorsum a pãe nihilominus si
est suspectus de dilapidatõe pr nõ tenebit ei dotẽ restitue
re:sed solũ pstare alimenta: nisi filius ei pstet cautionez de
dote ꝑseruanda.ar.huius tex.in hoc ꝓn.in v.nec cogit ꝛc.
ad qõ faciunt dicta supra qñ filius nõ esset soluendo: ꝛ in
his teris sentiũt ꝓdicti doc.ꝙ pr nõ liberet a nutu cũ dicat
15 illud de cautõe pstanda p filiũ. † Subsequutiue aũt addi
ctas dubitatões venit ista qõ quã supra vidimus:an ꝛ qñ
pr restituens dotez vxoris filij ipsi filio:fit liberatus ipse pr
ẽt ab ipsa nutu siue ipsa ꝓsentiant siue nõ.Et vide ad mãz
supra tactã:an ꝛ qñ pr teneat dotẽ vxoris filij ipsi filio re
stituere ẽt Pau.de ca.in.l.qdaz cũ filiũ.de ver.obli. † vbi
id ẽt tangit:an filius possit ꝯ volũtatẽ pris recedere ab ha
bitatõe prna. Et an eꝯ pr possit ipm filium seperare a sua
habitatõe.ꝛ no.ꝓdicta qꝛ quottidie occurrit de ipsis doc.
interrogari.Et vide ibi Bal.in ꝓsi.xix.in.iiij.vol.vbi po
nit qualr debeat pr cauere:ita vt vlterius pro dote nutus
16 nõ molestet. C † Sexta limitatio dat in hac mã p Pau.
de ca.hic post Ja.de are.ꝛ Ly.in.l.si ꝓstante.C.de do. añ
nup.Añ erat facta donatio añ nuptias equalis doti:nam
si restitueret dicit Pau. dõatio pp nuptias posset restitui
ẽt dos p.d.l.in v.sed si eꝯ.ꝑm intellectũ ꝓdictoꝝ antiquoꝝ
lꝫ glo.ibi ꝯriũvelit mouenr dicti doc.qꝛ pp mutuã restõnẽ
siue diminutionẽ nõ vr ꝓpe donatio ob quã vr ꝓhibita re
stitutio dotis ꝓstante mrimonio:vt.d.l.vnica.C.si dos con
stan.ma.ꝛc.ꝛ sic cessare vr rõ ꝓhibitõis de qua in.d.l.vni
ca.cũ si.ꝛ p ꝑns cessat ẽt ꝓhibitio iuxta.l.adigere.§.q̃uis
J.de iu.pa.ꝛ.C.cũ cessante.& appel.cũ vulgaribus. ꝛ ꝙ vbi
hincinde dat inter ꝯiuges vsq; ad ꝓcurrentẽ quãtitatẽ nõ
sit illicita datio tanq̃ nõ fit ꝓpe donatio vel nõ sit donatio
bñs rõnem ꝓhibitõis de qua in.l.j.ꝛ.ij.§.de do.inter vi.ꝛ
vxo.est tex.in.l.qõ autẽ.§.si vir.eo.ti.de do.inter vi.ꝛ vxo.
ẽ p Bar.in.l.divortio.J.de ver.obli. ꝛ in.l.si donatiõe.C.
de do.ꝓmis.dixi in.c.fi.de do.inter vi.ꝛ vx.cã.n.remunera
tõis nõ est ꝓhibita dõatio iter cõiugesvt in dictis iurib⁹.
Et dictã opi.ꝯ glo.ibi in.d.v.sed si eꝯ:firmat ẽt ibidẽ An
ge.Sed Alex.hic post Cuma.ꝛ post Saly.in.d.l.si ꝓstan
te.lꝫ ꝯriũ:nam p diminutionẽ siue restõnez (si restõ cadit)
donatiõis pp nuptias ꝓstãte mrimonio factã mulier nihil
dr dare siue donare marito:cuꝫ olim donatoꝝ pp nuptias
maritus fructuꝫ lucret:dicit Saly.alle.no.in auc.dos da
ta.C.eo.ti.de do.añ nup.ꝛ in auc.de nõ eligen.scõo nu.sed
voluit allegare vt exactio.do. instan.§.illud. dixi.d.c.fi. de
do.inter vi.ꝛ vxo. vbi post doc. examinaui cuius effectus
sit talis donatio pp nuptias postq̃ ipsius fructuꝫ lucratur
maritus ꝛ mulier bꝫ hypotbecata tacite oia bona mariti.
de quo tangit vnũverbũ hic Alex.Sed maritus restituens
dotẽ ꝓstante mrimonio dr donare fructus dotis vxori cuꝫ
ad ipm spectent.l.ꝓ oneribus.C.de iu.do. cuꝫ si. ꝛ hoc est
qõ dicit.d.l.vnica.C.si dos ꝓstan.ma. ꝛ sic non est verũ ꝙ
sit hincinde mutua donatio in his terminis.prout dicunt
Ly.ꝛ alij de qbus supra. C Preterea vt dicit Saly.i illo
tex.in illo v. sed si eꝯ.ꝑmittit diminutionẽ dotis absq; di
minutõe donatõis pp nuptias.nõ.n.tex.imponit necessita
tem diminutõis.hincinde,put ꝛ in ꝑn.l.respectu augumẽ
ti non imponit necessitas:hincinde lꝫ illud de augumento
hodie fit redactũ ad necessitatẽ: ꝓ auc.sed iaꝫ necesse.posi
tam sup.d.l.vñ ẽt ista rõne nõ ꝓgruit in illo tex. rõ Ly. ꝛ
sequaciũ.Et ppea ipse Saly.itelligit illũ tex.ꝓcedere alte
ro de modis de qbus in glo. vel ꝙ intelligat in casibus in
qbus ꝑmittit ꝓstante mrimonio dotẽ restitui vel in dote ꝓ
missa ꝛ nõ data cũ remissio que tunc cadit in tali dote di
minuenda nõ fit ꝑpe restõ que ꝓhibet in.d.l.vnica.cuꝫ si.
ℙ Et ex rõne Saly.vltimo loco.&.pri.relata ꝓfundit peni
tus qõ dicunt hinc senenses volentes saluare dictuꝫ Ly. ꝛ
alioꝝ.Si.n.illa.l.si ꝓstante.taꝫ in ꝑn.q̃ in.d.v.sed si eꝯ ꝛc.
intelligeret de augumentovel diminutõe respectu pacti lu
crande dotis vel dõatõis pp nuptias:nõ ꝓcederet remitti
in volũtatẽ nõ in necessitatẽ de tali augumentovel diminu
tione ꝓut ibi remittit ꝑm qõ ꝓxi.dcm fuit. respectu.n.pa
cti ẽt de dicto iure debebat esse eq̃litas inter ꝓdictas dispõ
nes:vt.l.cũ multe.eo.ti.de do.añ nup. ꝛ.l.ex morte.ꝛ auc.
equalitas.C.de pac. ꝓuen. ꝛ sic erat necessitas nõ volũtas
respectu lucri hicinde fidei vigore pacti.Et qualr ꝓcedat
illud de ꝑindicio filioꝝ ꝑmi mrimonij qõ ꝓsiderat.d.l.si cõ
stante.in.d.vsi.sed si eꝯ ꝛc.ibi exceptis.vꝫ.his casibus ꝛc.
si non ꝓsupponat pactũ de lucrando interuenisse:vide ibi
ꝓ glo.hoc declarantẽ. Preterea si dicta.l.si ꝓstãte.intellige
ret respectu pacti de lucranda dotẽ ꝛ donatõe pp nuptias
aino nõ faceret ad ꝓpositũ de donatõe in dictis terminis
restituta ꝓstan.matri.cũ talia pacta bẽant locũ ꝛ sortiant
effectũ sol.ma.vt.l.ij.&.de pac.do.cũ si.ꝛ vidimus.&.in ꝓce
denti pte glo.Et vltra ꝓfirmari põt ꝓclusio ꝯ Ly.ꝛ sequa
ces ex his que dicta fuerunt supra in hac pte glo. saluãdo
eius dcm ꝙ liberatio mariti soluentis dotẽ cõstan.matri.
nõ sequat regulr.deductũ.n.ibi fuit:ꝙ nõ est ꝑpe donatio
in terminis.d.l.vnice.ꝛ sic ꝙ dicta rõne donatiõis nõ im
probat restõ ꝓstan.matri.sed alijs rõnibus de qbus super
.d.arti.dcm fuit:que si recte aduertat militant ẽt in his ter
minis vbi fit restõ dotis ꝛ donatõis pp nuptias hincinde
ꝓstan. matri. imo adhuc magis militant in hoc casu cum
17 mulier restituat siue liberet donata pp nuptias. C † Septi
mo limitat in dote ꝑmissa ꝛ nõ soluta:qꝛ ꝓstan.matri.põt
ꝙ virũ fieri remissio ꝛ liberatio talis dotis ꝑmisse ꝑm glo.
no.hoc vno mõ intelligẽdo illũ tex.vt dixi.&.pri.limitatõe
in.d.l.si ꝓstante.d.v.sed si eꝯ. ꝛ ita tꝫ hic dns Alex. ꝓ illaꝫ
glo.lꝫ dicat ꝙ illa glo. nõ vr hoc approbare ex quo ponit
adhuc alios intellectus ad illũ tex. tñ ipse approbat dictũ
intellectũ tãq̃ notabiliorẽ. ꝛ sic ẽt approbat hanc limita
tionez ex eo ẽt qꝛ eo ipso ꝙ mulier liberat ab obsone qua
tenebat marito vr effecta locuplectior quo casu vt supra vi
dimus valet ẽt restõ dotis ꝓstan.matri. tu adde ꝙ illa gl.
approbat.d.intellectũ in.d.§.sed si eꝯ. qꝛ ponit ipm ꝓ viti
mo nõ aũt post ipm alios ꝓut ꝓsupponit Alex. ad qõ no.
in.l.q filiũ.§.sabbinus.J.ad trebel.ꝛ illa glo.in.d.l.si ꝓstan
te.tanq̃ no.approbat Bal.in.l.debitor.&.de iu.do.tenens
hoc qõ dr in hac limitatõe ꝙ remissio fieri possit per virum
Jtem adde ꝙ illa rõ ꝙ eo ipso ꝙ liberat ab obsone qua
tenet marito videat effecta locuplectior nõ ꝓcludit.imo ẽt
in his terminis facile posset ꝓtingere dilapidatio ꝛ ꝓsum
ptio ꝑmissoꝝ ꝓ ipsam mulierez q̃ forte nõ cõtingeret si vir

instaret vt sibi solueret. vñ dicas meliorē rōnez esse. huius fallentie siue limitatōis: qz nō repit expssuz qpse vir pcise teneat ad exigendam dotē a muliere. Itez in his terminis nō agit deliberando virū ab obłone dotis. ex quo. n. nūqz dotem habuit non cadit q ad ipsam restituendā obliget sed agit vt nō obliget ex receptōe: ꝛ ista est vera rō huius limitatōis que ex dicta rōne pz q nō est ppa limitatio cuz nō fiat restō sz liberatio qō voluit pōderare gl. in .d.v.sed
28 si eꝫ. ꝛ ibi expssius Saly. † Octauo limitat qñ dos eēt pmissa ab alio p ipsa muliere vel legata ipsi mulieri: qz poterit psentire vir vt solnat ipsi mulieri: ꝛ erit liberat⁹ solues ꝛ nō tenebit marit⁹: ita vult Pau. hic p tex. in. l. bmōi. §. cū pr. dele. j. cuius psiliū. alias esset fruſtratoriuz: si nō pcederet qō est pri. dcm fm ipm Pau. ꝛ ad hanc limitationez
29 pferūt ēt adducta supra p pcedenti limitatione. † Nono limitat vbi maritus iussu uxoris liberat debitorē sibi delegatū p dote: vt. l. debitor. cū. ll. seq. ff. de iu. do. qō tñ intelligit ibi Bal. si mulier vel quatenus mulier sit effecta locuplectior: alias nō: ꝛ seqt hic vñs Alex. adducens: vt. l. debitor. cū ibi no. ad pcedentē limitationē: sed sunt casus penitus diuersi: ꝛ sic diuerse limitatiōes: vt etiaz pz ex rñsione Alex. ad. d. §. cū pr. q nō ob. limitatōi Bal. ad. d. l. debitor. Et cogita ēt si pcedit limitatio Bal. ex quo vt fuit dictum in primis limitatōib⁹ nō agit in his terminis deliberādo virū: sed de nō obligando de nouo virū ex receptōe qō facilius vī pmitti. arg. l. pūe furioso. ff. de his que sunt sui vel alie. iu. cū si. Nec q liberat in terminis. l. debitor. cuz seq. ab obłone delegatōis sibi facte bz obstare cū ibi nō sit eadē rō que est in liberatōe ab obłone ꝯcta pp verā receptionē cogita tñ vt dixi: qz magna ē Bal. auctas nō apparēte ꝯdictione: ꝛ stante victo suo vī pfundi ēt septima limitatio: ꝛ nō pgruit: nec dicta fallentia: nec aliqua q̄ in id sonat quatenus mulier efficit locuplectior: qz hec est limitatio ō p se gñalr data. Et aduerte ad. d. l. debitor. cū seq. inter quas est. d. l. sane. qz facile ex his que dicta sunt in his duabus limitatōibus q illa. l. sane. nō pcludit ad id qō ex ea infert Bar. post Ricar. mal. de quo dixi supra in qn ta limitatōe cū in dictis iuribus magis agat vt vir denuo non obliget q̄ vt ab obłone iam ꝯcta liberet cum adhuc dotē nō recepisset: pferunt ēt dicta supra in septima limitatōe. Et no. ꝛ tene menti pdicta: qz ex his hēs plene explicatā mām an ꝛ qñ pstante mſimonio dos licite restituat adeo q restituentis sequat liberatio. Sed pgruēter annectit an sint aliqui casus in quibus qs necessitet dotē restituere pstan. matri. qō tangit ēt hic ista glo. in hac. iij. pte. dicens in tribus casib⁹ cogi illū q recepit dotē ipsaz restituere. ꝛ tñ glo. enumerat quatuor: quos casus intellige ꝛ declara vt supra dcm fuit sup hac pte glo. in pn. ex quibus ibi dictis ꝛ ex limitatōibus subiectis maxi. ex dictis in qnta limitatōe patere pōt alios esse casus in quibus de necessitate dos restituit pstan. matri.
30 ꝛ alios adhuc addit hic vñs Alex. † Et vnū quē ponit qñ maritus defacto ꝛ sine iusta cā expulit uxorē q ei dotē teneat restituere tangit hic ēt Are. ꝛ examinant ēt hic senēses. Et cogita an in. d. casu: ꝛ in alijs casibus in quibus vir cogit restituere dotē ex sua culpa sit ipse liberatus si pegerit mulierē nō effici locuplectiorē ex dote sibi restituta: sed
31 ipsam dotem pſumere. † Et qualr dicat effici locuplectior vide in. l. ex diuerso. §. j. ff. de rei ven. vbi ex glo. duz tractat de bone fidei possessore q̄tenus teneat ad fructus vī hoc depbendit: ꝛ p Bar. in. l. j. §. impuberes. ff. cōmoda. ꝛ per Bal. in. l. j. C. de usufruc. lega. ꝛ p Pau. de ca. in. l. insulam. §. fructus. j. eo. ti. nō vbi aliqd de hoc dixi.
32 † Glo. in v. nec cogit ꝛ c. In pn. ptinuat hunc ver. ad pcedentia. ꝛ adhuc intelligibilius Bar. qz. s. viso q mulieri dos solui dz: nunc declat an maritus cogat alteri dotē pmittere reddendā. ꝛ rñ. put in lra. † In scda pte que icipit ibi: naz nō cogit ꝛ c. glo. ponit pmā lec. adhūc tex. q loquat q ab initio dotis data vir nō cogat alij q̄z mulieri dotē pmittere restituere siue ipsa mulier dotē det siue ēt exneus fm q aliqui volunt qō vltimū glo. nō tz q si exneus dotē dat nō coget illi pmittere: ꝛ sic glo. tz pmū modū intelligendi hūc

tex. fm hanc pmā lec. sed Bar. saltat ēt scdm modū intelligendi hunc tex. fm hāc pmā lec. vt hic vide p ipm cuz quo alij cōiter transeunt excepto dño Alex. q ipm ex eo improbat lz obscure loquat: qz cum tex. distinguat: an maritus hēat suspectū aliqō incōmoduz. necne in casu pmissionis dotis facte p exneū a pn. simplr ꝛ volentē postea sibi stipulari contra psensum ipsius mulieris nō cadit q nō hēat suspectuz incōmodū cū iam actio esset q̄sita mulieri p. §. accedit. l. j. .C. de rei vxo. actio. cū si. Et sic in his terminis nō cadit q Bar. intellexerit saluare dcm modus intelligendi in exneo dante dotē p muliere ex quo in. d. casu indist. nō coget ipsi exneo pmittere: nō ergo tunc pgruit distinctio tex. an hēat suspectū aliqō incōmodū necne: ꝛ p pñs nec vt dixi pgruit in dictis terminis intellectus Bar. Accedente aūt psensu ipsius mulieris q ipsi exneo dos pmittat lz a pn. dotē nō fuerit sibi stipulatus. ꝛ adhuc nō pgruit distin. tex. cū ēt in his terminis semp maritus hīe possit suspectū incōmoduz quasi talis consensus non liberet marituz ab ipsa muliere
33 † cū mulier pstan. mat. deteriorē pdictionē sue dotis facere non possit: vt. l. ij. ꝛ. l. de die. ꝛ. l. attilicinus. ff. de pac. do. ꝛ vidimus. ff. pri. glo. ꝛ sic nullo casu vī adaptari iste modus intelligendi hunc tex. in exneo cū put saluat Bar. nō pgruat dist. tex. sed id sit q indist. maritus nō teneat pmittere pp incōmodū. ✓ Sed senenses saluant Bar. accedente psensu ipsius mulieris quo ad hoc vt exneo pmittat de psensu mulieris dos nō vt sibi exneo appropriet: sed vt remaneat ipse exneus debitor ipsius mulieris in dote restituenda. ipso. n. exīte soluendo nō dī dotis cōdictio ex hoc reddi deterior qz mutet debitor dotis de marito in exneū: vt. d. l. sane. ꝛ. l. debitor. ff. de iu. do. ꝛ sic in his terminis cōgruit distinctio tex. qz pōt maritus hīe vel nō hīe suspectū incōmodū attentis facultatibus ipsius exnei. ✓ Que saluatio nō placet: qz. l. debitor. ꝛ. l. sane. loquūt in prsue diuersis terminis. vz. in debitore dato a pn. p ipsam mulierē qui eius psensu pōt liberari p maritū adeo q ēt maritus remanet liberatus. ꝛ sic illa iura nihil hīt cōe in pposito: accedente maxi. q Bal. voluit dicta iura nō pcedere nisi quatenus mulier apperet effecta locuplectior de quoz iuriuz itelligentia dcm fuit. ff. pri. glo. ✓ Unde dcm Bar. posset saluari quasi tunc dictio si incōmodū aliqō ꝛ c. exponat q qz qō nō incōuenit p no. in. l. eas cās. j. de pdi. ꝛ demon. ꝛ ista vī q fuerit vera eius intentio q in casu quo exneus a pn. simplr pmisit dotē. ꝛ postea tpe datōis vult sibi stipulari q maritus nullo mō cogat sibi pmittere. ✓ Vel possz saluari intelligendo fm distin. tex. vt eo casu teneat exneo de volūtate mulieris pmittere qñ sibi idonee cauet q nullum incōmodū ex hoc est habiturus. vel qñ sumus in casu in quo ex hoc ipsa mulier efficit locuplectior: iuxta ea que dicta fuerunt. ff. pri. glo. in fi. vt qz ipse si sibi pmittat dos restitui vult facere aliqd p muliere ex quo ipsa efficit locuplectior: puta soluere alicui creditori de pñti. arg. l. fi. ff. de iu. do. Et sic poterit in terminis Bar. pſiderari q marit⁹ ēt nō hēat suspectū aliqō icōmodū. ꝛ sic teneat pmittē vel nō pmittē iuxta. d. tex. ✓ Senēses tñ dicūt alr vltra Bar. posse saluari būc scdz modū itelligēdi vbi mulier dotē pmisset maritor exne⁹ vellet ipsaz soluē p muliere: qz ipsi exneo marit⁹ nō cogeret dotē pmittē: nisi fm dist. bui⁹ tex. Sz nec h dcm placet cū tex. in. §. accedit. loqt in exneo dante dotē vt possit sibi stipulari. vñ ēt pcedente pmissione mulieris id pgruit. ✓ Preterea nō est dare rōnē diuersitatis siue exneus dare velit nō pcedente pmissiōe mulieris siue ipsa pcedēte qn. vz. vtroqz casu possit sibi stipulari vbi aīa ipse non pmisit: ꝛ dotē vult ab ipso exneo recipe maritus. Et sic ēt in dictis terminis quos ponunt senenses saluantes dcm intellectū vt supra pgruit qō dicit glo. ad reprobationē eiusdē intellectus. Quē tñ dicti senenses fatent nullo mō pgruere ad tex. posito q vno vel alio mō in se sit verus cū in tex. fiat vis an sit mulier sui iuris vel pstituta in alterius pāte que distinctio nō pgruit si exneus dotē pmittat qz p quacūqz muliere pmittat pōt sibi ipsam dotē stipulari. ꝛ sic maritus cogit sibi pmittere. Deducunt etiaz dicti

Senenses

Senẽses q̃ ista p̃ma lec. ẽt ꝟz p̃mũ modũ itelligẽdi q̃ tex. intelligat ab initio p̃ctus dotis nõ cõgruit aliquo mõ lre cũ tex. in p̃ncipio loquat so. ma. ⁊ ver. nec cogit venit p̃tinuatiue. Et ꝟ satis bñ cõprobat qõ ipſi dicũt ad reprobatiõẽ hui⁹ p̃me lec. q̃ nõ p̃cedat ad tex. qõ fuit ẽt ꝟ intẽtõe gl. ꝟ oũ posuit ſecuꝟ lec. ⁊ ẽt Bar. ꝟz alia q̃ adducũt mime cõcludũt cũ gl. ponẽs. d. p̃mã lec. loquat ab initio date dotis nõ ab initio p̃ctus ipſi⁹ dotis: vt pꝟ ibi ⁊ put p̃mo dixi ⁊ c. q̃ſi intellexerit vbi dos ſimplr a p̃ncipio p̃miſſa fuit: q̃ caſu ẽt q̃ fuerit p̃miſſa p patrẽ p̃mo ſimplr tpe: deinde datõis nõ põt p̃miti adhibitũ pꝛiõ in p̃indiciũ filie: vt. l. q̃tiẽs. ff. e. ⁊ ff. pꝛi. §. Preterea ſi gl. itellexiſſet ab initio p̃ct⁹ dotis nõ cõgrueret q̃ nõ cogeret marit⁹ indiſtin. alij cuicũq; vellet mulier dotẽ p̃mittẽ: q: poſſꝫ mlier dicere nolo alr dotẽ p̃mittere nec dare cũ p̃ctus a p̃ncipio ſint volũtarij. l. ſicut. C. ꝟ actio. ⁊ obli. ⁊ ſic ſaltẽ necitate cãtiua ſi vellet dotẽ maritus ſibi p̃mitti ⁊ dari cogeret alteri p̃mittẽ: vex eſt q̃ nõ cogeret neceſſitate p̃ciſa: cũ ẽt q̃ ad ipm id pꝛgruat q̃ p̃ctus a p̃ncipio ſũt volũtarij ⁊ c. Sꝫ poſt p̃miſſionẽ ſibi factã maritus nõ cogit: ẽt coactõe cãtiua alij p̃mittere q̃ꝫ mulieri q̃ ſibi p̃miſit ꝟz diſtin. hui⁹ tex. q: tũc pt cogẽ mlierẽ ſibi dotẽ p̃miſſaꝫ oĩno dare: niſi p̃miſſio eẽt fcã añ mrimoniũ p̃ctum put vno mõ intelligit bũc tex. gl. ꝟz bãc p̃mã lec. in. d. v. ⁊ put. p̃mo dixi ⁊ c. tũc. n. mlier poſſꝫ ſe retrabẽ a p̃bẽdo mrimonio ẽt q̃ dotẽ p̃miſſiſſꝫ ⁊ ẽt dediſſet ſi futurus maritus nollet p̃mittẽ cui ipa vellet: ⁊ ſic ẽt ꝟ cãu necitate cãtiua cogeret indiſtin. marit⁹ cuicũq; vellet mulier p̃mittẽ ſi cũ ea vellet venire ad mrimoniũ q̃ ẽt q̃ dotẽ dediſſꝫ poſſet ſe retrabere a p̃bẽdo mrimonio ⁊ dotẽ repetere tãq̃ cã nõ ſecuta p. l. qõ ſerui⁹. §. ꝟ q̃d. ob cãz. ⁊ ita vult Pau. de ca. ꝟ ita declarãs hãc p̃mã lec. vt p̃cedat dote iã p̃miſſa: ⁊ ſecuto mrimonio vl ẽt dote iã data ſine p̃miſſiõe q: ſi ex itervallo mlier vult q̃ marit⁹ alij p̃mittat nõ cogeꝛ ẽt coactõe cãtiua niſi ꝟz diſti. hui⁹ tex. itelligit. n. Pau. ⁊ ſaluat hãc p̃mã lec. vt nulla coactõe marit⁹ cogat: vbi aliqõ incõmodũ ⁊ c. pp tex. q ſimplr dicit nec cogit ⁊ c. ⁊ ſic excludit oẽz coactionẽ ⁊ c. reprobãs ex hoc gl. ſequẽtẽ q̃ vr ſentire p̃riũ q̃ tex. reſpectu coactõis cãtiue itelligat q̃ ex ipa aſtringat marit⁹

34 ¶ In tertia pte gl. q̃ incipit ibi. Vel dic loq eo cãu quo. ff. ſo. ma. ſo. ⁊ c. gl. ponit ꝫam p̃ncipalẽ lec. ad hũc tex. q̃ ſol. ma. marit⁹ nõ cogat alteri q̃ꝫ mulieri ſatisdare de dote reſtituẽda: inxta. l. ſi p̃ſtãte. §. q̃tiẽs. ff. e. alle. ẽt ad hoc gl. §. ſi vxor. e. ti. q nõ facit ad ꝓpoſitũ ꝟz Alex. ꝟ poſt By. ⁊ Bal. cũ loq̃t de ſatisdatiõe q̃ dz p̃ſtari ab vxore viro nõ eꝫ. Satisdatõez igit de qua in. d. §. q̃tiẽs. nõ tenebit alteri q̃ꝫ mulieri p̃ſtare ipſe vir ſi ex tali p̃ſtatiõe ſatisdatiõis alteri fiẽda aliqõ incõmodũ ipſe vir ꝟz ſuſpectũ: imo ẽt ſi exneus dotẽ p̃ſtitiſſꝫ ⁊ pact⁹ ſiue ſtipulat⁹ fuiſſet ipſaꝫ ſibi reddi: inxta. d. §. accedit. cũ ſi. nõ poſſꝫ cogere vir ſo. ma. ſibi ſatisdatioez p̃ſtare de dote ſuo tpe ſibi reſtituẽda: olim ãnua bina trina die: hodie poſt ãnũ: inxta diſtin. §. exactio. C. de rei vxo. actio. ſi ipi viro laborioſuꝫ ⁊ incõmodũ eẽt fideiuſſorẽ innenire: lz. n. mulieri talẽ ſatisdatiõez teneat p̃ſtare de dote ſuo tpe reſtituẽda: vt. d. §. q̃tiẽs. tñ nõ ſic eſt in exneo cũ actio ꝺ dote cõpetẽs ipſi exneo ſit ſtricti iuris: ⁊ ſic ei nõ cauet: vt. l. dedi. §. de p̃di. ob cãz. ea aũt q̃ cõpetit mlieri eſt bonefidei. vt. §. fuerat. inſti. de actio. ⁊ ſic ꝓgruit dicta ſatisdatio: vt in. d. §. q̃tiẽs. ⁊ in. l. in oibus. §. de iudi. Et ſubdit poſtea ipſa non nulla ad declarationẽ lectrarũ prepoſitarũ: ⁊ tex. nr̃i que ſunt clara. Inquantũ tñ glo. allegat. l. ſi ſtipulatus nõ reperio legez: ita incipientẽ que faciat ad id qõ glo. allegat. Et cum hac lec. tranſit Bar. licet dicat q̃ precedẽs multũ applaudet littere qõ dicit p̃pter verbum ab initio: de quo in tex. cum videatur ſatis extranea expoſitio dicere ab initio. i. ſoluto matrimonio q̃ꝫuis glo. forte cõſiderauerit: tũc initium reſpectu dotis reſtituende: quia tunc incipit dos deberi: licet adhuc dies non venerit. l. cedere diem. de ver. ſigni. Item Bar. dicit qõ eſt premiſſuz de precedente lec. ⁊ etiam p̃pter verbum promittere qõ non ſonat in ſatis-

35 dationem. ¶ Mo. tñ Bar. tria ex hac glo. Primum q̃ actio que competit p: o dote reſtituenda extraneo ſit ſtricti iuris. Secundum q̃ dilatio de qua in. d. §. exactio. locũ habeat etiam vbi extraneo dos debet reſtitui. Tertium q̃ quatenus. l. in oibus. de iudi. habeat locum in actionibus ſtricti iuris debeat locum: ita demum ſi debitori non eſt laborioſum ⁊ incõmodũ inuenire fideiuſſorem. In actionibus aũt bonefidei locum habet dicta diſtinctione non ad-

36 bibita. ¶ Et quantuz ad p̃mum no. ex hac glo. dixi aliquid. §. l. pꝛi. in glo. in ver. ſemper. dum tangit de priuilegio tacite hypotbece ⁊ tacite ſtipulationis ⁊ ex ibi dictis appa ret rñsio ad dicta Bar. ſuper p̃ma gl. in. ea. l. j. de quibus meminit bic Alexan. ex quibus videt q̃ imo priuilegium tacite hypotbece ⁊ tacite ſtipulatiõis: ⁊ q̃ ſit bonefidei cõtractus dotis: ⁊ ſic actio tranſeat ad quẽcunq; tranſit dos: licet Alexã. non reſpondeat ſed dicat cõem opinionez eſſe illam de qua bic in glo. reſpondẽs ad ea ex quibus motus Bar. in. l. ſi cõſtante. in. vj. q. ſcõe partis p̃ncipalis: tz p̃riuz ad que etiã tenẽdo bãc cõez rñ. dñs meus in. iij. pte ſui tractatus: lz aliqua etiã adducat p opione Bar. in. d. l. ſi conſtante. d. vj. q. ſcõe partis p̃ncipalis. qui Bar. in. l. de diuiſione. idem tenet q̃ bic: vbi etiã videbimus Are. ẽt ⁊ Ald o

37 derniozes tranſeũt cum iſta opinione. ¶ An autẽ actio que competit ipſi mulieri ad dotez repetẽdam ex ſtipulatione per ipſam interpoſita ſoluto matrimonio ſit bonefidei: tangit bic dñs Alexan. poſt Ray. ⁊ Imo. in. l. ſi diuortio. de verbo. obli. ⁊ Imo. in. l. ſcire debemus. in p̃n. in. ij. col. eo. ti. qui tenent q̃ non quos ipſe ſequit niſi eſſet facta alio nouandi primam dicta ſtipulatio ſoluto matrimonio: quia tunc in ipſam tranſirent omnia priuilegia prime nouate: ⁊ ſic eſſet bonefidei put p̃ma per. l. aliã ꝺm cõez intellec. ũ §. de noua. ¶ Quantũ ad ſcõm q̃ dilatio de q̃ in. §. exactio. locum habeat etiã vbi exneo dos debet reſtitui qõ eſt: vbi ipſe paciſcit vel ſtipulat dotez ſibi reſtitui: vt. d. §. accedit. Are. bic dubitat de boc dicto. Si. n. actio que datur exneo eſt ſtricti iuris: put vult glo. ⁊ ſequunt doc. ⁊ ſic nõ ꝟz ipe exneus in boc aliqõ priuilegiũ a iure vt actio ſibi cõpetẽs ad repetendaz dotẽ ſit bonefidei pariformiter nõ habeat incõmodũ dilatiõis quã ipa lex inducit in dote reſtituẽda ¶ cõmodũ. n. ⁊ incõmodũ a pari regulant: vt. l. fin nãm. de re. iu. ⁊ §. illud. inſti. p ſo. Accedit q̃ in ſtricti iuris ſtipulationib⁹ omiſſuz hr̃ p omiſſo maxime tpe: vt. l. ita ſtipulatuſ. ff. de ver. obli. vbi p Bar. ⁊ doc. ⁊ hoc vltimũ ponderat ⁊ adducit Are. Nec nõ q̃ ſi tenemur opinionẽ Ja. de are. ⁊ Bar. in. l. ſi diuortio. de ver. obli. de qua meminit ꝟ Pau. lz non approbet q̃ ſi mulier expſſe ſtipulat dotẽ ſibi reddi q̃ in hac ſtipulatõe nõ ꝟz locũ dilatio. d. §. exactio. ⁊ ſic ab hrdibus mariti incõtinẽti ſolu. matri. fieri poterit exactio longe magis eſt ꝟ dicẽdũ in ſtipulatõe vel pacto facto per exneũ dotãtẽ q̃ tali pacto vl ſtipulatiõe intercedente ſibi dos incõtinenti ſo. ma. reſtituat. Ex quo tñ ẽt ipſe nõ tz in muliere ſtipulãte dictã opi. Ja. de are. ⁊ Bar. relinquit ſe cogitatuꝫ ſup hoc de exneo an in ipſo locũ hẽat dilatio. d. §. exactio. Sꝫ Alex. vbi exneus bis ex itervallo ſtipularet dotẽ ſibi reddi: tz q̃ tũc nõ hret locũ dicta dilatio, ppter id qõ dicũt Bar. ⁊ ſequaces in muliere ſtipulãte in. d. l. ſi diuortio. de ver. ob. ⁊ ſic opinionez hui⁹ glo. firmat in exneo ſemel paciſcẽte vl ſtipulãte. Senẽſes vñr diſtiguẽ an agat ad dotẽ ex ſtipulatõe ⁊ a p̃ncipio p̃cta: ⁊ tũc hẽat locũ dcã dilatio ẽt in exneo p gnãlitatẽ. d. §. exactio. ⁊ ne ſec⁹ dicẽdo in dote recupanda melioris ſit ꝺditõis exneus q̃ꝫ mlier ꝺ id qõ vr ſonare lr̃a. l. §. pꝛi. Si aũt agat vigore ſtipulatõis p̃cte ſolu. matri. ⁊ tunc nec in exneo nec in muliere locum habeat dicta dilatio per ea que dicit Bar. in. d. l. ſi diuortio. ⁊ reaſſumit bic Alexan. defendendo ⁊ bene ſecũdum iſtos ſniam Bar. Et ſic in iſtis terminis in extraneo vbi ſtipulatur ſolu. matri. ꝺm ipſos recte etiã loquitur Are. Tu cogita q: mens Bar. ⁊ doc. ipſuz ſequẽtium nõ eſt facere vim an mulier ſtipuletur ſo. matri. vel a p̃ncipio. Itẽ in extraneo non videtur hr̃e cõcludentẽ aliquã rõnem ſiue bis ſiue ſemel ſtipuletur: ſemper. n. ⁊ vtroq; caſu: ⁊ ſic etiã vbi ſemel ſtipulat ſubeſt rõ q̃ in ipſa ſtipulatõe non ſubintelligatur dilatio legalis: put ẽt ler nõ dat ſibi ipſaz ſtipulatio

nem nec aliud ꝓuilegiū in hac mā. Et ſide latius dicta in d.l.ſi diuortio. ad quā ⁊ Alex. ⁊ Are. ħ ſe remittūt: ⁊ ambo ⁊ ibi ⁊ hic tangūt hāc mām ⁊ in muliere ſtipulāte diuerſi modē ꝓcludūt ꝓut ēt in exneo in quo ſi nō haberet locum dicta dilatio deſtrueretur ſcōs modus itelligēdi būc tex.
38 ſm hāc ſcām lec. ⁊ Depēdet plurimū vera huius māe cōclu ſio a notatis in.d.l.aliā. ⁊ in.d.l.ſi ſtichū.§.j.j. de noua. vbi tractaſ mā an in ſtipulationē nouantē tranſeant ꝓuilegia actiōis nouate que ineſt tā fauore ſtipulatoris ſiue actoris de quo in.d.l.aliaz. cū fauore rei. de quo in.d.§.j. ⁊ lz ħ de nouatōe cadat reſpectu mulieris ſtipulātis cui actio ex ſtipulatu tacite cōpetit: vt.d.l.vnica. qō nō eſt in exneo vt vidimus. ſ. pxi. circa ꝓcedēs no. elicitū ex hac gl. Attn qō cōcludit reſpectu mulieris exꝑſſe ſtipulātis ꝙ dek tūc vel nō detur hec dilatio cōgruit ēt reſpectu exnei ſibi paciſcentis vel ſtipulātis dotē reſtitui: nā ſuppoſito aliquo caſu in quo ſi mulier ſtipulak nō bēat locū dicta dilatio vī hoc indubitatū gnālr in exneo. ex tali. n. ſuppoſito inferk ꝙ ſtipulatio exꝑſſa in hac mā de ſe nō hz ſiue nō recipit dilationē legalez: ſz ſi qſqz recipit eſt ꝓpter tacitā ꝓcedētē ad quā fit relatio iuxta no. in.d.l.ſi ſtichū.§.j. qō nō cadit in exneo cui nō competit dicta tacita ſtipulatio nec ſtantib⁹ bis exneus poterit dici melioris ꝓditionis qz mulier in dote repetēda cū reſpectu expreſſe ſtipulatiōis interpoſite ꝑ mulierē cū expreſſiōe quātitatis dotis idez dicak: vt pz ex no. in.d.l.ſi diuortio. iunctis no. in.d.l.ſi ſtichus.§.j. Ex ꝓdictis ēt tollūt ea que in ꝯriū adducit ħ Pau. nam inquātū dicit deſtrui practicā ex dictis Bar. ⁊ ſequaciū i.d.l.ſi diuortio. q̄ eſt ꝙ nō obſtante exꝑſſa ſtipulatiōe ⁊ ꝓmiſſiōe dotis dek: nihilominus dilatio de qua in.d.§. exactio. pōt rñ. ꝙ id eſt qz fit ꝓmiſſio facta relatiōe ad ſubſtātiā ꝓcedentis obligationis competētis ꝑ dote: nō aūt ſolū facta relatiōe ad quātitatē iuxta no. ꝑ Bar. in.d.§.j.l.ſi qs ſtichū. vel melius id iō eſt qz cōiter in inſtrīs dotalibus ꝓmittīt reſtitutio facta relatione ad iuris cōis ⁊ municipalis diſpōnē: qz vī ꝙ marit⁹ vel alius dotē recipiēs: ꝓmittit reſtituere in oēm caſum ⁊ euētū reſtituēde dotis ⁊ c. ſz dos nō conſiſtēs in ſtabilibus ſed in alijs nō eſt reſtituēda niſi poſt annū. iuxta.d.§. exactio ergo ⁊ c. Preterea ſi ſecus facit maritus ſiue ꝓmittit ſibi imputek. nō. n. poterat cogi ꝓmittere ēt ipi mulieri niſi ꝓut alꝫ obligatus fuiſſet citra ſtipulationē: vt ꝑ Bar. hic ante ſi. Ad illud ēt qō dicit Pau. allegando. l. ſi por. j. eo. apparet rñ. ex dictis Bar. in.d.l.ſi qs ſtichū.§.j. ad qō etiā no. in.d.l.ſi por. ⁊ in.l. nēſennius. de re iud. vbi vide dicta.
39 Quātuz ad tertiū no. ex gl. Aduerte qz quo ad ꝓncipale dictū an cautio de qua in.l.in oibus.§. de iu. q̄ ꝓcul dubio eſt cū fideiuſſore qz alꝫ eēt ſupuacnū ⁊ inane ꝓfiliū illi⁹. l. vt ibi ꝑ Bar. ⁊ doc. bēat locū in actōib⁹ ſtricti iuris Bar. vbiqz tenuit ꝙ ſic: vt in.ea.l.in oibus. ⁊ in.d.l.iij. in pn. de ꝓdi. ob cām. ⁊ in.l.in poſſeſſionē. vbi ēt glo. ex qbus cau. in poſ. ea. ⁊ in.l.ſi creditores. de ꝓui. credi. ꝑ quā.l. ꝓut ibi ⁊ ēt ħ vult Bar. ꝓbatur iſta opinio ⁊ ꝑ.l.vniuerſa. C. de ꝓci. impa. offe. ibi diſponīt ꝙ data dilatiōe ꝑſtari dz ſatiſdatio ⁊ d.l.ſi creditores. declarat ⁊ ibi ēt Bar. in quo vertatur cāe cognitio de qua fit ēt mētio in.d.l.i oibus. circa ꝑſtādā vel nō ꝑſtādā talē cautionē. Et tenēdo hāc opi. ꝙ in actōibus ſtricti iuris ſit locus petitiōi dicte ſatiſdationis: tūc ex .l. in oibus. nō erit ſūmendū ar. a ꝯrio ſenſu in eo qō dicit de bonefidei iudicijs ſiue actionibus: qz eēt tale ar. ꝯ. d.l. ſi creditores. ⁊ d.l. vniuerſa. cū ſi. ad l. vedi. rñ. ꝙ ibi erat puiſſuz ꝑ viā exceptiōis: vñ nō recurrīt ad ſatiſdationē: vt ibi ꝑ Bar. ⁊ doc. ⁊ in.l.ſi pecuniā.§.ſi qs vederit. ⁊ ibi gl. ēt eſt huius intētiōis. ꝙ in.d.l. vedi ſit ꝓuiſuz alio remedio ideo nō recurrīt ad cautionis remedium: ⁊ adhuc in pluribus locis hāc opi. firmat Bar. ⁊ ita cōiter tenent doc. ⁊
40 hic ⁊ in alijs locis vbi tractaſ mā. † Inquātū aūt ſuppoſita dicta cōi opiniōe Bar. poſt glo. vult eſſe hanc differētiā inter actiōes ſtricti iuris ⁊ bonefidei: vt in actōibus ſtricti iuris bēat locū diſtinctio tex. nrī. an creditori ſit laborioſū inuenire fideiuſſorez necne: ſecus in actionibus bonefidei qz in ipſis ēt ꝙ ſit laborioſuz debitori inuenire fideiuſſorē

debebit oīno cogi cauere. Intellige tñ i ambabus actōib⁹ talē preſtari ſatiſdationē regulr ſubſiſtēte cauſa: iuxta.d.l. in oibus: ⁊ d.l.ſi creditores. ⁊ dixi regulariter qz aliq ſūt caſus in qb⁹ citra aliquā cāe cognitionē ꝑſtak talis cautio vt hic tāgūt doc. ⁊ ſ. aliqd dicēt. Adde ergo inquātū bart. in.d.tertio no. deducit dictā dīaz inter actiōes ſtricti iuriſ ⁊ bonefidei. ex hac gl. ſm modū intelligēdi tex. ħz haz lec. ꝙ lz Bal. hic cū ipſo trāſeāt tñ alij doc. in ħ improbāt dcā Bar. vt ħ ꝑ Ang. Imo. ⁊ Pau. de ca. Qui Imo. reaſſumit mām petite ſatiſdatiōis ꝑ q̄ttuor mēbra: iuxta morem Bal. hic. Et quātū eſt in ꝑ mēbro qñ petik ſatiſdatio rōne pendētis dilatiōis qō ꝓtinet ad ꝓpoſitū ei⁹ qō tāgik in hac gl. ⁊ ei⁹ qō dicit Bar. Ipſe Imo. in ꝯriū ꝑderat būc tex. q ſm hāc ſcāz lec. vno mō intelligik ſiue exēplificak ēt vbi mulier dedit dotē: ⁊ vult ſatiſdari: ⁊ tñ reſpectu mulieris ēt adhibek diſtinctio de qua in tex. an ſit incōmodū vel nō incōmodū viri q̄ꝫuis actio ꝓpetēs ipſi mulieri ſit bonefidei vt dicit ipſa gl. Et ſic dīa inter actiōes ſtricti iuris ⁊ bonefidei reſpectu ſatiſdatiōis ꝑſtāde vel nō ꝑſtāde pēdente dilatiōe quā dīaz deducit Bar. ex hac glo. nō vī ꝓcedere ħz ipſuz Imo. Accedēte ēt ħz ipm ꝙ in.l.in oibus. q̄ loquik in actiōib⁹ bonefidei nō dī ſimplr ex pēdētia dilatiōis ꝑſtādā ſatiſdationē: ſz adhibēdā cāe cognitionē: ⁊ ſic in vtriſqz actionib⁹ eſt idē dicēdū vt eadē cāe cognitio adhibēda ſit. Et idē ꝙ piformiter in ꝑſtāda bmōi ſatiſdatiōe ꝓcedak in actionibus ſtricti iuris ⁊ bonefidei: volūt ēt vt dixi Ange. ⁊ Pau. ō ca. lz nō ex fundamētis Imo. ſz Ang. qō idē ſit dicēdū in actiōib⁹ ſtricti iuris. alle. l. ꝙ ſi in diē. ſ. de pe. here. vbi ēt Bar. ꝑderat illū tex. iūcta gl. in v. officio. ꝙ gnālr in oi debito in diē vl ſub ꝓditiōe ꝑſtak talis cautio ⁊ ſic nō diſtincto an ſit bonefidei vel ſtricti iuris. Pau. aūt de ca. ꝑderat. d.l.ſi creditores. vbi ſimplr grauek creditor ꝑſtare fideiuſſorē ſi cā ſuſpitiōis ſubeſt: nō aūt ibi ꝑderak hec cā an poſſit vel nō poſſit ꝑſtare fideiuſſorē. Que ēt ħ nō ꝑderak nec ꝓbak ħz ipſuz qcqd aliud ħ velint gl. ⁊ Bar. naz nō inuenire fideiuſſorē eſt icōmodū de pñti vbi in tex. nro ꝑderak incōmodū qō timek in futuꝝ. oēs ergo dicti doc. lz ꝑ diuerſa verba ⁊ diuerſa media ad idē tēdūt ꝙ ēt reſpectu attendēdoꝝ in ꝑſtanda hac cautiōe nō ſit dīa inter actōes bonefidei ⁊ ſtricti iuris: ꝓut nō eſt dīa inter ꝓdictaſ actiōes reſpectu ipſius cautiōis ꝑſtande vt fuit. ſ. ꝓcluſuz. Hec eſt ꝙ Imo. ꝑderando hūc tex. ⁊ alia q̄. ſ. retuli. vī piter in vtriuſqz actiōibus velle attēdi hoc an debitori ſit laborioſuz inuenire fideiuſſorē necne: ⁊ ſic ꝙ hoc ēt vtatur in cāe cognitōe ꝓut ſupueniētia ſuſpitōis in hac mā. Ang. aūt ⁊ clarius Pau. vult hoc nō attēdi ⁊ nō venire in cāe cognitiōe: ſz alia de quib⁹ in.d.l.ſi creditores. cū ſi. Et hoc vī verius cū vt dicit Pau. minime tex. ꝓbet de incōmodo fideiuſſoris nō repti: cū vt ꝓxi. ħz ipſz dixi loq̄k de icōmodo qō timek in futuꝝ. Preterea aduertēdū eſt qz Imo. i ꝑderādo hūc tex. ꝯ gl. Bar. equocat qz reſpectu ꝓmiſſionis fiēde mulieri nō adhibek diſticto tex. nrī. an ſit viro ſuſpectū aliqō icōmodū necne. Sz dicta diſtictio adhibek reſpectu exnei ſiue ipe dederit dotē ⁊ ſtipulat⁹ vl pactus fuerit ſibi reddi: ⁊ poſtea ſolu. matri. velit ſibi ſatiſdari ſiue ēt ipa mulier dederit dotē: ⁊ velit ſolu. matri. ꝑ hīdes viri ſiue ꝑ ipm vīz exneo de ipa dote reſtituēda ſatiſdari: ⁊ ſic quocūqz ex dictis modis exēplificet ſcāz lec. ō q̄ in gl. nūqz tñ refricak in dubiū rōne futuri incōmodi ꝓmiſſio fiēda ipſi mulieri: imo qz ipſi mulieri ꝑſupponīt in tex. fiēda ꝓmiſſio: ꝓut ēt ſolutio dotis inferk ꝙ non alteri exneo niſi ſm diſtinctōez tex. Preterea ipſe Imo. faciendo dictā ꝑderationē preſupponit in terminis. §. quotiēs. l. ſi ꝓſtante. adhibēdā cāe cognitionē: iuxta cuius. §. terminos. loqk iſte tex. ſm ſcām lec. Et tñ ipe Imo. poſtea. ſ. tz ꝯriū ꝙ in illo. §. ſola pēdētia dilatiōis ſufficiat ad talē ſatiſdationē ꝑſtādā: ꝓut idē dicit in qualibet dilatione legali indulta gratia miſerationis ꝯ regulas iuris. Itaqz. l. in oibus loquīt in dilatione boisq ea pendente debet preſtari dicta ſatiſdatio cauſa cognita qō ēt tenet hic Pau. qui ex hoc pūgit ꝯ glo. inquantum videk velle eandem eſſe ſatiſdationem vel eiſdem regulis

procedere

ꝓcedere ſatiſdationem de qua in.§.quotiẽs.cũ illa de qua in.l.in oĩbus.cũ ſi.vbi ꝛ̃ium eſt verius tum reſpectu ipſius ſatiſdatiõis ꝓſtande:vt eſt ꝓxi.dictũ tũ ẽt reſpectu remedij adhibẽdi vbi nõ põt ꝓſtari ſatiſdatio.alio.n.remedio ſubuenit in termis.d.l.in oĩb⁹.ꝛ.d.l.ſi creditores.cũ ſi.vbi de bẽs ſatiſdare nõ põt ſatiſdare alio in termis .d.§.quotiẽs. ſm Pau.Et ſic vult ꝙ illõ qõ diſponit in.d.§.q̃tiẽs.in defectũ imporẽtie ſatiſdãdi nõ bẽat locũ in termis.l.in oĩb⁹. ꝛ.l.ſi creditores.cuz ſi.Cuius ꝛ̃ii in ℏ vult Ymo. ꝛ forte
a meliuſ.ª Et redeũdo ad ꝓncipale dubiũ an i iſta ſatiſdatõe ꝓſtanda pẽdẽte dilatione ſit dr̃ia inter actiões ſtricti iuris ꝛ bonefidei adde ꝙ ẽt Areti.tz cũ alijs.§.relatis.ꝙ non ſit dr̃ia:ſz vtrobiqz eadez cãe cognitiõe adhibita ſit ꝓſtãda.vz ſupueniẽte cã ſuſpitõis:lz referat Bal.in.d.l.vniuerſa.ꝛ ẽt in.l.ij.C.de bere.vel ac.ven.qui vr̃ aliquã dr̃iaz velle adhibere inter ꝓdictas actiões reſpectu huius cautiõis magis ſiue facilius adhibẽde in actõibus bonefidei:ſz nõ aſſentit opiniõi Bal.p.d.l.in oĩbus.ꝛ p.l.inter oẽs.q ſatiſda.cog. vbi ad talẽ cautionẽ ꝓſtandã põderaſ cã que in id ſatis ſonat vt debeat ſupueniſſe ſuſpitio:ad hoc vt talis cautio p-
41 ſtãda ſit.†Tenet tñ ẽt ipſe Are.ꝙ in termis.d.§.quotiẽs.ꝛ vbi aĺs indulgeſ tps gr̃a miſerationis citra cãe cognitiõez pẽdente tpe debeat ꝓſtari ſatiſdatio remittẽs ſe tñ quo ad hoc plenius dicta p Bal.in.d.l.vniuerſa. vbi ꝛ in.d.l.ij. oĩno vide dicta in hac mã ſatiſdatiõis ꝓſtãde vel nõ ꝓſtãde
* pendẽte dilatiõe vñcũqz ꝓcedat dilatio ꝛ in.d.l.ij.tãgit qd ſi nõ põt ꝓſtari qd tũc agẽdũ.ꝛ in.d.l.vniuerſe.ſatis eſt intentiõis ꝙ in terminis.d.l.ꝛ ſic dilatione data p ꝓncipem ſatiſdatio fit vãda ſine cãe cognitiõe:qz datur ad cautelam Alex.ẽt ℏ tz cuz Ang.ꝛ Pau.de ca.c̃ gl.ꝛ Bar.ꝙ in tali mã nõ fit adhibẽda diſtinctio an facile debitor inueniat fi deiuſſorez necne:ſz ꝙ pariter tam in actiõibus ſtricti iuris q̃z bonefidei id in cãe cognitiõe veniat:an cã ſuſpitõis ſup
: nerit necne:ꝛ ſic ꝙ nõ ſit dr̃ia iter dictas actões quo ad talẽ ꝓſtandã ſatiſdationẽ:put ẽt in hoc ꝓcedat Ymo.lz in eo an in cãe cognitiõe veniat:an facile debitor inueniat fi-
- deiuſſorẽ necne aĺr teneat:vt.§.retruli. Qnẽ male põderaſ ſe hũc tex.c̃ glo.ꝛ Bar.aduertit ẽt ℏ do. Alex.qui deducit ꝙ adhuc ex alio vltra ea q̃ ego.§.deduxi in hoc c̃ Ymo.nõ põt ꝓcedere ſua ꝓſideratio.Et improbata ꝛ nõ ſubſiſtente opi.Bar.patet ꝙ ſcõs modus intelligendi hũc tex. ſm ſecũdã lec.nõ ꝓcedit:ꝛ ſic ꝙ alie lec ſunt tenẽde ad hũc tex. ꝓut dicit ẽt hic do. Alex.improbãs ſaluationẽ Roma.ad hũc intellectũ ꝙ ꝓcedat qr loquit in dilatiõe que dar gr̃a miſerationis.quẽ Senẽſes ab obiectionib⁹ Alexã.ſaluare nituntr:ſz equoce ꝛ nõ ꝓcludẽter ſi bñ aduertar ſaluant.Et c̃ Roma.facit ẽt qõ dicit ℏ Pau.põderãdo ꝙ nõ iuenire
= facile fideiuſſorẽ eſt incõmoduz de pñti de quo nõ loqr iſte tex.ꝛ qõ c̃ Ro.dicit Alex.eſt hoc in effectu.naz in dilatiõe magis legali qs aſtringit ad ſatiſdandũ:vt.d.§.quotiẽs.ꝛ in.l.ſi debitori.vbi ẽt Bar.ad ℏ põderat illum tex.de iudi. nõ.n.in dictis terminis adhibet cãe cognitio:vt ẽt.§.dictũ fuit.ꝛ tz ℏ ipſe Alex.in onob⁹ locis:lz de Ymo.ꝛ Pau.ꝛ alijs q idẽ tenẽt mẽtionẽ nõ faciat.Sz debere attẽdi ꝛ vide ri:an eẽt facile ꝓſtari fideiuſſorẽ eẽt ꝛ eſt: qd c̃ riũ ei qõ dr̃ de ſatiſdatiõe ſimplr ꝓſtãda ſtante legali dilatiõe ergo ꝛc̃. Nõ facit ẽt do. Alex.de alijs doc.mẽtionẽ in eo ꝙ dicit ꝙ ẽt in debito ex vltima volũtate nõ adhibeſ talis cãe cognitio.ſed indiſtin.ꝓtaſ.iuxta titu.j.vt lega.no.ca.ꝛ.d.l.inter oẽs.qui ſatiſda.cog.vbi p Bar.nã ẽt hoc tz Ymo.hic.ꝛ.d. .l.inter oẽs.duz in fi.dicit ex cã ꝓſtandã talẽ ſatiſdationem nõ loquit in vltimis volũtatib⁹:ſz i debito ex alia cã:vt ibi ẽt declarat Bar.Et ſic ex ꝓdictis bẽs aliqs limitatiões ad illaz regulã ꝙ pẽdẽte dilatiõe eſt ꝓſtanda ſatiſdatio cã cognita:qr in aliqbus caſibus de qbus.§.ẽt ſine cãe cognitõe
42 ſimplr ꝓſtari dz ſatiſdatio.†Et ad mãz hui⁹ cãe cognitiõis ꝛ ꝙ cã ſuſpitiõis dz ſupueniſſe poſt c̃ctũ debitũ:vide dicta hic p Alex.dũ examinat qualr poſſit vel debeat cõcedi captura debitoris vt ſuſpecti in ꝓſecutione dicte.q.tãgit aliq de cã ſuſpitiõis qñ ſit ꝙ debeat ſupueniſſe ꝛ ſatis plene ꝛ
b late examinat mãm ideo hic vide p ipm.ᵇ † Et ẽt p Areti. poſt Ro.vide an a forenſi.poſſit peti ſatiſdatio de ſoluẽdo
43 anteqz recedat de loco. ¶ †Gl.in ver.ſuſpectũ.in ꝑn.querit ꝛ rñ.put in ea.Et ꝓmũ ꝛ ſcõm incõmoduz qõ ꝓſiderat glo.Bar.approbat ſimplr quartũ aũt ꝛ vltimũ improbat qr eo attẽto ſemp vir poſſet recuſare alteri ꝓmittere.Prꝛe terea illud nõ eſt incõmodũ ſz amiſſionis lucri timor:vt clare deducit Bar.Circa tertiũ aũt incõmodũ ꝓſideratum p glo.pluribus inſtar ipſe Barto.†Quia vr̃ attento iſto iure actio ex ſtipulatu ꝓ dote cõpeteret mulieri inſolidũ c̃ viri: vt in.§.cũ aũt.in ex actione.C.de rei vxo.actio.ꝛ ſic tale incõmodũ tertio loco ꝓſideratũ a gl.nõ vr̃ cõgruere ſm bec tpa ffor.ſm que ꝙ cõpeteret tacita actio ex ſtipulatu:vult glo.nr̃a in fi.Sed Bar.ſaluando hoc tertiũ incõmodũ cõſideratũ p glo.abnegat ꝙ tacita actio ex ſtipulatu ꝓ dote ſm bec tpa cõpeteret mulieri.p no.in.l.ad exactionẽ.C.de do.pmiſ.ꝛ per ꝓñs tollit ꝙ maritus tali actione ꝓuentus ſm bec tpa poſſet inſolidum exigi.Et rñ.ad.§.cũ aũt in ex actione.ꝙ loquitur de antiqua iuris prudentia añ iura.ff. vel ẽt poſt ante iura.C.nullibi.n.de iure.ff.fit mẽtio de tali actione ꝛ ſolida exactione per ipſam fienda:vnde ſiue maritus cõueniretur actione de dote ad ipſam dotez ſiue alia actione ad aliquid aliud non poterat:prout nec poteſt hodie exigi vltra q̃z facere poſſit:iuxta no.in.d.l.maritũ.ꝛ in .l.nõ tñ.§.de re iudi.his ergo ita ſe hãtibus ſequit ꝙ dictũ incõmodũ tertio loco ꝓſideratũ p glo.congruit ẽt ſm hec tpa cũ declaratione tñ vt inſpici debeat:ſub qua formaver borũ ꝓmiſſio fiat ipſi extraneo:iuxta no.in.d.l.neſſennius. de re iud.ꝛ in.l.ſi ꝓz.§.eo.ad quã hic ſe remittit Bar.quo ad hoc dicẽs in finalibus verbis ſuper hac particula glo. ipſam no.ꝙ actio competens extraneo pro dote competit inſolidum.Et ad illam conſiderationem Barto.ꝙ.§.cum autem in ex actione.loquatur de antiqua iuris prudentia ante iura.ff.vel poſt.ante iura.C.ꝛ ſic de media iuris prudentia faciunt alias no.per ipſum in.l.vnica.C.de his que pe.no.Concluſio ergo ſua eſt ꝙ actio ex ſtipulatu pro dote non eſſet de iure.ff.nec etiam de iure.C.vt.d.l.ad exactionem.ſed de quadam iuris prudentia antiqua:quaz approbauit poſtea Juſtinianus in.d.l.vnica.reſpectu ipſius actionis non reſpectu modi exigendi per ipſam:vt.d.§.cum autem.ad qõ etiam ꝑn.d.l.j.de rei vxo.actio.vbi patet.d. actionem exploſa rei vxorie actione approbatam fuiſſe:vt etiam per glo.in.d.rubrica.de rei vxo.actio.Et cum Bar. vt.§.declarante hanc glo.hic tranſeunt Bal.Ang. Ymo. ꝛ alij doc.Addens Ymo.ꝙ vbi extraneus dat dotez ꝛ ſibi ſtipulatur vel paciſcitur reddi:tunc ſibi competit actio ad dotem inſolidum c̃ virum ꝛ voluit forte ſentire Bar.nor. ex iſta glo.illud qõ fuit.§.relatum ipſum no.Ubi autẽ mulier dediſſet dotem ſi extraneo detur actio ad ipſam repetendam an detur inſolidum inſpicienda erunt ſtipulationis verba.iuxta no.in.d.l.ſi ꝓz.ſz Ymo.Et vide iura que allegat Are.ad comprobationem primi incõmodi ſiue nocumenti conſiderati per glo.ad cuius ꝛ ſequẽtis comprobationem plura adhuc addunt Moderniores hic:que facile procedunt:put ꝛ ea que adducit Alex.circa quartum incõmodum cõſideratũ per glo.ꝛ circa dicta Bar.ad re-
44 probationem glo. ¶ †In ſecunda parte glo.que incipit ibi ſed quomodo ꝛc̃. Ipſa glo.oppo.contra id qõ dixit cõſiderando tertium incõmodum ſiue nocumentum quod poſſet incurrere maritus.nã videtur ex eo inferri ꝙ caſus ꝛ aduerſa fortuna boie ſit in conſideratione c̃.l.inter ſtipulantem.§.ſacram.de ver.ob.cum ſi.ꝛ rñ.glo prout in ea Et adde ad ſolutionem dicti c̃rij dicta in.d.§.ſacraz. Nota tñ ipſam glo.quia ex ipſa bẽs ſm Bart.limitationem ſiue declarationem ad.l.ſciendum.§.qui ſatiſda.cog.vt ſuſpectus dicatur:ꝛ per conſequẽs obligatus ad ſatiſdandum ille in quo cõcurrant ea de quibus in glo.quantuncunqz poſſideat imobilia quia põt ſuſpicari ratione loci periculoſi in quo ſunt bona vel alia ratione de qua in glo.ꝙ habeat plabi facultatibus.ad qõ.l.vexz.§.ſi qs locupleti.§.ô mio. ꝛ de iſta gl.i pluribⁿ locis facit mẽtionẽ Bar.ꝛ ẽt doc. de qbᵇ ℏ p alex.Qui hãc gl.põderat ẽt ad mãz.l.i oib⁹.ff iudi.

a ¶ Melius Et vide ℏ are. qui gnãlr examinat qd agẽdum:vbi obligatus ſatiſdare non repit fideiuſſorem.

b ¶ Per ipſuz Et etiã aliqua ad mãz:vide.c̃. ꝓxi.gl.in ſecũda parte.

cum ſi.vt ſuperuenientibus iſtis cauſis de qbus in glo.vel aliqua ipſaꝝ debitori in dié cogaſ ipſe ſatisdare:ꝛ glo.in d.l.in oibus.dicat cās vel cām iuſtā ſeu iuſtas eſſe in arbitrio iudicis:qđ tñ nó repugnat qn expreſſas ħ in gl.vel ſimiles debeat reputare iuſtas. Et adde ħ dictis in ſūpiori glo.ad intelligētiā.d.l.in oibus. Jnfert ét ex hac gl.Alex. poſt Bal.q̄ de ꝓbabilibꝫ cauſis ſuſpitionis appere dz. Et q̄ iudex cora quo allegaſ debitor ſuſpectus dz interrogare de cauſis ſuſpitionis. Jſte tñ de qbus hic videnſ iuſte cās iurandi debitorē ſuſpectū:ꝛ impetrādi familiā a iudice ꝓ tali debitore capiēdo:latius tñ ꝓſequiſ hāc mām:ꝛ an ꝓ prio iuramēto allegātis cās ſuſpitiōis ſtari debeat:vel aſr de ipſis cauſis debeat cōſtare iudici. Et an opus ſit ſupueniſſe tales cās vel ét ſi erant tpe debiti ꝓcti tñ ignote ipſi creditori ſufficiāt vt poſſit ipſe creditor allegare ſuſpectuz ipm debitorē que oia no.ꝛ tene mēti ad mām.d.l.ſi creditores.de priui.cre.ꝛ.l.ait ptor.§.ſi debitorē.j.de his que in frau.credi.ꝛ aliqd de hac mā ħ ꝓ Modernior̄es. ¶ † Jn tertia pte que incipit. Jtē no.ꝛc̄.glo.elicit not.ex hoc tex. ad qđ no.imediate poſtea formal duas op.ꝛ ſol. put i ipa glo.quā vide ꝛ poſtea ipſaz declarabo. Jnquātū ergo gl. op.de.l.ſicut.ad id tendit dicta op.vt marituſ nullo mō cogatur alteri ꝓmittere:ꝛ ſic nó debeat adhiberi iſta diſtin. an hēat ſuſpectū aliqđ icómodum necne:put tex.adhibet imo ét ad id tendit p̄dictū ꝓriuz:vt nec mulieri cogaſ promittere cū ꝓctus a p̄ncipio ſint volūtarij:vt.d.l.ſicut.cū ſi. Rñ.igiſ gl.duobus modis:ꝛ ſcōa rñſio approbaſ p By. Bar.ꝛ doc.p.l.ſi qs ſeruum.§.de actio.emp.vbi pz q̄ rōne actus p̄ambuli qs incidit in neceſſitatē obligatiōis. Scōm quam ſol.opus eſt in tex.ꝓſupponere quentionē ſiue traditionē dotis p̄ceſſiſſe:nulla tñ ꝓmiſſione de ipſa reſtituēda facta mulieri:tūc.n.cōgruit q̄ maritus cogaſ recipe ꝛ mulieri ꝓmittere ipſaz dotē vel alteri ſi nullū icómodū ex hoc ſuſpectū hz quaſi ex eo q̄cōuenit de dote recipiēda vl ipaz recepit aſtrinxerit ſe ad ſeipſuz obligāduz:ꝛ ſic ceſſat ꝓriū d.l.ſicut. Si aūt nulla p̄ceſſiſſet cōuentio vl traditio dotis: tūc claꝝ eſt q̄ ipſe vir nó cogiſ ſi nó vult recipe dotē:ꝛ ſic nec mulieri vel alteri ꝓmittere:put nec ipſa mulier cogiſ tūc dotē dare:vt dicit Bar.ꝛ bñ. Subdēs q̄ in dictis terminis qñ p̄ceſſit ſimplr quētio de dote ſaluaſ p̄ma lec.de q̄ gl.p̄cedēti etiā exneo ꝓmittente cū in dicto caſu maritus poſſit hre ſuſpectū incómodū. Ex quo ex tali ꝓmiſſiōe ius erat queſitū mulieri:vt.d.l.ex morte.in fi.C.de pact.quen. ꝛ no.in.d.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio.ꝛ dictū fuit plene ſuo loco ſuper glo.p̄cedēti. Alia aūt op.quaz formal glo.in hac pte de.l.j.C.de noua.ad qđ ꝑm oēs magis cōfert.l.nec creditoris.C.eo.ti.ad id tendit vt quātuncūq̄ ex actu p̄ambulo:ꝛ ſic occaſione p̄ambule ꝓmiſſiōis dotis vel traditōis facte marito:ipſe maritus cogaſ ꝛ aſtringaſ vbi recepit ꝓmittere ipſi mulieri a qua vel ꝑ qua recepit dotē atñ q̄ cogaſ alteri ꝓmittere ét ſi ex hoc nullum incómodū ſuſpectū hēat nó vl cōgruere. Ex quo quis iaz etiā effectus debitor nō delegaſ inuitus:ꝛ ſic nō cogitur alteri q̄ debitori ꝓmittere:vt.d.l.j.ꝛ.d.l.nec creditoris.gl.ergo ꝑ ſo.ſe remittit ad ꝓriū vbi glo.dicit eſſe ſpāle in dote:ꝛ ita tenet hic Bar.vt ſic in dote ꝛ in aliquibus alijs cauſis quis cogaſ inuitus alij ꝓmittere:ꝛ ſic inuitus delegatur: vbi nó pōt ex hoc incurrere aliqđ dānum nō diſtincto:an petens delegationez tractet de dano vel de lucro vt fiat talis delegatio. Et ſic in dote veriſſimū eſt no.de quo in glo. vt ſi non nocet marito cogatur alij ꝓmittere ad inſtantiaz mulieris. Et ſic facere qđ ipſi mulieri prodeſt ꝛ ſibi nó nocet. Alias extra dotē ꝛ alias cauſas enumeratas ꝑ Bart. an ꝛ qñ locum hēat vt quis cogaſ facere qđ alteri ꝓdeſt ꝛ ſibi nó nocet. declarat hic Bar.per viam diſtin.in fi. Jn
46 ferens ex hac mā ad.q.† An vaſſallus ad inſtantiaz ꝛ petitionem dñi cogaſ alteri fidelitatē ꝓmittere ipſam tñ aliter non decidit ſed ſe remittit ad Ja.de are.hic ꝛ Cy.in.d.l.j. .C.de noua. ¶ Et aduerte inquātū Bar.diſtinguēs mäz .§.pri.dictā.vbi dicit ſpāle in dote id dicit eo caſu quo nó preceſſit ꝓctus.de cuius nā cogor id facere qđ a me petis: iurta.l.in creditorez.§.de euic.nam facile quis dixerit hoc eſſe ꝓrium ei qđ eſt dictū.§.in ſolone ꝓrij.l.ſicut.vbi pōde rata fuit ꝑambula dos:ꝛ ſic in dote vī precedere actus:de cuius nā vī eē vt faciat maritus qđ mulier petit.ſ.vt alteri ꝓmittat:ꝛ ꝑ ꝓñs in ipſa nō vī ſpāle. Sz rñ.q̄ ꝑambula dotis ꝓmiſſio facta marito vel traditio nō ad id tendit vt ad inſtantiā mulieris maritus cogaſ alteri ꝓmittere ſi ſibi nō nocet:ſz ad id vt ipſi mulieri ꝓmittere aſtringaſ.cum ergo in dote dicatur hic q̄ cogiſ alteri ꝓmittere ſm diſtin.tex. patet q̄ in ipſa eſt ſpāle qz citra id qđ precedat ꝓctus:ad hoc tēdens habet locū hoc in dote. Bar.ergo loquiſ indiſtinguenda mā:vbi ꝛ qñ precedit ꝓctus:de cuius nā eſt vt id fiat qđ ab aliquo petitur qđ ſibi nō nocet:ꝛ petenti ꝛ volenti id fieri prodeſt. Adde ét dictis Bar.inquantū vult q̄ in dote ſit ſpāle vt maritus cogatur alij ꝓmittere ſi ſibi nō eſt incómoduz ꝛc̄.naz ſolum hoc videt cōgruere in actu ꝓ bendi mrimonij:vel eo ſoluto eo aūt ꝓcto ꝛ conſtante mrimonij:qz tunc ſemp maritus habet ſuſpectuz incómodum. Ex quo non liberaſ a muliere cuz conſtante mrimonio ſibi dos nō debeat reſtitui:vt vidimus in p̄ma gl.nec ipſa poſſit paciſci vel cōſentire in ſui p̄iudicium vt ſiſr ibi vidimus ꝛ ét in glo.p̄cedenti:ꝛ ad hoc no.per glo.in.l.ſi cū dotē.§. ſi mulier.j.eo.que vult q̄ ex eo q̄ mulier cōſtante mrimonio accipiat minus idoneū reū ꝑ dote ſibi reſtituēda p̄ſtante mrimonio nō liberatur maritus:ꝛ ita per illam glo.vī velle limitari hunc tex. Alexan.ſuper tex.in tertio no.dicēs eſſe pulchram.ꝛ per doc.non tactam limitationem. Sed huic id obſtat qđ in precedenti glo.dictum fuit in declaratione p̄me lec.qz in actu ꝓbendi matrimonij maritus coactione cauſatiua ꝓmittere cogetur etiaz q̄ ſuſpectum habeat aliqđ incómodum:vnde melius dicas q̄ etiam ꝓcto ꝛ conſtante matrimonio loquitur ꝛ intelligi pōt iſte tex. imo tunc magis cōgruit intelligi q̄ ante matrimoniū vel in actu ipſius matrimonij ꝓbendi:vt tex.intelligatur excludere oēm neceſſitatem ꝓut ſimplr excludit qñ maritus ex ꝓmiſſione alteri fienda hz ſuſpectum aliqđ incómodū. Et ad illud q̄ erit ſuſpectum hoc incómodum:qz oino ipſe maritus remanet obligatus mulieri rñ.q̄ debet intelligi aliquo ex caſibus in quo aſs ſoluendo mulieri liberaretur vel vbi ex hoc ipſa efficereſ locupletior:vt puta qz eſt forte creditor ipſius mulieris qui de p̄ñti dz ꝓſeq ab ipſa:ꝛ vult expectare tp̄s reſtituende dotis ſi ſibi maritus velit ꝓmittere:nam in his terminis cogeſ ꝓmittere ſi nō hz ſuſpectū aliqđ incōmodū de incōmodis de quibus in p̄n.glo.ꝛ ad
47 hoc ꝓferūt dicta.§.in glo.p̄cedēti.ſup.d.p̄ma lec. † Adde ét ipſum Alex.in.d.tertio no. vbi ponit an eꝫ vnq̄ꝫ cogaſ creditor recipe alium ꝓmiſſorem. Et ſuper iſta glo.vide plene per ipſuz poſt Jmo.an fallat in obligato ad factum nō coberēs pſone ipſi⁹ creditoris.vt ad ei⁹ inſtātiaz cogaſ debitor alteri ꝓmittere.de quo ét hic p Are.ꝛ aliqd p Senenſes hic.in fi.huius p̄n. Vide ét Alex.plene tractātē.q. de vaſallo quā vt.§.dixi.tāgit ħ Bar.ꝛ ħ p Are.in fi. Vide etiā oino Roma.ħ qui nitiſ ſaluare opi. Pe.de bella.quā refert Bar.in hoc vt de egtate regulare ſit:ꝛ procedat in omni actu vt illud qđ tibi nō nocet:ꝛ mihi ꝓdeſt tenearis facere:ꝛ ſic mihi debitum cogaris alteri promittere ſi tibi non nocet:quia aliasvidimus q̄ obligatus ſoluere in vno loco ex iuſta cauſa cogitur ſolnere in alio:vt.l.vſuras.C. de ſolutio. Jta ergo ex cauſa ꝛ ex equitate videtur poſſe mutari obligationem de vna perſona in aliam:adiuncto maxime q̄ fauore debitoris ex cauſa fit mutatio obligationis ſiue ſolutionis de vna re in aliam:vt aucten.hoc niſi. .C.de ſolutio.ꝛ per glo.no.in.l.ij.§.appellata.§.ſi cer.pet. Sed ad dicta iura reſpondet Areti.tranſiens cū cōmuni Ultra quē tu reſpondeas q̄ in illis iuribus eſt alia cauſa quam iſta ſimplex q̄ debitori non noceat ꝛ creditori ꝑſit quod alteri promittat debitor qui ſunt proprie termini
48 noſtri:ꝛ ita Modernior̄es tranſeūt. ¶ † Jn quarta parte que incipit ibi. Jtem quomodo cogitur glo.querit quomodo cogatur maritus promittere in terminis huius tex. ꝛ rñ.ꝑm primum caſum.de quo in precedenti glo.per re-

tentionem

tẽtionẽ siue nõ dationẽ ipsius dotis: nisi fiat ꝓmissio mꝛi vel alteri cui ipsa vult non subsistẽte incõmodo ipsius mariti: ⁊ sic erit coactio cãtiua ꝑm glo. qua cogeť maritus: nõ aũt erit coactio ꝓcisa: qꝛ tunc cogetur ꝓmittere si vult hꝛe dotẽ: sed si maritus hꝫ suspectum incõmodum si promissio dotis ꝓcessit: tũc nec ꝓcise nec causatiue cogiť ꝓmittere alij q̃ mulieri: vt dictũ fuit sup gl. ꝓcedenti post ℙan. qcqd se cus sentiat ista glo. que tñ nõ logꝛ in parte negatiua sed in affirmatiua: vt maritus cogať ꝓmittere coactione cãtiua: vbi nõ hꝫ suspectuꝫ incõmodũ ꝓ retẽtionẽ añ solonẽ ipsius dotis. In casu ergo dotis nõ solute ad hoc vt maritus ꝓmittere cogať nõ est necessaria actio vel officiuꝫ iudicis: lꝫ post dotẽ solutã sic: si casus datur ꝙ incõmodũ nõ immineat ipsi viro si alij ꝓmittat: ipsi aũt mulieri cogiť ꝓmittere etiã ꝙ hẽat suspectũ incõmodũ nisi ꝓbet maritus factũ pactũ lucrande dotis: dicit ipsa glo. quã vide cũ qua Bar. ⁊ doc. transeunt cui Bar. placet ꝙ soluta dote deť officiũ iudicis ad cogendũ maritũ ꝓmittere: ponderãs ad hoc verbũ cogitur: de quo in tex. nꝛo: nã sunt verba que respectu executionis dirigunť ad iudicẽꝫ ⁊ affirmatiue nõ dato ⁊ nõ sub sistente incõmodo respectu tertij: respectu aũt mulieris sit vel nõ sit incõmodũ. ℣ In qnta parte que incipit ibi. Sed ad qd ⁊ c̃. gl. op. de supfluitate ℞. §. quibus in ꝑma ꝓstõne. C. Maꝫ ex quo mulier hꝫ actionẽ tacitaꝫ ex stipulatu: vt. l. vnica. in ꝑn. C. ō rei vxo. actio. vñ supuacuo h̃ disponi ꝙ ipsi mulieri debeat caueri siue ꝓmitti de dote restituenda. Et rñ. gl. ꝑ in ea. Que in rñsione est no. sꝫ nõ in faciẽda op. cũ ꝓsupponat ꝙ isto iure mulier hẽret tacitã actionẽ ex sti
49 pulatu qõ est falsuꝫ: vt vidimus. §. in ꝑn. bui⁹ gl. ⁊ hic ẽt per Bar. † Sꝫ inquãtũ gl. ꝓsupponit ꝙ si tu es mihi obligatus si nõ hẽo instrm obligationis possuꝫ petere ⁊ te cogere: vt illud mihi facias ista gl. est no. ꝑ ibi ipsaꝫ ẽt no. Bar. remittẽs ad plura loca: vbi tractať iste articulus: an possim cogẽ debitorẽ meuꝫ mihi facere instrm debiti. de quo hic ẽt per Are. in vl. col. ⁊ aliqd p Modernioꝛes in fi. bui⁹ ꝑncipij. ℣ In vl. ꝑte glo. allegat ꝓcordantes ad tex. ⁊ ꝑmo ad illõ qõ. §. no. in tertia ꝑte. Scõo ad verbũ suspectũ de quo h̃ in tex. Extra glo. Bar. hic querit de nõ nullis: ⁊ aliqd de vi
a ctis in ꝑma. q. reassumit h̃ Alex. in fi.ª Et id de quo q̃rit vl timo loco Bar. examinat ipse Alexã. hic super glo. ij. post discussuꝫ intellectũ. l. i oib⁹. §. de in. ⁊ Are. p⁹ Imo. ℑ. ꝑxi. §.

Quod si in patris.

† Actio de dote ꝓfectitia cõis est inter patrem ⁊ filiam nec alter in alterius preiudicium pete re vel delegare põt. h. d. ꝑm Bart. vsqꝫ ad. §. voluntatẽ. vel sic ⁊ magis ad litteram ⁊ intelligibiliter. Actio de dote ꝓfecticia ꝓ filia simplr data seu promissa: quousqꝫ filia est in ptãte est cõis ꝑris ⁊ filie. Ex quo sequiť ꝙ ꝑ̃ solus sine voluntate filie ipsaꝫ in iudiciũ deducere vel sibi soli stipulari vel alteri marito delegare nõ põt. Et ꝙ eꝯ sola filia nõ ꝑt preiudicare ꝑri: sed sibi soli sic: vt in effectu sui iuris excludatur ab agendo. Sꝫ durante patria ptãte ꝓpter suum factum nõ excludiť a cõsentiendo ꝑri. Diuidiť in duas ptes ꝑncipales. In ꝑma tractat an ꝑ̃ possit preiudicare filie in actione de dote. In scõa qd eꝯ an filia ꝑri ꝓiudicare possit Scõa ibi. Itẽ si voluntate solius filie ⁊ c̃. Et ꝑma pars sub diuidiť in tres ptes. In ꝑma ponit dictũ. In scõa fiunt illationes ex dicto. In tertia ponit qd si ꝯfactum fuerit. Scõa ibi deniq ⁊ c̃. Tertia ibi ceteruꝫ ⁊ c̃. Scõa pars ꝑncipalis subdiuiditur in duas ptes. In ꝑma ponit dictũ. In scõa ꝓponit ⁊ soluit vnum dubiũ. Scõa ibi. Sed vtrũ vt ⁊ agat solua ⁊ c̃. ℙone casum in hoc tex. ꝙ data dote vel ꝓmissa simplr per patrẽ ipse ꝑ̃ volebat ipsam dotẽ: postea ex interuallo alteri per virũ ꝓmitti: qui nõ allegabat aliqõ de incõmodis de quibus in ꝑncipio legis dubitabať: an posset cino ex hoc seq viro aliqõ incõmodũ: ⁊ videbatur ꝙ non. Ex quo ad petitionẽ ꝑris qui dotẽꝫ dederat seu ꝓmisserat sicut in ꝓncipio dꝛ qñ ad petitionẽ mulieris sui iuris que dotem dedit alteri ipse maritus dotẽ ꝓmittit: tñ ꝯrium determinatur. Ex quo ex dicta datione vel ꝓmissione simplr facta per patrẽ fuit effecta dos sine actio dotis cõis: inter patrem ⁊ filiaꝫ: adeo ꝙ alteri ꝓ alterum nõ põt ꝓiudicari citra suuꝫ cõsensuꝫ. Ex quo ẽt sequiť ꝙ nec pater sine filia petere dotẽ põt: vñ hoc incõmodum sequiť viro si ꝓmittat alteri ad volũtatẽ solius ꝑris: vl ipsi agẽti sine volũtate filie soluat ꝙ nõ est liberatus a filia: ⁊ ita eꝯ si ad voluntatem solius filie alteri ꝓmittat non ꝓiudicet ꝑri: imo nec filie qꝛ eius cõsensus requirať viuẽte ꝑ̃ sed eo mortuo sibi preiudicat qõ vltimũ vñ intelligendũ aliquo ex casibus quibus mulier sibi in dotẽ ꝓiudicare põt: iuxta no. in. l. ij. §. de pac. dota. ⁊ in. l. j. ℑ. de do. plega. ⁊ dictũ aliqd fuit. §. in ꝑn. bui⁹. l. in glo. j. ⁊ declarabiť ℑ. melius in no. Et quare ponẽdus sit casus dote dota vel promissa simplr patet ex dictis glo. hic in ver. deniqꝫ. duꝫ allegat. l. quotiẽs. ℑ. eo. vbi vide bar. ⁊ doc. ꝓcludentes ꝙ sine ꝓcedat datio seu traditio dotis: seu promissio simplex cõstante mrimonio ꝑ̃ postea filie ꝓiudicare nõ põt: ⁊ sic ẽt ꝓcedente simplici promissione tpe traditionis nõ põt ꝑ̃ sibi actionẽ appꝛopꝛiare vel alr ipsi filie ꝓiudicare. lꝫ a ꝑncipio. i. tpe promissionis bñ potuisset vel añ ꝓctum mrimoniuꝫ ẽt post ꝓmissionem ⁊ traditionẽ dotis. vt. d. l. quotiẽs. ver. plane. ⁊ ad h̃ no. in. l. vnica. §. accedit. C. de rei vxo. actio. vbi in exneo ẽt simplr ꝓmittente dotẽ fit ista. q. an postea tpe traditionis possit sibi dotẽ stipulari. de quibus ibi no. fuit facta mẽtio. §. in ꝑncipio bui⁹. l. in scõa glo. circa ꝑm modũ intelligẽdi illũ tex. ꝑm ꝑmaꝫ lec. cõfert ẽt ad ꝓdicta. l. post dotẽ. cũ sua mã. ℑ. eo. Et dicit ℙan. hic ꝙ ista mã cõionis actionis de dote ꝓfecticia inter patrem ⁊ filiam est subtilioꝛ ⁊ vtilioꝛ que sit in isto titu. ꝑm ℙan. est mã diuisionis fructuum vltimi anni soluti matrimonij. de qua in. d. l. de diuisione. cũ sequen. vsqꝫ
a ⁊ per totam. l. diuoꝛtio. ¶ † Not. ꝑmo ex hoc tex. ꝙ actio dotis ꝓfectitie est cõis inter patreꝫ ⁊ filiaꝫ qõ quaꝛ sit: dic vt ℑ. in. l. seq. per glo. ⁊ doc. a ℞rio ergo secus est in dote adueticia qꝛ eius actio ꝓcipua est ipsius filie: put ⁊ vult glo. hic sup qua dicet. Hoc aũt qõ dictũ est de actione dotis ꝓ fecticie declara ꝓcedere vbi ꝑ̃ simplr dedit vel stipulatus est dotẽꝫ: iuxta. d. l. quotiens. ⁊ not. in. d. l. post dotem. ꝑm tertiaꝫ lec. ℑ. eo. † Secus aũt si ipsi soli filie ꝑ̃ stipulatus fuisset: qꝛ tunc actio est solius filie cum respectu dotis cadat ⁊ valeat donatio inter patrem ⁊ filiaꝫ: vt. l. pompo. phſladelphus. §. fami. hercis. no. in. l. ij. C. de inoffi. dona. ⁊ ita vult Bal. hic referens ita consuluisse Jac. but. ⁊ Ja. de belui. ⁊ sequitur hic Imo. ⁊ ambo. s. Bal. ⁊ Imo. hoc dicunt hic super glo. in versi. ꝓfecta ⁊ c̃. dum glo. ibi loquitur de dote aduenticia dicentes illud qõ ibi glo. dicit de dote aduenticia habere locum in dote profectitia ipsi soli filie per patrẽ stipulata: ⁊ sic volunt ꝙ ad ipsam sola filia agere possit. prout ad aduenticiam qõ not. ad dicenda in glo. predi. in ver. ꝓfecta ⁊ c̃. in prin. Alexã. autem errorem vt arbitroꝛ scripture refert dictos doc. limitare hũc tex. vbi pater dotẽꝫ ꝓfectitiam simpliciter stipulatur: quia tunc soli filie actio acquiritur quod est contra dictam tertiam lec. d. l. post dotẽ. tamquã veram cõmuniter a doc. approbatam: ⁊ ꝙ erroꝛ scripture sit in lectu. Alexan. ex eo petet quod ipse ad dictũ Jaco. but. Jaco. de belui. ⁊ Bal. ⁊ Imo. allegat. d. l. post dotem. secundum sextam lectu. By. Ex qua patet ꝙ actio acqriť ipsi soli filie. Ex quo ꝓ ea tamq̃ eius ꝓcuratoꝛ fuit vel censetur ꝑ̃ stipulatus. ⁊ ibi per Bar. ⁊ alios ad cõproꝛ bandaꝫ lec. By. allegatur. d. l. pomponius phſladelphus. ⁊ no. in. d. l. ij. C. de inofficio. dona. allegat etiam Alexan. ad comprobationem dicte decisionis. l. si cum dotẽꝫ. in ꝑn. que similiter probat ꝙ ipsi soli filie actio acquiratur vbi ipsi soli fit vel censetur facta stipulatio vel pactum de dote reddenda: prout est quando pater in vnum solum casuꝫ sibi fuit stipulatus vel pactus quia in alijs soli filie actio acquiriť: in expresso aũt ipsi soli ꝑri si fuit stipulatus: si antẽ pactus dic vt ibi per glo. ⁊ docto. ℙosset etiam dici ꝙ Alexan. loquutus fuerit: vbi simpliciter pater stipulatus fuit dotẽ restitui: precedente tñ mandato ipsius filie: qꝛ tũc

a ¶ In fi. Et ad illõ qõ q̃r t Bar. de ꝓmissione cuictiõis vide Bal. declarantẽ in. l. non solũ. §. ō iu. doquã ꝙalle. Bart. hic. ⁊ ibi etiam Bal. in oibus ⁊ ꝓ oia dicit illõ qõ dicit h̃ Bar. in ꝓma. q.

censeſ p ipſa ſtipulatus tanꝯ eius ꝓcurator: ⁊ hoc ꝓbat d.l.poſt dotē.ℏm lec. ℬy.attñ cū nullum verbuz faciat de mādato filie facto patri ⁊ cū in his termis nō loquāt dicti doc.ſz qñ pr̄ ſoli filie exp̄ſſe ſtipulat⁹ fuit minus apte loquu
3 tus fuit.† Cū tñ p.d.l.poſt dotē.ℏm.d.vj.lec.vex̄ ſit q ſi p̄cedente mādato filie pr̄ ſtipuleſ ſimplr dotē reddi vr̄ ſtipulatus reddi ipſi filie:pót alr limitari vltra dictos doct.qō dr̄ de actione dotis ꝓfecticie q ſit cōis inter p̄rem ⁊ filiaz: vt nō ꝓcedat qñ pr̄ p̄cedente mādato filie ſimplr poſtea ſti pulak:qz tūc ipſi ſoli filie actio acqrit.Et ſic in dote ꝓfecti cia.Aut ſimplr pr̄ ſtipulak nullo p̄cedente mādato ⁊ ꝓce dit tex.nr̄ qz actio eſt cōis.Aut ſtipulak ſimplr precedente mādato filie:⁊ actio eſt ſolius filie ℏm tñ no.in.d.l.poſt do tē.ℏm.d.vj.lec.Aut ſtipulak qñ ſoli filie expreſſe:⁊ tunc ſlr actio eſt ipſius ſolius filie p.d.l.pompōius philadelphus. qō ꝓcedit nō ſolū ſoluto mr̄imonio.ſz ét ſi mr̄imonium nō eſt ſecutū:ꝓ quo ꝯbendo pr̄ dotē dedit p filia ⁊ ſtipulatus eſt ipſi filie reddi:vel ſtipulatus eſt ſimplr p̄cedēte mādato ipſius filie:naz ét nō ſecuto mr̄imonio hēbit actionez ipſa ſola filia:vt ꝓbat tex.no.in.l.ſi extraneus.in fi.ibi niſi eui-
a ℂ Alex.⁊ in .l.ſi cum dotē. in prin.j.eo.in quinto,no, a dēter aliud ⁊c.ſ.de ꝓdi.ob cāz.vbi Roma.⁊ ibi ⁊h Alex.[a] Quod no.ad ampliationē illius.l.pompo.philadelphus. vt ét nō ſecuto mr̄imonio filia ſit capax actionis eōpetētis ad dotē ꝓfecticiā ꝓmiſſaz:nec miꝝ qz ét dos ꝓmiſſa hz pri
4 vilegia dotis:vt.l.ij.ℌ.fi.⁊ ll.ſequēt.j de pui.cre.ℂ† No.ij. ex hoc tex.ibi nec p ſe nec ꝓcuratorē ⁊c.q iſta verba p ſe ſignificāt ꝓſonalr.vñ ille cui cōmittit vt aliud p ſe faciat nō poterit alteri id cōmittere faciēdū:⁊ ad hoc hūc tex.no.h Are.allegās ét ad cōprobationē tex.cū gl.in ver.p ſeipſoſ. de ꝓben.li.vj.⁊ reaſſumūt aliq ex Modernioribus hic nō
5 nulla in hāc ſniaz addētes.ℂ† No.iij.in ver.cetex.ſi pr̄ ſo lus ⁊c.q factū pr̄is circa dotē nō nocz filie poſtq̄ ſui iuris effecta fuerit interim ergo tex.vr̄ ꝓbare q noceat ipſi filie ſed hoc qualr ꝓcedat:videbimus.j.in gl.in ver.ſui iuris.lz aliquid de hoc ponāt aliq hic in tex.nō ergo ex eo q iuſſu patris ꝓmittak alteri vel ſoluak ipſi patri:actio dotis ex tūc cōſolideſ in ipſaz filiaz.ſed nec impedit cōſolidatio ſoluto matrimonio.Interim ergo filia nō hz exercitium niſi in ca
6 ſu de quo per glo.in.d.ver.ſui iuris.ℂ† No.quarto in v. item ſi voluntate ſolius filie ⁊c.q factū filie non nocet pr̄i:
7 ſed ipſi filie effecte ſui iuris ſic.† Ex quo inferunt hic doct. poſt ℬy.⁊ poſt Bar.j.pri.ℌ.q ſi filia fa.conſentit marito alienāti ꝓpria bona ipſius mariti q ex hoc nō p̄reiudicet ipſi patri circa hypothecā quā habebat p dote data p filia in dictis bonis:ſed ipſi filie pr̄e mortuo p̄iudicat:qō eſt no. ad declarationē ⁊ ampliationem.l.ét. ⁊.l.iubemus.C.ad vellea.vbi ꝓbak q iuri hypothece in bonis mariti mulier renunciare pōt:vt ꝓcedat in ſui p̄iudiciū:⁊ tūc ét ſi ſit mu lier filiafa.⁊ hoc qō eſt dictū q nō p̄iudicet pr̄i:tz ét Spe. de quo ét meminit ħ Bar.j.pri.ℌ.in ti.de do.poſt di.re.ℌ.
8 formatis.ver.qd ſi filia fa.† Inferunt ét doc.ſlr poſt ℬy. ⁊ Bar.j.pri.ℌ.q ꝓpter adulteriū filie circa dotē nō p̄iudi ceſ ipſi pr̄i:⁊ſic limitatur.l.cōſenſu.C.de repu.⁊.c.plerūq;. de dona.inter vi.⁊ vxo.vt nō ꝓcedant reſpectu tertij hūtis intereſſe in dote:⁊ ſic reſpectu pr̄is ad qō autē.p̄ ſi filij.C.ō repu.⁊ in corpe vnde ſumit.⁊ de hoc videbimus.j.pri.ℌ.
9 † Alia opinioē ſuppoſita ponūt hic.q.aliqui quid ſi pater dans dotē p filia ſtipuletur eaz ſibi reddi in caſum ⁊ euētū reſtituende dotis ℏm formā ſtatutoꝝ:an ſi ſtatutū diſponat maritū lucrari dotē ꝓpter adulteriuz mulieris an p̄iudica bit adulteriuz filie ipſi patri in his terminis:⁊ reſpondent q ſic. Ex quo p reſtōne dotis eſt facta relatio ad ſtatuta: adeo q vident dicta verba adiecta ad ꝓſervationē ipſoꝝ ſtatutoꝝ.Accidit vltra ipſos qz reſpectu ipſius mulieris.i. vbi agitur de p̄iudicio ſolius mulieris dictū ſtatutuz nihil opatur.Ex quo alr in dictis terminis hoc eſt diſpoſitū de iure cōi:vt.d.l.cōſenſu.⁊.d.c.plerūq;.cū ſi.vt ergo aliquid addat vltra ius cōe intelligatur ét vbi agitur de p̄iudicio patris vt ꝓpter adulteriū mulieris:nihilominus maritus
10 dotē lucretur.ℂ† No.vl.ex ſi.huius lr̄e q hic vr̄ caſus q mulier ſui iuris cōſtāte mr̄imonio in dote ſibi p̄reiudicare poſſit qō videt p̄.l.ij. ⁊.l.de die.⁊.l.attilicinus.ſ.de pact. do.⁊.l.j.j.de do.pla.cum ſi.que vt nō obſtent Jmo.hic in telligit hunc tex.qñ ſoluto matrimonio filiafa.cōſenſit ſeu pacta fuit alteri ꝓmitti:ſecus aūt ſi mr̄imonio cōſtante vel ét añ ipſuz p̄ctum:qcqd aliud in hocvltimo ſenſerit gl.in.l. ⁊ hr̄di.ℌ.filia.ſ.de pac.non.n.ℏm Jmo.hñ ſentit:⁊ ita ét tz Roma.hic alle.gl.in.l.cū dos.ſ.de pac.do.vbi glo.in ver. nocebit.Quam cōſiderationē ⁊ ſo.dānat Alex.tum quia diuinatiua ad hūc tex.qui nō apparet q loquak ſo.matri. per filiaz cōſenſuz fuerit ꝓmiſſioni fiende de dote tertie ꝑſo ne:tuz ét qz falſuz eſt q mulier ſol.matri.in dote ſibi p̄reiu dicare poſſit:niſi ex iuſta cauſa:vt dicit tex.in terminis in.l. lz.ſ.de iu.do.Et ꝓpterea ꝓ tollendis dictis ōrijs ipſe intel ligit tex.vel vbi filiafa.cōſenſit vt ꝓmitteretur tertio:nō ſtñ aio donandi ipſi tertio:ſed tamꝯ ꝓcuratori ⁊ recipienti p ipſa muliere:vel ſi intelligatur q aio donandi cōſenſerit p mitti tertio intelligak in caſibus in iure ꝓmiſſis:puta ſol. matri.morte mulieris:vel p divortiū interveniētibus libe ris:iuxta.d.l.ꝓmā.de dote ꝑle.⁊ ibi no.⁊ in.d.l.ij.ſ.ō pac. dota.⁊ dixi aliqd.ſ.in caſus poſitione.Sz eodē morbo la borāt iſte ſo.Alex.quē ipſe inpingit ſo.Jmo. ⁊ Ro.cum h nō appareat q nō aio donādi cōſenſerit ꝓmitti tertio:nec ſi ꝓſupponak q aio donādi:appet q in aliquo ex caſibus p miſſis:iuxta no.in.d.l.ij.de pac.⁊ in.d.l.j.de do.ꝑle.Pre terea quātū ad ſaluādū ſo. Jmo.⁊ Ro.ab obiectione.l.lz. poſſet rñ.q dz intelligi iuxta cā interveniente:⁊ ita vr̄ eē de mēte Bar.in.d.ℌ.filia.dū remittit ſe ad.d.l.lz tenēs.q ille tex.debeat intelligi ſo.ma.put etiā hic huius mētis vr̄ eſſe lz in lec.nouis ſint qdaz verſus q nō ſunt in lecturis antiqs Bar.⁊ credo fuiſſe additos ⁊ male:qz Bar.i.d.ℌ.filia.nō tz q ibi dicit glo.valere pactū p̄reiudiciale ipſi mulieri in dote factū añ p̄ctū mr̄imoniū:ſed eo ſoluto put ⁊ tz ét pau. h ita intellīgēs hūc tex.p no.in.d.l.cū dos.que vt ét ipſe di cit ponit quaſi eundē caſum quē ponit tex.nr̄.ita ét aliq ex
11 Modernioribus tenent.† Et inducit in hoc fi.iſte tex.per Nico.de nea.⁊ Pau.ad.q.an liberatio facta p filiū viuēte pr̄e debitoribus pr̄is p̄reiudicet ipſi filio heredi pr̄is poſt mortē ipſius pr̄is:ſed Pau.deducit q iſte tex.nō ꝓcludit ad hanc.q.⁊ in ipſa firmat negatiuam:cum quo tranſit Are.prout etiam q tex.non ſtringat:dicit Alexā.hic ante finem remiſſiue pertranſiens quātum ad deciſionez.q.quā aliqui ex Modernioribus reaſſumunt hic tranſeuntes cū opinione Barto.in.l.filia.la prima.j.de ſolutio.⁊ in.l.cum dñs.ℌ.fi.j.de pecu.lega.dic vt per eos.⁊ per doc.in.d.iuri bus.⁊ in alijs locis adductis per Alexan.quia Barto.nō videtur eodem modo loqui in ambobus dictis iuribus.ſ.
12 allegatis.vbi ipſe ponit.ℂ† Glo.in ver.ꝓfecticia.in p̄n. no.ex tex.duo eſſe neceſſaria ad hoc vt actio de dote ſit cō munis inter patrez ⁊ filiam:remittens ſe ad.l.profecticia. .ſ.de iu.do.pro declaratione que dicatur dos profecticia deinde ſubdens q in dote aduenticia ſola filia agit:vt in auc̄.qō locuz.C.de colla. Que glo.tria preſupponit.Pri mum q ſit dare dotem profecticia abſqz eo q filia ſit in poteſtate patris. Secundum q pro dote profecticia filia non poſſit eſſe in iudicio ſine conſenſu patris. Tertium q in dote aduenticia:ſecus ſit:⁊ per conſequens q ſine con ſenſu patris ad ipſam filiafa.agere poſſit.Quantuz ad pri mum vide dicta.ſ.in.l.j.ſuper p̄ma glo.vbi ponit de dote ꝓfecticia ⁊ aduēticia:⁊ vide tex.in d.l.profecticia.in.ℌ.p. ſiue.fi.vbi hoc expreſſe ꝓbak q ét dos data p patrē vt pa trē p filia emācipata dr̄ dos ꝓfecticia:id tñ ꝓcedit largo modo ſumēdo dotē ꝓfecticiaz:naz ꝓprie illa eſt q̄ ꝓficiſcit a pr̄e vel ab alio eius cōtēplatiōe p filia in ptāte vt declara tū fuit ſup.d.j.glo.⁊ vide ét aliqd in fi.huius gl.Quātū ad ℏm qō glo.p̄ſupponit vr̄ id indubitatū de iure ci.p.d.auc̄. qō locū.⁊ p hūc tex.cū ſi.vbi dr̄ q actio de dote ꝓfecticia eſt cōis inter patrē ⁊ filiā.ergo ſola filia nō pōt ipſaz intē tare:⁊ q pr̄is expreſſus p̄ſenſus reqrak:vult gl.i.l.ſi cū dotē. ℌ.j.j.eo.⁊ videbimus.j.l.pri.ad hoc ét no.per Bart.in.l.ſi cōſtante.in.vij.q.tertie p̄is.j.eo.vr̄ tñ in.d.auc̄.qō locum. fieri differentia inter dotē paruā ⁊ magnam.nam in dote

profecticia pua vñ ꝓcedere qꝫ est dcm̃:secus in magna de quo tñ dic vt ibi ꝑ doc.declantes quo respectu ibi fiat dīa
a inter dotē magnā ⁊ puā. [a] De iure aūt canonico vñ secus dm̃ p.c.si annū.iuncto fi.cū ꝓncipio. in v.dependentibus ⁊ glo.sup.d.v.Sed cū in illo fi.d.c.assignet.rō cessantis interesse ipsius pñis in spūalibus ⁊ dependentibus ab eisdē ⁊ in dote ꝓfecticia pñ hēat interesse ⁊ pstante mr̃imonio ⁊ viuente filia:⁊ ēt ipsa mortua.⁊ tunc magis qr in ipsuz fit ꝓsolidatio:vt hic ꝑ Pau. de ca. sup tex.merito ōtenus illud.c.fi.verbū dependentibus ꝓgruat exemplificari in dote nō conuenit exemplificari:nisi in dote aduenticia ad qꝫ J.pri. dicenda. Sed in dote ꝓfecticia nihil vñ imutare.d. decreta.que vt ibi ꝑ glo.in v.eiusdē. ⁊ ꝑ glo.fi. ꝓcedit vbi nō agit de pñmonialibus.Quid aūt si esset dos ꝓfecticia stipulata soli filie Bal. hic vult qꝫ sit idem qꝫ in aduenticia de cuius dicto mentionē feci.s̄.in.j.no.⁊ tz hoc Alexā. in.d.auc̄.qꝫ locū vbi melius refert dcm̃ Bal. qꝫ hic faciat ⁊ de intellectu.d.auc̄.qꝫ locū.⁊.d.c.fi.dicēt latius J.in pri.
tz tertio pſuppositō per glo.† Quātum autem ad dotem ad uenticiā qꝫ filia possit agere sine ꝓsensu pñis qꝫ fuit tertiuz hic ꝓsuppositū ꝑ glo.adde qꝫ illud tz hic glo.tz ēt in.l.fi.§. necessitate.C.de bo.qꝫ li.⁊ in.§.illud.in auc̄. de equali. do. in v.Sinaūt sub ptāte ⁊ c.vñ sumit.d.auc̄.qꝫ locū.vbi etiā glo.in v.mater.tz glo.j.ibi nō firmet hanc opi.sed ꝑiaz loquens tñ per verbū forte.Sed opio quā firmat hic glo.est cōiter approbata ꝑ doc.hic:⁊ ēt in.d.auc̄.qꝫ locū.vbi put hic Alex.latius pſeqt hunc arti.dubitanſ post Roma.hic de cōi opione in puncto iuris:eo qr vt dicit Bal.post Nico.de mata.in.d.auc̄.qꝫ locū.illa verba ⁊ cū mater obtulerit dotē ⁊ c.cū nō sint in corpore vñ sumit.d.auc̄.vz.in.d. §.illud.in v.sinaūt in ptāte.tz in prin.§.illud sint. sed respectu eius qꝫ dr in.d.v.sinaūt in ptāte.fuerint addita ꝑ Jr. q nō būit talē auctē seqt qꝫ p.d.auc̄.non ꝓbat ista opio qꝫ in dote aduenticia filia familias hēat ltiam pſonā in iudicio sine ꝓsensu pñis:nec alibi ista opio ꝓbat:nā in.l.gayus. J.eo.nō ꝓbat qꝫ actio que ibi acqrit filie fami.⁊ pmittit ꝑ ipsam intentari pmittat sine ꝓsensu pñis iuxta.d.§.necessitate. ⁊ ita ēt posset Rñ. ad illō qꝫ ibi pmittit solui filie fa. vt intelligat accedente ꝓsensu pñis cū agere ⁊ sokonē recipere a pari ꝓcedāt:vt J.l.pri. ¶Preterea ēt qꝫ in.d.auc̄.qꝫ locū. essent dicta verba que.s̄.pri. dcm̃ est fuisse addita ꝑ Jrne.adhuc tñ nō ꝓbat gñalr cōez opi.qr.put aliq.i.Cy. ⁊ Ja. de are. ibi volūt loqt vbi dos aduenticia est magna tz Bar.in s̄.in.d.j.q.ij.ptis.in.d.l.fi ꝓtāte.vult.n.qꝫ dicta dīa fiat respectu dotis ꝓfecticie.Itē loqt.d.auc̄. vbi agit ꝓstan.matri.ꝑ inopiam viri.vñ nō vñ trabenda dispō.d. auc̄.cū fit exorbitans.⁊ correptoria ex̄ casuz suū. ar.no.in
14 auc̄.quas actōes.C.de sac.san.eccle.† Accedente maxi.qꝫ cū dos in terminis de qbus ꝓxi.exigat vt deseruiat oneribus mr̃imonij.l.vbi adhuc.C.de iu.do. nō ptendit in eius exactōe pñ aliqꝫ ꝓpium interesse put ptendit qñ talis dos aduenticia exigit sol.ma.rōne usufructus sibi in ea debiti put ⁊ in alijs aduenticijs p.l.cū opz.C.de bo.qꝫ li.cū fi.ad qꝫ ⁊ hic:⁊ in.d.auc̄.qꝫ locū.ꝑ aliquos in specie allegat.l. quecūqꝫ.C.de bo.qꝫ li. vbi lucratoꝝ ex cā dotis usūfructuz ad pñem put ⁊ aliox aduenticioꝝ ꝓbat ptinere.nec in exactione dotis aduenticie que fit p filiāfa.ꝓstan. matri.citra interesse usufructꝰ est dare aliud itereſſe pñis ne talis dos dilapideť p filiā adeo qꝫ ipse pñ cogat de suo dotare: nam ⁊ citra id vñ qꝫ possit ipse cogi dotē dare de suo:⁊ sic tz filia hēat dotē aduenticiā:vñqꝫ pñ teneat ō suis bonis dotē dare ſm Alex.ꝑ gñalitatē.l.q liberos.s̄.de ri.nup.⁊ p.l.fi.C.de do.pmis.cū ibi no. ad qꝫ no.s̄.in.l.j. dū fuit discussum de itellectu dictoꝝ iuriū.⁊ istā vlti.rñ.ad.d.auc̄.dat hic Ro. attentans ꝓp hoc tenere qꝫ ꝓstan.matr.iuxta terminos.d. auc̄.dos ꝑ filiā sine ꝓsensu pñis exigi possit secus eo soluto. Et tenendo s̄ cōem posset rñ.ēt ad tex. in.d.c.fi.de iudi.li. vj.qꝫ loquat vt supra fuit dcm̃ vbi agit de spūalibus⁊ dependentibus ab eisdē nō pñmonialibus: tñ ⁊ sic nō ꝓcernentibus interesse ipsius pñis.⁊ ita est de mente illaꝝ duaꝝ glo.s̄.ponderatarū.in v.eiusdez. ⁊ in v.hēat.in.d.c.fi.⁊ sic verbū dependentibus de quo in illo.c.fi. nō vñ bñ exemplificari in dote ꝓut ibi exemplificat glo.sup.d.v. nam cū in ea pñ hēat usūfructū:ꝑ qꝫ in ea ptendit interesse.vñ exēplificare illū tex.in v.dependentibus in dote suppositā dicta opi.qꝫ pñ in dote aduenticia hēat usūfructū s̄riať alijs supra dictis glo.que volunt qꝫ ille tex.loquat in nō pñmonialibus.Rñ.alio mō hic Alex.ad.d.c.fi.sed magis placet rñsio ꝓxi.data volendo tenere s̄ cōem ſm quā tñ cōsuluit Bal.vt refert ⁊ seqt ipse Ro.in.d.auc̄.qꝫ locum . ea rōne motus qr dotis aduēticie pñ nec usūfructū nec administratione hꝫ ꝑ quo ipse Ro.alť.l.fi.v.si tñ.C.cōia utriusqꝫ iudi. cui tñ ⁊ hic ⁊ in.d.auc̄.qꝫ locū.in hoc s̄ dicit Alex.tenens s̄riū in eo de usufructu ꝑ.d.l.quecūqꝫ.C.de bo.qꝫ li. Et dicēs Bal.minime in ꝓsilio ꝑ Ro. allegato moueri ex dicta rōne:qr pñ nō querat usufructus dotis aduēticie qꝫ Ro. dicebat a maiozitate rōnis dotis ꝓfecticie.in qua dote ꝓfecticia dicebat hoc ꝓbari in.d.v.si tñ:qꝫ abnegat do.Alexā.⁊ hic:⁊ in.d.auc̄.qꝫ locū.vbi tñ dñs meus Cozneus deducit quaťr Ro.vellet inducere illū tex.in.d.v.si tñ quē tñ ēt ipse fateť nō stringere ꝑ Ro. put nec ꝑ s̄ria opi. qꝫ in dote aduenticia pñ hēat usūfructū dicit nō facere.d.l. que cūqꝫ.qr non loqť de dote aduenticia data filie:sed loqť de lucro qꝫ facit maritus de dote vel uxor de donatōe ꝓpter nuptias.nam si sunt in pñis ptāte pñ acqrit usufructus talis lucroꝝ ꝓut ⁊ in hic terminis loquunť tres .ll. ꝓcedentes.eo.ti.C.de bo.qꝫ lib. Et.l.ij.d.ti.est exp̄sse s̄ id qꝫ dicit Ro.de dote ꝓfecticia arguādo de ipsa ad aduēticiā:nā in imꝓfecticia ibi est casus aptus qꝫ pleno iure redit ad patrē solu.ma.ergo tam respectu usufructus qꝫ ꝓpetatis est ipsius pñis tz pñ teneat reseruare ꝓ sc̄o mr̃imonio.vt in auc̄.sed qꝫuis.C.de rei uxo.actio.vbi tex. dicit non debere talē dotē diminui ꝑ pñz.nō aūt dicit ōbere pstari cū augumento fructuū ex quo satis depbendit qꝫ fructus spectent ad pñem ꝑ Ro.ergo non facit aliq mō.d.l.fi.d.v.si tñ ⁊ c. ꝑ s̄ria ēt opi.nō stringit.d.l.quecūqꝫ.sed gñalitas titu.de bo.mater.⁊ ti. de bo. qꝫ li.C.facit qꝫ ēt in dote aduenticia pñ hēat usūfructū.⁊ ita tandē vñ residere dñs meus in illo devsufructu in.d.auc̄.qꝫ locū.tz nō multū ꝓcise loquat.Et retenta hac opi. in hoc incidenti dubio qꝫ dotis aduenticie pñ hēat usūfructū dubia magis ex hoc reddit in pūcto Juris cōis opio in principali articulo qꝫ in petenda dote aduenticia nō regrat ꝓsensus pñis. nam si rō qñ regrat talis ꝓsensus pñis est vt videat:an pñ velit talē usūfructū nec ne:⁊ sic regrit in signū repudiatōis ſm opi.Otto.quā pleriqꝫ sequunť in.d.§.necessitate.ista rō militat ēt in dote aduenticia ergo⁊ c.s̄ cōem ēt vrget.d.§.illud.in v.sinaūt sub ptāte.in auc̄.de equa.do. ibi ⁊ sine volūtate pñis hoc agere nō poterat ⁊ c.tz glo. ibi rñ. Si aūt tenemus opi.in illo incidenti qꝫ nō acqrat pñ usufructus dotis aduēticie.tūc magis de plano ꝓcedit cōis opio tenendo.d.opi.Otto.in .d.§.necessitate.tz ēt.d.opio Otto.non transeat sine dubio s̄ quā inducunt hic senenseſ.d.c.fi.in fi.vbi vñ spāle in spūalibus nō regrit ꝓsensus pñis in iudicio qꝫ nō cōgruit si est gñale qꝫ vbi nō acqrit usufructus pñ nō reqrat eius ꝓsensus in iudicio moto p filiuz.Sed ille tex.excipit spūalia:qr pñ in his nō hꝫ se intromittere:⁊ sic nō hꝫ usūfructuz ergo attenta dicta rōne gñali tz adducta in illo casu spāli ibi casus in terminis est ꝑ dicta opi.Otto.put ad eam cōprobādam illū tex.adducit Bar.in.d.§.necessitate.⁊ ad illud qꝫ est ponderatū.d. rōnē.d.c.esse gñalem. facit.l.regula.§.fi. ⁊ ibi Bar.Bal.⁊ alij doc.s̄.de iu.⁊ fac.igno.In ꝓncipali articulo senenses nihil in effectu firmant sed magis palpitando qꝫ resoluendo ꝓcedunt.⁊ illud de dote aduenticia an in illa pñ hēat usūfructū tangunt in no. huius.§.vbi ēt tangunt qd in dote ꝓfecticia ⁊ rōnē quā faciunt p.§.qr vero.in auc̄.de equa.do.habuerunt a dño meo in.d.auc̄. qꝫ locū.q facit rōnē p.d.auc̄.qꝫuis . que sumpta est ex.d.§.qr vero.quā faciunt senenses:⁊ ego.s̄.pri.diri allegando.d. auc̄.qꝫuis.Areti.ēt hic nihil clare firmat nec in principali nec in emergenti siue incidenti articulo devsufructu:an cōpetat pñ in dote aduenticia sol.ma. Recitata.n.opi. Ro.

a ¶Et pua. Que differentia nō erat ante.d. auc̄. vt ꝑ Pau. ibi innuentē qꝫ ꝓcedat in terminis illius auc.s.viro vergēte ad inopiam⁊ sicvbi periculū est in mora:⁊ vide ēt Bar.in.l.si constante . in .j. q. scōe ptis.j. eo.

bic lz ꝑ ipsa inquãtũ vult q̃ pr̃ bẽat vsũfructũ dotis aduẽ
ticie filie sol. matri. ⁊ sit legitimus administrator: adducat
no. in. l. cuz dos. s̃. de pac. do. de q̃bus sit mentio p Bar. ⁊
doc. bic in v̊. ceterũ. sup glo. in v̊. sui iuris. Attñ in p̃rium
adducit q̃ de hoc iure ffoꝛ ẽt dos ꝓfecticia data filie erat
sua pleno iure ita q̃ nõ cõputabat in peculio ꝓfecticio: vt
. l. si cũ dotẽ. §. fi. siue pe. J. eo. ⁊. l. ij̃. §. sed vtrũ. s̃. de mino. ⁊
d. l. pomponius philadelphus. s̃. fa. her. Uñ si diceremus
qõ ꝑ iura. C. bodie pr̃ in dote aduenticia bẽt vsũfructũ se
quereꝛ q̃ illa iura que p̃ncipaliꝛ inducta fuerunt in fauoꝛẽ
filioꝝ ad acq̃rendaz ipsis ꝓpetatẽ in aduenticijs oparent
odiũ: p̃. l. qõ fauoꝛe. C. de legi. cuz si. qua rõne p̃m ipm vtiꝛ
in siti Bar. in. l. p̃ nurũ. §. j. J. re. amo. in dote data filio fa. nõ
ꝓsentiente pr̃e: vt si sit dos in spẽ data vel in pecunia ex qua
fuerit empta spes non acq̃raꝛ pr̃i vsusfructus: q̃ dos data
in specie non efficiebaꝛ peculij ꝓfecticij: vt. l. depositi. ⁊. l. ex
facto. s̃. de pecu. ⁊ d. l. si cũ dotẽ. d. §. pe. adqõ etiã. l. dote. J.
de castre. pecu. Jtem ergo bodie nec peculij aduenticij effi
ciaꝛ: vt in ea pr̃ bẽat vsũfructũ: lz secus eẽt ⁊ sit pecunia da
ta ⁊ exñte in dote: vt ibi p Bar. ⁊ p doc. in. l. j. C. de bo. q̃
li. vbi Bar. tangit remissiue. ⁊ in. d. l. si cũ dotẽ. §. transgre
diamur. Uꝛ ergo ex p̃dictis ꝓcludere Are. nõ queri patri
vsũfructũ dotis aduenticie. Sed in fi. subdit q̃ in practica
seruareꝛ opio Ro. que fuit ẽt opio glo. Bar. ⁊ alioꝝ qõ di
cit pp glo. de qua i. d. l. cũ dos. ⁊ sic loq̃ vr̃ respectu vsusfru
ctus ⁊ administratõis ipsius p̃is in dote aduenticia q̃ sit
opio glo. Bar. ⁊ alioꝝ q̃ p̃ sit legitimus administrator ⁊
bẽat vsũfructũ dotis aduenticie: sed respectu ꝑncipalis ar
ticuli an filia sola possit ad talẽ dotẽ agere nihil exp̃mit nec
ex eo qõ ipm dicere ꝓt. relatũ est põt dici ipm velle filiam
solã nõ posse agere: q̃ ista nõ est opio glo. Bar. ⁊ alioꝝ in
hoc puncto: imo in hoc est p̃ria opio glo. ⁊ alioꝝ cõiter vt
pz ex p̃dictis. Ut ergo dixi ipse Are. nihil firmat nec ꝓclu
dit in hac difficultate hic. Sed in. d. auc̃. qõ locuz. residere
vr̃ cũ cõi opione in ꝑncipali articulo: sed aliud de quo su
pra an p̃i cõpetat vsusfructus in dote aduenticia tangit:
sed nihil decidit: sed solũ instat q̃. d. l. fi. C. cõ. vtriusq̃ iud.
nõ faciat ad ꝓpositũ. Et illud qõ ipse hic dicit de dote ꝓ
fecticia est p̃. d. l. ij̃. de bo. q̃ li. nisi intelligamus vbi p̃ vole
bat donare iuxta. d. l. põponius philadelphus. ⁊ no. in. l.
. ij̃. C. de inoffi. do. ⁊ dcm̃ aliq̃d fuit supra in tex. ⁊ dñs meus
in. d. auc̃. qõ locũ. vtiꝛ. d. ar. q̃ si de iure antiquo filia pote
rat hẽ ꝓprietatẽ in dote adeo q̃ p̃ nihil cõe in ipsa bẽbat
vt q̃ñ p̃ donabat dotem filie iuxta. d. l. pomponius. multo
magis de iure. C. vbi exneus dat dotẽ cuz iura. C. respectu
acq̃sitõis magis faueãt filij̃e fa. i acq̃sitõe q̃s iura ffoꝛvt su
pra dcm̃ fuit. Et ista rõe q̃ si ỏ iure ffoꝛ in dote aduẽticia
p̃r nihil iuris bẽbat: ⁊ sic nõ bẽbat vsũfructũ multo magis
sit hoc dõm de iure. C. qõ dat vsũfructuz p̃i in aduenticijs
que aꝛo pleno iure sibi acq̃rebanꝛ Papienses hic tenent
opi. q̃ p̃ in dote aduenticia nõ bẽat vsũfructuz ⁊ . d. rõne
de ea non intelliganꝛ iura. C. lz gñaꝛ disponentis q̃ p̃ in
aduenticijs bẽat vsũfructũ. Alia ẽt adiuncta rõne: q̃ dos
nõ venit in gñali dispõne: sed de ea req̃rit spalez mentionẽ
fieri: vt. l. fi. in p̃n. ⁊ ibi Saly. in. iij̃. no. C. de iu. do. naz ibi
pbaꝛ q̃ in. l. gñaꝛ disponente de insinuandis donationi
busvltra certã sũmã nõ cõprehendiꝛ dos. Et. d. rõne tenẽt
in p̃ncipali articulo cõem opi. q̃ non req̃raꝛ ꝓsensus p̃is
ẽt in puncto iuris: ⁊ restricta rõne q̃. §. necessitate gñaꝛ.
loq̃ns nõ cõprehendit dotẽ p. d. l. fi. cũ dicto Saly. p̃i. re
lato. Confert ẽt q̃ si tenemus q̃ in dote aduenticia p̃ nõ
bẽat vsũfructũ clazvr̃ q̃ eius ꝓsensus in iudicio nõ req̃raꝛ
p no. J. in. d. §. necessitate. de q̃bus supra mẽtionẽ feci ad qõ
ẽt no. i. l. iij̃. §. si filio. s̃. cõmo. vbi p Bar. q̃ vtrobiq̃ fac dcz
rõnẽ q̃p iura. C. nõ sit diminutũ imo auctuz ius filioꝝ. Et
ppea q̃ vbi p̃i nõ queriꝛ vsusfructus bodie put olim nõ
sit neciius eius ꝓsensus filio in iudicio. Et b̃ qõ dicit Bar.
q̃ p iura. C. ẽ auctũ nõ diminutũ ius filioꝝ n o. ẽt ad supi⁹
dcã. [a] Et p cõi opi. negari nõ põt qn plurimũ strigat. d. l.
gayus. mirandũ. n. esset q̃ si p̃is ꝓsensus fuisset neciius in
actõe intentanda ad dotẽ p filiam vel in solone sibi fienda

a ¶ Dicta. Et ad illud an de iure antiquo filius possit esse in iudicio sine consensu p̃ris vide etiã Bar. in. l. si longius. §. j. s̃. de iudi. ⁊ in. l. filius fa. §. j. de act. ⁊ obl.

b ¶ De col. bo. Ubi dicit q̃ non ita dicitur esse in bonis p̃ris a quo est ꝓfecta put dicitur esse in bonis mulieris ad qõ etiã tex. in. l. pater filie. s̃. de euic.

a

.J. ꝑ. nõ expressisset expsso q̃ ibi p̃ superat nisi dixerioꝝ illa
. l. nõ facit ad ꝓpositũ: tenendo q̃ hoc iure filius posset esse
in iudicio sine ꝓsensu p̃ris: vt p Bar. in. d. §. necessitate. ⁊ in
d. l. si longius. §. j. ⁊ in. d. l. filius fa. Et p̃ ipsam cõem opi.
satis ꝓferre vr̃. d. §. illud. in. d. v̊. Sinaũt sub ptãte ⁊ c̃. refe
rendo ipm ad p̃n. §. vbi pariter de dote data a p̃e vel mr̃e
p̃mittiꝛ: ⁊ sic pariter in vtraq̃ vr̃ disponi in. d. v̊. sinaũt sub
ptãte ⁊ c̃. nõ posse peti sine volũtate p̃ris q̃qd aliud ibi di
15 cat glo. que vr̃ violare tex. † Jtez facere vr̃ q̃ certi sunt spã
les casus exp̃ssi in q̃bus p̃i nõ acq̃riꝛ vsusfructus aduenti
cioꝝ de q̃bus in auc̃. excipiꝛ cũ duab⁹ seq. ⁊ ibi glo. ⁊ doc.
. C. de bo. q̃s li. inter quos nõ est ipsa dos aduenticia. Et p
hoc posset tolli rõ in p̃rioz facta p. d. l. fi. in p̃n. C. de iu. do.
illa. n. nõ vr̃ ꝓgruẽ vbi p regulã ⁊ fallentias aliq̃d est dispo
sitũ: q̃ que nõ repiunꝛ excepta stant in regulã. ar. no. in. l.
quotiens. s̃. si qs cautio. ⁊ no. in. l. ij̃. s̃. si qs in ius vo. nõ ie.
Preterea. d. l. quecũq̃. vr̃ posse cõprehendere ẽt dotẽ ad
uenticiã ipsi filie acq̃sitã. nam verũ est ex dote ad ipsaz pue
nisse vbi p exneũ ꝑ ipsa dos data fuit cuz sibi fuerit acq̃sita
si exneus nõ fuerit sibi ipsi stipulatus vel pactus reddi: vt
. l. vnica. §. accedit. C. de rei vxo. acti. imo illud verbũ ex do
te respectu liberoꝝ vtriusq̃ sexus de q̃bus p̃mittiꝛ in . d. l.
quecũq̃. nõ vr̃ aꝛ posse verificari in filia vel alia descendẽ
te ꝓstituta in aliena ptãte nisi i ipsa dote ꝑ se data p exneũ
cũ lucruz dotis aꝛ nõ ꝓgruat respectu ipsius mulieris pro
quo daꝛ dos. Et hoc supposito q̃ p̃ bẽat vsũfructũ in tali
dote so. ma. satis (vt supra ẽt dcm̃ fuit) vr̃ ex hoc reddi du
bia cõis opio in ꝑncipali articulo. Que in pũcto iuris nõ
põt negari q̃n sit plurimũ dubitabilis adeo q̃ ꝑ effugien
dis opionibus añ fcm̃ bonũ esset obseruare opi. p̃riã. ⁊ sic
adhibere siue req̃rere ꝓsensum p̃is in iudicio ipsius dotis
aduenticie: post fcm̃ añt nõ eẽt in practica recedendũ a cõi
opi. put oẽs fatenꝛ. Quã amplia ⁊ dic ꝓcedere ẽt in dote
ꝓfecticia stipulata ipsi filie ꝑ put supra fuit dcm̃: ⁊ in tex. ⁊
ẽt sup ista glo. post Bal. Jmo. ⁊ alios. Jtem amplia respe
ctu donatõis ꝓp nuptias aduenticie: q̃ ad ipsaz filius fa.
poterit agere sine ꝓsensu p̃is cuz in eius actiõe p̃ nõ bẽat
cõionẽ ꝑz Bal. no. in. d. l. fi. in fi. ꝑncipij. C. de iu. do. ⁊ seq̃t
16 hic Alex. ¶ † Jn. ij̃. pte glo. que incipit ibi. Et est ꝓcipuuz
in dote ⁊ c̃. tacite oppo. q̃ nõ ꝓcedat q̃ filie acq̃raꝛ cõio in
actõe dotis ꝓfecticie cũ ꝑm hec iura q̃qd quereꝛ quere
ret p̃i: vt. l. placet. J. de acq. here. qõ nec bodie i ꝓfecticijs
est imutatũ: vt in. d. l. cũ opz. ⁊ br̃ i. l. fr̃ a frẽ. s̃. de ꝓdi. inde.
⁊ rñ. glo. spãle in dote: q̃ nõ queriꝛ p̃i: sed sibi. ⁊ ita doc.
transeunt: lz ꝓp tollendũ hoc de spãlitate posset dici q̃ hic
fit acq̃sitio directo a p̃e quo casu nõ bz locũ regula. l. pla
cet dicunt hic papienses p. l. si qs ꝑ eo. §. j. J. de fideius. ⁊ ibi
glo. ⁊ Bar. ⁊ in. d. l. fr̃ a frẽ. de ꝓdi. inde. in glo. magna añ
si. qõ nihil est q̃ no. in dictis iuribus ꝓcedunt ⁊ loqunnꝛ
respectu nãlis que cadit in filio respectue p̃is vt sit ipsi fi
lio nãiꝛ obligatus q̃qd aliud voluerit glo. in . d. l. si qs ꝑ
eo. d. §. j. nam in his terminis nõ fit retrocessio in p̃em ex
quo ab ipso patre ꝓcedit. Sed nos sumus in obsone qua
alius teneꝛ ipsi filie in q̃bus terminis fit reacq̃sitio ipsi p̃i
lz ex facto suo ꝓcedat talis obso illius alterius in ip̃m filiũ
vt vidimus in. d. l. si qs pro eo. §. j. in obsone fideiussoris a
p̃e dati ipsi filio q̃ stipulatus fuit a p̃e. Uñ in dote est spã
le: vt dicit glo. ⁊ doc. sequunnꝛ q̃ ẽt acq̃sita obsone ipsi filie
aduersus recipientẽ dotẽ datã a patre nõ fiat retranslatio
17 obsonis ⁊ actõis acq̃site ipsi filie in ip̃m patrez. † Quaꝛ
añt ꝓcedat q̃ dos dicaꝛ cõis inter p̃em ⁊ filiã. vbi aꝛo vr̃
q̃ est ipsius viri: vt. l. doce ancillã. C. de rei ven. ⁊ aꝛo dr̃ q̃
est ꝓpium p̃imoniũ ipsius filie: vt. d. l. iij̃. §. sed vtrum. s̃. de
b mino. ⁊ l. filiũ emãcipatũ. J. de col. bo. [b] Declarat hic dñs
meus. ⁊ aꝛ adhuc decꝛant senenses post Saly. in. l. dos a
p̃e. C. eo. vbi Saly. decꝛat tex. in. d. §. sed vtrũ. cuz si. quaꝛ
ꝓcedat siue quo respectu intelligaꝛ dos esse p̃imoniũ mu
lieris. Et aduerte q̃ lz actio de dote sit cõis inter p̃em ⁊
filiam tñ exercitiũ actõis nõ est cõe imo solius p̃ris filia tñ
nõ p̃dicẽ tevel nõ hñte iustã cãm p̃dicendi. vt. J. p̃i. §. q̃ de
exercitio q̃ soli p̃i deꝛ ỏ volũtate filie satis ẽt ꝓbat tex. nr̃.

Ipsa autem

Ipsa aũt exactio put ẽt solo votis non cõpetit ipsi soli pñi sine filia:vt.J.l.pri.ꝛ seq.put nec eꝫ.ꝛ ad supradicta.vide aliqd dcm̃ ẽt.J.pri.glo.¶ In.iij.pte. Item qd si p emancipata ꝛc̃.glo.q̃rit ꝛ rñ.put in ea ponẽdo opiones ꝛ opio Joã.lz posita pba minus apta qꝛ magis ꝓgrueret dixisse ẽt olim ꝛc̃.vt hic dicit Pau.approbat̃ tñ p Bar.ꝛ doc.vt ẽt ꝑm hec iura dote data p filia emancipata actio de dote nõ sit cõis inter pñem ꝛ filiã sed solius filie:qõ ꝑm iura non est adhuc magis expeditũ p.§.accedit. ꝛ §.exñeũ.C.de rei vxo.act.ꝛ idẽ qõ hic tz glo.in.d.§.exñeũ vbi in ꝓposito alle.ẽt.l.pñ filia.ff.de euictio. ꝛ rñ.put ad alia ꝓria que sit mat q ibi pñ sibi stipulatus fuit reddi dotẽ quã dedit p filia emancipata. Et ad.l.si ab hostibus inductã cõtra hãc opi.p Cuma.hic ponderando implicatiuãde qua ibi post ꝓceptorẽ suũ dñm Christophorꝛde castelliono. Rñdet hic Alex. Et hec cõis opio cõprobat̃ ꝓcludenti imo incõnincibili rõne adducta p Bar.post antiquos: ꝛ ẽt p tex.nñm in quo nõ sine ministerio hec duo ponunt̃ q filia sit in ptã te:ꝛ dos sit ꝓfecta a pñe: ꝛ qdem ponunt̃ ꝓdictionalr qõ ponderãt ẽt Abbader.aliqui cõprobantes etiaz hanc opi.

18 † Qua retenta recitat dñs meus hic tenere q pñ nõ tenebit filiã emancipatã ad quã redijt dos data p pñem itez ꝛ de nouo dotare:ẽtq sine culpa filie pierit sine dependita fuerit dos que ad ipsam redijt:qꝛ auc̃.q̃uis.C.de rei vxo.act. logt̃ vbi dos ex pacto vel iure pñie ptãtis redijt ad pñez:secus ergo si non redijt ad ipm vt in dictis terminis qñ dos data fuit p filia emancipata qõ dcm̃ no. Si ꝓcedit qꝛ eodem mõ vñ dom si dos pijt añq̃ rediret ad filiã:qꝛ satis vñ esse q ad pñem nõ erat reditura:ꝛ hunc casum ẽt satis cõ prebendere pñt verba dñi mei de qbus aliqd reassumet.J. pri.glo.vbi aliq ponũt nulla de dño meo mentõe habita. Et inquãtũ Pau. pũgit de ineptitudine verboꝛ platoꝛ circa opi.Jo.dic q dicendo ẽt bodie ꝛ c̃.potuit bñe respectuz ad iura ffoꝛ sup qbus fiebat ꝛ ponebat̃ glo. ꝛ sic bodie.i.ẽt hoc iure ffoꝛ. ¶ Glo.sup v.dos exponit tex. in fi. remittens se tñ ad.l.J.primã quat̃ actio de dote sit cõis inter pñem ꝛ filiã.qꝛ aũt glo.dixerit ꝛ exposuerit dos.i.actio dotis satis patere põt ex dictis.ff.pri.glo.in.ij.pte. ꝛ vide hic Pau. q deducit q ẽt hoc verbuz possit stare ꝓpe put ẽt Rapha.dicebat lz Pau. nõ referat aliqui tñ ex moderniozibus conant impugnare:sed satis stare põt qõ dicunt Pau.ꝛ Rapha. ¶ In.ij.pte que icipit ibi.Et dic q hãc societatez ꝛ c̃.glo.querit de rõne huius cõionis actiõis ad dotẽ inter pñem ꝛ filiã.Et rñ.ponendo vnã rõnẽ que ꝓcernit ipm pñem.Aliã addit Bar.ꝓcernentẽ ipsam filiã.Sed rõ reddita p glo. innuit q si filia ꝓsumit dotẽ ad ipsaz reuersam pñ teneat eã iterũ dotare qõ abnegat Pau.de ca. p no.in.l.si cũ dotẽ.§.j.J.e.Et ppea nõ approbat rõnẽ glo. sed rõnẽ dicit eam de qua in.l.iure succursum.in prin.ff.de in.do.Insolatiũ.vz.amisset filie:sed Are.dicit q nõ loquit de actõe q̃ sit cõis pñis ꝛ filie qõ nihil est dicere cũ loquat de dote ꝓfectitia in qua actõe cõis:vt in.§.nõo. Rõ ẽt redita p Bar.p pte filie non vñ sufficiens:qꝛ videmus q pñ põt sibi soli a pn.stipulari dotẽ:vt.d.l.quotiens.J.eo.qõ vñ male fcm̃ fuisse si rõ reddita per Bar.ꝓcedit ne pñ.s.cõsumat ꝛ filia remaneat in dotata. nam ẽt in dictis terminis vbi pñ a pn.stipulat̃ militat dicta rõ. Sed saluando rõnez glo.dic q pñ nõ tenet̃ iterũ dotare filiã q̃ ꝓsumpsit dotez intruenientes suo dolo vel culpa.ad qõ auc̃.qõ locũ.ff.pri. glo. alle.C.de colla. ibi nisi filie possit imputari ꝛ c̃. sed qñ sine sui dolo vel culpa amisit.tũc tenet̃ iterũ dotare:vt vult glo.quã doc.hoc casu approbant i.d.l.si cũ dotẽ.§.j. vñ qꝛ pñ ꝛ filia simul ipsam dotẽ custodire melius poterũt inducta fuit ista cõio.ꝛ sic satis ꝓgruit ꝛ ꝓcludit rõ gl. cũ satis sit aliquo casu posse ꝓtingere pñem teneri ad redotandaz filiã que dotẽ amisit.vt vez sit dicere q ad hoc in tali casu submouendũ sit inducta dicta cõio. Verũtñ est q glo.ponendo dictã rõnẽ sic simplr vñ sentire pñem indistin. teneri ad iterũ dotandã filiã ipsa dote pdita: vt ẽt dicit Alexã. in

19 .d.l.si cũ dotẽ.§.j. † An aũt dotẽ pditã p filiã sine sui culpa filia sibi imputet in lĩam tangit hic dñs meus q ẽt tangit de assignatis filio p alimentis vel p ltia:an si sine culpa filij pierint impediant filiuz petere alimenta a pñe ꝛ istoꝛ ltiam.Et aliõ vltra id qõ supra adductũ fuit ꝑ rõnẽ Bar. p pte filie qñ ipsa bẽat cõionẽ i actõe de dote adducit ipse dñs meus: nam ea attenta videret q vbi ipse pñ non esset suspecte vite q ipse bñet actionẽ insoliduz ad ipsam dotez ꝑ gñalitatẽ huius tex.Et ꝑ ea que bñr in.d.l.si cũ dotez.§. eo ãt tpe.Tñ saluãdo rõnẽ Bar.ab hac obiectiõe. Rñ. q pñ lz tpe exactõis dotis nõ eẽt suspecte vite posset postea effici put ꝛ de pauperi:vt p glo.in v.iuris.J.eo.Sed id obstat q aduersus casus ꝛ fortuna ꝛc̃. vt.l.inter stipulantem.§.sacrã.de ver.obli.nec põt rñ.p no.in glo. in v.suspectũ.ff.eo. qꝛ obiectio formata fuit suspitõe nõ exñte a pn. solonis fiẽde.Vñ forte melioꝛ ẽ rõ quã ẽt assignat dñs meꝰ pp recõsolidationẽ fiendam in ꝓna filie effecte sui iuris emancipatõe vel morte ipsius pñis iuxta no.in.l.j.§.videamus.C.de rei vxo.actio.que spes nõ est improbabilis etiã respectu mortis.ar.l.nam ꝛ si parentibus.ff.de inoffi.te.cũ cũ si.Volendo tñ tenere rõnẽ Bar.ad obiectionẽ factaz p .l.quotiens.J.eo.posset rñ.q lz pñ a pn.stipulando dotẽ vel ex intervallo de volũtate filie appropriet sibi actionẽ atñ subsistente cã non põt exactionẽ facere ꝑdicente.filia.vt.l. post dotẽ ꝑm octauaz lec.J.eo. Et ita rñ. hic senenses.Sed tunc in ꝓriũ facit:qꝛ eo attento qõ dicunt inferẽ q nõ fuit necia vel multũ expediẽs ipsa cõio actõis.satis.n.videbat ad tollendaz ꝓsumptionẽ fiendã per patrez q filia posset ꝑdicere ex cã exactõi fiende p pñem. Verũ est q in plus se bz ipsa cõio actõis q̃ dicta facultas ꝑdicendi. vt p Bar. in.d.viij.oppo.sed illud est aliꝫ respectibus q̃ solo respectu ꝓsumptiõis.vñ cogita qꝛ forte tutioꝛ est rõ dñi mei supra relata vel posset rñ.p.l.non oium.ff.de legi. ¶ No.tñ ea que supius dicta fuerunt circa rõnẽ glo.ꝛ ẽt no. ipsam rõnẽ:qꝛ ea attenta ꝓbabile dcm̃ vñ illud qõ dcm̃ fuit in ꝑcedenti glo. q pñ filiã emãcipatã nõ teneat redotare aliquo mõ nisi forte culpa vel dolo pñis dos pijsset.alꝰ.n.Jura introduxissent cõionẽ actõis ẽt in filia emãcipata ad tollendam ꝓsumptionẽ:sed ꝑriũ statutũ videmus: vt.ff.pri.glo. dcm̃ fuit ergo ꝛ c̃. Et hac rõne ita tenere tentant hic senenses nõ facta tñ mentõe de dño meo cuius fuit hoc dictũ vt retuli.ff.pri.glo.ꝛ ꝓ hoc dicto adducunt ẽt.d.l.pñ filie.ff. de euictio.que.l.bñ ꝓfert ad ꝓposituz:qꝛ evicta re data in dote p filia emancipata nõ ꝓsideraꝫ interesse pñis:nisi vbi dos ex stipone est reuersura ad eũ. alꝰ vbi nõ ẽ dos reuersura ad ipm ꝓsideraꝫ affectio pñe:vt.d.l.in fi.vbi abnegauit aliud interesse in pñe filie emancipate:nõ ergo ꝓsideraꝫ q interfit sua:qꝛ teneaꝫ iterũ dotare talem filiã emancipatam qõ verisile est. J.ꝓ. ꝓsiderasse si tale interesse in veritate subesset,put ibi vñ ꝓsiderare in filia i ptãte in v.itereſt.n. pñis ꝛ c̃.nec põt dici id dcm̃ respectu ꝓsolidatõis tm̃ in filia in ptãte:qꝛ illud de ꝓsolidatõe subdit mediãte copula ꝛ q̃

20 ponit inter diuersa:vt in rubri.ff.de in.ꝛ fac.igno.† Unde in filia in ptãte ẽt ꝓsumptõe dotis secuta añ reuersionẽ ad pñem est tenendũ q ꝑ teneaꝫ iterũ dotare si sine culpa filie fuit secuta cõsumptio lz in puncto iuris tentent aliqꝫ tenere dicti senenses cũ auc̃.q̃uis.C.de rei vxo.actio.non loquat in his terminis:sed secuta reuersione dotis ad pñem q teneaꝫ pñ eandẽ dotez dare. non aũt ꝓsumptõe secuta pñtare aliũ dotẽ.nec auc̃.qõ locũ.C.de colla. loqt̃ respectu redotationis:sed respectu collatõis. ꝛ.d.l.pñ vñ ꝓsiderare itereſſe pñis respectu ꝓsolidatõis.nõ aũt respectu dotatiõis iteruz faciende.Sed vt dixi in filia in ptãte.J.ꝓ. ꝓsiderat simplr interesse pñis q interest hñe filiã dotatã qõ verificari põt ꝛ verificat̃ ẽt pp effugiendũ onus iterũ dotãdi nõ solũ pp casum reuersionis dotis ad ipm pñem qõ cõprobat̃ ex eo q i filia emãcipata vñ vt dixi abnegare tale interesse ꝛ solũ ꝓsiderare itereſſevbi cadit reuersio dotis ad ipm pñez filie emãcipate.Et vbi nõ ẽ itereſſe reuersiõis ꝓsiderat solũ affectionẽ pñã.Et ppea in filia i ptãte etiã i pũcto.Juris tenẽdũ ẽ qõ dixi p.d.l.pñ filie.ad quã si subsistẽt dcã rñ. q iter esse pñis filiaz esse dotatã ibi ꝓsiderek respectu reuersionis dotis ad pñem nõ alio respectu,pculdubio in puncto iuris

est sustentabilis dicta opio q̄ p̄ nō teneat iterū dotare ēt filiā in ptāte. nam alia. l. nō est q̄ vrgeat in p̄riū. naz. l. si cuz dotē. §. eo aūt tpe log̈ de eadē dote q̄s tenet cōseruare put in auc. sz q̄uis. Et ad rōnē hui⁹ gl. hic: que facit in p̄riū fa cilis est rīsio ex p̄dictis. Jn filia aūt emancipata ꝛ in pun cto iuris ꝛ in pratica vī tenenda opio q̄ p̄ ipsi dotē iterū dare nō teneat qō est no. ad limitationē eoꝝ que hn̄r in. d. l. si cū dotē. §. j. Et si dicat q̄ hoc hodie cessat: qz est subla ta dīa emancipatōis ꝛ p̄ie ptātis p. §. nullā vero. in auc. de bere. ab inte. Rn̄. q̄ illud est respectu successionis. non aūt hoc respectu put nec respectu acqsitōis ꝛ testādi ꝛ silī bus respectib⁹ subsistit dīa: vt hī in. l. gallus. §. ꝛ qd si mn̄. J. de li. ꝛ po. vbi dixi. ¶ Glo. in v. deniq̄ filie ꝛc. ꝛ sequē tes vsq̄ ad glo. in v. sui iuris: sūt satis clare. ꝛ qō dicit gl. in v. adempta. allegando. d. l. si cūdotē. §. si p̄. approbat ēt Bar. hic. Quē ēt vide qz dicit q̄. l. si vt pponis. alle. in gl. in v. deniq̄ filie ꝛc. nō pcedat de iure cano. ꝛ ita alij tran seunt rīdentes nō nulli quo mō in terminis. d. l. si vt ppo nis. exactio nullo incurrat aliqua pena vel icōmodū: qz. s. ibi nō est magnū incōmodū vel totalis puatio cū p̄ teneat pseruare dotē iuxta. d. l. si cū dotē. §. eo aūt tpe J. eo. ꝛ auc. q̄uis. C. de rei vxo. actio. cū si. Sed tu pfidera vlterius an illud de quo in. d. l. si vt pponis. de pfolidatōe actionis in p̄iem eo qz nupsit sine pfensu p̄is ipsa filia: sit sublatuz de iure cano. put volunt Bar. ꝛ doc. cū illud nō sit pena p̄cti mr̄imonij: sed amissio cōmodi per no. in silī in. l. j. C. de se cū. nup. ꝛ in. c. pe. ꝛ vlti. eo. ti. ¶ Glo. in v. sui iuris. in pn. declat qualr possit ptingere filiā effici sui iuris ꝛ log̈ satis clare. ꝛ vide. §. videamus. quez alle. glo. qz ibi bn̄ explicat
21 de pfolidatōe actōis de dote. ¶ †Jn. ij. pte que icipit ibi. Interim ergo ꝛc. glo. tacite querit ꝛ rn̄. put in ea que in effectu vult q̄ p̄ q fecit dotē pmitti alteri p virū non pfen tiente filia lz talis pmissio nō valeat in pindiciū filie effecte sui iuris attn̄ p̄ nō pōt puenire facto suo. ꝛ sic nō pōt age re p̄ virū ad talē dotē: qō admittit Bar. nisi p̄ agere velit tāq̄s administrator filie p no. in. l. cum dos. §. de pac. do. in glo. in v. neq̄ pderit. ꝛ p hūc ter. a p̄rio sensu: vbi ꝓbat p̄i esse ademptam actionem tamq̄s patri: non ergo ei tamq̄s administrator ipsius filie: prout nec ipsi filie est adempta. Que etiā poterit in his terminis agere cōsentiente patre
22 fm Bar. †Ex cuius verbis ꝛ limitatione nota q̄ sicut ho die p̄ aduentitioꝝ filij est legitimus administrator: vt. l. j. C. de bo. mater. ꝛ. l. fi. §. vbi aūt. C. de bo. q̄s lib. cum si. Jta ēt olim erat profectitioꝝ ipsius filij quoꝝ erat filius capax put erat dos cuius ēt isto iure erat capax filia sa. vt h̄ tex. ꝛ vidimus. §. in glo. j. ꝛ ita ēt in his terminis esset hodie cuz in pfectitijs nihil sit imutatū: vt hī in. l. frater a fre. §. ō p̄di. inde. ꝛ in. l. cū opz. C. de bo. q̄s lib. ¶ No. ēt ex verbis ꝛ li mitatione Bar. qz satis ex ipsis vī inferri q̄ ēt dotis aduē titie ipse p̄ fit administrator. si. n. dotis pfectitie q̄tenus acqrit filie est administrator nō vī rō quare ēt eodem mō nō sit administrator dotis aduētitie: ꝛ p ꝓña vī q̄ in ea ēt bēat vsumfructū de quo dictū fuit. §. in glo. j. vbi fuit facta mētio de dictis Bar. sup hac glo. ꝛ ibi tactū fuit añ ēt do tis pfectitie ad patrem renerse pater lucretur fructus: ꝛ fuit tentatū q̄ sic. p auc. q̄uis. C. de rei vxo. actio. qō ēt cō probat hoc dictū q̄ pater sit legitimus administrator pro filia dotis pfecticie qō ponderāt ēt hic Senēses trāseūtes post alios cū Bar. ꝛ si. Bonta. quem aliqui sequunt inter quos dīs meus videat voluisse p̄riuz qz in pfectitijs nihil est imutatū quasi cū de iure nouo soluz disponat q̄ in ad uētitijs sit legitimus administrator pater in pfectitijs vi deatur inferri q̄ secus sit put olim. Sed rn̄. q̄ olim erat se cus vbi oino erant p̄is: sed dato casu q̄ acqrerent aliquo mō ipsi filio vel filie fa. put erat in cā dotis nō repitur deci sum p̄riū q̄ pater nō esset legitimus administrator imo vi det repiri expssum q̄ sit legitimus administrator. aliud. n. nō videt sonare illud qō dī q̄ solus p̄ bēat exercitium ac tionis de dote vt in hac glo. ꝛ latius per glo. ꝛ doc. J. l. pxi. nisi q̄ respectu filie: ꝛ quatenus hz interesse ipsa filia in do te pater p ea dicat ꝛ sit legitimus administrator: tene ergo

a ¶ Alex. Et adde aliū cāuz vltra p̄dictos i quo pfolidatio actōis de dote fit in ipsā filiaz in. l. filiusfa. §. sed ꝛ filia. s̄. de p̄cura. de quo dixi. J. pxi. §. in primo no.

declarationez seu limitationē Bar. ad hanc glo. Ex cuius verbis ēt no. q̄ isto casu videt cōsolidata actio in ipaz filiā accedente pfensu ipsius patris q̄ fit facta talis pfolidatio: ꝛ sic q̄ ipsa sola possit agere: nam cōsentiēte p̄re Bar. vult q̄ possit filia agere sicut ꝛ ipse pater eius administratorio noie agere pōt. Et adde hūc casuz alijs casibus in quibus fit cōsolidatio in filiam de quibus J. pxi. pte glo. in hoc tn̄ casu fit cōsolidatio volente p̄re: vbi in alijs fit p̄ vel preter
23 voluntatem p̄is. ¶ †Jn. ij. pte que incipit ibi. Sed pone q̄ pater exigit sine filia ꝛc. glo. querit ꝛ rn̄. put in ea quaz no. ꝛ pluribus pbat Bar. †Ex ea postea inferēs ad. q. vt filij p quibus dos pfectitia remāsit apud patrem: iuxta no. in. l. dos a p̄re. C. eo. ꝛ in. l. post dotez. J. eo. agere possint p̄ ipsum patrē dissipantē bona sua: sicut eorū mater ꝓpter talem dissipationē agere potuisset: iuxta terminos hui⁹ gl. de qua q. latius p Bar. ꝛ doc. in. l. si pstāte. in. ix. q. secūde ptis. J. eo. Et de ista glo. meminit etiā Bart. in. j. q. dicte se cūde ptis. Ex qua habes q̄ sicut emācipata filia viuēte p̄re bz sola actionez de dote: ita ēt ipso patre exīte inope sola pōt agere ad dotez pfectitiam: ꝛ sic in casum inopie fit in ipsaz recōsolidatio: sicut in casum emācipatiōis vel mortis patris: ꝛ ita doc. cōiter hic transeūt ꝛ q̄uis Nico. Dau. ꝛ Alex. dicāt q̄ iura allegata p glo. nō multū faciunt p eo qō glo. dicit nihilominus transeūt cum glo. ꝓ qua faciunt iura que allegat Bar. vz. l. plane. la. ij. §. j. in fi. deleg. j. ꝛ. l. pater. in fi. de do. plega. ꝛ vide ēt ad hāc mām Bar. ꝛ doc. in. l. fi. §. nō aūt. C. de bo. q̄s lib. ꝛ in alijs locis hic adductis
a ꝓ Alex. ¶ †Glo. in ver. amissaz. in pn. declarat tex. demū
24 op. de. l. si duo. s̄. de arbi. ꝛ ad idē. l. si rē. §. si duo. de noua. in quibus iuribus ꝓbat q̄ factum vnius ex pluribus reis credendi socijs nocet alij: ꝛ sic videbat q̄ in casu isto factū ipsius filie noceret p̄i quasi sint duo rei ꝛ socij in actiōe de dote. Et rn̄det glo. q̄ nō sunt socij sed quasi socij: vt. l. q bo minē. §. si gener. J. de solu. vbi gl. declarat quare dicāt quasi socij pater ꝛ filia in hac actione ꝛ deducit hic glo. quare nō sint socij ipse pater ꝛ filia: qz vnus non agit noie suo tn̄ in hac actione de dote: sz noie suo ꝛ alterius: qō non est in socijs: qz vnus noie suo tn̄ agit: vt in iuribus. s̄. allegatis. in p̄rium ꝛ cū glo. transit Bar. post. deducens ēt ꝛ cōproban alio medio post ipsuz By. q̄ nō sint socij pater ꝛ filia in actiōe de dote. Sed Dau. ꝛ Alex. hic dicūt q̄ illud qō dixit glo. q̄ pater ꝛ filia nō sunt socij nō fuit necessariū di cere: nam ēt si essent vere socij factū vnius alteri non noceat in quesitis tollendis: ꝛ adhuc multo minus q̄s si nō essent socij: vt. l. si vnus. in pn. s̄. de pac. hic. n. tractat de iure q̄sito auferendo. i. deauferēda actione iam cōiter quesita. Bene verū est q̄ factū vnius ex socijs reis nocet in acqrendis: vt. l. si duo. s̄. si quis cautio. qz factū vnius facit cōmitti pe nā p̄ socios si agit noie societatis: qz ēt socij agere vident cum agat ad oium cōmodū: ideo pena cōmittit p̄ oēs: vt. d. l. si duo. s̄. de arbi. hic aūt nō est casus noster q̄ de querendis agatur: ꝛ de mā latius dic vt in dictis iurib⁹ ꝛ in. l. in lege falcidia hoc obseruandū. J. ad. l. fal. vbi fit mētio de duobus reis socijs: ꝛ de duobus reis nō socijs: ꝛ de aliquibus diffe rentijs inter predictos ꝛ ibi aliq̄ dixi ꝛ explicaui de tali mā que nō sunt pn̄tis indagationis: vide Bar. in. l. ex duob⁹.
25 la scōa. ō duo. reis. ¶ †Jn scōa pte que incipit ibi. Sz cer te imo videt ꝛc. glo. op. ꝛ soluit put in ea. Cuius solones improbantur p doc. Jn p̄rio ēt glo. dat plures so. quaꝝ vl. Bar. dicit se ab secutuz fuisse post By. qui ipsam hic tz: sz ad pn̄a Bar. dicit sibi illaz so. videri p̄ illum tex. in quo nō fit mētio de aliqua pmissione pene. Et ꝓptera ipse solvit alio modo q̄ aut pater agit adiuncta pson̄a filie. i. ad cōez vtilitatez suaz ꝛ filie ꝛ nō pōt: ꝛ ita loquit p̄riuz. Aut agit adiuncta pson̄a filie. i. de eius voluntate ꝛ pmissione: nō tn̄ ad eius vtilitatez sed ꝓpriā ipsius p̄is ꝛ pōt agere: sz filia fecerit vt alij maritus dotem promiserit: ꝛ ita loquitur. l. nn̄a. ad qō. l. filiusfa. §. si filia. s̄. de p̄cura. ꝛ ad hoc glo. nn̄a in p̄in. ꝛ in fi. q̄cq̄ aliud dicat glosella p̄cedēs: nec obstat q̄ illud qō fit voluntate alterius videt fieri eius mandato ꝛ sic ad eius vtilitatē: vt. l. post dotē. J. eo. fm lec. By. nā id

procedit vbi

ꝓcedit vbi ad illuꝝ cuius voluntate aliqd fit negociū ꝓnci paꝛ ſpectat qꝫ non eſt in ꝓpoſito. ⁊ vide latius dicta per Bar. ⁊ doc. in d. l. poſt dotē. an ⁊ qñ qualr ꝓcedat ꝙ illꝫ qꝫ fit alicuius voluntate videaꝛ fieri eius mandato. Sed banc ſol. improbat hic Pau. tāq̄ nō bñs ſapozē. nam ēt qñ pr ꝓſentiente filia agit ad vtilitatē ipſius filie agit cū ei teneaꝛ reſeruare dotē: vt. d. auč. C. de rei vxo. actio. aſſe. n. nō ꝓgrueret adbiberi dcm̄ ꝓſenſum filie: niſi rone dicte reſeruatōis ad qꝫ no. Ꝟ in glo. in ỽ. duos. dū fuit viſuꝝ de rone cōionis inter ꝓrem ⁊ filiam in ipſa actōe dotis. Unde ipſe Pau. ꝛz vlti. ſol. de qua in glo d. l. cum duos. Ꝟ. ſi vero. alle. p ꝛia: vt ſic tex. nr loquaꝛ vt nō noceat ꝓi agere adiūcta ꝓſona filie ad effectū vt repellaꝛ ab agendo: qz nō poterit
26 repelli. † Sed ad effectū vt ſi filia ꝓmiſit penā marito caſu quo moleſtaꝛet ab bliquo ſup dote ipſe pr agens adiuncta ꝓſona filie teneaꝛ filiā defendere in cā recōuentiōis ad penā: ⁊ iſto reſpectu ſibi noceat agere adiuncta ꝓſona filie ⁊ loquaꝛ tex. l. ꝛie. qz ſibi quo ad hoc nocet: qz teneꝛ defendere ad qꝫ Ꝟ. re. amo. l. ij. Ꝟ. fi. Et dicta rone quā Pau. adducit ad improbandā ſol. Bar. ēt Saly. in d. l. cū duos. ipſam nō ꝛz lz nec vltimā ſolu. glo. ibi tāq̄ diuinatiuā cū nec de ꝓmiſſione pene nec de recōuentiōe ibi fiat mētio in tex. ⁊ tandē relinquit cogitandū. Et ibi Fulgo. nec ſolu. Bar. approbat rone Pau. q ipſam vt arbitroꝛ habuit ab ipſo Fulgo. nec ēt ſol. vlti. glo. qz nimiū reſtringit illū tex. Ipſe aūt ſol. alio mō ꝙ ꝓi nullo mō noceat pactū ſiue fcm̄ filie ēt ꝙ agat adiuncta ꝓſona filie vbi duos ad ipm eſt reuerſura: puta filia ꝓdecedente. Sed ex quo filia poſſet ſupuiuere vel aliꝛ effici ſui iuris. ⁊ ſic ad ipſam duos redire aſſe debeꝛet: teneꝛ pr ſi agit adiuncta ꝓſona filie que pacta eſt ſuper dotē cauere ꝙin dcō euentu pactū obſeruabiť. ⁊ in hoc caſu verificaꝛ exceptio ꝺ qua in l. ꝛia. ibi niſi adiecta quoꝫ filie ꝓſona ⁊č. nō ergo excludit ille tex. ꝙ nō poſſit agi adiecta ꝓſona filie. ſed dicit ꝙ tunc nocet ꝓi ꝓp dictā cautionem ꝓſtandā. ⁊ banc ponderat eſſe ſol. ibi ꝓmo loco datā p glo. dum dicit nocebit quātū ad ꝓſonā filie nō quātū ad ꝓrem quaſi vbi duos eſt reuerſura ad ipm nullo mō ſibi noceat qꝫ ēt ponderaꝛ in fi. ter. ſed qñ ad filiā eſſet reuerſura qz ipſa ſupuiueret. aliꝛ efficereť ſui iuris nocet filie ꝙ pater agat eius ꝓſona adiuncta: qz pr teneť cauere ꝙ pactū obſeruabiť p ipſam ⁊ reſpectu cautōis ꝓſtande aliquo modo nocet ipſi filie. ⁊ lz huic ſolu. aliquaꝛ applaudeant verba illius lre maxi. in fi. tñ laboꝛat eodē modo quo finalis ſol. glo. ibi qz in illo tex. nō fit aliqua mentio de cautōe Alex. hic ſaluat Sol. Bar. eo caſu quo filia dotē ſua culpa amiſiſſet: qz tunc nō cadit agi ad vtilitatē ſuā eo reſpectu quo dicit Pau. ex quo tunc pr nō teneť iterū dotare filiā iuxta no. in d. l. ſi cū dotē. Ꝟ. i. ⁊ dcm̄ fuit. Ꝟ in glo. in ỽ. duos. Que ſaluatio nihil valet: qz. d. caſu: vt ſupra dixi referēdo dcm̄ Pau. ꝙ Bar. nō ꝓgrueret adhiberi cōſenſum filie ex quo ipſa nō bz intereſſe. Preterea in tex. iſto non ꝓgruit illud qꝫ Alexan. dicit de ꝓſumptione ex quo hic ipſa voluit: vt alī maritus ꝓmitteret. nō aūt ipſa recepit ⁊ ꝓſumpſit dotez. Preterea iſte tex. in hoc ỽ. intelligiť vbi filia ꝓſenſit in caſu aliquo de iure ꝓmiſſo. ⁊ citra id qꝫ ipſa faciat dotis ꝓdictionē deteriorē: vt dcm̄ fuit ſupra in vlti. no. Et ſic nō ꝓgruit dicta ſaluatio. Alia ēt ſaluatio Alex. ſi recte aduertatur nō ꝓcedit: nam ſi filia ꝓſenſit alteri dotē ſolui non tñ alio donandi: vt fuit dcm̄ in d. vlti. no. ſi pr ipſe petit ⁊ exigit dotē de volūtate filie iaz nō cadit illi ſolui cui filia ꝺue ꝓſenſerat. ⁊ ſic nō cadit p filiaz ab eo cui ꝓſenſit ſolui ⁊ repeti: ſed p ꝓrem reſeruari ꝓ alio mr̄imonio ꝓbendo p filiā facit ēt qꝫ fuit adductū ꝙ ꝓcedentē ſaluatiōez: qz ſi filia nō poſſet hīe intereſſe ⁊ vtilitatē nō caderet eius ꝓſenſū adhiberi. Et ſo. Bar. improbat ēt hic Are. q ſatis ſentit qꝫ eſt dcm̄ ꝙ Bar. ꝙ vbi nō vertiť intereſſe filie nō ꝓgruit adhiberi eius ꝓſenſum. Senenſes aūt ſaluant ſol. Bar. eo qz intereſſe filie venit in ꝓtiaz: ⁊ p obliquū vbi pr agit ꝓ ſe tñ vnde nō attendiť tunc ius ipſius filie: ſicut nec ꝓuilegium p Bar. in l. poſt dotē. añ fi. Ꝟ. e. Et ita dicta Bar. i. d. l. poſt dotē. faciunt ad ſaluandā banc ſuā ſol. hic lz in hoc ꝓriu-

legio filie aliꝛ dicant dicti ſenenſes ꝙ. vz. cōpetat ipſi patri agenti ad ꝓpiam vtilitatē ꝓſentiente filia qꝫ eſt expſſe ꝙ dicta Bar. in d. l. poſt dotē. Saluat ēt Alex. ſolu. vlti. glo. in l. ꝛia. que ſaluatio ſatis ēt pōt ꝓgruere ad ſaluandaz ſo. Fulgo. in l. ꝛia. quā ſupra rettuli. Et rndet qbuſdaz alīs que refert Rapha. adducere ꝙ Bar. que vñr ꝓgruere adduci ꝙ id qꝫ dicit Bar. Ꝟ in glo. in ỽ. ſui iuris duz alle. no. in d. l. cū duos. Ꝟ Aduerte tñ qz quācūqz ſol. teneamus pz ꝙ pr ſolus in bis terminis agere poſſet. dubiū. n. fit an adiuncta ꝓſona filie poſſit agere. nō aūt an debeat: qz tali verbo neceſſitatiuo: nec iſte tex. nec tex. l. ꝛie. vtiť in q̄. l. apte ꝓbať ꝙ pr ſolus agere poſſet qꝫ ēt ſatis ꝓbat iſte tex. duz dicit remanebit dotis actio integra ꝓi ⁊č. Et ſic male loquutaꝫ iſta gl. in ꝓn. duz vult filiaz que fecit alteri ꝓmitti durante ꝓia ptāte bīe ius in tali actōe ꝓut ſi nō delegaſſet ⁊ ipſam reprobat in ea pte dñs meus. ⁊ p. d. l. cū duos. ⁊ p iſtū tex. vt ſupra ponderatū. Et rñ. ad hūc tex. in fi. vbi a ꝙ rio ſenſu vr̄ ꝓbari ꝙ dū eſt in ptāte ſibi nō noceat ſtipulatio quā fieri facit. Sed tu clarius rñ. ꝙ nō nocet ſibi quin eius ꝓſenſus poſſit adhiberi. nō aūt vt debeat adhiberi: vel rñde ꝙ ex fi. tex. nō eſt ſumendū. ar. a ꝙrio ſenſu ne ꝙrietur. d. l. cū duos. p no. in l. ꝙuenticulā. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊. l. ij. C. de ꝓdi. inſer. cū ſi. Bene tñ doc. in hoc eſt in ꝙriū ⁊ ſic cū ipſa gl. ſed obſtat iſte tex. ⁊ in illis verbis actio integra: ⁊ plurimū. d. l. cū duos. vbi agere adiuncta vel non adiuncta ꝓſona filie in bis terminis ponit in facultate ꝓis. ¶ Nō tamen ſoluit alio mō dcm̄ ꝙrium. d. l. cū duos. intelligendo hunc tex. ꝺm illū in d. l. cū duos. Ꝟ. fi. vt ſic pr nō poſſit agere adiūcta ꝓſona filie. Et tex. nr̄ dz ſic ꝓſtrui ⁊ intelligi ꝙ pp delegatōez filie pr nō admiſerit actionē quā bīe pōt aditā cta ꝓſona filie. ſ. aſſe ⁊ ſic añ delegationē. Quaz ſol. improbat hic dñs meus: qz. Ꝟ. p. ꝓſtruendo ⁊ intelligēdo eo mō quo ꝓſtruit ⁊ intelligit ponta. nō rndēret ad queſitum de quo in ỽ. ſed vtrū. qꝫ fit an p ꝓez intentari poſſit actio ad iūcta ꝓſona filie. Unde ipſe ſoluit alio mō ꝙ in l. ꝛia. nō dicať ꝙ noceat ꝓi agere adiuncta ꝓſona filie ad effectum vt ab agendo repellať. Sed ad effectū qz poſtq̄ adiunxit ꝓſonā filie nō poterit executio ſnie fieri ſine voluntate filie. ⁊ ſic ſibi ſoli non poterit ſolui ꝓut potuiſſet ſi ſolus egiſſet. que ſol. vr̄ ſatis applaudens: ſed id repugnat ꝙ nō vr̄ congruere ꝙ admittať agendo noie filie que p ſuū fcm̄ fuit excluſa. ⁊ hoc vult Bar. hic ponendo ſuā ſol. Et dicere ꝙ ſupradicta ſol. dz intelligi marito nō opponente de non iure filie ⁊ ꝙ noie filie veniať ꝙ fcm̄ ipſius eſt diuinare penitus illū tex. l. cū duos. ⁊ ēt iſtū: nec ēt eſt veriſile ꝙ vir nō opponat ne cogať bis ſoluere: ſemel ei cui ꝓmiſit de volūtate filie: ⁊ iterū ꝓi volente filia. Et illud de nō iure filie ponderatū ꝙ hanc ſol. obſtat ēt vltime ſol. glo. in l. ꝛia. ⁊ etiam ſol. Fulgo. qz ēt in illis ſol. id obſtat qꝫ vī poſſe obīci non poſſe agi noie filie que ſuo facto fuit excluſa. ⁊ ſic hoc vr̄ ſatis ꝓcludere vt tex. l. ꝛie. intelligať quatenus ꝓbat ꝙ noceat patri agere adiuncta ꝓſona filie reſpectu excluſionis ipſius ꝓis ab agēdo. Qꝫ ēt dcm̄ eſt de nō iure filie ex ſuo facto obſtat ſcde ſol. glo. hic lz Papienſes poſt Areti. de quo tñ mētionē nō faciūt nec eodē fūdamēto moti conať in effectu ipſaz ſaluare: qz delegatio facta de volūtate filie magis abdicat actionē de dote a filia ⁊ appropriat patri q̄ pactū. Sed in ꝙriū facit id qꝫ ſupra dcm̄ fuit: naz ſi pri agenti adiuncta ꝓſona filie obīciť de excluſione filie vigore pacti multo magis poterit obīci de excluſiōe vigore delegatōis. cuz vt dñt By. ⁊ Bar. illa eſt efficacior: ⁊ ſic magis excluſiua filie: ⁊ q̄uis magis ex delegatōe videať ꝓſolidata actio in ꝓrem q̄ ex pacto qꝫ ponderant ipſi papienſes. attñ nō tollit ꝙ ſi admiſceat ꝓſonā filie magis nō dēat excludi q̄ vbi filia facit pactū. Si aūtē ipſe ſolus pr vellet agere: tunc vez eſt ꝙ ſi interueniente pacto filie agere pōt vt. d. l. cū duos. multo magis eſt dōm ꝙ agere poſſit vbi interuenit delegatio ꝺ volūtate filie: qz ab ipſa filia magis p delegatōez ē abdicata actio ⁊ applicata ipſi pri q̄ p pactū. Conſideratio ēt Areti. quā ſequunť ⁊ ſaluare conať Senenſes ꝓ ſaluanda iſta. ij. ſol. glo. hic ꝙ delegatio ſit nulla

a ¶ Patris. Et quo ad terminos tex. noſtri ponderati. in d. ỽ. integra actio ⁊c. vide dicta. j. in l. ij. ſuper glo. in ỽ. que: ex quibus ibi dictis poſſz rñ. ad hūc tex. in d. ỽ. integra actio ⁊c.

totalr: ꝛ sic ẽt respectu filie durante pria ptate. ꝛ ideo per
prem possit agi ẽt adiũcta psona filie. Secus aũt in pacto
q: pactũ ex quo hz piudiciũ sepabile. ꝛ pot psiderari pso-
nalr tam ex pte facientis pactũ ꝙ ex pte eius cui fit vt.l.q
in futurũ. ℌ.j. ꝛ.l.idem in duobus .ſ. de pac. ꝛ factũ cũ vna
psona nó extendit ad alias.l.iurisgentiũ. ℌ.añ oia.eo.ti.nó
est nullũ sed nocet ipsi mulieri facienti pactũ nó pri nisi ve
lit agere adiũcta psona filie. tũc.n. ex quo subsistit in psona
filie ipm pactũ piudicat ẽt ipsi pri q sibi adiungit filias: ve
d.l.cũ dos. Ista ergo psideratio est verbalis ꝛ aerea salua
pace: q: in delegatõe ẽt inest pactũ. ꝛ hz ẽt ipsa piudicium
separabile: naz vt hic explle tex. dicit nocet ipsi filie. nó aũt
pri vsi repugnat penitus huic testui dicere ꝙ sit nulla dele
gatio etiã rõne ipsius filie qõ ex eo cõprobat qõ in fi. vꝫ ꝙ
ipsi filie effecte sui iuris nocet delegatio: nam si a pn. fuisset
nulla nó cadebat nec caderet ex post facto reassumere vi-
res p.l.qõ ab initio. de reg.iu. cũ si. Preterea sibimet ꝯdi
cit Are. dicens quasi incõtinenti post alle.l.p funduz. ſ. de
serui.ru. pdio. ꝙ vbi aliqõ ius cõpetit pluribus insolidum
si vnus remittat fine altero nõ valet interim remissio hz ille
q remittit nó possit venire ꝯ fcm̃ suũ: q: act⁹ nó est oino nul
lus: sed in efficax respectu eius q fecit actũ: nam hec verba
sonãt ꝙ delegatio facta p filiã cui cõpetit actio dotis vna
cũ pre nó sit nulla: sed in efficax ꝛ ꝙ ipsa filia nó possit ꝯue
nire iuxta. d.l.p fundũ. qõ si ita est ẽt pr̃ si agit adiũcta pso
na filie: ꝛ sic vult experiri ẽt p iure vel de iure filie vꝫ ꝙ nõ
possit ꝛ repellat ex nó iure ipsius filie: vt supra sepius dcm̃
fuit. ille.n. qui agit noie alterius eius iure utit cuius noie
fuit. ille.n. qui agit noie alterius eius iure vtit cuius noie
agit. ar. regule ie qui in. de regu. iu. lib.vj. ꝛ regule nemo
plus iu. de reg.iu. lib.vj. cuz si. Et sic nullo mõ ꝓcludit oña
quã vult facere iter pactũ ꝛ delegationẽ ipse Are. ꝛ p ꝓña
dicta.ij. sol. glo. etiã nó subsistit. Ex oibus itaq; pdictis pz
nullam esse sol. que aliqõ nó patiat vrgens ꝯriũ. Attñ vna
ex illis pbabilior videt ꝛ sine paucioribus spinis ꝓcedere
que vult ꝙ pr̃ agens adiuncta ẽt psona filie nó repellatur
iuxta diſpõnẽ tex. nfi tñ ꝙ ex hoc possit sibi inferri ꝛ in fera
tur aliqõ nocumẽtũ aliquo alio respectu: vt puta vel respe
ctu eius qõ dicit gl. in vlti. so. in. l. cũ dos. vel respectu eius
qõ dicit Fulgo. ponendo suã sol. Vel respectu eius qõ dicit
dñs meus ponendo suã: ꝛ aliquo ex his respectib⁹ loquat
.l.ꝯria pbans in aliquo piudicari ꝛ noceri pri agenti ad-
iuncta psona filie nõ aũt in.l.ꝯria vꝫ aliquo modo ꝙ patri
agenti obstet exceptio put nec hic vꝫ imo hic exꝑmit ꝯriũ
q: vꝫ ꝙ agere pót adiũcta ẽt psona filie. Et ad illud qõ in
ꝯriũ ponderat ꝙ si agit adiuncta psona filie vꝫ debere sibi
piudicari ẽt quo ad hoc vt repellat ab agendo put ipsa fi-
lia repelleret. Rndet ꝙ iõ est ꝙ nó repellit: q: nó interest
mariti ꝯ qué agit: q: oio ipse pr̃ posset solus agere ꝛ ipsaz
dotez a viro petere. Solo aũt Bar. difficulter saluat: nam
posito ꝙ ex eo ꝙ in ꝓfitiã venit utilitas filie vbi pr̃ agit ad
ꝓpriam utilitatez ꝓsentiente filia nó videat attendi nó ius
ipsius filie ad excludendũ prem: sicut nec tunc p pre atten-
ditur ꝓuilegiũ ipsius filie: vt p Bar. in. d.l. post dotẽ. añ si.
attñ tunc vꝫ esse nullius effectus ꝙ pr̃ agere possit adiũcta
psona ipsius filie: ꝛ qñis senenses vt supra retuli velint ꝙ
imo isto casu pr̃ hẽat ꝓuilegia filie: ꝛ in hoc sit ꝛ vertatur
interesse pris posse agere adiuncta psona filie tñ ipsi exꝑsse:
loquunt ꝯ dicta Bar. in. d.l. post dotẽ. ꝛ ꝓfundunt se ipsos
in eo qõ conant saluare sol. Bar. ea rõne q: utilitas filieve
nit incõsequentiã. nam si ex hoc nó pót dari ꝯ prem de nõ
iure filie piformiter ipse pr̃ nõ est dõm ꝙ possit allegare ꝓn
uilegia filie cũ ꝯrioz eadẽ sit disciplina: vt.l.j. ſ. de his qui
27 sunt sui vel alie. in. cũ vulgarib⁹. ¶ Mo. tñ ex dictis doc.
sup hac sol. Bar. q: oẽs tam ipsam impugnantes qꝫ saluã
tes sentiunt ꝙ ex eo ꝙ filia sine pre fecerit alteri dotem ꝓ-
mitti nó pdit ius ad ipsam dotez per prem exactã adeo ꝙ
ipso mortuo vꝫ ꝙ possit agere ꝯ eius hẽdes qõ tangit dñs
meus. j. glo. pri. ¶ In. iij. pte que incipit ibi: nũqd sũt one
ꝛ c̃. glo. querit. ꝛ rñ. put in ea cũ qua Bar. ꝛ doc. trãseunt
dic vt hic p eos: mirabile tñ vꝫ hz Pau. hic sup tex. ꝙ una
ꝛ eadẽ actio in suba sit penes plures insolidũ cũ dñium hz
icorporale nõ sit apõ plures insolidũ: vt.l. si vt certo. ℌ. si duo
bus vehiculũ. ſ. cõmo. cũ si. In vl. pte gl. elicit no. ex tex. ꝛ
ad id qõ ipsa no. vide tex. cũ glo. ꝛ ibi Bar. in. l. si fundus.
ℌ.j. ſ. de pi. ad quã legem remittit hic se Bar. quo ad hoc.
28 ¶ Glo. in ṽ. ei ꝛ c̃. sentit ꝙ in his terminis oino nó im pe
diat ꝓsolidatio in filiã effectã sui iuris qõ no. q: ꝓma facie
videbat ꝯriuz ex quo ex facto ꝛ culpa ipsius filie facientis
alteri ꝓmitti fine volũtate pris fuerat antea reconsolidata
in prem. nam vt supra est dcm̃ soli pri cõpetit in his termi
nis actio. Revolat ergo actio isto casu in filiã qõ ẽ mirabi
le: vt hic dicit dñs meus qõ vꝫ ꝓcedere si pr̃ actionẽ ipsam
nó intentauit ꝛ dotẽ nõ exegit. alꝫ aũt secus vꝫ esse. tũc. n.
nó vꝫ ꝓgruere recõsolidatio ꝛ volatus eius qõ nó est. ar. l.
qui res. ℌ. aream. de solu. cuz si. An aũt tunc agere possit ꝯ
hẽdes pris ad ipsam dotez exactã p prem tangit vt supra
dixi dñs meus ꝓcludens ꝙ sic qñ egit adiuncta psona filie
secus forte ꝑm ipsum si solus egit ꝛ solus exegit: q: tunc ex
quo dos redit ad ipm nõ solũ iure prie ptatis: sed ex culpa
ipsius filie paciscentis dotẽ nó petere a marito vel facien-
tis alteri ꝓmitti fine volũtate pris vꝫ ꝙ filia nó habeat re-
gressum ad ipsam dotẽ p hunc tex. ꝛ p. d.l. cuz dos. Qõ si
ꝓcederet ẽt no. dicit ipse dñs meus ad limitationẽ. d. auc.
ꝗuis. C. de rei vxo. actio.

1 **Voluntatem.** ¶ Filia sane mentis pris agen
ti de dote ꝓsentire vꝫ nisi ꝯdi
cat. Idez est in filia furiosa secus in filia abñte. ꝛ ideo tũc
req̃ cautio ratiꝑ pte pris agentis. h. d. Binis in tres ptes
sicut tria dicta ponit. Scõa ibi: ꝛ iulianus. Tertia ibi: sed
si abñs ꝛ c̃. Et inducit hunc tex. Bar. ad duas. q. Qõ si cul
pa filie est fcm̃ diuortiũ ex hoc circa dotẽ nõ piudicet pri:
sed filie mortuo ipso prie. Dicẽ ꝙ si ꝓsenserit marito alienãti
bona sua iuxta. l. iubemus. ꝛ. l. ẽt nó piudicet pri circa hy-
potheca dictoꝝ bonoꝝ ꝑ recuꝑatiõe dotis: sed filie effecte
sui iuris. Sed voluit Bar. ponderare tex. ſ. in. ℌ. pri. in ṽ.
Item si voluntate soluis filie ꝛ c̃. vbi hoc hñ ꝓbat. ꝛ ibi de
2 bis qõnibus p doc. vbi aliqd dictuz fuit. ¶ Mo. tres ca-
sus decisos in tex. q dant sine dari pst vbi pr̃ agit vel age-
re vult ad dotẽ ꝑ filia i ptate datã. Primus casus ẽ vbi pr̃
agit filia sciente ꝛ nõ ꝯdicẽte. Secõ vbi filia nõ valẽte cõ
sentire nec ꝯdicere agit pr̃: vt q: ipsa filia nõ sit sane mẽtis.
Tertius vbi est absns filia sive alꝫ ignoraũs ꝙ pr̃ agere ve-
lit ad dotẽ. ꝛ in oibus istis casibus filia nõ ꝯdicit nec etiaz
exꝑsse ꝓsentit: sed in duobus ꝓmis hz ꝑ ꝓsentiente in tertio
nõ hz nec ꝑ ꝓsentiente nec ꝑ ꝯdicente. sicut ẽt exꝑsse nec cõ
sentit nec ꝯdicit. Quartũ adde casuz vbi filia exꝑsse pri cõ
sentit. Quintũ adde vbi filia exꝑsse ꝯdicit. Et in ꝓmo casu
hz ꝑ ꝓsentiente ipsa filia ẽt ꝙ iustã cam̃ ꝯdicendi habet im-
putandũ est. n. qꝫ nó ꝯdicat put ẽt ꝛ multo magis in quar
to casu in quo hoc plus est: q: filia exꝑsse ꝓsentiendo vꝫ ta
cite renũtiasse iuste cãe ꝯdicendi si qua suberat. ꝛ ad illud
qõ dictũ est ad declarationẽ ꝓmi casus ꝓfert iste tex. in ṽ. nisi
euidenter ꝯdicat ꝛ c̃. q vꝫ facere dñiam inter casum qñ filia
exꝑsse ꝯdicit: ꝛ casum qñ tacet que dñia nó ꝓcederet si nó
subesset in utroqz casu iusta cã ꝯdicendi ꝑm Pau. hic in-
sta. m. cã ꝯdicendi non subsistente nó est dñia an filia taceat
an vero exꝑsse ꝯdicat: q: utroqz casu pr̃ pót agere. Secus
tñ est in scõo casu q: filia nõ censet ꝓsentire vbi iustã ꝯdicẽ
di cam̃ habet. ꝛ rõ dñie inter ꝓmũ ꝛ scõm casum est in ꝓm
pm: q: in ꝓmo pót ꝯdicere. ꝛ sic vt dixi est sibi imputandũ
qꝫ nó ꝯdicit: secus in scõo casu q: non pót nec ꝓsentire nec
ꝯdicere. vñ hz ꝑ ꝓsentiente quatenus nõ habet iustaz cam̃
ꝯdicendi. Et sic hz duo ꝓmi casus quãtũ: ad hoc ꝙ filia ha
beat ꝑ ꝓsentiente ꝓcedant a pari tñ hoc ꝓcedit non subsi-
stente cã ꝯdicendi Sed cã ꝯdicendi subsistente nõ ꝓcedũt
a pari vt pz ex pdictis. ꝛ ad hoc glo. hic in ṽ. credet. super
qua dicet ꝛ aliqd de hiis ſ. in pe. no. Et ita vult hic Pau. de
ca. Qui illud qõ est dictũ respectu ũrti casus ꝙ filia videat
renũtiasse cãe ꝯdicendi si qua suberat limitat duobus mo-
dis. Prio si filia erat mioz. xxv. ãnis. q: nõ pót renũtiare
Scõo si renũtiat sponte secus si obnimiaz reuerentiã pr̃ã
vt. l. j. ſ. onerandi. ſ. qua. re. ac. nó da. Que due limitatiões
hz ipse nõ dicat

ꝫ ipſe nō dicat ꝓgruunt ēt primo caſui vt vū dictū eſt q̄ ꝓcedit ēt ſubſiſtente cā ꝯdicendi q̄ debet imputari filie q̄ nō ꝯdicit debeat hoc limitari niſi ſit minor.xxv.vel niſi ob nimiā reuerentiā nō ꝯdicat. Circa que ꝑm ipſum ℑPau.hic verſabit offm̄ iudicis quento ad dotē poſtulante ⁊ volēte p̄ez repellere ab agēdo vel ēt ipſo ad dotē q̄ēto nō poſtulante nec opponēte ꝑ patrē ob publicā vtilitatē q̄ verſatur in dotibus: iuxta.l.j.§.eo. poterit ipſe iudex de facto ſupplere ⁊ videre an ſubſint iuſte cāe ꝯdicēdi. ⁊ ſi ſubſunt an filia ꝓſentiat expreſſe p̄ri agēti vel ſciens taceat ob nimiā reuerentiā vel ob fragilitatez etatis. ad qō.l.ſi cū dotē.§.eo aūt tpe.j.eo. ibi iōq̄ offm̄ iudicis ⁊c. ⁊ ad illud qō ob publicaz vtilitatē illud interponat abſq̄ alicuius poſtulatōe pferūt no.ꝑ Bar.in.l.iiij.§.hoc aūt iudiciū.j.de dā.infec. In q̄to aūt caſu filia nō bī ꝑ ꝯdicente ſi iuſtaz cāz ꝯdicendi nō habeat vt hic in ꝓma.glo.⁊ in.l.dotē.j.eo. Si aūt ſubſit iuſta cā ꝯdicendi repellit p̄ ⁊ exercitiuz cōpetit filie: vt.l.filiuſfa.§.ſz ēt filia.§.de ꝓcura. ad qō ēt.d.§.eo aūt tpe. q̄ probat hoc ꝓcedere ſi ipſa filia ſit bōeſta ⁊ nō ſuſpecta: alꝫ aūt in his termis ſubſiſtente iuſta cā ꝯdicendi p̄i: ⁊ ēt ſubſiſtente cā vt dos nō reſtituat filie ꝓuidebit iudex q̄ dos ponat in loco ruto. ar.§.ſin aūt in ſeuiſſimo. d.l.ſi cū dotē. Et no. hoc qō dictū eſt circa hunc q̄ntuz caſuz q̄ habes caſuz in quo fit cōſolidatio actionis de dote in ipſam filiā quez adde dictis.§.p̄ri.§.in glo.in ver.ſui iuris ⁊c.in fi. Et adde ēt aliū de quo ēt in.d.§.ſed ⁊ filia.l.filiſſa.§.de ꝓcura.q̄ñ pater eſt
a abſens.ª Jn tertio aūt caſu de quo.§.qui eſt tertius ⁊ vltimus in iſto cāu qualis ſit pratica ponit hic ℑPau.ſup tex. ⁊ videbimus.j.in gl.fi.¶ Et vide dino Bar.in.d.§.eo aūt.
3 qui plene recoligit mām.† Et inter alia ꝯdicit ei qō eſt dictū.§.ꝑm ℑPau. in ꝓmo caſu q̄ ēt ſubſiſtente cā ꝯdicendi filia p̄ña ⁊ tacens bī ꝑ ꝓſentiente: nam imo bī ꝑ ꝯdicente ꝑm Bar.p.d.§.eo aūt tpe.ver.necnō ⁊c.⁊ tz ēt Are. hic ⁊ Papienſes ſequūtur nulla tī facta mētione nec de ℑPau. hic nec de Bar.in.d.§.eo aūt tpe.⁊c. Bña meus hic ſuper glo.ij.in p̄n.⁊ ēt nō facta mētione de ꝓdictis q̄ imo ēt ſubſiſtente cā ꝯdicēdi filia p̄ña ⁊ tacens bēaſ ꝑ ꝓſentiēte niſi q̄ñ pater eſſet ſuſpecte vite: quo caſu p̄ri nō daſ exercitium ſine expꝛſſa volūtate ipſius filie cui tūc daſ exercitiū: vt.d.§.eo aūt tpe.⁊ bñ ꝓbat.d.§.ſz ⁊ filia. Et lz nō declaret q̄ alia cā ꝯdicēdi poſſit ſubeſſe q̄z q̄ p̄ ſit ſuſpecte vite: īmo in ſequēti pte dicte glo.ij. dicit nō videri poſſe aſſignari aliam iuſtā cām ꝯdicendi: ⁊ iō nō videri in his terminis dari caſuz q̄ filia bēaſ ꝑ ꝓſentiente in ſui p̄iudiciuz: tu tī dicas q̄ pōt eſſe alia cā ꝯdicendi q̄ꝫ ꝓcedēs ex inhōeſtate vite p̄ne ſubeſſe: vt puta q̄ ſit bō rixoſus vel potētior a quo ō facili dos exacta nō poterit retrahi vel ſi ſit ſuſpitio ne deueniat ad pauptatē: iuxta aꝫ no.in p̄n.huius.l. Jn iſtis ergo vel ſilibus terminis p̄ nō pdit exercitiū actiōis de dote: lz pōt filia impedire ꝯdicēdo lz vbi eſt vite ſuſpecte citra ꝯdictionē filie dino nō bz exercitiū Alex.in.d.§.eo aūt tpe. tranſit cū Bar. vt filia tacēs bēaſ ꝑ ꝯdicente ſubſiſtente iuſta cā ꝯdicendi vt ſic iudex ſupplere poſſit partis defectum: ⁊ ſic p̄rem repellere. Jn quo vltimo ſecus dicit eſſe vbi filia expreſſe ꝓſentit p̄ri: q̄ tūc iudex ꝑm eū nō ſupplet: ⁊ ſic nō repellit p̄rem. Et hoc mō declarat ⁊ limitat illū tex.in eo qō dicit ⁊ ꝓbat de officio iudicis interponēdo: ⁊ ita ꝓut etiā ipſe ponderat eſt de mēte Bar.ibi ꝑ tex.d.§.in p̄n. vbi permittitur patrez agere filia ꝓſentiente niſi ipſa añ lit.ꝓteſta. mutauerit volūtatē: nō ergo vī q̄ iudex poſſit ſupplere q̄ſi cum pmittaſ filie mutare voluntatē: ⁊ ſic impedire patrez agere: lz ſibi añs ꝓſenſerit denegeſ alteri tale impedimētū preſtare. ar.l.cum pretor.§.de iudi. ⁊c. nonne. de pſūptio. cū ſi. Sed ꝯ hoc dictuz ſatis vrget ver.necnō. qui venit cōtinuatiue ⁊ implicatiue ad ꝓcedentia: ⁊ tī vult etiam iudicem ex officio poſſe patrē repellere ⁊ per illum tex. ita in effectu ponderatū de illo dicto dubitant hinc Senēſes nō facientes mentionem de ℑPau. qui idem ſentit: vt patet ex eius dictis.§.relatis. Aduerte tī quia ille tex. loq̄t in ſubſiſtente cā ꝯdicendi ex qua pater perdit exercitium actionis de dote: vt dixi.§.referendo dām meum. rō tī publice vti-

litatis que ponderaſ in hac mā facit vt etiam hoc caſu iudex ſupplere poſſit niſi qs diceret q̄ nō vertit publica vtilitas ꝓncipaliter. Et in filia tacente an ſubſiſtente cā ꝓtradicendi ꝓſumatur cōſenſus vel diſſenſus: ⁊ an iudex poſſit ex officio ſupplere defectum filie ⁊ repellere patrez ꝓpter dictaz ꝯdicendi cām exiſtentem. ⁊ nō allegataz per filiam late diſtinguūt dicti Senenſes. Sed latius ex dictis oīum aliquibus additis cōcludendo articuluz ſic dicas q̄ aut ſumus in filia minore. Aut in maiore. Si in minore ⁊ tacēs ſubſiſtente iuſta cā ꝯdicendi nō habeāſ ꝑ conſentiente: imo pro cōtradicente: ⁊ ſic pater tunc nō poteſt agere quaſi filia ſibi conſenſerit: ⁊ qō plus eſt etiā ſi conſentit filia pater non poteſt agere: vt dixi.§.referēdo. ita velle ℑPau.in filia minore expreſſe conſentiente patri cui habebat iuſtaz cāz cōtradicendi: vnde multomagis eſt hoc dicendum in filia minore tacente vt ſibi nō preiudicet: ⁊ facit qō hic dicitur de filia non ſane mentis q̄ nō habetur ꝑ cōſentiēte vbi bz
4 iuſtam cauſam ꝯdicendi: vt hic per glo.in ver.credet. † Et no. hoc dictum q̄ ex eo habes q̄ quantūcūq̄ aꝫ ſimus in caſibus in quibus preſens ſciens ⁊ tacens: habetur pro cōſentiente tī hoc non procedit in minore vel alia perſona nō valente ſibi p ꝓſenſum p̄iudicare. qō no. ad limitationē regule qui tacet. de re. iur. lib.vj. ⁊ no.in.l.que dotis.j.eo. Si autem ſumus in filia maiore. Et ſi tacet ob reuerentiaz p̄rnam non p̄ſumitur cōſentire prout ēt ſi cōſentit ſibi non preiudicat per.d.§.que onerande. cū ſi. Et ex tali reuerentia in dubio p̄ſumitur ꝓſentire patri agenti vel tacere vbi ſubeſt iuſta cā cōtradicendi: ita eſt de mente Bar.in.d.l.q̄ dotis.in diſtin. quā ponit ꝑ declarāda mā: an tacens habeāſ ꝑ ꝓſentiente dum allegat.d.§.que onerāde. ⁊.l.p. de fur. qō ſi ꝓcederet per maxime limitaret ⁊ reſtringeret hunc tex. vt ita demum ꝓcederet ſi ꝑ parte p̄ris q̄ ob talem reuerentiam filia nō ꝯdicat ꝓbareſ: ſed illud dictū Bart. in d.l.que dotis. nō approbāt doc.in.d.l.que dotis. nec ēt in d.§.eo aūt tpe. nec ēt hic nec do. Ab.ſy.in.d.c.nōne. vbi ꝯ Bar. adducit. c.j. de deſponſa. impu. li.vj. circa mediū in.§. ſiue. in ver. porro. ex ſponſalibus ⁊c. vbi filius tacens p̄ſumitur cōſentire p̄ri non obſtante metu reuerentiali: ad qō etiam tex.in.l. fideiuſſor.§.p̄. ⁊.l.ſeq.§.de pigno. bñ ēt facit. c.q̄ſuis. de pac. li.vj. ⁊ ēt bene cōfert tex. noſter. Nō ob. no.in.d.§.que onerande. q̄ ꝓcedunt ꝓcedentibus minis vel alijs exiſtentibus circūſtantijs ex quibus dicta reuerētia inferat iuſtum metuz tacendi vel expreſſe conſentiēdi: aꝫ autez ex eo q̄ qs ſit pater patronus eps vel aꝫ ſupior cui debeāſ reuerentia nō videāſ actus factus ex tali reuerentia adeo vt poſſit reſcindi: ⁊ ſic nec in ꝓpoſito alio non probato preſumaſ ex tali reuerentia nō ꝓtradictū: vt ꝑ Bar. ⁊ Ang. in.d.§.que onerande. ⁊ per Jmo. ⁊ doc.in.d.§.eo autem tpe. ⁊ in.d.l.que dotis. ⁊ per Ab.ſy.in.d.c.nonne. ⁊ per ℑPau. de caſt. in cōſilio. clxxvij. ⁊ Ful. in cōſi. cxcj. ⁊ ꝑm predicta debet intelligi.l.p. de fur. Jllud ergo qō eſt dictum de filia tacente ob reuerentiam paternaz q̄ nō habeāſ ꝑ ꝓſentiente: ſed pro cōtradicente ſi ob reuerentiā paternam tacuit bz locū ꝓbatis circūſtantijs ex quibus inferaſ ⁊ ꝓcludaſ dictā reuerētiā dediſſe iuſtaz cām vel iuſtum timorē tacēdi: iuxta no.in.d.§.q̄ onerāde. ꝑ Bar. ⁊ ꝑ alios in alijs locis de q̄bus.§.p̄ri. Si vero dicta filia maior ſubſiſtēte cā ꝯdicēdi nō ꝯdixit p̄ri agēti ō dote. Si erat talis cā ꝯdicēdi ex q̄ ꝑuaſ p̄ actōe de dote: ⁊ ei⁹ exercitio ⁊ recōſolidaſ in filiā: iuxta.§.eo aūt tpe. ⁊.d.l.filiuſſa.§.ſz ⁊ filia. vt q̄ p̄ erat turpis ꝓſona. vl aꝫ vite ſuſpecte. ⁊ iſto cāu non bēaſ filia ꝑ ꝓſentiēte: nec refert q̄ bēaſ ꝑ ꝯdicēte ad repellēdū p̄rez: q̄ dino agit ſine actōe p.l.ſi pupilli.§.videam⁹. §.ō ne. ge. cū ſi. ⁊ bz vt.§.rettuli. ſatis eſt ō mēte dñi mei hic. Si vo erat alia cā ꝯdicēdi q̄ꝫ illa ex q̄ ꝑuaſ p̄ tali actōe de dote ⁊ ex q̄ recōſolidaſ in filiā ⁊ ſi filia eſt ignorās talē cāz ꝯdicēdi ſupeē ⁊ nō habebiſ ꝑ ꝓſentiēte: lz ſciat p̄rez agere
5 tnā in ignorāte ſiue errāte nō cadit ꝓſenſus: vt.l.ſi p errorē .§.de iu.om.iu.cum ſi. ⁊ ita ꝓcedunt iura ⁊ ea q̄ in eis no. in propoſito allegata per Areti. volentem vt.§.rettuli. q̄ ſubſiſtente cauſa contradicendi filia: lz ſciens p̄rem agere

a ¶ Abſens. Et vide ad hoc Bar.in.d.§.eo aūt tpe. vbi dicit q̄ in b cāu filia dz cauere de rato: vt.§.ſi patri.ea.l. ſi cā dotem.

tacens non presumatur consentire.vz.l.si cum tornelius. .ff.de solu.t.l.si nó sortem.§.qó filio.s.de pdi.indebi.t ita saluant dictũ Are. ét hic Senenses:sed mens Areti.in rei veritate fuit hoc pcedere ét filia sciente cám pdicédi vt nó censeaf tacens psentire vt patere facile pót ex inductione quã facit de no.in pri.allegatis iuribus.t ét ex eo qó allegat dicta Bar.in.d.l.q̃ dotis.q pp metũ reuerétialem nó psumif cósensus hoc tñ quakr pcedat.s.fuit declaratũ. Si vero filia est scieno talis cãe pdicédi t sciés pfem agere t tacés t nó pdicés t vf psentire p hũc tex.vt.s.inductũ.post Pau.de ca.quẽ adhuc pluribus modis in hãc sniaz induc̃t Senenses inferẽtes postea ad aliq̃ ex isto tex.ita declarato:t maxime q h est vnus de casib9 in qbus mulier sibi poterit piudicare in actióe de dote:aks aũt an t qñ possit sibi piudicare hf in.l.ij.s.ó pac.do.in.l.j.ff.de do.ple.t dcm̃ fuit aliqd in pn.hui9.l.sup gl.ij.in pn.p istũ tñ casuz id facit q sciés t tacens nó censef psentire in sui piudiciũ circa ius psonale:vt p Bar.t doc.in.d.l.q̃ dotis.in vl.col.in v.in tertio cáu. Idé facit p hũc casuz qó dr.ff.in gl.in v.pdicat.in fi. ad so.pri.§.vetare.nã psupponif q h sciés psumaf psentire q2 oino tenebaf psentire qó nó est subsistére iusta cã pdicendi:vñ cogita t forte aliqd dicef sup.d.gl.vbi dns meus circa so.dicti pri exósse dicit q filia i sui piudiciũ t icómodũ nó censef psentire q2 subsistéte iusta cã pdicédi pp inhonestatẽ vite pñe ipsa nó censef cósentire.Alia aũt iusta cã pdicédi pri agéti fm ipsuz nó daf.Sz ego.s.alias cás deduxi pdicédi posse dari.Ipse tñ sentit in.ij.pte gl.q talib9 causis datis nó censeaf psentire:lz aliud sentiat in pn.glo. An aũt in his termis iudex ex officio suo poterit ipz pfem repellere t satis róne publice vtilitatis q̃ vertif in pserua/tióe dotiũ vf pcludendũ q sic:ad qó dicta.s.oũ relata fuerũt dicta Pau.de ca.de quo Pau.satis mirãdũ est q isti Moderniores métionez nó faciát q tenétes qó est pri.dictũ de iudice allegãt.d.§.eo aũt tpe.cũ ibi no.lz magis cócludit.d.ró publice vtilitatis cũvt.s.dixi.ille tex.loquaf eo casu q̃ pz ex sua culpa.i.pp inhonestatẽvite actionẽ amisit. nisi vt.s.replicaref q in his termis nó vertif publica vtilitas pncipalr:vt vidimus.s.in.l.j.circa qó vide dicta in.d. §.hoc aũt iudiciũ.in.l.iij.de dã.infec.doc.tñ ét in his terminis vtunf h fundaméto:vt hic Pau.t Alexã.in.d.§.eo aũt tpe.vbi póderat ét q cã dotis est cã pia.Et pdicta not.
6 t tene menti q2 nó repies ita declarata p doc. ¶ †No.ét ex hoc tex.q vbi alicuius volũtas requif si est pñs t tacés sufficit vt dispóni suã volũtatẽ requirẽti satisfactũ dicaf:nã videmus filie volũtatẽ requi in exactióe dotis:vt.s.§.pri. t tñ in tex.nr̃o videmus declarari t decidi pñtiã sine pdictione sufficere ét q sit plũptus siue fictus psensus:vt pbat iste tex.in verbo videri.qó importat fictionez:vt.l.j.§.deiecisse.ff.de vi t vi ar.cũ si.t p Bar.in.l.si is qui p emptore.
7 ff.de vsuca.†Ex quo tex.arguit p t p̃ t clare nihil decidit hic Bal.in qóne statuti requentis psensuz psanguineorum vbi mulier testaf an sufficiat ipsos esse pséntes t nó pdicẽtes. Primo.n.ex quo iste tex.iũcto.§.pcedenti vf pbare. vbi in dispóne fit mentio de psensu siue voluntate sufficere etiã tacitaz presumptam siue fictaz arguit ad affirmatiuaz in.d.q.qnasi lz ipse nó explicet fiat in his terminis quedaz interpetratio passiua que ét pcedit in statutis:iuxta no.in .l.j.§.lex falcidia.ff.ad.l.fal.t per Bar.in.l.oés populi.in vj.q.pn.s.de iu.t iu.Scdo cum vt est dictum in tex.isto p/bef nó esse verũ:sed fictũ tacitũ siue psumptũ cósensum vbi quis est pñs t nó pdicens arguit ad negatiuaz cuz verba statuti vere t ppie intelligi debeant.l.iij.§.hec verba.de neg.gest.cũ vulgaribus:ad qó ét allegat.l.fi.C.de his qui ve.eta.impetra.vbi alio nó exósso facta mentione de etate legitima declaraf intelligi de vera legitima etate nó defecta inducta ex cócessione pncipis:t sicvt dixi Bal.trásit arguendo nó decidendo t si Alex.post Jmo.dicat ipsum firmare hanc vltimã partez negatinaz:non tñ refert Bal. put ipse Bal.loquif t arguit put.s.rettuli.qui etiã ponit .q.in statuto disponẽte q mulier nó possit alienare sine cósensu cósanguineoz vbi Bal.ponit vt rettuli.q.in statuto

a ¶ Tutorie. Et vide in ambob9 dictis iuribus Bart.ex cui9 dictis appebit q faciũt ad propositum put ea ego induxi.

disponente q mulier nó possit testari sine consensu cósanguineoz.Verũ est q in vtroqz statuto pariter.q.pcedere pót supposito q hoc vltimuz valeat de quo dixi.in.l.ex facto.in pn.ff.de vulg.t pu.prout ét procedere pót in statuto disponente q minor nó possit rez alienare sine psensu siue volũtate duoz psanguineoz in quo Jmo.format.q.t trã fit cũ dicta opi.negatiua q nó sufficiat psentia sine pdictione per rónez quaz vltimo loco facit Bal.q statutũ intelligaf de psensu t voluntate vero seu vera:nó aũt tacita aut ficta seu ficto p.d.l.fi.C.de his qui ve.eta.impe. t.d.§.hec verba.ad qó ét Jmo.refert Bal.allegare.l.j.in fi.ff.ó auc.tu.sed Bal.illam.l.allegat.ad priam partem ponderans forte q in illo tex.interueniẽte vi vel impedimẽto.Ex quo pñs tutor nó intelligit nó habef p psensu:sed iuncta.l.iij. eo.ti.facit illa.l.ad hãc partẽ negatiuaz q2 probat requi ex
a pressaz volũtatẽ tutorie: t ista para negatiua est tenéda quam tenet ét hic Pau.lz dicat Bal.tenere affirmatiuaz per hũc tex.vt.s.ponderatuz.negatiuã ét tz ipse Alex.t alij ét sequunf qui Alexã.facile est videre q steterit relationi Jmo.in hac.q.akr nóviso Bal.in fonte.Cuius dictũ etiaz inepte ne dixerim ptradictorie referunt Papienses notantes ex tex.id qó.s.notaui fm Bal.Ex quo no.infertur ad affirmatiuã in hac.q.nó ad negatiuã vt ét ipemet Bal. vt.s.dixi.infert t ét Are.lz ét ipse negatiuã ptẽ teneat quã dicit cóiter teneri t pluribus ipsaz cóprobat adducẽs que ipse dixit in.l.si qs mihi bona.§.iussuz.vbi ét dicit exaiare.
8 q.de qua hic tangit Roma.†Quid si statutuz disponat aliquid debere fieri de licẽtia alicuius.Et qd si de cóscientia siue sciẽtia alicuius an sufficiat pñtia sine pdictõe t qd si in hoc vltimo interueniat pdictio tãgit h ét Alexã.put t de multis alijs in mã bmói statutoz q̃ tñ fatef eé ex mãz nr̃am huius ti.Et adducit ét Bal.in.l.si sine.in.ij.q.C.ad velleia. t est t in.l.fi.§.necessitate.C.de bo.qz li.in ver.qro an sufficiat presentia t̃.ad propositum q vbi requiritur consensus siue volũtas nó sufficiat pñtia sine pdictõe:t vide oino ibi Bal.q2 ex eius dictis poterit forte aliquo mó limitari t declarari ista cóis opi.Quã tenétes doc.h nó rñdét ad hũc tex.vt.s.in priũ póderatũ.Sz tu rñ.q nó gñaf t pria regule fit declaratio q vbi requif voluntas siue consensus sufficiat pñtia sine pdictióe:t fic ét tacitus psensus siue volũtas quo cáu pcederet inductio facta in priũ:vt pz ex no. in.d.§.lex falcidia vbi dixi.sz ista dclaratio fit in cáu isto in quo ró q ita decisuz fuerit subest. Ex q̃ filia tenef psentire q2 sine iusta cá pdicédi nó pót filia pdicere:vt.s.dictũ fuit. in pri.no.t videbimus.ff.in gl.in v.pdicat.oũ rñ.ad priuz §.vetare.Et adde tex.in q̃(put in tex.nr̃o)sciẽtia sine pdictióe hr̃ p psensu in.c.ij.ó his q̃ fi.a pla.sine psen.t de róne illius tex.dic vt ibi p gl.t doc.Ex quoz dictis ibi t ét i.c.j. eo.ti.t gl.in v.ppetuis.in.c.j.de re.ec.nó alie.cóprobanf q̃ .s.dicta fuerũt.q vbi in actu requif volũtas siue psensus intelligaf de exósso siue exósa nec tacitus vel tacita sufficiat cũ sint casus aliq spáles in qbus talis tacitus psensus sufficit: vt pz ex tex.nr̃o.t ex dictis decre.t ex no.in ipsis. Vf tñ Are.h velle facere dñiaz an reqraf psensus: t tũc intelligaf de exósso:an vero volũtas requiraf:t ét de tacita t ficta intelligaf siue intelligi aliqñ possit:t ita dicit pbari ex hoc tex.nó tñ in termis statutoz de qbus.s.vult q intelligaf de tali tacita t ficta volũtate.nã in termis dictoz statutoz pformiter format.q.si requrũt psensuz vel volũtatez q intelligaf de exósso siue exósa. Sed aks t in alijs dispónibus intendit pcedere dictam differentiam sed in veritate si bñ aduertatur iste tex.facit p eius dictuz q2 accipit.J.p. hic pro eodem voluntatẽ t consensum:vt patet in rñsione siue decisione ibi videri cósentire t c̃.si.n.procederet qó dicit Are.ff.p.dixisset viderivelle t c̃.aks.n.nó fuisz cógrua rñsio si.q.esset de voluntate t decisio de consensu si inter se ista eẽnt diuersa. Preterea p id qó dicit Are.de psensu q semper intelligatur de expresso est tex.in.d.c.ij.de his que fi.a pla.t ibi glo.t doc.t glo.in ver.perpetuis.t ibi etiaz doc.in.d.c.j.de re.eccle.non alienan.lib.vi.nec.c fi.cuz no. Jo.an.de iu.co.li.t auc.qó locuz.C.de colla.vi.s.adductũ

per Papienses

per ℣apienſes ꝑ dicto Are.faciũt ad ꝓpoſitũ qz nõ ſeqꝫ in illis iuribus intelligiꝫ verbũ aſſenſus ſiue cõſenſus de expreſſo:ad qõ ét no.ꝑ Bal.in.d.§.neceſſitate.ver.ſ.allegato ergo nũqꝫ ipoꝛtaꝫ tacitus:vt ꝓz ex dicto.c.ij.ꝛ ex alijs ꝓxi. adducti:ꝓz ét ex iſto tex.vt.ſ.ꝑ me ponderato.in ver.videri cõſentire.nec ver.vt ꝓſentiat ꝛc.quem põderare voluit Are.vrget in ꝯrium qz ex ꝓcedẽtibus ꝛ ſequẽtibus:ꝓz qõ voluit intelligere ꝛ formare.q.reſpectu expſſi ꝓſenſus:an reqraꝫ an ét ſufficiat tacitus quẽ ſufficere decidit:rñdens ꝑ verbũ ꝓſentire.lz diſpõ loquaꝫ de volũtate:vt.ſ.ꝓxi.§.ꝛ ét. in.§.nr̃o.in ꝑn.ex quo vt.ſ.dixi. deprehẽdiꝫ ꝙ.J.ꝓ.intelleꝛit nõ eſſe dr̃iam inter ꝓdicta voluntatẽ.vz. ꝛ ꝓſenſum cuz verbũ cõſentire formauerit ꝛ deciſerit qõnem accipiẽs dictũ verbũ aliqñ in ſignificatiõe expreſſa aliqñ in tacita:ꝛ ita ꝯ Are.vñr hic tenere Senenſes dicentes intentionẽ lr̃e nõ eſſe illã quã ꝓſupponit Are.nõ tñ deducũt ꝯ Are.hunc tex.ꝛ alia ꝓut ego.ſ.deduxi.ꝛ gloſella ꝑma ét facit ꝯ are. qz ſi ꝓſenſus ſemp intelligereꝫ de expſſo nõ erat neceſſe nec 9 ꝓgruũ ꝙ gl.ſuppleret de expſſo ꝓſenſu:ꝓut ſupplet. † Mo. tertio ex tex.iſto iũcta.l.dotẽ.J.eo.ꝙ ille cuiꝰ volũtati aliqd remittiꝫ nõ põt iniquũ equo ꝓferre.ꝓz.n.ꝙ filia cuius volũtas reqriꝫ in exactiõe dotis ſine iuſta cã nõ põt ꝯdicere: ꝛ ita no.ex iſto tex.iũcta.d.l.dotẽ.Bal.ꝛ Jmo.hic ꝛ poſt ipſos alij doc.Et ß incõpromiſſis tz gl.in.l.p.ſ.de arbi.ꝛ in dotis ꝓmiſſione Cy.in.l.ij.C.de do. ꝓmiſ.de cuius dicto feci mẽtionẽ.ſ.l.j.ſup glo. fi.dũ diſcuſſi mãm.l.cũ poſt.§.gener.de iu.do.vbi Bal.facit mentionẽ de ß dicto Cy. ꝛ rñ. Bal.ꝛ Jmo.ad.l.fideicõmiſſa.§.q̃q̃z.de leg.ij. vbi vr̃ ꝓbari ꝯriũ ꝙ imo ille in cuiꝰ volũtate aliqd eſt remiſſuz poſſit ꝑferre iniquuz equo qõ clarius ꝓbaꝫ in.l.cũ qdã ita.de le.ij.ꝛ latius ꝓſeqꝫ mãm hic Alex.an facta remiſſiõe in volũtate alicuius ſit locus reductiõi ad arbitriũ boni viri:ꝛ adhuc lati⁹ Are.hr̃ de ea ét in.l.ſi ſic.de le.i.nõ eſt ꝑñtis in 10 dagatiõis cũ ſatis ſit ex mãm.§.nr̃i. ¶ † Mo.iij.ex verſi.ꝛ iul.ꝙ furioſus hr̃ ꝓ ꝓſentiẽte.alꝫ aũt nõ hr̃ ꝓ ꝓſentiẽte vt .l.ũ.§.furioſus.ſ.de ꝓcura.ß aũt an ꝛ qñ ꝛ quaꝫ ꝓcedat ꝙ furioſus hẽaꝫ ꝓ ꝓſentiẽte vel nõ hẽaꝫ ꝓ ꝓſentiẽte declarabiꝫ J.in glo.Et no.rõnes huius vſi.ibi nã vbi nõ põt per demẽtiã ꝛc.vr̃.n.ꝓbare ꝙ ſiue ſubſit iuſta cã ꝯdicendi ſiue nõ ſubſit ꝓcedat ꝙ hẽaꝫ ꝓ ꝯdicẽte:vt hic ét põderãt Senẽſes:nõ.n.alr̃ ꝓgruit illõ qõ ꝓ demẽtiã nõ poſſit ꝯdicere niſi ꝓſupponaꝫ ſubeſſe cãz ꝯdicẽdi.ſi.n.demẽtia tollit facultatẽ ꝯdicẽdi ergo cã ꝯdicẽdi ſuberat cũ ꝓuatio ꝓſupponat habitũ:vt.l.decẽ.de ver.ob.ꝛ.c.ad diſſoluẽdũ.de deſpõ.ipu. 11 ꝯrium tñ ß vult glo.in ver.credet.ſup qua dicit.† Et facit iſte tex.vt ſi ex ſtatuto in ꝯctu filij reqriꝫ ꝓſenſus pr̃is ſi ipſe pr̃ eſt furioſus poſſit filiꝰ ꝯbere q̃ſi pr̃ videaꝫ ſibi ꝓſẽtire.de qua.q.tãgit ß do.Alex.allegãs Bal.in ipa fuiſſe variũ firmat tñ opinio.ꝙ ſine alia ſollẽnitate filiꝰ maioꝛ tũc ꝯbere poſſit:cũ ꝓſenſus pr̃is a ſtatuto reqſitus hr̃i nõ poſſit:ꝛ cõferũt vltra ipſuz no.ꝑ Bal.in.l.tranſactionẽ.in fi.C.ō tranſac.ꝛ ꝑ Bar.ꝛ alios in.l.ſi cũ dotẽ.§.eo aũt tpe.J.eo. Mo. vlti.ꝙ abñs ꝛ furioſus nõ eqpãr:alꝫ aũt in.l.ũ.§.furioſus. J.de iu.codicil.dr̃ ꝙ in cib⁹ ꝛ ꝑ oia furioſus hr̃ loco abñtis ſed hoc.J.declarabiꝫ in glo.in ver.ſz ſi abñs ꝛc. ¶ Gl.inv. ꝯdicat.in ꝑn.declarat tex.vt nõ ꝯriet iurib⁹ de qb⁹ ipa gl. In ſcõa pte que incipit ibi:ſz ꝯ ꝛc.glo.op.de.l.ritia.J.eo.ꝛ ſoluit ꝓut in ea ꝛ bñ. In tertia pte q̃ incipit ibi. Jtẽ no.ß ꝛc. elicit no.ex tex.ꝛ poſtea imediate op.ꝛ ꝑ ſo.ſe remittit ꝓut in ea Bar.ét ſe remittit ad dcã ꝑ ſe in.l.q̃ dotis.J.e.vbi examinat mãm an ꝛ qñ ſciens ꝛ tacẽs beaꝫ ꝓ ꝓſentiẽte ꝛ reaſſumit hic Bal.poſt Ja.de are.Cõcludẽs quãtũ ad tex.nr̃z ꝛ ꝯrium allegatũ in gl.ꝙ iõ hic cenſeꝫ ſciens ꝛ nõ ꝯdicẽs ꝓſentire qz ſumus in actu in quo niſi al'eget filia iuſtã cãm 11 ꝯdicẽdi teneꝫ ꝓſentire:ſecꝰ in.§.vetare.† Et inter alia i hac mã vnũ dicit Bal.ꝙ vbi actus geriꝫ noie ſciẽtis ꝛ patiẽtiſ tũc talis hr̃ ꝓ ꝓſentiẽte allegat no. ꝑ Jnn.i.c.ex pte decani. de reſcrip.vbi Jnno.vult ꝙ ſi qs agat in iudicio tamq̃ ꝓcurator alicuius illo ſciente ꝛ nõ ꝯdicẽte ꝙ vr̃ ratũ hẽ qõ ille talis facit qõ dictũ reaſſumit ꝛ ꝓſequiꝫ hic Jmo.ꝛ etiã ℣d in.tangit dicẽs reqrere altiorẽ indaginẽ ꝛ nõ ꝓtinere ad ꝓpoſitũ materie pñtis.§.tangũt.ét Alexã.ꝛ aliq̃ Modernioꝛes magis remiſſiue ꝛ ꝓcluſiue tranſeuntes q̃z examinantes ꝑ extẽſum illud dictũ cũ ſit extra ꝓpoſitũ:vt dicit ℣au.vide ꝑ Bar.ꝛ doc.in.l.ſepe.de re iudi.ꝛ hic ſatis ꝑ extenſuz ꝑ Are.Sed reaſſumẽdo ſo.dataz ad.§.vetare.ad verte qz vr̃ ꝯ dicta.ſ.in ꝑmo.no.in vlti.caſu ibi cõſiderato dum ibi fuit cõcluſum ꝙ iſte tex.ꝓcedit ét ſubſiſtente iuſta cã ꝯdicendi quã ipſa filia maioꝛ ſcit ſubeſſe:ſed tali cã ſubſiſtente filia nõ teneꝫ cõſentire ergo ſol.nõ eſt gnãlis qz nõ tollit ꝯrium ſubſiſtẽte iuſta cã cõtradicendi in iſto tex.ꝓut etiaz hoc modo ꝓcedit iſte tex.vt.ſ.fuit declaratuz.ideo vt dixi.ſ.in.d.ꝑmo no.videꝫ dubiũ ꝙ in his terminis.i.ſubſiſtente iuſta cauſa cõtradicendi intelligatur iſte tex.cum ꝑz hoc deterioris cõditionis eſſet ipſa filia in dote q̃z alij in alijs iuribus qui tacentes nõ cenſeꝫ conſentire:licz in cõtrarium vrgeat tex.ꝓut.ſ.induxi. poſt ℣au.ꝛ prout adhuc etiam alijs modis inducũt Senenſes vt in.d ꝑmo no. rettuli.℣au.tñ conatur hic reſpondere cuius reſpõſio reſpectu.§.vetare.ſatis põt tollerari:ſed nõ tollit generale dictum ꝙ ſciens ꝛ tacens nõ preſumiꝫ cõſentire in ſui preiudiciuz reſpectu iuris perſonalis:vt per Bar.ꝛ doc.in.d.l. que dotis.J.eo.titu.noſtro.Et ꝓpterea cogitabam poſſe dici ꝙ ideo hic filia ſciens ꝛ tacens tamq̃z cenſeaꝫ cõſentire preiudicat ſibi circa ipſam actionez de dote quia ipſaz vel cõionem habz in ea de iure ſpeciali cum de iure cõi etiam nouo in profectitijs filij vel filieſa.nullum ius habeãt:iuxta no.in.l.frater a fratre.ſ.de ꝓdi.indebi.ꝛ in.l.cuz oporteꝛ .C.de bo.q̃ libe.Ea.n.que ſunt de iure ſpeciali facilius tollũt.l.eius militis codicillis.§ militia miſſue.J.ō teſta.mili. hec ergo breuiter ſit ad ꝯrarium reſpõſio ꝙ hic ſciens ꝛ tacens preſumiꝫ cõſentire etiam in ſui preiudicium reſpectu iuris ꝛ actionis ſibi competentis de iure ſpeciali:ſecuꝫ reſpectu iuris ſibi competẽtis de iure cõi:ꝓut in.§.vetare. cum ſi.licz ibi adhuc aliud:vt.ſ.dictum fuit cõcurrat quia dr̃ia erat ignorãs Et hoc modo declarando nõ repugnat quin tex.intelligaꝫ etiam ſubſiſtente iuſta cauſa cõtradicẽdi ſm ꝙ in.d ꝑmo no.declaratum fuit. Dr̃is meus tñ hic circa ſo huius ꝯrij:vt etiam tetigi ſuper.d.primo no.ſentit ꝙ non deꝫ ꝙ filia in his terminis cõſentiat in ſui preiudiciũ qz ſubſiſtente cauſa ꝯdicendi ꝓcedente ex inhoneſtate vite paterne non cenſeꝫ conſentire. Aliam autez iuſtam cauſaz ꝓtradicẽdi aliunde ſurgente nõ videꝫ dari poſſe ſm ipm: ꝛ ſi detur ſentit ꝙ tunc filia nõ habeaꝫ pro ꝓſentiente:ꝛ ſi aliud videaꝫ velle.in prin.huius glo.vt retuli in dicto ꝑmo no.vbi deduxi poſſe dari etiam alias cauſas ꝓtradicẽ 13 di q̃ precedentes ex inhoneſtate vite paterne.† Poſſet ét ꝛ forte nõ improbabiliter dici ꝙ ideo ipſi filie ſcienti ꝛ tacenti preiudicaꝫ quaſi habeaꝫ pro cõſentiente qbia ſubſiſtente cauſa contradicendi poterat patrem impedire agere:vnde non impediẽdo videꝫ cõſentire:ꝛ ſic ſibi preiudicãt per.l.ſepe.in ver.ſz ſcientibus.ꝛ ſequen.J.de re.in.que licz loquaꝫ reſpectu preiudicij circa ius reale ſiue actionez realem tamen ratio eſt generalis ꝙ vbicunq̃z põt agentẽ ꝓtradicendo impedire agere ſi non impedit videꝫ conſentire:ꝛ ſic ſibi preiudicat:vnde facit.d.ratio q̃ſi.d.l.generaliter ꝓcederet p.l.regula.§ fi.ꝛ ibi Bar.Bal.ꝛ doc. .ſ.de iur.ꝛ fac.igno.ꝛ dixi aliquid in.d.l.q̃ dotis.vbi bar. poſt glo.in.l.gaius.ſ.de pigno.actio.facit dictam cõſiderationem circa ius reale vt mihi preiudicem ſi non ꝯdico actui quem ꝯdicendo poteram impedire:tñ idem videꝫ dicendum circa ius perſonale p.d.l.ſepe.vt.ſ.põderatam.ꝛ ét qz nõ videꝫ aſſignari poſſe aliquam cõcludentẽ rõnem diuerſitatis inter vnum ius ꝛ aliud. Jntelligẽdo ergo tex. noſtrũ vbi nõ ſubeſt iuſta cauſa cõtradicẽdi breuiter ſc.ad .§.vetare.ꝛ ad.l.filiuſſa.§ innitur.ſ.de procura.cum ſi.eſt illa de q̃ hic ꝑ doc.qz oino filia nõ poterat ꝯdicere. Jntelligendo aũt ét ſubſiſtente cã cõtradicendi quam ipſa filia ſciebat:ꝛ tunc ſol.ſit quia poterat patrem ꝓtradicẽdo impedire agere:iõ nõ ꝯdicẽdo cenſeꝫ ꝓſentire vt qz tractaꝫ ß de preiudicando filie circa ius ſibi competẽs de iure ſpãli qõ cum ſit debilioris nãe facilius tollit:ꝛ circa ipz põdicaꝫ

Et in tali iure in terminis de q̃bus.s.p̃ot dici q̃ nõ ꝓcedit id qõ bñ in.l.ij.s.de pac.do.ꝛ in.d.l.j.de do.ꝑle.dũ in ipsis bñ q̃ mulier cãm dotis nõ pót facere deteriorẽ ꝛ sibi ꝑindicare.in dote ergo ꝓfectitia respectu actiõis sibi cõpetẽtis vna cũ ꝑie pót sibi ꝑindicare ꝛ exp̃sse ꝛ tacite:vt ꝓz ex
14 ꝓdictis ꝛex dictis.s.in ꝓmo no. ¶ †Gl.in v.credet.in ꝑn. allegat ꝓcor. Jn scõa pte glo.op.de.l.q ad certũ.s.loca.vbi furiosus nõ bñ ꝑ ꝓsentiẽte adeo q̃ nõ fit vbi ipsius ꝑsona cõcurrit tacita re ꝓductio:que fit alꝫ ex tacito cõsensu ptiũ vt in.l.precedẽti ad illaz.l.q ad certũ.§.fi. Et glo.soluit q̃ iõ est in isto tex.q̃ bñ ꝑ cõsentiẽte qz ẽt si esset sane mentis oino ꝓdicere nõ posset cũ nõ subest iusta cã ꝓdicendi qua nõ subsistẽte oz intelligi iste tex.nõ aũt ipsa cã ꝓdicendi subsistente:vt ẽt dicit ipsa gl.in fi.sed in.l.qui ad certuz.si esset sane mẽtis posset ꝑlibito volũtatis ꝓdicere:cuz ꝓctus a ꝑncipio sint volũtarij:vt.l.ficut.C.de actio.ꝛ obli.vñ nõ mixt q̃ existens furiosus in terminis.d.l.nõ bñ ꝑ ꝓsentiẽte.Solu it adhuc alio mõ glo.vl̃ magis declarat ꝓcedentẽ sol.ibi sic ergo quasi cõsentit ꝛc.q̃ ideo hic bñ ꝑ ꝓsentiẽte qz sumus in casu in quo nõ requirit ꝓsensus:ſz nõ ꝓdictio que nõ ꝓdictõ bñ cadit in furioso hic videmus q̃ obligat ex q̃si ꝓctu in quo ex nõ ꝓdictiõe qs obligat:vt.l.ij.§.curatori.s.de neg.ge.ſucta.l.si ex duobus.eo.ti.vbi hoc ꝑbat q̃ ex quasi ꝓctu qs obligat nõ ꝓdicẽdo. Et sic intẽtio glo.est q̃ hic cõsensus qui fingit in filia nõ sane mẽtis accipiatur ꝑ nõ ꝓdictione que cadit in talibus ꝓsonis non sane mentis nõ autẽ cadit ꝓsensus nec expressus nec tacitus siue fictus ꝛ ita loquit.l.q ad certũ.ꝛ ita cũ hac scõa so.vl̃ declaratione trãseũt hic Bar.Bal.Jmo.Pan.ꝛ alij cõiter:q Bar. adducit ad hoc no.in.l.in negocijs.J.de re.iu.vbi glo.cõsiderat aliquez esse casuz in quo requirit cõsensus aliquem in quo sufficit ꝓdictionẽ siue ꝓhibitionẽ cessare:put in terminis.d.l.ij.§.curatori.ꝛ in.d.l.si ex duobus.ꝛ in hoc cãu furiosuz bñi ꝑ ꝓsentiẽte vult gl.ibi:sed ad hũc nõ applicat casum tex.nostri:sed ad ꝓcedẽtẽ ꝛ dicit esse ſpãle fauore patris q̃ fingat iste cõsensus. Sz ꝓbabilius vĩ qõ est.s.dictũ q̃ hic requirat volũtas siue cõsensus nõ ꝓdictiõis:ꝛ ideo talis fingat siue ꝓsumat in filia non sane mentis:secus vbi requirit verus expressus siue tacitus cõsensus:qz tunc non ꝓsumit siue fingitur in furioso:vt.d.l.q ad certũ. Ad cuius ẽt intelligentiam vide Bar.in.l.si is qui pro emptore.J.de vſucapio. Aduertẽdũ tñ est qz aliqui vt ẽt tetigi sup tex.nõ tenẽt q̃ iste tacitus cõsensus nõ ꝓdictionis hic fingat siue ꝓsumat nõ subsistẽte cã ꝓdicẽdi:secus cã ꝓdicẽdi subsistẽte. Et sic volunt q̃ ẽt subsistente cã ꝓdicẽdi fingat hic talis cõsensus. Ex quo tex.ꝓsupponẽdo demẽtiã auferre facultatẽ ꝓdicendi de necessitate ꝓsupponit subesse cãm ꝓdicendi cũ alr nõ caderet talis ablatio ꝛ ꝑuatio facultatis cõsentiẽdi nisi cã ꝓdicendi subesset cum ꝑuatio ꝛc.vt.d.l.decem.de ver.obli.cum si. Sz tunc videt obstare.d.l.q ad certũ.que ꝓbat q̃ vbi furiosus si eẽt sane mentis posset ꝓdicere q̃ exñs in furore nõ censet ꝓsentire imo dissentire.vt vult ista glo.in ꝑn.in ꝓma so.ꝛ ita ẽt vult exp̃ssius Bar.J.in sequẽti glo.ſz in his terminis posset ꝓdicere ergo ꝛc. Et huic rõni ꝛ inductioni dicti doc.vt ꝓxi.dictũ est tenẽtes ꝓcludenter ꝛ formalr nõ rñdẽt.ſz dicũt q̃ iõ ẽt subsistente cã ꝓdictiõis demẽs nõ censet ꝓdicere qz totũ factũ.tũc let vĩ remittere in arbitriũ ꝑtis q̃si bonũ ꝓsiliuz ꝑ ipsa filia furiosa capturi ar.l.amicissimos.in ꝑn.J.de excu.tu.ꝛ ar.eius qõ bñ in.l.si furiosi.C.de nup.cũ si.bñ facit.l.nec in ea.J.õ adul. Cogita qz hincinde in hoc pũcto vrgẽt motiua. Et vbi cã ꝓdicẽdi ꝓcederet ex inbonestate vite pñe.iuxta.d.l.si cũ dotem.§. eo aũt tpe.J.eo.penitus cessaret dicta rõ q̃ talis pñ tũc essz cepturus bonũ cõsilium ꝑ ipsa filia. Preterea cũ vbi filia sane mẽtis est ignorans cãe ꝓdicendi fuerit.s.cõclusum in declaratiõe tex.q̃ nõ bñ ꝑ cõsentiẽte nõ videt aliq̃ ratio q̃ filia mẽte capta q̃ dictam cãm ꝛ alia ignorat habeat ꝑ cõ
15 sentiẽte siue nõ ꝓdicente.†Et forte saluãdo cõem opinionẽ posset dici q̃ hic dictio per.iuxta verbũ demẽtiã importet cãm mediatã:ꝛ sic q̃ cã imediata nõ valendi ꝓdicere esset nõ subsistentia cause cõtradicendi:facit ad hoc.l.sociũ.qui

aCJntellect⁹ Ad qõ vltra ipsos facit.d.l.i. in fi.de aucto. tu.quã ad hoc ibi no.bar.ꝛ.l. si dictũ.§.si pñte.s.de cuic.

in eo.§.fi.s.ꝑ socio.vbi de dictione ꝓpter ꝓbat q̃ importat q̃q̃ cãm remotã:ꝛ ad illud qõ dictũ est de dictõe per. optime ꝓfert tex.cũ glo.in ver.p quos.in.c.j.de testi.lib.vj. ibi.n.dictio per.apposita iuxta psonas nõ iportet psonas ꝓncipales:ſz illas quaꝝ ministerio actus gestus fuit: ꝛ sic
16 nõ bz significationẽ imediatã sed mediataz. ¶ †Glo.in v. sed si absens ꝛ c.op.q̃ imo in abñte sit dicendũ idem qõ in furioso cũ in oibus:ꝛ ꝑ oia furiosus habeat loco abñtis:vt .l.ij.§.furiosus.J.de iu.codicil.ꝛ.l.vbi nõ voce.§.furiosus. J.de re.iu.ꝛ glo.rñ.sed vt dicit Bart.se inuoluit qõ dicas tã opponẽdo q̃z soluẽdo:naz.l.sed si vnus.§.filio.J.de iniu. cadebat allegari ꝑ ꝓria nõ ꝑ ꝓcordante.Bar.ergo post By.distinguẽdo soluit ꝛ tollit dictã ꝓrietatẽ declarando an ꝛ qñ ꝑ abñte habeat furiosus:ꝛ sic an ꝛ qñ ꝓcedat a pari furiosus ꝛ absens:vt hic late vide ꝑ ipm.Cũ quo alij
17 transeunt.¶ †Notãtes tñ ex hac gl.post Bal.hic dari duplicẽ ꝑsentiã.s.corꝓris ꝛ mẽtis.Et sic ex ꝑsentia corꝓris
a nõ inferri de necessitate ad pñtiã mẽtis ꝛ intellectus. aQõ ꝑm ipz Bal.h facit ad dicta testis reddẽtis cãm sui dicti qz fuit pñs vt nisi ẽt dicat:ꝛ vidi vel audiui nõ ꝓbet qz de necessitate nõ inferꝛ ad intelligentiã:ꝛ sic ad pñtiaz mẽtis:ad qõ facit qz dictũ testis debet de necessitate cõcludere.l.nõ nudis.ꝛ.l.nõ epistolis.C.de ꝓba.l.nõ hoc.C.vñ co.c.in pñtia.de proba.Et vlterius ad h adducit Bal.dicta per gl. magnã.in.l.testiũ.C.de testi.que vult q̃ vnus testis deponens de pñtia alterius nõ de necitate deponit q̃ ille alius viderit illud de quo testificaꝛ deponẽs in q̃ dicit illũ alium fuisse pñtẽ. Sed vt Jmo.hic dicit h dictũ Bal.est ꝓ illaz.l. testiũ.ibi ꝑsto fuerint ꝛ c.ad qõ ẽt facit qz hoc vbũ pñs in hoie sane mẽtis a iure bz certũ ꝛ determinatũ significatuz vt iportet ẽt intelligẽtiaz vt.l.diẽ ꝓferre.§.cozã.s.õ arbi. ꝛ.l.cozã.J.de ver.fi.vñ si ꝑ ipsuz deponit testis vĩ deponere certitudinarie de pñtia cũ intelligẽtia. Secus aũt essz si deponeret ꝑ verbũ nõ bñs certũ ꝛ determinatũ significatuz vt ꝑ verbũ ꝓmittẽ qz nõ intelligit ꝑ stipulationẽ:iuxta.l.j. ꝛ ibi no.C.de vſu. Et ita tz Bar.in.d.l.j.s.de auc.tu.vbi testis deponit de sua pñtia. Secº si deponit de pñtia alterius qz nõ inferꝛ de necessitate q̃ ille alius intellexerit: ꝛ ita ꝓcedit.d.l.j.cũ aliꝭ ꝑ ipsuz ibi allegatis que probant dari pñtiã corꝓris sine pñtia mẽtis:ꝛ sic sine intelligẽtia. Et in his termis ꝓfert glo.in.d.l.testiũ.qz ẽt illa glo.loquit vbi qs deponit de pñtia alterius in actu ꝓceptibili puisuz ꝛ intẽdit q̃ nõ de necitate deponit q̃ ille alicº viderit:nõ tñ exh vult q̃ sit nõ ꝑbãs talis testis.ſz eiº itẽtio est q̃ nõ ꝓptera possz redargui õ falso si ille aliº diceret se nõ vidisse si tñ nõ negaret corꝓraliẽ pñtiã in loco:ꝛ put vult Bar.in.d.l.j. vult ẽt Bal.in.l.j.in fi C.õ bo.posſ.ꝑz ta.ꝛ tenẽt doc.cõiter hic.ꝛ in.l.j.in ꝑn.de ver.ob.vñ ꝑm ipz Bal.in.d.l.j.reddi rõ rõnis qz fui pñs ꝛ c.ifert ad ꝓceptionẽ eiº õ q̃ testis deponit ꝑ vnũ vl̃ aliũ sensuz ꝑz q̃ ꝓgruit mãe:ꝛ ibi ẽt dicit se cus eẽ si redderet rõnẽ sui dicti ꝑ vbũ qõ hz varias signifi-catiões:puta scio qz sensi ꝛ c.ꝛ ita ẽt in pleriſq̃z alijs locis Bal.ꝛ alij doc.tenẽt quos adducit h Alexã.ita transiens ꝛ ẽt Are.in teste deponente de ꝓpria pñtia:nam de teste deponẽte de pñtia alterius nõ tãgit ipse Are.ita ẽt tenent Jmo.ꝛ dñs Ab.ſy.in.c.peruenit.el.ij.de testi.cogen.ꝛ rñ. Ab.ſy.ad illum tex.qvĩ facere in ꝓrium dum dicit multis adstantibus ꝛ videntibus ꝛ c.ꝛ sic adstare vel pñtẽ eẽ nõ vĩ inferre aduisuz:ꝛ sic ad ꝓceptionẽ ꝛ intelligẽtiam:ſz tu melius rñde ex ꝓdictis qz illa verba ibi ꝓferunt respectu aliorũ nõ respectu loquentis.put ẽt in.l.j.C.õ erro.aduo. Et ita tam in practica qz in puncto iuris tenendum vĩ ꝛ si aliq̃ hic in pũcto iuris dubitẽt de vltimo dicto qñ testis deponit de pñtia alteriº ꝑ no.p eũdez Bar.in.d.l.cozã.ꝛ i.d. §.cozã.nã vel illud qõ dicit Bar.in.d.iuribº nõ ꝓcedit per ꝓdicta ad qõ ẽt.§.ſz si instrã.in auc.de fi.instru.ibi ex scripto testiũ pñtia ꝛ c.nã vĩ adimplẽ suũ offĩ notariº vbi scribit
18 testes fuisse pñtes. Alꝫ si dictũ Bar.ꝓcedit ideſt† qz vĩ officiũ notarij facẽ siue videt vt testes itelligãt id ad qõ scribũt i testes:ꝛ sic nõ oz scribẽ eos i testes ex eo q̃ sint ibi corꝑalr nisi ꝓcipiat q̃ itelligãt id sup q̃ ꝓficit istrz ipe notariº:ꝛ ita

videmus

videmus quotidie obseruari. ꝛ ita est ō mēte Bal. i. d. l. j. .C. de erro. aduo. vbi dicit. Consulo tñ tabellioni ꝙ nō scri bat hec verba ꝓsente ꝛ c̄. nisi vulgarizet ꝛ c̄. ꝛ de illo dicto Bar. vī dubitare ✠ Bau. ꝛ ipm nō tenere in. d. l. j. ꝛ ibi ét post ✠ Bau. ꝛ eius motiuis Alex. in apostillis ad Bal. sed forte quo ad ꝫ ꝓbabilius est qō ꝓri. dictū fuit: ꝫ qō ipsi di cūt sit eqtus ꝓ quo bñ facit tex. ꝛ qō ibi per Bar. in. l. quo tiens. §. j. ✠ de here. instī. vbi in notario ꝓbat potius ꝓsumi errorem ꝯ falsitatē. ꝛ p doc. in. l. iubemus. C. de testa. Ad uerte tñ qꝛ de hoc dicto ꝙ vbi fit mentio de ꝓsentia tertij nō intelligat ét ō intelligētia dubitauit dñs meus in. l. i. §. j. de ver. obli. vbi aliqd tetigi ꝛ ꝑ hoc dictum in rei veritate vrget. d. §. cōmā. ꝛ. d. l. cōmā. qꝛ loquunt respectu alterius ꝛ tñ ꝓbāt ꝙ verbū coram vel verbū in pñtia importat etiaꝫ intelligētiā: ꝛ sic illa iura vrgent nō dictū Bar. vñ rō quaꝫ facit Jmo. p illa iura ꝙ in iure determinata sit significatō istoꝝ verboꝝ in ꝓsentia vel cōrā militat ét vbi de ꝓsentia alterius fit mētio: ꝛ ad hoc ét facit tex. ꝛ gl. in. l. si tutor. C. de peri. tu. Unde forte posset dici ꝙ vbi hmōi verba cōraꝫ vel in ꝓsentia ꝓferunt in ꝑsona alterius nō importēt ét in telligentiā de necessitate: ꝛ ita ꝓcedat. l. j. de auc. tu. cū si. ꝛ ita ꝓcedat dictū Bar. ꝛ alioꝝ. Sꝫ ꝓsumptiue donec cōtrariꝫ nō ꝓbet pōt dici ꝙ importēt ét intelligētiaꝫ: ꝛ ita ꝓcedat d. §. cōmā. ꝛ. d. l. cōmā. cū si. ꝛ ad hoc ét facit. d. gl. d. l. testinꝫ. cuius est ista intētio vt ét. s̄. dixi. ꝛ sic ét in dicto testis resul taret ista ꝓsumptio vbi de alterius pñtia deponit: ꝛ sic ꝓba ret qꝛ sufficit dictū testis ꝓsumptiue iuris ꝓsumptiōe cōclu dere: vt p Bar. in. l. j. s̄. si cer. pe. ꝛ hec bene no. in fi. huius gl. ibi ꝛ dicitur absens: ✝ glo. declarat quaⁱ accipiatur ab sens siue quot modis de quo dic vt in pluribus quotiꝫ hic allegatis p Alex. Et dixi alio anno in. l. j. in pn. in pe. not. de ver. obli. añ si. ℂ Gl. in ver. ratā bꝫ duas ptes. in quaꝝ qualibꝫ tacite q̄rit ꝛ rñ. ꝛ est clara cuꝫ qua doc. transeunt.

19 ℂ ✝ Gl. in ver. scire. infert ꝛ dicit ꝙ put in ipsa gl. quā glo. doc. ꝫ approbāt quātū ad id qō vī ꝛ disponit i tex. nr̄o siue quātū ad terminos huiᵒ tex. vt. n. dicit ꝫ inter alios Bal. ō nūciatio in his terminis fit ad finē simplicis sciētie siue no titie q̄ nō cadit in eo q certus est: vt in regula eū qui certus de re. iu. li. vj. ꝛ. l. j. in fi. s̄. de ac. emp. cū si. Jnquātū gl. alle gās iura de qbus in ea sentit vēditori sciēti litē motaꝫ em ptori nō eē necesse fieri denūciationē: ꝛ sic re euicta oīno te neri de euictōe ipsi emptori Bar. improbat gl. cū in dictis termis nō solū fiat denūciatio vt lis deducat ad notitiā vē ditoris: sꝫ ét ad effectū vt veniat ad defendēdū ipm empto rē: vt. l. j. C. de pi. ꝛ cōmo. rei ven. ꝛ. l. si rē. §. j. s̄. de euic. vbi aūt ad aliū effectū q̄ ad certificādū fit denunciatio ét illi q certus est fieri dꝫ: vt. l. denūciasse. in pn. ff. de adul. vbi Bar. idē tꝫ ꝓut ét in. l. nō solū. §. morte. s̄. de no. ope. nun. dū tra ctat ꝛ de tertia ꝑncipali spē ꝓtestatiōis ꝛ ét de quarta: ꝛ sic ad fi. repetiōis idē ét tenet Bar. in. d. l. j. in fi. ō ac. emp. ꝛ in. l. q abñte. s̄. de ꝓcu. ꝛ in. l. emptor. C. de euic. vbi glo. dicit hoc eē tutius vt ét sciēti fiat denūciatio de necessitate aūt glo. nō vī dicto casu req̄rere denūciationē: ꝛ sic est in tentiōis cuiᵒ est gl. hic. ꝛ ita tꝫ By. in. d. regula eū q certᵒ. de re. iu. li. vj. ꝛ Cy. in. d. l. emptor. i oībus trāsiēs cū dictis By. in ꝓi. allegata regula: ꝛ ita in effectu vī ét residere Bal. ꝛcludens denūtiationē nō fieri nisi ad effectū notifi cādi. Sꝫ Saly. ibi trāsit cū opi. Bar. quā asserit fuisse Jo. an. de quo nō facit mētionē Bar. ꝛ hāc dicit ꝛ deducit esse cōem opi. ꝫ dñs Alex. qui ipsaꝫ sequit cū aliquibus limita tiōibᵒ siue declaratiōibᵒ: ꝛ p eūdē in. d. l. nō solū. §. morte.

20 ad fi. ꝛ late reassumūt ꝫ Senēses. ✝ Et Alex. ꝛ dci Senēses tangūt sub qua forma fieri debeat denunciatio in hac mā qō tangit ét hic Are. ꝓ effugiendis tñ opinionibus ꝛ ad maiorē cautelā obseruari facias vt semp fiat denūciatio: ꝛ vt fiat nō solū de lite mota: sꝫ ꝙ denūciatus veniat ad de fendēdū vt ficēt nō secuta euictiōe ipse vēditor teneat adsū ptus litis: iuxta no. p Bar. in. l. vēditores. ff. de ver. ob. ꝛ in .l. j. C. de euic. ꝛ ita tenēt ꝫ Senēses inferentes ad hūc effe ctū ēe dñaꝫ intervnū modū denūciādi ꝛ aliū qō est no. si p cedit ideo tene mēti. Jnquātū aūt ✠ Papienses nitūt dedu cere ꝯ Bar. ꝙ. l. denūciasse. §. j. nō facit ꝓ eius opinione ꝛ ꝙ ét vbi denūciatio fit ad aliū finē q̄ notificatiōis si qs est certus amplius nō est certificādus ꝛ nō est fienda sibi de nūciatio p. l. iij. C. de noua. iuncta. l. fi. s̄. de transac. aduerte qꝛ se inuoluūt. ꝛ. d. l. iij. nullo mō ꝓbat eoꝝ intentū qꝛ quo libet ex tribus modis de qbus in. d. l. iij. qs est certus facto eius a quo dꝫ certificari: nō aūt est certus aliūde qō Bar. vult nō sufficere ad qō optie. d. l. q abñte. ꝛ ibi ét ipe Bar. ꝛ ideo nō mirꝫ ꝙ qlibet ex dictis modis de qbus in. d. l. iij. sufficit adiūcto ét qꝛ qlibet ex dictis modis ad id tendit vt ꝓri creditori q cessit nō soluat: ꝛ magis ad id tendit litis ꝓtesta. ꝛ inceptio sōlonis q̄ ipsa denūciatio: ꝛ iō nō ꝓgruit ꝙ ad dictū effectū intercedēte vno ex dictis duobᵒ modis fiat alia denūciatio. Ad qō vltimū ꝓfert qō dicit Bar. i. §. j. in ꝑn. in. d. l. denūciasse. dum declarat qd̄ oblatio libelli q̄uis emanās a viro a quo dꝫ fieri denūciatio nō tollit quo minus fieri debeat denūcia tio ét ꝙ mulier talēꝫ oblatiōēꝫ cognouit. Ad corroborationē ꝓdictoꝝ ad tollendū ꝓrium d. l. iij. Alex. hic in ꝑma limitatōe seu declaratōe quā facit ad opinionē Bar. ꝛ cōem. ℂ Glo. fi. in ꝑn. tacite querit ꝛ

21 rñ. ꝛ est clara. ✝ In secūda ꝑte que incipit ibi. Itē facit. s̄. de ꝓcura: ꝛ c̄. allegat cōcor. l. nō solū. §. si de dote. s̄. de ꝓcura. Et incōtinēti postea op. de. §. si pr̄. qui sequit post illuꝫ. §. si de dote. ꝛ solvit put in ipsa glo. vꝫ ꝙ ꝓrinꝫ loquit in actio ne iniuriarū que est duplex: dic tu vt. l. j. §. vsq̄ adeo. ꝛ. l. lex cornelia. §. illud. j. de iniu. ꝛ. l. si fine. §. fi. vbi oīno vide Bar. qꝛ bñ declarat. j. rem ra. ha. vñ si pr̄ agit actione iniu riarū sibi cōpetente ꝓpter iniuriā factā filio ꝛ nō teneī ca uere. Si aūt agit actiōe competēte filio ꝛ teneī cauere, put ꝛ teneī hic qꝛ agit actiōe cōi ipsi pri ꝛ filie vna est. n. actio de dote competēs pri ꝛ filie: vt vidimus. s̄. pri. §. Et sic tol litur in effectu ꝓriꝫ qꝛ ibi agit actione ꝓpria hic actione cōi. Sic ét si pr̄ ageret actione ꝓpria ipsius filij caueret: ꝛ multo magis tūc vī rō ꝙ caueat q̄ vbi agit actiōe cōi. Et ita glo. ꝑmo tꝫ si pr̄ agere velit actione iniuriarū cōpetēte

22 filio p. d. l. si fine. §. fi. j. r ez ra. ha. ✝ Sꝫ immediate quo ad hoc de actione iniuriaꝝ ista glo. ibi vel dic ꝙ ét si noie filie ꝛ c̄. mutat ꝓpositū ꝙ ét si ꝓpriam iniuriaꝝ actionē filij vl̄ filie pr̄ intētet nō teneat cauere: vt. d. §. si pr̄. simplr ꝛ sine viola tione ipm intelligēdo ꝛ. l. si fine. §. fi. intelligit in ꝓcuratore ꝛcludēs ꝑuilegiū cōpetēs dño nō trāsire in ꝓcuratorē sicut alⁱs de ꝑuilegio pr̄oni q nō teneī ad fideicōmissuꝫ iniūctuꝫ sibi p libertū si nō fuit institutᵒ in maiori q̄ sibi debita por tiōe qꝛ nō trāsit in illū cui talis portio accrescit: vt de le. ij. .l. cū pr̄onus. Sꝫ tūc vī stare ꝓriū. si. n. agēs pr̄ ét ꝓpria ac tiōe filij nō teneī cauere: multominus vī ꝙ teneat cauere vbi agit actiōe cōi: put est in termis nr̄is. Et hoc glo. non aduertit sed Jac. de are. ✠ De. Bal. ꝛ ✠ Bau. de ca. tenētes qō scō loco dicit gl. in pr̄e agēte actōe iniuriaꝝ ét ꝓpetēte filio ꝙ nō teneat cauere. rñdet ꝙ illud iō est qꝛ pr̄ actiōeꝫ iniuriaꝝ ét filio cōpetēte remittere pōt: vt. d. l. ſꝫ vniᵒ. §. inter dū. multo magis ergo absq̄ aliq̄ cautiōe de rato ipsaꝫ intē tare possit. Sꝫ in actiōe de dote nō est sic qꝛ circa ipam pr̄ in ꝓiudiciū filie aliqd disponere nō pōt: vt. s̄. ꝓri. §. iō agēs filia ignorāte cauet de rato. Et rō qd̄ magis possit disponē de actione iniuriaꝝ ipsaꝫ ét remittēdo q̄ de actiōe de dote

23 dicas ꝫ ✠ Bau. ō ca. ✝ ꝙ est rō odij ipsiᵒ actōis iniuriaꝝ ꝓp qō faciliᵒ ꝓmittit eiᵒ remissio q̄ actōis cōpetētis ex ꝯctu. l. si tibi. §. q̄dā. ꝛ. l. si vnus. §. pactᵒ ne peteret. ver. ſꝫ si pactū. s̄.

24 de pac. ✝ Cōclusio ergo gl. iūctis ꝓdictis ꝙ in actōe de do te pr̄ teneī cauere de rato. In actiōe aūt iniuriaꝝ siue sibi siue filio cōpetēte nō teneī cauere: ꝛ ita ꝓcedit. §. si pr̄. Rō dūie qꝛ circa actiōeꝫ iniuriaꝝ maiorē ptātē ꝫ pr̄ ꝛ maius arbitriū q̄ in actiōe de dote: rō hui⁹ maioris arbitrij: ꝛ sic

25 rō rōnis est odiū talis actōis iniuriaꝝ. ✝ Quid aūt sit di cendū in ꝓcuratore pr̄is intētante actionē iniuriaꝝ intelle xistis qd glo. teneat cū qua simplr trāsit ✠ Bau. ſꝫ Ange. ꝛ Jmo. ipsam improbāt post Andre. de pi. per. l. alia. in ꝑn. ff. eo. ꝛ. l. si cū ꝓcuratore. ff. de re. iu. cum si. vbi probatur ꝙ priuilegium ꝓcessum dño intelligat cōcessum etiā ꝓcura tori. Unde sicut dñs agens actione iniuriarum nō tenetur

cauere de rato. Ita nec ẽt ei⁹ procurator vbi ō mādato ꝓbatꝰ
ſz vbi eſt dubiū de mādato: tūc recurrit ad cautionē ō rato
& ita logt. d. l. ſi ſine. §. fi. vbi ẽt Bar. ad qō. l. j. C. de procura.
Et ita ſimplr trāſit ꝺ Alex. ita ẽt in effectu reſidet Are. lz ol
cat poſſe rīderi. & rīdeat ꝑ gl. ad. d. l. alia. & ad. d. l. ſi cum
procuratore. ſz ꝯ gl. ꝑ opi. dictoꝝ doc. alle. no. in. l. ſed ſi hac.
§. fi. ō in ius vo. vbi hr̄ q ꝓilegiū quātūcūq; ꝓſonaliſſimū
cōpetēs dño: ꝓpetat ẽt agēti noie ipſius dñi: ad qō ẽt. l. bo
nori. j. de obſe. a li. pa. ꝓſtan. & illa. l. melius facit. naz. d. §. fi.
potius vr̄ ꝓbare ꝓrium: put ẽt. l. lz. §. honor. d. ti. de obſeq.
pa. ali. pre. de quo dic vt in. d. iuribus. Et adde ſm Ja. de
are. quē ſequit hic Alex. q illud qō hic hr̄ de cautiōe de ra
to ꝓſtanda ꝑ patrem filia abſite limitari dz qñ ꝓſtat filiam
nullaz hr̄e cāz ꝯdicēdi: ꝑ quo dicto Alex. allegat qꝫ qñ no
toriū eſt cautionē nō poſſe cōmitti: tunc illa ꝓſtari nō dz: vt
86 .l. hec ſtipulatio. §. diuus. j. vt le. no. ca. ¶ †Sz ex̄ gl. Bar.
formar vnā op. ꝯ hūc tex. q cū pr̄ ſit legitimus adminiſtra
tor filie: vt. l. j. C. de bo. mater. cū ſi. nō teneat ad hāc cautio
nē ꝓſtandā ſicut videmus in tutore & in alijs legitimis ad
87 miniſtratoribus: vt. l. ſi. §. defenſionē. C. ō admi. tu. † Et rīn.
poſt Bȳ. in. C. tatū. de re. iu. li. vi. & Cy. in. l. ſi. §. vbi aūt. C.
de bo. q li. vbi glo. mouet hoc dubiū & in. l. ſi filius. §. q ſa.
cog. q aliqñ pr̄ agit tamq; legitimus adminiſtrator: & tūc
non cauet de rato: vt. d. §. defenſionē. Aut agit noie filij vel
filie tamq; quilibet extraneus adminiſtrator & cogit cauere:
vt. d. l. ſi filius. & ꝓ gl. in. d. §. vbi. Aut agit noie ſuo eo caſu
quo requirit conſenſus filij vel filie: & cogit cauere de rato: &
ita loquit iſte tex. Cum. n. loquat in dote profectitia agit
noie ꝓprio ipſe pr̄. In aduētitia aūt an pr̄ hēat aliqō ꝓtici
pium dictū fuit. §. §. §. prī. in gl. in ver. pfecta. & ex ibi dictis
colligi pōt: an ꝯgruat actiōe de dote p̄em agere vt admi
niſtratorē legitimū filie: & ſic an quodlibz mēbrū diſtinctio
nis Bar. poſſit verificari ſiue exēplificari pr̄e agēte de dote
& vide eūdez Bar. in. d. §. vbi aūt. qui rīn. ad illū tex. qui vr̄
facere ꝯ eius diſtinctionē cū ibi ẽt dicat de adhibēdo conſen
ſu filij: & tn̄ ibi nō ꝓſtat ſatiſdatio: vide ẽt eundem in. d. l. ſi
filius. Et adde q ẽt q pr̄ actiōe de dote agat vt legitimus
adminiſtrator: iuxta no. in. l. cū dos. §. de pac. do. & dicta. §.
prī. §. nihilomin⁹. dz cauere de rato. ſi. n. ſtāte cōione actōis
cauet de rato multomagis vbi ſoli⁹ filie eſt actio: vt in ter
minis no. in. d. l. cū dos. & in. d. §. §. prī. vbi dixi in gl. in v.
ſui iuris: & ita volūt hic doc. & bn̄ qō no. qz fuit neceſſariū
dictū ad declarationē dictoꝝ Bar. q dū ꝓcludit de pr̄e agē
te vt legitimo adminiſtratore q nō teneť cauere debēt in
telligi qñ eſt legitimus adminiſtrator rōne cōiōis vſufruct⁹
quē hz in bonis filij. Sec⁹ ſi rōne cōionis quā hūit vel hz in
actiōe de dote eſt adminiſtrator filie: qz tūc cauet vt ꝺ iūctis
no. §. prī. §. & in. d. l. cū dos. Et vide ꝺ Are. qui diſtinctiōi
Bar. addit quartū mēbrū ex dictis gl. hic dū ſcdo modo
rīn. ad. l. nō ſolū. §. ſi pr̄. iūctis dictis doc. ad declarationem
ipſi⁹ q. §. prī. relata fuerūt. Ubi vz. ipe pr̄ hz libez exercitiū
actiōis filie cōpetētis: qz tūc nō cauet de rato: vt dictū fuit.
& in actiōe iniuriaꝝ: & ita tz Spe. in ti. de ſindi. §. j. ver. ſed
querit. vtz pr̄ agēs & ibi ẽt Joā. an. in addi. vbi oino vide
dicta qz ꝓbebūt pfectā intelligētiā dictoꝝ in hac vl. glo. Et
adde bis q. §. prī. dicta fuerūt ad limitationē huius tex. p⁹
Ja. de are. & Alex. qñ filia nō hz iuſtā cāz ꝯdicēdi q ꝑ dcā
limitatiōe optime facit iſte tex. in fi. q ꝓſupponit iuſtā cām
ꝯdicēdi ſubeſſe vr̄ nō ꝓſtare q nō ſubſit. Et ꝓpterea eē ne
ceſſariā cautionē de rato. facit ẽt. l. q pōt inuitis. de re. iu.
Si. n. pr̄ vbi nō ſubeſſet iuxta cā ꝯdicēdi poſſet ipſa filia in
uita agere: multomagis ipſa abſite & ignorāte. Sed huic
rōni rīndens Are. tz ꝯrium hic in vl. col. cū. n. pr̄ inuita filia
poſſit agere cā tn̄ ꝑus cognita an ſubſit iuſta cā ꝯdicendi
necne: vt. d. §. eo aūt tpe. in. l. ſi cū dotē. j. eo. nō ꝓcedit i his
terminis. d. regula q pōt inuitis. ſz ꝓcedit vbi qs pōt aliqd
facere inuito aliquo ſine alia cāe cognitōe: qz tūc & eo abſ
te & ignorante illud facere pōt. Sed vt dicunt hic ſup tex.
Moderniores trāſeūtes cū opione quā tenent Ja. de are.
& Alex. tex. in. §. eo aūt tpe nō loquit. vbi cōſtat nō ſubeſſe
cām ꝯdicēdi: ſz loquit in caſu dubij an ſubſit necne: & mul
tomagis in caſu: vbi ꝓſtat q cauſa ꝯdicēdi ſubeſſet: & tunc
cāe cognitiōez cōgruit adhiberi: & ita eſt in eſſectu tenēdū
cum Jac. de are. & Alex. ꝯ Are. put ẽt alij tenēt inter quos
etiam Bȳ. hic & Rapha. cu. put hic aliqui referunt.

2 **On ſolum.** †De dote cui⁹ actio eſt
in n cōis ſolo facta & vni nō ꝓ
iudicat alteri niſi pecūia in eius cōmodū ſit cō
uerſa. h. d. cū. l. ſeq. vel ſic. Conſenſus filie exigi
tur non ſolum in iudicio dotis: ſz ẽt in eius ſponſione a ſolu
tione. Et ex ſupueniente cōſenſu vel eqtate cōualeſcit ere ꝓ
ſolutio que a principio fuit inefficax. h. d. diuiditur in tres
ptes ſicut tria ſunt dicta. Scda ibi: ſed ſi pecunia. Tertia
2 in. l. ſi pr̄ tē. ¶ †No. ꝓmo ꝓtinuādo hūc tex. ad p̄ce dentia
hoc modo nō ſolū in exigenda dote: de quo. §. prī. dictum
fuit. Sed ẽt in ſoluenda &c. q ſicut voluntas pr̄is & filie re
quirit vt agi poſſit ad dotē: ita ẽt vt ſolui poſſit ip ſu dos re
quirit volūtas vtriuſq;. An aūt hoc p̄cedat ſiue c onſenſus
ad agendū ſiue exigēdū nūq; ad fuerit ſiue ẽt ad predicta
ſemel ad fuerit: vt nihilominus regrat in ſolone r ecipiēda
nouus conſenſus ſiue volūtas declarat ex dictis. j. in glo. j. cō
ferunt no. ꝑ Bar. in. l. hoc iure. j. de ſolu. & ꝺ añ ꝓ ncipium
ad finez pr̄tis. l. non ſolum. Et ille tex. in. l. hoc iu re. de ſo
lutio. facit q licet fuerit conſenſus adhibitus ad ag zendum
nō poſſit tn̄ ſolone recipe ille qui hūit talem cōſen ſum niſi
ad recipiēdū ſolonem nouum cōſenſuz bēat: imo ẽt ſi hūit
cōſenſuz ad exigendū videť iſte tex. ꝓbare q nō po ſſit ſolo
nē recipe cū & in exigēda & ẽt in ſoluēda dote conſenſuz vtri
uſq; exigat: ſed in ꝺ ꝓriū vr̄ tenere Bar. & ꝺ. in fi. ꝺ nius. l.
nō ſolū. vbi rīn. ad gl. j. in fi. & in. d. l. hoc iure. vbi rīdet ad
hūc tex. Tres ergo ſunt caſus. ¶ Primus vbi vtriuſq; conſen
ſus in agēdo aut exigēdo nūq; ad fuit in quo in dubi tāter
p̄cedit iſte tex. q ſicut neuter ſine alterius volun tate agere
ſiue petere: ita nec ſolonez recipe pōt: an aūt alſ hoc ſit ge
nerale declarabiť poſt Bar. ſup. d. ꝓma gl. Scd⁹ caſus eſt
vbi conſenſus vtriuſq; ad fuit in agendo q vr̄ deci di p illā. l.
hoc iure: & ẽt ꝑ hunc tex. iuncta. l. p̄cedenti. in. §. j. & fi. & iū
ctis dictis Bar. hic. in fi. & i. d. l. hoc iure. dū vult q verbū
exigit: de quo in glo. j. in fi. importet expeditione z cāe vſq;
ad ſniam: & ſic cōſenſum in agendo. cōſenſus er ꝛo ad agē
dū nō extēdit ad ſolonē recipiēdā. Sz in ꝓriuz v r̄ facere. l.
ſi cū dotē. §. eo aūt tpe. inver. nec nō illud quoq; i bi ne acce
ptā dotē cōſumat: vr̄. n. ꝓbare q ex conſenſu ad agendū poſ
ſit pr̄ dotē recipe ſine nouo conſenſu. Et ꝺ tenēdo a d. j. prī. ad
ducta in ꝓriū rīnde qō reſpectu eius qui interuenit alieno
noie loquūt: ſz reſpectu eius q iteruenit noie ꝓpri o vr̄ alia
rō qz volūtas ſemel ſibi accōmodata vr̄ durare: vt. j. prī. di
cā. Tertius caſus eſt vbi vtriuſq; cōſenſus adfuit i n exigē
do: & ſic fuit conſenſuz q exigeret alter ex hūtibus actionē &
in hoc caſu non videť exigi alius cōſenſus in ſolutione re
cipienda: vt. l. iiij. C. de noua. & in. l. inductū. C. de ſolutio. &
per Bar. vt dixi & hic & in. d. l. hoc iure. de his latius dice
tur ſuper. d. gl. j. Et aliquid de ſcdo caſu hic per dñm meū
in ꝓmo nota. in fi. etiā videť ꝯ id qō in dicto caſu dictū fuit
facere qō habeť ꝑ Bar. in. l. ſi cū cornelius. j. de ſolutio. q
niſi ex ſupueniente cauſa videť durare eadē voluntas: ad
qō. c. maiores. de baptiſmo. ad fi. cum concordan. de quib⁹
ibi. cogita igitur qz diuerſa rōvidetur in eo qui interuenit
noie alieno qz in eo forma mandati &c. & ad ꝺ dicta Bar.
3 j. ſuper. j. glo. ¶ †No. ſcdo ſimiliter ꝓtinuando hanc. l. ad
precedentē q ſicut ibi ſufficit tacita volūtas reſpectu exer
citij actiōis de dote: ita ẽt reſpectu ſolutionis recipiende: &
ita vult hic dñs meus & volunt etiā Senenſes non tn̄ facta
mentione de dño meo qui ad hoc allegat. l. qui hominez.
§. ſi gener. j. de ſolutio. a ꝓrio ſenſu ibi ignorāte filia &c. Si
ergo eſt ſciens filia q ſolnitur patri. & non contradicit cen
ſetur conſenſiſſe. Quod tamen declara vt fuit dictum & de
claratum. §. proximo. §. reſpectu taciti conſenſus in agēdo
quando filia non habebat iuſtam cauſam contradicendi.
Ubi autem ſubeſſet iuſta cauſa contradicendi illud quod
ibi dictum fuit reſpectu actiōis intentande ꝑ patrē an filia
cenſeať vel nō cenſeatur conſentire: illud idem hic replica

reſpectu

respectu solonis recipiende p prem cũ ex eo qđ ista.l. venit ptinuatiue ad pcedentẽ videat inferri q ibi dicta respectu intentande actiõis de dote pcedant respectu solonis recipiende. Ex quo ẽt seqr q sicut in.d.§. pcedente iuncta.l. dotẽ.§.eo.cũ si. pbat. z ita ibi dcm fuit q pr pot agere ad dotem ẽt filia ꝑdicente qñ cám ꝑdicendi nó hz eodẽ mó solo uez ipsa ꝑdicente recipere poterit qñ nó hz cám ꝑdicendi z sibr in abntia filie poterit solui pri cũ cautõe de rato p id qđ dr. l. pcedente. in fi. Et sic in his casibus vir erit liberatus soluens ipsi pri licite recipienti solonẽ filia cõsentiente exprsse vel tacite vel ꝑdicente. z tñ nó bñt instã cám ꝑdicendi qđ no. ad limitationẽ eius qđ dicit Bar. z doc. sequunt p hũc tex. q ptincto solui nõ pot vt quãtũ ad terminos huius. l. cũ si. id pcedat ꝑm qđ est prime declarat. Đ tñ mirabilr limitat hic ipse dñs meus nisi ipse pr post receptam solonẽ fuerit effectus inops: qz tunc reintegrabit actio in ipsam filiã ꝑ virũ q iam solvit p no. §. q si in pris. in glo. in v. sui iuris z c. Que nullo mó faciunt ad ppositũ: qz loquunt vbi pr sine filia: z sic minus iuridice exegit. vnde de illo casu ad istũ vbi l. cite z iuridice exegit nõ ꝓgruit argui cuz in his terminis solone ipsius dotis fuerit ois extincta obło insti. qui. mo. tol. obli. in pn. cũ si. vñ nõ est dõm q ex supueniente inopia reuiuiscat. ar. l. si rem. §. aream. de sol. cũ si. Sed in terminis. §. q si in pris. non fuit extincta obło per solonẽ factã pri: sed dilata in tps exñtie sui iuris nisi pr efficiat nõ soluendo: qz adhuc añq̃sit effecta sue iuris ipsa filia agere pot vt p dictã glo. in.d. v. sui iuris. Et hoc dictũ dñi mei reprobãt ẽt senenses. z bñ p pdicta. Et adde ei qđ dcm fuit. §. pri. no. cir. scõm casum ibi ꝓsideratũ dũ fuit facta rõ de duratõe voluntatis: nam volendo tenere q imo nona volũtas respectu solonis regrat. z sic q ẽt in hoc casu intelligat iste tex. Ad illã rõnẽ posset rñ. q pcedit respectu eius in quo semel ad fuit volũtas: sed si ad fuit respectu agendi nõ seqr q ad fuerit respectu recipiendi solonẽ: sed
4 potius ꝑriuz. ar. c. nõne. de ꝓsump. ergo z c. ¶ †No. iii. ex hoc tex. q ptincte psone nõ recte soluitur vt ponderat hic Bar. asi fi. vbi alle. plura iura ad idem ppositũ: z reseruo dõm vbi dicit Bar. vz. expedictis glo. pncipũ pñtie. l. non
5 solum. ¶ †No. iiij. q illud qđ ab initio nõ valet ex supueniente eqtate qualescit de qua mã in. l. pluribus. §. z si placeat. de ver. obli. z p By. in regu. nõ firmat. z in regu. qđ
6 ab initio. de reg. iu. li. vj. ¶ †No. vlti. q si pecunia vni soluta puenit ad eũ cui solui debebat vel in eius vtilitatẽ cõuertit pinde est ac si a pn. illi cui debebat solui. z put debebat soluta fuisset. z sic ptingit soluenti liberatio aliqñ ipso iure aliqñ ope exceptiõis: vt in fi. huius. l. nõ solũ iuncta. l. sequenti. qđ quatr pcedat deliberatõe ipso iure vel ope exceptiõis declarabit. §. in glo. in v. puenit. z seq. vbi ẽt p Bar. z alios. ¶ Glo. in pn. declat dziam inter exigere z soluere
7 † In. ij. pte que incipit. Videbat. n. z c. glo. opp. de. l. qđ stipulatus. §. de sol. ad qđ ẽt. l. eũ q ita. §. q sibi. de ver. obli. vbi adiecto solui pot ita videbat q alteri patri. l. vel filie solui posset: quãtũcũqz alter ipsoz solus agere nõ possit. naz idez videmus in adiecto ad sol. q lz agere non possit: vt. d. l. qđ stipulatus. tñ ei recte soluit glo. rñ. q nõ est sic in ipso patre vel filia. Et eꝫ ad illud qđ dictuz est de adiecto reperit in pcuratore dato ad exigendũ: z sic in pcuratore litis q ei recte nõ soluit lz agere possit: vt. d. l. hoc iure §. de sol. Et sic glo. circa hoc petere z solonẽ recipere pcedãt paribus passibus alle. pro z ꝑ nõ tñ declat nec absolvit mãm. Sed post By. z antiquos Bar. latius reassumit distinguendo
8 duos casus pncipales: z in quolibet subdistinguẽdo. † Et in fi. infert ad. q. An filio fa. in casibus in qbus pri nõ queritur vsufructus supposito ẽt q in dictis casibus hic sit necessarius in iudicio ipsi filio cõsensus pris: de quo in. l. fi. §. necessitate. C. de bo. qz lib. possit nihilominus ei sine tali ꝓsensu solui: z determinat q sic: qz rõ reqrendi ꝓsensuz in iudicio nõ se extẽdit ad solonẽ fiendã ipsi filio in dictis casibus: vt hic latius vide p ipm. Ex cuius dictis hẽs rõnem huius rex. Item rõnem eius qđ dicit glo. in adiecto. Item eius qđ dicit de pcuratore litis cui ꝑm ipsam solui nõ pot
naz gl. simplr ponit dicta. nõ aũt ipsoz rõnẽ assignat. Rõ ergo tex. nr̃i est put vult Bar. qz rõ cõionis ex qua pr impedit agere sine filia actõe de dote militat ẽt respectu solonis. vtrobiqz. n. pp dictã cõionẽ deficit ius vnius sine altero ne vni p alterũ fiat pindiciũ. Rõ aũt eius qđ dr in adie
a cto: qz solo sibi mandata vr nõ aũt petitio a z eꝫ in pcura tore litis: qz pot petere nõ tñ solonẽ recipe: vt. d. l. hoc iur. qz pmũz nõ scõm sibi est mandatũ. vñ cũ isti interueniant noie alieno inspicit forma ipsius mandati que nõ excedit: vt. l. diligenter. §. manda. cũ si. Et ita doc. hic transeũt nul-
b lo penitus addito dictis Bar. indist. quã facit in mã. b Sz qñis confuse z involute aliqua nõ nulli hic addunt dictis Bar. in eo qđ ipse infert post expeditã distinctionẽ q vt dixi est articulus p tractatus in. d. §. necessitate. z ibi ꝓgruẽs hic aũt impñens dixi aliqd. z. l. pri. §. j. sup glo. in v. pfectitia. z dũ Bar. post By. ponderat in. q. ad quã infert §. filijs. l. fi. C. de bo. qz li. vide ibi glo. z doc. nõ. n. simplr pcedit put vr sonare verba By. z Bar. q in aduentitijs in qbus pri nõ querit vsufructus filius facere possit ois sibi pbibita de qbus in. d. §. filijs. in rebus in qbus pri querit vsusfructus. Et pfidera q quãtũ ad. q. ad quã infert Bar. Đ aut tenemus q ꝓsensus pris reqrat: qz filius nõ est integer hõ in iudicio z pcedit rõ Bar. qz dicta rõ q psona filij sit minus habilis in iuditijs vr esse rõne sollẽnitatis iudicioꝝ. z sic non militat in actu exindiciali: z p pñs nec in solone nec subest alió pindiciũ pris cũ sibi nõ q̃rat vsusfructus. Aut tenemus opi. Otto. q ꝓsensus pris reqrat in signũ repudiatõis. Et si sumus in casibus in qbus patri nõ querit vsusfructus: qz nõ vult: z in his sicut reqrit ꝓsensus pris in agendo: ita ẽt in soluendo filio: qz alr nõ cõstat de repudiatõe pris. z sic in his terminis: z retẽta ista opi. nõ vr pcedere opio Bar. nec eius rõ nisi forte intelligat eius dictũ vbi pris ꝓsensus interuenit in agendo in signũ repudiatõis. qz tunc nõ cadit adhiberi in soluendo nõ tñ id est ex rõe Bar. sed qz iam semel ꝓstat de sua volũtate z repudiatione ad qđ no. p Bar. in. d. §. necessitate. dũ p opione Otto. adducit. §. sin aũt. in scda etate. e. l. fi. z reassũmit etiã indist. quã ibi facit. vñ ex quo nõ pot mutare ppositũ non est amplius necessaria eius voluntas. arg. regule qđ semel placuit. de reg. iu. li. vj. sed si nũq̃ añ solonẽ interuenit consensus pris nõ est rõ aliqua quare retenta dicta opi. Otto. nõ debeat in solone fienda pri interuenire ipsius cõsensus Si aũt sumus in casib9 in qbus pri nõ querit vsusfructus qz sibi queri non pot: vt in auc. excipit z seq. z ibi p glo. z doc. C. de bo. qz li. z tũc retenta. d. opi. minime cõgruit. q. Bar. b. qz tũc nec i agẽdo ꝓsensus pris reqrit. vñ nõ cadit dubitare an i soluẽdo reqrat z opi. Ott. p mẽtã approbat bar. i. d. §. necitate. maxi. p. d. §. sinaũt. i scda etate. z p. c. fi. ô iu. li. vj. z qz p iura. C. nõ sũt diminuta sz ãpliata iura filioꝝ fa. vt pz i. d. ti. C. de bo. qz li. z de bo. ma. vñ si sz iura antiq̃ filij fa. bẽãt integrã psonã stãdi in iudicio: vt deducit Bar. post Otto. p. §. fi. insti. de noxa. cum pcor. multo magis vel saltẽ pformiter de iure. C. ponderat ẽt Bar. pcedentia. d. §. necessitate. ad que. d. §. videt venire ptinuatiue in qbus pcedentibus fit mentio de his in qbus pri querit vsusfructus. z ita ẽt plurimi ex antiqs añ Bar. tenuerunt quos ẽt ipse refert. z nõ nulli ẽt ex modernis doc. maxi. in puncto iuris de ꝓsuetudine tñ approbat opio glo. in. d. §. necessitate. vt dicũt ibi Saly. Pau. z dñs meus Corneus qua opinione suppositã pcedit vt dixi. q. z decisio Bar. hic. Et hec sunt que ꝓgruunt quãtũ ad id qđ pncipalr glo. tangit z Bar. latius reassũmit z ad. d. q. infert relatũ intellexistis. Sed cũ glo. ista in pn. tãgat q exigere z soluere sint inter se diuersa. z in fi. videat velle q pcuratori dato ad exigendum solui nõ possit. Videndũ est an z qualr ista dicta gl. sint vera z pcedãt. Et sic an q̃rr pcedat pmũ dñ q sit dzia inter soluere z exigere. Et posito q pcedat dicta dzia an pcedat scõm dictũ q pcuratori dato ad exigẽdũ nõ possit
9 solui. † Et quãtũ ad pmũ dictũ vltra tex. nostrũ z tex. in. §. si rem allegatũ in glo. q sit dzia quã dicit glo. inter verbuz exigere z solonẽ recipe videt etiaz tex. in. l. ij. C. eo. de quo

a ¶ Petitio. Ad qđ de mandato Bar. alle. l. vo procuratori. de solu. tu allega tex. in. l. iulianus. § i. ô ver. obli. vbi vi de Bar. z doc.

b ¶ In materia. Tu ad id qđ alr. l. nõ ois. §. fi. adde. §. nunc admonẽdi. in fi. insti. q bus alie. lz vel nõ qz. §. fi. d. l. nõ ois. nõ facit Et vide in fi. dictoꝝ super hac gl. vbi ex dictis glo. z bar. aliq̃ eliciuntur.

meminit Spe.in ti.de ꝓcu.§.vt aũt.v.notabiliꝛ.in ꝓceden/te forma ꝛc̃.ꝛ.c.exigit.de censi.li.vj.qđ ad ꝓpositum.alle. Jo.an.in addi.in ꝓri.alle.v.q vult hoc ꝓcedere de ꝓpria ꝛ stricta significatõe.aka aũt vult ꝙ verbũ exigere impoꝛ/tat ꝛ cõprehendat ẽt solonez spontaneam ad qđ alle.ff.de pig.actio.l.solutũ.§.solutã.ibi ꝓcuratoꝛi eius vel seruo ꝛc̃. ꝛ.l.si qs seruo.in ꝑn.j.de sol.ꝛ.l.soluendo.ff.de neg.ge.sed ad ꝑma duo iura posset rñderi ꝙ id est in ipsis: qꝛ adiun/gif verbũ exigere psone que nõ põt esse in iudicio iuxta.l. qđ attinet.j.de re.iu.vñ nõ mirum ꝙ verba intelligank ꝑm qualitatẽ psone p.l.plenũ.§.eqtũ.ff.de vsu ꝛ ba.cũ si. ꝛ ita vult Bar.ꝛ in.d.l.hoc iure.j.de sol.ꝙ verbũ exigere in ser no ꝛ sibus in iudicio interuenire nõvalentibus importet extrindicialẽ receptionẽ.ꝛ sic vt dixi dicta ꝑma duo iura ad ducta p Jo.an.nõ stringunt. Sed ad id qđ verbũ exigere cõprehendat ẽt spontaneam solonẽ adducif ẽt .l. verbum exacte pecunie.j.de ver.sig.vbi tex.dicit verbũ exacte pecu/nie nõ solũ ad solonẽ ꝛ c̃.ꝛ sic ponit ꝓ eodẽ exactionẽ ꝛ so lutionẽ subdit tex.verũ ẽt ad delegationẽ ꝛ c̃.ꝛ sic ꝓbat ꝙ importet ẽt spontaneam solonẽ cuius ẽt ficta: nam delega tio est ficta solo que tñ nõ fit nisi a volente: qꝛ nõ põt inui/tus delegari.l.nec creditoꝛijs.C.de noua.ad qđ ẽt.l.j.e.ti. vlterius ẽt ꝓ eo qđ dcm̃ fuit ꝙ verbũ exigere importet spõ taneam solonẽ alle.Are.tex.in.l.si pupilli.§.fi.ff. de ne. ge. vbi verbũ exigere referk ad seipm: qꝛ imputek negociorũ gestoꝛi qr̃ a seipso nõ exegit: sꝫ hoc nõ ꝓgruit respectu in/dicialis exactiõis p.l.ltꝫ.§.fi.ff.de pcu. sed posset rñderi qđ id est ibi rõne psone cui dcm̃ verbũ adũcik que cum seipsa nõ põt esse in iudicio: sicut aka vt supra dcm̃ fuit fit hec cõ sideratio qñ tale verbũ adũcik psonis que nullo mõ pñt ẽe in iudicio. Conclusio tñ retenta ꝛ approbata p doc. in.d. dubitatõe esse vꝝ illa quã sentit Jo.an.in.d.addi. ꝙ de ꝓ/prietate ꝛ stricta significatõe verboꝝ verbũ exigere nõ cõ prehendat spontaneam solonẽ recipe: sed ab inuito extoꝛ/quere. Sed largo sumpto vocabulo cõprehendit ẽt spon/taneam solonẽ ꝛ receptionẽ.ꝛ ita ꝓcedunt ꝛ intelligi de/bent iura in qbus hoc ꝓbak.ꝛ hoc vult ẽt Bar.in auc̃.hoc locũ.C.si scõo nup.mu.in repeti.in vlti.q. vbi examinat an verificek incessione actõis: vt in terminis dicte vlti.q.ꝛ ita vt est dcm̃ ꝫ hic Are. in.q.de ꝓcuratoꝛe ꝓstituto ad exigẽ duꝫ de qua ꝓri.dicek Alex. aũt distinguit an possit assigna ri rõ dãe inter exigere ꝛ recipe: an nõ vt hic i.d.q.de ꝓcu/
10 ratoꝛe p ipꝫ.† Qñ ãt solo dicak spõtanea.ꝛ sic nõ cõprehẽ sa sub verbo exigere de ꝓpetate verbi. Dicunt senenses qñ nullo moto iudicio: ꝛ nulla extiudicialr vel iudicialr inter ueniente interpellatõe hois vel diei fit solo. si.n. aliquo pdi ctoꝛ interueniente fiat solo nõ põt dici ꝙ spõte fiat ex quo nõ poterat nõ soluere qn incideret in moꝛã adducũt .d.l. fideicõmissa.§.si rem vbi ponderak creditoꝛẽ nõ posse non recipe pecuniã vbi sibi offerk qđ nõ est ex alioꝛ qꝛ non reci piendo esset in moꝛa.l.q decẽ.j.de sol. Ita ergo vt ꝓriozꝫ eadẽ sit disciplina.l.j.ff.de his q sunt sui vel alie.in.dõm est eꝰ vt qñ debitoꝛ aliquo mõ fuit interpellatus nõ possit nõ soluere vt euitet moꝛaꝫ ꝛ eius incõmoda iuxta.l. qđ te.ff.si cer.pe.hoc aũt nõ posse nõ soluere sonat incoactionẽ.ꝛ sic tollit ꝙ qs sponte dicak soluere. Dicunt tñ in fi. ꝙ magis ꝑpe exigere importet qñ indicialr fit exactio a inuito seu ẽt extindiciũ p vim. Et ꝙ ita accipek hoc verbũ in mã stri/cta cũ in tali mã semp verba sint accipienda in casu magis
11 ꝑpo: vt in.c.rodulpbus.de rescrip. † Et stantibus pdictis vꝝ expeditũ ꝛ claruꝫ aliud qđ dicit siue sentit ista glo. in fi. ꝙ ꝓcuratoꝛ ad exigenduꝫ nõ possit a sponte soluente ꝛ sic citra iudiciũ solonẽ recipe. in ꝯctibus. n. verba ꝑpe ꝛ stricte accipiunk.l.qcqd astringende. de ver.obli.cũ si. ꝛ ita ꝫ Spe.in.d.v.notabiliꝛ in ꝓcedente forma q vꝝ velle ꝙ etiaꝫ intentato vel finito iudicio volũtarie solui nõ possit ꝛ ꝙ ta lis fuerit intentio Specu. vult Bal.in.l.falsus.C.de fur.ꝛ alle.Spe.banc.l.ꝛ.C.e.d.l.ij.ꝛ .d.l.hoc iure.j.de solu.ꝛ ꝑ ista opi.ẽt facit qꝛ fines mandati sunt diligenter custodien di: vt.l.diligenter.§.manda. vñ nõ vꝝ ꝙ eꝝ vim ꝛ importã tiam verboꝝ aliqd agere possit ꝓcuratoꝛ ꝛ hãc opi. dictis

iuribus ꝛ rõnibus ineffectu motus ꝫ Ro.hic. Sed refert Spe.in.d.v.quosdã.tenuisse ꝯriũ p.d.l.non abstulit.C.de noua.ꝛ.C.de sol.l.inductũ.quoꝝ opi. post Albe. Baleo. approbat ibi Jo.an.in addi.banc opi.firmat ẽt hic Bar. expeditis glo.ꝓncipij huius.l.non solũ.q rñ.ad glo.hic ꝙ verbũ exigit accepit ꝑ agit vt sic sensus glo.sit ꝙ ꝓcuratoꝛ datus ad agendũ.ꝛ fic ꝓcuratoꝛ litis simplr nõ possit solo nem recipe. vt.d.l.hoc iure. ad qđ ẽt.l.sed si tãtũ.ff.de pac. nõ aute intentio glo. fuerit qñ esset datus ꝓcuratoꝛ expsso verbo exigere citra id qđ tale verbũ poneret ꝑ agere idez ꝫ ẽt Bar.in.d.l.hoc iure.j.de solu.vbi adhuc latius qꝫ hic explicat hunc articulũ. Concludens in effectu ꝙ siue ꝓsti/tuak ꝓcuratoꝛ ad exigendũ siue ad agendũ ꝛ exigendum possit solonẽ recipe qđ eo clarius ẽ in scõo casu: qꝛ aka ver bum exigendũ nihil importaret.ꝛ sic staret sine effectu ali qd opandi ꝯ.l.si qñ.de le.j.cũ si. ꝓferunt no.ꝑ Bal.in rub. .C.de ꝓhẽn.emp.in.ix.vbi ꝙ neduꝫ clausule: sed nec mini/mũ vbũ in ꝯctibus esse dꝫ sine effectu aliqd opandi. ¶ Si aũt ꝓstitueret ꝓcuratoꝛ ad exigendũ ꝛ solonẽ recipiendũ tunc ꝓcludit ꝙ sub verbo exigendũ nõ cõprehẽdik vt solo nem recipe possit: qꝛ pp expssionẽ alterius verbi ꝛ solonez recipiendã ꝛ c̃.apparet ꝓferentẽ sub verbo exigenduꝫ no/luisse cõprehẽdi ꝙ posset recipe solonẽ.ꝛ ita ꝑm ipm logk iste tex.vbi sunt posita ambo ista duoverba.vñ nõ mirũ ꝙ vnũ nõ cõprehẽdat aliud.¶ Qđ vltimũ dcm̃ Bar.nullius est effectus respectu vnius eiusdẽ cui ꝑ taliaverba manda tũ datũ fuit cũ virtute cuiuscũqꝫ verbi id ꝓcedat.ꝛ fic solo nem recipe possit. Sed respectu diuersoꝝ esset magne im/portantie: puta si vni eodẽ ꝓtextu siue ꝯctu ꝛ respectu eius/dem vel eoꝝđẽ debitoꝝ vel debiti esset datũ mandatũ ad exigendũ alteri ad solonẽ recipiendã: qꝛ rõne adiuncti ille cui mandatũ datũ fuit ad exigendũ nõ posset solonẽ reci/pere.ꝛ ita vult hic dñs meus ꝑ dicta Bar. in.d.l.hoc iuꝛ. Supradictã opi. ꝯ Spe.ꝛ sequaces approbat Bal.in ple risqꝫ locis hic adductis ꝑ Alex.ꝛ Are. maxi. tñ in.d.l.fal/sus.q assigat inter alia rõnẽ ꝙ cũ ꝯctus mandati sit bone fidei late dꝫ interpretari: nisi ex hoc inferak ꝙ ꝓcuratoꝛ fa cere possit id qđ verifiliꝛ dñs nõ fuisset facturus. ar.ff.man da.l.si boiem.ꝛ de ver. obli.l. q rome.§.calimacus in qb⁹ iuribus ꝓbak ꝙ mandatũ respectu taliũ nõ opak. Et tãgit ẽt casum qñ ad agendũ ꝛ exigendũ fuit ꝓstitutus ꝓcura/toꝛ: vt tunc sine dubio possit a volente solonẽ recipe. Et ex rõne Bal.pri.relata tollik qđ in ꝯriũ adducebak ve.l.dili/genter.cum si.qꝛ illa ꝓcedit quatenus fieret id qđ verifiliꝛ dñs nõ fuisset facturus. Et sic illud qđ ꝑiudicaret ipsi dño nõ ergo excludik qn facere possit ea que verifiliꝛ dñs face/ret. ꝛ ea que sunt magis vtilia ipsi dño ꝛ minus piculose expediri pñt ꝓut est sine lite in ꝓposito solonẽ a sponte vo lente soluere recipe. ꝛ in hanc sniam plura adducunt hic Alex.ꝛ Are.transeuntes cũ hac opi. ꝛ potissime.l.si quis mihi bona.§.pr̃ seyo filio.v.sed si mãdauit.j. de acq. here. Et cũ hac opi.cõiter doc.hic transeunt.ꝛ ita est tenenduꝫ nõ obstantibus adductus in ꝯrium qbus ex ꝑdictis satis apparet rñsum. nam ẽt apparet rñsum ei qđ dicebak ꝙ ver ba ꝓprie ꝛ stricte ꝛ c̃. nam id ꝓcedit nisi ex hoc veniret ꝯ mentẽ ꝯhentiũ. ad dictũ. n. effectũ vt magis satisfiat menti ꝯhentiũ: vt ẽt est de mente Bal. hic verba late accipi dẽnt ꝛ sic ꝑt verificari qđ dꝝ in.c.cuꝫ dilecti.de dona. ꝙ verba in ꝯctibus late accipi debent ꝛ c̃. Et bñ aduerte ꝛ ponde/ra qđ dicunt doc.in hac.q.de verisiḱ mente dñi tanqꝫ ꝙ ꝓ curatoꝛ datus ad exigendũ recipiat a sponte soluente sit si bi vtilius ꝛ c̃. noꝫ attenta hac rõne multifariaꝫ restringek ista cõis opio excessa rõe verisiḱis mentis ipsius dñi. ¶ Et ꝑmo in casu supra ꝑsiderato ex dictis Bar.in.d.l.hoc iuꝛ. vꝫ Qñ in eodem instr̃o ꝛ respectu eiusdẽ debiti vni fuisset datũ mandatũ ad exigendũ alteri ad solonez recipiendã. Scõo qñ ipsemet dñs esset pñs in loco: qꝛ est verisiḱe ꝙ si/bi solui voluerit potius qꝫ ꝓcuratoꝛi. Tertio qñ etiaꝫ esset abñs. ꝛ psona ꝓcuratoꝛis nõ eẽt oino legalis vel nõ oino facilis ad recipiendũ postea exactũ ab ipso ꝓut cõiter eue nit ꝙ ꝓcuratoꝛes sunt cauillosi ꝛ litigiosi. vt ita loquar

ad qđ aka no.

ad qđ alĝ no.Ⓢl. pxi. in pn. vñ magis verisiḿ pcurrit mẽs
dñi q̄ pcurator volẽte debitore soluere possit facere si dño
nõ est pñs vt ille deponat penes idoneũ campsorẽ. ꝛ sic sit
liberatus iuxta.l.acceptaꝫ.C.de vsu. ꝛ.l. obsignatõe.C.de
sol.cũ si.Et ex his vł ẽt posse dubitari de cõi opi.vel ad eũ
solũ casum restringi vbi dñs nõ eẽt pñs. ꝛ nihilomin⁹ pso
na pcuratoris esset legalis ꝛ facilis ad pueniendũ omni
a respectu. ª Et hec no. ꝛ tene menti qr tendunt ad medullã
12 huius.q.ꝛ nõ sunt ita deducta ꝛ declarata p doc. ☞ †Et vi-
de hic Ange. Qui in pcuratore ad litẽ cũ nõ possit sokonẽ
recipe dicit ꝛ bñ q̄ in libello pcludere dꝫ sokonez fiendam
dño qđ no.in actu practico. Aduerte ẽt id qđ dicit glo.de
adiecto ex qua hẽs q̄ pcurator ad sokonẽ recipiendã non
pót exigere qđ póderat hic Are.ꝛ vult Bar.in sua distin.
sup hac glo.Are.tñ de hoc vltra gl.ꝛ Bar.assignat rõnes
13 ꝛ adducit auctẽ Bal.in.l.ij.Ⓢ.de iurisd.om.iu. † Tangit ẽt
ipse Are.in ꝓposito an pcurator hñs mandatũ ad ꝯbendũ
dum ꝛ q ꝯrit noie dñi possit sokonẽ recipe:ꝛ an possit age
re ad qđ idꝓfert qđ dicunt hic doc.limitantes p.l.filie.ff.de
solu.id qđ dł q̄ piuncte psone solui non pót. ¶ Glo.in v.
que ꝛ c.in pn.declat tex.dicens ineffectu q̄ relatiuũ que re
ferł ad id qđ dał intelligi p pcedens verbũ siue dcm̃ in exi
genda.sed ẽt in soluenda dote ꝛ c.quasi dos exigenda siue
soluenda sit cõis inter pfem ꝛ filiaz. ꝛ sic exactio siue soko
fienda ad qđ.ff.pxi.pte dicta. ¶ In.ij.pte que incipit ꝛ dic
que ꝛ c.glo.timore ꝯrij.l.doce ancillã.C.de rei ven.ꝛ infti.
qui.alie.lz vel nõ.in pn.cũ si.quã tñ ipse nõ alle. Rñ.tribus
modis. Primo exponendo verbũ que.i.cuius exactio est
cõis ꝛ c.vt sic non importet q̄ dos ipsa.i.corpus ꝛ suba sit
ipsius pris ꝛ filie:sed ipsius viri p.d.l.doce ancillã.cũ si.qđ
forte pcedit ꝺm glo.vbi ipsa dos est psumpta.i.data in do
tez:puta pecunia vel qd aliũ:qr tantũdẽ in gñe vel estima-
tio dꝫ restitui. Scđo mõ rñdet glo.exponẽdo illud q̃ ꝛ c.i.
cuius actio. Tertio exponendo que.i.qr cõis ꝛ c.sed scđm
hanc tertiã expõnẽ nõ submonet ꝯriũ.l.doce ancillã. cũ si.
vñ Bar.tz scđam expõnẽ pdicta.Ⓢl.pxi.in.Ⓢ.i.vbi vide di-
cta ꝛ in glo.in v.pfectitia.in.ij.pte.ꝛ ẽt in glo.in v.dos.ꝛ
hic ꝛ ibi aliqd p Pau. de ca.ꝛ vide ad alind qđ hic glo.
póderat psũptionẽ vił dñz meũ i itrac.suo de do.ꝛ do.mu.
in.viij.pte in.ij.limitatõe quã ponit ad.l.in rebus.C.de iu.
do. in.vi.pui. Et aduerte qr illud de psumptiõe vł ponde-
rare gl.respectu dñij in reuocabilis ab ipsoviro qđ est post
psumptionẽ:qr amplius repeti ꝛ bri nõ pót res psumpta.
Sed añ psumptionẽ secutã lz maritus sit dñs tñ est reuoca
biliter dño qr sol.matri.tenetur restituere. ¶ In.iij.pte que
incipit ibi:sed quaer est cõis ꝛ c.glo.querit ꝛ rñ.put in ea.
Et ad reprobationez rñsionis ꝛ sikitudinis. Primo loco
assignatevel date p glo.in qua ẽt ipsa glo.nõ stat adde qđ
dñt Bar.ꝛ doc.allegantes ꝯ ipm.l.sepe.in prin.iuncto v.
cur aũt.de re indi.ꝛ.l.p hđitarijs.C.de here. actio. nam
vnus hđũ nõ bz exercitiũ p alio de iure nisi expresse mãda
ret nõ sic in actõe de dote.ꝛ vlterius ꝯ hanc sikitudinẽ ẽt id
14 facit: † qr si vnus hđuz decedat transmittit p rata sua in
suos hđes actionẽ hđitariã ex regula.l. cũ hđes.ff.ó acq.
pos.ad qđ no.p By.Ⓢl.pxi.Ⓢ.i.in v. Itẽ si volũtate ex quo
rũ dictis sumit ista rõ. Hoc aũt nõ est in dote:qr in ipsa fit
psolidatio de pre in filiã vel eꝯ. Et ista rõne vltra adducta
p By.ꝛ Bar. ꝯ scđam sikitudinẽ assignataz in glo.impro-
batur ẽt ista sikitudo cũ ẽt qlibet reoꝝ credẽdi transmittat
ad hđes suos iura sua. Que rõ etiã facit ꝯ sikitudinẽ assi-
gnatam p By.ꝛ Bar. cũ q̃nis in indiuiduis qlibet hẽat
actionẽ insolidũ tñ vno decedente non fit recõsolidatio in
aliũ cohđdẽ.sed decedens transmittit ad hđes suos in do
te aũt fit psolidatio:ꝛ satis sentiunt By.ꝛ Bar.q̄ nec ista
sit oimoda put ꝛ glo.sentit ó illa quã. scđo loco allegat di
cendo ea que dicit in fi.ipsa glo.ex qbus ẽt apparet dissimi
litudo inter cõionẽ actõis de dote inter pfez ꝛ filiã ꝛ cõio
nez que est inter duos reos credendi vt hic ẽt dicit Pau.
15 de ca. † Aliaz sikitudinẽ huius cõionis assignat hic Imo.
de pluribus iudicibus delegatis simplr qbus iurisditio cõ
petit insolidũ nec vnus pót expedire cãm sine alio: vt in.C.
cãm mrimonij.de offi.dele.ad idem.c.prudentiã. ꝛ ibi no.
in glo.j.eo.ti.ad idem.c.ij.in fi.ꝛ ibi p glo.fi. de arbi. li.vj.
lz illud.c.ij.ꝛ male put ẽt deducit Alex.ꝛ ẽt hic dicit Are.
ꝯ Imo.adducat ħ Ro.fatel tñ ipsemet Imo.quez sequũt
pfati doc.rñ.ad.d.c.ij.adductuz p Ro.lz varijs modis ad
dcm̃ c.rñdent dicti doc. q̄ nec ista est oimoda sikitudo cuz
vnus delegatoꝝ de qb⁹ supra nullo mõ cognoscere possit
sine alio:sed pr pót sine filia exercere actionẽ de dote qñ fi-
lia nõ bz iustã cãm ꝯdicendi iuxta.l.cũ dotẽ ff.e. ꝛ dicta.Ⓢ.
.l.pxi.Ⓢ.fi. Pau.de ca.hic adducit aliã sikitudinẽ piũctoꝝ
regule iuxta.l.vnicã §.fin aũt disiunctim.C.de ca.tol.ꝛ no.
in.l.re piuncti.de le.ij. Que sikitudo pgruit aliquo mõ re
spectu psolidatiõis: sed alijs respectibus minime vt facile
est videre.nõ.n.pr ꝛ filia sibi ptes faciunt p cõcursum.sed
cui lz cõpetit actio insolidũ.ꝛ hanc sikitudinẽ improbat ẽt
hic Alex. Añ resident in hac pclusione doc.q̄ nullã sit da-
re sikitudinẽ oimodo equalez. Sed q̄ ista cõis hẽat suam
nãm de p se ꝛ separatã a iure iductã ꝛ ordinatã in multis
citra iuris cõis regulas spãli fauore ipsius dotis cui vt cõ-
seruet iura multũ fauent:vt.l.j.Ⓢ.eo.cũ si. ☞ Et tenent doc.
qđ dicit glo.q̄ actio de dote ꝛ pri ꝛ filie cõpetat insolidũ.
Et illud qđ dł.Ⓢl.pxi.Ⓢ.j.v. Itẽ si volũtate ꝛ c. q̄ filia alte
ri delegante remanet dotis actio integra pri: ergo alĝ nõ
vł q̄ esset integra ꝛ insolidũ prie Sed id qđ ibi dł intelli-
gł respectu exercitij ꝛ libertatis ipsius bz senenses hic qđ
nõ placet pdicta ibi in gl.in v.amissa ex qbus pz q̄ adhuc
in dictis terminis interuenit psensus filie ad qđ ibi vide di
cta ptera cũ ille tex.in fi.dicat q̄ delegatio nocet filie effe
cte sui iuris ꝛ c.ergo añ nõ nocet. ꝛ sic eius psensus dz iter
uenire. Añ rñde melius q̄ ille tex.dicit remanere integraz
actionẽ pri:qr cessat ibi reintegratio in psonã filie. ꝛ sic lz
esset dño apud pfem insoliduz tñ mõ remanet integra:qr
nõ est spes psolidatõis in ipsam filiã bñverũ q̄ in.d.v. Itẽ
si volũtate tentaui tenere q̄ psensus filie nõ fit nocius rñ-
dendo ad illũ tex.in fi.ꝛ hoc tenẽdo posset pcedere supra
relatũ dcm̃ senensium quo ad terminos.d.v.sed vt ibi dixi
mens glo.ꝛ doc.vł esse in ꝯriũ.ꝛ vide hic Alex. reprobatẽ
Imo.q hic tentat tenere q̄ actio dotis isto iure esset soliꝰ
filie ꝯ quã Imo.stringit tex.in.d.Ⓢ.j.Ⓢl.pxi.d.v. Itez si vo
luntate:ibi remanebit actio integra pri reprobat ẽt Alex.
Cy.in.l.ania.C.de iu.do.q tentauit dicere q̄ actio de do-
te esset solius pris.ꝛ bñ pfert tex.allegatus p Alexã.in.l.q
hoiem.Ⓢ.fi gener.ff.de sol.ibi quasi socia obsonis patri filia
esset ꝛ c.Are.tñ hic ad fi.dictoꝝ sup hac glo. tentat tenere
q̄ actio de dote inter pfem ꝛ filiã sit cõis pro indiuiso ꝛ q̄
nihilominus vnus nõ possit agere sine alio pp cõe interesse
inseparabile: vt ipse deducit. Dicens ita rñ. ad.d.l.sepe.
que adducit ꝯ glo.que vt vidimus in pma rñ.hanc opi.tz
Tenere ẽt doc.vñr illud qđ glo.dicit hic qđ plusculũ iuris
bz pr q̃s filia:qr bz exercitiuz volente filia ꝛ c. Et rñ. Bar.
ita tenens si dicał q̄ ẽt filia bz exercitiũ psentiẽte pre iuxta
auc.qđ locuz.C.de colla.nam oino plus iuris bz pr q̃s filia
qr sufficit sibi voluntas filie.i. q̄ nõ ꝯdicat vel q̄ filia non
hẽat iustã cãm ꝯdicendi:sed respectu filie vt sibi deb exerci
tiũ reqrit expssa volũtas pris ꝺm ipm Bar. nõ tñ assignat
Bar.rõnẽ diuersitatis siue dñie.iõ vide p doc.in.d.auc.qđ
locũ.C.de colla.vbi tñ Bal.ꝛ multi alij tenent ꝯrium eius
qđ tz hic Bar.ꝛ sic q̄ nõ sit dñis inter pfem ꝛ filiã quo ad
16 hoc de hñdo alterius psensu vel volũtate. † Quo ẽt reten-
to oino tñ remanet q̄ pr respectu exercitij bz plus iuris:qr
ipse ꝓponit filie in intentanda tali actione si nõ subest cã ꝯ
dicendi:vt.Ⓢl.pxi.ꝛ.d.l.dotẽ.ꝛ.d.l.si cũ dotẽ.§.eo aũt ipe
ff.eo.ꝛ.d.l.filius fa.§.sed si filia.ff.de pcu. cũ si.vbi apte p-
batur q̄ filia admittit ad agendum impedito pre defacto
vel de iure agere actione de dote. Et vide glo.in v. volun-
tate.in.l.si cum dotẽ.§.j.ff.eo.q̃ vult illud qđ vult hic Bar.
Faciendo dñiam inter pfem ꝛ filiã quã glo. ibi seqt ꝛ no.
reputat Bar.ꝛ vide ẽt de hoc ibi p alios doc.put i.d.auc.
qđ locũ.de quo articulo ẽt plene hic p dñm Alexã.q ꝛ hic
ꝛ in.d.auc.qđ locũ.reducit opiones ad pcordiam. Cuius
cõcordie in pre pñte satis pót pcedere sed patre absente

a ¶ Respectu Et bene in ar. facit.l.qđ fuus .ff.depo. ꝛ.d.l. si homines. ad id qđ dictũ est de mẽte dñi in talibus attendenda ꝛ consideranda. Aduerte etiam qr attenta ratiõe doc. facta p.d. .l. si quis mihi bona .d. v. sed si mandauit vi deretur. idem dicenduz in pcuratore litis ꝯ .d.l.hoc iure.

simplr vt disponi in.d.l.filius familias.§.sed si filia. ad fi. q filia possit agere sine alio psensu ipsius pris,put & qñ cáz ꝺdicendi pr nó hz:qz fit ipse pr vite suspecte.& sic nó possit velle ꝓponi in agendo ad dotē. Et ró inter pziem pñtem & abñtē pót assignari: vt nō differaf diutius actio de dote pp pris abñtiā. a Jn ꝓriū tñ & sic q idem debeat dici in patre pñte qō dr i abñte vt si nó ꝺdicit videaf psentire. & sic sufficiat tacitus psensus ipsius pris filie put eꝫ dicimus de tacito cósensu filie q sufficiat pri iuncto.d.§.sed si filia. ad fi. facit tex.s.l.pri.§.fi.vbi magis in pñte & tacente psumitur psensus & ꝓiudicatur pñti qz in abñte siue absenti. Cogita igit qz res nó transit sine dubio & tenendo istaz opi. q expressus psensus pris nó regraf posset rñ.ad aliqua que ad ducunt in ꝓriū q ꝓcedunt exr cām dotis.& ad auc.qō locū & incorpore.vñ sumif posset rñ.illa iura intelligendo in cósensu vel lnia expssis vl & tacitis iuxta.d.§.fz si filia.& iuxta terminos huius mãe actóis de dote:vt.s.l.pri.§.j. & fi.cuz ꝓcor. Supposito aūt q regreref expressus psensus pris qd agenduz si pr nollet psentire. vide p glo. & doc.in.d.l.fi.§. necessitate. vbi hoc gñaliter discutit vbicūqz pris psensus in iudicio filio est necius. ¶ Notant & doc.hic istaz glo.in fi.Qō vnus ex reis credendis quātūcūqz possit agere sine altero.& sic debitū ꝓccupare nō tenef cauere de rato pro altero.tenef tñ sm Bar. hic cauere de defendendo soluente si ab alio correo ꝓueniref p.l.fideicómissa.§.plerūqz. in fi.ff.de le.iij.& vide eūdē Bar. q idem qō hic tz assignando róne qr nó teneaf cauere de rato.ff. de duo. reis.l.si ex duobus.§.j.in fi. vbi etiā meminit de hac glo.reputans ipsam no.quā & reputat no.& singularē Bau.in mā duoꝝ reoꝝ.

Sed cū in ista glo.tractef de cóione actóis de dote iter pziem & filiaz. Et inter cetera:vt pz ex supra dictis sup hac glo.dicaf cóiter & ꝓcludaf.Qō ista cóio est qz vtriqz.i.pr & filie talis actio cópetit insolidū.Dubitaf an cū hodie ex dispóne.l.in rebus.C.de iu.do.cópetat ꝓ dote & actio realis in ista actóe & ꝓcedat q vtriqz.s. pri & filie cópetat insolidū. Et sic an in pziem & filiaz fiat retranslatio dñij iuxta dispónē.d.l.in rebus. Et hoc dubiū tangit hic Bal.& plene examinat Jmo.& late ipm ꝓsequunf pleriqz moderno rū:& latissime dñs meus in.d.suo trac. de do.d.viij. pte.d. vj.ꝓui.in.ij.limitatióe. quā ibi ponit ad.d.l.in rebus.C.de iu.do. Et omisso discutere an ꝓcedat ró & dcm Bal. q hic ꝓgruat nec repugnet q rei vēdicatio deb pluribus insolidū:& sic dñium fit apud ipsos insolidū róne ꝓnexitatis quā ipse ꝓsiderat sup quo pluribus hic instat Are.& realiter
18 munt Senenses. † Jd videnduz est an dispō & verba.d.l. in rebus.ꝓgruant & locū hēant in ipsa dote ꝓfectitia supuiuente tpe soluti mrimonij & pziz & filia cū añ dispónē.d.l. nó fieret dicta retranslatio dñij:& sic ꝓ dote non cópeteret rei vendicatio:sed psonalis & hypothecaria: vt p Bar.& doc.in.l.si moza.ff.e. vbi plura iura ad hoc allegant. & gl. in v.nras.in.l.si filio.§.j.ff.eo. Et doc. cóiter post Jmo.hic tenent q.d.l.in rebus.nó vendicet sibi locuz in pzie & filia vt ipsius deb rei vendicatio ꝓ dote ꝓfectitia put daf psonalis vel hypothecaria.mens.n.& verba.d.l.in rebus. nó adaptant ad talē dotē cū ibi ponderef q res ab initio fuerunt ipsius mulieris qō nó ꝓgruit respectu dotis ꝓfectitie cū fuerit & esset ipsius pris qō nō recepit imutationē & de iure nouo:vt.l.cū opz.in pn.C.de bo.qz li.& ibi glo.& doc. & p glo.& doc.in.l.frater a fratre.§.de pd.inde. Sed huic róni & ponderatōi:id obstat qz si volumus intelligere illā .l.in rebus.ab initio & c.i.añ ꝓctū mrimoniū nó cópzehenderet & dotē aduētitiā datā ab exneo ꝓ muliere cū illa tpe ꝓcti mrimonij efficiat mulieris nisi exnens fuerit sibi pact? vel stipulatus reddi:vt in.§.accedit.l.j.C.de rei vxo. actio. Si ergo ne hoc incōueniēs sequaf verbū ab initio de quo in.d.l.in rebus.intelligimus respectu ꝓcti mrimonij adaptaf & ad dotē ꝓfectitiā cū illa efficiat & filie: vt hic & .s.l. pri.cū si. Sed ex alijs repugnat.d.l.intelligi in dote ꝓfectitia. Naz nullum verbū fit in.d.l.in rebus.de pzie vel alia psona q sibi detur rei vendicatio ꝓ dote data:sed solus dr de muliere q sibi hoc cópetat, vnde nō est dōm.d.l.hñe lo

a ¶ Abñtiaz. Et illud q pre absente filia sine alio psensu prisager possit cum cautione tamen de rato prout econtra dicimus in patre .s.l. pri. in fi.tenet Bar.in .l.si constante. in pn. in .ij.q. scde ptis .j.eo.

b ¶ Cū simi. Ad qō cōferūt no. per Bar.in .l. nemini§. .§.fin.de re.iu. vbi vult q pri uilegiū .d.l.nō transeat ad heredes mulieris.

cuz in alijs psonis & in alio casu qz in eis vel in eo in quo
b vel in quo logf.ar.l.si vero.§.de viro.ff.e. cū si. b ¶ Preterea cum illa.l.in rebus.dicat de dñio qō fuit & pduravit ipsius mulieris vel retranslatū fuit seu retransferf in ipsaz mulierē vigore.d.l.vt pz in ea.l.in rebus.maxi.ibi: & nāfr in eius pmanserunt dñio & c.& iteruz ibi quasi in hmōi rebus ꝓprijs & c.nō ꝓgruit aliquo mō ipsam intelligi in dote ꝓfectitia cū illa redeat ad pziem put ab ipso ꝓcessit:vt.l. duos a pre.C.eo.& efficif sui dñij secuta exactione: vt.l.fi.C. cóia vtriusqz iudi.& C.de rei vxo.actio.auc. sed qzuis. qō vltimū tz & Jmo.hic p pri.alle.iura. Qō.vz. secuta dotis ꝓfectitie exactóe eius dñiuz fit ipsius pris.Et ita q in dote,ꝓfectitia nō bēat locū.d.l.in rebus.tenent hic Roma.& Alexā. & sequunf senenses & tz & dñs meus in.d.suo trac. loco supra allegato. & ita est tenendū qcqd aliud velit hic Are.q tz rñdeat ad.d.l.in rebus.put ꝓmo ponderata fuit ꝓ cói tñ nó rñdet ad ipsam put alijs modis supra ponderata fuit:imo nec de dictis modis mētionē facit.Et ꝓ opi. sua Are.adducit tex.in auc.de equa.do.§.illud. v. finaūt sub ptāte.ibi cū & añ nuptialis donatóis res vēdicare & c. ponderans q virtute implicatiue cōprehendunf & res dotales a pre ꝓfecte cū in his terminis loquaf ille tex.reqrēs pris psensum:vt & ꝓbaf in auc.qō locū.C.de colla.que inde sumif. Et ita teneno ad illud q rei vendicatio non pōt cōpetere duobus insolidū cū apud duos insolidū eiusdem rei dñium esse nō possit rñdet pluribus modis & vltimo ꝓ tollendis oibus difficultatibus rñdet tenendo,put glo.hic ꝓmo loco tz q actio de dote sit cóis ꝓ parte inter patrem & filiaz.& ita sit in rei ven.q sit cóis ꝓ pte ꝓ indiuiso inter pziem & filiā qō nō est a iure alienū. Sed vt dixi nō est recedendū a cói snia & opi.doc.cū tex.in.d.v.finaūt sub ptāte. intelligaf de vendicatōe p hypothecariaz:vt.l. vbi adhuc .C.de in.do.& ibi glo.in v.vendicare.ad illā.n.legē vbi adhuc.refert se impator in.d.v.finaūt sub ptāte.vt ibi & ꝓ gl. in v.dederimus & c.& ita & intelligif tex.in auc. vt imobi. añ nup.do.§.j.qcqd aliud & in hac dicat ipse Are. vel ille tex.d.§.j. logf vbi donata debebant remanere penes vxorem:vt ibi ꝓ Bar.alās aūt daf ꝓ his hypothecaria. vt.d.l. vbi adhuc.& .d.v.finaūt sub ptāte.q v. cuz & loquaf vbi fit reperitio ostante mrimonio exercitiū ptinet ad ipsam filiā cū pr nō bēat aliqd bñevel pticipare in ipsa dote sic restituta cū debeat deseruire onerib? mrimonij:vt.d.l.vbi adhuc ad qō no.ꝓ Bar.in.l.si ostante.in pn.ff.eo.in.j.q.scde pris. vnde posset admitti q tunc daref & respectu dotis ꝓfectitie rei vendicatio ipsi mulieri cuz agaf tunc de ipsa danda soli ipsi mulieri tali reivendi. Ubi.n.ipsi soli mulieri datur actio ad dotē ꝓfectitiā:puta vigore pacti vel ꝓsolidatiōis vel aliqua alia róne opio aliquoꝝ est q bēat locū.tūc.d.l. in rebus.& sic q in his terminis non ꝓcedat supra relata cóia doc.opio:sed in terminis in qbus supra firmaui.q.qñ vz solu.matri.supest pr & filia bñtes cóiter actionē de dote & ita vult dñs meus in.d.suo trac.in.iij.limitatōe quā ponit in.d.vj.pui.rñdens ad aliqua verba.d.l.in rebus. que vñr repugnare q in dotē ꝓfectitia & in hoc casu: & in his terminis.d.l.nō ꝓcedat. Et hoc no.& tene menti ad deckationē & limitationē supradictoꝝ.non tñ & in his terminis pōt negari qn.d.l. in rebus. stringat in ꝓriū ponderata put vlti.loco supra ponderata fuit.illud.n. de pmansione in dñio mulieris denotat quādā ꝓtinuationē a pn.vsqz ad tps restituende dotis.arg.l.vrbana.§.pnotare.de ver.sig. qō nó adaptaf i dote ꝓfectitia. Saltē a pn.nó effecta ipsi? mulieris in totū: puta vigore stipłonis vel pacti expssi vel taciti iuxta.l.si cū dotē.in pn.& l. post dotez.ff.eo. Et aduerte effectus resultantes q cópetat & rei vendicatio: qz ad res ad quas cópetit non datur alicui aliqua platio seu ꝓrogatiua ꝓ mulierez: vt in.d.l.in rebus.vbi alis bñ daref si soluz daref psonalis vel hypothecaria:qz ꝓferunt bñtes expssam hypothecā iuxta.l.assiduis. & ibi no.C.qui po. in pig.ba.& dcm fuit in .l.i.§.eo. Et hoc etiam tene menti in practica. Et ex his remanet deckata in omni pte.& in omnibus que in ea dicuntur & tractatur ista glo in v.que & c.

Qua expedita

19 † Qua expedita Bar. hic dicit q̄ iste tex. huius. l. nō solū. in suo p̄n. Inducit & allegat q̄ p̄iūcte p̄sone solui nō possit
20 † q̄uis p̄iūctus p̄ p̄iuncto agere possit sine mandato. l. sed & hec. ff. de p̄cu. & C. e. l. exigendi. cū si. cū cautōe tñ de rato. vt. l. si aūt. in p̄n. ff. de neg. ge. nulla. n. est magis p̄iuncta p̄sona q̄ p̄ filie. & tñ videmus ipsi solui nō posse. & q̄ plus est nō p̄t sibi solui ēt illud q̄ ab ipso p̄fectū fuit p̄ ipsa filia: multo minus ergo vī q̄ nō posset solui p̄puz qd ipsius filij vel filie. & sic longe minus alteri non ita p̄iuncto ad q̄ ēt. d. l. q bolem. ff. si gener. ff. de sol. & l. ñ. ff. vt le. no. ca. & no. in. l. vero p̄curatori. ff. de solu. vbi glo. in v. administratio. añ si. que ad hoc alle. l. ij. ff. sz si forte ex liberis & c. vbi tex. dicit q̄ lz coniuncti agere p̄ p̄iunctis possint nō tñ hñt mādatū. Et ppea ex p̄sona ipsoꝝ nō cōmittit stipko indicatuz solui alle. ēt ad hoc Bar. l. filie. ff. eo. vbi p̄i pmittit soko dotis in casum in quē fuit stipulatus ako p̄bat ibi q̄ soluit filie siue eius bēdibus nō p̄i nisi in fraudē p̄is fuerit aliqd fcñ vt nō eueniret casus stipkonis: vbi ergo filie est acqsita actio dotis p̄bat ibi q̄ p̄i dos nō recte soluit lz ille tex. nō p̄bet qñ p̄ p̄ ipsa filia recipet: sed qñ p̄o se p̄t ēt hoc mō posset intelligi iste tex. cū alijs allegatio p Bar. p̄i. n. acq/ rit dos soluta. vt. d. l. fi. C. cō. vtriusqz in. & d. auc. sed q̄uis. & dcm̄ fuit. ff. p̄ri. examinata. q. de rei ven. an cōpetat p̄i & filie p dote p̄fectitia inquātū tñ est ēt interesse filie facit ad p̄positū vt patebit ex infra dicendis duz allegabit. l. p̄i. ff. de mino. Tñ melius facit gl. in. d. l. vero p̄curatori. & tex. in ea allegatus ad idem allegat. l. q aliena. ff. q̄. q̄. vbi est tex. aptus in mā q̄ nō possit solonē recipe de debito filij lz ibi id disponi vī qz nec p ipso agere p̄t iuxta. l. alienā. C. de p̄cu. cū si. allegat ēt tex. qui satis bñ p̄bat in. l. filius pa ciscendo. C. de pac. Sed aduerte qz quātū in terminis tex. nr̄i cū si. p̄bat non posse solui p̄i id recipit limitationē & declarationē ex dictis. ff. in. ij. no. vbi ēt tetigi vnum verbū ex q̄bus ibi dictis no. q̄lz p̄iuncto solui nō possit ēt cū cautōe de rato. vt. d. l. ij. ff. vt le. no. ca. & ħ p doc. q ad ħ allegāt gl. in. d. l. ij. vbi tñ nō bēo gl. hoc dicentē. sz tex. p̄bat. Attñ in cā dotis nō est sic respectu p̄is: qz cū cautōe de rato. recipe p̄t solonē dotis sicut & agere. Et sic quatenus querat an p̄iunctus simplr possit recipe solonē. & iste tex. facit aliquo mō ad p̄mz negatiuā: vt allegat p Bar. & doc. Quatenus aūt querat an p̄iuncto cū cautōe de rato solui possit & iste tex. nō facit ad negatiuā: imo in casu huius tex. cuz si. limitat illud cōe dcm̄ q̄ p̄iuncto solui nō possit ēt cū cautōe rati. Et vlterius ēt ex̄ terminos ēt tex. nr̄i cū si. hoc dcm̄ & hec p̄clusio q̄ p̄iuncto solui nō possit recipit nō nullas limitationes. Inter quas illā qñ soluit ex p̄ctu celebrato cū ipso p̄iuncto p. l. filie intestato p̄e. ff. de solu. qō tñ qualr̄ p̄cedat dic vt latius ibi p Bar. & p doc. hic: & facit qō supra tetigi in si. dictoꝝ sup glo. j. an p̄curatori ad p̄hendū solui possit vigore p̄ctus p ipm̄ initi qō tangit ēt Bar. in. d. l. filie cu/ tus distin. no. ibi qz ipsaz facit in quolibet negocioꝝ gesto re adeo q̄ nō vī notari p ipm̄ spālitas aliqua rōe p̄iūctōis Et limitat banc limitationē in terminis tex. nr̄i citra cau/ tionē de rato vbi p̄ quātūcūqz dederit dotē p filia. & sic ex suo p̄ctu & datione fuerit acqsitū ius filie nihilominus nō p̄t sibi solui ignorāte filia: nisi dicas p̄ut supra dixi q̄ iste est diuersus casus: qz p̄ nō recipit p filia. i. noie filie vt so/ lutū fiat ipsius filie: sed vt acqrat p̄i p̄seruandz tñ p ipsa filia: vt in. d. auc. sz q̄uis. Milita p̄terea hic spālis fauor dotis cui vt magis cautū sit hoc & alia fikia respectu cōio/ nis statuunt: vt supra dixi sup gl. in v. que. & ad hoc & ista & p̄cedens. l. & l. si cū dotē. ff. eo aūt tpe. Et hoc vlti. modo rñdent & dicunt hic Senenses vt iste tex. nō p̄ret illi. l. fi/ lie. cū p̄cor. Sed ēt p̄cedens rñsio quā dedi satis cōcludit. ¶ Et dictis senensēs cōfuse tñ loquuti vitio forte scripture que forte est corrupte scripta siue impssa vñr limitare cōez p̄clusionē de p̄iūctis p̄sonis q̄ ipsis solui nō possit in p̄e vt ipsi solui possit debitū filio ēt ipso filio inuito p̄terq̄s in ter/ minis tex. nr̄i cū si. cuius rōnes patent. ff. p̄ri. assignate: mo uent dicti doc. p. l. p̄i p filio. ff. de mino. vbi dñt spālr esse inductū in p̄e vt simplr & absolute. & sic ēt inuito filio ex/

plicare possit ea que requnt spāle mādatū p ipso filio put est petere restōnē in integrū de qua loq̄t. d. l. p̄i qō petere restōnē est de requentibus spāle mandatū: vt. l. illud. eo. ti. de mino. ergo multo magis possit p̄ solonē recipe cū non requat adeo spāle cū ēt hñti gñale fieri possit: vt. l. vero p̄ curatori. ff. de sol. cū si. Sed illa. l. nō patit extensionē de pe/ titione restōnis in integrū ad solonē cū restō in integrum nō possit esse nisi fauorabilis filio secus in receptōe solonis vt hic ēt dicit dñs Alex. improbans Ro. q voluit hic p illā. l. p̄i p filio & c. p̄iuncte p̄sone p p̄iuncta p̄diga & minore solui posse. ¶ Preterea in terminis illius. l. p̄i admittit ipse p̄i ad requentia spāle mādatū rōne p̄p̄ij interesse: vt ibi ēt ponderat Bar. Añ magis p̄gruit limitare illā. l. p̄i p tex. nr̄m intellectū qñ citra cautionē de rato filia ignorante p̄i vult sibi solui dotē put supra dcm̄ est supra p hunc tex. limi tari ēt. d. l. filie. cū si. ff. de solu. & hoc forte sentire voluerunt senenses qō esset & est p̄babile: sed vt dixi p̄fuse & inuolute loquunt in hoc put ēt. In eo qō p̄ri. tactū est de p̄iūcto q̄ possit solonē recipe p p̄digo minore p̄iuncto fm Roma. nam siue p̄curat alter ex p̄dictis siue ambo itentio Alex. est q̄ nō p̄cedat dcm̄ Ro. pp diuersam rōnē inter petitio/ nem restōnis in integrū & receptionē solonis. non ergo in hoc istat Alex. an sola p̄digalitas sufficiat necne respectu solonis recipiende cū vt dixi simplr velit q̄ ēt p̄o p̄iuncto patiente vtrūqz defectū p̄iūctus solonē recipere nō possit: qcqd aliud supra allegati doc. dicere videant forte vt dixi vitio scripture siue impssionis. Et vltra doc. supradicta re/ spectu p̄is vīr limitanda in p̄e ltio administratore rōne vsusfructus qué hz: qz in talibus in q̄bus ipse est legitimus administrator vī q̄ sibi recte solua̅t debitū filio p. l. j. C. de bo. ma. & l. j. ff. vbi aūt volūtas. C. de bo. q̄ li. in quibus in/ ribus hoc satis vī p̄bari & facit qz in dictis terminis p̄cur rat p̄p̄um interesse rōne vsusfructus qō de p̄p̄io interesse ponderat: vt dcm̄ p̄ri. fuit in. d. l. p̄i. & quatenus in illo. ff. vbi aūt volūtas & c. fit mentio de cōsensu filij decla vt ibi p Bar. & dcm̄ aliqd fuit. ff. l. p̄ri. in. ff. si. sup vlti. glo. Et vide hic Are. q transiens cū hoc cōi dicto & p̄clusione q̄ p̄iūcto solui regulr̄ nō possit rñdet ad aliqua que in p̄riū adducit Ro. que sunt lenia & defacili ipsis rñdet: maxi. p̄mū. l. n. tu tori. C. de neg. ge. in v. deceteris. ibi q nec agendi qdez & c. vī aliqualr̄ vrgere: sed & ipsi clare rñdet ipse Are. ¶ Glo. in v. alterius est clara tex. declatiua & allegās p̄cordātes. ¶ Glo. in v. p̄uenit tacite querit & clare rñdet qualr̄ pecu nia dotalis siue p̄o dote soluta filie dicat p̄uenire ad p̄ez adeo q̄ sequat liberatio siue tollitur actio vtriusqz prout vī in tex. ¶ Glo. in v. tollet. In p̄n. rōnē huius tex. in hoc fine assignat. In. ij. pte que incipit ibi. Item no. q̄ liberoꝝ & c. elicit no. ex tex. Contra qō no. siue quem tex. Bar. post By. oppo. qz fm hoc semp dicet p̄uenisse ad p̄ez pecunia soluta filie cū qcqd querit filius querat patri. l. placet. ff. de acq. here. cū si. & sic nō erat opus vti verbis p̄ditionalibus sed si pecunia & c. put vtitur iste tex. & rñ. vt hic p ipm̄ post By. vltra quos p̄t ēt rñ. & forte melius q̄ in dote dicta re gula. l. placet ēt fm hec iura nō hz locū: vt vidimus. ff. l. p/
ex ri. ff. j. vbi ēt p ipmmet Bar. † Iteruz oppo. de. l. ff. p̄ri. vbi debitori cōpetit exceptio si pecunia alteri soluta ad ipsuz creditorē p̄uenit. nō aūt ipso iure seqt liberatio p̄out no. hec glo. & tex. p̄supponit & rñdet Bar. q̄. l. sequēs vz intel ligi de exceptōe intentōis & facti. & sic sequens. l. cōcordat cū ista non distincto an pecunia p̄uenerit directo vel p in/ directū ad ipm̄ creditorē. vtrobiqz. n. seqt liberatio ipso iu re: vt hic p glo. in v. p̄uenit. nec ob. l. si liber bō. iuncta glo. in v. desinit. in fi. ff. de neg. ge. & ff. de do. excep. l. si opa. quia illa iura loquunt qñ soluit creditori creditoris q nullo mō ē p̄ticeps obkonis hic: qñ soluit illi q erat p̄ticeps obkonis soluit. n. p̄i vel filie inter quos est cōis actio de dote facit. ff. de pig. act. l. solutū. ff. soluta. v. vñ si domū & c. vbi si soluit p fm p̄ductorē. primo locatori seqt liberatio respectu. scōi locatoris aduersum qué scōs p̄ductor p̄t agere pignora/ titia p̄o rebus obligatis p̄o pensione cū primus locator esset p̄ticeps obkonis siue hypothece inuectoꝝ & illatoruz

per ꝺm ꝓductoꝛẽ:vt ibi in v. plane ꝛc. Ut sic sit cõclusio ꝙ si soluit creditori creditoris liberet ꝺebitor ope exceptõis cũ p indirectũ ꝓueniat ad creditoꝛẽ. Si vero soluit ꝓcreditori a quo ad ꝓcreditoꝛẽ aliũ directo vel idirecte ꝓueniat solutio ꝛ tunc sequat liberatio ipso iure ex quo a ꝑn. solutũ fuit ei q ꝓticeps erat obꝛonis. ꝛ ita simpliꝛ tráſit hic Paul. de ca. Sed By. Imo. Alex. ꝛ ꝺño meus ꝛ aliq alij tenent ꝯriũ. ꝛ sic ꝙ hic fiat ꝺistinctio an directo pecunia vni soluta ꝓueniat ad aliũ ꝛ loquat. l. non solũ. ꝙ ipso iure sequat liberatio: an p indirectũ ꝛ tũc ope exceptõis. ꝛ ita loquat. l. si pꝛ. cuius ṽba sunt clara: ꝛ violant ꝑ Bar. vbi ab ipsis nõ est recedendũ. l. nõ aliꝛ. de leg. ij. cuꝫ si. Preterea scõs maritus cui soluit in. l. si pꝛ. nõ est ꝓticeps ꝑme obꝛonis cõ petentis ꝓii ꝛ filie ꝯ ꝑmũ maritũ: sed ab hoc vltimo posset opio Bar. ꝺefendi qꝛ ipse ꝓsiderauit ꝑmã sol. factaꝫ fuisse ei q erat ꝓticeps obꝛonis. ꝛ sic ꝓsiderauit ꝓticipiũ obꝛonis respectu ꝓii ꝛ filie: vt tunc pecunia soluta alteri postea ꝓuenta ad alteruꝫ siue directe siue indirecte sequat liberatio ipso iure ꝙuis non fuerit ex solone a ꝑn. sequuta liberatio ꝛõe cõionis obꝛonis: vt in. l. nr̃a. ꝛ. ꝫ. l. ꝓxi. ꝛ hoc mõ sub mouet qõ adducit hic Alex. ad tollendũ ꝙ Bar. ꝓsiderauerit ꝓticipiũ obꝛonis respectu ꝓii ꝛ filie. Qui Alex. plura adhuc adducit ad confutandam opinionem Bar.

De diuisione.

Continua hanc. l. vt hic per Bar. ꝛ Paul. de ca. Et. b. d. † Qñ nuptie ꝓcesserunt traditionẽ fundi dotalis ex die traditõis cõputatur vltimus annus soluti mr̃imonij ad discernendũ pro quota pte dicti anni fructus ptineãt ad virũ. ꝛ pro quota ad uxoꝛẽ siue ad eoꝝ hr̃des. b. d. Casum in terminis pone vt hic p Paul. ꝺm ꝑmã vel scõaꝫ lec. de qua hic in glo. que lec. inter se nõ ꝺifferunt in iuris effectu: sed incõtingentia facti: vt etiã hic ꝺicit Imo. ꝛ doc. sequunt. ¶ † Mo. ex isto tex. ꝺm Bar. ꝙ ꝑdium pro dote ꝓmissum nõ efficit dotale nisi traditõe secuta post ꝯctũ mr̃imoniuꝫ: vt ꝓꝫ ibi sed quo ꝑmũ dotale ꝑdium ꝛ c. ad idem alle. l. dotale. §. j. ff. de fun. do. vbi ꝺr̃ dotale ꝑdiuꝫ nõ esse nisi vbi eius ꝺñiuꝫ maritus nactus fuerit. ꝛ tunc interdici alienationeꝫ de quo tñ ꝺic vt. j. in glo. fi. post ꝑn. sed regulr traditõe mediante ꝺñium transferr̃: vt. l. tranditõibus. C. de pac. ergo ꝛ c. Ex quo inferr̃ ꝙ lꝫ indistractu dotis. i. in dote restituenda transferat sine retransferat ꝺñium sine restõne in ipsaꝫ mulierẽ iuxta. l. in rebus. C. de iu. do. nõ sic in ꝯctu mr̃imonij transfertur ꝺñium in ipm virũ sine traditõe. Et sic ꝓut. ff. l. ꝓxi. Conclusum est ꝙ illa. l. in rebus. nõ bꝫ locũ in ꝑe. ꝛ sic in dote ab ipso ꝓfecta: vt in ipm fiat retranslatio ꝺñij. ita nec ét bꝫ locũ in viro vt in ipꝫ: (vt dixi) fiat tráſlatio ꝺñij sine traditõe ad qõ ét. l. j. ff. de vſuca. pro do. vbi ad ꝺanduꝫ vſucapiendi ꝓdictionẽ viro ponderat ꝙrem titulo dotis acceperit: ista aũt ꝓcedunt a pari ꝙ ꝺm ꝙ a ꝺño transferr̃ ꝺñiuꝫ transferat a non ꝺño vſucapiendi ꝓdictio. l. claribus. ff. de ꝓben. emp. cũ si. Et quãtũ ad. l. in rebus. rõ ét est in ꝓmptu ꝙ nõ bẽat locũ translatio ꝺñij in virũ vigore. d. l. qꝛ in eo nõ militant ea que ibi ponderant pro pte mulieris ꝙ ab initio fuerit ꝺña ꝛ ꝙ ꝓmanserit ꝛ ꝓdurauerit attento iure naturali ꝛ c. Et illud qõ in dotẽ nõ transeat ꝺñiuꝫ sine traditõe volunt Bal. Imo. ꝛ doc. hic addentes ét hoc ꝓcedere ét si vniuersitas sit data in dotẽ p tex. iũcta glo. in v. vniuerse. in. d. l. j. ff. pro dote. ꝛ illaꝫ glo. facit singularẽ Bal. C. de iu. do. in. l. nulla. ꝛ seqr̃ in pluribus alijs locis hic adductis p Alex. ꝙ ita ét tꝫ ꝓut ét Are. ꝙ ét ꝓpendit ꝙ in hac mã nõ ꝓcedunt paribus passibus vir ꝛ uxoꝛ alle. d. l. in rebus. ꝛ est de itentõe Bal. in. l. iij. C. de iu. do. in v. Quarto virũ istud retransire ꝛ c. Aduerte tñ ꝙ lꝫ ꝺñiuꝫ ꝑdij dotalis nõ tráſseratur sine traditõe nõ p pea tñ est ꝙn sit ꝑdiuꝫ dotale citra translationẽ ꝺñij interueniente traditõe: puta vbi est ꝑdiũ alienũ traditũ in dotẽ: ꝛ ad hoc glo. no. in. d. l. dotale. §. j. quã seqr̃ Bar. ff. in ru. circa ꝺiffinitionẽ dotis ꝺm Azo. vbi ꝺcm̃ fuit nec ꝯrium hic vult no. hunc tex. ꝓut supra retuli ipm notare. nullũ. n. verbũ de translatione ꝺñij facit. ꝛ. d. l. dotale. §. j. alle. inquãtũ ꝓbat ꝙ vbi a ꝺño ꝺebetur fundus ꝓ dote nõ efficit dotale sine translatõe ꝺñij. ꝛ sic sine traditione. nõ aũt abnegat ꝙ si a nõ ꝺño ꝺebeat ꝙ nõ efficiat dotale secuta traditõe ad qõ ét illa. l. j. ff. de vſuca. pro dote alꝫ. n. ille titulus siue eius mã non ꝓgraueret. Et ex ꝑdictis seqr̃ ꝙ fructus dotis nõ lucrat maritus ꝛõne ꝺñij in ipsuꝫ translati. Et ꝙ ꝓpterea ponderet traditio dotis: naꝫ citra ꝺñium in ipm translatũ lucrat fructus: vt in. C. salubriter. de vſu. ꝛ lꝫ ꝺñs sit non lucrat vt est videre solu. matri. ante restõnẽ vel retranslationẽ ꝺñij ponderat ergo traditio ad effectũ lucrandi fructus p ipm viruꝫ: qꝛ si añ ipsos fructus maritus nõ lucrat id ex eo ꝓcedit qꝛ vr̃ sibi imputãdũ qr̃ dotẽ nõ accepit: vt hic p glo. fi. vbi ꝺeclarabit qualr̃ hoc ꝓcedat. ¶ † Mo. ij. ex isto tex. ꝺm Bal. ꝙ nõ possumus intelligere hanc ꝓpositionẽ ꝺesinit siue finitur: nisi intelligamus hanc ꝓpositionẽ incipit: nam nõ possumus intelligere annum solui mr̃imonij siue finiti quo ad lucrandoꝫ siue partiendos fructus: nisi intelligamus qñ incoauit ꝑmus annus ꝓceptõis fructuũ. ꝛ hoc no. ét Imo. hic: ꝛ est no. addicta testiũ. ¶ † Mo. iij. ꝺm Imo. ꝛ doc. ꝙ annus emergẽs incipit ꝺm facti ꝓtingentiaꝫ: qñ aũt incipiat annus cõis ꝛ quot dierũ sit tam annus cõis qñ emergens ꝛ quot dieruꝫ sit mensis emergens: hic p Imo. ꝛ ꝺñm Alex. Qui Imo. ét tágit de die emergente quot horarũ sit: ꝛ vide ét. j. l. proxi. aliqd de hoc dicto. ¶ † Mo. vlti. ex isto tex. ibi ꝓstituꝫ dotis ꝛ c. iũcta glo. ꝺm Cuma. ꝛ Are. Qõ citra traditionẽ ex promissione ꝺr̃ ꝓstituta ꝛ ꝓstituit dos. Qõ facit vt si statutũ deferat lucrũ dotis marito si uxoꝛ ꝑdecesserit tale lucrũ ꝓsequat nõ solũ de dote tradita: sed ét de dote ꝓmissa cũ ipsa dos sit vt est proxi. dcm̃ de quo aliqd dictuꝫ fuit supra in rub. declando an dos ꝓmissa dicat dos ꝛ late hũc articulũ qñ statutũ defert lucrũ dotis pro sequunt hic senẽses prosequntes ét qd si statutuꝫ loquat de lucro dotis date sine recepte. ¶ Glo. j. declat tex. ꝛ ponit casum ꝺuobus modis in hoc tex. inter quas casus positões nõ est ꝺiꝛia: vt ét sup tex. dixi in effectu iuris: sed incõtingentia facti. vtro biqꝫ. n. ad effectũ diuisionis fructuũ inspicit ipse tradite dotis post nuptias ꝯctas. ¶ † Circa qõ tñ cadit no. ꝺubitatio qd si de ipe traditõis dotis ꝓp antiqtatẽ ipis nõ appet nec ꝓstat a quo ipe cõputet annus. ꝛ ꝺicit Ange. in. l. ꝺiuortio §. qõ in anno j. e. ꝙ fiat cõputatio habito respectu ad annũ nãlez siue cõem q incipit vel ab annũtiatiõe vel a natiuitate ꝺm diuersas diuersarũ regionũ ꝓsuetudines: vt hic p Imo. vñ iudicabit ꝑinde ac si in initio talis ãni ꝯctũ fuisset mr̃imoniuꝫ ꝛ sequuta traditio dotis: tunc fuisset ꝛ seqr̃ Imo. in. d. l. diuortio. in ꝑn. ꝛ Ro. in. §. j. e. l. Sed idẽ Ange. in. l. vnica. §. cũqꝫ. C. de reiuro. actio. alr̃ loqr̃. Bicẽs ergo hanc. q. ꝺiuisse ꝺefacto ꝛ ꝺiuisse in ea multũ ꝺubitari sic ꝓcludit. Qõ si fructus sunt recollecti p virũ in vlti. anno sol. ma. qõ tali ipe fuit solutũ ꝙ fructus erant recollecti ꝛ mulier siue eiꝰ hr̃des petit vel petunt partẽ dictoꝝ fructuũ ipsa mulier vel eius heredes ꝓbare ꝺz vel ꝺebent ipis ꝯctis mr̃imonij ꝛ dotis ꝺitte. ꝛ hoc ex regula. l. ei q ꝺicit. de ꝓba. Si aũt ipe soluti mr̃imonij fructus pendent tunc mulier siue eius hr̃des ipsos aduocant tãqꝫ ptẽ fundi siue terre: vt. l. fructus pẽdentes. ff. de rei ven. Si ergo vir vel eius hr̃des ꝺicit vel ꝺicunt istos fructus in totũ vel in ptẽ ad se ptinere pti ipsius viri incũbit ꝓbatio ipis ꝯcti mr̃imonij ꝛ facte sen secute traditiõis dotis: qꝛ id est fundamentuꝫ sue intentõis p eaꝺẽ. l. ei q ꝺicit. cũ si. † ꝛ qꝛ vbicũqꝫ aliqõ ipse est ꝺe subꝫ ad victoriam reportandã illud punctualr̃ est ꝓbandũ. ff. de neg. ge. l. eũ actũ. ꝛ. C. de ꝓba. l. mr̃ez. ꝛ si nõ ꝓbat imputet sibi qꝛ ꝺeficit sibi ꝓbatio. ꝛ nõ ius. l. ꝺuo sunt titij. j. de testa. tu. ꝛ opi. Ange. in. d. §. cũqꝫ. improbata eius opi. in. d. §. qõ in anno. approbat Alexã. in. d. l. diuortio. in ꝑn. ꝛ si nõ faciat mentionẽ ꝺe casu qñ fructibus pendentibus solutũ fuit mr̃imonium: vt tunc viro incũbat ꝓbatio prout vult Ange. sed loqr̃ in casu fructuum recollectoꝝ: vt tunc ꝓbatio incũbat mulieri iuxta sniam Ange. cuius ra allegat adeo ꝙ satis sentir idem qõ ꝺicit Ange. pro parte viri qñ fructibus pendentibus solutũ fuit mr̃imonium: ꝛ facit ad ꝑdicta doctrina Bar. ꝛ doc. in. l. in illa stipulone

si klendis. ⁊ in.l.hoc iure.ff.de ver.obli.q̄ glibet tenet ꝓba re illud qđ sue intentiõis est fundamẽtũ: ⁊ ita tenẽt ħ Senenses lz nõ faciãt mentionẽ de Ange.in.d.§.cunq3.nec de Alex.in.d.l.diuortio.imo dñt Modernos tenere opinio. Ang.in.d.l.diuortio.post Imo.⁊ Ro.⁊ q̄ forte pp eorũ auctatẽ obtineret ita in practica: qđ mimeuex arbitror ꝓ ꝑdicta: imo ⁊ i practica ⁊ i pũcto iuris arbitror tenẽdũ qđ dicit Ang.in.d.§.cũq3.cũ illud qđ dicit.in.d.§.qđ in anno. dicat ⁊ sine aliq̄ iure ⁊ rõne. Et adde ad gl.nfaz.ẽt gl.i.d. §.cũq3.in ver.lz ⁊ nouissimi anni ⁊c. Jn verbo portõe ⁊c. ¶ Gl.fi.in p̃n.tacite op.⁊ soluit. Qp.n.q̄ nõ vꝫ inspici debere tps traditiõis sed nuptiax: vt.ff.l.pri.⁊ rñdet ꝑut i ea ⁊ clare ⁊ bñ vt hic ẽt p Bar. Jn.ij.pte que incipit ibi. Jtez ꝑcto pus mrimonio ⁊c. gl.itex op.q̄ vꝫ maritũ lucrari fructus a tpe more cũ actio de dote sit bone fidei.⁊ gl.fatetur hoc ꝓcedere ⁊ cẽ vex lz abnegat ꝑcto mrimonio: lz ẽt vir sustineat onera mrimonij incurri mora ad effectũ lucrãdi fructus imo dicit imputãduz viro q̃re fundũ non petijt sibi tradi vbi erat ꝑctũ mrimoniũ: ⁊ ipe sustinebat onera mri monij: hoc tñ latius reassumit.ff.pri.pte.qualr vel qñ mora
8 dicat: ⁊ sic in his termis ꝑcta. ¶Sed in hac pte id absolute ⁊ simplr firmat q̄ actio ad dotẽ ẽt ex pte viri sit bonefidei Et ꝓpterea ẽt ex eius pte fructus veniant a tpe more p.l. mora.§.in bonefidei.ff.de vsu.ad qđ ẽt.l.videamus.§.si actionẽ.⁊.§.seq.eo.ti.⁊ p glo.fi.ad fi.in.l.qđ te.ff.si cer.pet.⁊ ad illud q̄ actio de dote sit bonefidei gl.allegat.§.lz ⁊ si nõ ignoramus.C.de rei vxo.ac.⁊ hãc gl.approbat Bar.post Jo.⁊ Cy.in.d.§.lz nõ ignoramus.improbata opi.Ja.de are.q volnit ꝑriũ p.§.fuerat.insti.de actio.cui ⁊ ẽt gl.ij.in .l.ij.in p̃n.ff.eo.rñ.hic Bar. Et ita doc.cõiter transeunt vbi maritus agit sine actionẽ bz ꝑ vxorẽ.vbi aũt ꝑ exneuz sunt opiniões: de hac mã aliqd dictũ fuit in.d.l.ij.in p̃n. sup.d. ij.gl.⁊ in.l.j.ff.eo.⁊ late hũc articulũ explicat ħ Are.ꝓcludens actionẽ viro cõpetẽtẽ ad dotẽ esse bonefidei tã ꝑ vxorez q̄ ꝑ exneũ ꝓmittentẽ dotẽ.lz illa q̃ cõpetit extraneo ad ipsaz dotẽ repetẽdã quã ipe extraneus dedit sit stricti iuris iuxta no.ff.in.d.l.ij.in p̃n.ff.eo. alij Modern.ħ reassumunt hũc articulũ ⁊ in eo vario mõ loquũt plenius ãt ⁊ pfectius ceteris ipm tractat dñs meus in suo tractatu ð do.⁊ dota. mulie.in.iiij.pte p̃n. Ubi tractat an actio ad dotẽ sit bonefi dei respectu mulieris. Jtẽ respectu bñdũ ipsi⁹ qđ vltimũ re assumit ad finẽ dicte pti.⁊ dcm fuit.ff.in.l.j.⁊ sup.j. gl.⁊ ẽt sup gl.in v.semp. Jtẽ tractat qd respectu pñis mulieris agẽtis actiõe cõi ad dotẽ ꝓfectitiaz sive ẽt actione sibi approbata ad talẽ dotẽ p stipulationẽ incõtinẽti interpositã iuxta.l.q̃iens.ff.eo.⁊ no.in.l.auia.C.ð in.do.an talis actio sit bonefidei. Jtẽ tractat q̃lis sit actio ad dotẽ petẽdã respectu viri sive petat ab vxore sive ab exneo an sit bonefidei vl stricti iuris. Jtẽ tractat qd respectu exnei q̄ dotẽ sibi reddi stipulatus vel pactus fuit incõtinenti tpe ꝓmissionis ipsius iuxta.l.vnicã.§.accedit.C.de rei vxo.actio. Et quãtũ est respectu viri q est articulus hic tactus in gl.intellexistis que sit cõis opi.quã ẽt dictus doc.sequit in.d.suo tractatu.⁊ ẽt hic. Cuius opionis ꝓcipuuz ⁊ quasi totale fundamẽtũ est in.d.§.lz ⁊si nõ ignoramus.iũcto.§.ꝓcedẽti.in quo dicit de bypotheca ⁊ stipulatiõe ꝑ vtraq3 pte inducta sive a mulie re sive ab alio ꝑ ea dos ꝓmissa fuerit.vñ cũ postea imedia te subdat.§.lz ⁊ si nõ ignoramus.vbi vꝫ de actiõe ex stipulatu ad dotẽ q̄ est bonefidei dat intelligi hoc cẽ ab vtraq3 pte cũ ꝓmissuz esset vt dixi de stipulatione subintellecta ab vtraq3 parte qđ ex eo ẽt comprobat cum dicat q̄ hoc esse bonefidei bẽat actio ex stipulatu a reivxo.actio.sed reivxorie actio competebat ab vtraq3 pte: vt per glo.in rub.C.de reivxo.actio.ergo ⁊c.ad hoc ẽt.§.fuerat.insti.de actio.vbi ẽt vꝫ actionẽ ex stipulatu ꝑ exactione dotis habuisse a rei vxorie actiõe q̄ sit bonefidei. Preterea in illo tex.in fi.vꝫ soli mulieri cũ expitur de dote sua competere priuilegiũ ãnlationis ergo nõ in alijs de qbus premisit est sola mulier q̃ est priuilegiata: sed ẽt vir. Adducit etiã Bar.aliud fundamẽtũ ꝑ hac opi.qz ꝫm ipsum nõ facile reperit q̄ ex eodez ꝑctu ꝑ vna parte oriat actio bonefidei ꝑ alia pte actio stricti iuris: cirta qđ fundamẽtũ ⁊si aliqualr posset instari attñ omitto cũ ẽt se posito hoc fundamẽto ꝑ opione glo. ⁊ cõi stringat.d.§.sed ⁊si nõ ignoramus.⁊.d.§.fuerat.vt.ff.induc ti. Sed ꝑ opi.ꝑria adducit q̄ nõ repit nisi in muliere q̄ actio ad dotẽ sit bonefidei ergo ⁊c.ar.l.qcqd astringẽde. cũ si: sed ad hoc pz rñsio ex ꝑdictis: nam imo ⁊ olim ⁊ bodie hoc repit intellige olim.i.post inductã rei vxo.actionẽ nõ de ħ iure vel posteriori añ dictã mediam iuris prudẽtiã ad ħ vicenda.ff.pri.pte gl.dũ rñ.ad tex.nfm. Jtez adducit glo.in.d.l.ij.in p̃n.cui ⁊ si rñdeat Bar.tñ sua rñsio non vꝫ magni faciẽda qz est sibi ipsi ꝑrius in ħ de actione ad dotẽ cõpetente exneo: an sit bonefidei: vt.l.si cõstante.in p̃n.in vj.q.ij.pti⁹. Sed replicando dicas q̄ si tenemus illud qđ dicit ibi Bar.multomagis ꝓcedit opio glo.hic.qz si cõpetens extraneo dicimus q̄ est bonefidei multomagis illa q̃ cõpetit viro. Si aũt tenemus qđ hic dicit de actõe ꝓpetẽte extraneo qđ est verius. vt vidimus in.d.l.ij.⁊ adhuc ꝓcedit glo.nfa cũ sit aperta. rõ dñe inter maritum ⁊ extraneũ cui extraneo q̄ actio cõpetens ad recupationem dotis sit bonefidei nullũ vertit cõmoduz sive ꝓuilegiuz matrimonij nõ sic in actione cõpetente viro: hinc videmus q̄ ẽt ex pte viri.l.subintelligit tacitaz stipulationem: vt.l.vnica.§.⁊ vt plenius.C.de rei vxo.actio. nõ sic in fauorem extranei: vt.l. vnica.§.accedit.ea.l. Jtez ꝑ hac opi.adducit tex.in.l.fi.§. ꝓterea.C.de iur.do.in ver.sinaũt minime res mobiles.⁊c. vbi dicit fructus ⁊ accessiões venire in dote promissa post biẽnium bodie sicut leges post lit.ꝓtesta. disponebant veni re ⁊c. si post lit.ꝓtesta. ibi ꝑsupponit venire fructus dat intelligi q̄ actio cõpetens ad dotẽ petendaz sit stricti iuris cũ in actionibus stricti iuris a tpe litis ꝓtesta. veniant fructus: vt.d.l.videamus.§.si actionez. ⁊ per glo.in.d.l.qđ te sic.alle tex.simplr intellectus indistin.pbat opi.Ja.de are. ⁊ sequaciũ. Jntellectus aũt ꝑut ipm intelligit p̃ma glo.in d.§.ꝓterea.⁊ Bar.hic vt videbimus in sequente pte gl.q̄ loquat in extraneo ꝓmittente: tũc probat opinionẽ ipsius Ja.de are.vbi marito competit actio ad dotem ꝑ extraneuz. Et hoc modo intelligendo illum tex. Pau.hic tenet opinionẽ Ja.de are.vbi marito competit actio ꝑ extraneũ secus sit ꝑ vxorem que est quedam media ⁊ tertia opinio ꝑ qua viterius facit qz cũ cõiter cõcludat q̄ actio que cõpetit extraneo ad dotẽ repetendaz sit stricti iuris nõ videt rõ q̄ actio que competit viro ꝑ ipm ad dotẽ petendam sit bonefidei: videt.n.tũc subesse rõ quam facit Bar.respectu vxoris ⁊ viri q̄ vtriq3 actio competẽs ad dotem sit bonefidei: ⁊ banc rõnem facit ẽt Pau. Ex qua ẽt monet ad tenendum vt ꝑri.dictũ est ipm tenere.⁊ ita ẽt per.d.rõnẽ vꝫ tenere Bal.hic. Sed ad illum.§.ꝓterea.tenendo cõez opi. rñdet ꝫm Alexan.⁊ Are.hic q̄ loquit vbi nulla alia interpellatio precesserat: ⁊ sic nulla mora: nõ autez abnegat ille tex.q̄ ãs non possit ꝑbi mora a qua veniant fructus ⁊ accessiones ꝑut in bonefidei iudicijs ⁊ alia huiusmodi fit cõsideratio per glo.⁊ doc.in.l.vinũ.§.si cer.pet.⁊ in.l.in hac de triti.dũ aliqua iura dicunt q̄ estimatio quanti plurimi venit a tpe ꝓtestationis litis qz intelligunt vbi alia mora ꝑius non preceffit. Et ad dictaz rñsionem optime cõfert. d.l.fi.§.fi.C.de in.do.vbi datur facultas viro: nihilominus petere ⁊ exigere dotez quãdocunq3 volnerit qđ id sonat q̄ etiam ante lapsum biẽnij contrabatur mora. quod ex eo etiam patet quia in illo.§.fi.dicit q̄ maritus non potest se liberare a solutione dotis propter prestationem redditũ pensionum vel vsurarum ergo presupponit q̄ etiam ante biennium ⁊ ante lit.cõtestatam ista veniant cum ante illa tpa loquat ille tex.⁊ sic aliter ꝑcta mora: puta per interpellationẽ. alio modo probat ille tex.q̄ fructus ⁊ accessiones veniunt qđ non cõgrueret si actio non esset bonefidei. Et hoc tollit qđ põderãt hic Senẽses ꝑ saluãda opi. Pau.⁊ submouẽda.ff.dicta rñsiõe Alexan.⁊ Areti.dicũt.n. Senẽses q̄ cũ illa.l.fi.in illo.§.ꝓterea.cõcedat in dictis duobus casibus.s.post bienniũ ⁊ post lit.pte. venire fructus in alijs vꝫ denegare. ar.l.maritus.C.de pcu.⁊ c.nõne.ð psump.cũ fi. nam vt ex seqntibus pz. imo ẽt in alijs casibus. ⁊ sic vbi-

cūq̄ mora intervenit nō venegat q̄ nō venīāt fructus vsu re ⁊ accessiones: imo pmittit: vt pxi. ponderaui. Preterea vt dicit dñs meus in .d. suo trac. loco vbi supra ⁊ hic etiaz satis sentit Are. ille tex. in illo v. finaute minime res mobiles ⁊ c. logt ex aggerando morā dotātis: vt tūc maxime sit sua mora culpanda vbi lapsum est biennū: put ēt qñ expectauit litis ptestationē. nō ergo est sūmenduz. ar. qō pdicti post Pau. sūmunt q̄ añ nō veniant hmōi vsure si intervenit mora quasi ista non sit actio bone fidei: sed stricti iuris Adhuc ēt pdicti doc. pōderāt p solnāda opi. Pau. q̄. §. ſz ⁊ si nō ignoramus. nō loquat in actōe cōpetente p̄ exneuz cū in eius fauorē nō subintelligat tacita stipło: vt. d. §. accedit. sed pncipium. l. vnice. C. de rei vxo. actio. ⁊ §. ⁊ vt pleniꝰ. logt qñ fingit stipło: ergo ēt ita intelligit. d. §. sed ⁊ si nō ignoramuꝰ. q venit ptinuative ad pcedentē. ⁊ sic nō cō prehendat qñ actio de dote datur p̄ exneū: vt sit bone fidei Sed tenendo cōem rñ. q̄ est vez q̄ in fauorē exnei dantis dotē nō fingit stipło pro restōne dotis sibi fienda: sed in fauorē viri fingit stipło ⁊ hypotheca pro psequenda dote ⁊ in fauorē ipsius mulieris pro ipsa recuperanda ēt q̄ exneus dotē dederit pro ipsa muliere. ⁊ sic bñ pgruit q̄. §. sed ⁊ si non ignoramuꝰ. loquat ēt respectu exnei: vt actio p̄ ipm ēt cōpetens sit bone fidei. prout p̄ ipm fingit tacita stipło ⁊ hypotheca: ⁊ sic q̄ pdicti dicunt ad saluandū Pau. nihil penitus est pro quo etiā nō facit alia rō supra adducta q̄ actio que cōpetit exneo est stricti iuris. ergo ēt illa que cōpetit p̄ ipm sit eiusdē nāe p id qō dicit hic de cōpetente vxori ⁊ viro. Nam respectu viri ⁊ vxoris p̄ctus est eiusdē nāe nō sic respectu exnei cum vt est dcm̄ p ipso nō fingat stipło nec hypotheca nō mirū. ergo q̄ ēt q̄ p exneum fiat stipło vel pactū de dote sibi reddenda ⁊ restituenda ex quo oriꝝ actio stricti iuris cōpetens ipsi exneo ad ipsam dotem sibi reddendā. Attñ pro ipsa danda ⁊ plūanda marito remaneat actio marito cōpetens in sua ppa nā. ⁊ sic bone fidei Attento maxi. q̄ vir ⁊ vxor hoc bñt ex pnilegio. vñ etiā q̄ essemus in eodē p̄ctu nō fit extensio ad exneum: sicut videmus in tacita stipłone ⁊ hypotheca. Aliud ergo q̄ ex vno p̄ctu nō oriat actio pro vna pte bone fidei pro alia stricti iuris limitet: nisi aliqua ptiū bēat hoc ex pnilegio: qz illud nō extendit. l. qō vero p̄. ⁊. l. ius singulare. de legi. cuz si. ⁊ hoc est satis de intentōe Are. hic. Preterea vt supra dcm̄ fuit. nō obstante q̄ nō pcederet rō Bar. put multi tenent q̄ nō pcedat stat oino cōis opio respectu actōis cōpetentis p̄ mulierē. ita ēt respectu cōpetentis p̄ exneuz p. d. §. sed ⁊ si nō ignoramus cuz alīs supra ad ppositum adductis. Rñdet adhuc alr Are. ad. d. v. finaūt minime. d. l. fi. C. de in. do. q̄ loquat añ dispōnē. l. vnice. añ cuius. l. dispositōez actio ex stipulatu nō habebat nām bone fidei: vt. d. §. fuerat. ⁊. d. §. ſz ⁊ si nō ignoramus. Sz cōpetat ēt rei vxorie q̄ erat bone fidei ⁊ cōpetebat ēt viro: vt supra dixi vnde alie rñ. supra date magis pcludunt. ¶ †In. iij. pte istius glo. fi. que incipit. Sed vñ mulier esse in mora ⁊ c. ipsa glo. supposita opi. de qua. §. pxi. pte q̄ fructus veniant a tpe more arguit q̄ nō vñ imputandū viro qñ dotē non petijt nec ex hoc mulier vñ excusari a mora: imo eo ipso q̄ vir subtiuit onera mīmonij vñ vxor esse in mora vande vel pstāde dotis. ⁊ sic teneri ad fructus. sicut alr dicimus in .l. iul. §. ex vendito. §. de actio. emp. ⁊ in. l. curabit. C. eo. qz eo ipso q̄ venditor tradidit fundū. ⁊ sic adimplenit p̄ctū pro pte sua emptor vñ pstitutus in mora irregulari citra aliā interpellationē. ⁊ sic tenet ad usuras pretij non soluti. Et glo. fatet hoc esse verū. Et tex. istū itelligit altero de duobus modis de qbus in ipsa. ⁊ sic vel vbi mulier non pcepit fructus vel vbi obtulit dare rem in dotē pmissam ⁊ maritus recusauit recipe alr ſm glo. eo ipso q̄ vir sustinet onera mīmonij vxor dī esse in mora. ⁊ tenet ad fructus dotis ipsi viro ⁊ sic ipsos lucrat. vir ēt añ traditionez. Que est mirabilis declaratio ⁊ restrictio ad tex. nīm q̄ simplr vult fructus dotis a tpe traditōis cedere lucro viri. Hanc tñ glo. segt hic Bar. Et si plures ex antīqs tenuerint p̄rium rñdentes ad iura ob que movet glo. vz. ad. d. §. ex vendito. ⁊. d. l. curabit. cuz si. sed eox rñsiones pfutat Bal. Qui ēt rñ. ad. d. §. pterea. d. l. fi. C. de in. do. ob quā. Ja. de are. tenebat p̄ glo. nam dicit Bar. q̄ logt in exneo put ēt. s̄ pxi. pte gl. tactuz fuit: in quo exneo pmittente dotē fatet Bar. q̄ p ipm non cōmittit mora nec debent fructus marito: nisi lapso biennio a die p̄cti mīmonij vel facta interpellatiōe pro parte ipsius viri ⁊ assignat rōnē diuersitatis inter mulierē obligatā ad dotez ⁊ exneuz: vt hic latius vide p ipsū m. Cuius verba pondera duz rñdet ad. d. §. pterea. qz nullo mō vult nec intendit q̄ in terminis illius tex. nō p̄bat mora p interpellationē. ⁊ sic q̄ quasi actio sit stricti iuris cōpetens p̄ exneum regrat litis ptestatio. sed bñ verū q̄ inter exneum ⁊ mulierē quo ad p̄bendā morā facit dīam: qz p̄ mulierem p̄bit mora ēt ex implemento solo pro pte viri non sic p̄ exneuz: qz vltra implementū pro pte viri regrit interpellatio vel lapsus biennij: vt. d. §. pterea. Et cū opi. Bar. tráfit hic Bal. Ange. ⁊ Pau. de ca. qui dicit q̄ ista fuit opio Dy. quā sibi apropriat Bar. ⁊ pōderat istā glo. ipse Pau. in quātūvno mō intelligit hunc tex. vbi mulier nō pcepit fructus rei in dotē pmisse. vult. n. ſm ipm hec glo. q̄ virtute more irregularis qe nō teneat de pcipiendis. vt hic vide p ipm q̄ dicit q̄ ista glo. cōiter tenet: ⁊ q̄ est notabilis. Sz Imo. hic tz p̄ glo. ⁊ sequaces. Dō imo tam exneo pmittē te dotē pro muliere q̄ ipsa muliere pmittente pro se dotē nō cōmittat mora irregularis ex implemento: sed p interpellationē vel lapsum biennij iuxta. d. § pterea. Rō. n. diuersitatis assignata p Bar. inter extraneuz ⁊ mulierē non pcludit ſm ipm ēt videat ipsi extraneo adimpleri p̄ctus p virū sustinente onera ex quo vñ sustinere talia de volūtate ipsius extranei intendentis virū cui dotē pmittit subiturū onera mīmonij. Et ppterea vñ ēt ipsi extraneo adimpleri per virū exhibentē vxorē per. l. si rem. §. vel v. satisfactū. §. de pig. act. ⁊ §. de sol. l. solutā. cū si. Et rñ. tenendo hāc opi. ad. l. curabit. cū si. qz ibi est oimoda correlatio ex quo non pōt esse venditor sine emptore nec e p̄. l. fi. §. de acceptil. iō facilius ex quo p̄ctus est bone fidei si est fcm̄ implementuz ex vna pte p̄bit mora p̄ aliā re ipsa. Sed hic sūt duo p̄ctus separati vnus mīmonij alius dotis quoz vnus pōt esse sine alio: qz mīmonū pōt ee sine dote: tz nō e p̄. l. fi. C. de do. añ nup. iō nō sic facilr p̄bitur mora re ipsa in his p̄ctibus. Sed huic pfideratiōi rñdet Pau. vltra quē pfidera q̄ in ppositō in p̄ctu dotis stat ius in quo vel ex quo puenit vt vir bēat sustinere onera mīmonij. vt. l. dotis fructus. §. de in. do. ad hoc. n. dos pmittit vt ibi p̄bat: vñ cū talis p̄ctus dotis sit bone fidei vñ q̄ in ipso p̄bat mora irregularis ex implemento. sicut in. d. l. curabit. cū si. Et tz Imo. nō dicat ista fuit opio Bal. in. d. §. pterea. q facit rōnes quas facit hic Imo. ⁊ adhuc plures. ⁊ hoc in lec. nona nam in antiqua sup illo. §. simplr trāsit cū Bar. ⁊ in illa lec. nona Bal. magis formalr q̄z Imo. hic rñ. tenendo p̄ glo. Bar. ⁊ sequaces ad. d. l. curabit. cū si. qz ibi est p̄ bonā fidez. ⁊ nām p̄ctus q̄ emptor bēat rem ⁊ eius fructus. ⁊ ēt teneat ptiū §. de act. emp. l. bona fides. sicut ēt e p̄ q̄ venditor habeat ptium ⁊ retineat rem ⁊ fructus pcipiat repugnat nāe ⁊ bone fidei p̄ctus emptiōis ⁊ venditiōis: nō sic est in ppositor qz mīmonium pōt esse sine dote: vt. d. l. fi. vñ nō est p̄ nām actus siue p̄ctus q̄ mulier exhibeat a viro. ⁊ tñ bēat fructus dotis nō tradite. Preterea in emptōe ⁊ venditione pstatio est cōmēsurata. ⁊ coequalis hincinde: ſz in dotē nō est sic qz nō regrit ista cōmensuratio ⁊ equalitas inter onera mīmonij ⁊ redditus dotis: vt bñ ⁊ no. in. l. pro oneribus. C. de in. do. ⁊ in. l. fi cū dotē. §. finaūt. in seniſſimo. §. eo. facit ēt. l. q̄ si nulla. §. de reli. ⁊ sump. fune. † Preterea vi
a ci. Bal. ſm Cy. q̄ vxor psumit alimentari a viro potius vt vxor q̄z dotis p̄templatōe: ad qō. l. qō in vxorē. C de negge. hoc tñ dictuz Cy. satis videt addi tendere qō dicebat Pe. de pfūpta donatōe qō an ita sit infra dicet dō reassumet dcm̄ Pe. ⁊ reprobatio Bar. Et ppterea non pgruit q̄ ex tali alimentatōe viri p̄bat p̄ vxorē mora irregularis cū ad hoc nō fiat nec pstet per virū talis alimentatio. Et illud qō pcludit in muliere Bal. pcludit in patre vel alio

a ¶ De relig. ⁊ sump. fune. Et optim⁹ tex. in. c. salubriter de vsu. de quo meminit h are. vbi dicit q̄ plerūq̄z fructꝰ dotis nō sufficiūt ad onera mīmonij supportanda.

necessitato

neceſſitato dotē dare ꝑ muliere vt ſi ꝑmittat ꝯ ipm nō cō
mittat mora irregularis ex ipleméto viri. Quod verbū no.
q; ſi teneremus opiniōez Bar. in muliere ſe dotāte idē eſſz
dicendum in dotantibus ipſaz ex neceſſitate vt ꝯ ipſos cō
mitteret mora irregularis ex implemento viri ſubſtinētis
onera matrimonij: q; videt ipſis impleri qui tenebant do
tare nō ſic in extraneo dotante ex voluntate ⁊ cū hac opi.
tranſit hic dñs Alex. lz fateatur opinionē Bar. eſſe magis
equaz. Et ponderat ꝑ opi. ꝯ glo. ⁊ Bar. hunc tex. ipſuz nō
diuinando ⁊ violando: ꝑut facit gl. ⁊ Bar. cū ſequacibus.
Sed rñ. ꝙ nō incōuenit ita dici ⁊ intelligi hunc tex. pp. d.
.l. curabit. cū ſi. vel q; iſto iure actio ad dotē nō erat bone/
fidei vnde requirebat litis ꝓteſta. vt per glo. ín. d. l. qō te.
Itez ponderat ꝙ attenta opi. Bar. euentus ꝓditionis fa/
ceret oriri obligationez ⁊ actionem ⁊ moram incurri ꝯ. l.
qō dicimus. de ſolo. ⁊ ꝑ Bar. in. l. quotiēs in diē. ⁊ in. l. ita
ſtipulatus. iij. q. ꝑn. de ver. ob. Sed rñde ꝙ illud nō ꝓcedit
in mora irregulari: vt pz ex dictis Bar. in. d. l. quotiēs. dū
alle. l. euictis agris. ſ̄. de vſu. Ponderat etiā ꝙ nō vī fieri
dñia in. l. vnica. in ꝑn. ⁊ ſ̄. j. an mulier an alius ꝓ ea dotē
ꝑmittat: vñ lz. ſ̄. ꝓterea. loquat in extraneo. tñ róne pifica/
tionis ꝓdicte idez videt dicendus in muliere: vt ꝑ ipſaz nō
incurrat mora niſi per interpellationez vel per lapſuz bie/
nij. Sed dicta parificatio eſt reſpectu ⁊ fauore ipſius mu/
lieris in. d. ſ̄. ⁊ vt plenius. alꝯ eſſet dicendus ꝙ ēt extraneo
competeret tacita hypotheca ⁊ ꝙ poſſet niti ex tacita ſti/
a pulatione: cuius ꝯrium. ſ̄. ꝑti. pte glo. ſepius dictum fuit. a
Et examinat ēt Alexā. hic an ꝓcedat qō ſentit glo. ⁊ qō
ex ea ſūmit Pau. ꝙ mora irregularis nō faciat quē tene/
ri ad fructus percipiēdos. Itē an ꝓcedat aliud qō in alia
ſo. etiā vult glo. ꝙ ſi ſtetit ꝑ creditorez: quominus rem ſibi
debitā oblatā recipiat ꝙ nō debeat debitor fructus poſtea
perceptos reſtituere. Que etiā examinat dñs meus hic in/
telligens hic glo. qñ mulier fructus nō percepit q; nō po
tuit: alꝯ ſecus ne alr dicendo ſequatur ꝙ vbi dos eſt in pe
cunia nō veniat intereſſe talis datio nō ſoluta niſi ex ea lu/
crum ꝓceptum fuerit. Dubitat ēt de alio dicto gl. ꝙ ꝓpter
oblationem fructus nō debeant viro qui ſubſtinuit onera
matrimonij cum iſti fructus: ⁊ hmōi intereſſe magis de/
beant ex quadaz equitate ne vir remaneat in dāno ⁊ pare
aduerſa in lucro qđ ex culpa mora ſiue negligentia nō tra
dentis rez: ⁊ ad hoc bene facit. d. l. curabit. ibi lz nulla mo
ra interceſſerit ⁊ c̄. Ex quo ſequit in his terminis ꝙ lz tra/
dere ſiue dare obligatus rez ex aliqua iuſta cā non tradat
ſi tñ alia pars impleuit ꝯctum ex parte ſua ꝙ teneatur ſibi
ad intereſſe: vt puta ſi dos fuit ꝑmiſſa in quātitate que de
clarabitur per talez: naz ſi interim vir ſubſtinuit onera ma
trimonij debebunt ipſi viro etiā fructus ſiue alimēta ipſius
dotis poſtea declarate: ⁊ ita tz hic ipſe dñs meus. Et vidi
alꝯ cōſultuz in hac ciuitate ꝙ ꝑmiſſiōe dotis facta incerta
quantitate: ⁊ ꝑ ipſa vel eius prē dato fundo prō eſtimatio
ne fienda per talem ꝙ ꝑ reſiduo dicte dotis ab eſtimatiōe
dicti fundi. ſ̄. debent alimenta ēt prō tpe quo nō fuit facta
eſtimatio: q; lz habuerit ꝑmiſſor inſtam cām nō tradendi
dictum reſiduum q; ignorabat quantum eſſet pendēte tē
pore eſtimationis fiende: attamen ex quo per virū fuit im/
plerum ꝑ parte ſua debentur ſibi fructus ſiue vſure dicti
reſidui. Et quantū eſt in principali articulo tacto hic ꝑ gl.
⁊ Bar. tenet opinionez glo. ⁊ Bart. tamq̄ magis cōem ⁊
equam. Et ſic ꝙ diſpoſitio. d. l. curabit. cuz ſi. In omnibus
⁊ pēr oia locum habeat in viro ⁊ vxore reſpectu dotis ꝑ/
miſſe. Beducens quaꝛ etiā prō parte vxoris hoc ſit. eſt. n.
vbi ipſa tradidiſſet dotē ⁊ vir nō ſubſtinuiſſz onera mr̄imo
nij: nam abſq; alia interpellatione vxor poterit petere illō
qō arogauit in ſuis alimentis vel fructus dotis date: ꝓut
ſibi erit magis expediens. Et illud qō dicit in muliere. di/
cit etiam in patre mulieris ꝙ ꝯ ipſum ex implemento viri
contrahatur mora irregularis cum ipſa teneret exhibere
ſiue alimentare filiā: iuxta. l. ſi quis a liberis. j. de lib. agno.
Et idem pari róne dicas de alijs qui ex neceſſitate tenerē
tur ad dotandum: vt. ſ̄. etiā dictū fuit referēdo dicta Bal.
in. d. ſ̄. ꝓterea. Vbi etiā Bal. tangit an huiuſmodi aliméta
dotis poſſint peti petita vel recepta ſorte dotis. de quo etiā
tangit hic dñs meus. Et an etiā cenſeatur remiſſa ex lapſu
tpis vel morte ipſius viri premorientis añ vxorez de qbus
vltimis dixi in. l. que dotis. ſ̄. eo. Are. etiam hic tranſit cum
opinione glo. ⁊ Bar. poſt dñm ſuum Roma. reſpondens
ad adducta ꝑ Bal. ⁊ Jmo. in ꝯrium quibus ⁊ etiam qui/
buſdam adductis per dñm Benedi. de plūbi. rñ. hic dñs
meus. Et tangit etiam ipſe Areti. illud de quo. ſ̄. eſt aliqñ
tactū: an mora irregularis faciat quem teneri de percipiē
dis: de quo plene ēt deducendo effectus more irregularis
dicūt hic Senenſes. Qui in principali articulo ꝙ in dote
habeat locū mora irregularis ex impleméto tranſeunt cū
cōi opinione ꝙ ſic rñdendo adhuc alio modo ad iſtū tex.
ꝙ intelligatur vt non poſſint peti ſiue retineri fructus ha/
bita cōſideratione añ traditionem. ſ̄. tamq̄ fructus rei do
talis cum nō ſit facta dotaliſ ante traditionē: ſed tamq̄ in
tereſſe ſeu ſub cōſideratione intereſſe ꝓpter implementum
poſſint peti per. d. l. curabit. qō hic nō negatur. ⁊ fuit alꝯ
iſta conſideratio Bar. in. d. l. videamus. ſ̄. ſi actionez. ſ̄. de
vſu. ⁊ in. l. ſi filius. ſ̄. j. de ver. ob. in quibus iuribus ipſe cō
ſiderat poſſe haberi reſpectum ad fructus vt fructus: vel
ad fructus róne intereſſe: ⁊ aſſignat effectus reſultātes ex
hoc rñdent etiam ad ſcōam rationem dñi Alexan. de euē/
tu conditionis quorū ſcōa reſponſio preſupponit ipſos nō
perpendiſſe totam rónem Alexan. ideo prima reſponſio
quam ego etiam. ſ̄. dedi eſt melior Papienſes etiam hic
licet plura dicant ſuper dictis Bar. ⁊ antiquorum. in ꝑnci
pali tñ articulo videntur reſidere cum opinione Bar. plu
ra ex adductis per Senenſes etiā adducendo in ꝓpoſito:
de ipſis tñ nulla facta mentione ex. ſ̄. dictis oibus patet ar
ticulum eſſe dubium ⁊ motiua vrgere hincinde. Negari
tamen nō poteſt quin plurimum ſit ſubſtentabilis opinio
glo. in. d. l. dotis fructus. ſ̄. de in. do. ⁊ Jac. de are. Andre.
de pi. Pet. de bellapti. Rapha. cu. Jmo. ⁊ dñi Alex. hic ⁊
Bal. in. d. l. ſi. ſ̄. preterea. C. de iur. do. vbi etiam Saly qui
adducit illam rationem de euentu cōditionis quā retuli
. ſ̄. facere Alexan. hic. non facta tñ mētione de Saly. in. d.
. ſ̄. ꝓterea. qui etiam ibi deducit ꝙ illud qō diſponitur in
extraneo multomagis dicendum eſt habere locum in mu
liere. Jn tantum ꝙ tentat tenere ꝙ etiam in muliere non
habeat locuz mora legalis inducta in extraneo per lapſuz
biennij. Et prō iſta opinione eſt regula q; huiuſmodi fru/
ctus ⁊ acceſſiones nō debentur ſine mora: licet in ꝯctibus
ſiue actionibus ſtricti iuris. plerunq; ēt non debeantur niſi
11 a tpe litis cōteſta. vt. ſ̄. dictum fuit. ¶ Mora autem regula
ris nō cōmittitur niſi per interpellationez. l. ſi ex legati cā.
de ver. obli. cū ſi. hr̄ etiā in. l. mora. in ꝑnci. ſ̄. de vſu. vel per
lapſum diei. l. magnaz. C. de ꝯben. ⁊ cōmit. ſti. ad qō ēt. C.
de iu. emphi. l. ij. cum ſi. Jrregularis autē mora ꝓtrahitur
in aliquibus caſibus ſpecialibus inter quos nō reperitur
caſus dotis nō ſolute vt in ipſo ꝯbatur mora irregularis
ꝯ mulierem ex implemento citra aliam expreſſaz interpel
lationem vel lapſum tpis. ergo debemus ſtare regule cuz
prō regula preſumatur: vt. ſ̄. ſi quis in ius voc. non ie. l. ij.
vbi per doc. ⁊ per Bar. ſ̄. ſi quis cau. l. quotiens. Et ad ca
ſum dotis velle facere extenſionem de eo qō diſponitur in
ꝯctu emptionis ⁊ venditionis. in. d. ſ̄. ex vendito. ⁊ in. d. l.
curabit. cū ſi. eſt penitus a iure alienuz: cū in huiuſmodi iu
ribus ſingularibus qualia ſunt iura inducentia morez ir/
regularem vt ſonat illud qō inducunt q; eſt irregulare nō
fiat extenſio. l. ius ſingulare. ⁊ l. qō vero ꝯ. ſ̄. de. ll. cum ſi.
⁊ marime ad aliquem obligandum cū reſpectu obligatio
nis ꝯbende ſtricte procedatur. l. quicquid aſtringende. de
ver. obli. cum ſi. ⁊ maxime etiam nō conuenit talis extēſio
in hac materia quia eſt odioſa cum mora ſit quid odioſuz
12 Thinc dicit ꝙ fur ⁊ morioſus equipantur. l. inter ſtipulātē.
ſ̄. pe. de ver. obli. etiam habet in. d. l. qō te. ſ̄. ſi cer. pe. odia
autez debent reſtringi vt in regula odia. de re. iu. lib. vj. ⁊
j. de lib. ⁊ po. l. cum quidam. cum ſi. Et eo potiſſime videt
oino incōueniens extenſio in caſu iſto q; ex ea ⁊ ſic ex hoc

a ¶ Fuit. Alle
gat viteri⁹ alex.
glo. in. d. l. do-
tis. que tz opio
nem huic ꝯriā
⁊ ſic ꝙ a tpe
traditōis inter
ueniētib⁹ aliqs
de qbus ibi in
gl. vir lucretur
fructus dotis.

qđ dici velit re ipsa cõmitti moraz ꝑ mulierem nõ soluẽtez dotem absq; alia petitione siue interpellatione, induci ⁊ generari facile põt odium ⁊ discordia inter maritũ ⁊ vxorez ꝑ.l.manifestissimi.in fi.C.de fur. Et ex his submouetur oino fundamentũ gl.Bar.⁊ sequaciũ factũ.p.d.l.curabit. ⁊ per.d.§.ex vendito.cuz si. Posito.n.q; petitor dotis quo ad aliqua equipareť emptori: vt.l.ex ꝓmissione.ff.de actio. ⁊ ob. Et esto q; actio competẽs viro sit bonefidei ⁊ q; vir sustinendo onera matrimonij dicať implere ꝯctum ꝑ pte sua respectu mulieris: ⁊ sic q; quo ad hec sit similitudo ⁊ paritas rõnis respectu cõmittendi moram reipsa inter ꝯctuz dotis ⁊ ꝯctum emptionis ⁊ venditiõis: attamen stantibus tot.ſ.assignatis rõnibus repugnantibus in totũ q; fiat extensio de vno casu ad aliũ: additis ẽt diuersitatibus siue differentijs assignatis p Bal.inter vnum ꝯctum ⁊ aliũ in.d. §.preterea. nõ est aliquo mõ talis extensio fienda maxime vt dixi ad tollenduz cãm odij ⁊ discordie inter viruz ⁊ vxorem. Et stãtibus ꝓdictis sunt minus necessarie rñsiones de te per antiquos ⁊ modernos tenẽtes ꝯ gl.ad.d.l.curabit. ⁊ d.§.ex vendito.cuz si. Posito.n.q; nõ ꝓcedant. oino tñ cõstat nõ congruere fieri extensionẽ de illis iuribus ad terminos nostros. Et vide Bal.in.d.§.preterea. qui ꝓsideratio nem Andre.de pi.dum ꝑmo loco ipse Andre. vult rñdere ad iura glo. cõfutat vltra Bar. pluribus modis. Et vno inter alios supposito ꝯctu dotis notato: nam attenta ratione Andre.de pi. ſm Bal. sequereť q; nec per interpellationẽ in his terminis cõmittereť moraz: qz semp posset mulier dicere non teneor dare dotẽ: qz adhuc non est mihi adimpletus perfecte ꝯctus. ar.l.iulianus.§.offerri.ſ.de actio.emp.
12 qđ est ꝯ.d.l.fi.ad fi.C.đ iu.do. †Ad hoc.n.vt mora ꝓbať regritur vt nõ subsit iusta cã nõ adimplẽdi ⁊ satisfaciendi: vt .l.qđ te.in fi.ſ.si cer.pet.⁊ de solutio.l.si soluturus.cuz si. •
a ☞ Cum si. Et istã rñsionẽ dat in effectu bẽ do. Alex. licz nõ alleget bal. in.d.§. ꝑterea. ipsam ponere nec adducit ea q; adducit Bal. maxime .d.l.fi. in fine.
13 † Et quantũ ad illud qđ dicit Bar. tollendo ꝑmaz rñsionẽ Andre.de pi. adducendo illud de locatiõe: vide ipz Bar. in.l.si seruus cõis meus ⁊ castrensis peculij.§.fi.ff.de stipu. seruo. ex cuius dictis percipies an ⁊ quakr ꝓcedat qđ ipse hic dicit. ⁊ per doc.in.l.edem.C.loco. Ubi.n.ad plures annos fit locatio vna mercede: tũc vna est locatio ⁊ vna ꝑstatio fienda in fine tpis sicut si esset facta ad vnũ solũ annum qz añ finez tpis locator nõ dicit in totũ impleuisse ꝑ parte sua: ⁊ ideo nõ põt exigere. d.l.iul.§.offerri. de actio.empt. licz a ꝓncipio sit nata obligatio: vt.d.§.fi.d.l.si seruus cõis meus ⁊ castrensis peculij. Ubi aũt ad plures annos distincta mercede per singulos annos fit locatio: ⁊ ſm doc.in.d. .l.edem. ⁊ in fine cuiuslibet anni põt peti pensio ⁊ solui ꝺz quasi tot sint locationes ⁊ ꝑstationes quot sunt anni. ar.l. scire debemus. ⁊ l.pluribus. de ver.ob. vel quantũcũq; sit vna locatio ſm Bar. in.d.§.fi. qz ꝑ parte locatoris nõ est aliqd adimplendũ qđ cobereat sue ꝑsone: ad qđ allegat. l. si a colono. ff. de fideiuſ. attñ oino ſm ipm plures sunt ꝑstationes. Si ergo Bar. hic intellexit vbi vnica mercede ad plures annos fit locatio ⁊ nõ ꝓcedit qđ ipse dicit q; in fine vnius anni possit peti pensio ꝑ illo anno. vt ꝑz ex predictis Si aũt intellexit distributa pensiõe p singulos annos: ⁊ tũc ꝓcedit dictuz suum: ſz nõ tollit rñsionẽ Andre. de pi. qz dos ꝓmittiť ꝑ toto tpe durantis mrimonij vt pro ipso maritus bẽat sustinere onera matrimonij: ⁊ sic quodãmõ deť pro vnica ꝑstatione ꝑ toto tpe: vt.d.l.dotis fructus. cũ si. Et sic simile Bar. de locatõe cũ ibi ꝑ pluribus annis plures sint locationes siue saltez ꝑstationes qđ non est in promissione dotis: ⁊ ita sentit hic Alex. lz nõ ita exꝓlicet ⁊ declaret. Et ꝓterea tenẽdo opi. glo. ⁊ Bar. melior est responsio Bal. ad dictuz ipsius Andre. de pi. Cuius etiã alia responsio q; põt maritus repudiare vxorẽ parum valet: vt deducit ipse Bar. pro quo facit qz nõ libera volũtate alterius ex cõiugibus põt diuortiuz siue repudiuz fieri: vt.l.consensu. C. de repu. cũ si. ⁊ si aliq equocando aľr hic dicãt allegãtes. l.j. .ff. de diuor. que nullo mõ facit ad ꝓpositum ad qđ ꝑ ipsos allegeť: ⁊ adde ad illud qđ dicit Bar. q; ꝯbẽtes possunt a ꝯctu venditiõis discedere. l. ab emptione. ff. de pac. vbi declaratur qualr hoc fieri possit. Rñsio ẽt Pet. de bella. imꝓbať ꝑ Bar. ad cuius reꝓbationẽ adde. l. vir vsuras. ff. de do. inter vir. ⁊ vxo. vbi in huiusmodi vsuris siue accessionibus ꝑsumiť donatio siue remissio facta per ipsum viz vxori si toto tpe vite sue ipse vir nõ petijt: añ ergo nõ videť ꝑsumi donatio siue remissio quaz cõsiderat Pe. de bella. Aduerte tñ qz forte intentio Pe. nõ fuit illa quaz ꝑsupponit Bar. q; censeanť donati fructus ⁊ c. sed q; vir censeatur onera matrimonij sustinere magis ex affectione maritali: ⁊ sic contẽplatione ipsius vxoris q; intuitu dotis vel alio ad qđ. d.l.qđ in vxorem. C. de neg. gest. Ex quo sequiť q; ꝓpter hoc nõ incurritur irregularis moza ꝑ ipsam mulierem: qz nõ ad hũc effectũ vir sustinuit onera mrimonij ⁊ sic implenit ꝯctum ꝑ pte sua. actus.n. agentis nõ opanť vltra eius intentionẽ. l. nõ oie. ff. si cer. pet. ⁊ in.l.j.§.euz. ff. de cõsti. pecu. ibi qm̃ nõ aio constituentis ⁊ c. Et si dixeris q; ex hoc sequiť q; vir videatur remisisse ⁊ donasse fructus siue accessiones dotis. rñdeo q; nõ est veruz q; hoc sequať Sed bene sequiť q; ꝑstando alimẽta ⁊ nõ petẽdo fructus nõ debeanť ipsi fructus nõ qz censeanť donati: sed qz cum nõ fuerint petiti nõ fuit mulier in mora: ⁊ per ꝓns nõ fuerunt nec sunt ab ea debiti ipsi fructus. Implemẽtum ergo in his terminis nõ facit ꝯbi moraz qz nõ fit ad hũc effectũ interpellatio aut aliud ex quo soleť ꝯbi mora ꝓpter quaz debenť huiusmodi accessiones nõ intervenit ergo nõ debenť: ⁊ ista est intentio Cy. ⁊ Bal. in.d.§. ꝑterea. ⁊ q̃uis illud qđ erogatur ꝑ alimẽtis videať donatuz hoc nõ est a iure imꝓbatũ: vt.d.l.qđ in vxorez. de quo tñ dic vt ibi ꝑ doc. Quicqd tñ sit de dictis Pet. ⁊ ẽt Andre. de pi. Quãtum est in ꝓposito articulo ẽt seposita ꝓsideratiõe Andre. ⁊ Pe. de bella. cõstat ex alijs multis. ſ. dictis ⁊ deductis q; sic adductũ ꝑ glo. de ꝯctu emptionis ⁊ venditionis nõ ꝓcludit in ꝓposito ⁊ aliud vt dictũ fuit nõ est qđ ꝑbet opi. ipsius glo. ꝯ quaz satis intrepide in puncto iuris põt teneri q; solum implementum viri nõ sufficiat ad constituẽduz ipsaz mulierem obligataz ad dotẽ in mora irregulari: ⁊ sic ad faciendũ vt teneatur ad huiusmodi fructus ⁊ accessiones: imo qđ est quid maius põt satis ꝓbabiliter teneri q; nec per lapsuz biennij ipsa mulier constituať in mora: ⁊ sic q; §. ꝑterea. disponẽs hoc in extraneo nõ bẽat locum in muliere ex rõnibus. ſ. adductis. ad cõꝓbationez q; non cadit extensio de ꝯctu emptionis ⁊ venditionis ad ꝯctum dotis in hac mã. omnes. n. dicte rõnes bene ꝓcludũt q; nec de eo qđ disponiť respectu more incurrende per exneuz ꝑ lapsuz biennij debeat fieri extensio ad mulierez: vt pariformiter per lapsuz biennij ipsa cõstituatur in mora: lz Bart. cũ sequacibus voluerit q; nõ fiat extensio in his terminis de exneo ad mulierem ad differendum vsq; ad biennium moraz mulieris quasi prius ꝯbatur qđ ꝓri fuit deductum nõ ꝓcedere. Non ergo ad effectum nõ differendi moraz: sed ad effectum ipsaz nõ incurrendi ẽt per lapsum biennij per ipsaz mulierẽ nõ est fienda extensio illius. § ꝑterea. de exneo ad mulierez ſm hanc opi. quã vt. ſ. tetigi. tẽtat tenere ẽt Saly. in.d.§. ꝑterea. lz nõ ita deducat: ꝑut. ſ. deductũ apparet. Sz si ꝓpter auctoritatẽ gl. hic By. Bar. ⁊ aliox qui sequunť glo. volumus tenere aliã opi. illa est ampliada etiaz ad patrez mulieris: ⁊ ad oẽm aliam personã que de necessitate bz dotare mulierez vt si promisit ⁊ nõ prestitit dotez ex impleméto viri citra aliam interpellationem ꝯ talem moza cõmittať: qz oino est eadem rõ que pertinẽtes hanc opi. assignať in ipsa muliere: vt ẽt. ſ. dixi. Itẽ amplia hanc opi. quantũcũq; ẽt vel pater vel alia ꝑsona de necessitate dotem ꝓmittens nõ fuerit in culpa ipsam dotem nõ dandi: vt qz erat remissa declaranda in arbitriuz alterius vel remissa estimatio rei date ꝑ dote vel pro parte dotis ꝓmisse in quantitate ⁊ ille distulit declarare: vt nihilominus si vir interim sustinuit onera matrimonij sibi debeãtur fructus siue interesse dotis: postea declarate ꝑ tpe quo ipsam nõ habuit: vt.n. ſ. dixi. huiusmodi fructus ⁊ accessiones debenť in hac materia: ex ĩplemento ẽt nulla mora intercurriente. dicit tex. in.d.l.curabit. ex quo cum si. arguitur ad ipsam dotẽ que. l. in tñ ꝓcedit q; ꝑ multos dubitať

an etiam

an etiã dilatione ex conuentione partiũ pendente debeant huiusmodi vsure siue accessiões. de quo dixi in.c.ꝓquestus. ⁊ in.c.salubriter. de vsu. ⁊ aliquid ẽt in.l.in insulam.§.vsuras.ff.eo. Quantũ tñ est in dote vel estimatione rei dotalis remissa in arbitrium siue declarationẽ alterius ꝙ fructus siue accessiones debeant viro substinenti onera matrimonij: ẽt ꝓ tpe quo nõ fuit facta declaratio: vñ hoc satis ꝓcedere post tps datum p partes ad declarandũ vel verisimiliter intellectuz. ff. illud aũt tps videret dubiũ tenendo ꝙ in terminis. l. curabit. cum fi. nõ debeant vsure siue accessiones dilatione ⁊ termino p partes dato pẽdẽte. Limita pri mo banc opi. in exneo ꝓmittente dotẽ ꝓ muliere ꝑ quẽ nõ ꝑbitur hec mora irregularis nisi per lapsuz biẽnij: vt. d.§. ꝓterea. regularis aũt nõ est dubium ꝙ per quẽlibet incurritur per interpellationez. Scõo limita etiã in muliere ꝓmittente dotẽ vel in alio ꝓmittente ex necessitate non percipiente fructus dotis ꝓmisse nõ solute quasi vt. s. fuit tactuz mora ista irregularis nõ faciat quem teneri de percipiendis: ex his que dicit hec glo. in hac tertia pte. duz hoc vno modo intelligit hũc tex. qõ est magni effectus si ꝓcedit: vt .ff. retigi. ideo de hoc dic. vt hic p Modernos ⁊ Moderniores. Tertio limita vbi ꝓ parte mulieris dos fuit oblata ⁊ per virũ nõ accepta: vt in hac glo. fm ꝙ alio mõ intelligit hũc tex. qõ ẽt nõ tranfit sine dubio vt facile ẽt ex ꝓdictis
14 patere põt: ideo de hoc ẽt dic vt hic p doc. † Extra gl. bar. post By. inducit hũc tex. ad. q. de ambassiatore reuerso in tertijs: an debeat hre salarium ꝓ pte illius diei vel ꝓ tota die. de qua etiam dic: vt hic latius per doc.

1 **J ante nuptias.** †Vbi ꝓcedit traditio noie dotis ⁊ nuptie subsequũt annus ex die nuptiarum dinumerat siue incipit. Et fructus añ nuptias ꝓceptos nõ lucrat maritus: sz augent dotẽ. Dinidit in tres ptes. In quaꝝ duabus ꝓmis ponunt duo dicta. In tertia ponit quedã illatio siue effectus resultans ex primo dicto. Scõa ibi. Idẽ in ceteris annis. Tertia ibi. Hã si añ
2 nuptias ⁊c. ¶ †No. ibi ex die nuptiaꝝ ad eundẽ diez sequẽtis anni ⁊c. ꝙ eo die anni cõis quo incipit ãnus emergens eodẽ die anni sequẽtis cõis finitur ipse annus emergens. de tali. n. anno emergẽti hic fit decisio qñ incipiat ⁊ qñ finiat ꝗuis hita cõsideratione ad annum cõem: vñ illa verba ad eundẽ diẽ sequẽtis anni ⁊c. Intelligunt de anno cõi. illa aũt verba computãdus est annus ⁊c. Intelligunt de anno emergẽti cõsiderato circa acqsitionẽ ⁊ diuisionez
5 fructuũ rei in dotẽ date. †Et sic facit optie iste tex. ꝙ si dat terminus anni ꝙ intelligit de anno tot diez quot est ãnus cõis cuz finiat in eo die sequentis anni quo incepit in ipso anno precedẽte: ⁊ sic cõputato tpe ꝑmi anni vsqz ad finem ⁊ ꝓncipio sequẽtis vsqz ad diez quo in ꝑcedente incepit annus emergens est tps vnius integri anni cõis. quot ergo diez est annus cõis: est ẽt annus emergẽs: ⁊ sic. cccl xv. vt. l. ista vulneratus. s. ad. l. aq. ⁊. l. cuz heres. §. sticbus. ff. de sta.
4 lib. †Facit ẽt iste tex. arguendo de anno ad mensem vt tot dierũ censeat mensis quot est ille in quo terminus mensis assignatur cũ finiat eo die sequentis mẽsis quo incepit in ꝑcedente: vt hic de anno. ad b gl. no. in. c. ꝗ sit. de elec. li. vj. ꝓ qua facit iste tex. glo. aũt in ver. sexaginta dies. in. l. fi. in ꝑn. C. ō iu. deli. vult ꝙ qlibz mẽsis intelligat de. xxx. diebus sed verior est pre. gl. in. d. c. ꝗ sit. quã sequit Bar. in. l. cum
5 dissertus. ff. de ver. sig. ⁊ Imo. ⁊ Alex. s. l. pri. ¶ † No. ij. ꝙ lz. s. l. pri. dicat funduz effici dotale a die traditiõis ⁊ ab illo tpe fructus incipere cedere lucro ipsius viri: tñ id ꝓcedit precedẽtibus nuptijs ipsaz traditionẽ: secus si ipsa traditio ꝑcedat ipas nuptias: qz tũc a die celebrataꝝ nuptiaꝝ incipit annus lucrandoꝝ fructuũ: vt est b tex. no. ⁊ habet p glo. ⁊ doc. s. l. pri. vbi visum fuit ꝙ duo sunt necessaria nuptie ⁊ traditio dotis in hac mã: vbi ergo ꝑcedũt nuptie annus dinumerat a die traditionis: dic tu vel a tpe more pro parte debẽtis dotẽ vel a die impleméti ꝓ pte ipsius viri. fz ꝙ. s. l. pri. dictũ fuit. Vbi aũt ꝑcedit traditio: ⁊ tunc annus dinumerat a die nuptiaꝝ. Et qõ dr in ꝑmo anno idem est dicendũ in sequẽtibus: ⁊ sic in vltimo vt sciamus ꝓ quota parte vltimi anni durauit mrimoniuz: ⁊ sic ꝓ quota parte fructus cesserint lucro viri ⁊ ꝓ quota pte debeat restitui: ⁊ hoc vult iste tex. in ver. in ceteris ⁊ c. vbi ẽt glosella in ver. observat. regulant. n. anni sequentes a ꝑmo. de quo si non esset memoria qd tũc dicendũ dictum fuit. s. l. pri. sup gl. j.
6 ¶ †No. ij. fm Bal. Imo. ⁊ alios ꝙ caute. J. ꝓ. facit hic mentionẽ de die nuptiaꝝ nõ de die ꝑcti mrimonij quasi intellexerit de die festiuitatis ipsaꝝ nuptiaꝝ: vt. l. sancimus. .C. de nup. a dicto. n. die vir fm Bal. incipit substinere onera mrimonij ꝓpter que iura sibi deferunt lucrũ fructuum: nõ. n. sufficit simplr esse ꝑctuz mrimoniuz: sz requirit virum
7 subire onera mrimonij: vt vidimus ẽt. s. l. pri. †Et pari rõne videt dicendũ ꝙ si statutũ viro deferat lucruz dotis vel partis ipsius ꝑdecedente vxore in mrimonio debeat intelligi si decedit post traductionẽ: ⁊ sic post festiuitatẽ nuptiarũ quasi tũc re ipsa matrimoniuz dicat ꝑctum: ⁊ qz ex quo tunc vir incipit substinere onera mrimonij equuz vr ꝙ sibi deferat dictũ lucrũ nõ añ ⁊ hoc vr esse de mẽte ipsius bal.
8 hic exponentis: vt pri. est dictũ hũc tex.[a] sed aliud videtur velle. in. d. l. sancimus. vbi illũ tex. nõ vr itelligere respectu traductionis. dum loquit de festiuitate nuptiaꝝ: in qua re ipsa ꝓbat tex. adim pleri vota nuptiaꝝ: sz vr intelligere de tpe veri ꝑcti matrimonij: qõ re ipsa ꝑbitur ⁊ adimpletur citra traductionẽ: tũc. n. est quedã festiuitas ⁊ iocũditas ⁊ letitia: ⁊ sic deducit ꝙ ille tex. nõ faciat ad. d. q. vt vir nõ lucret dotẽ nisi post traductionẽ stante dicto statuto: non tñ alr. d. q. decidit: sz se remittit ad Bar. in. l. nihil. j. rei amo. de quo meminit ẽt hic Pau. q tãgit. d q. ⁊ inclinat ꝙ vir lucret dotez. ẽt añ traductionẽ vigore dicti statuti si mulier erat desponsata p verba de pñti. secus si p verba de futuro ad qõ ẽt adducit Bal. ita tenentẽ p illũ tex. in. l. deo nobis .C. de epi. ⁊ cle. ⁊ lz nõ alleget idez videt b velle Bal. in fi. post Gui. in. l. nõ sine. C. de bo. qz li. quẽ articulũ late ꝓsequit hic Are. sed Alex. remissiue ptransit. Ex quo dicit hic esse
8 extra locũ ⁊ mãm suaz. †Facit etiã iste tex. vt. s. ꝑderatus. ꝙ si statutũ facit mentionẽ de filia nupta vel maritata excludenda a successiõe stante masculo ꝙ nõ excludat desponsata p verba de futuro: cũ tunc nõ sit festiuitas nuptiaruz: ⁊ sic nõ est tunc ꝓprie nupta: lz alr se videat hre cõis vsus loquẽdi: ⁊ ita tz hic Pau. post Cy. in. l. nõ sine. C. de bo. qz li. ⁊ sequit b Are. qui plus vr velle ꝙ nec desponsata p verba de pñti: adhuc tñ nõ traducta p virũ tpe delate successiõis excludit vigore dicti statuti cũ ẽt ipsa nõ dicat nupta ante traductionẽ intelligẽdo nuptias ⁊ sic nuptã: tũc qñ est festiuitas traductiõis: nõ tñ se firmat in b vltimo ipe Are. ⁊ merito cũ lz in tex. nro verbũ nuptias importet festiuitatez nuptiaꝝ tpe traductiõis rõne subiecte mãe q̃ vult ꝙ fructꝰ cedant lucro viri tpe quo incipit substinere onera mrimõ vt. s. fuit dictũ. nõ sic vr ee in alia mã. vt declarat Bal. in. d. .l. sancimus. vide quo ad hãc. q. dicta in rubrica de sponsa.
9 †Vbi ẽt de alia. q. quã tãgit ẽt Pau. qd si statutũ excludat dotataz. an cadat esse vel dici dotataz ad effectũ excludẽdi añ ꝑctũ mrimoniũ vel saltẽ añ ꝑcta sponsalia p verba de futuro. ff. qua. q. plene p Bar. in. l. titio centũ. §. titio genero. de ꝙdi. ⁊ de. tetigi de ambabus istis. q. in disputatiõe mea incipiẽte pusinus qdaz. in scõo dubio. in vl. fundamẽto par
10 tis negatiue in quarta col. ⁊ seq. ¶ †No. vlt. ex hoc tex. ꝙ fructus ꝓcepti ex re data noie dotis añ nuptias celebrataꝝ augent ipsaz dotẽ ⁊ restituẽdi sunt solu. matri. put reliquũ dotis ad idem. l. dotis fructus. ff. de iur. do. ⁊ l. diuortio. §. itez si messes. j. eo. que allegant in glo. fi. Et ex hoc hẽs fm Bal. ꝙ vltra formaz ꝓmissionis aliqd plus est in dote pp istos fructus. ¶ Glo. fi. in ꝑn. tacite op. ꝙ fructus ꝓcepti ex re data in dotẽ añ secutas nuptias vere sunt ipsius dotis .i. augent ipsaz dotẽ: vt. d. l. dotis fructus. ⁊. d. §. itez si messes ⁊c. ⁊ sic nõ vr ꝓgruere qõ dicit tex. ꝙ sunt quasi dotis.
11 †Et rñ. glo. ꝙ illud quasi est expressiuum veritatis hic: non aũt nota improprietatis: ad qõ lz gl. nihil alleget Bar. allegat plura iura de quibus hic p ipsum: ⁊ aliqd de hac dictiõe
12 etiã hic p Are. ſ † In scõa pte que incipit ibi. Sed quid si

[a] ¶ hunc tex. Quẽ vide etiã b. in fi. q tangit vnum verbum de hac. q.

puella ⁊c.glo.querit ⁊ rñ.prout in ea.Que ſatis videtur adherere opinioni Azo.cum equitas preferatur rigori:vt .l.placuit.C.de iudi.clarius tamen banc opinionez firmat glo.in.d.l.dotis fructus.in princi.ℏm qđ hic preſupponit Bar. Sed tu aduerte quia imo ibi glo.ſimpliciter firmat contrariam opinionez ꝙ vir quantuncūq; ſubſtinens onera mulieris:tñ ante matrimonium nō lucret fructus rerū noie dotis data:ſed gl.in.l.ij.C.ō do.pmiſ.de qua memi nit hic Bar.⁊ Bal.firmat banc opi.quā ex eqtate approbat hic Azo.⁊ Spe.in ti.ō do.poſt diuor.reſti.§.fi.ver.qđ ſi mulier.⁊ ſatis vī cōcordare ibi Jo.an.q nihil circa hoc addit vbi dicit. By.aūt diſtinguit. An vir credebat matrimoniū tenere cū muliere:cū qua nō tenebat ⁊ ſi tali credulitate motus ipſaꝫ exhibuit ⁊ ꝓcedit opi.Azo.vt lucret fructus reꝫ noie dotis datarū. Aut ſciebat matrimonium nō tenere:⁊ tūc ꝓcedit alia opi.ꝑ qua eſt caſus i in.l.in in ſulaꝫ.§.fructus.J.eo.niſi aliud pactū ſit ō ipſis fructibus:vt d.l.dotis fructus. Et cū By.tranſit Ly.in.d.l.ij.in eo qđ dicit in ꝓmo caſu. Sz circa ſcām caſum addit ꝙ lz alr non ſit pactuz:oino vir lucrat fructus ex preſumpta donatione quā vī mulier velle facere de ipſis fructibus tradēdo noie dotis res adhuc nō ꝯcto vel nō ſubſiſtente mrimonio:quę ꝓſumptio donationis oriť ex eo qđ alr dicit ꝙ bñfacientibus bñfacere debemus:iuxta.l.ſz ſi.l.§.cōſuluit.ſ.ō per.be. ⁊ c.cū inofficijs.de teſta.cū concordan.⁊ ſic Ly.vult vltra By.ꝙ nō ſoluz exꝑſſa donatōe:hoc eſt pacto exꝑſſo interueniente de lucrandis fructibus ꝑ virū ipſos lucret in his terminis:ſz ēt tacita reſultante ex dicta ꝓſumptiōe qz bñfacientibus ⁊c̄.Bar.in pupilla in qua loqť iſta gl.reprobat ⁊ By.⁊ Ly.in eo qđ volunt ꝙ expreſſa vel tacita talis pupille volūtate:⁊ ſic donatiōe vir poſſit fructus lucrari. ℏcū etiā cū decreto iudicis ipſa pupilla non poſſit donare:imo nec ipſa pōt ſibi dotez ꝓſtituere:vt.ſ.de iu.do.l.ſiue gnālis. ⁊ l.ſeq.vbi gl.⁊ l.lex que tutores.C.de admi.tu.facit etiā .l.predia.C.de pre.mino.vbi eꝯ in viro minore diſponit ꝙ nō poſſit añ nuptiaſ donationē facere ipſi mulieri. ª Jn maiore aūt Bar.approbat dictū By.⁊ Ly.⁊ ita dicit ꝓcedere gl.in.d.l.ij.C.de do.ꝓmiſ.⁊ d.l.in inſulā.§.vſuras.J.eo. Et ſic Bar.in minore.l.in pupilla tenet indiſtincte Ꝯ opi. Azo.⁊ ſic ēt in viro ignoranter talez ducente cū ponderet ꝙ talis nō pōt donare⁊ dotez ſibi cōſtituere.Ꝯ quā opionē vt vir nō lucreť:dicit Bar.eſſe caſum in.l.pe.§.iul.J.qđ fal. tu.aucto.qui tñ tex.loquiť in lucro dotis.⁊ loquiť in pñe q ipſaꝫ dedit ꝑ filia minore.xij.annis.quaz permiſit vir̄ perducere:mā ſi dolo nō facit id pater:nō lucrat maritus dotē vel partē ipſius vigore pacti. Et ſic ille tex.nō videť facere ad banc mām. Et ſi ille tex.loqueret in lucro fructuz faceret Ꝯ id qđ firmat Bar.poſt antiquos in muliere maiore: ſi.n.in patre tradente nuptui filiaz minorez.xij.annis.⁊ tradente dotē ꝑ tali filia ipſi viro nō preſumiť ſiue nō cōſideratur donatio fructuz eadem rōne eſt dicenduz in muliere maiore tradente dotem añ nuptias celebratas ipſi viro qui ipſam exhibet vt non cedat donatio:cum etiā in patre pupille militet rō ꝙ benefaciēti bñfacere velle videat:⁊ tñ in eo nō ꝓſumereť donatio ſi ille tex.vt dixi loqreť reſpectu fructuū:⁊ ꝙ ille tex.nō loquat reſpectu fructuum.aduertit hic Bal.ſed gl.ibi illud qđ ibidez diſponiť reſpectu ſubſtātie dotis.vult bñe locuz reſpectu acceſſionis fructuum:⁊ ſic vult ꝙ niſi accedente dolo pñs fructus non cedant lucro ipſius viri:⁊ ſic illa gl. put ēt ponderat ħ Bal.pcīſe tz ꝓmā opi.de qua hic in gl.quā de iure veriorē:dicit Bal.qz equitas de qua loquiť Azo.nō eſt eqtas ſcripta:iō ius ſcriptuz ꝓualet eqtati nō ſcripte:vt.C.de.ll.l.j. Dicit tñ Bal.ꝙ opinio Azo.cōiter obſeruat Jmo.ēt de iure dicit ipſam poſſe ſaluari. Jn aliquibuſ caſibus ꝓmus eſt ſi mulier eēt maior xxv.annis.⁊ ſolū eſſent cū ea Ꝯcta ſponſalia ꝑ verba de futuro citra ſecutaz copulaz.ipſa.n.ſecuta trāſiſſent in matrimoniū:vt de ſponſa.c.ia qui.⁊ c.ſi.cū ſi.nam ſi talis mulier tradidit viro dotē:⁊ vir eius onera ſubſtinuit vī data vt lucret fructus quaſi dote data ad dictū effectuz.ar.d.§.cōſulnit.cū ſi. Et idem ⁊ multo fortius eſſet:ſi eēt factū pactū de lucro fructuū:vt.d.l.dotis.⁊ iſte erit ſcūs caſus in quo poterit opinio Azo.ꝓcedere ēt de iure. Tertius eſt ℏm Jmo. ſi vir putabat mulierez maiorez.xij.annis ex aſpectu fortemaz tūc ꝓpter bonaz fidē vī ꝙ lucreť fructus.ar.d.l.in inſulaz.§.fructus.ſaltez ſi dos fuit data cū auctoritate tutoris⁊ decreto iudicis:iuxta.d.l.lex que tutores.⁊ no.in.l.titia.ſ. de iu.do. Jmmo hoc caſu ℏz Jmo.vī poſſe tollerari pactū expreſſuz de lucrādis fructibus ꝑ virū ēt ꝙ ipſe ſciat mulierez minorem.xij.annis cū videat ſubeſſe iuſta cā:⁊ ſolūmō alienať fructus qui ſeruādo ſeruari nō poſſit.ar.l.cū plures.§.pe.J.de admi.tu.⁊ ſic vī ꝙ interueniente auctoritate tutoris ⁊ decreto iudicis poſſit tale pactū de lucrandis dictis fructibus iniri. Et fortē ēt ℏz Jmo.in his terminis eſt dicenduz ꝙ videat tacite hoc agi.arg.d.§.cōſuluit.cum ſi. hoc tñ vltimum eſt magis dubiū.dicit Jmo.qui in effectu ꝓmam opi.glo.vult hñe locū in pupilla traducta tradente dotez citra auctoritatē tutoris ⁊ decretū iudicis:vel etiam predictis interueniētibus citra aliud exꝑſſum pactū de lucrandis fructibus:lz in hoc caſu nihil clare firmet:vt pz ex ſuis vltimis dictis ꝓxi.relatis.qui implicat ꝯrietatez in eo qđ dicit vir̄ putare mulierez minorez.xij.annis in qua recipit dotē cū auctoritate tutoris ⁊ decreto iudicis:naz ex eo qđ videt ipſaꝫ hñe tutorez dz ſcire eaz pupillaz ℙau.ō cabic indiſtin.reprobat opi.Azo.quā deducit etiaz de eqtate nō ꝓcedere.quid.n.dicit ipſe ſi fructus reꝫ noie dotis datarū multū valent:⁊ tñ vir paꝫ expēdit nō eſt equuz ꝙ vir eos lucreť:ſed ſolū q̄tenus expendit:vt.d.l.in inſulaz.§.fructus.qui bñ facit ad ꝓpoſitū.⁊ no.hoc dictū qz tollit etiaz illud qđ dicūt Ly.⁊ alij de ꝓſumpta donatiōe:illa rōne vt bñfacienti ⁊c̄.naz illa rō vadit ad tantū quātū expēdiť per vir̄ nō ad oēs fructus:⁊ ſic ēt facit Ꝯ Bar.dum id qđ dicit Ly.firmat in ſponſa maiore. Et nō vī puella vbi eius tutor poſſe p̄indicare donando fructus vltraq; maritus ſubeat expenſas. Tenet ergo ℙau.ꝓmam opinionē glo.hac adhibita declaratione ſiue diſtin.ꝙ ſi puella traducta erat ꝓxima pubertati ⁊ malitia ſupplebat etatē.ar.l.ſi alterius. .C.ſi mi.ſe.maio.di.quia citius pubeſcit vna Ꝯ altera:ad qđ ēt.c.de illis.⁊ c.fina.de deſpon.impu.cum ſi ſi cum talis ſecuta eſt copula eſt effecta vera vxor:ad qđ vltra ipſuz.d. .c.ia qui.⁊ d.c.ſi. Et ꝓpterea vir lucrabiť oēs fructus:put ſi eſſet pfecte etatis ipſa mulier:qz verus maritus eſt:vñ dz lucrari indiſtin.fructus per.l.ꝓ oneribus.C.ō iu.do.cū ſi. vbi ita regulariter ⁊ indiſtincte ſtatuiť in vero viro:vnde non ſolū ex equitate:ſed ēt de rigore vir lucrabitur fructus ⁊ non procedet hoc caſu prima opinio glo. Si vero malitia nō ſupplebat etatē in tali puella traducta:⁊ ſic cum ea non fuit ſecuta copula carnalis:adeo ꝙ non fuit effecta vera vxor etiam ꝙ cum tali fuerint contracta ſponſalia de preſenti:nam iuris interpetratione tranſeunt ſiue reſoluuntur in ſponſalia de futuro:vt.c.j.de deſponſa.impu.lib.vj. Et ſi vir erranit in facto:quia credebat ipſam eſſe etatis legitime. Et ſic ipſam traduxit ⁊ alimentauit:iuxta.l.iij. .ſ.de ritu nuptia.⁊ ℏm ℙau.vir lucratur fructus dotis ſibi date:non tamen lucratur vt maritus:ſed tamquam bonefidei poſſeſſor inter que eſt longa differentia:quia hoc caſu quando vt bonefidei poſſeſſor lucratur:ſi fructus extarent vel ſi eſſent conſumpti ipſe vir eſſet effectus locupletior tenetur eos reſtituere:ſecus ſi eſſent conſumpti ⁊ ipſe non eſſet effectus locupletior quia ipſos lucratur pro cultura ⁊ cura:vt.§.ſi quis a non domino.inſtitu.de re.dini. ⁊ plene per docto.in.l.ex diuerſo.ſ.de rei vendica.⁊ in.l. certum.C.eo.⁊ in.c.grauis.de reſtitutio.ſpoliato. Sed ſi lucraretur vt maritus lucraretur etiam ſi extarent vel ſi conſumptis ipſe eſſet effectus locupletior. Si vero vir traducens talem puellam etatis non legitime ſcit eam non eē etatis legitime:⁊ tunc non lucratur aliquid de fructibus ⁊ ſic nec etiam vt bonefidei poſſeſſor cum non ſit:ſed quatenus in ea neceſſario impendit pōt de fructibus retinere vel cum ipſis compenſare:vt.dicto.§.fructus.l.in inſulam. J.eodem.nam etiam malefidei poſſeſſor neceſſarias impēſas deducit: vt.l.domum. in fi.C.de rei vendica. Si vero vir:vt.ſ.

a Mulieri. Et vltra Bart. ꝙ minor ēt cū decreto nō poſſit donare eſt tex. in.l. fi.§.j. .C.ſi maior factus alie. fac.ra. habz loquatur in inobilibus:tñ Bar.eſt intentionis ꝙ ꝓcedat ēt inobilibus:⁊ ſic i fructibus.

vir vt supra sciens fecit aliquas expensas non necessarias vt vestes ptiosas iocalia ꝛ hmõi:ꝛ tunc tales expensas nõ deduceret defructibus:sed illas retineret tales quales sũt iuxta ea que in sili hñr in.l.in fundo.s.de rei ven. Et licet Pau. nõ explicet qd si traducaꝫ maior adhuc tñ non desponsata per verba de pñti que exhibeaꝫ per aliqõ tps anteq̃ desponseꝫ vel ocurriaꝫ cum ea ad copulã tñ satis etiã in ista vꝝ esse huius intentionis q̃ vir non lucreꝫ fructus: sed q̃ soluz possit defructibus deducere necessarias expensas factas in talem mulierem. Sed Bal.ꝛ Saly.in.d.l.ij. .C.de do.in maiore traducta que vxor esse pót ꝛ que quasi dotem tradidit tenere videnꝫ opi. By.ꝛ Ly.q̃ ex pacto expsso vel ex psumpta donatione vir lucreꝫ fructus ex eadem eqtate qua ipsos lucrareꝫ qñ exhiberet veram vxorẽ nam cum talis mulier possit dotem pstituere ꝛ donare de ea censendũ est vt de vera vxore. ar.C.de bo. qs li.l.non sine. Si aũt lz traducta non traderet aliqd noie dotis talis mulier maior:ꝛ tunc vir qui ipsam exhibuit.i.alimentauit non dz hre nec fructus nec vsuras:qr nec mulier vꝝ psenti re q̃ bẽat ex quo non tradit aliqd noie dotis ꝛ vir sibi hz imputare qui sciens se non teneri sponsaz exhibuit:ꝛ hoc nisi aliud inter ipsos sponsos conuenit.ar.d.l.dotis fructus. ꝛ hoc casu pcedit glo.in.d.l.ij.ꝺm Saly.ibidem . Qui declarat quid in muliere maiore traducta que vxor esse non possit an vir lucreꝫ fructus rerum noie dotis sibi datarum. Aũt.n.non duxit eam in vxorez:sed tñ desponsauit ꝛ exhibuit:ꝛ idez qõ supra dcñ est in illa que vxor esse pót pcludit si erat talis etatis q̃ poterat bona sua alienare ꝛ sponsus fuit ignorans q̃ non posset esse vxor . Si aũt talez que non poterat esse vxor defacto duxit in vxorez . Et tunc aut mrimoniuz non poterat esse ex defectu seruilis pdictionis quam vir ignorauit ꝛ remittit se ꝛ dicit dõm hoc casu : vt in.d.l.in insulã.§.j.Quid autẽ si ex alio defectu q̃z seruilis pdictionis vel minoris etatis non poterat esse mrimoniuz cum ea quam defacto duxit in vxorem Saly.non declarat quid tunc dõm sit defructibus rerum pro dote noie dotis datarũ pceptis per ipm virũ.Sed late psequit articulum quid qñ traducit minor.xij. annis . Et si a sciente traducit transit cum glo. nra By.ꝛ aliis q̃ vir non lucreꝫ fructus ꝛ adhunc casuz facit.d.l.pe.§.iulianus.qõ fal.tu. aucto.ꝛ ideo ꝺm ipm male per Bar.inducit ꝯ By.qr Bar.arguit de casu scientie ad casum ignorantie qui sunt casus ꝓrsus diuersi:sed suuz dcñ pcederet si.§.iulianus. (put ipse Saly. psupponit) loqueretur in muliere ꝯbẽte auctẽ tutoris:ex hoc pstitisset viro q̃ erat pupilla:sed tex.loquit vbi pater filiam minorẽ.xij.annis tradidit nuptuiꝛ voluit traduci p virũ in eius familiã qõ potuit fieri per virũ ignorantẽ etatem mulieris:ꝛ tñ tex.ibi vult virum non lucrari aliqd de bis que lucratus fuisset si vere mrimoniũ fuisset nisi pater fuerit in dolo.Et sic ille tex.facit etiaz ad casum in quo pupilla ab ignorãte traducitur. In quo tamen casu ipse Saly.sic concludit . Qõ aut ista pupilla fuit dotata ab eñeo ꝛ tunc vir ignorans minorem qui ipsam traduxit ꝛ exhibuit lucratur fructus rei nomine dotis date:maxime vbi pactum interceſſisset : qui tamen adhunc casum quando ab extraneo dotata fuit q̃ tunc vir etiam citra pactum fructus lucretur nihil allegat:aut fuit dotata a se ipsa nullo tutore auctore:ꝛ tunc ex quo vir recipit ab ea vt habili ad ꝯbendum mrimonium:ꝛ silr lucratur fructus:ꝛ procedit opinio By.ꝺm Saly.Et rñ.ad rõnem quam in ꝯrium Bar. q̃ pupilla non pót dotem constituere : nam fatetur hoc pcedere vere.ideo talis non est vera dos: sed est quasi dos cuius fructus ipse vir lucratur ꝓpter suam bonam fidem q̃ talis esset habilis ad ꝯbendum mrimonium prout ipse vir lucratus fuisset si fuisset vere dos . Et saltem dicit q̃ hoc casu lucraꝫ psumptos per.d.§.fructus.l.in insulaz. de non cõsumptis: vero lz dicat posse dubitari : attñ dicit virum posse de ipsis retinere vsq̃ ad ꝓcurrentem quantitatem expensarũ factarũ pro ipsa muliere ꝛ pro colligendis ipsis fructibus.ar.§.vsuras.d.l.insulam.ꝛ.s.de eo per quez fac.erit.l.fi.ꝛ.s.de condi. inde.l.si in arca. Quinimo ꝺm ipsum forte lucrabiꝫ oẽs fructus etiam non psumptos ne ipse vir remaneat deceptus a muliere que se ipsam : vt maiorem passa est traduci.ar.d.l.si alterius.C.si mi.se maio.dixe.cum si. Si aũt talis pupilla fuit dotata a tutore.ꝛ tunc ex quo vir sciens ipsam inhabilez traducit non lucratur fructus:qr est quid sibi imputetur q̃ sciens talez traducat:ꝛ sic tunc stamus in regula.l.nostre.ꝛ pcedentis limitat tñ ꝓut By.nisi pactum delucrandis talibus fructibus interuenisset auctem tutoris veri ꝛ alijs sollẽnitatibus requisitis interuenientibus.Sed si talis tutor esset falsus nõ cuius auctẽ tale pactum interueniret:tunc.n.non preiudicaretur pupille : ꝛ ita ꝓcedunt no. in.d.l.pe.§.iulianus.ꝯ qõ fal.tu. sed tenebiꝫ ipse tutor ex illo edicto. Et forte illo non exñte soluendo ꝺm Saly.succurreꝫ viro aduersus mulierem per doli exceptionẽ seu retentionẽ.ar.d.l.fi.s.de eo per quẽ fac.erit. Alex.hic in muliere maiore expsse dante fructus rerum datarũ noie dotis anteq̃ cum ea ꝯhaꝫ per verba de pñti ꝛ psumeꝫ mrimonium tz q̃ ipsos fructus lucretur ipse vir qui ipsaz exhibet per.d.l.dotis fructus. Si autez expsse talis mulier non donauit tales fructus:ꝛ tunc non tz q̃ inducaꝫ psumpta donatio : nam ex quo vir hz in in manibus fructus ptinentes ad mulierem censeꝫ de ipsis ipsam alere non de suo per.l.mensennius.de nego.ge.cum si.vnde cum ipse vir nihil ipsi mulieri det de ꝓprio ipsius viri,p dictis expensis nõ cadit psumptio donatõis sumpta ex.d.§.consulunt.ꝛ .l.si vero non remunerandi.§.inde papinianus.s.manda.habetur per Barto.ꝛ alios in.l. que dotis.ꝯ.eo.In minore autem tenet cum Bar.q̃ non cadat expresse donatio:ꝛ sic multo minus tacita ꝛ presumpta quicquid aliud dixerint Imo.ꝛ Ro. quos ipse reprobat respondens ad.l.j.C.si aduer.do.vbi ꝓ ipsis fit fundamentuz q̃ in huiusmodi fructibus valeat donatio : naz ille tex. loquitur vbi cum auctoritate curatoris ꝛ congruenti moderatione ꝛc̃.quod est dicere q̃ in proposito valeret si fieret expresse vel presumeretur si non fieret expresse vsq̃ ad quantitatem expensarum factarum necessario vel vtiliter pro ipsa muliere:nam vsq̃ addictam quantitatem vult q̃ vir lucretur fructus etiam q̃ fuerit sciens matrimonium non esse legitime contractum cum tali minore. Vbi autez ignoraret:ꝛ tunc tenet q̃ lucretur fructus ꝓsumptos non tanq̃ maritus:sed tanq̃ bone fidei possessor ꝺm quod supra relatum fuit velle Pau.cuz cuius opinione in effectu ipse Alex.transit licet de ipso mentionem non faciat Are. hic tenet etiam cum Barto.contra Imo.ꝛ Roma.q̃ pupilla non possit etiam fructus donare.Et q̃ propterea pactum factum de lucrandis fructibus per virum non subsistat:nisi vsq̃ ad concurrentez quantitatem onerum de quibus supportandis per virum pactum ꝛ conuentum fuit. Si autem hoc pactum de supportandis oneribus matrimonij vna cum pacto de lucrandis fructibus non esset factum : ꝛ tunc indistincte tenet q̃ non valeat tale pactum: quia non reperitur iure cautum q̃ pupillus gratia remunerationis donare possit Senenses hic in muliere maiore vel in patre vel extraneo dante res nomine dotis tenẽt q̃ censeꝫ ꝓcessi ꝓ oneribus q̃ subit ipse vir exhibens mulierem quãuis adhuc non sit cum ea matrimonium quasi in recompensationem dictorum onerum censeantur dati.ar. .d.§.inde papinianus.etiaz q̃ sint maiores:ꝛ sic vltra quãtitatẽ onerũ pro dictis.n.oneribus videntur dati nõ attento:an excedant onera iuxta id quod alꝫ disponitur in.l.cũ creditor.§.si inter.s.manda.in hoc.n.q̃ iuxta quantitatem oneruz censeantur donati:ꝛ sic vir eos lucretur:ꝛ nõ vltra non tenent opinionem Alexan. quia hoc a principio erat dubiũ ꝛ plerũq̃z onera excedũt fructus:vt.C.salubriber.de vsu.cũ si.Et ꝓpea censeaꝫ dati ꝓ oneribus q̃tq̃t sint quasi rõe dubij euẽtus:an fructus excederẽt onera vel eꝫ onera fructꝰ:nõ dicaꝫ aliq̃ ptiũ plus alteri ꝓsiderato dicto dubio euẽtu dõasse:ꝛ sic nõ dicaꝫ aliq̃ ptiũ i dãno.l.õ fideicõmisso .C.de trãsac.ꝛ ista ꝺz istos fuit itẽtio gl. determiare an maritus lucretur fructus q̃uis adhuc non sit matrimonium non autẽ an minor possit sibi in talibus fructibus ꝓiudica

re vt sic glo.fuerit intentionis q̄ dato casu q̄ persona tra/
dens dotem possit sibi p̄iudicare in fructibus procedat.q.
Sed isti non aduertunt q̄ contra opi.Barto. ⁊ contra id
quod ipsi dicunt q̄ fructus censeantur indistincte donati
in bis terminis est .d.l.pe.§.iulianus.⁊ quod ibi notatur
J.qō fal. tu. auc. vt supra etiam ꝓduxi. Item contra eos
est ēt.d.l.insulā.§.fructus.vbi frustra fieret vis in ꝓsūptōe
si fructus indistin.cederent lucro viri ꝓ expēsis factis ipsi
mulieri siue vxori putative. Preterea si sumus in maiore
sponsa defuturo,put loq̄t Bar. tūc vir nō pōt dici q̄ rōne
erroris.⁊ sic bone fidei lucret fructus cū sciat adhuc nō ēe
mr̄imoniū:⁊ sic nec dotē:⁊ ꝓ pñs nec fructus ad ipm virū
ptinere ⁊ psumptio donatōis: (vt est dcm̄) cessat:nisi q̄te/
nus ascendunt expense facte pro ipsa muliere. Et dictus
§.si inter.l.creditor.s̄.manda.nō facit ad ꝓpositū:qz loq̄t
in alijs terminis vbi mr̄imoniū iaz erat q̄ctū ⁊ subsistebat
14 † Cuz itaq; in pñti articulo q q̄ttidianus est tot sint varie/
tates ꝓ eius pfectiori ⁊ meliori declatōe.Considerādi sūt
tres casus p̄ncipalis. Primus est in muliere maiore.xxv.
annis traducta ad domū viri nō tñ cuz ea q̄cto mr̄imonio.
Scōs casus est in muliere adulta: ⁊ sic minore.xxv.⁊ ma/
iore.xij.ānis silr̄ mō traducta.Tertius casus est in pupilla
⁊ sic in minore.xij.annis:vt supra traducta. † Primo ca/
su aut talis mulierviro nihil tradidit noīe dotis.Aut ipaz
quasi dotē tradidit. Si nihil tradidit ⁊ tñ fuit exhibita si/
ue alimentata a viro ⁊ lz nō cadat dubitatio an lucret fru
ctus quasi dotis cū nō fuerit tradita ꝓ .l.s̄.pxi.vbi etiā ve/
re dotis nō tradite vir fructus nō lucrat añ traditionem.
Tñ cadit dubitatio an petere possit ipse vir vsuras quasi
dotis:sicut vere dotis petere posset muliere exīte in mora
iuxta no.d.s̄.pxi.l.⁊ dicas q̄ nō nisi alr inter ipsos pueniat
vt dixi supra referendo Saly.⁊ vult hic dñs meus añ fi. lz
de Saly.mentionē nō faciat dicit tñ q̄ si vir fuit in bona fi
de repetere poterit expensas ꝓ ipsa muliere factas qō suū
dcm̄ an ꝓcedatvenit ex infra dicendis declandū. ¶ Si aūt
talis mulier tradidit qō ꝓmiserat noīe dotis.Et si cuz tali
muliere lz nō esset q̄ctū mr̄imoniuz tñ poterat esse mr̄imo/
niuz:sed cū ea erant q̄cta solū sponsalia de futuro. Et si pa
ctū fcm̄ fuit delucrandis ipsis fructibus pvirū casus est cla
rus q̄ ipsos lucrat ꝓ.d.l.dotis fructus. Si vō tale pactuz
fcm̄ nō fuit ⁊ adhuc magis cōis opio doc.vī esse q̄ vir lu/
cret fructus ex tacita siue psumpta donatōe quevī facta ꝓ
ipsaz mulierē ipsiviro eam exhibenti.ar.d.l.si vō nō remu
nerandi.§.inde papinia. cū s.nō attēto nec alr cōsiderato
an excedant quātitatē expensarū factaz ipsi mulieri necne
ita tz hic Bar.post antiquos:ita ēt Jmo.Ro. ⁊ Seneñ.⁊
ēt dñs meus hic:⁊ Bal.⁊ Saly.in.d.l.ij.C.de do. ꝓmis.q
dñs meus reputat:ħ no.ad limitationē huius tex.⁊ alioz
iuriū dicentiū q̄ fructus añ nuptias pcepti augent dotēvt
ꝓcedant nisi sponsus interim sustinuerit onera mr̄imonij.
Nec huic limitatiōi : ⁊ sic cōi opioni:id obstat qō Papiē.
in q̄riū ⁊ subtilr ꝑm ipsos ponderant:qz si ista.l.cū si.intel
ligeret vbi vir non sustinebat onera mr̄imonij essent de in/
dubitabili cū ēt vere q̄cto mr̄imōio vir nō lucret dotis sibi
date fructus:si nō sustinuit onera mr̄imonij:vt.l.cū post.§.
in domū.s̄.de iu.do.⁊ d.§.vsuras.l.insulā.J.e.vñ ad hoc vt
ptineat aliquā dubitationē ista.l. ⁊ silr̄ intelligant ēt qñ
sponsus sustinet onera mr̄imonij : vt nihilominus fructus
augeant dotē nec cedant lucro ipsius viri. Sed huic ptēse
subtili ꝓsiderationi facillima est rñsio : qz imo ista.l. cum
si.plurimū hz dubitatiōis ēt intelligendo qñ sponsus non
sustinet onera matrimonij:ex quo.n.sponsa tradidit sibi ꝓ
missum noīe dotis añ traditionē:⁊ sic añq̄z vir ipsam exhi
beret magna videbat psumptio : q̄ ideo tradidisset vt vir
sibi fructus lucrifaceret:imo non videbat cadere alia ma/
gis verisimilis psumptio.Et ppea ex ista videbat fructus ce/
dere lucro viro.ar.no.in.l.si cū aurū.de sol.cū si.Que psūp/
tio minime cadit vbi traditio dotis fit matrimonio q̄cto
pcst traductionē : qz vī tradi vt vir ipsam vxorē exhibeat.
Et ppea si nō exhibet nō lucrat fruct⁹: vt.d.§.in domū.cū
si.Tñ hic traditōe facta añ traductionē determinat q̄riū:⁊

rō determinatiōis:⁊ decidendi pōt esse:qz imo hic cadit
alia ꝓiectura.Et ppea cessat ꝓiectura donatōis p.d.l.si cū
aurū.cadit.n.ꝓiectura vt vir bēat curā ⁊ gubernationē de
talibus rebus ꝓ ipsa futura vxore vel cōiectura vt magis
sit certus ipse vir de ipsa dote:⁊ eius ꝓsequutiōe.Sed vbi
ipse sponsus sustinet onera:tunc sup addit alia ꝓiectura ex
qua psumit sponsaz voluisse donare fructus rei ꝓ dote tra
dite.vz.ꝓiectura vt bñ facienti bñ faciamus:⁊ sic ꝓiectura
remuneratōis.Et sic a dicta obiectiōe saluat cōis opinio.
¶ Sed q̄ ipsam id si bñ aduertat vī vrgere:qz J.p.in.d.l.
dotis fructus.,put excepit casum pacti respectu lucrando⁊
fructuū ꝓ virū añ q̄ctū mr̄imoniū:ita ēt excepisset casuz vbi
vir sustinet onera mr̄imonij.nulla.n.erat difficultas.l.vni
ca.§.sinaūt ad deficientis.C.de ca.tol. ⁊.c.ad audientiā.de
deci.cū si.Cōtra cōez ēt facit.d.l.pe.§.iul.J.qō fal. tu. auc.
vt supra ponderaui: ⁊ dicta rō vt bñ facienti bñ faciamus
⁊ sic rō remuneratōis si cadit : nō cadit nisi quatenus mu/
lier recepit expensas ab ipso viro garriat qcūqz vult q̄riū.
Sed in quātitate fructuū excedente expensas cum cadant
alie psumptōes de qbus ,pri. dixi ponendo rōnē decidēn/
di ad hunc tex.cū si.cessat psumptio donatōis:⁊ lz fructus
plerūq; nō sufficiant ꝓ oneribus mr̄imonij .d.c.salubriter.
hoc nihil ad rem qn qñ supfluunt in bis terminis augeant
dotē:put ēt videmus in.d.l.insulā.§.fructus.J.eo.ti. ⁊.l.nō
sine.C.de bo.q̄z li.quā alle.Bal.in.d.l.ij.C.de do.ꝓmis.lo/
quit in fauorē ipsius spōse: vt de ea ,put de vera vxore cen
sendū sit. Proseq̄ndo dist. Si sum⁹ in muliere maiore tra
ducta ad domū viri nō q̄cto cū ea mr̄imonio vel sponsali/
bus.s.de iure sed defacto:qz.s.aliquo impedimento impe/
diebat inter tales mr̄imoniū:⁊ si qdez bona fide cū tali q̄/
xit ⁊ quatenus ꝓsumpsit fructus pceptos,p exhibēda ipsa
muliere:⁊ nō p̄t ab eo repeti:vt.d.§.fructus.l. in insulaz.
J.eo.Quatenus aūt ꝓsumpsit ex exhibitionē ipsius mulie/
ris dic q̄ eos lucratur vt bone fidei possessor ꝑm qō supra
dcm̄ fuit referendo dicta Pau.⁊ ēt Alexan.hic:⁊ ad hoc
tendit ⁊ ꝓcludit rō bone fidei ⁊ credulitatis ponderata p
By.⁊ alios que nō ꝓcludit ad lucrū oīum fructuū simplr
vt supra dcm̄ fuit referendo Pau.qcqd aliud ⁊ minus bñ
in hoc dicant aliqui tentantes ꝓ By.⁊ sequacibus facere
vnā rōnē.vadit.n.eoz rō ad lucrādos fructus p virū tāq̄z
p bone fidei possessorē nō tāq̄z p mari tuz qō nemo inficiat
data credulitate:⁊ bona fide:sed dubiū est respectu lucrā
doz taliū fructuū p ipm virū q̄ traduxit mulierē cum qua
adhuc nō est mr̄imoniū p ipm dico vt lucrat eos alo⁹ mari/
tus verus q̄ traduxit vxorē qō p̄dicti nō aduerterūt.Verū
est q̄ Saly.in.d.l.ij.vult idez qō in ea cū qua pōt esse mr̄i
moniū in illa cū qua ꝓbūt sponsalia siue mr̄imoniū defacto
ignoranter pterq̄z si mr̄imoniū impediret ex defectu seru
lis ꝓdictōis iuxta.d.§.fructus.vt.vz.vir lucret fructus,put
qñ desponsat ⁊ exhibet illā cuz qua pōt esse mr̄imoniū qō
pcedit retenta sua ⁊ cōi opi.in pcedente articulo siue mē/
bro. Si aūt cum tali muliere cum qua mr̄imoniuz esse nō
poterat fuerit q̄ctum mr̄imoniuz siue fuerint q̄cta sponsa/
lia scienter ab vtraq; pte ⁊ a neutra ptium est locus repe/
titōi:qz i pari cā turpitudinis potior ē ꝓdictio possidētis vt
hī in.l.pe.s̄.de ꝓdi.ob tur. cau. ad qō ēt qō hī in.l.auūcu/
lo.s̄.de ꝓdi.sine cau.vñ fructus quos pcepit vir mulier re/
petere nō poterit:nec vir expensas quas facit pro tali mu/
liere poterit repetere.Que dicta intellige nō secuta copu/
la inter tales:sed ipsa secuta ⁊ dos ⁊ fructus auferrent ⁊
applicarent fisco:vt no.in.d.l.auūculo. ⁊ in.l.inceste.s̄.de
ri.nup.⁊ in.l.cum veterū.⁊.l.si a sponso.C.de do. añ nup.
⁊ in.l.j.⁊.ij.C.de ince.nup. ita vult dñs meus hic : sed de
hac mā dic vt hī p Bar.⁊ doc.in.d.l.auūculo. ⁊ p canon
stas in.c.⁊ si necesse.de do.inter vi.⁊ vxo. nam suuz p̄nuz
dictum defructibus ⁊ expensis hincinde non repetendis
rōne paris turpitudinis:vī mihi q̄.d.l.auūculo. que dicit
in his terminis nō tam esse turpē cām q̄z nulla. ⁊ lz illa.l.
nō loquat in fructibus nec expensis : sed in dote nō video
rōnem dīe in repetitōe inter vnū ⁊ aliū illo sublato q̄ nō
sit psumptio donatōis in fructibus ⁊ expensis. Et propte
rea illud

rea ſſlnd qđ dr̃ de repetitõe dotis in his terminis vr̃ dõm de repetitõe fructũ ⁊ expẽſarũ hicinde,put ét dr̃ de donatis in.d.c.⁊ ſinecesſe.vbi plene examinani mãm an p̃bẽtes p̃hibitas nuptias puniañ pena corporali: an in amiſſiõe ppij.Et an in amiſſione lucri:⁊ ibi qd in p̃bentibus ſponſalia:⁊qd in p̃bentibus mr̃imoniũ.Et ex p̃dictis facile pci pere potes qd ſi ex altera ptiũ fuerit bona fides ex altera nõ in his terminis qd dõm defructibus ⁊ alijs. Et que in hoc p̃mo caſu dicta ſunt ipſa muliere dante quaſi doté ipſi viro:idem dicas ſi pr̃ vel ex̃neus doté dederit. ¶ †Venio ad ſcõm caſuz p̃ncipalẽ qñ traducit mulier minor.xxv.ma ior tñ.xij. p̃ctis cũ ipſe ſponſalibus: nõ aũt mr̃imonio nec ſecuta copula. Et ſi a pr̃e vel alio ex̃neo p tali muliere viro tradit quaſi dos dicas in oĩbus ⁊ per oia,put eſt dictũ in p̃cedenti p̃mo p̃ncipali caſu qñ mulier maior .xxv. p ſe tradidit quaſi doté vel alius pro ipſa:nam vtrobiq; quaſi dos tradit a ꝑſonavalente alienare:⁊ ſic nõ cadit dr̃ia iter vnũ caſum ⁊ aliũ qñ p iſta adulta alius tradidit q̃ſi doté. Si aũt ipſa tradidit quaſi doté ⁊ quatenus p ipſa vir consumpſit defructibus nõ eſt dubiuz q̃ cõpenſari dz cũ ipſis fructib⁹:qz cũ br̃et de ſuo ipſius mulieris in manibus ipſe vir pſumendũ eſt q̃ voluerit de ꝓpo ipſius mulieris:⁊ ſic de ipſis fructibus ipſaz exhibere ſiue alimentare:ar.l.nen ſennius.s̃.de neg.ge.cũ ſi.Si aũt ſup excedũt:⁊ tũc tenẽdo in muliere maiore.xxv.annis q̃dotis ab ipſa date fructus ſup excedẽtes expẽſas ⁊ onera mulieris nõ lucret vir tũc multo magis in hac minore eſſet tenendũ. Si aũt tenere mus cõem opi.in ipſa muliere maiore q̃ lucret dictos fructus ſuperexcedentes ipſe vir quaſi cenſeañ ſibi donati.⁊ idem ⁊ multo magis ſi fuerũt expſſe donati.Et tunc idem in hac adulta eſt tenendũ ſuppoſita validitate traditionis quaſi dotis:⁊ ſic huius pſumpte donatõis fructuuz:qz.vz. vel interueniente aũcte curatoris:⁊ alijs req̃ſitis facta fuerit per .d.l.j.C.ſi aduer. do.qđ ex ſupra relatio dictis doc. patere põt qual̃ : ⁊ qñ ,pcedat de quo hic late etiam per dõm meum dum tractat de pupilla traducta ⁊ exhibita. Aduerte tñ q̃ ad pt̃é q̃ nõvaleat donatio in his terminis ét q̃ fiat defructibus q ſeruando ſeruari nõ p̃ſt quoz alienatio p̃mittit:vt in.d.l.lex que tutores.in fi. Jd fãcit quia alienatio hic nõ fit ad effectũ ne corrũpañ:⁊ ſic ex cã pro
16 miſſa:⁊ ſic illa rõ nihil facit. ¶ †Nunc aſſũmo tertiuz caſum p̃ncipalẽ qñ pupilla traducit ⁊ exhibet in quo caſu ſatis teneri põt diſtinctio ſBau.de ca.ſupra relata. Hoc addito q̃ ſi p tali muliere traderet dos p pr̃em tãq̃z p maiore:⁊ habili ad p̃bendũ mr̃imoniũ ſeruanda eſt tunc diſpõ .d.l.pe.§.iulianus. diſtinguẽdo an pr̃ fuerit in dolo necne ꝑm q̃ ét ex ſupra relatis patere põt.Et idem vr̃ dõm ſi ex̃neus dedit doté p tali puella.Ubi aũt tutor daret tũc eſſet dõm idem qđ eſt dcñ qñ vir ſcit ipſaz in habilẽ: naz videndo q̃ hz tutorez dz ꝓſiderare eius inhabilitatẽ ad mr̃imoniũ p̃bendu:vt dicit Saly.in.d.l.ij.C.de do. ꝓmiſ. Quid aũt ſi vir p̃bens cũ tali pupilla errasſet in iure credens cuz ea ſubſiſtere mr̃imoniuz : an tunc lucret fructus tangit hic dõs meus . Et vnũ verbuz ét tangit qd ſi p̃bens errauit in iure reſpectu attinentie de quo ét in.d.l.auũculo. ⁊ in.d.c.
17 ⁊ ſi neceſſe. † Ex̃ glo.ſenenſes ⁊ papienſes hic ponderant hic no.p Bar.⁊ alios ad.q.ſepius ꝓtingentẽ qd ſi aliqs p mittit vendere aliquã rem ꝓ certo ꝓtio qđ recipit ⁊ tradit rem p̃dictã de qua ille cui facta fuit p̃miſſio de vendendo p̃cipit fructus añq̃z ſequañ venditio:an faciat fructus ſuos illud.n.qđ dicunt hic By.⁊ Ly.⁊ doc.de viro traducente ſponſam:⁊ recipiente rem noĩe dotis:vt ipſius fructus lucret ſi exhibet ipſam ſponſam in recõpenſationẽ ſuoz onerũ lz mr̃imoniũ:adhuc nõ ſit ſecutũ facit vt idez ſit dõm in illo q ſoluit p̃tiũ ⁊ recepit rem ſibi ,pmiſſam vendere:vt in recõpenſationẽ p̃tij ſoluti ſilitudine eiuſdẽ eqtatis que cõſideratur hic in recipiente quaſi dotem:⁊ ſuſtinente onera mr̃imonij lucret dictos fruct⁹:ſicut ſi vere ſecuta fuiſſet venditio cũ in hac mã videamus argui de emptore ad maritũ vt ſupra vidimus.s̃.l.pr̃i.ita ex̃ ⁊ ita ꝓcludunt ſenenſes dicentes ſe ita ꝓſuluiſſe. Sapienſes aũt firmãt p̃riũ:⁊ ſic cũ ſniadñi Alex.q ita conſuluit:vt pz in ꝓſi.cxix.cũ duobus ſequentibus quoz vltimũ eſt dñi Alex. in quarto volumine cuius deciſionẽ als allegaui ⁊ adduxi in quodã ꝓſilio quo ꝓſului an obligatus reuendere ⁊ ad id ét cõdẽnatus:pciſe cogi poſſit ad reuendendũ. Sup hoc tñ alr̃ mõ non inſiſto nec firmo vnã vel aliã opi.ſed hoc dico qđhic dicta nõ ſtringunt:⁊ nõ ꝓcludunt ad .d.q. vt pz ex dictis ſupra in mã de qua in glo.huius.l.iũctis dictis.s̃.l.pr̃i.in illo articulo:an in dote currant vſure ex mora in regulari:ſicut in p̃ctu emptõis ⁊ vẽditõis:vñ magis eſſet fiendũ fundamẽtũ in alijs q̃ adducũt ipſi Senenſes vidẽdo an ꝓcluderẽt in ꝓpoſito.

1 f **Fructus.** †Fructus ſoluto mr̃imõio diuidendi intelligunt deductis expenſis tam a viro q̃ ab vxore factis. Vide ⁊ ſubdiuide:vt hic p Bar. Et ꝓ caſus poſitione in.ij.pte.l.vide.glo.pe. ¶ No.hoc tex.ad declãtionẽ p̃cedentiũ.ll.⁊ ſic ét ad declãtionẽ legis p̃cedentis que vult q̃ fructus p̃cepti añ nuptias p̃ctas augent doté: nam dz intelligi deductis expenſis:⁊ hoc vult hic dñs meus qđ reputa no.qual̃ aũt ⁊ qñ ,pcedat q̃ fructus dicañ deduc
2 tis expenſis infra declãbit in gl.ij. ¶ †No.ét ex hoc tex. q̃ in deductõe expenſarũ a pari ,pcedũt vir ⁊ vxor vt,pbat iſte tex.in.j.pte p̃ncipali in qua deutroq; i.viro ⁊ vxore dicto reſpectu deductõis expenſaruz mentio br̃.Sed i.ij.pte nõ fit mentio niſi de muliere:⁊ nõ in merito: qz ipſam congruit retrabere expenſas p̃mi anni defructibus p̃mi anni qñ mr̃imoniũ durauit pluribus annis:nõ aũt ꝓgruit ipſuz virũ retrabere expenſas dicti p̃mi anni ſiue,p pte ſiue in totum ipſas fecerit : ex quo fructus dicti p̃rimi anni ipſe vir hũit ex q̃bus rehabuit ſiue recupauit vel rehabere ⁊ recuperare potuit dictas expenſas:qđ non eſt in ipſa muliere que nõ hũit fructus dicti p̃mi anni. Et ꝓpea in ipſa determinat:⁊ nõ in viro br̃i rõné expenſarũ p ipſam factarũ in p̃rimo anno ſup fructibus vltimi anni ſoluti mr̃imonij:vbi aũt minus anno durauit mr̃imoniũ adeo q̃ fructus illius anni debent inter ſe diuidere maritus ⁊ vxor:tũc br̃ rõ expenſarũ ſiue ab vxore ſiue a viro factaruz vt ,pbat in .j. pte tex.⁊ ita vult hic dñs meus qđ de ipſo nõ facta mentione reaſſũmunt hic Senen.ad fi.Et h̃ no.ad declãtionẽ huius tex.⁊ vt intelligas q̃ nota ille qđ ſimpl̃r elicit Alexã. q̃ a pari ,pcedunt vir ⁊ vxor in deductõe expenſarũ nõ eſt ſimpliciter ⁊ abſolute verũ:vt pz ex p̃dictis.Que ét in eo pondera qđ dixi q̃ ſufficit virũ potuiſſe deducere expenſas p̃rimi anni ex fructibus dicti anni. id enim ideo dixi qz poſito q̃ aliquo caſu deducere nõ potuiſſet:qz nõ fuiſſent aliquo caſu:puta ſterilitatis vel i curſus hoſtiuz vel ſimili recollecti oino nõ põt vir expenſas deducere ex fructibus vltimi anni.ex quo.n.ſi vberrimos recolligebat in p̃mo ãno erãt ſui ⁊ ſuo lucro cedebãt:ita ét ſi paucos vel nullos recolligit cedunt ſuo incõmodo.arg.l.ſcõm nãm.j.de reg.iu.facit qđ vult glo.no.in v̄.ſatiſſacienduz. in.l.diuortio.§.impendia.j.eo.ꝓferunt ét no.j.in glo.pe.vbi ét dicet.Et inter cetera:an tunc.i.nullis recollectis fructibus in p̃mo anno mulier deducere poſſit expenſas quas in illo anno p̃mo fecit defructibus vltimi anni: qñ aũt nulli in vltimo anno fructus recollecti fuerunt héat tunc locũ deductio tangit hic Bar.poſt Ja.de are.⁊ j.videbimus ſup.d.glo.pe.Et non ob.p̃dictis.l.q̃ ſi ſumptus.s̃.de pe.here. qz ibi ad bone fidei poſſeſſorẽ nõ ſpectabat oẽ cõmodũ: ⁊ incõmoduz fructuũ ex quo extantes ipſe tenet reſtituere.⁊ etiã ꝓſumptoſ ãtenus effect⁹ é locuplectior iuxta no.p gl.Bar.⁊ doc.i.l. ex diuerſo.i p̃n.s̃.ó rei vẽ.⁊ i.§.ſi qs a nõ dño iſti.ó re.di.⁊ p canõiſtas i.c.grauis.ó reſt.ſpo.⁊ ita rñ.h̃Bar.ad.d.l.in q.quã mouet qd ſi nulli fruct⁹ vlti.ãno recollecti fuerint:⁊ ét in.d.§.ipẽdia.ſup.q.quã mouet.d.glo. i v̄.ſatiſſaciendũ.
3 ¶ †No.adhuc ex hoc tex.iuncta glo.ſup ver.pridie.⁊ ſequente qd importet dictio p̃die ⁊ dictio mox de qua dictione mox dicet ſup ipſa glo. alꝫ autem dictio p̃die importat vnuz diem añ tps cui adiungit dicta dictio:vt in.l.pridie.
4 .s̃.de fe.⁊ in.l.item venit̃.§.p̃die.s̃.de peti.here. ¶ †Gl. in ver.impẽſa.in p̃n.querit de qua impenſa tex.intelligat

ꝛ rñ.ꝑut in ea.Que nō declarat que sint impense vel qui sumptus: qui vel que dicunt fieri gra querendoꝝ fructuꝫ ꝛ que gra ipsius fundi:sed hoc declarat Pau.de ca.q in fine dictoꝝ quo ad hoc querit quid de impensa que fit in custodiendo fortilitium:an dicat fieri gratia querendoꝝ fructuū:ꝛ allegat Bar.tenentē ꝙ nō ꝑ illū tex.in.l.cū que rerek.in fi.de le.iij.qō ipse limitat siue declarat nisi talis custodia esset necessaria ꝑ colligendis ꝛ cōseruandis fructibus qꝛ nō solū impensa que fit incollēdo dī fieri gra ꝙrendoꝛū fructuū:sed ēt illa que fit in custodiendo ꝛ cōseruādo vt.l.si a dño vel ꝑe.§.fi.s̄.de pe.here.ꝛ.ſ..l.ꝑi.d.§.impendia.in ꝑn.ꝛ in his terminis:lꝫ Pau.nō dicat posset ꝓcedere dictū Bar.in.l.pe.ꝛ fi.ſ.de impen.in re.do.fac.ꝛ hoc mō dicta sua possent saluari a ꝓrietate de quo articulo:vide hic per Are.ꝛ p Ang.ꝛ doc.ſ.l.ꝑri.§.impendia.ꝛ in.l. sumptus.de le.j.Et no.qui sint sumptus gra querēdoꝛum fructuꝫ:ꝛ q gra ipsius fundi qꝛ inter hos sumptus multe sunt dīe:vnam.n.hic vides in ꝓposito quaꝫ hic assignare vult glo.qꝛ sumptus facti gra querēdoꝝ fructuū deducūt de ipsis fructibus ꝛ ipsoꝝ quātitatē diminuunt:facti autē ꝑ ipsa re nō deducuntur de ipsis fructibus:ꝛ sic ipsos non minuunt nō tñ intelligas ꝙ lꝫ nō deducant de ipsis fructibus ꝙ ꝓpterea nō debeāt resarciri.debēt.n.resarciri ꝑm no.in.l.in fundo.s̄.de rei ven.ꝛ in.l.impēse.ſ.de ver. signi. Et quātū est in factis in rebus dotalibus ꝑꝫ qō hī.ſ.ti.ꝑri. quasi p totū.ꝛ vide ēt p gl.in.d.l.in fundo.de impēsis gra querēdoꝝ fructuū.Et facte in ipsa re dotali cū nō deducāt de fructibus est vtilius viro:qꝛ repetit a mlīere que cogit vel de sua ꝑte fructuū vel aliunde ꝑstare:vbi si deducerent de fructibus deducerent:ēt de re ipsius viri:quatenus dꝫ ipse vir hīe fructus:vt declarat ēt hic Pau. Qui ēt declarat qualr ꝓcedat qō gl.ista ēt dicit allegādo.l.fundus qui. in fi.ꝑn.s̄.fa.ber.ad qō ēt.d.l.si a dño.§.fi.ꝛ sequen.vbi declarat hoc.qꝛ.ſ.hoc vult dicere ꝙ nullus casus ꝛc̄.qꝛ etiā ꝓdo:ꝛ sic malefidei possessoꝛ vtik deductiōe ꝓdicta qō est verū:vbi fructus fuerūt recollecti in qbus expēse facte fuerunt:lꝫ vbi nō fuerūt recollecti:tūc est dīa inter bonefidei possessoꝛē ꝛ ꝓdonē:vt.d.l.ꝙ si sumptus.ꝛ.l.se. ꝛ ibi p gl.

5 ¶ †In.ij.ꝑte que incipit ibi.Et hoc inspecto exitu ꝛc̄. gl. declarat qualr ꝓcedit ꝙ fructus intelligant deductis expensis ꝛ rñdet inspecto exitu.ꝛ sic effectu siue ꝑstatiōe aut restōne ipsoꝝ fructuū. ꝛ sic quadam ciuili ꝓsideratione siue interpretatione inspecta dicunt fructus deductis expensis.Sed interim.ſ.anteq̄ deueniant ad executionē ipsoꝝ fructuū. ꝛ sic ispecta q̄dā nāli ꝓsideratōe vel iterꝑtatōe fructus dicunt ēt nō deductis expensis. ꝛ sic oēs quotquot recollecti fuerunt. Et sic fructus aliquo respectu vel aliquo casu dicunt deductis expensis aliquo casu ēt ipsis expensis non deductis.Qō latius examinat hic Bar. post Jac. de are.lꝫ de hac glo.mentionem non faciat.Distinguit igitur:an nomen fructus ꝑferatur a lege: an ab hoie. Et an indeterminate vel determinate expressa certa quantitate siue mensura.Et an expresse vel tacite agatur qūo hoc verbum fructus intelligat ex cuius distin.infertur ad ꝙōnes

6 ꝓut ex eius dictis patet.†Que declarādo ꝛ ipsis addendo fac regulam.Vbi verbum fructus ꝑfertur a lege ꝙ intelligitur deductis expensis:vt hic ꝛ.l.fructus.ꝛ.l.fi. in fi. s̄.de ope.seruo. ad idem etiam.d.l. si a dño.§.fi. cum simi. alle.in glo.Et idez dicas de verbo redditus:vt.l.fundi trebatiani redditus ꝛ c̄.ſ.de vſufruc.lega. que loquit per hoc verbum ꝛ probat venire qō ꝓcipitur ex fundi locatione.ꝛ ita est de mente Bar.hic.alle.d.l.fundi.ꝛ glo.in.l. si quis argentum.§.j.C.de dona.vbi tex.etiam loquitur de reddi/tu. ꝛ expresse vult Bal. in.l. coheredibus.C.fami. hercis. a ꝛ in.l.neq̄.in fi.C.de compensa.ꝛ hic dominus Alexan. ª ¶ †Extende istam regulam. primo vt habeat locum etiam in.l.municipali.lꝫ prima facie forte videret dicendū ꝓinꝫ ex quo:vt hic glo.nostra vī velle fructus ꝓprie videri esse etiam non deductis expensis: ꝛ in statutis verba proprie sunt intelligēda.l.iij.§.hec verba.s̄.de neg. ge.l.quicquid astringende.de verbo.obliga.c.in nostra.de iniu.ꝛ dā.da.

a ¶ Dño Alexan. Alias aūt inter fructus hereditus. vide dīaꝫ p glo. in v. redditus. in .c. generali. de ꝓlec.li.vj.

cum simili.Et ꝙ in statutis habeat locum ista regula vult hic Bar.in lec.nouis preterq̄ si statutum faceret mentionem defructibus determinata ꝛ expressa certa quantitate ꝛ ita doc.cōiter transeunt cum Bar.ꝙ verbum fructus ꝓlatum per statutum intelligatur deductis expensis prout etiam prolatum a lege cōi ꝛ hoc est tenendum: ꝛ si aliud sit de mente Pau. hic ponderantis hanc glo. prout ego supra ponderaui. Sed non obstat dicta ponderatio dicte decisioni.ex quo.n.ius cōe regulariter fructus accipit deductis expensis ex hac regula siue fit ꝑm ꝓprietatem verborum siue ex fictionevel interpretatione seu equitate recipit interpretationem passiuam ipsum statutum per .l.j.§. lex falcidia. ꝛ ibi no.ſ.ad legem falcidiam. ꝛ.l.si quis seruo.C.de fur.ꝛ per Bar.in.l.oēs populi. in.v.q.vj.q.principalis.s̄.de iust.ꝛ in.ſ Et hoc intantum tenent doc.ꝙ ali qui sunt qui dubitant:an ꝓcedat consideratio Barto. an statutum faciat mentionem defructibus indeterminata an vero determinata ꝛ expressa certa quātitate:nam etiaꝫ hoc vltimo casu aliqui tentant ꝙ fiat deductio expensarū inter quos dīs meus:qꝛ in terminis statuti in quo loquit Bar.videtur facta limitatio per quotas siue mensuras vt habeatur certitudo quantuꝫ habeat solui pro gabella fructuum ꝑm mensuram ipsoꝝ fructuum . vnde non videtur id tollere quominus fiat deductio de expensis:ꝛ ꝙ de residuo fiat solutio gabelle ad rationem mensure taxate:ꝛ pro certo si bene consideretur in statuto posito per Bar. non videtur dari aliquo modo rationem diuersitatis siue statutum dicat debere solui tantuꝫ pro qualibet corbe fructuum siue tantum de omnibus fructibus: puta vigesimā vel aliam quantitatem.in primo.n.fit expressio mensure vt dixi vt sciatur quātitas gabelle soluende ꝑm fructuū quātitatem ad mensurā expressam: qō etiā est in scōo casu qñ dicitur soluendum tantuꝫ de fructibus pro gabella: posset tamen forte in alīs terminis procedere dictum Bar. puta vbi lex vel statutum disponeret ꝙ hīs talem funduꝫ deberet qualibet anno soluere tot corbes frumēti cōitati vel alteri:qꝛ tunc deberet soluere etiaꝫ non deductis expensis ꝛ sic sine supessent deductis expēsis sine nō.Secꝰ aūt si statutum diceret debere prestari fructus: quia intelligeretur deductis expensis.ꝛ ista fuit intentio Bar.anteq̄ veniret ad questionem statuti. ꝛ vide ad id qō proxime dictum est qō dicitur infra in prima limitatione ad hanc regulaꝫ ſ Et ad id qō supra est dictum ꝛ ꝓsideratuꝫ contra exemplum Bar. dum ponit questionem statuti facit quod ipse idem vult in.l. in lege falcidia non habetur.ſ.ad legem falcidiam.dum vult ꝙ lꝫ statutum dicat gabellam habere solui ad rationem tantum pro qualibet libra pretij recepti ꝙ fit deductio interusurij medij temporis ad qō etiaꝫ no. per eundem in.l.quantitas.eo. ti. ꝛ in.l. vbi pure.§.fi. ad trebel. vbi sentit ꝙ idictis terminis fiat deductio eius qō detur ꝓsenetis bannitoribus vel emptoribus ad ipsos alliciendos ad ꝓmittendum: puta qꝛ dicetur quicunq̄ ꝓmittat quinquaginta pro tali re habeat.x.ꝛ quicūq̄ c. habeat xx.que dicuntur vices in hac ciuitate in qua obseruatur talis modus inuendendis cōmunantijs siue gabellis illa ergo quantitas vt supra expensa deducitur de pretio: adeo ꝙ stante dicto statuto ꝙ soluatur gabella per venditoreꝫ pro pretio venditionis ad rationem tantum pro qualibet libra non soluetur pro toto pretio:sed deductis expensis factis pro ipsa venditione facienda. ꝛ per ipsum Bar. in.l. sed si hoc.§.cuidam.ſ.de condi.ꝛ demon.vbi latius in.d.q. distinguit:faciunt no.per Bal.ꝛ doc.in.l.non amplius.in prin.de lega.j.faciunt etiam no.per ipsum Bar.per illum tex.in.l.quoties. ad.l. fal. vbi vult ꝙ si est facta donatio vltra qngentos aureos que alꝫ indiget insinuatione iuxta .l.sancimus.C.de dona. tamen si soluta gabella non transcendit quingenta non indiget insinuatione. ꝛ sic quāuis fiat in.l.sancimus.mentio de certa quātitate tamen habet locum deductio onerum:Areti. tamen hic saluat dictum Bar.anotatis per ipsummet Barto. in dicta.l. quotiens. Et tu aduerte ictum cum diligentia addicta Bartoli dum loquitur

dum loquit de statuto loquẽte simplr vel limitative de fructibus nã in exẽplo qđ ipse ponit forte voluit põderare limitationẽ respectu recollectiõis siue natiuitatis fructuum nõ mensure. ipse. n. vtit verbo recollecti in. d. exẽplo. Et vr̃ hoc verissimũ q̃ si statutũ diceret q̃ solueret tantũ p̃ corbe fruměti recollecti q̃ fieret solo nõ deductis expẽsis q̃ nec est dicere fuisse recollectũ: secus si diceret tantũ soluẽdũ p̃ corbe fruměti simplr vel p̃ corbe fruměti puenti ad manus recolligentis: q̃ tũc intelligeret deductio expensis. p no. p Bar. in. d. §. cuidã. & p doc. in. d. l. nõ amplius. in p̃n. Et hec no. & tene měti vltra doc. q̃ sunt quottidiana & declarantia illud qđ dicit Bar. de p̃batiõe fructuũ an fiat in determinate an vero determinate: vt ẽt qñ hr̃ relatio ad recollectionẽ siue natiuitatẽ fructuũ dicat̃ de ipsis facta loquutio determinate: & sic nõ bẽat locũ deductio expensar̃
7 Et potes ex p̃dictis distinguere & p̃siderare aliquos cãus in hmõi statutis disponẽtib⁹ sup gabellis fructuũ. ¶ †Extende scdo istas regulas si verbũ fructus p̃ferr̃ ẽt. l. viua. q̃ intelligit silr deductis expẽsis hinc Pau. & Alex. i. d. l. nõ amplius. in p̃n. dicũt q̃ si impetret bñficiũ vsq; ad valorem centũ in anno si vacat reddens tercẽta oĩno veniat in gr̃a si deductis expensis non valet nisi centum: q̃ intelligitur concessio de valore centum deductis expensis. dicit tñ Pau. q̃ forte curia romana hoc non admitteret: q̃ tales gr̃e sunt odiose: & sic restringẽde. c. q̃uis. el. p̃. de p̃bẽ. li. vj. adde no. p Bal. in. d. l. sed si hoc. §. cuidã. j. de p̃di. & de. quar. illius tex. dicit q̃ tantum debẽt extimari p̃uentus eccle sie vel castri quãtũ valent deductis oneribus. & idez Bal. in. d. l. j. C. de fruc. & li. expen. in v̊. pone. impetrauí a papa bñficiũ. tz id qđ Pau. & Alex. q Bal. alle. gl. in v̊. vt lucrũ. in. l. illud. C. de colla. & ita tz hic dñs meus dicens q̃ in rescriptis fructus siue redditus intelliguñ deductis expẽsis nõ tñ facit mentionẽ de Bal. nec de Pau. & no. hoc dicũ q̃ in oĩbus hmõi rescriptis dr̃ cuius ánuus redditus siue fructus tantã sũmã nõ excedat: vt lz excedat non deductis expensis si ipsis deductis nõ excedit subsistat rescriptũ. Et sic p̃z q̃ p̃cedit extẽsio & ampliatio data ad supra factã re
8 gulã. ¶ †Extende tertio supra dictã regulã ẽt qñ verbũ fructus p̃ferr̃ a lege vel statuto addito verbo integri: puta fructus integri nã oĩno intelligit deductis expẽsis. ita no. vult Bal. cũ quo ibi transit Saly. in. d. l. j. C. de fruc. & li. expen. alle. l. j. C. de his qui. vt indi. vbi dr̃ q̃ heres q̃ nõ vindicavit necem defuncti tenet restituere integros fructus ad instar male fidei possessoris: sed male fidei possessor deducit expensas: vt. d. l. si a dño. §. fi. ff. de pe. here. & l. domũ. C. de rei ven. ergo & c̃. & hoc mõ ille tex. bñ p̃bat opi. Bal. & Saly. lz Ro. p̃ tenens dicat se nunq̃ potuisse colligere ex illo tex. illud ad qđ ipm alle. Bal. & ita ipm inducit Alex̃. hic saluando opi. Bal. & Saly. pro qbus ẽt alle. l. j. pri. in p̃n. in v̊. integros. inducendo: vt hic p eũ & rñ. ẽt in. d. p̃n. seqntis. l. vbi vide dicta in. v. no. Et Alex. ad adducta p Ro. in p̃riuz. vz. ad. l. fi. C. ad. l. fal. & no. in. l. decez. de fideicõ. li. q̃ loquũt in dispõne bois in qua hmõi verba ẽbnegãt oĩno diminutionẽ. & per hoc dicit limitari debere dicta Bal. & Saly. in. d. l j. & ad cõprobationez sue rñ. adducit no. per Bar. in. l. centurio. de vulg. & pu. in pclusione. q̃ de cõpendiosa facta a pagano p verba cõia an oi tpe sit fideicommissaria. & cũ dicto Ro. in dispõne bois transit hic Areti. in fi. Quid añt in dispõne. l. vel statuti tangit in. ij. colũ. in p̃n. & nõ decidit in fi. tñ tenens: vt p̃ri. dixi pro opi. Ro. alle. l. j. pri. in p̃n. quã vt supra dixi Alex. nitit adducere pro Bal. & Saly. Senenses hic nihil firmant: sed transeunt recitando: Papienses etiã transeunt subdubio an decisioni Bal. Saly. & Alex. obstet dcm̃ Bar. hic dũ vult q̃ fructus intelligañt deductis expensis qñ verbũ fructus simpliciter p̃ferr̃: secus quando profertur cum adiuncto. Sed saluando dicas q̃ Bar. nõ loquit de tali adiunctione: sed de adiunctione mensure siue verbi. Ex quo appareat habito respectu ad recollectionem ẽm qđ. §. declaratũ fuit. Aduerte tñ an Bar. sentiat p̃rium dum ponit oñ ab homine referr̃ verbum fructus: ad fructus extantes. ¶ Extensa & decla-

9 rata ista regula: vt. §. ipsam modo limita. † Primo ergo limita ẽm Barto. in decimis. iuxta. c. tua nobis. de deci. vbi tex. no. & no p glo. in. d. l. si a dño. §. fi. vbi glo. dicit procedere in decimis realibus non in personalibus: vt in. c. pastoralis. eo. ti. de deci. vbi hoc disponitur de decimis personalibus q̃ ex ipsis deducuntur expense: & rationem diuersitatis conar̃ hic assignare dñs meus inter vnas & alias decimas quare vne soluantur deductis expensis alie nõ deductis expensis. ad qđ vide glo. in ver. deducendas. & ibi doc. in. d. c. pastoralis. & etiam super glo. in ver. credimus. eo. c. Et cum Bar. q̃ ista regula fallat in decimis transeũt hic doc. non facientes mentionem de canonistis qui p̃riuz tenent in. d. c. pastoralis. super. d. glo. in ver. credimus. vbi p̃ Bar. & p̃. d. glo. que idem tenet qđ hic tenent Barto. & doc. inducunt illud. c. tua nobis. vbi arguitur de dño alicuius predij ipsum locantis ad deum disponentem sibi decimas solui vt non habeat p̃ ipsum locuz deductio sumptuũ sicut nec p̃ dominũ locantem ergo non est speciale in decimis sicut dicunt doc. nostri post Bar. Unde canoniste assignant rationem q̃ in decimis predialibus nõ fit deductio expensarum p̃put nec etiam per colonum q̃ fit relatio non ad oẽs fructus: sed ad aliquotam partem ipsor̃ qđ verbũ si procedit est mirabile & turbat istam materiaz & dicta. §. circa primam ampliationem & videtur p̃ se habere. d. c. pastoralis. nisi dicas respondendo prout dicunt doc. in. d. ver. deducendas & c̃. quia. §. in talibus decimis. personalibus habeb̃ respectus ad lucrum vt de ipso soluatur qđ nõ est nisi deductis expensis: vt. l. mutuus. §. pro socio. Logita itaq; super predictis q̃ doc. nõ declarant. & vide aliquid. j. circa dicta Bar. dũ fit mẽtio de fructibus futuris ab hoie
10 expressis. † Et adde q̃ Bal. hic. lz p verbum forte & Saly. in. d. l. j. C. de fructi. & li. expen. tenentes hoc qđ dicit Bar. de decimis. dicunt idem in gabellis ex forma statuti soluẽdis pro ipsis fructibus: puta ad rationem tantũ pro qualibet libra extimationis ipsor̃ fructuum vel tantam partem fructuum: puta octauaz nonam decimam vel aliam ptem pro ipsa gabella mouentur: q̃ par ratio esse debet iuris publici & diuini: vt. l. fi. C. de sac. san. eccle. & hoc tenet etiã hic Pau. licet nec de Bal. nec de Saly. mentionez faciat nec de eorum ratione: sed mouetur ipse ex proprietate verborum: vt. §. etiam tetigi. in p̃ma extensiõe huius regule & ex rõne & mente statuti non adbibita etiaz distin. Bar. an statutum habeat respectum ad certam mensuram necne. Et tenens hoc Pau. rñ. ad hunc tex. vt hic vide per ipm. Sed p̃rium in hoc de gabellis soluendis de fructibus siue redditibus tenet Bald. in. d. l. j. C. de fructi. & lit. expen. in p̃ma col. in ver. modo accidit. q. de facto & c̃. & Ang. Imo. & dñs Alexan. qui latius prosequitur. q. rñ. ad adducta in contrarium ad que facilis est responsio: de decimis. n. que sunt ad fauorem animaruz: vt. d. c. tua nobis. non bene arguitur ad gabellas que sunt odiose: vt per Bar. in. l. stipulatus. in p̃nci. ad. l. fal. vnde in tali iure publico & diuino ita inter se differentibus nõ procedit dispositio. d. l. fi. C. de sac. san. eccle. Et vide eundez Bal. in. d. l. si a domino. §. fi. ff. de peti. heredi. vbi videtur facere differentiam inter gabellam soluendam de fructibus realibus vel de fructibus personalibus: & hoc casu dicit soluandam deductis expensis: secus vbi de realibus & quando de personalibus habz solui gabella loquitur. in. d. l. j. Alexan. tamen hic refert ipsum simplicitur tenere in. d. §. fructus. gabellam soluendam deductis expensis: sed veritas est q̃ ipse facit distinquam dixi. & vbi statutum disponit de soluenda gabella molendinorũ vel fornachum: & sic de personalibus refert Barto. cõsuluisse de quo etiam hic in fi. facit mentionem: & sic ibi prout hic mouetur similitudine decimarum que tamen non est bona similitudo ad ipsas gabellas. Et propterea est tenẽdũ q̃ in ipsis gabellis habeat locũ deductõ expensar̃ p̃terq̃z in casibus. §. p̃sideratis in p̃ma extensiõe & hanc opi. lz hic Are. q̃ totalr̃ improbat qđ dicit Pau. deducendo oĩno falsum esse qđ ipse dicit volendo rñdere ad hunc tex. & dare dr̃iam inter hunc tex. & hoc statutuz &

opi.hanc quã dixi tenendã tenent hic Senenſes in.j.pclu. quã faciũt in hac mã.ꝛ ét Papienſes.Et ex pdictis pate re pót qd dõm in tributis pncipi ſoluendis ve ipſis fructi bus.nõ.n in effectu vr dria inter ipſa ꝛ gabellas:lz Bal.ꝛ Saly.in.d.l.j.in.j.col.in tributis ſimplr idez dicant qõ in decimis.ꝛ tñ poſtea Bal.quaſi imediate in .d.v. mõ acci dit qõ ꝛc. dicit illud qõ ſupra rettuli de gabella ſoluenda de fructu.Scõo limita ꝛ decka hanc regu.vbi fit mentio a lege de fructibus in determinate:ſecus ſi determinate ꝓut vult hic Bar.qõ tñ dic vt ſupra dcm̃ ꝛ deckatũ fuit in pma extenſione.Tertio limita vbi iuxta verbũ fructuſ adjcitur verbũ integri vel ſiſe verbũ ſm aliquoꝝ opi.ſed de hoc dic vt ſupra in tertia extenſione ad tex. dictum ꝛ deckatũ fuit. Quarto limita vbi.l.ſe referret ad fructuſ pñtes de quo in fra dum deckabit qñ verbũ fructus pfertur ab hoie. ¶ Qñ ergo verbũ fructus pferr ab hoie vides diſtin.Bar.cuius verba pondera:qꝛ ſunt apta nata cõprehẽdere ſiue pferat inter ventes ſiue a teſtatore.ꝛ iura que alleg.loquunt de oibus iſtis ſiue ét a iudice de quo loqr.l.j.C.de fruc.ꝛli.ex pen.in quo dic vt hic p Bal.ꝛ Jmo. Concluſiones ergo Bar.ſunt in hac mã pmavbi verbũ fructuſ p latũ ab hoie referr ad pñtes fructus ſiue pendentes ꝛ extantes in fũdo vt tunc intelligat nõ deductis expenſis.Scõa vbi refertur ad futuros regulr intelligat deductis expenſis. niſi aliud ſit actũ expſſevel tacite.ꝛ iſta ſit pma limitatio ſcõe pcluſio nis.Item niſi determinate verbuz fructus pferat.i.expſſa certa menſura.ꝛ iſta ſit ſcõa limitatio ſcõe pcluſiõis.Quã tuz ad pmaz pcluſionẽ aduerte qꝛ ipſam limitat hic Jmo. in caſu huius.l. qꝛ ſi mulier dixiſſet do tibi fundũ in dotez fructibus plenũ intelligeret deductis expenſis rõne equali tatis ſeruande.nam ſi vir pót deducere expenſas de fructi bus vltimi anni equũ eſt ꝙ mulier detrabat expenſas pmi anni.ꝛ ita ſimplr tranſit hic Alexã. qõ dcm̃ pſidera cuius effectus ſit vbi dos bz reſtitui mulieri vel eius heredibus. tũc.n.ſiue deducat ſiue nõ deducat expenſas tota dos que data fuit.ꝛ ſic ét iuxta quãtitatẽ fructuũ que erat tpe datio nis bz ſibi reſtitui.Ubi aũt ex pacto vel ex ſtatuto vir hꝛet lucrari aliquã ptez dotis poſſet hoc dcm̃ importare.Con ſidera ét circa dcm̃ Jmo. ꝙ detractio fit de fructibus vlti mi anni ét expenſarũ factarũ a muliere pro fructibuſ pmi anni p no.j.in glo.pe.ꝛ fi. ¶ Sed tu aduerte ad pcluſionẽ Bar.qꝛ.l.quotiens.§.ſi colono.in quo ipſe intendit pbari ſuã opi.ipſam nõ pbat vt pz ex dictis Alberi.ibidem poſt Ja.de are.de qbus Senenſes in.iij.pclu mentionez faciũt ſed nõ put loquunt dicti doc.referunt eoꝝ dcm̃ . iõ vide p ipſos ibi in fonte.faciunt.n.vim Ja.ꝛ Albe.ꝙ fructus ibi ptinent ad legatariũ gra vſufructus nõ vt fructus extãtes ſimplr legati iter q̃ eſt apta rõ diuerſitatis:vt ex eoꝝ dictis ppendi facile pót qbus attentis:vt dixi ex illo tex.nõ pbat opio Bar. ét intelligendo tex. de expenſis factis gra que
11 rendoꝝ fructuuz qcqd aliud in hoc ibi velit glo.† Et quã uis fructus extantes ꝛ pendentes ſint ſiue dicant pars rei ꝛ hoc pbent alia iura alle.p Bar.ad qõ ét.l.fructus pen dentes.§.de rei ven.tñ ex hoc nõ ſeqr ꝙ nõ debeant pſide rari deductis expenſis vbi poſtea pcepti fuerunt maxime: qꝛ attento tpe pceptiõis fiende eo tpe quo relinquunt vel de ipſis diſponit quo tpe diſpõnis:qꝛ pẽdent nõ pſiderant vt fructus tñ attento dicto tpe pceptõis ſunt fructus futu ri:ſicut videmus de partu exñte inutero q dr fructus futu rus.vt.l.interdum.de ver.obli.cũ ſi.Et ꝓpterea in ipſis vr dõm prout dr in fructibus futuris qõ intelligant deductis expenſis in dubio.ꝛ in hoc bñ pſidera:qꝛ ſi bñ aduerteris pcipies dictuz eſſe pbabile lz cõis opio ſit in ꝓrium a qua in pratica forte durũ eſſet recedere. ¶ Quãtũ ad ſcõam cõ cluſionez Bar. qñ p boiem fit mentio de fructibus futuris vt intelligant deductis expenſis.Adde ꝙ Bal.hic put ét in.d.l.j.C.de fruc.li.expen.facit dria inter actũ bñtẽ cãm lucratiuã ꝛ actũ bñtẽ cãm oneroſam:vt in pmo pcedat qõ dicit Bar.ꝙ fructus intelligant deductis expẽſis per.d.l. fundi trebatiani.ꝛ.d.l.ſi qs argentuz.§.j. iuncta glo.C.de dona.In ſcõo nõ intelligant deductis expenſis p.d.l.cuz duobus.§.ſi incoeũda.ſ.p ſoc.ꝛ in.l.ſi.§.pe. de bis que in frau.credi.ꝛ hoc eſt qõ voluit Jac. de are. ponendo.q.de
12 colono put ét eſt de mẽte Bal. † Saly.aũt in.d.l.j.adhuc plus vult ꝙ ſi ex puentiõe debent fructus ſiue hẽat cauſaz oneroſam ſiue lucratiuã debeant nõ deductis expenſis:qꝛ ſm ipm iſta eſt cõis interpretatio ꝛ cõis vſus loquẽdi qui dz attẽdi p.l.cũ delaniõis §.aſinã molendinariaz.j. de fun. inſtruc.cũ ſi.ꝛ ad hoc fecit dcm̃ Jnno.in.d.c.paſtoralis.de quo meminit ibi Ab.ſi.ſup.d.gl.in v.credimus.q tñ. in fi. dicit in hoc exuarijs circũſtantijs eſſe inſpiciendaz mentez ventiuz.Sed Jmo. Pan.de ca. ꝛ Alex. hic tenent opi. Bar.ꝛ ꝑ Bal.ponderat Jmo. hunc tex. vbi eſt cã onero ſa.ꝛ tñ fructus intelligunt deductis expenſis.titulus.n.do tis eſt oneroſus:vt.l.oẽs.ꝛ.l.ex pmiſſiõe.j.de actio.ꝛ obli. Sed poſſet rñ.ꝙ tex.noſter loqr vbi nomen fructus pferr a legevt ét dicit Bar.in.q.de colono poſt Ja.de are.ꝛ hic ét Are. qui dicit ꝙ Jmo.nõ ppendit dicta Bar. ꝛ Ja.de are.rñdentiũ:vt ꝓxi.dcm̃ eſt ad hanc.l.ipſe tñ Are.tranſit cũ opi.Bar.rñ.ad adducta p ꝑria ꝓut etiã tñ.Alex.ꝛ ita alij tenẽt.ꝛ ita eſt tenendũ cũ dicta limitatõe Bar. cũ qua doc.tranſeũt:niſi aliud expreſſe vel tacite actũ fuerit:vt in.q. de colono. Addunt ét Senenſes limitationẽ in decimis p .d.c.tua nobis.intelligẽdo ꝙ ille tex.nõ loquat in diſpõe legis:ſed hoies cuz ibi arguat ex diſpõe dñi ꝓticularis ad diſpõnẽ ipſius dei:ꝛ hec q̃stio ipſi nõ referant fuit ꝓſidera tio canoniſtarũ in.d.c.paſtoralis. vt rettuli ſupra circa pri mã limitationẽ ad regulã ꝙ in diſpõne.l.fructus.intelligã tur deductis expenſis poſſet tñ dici hanc nõ eſſe nouã limi tationẽ:ſed cõprehendi ſub limitatione Bar.qñ expreſſe vel tacite actũ fuit fructus intelligi non deductis expenſis.Et quãtũ ad illud qõ dicit Bar.de colono doc.tranſeũt.ꝛ ita etiã tenent vbi ét ipſe Bar.in.d.l.j.ꝛ in.d.c.tua nobis.vbi dñs Ab.ſi.in no.ꝛ vide Bal.in.d.l.j.in v.decidente.q.po ne ruſticus pmiſit mihi dimidiaz partẽ fructuum vaccarũ an deducat expenſas ꝛc.ꝛ ad hanc optime facit.d.l. cum duobus.§.ſi incoeũda.qui in his terminis ét loqr. Appro bant ét doc.aliã limitationẽ quã dat Bar.qñ fit mẽtio de fructibus in diſpõne hois ipſoꝝfructuũ certa quãtitate ex preſſa:qꝛ tunc nõ fit alia expenſarũ deductio:ſed intelligit dicta quãtitas deducta in diſpõne ſine alia deductõe expẽ ſarũ qcqd aliudvolnerit Ro.limitando niſi ſimus in ꝓctu ex cã lucratiua:qꝛ tunc fieret deductio expenſarũ. ꝛ ſic in telligeret quãtitas ſpecificata deductis expenſis p tex. cuz glo.in.d.l.ſi qs argentũ.§.j.cui tñ.rñ.hic Alex. ꝛ ſequunt hic Senenſes:qꝛ ibi deductio expenſarũ fit pro pte dona tarij:vt ꝓſequat integrã ſpecificatã quãtitatẽ. ꝛ ſic ille tex. cũ glo. facit ꝑ nõ pro Ro. Unũ tñ aduerte quãtũ ad illuz tex.cũ.d.glo.qꝛ ex ꝓxi.dictis facile patere pót ꝙ non facit ad id ad qõ ipm alle.Bar. hic vna cũ.l. fundi trebatiani. nam.l.fundi trebatiani.pbat deductiõe expenſarũ fienda pro pte ꝛ in fauorẽ granati.d.l.ſi qs argentũ. pbat deduc tione fienda in fauorẽ ꝛ pro pte bonorati. Et vide ad cõ cluſionẽ Bar.in hac limitatõe Ange. hic:ꝛ Bal.in.d.l.j. .C.de fruc.ꝛ li.expen.in v. pone dono tibi oẽs fructus ꝛc. in.ij.col.ad fi.q idez tenent qõ Bar. Et adde ad limitatio nem huius ſcõe pcluſionis ꝙ qñ diſpõ redderet inutilis ſi intelligerent fructus deductis expenſis ꝙ tunc nõ intelli gunt deductis expenſis:ita vult no.hic Are.ad fi.qõ etiaz ſequũr Papienſes de Are.tñ nõ habita mẽtõe:alle.Are. no.in.l.q pcubina.§.q bortos.iũcta glo.de le.iij.ꝛ p Bar. in.l.bis verbis.§.ſi.eo.ti. Addere ét potes aliã limitatõez ex dictis.§.in tertia extenſiõe regule ſumpte ex dictis Bar. vbi in.l.ſit mentio de fructibus vbi.vz.in diſpõne hois ad
13 ditur verbuz integri vel ſiſe. ¶ †Glo. in v.diuertit deckat tex.ꝛ ſimul verbũ mox de cuius ét ſignificatiõe ſe remittit ad.l.p interualluz.§.de indi.ꝛ.l.j.§.ſi cer.pe.ad qõ ét no.ꝛ dicta in.l.j.§.j. de ver. obli.ꝛ idem qõ dicitur de dictione mox dicit Bar. dõm eſſe de dictiõe poſtea. Qui poſt By. mouet.q.in ꝓpoſito q ſi teſtes dicunt ꝙ teſtator inſtituit ti tium hẽdes mox vel poſtea ſemproniuz anvltimus erit he res vel ambo.ꝛ ſic accipit mox vel poſtea vt denotẽt inter

uallum

nalluz ipis:tunc vltimus erit heres ale ambo:ꝛ ita firmat
By.ꝛ Bar.transit quam.q.prosequitur hic Are.ꝛ reassu
munt etiam ℙapienses plura dicentes de dictione mox:
ꝛ de dictione postea:ꝛ an sint eiusdem importantie:prout
est intentio Barto.ꝛ per Alexan.de hac.q.de qua hic per
Barto.post By.ꝛ de alia huic simili de qua ibi per Bal.
ℑ.l.proxi.in princi.in.iij̃.ꝛ.v.col.ꝛ ad ibi dicta se remittit
14 hic Alexan.super hac glo. ¶ Glo.penul.in versi.impen/
sarum ꝛc̃.cum qua declarabitur etiam glo.fi.ponit casum
super secunda parte tex.ꝛ sic quãdo pluribus annis dura
uit matrimonium. Et ipsam approbant docto.cõmuniter
in eo qõ dicit vsq; ad versi.sed quidam indistincte dicunt
ꝛ c̃.opinionem.n.eorum de quibus dicit glo.in.d.ver.sed
quidam.doc.nõ approbãt. Et sic ꝓclusio glo.ꝛ doc.cõiter
est ꝙ quando matrimoniuz durauit pluribus annis ꝛ sol/
uitur non integro vltimo anno habeat locum deductio ex
pensarum factarum per mulierem in fructibus ꝑmi annit
de fructibus huius vltimi non integri anni:de quibus tñ
maritus nullam deductionem facit pro expensis per ipsuz
factis in fructibus primi anni. Et propterea non sine mini
sterio in hoc fine non fit mentio de viro vt dixi super tex.
Quando vero matrimoniuz quod durauit pluribus annis
dissolnitur integro vltimo anno:ꝛ sic fundus dotalis red/
ditur in eo statu in quo habitus ꝛ receptus fuit respectu
fructuum:ꝛ tunc nulla fit deductio expensarum per mulie/
rem factarum in fructibus primi anni:sed recipit integros
illos vltimi anni loco fructuum primi anni quos maritus
habuit qui ẽt de fructibus huius vltimi anni nihil deducit
ꝓ expẽsis in ipsis factis:postq; mulier nõ deducit expẽsas
ꝑmi anni:ꝛ sic inter ipsos fit cõpensatio nõ attẽto tñ ꝙ for
te plus ꝓ pte vnius q; alterius ꝓ fructib⁹ ꝑmi ꝛ vltimi ãni
expensuz fuerit:qz ẽt potuit hincinde plus lucrari vt decla
rat ꝛ dicit hic ℙau. Duo igit casus eliciunt ex hac gl.qñ
mr̃imoniũ durauit pluribus ãnis. ℙrimus qñ vltimo nõ
integro anno solutũ fuit mr̃imoniũ. Scõs qñ vltio integro
anno elapso mr̃imoniũ solutũ fuit. Et ꝑm vtrũq; cãuz expẽ
se facte ꝓ fructib⁹ vnius ãni.i.ꝑmi ãni deducũt ꝛ retrahũt
de fructib⁹ alteri⁹ anni ℔ est vltimi ãni:vel cõpensant cũ fru
ctibus dicti alteri⁹ vltimi ãni. Et sic vtroq; casu lz diuersis
respectib⁹ aliqñ.n.respectu deductõis aliqñ respectu cuius
dã cõpẽsatiõis fructus vltimi succedũt siue sunt ꝛ hñr loco
fructuũ ꝑmi anni:vt dicit ẽt glo.sequẽs in fi.ar.l.impator
in fi.ꝛ.l.seq.de le.ij. Quã sequẽtẽ glo. approbãt ẽt Bar.ꝛ
doc.q Bar.dicit ꝙ ꝓ ipa est tex.q ℔ clare ꝓbat in ℔ fine q̃si
cũ dicat hr̃i respectũ ꝓ deductiõe fiẽda p mulierẽ ad tps ꝑ
mi anni q̃ ꝛctũ fuit mr̃imoniũ ad tps.vz.añ traditũ ꝓdium
dotale ℔ nõ adaptẽt nec possit ꝓcedẽ nisi respectu deductõ
nis fiẽde de expẽsis ꝑmi ãni in fructib⁹ vltimi ãni cũ fruct⁹
ꝑmi anni iaz sint ꝓsũpti:vt dicit ẽt ipsamet gl.ꝛ ℔ voluit di
cere pau.ꝙ illõ qõ dicit dcã sequẽs gl.ꝙ vltimi fruct⁹ sunt
loco ꝑozũ est necessariũ dicẽ in fi.hui⁹ tex.facit ẽt vlteri⁹ ℥
Bar.ꝛ doc.ꝓ ℔ dicto gl.qz in vlibus vna res succedit loco
alteri⁹:vt.d.l.impator.§.fi.ꝛ.l.se.ꝛ dos est qd vlr:vt vidi/
mus.s̃.in rubr. Nec huic determinatiõi obstat.d.gl.in v.
satisfaciẽdũ.in.d.§.impẽdia. ℑ.e.loqf.n.illa gl.respectu vni⁹
eiusdẽ.s.mariti ꝙ ei⁹ respectu fruct⁹ vnius ãni nõ succedũt
loco alterius anni vt sic maritus de fructibus vltimi anni
possit deducere expensas factas in fructibus alicuius pre/
cedentis anni in quo paruz vel nihil recollegit. Ex quo.n.
cõmodum ꝛ incõmodum illius anni ad ipsum fuit perue/
turum non est ratio ꝙ de fructibus vltimi anni habeat ali
quam deductionem facere pro dicto precedente anno:ꝛ
ita procedit.d.glo.in.d.§.impendia. Sed glo.nostra hic
loquitur respectu mulieris que de fructibus vltimi anni de
ducit siue compensat expensas per ipsam factas in primo
anno:de cuius fructibus nihil ꝓcepit vt declarat hic pau.
qui dicit ꝙ hanc contrarietatez glosaz non bene declarãt
doc. Et propterea multi hanc reprobant per illam:sed be/
ne aduertendo vtraq; procedit:vt patet ex predictis ꝛ fa/
tis hanc contrarietatem:ita soluit Bar.in.d.§.impendia.
de quo mentionem non facit pau.sed Alexã.hic in fi.facit
de Bar.in.d.§.impendia.mentionem ad quem se remittit
pro concordia glo.hic ꝛ glo.ibi que ꝙ videatur facere in
p̃rium ei de quo hic glo.dicit Alex.ꝙ doc.nõ dicũt:sed nõ
vidit vel subticuit ℙau.qui hoc dicit ꝛ bene declarat:fa/
cit bene mentionem Alexã.de ℙau.ex cuius dictis super
glo.pe.de quibus recitando.d.glo.mentionez feci.tollitur
motiuum Rapha.ꝓ hanc glo.pe.cum qua transit Alexã.
ꝓ Ra.qui faciendo motiuum ꝓ glo.non videtur declarare
qualiter stante duratione matrimony pluribus annis:put
in exemplo glo.cadat fieri deductionem expensarũ factaꝝ
per mulierem in fructibus primi anni de ipsis fructibus di
cti primi cum iam diu sint consumpti:vt dicit ipsa glo.fi.ꝓ
qua faciunt notata in.l.vnica.C.si aduer.vsuca.quevult ꝙ
fructus non durent vltra triennium. Sed dicas ꝙ intentio
Rapha.ꝛ Cristo.de castellione qui fuit in eadem opinio/
ne:vt hic referunt Senenses fuit ista ꝙ fiat deductio expẽ
sarum factarum per mulierem in fructibus primi anni de
ipsismet fructibus dicti anni in ipso primo anno:non autẽ
eorum intentio est ꝙ expectetur tempus soluti matrimonij
pro ipsa deductione facienda:ꝛ sic cessat ratio glo.que ha
buit intentum ꝙ ad deductionem faciendam de huiusmo
di expensis expectetur tempus vltimi anni:tunc.n.bene ca
dit ratio ipsius glo. Unde punctus istius.q.in hoc stat an
in primo anno possit fieri dicta deductio expensaruz in di/
cto anno factarum vel debeat expectari vltimus annus.
Et pro opinione ꝓ glo.ꝛ doc.ꝙ in primo anno cadat di/
cta deductio:facit iste tex.cum concordantijs:vbi dispони/
tur ꝙ fructus intelliguntur deductis expensis quatenus
ergo.l.dotis fructus.s̃.de in.do.cum si.disponit ꝙ fructus
dotis spectant ad virum limitatur per.l.nostram.cum cõ/
cordantijs deductis expensis vt etiam expresse vult glo.j.
hic maritus ergo non debet lucri facere dictos fructus pri
mi anni:nisi deductis expensis ex ipsis fructibus:ꝛ sic non
ex vltimi anni fructibus ꝑm hanc considerationez. Ad cu/
ius confirmationem videtur etiam facere iste tex.in fi.qui
nõ explicat de quibus fructibus mulier deducat expensas:ꝛ
ꝛ sic non aperit ꝙ de fructibus vltimi anni deducat: put
dicunt glo.ꝛ doc.cõmuniter. Et quãuis Alexan.in.q.quã
mouet Bar.post ℑac.de are.quid si nulli fructus sint re/
collecti in hoc vltimo anno ꝛ c̃.conetur respondere ad pre
cedens motiuum:attamen nihil cõcludens videtur dicere
ad tollendum dictum motiuum siue argumentum factum
ꝙ in primo anno habeat fieri deductio expensarum facta
rum pro muliere:ꝛ sic de fructibus dicti primi anni. Et te/
nendo hanc opinionem ad illud de subrogatione facilis
est responsio:vt patet ex predictis etiam Alexan. referen/
tis Rapha.ꝛ adhuc clarius ex dictis Senensium in decla
ratione huius tex.in hoc fine. Cui textui in hoc fine etiam
videtur posse responderi tenendo hanc opinionem ipsum
intelligendo ꝙ fiat deductio de fructibus primi anni da/
tis terminis habilibus ꝙ fructus durent:vel potest respõ/
deri ponderando ꝙ ℑ.ꝓ.in hoc fine nõ loquitur respectu
fiende deductionis:sed habende rationis impensarum ꝑ
parte ipsius mulieris considerando tempus primi anni an
te traditum predium dotale ad effectum ꝙ cum dicte expẽ
se non fuerint deducte in primo anno auferint ipsam dotẽ
vt etiam hic vult Rapha. ꝙ non deducte in primo anno
augeant ipsam dotez. ¶ Sed pro opinione glo.ꝛ cõmuni
ꝙ deductio expensarum factarum per mulierem pro fru/
ctibus primi anni fieri debeat de fructibus vltimi anni so/
luti matrimonij:vbi pluribus annis ipsum matrimonium
durauit verget in euitabiliter iste tex.in fi.qui illud quod di
cit de habenda ratione expensarum non dicit nisi ad effe/
ctum deductionis ipsarum:ad hunc.n.effectuz tendit tota
nostra lex:sed si est ꝙ ad dictum effectũ generaliter ꝛ indi
stincte prout tex.loquitur non caderet haberi dictam ra/
tionez in vltimo anno soluti mr̃imony:vbi pluribus annis
durauit matrimoniũ nisi de fructibus dicti vltimi anni pos
sit fieri deductio expensarum primi anni ergo ꝛ c̃. Et hoc
est quod voluit glo.ꝛ Barto.ꝛ docto.sequuntur. Et per
hoc tollũtur omnia que adducuntur in ꝓrium:naz lz

fructus ꝑmi anni ſpectēt ad viꝝ deductis expēſis tñ intelligiť deductis expēſis ex fructibus vltimi anni ꝑ hūc tex. vt ꝓxi.ponderatū. Qui q̄uis nō explicet in hoc fine de q/bus fructibus hēať rō ad effectum deductionis expenſaꝝ tñ ex ꝓdictis patet q᷑ de neceſſitate intelligiť de fructibus vltimi anni q᷑ de ipſis fiat deductio expenſarū factaꝝ per mulierē in fructibus ꝑmi anni: vt ipſe tex. ꝓcedat gnāľr ꝛ indiſtincte ꝑut loquiť: ꝛ ſic ét vbi duranit tot annis q᷑ vltimo anno ſoluti mťimonij nō extāt fructus ꝑmi anni. Et ex his ét tolliť q̄tenus dicať q᷑ hic nō cōgruūt termini ſubrogationis: nam ꝓp neceſſitatē qꝛ fructus ꝑmi anni nō extant ſiue poſſunt nō extare fit iſta ſubrogatio: alś. n. hī q᷑ ſtāte neceſſitate relaxāť termini iuris: vt. l. j. C. de ope. ſer. ꝛ. ſ. de in. om. iu. l. j. in ver. nō alť ꝛ c̄. ꝛ ibi gl. Et q̄uis poſſet dici q᷑ ad hāc neceſſitatē nō erat neceſſariū puēiri deducēdo. ſ. in ꝑmo anno expēſas ex fructibus dicti ꝑmi ānī: tñ pōt tñ/deri q᷑ poſtq̄ ita determinať ꝑ hāc legē in fi. vt. ſ. inductā ꝺz eiꝰ determiatiōi q̄uis dure ſtari p. l. ꝓſpexit. j. q ꝛ a qui. adiuncto ét q᷑ magna rōne vī. l. mota ad ſtatuendū ne in ꝑmo ānо ſubſiſtēte adhuc mťimonio fiat deductio expēſaꝝ ꝑ ipſaꝫ mulierē factaꝝ ad tollendū. ſ. oēm cām diſcordie ꝛ ꝓtentiōis inter ipm virū ꝛ mulierē ꝑut cōuenit cū dicanť ſocij diuine ꝛ hūane domus. C. de cri. expi. be. l. aduerſus. ꝛ duo in carne vna de ꝓiu. ſeruo. c. j. cū ſi. Et ſtantibus ꝓdictis q᷑ fructus vltimi anni ſubrogenť loco fructuū ꝑmi ānі ꝓcedit deciſio Bar. q᷑ ſi nulli ſint vel modici fructus dicti anni vltimi h̄ cedat in incōmodū ipſius mulieris ꝛ viri: vt ipſe nō poſſit vel tanto minus deducere expēſas ꝑmi anni ꝛ ſiľr vir expēſas dicti vltimi anni: ꝛ ita tenēt h̄ ét Bal. ꝛ cōiter doc. ꝛ ſi Ra. ꝛ Ro. teneant ꝯrium ſtans Rapha. in ſua opi. q᷑ deductio expēſaꝝ factaꝝ ꝑ mulierē in fructibuſ ꝑmi anni nō deducať de fructibus vltimi anni: ſꝫ de fructi/bus ꝑmi anni: adeo q᷑ in. d. q. vult nō perceptio nē fructuū in vltimo anno cedere in ānuꝫ nō ipſius mulieris: ſꝫ ipſius viri. Sꝫ hoc fuit. ſ. reꝓbatū Roma. aūt moueť p. l. ſi vno in ꝑn. ſ. loca. ad quā tñ rñſio deꝓhendiť ex dictis Bart. in. d. §. impēdia. j. l. ꝓxi. vt ét h̄ dicit ꝛ declarat Alexā. ad. l. qō ſi ſumptus. ſ. de pet. he. rñdet h̄ Bar. Ex cuius Bar. ꝛ doc. dictis in hac. q. no. declarationē ad has gl. que volūt q᷑ fructus anni vltimi in his termis ſuccedāt loco fructuū ꝑmi anni q̄uis ſi nulli vel modici ſunt fructus vltimi anni cadat dicta ſubrogatio ad effectū vt nō fiat deductio expē/ſarū de fructibus alioꝝ annoꝝ: ſicut alś ét hī in. d. §. impē/dia. de cuius mā aliqd ét. ſ. dictū fuit ſup his gl. pe. ꝛ vlti.

¶ An aūt de expēſis factis ꝑ certis fructibus vnius fun/di poſſit fieri deductio de alīs fructibus eiuſdē fundi cuꝫ fructus ꝑ quibus expenſe facte fuerūt nō ſint recollecti: hī in. l. ſi fundus. §. fi. j. eo. vbi vide ꝑ Bar. ꝛ doc. qd de fructi/bus alterius fundi. ꝛ aliqd h̄ per Pau. ſup glo. fi. Et illuꝫ tex. allegat ét Bar. ad ꝓmaꝫ. q. q᷑ nullis fructibus vltimi anni exiſtentibus nō fiat deductio de alīs fructibus alioꝝ annoꝝ. ſi. n. in. d. §. fi. permittitur deductio expenſarum alī quoꝝ fructuum nō recollectoꝝ de fructibus eiuſdem anni ꝛ fundi ergo alś non ꝑmittiť deductio de fructibus alioꝝ annorū: ꝛ ſic in caſu dicte. q. nō permittitur de fructibus aliorum annorū nō ſtantibus fructibus vltimi anni cū de ipſis ſtatutum ſit deduci expenſas etiā fructuuꝫ ꝑmi anni.

¶ Quid aūtē in terminis gloſaꝝ noſtrarū ſi nulli fructus in ꝑmo anno fuerint recollecti an ipſa mulier de fructibus vltimi anni poterit deducere expenſas quas fecit ꝑ fructi/bus ꝑmi anni. Et ꝑma facie forte quis dixerit q᷑ nō quia ꝯriorū eadē debꝫ eſſe diſciplina. l. j. §. de his qui ſunt ſui vľ alie. in. cuꝫ ſi. vnde ſicut nullis recollectis fructibus vltimo anno nō fit deductio expenſarū: vt ꝓxi. dictuꝫ fuit ita eꝑ nō collectis fructibus ꝑmo anno vī dicendum. Tñ ꝯrium te/neas ex quo. n. fructuum ꝑmi anni cōmoduꝫ ꝛ incōmodū ſpectat ad virū nō attenditur qd dicto ꝑmo anno fuerit re/collectū vel q᷑ nihil fuerit recollectū quin mulier ex fructi/bus vltimi anni poſſit expenſas deducere: ꝛ ita ꝛ bene te/nent hic Senenſes in fine: ꝛ faciunt dicta. ſ. in tex. in. ij. no. dum fuit dictum q᷑ expenſas ꝑmi anni nō deducit maritus de fructibus vltimi anni cum ipſas habuerit vel hīe ꝛ cō/ſequi potuerit ipſe maritus de fructibus ꝑmi anni. Ex quo cōmodum ꝛ incōmodum ipſorū ſpectat ad ipſum virum. Et hoc no. qꝛ eſt quotidianum: ꝛ vlterius ad vnū aduerte ꝓ intelligentia eius qō dicit glo. pe. ponendo caſum in/telligendo hunc tex. quando matrimonium ſolutum eſt vl/timo anno nō integro: nam glo. non facit mentionem de expenſis dicti vltimi anni nō integri: nec etiaꝫ doc. aliquid dicunt ad declarationem ipſius glo. ꝛ tñ videtur clarum q᷑ etiaꝫ expenſas vltimi anni quas facit ipſa mulier in exē/plo ꝛ in caſu poſito per glo. ipſa deducat. videmus. n. in ꝓ/cedente parte tex. q᷑ etiam ipſe vir deducit factas in ꝑmo anno quando ſoluitur matrimonium non elapſo ipſo ꝓ/mo anno integro. Et an iſta. l. cum ſi. habeat locuꝫ quādo fundus eſtimatus fuit datus in dotez: dic vt hic per Bar. cum quo docto. tranſeunt.

Iuortio. † Si fundus plenus fructi/bus datur in dotem tempuſ locationis inſpicitur vt ſciamus quid percipiť de penſione. i. ꝑ quanto tpe percipitur penſio. Tempus vero matrimonij inſpicitur vt ſciamus ꝑ quota parte anni de penſione vir lucratur. Sꝫ ſi fundus vacuus datur in dotem tpe locationis ꝑ nullo inſpiciť. h. d. vſq᷑ ad §. ob donationes. ſm Bar. qui hic diuidit ꝛ ſubdiuidit: vt hic ꝑ ipſuꝫ. Vel ſic ꝛ magis ad lr̄am. Maritus de fructi/bus no integri anni lucrať ꝑ rata qua duranit mťimoniū nō ꝑ rata qua duranit locatio ꝑ eū facta. Unde ſi recepit fundū fructibus plenū ꝛ ipſis recollectis fundū locauit ꝑ fructibus anni ſequētis. Tam fructus ꝓcepti ꝑ marituꝫ q̄ꝫ portio pēſionis ꝑ rata tpis qua duranit mťimoniū debēt diuidi vt de vriſq᷑ maritus hēat ꝑ rata tpis q̄ mťimoniū duranit ꝛ reſiduū erit vxoris. Sed ſi vir recipit fundū va/cuuꝫ ꝛ ipꝫ locanit ꝑ fructibus anni ſequētis penſio totius anni venit diuidenda vt ꝑ rata q̄ duranit mťimoniū hēat maritus: ꝫ paꝝ duranerit locatio. Et h̄ ſiue vnus tantū fru/ctus ſiue duplex recolligať ex fundo: puta meſſes ꝛ vinde/mia: fructus aūt recollecti p vxorē añq̄ nuberet vxoris vū taxat ſunt: ꝛ nō veniūt cū marito diuidendi. h. d. vſq᷑ ad. d. §. ob donatiōes. Et glo. j. ponit caſum vſq᷑ ad ver. item ſi meſſes. vbi gl. ꝑma ponit caſuꝫ vno mō ſup. d. ver. que ap/probať ꝛ teneť. glo. aūt. ij. in illo ver. ponit ſcō mō caſum ꝛ gl. in v̂. videmie. ponit tertio mō de quaꝝv̂itate ſup ipſo videbimus. Et ſupple cāuꝫ in. ij. pte ꝑn. tex. ex his q̄ dñr in gl. in v̂bo q̄rta portio ꝛ c̄. in v̂. tex. itaq᷑ ſi in fi. mēſis ꝛ c̄. vbi ꝓſtit tota difficultas huius. l. in eo qō dī ibi ō quarta pte penſionis vt dicit ꝛ declarat h̄ Pau. ſup tex. allegans ad deducendam dictam difficultatem glo. fi. in verſi. venire.

2 ſup hoc tex. ¶ †No. i. ex hoc tex. in ꝑn. q᷑ annus diuiden/doꝫ fructuū inter virum ꝛ mulierem vel eoꝝ aut alicuius ipſorū heredes qui eſt annus ſoluti matrimonij: vt in. ll. ꝓ/cedentibus ꝓſiderať ſiue cōputať habito reſpectu ad tpa q̄cti mťimōij ꝛ datiōis ipſius dotis vt in. d. ꝓcedētibus. ll. ét qñ ipſe fundus dotalis locať vt ſic diuiſio fructuum vel penſionū nō fiat ꝑ rata anni locationis: ſed ꝓ rata anni q̄cti matrimonij ꝛ dotis date. Cuius q̄riū dicēdū videbať quaſi locatio predominareť ꝛ attendī deberet. ar. l. iul. §. ſi fructibus. v̂. ſed ſi locatus ager ꝛ c̄. ſ. de actio. emp. cū ſi. Et iſta videť ratio dubitandi in hoc tex. rō. n. q᷑ videretur virū lucrari fructus ꝓceptos: ꝑut dicit in vſufructuario de qua dicť ſup glo. j. nō adaptať aliquo mō: hic tñ non ob/dicta: vel alia rōne determinať alś ꝑut. ſ. ꝓxi. eſt nota. ꝛ rō aperta deciſionis deꝓhenditur ex ſeqnentibus verſiculis

3 huius tex. ¶ †No. ſcō q᷑ ſicut in fructibus nālibus ita ét in fructibus ciuilibus ꝑut ſunt penſiones fit diuiſio ꝓ ra/ta anni quo duranit matrimonium inter ipſum virū ꝛ vxo/rem. Ex quo infertur q᷑ appellatione fructuum veniunt etiam penſiones ſine ciuiles obuentiones: ꝛ ita vult hic glo. tertia. quam not. Areti. qui tamen ſe remittit ad ea que de hoc tradunt in. c. gnāli. de elec. li. vj. ꝛ in. l. fructus. C. de ac. emp. vbi ex dictis doc. patere pōt q᷑ eſt diuerſitaſ inter fructꝰ ꝛ pēſiōes: ad qō ét. d. §. ſi fructibꝰ. ꝛ ibi no. ꝛ ſic q᷑ fructus

ꝙ fructus ꝛ penſio ꝓcedãt a pari nõ ꝓcedit gñaliꝛ:ſed in
materia iſta ſic vt ꝓbat iſte tex.cũ.d.gl.iij.ꝛ ſequit hic etiã
Alexan.in ſcõo no.licet p diuerſa verba loquat ꝛ nõ alle/
get.d.glo.ꝛ vult ét idem Jmo.ambo.n.dicunt ꝙ non eſt
differentia in his termis inter fructus imediate,pueniẽtes
ex re dotali ꝛ fructus mediate.i.ꝓpter rez dotalez ,pueniẽ
tes vt ſunt penſiões.Et vide ħ Moderniozes plura loca
adducẽtes in qbus tractat an appellatiõe fructuũ veniant
pẽſiões ꝛqd eꝛ:ꝛ vide Bar.in.l.ex diuerſo.in ꝑn.in.j.col.
ff.de rei ven.vbi dicit pẽſionẽ fructuũ ciuilẽ:ꝛ ſic intendit
ꝙ fructus ſit ꝛ cõpꝛehendat appellatõe fructuũ:ꝛ vide ét
hic Alex.ſup gl.in ver.quarta.in ꝑn.dictoꝛ ſuper illa glo.
4 ¶ Mo.iij.ex hoc tex.ꝙ vir nõ lucrat fructꝰ oẽs ꝓceptos
añ ſolutũ matri.Si mãimoniũ non durauit integro anno:
,put ipſos lucrat vſufructuariꝰ quãtũcũqꝫ ét modico tpe
durauerit vſufructus:vt.l.defuncta.ff.de vſufruc.ſz ipſos
lucrat ,p rata anni mãimonij ſoluti ,p q̃ durauit mãimõiuz
ꝛ de rõne videbimus.J.in gl.ſup ver.debebat.vbi p Bar.
ꝛ doc.,p rata ergo anni q̃ durauit mãimoniũ eodez anno
poſtea ſolutũ vir lucrat ét fructꝰ colligẽdoꝰ ſiue ꝓcipiẽdos:
qõ nõ eſt in ipſovſufructuario:vt videbimus ét ſup.d.glo.
vbi dicet qd de fructibus rerũ feudaliũ emphyteoticarũ
vel bñficialiũ de qbus tangit ſup tex.Alex.poſt Jmo.naz
iſta eſt mã tangẽda ſup illa gl.vbi Bar.aliqd tãgit.Quid
añt ſi ignorat vtrũ ãnus ſoluti mãimonij ſit integer necne
qꝛ nõ eſt memoꝛia ꝑncipij tpis ꝯcti mãimonij tãgit ħ alex.
poſt Ang.ꝛ Jmo.dixi de ħ ego.ff.in.l.ħ diuiſiõe. ¶ Mo.
q̃ꝛto.ex ver.neqꝫ.n.ſi vindemie tpe ꝛc̃.Jntelligẽdo de tpe
paꝛ añ vindemiaz :,put de nec̃atevt ꝓſupponit Bal.ħ tex.
intelligit cũ in eo ꝓſupponat vidꝫ ꝓcepiſſe totã vindemiaz
qõ nõ adaptareꝫ ſi iaz inceptavindemia p mulierẽ funduſ
fuiſſz dat⁹ viro in dotẽ:vñ dz intelligi tex.dũ dicit videmie
tpe ꝛc̃.i.paꝛ añ vindemiã.Jta ergo intelligẽdo tex.eſt ex
eo no.ꝙ fem̃ paulo añ aliqꝫ tpe recte dꝫ factũ illo tpe nec
illꝫ dicẽs falſuz ſiue nõ veꝛ dicit.†Quod inducit ad teſtes
deponẽtes aliqd factũ tpe guerre vt eoꝝ dictũ nõ ꝓbet
ꝛ nõ reddat falſuz q̃uis illꝫ de q̃ depoſuerũt ꝓbet factuz
tpe oꝛte diſcoꝛdie pp quã ſecuta eſt guerra:ꝛ ſic paulo añ
guerrã a pari.n.iudicant tpis actꝰ facti vt fiẽdi ꝛ tpis paulo
añriꝰ ſicut ét tpis paulo poſteriuꝰ:vt.l.pediuz.J.de incen.
rui.ꝛ nau.ꝛ p gl.no.ꝑmã in oꝛdie in.l.j.J.ff oper.li.de qua
memit Bal.in ti.de pace tenen.c.j.in ꝑn.vbi ét allegat hũc
tex.Et ħ inducit hic ad multas.q.p Alex.Jmo.tñ ħ lz nõ
ꝓbet.d.Bal.dicit ꝙ nõ ꝓbet de nec̃tate p hũc tex.in/
telligẽdo de tpe vindemie gnãli qõ eſt vniꝰ mẽſis.ſ.mẽſis
ſettẽbꝛis:vt.ff.l.ꝓxi.iũctis gl.nã veꝛ eſt dicere ꝙ tpe gnãli
vindemie fundus datꝰ fuerit ét ꝙ nõ fuerit incobata i illo
5 fundo q dat. ¶ Mo.v.in ver.alioqn ꝛc̃.ibi integros fru/
ctus ꝛc̃.ꝙ fructꝰ integri dicunt ét deductis expẽſis:nãvbũ
integri nõ iꝑtat nõ deductiõez expenſarũ:vt.ff.l.ꝓxi.ſed
importat itegritatẽ reſpectu totiꝰ tpis exponit.n.integri.i.
totiꝰ tpis ħz Alex.ħ q idẽ vult.ff.l.ꝓxi.vt ibi dictũ fuit in.q.
de fructibꝰ an vbi ꝓferũt a lege intelligãt deductis expẽſis
ét ꝙ ſit adiectũ verbũ integri ibi tñ Are.alle.hunc tex.ad
ꝯriã ptẽ qꝛ ſtãte opi.quã.J.ꝑ.in ħ v.alioqn.reꝓbat p re
ductionẽ ad obſeruãdũ oẽs fructus vindemie erãt viri q̃ſi
finito anno ꝛ alio incepto tpe locatiõis:ꝛ ſic cuz ſtãte opi.
illoꝝ nõ tractareꝫ deductõe expenſaꝝ.p.ff.impẽdia.J.e.vbi
nõ cadit deductio qñ vir ħz fructus totiꝰ anni:ꝛ vidimus
ff.l.ꝓxi.in gl.p.ꝛ ſi.verbũ integri importat integritatẽ oĩ
reſpectu ꝛ tpis ꝛ ét nõ deductiõis expenſaꝝ:ꝛ ſic facit ꝓ
Are.ꝛ hac qõe tñ vide dcã.ff.l.ꝓxi.tenẽdo.n.opi.ibi firma
taz ad hũc tex.vt.ff.ꝓxi.inductũ poſſz rñderi ꝙ verbũ inte
gri iꝑtat ét ſine deductiõe expẽſaꝝ eo qꝛ talis deductio
non cõgruit ſtãte illa opi.reꝓbata:ſz vbi talis detractio
ꝯgruit fieri ex fructibus nõ tollit ꝑ verbuz integri vel ſile.
Are.tñ ħ i vl.no.recoꝛdat ét ꝙ hũc tex. allegauit.ff.l.ꝓxi.
6 ad id de quo ,pxi.dictuz fuit. ¶ Mo.vj.ex ver.ex ꝯrio ibi
ſtatim fundũ ꝛc̃.ħz vnã expoſitionẽ gl.ſup.d.vbo ſtatiz ꝙ
aliqñ dictio ſtatiz importat interuallũ tpis.ſ.vniꝰ mẽſis
facit tex.cũ gl.in vbo ex cõtinẽti ꝛc̃.in.l.iij.ff.eũ q.J.de vi ꝛ
vi ar.vbi ꝓbat ꝙ hmõi vba importãt tpis interuallũ ſm
ſubiectã mãm ſm quã ét tpis qõ alꝫ nõ vꝫ modicũ dꝫ modi
cũ ꝛ nõ tollit qn dicat fieri ſtatim cõfeſtim ſiue incõtinẽti
ad idem tex.cum glo.in ver.incõtinẽti.in.c.j.de mutu.pe.
ꝛ in.c.quicũ qꝫ.in ver.ſtatim.lxxvij.di. † Et ꝑdicta faciunt
ad.q.de qua per Bar.ff.l.ꝓxi.in fi.quaz ꝓſequit ħ Alexã.
ꝛ aliam de qua hic p Bal.qd ſi aliqs accuſat de inſultu ꝛ
moꝛ ſeu ſtatim de ferita vni illata intelligeꝫ incõtinẽti.i.
ſine interuallo:adeo ꝙ cũ vulnere confundat inſultus vel
intelligat adiecto tpis interuallo adeo ꝙ ỹtroqꝫ exceſſu
veniat puniendus dic vt ħ per ipm ꝛ ét per Are.ꝛ alios.
7 ¶ Mo.vl.ex ver.apparet igit ꝛ c̃.ꝙ fructus ꝓcepti p mu
lieꝛẽ añ ꝯctũ mãimoniũ ex re data in dotẽ:poſtea ꝯcto mã
monio nõ veniũt aliquo mõ in diuiſionẽ ſiue ꝓtributionez
cũ ipſo marito mãimonio deide diſſoluto:rõ eſt in ꝓmptu
qꝛ ſtatiz effecti fuerũt ipſiꝰ mulieris ad idẽ facit.ff.e.l.ſi añ.
cũ ſi.Et idẽ dicas ét de fructibus ꝓceptis ꝯcto mãimonio
viro ét ſubſtinẽte onera ipſiuſ:añ tñ datũ fundũ in dotẽ mu
liere nõ exiſtẽte in moꝛa regulari vel irregulari:iuxta.l.ħ
diuiſiõe cũ ibi no.ꝑ glo.ꝛ doc.ff.eo. ¶ Glo.j.vt dixi ponit
caſuz vſq̃ ad v.itez ſi meſſes.quã improbat Alex.in eo qõ
dicit in ver.ad qõ dic ſi tpis locatiõis inſpicit inueniet trib⁹
mẽſibus duraſſe:ꝛ ſic totã vindemiã ꝑambulã ꝛ c̃.nã attẽto
eo qõ dicit gl.ſeq̃reꝫ ꝙ de videmia nihil vir lucrari debuiſ
ſet quaſi ipſa añ mãimoniũ ꝓcepta per.l.ſi añ ff.e.illa ergo
illatio:ꝛ ſic totã vindemiã ꝛ c̃.nullo mõ ſequereꝫ tenẽdo ét
ꝙ tpis locatõis inſpiceret ꝑ tpe duratõis mãimõij:ꝛ q̃ſuis
Alexã.nõ referat ħ adducit hic Pau.ꝯ glo.ꝯ quã ét tz in
quãtũ ipſa gl.vult ꝙ hic eſſet dubiũ de duratiõe mãimonij
cũ hoc clare dicat in tex.Unde ꝯcludit Pau.ꝛ Alexã.ꝙ
dubiũ hic nõ erat reſpectu duratõis mãimonij.hoc.n.claꝝ
erat quãtũ duraſſz:ſz dubiũ erat reſpectu diuiſiõis fructuũ
ꝛ pẽſiõis an fieret ꝑ rata tpis q̃ durauit mãimoniuz vel q̃
durauit locatio.Et rõ q̃re ꝑma facie videret virũ lucrari
oẽs fructus ꝓceptos p ipm erat illud qõ dꝫ in vſufructua/
rio ſm Alex.hic ꝛ ét ſup tex.in q̃rto no.vbi ex ħ improbat
ét gl.in eo qõ in ſupioꝛibus dicit ꝙ certũ erat fructus de/
bere diuidi q ét nõ facit in ħ mentionez de Pau.q ét q̃ ad
hec improbat gl.Sz tu ꝑſidera qꝛ iſta rõ nõ facit aliq̃ mõ
ꝛ ſic nec ét ꝑma facie ꝙ reſpectu pẽſiõis nõ ꝺberet inſpici
tpis ꝯcti mãimõij:imo ſilitudo vſufructuarij facit vt nihil vir
lucreꝫ ꝺ pẽſiõe cũ vſufructuariꝰ ꝺ ꝓcipiẽdis finito vſufructu
nihil lucreꝫ vt dictũ fuit ſup tex.ꝛ bꝫ ſup.d.gl.in v.debeba
tur. Preterea rõ Pau.ꝛ Alex.nõ tendit ad id qõ etiam
ipſi velle vñr eſſe dubiuz iſtius tex.ſ.,p qua rata vir lucreꝫ
fructus.an ,p rata tpis quo durauit mãimoniũ vel ,p rata
tpis quo durauit locatio:tendit.n.rõ vſufructuarij ꝙ per/
ceptos ipſe vir in totum lucreꝫ ꝛ ꝓcipiendos nullo mõ ad
illud ergo de diuiſione ſiue de tpe diuiſionis:aliquo modo
nõ tendit illud qõ diſponit in vſufructuario:ꝛ ſic in eo qõ
Alexan.improbat glo.ꝛ hic ꝛ ſuper tex.ꝛ Pau.ſup hac
glo.ꝙ imo hic ſit dubium reſpectu diuiſionis fructuuz fien
de necne nõ videt bene glo.improbari cũ vt ipſa glo.dicit
,p claro ꝛ certo hic ꝓſupponat de diuiſione fienda:ſed du/
bium ſit reſpectu tpis iam.n.ff.l.ꝓxi.ꝛ ét in precedentibus
quarũ.l.ſi añ.eſt papiniani:determinatũ erat de diuiſione
fienda etiam fructum perceptorum per virum anno ſoluti
matrimonij non integro:ꝛ ſic iam erat in hac materia de/
terminatum aliter in viro q̃ꝫ in vſufructuario. Et ad hoc
qõ eſt dictum ꝙ pro claro hic preſuppponeretur de diui/
ſione fienda:facit iſte tex.in ꝓin.dum dicit diuoꝛtio facto
fructus diuidi ait non ex die locationis ꝛ c̃. Declarãdo.n.
J.ꝑ.qualiter.i.quo tpe inſpecto bẽat fieri diuiſio preſup/
ponit clarum ꝛ certum diuiſionez habere fieri qui.n.vult
conſequens preſupponit neceſſarium antecedens.l.illud.
J.de acqui.here.cum ſi. Dic ergo vt etiam.ff.dictum fuit.
Dubium hic fieri reſpectu tpis qõ bẽat inſpici pro diuiſio
ne fructuũ ꝛ penſionis anni ſoluti mãimonij qñ fundi dati
in dotẽ fuit ſecuta locatio:ꝛ dic rõne dubitãdi fuiſſe illam
quã dixi in tex.Et ex ꝑdictis ꝯcludas ꝙ bñ loqt gl.iſta dũ
vult poſt ꝑn.ꝙ claꝝ erat in tex.iſto de diuiſione fructuum

fienda. Et male in ℞ loquũt pau. ⁊ Alex. ipaz improbãtes. ⁊ sic ẽt in eo qȯ ꝓ rõne dubitãdi adducũt ℞ vsufructuario. ¶ In eo aũt qȯ glo. ꝓsupponit in ver. quero ergo quãtum dicas duraſſe matrimoniũ ⁊ c̃. hic fieri dubiũ reſpectu du rationis mr̃imonij male loqtur ipſa gl. Et ſic̃r in illatõe quã facit in ver. ⁊ sic vindemiã totã ꝑambulã ⁊ c̃. Itẽ in alio qȯ J. ſubdit gl. in v̊. ſi vo inſpicias. tps quo fuit p̃ctũ mr̃imoniũ ⁊ c̃. ibi dũ dicit: ⁊ sic tertiã ptez vindemie ⁊ mercedis bz viz ⁊ ℞ vex ⁊ c̃. ipſa glo. ẽt nȯ vr̃ bñ loqut cũ imo vir nȯ bẽat tertiã ptẽ mercedis: ſz tertiã ptez quarte ptis ſiue portionis ipſius mercedis: vt in v̊. itaqz. ⁊ ibi gl. in v̊. q̃rta portio ⁊ c̃. vbi ẽt doc. ⁊ ℞ voluit forte gl. ⁊ sic intellexit de tertia q̃rte ptis mercedis debite ꝑ pẽſione: ⁊ intelligẽdo ita gl. ipſam ſaluat Bal. alꝫ fatet ꝙ gl. ſimpl̃r intellecta eſt falſa: ⁊ ita ẽt dicit ℞ Pau. de ca. q dicit ꝙ hec gl. lz bñ loq̃t quãtũ ad de
8 ciſionẽ caſus tñ ꝙ nõ ꝓcepit dubia. J. ꝓ. ¶ † Gl. ij. mouet duas. q. Scõa ibi. In caſu vr̃ p̃ c̃. In q̃ ſcõa. q. ipa gl. ꝓcludit ꝙ vbi p annũ ſo. ma. p mortẽ viri vxor eſt alẽda ab hr̃ dibus viri qȯ eſt vbi ipſa alꝫ ſe exhibẽ nõ pt: ꝙ tũc fructus dicti anni nõ diuidunt: ſz cedũt lucro dictorũ hr̃duz ꝑ ipſa muliere alẽda: de quo ſe remittit gl. ad dcã in. §. exactio. in .l. vnica. C. de rei vxo. actio. vbi plene examinat. q. an J. ánũ reſtituẽde dotis cõſiſtẽtis in mobilibus mulier ali debeat ⁊ ꝓcludit ꝙ ſic ⁊ ꝙ hoc ſit: qr ad hr̃des viri ſpectãt fructus dotis in illo ãno. ⁊ sic ꝓcordat iſta glo. cuius. q. nõ pt intelligi niſi in dote ꝓſiſtẽte in mobilib⁹ ꝑut exp̃ſſe loqt̃ illa gl. nã in dote ꝓſiſtẽte in imobilibus qõ nõ cadit cũ debeat in cõtinẽti reſtitui: vt. d. §. exactio. adeo ꝙ ex ipa ſiue eius fructibus vxor ſe alere pȯt cũ his gl. ꝓcordat ẽt gl. in. l. p. J. vt in poſ. lega. ⁊ ſpe. in ti. q fi. ſint legi. §. j. v̊. nũc dicamus ⁊ c̃. ſiue in v̊. ſz nũqd. petet vxor alimẽta ⁊ c̃. Sz Jo. an. refert in ℞ varias antiquoꝝ opi. ⁊ nihil firmat. Bar. ℞ firmat opi. gl. ⁊ ſpe. ⁊ sic ꝙ hr̃des viri J. illuz annũ lucrẽt fructus q̃tq̃t ſint ẽt excedẽtes onus alimẽtoꝝ qȯ vltimũ maxime firmat Bar. hic in vl. q. ſup hac ꝑma pte tex. ⁊ ꝙ teneat ad alimẽ ta ꝑſtãda ſi̊r quãtacũqz ſint. Ex quo hẽdes viri tenẽt vicez defuncti cũ mulier in illo tpe videat ſtare in ꝑmo mr̃imõio vt. l. ſi. C. de bo. ma. facit ẽt qr alꝫ hẽdes viri eẽnt melioris ꝓditionis q̃ ipe vir vbi potius ſunt peiozis ꝓditiõis: vt. l. marituz. J. eo. cũ ſi. ⁊ ad vtrũqz dictũ facit regula qui ſentit onus. de re. iu. li. vj. cũ ſi. Predicta tñ faciũt vt ẽt ſi mulier hr̃et vñ ſe aleret tñ ꝙ deberet ali ꝑ hẽdes viri J. dictũ annũ reſtituẽde dotis cũ opi. glo. trãſit ẽt hic Bal. Qui vbi dos ꝑſiſtit in imobilibus tz ꝙ lz hẽdes viri nõ teneãt alere vxorem: ⁊ ꝙ ꝓptera fructus imobiliũ non ſint hr̃dũ viri tñ ſi aluerũt ꝙ vſqz ad ꝓcurrentẽ q̃ntitatẽ fiat cõpẽſatio fructuũ cũ alimẽtis: reliquũ aũt ſi quod eſt in fructibus ꝙ reſtitui debeat ipſi mr̃ieri. ar. J. e. l. in inſulã. §. fructus. ⁊ sic tz ꝙ iſta gl. nõ ꝓcedat: vt ẽt. §. dixi. vbi dos ꝓſiſtit in imobilibus niſi reſpectu dicte cõpenſationis fructuũ cũ alimẽtis: cum iſta glo. tranſeunt ẽt hic Ange. ⁊ Jmo. qui in dote ꝓſiſtente in imobilibus tz etiaz qȯ dicit Bal. Pau. de caſt. hic fatetur opinionẽ glo. eſſe cõez ⁊ in eo qȯ dicit de lucro fructuuz ꝙ ꝑtineat ad hr̃des viri ꝓpter onus alimẽtandi forte nõ reperiri alibi: ſz ſatis eiuſdẽ intẽtiõis: eſt ẽt gl. in. d. §. exactio. Diſcutit tñ ipſe Pau. tria dicta que elicit ex hac gl. in hac ſcõa ꝑte ⁊ in qõne quã ipſe decidit. Primũ ꝙ mr̃ier ſit alẽda ab heredibus viri J. annũ reſtituẽde dotis. Scõm ꝙ ℞ ꝓcedat vbi ipſa nõ bz aliunde vñ ſe alat. Tertiuz ꝙ ꝓpter tale onus alimẽtandi heredes viri lucrent fructus totius dicti anni reſtituẽde dotis. Contra primuz ergo refert alios adduxiſſe ꝙ ℞ ꝙ vult glo. nõ reperiꝫ iure cautũ: vñ nõ debet teneri p. l. illaz. C. de colla cum ſi. Item adduxiſſe ẽt qr ſm hoc dilatio heredibus data ad reſtituendaz dotẽ ipſis eſſet onoroſa vbi iure cautuz reperitur p̃rium ꝙ ipſis debet ꝓdeſſe: vt. l. ſi cõſtante. §. quotiens. J. eo. vbi de cõmodo medij tpis ſpectante ad virũ habentẽ dotẽ reſtituere: ⁊ sic ad eius heredes dicit. Item ⁊ tertio refert adduxiſſe ꝙ debitor in diem nõ tenet interim alere creditorez. Quibus tñ nõ obſtãtibus Pau. ſtat cũ glo. qr ſm ipm eſt ſpeciale in debitore dotis qr eſt deſtinata ad onera alimentoꝝ mu
neris: vt. l. ſi cũ dotem. §. ſinaũtẽ in ſeniſſimo. J. eo. que rõſio ſeruit ad vltimum in p̃rium adductuz nõ ad duo precedẽtia. Et ideo ad primũ rñ. per illud qȯ dictum eſt de quaſi duratione matrimonij que rõ facit vt dicta alimẽta debeãt preſtari. Preterea ſubeſt ẽt magna equitas vbi nõ bz aliũ de vnde ſe alat que equitas poſito ꝙ nõ bẽat ius ſcriptuz ꝑ ſe cum ẽt nõ bẽat ipſuz p̃ ſe videt attendenda. per no. in .l. placuit. C. de iudi. ⁊ in. l. j. C. de. ll. Ad aliud rñ. ꝙ eſt cõmoduz heredũ viri dilatio quo ad alia preter q̃ ꝙ ad hoc de preſtatiõe alimentoꝝ rõne deſtinatiõis ipſius dotis ad talia onera: vt dicit Pau. de hoc tñ quaꝫ quo ad alia cõmodũ medij tpis reſtituende dotis ſpectet ad viruz vel ad eius hr̃des dicet J. ſup tertio. §. ꝓpoſito ad exaiandum poſt Pau. a quo ſatis depẽdet ẽt deciſio iſtius. q. in qua in practica eſt tenenda opi. ipſius gl. ⁊ ſequaciuz cum ſit cõis: ſed in pũcto iuris nõ põt negari qn ſit plurimũ dubitabilis cũ vt dicunt illi de quibus meminit Pau. iure nõ ꝓbetur ⁊ illa rõ durationis matrimonij tendit ꝙ ẽt vltra annũ: ⁊ ſic donec durat in viduitate ſit alenda: ⁊ ſi̊r illa ratio ne here des ſint melioris cõditionis q̃z maritus. Et ſi dixeris imo nõ tendit ad id qȯ eſt dictũ qr poſt annũ non bñt heredes viri dotẽ qr tenẽt reſtituere: dico ꝙ ſi dicamus dicta alimẽta preſtari ꝓpter retentionem dotis p ipſos heredes ſicut p maritum: dico ꝑut ẽt. §. tetigi. ꝙ ſm hoc nõ videretur diſtinguendũ an ipſa bẽat vñ ſe alat necne cũ etiã in viro nõ fiat talis diſtinctio tenet. n. exhibere ipſaz vxorẽ ipſe maritus ẽt ꝙ bẽat vxor vñ ſe alat qñ bũit dotem: qñ aũt nõ habuit dotez tunc adhibet diſtin. an vxor bẽat vñ ſe alat ſm ꝙ hr̃ p Cy. in. l. qȯ in vxorẽ. C. de neg. geſt. ⁊ p doc. in. d. l. ſi cuz dotez. §. ſinaũt in ſeniſſimo. J. eo. ⁊ ad hoc J. dicenda in primo dubio. Preterea cum vt ex. J. dicendis. in tertio dubio patebit an fructus dotis reſtituende cedant lucro viri vel heredum ipſius ſit dubiũ reſtat ꝙ hec. q. eſt dubiſſima cum oẽs tenentes hanc opinionẽ fundẽt ſe qr heredes bñt
9 J. annum dotẽ: ⁊ ſic eius cõmodum ⁊ fructus. † Quantuz ad ſcõm ꝙ poſito ꝙ opinio glo. ſit vera illa ꝓcedat vbi mulier nõ habet aliunde vnde ſe alat Pau. ſimpl̃r approbat glo. tamq̃z veraz dicens hoc regulare in omnibus quibus debentur alimenta ex diſpoſitione legis vel ſtatuti: ⁊ sic in dicis officio: vt ita demum poſſint ea petere ſi non habent vnde ſe alant: vt per Bar. in. l. libertis quos. §. j. J. de ali. lega. ⁊ probat tex. in. l. ſi quis a liberis. §. j. ver. ſed ſi filius. J. de li. agnoſcen. Iſta tñ rõ nõ eſt gnãlis ſm Areti. ꝓpter id qȯ diſponitur in viro debente alimenta vxori ẽt ꝙ habeat aliunde vnde ſe alat: vt. §. pri. eſt dictum. ⁊ tñ debent alimẽta vxori ex diſpoſitione legis: vt hic per ipſum qui tranſit:
10 nihilominus cum dicto Pau. † Secus autem quando alimenta debẽtur ex diſpoſitione hominis: puta teſtatoris qr tunc ex quo peti poſſunt iure actionis debentur ẽt diuiti ⁊ valenti ſe alere: vt in toto titu. de ali. lega. ⁊ per Bar. in. d. .l. libertis quos. §. j. Et ex hoc ſequitur ꝙ vbi debentur officio iudicis non valenti ſe alere ꝙ ſi ipſa alimenta nõ petijt perſona cui debentur: ſed aliter ſe aluit non poteſt ipſa
11 preterita alimẽta petere. † Et ita tz hic Pau. in vxore cui per heredes viri debentur alimenta J. annum vt eſt dictum ꝙ ſi alimenta non petijt ⁊ aliunde alimẽta q̃eſiuit vel habuit ꝙ non poteſt petere alimenta preterita ab heredibus viri poſt q̃z habuit vñ ſe aleret: ſed Bal. de quo ipſe Pau. mentionez nõ facit: tenet p̃rium in. d. l. de alimentis. Cuius dictum debet intelligi ſm dicta Pau. hic qui dicit ꝙ illõ qȯ dixit procedit ⁊ eſt verum niſi heredes viri fuerint in mora preſtandi alimenta propter que habuit ipſa vxor neceſſe pecuniam mutuo accipere: tunc. n. heredes viri tenebuntur ad alimenta etiam preterita. Et hoc dicit mentiendum Pau. quia milies occurrit de facto: ⁊ ꝙ in iſtis terminis alimenta debeãtur ex iuris ſine legis diſpoſitiõe vult hic Bart. in prima. q. extra glo. Secus autem eſt vbi alimenta debentur iure actionis. ⁊ sic etiam valenti ſe alimentare: qr tũc etiã ꝓterita peti poſſunt citra id qȯ debẽs fuerit alꝫ interpellatus vel ille cui debebant p̃terit debitũ pro habendis ipſis alimentis. vt. d. l. libertis quos. d §. j. ⁊ ibi Bar.

ꝛ ibi Bar.ꝛ.d.l.de alimentis.C.de transac.vbi Alexā.tz vt.ē.allegāt.et Paul.ita hic tenere.tāgit et ipse Alex.añ ñ nē dictoꝝ sup hac gl.nō tñ refert Paul.put loqr ꝛ put ipꝫ refert in.d.l.de alimētis.ꝛ ita alij ħ tenēt:lz allegēt in ꝯriū Bal.in.c.inquisitionē.de pba.vbi vult q mulier nō possit sibi p̄ iudicare in alimētis dotis eo qꝛ sunt apēditia mātimonij.ꝛ q̄ dicta sunt no.ꝛ tenc mēti qꝛ sūt q̄tidiana:ꝛ alio āno būt in facto in quodā filiofami.petēte a p̄e alimēta p̄terita di cebaꝫ.n.q cū nō oīderet ꝯrisse debitū p dictis alimentis p̄teritis q̄ petebat a p̄e q nō poterat ipsa petere:qꝛ alio nō p̄bato appet q se alere potuerat:ꝛ vide ad p̄dicta Jo. de ana.in p̄si.liij.vbi tz q alimēta relicta etiā p̄terita peti possint:ꝛ tangit aliqd de mō ipsa p̄terita alimenta petēdi. de quo ēt p Bar.in.d.l.libertis quos.§.j.ꝛ p eūdē in p̄sil. ccxj.qō.j.ēt allego.ad fi.dictoꝝ añq̄ veniā ad sc̄oaz.q.bar. sup hac gl.de quo p̄si.facit ēt mētionē Jo.de ana.in.d.suo p̄si.ꝛ ibi ēt Bar.tāgit de alimentis p̄teritis q peti possint qō tñ intelligit si qñ in domo relicta fuerunt ille cui relicta fuerūt stetit in domo in q̄ debebāt p̄stari:vl p eū nō remāsit quominus starer p.d.§.j.l.libertis q̄s.q p̄derat adimple tā p̄ditionē p eū q alimēta p̄terita petit:ꝛ ħ no.qꝛ ita etiaz vult Jo.ō ana.in.d.p̄si.nisi būit iustā cāz nō stādi in domo ꝛ aliō nō vī voluisse Bar.dū dicit vl p eū nō remāsit ꝛc.ꝛ faciūt que dico.j.ad fi.dictoꝝ in hac.q.añq̄ veniā ad sc̄oaz p̄ncipalē:dū dico post voc.ibi alle.q deberi alimēta in do mo p̄tinet fauorē ꝛ cōmodū debētis ea p̄stare. Et adde p̄ dictis q ēt si mulier sit filiafa.cui alꝫ p̄ tenet p̄stare alimē ta:iuxta.d.l.si qs a liberis.q nihilominus hēdes viri tene būt p̄stare alimēta.j.annū.nec poterūt dicē q qꝛ hz p̄em q tenet alꝫ ipsaz alimētare dī hīe vñ se alat:nam ħ casu p̄ nō tenet alimētare:qꝛ pōt alimenta petē ab ipsis hēdibus ipsis.n.in ħ pponit p̄ cū ipse teneāt solum ex offō pietatis sine alio lucro:ipsi aūt hēdes tenent rōne fructuū dotis q̄s recipiūt.j.annū.adeo q p̄ dī tractare de dāno ꝛ ipsi hēdes de lucro:ꝛ sic pponit ipse p̄:ita tz Saly.in.d.§.exactio. vl in.§.finaūt.añ si.ꝛ seqr ħ Alex.Et adde Ø dofre.in.d.§.ex actio.ō quo memit Saly.in.d.§.finaūt.in fi.vbi tz q hēdes viri.j.annū teneant alere vxorē ēt que hz aliūde vñ se alat: cū in viro nō fiat talis distinctio:vt in.d.§.finaūt i fi. fatet tñ Saly.q cōiter doc.ꝛ aduocati sequūt gl. ¶ Quātū ad tertiū q hēdes viri lucrent fructus dotis āni restituēde dotis pp onus alimētādi. Paul.dicit q hī destruere mul tos tex.ꝛ spāl̄r vī ꝯ.§.nō solū.j.eo.vbi p̄bat q fructus do tis p̄sistentis in mobilibus vl se mouētibus q̄ olim restitue bāt annua bima trima die:hodie.j.ānū:vt.d.§.exactio.pro tpe soluti mātimonij ptinēt ad mulierē:viro.n.p̄cedūt p ra ta quo durauit mātimoniū:ꝛ idē disponit in.d.§.exactio.v. fructib⁹.ꝛ in v.sīliq̄ mō.ergo nō spectāt ad virū vl ad ei⁹ hēdes:ſz solū ad ipsos vī spectare cōmodū medij tp̄is non restituēdi dotē nec fructus ipsi⁹ añ lapsuz annū post solutū matri.ꝛ sic vsus ipsius dotis ꝛ fructuū.j.annū dotis resti tuēde spectare vī ad viꝝ vel eius hēdes qō vī esse ꝯ.§.quo tiēs.l.si cōstante.ꝛ ꝯ ħ no.hanc ꝯrietatez que videt esse in ter p̄dicta iura(non alr adnim auerso q alr faciat ꝯ istuz ꝛ alias glo.)perpēdit Cy.in.d.§.exactio.in.iij.q.vbi vt di cit ēt Paul.ħ satis se inuoluit.Et vt dicit Bar.in.d.l.si cō stante.§.q̄tiens.j.eo.Cy.nescit qd dicat.Ipse aūt Bar.ibi vbi vī vt dixi tex.in ꝯriū:ꝛ sic q cōmodū medij tp̄is:ꝛ sic fructus dotis restituēde spectēt ad viꝝ.Distiguit inter fru ctus qui p̄cipiūt ex dote ex re vl pp rē mulieris:ꝛ isti debēt restitui ipsi mulieri post ānū restituēde dotis vna cum ipsa dote:vt.d.§.exactio.ꝛ seq.ꝛ cōmodū medij tp̄is:vt.ē.etiaz tetigi.est vsus ꝛ cōmoditas quā hēat vir vel eius hēdes de p̄dictis.j.annū.fructus aūt q p̄cipiunt ex dote:non tñ ex re vel pp rez mulieris vt qꝛ dos erat in pecunia:ꝛ sic debituz erat in gñe:ꝛ tūc nō vī vsuraꝝ istius pecūie aliqd nō debēt restituere hēdes viri vel ipse vir post ānū restituēde dotis Et p̄pterea si añ tp̄s alꝫ indultū ad restituendū restituere astringant estimat inter vsurium dicti medij tp̄is:vt.d.§. quotiens.ſz ħ hāc distinctionez Bar.poterit esse q hēdes viri astringent alimētare vxorez:iuxta dicta in p̄cedētibus ꝛ nihilominus nihil lucrabūt de fructibus dotis nisi vsuz medij tp̄is:vt qñ cōsistebat dos in alijs mobilibus q̄s in pe cunia qō vī inconueniēs ꝛ ꝯ.d.regulā q sentit.de re.iu.li.vj. cuz talis vsus videat qd modicū.Et ħ vī p̄sideasse ħ bar. Et p̄pterea voluisse ꝛ velle q cōmodū fructuū anni resti tuēde dotis:put onus alimētoꝝ spectet ad hēdes viri.Cui⁹ dicta ne ꝯrient dictis suis in.d.§.q̄tiēs.vñr sic intelligēda vt qñ vxor viri hz alimētari ꝛ alimētat.j.annū restituende dotis p hēdes viri:ꝛ p̄cedant dicta Bar.ħ vt fructus oci anni indistincte p̄tineāt ad ipsos hēdes loco oneris alimē toꝝ.Ex quo si fructus nō sufficerēt p alimētis vel nulli pe rerent:vt qꝛ dos p̄sisteret in pecunia ipsi oino tenet ad ali mētandū sicut vir cui⁹ loco in ħ ipsi sunt vt p̄sideratur ħ bar. in fi.dictoꝝ sup hac gl.Qñ aūt vxor nō hz alimētari nec ali mētat vt qꝛ hz aliūde vñ se alat vel si hz alimētari nō petit se alimētari:ꝛ sic nō alimētat p hēdes viri:ꝛ tūc p̄cedant dicta Bar.in.d.§.quotiēs.ꝛ in ħ casu ꝛ in his termis itel ligat.d.§.nō solū.ꝛ.d.§.exactio.ver.sīliq̄ mō ꝛc. vt sic vir vl eius hēdes in his termis cōmoduz vsus dotis ꝛ fructuū hēant.j.annū.ꝛ post ānū restituat dotē ꝛ fructus ħz distin ctionē tñ Bar.in.d.§.quotiens.an p̄cipiant ex re mulieris vel nō ex re ipsius mulieris.Et ita dicā Bar.lz satis p̄fusse loquat in effectu reducit ad p̄cordiā ħ Paul.de ca.lz non stet cū dictis Bar.ħ qꝛ reputat absurdū q si fructus dotis mꝛto plus ascēdūt q̄s sint onera alimētoꝝ q illos lucrēt hē des viri.Et p̄pea tz illud qō dicit hic tenere Ange.q eate nus de fructib⁹ dotis lucrent hēdes viri q ipsos p̄cipiunt.j. annū dotis restituēde:q̄tenus expēderet p alimētis vxoris vt sic potius de suo ipsius vxoris videat alimēta p̄stitisse ꝛ residuū restituat ipsi mulieri.ar.l.in insulā.§.j.j.e.ad qō ēt adducit limitata cā limitatū p̄ducit effectuz.ar.l.ita autē in p̄n.ꝛ.§.j.j.de admi.tu.Et sic tenēdo hāc opi.lz Paul.nō explicet rñdet ad.d.§.nō solū.ꝛ ad.d.versi.sīliq̄ mō ꝛc.q restituunt fructus p̄cepti.j.annū restituēde dotis qñ.j.illuz annū vxor nō būit alimēta vel ēt qñ būit alimēta.j.dictum annū restituūt dicti fructus:nisi q̄tenus ascēdit q̄ntitas ali mētoꝝ p̄stitoꝝ ipsi mlieri.j.dictū ānū.q̄tenus aūt dicta iura obstare vñr.d.§.q̄tiēs.satis Paul.vī stare q ad ħ cū disti. Bar.in.d.§.quotiēs.Tu aduerte qꝛ Ang.nō tz opi.relatā p Paul.ſz tz vt ēt.ē.dixi.simplr opi.gl.ħz quā dicit se sepi⁹ p̄soluisse:ꝛ sic q mlier.j.ānū dotis restituēde sit aleda ꝛ p ꝓñs q fruct⁹ dicti āni nō sint diuidēdi inter vxorē ꝛ hēdes viri:ſz cedāt lucro hēdū ipsi⁹ viri p ipsis onerib⁹ cū censeat ēē mlier i eodē mātimonio.j.dictū ānū:vt.d.l.si.C.ō bo.ma. Et p̄pea illō qō hz locū i viro aléte vxorē respectu fructuū q quotquot sint cedūt lucro ipsi⁹ viri illō est dicēdū in ei⁹ hēdib⁹q in ei⁹ locū succedūt:vt in.c.is q in ius.ō re.iu.li.vj. cū p̄cor.Imo.ēt vt.ē.retuli.simplr tz opi.gl.q oē emolu mētū dotis p̄sistētis in pecūia vel in alijs mobilibus:lz de alijs mobilib⁹ nō explicet:ſz satis sentit idē qñ dos in ipsis p̄sistit p̄ineat ad hēdes viri.j.ipsuz annū dotis restituende pp onus alimētoꝝ p̄standoꝝ ipsi vxori.j.dictū ānū qō ipsis incūbit Cy.in.d.§.exactio.in.iij.q.lz se inuoluerit p rñden do ad.§.quotiēs.tñ residet in ꝯclusiōe q fruct⁹ p̄cepti.j.an nū restituēde dotis sint restituēdi ipsi vxori lapso āno p̄ut ꝛ ipsa dos.Et p̄pterea in.vj.q.cōcludit q vbi vxor nō hz aliunde vñ se alat.j.annū tūc nō indulget ānus ad restituē dā dotē:ſz dz sibi restitui:tūc dos vel tātū de dote vñ se pos sit alimētare.necessitas.n.nō hz legē.l.ij.C.ō pa.q fi.distra. cū si.fatent tñ deducendā cōmoditatē vsus medij tp̄is p.d. §.quotiens.ꝛ ita vī tenere ēt Jo.an.in.d.tit.q fi.sint legi. §.j.ver.ſz nūquid petet vxor ꝛ c̄.Et sic dicti doc.nō tenent opi.glo.q debeant p̄stari alimēta vxoris.j.dictuz tp̄s an ni restituende dotis:ꝛ p ꝓñs nec q fructus dicti anni spec tent ad hēredes ipsius viri Saly.in.d.§.exactio.vel in.§. sequen.tz opinionē glo.respectu p̄standoꝝ alimētoꝝ: vbi mlier nō hz vñ se alat:ꝛ sic q dos p̄p̄terea interiz nō hēat restitui mlieri:ſz si q̄ntitas fructuū excedit q̄ntitatē alimētoꝝ ipse tenet q residuū fructuū debeat restitui ipsi mulieri:ꝛ hoc si dos cōsistit in alijs mobilibus q̄s in pecunia:si autez p̄sistat in pecūia:tūc tz q nihil debeat restitui rōne fructuū

cũ ꝛ ſi alimẽta ꝓſtita nõ fuiſſent nõ debuiſſet aliqd reſtitui ꝑ fructu pecunie:ꝑ no.ꝑ Bar.in.d.§.quotiẽs. Cuius opi. ẽt in eo tꝫ qõ hic.in fi.Bar.dicit ꝙ hr̃des teneanr̃ ad alimẽ ta vltra quãtitatẽ fructuũ:qz ipſis eſt imputandũ qr̃ dotẽ incõtinenti nõ reſtituũt:ꝛ ſic rñ.ad rõnẽ Ja.bu.q tenuit ꝯ riuꝫ. Ex quo ẽt rñdeꝛ ſi qs diceret qr̃ ſecus in cãu eꝯ teneat qñ fructus excedũt alimẽta qz vult hr̃des teneri ad reſtõꝫ reſiduũ:nã ibi nõ eſt qd iputeꝛ mulieri qr̃ dotẽ in incõtinẽti nõ recuper:ſicut eꝯ imputaꝛ hr̃dibus virivt eſt dictũ quare dotẽ incõtinẽti nõ reſtituũt. Alex.hic dicit dictũ glo.ħ iure nõ ꝓbari. Et ꝓpterea poſſe teneri dictũ ℙe.ꝛ Ly.i.d.§. exactio.ꝛ Bar.in.d.§.quotiẽs.ꝛ ℙau.de ca.hic diſtinguẽ do ꝑ ꝓcordia opionũ ꝙ aut mulier nõ hꝫ aliũde:vñ ſe alat niſi ex dote:ꝛ tũc ꝓcedat opi.ℙe.ꝛ Ly.vt hr̃des teneanr̃ tantũ reſtituere de dote.ℑ.annũ ꝙ poſſit ſe alimentare. Aut hꝫ mulier aliũde vñ ſe alat:ꝛ tũc hr̃des nõ tenẽr̃ ipaꝫ alere nec dotẽ reſtituere.ℑ.annũ.nec ẽt poſt annuꝫ fructus ſi dos erat in pecunia tenenr̃ reſtituere ꝑ dicta Bar.in.d.§.q̃tiẽs. Si aũt dos cõſiſtebat in alia re mobili nãlr fructuoſa: ꝛ ſi mulier nõ fuit ꝑ hr̃des alimẽtata debẽt ſibi reſtitui fructꝰ interim.ℑ.annũ ꝓcepti:iuxta.d.§.exactio.d.ver.ſiliqꝫ modo ꝛ iuxta no.ẽt ꝑ Bar.in.d.§. q̃tiẽs. Si aũt ꝑ hr̃des viri mu lier fuit alimẽtata: ꝛ tũc ꝓcedat opi.ℙau.ꝙ ꝑ rata ali/ mentoꝝ fructus nõ reſtituanr̃:reſiduũ ſic.ar.d.l.in inſulaꝫ. §.j. Et ſic Alex.intelligit opi.ℙau.ꝓꝓ opi.ℙe.ꝛ Ly.qñ mꝛier bẽbat aliũde vñ ſe aleret:ꝛ ſic fuit volũtarie ꝑ hr̃des alimẽtata:quo caſu nõ eſt.q.gl.ꝛ doc.an hr̃des lucrẽt fru ctus dotis. Et ꝓpterea nõ cõgruit ꝙ ipe poſt diſtin.ſubdit intendẽs ꝙ opi.ℙau.ſit ꝯ glo.Bar.Ange.Imo.ꝛ alios quoꝝ opi.dicit ꝙ ſeruareꝛ in practica ꝙ.ſ.hr̃des lucrenr̃ fructus ẽt vltra quãtitatẽ alimentoꝝ:opinio.n.ꝓdictoꝝ eſt vbi mulier nõ bẽbat aliũde vñ ſe aleret ꝓſuppoſito ꝑ certo ꝙ nec dos tũc reſtitui debeat. Ubi ergo bẽbat mulier vñ ſe aleret:ꝛ tñ.ℑ.annũ fuit alimẽtata ab hr̃dibus viri:ſatis ꝓba biliꝛ tũc vr̃ ꝙ hr̃des nõ lucrẽr̃ fructus niſi ꝑ rata alimẽtoꝝ ar.d.l.in inſulaꝫ.§.j.ꝛ in ħ caſu nõ vr̃ aliqua ꝯdictio ꝛ fa/ ciũt dicta in ſili in.l.ſi añ nuptias.§.e.ꝛ ẽt dicta in ꝑn.huiꝰ glo.ꝺũ allegatus fuit Bal.ꝙ iſta gl.nõ hꝫ locũ in dote cõ ſiſtente in imobilibus ꝛ ꝙ in tali dote hr̃des nõ lucrẽr̃ fru ctus niſi q̃tenus cõſumpſerũt in alimẽtis. Tangit ẽt Alex. qd ſi alimẽta excedũt q̃ſtitatẽ fructuuꝫ an hr̃des teneãr̃ ad integra alimẽta ꝛ tꝫ opi.Ja.bu.ꝛ ℙau.de ca.ꝯ Bart.in pũcto iuris nõ facta alr mẽtiõe de Saly.in.d.§.ſinautem. quẽ.§.rettuli.q in ħ tꝫ opi.Bar.cũ q̃ in practica ipe trãſire vr̃ rñdẽdo ad ꝯria:ꝛ allegat tex.ꝑ opione Bar.quẽ ẽt al/ legat Ro.in.l.creditoꝝ.§.ſi inter.§.mãda. Limitat tñ opi. Bar.vbi nulla eſſet dos:tũc.n.ꝓcederet opi.Ja.bu.ꝙ hr̃/ des nõ tenenr̃ ad alimẽta vxoris ſuppoſita ẽt opi.ꝙ alr te neanr̃ ipſaꝫ alimẽtare.ℑ.annũ qñ alr hꝫ dotẽ. Sꝫ cogita qz tũc maxime vñr teneri ad alimẽtãdũ.de quo aliqd.ℑ.dicer. ꝛ ꝑ ſaluanda opi.Bar.ꝯ Ja.bu.bñ cõcludit rõ Saly.i.d. §.ſinaũt ꝛc.Are.ħ in hac.q.trãſit in effectu cũ opi.ℙau. hr̃des viri lucrenr̃ fructus ꝑ q̃ſtitate alimẽtoꝝ.ꝛ ꝑ hoc ꝙ hr̃des viri lucrenr̃ fructus ꝑ q̃ſtitate alimẽtoꝝ.ꝛ ꝑ hoc ꝙ dicit rñdendũ ad.§.nõ ſolũ.ℑ.e.l.ꝛ ad.§.exactio.d.ver.ſiliqꝫ mõ ꝛc.vt q̃tenus dicunt de reſtõne fructuuꝫ ſicut intelligiẽr̃ deductis expẽſis gr̃a querendoꝝ fructuũ:vt.§.l.pri.ita etiã intelligaẽr̃ deducta eſtimatiõe alimẽtoꝝ ꝑ.d.l.in inſulã.§.j. que rñſio nõ diuerſificat ab ea quã.§.dixi.recitata opiniõe ℙau.dñs meus ħ ẽt vr̃ dubitare ꝙ hr̃des lucrenr̃ fructus niſi q̃tenus eſt ꝑ q̃ſtitate alimẽtoꝝ. ℙapienſes ẽt hic du/ bitãt de opi.gl.Bar.ꝛ ſequaciũ tã reſpectu oneris alimẽ tãdi q̃ reſpectu lucri fructuũ fiẽdi ꝑ ipſos hr̃des viri:moti in effectu qz iure nõ ꝓbaꝛ iſta opi.nec reſpectu dicti oneriſ alimẽtandi nec q̃ ad illud ꝙ hr̃des lucrenr̃ fructus ãni do tis reſtituẽde:imo ꝯ ħ vltimũ vr̃ eſſe ter.i.d.§.nõ ſolũ.ꝛ in d.ver.ſiliqꝫ mõ. Cui tñ in fine conãr̃ rñdere volẽdo tenere cõem opi.a qua in ꝓſulendo ꝛ iudicando dicũt nõ eſſe re/ cedẽdũ:q̃ eſt i effectu opi.gl.declarata:put ꝑ Bar.in vl.q. ſup hac gl. ℳulti tñ ſunt tenẽtes illã opi.ꝙ ꝑ rata alimẽ toꝝ hr̃des lucranr̃ fructus:ná hanc opi.tenẽt Saly.ℙau. Are.ꝛ dñs meus. Que opi.eo caſu quo alimẽta volũtarie ꝓſtita fuerũt qz mulier bẽbat vñ ſe aleret vr̃ tenenda ẽt in practica:qz vr.§.tetigi in ħ caſu nõ eſt ꝯdictio :nec glo.nec doc.ipſaꝫ ſequẽtinꝫ cũ loquanr̃ eo caſu q̃ mulier nõ bẽbat
12 vñ ſe aleret.† Sꝫ ꝓſuppoſita opi.gl.ꝛ cõi.§.firmata mouẽt ſubſequutiue ad ipſaꝫ multas.q.doc.inter quas vnaꝫ:an ſi hr̃des viri velint incõtinẽti reſtituere dotẽ cõſiſtẽtẽ in mo/ bilibus ꝛ nõ alere vxorẽ.ℑ.annũ poſſint.de qua hic ꝑ Alex. poſt Lu.ad quã vide ẽt Saly.in.d.§.ſinaũt.vbi in.iij.q.in fi.dũ approbat opi.Bar.ꝛ reprobat opi.Ja.bu.cuiꝰ dcñ ẽt.§.rettuli.ꝓſupponit ꝙ ipſi hr̃des incõtinẽti reſtituendo
13 poſſint ſe eximere ab onere alẽdi.† Ulteꝛ mouer̃.q.an vltra annuꝫ ipſa mulier durãte inuiduitate duret ħ onus alimẽ tandi in q̃.q.gl.ſentit ꝙ nõ cũ põderet tpõ anni reſtituẽde dotis:ꝛ eſt ſatis apta rõ dr̃ie inter vnũ caſuꝫ ꝛ aliũ:qz poſt annũ eſt in facultate ipſius vxoris exigere dotẽ:ꝛ ita tenẽr̃ hic Ang.ꝛ ℙau.de ca.ꝛ late ꝓſequunr̃.q.Alexã.ꝛ Are. aliud tñ voluerũt Ly.ꝛ Ricar.malũ.in.d.l.fi.C.ꝺ bo.ma. Ex quo vt eſt ſepius.§.dictũ ꝑ illũ ter.ꝓbaꝛ ꝙ vidua vr̃ du rare in eodẽ mr̃imonio ergo eſt aleda ꝑ hr̃des viri:put ale baꝛ ꝑ ipm virũ. Sꝫ ꝓdictoꝝ opi.ſaluat ħ Ang.ſi hr̃des viri fuerũt in mora ꝛ mulier nõ bẽbat aliũde vñ ſe alat:poterit .n.alimẽta ab ipſis hr̃dibus petere. ℙau.aũt dicit ꝙ non poſſet petẽ nec vſuras nec alimẽta rõne dotis nõ reſtitute ꝑ no.ꝑ Bar.in.d.l.in inſulaꝫ.§.vſuras.ℑ.eo.ꝛ ꝑ cano.in.C. ſalubriter.de vſu.ſꝫ poterit petere intereẽ ꝓbando ſuuꝫ in/ tereſſe:put dicit ℙau.vel qz de dote ſi ipſaꝫ bũiſſet ꝓdis
14 emiſſet vel mercãtiaꝫ exercuiſſet.† Qui ℙau.ẽt ponit qd ſi ſtatutũ dictet certã quãtitatẽ ſoluẽdã mulieri ꝑ alimẽtis nõ reſtituta dote:an valeat tale ſtatutũ vt ſic talis q̃ſtitas peti poſſit de hac.q.an in dote reſtituẽda veniãt alimenta vel intereſſe ꝛ qualr ꝛ qñ ponũt ẽt Imo.ꝛ Ro.hic ꝛ late vt dixi ꝓſequunr̃ Alex.ꝛ Are.dixi ꝛ in.d.c.ſalubriter.ꝛ in
15 d.§.vſuras.in quto dubio ſiue.q.† Ulteꝛ mouer̃ alia.q.circa hanc glo.ꝛ eius mãm qd ſi vidua mulier nõ hꝫ dotẽ nec hꝫ vñ ſe alat:an tũc hr̃des viri teneanr̃ ipaꝫ alere ꝛ ℑ.annuꝫ ꝛ poſt annũ.ꝛ ℙau.ħ ꝓcludit ꝙ ſic ꝛ eodẽ mõ ſi mulier ha/ buiſſet dotẽ ſibi reſtitutã ab hr̃dibus viri q̃ eẽt poſtea pem pta:ꝛ in his termis tꝫ opi.Ricar.ꝛ Ly.i.d.l.fi.ꝑ illã.l.diẽ tñ ħ ꝓcedere ſi hr̃des viri ſunt ſufficiẽtes ad talia alimẽta ꝓſtãda. Et ita tenẽt ẽt ħ Rapha.cu.Ro.Alex.ꝛ Are.licet Are.aliq̃ adducat in ꝯriũ. Dicũt tñ ħ ꝓcedere niſi q̃rta ꝑs hr̃ditatis viri locupletis vareꝛ ipſi mꝛieri inopi:iuxta auc. ꝓterea.C.vñ vir ꝛ vxor quã dicit ħ Alexã.ꝓcedẽ ẽt ſi vxor hr̃et dotẽ tñ modicã ꝛ puam.allegat doc.ita tenẽtes in.d.
16 auc.ꝓterea.vbi vide dicta.† Adonet ẽt duas.q.Bar.vltra vltimã q̃ in ſupioꝛibꝰ exaiata fuit circa hãc glo. ℙrima eſt an vxor q̃ dꝫ alimẽtari ab hr̃dibꝰ viri debeat ipſis opari ꝛ rñdet ꝙ ſic ꝑ no.in.l.ſicut.ℑ.de op.li.qõ tñ declaraẽr̃ ex dcis ſuis in ſequẽti.q.qñ eſt talis q̃ cõſueuit opari:alr ſecꝰ ꝛ idẽ vr̃ ſi nõ põt opari ꝙ tũc nõ teneaẽr̃ opari hr̃dibꝰ ipſius viri p.d.l.fi.§.de op.ſer.quã allegat Bar.in.d.ü.q. Jn qbꝰ aũt ſine quo:ad q̃ ꝛ ſic quas opas teneaẽr̃ exhibẽ ipſis hr̃dibuſ ipſa vxor q̃ recipit alimẽta nõ declarat ipſe Bar.vñ dic ꝙ illas quas in domo exhibebat viuo viro:ad qõ no.ꝑ bar. in.l.gaio.§.impatoꝛ.ℑ.ꝺ ali.ꝛ ci.le.quiv̄ velle ꝙ oẽs opas teneaẽr̃ exhibẽ:ſꝫ meliꝰ dic vt ꝑ Bal.in.l.ſi vxorẽ.C.de ꝓdi. inſer.de q̃ memit ẽt ħ Are.bñ.n.ibi declarat quas opas te neaẽr̃ ipſi viro ꝛ an artificiales:ꝛ vide eũdẽ Bal.in.l.j.C.ꝺ lega.ex cuiꝰ dictis declaranr̃ dcã Bar.ħ dũ vult ꝙ ille cui deberẽr̃ alimẽta ex diſpõne teſtõrie nõ dꝫ opari hr̃di:nam illꝺ ꝓcedit ſi ſunt relicta ſimplr:ſecꝰ ſi ſunt relicta in domo teſtõrie:qz tũc vr̃ ꝙ debeat ibi opas obſeqales ſicut ꝑs ꝑ ſtare:nõ.n.ex alio vñr aliñta relicta in domo ipſiꝰ teſtõrie ꝛ aliꝺ nõ vr̃ mihi ꝙ velit Bar.in.d.§.impatoꝛ.in fi.ꝛꝫ bal. in.d.l.j.ipſuꝫ alleget aliud velle:quẽ ẽt vide in ꝑſi.ccxi.ſm ordinẽ informis:ꝛ vide ẽt ħ Ang.Imo.ꝛ ℙau.q tangũt
17 de bis dictis Bar.in hac.j.q.† Scda.q.quã mouet Bart. eſt an ſi vxor nõ velit in domo hr̃dũ viri ſtare ꝛ alimẽta ibi ꝓcipere an cogãr̃ alibi ipi hr̃des alimẽta ꝓſtare ſuppoſita ꝑ vera opi.gl.nr̃e ħ ꝙ ſibi debeaẽr̃ alimẽta ℑ.annũ.ꝛ eodẽ mõ q.caderet vbi ꝺberẽr̃ pꝰánũ ꝛꝫ ſupiꝰ dcã:pclndit ergo bar.

in hac.ü.q.ꝙ

in hac.ff.q.q alibi etiã qꝫ in domo bñdũ viri pót dicta alimenta petere:ꝛ sic q non cogiť in eoꝝ domo stare mouek per.l.iiij.§.fi.ff.de ali.ꝛ cibaria.leg.Que tamen vt etiam dixi invoce referẽdo dicta Bar.paꝝ facit:qꝛ loqť in alimentis simplr relictis p testatorẽ:qꝛ cum nõ sit adiectus locus nõ cogiť ipse cui relicta fuerunt p bñdis alimentis in domo bñdis stare:vt in illo.§.fi.fm intellectũ Jac.de are.ꝛ By. doc.tñ transeunt cũ Bar.Et in hoc qõ dicit q vxor pót exť domũ bñdus alimenta petere.ꝛ ét in eo qõ subdit qõ si est talis que dꝫ opas exhibere ipsis bñdibus q dꝫ deduci vtilitas taliuꝫ opaꝝ.Et adde p̃dictis q ét vbi aliměta expsse sunt relicta in domo: tñ si psona cui sunt relicta non pót in illa domo honeste vel secure stare vt mulier iuuenis cũ heredibus testatoris sibi nõ attinentibus ꝛ silr iuuenibus:tñ dicta alimenta:tunc debenť exť domũ:vt p Bar.in.d.§.imperator.ꝛ ad hoc no.p Spec.in.d.ti.q fi.sint leg.§.j.v̂.sed pone vxor ꝛc̃.ꝛ ét p Bar.in suo supra allega.psi.¶ Et qs debeat pbare an mulier an vo heres q ꝛ dicũt hic Abo der.q mulier dꝫ pbare iustã cãm nõ valendi stare cũ heredibus in domo testatoris alle. Pe.de anch.inpsi.incip. sup pmo quesito ꝛc̃.in p̃dictis tñ terminis esset facilis pbatio ipsi mulieri. Item alꝫ dicebã q vbi psumptio esset pro muliere p̃ bñdes q tunc onus pbandi transferť in bñdes.C. de pba.l.sine possidetis.cũ si. Verbi gra nouerce sunt relicta alimenta in domo cum puignis:si puigni nõ pbant q ipsa possit cum ipsis secure stare:dico q etiã nõ cõmorans cũ ipsis dꝫ psequ alimenta.psumptio.n.iuris est q inter puignuꝫ ꝛ nouercã sit odiũ iuxta no. p Ja. de are.in.l.si discepturJ.vbi pu. edu.de.ꝛ p Bal.in auč.hoc locũ.C.si scõdo nup.muli.ꝛ in.l.si ea p̃dictõe.C.de p̃di.inser. vñ pars puignorum dꝫ pbare p̃riũ in p̃dictis terminis.Que oĩa no.ꝛ tene menti:qꝛ quottidie occurrunt. ¶ Glo. in v̂. fructus fuit decꝛata sine de ea mentio facta fuit sup tex. in.ij. no.ꝛ adde ét gloJ.in v̂.quarta.dum alle.l. mercedes.s̃.de peti. here.ꝛ.l.vsure.s̃.de vsu.ꝛ vide ét ibi Alex. in pn. dictoruꝫ
18 suoꝝ sup illa glo.in v̂.quarta. ¶† Glo. in v̂. ait est no.q nõ est incõueniens q qs de seipso loquať in tertia psona: vt videmus hic fcm p.J.p.ꝛ p Jo. in euãgelio de quo hic fit mentio qõ est .18.c. Qõ est de passione dñi ꝛ legiť in parascene.i.sexta feria maioris ebdomade.† Ex qua gl. no. Bal. Imo.ꝛ Are.ꝛ ét alij moderniores hic q nõ vitiatur laudũ sine snia ét si arbitri sine iudices ferant lauduꝫ sine sniam in tertia psona de seipsis tñ loquentes:ad qõ bonus tex.quẽ alle.hic Imo.in.c.pe.de quer. piu. vbi dř q nõ est vis an instrm p̃cipiať in prima vel tertia psona:ꝛ plura in hanc sniaꝫ adducũt hic Papien.q exordinanť a mã.l.nře.
19 ¶† Glo.in v̂. quarta portio ꝛc̃. est fm Bar. ita difficilis sicut alia que sit in isto libro: ꝛ pncipaliter difficultas vertiť circa opi.Joã. que satis ꝛ in volute ꝛ intricate deducit in glo.In quã suã opi.ꝛ sniam deductus fuit Jo.ex p̃rijs formatis in hac glo.in v̂.Item cur tota merces ꝛc̃.ꝛ sequen. que satis videnť vrgere q tota merces veniret in p̃tributione:sicut totus fructus vindemie tota pensio videreť precepta p viruꝫ ex quo ad ipsam totã sibi cõpetit actio p.l.qui actionẽ.de reg.iu.vt sic de mercede ,put de fructu vindemie maritus psequereť tertiaꝫ integrã ptẽ:sicut p tertia pte anni durauit mřimoniũ. Voluit ergo Joã.q ét tota merces p̃tribuať:sed alio ꝛ alio modo tria .s.de.xij.que.xij.erãt tota ꝛ integra merces anni re:qꝛ iam videbanť ipsa tria precepta ex quo currerant tres menses anni p quos erant debita dicta tria tãq̃ p illo tpe adimpleto p̃ctu locatõis propte locatoris q teneť pmittere ꝛ facere: vt liceat p̃ductori vti ꝛ frui.ff̃ loca.l.ex p̃ducto.cũ si.Et nouẽ alia de ipsis.xij. Spe.voluit Jo. p̃tribui ꝛ sic cũ effectualr debebunť:puta finito tpe locatõis ad qõ alle.§.item si messes.ꝛ.§.interdũ J.eo.l. vbi pbať debitũ in spe p̃cipiendũ p mulierem p̃tribuiť.Ut sic tex.loquens de quarta portione mercedis p̃tribuenda:ꝛ sic de tribus p̃tribuendis ,pcedat quãtum est re ipsa ꝛ de pñti. Contraria aũt ex quibus arguiť q imo tota merces p̃tribuať ,pcedant:ꝛ sic nõ obstent ex eo q reliquę mercedis nõ negať p̃tributionẽ spe fieri. Sed in modo faciendi dictã cõputationẽ siue p̃tributionẽ:ꝛ sic deducendi qõ Jo.dicit ad pratică stat difficultas. Cũ ponendo casuꝫ put ponit in pn.huius.l.de anno locatõis ánus mřimonij q inspiciť ꝛ attendiť respectu diuisionis fructuũ nõ capiat nisi.xj.menses vñ ,p vltimo mẽse anni locatõis siue de mercede debita ,p illo mense nõ vř p̃gruere q fiat cõtributio: ꝛ p pñs nõ vř ,pcedere q tota merces ét aliqua pte ipsius spe p̃tributa p̃tribuať:sed vř q.xj.p̃tribuanť tria re ꝛ octo spe vt.n. dicit glo.in verbo venire in vlti. parte ipsius tex. illud qõ pcipiť finito anno soluti mřimonij q p̃siderať habito respectu ad tps ipsius mřimonij p̃cti est ipsius mulieris:ꝛ nõ venit aliquo modo diuidendũ cuꝫ ipso viro. Hec aduertens Jo.fassus est q non p̃tribuunť:nisi.xj.Et ppea pmo modo decꝛando quaꝛ hic fieret p̃tributio totius pensionis. Dicebat ꝛ dicit q tria re.ix.p̃tribuunť:spe pro rata quatuor mensium de.xij.mensibus vno mense detracto ne xiij.mensium fiat p̃tributio qõ tñ est dicere quãtum q spe octo p̃tribuanť ,p octo mensibus de nouẽ mensibus restantibus anni locatõis q octo menses sunt de anno soluti mřimonij habito respectu ad tps p̃cti mřimõij ,put hř dꝫ.si.n. p.xij.ad annũ erat facta locatio ,p quolibet mense p̃tingebat vnus aureus:vñ detrahere vnuꝫ mensem est in effectu detrahere vnũ aureum.Et de illis.xj.hẽbit maritus p rata.iiij. mensium qbus durauit mřimoniũ:ꝛ sic ,p tertia pte anni soluti mřimonij:ꝛ p pñs tertiã pteꝫ.xj.ꝛ hoc est qõ in effectu voluit Jo.dum dicit ,p rata.iiij.mensiũ ꝛc̃. quasi dicat fit contributio de tribus re ꝛ de.ix. spe vno dempto:ꝛ sic de.xj.i totũ ad effectũ vt vir de ipsis p̃sequať ,p rata.iiij. mensiuꝫ anni ipsius mřimonij soluti.ꝛ sic ,p tertia pte dicti anni.Et ex hoc pmo modo p̃tribuẽdi.no.Bar.q vbicũqꝫ ánus locatõis excedit annũ a die mřimonij p̃cti de illo qõ excedit vir nihil dꝫ hře.nec ob.v̂.sequentes. vt sup ipsis dicetur ꝛ decꝛabiť.Alijs duobus modis deduciť in glo.fieri p̃tributionẽ iuxta opi.Jo.vt nõ obstet q supra in p̃riũ deductuꝫ fuit quos ,p seqť ꝛ declarat Bar.ꝛ ét Pau.de ca. Scõs ergo modus cõputandi est q ,p qbuslibet.iiij.mensibus restantibus anni locatõis cõprehensis sub anno soluti mřimonij de.ix.aureis que p̃tribuunť spe p̃tribuanť quatuor cũ dimidio:ꝛ sic in octo mensibus anni locatõis quos vltra tres capit annus mřimonij p̃tribuantur dicta.ix.fm quã cõputationẽ nõ cõputať vltimus mensis anni locationis q nõ cõprehendiť sub anno soluti mřimonij. Et sic fm hãc cõputationẽ pensio vltimi mensis attribuiť mensibus pcedentibus ne incidamus in absurdũ q annus soluti matrimonij sit maior.xij.mensibus:ꝛ sic ne pensio siue fructus pceptus vltra annũ soluti mřimonij veniat in p̃tributõe:ꝛ sic in diuisione.Et vt hꝫ modũ cõputandi saluat Joã.dicit q fit hec p̃tributio cuꝫ ea.ix.anno debebunť: ꝛ sic cõpleto anno locatõis.tunc.n. in nullo interest debitoris:vt hic declarat Bar.Tertius modus cõputandi est fm dictaꝫ opi. Jo.de quo tertio mõ in v̂.Alij q caueat maritus ꝛc̃. Qõ cõputeť siue p̃tribuať tota merces p viaꝫ cautõis interponende a marito cuꝫ ipsam habuerit vel attento eo qõ nomen debitoris ipsius p̃ductoris posset vendi: vt illud quo possit vendi totũ p̃tribuať quasi illud videat pceptũ: ꝛ satis vř q in hoc v̂.ponanť:ꝛ sint duo modi cõputandi ꝛ cõtribuendi ad quoꝝ pmũ de cautione interponendi p maritum facit.l.si filio.§.fi.ad fm.l.in quãtitatẽ.§.magna.alle. in hoc v̂.Sed dicit Bar.q si ista opio Jo.aliquo mõ esset vera deberet intelligi fm pmã cõputationẽ tñ dicit q non est vera:qꝛ est p̃ istam lřam in v̂.Itaqꝫ vbi expsse ꝛ clare ꝛ apte dř de p̃tributõe quarte portõis ipsius mercedis:ꝛ q de ea ,put de fructu vindemie maritus debeat hře tertiam ptẽ ,put tertia pte anni durauit mřimoniũ:ꝛ cũ tex. sit clarus nõ est ab eius verbis recedẽdũ p.l.nõ aliter. ꝛ.l.ille aut ille.§.cũ in verbis.de le.iij.qõ.n.dicit Jo.est penitus violare ꝛ destruere hunc tex. ,put ét illud qõ dicit Are. tentando saluare opionẽ Jo. imo qõ ipse dicit longe magis repugnat lře q̃ illud qõ dicit Jo. Cuius opio tãq̃ penitus violatiua tex.ꝛ sic cuꝫ sit p̃ hunc tex. improbať vltra Bar. ét p alios ꝛ teneť opio Azo.ꝛ Ro. ꝛ ad p̃ria Rñ. in ,pse/

cutione ipſius glo. quã ſic declarata opi. ipſius Jo. Declarandam aſſũmo per ptes. In pn. igit̃ iſta glo. declarat tex. quarta portio. i. tres aurei ⁊ eſt clara ꝓſuppoſito, put ꝓma glo. ꝓſupponit q̃ ꝑ. xij. aureis in anno fuerit facta locatio ¶ In. ij. pte que incipit. Sed cur nõ tertia portio ⁊c̃. querit ⁊ rñ., put in ea cum qua Bar. ⁊ doc. tranſeunt excepto Pau. qui ipſaz improbat ibi aliud ſi prius locaſſet ⁊c̃. rõne de qua hic per eum ſup iſta glo. in v̂. tertio quero ⁊c̃. ⁊ ad declarationẽ huius ptis glo. dum dicit q̃ non fuit debita: niſi pro tribus menſibus quare. ſ. non pro ſequentibus vide J. in. vj. pte glo. que hic loq̃t reſpectu p̃cedentis menſis añ locationẽ q̃ nõ fuit debita pẽſio. ¶ In. ij. pte que incipit ibi. Sed op. ergo inſpicit̃ tps locatõis ⁊c̃. glo. op. ⁊ ſoluit, put in ipſa: cum qua ẽt Bar. ⁊ doc. tranſeunt: qui Bar. ſũmando bũc tex. habuit intellectũ huius glo. in hac pte. ¶ In. iij. pte que incipit. Sed quare pro p̃mo menſe ⁊c̃. querit ſine iteruz op. ⁊ ſoluit, put in eadem: cum qua ẽt doc. poſt Bar. ptranſeunt. Et ex ipſa dum dicit: q̃ in illo ſubijt onera mr̃imonij ⁊c̃. Dicit argui poſſe hic dñs meus q̃ ſi mr̃imonium p̃ctũ fuiſſet in kalendis Octobris: ⁊ tũc linea plena data in dotẽ tñ ipſe vir duxit vxorẽ i kalẽdis Nouembris quo tpe cepit locatio. Dõ tũc ſolum ꝓtribuerent fructus vt pro rata trium menſium vir ſibi ferat: imo poſſet dici q̃ in hoc caſu fructus ante traductionẽ p̃cepti non ſint ꝓtribuendi tanq̃ illi augeant dotez: ⁊ ſic integraliter ſint reſtituendi deductis expenſis factis per viruz ſoluto. vz. mr̃imonio vna cum dote ſint reſtituendi facta deductione: vt ſupra per. l. ſi ante nuptias. ⁊ ibi dicta. ſ. e. Et ideo iſto caſu eſſet ꝓtribuẽda tota penſio: ſicut ſi vir a pn. recepiſſet fundũ vacuum q̃ dõ. q̃ vr̃ veriſſimũ. ¶ In. v. parte que incipit ibi. Item cur tota merces ⁊c̃. glo. adhuc oppo. q̃ tota penſio videat̃ q̃ veniat in ꝓtributõe: ſicut tota vindemia. ⁊ ſic q̃ ẽt de tota mercede lucreꝰ tertiaz ptez ⁊ rñ. ponendo dr̃iam inter ipſam vindemiaz ⁊ ipſaz mercedem quare diuerſo modo ꝓtribuat̃ ⁊ diuerſo modo diuidat̃. ¶ In. vj. pte que icipit ibi. Sed opponit̃ q̃ ⁊ penſio vr̃ pcepta ⁊c̃. oppo. p̃ diuerſitatẽ data inter fructus vindemie ⁊ ipſam mercedem. Et rñ. tribus modis primo mõ ibi. Sed põt rñ. vt. J. de re. iu. l. minus ⁊c̃. Scõo mõ ibi alij q̃ mulier grauat̃ in colono ⁊c̃. Tertio modo ibi: vel dic ſm eos ⁊c̃. Et quarto loco ponit lec. Jo. quã vt ſupra etiã dixi ipſe Jo. poſuit ſiue dedit timore dicte p̃rietatis: ⁊ ponit modos q̃bus fiet cõputatio ſm dictaz lec. ⁊ vltimo ponit reprobationẽ Azo. ⁊ Roge. de p̃dicta lec. ⁊ opi. Joã. cum rñ. ad. §. interdũ. ⁊. §. item ſi meſſes. adductiſ per Jo. vſqz ad v̂. Itez an ſine ceſſione ⁊c̃. Pro declaratione igit̃ iſtarũ duarũ ptium glo. Primo eſt videndum de veritate eius q̃ dõ principaliꝰ tangit ipſa glo. Quare. ſ. ſit q̃ hic fiat cõtributio oium fructuũ vindemie ⁊ non niſi quarte partis ipſius penſionis. Scõo eſt videndũ de veritate pluriuz dictorũ que ponit ipſa glo. in ꝓſequutione reſolonis p̃dicte difficultatis. Tertio videndum eſſet de veritate opionis ⁊ lec. ipſius Jo. ſed in ſupioribus anteq̃ per ordinez ingrederemur glo. de ipſa opi. Jo. viſum ⁊ dcñ fuit. Circa primum igitur clarũ eſt q̃ nulla ex tribus rñſionibus glo. eſt bona. ſi. n. dicte rñſiones ꝓcederent ẽt pro quarta pte penſionis videreꝰ non eſſe fiendam ꝓtributionẽ: vt hic vide p Bar. ⁊ doc. qui Bar. ⁊ ſi no. ſcõam rñſionẽ nõ notat ipſaz tanq̃ veram ⁊ ꝓcludentẽ pro ſolone p̃rij formati: ſed pro eo q̃ dõ ipſa glo. intendit q̃ ſucceſſor ſingularis qui eſt neceſſarius ſucceſſor tenet̃ ſtare colono: ſecus ſi non eſſet neceſſarius: ſed voluntarius ſucceſſor ſingularis. Preterea p̃ dictaz ſcõam rñ. glo. facit. §. eo̅rio. vbi militat dicta rõ q̃ mulier cogit̃ ſtare colono ⁊ nihilominus fit ꝓtributio ſiue diuiſio totius penſionis. Quibus reiectis ⁊ reiecta etiam opi. Jo. Bar. ponit quartaz rñ. ad illud de quo oppoſuit glo. q̃ imo tota penſio veniat in ꝓtributionẽ quaſi tota videatur a viro pcepta per. d. l. qui actionẽ. Dicit. n. Bar. q̃ imo non vr̃ penſio tota pcepta a viro q̃uis ab initio locationis tota penſio a colono debeat̃: vt. l. ſi a colono. J. de fideiuſ. ⁊ l. ſed ⁊ addes. §. ſi cum in annum. in v̂. indebitũ. ſ. loca. ⁊ in. l. ſi fundus cõis meus ⁊ caſtrẽſis peculij. §. ſi. J. de ſti. ſer. vbi per Bar. ⁊ doc. lz. n. a pn. locationis debeat tũ non põt exigi niſi in fine tpis iuxta no. in. d. l. edez. C. loca. ad qõ ẽt. d. §. ſi cum in annum. in fi. in v̂. ꝓgaſti: ⁊ rõ eſt q̃ cum ex parte ipſius locationis aliq̃d ſit implendum ipſi cõductori. i. facere vt ſibi liceat vti ⁊ frui: vt. ſ. loca. d. l. ex ꝓducto. cũ ſi. non põt antea exigere penſionẽ ſibi debitam q̃ impleuerit pro parte ſua. arg. l. iul. §. offerri. ſ. de actio. emp. ſed non dr̃ impleuiſſe ante fi. tpis ergo ⁊c̃. Cuz itaq̃ in ꝓpoſito pro parte viri locantis pſtetur patientia ꝓductori: ⁊ ſic ſibi per virum impleat̃ p̃ctus pro tpe quo durauit mr̃imonium pro illo tpe datur actio cuz effectu, ipſi viro ad penſionem finito tñ anno: ⁊ ſic tanq̃ ſibi interpretatione iuris queſita penſione pro rata tpis ꝓſtantis mr̃imonij, ex quo, cum effectu exactionis cõpetit actio ad penſionem pro illo tpe quo durauit mr̃imonium venit pro rata dicti tpis ipſa penſio in ꝓtributionẽ tanq̃ reſpectu penſionis dicti tpis verificeꝰ dicta regula qui actionez vt videat̃ per ip̃m pcepta ex quo ipſaz põt exigere pp implementuz qõ ipſe fecit in dicto tpe. Sed pro tpe ſoluti mr̃imonij: lz ipſi viro inceperit cõpetere ⁊ cõpetat actio ẽt pro reſiduo penſionis: tñ ex quo non datur ſibi exactio ex quo nõ ipſe ſed vxor pro reliquo tpis pſtitit patientiaz: ⁊ ſic impleuit p̃ctum ꝓductori merito illud reſiduum penſionis non venit aliquo mõ ꝓtribuẽdũ: ⁊ ſic nec diuidendũ: ſed eſt proprium ipſius mulieris tanq̃ pro reſiduo dicte penſionis non facit. d. l. qui actionem. quaſi illa intelligat̃ de illo qui hz actionem cum effectu exactionis: vt tunc iudicat̃ pinde ac ſi hꝰet rem. Et ſic vnico verbo replicando lz Bar. aliqualiter obſcure ⁊ ꝓfuſe loquat̃ rñſio ⁊ ſolo ſua ad dictuz p̃rium q̃ tota penſio veniat in ꝓtributionẽ tanq̃ tota pcepta per. d. l. qui actionẽ. ſicut tota vindemia: q̃ pcepta venit in ꝓtributionẽ. Dõ cum ad totam penſionẽ vir non habeat actionẽ cum effectu exactionis cũ pro toto anno ipſe non impleuerit p̃ctuz ꝓductori non verificat̃. d. l. qui actionem. reſpectu totius penſionis quaſi illa. l. verificeꝰ. ⁊ habeat locum de eo qui hz actionem cum effectu exactionis ꝑpter implementũ: ⁊ ſic in ꝓpoſito verificat̃ pro tpe quo durauit mr̃imoniuz merito pro illo tpe penſio velut iuris interpretatione pcepta per virum venit in ꝓtributionez ⁊ diuiſionẽ, put dr̃ in lr̃a. Quare aũt in v̂. ſeq. e̅rio ⁊c̃. Licet vir non habeat actionez cum effectu ad totam penſionem nihilominus tota penſio veniat in ꝓtributionẽ. Et ſic etiã pro rata anni ſoluti mr̃imonij pro qua mulier pcipit penſionem: cum pro dicta rata anni impleuerit mulier p̃ctum ꝓductori ſm q̃ ſupra declaratũ fuit. Declarat ipſe Bar. in. d. v̂. e̅rio. ⁊ ẽt in ſeq. v̂. item ſi meſſes ⁊c̃. Dicit ergo q̃ vbi maritus pcepit fructus integre culture vniuſ anni: tũc de fructibus a muliere pcipiendis nihil ꝓtribui dz: vt. d. §. interdũ. J. e. l. ⁊ ita loquit̃ iſte tex. in hoc v̂. itaq̃ ⁊c̃. Vbi aũt maritus nullos fructus pcepit: vel pcepit fructus non tñ integre culture: ⁊ tunc fructus a muliere pcipiendi contribui debent: ⁊ ita ꝓcedit. d. v̂. e̅rio. ⁊. d. v̂. itez ſi meſſes. Et ſic quatenus iſte v̂. itaq̃ ⁊c̃. patitur p̃rium q̃ tota penſio videat̃ venire in ꝓtributiõe: ſicut tota vindemia pcepta per virum, quaſi ẽt ipſa tota penſio videat̃ pcepta per virum: q̃ ad ipſam acqſiuit actionez per. d. l. qui actionem. Rñſio eſt illa de qua ſupra q̃ imo iuris interpretatione illa portio penſionis vr̃ pcepta per virum que currit pro tpe quo durauit mr̃imonium cum pro illo tpe ipſe impleuerit p̃ctum patiendo ꝓductorẽ vti frui re ꝓducta: ⁊ ſic ꝑ illo tpe habuit ſiue acqſiuit actionẽ cuz effectu. Quatenus aũt iſte v̂. patitur p̃rium ſequentiũ verſiculoꝝ. In quibus non ſolum q̃ a viro pcipitur: ſed ẽt pcipiendũ a muliere venit in ꝓtributionẽ. Rñſio eſt ea de qua ẽt ſupra dictum fuit: q̃ hic vir habuit fructus integre culture vniuſ anni ibi. i. in dictis v̂. ſecus. Et cũ his dictis Bar. tranſeunt hic cõiter Modern. Pau. dñs Alex. ⁊ alij q̃q̃d aliud in p̃riũ tentet Jmo. poſt Bal. Sul Pau. dicit q̃ rõ glo. ⁊ doc. reſpectu mercedis eſt bona q̃ ideo tota merces non venit in ꝓtributionẽ in hoc v̂. q̃ tota non eſt pcepta: ſed quarta portio mercedis

portio mercedis venit: qz tota illa portio vr̃ percepta ſm qđ ſupra declaratuz fuit. Sed reſpectu vindemie ꝙ ideo veniat tota in ꝓtributionẽ: qz tota fuit p virũ ꝓcepta: ipſe Pau. dicit ꝙ nó eſt bona qz fructus anni nó integri ſoluti mr̃imonij diuidunt̃ ſiue ꝓcepti per virum: vt. ſ. l. pxi. ſiue ꝓcipiendi per vxorẽ cui fundus plenus reſtitutus fuit: vt in. d. §. interdũ. Rõnem ergo dicit eſſe quare tota vindemia ꝓtribuat̃ & diuidat̃: qz eſt ꝓcepta infra annũ quo mr̃imonium diſſoluit̃. Et ex his reddit̃ expeditum ꝑmum ſupra ꝓpoſitũ ad declarandũ in hac. vj. pte huius gl. eſſet modo veniendũ ad ſm. ¶ Sed anteq̃ ad ipm veniam: qz hic cõgruit & adaptat̃ qđ dr̃ in vlti. pte huius gl. que incipit ibi. Item ſiue dices tria tm̃ &c. maxi. vt ſequar ordinem Bar. capio dictã vlti. ptem omniſſa parte pe. ipſius glo. que incip̃. in v̊. item an ſine ceſſione &c. In. d. ergo vlti. pte glo. oppo. ꝙ nó videat̃ ꝓgruum ꝙ aliqua rata penſionis ꝓtribuat̃ & ſic ꝙ vir aliqd hẽat de dicta penſione: ſed ſatis ſit ꝙ hẽat de vindemia pro tpe quo durauit mr̃imonium. ſecus. n. dicẽdo quecũq; opio teneat̃ ſiue Jo. ſiue Azo. Ro. & Accur. vir hr̃e vr̃ de rata fructuũ duoꝝ annoꝝ: nazvnus annus eſt annus in quo vir collegit vindemiam: alius eſt annus locatõis pro quo futura vindemia recolligit̃ iam elapſo anno ſoluti mr̃imonij: nam ſm caſus poſitionẽ gl. j. annus mr̃imonij finit̃ elapſo menſe Septembris anni locationis: & vindemia recolligit̃ in menſe Octobris qui eſt duodecim⁹ menſis ãni locatõis & tertiusdecimus a die ꝯcti mr̃imõij: & ſic ex̃ annũ ſoluti matri. ad qđ ẽt. ſ. in pn. huius gl. dũ relata & deducta fuit opio Jo. Timoze igit̃ dicte ꝯ rietatis gl. rñ. in hui⁹ fine ꝙ ũno nó ꝓtribuit̃ fructus duorũ annoꝝ ſoluti mr̃imonij: ſed tm̃ vnius: nam cum annus mr̃imonij incipiat a die traditõis: vt. d. l. de diuiſione. ſ. eo. tps ꝓcedẽs añ traditionẽ ẽt ꝙ fuerit tps culture dicti ãni nó cõputat̃ in ãno mr̃imonij: ſz ad ipm ãnũ mr̃imõij explẽdũ cõputat̃ tps anni ſequẽtis: & ſic locatõis: cũ itaq; ãnus ſoluti mr̃imonij capiat de duabus recollectiõibus de ambabus fit ꝓtributio ꝑut hic tanq̃ ambe ſint fructus dicti anni ſoluti mr̃imonij velut fertiliozis: eo qz capit de dictis duobus recollectõibus ſiue de annis ipſarũ: ſicut ergo de pte duoꝝ annoꝝ fit vnus annus emergens ſoluti mr̃imonij: ita de pte recollectionũ ꝓdictoꝝ duoꝝ annoꝝ ꝓſideraꝫ ſiue fit vna recollectio pro dicto anno ſoluti mr̃imonij: & illa ꝓtribuit̃ & diuidit̃ ꝑut hic dr̃. Et cuz iſta glo. doc. poſt Bar. tranſeunt excepto Ra. quẽ r̃fert dñs meus qui dicit & deducit ꝙ rõ glo. nõ ꝓcludit & ꝙ iſtius tex. nulla eſt rõ & ꝙ ſi Papinia. vineret nullum rõnem ſciret reddere tm̃ ex quo ita deciſit ita eius deciſioni quãuis dure acqeſcere debemus per. l. ꝓſpexit. §. qui & a q. lz reputet ipſam & iniquã & iniuſtã & ex qua multa incõuenientia poſſint reſultari & dari materia malitijs & fraudib⁹. Sz ipſe dñs me⁹ nitit̃ ſaluare deciſionẽ Papiniani: Bar. tm̃ hic tranſiens: vt dixi cum glo. ꝯ ipſam oppo. & ſolu. Inferens ex ſolone ad oppoſitionẽ per ipſam formatã ꝙ iſte tex. non hẽat locum vbi locatio facta fuiſſet pro certa parte fructuũ recolligendoꝝ ex ipſo fundo. ex quo. n. tunc ꝑmiſſio eſt ꝓdictionalis ſi fructus naſcent̃: vt. l. j. §. de ꝓdi. & de. cum ſi. nõ dr̃ aliqd queſitũ ipſi viro ex ꝯctu locatiõis ẽt pro tpe quo durauit mr̃imoniũ per. l. cedere diem. de ver. ſigni. cuz ſi. per Bar. in. l. ita ſtipulatus. la grande. de ver. obli. & per ꝓñs nõ cadit ꝙ aliquid de penſione ꝓtribuat̃: ꝓcedit ergo ſm ipm deciſio huius tex. vel vbi locatio facta fuit ad pecuniã vel ad aliquã quãtitatẽ fructuũ in genere ſiue actuz fuerit vt ſoluat̃ quolibet menſe ſiue in fine anni: nam lz obl̃o ſit in diem tm̃ eius dies ceſſit: & ſic viro incepit penſio deberi: vt. d. l. cedere diem. Et cum his dictis Bar. tranſeunt Ange. Rapha. Pau. de caſt. dñs meus & Boder. Papien. hic q̃uis Jano. Ro. & dñs Alex. improbent hanc limitationẽ Bar. Tũ qz ꝯ gnãlitatẽ huius tex. & ſic violatina ipſius. Tum qz etiã ſpes ꝓdictionalis obl̃onis deducit̃ in ꝯctu. l. ſi iactum. §. de actio. emp. & . l. ſpem. C. de dona. cum ſi. Tum ẽt qz adimpletio ꝯctus que fit per virũ ꝓductori pro tpe duratõis mr̃imonij poſt ꝯctuz locationis ex qua adimpletione iuris fictione ſiue interpretatõe dr̃ pro dicto tpe facta acqſitio viro militat ẽt ipſa locatione facta ſubcõdictõe: & ſic pro certa quãtitate fructuũ recolligendoꝝ ex ipſo fundo locato: vnde q̃uis ante euentũ ꝓdictionis nó ſit nata obl̃o nec actio & multo minus facultas exigendi ex tali ꝯctu locationis qđ vr̃ ꝓſideraſſe Bar. nó vr̃ hoc tollere quominus non ſubſit illa rõ implementi pro pte viri pro tpe duratõis mr̃imonij poſt locationẽ: & per ꝓñs interpretatẽ ſiue ficte acqſitionis ipſi viro pro rata dicti tpis: & hoc in effectu voluit Alexã. adducere ꝯ Bar. lz nó ita clare explicet. Cuius motiuum ꝓſidera qualr̃ ſubſtat ſiue ꝓcludat. ſi. n. ante euentũ ꝓdictionis: & ſic ante nativitatẽ fructuũ nó eſt nata facultas exigẽdi: imo nec obl̃o nec actio nó vr̃ aliquo modo ꝓgruere ꝙ vir pẽdente ipſa ꝓdictione dicat̃ adimplere: & ꝙ ex ipſo implemento ſibi interpretatõe iuris fiat acqſitio. ſi. n. negat̃ id per qđ pervenitur ad illud ergo ẽt illud. ar. l. ij. §. de iuriſdi. om. iudi. & . l. ad rem mobilẽ. & . l. ad legatũ. de ꝓcu. cum ſi. ꝓñs. n. nó datur ſine nec̃io añcedenti. ſ. de acqui. here. l. illud. cum ſi. ſed ad adimplementũ ꝯctus & ad acqſitionẽ ꝑtextu implementi nó deuenit̃: niſi per medium obl̃onis & actõis ꝑambule pro venientis ex ipſo ꝯctu ergo &c. & hoc ſubtilr̃ voluit Bar. dum faciendo rõnem ſue deciſionis dicit nã illa ꝑmiſſio dr̃ ꝓdictionalis: vt. l. j. §. de cõdi. & demon. Et ideo viro merito nihil eſt queſitũ &c. quaſi vt dixi nó detur acqſitio ꝓp implementũ: niſi ſuppoſita ineſſe obl̃one & actõe. Et ex his rñ. etiã ad. d. l. ſi iactum. & . d. l. ſpem. cum ſi. nam illa iura loquunt̃: vbi nó reqrit̃ implementũ: & acqſitio de pñti ſaltẽ iuris intellectu ꝑut reqrit̃ in terminis iſtis. Ad aliud ꝙ. d. limitatio eſt ꝯ huius tex. gnãlitatẽ rñdet̃ ꝙ nó incõuenit ceſſante ipſius tex. rõne reſtringi ipm tex. vt nó hẽat locũ in. d. caſu. ar. l. adigere. §. q̃uis. de iu. pa. & c. cuz ceſſante. de appel. cum ſi. Preterea tenendo ꝙ iſte tex. ſit ſine rõne in eo qđ dicit de penſione facta ꝑ volũtate. J. ꝯ. nó incõuenit reſtringi. arg. l. ius ſingulare: & l. qđ vo ꝯ. ſ. de legi. cum ſi. Unum ꝓſidera an faciat ꝯ Bar. ꝙ cum in ꝯctib⁹ ꝓdictio trahat̃ retro iuxta. l. potior. & . l. qui balneũ. §. qui po. in pig. ha. & per Bar. in. l. ſi is qui ꝑ emptore. in. v. q. pr̃in. de vſuca. ſecuta natiuitate fructuum: & ſic eueniente ꝓdictõe retro facta videat̃ acqſitio viro pro tpe durationis mr̃imonij cum pro illo patientiaz ꝑſtitit: niſi forte dixeris ꝙ tunc dareť ꝓcurſus duarũ fictionuz vnius reſpectu acqſitõis alterius reſpectu retrotratõis ipſi⁹ acqſitionis ꝯ ea que hñr in. l. j. C. de do. ꝑmiſ. & per Bar. in. d. . l. ſi is qui ꝑ emptore. in vlti. col. vnde cogita. Circa ſm ſupra ꝓpoſitũ pro declaratione. v. & . vj. ptis huius glo. ſ. an ſint vera plura que dicit ipſa in ꝓſecutiõe difficultatis. In pmis eſt aduertendũ: qz glo. dicit ꝙ penſio viri ſollicitudine fructus etiã ſola nã ꝓcipiunt̃. ¶ Qui ergo ſint fructus qui ſola nã ꝓcipiunt̃: & ſic qui nãles & qui induſtriales: vide per Bar. in. l. ex diuerſo. in pr̃in. de rei ven. poſt glo. ibi. & in. l. fi. §. ad. l. fal. & per canoniſtas in. c. grauis. de reſti. ſpo. & per Bal. in pluribus locis: hic alle. per Alex. Item illud qđ dicit glo. ꝙ mulier hz neceſſe ſtare colono declara vt hr̃ per Bar. & doc. in. d. l. ſi filio. §. fi. §. eo. & ibi generalr̃ tractat̃: an & qñ & qui ſucceſſor teneat̃ ſtare colono & de ſucceſſore in ꝑlatura per glo. & doc. in. c. fi. ne ꝑla. vi. ſuas: & per Abb. ſi. in diſputatõe ſua incipiente ſen pro nius clericus circa qntũ dubiuz vbi examinat plene an cõductor a pn. ſoluens ꝑlato ſit tutus aduerſus ſucceſſorem ipſius ꝑlati. Et an ſi vxor teneť ſtare colono cõſtituto per virũ eꝯ vir teneat̃ ſtare ꝑſtituto per mulierẽ: vide. j. ſuper glo. ſequant̃. Item tertiuz qđ tangit glo. ꝙ penſio debeat̃ in ſi. tpis ꝑſequunt̃ hic doc. poſt Bal. maxi. Alex. & Are dic vt late per eos. Et tangit ẽt Are. q. poſitã per Bal. de eo qui emit redditus iuriſdictionis pro vno anno & i fine anni cõmittit̃ maleficiũ qđ punit̃ in ſequenti anno ad quẽ ptinet pena quã. q. ponit Bal. in fi. huius glo. Et ſic eſt expedita tota iſta glo. excepta penul. pte ipſius glo. Nunc ergo capio pen. ptez iſtius glo. que vt dixi incipit ibi. Item an ſine ceſſione in qua glo. querit: & rñ. ꝑut in ipſa. Quaz

no.ꝛ tene menti ꝛ limita:vt hic per Bar. ¶ Glo.in v.eꝑ rio ꝛc̃. Jn prin.exponit siue declarat tex. Jn.ij.pte que incipit ibi:sed male ꝛc̃.glo.oppo. ꝛ soluit quatuor modis. Prima so.ibi pot tñ dici ꝛc̃.Scda ibi alij dicunt ꝛc̃.Tertia ibi.Sed Placen.dixit ꝛc̃.Quarta ibi:sed ꝑm Jo.ꝛc̃. Et ꝑma solu.cõiter approbaꝝ:vt patere ẽt pot ex his que dicta fuerunt.s̃.pri.glo.Et aduerte q ꝓp hunc v. Jo.veniat in suam opi. de qua.s̃.pri.glo.videbat.n.sine aliqua violatione nõ posse rñ. ad hunc tex. Et vide limitationez ꝛ declarationẽ quã ponit hic Bar. ad hũc tex.que vꝝ esse satis clara ꝑsupponendo q vir teneaꝝ stare colono ꝓstituto per vxorẽ de quo in.d.glo.in v.sequanꝝ. Et aduerte dũ glo.ponit ꝑm moduz intelligendi hunc tex.siue scdam sol. exemplificando ipsam scdo modo ibi. Jtem ꝛ hic locatio ꝛc̃.nã vult hꝝ respectũ q supiori v.vir ꝓseqꝝ.v.ꝑsupponẽdo q tertia vindemie valẽt q̃tuor: ꝛ sic cũ tertia q̃rte pẽsionis sũt.v.cũ tertia q̃rte sit vn⁹ aure⁹: vt vidim⁹.s̃.pr.gl.in
21 ꝓn. ¶ Gl.in v.debebaꝝ ꝛc̃. Jn prin.declat tex. ¶ †Jn.ij. pte que incipit ibi. Jtem alr distinguiꝝ in predio vendito ꝛc̃.glo.tacite oppo.ꝛ soluit ex cuius solone est no.q pensio rei locate : ꝛ postea vendite sequiꝝ emptorem:ꝛ sic melioris ꝓdictionis est in hoc vir q̃ venditor : ꝛ rõnem assignat hic Bar.quẽ doc.sequũꝝ. An aũt ꝛ qñ sit q tota pensio ptineat ad emptorẽ dic vt hꝝ in.d.l.fi.j.de iu.fi.ꝛ in.d.l. inl.§.si fructibus pendentibus:ꝛ hic per Are. qui reassũmit quo ad hoc dicta Bar.in.d.l.fi.de iu.fi. ꝛ aliqua etiã vltra addit. Et respectu fructuũ pendentiuz est magis expeditus q aliud disponiꝝ in venditore q̃ in viro : vt.d.§.si fructibus pendentibus vltra Bar.etiã assignaꝝ alia rõ:qr venditor hz ptium rõne fructuũ siue pensionis:qr est verisile q tñ plus estimeꝝ ipe fundus plenus.arg.l. fi.§.pe.j. que in frau.credi.Vir aut nihil hz a muliere ꝓp ipsos fructus siue pensionẽ. Et ꝓpea ipsos vel ipsam lucraꝝ pro rata tpis. ¶ Jn.iij. pte q̃ incipit ibi.Et in vsufructuario ꝛc̃. glo.iterũ tacite oppo. ꝛ soluit ꝛ rõnem dñe inter viruz ꝛ vsufructuariũ assignat hic Bar. ꝛ dcm̃ fuit supra sup tex.
22 †Qui ex dicta rõne quã reddit iter virũ ꝛ vsufructuariuz Jnfert ad canonicũ vt decedens fructus ꝓceptos ꝛ percipiendos transmittat ad suos hꝝdes pro rata anni quo vixit:sicut dicimus in viro.ꝑut.n.vir fructus dotis recipit ꝓ oneribus mr̃imonij:vt.C.de iu.do.l.pro oneribus. cum si. Et ꝓpea ꝓ rata tpis ꝓcipit fructus vltimi anni soluti mr̃imonij. Jta ẽt canonicus siue alius beneficiatus recipit fructus pro oneribus ecclesie ꝛ officio qõ dicere teneꝝ:vt in.c. fi.de rescrip.li.vj.ad qõ ẽt de ꝓben.c.cum scõm apl'm.cum si.vbi q qui altari seruit de altari dz viuere:vnde etiã ipse canonicus siue alius beneficiatus:vꝝ qpro rata tpis lucri faciat fructus beneficij pro qua rata ipsi beneficio inseruit:dicit tñ Bar.q canoniste aliꝝ dñt qbus est standũ ꝛ dic q de hoc hꝝ late per canonistas post glo.ordinariã in mã in.c.pñti.de offi.ordi.hꝝ ẽt in pluribus alijs locis hic allegatis per Alex.qui examinat qd in fructibus rerũ feudalium vel ẽt rerum emphiteoticarũ vasallo vel emphiteota decedente non integro anno qualr dicti fructus diuidanꝝ inter dñm ad quẽ rem redit ꝛ vasalli siue emphiteote heredes. ¶ Glo.in v.item si messes.ponit vno modo casuz in isto.v.que casus positio ꝑm Bar.est clara ꝛ bona.Sed huic lcc.videnꝝ in aliquo nõ ꝓgruere verba tex.que respectu vindemie nõ videnꝝ ꝓsupponere locationẽ esse factam ad nũmos.dicit.n.q pecunia messium venit incõputatiõe cum spe future vindemie.Et hoc sensit glo.in v.vindemie que ideo in sui principio exponit tex. vindemie.i.pecunie que est loco videmie . Vel pp dicta verba tex.ponit glo. alio modo casum in isto v. qõ hic fundus ad messem erat locatus nũmis:sed nõ ad vindemiam nũmis erat facta locatio:an aũt ad quãtitatẽ fructuũ esset facta vel nullo modo eẽt facta glo.nõ aperit hinc forte Bar.dixit q ista lcc. nõ est no.neqz clara.Sed põt dici q imo gl. senserit ꝛ voluerit ꝛ velit in.d.v.vindemia ꝑm.d.lcc.q respectu vindemie nullo mõ eẽt facta locatio.hoc.n.indicãt verba ipsius gl.Et ita vir erat ꝓcepturus ꝛc̃.Si.n.vir erat ꝓcepturus vindemiam si duraſſet mr̃imonium:ꝛ qr nõ durauit fit restitutio fundi vxori que tz iuxta.§.interduz.j.eo.vt dicit gl. datur intelligi q respectu fructus vindemie nõ erat facta locatio:ꝛ hũc intellectũ hoc modo declaratũ tz dñs meus hic ꝛ sup ipsa glo.in v.vindemie.ꝛ ẽt sup tex.dicens ipsuz esse verũ ꝛ hꝝe hãc dubitatõis rõnem: qr ex quo fructus vindemie vir erat ꝓcepturus videbaꝝ q pensio messiũ veniret in ꝓtributionẽ ꝓ rata : sicut in ver.itaqz ꝛc̃.disponiꝝ qñ a ꝑncipio fructus ꝓcepit ipse vir tñ hic determinatur ꝓrium : qr dicti fructus ꝓcepturi non sunt integri fructus vnius recollectõis ꝑut in ver. Jtaqz. Et reputat ipse dñs meus indubitaiblẽ primã lec.datã per hãc glo.in hocver. item si messes ꝛc̃.sed nõ video q hẽat minus dubitatiõis q̃z hec alia:nam ꝑm dictam ꝑmaz lec.vir habuit ꝛ ꝓcepit integrã pensionẽ messium.vnde respectu pensionis vindemie videbaꝝ fienda ꝓtributio pro rata tpis:sicut in.d.ver. itaqz ꝛc̃.tñ hic determinaꝝ ꝓriuz dicta rõne:qr nõ fuit per virũ ꝓceptus integer fructus vnius recollectõis ꝑut in.d. ver.itaqz ꝛc̃.ꝛ ista est intentio Bar. ꝛ doc. sup isto ver.ꝛ sup ꝓcedenti.Et ex ꝑdictis vꝝ qvtraqz lec.ꝓcedat ꝛ q ad idez in effectu ambe tendant lz diuersimode exꝑplificenꝝ. ¶ Glo.in ver.sequanꝝ.Jn prin.declarat tex.ꝛ ponit dcm̃ no.q ꝓpie colon⁹ est qui nũmis colit:ꝛ adhuc istaz glo. dicunt no.doc.lz per tex.alle.in glo.nõ ꝑbeꝝ clare q ipsa dicit sed potius ꝓrium:vt hic dicit Alex. ¶ Jn.ij.pte que incipit ibi:vel dic ꝑm Azo.ꝛ Hugo.glo. ponit aliam lec. adhunc tex. Quaz approbat Bar.ꝛ dicit ex ea no. Qõ si mulier añ mr̃imoniũ locauit fũdũ ꝛ recepit pẽsionẽ: ꝛ postea nupsit : ꝛ anteqz alij fructus ꝓciperenꝝ diuertit tũc in recõpensationẽ vir dz hꝝe defructibus sequentis anni. Et sic est casus in quo ad maritũ ptinẽt fructus vlteriozis anni q̃z vltimi.Sed si mulier nõ ꝓcepisset pensionẽ tũc viro debeꝝ pars pensiõis:vt pz in hoc.§.ꝑm ꝑmã lec. Et sic vbi mulier locat ante mr̃imonium est dñia an ꝓcipiat pensionez vel nõ ꝓcipiat.Et ex his decidiꝝ.q.quã ipse Bar.post By.mouet.s̃.pri.§.in fi.vbi ẽt tãgit qd si mulier locet fundum ꝓstante mr̃imonio.Et pro ista glo.ꝛ pro eo qõ ex ea inferꝝ de suppletione fienda ex fructibus sequentis anni Bal.alle.in.ar.l.si vno.in prin.s̃.loca. Tñ ipse nõ stat cuz ista glo.sed tz q in ꝑdictis terminis vxor debeat dependere ꝓcepta ꝓferre vsqz ad quãtitatẽ corrñdentẽ tpi mr̃imonij ne tps ipsius mr̃imonij sit vacuuz Jmo.pro ꝓcordia.dicit.Qõ aut vir sciuit locationẽ factã ꝛ pensionẽ acceptam per mulierẽ ꝛ ꝑcedit opio glo.nam imputet sibi vir qua re sic accipit fundũ cuz debuit ꝑspicere hoc euenire posse ar.l.si quis domũ.§.j.s̃.loca. Aut ignorauit mulierẽ accepisse pensionẽ:ꝛ ꝑcedat opio Bal.qr nõ est verisile viruz intellexisse annũ mr̃imonij esse vacuum:nec debuit diuina re iam pensionẽ esse solutã.ar.l.si putator.s̃.ad.l.aq.ꝛ ita ꝓcordando opiones tz ẽt hic Rapha.Sed Roma.hic simpliciter tz opi.Bal.rõne quã nõ approbat Alexã.Qui tñ sequiꝝ opi.Bal. ea rõne qr cum vir possit expellere colonum nõ expellando vtiliter facit facta ipsius mulieris.Et ꝓpea poterit petere rataz pensionis pro rata tpis qua duxit mr̃imonium actione negociorꝝ gestorꝝ.ar.l.si pupilli §.quid ergo.s̃.de neg.ge.Et hoc est clarũ tenendo opi.q vir nõ teneaꝝ stare colono per vxorẽ ꝓstituto.Sed glo.ponens hanc lec.est alterius intentionis q imo teneaꝝ stare vir colono ꝓ vxorẽ ꝓstituto:sicut eꝝ vxor ꝓstituto per virũ iuxta no. in.d.l.si filio.§.si vir.j.eo. ꝛ ita ad hoc ipsam no. hic Rapha.lz postea videaꝝ in hoc ẽt puncto facere dictã distinc.an vir sit ignorãs vel sciens de locatione facta per mulierẽ.Alex.tñ in puncto iuris tz ꝓrium lz in ꝓatica videaꝝ affirmare tenendũ ꝓrium ꝓp auctem glo.qõ si ita eẽt ẽt in eo qõ dicit glo.ponendo hanc lec.nõ esset recedendũ ab eius opi.cum a veritate ꝑdicti articuli an vir teneatur stare colono ꝓstituto per mulierẽ dependet veritas huius lec.Cogita qr ꝑdicta non sunt sine dubitatione:ꝛ ista lec. nõ multũ applaudet nec ad adaptaꝝ ad hanc lrazz : ꝛ ideo alij ponunt alias lec.ad hunc ver.sed non curo referre:qr prima:ꝛ ẽt vltima lec.supra relate satis sunt sustentabiles

Et vide hic

Et vide hic Alex.inducentē hanc glo.post Bal. ad saluā/
dum libellum in quo fit mentio aliqd factuz hoc anno de
mense augusti ꝛ libellus ꝓducit de hoc mense Martij:vt
lz annus nālis huius mensis inceperit in ꝓxi.ꝓcedenti mē
se Januarij:ꝛ sic post mensem Augusti ꝓteritū:ꝛ sic men/
sis Augusti non sit de hoc anno nāli tñ ꝓcedat libellus:ꝛ
saluet intelligendo de anno emergenti qui ꝓnumerat ab
illo mense in quo aliqd narrat fcm̄ ꝛ finit aduenīente eo/
dem mense sequentis anni:ꝛ sic est idem annus emergens
cōprehendens ꝛ menses porrecti libelli ꝛ mensem Augu
sti ꝓteriti:ꝛ ita eūdem annū emergentē videmus appella
ri:hic in ista glo.ꝛ melius in glo.ꝓcedēti.in ꝑn. vbi Bal.
hoc dicit:ꝛ ad hoc qō dcm̄ est no.illam glo.lz Alex. refe/
rat ipm dicere qō est supra dcm̄ sup hac glo.ꝛ ad hoc no.
.s̄.in.l.de diuisione. ¶ Glo.in v̄.vindemie.fuit declarata
supra cum glo.in v̄.item si messes. ¶ Glo.fi.fuit sepius su
pra allegata in eo qō dicit ꝙ fructus ꝓcepti finito vltimo
anno soluti mr̄imonij nō ꝓtribuunt: sed oīno restituuntur
quod tamen debet limitari per dicta.s̄.in glo.in v̄.sequan
tur tenendo eius lec.

Ob donationes.

†Ob res dōatas vxo
ri vel ꝑ ipsaz amotas
cōpensatio obījci pōt si per eandem repetunt fructus per
virum ꝓcepti post diuortiuz.h.d. ¶ No.ex hoc tex. qō di
ctum est in sūmario. Et adde ꝙ lz hic in.tex. vis videat fie
ri ꝙ fructus ꝓcepti fuerunt post diuortiū tñ idem est dōm
de ꝓceptis constante mr̄imonio qui veniunt in ꝓtributio/
nem ꝛ diuisionē iuxta.l.de diuisione. cuz sequentibus.s̄.e.
vt silr de ꝑdictis fructibus vltimi anni ēt ꝓceptis cōstante
mr̄imonio petit diuisionē:ꝛ sic ptem nihilominus ꝓcedat
qō hic dr̄ i tex.ꝛ ista ē mēs doc.hic lz nō clare explicēt nisi
Pau.de ca.Est tñ ista dr̄ia inter ꝓceptos post diuortium
ꝛ ꝓceptos ꝓstante mr̄imonio:qz ꝓcepti post diuortiuz qñ
cūqz: ꝛ sic ēt pōt annuz soluti mr̄imonij repetunt per vxo
rem:cui post obījci cōpensatio,put hic dr̄:ꝓcepti aūt ꝓstan
te mr̄imonio pñt repeti per mulierē ꝓ rata.anni:ꝛ sic in
ipsio cadit obiectio cōpensationis ,put hic dr̄ si ꝓcepti fue
runt infra annum soluti mr̄imonij.ante.n.ꝓcepti siue ante
rioribus annis cedunt lucro ipsius viri ꝓ oneribus mr̄i
monij:vt.d.l.de diuisione. ꝛ seq.s̄.eo. limitat tñ hunc tex.
Alex.post Bal.hic q tñ in mea lec.nō dicit qō refert Ale
xan.nisi maritus vxori dotez vel fructus ipsi restituendos
legasset: qm̄ tunc titulus legati excludit cōpensationis ex/
ceptionē:vt aliqd addat siue operet vltra ius cōe per glo.
no.in v̄.numerate.in.l.si nō designata.C.de fal.cau.adiec.
lega. Que tñ glo.cum per Bal.ibi limitetur ꝛ declaretur
iuxta hic no.vz.nisi consistant in quātitate vel sint redacte
ad quātitatem res donate vel amote ꝛ ipsa dos siue eius
fructus legati:iuxta hic no.in glo.fi. Sequit ꝙ ista nō est
limitatio ad hunc tex. ¶ Glo.j.declarat tex. Et ipsaz gl.
declant ꝛ limitant hic Pau.ꝛ Are.post Bȳ. in.l.iij.j.de
au.ꝛ ar.le.vbi diuortiū fit bona gr̄a.i.in ꝓcordia.tunc.n.ꝓ
diuortium ꝓfirmat donatio qō ergo dr̄ hic per glo. de do
natione que reuocat per diuortium ꝓcedit qñ diuortium
fit mala gr̄a:ꝛ hoc ꝓbat tex.in.l.cum hic status.§.si diuor
tium.s̄.de do.inter vi.ꝛ vxo.hic allegatus in gl.p̄mo.n.di/
cit post diuortium reuocari donationē vel nō reuocari ꝑm
voluntatez donationis postea subdit ꝙ pleriqz bona gr̄a
discedunt pleriqz cum ira sui animi ꝛ offensa ꝛc̄.quasi per
illud qō subdit pleriqz ꝛc̄. declarauerit. J.ꝓ. qō p̄misit vt
qñ bona gr̄a fit diuortium videat donans velle ꝙ valeat
ꝛ subsistat donatio:qñ aūt mala gr̄a:ꝛ tunc secus: ꝛ sic cā
diuortij intendit. J.ꝓ.ꝙ faciat p̄sumi ꝓsensuz vel dissensuz
2 ꝛ ita illum tex.ponderat Areti. † Cum aūt hodie de iure
canonico qō in talibus est obseruandū iuxta no.in.§.sexto
gradu.insti.de gradi.nō fiat separatio mr̄imonij quo ad/
uinculum:sed fiat quo ad thorum pp adulteriuz: vt ex de
iureis.c.quēadmodū.tō ꝓiu. leproso.c.ij.ꝛ dcm̄ fuit supra
in glo.rubrice in.vj.pte.Sequit ꝙ interueniente tali sepa
ratione quo ad eorum semp remanebit reuocata donatio
tanqz mala gr̄a diuortio facto.i.pp adulterium:ꝛ ita vult

hic Pau.de ca.qō no.qz est quottidianū:vnde ꝫm ipsum
ēt viro p̄morīente ante mulierez nō ꝓfirmabit talis dona/
tio tanqz per tale diuortiū reuocata:lz alr̄ soleat ꝓfirmari
iuxta.l.donatōes.C.de dona.inter vi.ꝛ vxo.cum si.Et vbi
tale diuortiū esset fcm̄ culpa ꝛ adulterio mulieris:tūc res
vr̄ clarissima cum ēt ꝓpriam dotē tunc pdat mulier ꝛ do/
talitium:vt in.C.plerūqz.de dona.inter vi.ꝛ vxo.multo ma
gis ergo vr̄ ꝙ non ꝓsequat donationez sibi a viro factam.
3 ¶ Glo.fi.in v̄.cōpensatiōes. Jn p̄in.oppo. ꝛ soluit ,put
in ea que dum alleg.l.si filio.§.fi.vult allegare.l.si marito
publico.§.fi.j.eo.glo.n.corrupte alleg.d.l.si filio.§.fi. vult
ergo ista glo. ꝙ quatenus iura p̄mittunt cōpensationē in
cā repetitionis dotis illa sint correpta per.d.§. sed nec ob
res:ꝛ ꝙ in terminis tex. nr̄i admittat cōpensatio in cā re/
petitionis fructuū ꝓceptoz post solutū mr̄imonium ex re
dotali:qz ipsi fructus nō sunt dos q̄uis petant actione de
dote:vt.d.l.si marito publico.§.fi.ꝛ ꝙ cōpensatio nō hēat
locū in cā dotis ꝛ i ꝓuilegio ipsius dotis:ꝛ sic ꝙ iura antiq̄
sint correpta p.d.§.sed nec ob res amotas.ꝛ ꝓceden.ꝛ seq.
vult expsse glo.magna in.l.j.s̄.eo. vbi aliqd dcm̄ fuit:ꝛ ēt
glo.in.l.si filio.la.j.in p̄in.j.eo.glo.aūt in.l.rei iudicate.§.
.j.j.eo.vult ꝙ imo admittat ēt hodie cōpensatio in cā do/
tis datis terminis habilibus ꝙ hincinde debeat quātitas
puta qz res amote vel donate in spē ꝓsistētes sint ꝓsumpte
ꝛ sic loco ipsarū debeat quātitas ab vxore vel eius heredi
bus:nā si repetit dos que silr sit in quātitate poterit obījci
compensatio. Et.d.§.sed nec ob res amotas.ꝛ.§.lz nec ob
impensas. ꝛ.§.taceat..loquat qñ hincinde debeat spēs vel
ab vna ptiz quo casu nō ꝓgruit nec admittit cōpensatio
vt in iuribus in seq.pte glo.allegatis : ꝛ retentio ,phibet
in dictis iuribus.s̄.in.d.§.taceat.cum seq.ꝛ idem vult glo.
in.d.§.sed nec retētio.ꝛ in.l.neqz.C.de cōpensa.ꝛ in.l.j.C.
re.amo.ꝛ ita lz Bar.in.d.l.rei iudicate.§.j. ꝛ in.§.taceat.
in.l.vnica.C.de rei vxo.actio.ꝛ ēt hoc satis lz hic cum se re
mittat quo ad hoc ad dicta in .d.l.rei iudicate. Et repro/
bat glo.hic quatenus sentit ꝓriuz ꝛ quatenus ēt facit dr̄ia
inter fructus ꝓceptos ex rebus dotalibus ꝙ nō sint dos ꝛ
res datas in dotem quas sentit esse dotez:nam nec res da
te in dotem nec fructus inde ꝓcepti sunt dos: cum dos sit
qōdam vniuersale qō vidimus supra in rubr̄i.circa diffini
tionem dotis. Et ita cōiter tenet ꝙ in cā dotis hēat locuz
cōpensatio:sed nō retentio de qua loquit.d.§.taceat. cum
seq.ꝛ vrget rō qz iurium correptio est euitanda.l.precipi
mus.C.de appella.cum si.Et hanc opi.esse cōem affirmat
hic dn̄s meus:ꝛ ēt in.d.l.rei iudicate.§.j.ꝛ in tractatu suo
de do.ꝛ dota.mulie.octaua pte p̄ncipali in p̄mo p̄uilegio
vbi latius ꝓsequit articuluz adducendo motiua tenentiū
ꝓrium que tangit ēt in.d.§.j.ꝛ conatur assignare rōnez di
uersitatis inter cōpensationē ꝛ retentionē: qz potius retē
tio q̄z cōpensatio in dote ,phibeat.ꝛ rñ.ad.§.taceat.indu/
ctum vt ipm inducunt tenentes ꝓriam opi. Jn dicto tñ pri
mo p̄uilegio fatetur opi.ꝓriam esse eqorez:eo qz fauet do
ti:vt sic in ea ꝛ retentio: ꝛ ēt cōpensatio sit ,phibita:ꝛ ali/
qua vltra alio adducit ad cōprobandam talem opi. sub/
dens postea limitatiōes ꝛ retenta dicta opi.ꝛ retenta cōi
ponit ēt limitatōes ad illud de retentione ,phibita in do/
te. ¶ Aduertendū tñ est ad hanc glo.nr̄am in hoc p̄ncipio
qz vltra sol.quā dat ad .d.§.sed nec ob res ꝛc̄. Duo ꝓsup/
ponit p̄mū qō supra tetigi qō reprobat Bar.ꝙ lz res da/
te in dotem dicant siue sint dos nō sic fructus ꝓcepti solu/
to mr̄imonio ex ipsa dote sup quo alr̄ rō insto qz hoc fuit
4 discussum.s̄.in rubr̄i. † Scōm qō ꝓsupponit ista glo.est ꝙ
p̄uilegia dotis nō extendunt ad fructus : ꝛ alias accessio/
nes que veniunt in restōne dotis: ꝛ sic nō est idem p̄uile
gium accessorij ꝛ p̄ncipalis:ꝛ hoc summit ex hac glo. hic
Bal. Jntelligit tñ ipse Bal.glo.loqui de fructibus de qui
bus in tex.secus in fructibus ꝓceptis ante mr̄imonium:qz
cum illi augeant dotez:vt.l.si ante.s̄.eo.de ipsis iudicatur
,put de dote non ,put de accessione ipsius dotis ꝓ dictis
ergo fructibus ꝓceptis post mr̄imoniuz ꝛ̄ctum quatenus
ꝓ rata vltimi anni soluti matrimonij veniunt restituendi

ipſi mulieri. Vel pro fructibus pceptis ſoluto mr̃imonio cum ſm hanc glo. ſint acceſſio dotis nó dos ſiue res dotalis nó cõpetet tacita hypotheca maxime cum priuilegio antelationis. Itez in ipſis poterit fieri retentio pro expenſis vtilibus in ipſis factis: lz talis retentio pro expenſis vtilibus in ipſis rebus dotalibus factis nó héat locũ in ipſis rebus dotalibus: vt.d.ℌ.ſed nec ob impenſas. ꝛ ita eſt de intentõe Bal. hic. Sed idé Bal. in.l.j.ℌ.j.C. de rei vxo. actio. aliud ſentit ꝙ imo idem ſit priuilegiuz fructuũ dotis qó eſt ipſius dotis: nec diſtinguit inter fructus pceptos ante vel poſt ꝛctum mr̃imonium vel poſt ipm ſolutũ. Et ita referens Bal. in.d.l.j.ℌ.j. tranſit hic dñs meus Imo. autẽ hic vr̃ adherere opioni ipſius gl. ꝛ Bal. ꝙ fructus dotis nó béant priuilegium dotis non tñ diſtinguit inter fructus pceptos ante mr̃imonium vel poſt ſolutuz mr̃imoniũ put diſtinguit Bal. nam dicit ꝙ ſi bñ ꝓſidereť: glo. ipſa vult ꝙ indiſtinc. aliud ſit in fructibus rei dotalis aliud in ipſa dote: qz ſatis facit. l. ſi fauet ipſi rei dotali abſqz eo ꝙ faueat fructibus pceptis ex ipſa dote. ar. l. tutori. C. de nego. ge. Et ita vr̃ ét tenere hic Pau. de ca. qui ét improbat Bal. in eo qó facit dr̃iam inter fructus pceptos ante mr̃imoniũ ꝛctum: ꝛ pceptos poſt ſolutũ: cum adhuc duret dos donec fiat reſtõ: ꝛ ſic recipiat augumentũ. Sicut ante mr̃imoniũ ꝛctum: ꝛ ad hoc ꝙ dos ét ſolu. matri. ſit dos dicta. ℌ. in ru. Et ꝙ dr̃ia Bal. inter fructus pceptos ante ꝛctum mr̃imonium vel poſt ipm ſolutũ non ſit bona nec ꝓcedat tz ét hic Are. Qui ét nó tz aliud dcm̃ Bal. qó tñ dixi ſequũť Imo. ꝛ Pau. de ca. ꝙ priuilegium ꝓceſſum ꝑncipali nó cõpetat acceſſorio: nam ꝙ imo cõpetat alleg. tex. cum no. Bal. ibi in.l.iij.ℌ.ſed ꝛ ſi qd.ℌ. de neg. ge. per illum. n. tex. dicit ibi Bal. ꝙ diſpõ exorbitans a iure cõi bz locũ nó ſolũ in principali: ſed ét in acceſſorio alle. adhuc plura in hanc ſniam ipſe Are. Alexan. ét hic ꝛ ſi cum Imo. Pau. ꝛ alijs doc. quos alleg. tranſeat ꝛ Bal. in eo qó facit dr̃iam inter fructus pceptos ante mr̃imonium vel poſt ſolutũ mr̃imoniũ volens ꝙ vtriqz augeant dotem per.d.l.ſi marito. ℌ. fi. vbi dicit ibi Pau. ꝙ eſt caſus ꝛ Bal. Tñ in eo ꝙ dicti doc. tranſeunt cum Bal. ꝙ priuilegiũ dotis nó tranſeat ad fructus: ꝛ ſic ꝙ in ipſis ſit locus retẽtioni: lz in ipſis rebus dotalibus ſecus: ipſe tz ꝛ Bal. ꝛ ꝓdictos doc. ꝛ dicit ita cõiter tenere doc. ſi. n. ꝙuertunť in dotem: ꝛ ſic dotem augent idem qó ſtatuitur in dote intelligiť ſtatutuz in eius augumento. l. etiam. C. de iu. do. ꝛ. l. inter ſocerũ. ℌ. cum inter. in fi. ℌ. de pac. do. ꝛ. d. l. ſi marito publico. ℌ. fi. j. eo. ꝛ ita vr̃ tenenduz qó ét moderniſſimi tenere videnť lz ꝓfuſe loquanť in deducendis dictis huius glo. in ꝑn. Quibus dictis ſup hac glo. Unuz addo qó no. hic dicit Bal. ꝛ ſequunť Raph. ꝛ Pau. de ca. hic ꝛ ꝓut aliqui referunt fuit dictum Ja. de are. ꝛ Albe. Qó qcqd dicamus in viro in quo ꝓcedunt ſupradicta de cõpenſatione: an ipſam mulieri obijcere poſſit. Eꝛ in muliere eſt clarũ ꝙ viro ꝛ ſe agenti cõpenſationem obijcere pót: ꝛ ita hoc vno modo poſſet intelligi iſte tex ſm ꝓdictos doc. Et ſic vbi vir ageret ob res donatas vel amotas ꝛ mulierez qz ipſa mulier pót obijcere cõpenſationẽ defructibus pceptis per ipm virum poſt ſolutuz mr̃imoniũ: vt hic dr̃ in lr̃a que ſatis patitur hunc intellectum. loquiť. n. ſimplr̃ adeo ꝙ pót adaptari ét adhũc caſum in quo ſi intelligereť: tunc penitus ceſſaret ꝛrium. d. ℌ. ſed nec ob res ꝛc̃. cuz loquať qñ pro pte viri ꝛ mulierez obijciť retentio velle tñ in hoc ſolo caſu intelligere hũc tex. eſt ipm valde reſtringere ꝛ violare cum ex ſui generalitate poſſit etiã intelligi ꝓut cõiter intelligiť qñ pro parte viri ꝛ mulierẽ obijciť cõpenſatio: eſt tñ no. ꝛ tenendus menti iſte intellectus: qz eſt verus in ſe: ꝛ vt dixi etiã adoptabilis ad hunc tex. ipm tñ intelligendo datis terminis habilibus ſm infra dicenda in ꝓprima pte glo. Et vide ad ꝓdicta Bar. in.l.ſi filio fa. la. j. in prin. ℌ. eo. vbi tz qó ſupra eſt dcm̃ ꝙ pro pte mulieris ꝛ virum vel br̃des ſuos béat locũ cõpenſatio qcqd dicať eꝛ in ipſo viro ꝛ mulierez. Et pari róne tz ꝙ béat locũ retentio pro pte mulieris ꝛ virũ ét ꝙ alꝫ nõ ꝓgruant termini retentionis iuxta no. in.l.fi. .C. cõmo. ꝛ in.l.ſi nõ ſortem. ℌ. ſi centum. ſ̃. cõmo. fauore. n. mulieris ꝑmitteť retẽtio donatoꝛ vel amotarũ donec ſibi ſatisfiat de dote: ꝛ cuz his dictis Bar. tranſit dñs meus in
5 .d.j. ꝑuile. in.d.viij. pte. invlti. col. ante fi. ꝛ in fi. ¶ †In. ij. pte que incipit ibi. Sed adhuc eſt ꝛ cc̃. iſta glo. fi. Iteruz oppo. ꝛ ſoluit ꝓut in ea que in fi. alle. ꝓcor. ꝛ hanc glo. dicit no. Bar. hic. Que ſm ipm innuit ꝙ quantitatis debite in pecunia ad quãtitaté fructuum nó fit cõpenſatio. exigit. n. ét fructus eſſe ꝓſumptos iſta glo. quaſi lz ſint cõſumpte res donate vel amote: ꝛ ſic pro pte mulieris incipiat deberi quãtitas oĩno non eſt locus cõpenſationi cum fructibus debitis ab ipſo marito: ſed exigiť ꝙ ét debitũ ipſoruz fructuũ perꝓſũptionẽ rédigať ad pecuniariũ debitũ. Sed ꝛ hoc Bar. format tres op.. Primaz de no. per gl. in.d.l. neqz. C. de cõpen. Scõam de. l. j. ℌ. fi. j. de au. ꝛ ar. le. ꝛ. l. ſcie amice. in fi. eo. ti. Tertiaz de. l. j. ꝛ ij. C. de pig. actio. Et ſol
6 uit ſtando ꝛ reſidendo in cõcluſione glo. nr̃e. † Ex qua ꝛ dictis ſup ea elicit vnum qó dicit diligenter no. ꝛ bene qz quottidie ꝓtingit. Qó vbi ex re tua licite fructus percipio ꝓſumptis dictis fructibus iam vlterius nó teneor tibi ad fructus: ſed ad eſtimationez: vt ꝓbat iſte tex. cum iſta glo. qó dicit eſſe vtile: qz decetero nó pót creſcere nec deſcere eſtimatio: ſicut poſſet creſcere ꝛ decreſcere eſtimatio fructuum ſi ipſi deberenť nó obſtante ꝓſumptõe interuenien te moza iuxta no. in.l. vinum. ℌ. ſi cer. pe. Et cum his dictis tam glo. qz Bar. doc. tranſeunt ad que diligenter aduer-
7 te: qz plura ex ipſis ſũt no. † ¶ Prio qó ſentit iſta gl. ad qó Bar. non aduertit ꝙ in obl̃onibus rem reſtitui ſecuta ꝓſumptione ſuccedit obl̃o ad eſtimationẽ. ꝓſumptis. n. rebus donatis vel amotis: ꝛ ét fructibus hincinde dicit gl. deberi quãtitatẽ: ꝛ ſic ſm ipſam glo. videť ꝙ amplius nó poſſint peti ipſe res vel fructus cõſumpti. In quo tñ vltimo ꝛrium tz Bar. in.l. ſtipl̃ones nó diuiduńť. in. vj. q. ꝑn. j. de ver. obli. vz. ꝙ ſit in electione creditoris a ꝑn. qócũqz voluerit petere lz in ꝓdẽnatiõe ſemp veniat eſtimatio. ſuccedit. n. obl̃o ad intereſſe ſiue eſtimationem in tali obl̃one rem reſtitui poſt interitũ ſiue ꝓſumptionẽ rei. ꝑma tñ obl̃one ad rem nó extincta ſm Bar. ibi qui ꝛ ibi: ꝛ in. viij. op. ea. l. ꝛ ĩ. l. iij. in. ij. op. declarat ꝛ ponit róné quare in obl̃one rez reſtitui demũ re pempta ſuccedat obl̃o ad intereſſe ꝛ nó poſt moza incõtinenti de quo ét in.l.iij. ℌ. cato. in. ij. oppo. de ver. obli. ꝛ in oĩbus dictis locis dixi. Et aduerte qz forte Bar. nó ponderans ad id qó eſt dictuz hanc glo. habuit reſpectũ ꝙ ipſe intelligit hanc glo. in exñte in bona fide: ꝛ ſic licite pcipiente fructus: vt ipſe dicit in fi. ꝛ dicetur j. in vlti. no. ex glo. vnde tunc forte voluit ꝙ ſimpliciter debeať eſtimatio: ꝛ ꝑma obl̃o ad rem tollať de quo dicetur in.d.vlti. no. Sed oĩno cadit hoc no. reſpectu primi dicti ipſius ꝙ in obl̃onibus rem reſtitui ſuccedat obl̃o ad
8 eſtimationẽ poſt pemptionẽ. ¶ †Scõm eſt no. ex iſta gl. ꝙ lz qñ quantitas debeť reſpectu ſpẽi de illa iudiceť vt de ſpẽ vt br̃ in.l. titie. ℌ. fi. de le. j. tñ hoc nõ ꝓcedit vbi quantitas debeť reſpectu ſpẽi iam peremptevel ꝓſumpte: qz tũc per omnia iudiceť vt quãtitas nõ vt ſpẽs hic de ea fit compenſatio: vt in hoc tex. iuncta iſta glo. ille ergo. ℌ. fi. l. titie. ꝓcedit in quãtitate debita reſpectu ſpẽi ſup exñtis: nõ aũt pempte: vt tunc de ea iudiceť vt de ſpẽ adeo vt ipſa pempta amplius nõ debeat ſm qó ibi deciditur qó no. ꝛ tene-
9 menti. ¶ †Tertiuz eſt no. ex iſta glo. iunctis dictis Bar. in. j. ꝛ ij. oppo. ꝛ iſtam glo. Qó quãtitatis ad quãtitatẽ diuerſi generis nó admittiť cõpenſatio: vt vult glo. ꝛ Bar. in. j. oppo. Sed quãtitatis ad quãtitatẽ eiuſdem generis ſiue mãe bene admittiť cõpenſatio: vt vult Bar. in. ij. opp. ꝛ ad hoc vltimũ alle. glo. in fi. in. l. obnegocium. ſ̃. de compenſa. ꝛ in. ℌ. in bone fidei. in v. aperto iure. inſti. de actio. ꝛ facit. l. j. ℌ. item ſi cũ me. ſ̃. ſi pars heredi. pe. ꝛ. l. qui non militabat. j. de heredi. inſti. cum aliis allegatis per .d. glo. ꝛ hoc clare tz Ly. in. l. fi. C. de cõpenſa. in. iiij. q. ꝛ ſeq. qué ét vide in. vj. q. qz tãgit poſt Pde. an vna pecunia. i. vnius mãe poſſit ſolui pro alia alterius mãe de quo ét tangit vnũ verbũ Bar. hic in fi. d. ſcõe oppo. ꝛ latius ponit in. l. pau-

lus. de ſolu.

ius.de solo.ad quā ét ħ se remittit.Et vide ħ Are.formātē duas obiectiões ꝑ pmū dictū huius no.q imo quātitatis ad quātitatē ét diuersi gñis:puta fructuū ad quātitatē pecunie admittat cōpēsatio:ꝛ sic ét nō secuta cōsūptione fructuū admittat cōpēsatio cū quantitate pecunie adducit.n. pmo.§.hec ét.cū no.Ang.ibi in aū.de alie.ꝛ emp.scdo.c.j. de vsu.Que ét faciūt ꝑ dicta Bar.in tertia op.qbus tñ rñ. dic Are.transiēs cū cōi opi.q̄ est illa de qua in no.ꝛ de pdictis que facere vīr ꝑ cōez:faciūt mētionem ét ħ Moder. Papienses suppresso tñ Are.qui ea vt dixi adducit ꝛ re-
10 soluit.†Quarto no.est ex dictis Bar.in.d.tertia op.limitatio ꝛ declaratio ad.d.l.j.ꝛ ij.C.de pig.actio.ꝛ c.cum ꝑ.de pigno.cū si.vt q̄tenus vī in dictis iuribus cū cōcor.q fructus extenuāt sortez hoc ꝓcedat secuta cōsumptiōe. Debitor ergo q ꝓtendit dictā extenuationē sortis pp fructus oz allegare ꝛ ꝓbare cōsumptionē fructuū quā ꝓbabit si sunt fructus cōsistētes in vino frumēto ꝛ silibus ꝓbādo elapsuz triēniū a die ꝓceptiōes taliū fructuū p no.i.l.j.C.si aduer. vsu.quā approbat Ang.in.l.j.§.fuit quesitū.j.ad trebe.vbi ét doc.añ ergo lapsuz trienniū a die ꝓceptiōis ꝑdictorum fructuū vel si sunt alij fructus q̄ꝫ bij q non ꝓsumunt durare nisi triēnio hēbit necesse debitor ꝓbare cōsūptionē opponēs de cōpēsatione ipsoꝝ fructuū cū ipsa sorte ꝑncipali.Et an hēat necesse opponere debitor de cōpēsatiōe vel fiat cōpēsatio cōsumptis fructib⁹ ipso iure tāgit ħ Are.post Ro. cōcludens nō fieri cōpēsationē ipso iure citra hois oppositionē ad effectū tollēdi debitū.p no.in.l.si qd a fideiussore. §.de copēsa.sz ad effectū tollendi obligationē pignoris:ꝛ sic vt vēdi nō possit sic:vt.l.si cōstat.ꝛ ibi glo.ꝛ doc.C.eo.ꝛ vtrobiq̄ ponūt adhuc alij casus in qbus ipso iure fit com-
11 pēsatio citra aliquā hois oppositionē.¶ †Sed ad vnū aduerte qđ vī stringere ꝑ Bar.ꝛ doc.nā in his terminis etiā sequuta cōsumptiōe fructuū pignoris nō vīr ꝓgruere termini cōpēsatiōis:nā de nō liqdo ad liqdū nō admittit aliquo mō cōpēsatio:vt.C.de cōpēsa.l.fi.cū si.sz quātitas fructuū a creditore ꝓceptoꝝ. Itē eoꝝ cōsūptio. Itē estimatio nō est liqda ergo ꝛc.ꝛ ħ motiuū facit ét ꝑ ħ no.in glo.vñ cū.l.j.ꝛ ij.C.de pig.actio.cū si.dicant de extenuatōe sortis pp fructus vīr intelligēda de extenuatiōe a iure inducta: ꝛ sic ét añ cōsūptionē ꝛ citra aliā oppositionē:ꝛ ita refert dñs meus vidisse p aliquos dictū ꝛ allegatū in qōne facti. Et ꝓ hac opi.ꝑ Bar.ꝛ alios facit qz ex eoꝝ dicto maxime restringunt ꝛ violant.d.l.j.ꝛ ij.cū si.Sz p r tenētes cōem vt idē refert rñdebat qđ satis vī liqda estimatio ipsoꝝ fructuū.Ex quo in ꝓcessu absq̄ dilatiōe:ꝛ sic incōtinēti ꝑt liqdari:ar.l.ij.§.ibidē.ſ.ad exhibē.ꝛ.l.is a quo.j.vt in pos. lega.Tu cogita qz motiuū ꝓculdubio vrget ꝛ rñsio ꝑdcā est talis q̄lis pōt:ꝛ melius forte posset rñderi.ꝓ no.in.d.l. si.C.de cōpēsa.q̄tenus gl.ibi declarat q̄r cadat cōpensatio vbi agit reali.Tenēdo tñ dictā opi.ꝑ cōez ét in termis textus posz rñderi qđ est spāle fauore mlierie intelligēdo text. put ipm intelligit Bal.vt.ſ.rettuli.in ꝓcedente pte glo.qđ hic mulier erat cōuēta ad res donatas.vel amotas ꝛ obij ciebat cōpensationē de fructibus:vñ eius fauore admittit cōpēsatio ét qđ hēat necesse fieri aliq̄ liqdatio.Preterea ħ liqdatio req̄r hincinde:vñ nō mixtq̄ ea facta hinc admittat cōpēsatio:secus est in termis.l.j.ꝛ ij.C.de pig.actio.qz
a solū ꝓ pte debitoris hz fieri liqdatio.ª † Quinto no.ex dictis Bar.hic in fi.illud qđ cōsumptis fructib⁹ cū debeatur
12 estimatio iā nō cadit qđ vlterius eoꝝ estimatio crescat sicut creseceret estimatio fructuū si ipsi deberēt solui ꝛ pstari:posito ergo qđ debeant nō obstante cōsumptiōe tñ cū in solone oīno veniat estimatio:vt.ſ.dictū fuit.cū semel successerit obligatio ad certā estimationē illa vlterius nō crescit:ꝓcedit tñ hoc dictum Bar.in fructibus q a ꝑncipio ceperunt deberi vt spēs:vt in termis huius tex.ꝛ in tutore ꝛ creditore ꝓcipientibus fructus licite ex re alterius hz qđ ħ dicit Bar.sunt.n.tales obligati ad fructus ꝓceptos ex re:ꝛ sic ad fructus in specie:vnde nō mixt qđ ex cōsumptiōe liberāt a pstatione ipsoꝝ fructuū ꝛ tenent pstare estimationē que erat tpe cōsūptionis.†Secus ergo in fructibus q ceperūt deberi ꝛ debent vt gñs sive in gñe:vt si mutuani tibi certaz quātitatē frumēti vini olei ꝛ silium:nā cū sis obligatus ad tātūdez in gñe.l.ij.§.j.ſ.si cer.pe.cū si.lz licite recepis:ꝛ licz ꝓsumpseris mutuatū nō successit nec succedit obligatio ad estimationē:lz remanes obligatus ad tantūdez.vñ crescit estimatio iuxta.d.l.vinū.ſ.si cer.pe.ita vult no.Bar.in.l. eū.in ꝑn.j.de bis qui.vt indi.ꝛ Pau.ħ ꝛ no.Alex.licz de Pau.mētionē nō faciat:ꝛ tenent ét hoc Bal.ꝛ Imo.hic dū ipse Imo.allegat no.ꝑ Bar.in.d.l.eū qui.Itē qđ dicit Bart.vt ipsemet explicat ꝓcedit vbi fructus licite ꝓcepti fuerūt.Secus ergo si malafide qz tūc nō obstāte cōsūptione vī qđ ét ipsi fructus in tantū remaneant in obligatione vt ét eoꝝ estimatio crescat:adeo vt si petūt put peti possūt nō obstante cōsumptiōe ꝑm qđ.ſ.dictū fuit.in.j.no.ex glo. ꝛ facit.l.malafide.C.de cōdi.ex.l.debeat estimatio put est tpe petitiōis sive ꝑdēnationis:nō aūt put erat tpe cōsumptiōis:ꝛ ita vult hic Pau.qui ex hoc dicit qđ actor habet videre qd magis sibi expediat an petere fructus ꝓceptos malafide lz ꝓsumptos:vel petere estimationē que erat tpe cōsumptiōis:hz.n.inspicere an magis vel minus valeant nō fructus q̄ꝫ tpe cōsumptionis:vt hic vide p ipz. Et pari rōne forte idē ét dicendū in fructibus licite ꝓceptis in quibus tñ restituendis ipse ꝑcipiens fuit in mora:vt lz fuerint post morā cōsumpti crescat eoꝝ estimatio:put dictū est in ꝓceptis malafide.Sz Imo.ħ vī velle qđ gnāl̄r:ꝛ sic ét in iudicijs particularibus nō possit ꝓcedere qđ dicit Bar.nisi interueniente malafide.i.mora postq̄ꝫ secuta cōsumptione succedit officiū iudicis qđ poterit implorari vt prestet estimatio:iuxta no.in.l.si seruū.§.fi.j.de ver.obli.als.n.nō cōgrueret in singularib⁹ iudicijs deberi estimationē ꝓ fructibus cū in ipsis nō succedat ꝑcium loco rei:sz in vniuersalibus.l.impator.§.fi.j.de leg.ij.Et sic ipse Imo.vult qđ etiaz interueniente malafide ꝓcedat hoc dictuz Bar.imo qđ generaliter intellectū nō possit alr ꝓcedere ex eo qđ in singularibus iudicijs ꝑciuz nō succedit loco rei.Sz ad ħ vltimū rñ.qđ citra id qđ estimatio succedat loco rei:ꝛ sic in termis istis post consumptionem loco fructuum succedat estimatio oino cadit deberi ipsam estimationem:ꝛ peti posset ex equitate.l.si me ꝛ ticium.§.si cer.peta.put ipse Imo.dicit q̄ fructus deberentur realiter:nam etiā vbi fructus possunt peti personali dictat equitas qđ si ipsos cōsumpseris in tuā vtilitatē qđ mihi tenearis ad eorum estimationem. Preterea cum ipsos perceperis ex re mea:licet fructus nō sint mei:sed mihi debiti omnino verum est dicere qđ ipsis consumptis factus es locupletior ex re mea presentē articulū an hoc vltimum dictum Bar.procedat in fructibus malafide perceptis vt in ipsis succedat obligatio ad estimationem post cōsumptionem:adeo qđ vlterius nō crescat estimatio latius ꝓsequitur Alexā.ꝛ tenet put Pau.licet de ipso mentionez nō faciat qđ nō:ꝛ sic qđ peti possint fructus licet cōsumpti ꝛ qđ attendatur an eoꝝ estimatio creuerit p d.l.malafide.ꝛ per no.ꝑ Bar.in.d.l.stipulationes nō diuidunt.d.vj.q. Intelligit tñ hoc ꝓcedere in fructibus malafide perceptis qui peti possunt iure actionis:secus in his qui veniunt officio iudicis mercenario.ꝓ no.ꝑ Bal.iūctis dictis Saly.in.l.ij.in fi.C.de fruc.ꝛ li.expē.vt ħ latius vide per ipm.Et vide ét Are.q ꝑ istā opi.adducit.d.l.eū qui.j. de bis q.vt idi.ꝛ.l.in sūma.§.in frumēto.de ꝑdi.inde.ꝛ sic vult simplr qđ ꝓsumptis fructib⁹ succedat oblo ad estimationē.adeo qđ vlteri⁹ nō crescat:nō distinguit igit an simus in possidēte ꝛ ꝑcipiēte licite fruct⁹ vl ét illicite:ꝛ sic malafide ꝛ alle.Bar.i.d.l.eū q.simplr tz ꝑz ipz qđ ꝓsūptis fructibus succedat oblo ad quātitatē qđqđ aliō ħ dicat.nā pōderat qđ ħ aliō vult.pōderat ét ꝓ hac opi.no. ꝑ Bal.i.d.l.ij. ad fi.C.de fru.ꝛ lit.expē.Et conat rñ.ipe Are.ad.d.l.malafide.ꝛ ad alia iura q̄ dicunt qđ malefidei possessor tenet restituere fructus consumptos. Sed tenendo opi.Bar.ꝛ alioꝝ ad iura que ipse adducit forte posset rñ.qđ licz in ipsis dicatur secuta consumptione fructuum repeti precium sive estimationem.non tamen aperitur qđ vel que.ꝛ ideo potest intelligi de estimatione quanti plurimi.

a ¶ Liqdatio. Et ad intelligētiā illi⁹.l.i.ꝛ ij.C.de pig.actio. vide ħ Are.i fi. q examinat an si hīs domū in pignus īpaz in habitat teneat ad pēsionē saltem quam ipse habuisz solvere cōduendo dictā domuz:ꝛ sic illaz teneat computare in sortem.

Quod in anno. ¶Quod in anno dr̃ intellt
1 gitur ôvna cultura siue sit maioris siue minoris tpis.b.d.ꝟ Bar.q tñ melius dixisz de vna recollectiõe qr idẽ est si fructus recolligit sine cultura bis in ano. Diuidit in tres ptes sicut tria dicta ponit. Scõa ibi: ⁊ i plurib⁹ anis ⁊c. Tertia ibi. Itẽ si locatio ⁊c.

2 ¶No.ar.ex isto tex.ꝟm Bal.⁊ Jmo.ad eũ q emit fruct⁹ alicui⁹ viridiarij qõ fructificat bis in ano vt nõ debeat bre nisi pmos fructus: cũ.n.pcipiant fruct⁹ de sex mẽsibus i sex mẽses intelligunt duo diuersi fructus: vt ꝓbat iste tex.⁊ sic emptio ⁊ vẽditio intelligit de pmo fructu pmoz sex mẽsiũ ⁊ ita ꝟ Bal. referũt Ja.ô are.⁊ Cy. fuisse disputatũ vltra mõtes. Jn ꝓriũ tñ vñr facẽ. l. defũcta. ℌ. fi. s̃. de vsufruc. ⁊. l. cũ manu sata. ℌ. silua cedua. s̃. de ꝓbẽ. emp. qbus ⁊ si Bal. nõ rñ. Jmo. rñdet q loquũt in alijs casib⁹ ⁊ ad cõprobationẽ decisiõis adducit. l. boues. ℌ. ℔ sermone. de ver. si. ⁊ ꝓ hac opi. aliqua allegat Alex. in qbus dispõ intelligit de pmo actu: ⁊ ista magis faciũt ad dcisiõez bui⁹. q. q̃ iste tex. vel iũctis ꝓdictis facit iste tex. cũ iste tex. vt dixi probet esse duos diuersos fructus illos q bis in anno colligũt: si. n. ita nõ ꝓbaret pñs lra nõ cõgrueret: tũc regula. d. ℌ. ℔ sermõe. cũ ꝓcor. vbi ꝓbat q intelligit de pmo actu vel de pma fructuũ pceptiõe. Et plura in hac snia z an ⁊ qñ sermo intelligat de prio actu: cumulat ℔ Papienses q tñ sunt ex̃ mãm. Limitat tñ hãc decisionẽ Bal. ℔ Roma. ⁊ sequit Alex. nisi quãtitas pcij aliud suaderet vt qr pciũ eẽt equalens ambobus fructib⁹ rosarij siue viridiarij cui⁹ fruct⁹ vẽdunt: tũc. n. ambo fruct⁹ vẽditi intelligũt taz q pmo q̃ q scõo colligũt in anno p tex. in. l. cũ in fundo. ℌ. vxor viro. s̃. ô iu. do. addit ad ꝓfirmationẽ Alex. no. p Bar. in. l. paulus. post pn. j. de soko. dũ dicit q si vẽdo terraz p. x. flo. ⁊ in ciuitate expẽdũt flo. diuersi valoris: ⁊ sic dubitat de qbus senserint ꝟbentes recurrit ad valorẽ rei vẽdite. Limitat scõo mõ hoc dictum Bal. qñ fructus titulo oneroso alienãt: secus si titulo lucratiuo: qr tũc ne dũ pmi fruct⁹. i. pma vice nascituri cẽsent cõcessi: sz ẽt nascituri in ppetuũ. ar. l. si seruit⁹. s̃. ô ser. vr. prę. p quã Bal. in auc. excipit in fi. C. de bo. q̃ lib. decidit q si pr̃ donat vel pcedit filio oẽs fructus aduẽticioz intelligit donasse fruct⁹ oẽs singulis annis nascituros: ⁊ ad ℔ lz Bal. ⁊ Alex. nõ alleget bñ facit. d. l. defuncta. ℌ. fi. que loquit in legato certe ptis fructuũ certi agri vt intelligat quot annis dicta ps legata nisi aliud ꝓbẽt p hr̃dez. Jntelligit tñ ℔ dictũ ⁊ hãc limitationẽ Alexan. put ẽt in. d. auc. excipit. in apostillis ad Bal. qñ fruct⁹ nõ extãt tpe dispõnis: naz si extãt de illis intelligit facta dispõ p. l. si ita j. de au. ⁊ ar. leg. ad quã mãz vide plene dicta i pmo dubio mee disputatõis nup vbi plene tracto in quacũq; dispõne an ⁊ qñ verba in
3 telligant ꝟm pñs tpis vel ẽt ꝟm futuz successuz. ¶Et ad cõprobatiõez dicti Bal. in. d. auc. excipit. adducit Alex. dcm eiusdẽ Bal. in. l. j. C. de fideicõ. vbi vult q si testor reliquit vxorẽ suã vestiri intelligat q singulr anno vestiat. nõ aũt intelligit de pma vestitõe (vt ita loquar) ℔ tñ vult ꝓcedere si ita erat de ꝓsuetudine testõris q quolibz ano renouaret vestes: alꝭ aũt vr̃velle q pmis attritis alie debeãt: vtcũq; tñ fit nõ vult q legatũ intelligat de pmo vestire solũ: ⁊ vbi quolibz anno oz vestiri vult q pme vestes tales q̃les sunt debeãt restitui br̃di: nisi ipsi vxori sint necessarie p subsẽtatiõe vite. ¶Et gnãlr qñ legatũ intelligat vl̃ pmissio fructuũ
4 vel alterius ꝓstatiõis p pma vice vel qñ annuũ br̃ p Bar. in. l. eũ q klẽdis. de ver. ob. ⁊ in. l. pe. j. de an. lega. ad quẽ se remittit ℔ Alex. ꝟ Bar. nõ dicit de ℔ in. d. l. eũ q klẽdis. ꝟ
5 in. d. l. p. ¶No. ij. ꝟm eũdẽ Bal. ⁊ Jmo. q dispositio loquẽs de certo tpe attẽta eius rõne pt restringi ⁊ ampliari cũ. n. in ista mã diuidendoz fructuũ fiat mẽtio de tpe vnius anni: qr tali tpe cõiter recolligũt fruct⁹ si reperit q minori vel maiori tpe recolligat de illo maiori ⁊ minori tpe intelligit qõ pot induci ad statutũ faciens mẽtionẽ de certo tpe vt attenta eius rõne amplict vel restringat. verbi gra. si statutũ dicit q ptãs eligat ꝓ tpe semestrali ꝓ tãto salario ⁊ in fi. officij debeat reliquẽ duas balistas: naz ꝟ q ꝓ maiori vel minori tpe eligit oz relinq̃re plures vel pauciores balistas. Et iste tex. in ℔ facit ad plures. q. de qb⁹ ℔ ꝓ dñm
6 Alex. in fi. ¶No. iij. ibi ⁊ in plurib⁹ anis idẽ dici pt ⁊c. ꝟm expositionẽ gl. in v. silua cedua ⁊c. q illa vba pluribus annis possũt intelligi de quattuor vel. v. Ex quo vr̃ q si in libello qs accusẽt q pluribus vulneribus aliquẽ vulnerauit q ille libellus sit obscurus: ⁊ mktomagis si testes eodẽ mõ dicãt vr̃ q nõ sit ꝓbata intentio accusatoris tãq̃ testes p vba obscura ⁊ q̃ pñt importare maiorẽ ⁊ minorẽ nũerũ ad qõ. c. in pñtia. ô ꝓba. Bar. tñ in. l. si gemina arbor. in fi. j. ar. fur. ce. dicit q intelligit de duobus vulneribus: ⁊ sic imitionẽ ar. l. si pses. ⁊. l. si de interpetratiõe. j. de pe. ⁊ seqt
7 hoc Are. hic. ¶No. iij. in ver. itẽ si locatio ⁊c. ibi vt sup annuã mercedẽ ⁊c. q dictio sup nõ solũ est implicatiua: sz ẽt repetitiua ac si diceret pstabat merces annua ⁊ aliquid plus siue vltra. Vñ si testor dicat relinquo vxori. c. sup dotẽ suã intelligit ẽt legasse dotẽ: ⁊ ita p istũ tex. determiat Ja. de are. in. l. q ita. j. de do. ple. ⁊ sequit ibi Bar. ⁊ ℔ Are. de quo p Ang. Jmo. ⁊ doc. in. l. si ꝟus legat⁹. ℌ. si ita scriptũ.
8 de le. j. ¶No. vl. ex ℔ tex. ibi in eo. n. id qõ ampli⁹ est ⁊c. q illud qõ sup ordinariã pstationez dat annũerat fructui siue in fructu esse dr̃ qõ ꝟ Bal. Jmo. ⁊ alios facit ad. q. de archidiacono q vẽdit fruct⁹ archidiaconat⁹: an intelligat vẽdidisse illõ qõ sibi dat in suo iocũdo aduẽtu seu igressu ⁊ sic hmõi dõa q̃ sibi aduenienti ad archidiaconatũ dat: ⁊ iste tex. facit q sic: sz ꝓriũ dicit Bal. Old. terminasse p. l. seyo. ℌ. medico. j. de an. leg. ⁊ p ea q̃ hr̃ in. l. bis vbis. ℌ. alũno. j. de le. iij. ⁊ p ea q̃ hr̃ in. l. si vero. ℌ. itẽ qdqd. j. eo. ⁊ ita trã seũt Bal. ⁊ Jmo. qr ista pstatio ꝓcernit psonã: nõ aũt primoniũ ⁊ ꝓfi. Oldra. est mihi nũero. cxxix. incipi. in. q. quaq̃rit ⁊c. vbi ita ipse decidit: ⁊ ita tenẽt ẽt ℔ Pau. Alexã. ⁊ alij q Alex. rñdet ad hũc tex. s̃. in ꝓriuz põderatũ: vt ℔ vide p ipz: ⁊ vide ẽt p Are. q tandẽ residet cũ ista opi. lz conent rñ. ad iura ⁊ rõnes Ol. q nõ cõcludant. ¶ Bl. j. in pn. declarat tex. Jn. ij. pte q incipit ibi. Sz vr̃ nõ nisi ãnuz inspici ⁊c. glo. op. ⁊ sol. plurib⁹ modis. i. q̃ttuor modis put in ea. Et pme due approbant ⁊ simul iungunt ⁊ ad idẽ pot dici q tẽdat ẽt tertia so. qr vbi p duob⁹ fructibus bis terra colit ⁊ seminat directo fructus a terra pcipiunt. Et ꝓptera vt duo ꝓsiderãt ibi fruct⁹ vitiũ in arboribus pcipit p obliquũ: qr citra semiationẽ ⁊ pcipit ex laboratiõe pncipalr facta pp messes iõ iudicat vt vnus fructus: ⁊ ista est itẽtio gl. in hac tertia so. quã recte intellectã Jmo. dicit esse verã in se: nõ tñ declarat qualr intelligat ⁊ Are. ipaz conat declarare: sz illa quã dixi vr̃ vera eius intẽtio. Quartã ẽt sol. declarat Are. sed Jmo. dicit q cõiter nõ tenet: ⁊ ita Bal. vr̃ ipsaz nõ tenere. Jn. iij. pte que incipit ibi. Sz qd si in primis sex mẽsibus ⁊c. gl. q̃rit ⁊ rñ. put in ea. Quã tñ Bar. declarat vbi vnus annus vel vnũ semestre est fertilior vel fertilius altero ex cãu: secus si ex necessitate vt ℔ ꝓ ipz q ex hoc postea infert ad possessionẽ nr̃az ptiũ: cũ q̃ doc. trãseunt ⁊ no. ℔ dcm Bar. qr ꝓt ꝓferre ad mlta maxie ad qõez q̃tidie ꝓtigẽtes iter dños ⁊ colonos p fructib⁹ q recolligũt vltra frumtũ siue granũ ad quẽ spectẽt ô q̃ ℔ viõ p nros doc. Bl. i v. an ãpli⁹ declarat tex. Are. tñ mltis ac plrib⁹ istat sup ea.

Non solum. ¶Jn aialiuz ⁊ aliaz rez mobiliũ
1 ⁊ prediorz vrbanorz fructu fit dr̃ visio sicut in fructibus rusticorz. b. d. vsq; ad. ℌ. si fundũ. Diuidit ẽt pñs. ℌ. in tres ptes sicut tria dicta ponit. Scõa ibi. Jn seruos quoq;. Tertia ibi. de pẽsiõibus q̃q;. Jn tex. naz ⁊ hic fruct⁹ ⁊c. J. p. rñdet tacite obiectiõi: put ℔ declarat ¶Pau. ¶ No. igit ex ℔ tex. q fructus mobiliũ dotaliũ ita diuidunt put imobiliũ ꝟ qõ Bar. op. ⁊ p rñ. se remittit ad ꝓriũ qõ dicit eẽ difficile qõ exactũ fuit. s̃. in pn. l. sup. ij. gl. ⁊ pseqt ℔ ¶Pau. ⁊ Jmo. ⁊ lati⁹ Are. Et intellige ꝟ Ang. ⁊ Jmo. hũc tex. qñ semel in ano oues tõdebãt fructũ facie bãt: qñ aũt bis ℔ ꝓtingeret hr̃et locũ qõ dr̃. s̃. in. ℌ. qõ i ano.
2 ¶Glo. in ver. pcipiunt. in pn. declarat tex. Jn. ij. pte que incipit ibi: ⁊ est pro sententia Bul. ⁊c. inducit hunc tex. p snia Bul. in. q. de qua in. l. ab hostibus. ℌ. ſz qõ. s̃. ex qbus cau. maio. fuit. n. in opione Bul. q̃ incepta vsucapi. e ꝟ ꝓsentez si sequẽte anno fuerit ille ꝟ quẽ incepta fuerat abñs ⁊ vltimo anno

ꝛ vltio ano fuerit pñs. ꝛ sic tpe cõplete vsucapiõis ꝙ oino debeat restitui in integrũ: qz hec lesio ꝓtingit: nõ solũ ꝓpvl timũ annũ quo cõpleta est vsucapio in pñtia: sz ét ex cõi ctióe medy tpis quo fuit abñs cã.r.pu.vñ sicut videmus ħ respectu fructuũ ꝓsiderari ét ꝓcedens tps: nõ solũ tps pce ptiõis: ita in ꝓposito ad effectũ vãdi restõnẽ in integrũ ꝓsi deret ét tps abñtie inter mediũ: sz alĳ; glosato. alr tenuerũt ꝛ sic nullo mõ vãdã restõnẽ vbi vltio tpe ꝓplete vsucapiõis fuit pñs: ꝛ tps fuit tñ ꝙ potuit interrũpere vsucapionẽ ꝛ secus si modicũ fuit vt in.d.ℌ.sz qõ simplr.d.l.ab hostib⁹. de necessitate quaꝝ opinionuz: vide ibi ꝛ in.l.qõ tpe.C.de resti.milĳ. Et aduerte qz gl.ħ inepte logr in inducẽdo hũc tex. ꝙ opi.Bul.nõ.n.cadit medio tpe cõpletã vsucapionez vñ ꝟz Jmo.ꝛ Alex.melius dixisset cũ cõpleta est vsucapio medio tpe interueniẽte abñtia. ℭ Jn.ĳ.pte que icipit ibi. Et caue tibi ꝛc̃.glo.tacite q̃rit: an illõ qõ ħ oꝛ in partu siue fetu pecoꝝ bẽat locũ in partu ancillaꝝ ꝛ rñ.put in ea q̃ est clara ꝛ vera. ℭ Gl.in ver.de pẽsionib⁹.in pn.allegat cõ cordãtes. Jn.ĳ.pte que incipit ibi. Sz inter ꝓprietariũ ꝛc̃. gl.op.de.l.defũcta.s̃.de vsufruc. ꝛ rñ.ꝙ illa.l.loquit de di uisione fructuũ fienda inter ꝓprietariũ ꝛ vsufructuarium siue ei⁹ hꝛdes q̃ nõ ita fit put iter viꝝ ꝛ mulierẽ ꝛ de rõne vidimus.s̃.in pn.l.ꝛ sup tex.ꝛ ét sup glo.in v.debebat ꝛc̃. Jn.iĳ.pte q̃ incipit ibi: sz eꝰ vꝛ idẽ ꝛc̃.gl.op.ꝙ imo videat ide obseruãdũ in diuisiõe fienda inter ꝓprietariũ ꝛ vsufru ctuariũ qõ obseruat in diuisiõe fructuũ vltimi anni fienda inter virũ ꝛ vxorez: ꝛ ꝓ solone se remittit put in ipsa glo. ꝛ vide hic Alex.q rñdet ꝛ soluit ꝓria de qbus in ipsa glo.

1 **Si fundum.** †Arbores cedue cõputãt in fru ctibus: secus in arboribus fructi feris ꝛ thesauris.b.d.Diuidit in quattuoꝛ ptes. Jn ꝑma ponit dictũ. Jn scõa ponit distin.pro declaratiõe dicti. Jn tertia ꝛ q̃rta ponũt duo alia dicta vnũ ex q̃libz eaꝝ. Scõa ibi: puto aũt. Tertia ibi. Sz ꝛ si vi tẽpestatis. Quarta ibi
1 nõ magis q̃z thesaurus ꝛc̃. ℭ †Not.ex isto tex.q̃ arbores dicant eẽ in fructu ꝛ q̃ nõ ꝛ qd de exsiccatis q̃ alĳs nõ erant cedue: vide ꝓ Ang. Jmo.ꝛ ꝓ do. Alex.añ si.dictoꝝ suoruz
3 bic.ꝛ ad ħ.j.dicta in.q.eꝝ gl. ℭ †Mo.ét ꝙ marito nõ licet arbores fructiferas in fũdo cedere: ꝛ sic ꝛz maritus sit dñs rerũ dotaliũ: iuxta.l.doce ancillã.C.de rei vẽ.cũ si.ꝛ ꝛz alĳs dñs rei sue sit moderatoꝛ ꝛ arbiter.l.i re mãdata.C.mãda. tñ ħ nõ ꝟz locũ in dño reuocabiliꝛ ꝑut est ipse maritus ad hoc bic no.in gl.in ver.in alieno ꝛc̃.ꝛ ét in gl.in ver.tene
4 bit ꝛc̃.ꝛét facit qõ dicit Bar.post By.in.q.eꝝ gl. ℭ †Gl. in ver.tenebit.tacite q̃rit q̃ actiõe tenebit ipe vir q arbores fructiferas excidit in fundo dotali: ꝛ dicit ꝙ vꝛ actione de dote vꝛ.l.aqlie.qõ vltimũ dictũ improbat Bar.qz actio.l. aqlie dar.hero.i.dño: vt.l.itẽ mella.ℌ.legis aquilie.s̃.ad.l. aq.nõ dar ꝯ dñm: sz marit⁹ est dñs reꝝ dotaliũ ergo ꝯ ipm nõ dar actio.l.aqlie.ꝛ ad.l.si seruus seruũ.ℌ.si cũ maritus. rñ.Bar. Cõtra quẽ tñ ꝛ sic cũ gl.tenẽt ħ Bal. Jmo.ꝛ do. Alex.qz ꝛz maritus sit dñs nõ est dñs q bẽat dñiuz liberuz sed restõni subiectũ: ꝛ iõ ꝯ ipz dar actio.l.aqlie.vt.l.sz si ꝓ prietatis.ꝛ.l.sz si ipse bẽs.s̃.ad.l.aq. Sz ꝓ saluando Bar. possz rñ.ꝙ in iuribus allegatis ꝑ Bal.ꝛ doc.i.le q agit.l. aqlia. erat ét ipse dñs tpe illati dãni qz vsufructuarius bz vtile dñiuz.l.iĳ.ℌ.dare.s̃.de vsufruc.ꝛ legatarius rei legate a morte testõris efficit dñs.l.a titio.de fur.cum si.hr̃ in.l.si tibi bõ.ℌ.cũ seruus.de le.j.sz vxoꝛ durãte mrimonio nullo mõ est dña ergo ipsi vxori nõ det actio.l.aqlie.ꝯ ipm ma
5 ritũ. †Jn fi.sui vꝛ velle ꝙ ob necitatẽ repatõis marit⁹ possit arbores nõ ceduas incidere quã gl.reputat no.ħ Alex.in q.de emphyteota feudatario ꝛ sibi bus: an possit arbores incidere ꝛ huic snie cõsonat ħ Bal. ℭ Glo.in v.in alieno. in pn.op.ꝛ sol.idẽ facit. Jn scõa pte q̃ incipit ibi. Jtez si est viri ꝛc̃. Jn tertia q̃ incipit: ꝛ facit.J.acq.re.do.ꝛc̃. allegat
6 ꝓcoꝛ.ꝛ est glo.clara. †Extra glo.Bar.bic post By.ꝓ hũc tex.ꝛ ꝓ plura alia iura que ipse allegat determinat ꝙ em phyteota vel feudatarius quãtũcũqz bẽat vtile dñiuz nõ possit arbores fructiferas incidere in fundo emphyteoti co siue in fũdo feudali: ꝛ idẽ in fructuario ꝛ sibi bñtib⁹ ius in re: ꝛ idẽ vult ipse Bar.in.d.ℌ.ꝓductoꝛ.ꝛ quatenus ille tex. videat nõ ꝓbare declarat ħ Alex.quaꝛ ꝓbet hãc opi.quã doc.cõiter sequunt ꝓ qua bñ facit.l.equissimũ.ℌ.j. .s̃.de vsufruc.ꝛ.l.creditoꝛ q fundos.C.nõ pig.actio. Et hãc q.in emphytheota dicit habuisse i facto. Limitat tñ nisi ar bores nõ cedue ꝓ maritũ emphyteotam ꝛ sibi cedant ꝓ repatione fundi p.l.arboribus.in pn.s̃.de vsufruc.quã alle gat ħ gl.in ver.tenebit.in fi.que vꝛ esse intẽtionis Bal.qvt arbitroꝛ id qõ dicit hũit ab ipsa gl.ꝛ hoc seqr ħ Alex.per d.gl.in ver.tenebit.ꝛ p.l.ex filua.s̃.de vsufruc.in ver.ex nõ cedua ꝛc̃.cũ.l.seq.que melius faciũt q̃z.d.l.arboribus.ꝼm ipsuz.d.n.l.logr.in eundis vi tẽpestatis: sz imo in ver.mãm tñ ꝛc̃.illa.l.arboribus.logr ét in nõ eundis arboꝛib⁹ aptis
8 ad edificiũ vt cedi possint ꝓ fructuariũ ad refectionẽ ville⁹ Refert ℘au.hic alios limitare alio mõ si loco incisarum alie substituant supponãt siue plantent p.l.in fraudẽ.ℌ.cõ ductoꝛ.a ꝯrio sensu ibi nõ substitutis alĳs ꝛc̃.j.de iu.fi. Sz ℘au.nõ approbat ħ dcm̃ nisi sint arbores vetuste quaꝝ ab scindi ꝛ alias loco ipsaꝝ sub plãtari sit vtilius fundo: ꝛ ita dicit se intelligere.d.ℌ.ductoꝛ.ꝛ ħ satis voluit ħ Ra.ꝛ se quit Alex. q ꝓ ħ allegat.l.agri.iũcta.d.l.eqssimuz.ℌ.j.s̃.de vsufru.ꝛ satis est de mẽte Ang.in.l.si colonus.J.ar.fur.ce. dũ dicit emphytheotã feudatariũ ꝛ sibi nõ posse subcidẽ oliuas nisi nouellas substituat in loco vetex: ꝛ sic pz ꝙ in telligit de veterib⁹ ꝙ possint subcidi nouis subplãtatis: ita ét ħ ꝛz Are.q ét allegat.d.l.agri. ꝛ ita intelligit.d.ℌ.cõduc toꝛ. Tenẽda est igit cõis opi.cũ ꝑma limitatiõe: ꝛ ét cum ista.vꝛ.s̃.declarata.qñ loco vetex alie supplãtant. Aliq tñ sunt q conãt deducere ꝙ iste tex.cũ alĳs iuribus allegatis ꝓ By.ꝛ Bar.nõ stringẽt ꝓcludẽter ꝓ ista opi.sed tãdez ét ipsi residẽt cũ cõi quoꝝ rñsiones ad iura ꝛ Bar.si bñ ad
7 nertat nõ tollũt q̃minus dicta iura nõ ꝓcludãt ad ꝓpositũ By.ꝛ Bar. †Et vlteri⁹ in hac mã ꝛz Bal.ħ ꝙ emphyteo ta q subcidit tales arbores non ceduas ꝓ ħ possit expelli: qz facit rẽ emphyteoticã deterioꝛẽ ꝓ aũc.q rẽ.C.nõ sac.sã. eccle.vbi ét ipe Bal.q bñ declarat q̃lis deterioratio requ rtur ad ħ vt emphytheota possit expelli. Que aũt an bẽat locũ in emphytheota ꝑuati ꝓ plura ꝓsequit ħ Alex. Jmo. .n.de ħ hic dubitat. Ro.aũt idẽ ꝛz in emphytheota ꝑuati q fuit admonitus vt si desisteret ꝑ tex.in.c.j.ℌ.qcũqz aduoca tiã.de pa.tenẽ.q tex.cũ loquat in feudatario istat ħ Alex. an de eo argui possit ad emphytheosim tradẽs regulã an a feudo ad emphyteosim sit validũ. Et an ꝛ qñ ad effectuz ꝑuatõis requt monitio. Et in effectu ipse Alex.residet cũ opi.Bal.quã ℳoderniores hic fatent cõez: ꝛz plura ad ducãt ad cõprobandã opi. Jmo.ꝙ imo ẽphytheota ꝑuati nõ ꝑuet emphythosi ꝓpter deteriorationem cum hoc iure cautum non reperiatur.

1 **Si vir in fundo.** †Lapis q renascit est in fructu: secus in eo q nõ renascit. Jdez in aurifodinis argẽtifodinis cretifodis ꝛ alĳs cuiuscũqz mãe fuerint.h.d.vsqz ad.ℌ.interdũ. Diui dit in tres ptes. Jn ꝑma loquit de lapidicina q̃ renascit in uẽta ꝑ vim in fũdo dotali. Jn scõa q̃ incipit in v.ꝛ ipẽsaꝛc̃. logr mutãdo casuz de lapidicia q̃ nõ renascit inuẽta in ipo fundo dotali determinãdo ꝙ impẽsa ibi facta nõ ꝓstat per mulierẽ viro. Jn tertia q̃ incipit ibi nisi talis sit ꝛc̃.reddit ad ꝑmũ casuz qñ impẽsa facta fuit ꝓ lapide q renascit vel aliqua alia illa mã vt impẽsa ꝓ inueniẽdo facta repeti pos sit. Et ita diuidit iste tex.ꝼm intellectũ glo.Bar.ꝛ doc.cõi ter. Alio mõ intelligit ꝼm Ra.ꝛ ℘au.ħ quẽ ét seqr Are. ꝛ ét dñs meus ħ de quo dicer J.in gl.vbi ét tanger de intel lectu Jmo.ad v.ꝛ impẽsa ꝛc̃.in quo est difficultas ꝛ.s̃.dcõ
2 mõ ꝟz intellectũ gl.diuidit ét hic ℘au.de ca. ℭ †Mor.ꝙ illud qõ semel tñ ꝑcipitur ꝛ nõ renascit non dicitur esse in
3 fructu qõ facit ad.q.de qua hic ꝓ Bar.eꝝ glo. ℭ †Mo.ij. ibi quod cesum neqz exportatum est ꝙ non asportatio fructuũ nõ tollit quominus queranr ei cui alĳs ex ꝑceptiõe q̃ri debẽt: dñr ergo collecti siue ꝑcepti fructꝰ ex incisiõe siue

a ℭ Ville. Et vide ħ ét Are. ad fi.q põderat ꝙ hac opi.illaz .l.arboribuꝰ.in illo v. mãz ꝛc̃. rñ.q̃tenus glo. ibi intelligi ét illd v.in arbo ribus eundis.

sepatiõe eoꝝ terra cuius adhuc domũ nõ fuerit asportati
qõ facit ad mãm.l.ex ꝓducto.§.si vis tẽpestatis.s̃.loca.vbi
determinatur de remissione fienda colono propter casum
venientẽ in fructibus añq̃ seperent a solo:secus si eueniat
fructibus iã collectis vt dicãt collecti post secationem ẽt q̃
domũ asportati nõ fuerint:ꝛsic in orreis recõditi:ꝛ ita est
de mẽte Bar.Bal.ꝛ alioꝝ excepto Paul.i.d.§.si vis tẽpe
statis.põderãt.n.doc.sepationẽ a solo q̃ est citra q̃ i orreis
recõdãt:vt pz ex no.p Bar.ꝛ doc.in.l.ex diuerso.in pn.de
rei vẽ.dũ ponũt de fructibꝰ pceptis ꝛ pcipiẽdis.ꝛ p doc.in
.l.certũ.C.e.facit.l.si apes.§.j.j̃.de fur.vbi tex.dicit fructus
eẽ coloni q̃s pmũ ab eo decerpti fuerint:ergo dãnuz tũc est
suũ tãq̃s illatũ in re sua:lz in fundo conducto illa res sit:ꝛ
adhuc nõ asportata:ad qõ.l.dãnũ.C.loca.fz intellectũ doc.
improbata gl.ibidẽ q̃ cõiter nõ tenẽt:faciũt ẽt no.p Bar.
in.l.si merces.§.uis maior.in.iij.col.s̃.loca.in v.q̃q̃ con
ductor allegat dãnũ ꝓtingẽs in fructibꝰ postea pceptis ꝛc.
ꝛp Bar.in.l.lz.in.iij.op.C.e.loca. Paul.aũt secus tenẽs in
d.§.si vis.põderat qõ ibi dñs de exercitu auferẽte q̃si id non
cadat nisi fructibꝰ secatis exñtibꝰ tñ adhuc i agrovt si ignis
fuerit imissus vel alꝫ sint oẽs ablati debeat fieri remissio.
Sz põt rñderi q̃ ẽt exercitus transiẽs põt auferre fructus
nõ secatos a colono:qz ipsos illi ꝺ exercitu secare possunt:
vt vidimus quotidie fieri. ¶ No.iij.in ver.ꝛ impense ꝛc.
q̃ ꝓbabilis ꝛ vtilis impẽse:nõ aũt impẽse inutilis est hñda
4 rõ. ¶ †Gl.j.put ẽt gl.in ver.eẽ vsq̃ ad v.fz si mulier nõ p
mittat ꝛc.declarat tex.fz quã declarationẽ ꝛ intelligẽtiaz
diuisi lr̃az ꝛ figurani casuz in termis.Ex ipsa ergo hẽmus
q̃ impẽsa facta ꝓ inueniẽda lapidicina in qua lapis rena
scit restituit ꝓ mulierẽ viro tãq̃s facta ad ꝓpetuã vtilitatez
ad qõ vltra.l.fi.in v.nõ tm̃ ꝛc.quã gl.in ver.eẽ ꝛc.allegat
facit ẽt.§.impẽdia.in fi.ꝛ.l.iij.§.j.j̃.ti.ꝓti.q̃.l.iij.§.j.ẽt alle
gãt in gl.facta aũt impẽsa cã euellẽdoꝝ siue icidẽdoꝝ mar
moꝝ ex lapidicina iã inuẽta ꝓ viz nõ restituit ipsi viro:sz
cũ ipsa dicãt facta gr̃a querẽdoꝝ fructuũ deducit de ipsis
fructibus:vt.d.§.impẽdia.ꝛ ẽt.d.§.j.in.d.l.iij.ꝛ.l.fructus.
.s̃.eo.vbi vide dicta sup gl.in v.impẽsa.in pn.ꝛ ita ẽt vult
ḃ Bar. Impẽsa vero facta ꝓ inueniẽda lapidicina in qua
lapis nõ renascit:nec ẽt expẽsa ꝓ excudẽdis inde lapidibꝰ
ꝺz restitui ipsi mulieri cũ ex ea nõ sit factus vtilior imo de
terior fundus:ꝛ lapis ẽt inde excissus nõ efficit ipsius ma
riti:sz remanet mulieris:ꝛ ipe vꝫ eiꝰ ꝓciũ auget dotẽ.vt.l.si
ex lapidicinis.s̃.de iu.do.vbi est casus q̃ talis lapis nõ ce
dit lucro viri ꝛ de impẽsa q̃ nõ dẽat restitui:est tex.in.d.l.
si.in pn.de fun.do.ꝛ ẽt hic in ver.ꝛ impẽsa.vbi ꝑm glo.mu
tat casus ab eo q ponit in pn.q est qñ lapis renascit q reas
sumit postea in ver.nisi talis sit ꝛc.ꝛ ad illõ q̃ qñ lapis nõ
renascit impẽsa facta ꝓ virũ nõ debeat restitui:põderat ẽt
gl.ḃ.§..s̃.pti.in v.si minus ꝛc.ꝛ ibi gl.in versi.tenebit ꝛc.
¶ Aduertẽdũ tm̃ est qz Jmo.aꝫ intelligit hũc ver.ꝛ impẽsa
ꝛc.q̃ loquat de impẽsa facta ꝓ incidẽdo siue abscidendo
marmore:ꝓ quo facta ipensa velut facta gr̃a q̃rẽdoꝝ fru
ctuũ nõ restituit:sz ꝺz deduci de ipsis fructibus:vt.s̃.pti.di
ctũ fuit.Et sic vult q̃.d.ver.loquat eodẽ casu quo ꝑncipiũ
tex.qñ marmor renascit:ꝛ p ꝓns est in fructu:nõ aũt vult
q̃ in illo ver.mutet casus:put volũt iste due gl.ꝛ ad hunc
suũ intellectũ Jmo.ḃ in ver.qz ꝛc.ibi est ꝛ alia rõ ꝛc.ꝛ v.
qz nec in fructu est marmor:vult Jmo.fz hũc intellectum
esse rõnẽ ad id qõ ipse subaudit ad illũ ver.impensa ꝛc.qõ
est qz talis expensa deducit de ipso marmore si renascit qz
nõ est in fructu marmor si non renascit.Sz iste intellectus
Jmo.nullo mõ applaudet lr̃e tũ qz ꝑncipiuz tex.loquit de
impẽsa fcã in inueniẽda lapidicina:vñ si in ver.ꝛ ipẽsa ꝛc.
nõ mutat casus nõ cõgruit dicere q̃ loquat de impẽsa fcã
in abscidẽdo marmore.Tũ ex eo ẽt nõ applaudet iste itel
lectus qz ver.qz nec in fructu ꝛc.est rõ dicti in ver.ꝛ ipẽsa
ꝛc.sz fz Jmo.rõ illiꝰ dicti est qz talis expẽsa deducit de ipo
marmore ergo ꝛc. Preterea dicere siue velle q̃ in illo v.
qz nec in fructu ꝛc.ponat rõ ad subauditũ vꝫ oino incõue
niens ꝛ violatiuũ lr̃e. ¶ Aliũ intellectũ ad hũc tex.ponunt

ḃ Ra.ꝛ Paul.de ca.ꝛ sequũt ḃ Are.ꝛ dñs meus lz Alex.
ipm improbet.Et est talis q̃ ꝑncipiuz tex.vsq̃ ad ver.nisi
talis sit ꝛc.ponat casuz qñ ꝓ viz inuenta fuit ꝛ euulsa lapi
dicina in fundo dotali in qua marmor nõ renascit tñ ex lõ
oino fundus fuit effectus fructuosior:puta qz vbi ꝑus ꝓ
talẽ lapidicinã parũ vel nihil fructabat mõ ꝓpter talis la
pidicine inuẽtionẽ ꝛ effosionẽ est fertilior qz reimpleta fo
uea:vñ lapidicina fuit effosa,põt seminari ꝛ fert fructum
grani vꝫ alterius bladi quẽ ꝑus nõ fructabat vꝫ in minori
quãtitate:vñ ex ḃ maritꝰ lucrat ipsa marmora euulsa.Et li
mitat in his termis.d.l.si ex lapidicinis.s̃.de iu.do.ꝛ ẽt.d.
.l.fi.in fi.pn.s̃.de fun.do.q̃si loquãt vbi ex inuẽtione ꝛ euul
sione lapidicine in q̃ lapis nõ renascit fundus nõ est effectꝰ
fertilior:puta qz plus vel tm̃ fructabat nõ detecta lapidi
cina q̃s vꝫ quãtũ fructat mõ ipe fũdus.Mõ tñ expẽsas fcãs
ꝓ inueniẽda tali lapidicia recupat ipe vir quãtũcũq̃ forte
excedãt estimationẽ ipsoꝝ marmorũ euulsoꝝ:qz talis expẽ
sa ꝑncipaliꝫ facta fuit gr̃a q̃rẽdoꝝ fructuũ vꝫ hñdorũ in ma
iori abũdãtia:ꝛ sic nõ obstat.l.fi.de fun.do.q̃ loqt̃ de ipẽsa
ꝑncipaliꝫ facta ꝛ tendẽte ad ꝓpetuã vtilitatẽ:puta in inue
niẽda lapidicina in q̃ lapis renascit:qz illa talis expẽsa re
petit:in ver.vero.nisi talis sit ꝛc.ponit casus qñ impẽsa fuit
facta ꝓ inueniẽda lapidicina in q̃ lapis renascit qui lapis
q sic renascit cũ sit in fructu lapides euulsi cedũt lucro ma
riti ꝛ impẽsa ꝓ ipz facta ꝓ ea inueniẽda ꝺz sibi restitui:vt.d.
.l.fi.q casus est satis clarus:sed difficultas stat in p̃cedenti.
Et sic fz hũc intellectũ est dare tres casus in hac mã. Pri
mus est vbi ex inuẽtiõe ꝛ effosione lapidicine in q̃ lapis nõ
renascit fundus nõ est effectus fructuosior vel est effectus
minus fructuosus ꝛ loqt̃.l.si ex lapidicinis qz euulsa sunt
mulieris tãq̃s dotis effecta ꝛ impẽsa nõ ꝺz viro restitui:vt
d.l.fi.s̃.de fun.do.Scõs casus est qñ ex inuẽtiõe ꝛ effosiõe
talis lapidicine in q̃ lapis nõ renascit fundus:tñ est effectꝰ
fructuosior q̃ casu effosa siue euulsa cedũt lucro ipsiꝰ viri q
tñ vlteriorẽ impẽsaz repetere nõ ꝑt:ꝛ ita loqt̃ ꝑncipiũ tex.
nr̃i vsq̃ ad ver.nisi talis sit ꝛc. Tertius casus est qñ vir in
fũdo dotali repẽrit lapidicinã vꝫ aliã minerã i q̃ mã renascit
in q̃ casu vir lucri facit euulsa tãq̃s fructũ rei dotalis ꝛ recu
perat impẽsaz factã ꝓ inuẽtiõe ꝛ loqt̃ tex.in v.nisi talis sit
ꝛc.Et ita vꝫ mẽs ꝛ intẽtio Paul.ponẽtis hũc intellectũ:ꝛ
adhuc clarius dñi mei.Are.aũt vꝫ eẽ intẽtiõis q̃ ẽt in ter
minis ꝑncipij tex.nr̃i fz hũc intellectũ marmora euulsa nõ
cedant lucro viri irreuocabiliꝫ:sz q̃ sint mariti qz efficiunt
dotis:vt.d.l.ex lapidicinis.vñ duráte mr̃imõio sũt sua sicut
reliquũ dotis sz solu.matri.debebũt ꝓ ipsuz virũ restitui si
cut ꝛ reliquũ dotis.Sz quare si ita est nõ repetat expẽsas
cũ si ex effosione talis lapidicine fundus est effectꝰ fructuo
sior videat expẽsa facta ad ꝓpetuã vtilitatẽ.ꝛ sic posse repe
ti p.d.l.iij.§.j.ꝛp.d.§.ipẽdia.ipse satis se inuoluit.Et ꝓpea
tenẽdo hũc intellectũ Ra.ꝛ Paul.melius est tenere q̃ in
isto casu marmora euulsa cedãt lucro viri q̃si loco expẽsaꝝ
nec alie expẽse repeti possint ꝓ virũ.Et ad iura ꝓti.allega
ta patere rñ.q̃ nõ hñt locũ ḃ casu cũ ius det loco expẽsarũ
ipsa euulsa vel absciſſa ꝓsiderãdo maxime q̃ ꝓ q̃rendis fru
ctibus ꝑncipaliꝫ expẽse fiunt in his termis.ꝛ sic iste est qdã
tertius casus in hac mã. Et ex his põt rñ.ad adducta per
Alex.ꝯ hũc intellectũ.lz cũ ipso Alex.trãseãt hic Moder
niores Papiẽses vnũ vꝫ mihi q̃ plurimũ repugnet huic
intellectu rõ.vz.ver.ꝛ impẽsa ꝛc.ibi qz nec in fructu ꝛc.nã
d.rõ vꝫ inferre ꝛ ꝓcludere q̃ fundus ex impẽsa facta non
sit effectus fructuosior ꝛ q̃ ꝓpterea ipsa impensa non sit
prestanda:vnde penitus videt repugnare q̃ ver.ꝛ impen
sa.loquatur in casu in quo loquitur ꝑncipiuz tex.ꝛ hoc cõ
siderauerũt glo.ꝛ doc.sequẽtes gl.Sz possz rñderi q̃ imo
nõ repugnat exemplificando put.s̃.exemplificatuz fuit.q̃
detur q̃ marmor non sit in fructu qz non renascitur: ꝛ tñ
fundus ex effosiõe talis marmoris fuerit effectus fertilior.
5 †Cogita ꝛ tenendo intellectum glo.ꝛ cõem ad copulam
ꝛ de qua in ver.ꝛ impẽsa ꝛc.q̃ vꝫ denotare ꝛ denotat quẽ
dam cõtinuationez ꝛ repetitionem p̃cedentis casus:iuxta
no.in.l.seye.

no.in.l.scyre.§.gayo.ff.de fun.instruc. vbi plene p Bar. de tali dictione. Rñ.q̄ sepe in iure vna dictio ponit̄ p alia: ⁊ sic stat impropꝛie iuxta no.per glo.no.in.l. eas cás.ff.de có di.⁊ demon.⁊ per Bar.in.l.gallus.§.ille casus . in fi.ff.de li.⁊ po.⁊ ibi per doc.Et q̄ intellectus cóis sit in se verissi mus nemo inficiat̄ : nam optime cóprobat̄ per.d.l.fi.ff.de
a fun.do. [a] Capio modo scóam ptem glo. in v. esse que inci pit ibi.Sed si mulier nó pmittat ⁊c̄.In qua ipsa glo. taci te querit.⁊ rñdet ꝓut in eadē cuius vltimū dcñ reprobat hic Ba.post Ja.de are.⁊ita cóiter doc.transeunt sz Jmo. saluat glo.que ꝑm ipm loquit̄ in impensis factis gr̄a que rendoꝝ fructuū in qbus nó loquit̄.§.sed nec ob impensas ⁊c̄.alle.per Bar.sed in factis ad ꝑpetuam rei vtilitatē:⁊ in talibus expēsis factis gr̄a fructuū querēdoꝝ vbi sumus sol.ma.tz opi.glo.ét hic Alex.ako stat cū Bar.⁊ alijs.Qui ét instat post Ro. quaſr actio iniuriaꝝ ꝓstante mr̄imonio detur inter virum ⁊ mulierē ꝓut ꝓsupponunt Ja. de are.
b Bar.⁊ sequaces. [b] Sed hec glo.in fi.sui saluet̄ in expensis factis gr̄a querendoꝝ fructuū q̄ ꝑ ipsis detur actio de do lo ipsi viro cum debeant deduci de ipsis fructibus non vī aliquo modo ꝓgruere.si.n.datur facultas deducēdi ex fru ctibus talem impensam non vī ꝓuenire q̄ pro ipsa detur actio de dolo : ⁊ si dixeris pone q̄ mulier impedit talem deductionē:q̄ ipsa accepit fundū ⁊ fructus adhuc nó pce ptos,put i istis termis gl. in qbus marmor adhuc nó erat cultum dico q̄ tūc viro est cauēdū iuxta.§.j. primū cū si. ⁊ si ipsa de facto accipit rem dotalez:⁊ nó vult cauere vel nó vult ratam fructuū ꝑstare:tunc vī q̄ remedio.l.si quis intantā.C.vnde vi.vel alio remedio possessorio sit subuen tū vel subueniat̄ ipsi viro:vt recuperet rem dotalem adeo vt possit postea expensam factā gr̄a querendoꝝ fructuum de ipsis fructibus deducere. Dicta ergo saluatio Jmo.⁊ Alexā.si bene aduertat̄ non vī posse ꝓcedere. Illud ét qđ dicit Bar.allegādo.§.fz nec ob ipensaſ.cogita q̄ſr ꝓgruat in terminis glo. in qbus expēsa fcā fuit ꝑ eximendo mar more:⁊sic nó ad ꝑpetuam vtilitatē:sed gr̄a querendi mar moris:vnde ét actio negociorꝝ gestoꝝ vel mandati:tūc nó ꝓgruit;vñ nec opio gl.nec Bar. vī ꝓcedere:sed vī ꝓcede
6 re qđ supra dixi pro recuperanda tali expensa . C †Glo. in v.alterius istam glo.no.hic Alex.⁊ Are.post Ro.q̄ sa line possint ét esse in priuato:vbi in ipso fundo priuato re periuntur ad qđ ét alle.l.iij.§.fi. ⁊ seq. ⁊.l.magis puto.in prin.ff.de re.eoꝝ.Et ad.c.j.ad fi.que sint regalia in vſi.feu. Rñ.q̄ loquit̄ in exñtibus in loco publico.Et ita ipse Ro. refert se ꝓsuluisse q̄ si aqua salsa sit in loco priuato ex qua possint fieri saline q̄ pteant ad dñm fundi . Et vide hic Pau.examinantē an subtus pdia aliena sine lesione supfi ciei ipsorum pdioꝝ liceat hmōi mineras effodere inuitis ipsis dñis:⁊ vide ét hic per Are. ⁊ tene menti:q̄ est no.q.
7 † Exī gl. Bar.p būc tex.ꝺcidit.q.' de testatore notario q le
c gauit vxori sue vsūfructū oiuz suoꝝ bonoꝝ: vt illud qđ pci pitur ex exemplatione protocolloꝝ non pteneat ad ipsam vxorem:q̄ cum semel exemplat̄ nó exhibitur vlterius: vt.l. si quis ex argentarijs.§.preto' ait.ff.de eden.cum non sitve risile q̄ pdatur:⁊ sic nó est fructus exemplatóis talis qui renascat̄:sed semel tñ pcipitur. vnde non dī esse in fructu ⁊ per ꝓns non debetur ipsi vsufructuarie per hunc tex.in quo vt fuit dcñ in tex. illud ꝓbatur esse in fructu qđ rena scitur secus si non renascit̄:⁊ idem tz ipse Bar. adhuc cla rius ⁊ latius loquutus q̄s hic in.l.quedā.§.nihil.ff.de edē. ⁊ cum opi.Bar.simplr hic transit Jmo. Sed Bal.ipsam sequit̄ hac adiecta declatione:vt iure ppetuo nó efficiatur mulieris qđ pcipit̄ ex tali exemplatóe: sicut sui efficiūt̄ alij fructus bonoꝝ testatoris q̄ post mortē testatoris pcipiunt̄ Sed vt ipsa quātitate pcepta ex tali exemplatóe possit vti ⁊ frui:sicut ceteris bonis ipsa quātitas pertinet ad ipsam vxorē dicit ipse Bal.⁊ recte aduertendo alia nó fuit inten tio Bar.Cuius opio hoc modo intellecta ⁊ declarata de fendit̄ ab impugnatióe Pau. ⁊ Ro.intellígendo qđ ipsi dicunt ⁊ iura que ꝯ Bar.alle. respectu facultatis pcipien di vsūfructū ex obuentóibus siue redditibus: ⁊ sic in ꝑpo sito ex ipsa quātitate redacta ex exemplatóe ꝓtocolloꝝ:⁊ vide ét Bal.in.l.j.C.de fruc.⁊ li.expen.in v.q̄ro.An vxor cui legatus est vsufructus ⁊c̄.qui idez tz qđ hic. ⁊ita trā sit hic Alex.vbi fuit vxori legat⁹ vsufructus bonoꝝ ipsius testatoris. Secus aūt si legatus fuit vsufruct⁹ ꝓtocolloꝝ suoꝝ per ipm testatorē sue vxori : q̄ tunc pecunia q̄ habe bit̄ ex exctione taliū ꝓtocolloꝝ ptinebit ad ipsam vxorem ꝑm Ange.⁊ Ful.in.d.§.nihil.cū quibus trāsit hic ipse Alex. ex verisimi mente testantis alle. in ar.in.l. si tam angusti.ff. de serui.ti.gnāli.⁊ tex.cū glo.ff.l.pri.in prin.ꝑm ꝑmū intel lectū qui magis cóiter tenet̄:⁊ ꝑm hāc distin.ét dicit posse ꝓcordari opi.Bar.⁊ opi.Pau.⁊ Ro. vt si tenemus opi. ꝓdictoꝝ ét respectu acqsitóis ppetue fienda ipsi mulieri de pecunia redacta ex exemplatóe illa ꝓcedat q̄ñ fuit legat⁹ vsufructus ꝓtocolloꝝ:secus si vsufructus bonoꝝ : ⁊ vide hic ét Are.⁊ alios moderniores:⁊ ét dñm meū hic:naz rō Bar.hic:⁊ p ꝓns decisio in puncto iuris nó est sine dubio nam dicere q̄ nó ⁊ ꝓsumit̄ pditio.ar.l.inter stipulatē.§.sa cram.de ver.obli.qué alle.Bar.in.d.§.sacrā.nó ꝓgruit:q̄ pdi vnū exemplū nó est aduersus casus ⁊ aduersa fortuna Item dicere q̄ nó exhibit̄ semel exctū exemplum p.l.si qs ex argētarijs.§.ꝓtor.ét nō ꝓgruit in ꝓposito: q̄ quottidie vi demus q̄ notarij nūq̄z renuūt: imo affectāt sepius exhere exempla ꝓtocolloꝝ cū semp ipsis soluat̄ ꝑ noua exctione. Preterea in eodē instr̄o plures pñt hr̄e interesse : ⁊ sic tz vnus exhi ⁊ exemplari fecerit pót alius vel alij querere simile exctionē ⁊ exemplationē:⁊ sic no.Bar. q̄ in his ter minis.fructus nó renascat̄ nó vī ꝓcludere:⁊ faciunt no.in fi.in.l.fi.ff.dum rñ.adhunc.§.nam si ꝓsiderat̄ reiteratio de lictoꝝ diuersoꝝ:⁊ sic penaꝝ qđ bene vī qd aduersum mul
8 to magis cōsideret̄ reiteratio exctionū. † Inducit̄ ét hic tex.per Bal.ad.q.de qua per Bar.ff.l.fi.An castro cuz iu risdictóe dato in dotē an ꝓdénatões:⁊ ꝓfiscatióes ⁊ pene maleficioꝝ cómissoꝝ tpe ꝓstantis mr̄imonij ptineant ad vi rū pro rata tpis quo durauit ipm mr̄imoniū:sicut alij fru ctus ⁊ determinat q̄ sic:vt hic ⁊ vide p ipm Bal.⁊ latius per Bar.⁊ alios in.d.l.fi.Et vide ꝑ Alexā.⁊ Are.hic qd cóprehendat̄ applone fructuū qd applone redditū ⁊ qd applone ꝓuentuū. Ponit ét aliam.q.hic Jmo.quaz late ꝓseq̄t dñs Alex.que cū sit ex mām alr ipsam nó examino.

1 **Interdum.** † Si fundus restituit̄ pēdentib⁹ fructibus mulier viro cauet . Si aūt eis pceptis ⁊ mr̄imonio soluto post annū marit⁹ nihil restituit.Si intra annū fuerit mr̄imoniū dissolutuz tunc ꝑ rata anni fit restō fructuū.Qđ ét ad socer̄ ⁊ eius hr̄des ex tendit̄.h.d.vsq̄z ad.§.impendia.Et ponit quatuor dicta:⁊ sic sunt quatuor ptes que per se patent.Et iste.§.ꝑm Bar. ponit pratica eoꝝ que in supioribus dicta sunt de diuisióe fructuū fienda inter virū ⁊ mulierē siue ipsoꝝ aut alicuius
2 ipsoꝝ hr̄des. C †Mo.q̄ maritus pp fructus pēdentes in fundo dotali q̄ in totū vel ꝑ pte ad ipm ptinent nō pōt re tinere ipm fundum dotalē. satis.n. hz si sibi de restituendis fructibus caueat̄ ꝓuiū tñ videbat̄ dōm cū ꝑ expensa facta in re ipsa res retineri possit:vt.l.in rebus.§.pñt.ff.cómo.⁊ in.l.si nó sortē.§.si centū.ff.de ꝓdi.inde. vbi p Bar. ⁊ doc. ⁊ p doc.ét in.l.fi.C.cómo.Sed dic q̄ expēse facte ꝑ fructi bus nó dicunt̄ ad vtilitatē ipsius rei:imo sunt diuerse expē se fructuū ⁊ expēse ad vtilitatē ipsius rei facte:vt vidimus ⁊ diximus.ff.pri.§.⁊ ppea pp expensas fructuū:nec,ppter ipsos fructus pendentes pōt ipsa res dotalis retineri qđ é no.⁊ rōnabile:vt pp ius qđ qs hz i accessorio nō possit re tinere ꝓncipale:⁊ ex hoc pōt depbendi rō diuersitatis iter expensas factas ꝑ fructibus:⁊ expensas factas in re siue ꝑ re q̄r ꝑ istis vltimis licita,sit retentio ipsius rei ꝑm qđ hr̄
3 in iurib⁹.ff.pri.ad hoc ꝓpositū allegatis. † Quid aūt dōz de expensis factis ꝑ recupatóe rei alterius:an dñs petens talem rem teneatur ad reficiendas siue resarciendas tales expensas :dicas q̄ si tales expense sunt ꝓtium rei nō tenet dñs restituere:vt.l.mater.⁊.l.si mancipium.C. de rei ven. ⁊.l.in ciuilem.C.de fur.cum si.si aute sunt alie expense ne cessario facte,ꝑ recupatóe ipsi⁹ rei:puta,ꝑ recupatóe castri

a C De fundo dotali. Et ad ō clarationez hu ius tex.in quo fitoria an lapis renascat̄ nec ne: vide tex.ff. .l.pri. in prin. ad quā ⁊ pau. ⁊alexan.hic re remittunt.

b C Et sequa ces. De quo b latius viō per ipsuz qui dicit talem.q.hūisse in facto ⁊ non fuisse memorē hui⁹ dicti bar. hic.

c C Questio nem. Ad quaz ōscō dicit se re spondisse vt re perisſiter ꝓsilia sua ꝓs.l.inciſ. filij⁹ Pe.de flo rentia in fi.

ab alio detenti ⁊ tales teneꝛ dño restituere: adeo ꝙ tenẽ castrũ nó teneꝛ ipm restituere dño nisi sibi prius restitutio expẽsis ꝑdictis: vt.l.sũptus. ⁊ l.in fũdo. ⁊ ibi plene de mã ꝑ Bar. ⁊ doc.s.ō rei vẽ. ⁊ ad ħ no.p Jo.ō ana.in ꝓsi.xxxij. incip.vltra alia dubia ⁊c.in vlt.col.ex cui⁹ dictis declaraꝛ qō est dictũ ét de ptio vl de alijs expẽsis factis ꝑ recupatõe rei an debeat sine debeãt vl nó debeat aut debeãt restitui: vult.n.attẽdi an cõuersus sine ꝓuerse sint.aut sit in vtilitatẽ dñi data.n.tali ꝓuersiõe vult limitari.d.l.mr. ⁊ d.l.si mãci piũ. ⁊ d.l.in ciuile.cũ si. ⁊ sic nõ solũ vbi necessario: sz ét vbi vtilr expẽdit ꝑ re alterius teneꝛ dño ad reſarciẽdũ ⁊ ꝓuẽctus nó teneꝛ restituere expẽsis sibi nó restitutis. Et ꝑdicta faciũt ad cautelã q̃ tradit ex dictis Host.in sũma de peni. ⁊ remiss.in.§.qb⁹ ⁊ qualr a. ⁊ inquãtũ faciẽda est restõ ⁊c. in ver.qd si qs emat rẽ de ꝑda ⁊c. ⁊ in v̊.qd si qs emat rez furtiuã ⁊c.de qua p Heronensez in tractatu suo cautelaꝝ col.ij̃.in cautela incip. Si qs emit rẽ furtiuã ⁊c.vt dubitãs rez furtiuã vel deꝓredatã ipsaz emat ꝓ dño: ⁊ ita ꝓteſtet qz tũc a dño repetẽte rẽ poterit recupare ꝓciuz: ⁊ sic limitabit.d.l.in ciuilez.cum si. Sz intellige dictã cautelã ꝑz qō loquit Host.qñ bóa fide ꝑ bñ faciẽdis factis dñi talis res emit ⁊ qñ de facili alr dño poterat ꝑdere facultatẽ recuperandi: vt qz cũ tali fur vel ꝑdo discedebat vl fugiebat ad remota loca: alr aũt dicta cautela nõ vl ꝓcedere. ¶ † Mo. ét gñalr ex hoc tex.iũctis ꝑdictis ꝙ pp ius qō qs bz in fructibus pendẽtib⁹ nõ bz retẽtionẽ ipsi⁹ fundi si dicat se velle retinere ꝑ recolligẽdis fructibus. Et sic facit in argumẽtũ ꝙ si vẽdis mihi fundũ reseruatis tibi fructibus pẽdẽtibus pp ħ nó potes te excusare q̃minus mihi tradas ipm fũdũ. Ō tñ limitadũ vl nisi fructus tũc. i. tpe venditiõis ⁊ reseruatiõis eẽnt maturi ⁊ de ꝓximo recolligẽdi p ea q̃ vult ħ gl.no.in ver.reddet sup qua dicet. Et nó solũ si fiat vẽditio reseruatis fructib⁹ ꝓcedit qō est dictũ: sz ét si fiat reseruatis fructib⁹ p me venditorẽ recolligẽdis in ħ ꝓmo anno vl reseruata recollectõe fructuũ: lz aliq in his duob⁹ vltimis casibus: secus eẽ dixerint: ⁊ sic ꝙ vẽditor excuset a traditiõe fundi donec fructus recollegerit quos vl improbare ħ dñs meus qz dicta v̊ba sonãt ꝙ fructus sint recolligẽdi p ipsum vẽditorẽ ⁊ nõ bñdi p manũ emptoris: nó aũt sonãt ꝙ possessio fũdi ꝓpea sit penes ipm vẽditorẽ p id qō habeat in.l. in vẽditiõe.§.ꝓtor ait.alr est.l.ꝓtor ait.j.de bo.auc.in.po. vbi tñ vl ꝓbari ꝑriũ ꝙ possessio debeat eẽ penes illũ q bz facultatẽ colligẽdi fruct⁹: lz ét ipsos hẽat restituere ꝑut est creditor missus in possessionẽ rei debitoris: vñ in fine ipse dño meus relinqt cogitãdũ. Et ꝓpea vñr aduertenda v̊ba reseruatiõis fructuũ: si.n.fiat vẽditio reseruatis fructib⁹ vl reseruata recollectiõe fructuũ: tũc vl ꝙ nó possit ꝓpea venditor recusare traditõez rei. Si aũt fiat reseruatio fructũ colligẽdoꝝ siue recolligẽdoꝝ p ipm vẽditorem: ⁊ tũc vl ꝙ donec fructus recollegerit nõ teneat tradẽ rez venditã q̃si retẽtionẽ rei sibi reseruauerit donec fruct⁹ recollegerit. Eo tñ casu quo emptor bz fruct⁹ recolligere ⁊ tradere ipsi vẽditori q sibi reseruauit ꝑmis modis de qbus.s.poterit ipe vẽditor ꝓteſtari emptori ne tales fruct⁹ colligat: ꝑut ét vir poterit ꝓteſtari mulieri in termis hui⁹ tex.ne fructus colligat nisi ꝓfite ipso viro vl vẽditorẽ: ꝑz Ro.ħ quẽ sequit dño meus arg.l.ij̃.C.qñ ⁊ qbus q̃rta ps debe. ⁊ l.si ita.§.j.s.de vsu ⁊ habi. ⁊ satis ét est de mẽte Spe.in ti.de deci.§.j.ver. vltimo q̃rit.vtrũ.p: cui debeꝛ decima ⁊c.ad fi.illius v̊si.ibi ⁊ hoc idẽ faciũt bodie iudices ⁊c. ⁊ faciũt alia no.in.d.v. ꝑ Spec.de quo Spe.ad ħ ꝓpositũ faciũt ħ mẽtionẽ ⁊ dño meus ⁊ Ro.Bal.allegauit ⁊ dixit alr nõ allegãtes locum
5 sine v̊si.ſz añ ipsas. ¶ † Mo.vlterius ex ħ tex.in ꝑn.argu. ꝙ diuisio quã qdaz faciũt de fructibus in fundo nõ est rõnabilis: putavt vnus hẽat fructus q sunt vltra fossatũ: ali⁹ fructus q sũt citra fossatũ: ⁊ ħ sũmit Bal.ex hoc tex.in quo fundus restituit fructib⁹ pẽdẽtibus mulieri ꝓstita cautiõe: nõ aũt sic pẽdẽtes diuidunt in agro: vez est ꝙ de volũtate partiũ possunt ét sic pendẽtes diuidi: vt.l.lucius ⁊ tícia.s. fa.ber. ⁊ l.gaius.§.ꝑdẽs.de le.ij̃ que iura ét allegat Bal. sed.§.ꝑdẽs nó est.in.d.l.gaius. ¶ Mo.ex ver.eadẽ ꝑditio erit ⁊c. ꝙ dispositũ in viro ħz locuz in socero: ⁊ sic dispositũ per.l.in vna ꝑsona ħz locũ in alia qō q̃ sit: vide per Bar.
6 in.l.si vero.§.de viro.j.eo.vbi opponit ō hoc.§. ¶ † Mo.ét ex eodez ver. ꝙ disposituz in ꝑncipali ħz locũ in eius hẽde nec mix qz est eadez ꝑsona cũ defuncto: in auc.de iureiur. a mozien.ꝓsti.post ꝑn.cũ ꝓcordatiõe inter quas bonus tex. in.l.postulãte.in ꝑn.in ver.cetex.j.ad trebel.de quo memit hic Are.allegans simul qō ibi dicit Bar.ꝑ illuz tex.de statuto disponẽte debitorẽ posse ꝑ debito carcerari vt eodez mõ eius heres possit: lz de ipso nõ fiat mentio in statuto de quo dicto: vide ibi p doc. ⁊ i.l.j.§ lex falcidia.j.ad.l.fal.dũ examinãt an statutũ loquẽs in casu vero hẽat locuz in cãu ficto. Quid aũt in pacto vt ipse reus vl debitor possit capi an extendaꝛ ad eius heredẽ: vide Bar. ⁊ doc.in.l.si decesserit.s.qui satisda.cog. ¶ † Glo.j.q̃rit in ꝑn.an ista cautio
7 sit cũ fideiussore vel sine ⁊ ꝓcludit ꝙ sine: lz in ꝑriũ alleget .l.si ꝓstante.§.quotiẽs.j.eo. ⁊ idẽ qō hic tz glo.in.l.j.§.cum aũt lex.C.de rei vxo.actio. lz illa loquaꝛ eꝫ in viro hñte cauere mulieri si ad pinguiorẽ fortunã puenerit ⁊ moueꝛ ibi gl.simitudine societaꝝ inter quos ꝓstaꝛ nuda cautio sup hoc si ad pinguiorez fortunã puenerit socius debitor. Qua similitudine attenta istas gl.sequit Cy.in.d.§.cũ autẽ. ⁊ Bar.ħ cũ vir ⁊ vxor dicãt societ̃ diuine ⁊ humane domus.l.aduersus.C.de crimi.expila.here. Et ista rõne rñdet Bar.ad iura ex ꝙbus Pe.de bella.vl tenuisse ꝑriũ qz illa iura fallũt rõne societatis. † Alr ergo vbũ cautio a lege siue ciuili siue ꝓtoria ꝑ latuz tenere vl Bar.cũ Pe.ꝙ intelligaꝛ cũ fideiussore. Duo igit ꝑ intelligẽtia ꝑdictoꝝ sunt videnda. Primũ an ꝓcedat qō hic dicit gl.de cautiõe nuda ꝓstãda per mulierez. Scõm qd dicẽdũ alr vbi ꝓferꝛ verbuz cautio an intelligaꝛ de cautiõe nuda vl cũ fideiussore. Circa ꝑmũ cũ glo.ħ ⁊ in.d.§.cũ aũt.doc.cõiter transeũt ꝙ sufficiat nuda cautio: rõ tñ ex qua moueꝛ gl. ⁊ Cy.in.d.§.cũ aũt. ⁊ bar. hic vl ꝑut ét sentit dñs meus cõfũdi p.§.quotiẽs.allegatũ in gl.cui nec gl.nec Bar.rñ.Bal.aũt hic nõ improbãs dictã rõnez societatis quã põderat Bar.post gl. ⁊ Cy.rñ.ad.d. §.ꝙ ibi vertit fauor mulieris vt sibi satisdet: hic aũt est fauor mulieris vt nõ satisdet: sed ista rñsio nõ tollit ꝑriũ si vera est dicta rõ cũ ét vir dicaꝛ socius: vñ ꝑut ipsa nõ satisdaꝛ: ita ét vl ꝙ non satisdet. Preterea in.d.§.cũ aũt agit. de cauẽdo p vix mulieri: ⁊ tñ nõ intelligit cuz fideiussore. Rñdet igit scõo mõ Bal.ꝙ iste tex. logt in tpe qō indulgeꝛ ipsi mulieri nõ bñficio legis: ⁊ sic nõ miserationis gr̃a sz ex nã ipsius rei. i. fructuũ qui bñt ⁊ requirũt tps recollectiõis. l.interdũ.de ver.ob. ⁊ l.j.in fi.j.de ꝓdi. ⁊ demõ.sed §.quotiẽs.logt de tpe qō indulgeꝛ gr̃a miseratiõis. ⁊ hãc rñsionẽ approbat ħ Imo. ⁊ eã dicit esse not. vt sic ét retẽta illa rõne societatis inter virũ ⁊ vxorẽ nõ ꝓcedat in tpe indulto gr̃a miseratõis ꝙ inter ipsos nõ debeat interuenire satisdatio. In tpe itaqz qō daꝛ ex nã rei ꝓcedit ꝙ si mãdaꝛ caueri inter virũ ⁊ vxorẽ intelligit de nuda cautiõe: ⁊ hãc rñsionẽ siue so. dicit ħ Are.cõiter teneri ꝑ qua dicit facere tex.in.l.si debitori.de iu. ⁊ in.c.qō ad ꝓsultationẽ.de re iu. qō.c.nullo mõ facit ad ꝓpositũ: sz.l.si debitori.sic cũ loquaꝛ de tpe qō indulgeꝛ gr̃a miseratiõis ⁊ fit ibi mẽtio de cõpetenti cautela ꝑ quã importaꝛ ꝓstatio fideiussoriz: vt ibi per gl. ⁊ Bal. Sz hanc rñsionem reputat dubiã hic dño meus per.d.§.cũ aũt.vbi est tps siue dilatio indultũ gr̃a miserationis ⁊ tñ ꝑ virũ cui tale tps siue dilatio est indulta non datur fideiussor ꝑm qō ibi vult glo. quã sequuntur doc. ⁊ alij ex Modernioribus ét improbãt dictã rñsionẽ nõ facta tñ mẽtiõe de dño meo vltra quẽ ꝑ dictã rñsionẽ siue so. facit etiam.l.verũ.§.itez videndũ.s.ꝑ so.quaz allegat glo. in.d.§.cũ autẽ.ibi.n.etiã est tps siue dilatio datũ siue data gratia miserationis ⁊ praestaꝛ nuda cautio: imo in illis iuribus plus indulgeꝛ: qz cõcedit remissio quãtitatis debite quã nõ pót soluere vt nõ egeat nisi pnenerit ad pinguiorẽ fortunã: est ergo ibi maior miseratio: ⁊ sic maior relevatio quam vbi simpliciter tempus indulgetur: si itaqz in illis terminis sufficit nuda cautio: multomagis quãdo simpliciter daꝛ dilatio sufficit talis nuda cautio. Alio modo to-

nens solutio.glo.Respon.hic Ange. ad.d.§.quotiens. q̄ ibi lex vltra p̄cedit exigendo satisdationem : ⁊ sequit̄ hic Jmo.⁊ ēt Are.q dicit q̄ banc sol.prius posuit Bal. in.l. vniuersa.C.de p̄ci.impa.offe.⁊ est verū q̄ Bal.ita ibi sen tit.Sed banc rn̄.dicit multū puerilē hic dn̄s meus : q⁊ ea attenta in oībus iuribus in q̄bus hr̄ q̄ verbū cautio intel ligit̄ cū fideiussore posset dici q̄ hoc ē spāle : ió q⁊ .l.vltra p̄cedit exigendo fideiussorē:⁊ facit vltra ip̄m q⁊ in.§.quo tiens . in p̄pone thematis siue facti ex quo resultat q̄ fit mentio de satisdatōe:⁊ sic lex ibi nō p̄cedit vltra exigēdo satisdationes : sed p̄supponit ipsam exigi in illis terminis By.put refert:⁊ segit̄ hic Pau.alio mō rn̄.ad illū.§.quo tiens.tenendo glo.nr̄am. Dō ibi imponet onus cauendi ei q alr erat obligatus : vn̄ si verbū cautio ibi intelligeret sine fideiussore dicta cautio nullius esset momenti siue vti litatis:⁊ ita ēt in.l.in oībus.de iu.⁊ in.l. si creditores.ff.de priui.cre.⁊ in toto ti.vt lega.no.caue a.Hic aūt tale onus imponit̄ mulieri:alr nō obligate ad fructus.Et p̄pea suffi cit obligo p instrm̄ publicū sine fideiussore:satis.n. tūc opar talis cautio:⁊ ita in alijs sibus terminis:⁊ hoc ⁊ de By. ⁊ Pau.quo ad hoc p̄positū mētionē nō faciat ⁊ hic Ale xan. Rndendo vno mō ad.d.l.in oībus.tenēdo opi.q̄ verbum cautio p̄latū a lege nō intelligar̄ cū fideiussore re gulariter.Sed ēt banc rn̄.⁊ boc dn̄ By. ⁊ Pau.multi fariā impugnat hic Are.Sed posset saluari. dum.n.p̄mo loco in p̄riū alle.dicta Bar.in.l.q bis idem. de ver. obli. posset dici q̄ illa potius faciunt pro inquātuz p̄cludit q̄ si scōam obligo nihil penitus cōmodi p̄tinet vltra p̄mā q̄ non subsistit ipsa scōa obligo p.d.l.q bis idem. Ad.§.itez viden dum.l.verū.ss.p socio.quez scōo loco alle.p̄ By. ⁊ Pau. posset:⁊ pōt rn̄.q̄ ibi socius nō erat alr prius obligatus si ad pinguiorē fortunā puenerit:⁊ bene fuisset prius obli gatus ad totale debitū:sed in illū euentum ⁊ casum spāliter nō fuerat aliquo mō p̄us obligatus . Ad.§.legatis.l.ij.ss. de iu.quā tertio adducit p̄ sol.By. Pau. ⁊ sequacū non est opus. Rndere q⁊ nō dicit illud ad qō ip̄m alle. Areti. Et sic ista rn̄sio satis pōt p̄ius teneri ,put ēt alia quā seqr̄ hic dn̄s meus q̄ ibi.s.in.§.quotiens. cā cogita mandar̄ ca ueri qō p⁊:q⁊ ibi disponit̄ attendendū ⁊ videndu⁊ esse an vir non possit an vero nolit cū posset satisdare. Et hoc ad aliud p̄positū tenent hic Jmo.⁊ dn̄s Alex. Rndēteſ ad.l. in oībus tenendo p̄ Pe.⁊ sequaces in scōo supra,p̄posito ad videndū de qua p̄ri.dicer̄. In hoc igit̄ p̄mo ista sit cō clusio q̄ gl.nostra hic p̄cedit:⁊ est tenenda nō tn̄ ex rōne glo.⁊ Cy.in.d.§.cum aūt.⁊ Bar. hic q⁊ repugnat ci.d.§. quotiens.Sed ex rōne q⁊ verbū cautio p̄latū a lege in dubio itelligit̄ sine fideiussore:vt.ff.pri.dicer̄.Et ad.§.quo tiens.ne obstet decisioni glo.est Rndendū vel eo mō quo rn̄. Pau.post By.vel alio mō ,put vltimo mō rndidi p̄m
2 dn̄m meu⁊.¶ †Circa p̄m quar̄ intelligar̄ verbū cautio in dispone ,platā an intelligar̄ cu⁊ fideiussore vel de cautione nuda.Dicas q̄ aut p̄fert̄ a testatore:aut a p̄bentibus:aut a.l.ciuili.aut a lege p̄toria.aut a statuto. Si verbū cautio p̄fert̄ a testatore q̄ intelligit̄ de nuda cautione.i. sine fide iussore vel pignore est tex.cu⁊ glo.⁊ ibi Cy.Bar. Bal.⁊ alij doc.in.l.sancimus.C.de fideius.⁊ tenēt Jmo.⁊ Pau. alij doc. ēt hic.Et idem dicit Jmo.si p̄fert̄ a p̄bentibus qō ēt tenent doc.in.d.l.sancimus. simplr dicentes q̄ vbi ver bū cautio ,p̄fert̄ ab hoie itelligit̄ de nuda a p̄statōe pigno rū vel fideiussor:⁊ sic siue a testatore siue a p̄bentibus ta le verbū ,p̄ferat doc.volunt vt,prime est dn̄m addentes q̄ imputandū est vbi hō ,pferens tale verbū cautio si inten dit p̄stare fideiussorē qr̄ aptius nō logr̄:⁊ sic qr̄ nō exp̄mit ⁊ sic aptius sibi nō ,p̄uidit.ar.l.veteribus.ss.de pac.cum si. Ita Saly.ibi.Subdens hoc ,p̄cedere ēt si dicar̄ de cautōe p̄standa ad sensum sapiētis:q⁊ p̄silū sapientis nō d⁊ a iure exorbitare:vt no.ss.manda.l.si mandato titij.§.fi.vnde cu⁊ ius nō dictet p̄stari fideiussorē vel dari pignora p obliga tū cauere nec ēt sapiens d⁊ dicere.Secus p̄m ip̄m Saly.si p̄mittat facere cautu⁊ ,put titius arbitrabit̄:q⁊ tunc ,p rei qualitate titius pōt arbitrari caucndū cū fideiussore vel si ne ,put eqtas cū monerit.dar̄.n.ptās arbitratori iura cum modica lesione transgredi:vt p ip̄m in.l. cū antea.C.de ar bi.que ptās nō dar̄ p̄sultori:vt p⁊ ex no. in.d.l.si mandato titij.§.fi.⁊ l⁊ Saly.nō dicat nec referat: ita in terminis di cit Bal.in.d.l.sancimus.⁊ sequunt̄ ibi alij doc.inter quos ēt dn̄s meus Lozneus:⁊ ad illud de cautōe p̄missa ad cō siliū sapientis : adde ēt Bar. in.d.l.si mandato titij.§.fi.⁊ in.l.ex ea pte.i p̄n.de ver.obli.Si aūt verbū cautio ,p̄fert̄ a.l.p̄toria.⁊ intelligit̄ cū fideiussore vel cū pignoribus.d. .l.p̄torie tertia.ó p̄to.sti.⁊.l.j.§.caueri.ff.de col.bo.⁊.l.j.C. de ,p̄cu.⁊ ita tenent doc.⁊ hic.⁊ in.d.l.sancimus.⁊ etiā in .d.l.j.C.de ,p̄cu. vbi ēt p glo. Si aūt verbū cautio ,p̄fert̄ a .l.ciuili:⁊ hic sunt opi.nam Pe.Ja.de ra. ⁊ Cy. in.d.l. sancimus.⁊ Bar.⁊ Ro.hic p.d.l.in oībus.ss.de iu. ⁊.d.l. si creditores.ff.de p̄ui.credi. tenēt q̄ intelligar̄ cū fideiusso re.Sz glo.in.d.l.sancimus.⁊ ibi Bar.Bal.Ange.Saly. ⁊ alij doc.cōiter : ⁊ hic tenent p̄riu⁊ ,put ēt glo.in.l.hr̄e.§. cautū.ff.de ver.sig.,p qua opi.Alex.hic adducit:q⁊ si ita est in vltimis volūtatibus sunt fauorabiles: ⁊ in q̄bus verba late intelligunt̄.l.in testamētis.ff.de re.iu.cū si.⁊ sic in ipsis videret̄ q̄ verbū cautio intelligi deberet plene.i.cū pigno ribus vel fideiussoribus:⁊ tn̄ secus determinar̄ multo ma gis hoc est dn̄m in dispone.l.⁊ ita ēt ⁊z Bar. in.l.si prius ff.de no.ope.nū.in.iij.q.ex cuius dictis deprehendit̄.rn̄.ad .d.l.in oībus.⁊.d.l.si creditores.q⁊ in illis iuribus est ma gnū interesse p̄stari fideiussorē ex quo p̄sona est suspecta: ⁊ nisi in terminis illoz iurium stante dicta suspitōe p̄sone p̄staret̄ cautio cū pignoribus vel fideiussorib⁹ illa iura sta rent sine effectu opandi vel modicū oparent̄:q⁊ ex simpli ci cautiōe nō tolleret̄ suspitio:vt dicit ēt Saly. in.d.l.san ci.nus.⁊ ēt dn̄s meus Lozneus.⁊ hic Alex.alio mō rndet q̄ in illis iuribus mandar̄ caueri cā cognita subsistente.vz cā suspitōis quo casu verbū cautio non intelligit̄ de nuda rōne de qua.ss.p⁊i.rn̄.que pōt eē rō huius rn̄. Rn̄. adhuc alr Alex.q̄ in illis iuribus simplex cautio nihil oparet̄ ex quo p̄star̄ p illū q alr erat obligatus de qua sol.⁊ rn̄.men tionē feci.ss.p⁊i.p̄ncipali articulo referendo.rn̄.By.ad.§. quotiens.l.si p̄stante.⁊ ad.j.rn̄.datā ad dictā.l.in oībus.⁊ .d.l.si creditores.⁊ ad hanc vlti.faciunt no.p glo. magnā in.l.pe.ss.pe.bere.⁊ differunt iste due rn̄.Prima.n.tendit ad hoc q̄ simplex cautio:ió nō oparet̄:q⁊ nō tolleret suspi tionē pp quā mandar̄ caueri.Scōa vult q̄ ió non operet̄:q⁊ oīno prius erat simplr obligatus ille q postea astringitur cauere. Rn̄.ēt dn̄s Alex.ad.d.l.hr̄e.§.cautū.quē p⁊o p̄riu⁊ opi.ponderat hic Ro.Dō ille.§.vel loquar̄ in cautōe p̄to ria:vel q⁊ ibi nō negar̄ qn nuda cautio sufficiat:⁊ illi.§.rn̄. ēt Are.intelligens ip̄m loq de idonea cautōe.⁊ sic ēt ipse Are.transit cū cōi opi.p qua adducit.l. diuus. in p̄n.ss.de pe.bere. dū ibi dr̄ aliqn̄ cā cognita si nō sit data satisdatio sed solita cautio⁊ c̄.intendit ergo.d.l.q̄ qn̄.l.iubet simplr caueri sufficit p̄stari nudā cautionē:cū nomini cautōis ad iungat illud nomen solita.Si vero verbū siue nomen cau tio ,p̄fert̄ a lege municipali siue statuto: an itelligar̄ de nu da cautōe vel de cautōe cū fideiussorē vel cu⁊ pignoribus dependet ab hoc:an statutu⁊ dicar̄ lex ciuilis vel p̄toria. si .n.est.l.ciuilis.tunc idem dn̄m est qō supra p̄clusu⁊ fuit qn̄ p̄fert̄ a.l.ciuili. si aūt est .l.p̄toria . ⁊ tunc idem qō supra p̄clusu⁊ extitit qn̄ nomen cautio ,p̄fert̄ a.l.p̄toria.⁊ de hoc p Bar.⁊ ibi plene p doc.in.l.v.in p̄n.ff.de ver.obli.tangūt ēt doc.aliqd hic.⁊ etiā in.d.l.sancimus.⁊ distinguit Bar. in.d.l.v.a quo siue qbus fient statuta ad dignoscēdū qō est dn̄m.Et sic est expeditū p̄m supra,p̄positū ad examinandū Adde tn̄ vbicūq⁊ est dn̄m q̄ verbū cautio itelligit̄ de nu da:q⁊ hoc recipit multas limitatōes quarū aliqua ex p̄di ctis deprehendi pōt dum fuit. Rn̄sum ad.l.in oībus.⁊ plu res p extensum ponit hic Alex.⁊ ponunt ēt doc.in.d.l.san cimus.vbi ēt glo.ponit illam qn̄ dr̄ siue disponit̄ de p̄stan da cautōe idonea.Et doc.addunt quid si dicar̄ de p̄standa cōpetenti vel sufficienti vel plena cautōe.Vel disponar̄ re cte caueri.Vel solēniter caueri siue solēnē cautionē p̄sta ri.Vel p̄gruētē cautionē exigat siue disponat q̄s caueat

arbitrio iudicis:puta q2 dicat cautionē p̄standā ſm qualitatem p̄sone ſine p̄sonaꝝ qō vltimū ponit Bal. in.l.abſtinendum.C.quoꝝ ap.nō recipian. † Tangunt ét doc.req̄sita cautōe cū fideiuſſoribusvel pignoribus:q2.ſ.diſpoſitū eſt eam p̄stari addito aliquo verbo hoc importante puta idonea:qd ſi p̄sona eſt diues:ꝛ idonea:an tunc ſufficiat nuda cautio cū obl'one bonoꝝ.Et an hoc p̄cedat qñ diſpō expreſſe diſponit cauendū cū fideiuſſore vel dicat ſatiſdationem p̄ſtandā qō idez importat:vt.l.j.§.q ſatiſdi. cogan.qō vltimuz tangit hic Pau.de ca.ꝛ reaſſūmit ꝛ examinat latius Alex.ꝛ ét aliq ex modernioribus p̄ſequunt̄ : ꝛ hic ꝛ in.d.l.ſancimus.ꝛ vide ét hic p Are.ꝛ p Alex. ét in.d.l.j. q ſatiſ.cogan.vbi ét Pau.ponit ꝛ p ipm Alex. ét in apoſtillis ad Bar.in.l.qcūq3.C.de fun. patri.li. xj.vbi ꝑ dcm̄ Bar.ꝛ Pau.volentiuz tunc ſufficere nudaz cautionē alle gat vltra ea que hic ꝑ ipſos adducit no.in.l.j.j.de li.ꝛ po. vbi de forma data a ſtatuto q̄ dz p̄ciſe obſeruari nec ſufficiat obſeruari eqpollens. Tangunt ét doc. qualr̄ hēat p̄mittere q teneāt nudā cautionē p̄ſtare de quo ét p glo.in.d. .l.ſancimus.que vult q̄ ſe hēat obligare p ſtipl'onez: ꝛ ſic q̄ nō intelligaꝝ nuda cautio a ſtipl'one:ꝛ doc.vlterius exa mināt:an debeat p̄mittere ſub obl'one ſiue hypotheca bonoꝝ de quo p Bar.in.d.l.ſi p̄uo.in.iij.q.in fi. vel ét ſub pena qō vltimuz ponit hic Ange.ꝛ doc.reaſſūmunt:ꝛ hic ꝛ in.d.l.ſancimus. ¶ Jn.ij.pte que incipit ibi.ꝛ eꝑ ꝛc̄.glo. iterum querit:ꝛ Alexā.put in ea cum qua doc.tranſeunt.

10 ¶ †Glo.in v̄.reddet.in p̄n.tacite querit quo tpe maritus reddet fructus quos vltra quā deberet p̄cepit i vlti. anno ſoluti mr̄imonij.ꝛ rñ.q̄ reſtituet annua bina trina die. Et ſic no.ſm hanc glo.q̄ lz maritus p reſtōne fundi dotalis nō hr̄et dilationē annua bina trina die:nec hodie annalez qcqd ſecus voluerit glo.ſ.p̄xi.pte. tñ ſecus eſt p̄o reſtōne fructuū ipſius fundi dotalis:ꝛ hanc glo.ſeq̄t hic Rapha. p qua Alex.hic ponderat.l.vnicā.§.exactio.C.de rei vxo. actio.in v̄.fructibus.ibi ex tpe ſoluti mr̄imonij p̄cipiendis ꝛc̄.nam illa dictio ex vī in v̄.inceptionē dilatōis.ꝛ fic dari dilationez p reſtituendis fructibus p tpe ſoluti mr̄imonij aſſ.n.illa dictio ex vī appoſita ſupuacuo ꝑ.l.ſi qñ. de le.j. ꝛ.C.ſi papa.de p̄ui.li.vj.cū ſi.ſi.n. iuriſlator intendebat fructus incōtinenti ſolū.matri.eſſe reſtituendoſ dixiſſet fructibus imobiliū rerū tpe ſoluti mr̄imonij p̄ſtādis ꝛc̄. ita vult pōderare Alex.lz nō ita explicet pōderat ét p glo.l.cuz in fundo.§.ſi funduſ.ſ̄.de iu.do.ibi ita vt nō vice corporis habeaꝝ ꝛc̄.ſi.n.p̄tiū redactū ex fundo dotali eſt dos ſiue ſuccedit loco dotis nō tñ cū nā ipſius fūdi reſpectu reſtōnis ita ꝛ eodē mōvī dōm in ipſis fructibuſ.Contrariā tñ opionē tenent hic Bal.Jmo.ꝛ Ro.cū qbus tandē tranſit Alexā. ex quo videmus q̄ qñ fructus nō hñt incōtinenti reſtitui p̄ſtaī cautio:vt in p̄n.tex.nr̄i.Jta ergo p̄o pte mariti ſi qñ hr̄et reddere fructus nō hr̄et reddere incōtinenti diſpoſitum fuiſſet q̄ deberet cauere:ponderat ét q̄ acceſſorium ſeq̄t nāz p̄ncipalis.l.nō dubiū.C.de legi. ꝛ.c.iter dilectos. de fi.inſtru.ꝛ regula acceſſoriū.de reg.iu.li.vj.cū p̄cor.ſed fructus fundi dotalis ſunt acceſſorij ad ipm fundū ergo ſi cut fundus incōtinenti:ꝛ ſine dilatōe reſtituunt̄: ita ét ipſi fructus de qbus nulla eſt dubitatio vbi eſſent pēdentes:ꝛ in talibus nō eſſet intelligenda opio glo.quātūcūq3 in iaz collectis ipſaz teneremus. ¶ Jn.ij.pte que incipit ibi:ſed cū ét imobilia ꝛc̄.glo.formaꝝ oppo.ꝑ id qō dī in p̄n. huius tex.de cautōe p̄ſtāda p mulierē de reſtituēdis fructib⁹ viro p rata.Et ppea cū iſta glo.in hac pte p̄cernat p̄rincipium huius tex.debuit ibi poni nō hic ſicut ét dicit Pau. de ca. oppo. ergo glo. q̄ cum iſto iure imobilia reſtituerent̄ annua bina tria die nō vī p̄gruere illud de quo i p̄n. tex.q̄ p̄ſteī cautio de reſtituendis fructibus p mulierē:q2 ſi nō dēbat ſibi fundus reſtitui nō cadit q̄ hēat hr̄e defructibuſ:ꝛ ſic de ipſis p rata reſtituendis viro cauere:ꝛ glo. timore huius ꝓrij rñ.duobus modis ſicut in ea. Que glo. ab oībus reprehēdit:q2 imo ét hoc iure imobilia reſtituebant incōtinēti:vt ét dcm̄ fuit.ſ̄.in.l.ij.in p̄n.vbi glo.ij.in p̄n.ſentit idem qō iſta glo.que ét reprobaī. Que aūt fuerit:ꝛ ſit rō q̄ imobilia ſtatim reſtituerent̄:alia aūt dotalia oliz annua bina trina die hodie poſt amū tāgit hic Bar. inferens an diues ꝛ ſufficiens vir hēat talē dilationē: ꝛ in effectu tz q̄ ſic cū dicat rōnē.l.nō oiuz.ſ̄.de legi.eſſe huius deciſionis:ꝛ nō aliā.Et de hoc an vir diues dotē p̄ſiſtentē in pecunia teneaī incōtinenti reſtituere:vide p Cy.ꝛ doc. in.d.§.exactio.ꝛ p Pau.in.§.nō ſolū.ſ̄.ea.l.ꝛ p doc. ét in .§.fuerat.inſti.de actio.ꝛ hic pleniſſime p Are. ¶ Jn.ij. pte que incipit ibi. Jtem qd ſi facto diuortio ꝛc̄. glo. querit.ꝛ rñ. put ét facit in duabus ſequentibus p̄tibus dic vt in ea que magis cōiter approbaī p doc.quos vide.

1 **Impendia.** † Jmpenſa facta gr̄a querēdoꝝ fructuū de fructibuſ deducī alia neccia vel vtilia repetī.d.b. Diuidit in tres p̄tes put tria dicta ponit ſcōa ibi:ſed hec impenſe ꝛc̄. tertia ibi:plene ſi nouā villā ꝛc̄.Et iſte tex.venit ad declarationē eius qō eſt dictum.ſ̄.in.l.fructus.que.ſ. dicantur ſiue ſint impēſe que fiunt gr̄a querendoꝝ fructuū que nō repetunt̄ : ſed deducunt̄ ō ipſis fructibus ꝛ ſubnectit ét de neceſſarijs ſiue vti
2 libus que bñ repetunt̄. ¶ †No.j.ex hoc tex. Que dicunt̄ impenſe que fiunt ſiue fieri dicunt̄ gr̄a querendoꝝ fructuū ꝛ adhuc ſunt alie impenſe que p ipſis fructibus ſiue gr̄a ipſoꝝ fructuū fieri dicunt̄:vt hic dicit glo.in v̄. impenſum que alle. iura in qbus hoc ſatis p̄bari vī. Et rō huius dicti quare iſte de qbus hic dicunt̄ expenſe tales quales eſt dictū ſm Pau.de ca.eſt q2 nō p̄cernunt vtilitatē mulieris vel ét rei dotalis p̄petuā:ſed mariti tñ vel p̄ñtis tp̄is:ꝛ ſic lz p̄cernant vtilitatē rei ex quo nō p̄petuā reputant̄ p̄cernere ſolā vtilitatē fructuū . Secus eſt in expenſis de qbus i vlti.rñ.tex.ille.n.p̄cernūt p̄petuā rei vtilitatē:ꝛ lz Pau. non alleget ratio quā ipſe adducit elicitur ex.l.iij.j.ti.p̄xi.
3 ¶ †No.ij.ibi egrū ve p̄uū curandū ꝛc̄.Qō impenſa facta p̄curando ſeruo infirmo ex quo dum nō erat infirmus fructus ſiue ope p̄cipiebant̄ dicī ſeu cenſeī facta gr̄a fructuū ſiue opaꝝ . ꝛ ideo nō repetī:ſed deducī defructibus ſiue operis qō Bar.hic poſt Jac. de are.intelligit in impenſa parua facta p ipſo ſeruo curando:ſecus in magna facta p ipſo ſeruo curando:q2 illa eſt ſiue dī neccia ꝛ repetī:vt in .l.ij.j.ti.j. † Et hoc dicit no.inducens ad impenſam factaz p̄curando equo cōmodato:vt ſi talis impenſa eſt modica repeti nō poſſit a dño equi: ſicut nec cibaria repeti p̄nt:vt .ſ̄.cōmo.l.in rebus.§.p̄nt. ſecus ſi talis impenſa eſſet magna:vt.d.l.ij.ad qō ét.d.§.p̄nt.ꝛ.l.oīno.ꝛ.l.pe.j.ti.p̄xi.Et qō dī de equo cōmodato idem eſt dōm in equo cōducto. Jdem ét eſt dōm in famulo infirmo:vt expenſa modica p eo curando erogata p dñm repeti nō poſſit: ſecus ſi ſit magna:ꝛ ita poſt Ja.de are.p hic no.vult Bar.in.l.ſi cū dotem.§.ſinaūt in ſeniſſimo.j.eo. volunt q̄ adimpenſam modicā p eo curādo nō ad magnā teneaī ipſe dñs: ꝛ ibi hoc ét tz Ange.ꝛ Bar.idem qō hic in ſeruo vult in.l.legatis. j.de ali.ꝛ ci.le.ꝛ Ange.in.l.ſi ſeruū. in p̄in.j.de ver.obli. vbi alle.tex.no.in.l.cū heres.§.ſticus.de ſta.li. alle. ét tex. in.l.item ſi ſeruī.§.fi.ſ̄.de edili. edi. ꝛ ſeq̄t hic dñs Alexā.
4 † Jdem ét dicit hic dñs meus in impenſa facta p p̄tātez p medelis officialis p eū p̄ducti infirmi vt ſi eſt modica repeti p p̄tātē non poſſit quaſi vltra impenſam cibariorꝝ teneaī ét ad hmōi expenſas modicas p medelis talis officialis ipſe p̄tās remittit ſe tñ de hoc ad no.p Bal. in.l.qō in vxorē.C.de neg.ge.vbi poſt Ja.bu.ꝛ Cy.ipſe Bal.hoc tz q̄ p̄tās ſuis iudicibus teneaī ſoluere medicinas modicas ꝛ parū ſumptuoſas:alr̄ tñ in hoc loq̄t Bar.in.d.l.legatis.ꝛ ſatis eſt eiuſdē intentōis in tractatu ſuo de alimētis dum vult q̄ illi cui debent̄ cibaria nō debeant̄ medicine p̄rium tñ p̄baī reſpectu medicinaꝝ modice impenſe in .d.§.p̄nt.p quē tex.doc.magis cōiter vñr tranſire cū dicta deciſione Bal.ꝛ ſequacib⁹ in.d.l.qō in vxorē.ꝛ ibi ꝛ in.d.
5 §.ſinaūt in ſeniſſimo. ¶ †No.ij.ibi.ſ.ſi ex edificio vel ſeruo ꝛc̄.Qō hec dictio.ſ.hic ponit limitative alibi ponit declaratiue.vt in.l.ius pluribus.ſ̄.de iuſti.ꝛ iu. ꝛ de offi.p̄ſi. .l.p̄gruit.§.j.ꝛ vide Bar. in.l.queſitū.§.ſi qs fundum.j.de fun.inſtru. dum ponit.q. qñ genus ꝛ ſpēs cadit inter reos de quibus

6 de qb⁹ fuit diſpō an generi per ſpēz derogek. ¶ †Mo.iiij. ibi:Sed hee impenſe niſi repetent ⁊c.Ad iſte expenſe facte gr̄a querendoꝝ fructuū nō repetunt ſed cōpenſant cū ipſis fructibus. Et ppea qñ tales fruct⁹ veniunt reſtituendi ante de ipſis ſit deductio talium expenſarū:vt per male fidei poſſeſſorē:vt.l.ſi a pr̄e.§.fi.ſ̄.de pe.here. ⁊.l. fundus qui.ſ̄.fa.her. hoc tñ qđ hic diſponit in marito:vt tales expenſas ſibi ſatiſfaciat in fructibus limitat ⁊ declarat duob⁹ modis. Primo vt ipſemet tex.dicit qñ fructus oēs.i. totius anni cedunt lucro viri:qz toto anno durauit mr̄imonium:vt dicit gloſella ſup v̄.anni. Si aūt fructus veniunt diuidendi cum ipſa vxore ante diuiſionē deducunt ipſe expenſe de fructibus:vt.ſ̄.e.l.fructuſ. Scđo declarat iſte tex. in hoc de deductōe ſiue ſatiſfactōe hmōi expenſarū ex fructibuſ qñ fructuſ recolliguntur:alꝫ nec cōpenſant nec deducunt nec repetunt ab vxore:ſed maritus eos pdit:nec pōt deducere de fructibus anni ſequentis:vt hic no. in glo.ſup v̄.ſatiſfaciendū eſt ⁊c. in fi. nec ēt de fructibus alterius rei dotalis:vt no.ff.l.pri.§.fi.duz glo.ibi ſuper v̄. ex vindemia ⁊c.dicit eodez loco ⁊ anno collecta ⁊c.ſecus ergo ſi diuerſo loco:⁊ ſic ex diuerſa re fiat recollectio: qz tunc ex ea nō fit deductio expenſarū factaꝝ pro recollectōe fructuū alterius rei. Ad ergo hic dr̄ fructū totius anni retinet dz expōni vel retinere pōt ſi fructus ſunt ſiue recolliguntur:ſicut ergo ſi vberes ſunt fructus nihil reſtituit:ita ſi nulli ſunt fructus nihil repetit de impenſis:⁊ ita limitat ſeu declarat hūc
7 tex.hic Pau.de ca. ¶ †Mo.v.ibi plane ſi nouā villaz ⁊c. expenſas nēcias ſiue vtiles.i.ad ppetuam vtilitatē factas que repetunt per virum ab vxore. Ad tñ ſm Pau.de ca. ꝓcedit ſi nō extant fructus cum ipſa vxore diuidendi vel ſi extant,portio tñ ipſam vxorem ꝓtingens nō ſufficit adimpenſam alꝫ poſſet illa portio retineri ꝓ dictis ipenſis:vel cum ea poſſent cōpenſari:vt.ſ̄.ea.l.§.ob donationes. Nō aūt tales impenſe deducunt de fructibus ante diuiſionē:qz ſic ēt deducerent deportōe tangente virum qđ eſſe non dz quātūcūqz ex illa ipenſa vir ꝓſequat vtilitatē:vt in exēplis hic poſitis in tex.qz potius attendit qđ ꝑncipaīr fit qz qđ ex eo ſequit ſcđario:vt hic pz: ⁊ qđ no. in.l.ſi qs nec cām. .ſ̄.ſi cer. pe. Et ſic no. ꝙ vir lucrat fructus ⁊ repetit iſtas expenſas: non ergo vt apparet ex ſupra ꝓxime dictis iſte expenſe cōpenſant cum fructibus quos pcipit ⁊ lucrat ex rebus dotalibus ipſe vir: ⁊ ita vult hic glo. fi. quam ſeqt hic Bal. Qui dicit ꝙ ꝑiuz no.vī in.l.in fundo.⁊ in.l.emptor.ſ̄.de rei ven.⁊ ſaluans glo. Diſtinguit qđ aut ꝙuent⁹ hz cām ab agente:⁊ non fit cōpenſatio:vt hic: aut non hz cām ab agente:⁊ tunc fit cōpenſatio iſtarū expenſarū cum fructibus vt in ꝑiꝝ qđ dicit eſſe bene no. ⁊ ita tranſit hic Jmo.ſup.d.glo.fi.⁊ Are.ad illud ꝙ per nō hntem cauſaz ab agente lz ſit bone fidei poſſeſſor cum titulo cōpenſent hmōi expenſe cuz fructibus adducit vlterius.l.ſup empti. .C.de euic.⁊ ibi Bal. Et ſubdit ꝙ ad iſtum tex. poſſet rñ. ꝙ iō fructus non cōpenſant cū expenſis:qz maritus pcipit eos pro oneribus mr̄imonij:qz non eſt ꝙuenies ꝙ grauet dupl̄r pro dictis fructibus.ſ.oneribus mr̄imonij ⁊ cōpenſatione cum dictis expenſis.reddens ergo.d.rōnez tex. noſtri ipſe Are.ſentit non ꝓcedere ꝙ ideo hic non fiat compenſatio ſumptuū cum fructibus:qz vir hēat cām a mulie re: ⁊ ſic ꝙ vbicūqz ꝙuentus hz cām ab agente ceſſet dicta cōpenſatio ſumptuū đictoꝝ. Et ppea ſubdit in emphiteota ⁊ vaſallo cū in ipſis non militet,prima aſſignata rō tex. nī videri ſecus dōm ꝙ expenſas nēcias vel ad ppetuam rei vtilitatē factam cōpenſent cum fructibus. Sed attenta doctrina Bal. fateꝫ idez in ipſis eſſe dōm qđ hic diſponit in viro:⁊ ita tandez reſidet. Et tangit duos caſus in qbus v̄ hec doctrina fallere.vz. Ad expenſe facte ad ppetuāvti
8 litatem rei cōpenſent cū fructibus ēt per illum qui hz cām ab agente nō tñ caſum firmat:vt hic vide p ipm. ¶ †Mo. vlti.ibi ſiī modo ⁊ ſi paſtina inſtituit ⁊c. Ad paſtinatio dr̄ expenſa nēcia ſiue ppetuam rei vtilitatē ꝓcernens:adeo ꝙ per virum qui eam fecit repeti pōt ab vxore ſiue eius heredibus:⁊ paſtinatio eſt plantatio noue vinee:vt.l.ſemp. §.j.j.qđ vi aut clam. Et idem qđ hic dr̄ de paſtinatione dicas de reꝑopagiatōe ꝙ talis ipēſa facta pro reꝑopagiatione tanq̄z vtilis reſpiciens ppetuam vtilitatez ꝑncipaīr repetit:ad hoc ēt.l.iij.j.ti.j.limitant tñ qdam hunc tex.ſm dōm meum qñ fundus ſic nouiter paſtinatus erat pus in fructuoſus:ſecus ſi erat fructuoſus: qz tunc talis impenſa facta:vt fructuoſiorē fundum faceret non repeteretur per .§.ſi vir.ſ̄.ea.l. ſm vnum intellectuz ipſe tñ dōs meus non tenet talem limitationem per hunc tex.⁊ per .d.l.iij. indiſtinc. loquentem ⁊ arbitror verius eſſe quod ipſe dicit.

9 ¶ †Glo. in v̄. in tutelā edificior ⁊c.exponit ſiue declarat tex.put in ea volens in effectu. Ad illud qđ expendit ꝑ tutela edificioꝝ:vt liberius fruct⁹ pcipiant dicat expēdi gr̄a querendoꝝ fructuū:⁊ ſic repeti nō poſſit:ſed deducat:⁊ ſatiſfiat de fructibus:ſecus ſi in edificijs expendat ad ppetuā vtilitatē neceſſario vel vtiliter:qz tale expenſum repetitur. Sed nō declarat glo.ſiue nō exēplificat:qñ ſit qñvel dicat expendi pro tutela edificioꝝ: vt liberius fructus pcipiant adeo ꝙ dicat expendi gr̄a querendoꝝ fructuū: ⁊ nō repetatur. Ange.tex.exemplificat in illis verbis in tutelam edificioꝝ qñ fit expenſa:vt nō ruat edificium ex quo pcipiebat penſio annuatim. Sed iſta nō vr̄ intentio glo. ſed eius intentio eſt ꝙ expenſa in tutelam edificioꝝ fieri dicat gratia querendoꝝ fructuū qñ expenſa fit pro cuſtodia edificiorū. illnd.n.ſonant verba ſua dum dicit vt liberius inhabitetur ⁊ fructus pcipiant.pp cuſtodiam.n.hoc euenit vt liberius inhabitent edificia ⁊ fructus pcipiāt:⁊ ſic in his terminis vr̄ exemplificandū dcm̄ glo.⁊ ſic declarandus iſte tex. Ex quo ſic declarato iuncta iſta glo.vr̄ decidi qꝑexpenſa facta per maritū pro cuſtodiendo fortilitio exñte in fundo dotali dicat facta gr̄a querendoꝝ fructuū cū fieri videat vt liberius inhabitet ⁊ fructus pcipiant ō qua.q.vide hic latius per doc.⁊ dicta in.l.fructus.ſ̄.eo. ¶ Glo.in v̄.ſatiſfaciendum. In ꝑma ꝑte declarat tex. In ſcđa que incipit ibi.Sz qd ſi vno anno ⁊c. querit.⁊ rñ.put in ea ⁊ vltima opio in glo.relata ibi:ſed alij ꝯ ⁊c.cōiter tenent: vt hic per Bar.⁊ doc.⁊ in.d.l.fructus.vbi dcm̄ fuit. ¶ Glo.ff.duz op.de.l. in inſulam.§.fructus.declarat:vt in.d.§.fi.dcm̄ ⁊ declaratum fuit:⁊ hic per Jmo.⁊ alios doc.

1 q **Ue dotis.** †Marit⁹ ſuccedēs vxori tenet adhibitis ꝑ ipaz vxorē ad ſtipulandū ꝑtez dotis ꝑmiſſe in caſu ſoluti mr̄imonij: ēt ꝙ ipſa dos ipſi viro nūq̄z ſoluta fuerit:⁊ ēt ꝙ hr̄ditas nō ſit ſoluēdo.h.d.hec no.⁊ ſubtilis.l.que hz plures lec.⁊ cuilibet ꝓdictū ſūmarium adaptari pōt cum gñalr̄ ſummet ipſam.l.put loquit. Diuide hanc.l.in quatuor ꝑtes lz Bar.ipſam diuidat in tres partes. In.j. ꝑte ponit thema ex quo tacita reſultat.q. In.ij. que incipit ibi:nihilominus ⁊c.ponit rñ.ad.q. In.iij.que incipit ibi: qm̄ adeundo ⁊c.ponit rō rñ. In.iij. que icipit ibi:nec ad rem ptinere ⁊c.ponit rñ.cuidaz tacite obiectioni. In tex.ibi itelligit ſe cōpenſaſſe:dic tu dotē ſibi ꝑmiſſaz cum hr̄ditate accepta:⁊ ſic vr̄ ſibi ſolutuz cum cōpenſatio habeat vim ſolonis. In tex.in fi.ibi:qn ceteris ēt creditoribus teneat:dic tu ⁊ ſicut nō tollit quominus creditoribus tenent lz ſoluēdo nō ſit hr̄ditas:ita ēt nō tollit quo minus inducat cōpenſatio per aditionē hr̄ditatis:⁊ ſic ꝙ marit⁹ teneat adhibitis tanq̄z ſolonem receperit lz hr̄ditas nō ſit ſoluendo nō tollit ergo cōpenſatio pp hoc ꝙ hr̄ditas non ſit ſoluendo:ſicut nō tollit ꝙ nō teneat creditoribus eſt tñ facta cōpēſatio iſta ſm Ange. hic qđ pōt colligi ēt ex tex. hic qui vtitur verbo intelligeret:⁊ vide dicta infra in glo. ij.⁊ iij. Et vt dixi pñs.l.hz plures.lec. pp ꝑium.l.mulier. .§.fi.alꝫ eſt.l.ſi mulier de ſuo.ſ̄.de in.do.vbi ꝓbat ꝙ adhibitus ad ſtipulandū dotem cenſet adhibitus ad cōmodū ipſi⁹ mulieris.dr̄.n.ibi ꝙ ipſa pōt inſtr̄m dotale mutare qđ non eſſet ſi fuiſſet donatio facta per illam adhibitionē:ſed hic ſi cenſeret ad cōmodū facta adhibitio ad ſtipulandum nō caderet ꝙ maritus teneret ex quo ipſius in effectu habebat eſſe dos cum ſit heres ipſius vxoris mandantis ſtipulari dotem per adhibitos facit.l. idēqz.§. ſi cui.ſ̄.man.

Prima ergo lec.pñtis.l.est glo.j.hic in prin.q̃ vult q̃ tex. iste intelligat vbi aio donandi fuerũt isti adhibiti: ꝛ q̃ cõ stabat q̃ aio donandi. alo.n.in dubio non psumit donatio vt.d.l.cũ de indebito.ff.de pba. Sz huic lec. vñ obstare: qz tuncvidemur esse in casu claro p̃.l.qõ labeo.j.ad ebar. Sz dic q̃ dubiũ pñtis.l.nõ erat.circa istos adhibitos an ipsis esset quesita actio: qz hoc pro pstanti vñ ipsa.l.psuppone re. Sed erat an ipsis deberet pars dotis promisse solui ex quo ipaz nõ recepit maritus. Qui videbat̃ pmisisse sub ta cita pdictione si sibi solueret. reqrit.n. ipsa dos solonez vt astringat maritum ad onera: vt.l.de diuisione. ꝛ.l.si ante nuptias.ff.eo. facit.l. si cum dotem.§.sinaũt in seuissimo.ff. eo.ꝛ ibi per doc.an maritus astringat̃ ad alimentationez dote nõ pstita: ita vt astringat̃ ad restõnẽ videat̃ reqri tra ditio qõ maxi. pcederet si pmisisset reddere vel restituere cum hec verba psupponant dotem habitã: vt.l.verbũ red dendi.j.de ver.sig.ad qõ faciunt no.in rubri.sup glo. in v. petat̃. Et q̃ pdicta fuerit rõ dubitandi in pñti.l.deprehẽ ditur ex rõne decidendi quã adducit. J.p.in v.qm̃ ꝛc. dũ vult q̃ ideo maritus teneat̃: qz adeundo censet cõpensasse
2 brditatẽ.f.debitricis quã accepit cũ ipso debito† que cõpẽ satio equalet ipsi solони: vt.l.iiij.ff.qui po.in pi.habean.ꝛ per Bar.in.l.diuortio.§.ob donatões.ff.eo. ꝛ sic vñ solutũ
3 ipsi marito: ꝛ sic adipleta illa tacita pdictio. ¶ †Et lz dẽat impleri in ppria ꝛ vera solone: vt.l.iulianus ait.j.de pdi. ꝛ demon. ꝛ facit qz cõdictio dz impleri informa specifica: vt.l.menius.ꝛ.l.qui heredi.j.de cõdi. ꝛ demon. tñ er quo hec cõpensatio: ꝛ sic ficta solo inducit de voluntate ipsius cui fit nõ curat̃.est.n.sibi imputandũ quare adiuit: ꝛ sic in duxit vt fieret ista ficta solo cum posset secus facere .i. non adire per.l.sicut.C.de repudian.ꝛ absti. heredi. reqrit̃ er go adimpleri condictio in propria vera ꝛ specifica forma nisi ille in cuius fauorẽ dz impleri ptenteꝛ de adimplemen to ficto.fauori.n.suo qlibet põt renuntiare: vt.l.qõ fauore .C.de legi.ꝛ incõmodũ vel dãnum qõ qs suo facto sentit si bi imputat̃ vt regula dãnum.de reg.in.li.vj.† Nec ob.sibi catur rõ recidendi quã ponit. J.p.nõ vñ sufficiens ad tollẽ dum rõnem dubitandi supra adductã.nõ.n.vñ posse ada ptari q̃ in terminis huius.l.inducat̃ cõpensatio: ꝛ sic ficta solo ex quo fictio nõ cadit sup impossibili: vt.§.minorẽ. in sti.de adop.sed impossibile est q̃ fieret vera solo ex quo he
4 reditas nõ erat soluendo ergo nec ficta.† Nam fictio non cadit sup impossibili: vt dixi ꝛ pbat̃ in.l.si pater.in fi.ff.de adop.ꝛ.l.q ad certũ.ff.loca. per glo. in.§.si eius.l.gallus. j.de libe.ꝛ posthu. Nam verũ est q̃ fictio nõ fingit sup im possibili qñ est impossibile de nã ꝛ sic in gñe: secus si in re rũ nã ẽ possibile lz in casu de quo agit̃ sit impossibile vt est in terminis nris: ꝛ declarani plene i.d.§.si eius. ꝛ p Bar. in.l.eandem.in prin.j.de duo.reis. ꝛ in.l.si is qui p empto re.j.de vsuca. duz tractat de fictione inductiua in.iij. in.q. in v.item oppo. ꝛ vñ q̃ dicte fictiones fingant impossibile ꝛc.¶ Et ex pdictis vñ posse saluari ista.j. lec. glo. Bar.in̄ eam impugnat: qz est diuinatiua nõ dicta rõne q̃.l.nõpti
5 neat dubitationẽ ſm pdictã lec. ¶ †Qui Bar.ponit aliaz ꝛ sic scdam lec. Ad banc.l.q̃ hic ideo isti psumunt̃ adhi biti ad stipulandũ aio donandi: qz fuerunt adhibiti ad sti pulandũ ptem dotis. In ꝓriovero supra formato fuerunt adhibiti ad stipulandũ totã dotem. vnde cessat psumptio donatiõis cum subsit alia psumptio q̃ mulier ipsa nõ fue rit stipulata pp honestatem ne asscriberet̃ in instro. arg.l. pupillus.§.pupillus.j. de auc.tu. ꝛ.l.optimã.C.de ꝓben. ꝛ cõ.sti. que rõ cessat vbi pro pte ipsa fuit stipulata ꝛ p alia pte alium adhibuit: nam psumit̃ aio donandi cum cesset pdicta alia psumptio honestatis: nam put vnam ptez fuit per se stipulata: ita aliam ptem stipulari potuit. Et idez di cit q̃ psumat̃ aius donandi vbi ad ptem dotis stipulandã aliquos adhibet: ꝛ de alia pte nihil dicit: qz sibi psumitur aius donandi ex quo sicut vnã ptez reliqt in dispõne iuris ita ꝛ aliam relinquere potuit: ꝛ pro opi. sua alle.l.ij.C.de iu.do. ꝛ.l.cum ppria. cum sua glo. posita super v.accõmo dasse.C.si quis alte. vel sibi. Et idem dicit si aliquẽ ipsa mu lier adhibuit ad stipulanduz dotem totam in vno casu tñ nam tunc ẽt psumit̃ adhibitus aio donãdi: ꝛ ita intelligit ipse.l.cum maritus.§.fi.ff.de pac. do. cum qua lec. Bar.lz simplr trãseat Ange.hic: Bal.tñ Imo. Pau.de ca. ꝛ cõ ter moderni ipsaz iprobãt. Et mouent. Primo per tex.in d.l.ij.C.de iu.do.quaz pro se alle. Bar.in qua.l.ponderat q̃ fuerit aius donãdi adhibit9 ad stipulandũ ptem dotis ẽt q̃ in casum mortis adhibentis adhibita filia fuerit. Se cundo mouent per.l.idemqz.§.si cui.v.si mater.ff.manda. vbi ꝓcurrebat rõ sanguinis: ꝛ rõ vicissim facte donatiõis ex quarũ qualibet rõne de per se psumit̃ donatio ſm opi. glo.nostre hic de quo infra plenius dicet̃: ꝛ tñ nõ psumit̃ ex dictis duabus rõnibus aius donandi in adhibita ad sti pulandũ dotem in terminis.d.v.si mater. multo ergo mi nus ex dicta rõne Bar.que ſm Pau.non reperit̃ scripta nec in tex.nec in glo.vz.q̃ vbi mulier adhibet ad stipulan dum ptem dotis: eo qz ad ptem psumat̃ aio donandi adhi buisse. Tertio p̃ Bar.facit qz rõ honestatis quã ipse pon deratvñ satis fragilis.nõ.n.est in hõestũ mulieribus asscri bi in instris dotalibus: imo honestissimũ cum dotes sint ea rum pñmonium: vt.l.iij.§.sed vtrum.ff.de mino. ꝛ dixi su pra circa diffinitionẽ dotis: vnde ẽt q̃ adhibuisset ad sti pulandũ totam dotem: ꝛ in oẽm euentuz nõ est verisimile q̃ fecisset pp honestatẽ: ꝛ quasi ipsa verecũdaret̃ asscribi in instro dotali. Et ppea etiã dicto casu psumeret̃ donatio attenta ꝓsideratione Bar. hoc aũt nõ est dõm: qz est p̃ plu ra iura ergo ꝛc. Quarto p̃ ipsum facit: qz vbi põt assumi alia ꝓiectura q̃z donatõis illa dz capi: vt.d.l.si cum aurũ.j. de solu. ꝛ in.l.cum de indebito.ff.de proba. sed vbi mulier adhibet ad stipulandũ dotem siue totam siue ptem põt ca pi ꝓiectura q̃ ad vtilitatẽ ipsius mulieris ꝛ tanq̃z manda tarius ipsius qs stipulet̃ ergo ꝛc. Quinto p̃ Bar. facit iste tex. vbi psupponit̃ q̃ mulier pmiserit dotem: nõ aũt psup ponit̃ q̃ ipsa fuerit stipulata aliquã ptez pnt vñ psuppone re Bar. nam de alia pte nihil dz q̃ ipsam sibi fuerit stipu lata. sicut.n.dicit̃ de pmissione: ita dictũ fuisset de stipone partis si ipsam sibi mulier stipulata fuisset: ꝛ sic Bar. inci dit in diuinationẽ in hac sua lec. ꝓpter quã redarguit̃ lec. ipsius glo. Sexto p̃ ipsuz Bar. facit qz in.d.l.mulier.§.fi. adhibita fuit ad stipulandum mater ipsius mulieris: vñ si pp honestatez ipsa dans dotem noluisset asscribi in instro verisimile est q̃ nõ adhibuisset mrem: ꝛ q̃ ipsa noluisset ad hiberi cum in ipsa militet eadem honestatis rõ ad idez.d. .l.idemqz.d.v.si mater. Septimo p̃ Bar.facit qz vbi quis stipulat̃ dotem de mandato ipsius mulieris siue de volun tate ipsius vñ stipulari: vt eius ꝓcurator: ꝛ sic ad suam vti litatem.hec.n.est natura mandati.vbi.n. mandatuz fit ad vtilitatẽ eius cui mandat̃ nõ est mandatũ: sed ꝓfituz. vt.l. ij.ff.man. ꝛ q̃ adhibitus vt supra censeat̃ stipulari vt pro rator ipsius mulieris ꝓbatur in.l. post dotem. ſm.vj. lec. quã ponit ibi Bar.post By.j.eo. hoc aũt bz locum siue ad totam dotẽ siue ad ptem dotis stipulandã quis adhibeat̃ ꝛ siue in vnũ casum siue in oẽm casum ꝛ siue adhibitus sit extraneus siue ꝓiunctus mulieris: vt.l.cum quis decedens §.nuptura.j.de le.iij. fortior.n.ſm Pau. de ca. est natura mandati ad faciendũ psumi ipm adhibitũ tanq̃z procura rem q̃z rõ sanguinis vel vicissim facte donatõis ad facien dum psumi aio donandi ad qõ facit .d.l.idẽq̃z.d.§. si cui. v.si mater. ꝛ ipm mandatũ põderant iura in materia si be ne inspiciant̃: lz doc.non ponderauerit ſm ipm Pau. de ca. Adducit Imo. p̃ Bar.hunc tex.j.de qua inductõe tan getur in.ij.pte glo.in fallentia q̃ rõne sanguinis psumitur donatio. Improbat ẽt Bar. inquãtũ vult q̃ si adhibet ad stipulanduz ptem dotis: ꝛ aliaz ptem relinquit in dispõne iuris q̃ omo videat̃ adhibuisse aio donandi: naz ſm ipm etiaz hoc casu militat rõ honestatis q̃ pp honestatẽ illum adhibuerit: ꝛ ptem reliquerit in dispõne iuris. Sed non rñdet ipse ad rõnem Bar. qz si ꝓpter honestatem nolebat stipulari: sicut ptem relinquebat in dispõne iuris: ita totaz dotem poterat relinquere. Et ppterea de dictis suis nõ est multũ curandũ ex alijs tamen supra adductis dicta Bar.

reddunt dubia siue ad ptem dotis stipulandã aliquẽ adhi beat mulier: ⁊ aliam ptem ipsa stipulet siue aliam partem relinquat in dispõne iuris siue ad stipulandã dotez in vnũ casum adhibeat siue in oẽm casum. nullo.n.pdictoꝝ casuũ vr̃ psumi donatio: nisi alr̃ pstet de volũtate mulieris volen tis donare ipsis adhibitis. Et sic verioꝝ vr̃ esse lec. ipsius glo.q̃ Bar. ¶ Nec ob. illud de diuinatione: qz cum tex. psupponat maritũ teneri ipsis adhibitis de necessitate in fertur ꝙ fuerãt adhibiti aio donandi: ⁊ sic talr̃ vt ipsoꝝz esset actio de dote: pro pstanti. n. hoc vr̃ psupponere. J. p. Et ppea nõ est diuinare dicere ꝙ mulier adhibuit aio do nandi: ⁊ ꝯ Bar. Inquãtũ dicit ꝙ vbi adhibet ad stipulan dum in vnũ casum censet adhibere gr̃a donatois: ⁊ ita in telligit. l. cum maritus. §. fi. s̃. de pac. do. facit. l. seya. iuncta glo. in v̂. nõ donatois. J. de do. ple. vbi stipulatio fuit facta in vnũ casum: ⁊ tñ glo. vult ꝙ in dubio nõ psumat̃ aio do nandi mulierẽ adhibuisse ad stipulandum in dicto casu: ⁊ Bar. ibi expsse vult ꝙ non psumat̃ aius donandi in termi nis. d. l. melius est ergo intelligere. d. l. cum maritus. ꝓut intelligit ibi glo. ꝙ ibi pstabat ꝙ aio donandi mulier aliũ adhibuerat ad stipulandũ: lz tñ. d. lec. glo. satis possit sal uari tñ reperio ꝙ datur alia lec. ad hanc. l. per sollennem. doc. dñm Ange. de periglis doc. nr̃m perusinũ: lz aliqui di cant ꝙ ista fuit originalr̃ lec. dñi Lbristophori ô castellio. ¶ Dõ in ista. l. vere psumat̃ donatio: nõ aũt ꝙ pstet de aio donandi ꝓut dicit glo. ⁊ doc. sed non psumit̃ hic donatio pp id qõ dicit Bar. sed qz isti fuerunt adhibiti ad stipulan dum dotem siue ptem dotis ꝓmisse: ⁊ nõ date. nõ. n. psue uit mulier adhibere ad stipulandũ pro se ⁊ ad sui vtilitatẽ nisi dotem datam: vbi ergo adhibet ad stipulandũ dotem ꝓmissam: tunc psumit̃ donatio: ⁊ iste est ꝓprius casus pñ tis. l. fm istos quẽ intellectũ: ⁊ si aliqui improbent dicẽtes nõ esse rõnabilem: ⁊ nõ br̃e vrgentẽ rõnem dr̃ie quare ma gis psumat̃ aiuꝝ donandi in dote ꝓmissa q̃ in dote data. tñ rõ dr̃ie vr̃ esse vrgentissima inter casum: vbi dos fuit data ⁊ casum: vbi tñ ꝓmissa fuit qõ pot ex eo apparere: qz tex. noster facit vim in dote ꝓmissa: iura aũt que vident huic ꝯ ria: ⁊ volunt ꝙ adhibiti videant adhibiti vt ministri ⁊ ꝓ curatores ipsius mulieris loquũt in dote data ꝓut est. d. l. mulier bona. §. fi. l. cum quis decedens. §. nuptura. J. de leg. ij. l. idẽq;. §. si cui. s̃. manda. ⁊. l. post dotez. J. eo. ¶ Nec ob. si dicat̃ multa iura que ꝓbant ꝙ videant̃ adhibiti aio do nandi loquunt̃ in dote data ꝓut est. d. l. ij. C. de iu. do. nam illa. l. vt supra est dictuꝝ loquit̃ vbi ꝓstat ꝙ aio donandi: vt pz ex illo tex. ibi donandi aio passa est ⁊c̃. lz aliqui volẽtes defendere lec. Bar. per illaꝝ. l. dicant ꝙ illa verba nõ sunt verba ptis: sed imperatoris psumpsit ꝙ aio donandi: eo qz adhibuerat ad ptem dotis stipulandã: sed lz sint verba im peratoris fcm̃ referẽtis nõ ꝓbat̃ illud qõ dñt prefati doc. potuit. n. multũ bene fuisse ꝙ mulier aio donandi adhibue rit: eo qz hoc expsit. Et ppea imperator dicit aio donandi. di cere aũt hoc dixerit quasi hoc psumpserit ex adhibitiõe fa cta de pte dotis est diuinare: ⁊ nõ hz rõnez: vt pz ex supius dictis. l. cum maritus. §. fi. s̃. de pac. do. ẽt loquit̃ in dote da ta: ⁊ tñ psumit̃ ibi mulier que adhibuit voluisse donare: lz vt supra dixi scõm glo. ⁊ doc. ille tex. loquit̃ vbi constat de aio donandi ꝓut loquit̃. d. l. ij. Vel fm Raph. cu. ideo ibi psumunt̃ adhibiti in eoꝝ vtilitatez: qz fuerunt adhibiti in casum mortis ipsius mulieris quo casu ⁊ tpe non interest ipsius mulieris ꝙ censeant̃ adhibiti vt eius ministri ⁊ ꝓ curatores: ⁊ ita ẽt posset rñ. ad. d. l. ij. C. de iu. do. vbi ergo simplr̃ sunt adhibiti vel in casum soluti mr̃imonij per mor tem viri vel diuortij nõ psumit̃ donatio: qz interest ipsius mulieris que ẽt suo pacto nõ pot sibi ꝑiudicare: vt in ipsa dote deteriorẽ faciat ꝓdictionẽ suam: vt. l. ij. ⁊. l. de die. cuz legi. seq. §. de pac. do. Et pdicto modo pot rñ. ad. l. cuz pa trem. C. de iu. do. lz in illo tex. nõ mulier adhibuerit ad sti pulanduz: sed pr̃ dans dotem pro filia aliam filiam vel ex neum adhibuit ad stipulandũ dotez in casum soluti matri monij per mortẽ filie. Et. l. seya. loquit̃ in dote data: ⁊ tñ ẽt ibi vr̃ psumi donatio in adhibitis ad stipulanduz. Sed dic ꝙ imo potius ibi dr̃ ⁊ ꝓbat̃ ꝯriuz: ⁊ sic facit ad lec. de qua supra vel illa. l. loquit̃ in duobus casibus certis in vno qñ ꝓstat ꝙ aio nõ donandi mulier adhibuit in alio qñ cõstat ꝙ aio donandi. Et sic remanet illud qõ supra dixi ꝙ iura in hac mã ꝓbantia adhibitos ad stipulandũ: adhibitos vt ministros ⁊ ꝓcuratores loquunt̃ in dote data non in dote ꝓmissa tm̃: ⁊ si qua in dote data ꝓbant ꝙ videant̃ adhibiti aio donandi hñt spãlem aliquã rõnem: quare hoc sit dõm pot ẽt ex alio apparere rõ dr̃ie inter dotẽ datam ⁊ ꝓmissaz tm̃: qz vbi dos est data iura ꝓident de dote restituẽda ipsi uxori: nõ aũt vbi solum fuit ꝓmissa: vt. l. in rebus. C. de iu. do. ⁊. l. vnica. §. exactio. C. de rei vx. actio. ⁊ quasi per to tam illã. l. item ⁊ adhuc ex alio pot apparere dicta rõ dr̃ie qz tunc dantes dotem solent stipulari eam sibi reddi quan do ipsam dant nõ qñ solum ꝓmittunt: vt. l. quotiens. s̃. eo. Sed posset dici ꝙ ꝓut non stipulant̃ dotem sibi reddi nisi dederint: ita nec alijs. nõ. n. video rõnẽ dr̃ie qr̃ potius alijs adhibitis ad stipulandũ cadat dotem non datam reddi q̃ ipsis ꝓmittentibus ⁊ nõ dantibus dotez: ⁊ hoc vr̃ reddere dubiuz hunc intellectũ. Reperio ꝙ datur alius: ⁊ sic quar tus intellectus: ad hanc. l. ꝙ isti adhibiti per mulierez hic erant creditores mulieris: ⁊ sic ex cã delegationis fuerunt adhibiti: ⁊ sic nõ acqsierunt actionẽ mulieri: sed ipsis quez intellectũ dicunt ꝓbari per hunc tex. in fi. dum dicit qn ce teris ẽt creditoribus teneat̃: ⁊ sic psupponit istos adhibi
6 tos ẽt esse creditores mulieris. † Dictio. n. ceteri siue alij est nota similitudinis: vt. l. si fugitiui. C. de ser. fu. br̃ in. c. sedes de rescrip. ⁊ lz aliqui improbantes hunc intellectũ dicant ꝙ tex. dz intelligi ꝙ isti fuerint creditores effecti per stipu lationem: nõ aũt ꝙ antea essent creditores: qz tex. hoc non psupponit. Tñ nõ sufficienter rñdent ad hũc tex. qui psup ponit: vt dixi ꝙ isti essent creditores br̃ditatis ꝙ nõ fuit p stipr̃onẽ: nam per stipr̃onẽ ceperunt̃ esse creditores viri nõ mulieris. vnde itellectus vr̃ satis tollerabilis: nisi dicamus ꝙ huic intellectui nõ applaudet rõ lr̃e de cõpensatione: vt infra dicet̃. Et ex his habes declaratũ hunc tex. ⁊ pncipiũ gl. Et vt hẽas ꝓclusionẽ mãe sic dicas. Qõ aliqñ qs adhi betur ad stipulandũ dotem per mulierẽ aio donãdi: ⁊ hoc cõstat ⁊ iste casus est clarus ⁊ decidit̃ hic fm lec. glo. ⁊ in. d. l. ij. C. de iu. do. ⁊ in. d. l. cum maritus. §. fi. s̃. de pac. do. vnde istis adhibitis debet̃ ipsa dos intellige in casu soluti mr̃imonij per mortem ipsius mulieris: nam ad casum solu ti mr̃imonij per mortez viri nõ extendit̃ ista donatio: vt. d. l. ij. ⁊. l. de die. cum seq. s̃. de pac. do. Aut adhibet̃ quis ad stipulandũ dotem per mulierẽ nõ aio donandi: sed vt man datarius ⁊ ꝓcurator ipsius mulieris: ⁊ hoc ꝓstat: ⁊ iste ca sus sltr̃ est clarus: qz tunc in vtilitatẽ ipsius mulieris est fa cta stipr̃o: ⁊ ad vtilitatẽ suam agi dz ⁊ hz ipsa actionẽ man dati ꝯ illum cui mandauit fm ꝙ hr̃ in. d. l. idemq;. §. si cui. Aliqñ adhibet̃ qs ad stipulandũ dotem per mulierẽ: ⁊ su mus in casu dubij quo aio sit adhibitus per mulierez: ⁊ in dubio censetur adhibitus in vtilitatẽ ipsius mulieris: ⁊ vt eius mandatarius: vt. d. §. si cui. ⁊. d. l. mulier bona. §. fi. ⁊ d. l. cum qs decedens. §. nuptura. ¶ Fallit fm Bar. vbi qs adhibitus est ad stipulandũ ptem dotis ⁊ aliam ptem mu lier est stipulata: qz tunc censet̃ adhibitus aio donandi: vt hac. l. qõ an ꝓcedat supra fuit dcm̃. Item fallit vbi adhibi tus fuit ad stipulandũ in vno casu tm̃: qz sltr̃ psumit̃ aio do nandi: vt. d. l. cum maritus. §. fi. fm eũdem Bar. qõ an ꝓce dat sltr̃ supra fuit tactuz. Item fallit vbi qs fuit adhibitus ad stipulãdũ eo casu quo nõ versat̃ inter esse ipsius mulie ris: vt. d. §. fi. fm ꝙ ipm alio modo intelligit Rapha. cu. ꝯ quez facit. d. l. seya. iuncta glo. in v̂. nõ donatiõis ⁊c̃. Item fallit vbi qs fuit adhibitus ad stipulandũ dotez ꝓmissam ⁊ nõ datam: vt hoc tex. fm alium intellectũ. Itez fallit vbi mulier adhibet creditorẽ suum ad stipulanduz dotem: qz tunc censet̃ adhibere gr̃a delegatois quasi viruz suuz debi torem in dotez velit delegare ipsi creditori suo: ⁊ sic ipsi te netur maritus heres ipsius mulieris ẽt ꝙ nõ receperit do tem: qz censet̃ cõpensasse adeundo br̃ditatẽ: ⁊ sic tenet̃ oi bus creditoribus: vt tex. dicit hic ꝯ illuz tm̃ intellectũ ꝙ isti

essent creditores mulieris q fuerunt adhibiti.facit ista tex. dum reddit rōnem decidendi in v.qm̄ adeundo hr̄ditatē ꝛc̄.nam illud de cōpensatōe nō est necium si ipsi sunt creditores mulieris: sed bene est necium si sunt creditores viri: vt supra fuit declaratū.Et vide hic Pau.de ca.sup tex.de clarante:an aliquo respectu isti dici possint creditores hereditarij:ꝛ an ꝓueniant maritū tanq̄ bēdem vel vt maritum:ꝛ an si nō adhibitos posset ipm cōuēire:ꝛ an si faceret inuentariuz maritus in terminis huius.l.fibi ꝓdesset ꝓtra istos adhibitos qō tangit etiam Bal. ꝛ dicē sup glo. pe.

7 ¶ †An antē in casib⁹ in qbus p̄sumit donatio: p̄sumat̄ donatio intervivos vel cā mortis.tangit glo.j.in fi.Que glo. bz tres ptes.Jn.j.oppo.de.d.l.mulier bone.§.fi.ꝛ rñ.vtsupra est dcm̄ q istē tex.bz intelligi vbi ꝓstat de aio donandi ꝓriuz bz intelligi:vbi simplr fuit qs adhibitus ad stipulandum cuz auarissimum fit genus mulierū:vt.l.si stipulata.s̄.de do.inter vi.ꝛ vxo.hr̄ in.l.sed si ego.s̄.aduellea.ꝛ qlibet p̄sumit auarus ꝛ nō donare:vt.l.cum de indebito.s̄.de ꝓba. vnde si in casu isto nō fuissent adhibiti aio donādi: sed simplr nō possent agere ꝑ maritū:imo ipsi tenerent actione mandati per.d. §.si cui.ꝛ ideo fieret cōpensatio inter eos actiōis ad actionem cuz ls stipulatores bēant actionē ꝑ maritū ꝓmittentē ipse bz actionē mandati ꝑ ipsos:qz est heres ipsius mulieris cui ipsi mandatarij tenebant:ꝛ hec prima pars huius glo.durat vsq̄ ad v.nisi rō non sanguinis ꝛc̄.Ubi est scōa pars in qua scōa pte glo.ponit casus fallētie a regula quā tradidit in ꝓma pte q qlibet p̄sumit auarus:ꝛ sic nō p̄sumit donare:ꝛ hec scōa pars durat vsq̄ ibi:ꝛ ita hr̄et locū actio mandati vsq̄ ad v.si vero ꝛc̄.vbi est tertia pars glo. ꝛ glo.in illis verbis:ꝛ ita locum hr̄et actio mandati ꝛc̄. vult dicere q vbi simplr fuissent adhibiti locuz hr̄et actio mandati qō supra declarau.Jn.d.aūt tertia pte que vt dicit incipit ibi:si vero ꝛc̄.glo.tacite querit eo casu quo adhibiti ad stipulandū p̄sumunt aio donandi adhibiti:an p̄sumat facta donatio inter vivos vel cā mortis.Et hanc tertiam ptem intendo prius declarare q̄ scōam:put facit ēt Bar.in hac ergo tertia pte glo.ꝓcludit q vbi aio donandi adhibiti ad stipulandum dotem p̄sumit donatio cā mortis:alle.d.§.nuptura.vbi tex.vr̄velle q nullo modo ibi mulier voluit donare:ꝛ ibi etiam glo.ꝛ dcm̄ fuit supra alleg. ēt.l.seya.s̄.de do.ple.vbi vide per glo.fi.ꝛ subdit gl.q hic ēt sic pōt intelligi q fuerit facta donatio cā mortis:ꝛ ideo talis donatio posset renocari:vt.d.l.ij.C.de in.do.vbi etiā vide glo.ꝛ ista opio quā ponit hic glo.fuit Azo.ꝛm Bar.

8 qué exp̄ssius tangit etiā glo.in.d.l.cū maritus.§.fi.† Sed nec ad.l.istam.nec ad.l.ꝓriuz bene dicit qz donatio causa mortis pōt defalcari:vt.l.in donatōibus.C.ad.l.fal.ꝛ.l.j. §.si qs ex mortis.J.quoz lega.sed hic dr̄ q heres tenetur vltra vires hr̄ditarias istis adhibitis ad stipulandū:ergo nō fuit ipsis donatū cā mortis:qz nō solū q teneret vltra vires hr̄ditarias:imo posset defalcare donationē ad.l.seya.ipse rñ.q ibi fuit facta mentio mortis:ideo p̄sumit donatio cā mortis:ꝛ ita volunt glo.in.d.l.seya. Et rñ.ad.d. §.fi.l.cuz maritus.vbi est facta mentio mortis:ꝛ tñ est donatio inter vivos qō ꝓz:qz nō pōt infringi nec aliquo modo diminui:dicit.n.q ibi ita fuit actū vel q ibi iteruēit duplex actus:ex quo p̄sumit donatio iter vivos.Primus.n. actus fuit pactuz ipsius mulieris de reddenda dote fratri suo.Scōs actus fuit stipō ipsiusmet fratris:hoc tñ Bar. dicit dubitando ꝛ reassumit mām p viaz distinc.ꝛ ad illud qō dicit Bar.de actu reiterato.facit.l.si mulier.la.ij.C.ad

9 vellea. † Bñi pro intelligentia huius glo.ꝛ dictoꝝ Bar. duo sunt vidēda.Primū est an iste tex.intelligi possit ⁊ debeat de donatione cā mortis.Scōm est an ꝛ qñ p̄sumat facta donatio cā mortis.Circa ꝑmuz vidistis opi.glo.hic:ꝛ opi.Bar.fibi ꝓriam q vult q iste tex.nec debeat nec possit intelligi de donatione cā mortis pp illud qō dicit de falcidia:ꝛ cum Bar.quo ad hoc cōiter transeunt doc.Sed tu aduerte qz imo iste tex.pōt intelligi de donatōe cā mortis: nec ob.illud de defalcatione qz ipse maritus nō ꝓuenit ex stipone vt heres:sed tanq̄ ꝓmissor:vt supra ēt tetigi:si ergo ipse ꝓueniret vt heres mulieris donantis caderet illud de detractione falcidie:non.n.iura loquētia in mā suadent hoc casu hr̄e locū detractionē falcidie:ꝛ ls quo ad istos stipulatores ipsi marito ꝓfit beneficiuz inuentarij vt sentit glo.pe.sup qua videbimus tñ nō est arguendū ad falcidiā vt ipsaz ab istis detrahere possit cū in falcidia tractet de lucro captando in inuentario de dāno euitando. vnde non est inferendū de vno ad aliud: vt.l.fi.§.licentiam.C.de iu. deli.cuz si.Preterea vbi ꝓficiunt inuentariū nō sunt ꝓfuse actōes quas cedendo liberant qō nō cadit adhita hr̄ditate sine inuētario put erat hoc iure:ꝛ sic adhita hr̄ditate tenent quo ad effectū solide exactiōis ēt ad ista ls donata cā mortis ab ipsa muliere:qz ab ipso viro non fuerunt donata cā mortis.Et q plus est vr̄ q iste tex.nō possit intelligi nisi in donatione cā mortis:tenendo opi.q vbi est facta mentio mortis sit donatio cā mortis:de quo prime dicē: nam hic fuit facta mentio mortis:qz fuit stipulata dos per adhibitos distracto mr̄imonio:qō nō pōt intelligi nisi per mortem mulieris:cum in alium casum nō valeat cōuentio ne ipsa mulier remaneat in dotata:vt supra dixi:alle.l.ij.ꝛ .l.de die.cum seq.s̄.de pac.do.facit.l.q̄nis.C.de pac.quē.ꝛ.l.cum pater.§.pater certaz.de le.ij.nisi intervenientibus liberis:qz tunc ēt in casu diuortij pōt sibi p̄dicare:vt.d. .l.ij.s̄.de pac.do.vbi per glo.ꝛ in.d.l.j.J.de do.p̄leg.in p̄n. ꝛ cum dicta stipō nō possit intelligi vt sortiat̄ effectuz:nisi in casuz mortis ipsius mulieris pōt dici de eius morte specialiter facta mentio.ar.l.noiatim.J.de li.ꝛ po.nam vbi nomen gñis nō pōt nisi ad vnū referri ille vnus:ls subnoie generis dr̄ noiatim exp̄ssus.Et hoc forte sensit gl.nr̄a hic volens q p̄sumat̄ donatio cā mortis:qz erat facta mētio mortis:que si hoc modo intelligat̄ nō ꝓriat̄ alijs glo.J.pri.allegandis. Et ex his apparet q minime bene loquutus fuit do.Alex.in qnta limitatiōe quā dat ad glo.nr̄az in hoc fi. inquārū ponderat q hic sit donatio inter vivos nō cā mortis:nō obstāte q sit facta mentio mortis in genere qō ipse reputat no.nam imo de morte pōt dici spāliter facta mētio. Et ppea pōt dici q hic fuerit donatio cā mortis:que non fuit renocata:eo qz mulier donans virū heredem instituerit:vt hic ad fi.dn̄t Ange.ꝛ Pau.de ca.sed bene renocata fuisset si alio instituto viro fuisset legata liberatio scōm Pau.de ca.alle.d.l.cū qs decedens.§.nuptura.de leg.iij.

10 ¶ †Circa scōm an ꝛ qñ p̄sumit donatio cā mortis.gl.hic allegat̄ cōiter perscribentes q semp in dubio p̄sumit donatio cā mortis:ēt si nō sit facta mentio mortis cuz qua vr̄ ꝓcordare glo.fi.in.d.l.seya.de do.ple. Sed glo.huic ꝓria est in.l.fi.C.de do.cau.mor.que vult q imo in dubio p̄sumat̄ donatio inter vivos:ꝛ hoc ēt vult glo.in v.stipulatū. in.d.l.seya.que pōderat q ibi p̄sumit donatio cā mortis: qz est facta mentio mortis:vbi ergo non est facta mentio mortis:in dubio p̄sumit donatio inter vivos:sed intelligēdo glo.put ego intelleri ipsa glo.nō ꝓriat̄ alijs gl.imo cuz ipsis ꝓcordat que glo.hoc modo sunt intelligende:vt vbi facta est donatio sine mentione mortis p̄sumat̄ donatio inter vivos:ꝛ ita intelligat̄ glo.d.l.fi.vbivero est in donatione facta mentio mortis:ꝛ tūc p̄sumat̄ donatio cā mortis: que nō p̄sumit facta:eo qz donās sit infirmus:nisi sit facta mētio mortis(vt p̄dixi)vt est tex.valde no.in.l.seya.§.fi.J. de do.cau.mor.ꝛ hoc qō debeat distingui:an sit facta mentio mortis necne:ls Bar.hic:ꝛ idem barto.ꝛ in.l.fi.C.de pac.declarando glo.sup v.accōmodauerit. in fi.que dicit

11 de donatione oium bonoꝝ facta post mortez.¶ †Ubi aūt facta mentione mortis esset dcm̄ q nō posset renocari donatio eēt inter vivos p.l.vbi ita donat.J.ō do.cau.mor.natura.n.donatiōis cā mortis est q possit renocari:vt.l.non dois.s̄.si cer.pe.ꝛ insti.de dona.§.j.ꝛ hoc q vbi est actuz de irrenocabilitate sit donatio inter vivos:ls mortis mentio facta fit:ls Bal.hic.Qui vbi facta est mētio mortis in donatione:nō ls:ita simplr q sit donatio cā mortis:put tenet Bar.post gl.Sed post Pet.de bellapti.distinguit:an de morte sit facta mentio vt mors sit occasio donatōis:ꝛ pce

dit glo.

dit glo. Aut vt sit taxatio tpis: ⁊ tūc minime: ſz est donatio inter viuos ⁊ de morte vī fieri mētio vt sit occasio donationis qñ qs iturus vltra mare timens de morte donat post mortē: vbi aūt qs simplr donat post mortē ⁊ mors vī eē taxatio tpis. Et ꝓpterea nō est dona. cā mor. ad qō facit. l. cū marit⁹. ꝟz Bal. Ş. fi. S. ō pac. dota. vbi est facta mētio mortiſ ⁊ tñ nō est donatio cā mortis: quasi ibi sit fcā mētio mortis vt sit taxatio tpis ipſius donatiōis: ⁊ cū distin. Ꝑde. vī trāsire Ang. ℔ ſz dicat ꝙ cōiter doc. trāseūt cū illa distin. an i donatiōe sit fcā mentio mortis necne: nō alr distinguendo: an mors sit occasio vl sit taxatio tpis qñ bēat incipe ipa donatio: boc. n. cognitiōe difficile eē vīt ⁊ Imo. ℔ ⁊ Ꝑau. ō ca. adberēt opi. gl. simplr an sit fcā mētio mortis necne p. d. l. seya. de do. ple. iūcta. d. l. seya. S. ō do. cā mor. Et ad. d. l. cū maritus. Ş. fi. rñ. ꝙ ꝓstabat ibi de aio donādi inter viuos ꝓ ut ēt ꝛz gl. ⁊ expſſe Imo. improbat rñ. Bar. ad. d. l. qr scōs actus ibi. vz. stipłonis ffis vī tēdere ⁊ tēdit ad executionē pri mi: iō nō ꝺz inducere donationē quā nō inducit ꝑmus. ar. cle. ꝑ me. ō ꝑbē. vbi cła adiecta circa executionē gře nō ampliat ipaz gřaz. facit regula accessoriū. de re. iur. li. vj. Adducit ēt Imo. ꝯ Bar. qr qñ duo sūt quoꝝ neutrū de per se aliqd opaī nec simul iūcta id opanť. l. spadonē. Ş. qui iura multa. ſ. ō excu. tu. l. j. C. q. nu. tu. Ra. ēt ⁊ Ro. trāseūt cū pd. distin. an fit fcā mētio mortis necne. rñdētes ad. d. l. cū maritus. Ş. fi. ꝙ ibi fuit fcā donatio sub cōmemoratiōe mortis ꝓiūcte psone: iō psumiť dōatio inter viuos fauore ipsi⁹ ꝓiūctiōis: ⁊ ad ℔ ēt allegāt. l. ij. C. ō in. do. Quā rñ. improbat ℔ do. Alexā. qr ꝟz ℔ ꝙcurrerēt i illo. Ş. fi. duo spālia ꝯ. l. j. C. de do. ꝑmiſ. Unū ꝙ psumereť qs dōare ꝯ. l. cū de idebito. ō ꝑ ba. Aliud ꝙ ſz fieret mētio mortis psumereť dōatio inter viuos ꝯ. d. l. seya. de do. ple. Sz ℔ ꝑt de facili tolli intelligēdo illū ter. put cōiter itelligiť ꝙ ibi ꝓstabat ꝙ volebat dōare: vñ in ℔ nō est spāle: ſz solū in ℔ est spāle ꝙ ꝓstito ꝙ velit dōare: ſz sit fcā mētio mortis psumiť inter viuos fauore cōiūctiōis psone. Aliud ēt qō ꝑfactus doc. adducit ꝯ Ra. ⁊ Ro. nō multū facit qr ſz vbi sit mētio mortis ꝑpria dōatio nō resultat: dicam⁹ ꝙ fallit rōe ꝓiūctiōis. Et rō. l. si cū aux. de solu. ꝙ vbi ꝑt capi alia ꝓiectura nō ꝺz capi ꝓiectura donatiōis ēt nō facit qr vt dixi sumus i cāu in q̄ ꝓstat ō aio donādi: ſz circa interꝑtrādū q̄lis dōatio sit opaī ipsa ꝓiūctio. Repio adhuc alijs modis rñ. ad illū ter. d. Ş. fi. ꝙ ibi est donatio cā mortis nec reuocaī p legatū de q̄ ibi qr nō est legata dos q̄ est qd vniuersale: vt p Bar. S. in rubr. di. xi. S. in hac. l. ſz est legatū qd particulare sive alr de particularib⁹ est dispositū: ⁊ ex ℔ dñt isti no. eē ꝙ si donaī cā mortis grex peculiū bīditas vel aliud vniuersale: ſz legenť vel alr alienent alique res particulares ipsius vniuersi nō est revocata donatio cā mortis ēt respectu dictaꝝ particularium rez ſz ꝯ būc intellectū facit regula gñi per spēm. de re. iu. li. vj. ⁊ l. vxorē. Ş. felicissimo. de le. iij. ex qbus vī inferri ꝙ imo respectu illoꝝ ptⁱculariū sit fcā revocatio donatōis cui⁹ ꝯriū dī in illo. Ş. fi. Alij rñ. alr ad. d. Ş. fi. d. l. cū maritus. Dicēteſ ꝙ cū donatio cā mortis q̄ ad modū in eūdi sapiat nāz ꝯct⁹ qō patet qr nō pōt fieri citra partiū pñtiā: imo de isto iure reqrebat stipłonē: vt. l. inter mortis. ſ. ō dona. cā mor. ſz ho die possit fieri nudo pacto: vt p gl. no. in. d. l. ij. C. de iu. do. ⁊ in. l. cū pr̄. Ş. meuio. de le. ij. bī p Ang. ⁊ doc. in. l. cū ex cā ſ. de re in. ⁊ ꝙ dōatio cā mortis q̄ ad modū in eūdi sapiat nāz ꝯctuū: bī in. l. tam is. Ş. j. ſ. de do. cā mor. ⁊ in. l. ij. ſ. ō le. j. vbi p doc. in qbus differat dona. cā mor. a legato. ⁊ p gl. in ver. fere. insti. de dona. Ş. j. cū ergo in ꝯbēdo dōatio reqrat pñtiā partis: ita in distrahēdo ipaz dōationē reqraī pñtia partis: cū eiusdē nāe eē debeat distract⁹ cui⁹ est ꝯctus: vt. l. ab emptiōe. S. de pac. cū si. cū ergo in. d. Ş. fi. nō fuerit pñtia partis in disponēdo de ipsis rebus dotalib⁹ nō mirū ꝙ nō fuerit revocata dōatio cā mor. fcā de ipa dote. Quod dcm̄ no. ⁊ tene mēti ꝑpetuo qr ex ipo bēs singulare limitatiōes ad iura dicētia ꝙ pnia donātis cā mor. pōt revocari dōatio vt ꝓcedāt interueniēte pñtia ptis cui dōatū fuit alr nō.

12 †Et ex boc ꝑt inferri ꝙ ꝑ cła solita apponi in fi. testi cassans ⁊ annulāns oē aliud testm̄ ⁊ vltimā voluntatē nō revo

catur dona. can. mor. cū quo ad eius distractionē egparet ꝯctibus: vt ꝓz ex ꝓdictis. Sz hoc mihi nullo mō placet qr iura simplr dñt ꝙ pnia donātis talis dōatio revocari pōt vt. d. Ş. j. insti. ō do. ſz attēta. d. rōne facta p. d. l. ab emptōe. regreret nō solū pñtia partis donātis: ſz ēt eius ꝓsensus cū ⁊ ꝓsensus partis regraī in ꝯbēdo ⁊ faciēdo talē donatōes ⁊ dicas ergo ꝙ quātū ad dissolutionē sive revocationes ipsa dona. cā mor. sapit nām vltima ꝛ volūtatū q̄ plibito possūt sine alicuius ꝓsensu revocari vsq̄ ad mortē: vt. l. iij. ſ. ō adi. lega. Et ꝓpterea vī ꝙ imo ipsa dōatio cā mor. revocēť per illaz cłaz solitaz apponi in fi. testi cassans ⁊ c. ⁊ hoc vī satis eē de intētione doc. in. d. l. ij. de leg. j. dū discutiunt an pnia donātis revocet donatio cā mortis donāte decedente sine hīde: ⁊ volūt aliq ꝙ nō p. l. j. iūcta glo. S. q sine ma. ad li. pue. ergo vb ℔ nō est ꝙ donās decesserit sine hīde indi. re

a uocaī p ei⁹ pniaz ipsa donatio. ⁴ Baī adhuc alia rñ. ad. d. Ş. fi. d. l. cū maritus. quā dat ibi gl. ꝙ ibi est dona. cā mor. ⁊ potuit expſſe revocari: ſz tacite p dispōnez rez donataꝝ nō: ⁊ ita ꝓcedat ille ter. ⁊ ad hoc bñ cōfert ter. in. l. vxori sue. S. ō dona. inter vi. ⁊ vxo. nō violādo illū ter. put violat ibi glo. vel ēt si intelligaī put ipm intelligit glo. adhuc facit ꝓ ista opi. quasi sit spāle fauore libertatis vt absq̄ expſſa revocatiōe p institōnez libertatez ipsius serui donati indu catur revocatio ipsius donatiōis cā mortis. Et ex boc seq tur no. differentia inter legatū ⁊ donationē cā mortis. legatū. n. tacite intelligiť revocatū p alienationē sequentem alteri volūtarie factaz: vt. l. rēz legata. ſ. de adi. lega. Secus aūt est in ipsa donatōe cā mortis: vt in. d. Ş. fi. ꝑm būc intellectū: ⁊ sic nō ita de facili revocatur donatio cā mortis ꝓut legatū ad qō facit qr ipsa donatio cā mortis in multis sapit nām ꝯctuum q ꝯctus sunt irrevocabiles: vt. l. sicut. C. ō actio. ⁊ obli. intellige nisi partibus consentientibus: vnde licet a ꝓtractibus banc irrevocabilitatē non assumpserint tñ duriorem revocationē q̄ꝫ legata assūpserunt. Et ꝓpter boc dicūt quidaz fuisse ꝓsultū: ꝙ ſz legata revocenť ꝓpter superueniēte inimicitiaz: vt. l. iij. in fi. ſ. de adi. leg. nō sic ipa donatio cā mortis nisi ex inimicitia sequaī indignitas donatarij per ea que bñr in. l. si ab hostibus. Ş. fi. S. e. ⁊ l. fi. C. de revo. do. Sz ꝯ ꝓdictaz so. facit qr taciti ⁊ expressi idē est iudiciū. l. cū qd. S. si cer. pe. cū si. Item ꝯ ꝓdi. sol. facit. l. cū ℔ statuo. Ş. si maritus. ⁊ Ş. quasdaz. S. de dona. inter vi. ⁊ vxo. vbi dōatio inter virꝝ ⁊ vxo. q̄ morte ꝓfirmaī: vt. l. dōatōes. C. ō do. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ in ꝓn. d. l. cū ℔ stat⁹. p tacitā pniaz: puta si ō illa re in aliū disponat donās. Sz pōt rñ. ꝙ in terminis ꝓdictis nō valuit dōatio a ꝓncipio: ſz in termis nr̄is sic: vñ nō mirꝝ ꝙ difficilius revocēť illud qō habuit effectū q̄ꝫ illud qō non valuit in dicto. n. casu magis videť impediri confirmatio actus q̄ꝫ inducī revocatio actus ⁊ facilius impeditur fiendum q̄ꝫ revocetur iam factum: vt. l. patre furioso. S. de his qui sant sui vel alie. iur. ⁊ C. ad apostolicaz. de regula. cum si. non potest tamen negari quin solutio sit dubia ⁊ ꝯ. d. l. seya. S. de do. prele. vbi non fuit facta expſſa revocatio donatōis cā mor. ⁊ nō in merito Bar. dixit illō ꝯrium. de quo in. d. Ş. fi. d. l. cū maritus eē difficile. Et vide Bal. in. d. l. ij. C. ō in. do. qui refert Ꝑde. de bellap. voluisse illud qō rettuli. S. velle. Ra. ⁊ Ro. ꝙ rōne sanguinis ⁊ cōiunctionis ꝓsumatur vberior donatio: ⁊ sic inter viuos: ſz sit facta mentio mortis: ⁊ ita ꝓcedat. d. l. ij. ⁊ d. Ş. fi. d. l. cū maritus. facit. l. aurelius. Ş. ticius testō. ſ. ō li. leg. cū alijs

13 alle. per Bal. in. d. l. ij. †Et aduerte cum diligentia qr reperio aliquos declarantes dictum Bal. ⁊ Ang. post Ꝑde. ō bellaper. dū faciunt dr̄iam an fiat mētio de morte eo qr sit occasio dōatōis vl qr sit terminus dōatōis. hoc mō vt tūc dicaī eē occasio donatōis morte: de qua bī mētio qñ iuxta ⁘ dispositiuuz est facta mētio mortis. ⁘ bigr̄a. dono post mortē meā. Secus si insta ⁘ buz executiuum. ⁘ bigr̄a. dono tali cui donata volo dari vel ꝑstari post mortē meam: naz tunc videť bita mētio de morte vt sit taxatio sive ꝑfixio termini qñ bēat bī effectū: ⁊ ad hoc optime facit. d. Ş. fi. d. l. cum maritus. nam ibi iuxta verbum redderetur bita fuit mentio mortis: ⁊ sic dicto casu est donatio inter viuos

nec huic ꝓsideratiõi obstat tex.in.l.mortis cã donatio ꝓsti tui ꝑt.ff.de dõa.cã mor.ibi duz in fi.dicit.f.post mortẽ ꝓmis sozis incipiat exactio:ná ibi ꝓstabat ꝙ erat dõatio cã mor tis.Et ppea nõ refert ꝙ iuxta vbũ executiuuz sit fcã mẽtio mortis vl dicas ꝙ illa fuit vba. ff.ꝓ.ꝛ lz i rei vitate ista nõ fuerit itẽtio Bal.ꝛ Ang.tñ ẽ no.ꝓsideratio.ff.ocã ꝛ vera ꝓ q̃ facit qõ dicit ꝟ do.Alex.in.vg.fallẽ.referẽdo Bal.i addi. ad spe.i ti.ꝟ istru.editio.fac.l.qdã testõ.ff.ꝟ le.j.facit qõ aka ꝟ ꝓ bal.i.l.si cui leget.ff.ꝟ le.j.i v.q̃rto op.ꝛc.Ex pdcis igit bẽs ꝙ vbi sit dõatio ꝛ dubitat. An sit dõatio cã mortis vl inter viuos distinguit.An sit fcã mẽtio mortis in donatiõe necne:si.n.nõ ẽ fcã mẽtio mortis ẽ dõatio inter viuos ẽt ꝙ donãs sit i articulo mortiꝭ vt ẽ tex.no.i.d.l.seya.ff.fi.ff.ꝟ do. cã mor.Que tñ limitat Ro.ꝟ nisi i.d.cãu sit fcã dõatio ꝓiu gi qz ꝓsumet cã mortis:nõ aũt iter viuos q̃ dõatio ẽ ꝓhibi ta inter ꝓinges:vt.ff.ẽ ocm̃.alle.tex.in.l.apꝟ celsuz.ff.iul.de do.excep.q tex.optie facit ꝓ ipo Ro.nõ violãdo ipz put fa cit gl.ꝙ ibi fuerit fcã mẽtio mortis:ꝛ sic ꝙ ille tex.itelliget ꝟz.l.seya.ꝟ do.ꝓle.ne ꝓriet illi.l.seya.ff.ꝟ do.cã mor.sz intel ligẽdo put itelligit Ro.nõ ꝓriaret ꝑ quẽ tñ facit qz attẽta pdcã rõe in oi cãu dõatio fcã inter ꝓinges ꝟberet iterꝓtа ri cã mortis:ad ꝟ vt cẽseret fcã in cãu pmisso qõ eẽt ꝟstruẽ
14 mille iura:ꝛ ppea tuti9 vl eẽ tenẽ dictũ gl.in.d.ff.iul.†Ubi aũt in dõatiõe ẽ fcã mẽtio mortis:ꝛ tũc ꝓsumit donatio cã mortis.Qꝟ tñ limita vbi interuẽit act9 gemiatio in ipa do natõe qz ꝓsumit dõatio iter viuos ẽt ꝙ sit fcã mẽtio mõtis ꝟz bar.ꝟ ita intelligẽtẽ.d.l.cũ marit9.ff.fi.qõ tñ an ꝑcedat
15 .ff.fuit discussuz.†Jtẽ ꝛ scꝟo limita rõne ꝓiũctõis siue ꝓsan guinitatis qz tali rõne dõatio in q̃ ẽ fcã mẽtio mortis ꝓsũit inter viuos ꝟz ꝟde.ꝛ Bal.i.d.l.ij.C.ꝟ iu.do.ꝛ Ra.ꝛ Ro. ꝟ ꝟ mõ loq̃t.d.l.ij.C.ꝟ iu.do.ꝛ.d.ff.fi.d.l.cũ marit9.ꝛꝟ ꝟ filr.ff.dictũ fuit.†Jtẽ ꝛ tertio limita nisi ꝟ morte ẽ bita mẽ tio:iuxta vbũ executiuũ ipsi9 dõatiõis:ꝛ ita vt.ff.dixi vltra alios ꝑt alio mõ intelligi.d.ff.fi.nullus.n.ꝓderat ꝙ iuxta vbũ executiuũ ibi mõtiꝭ mẽtio bita fuerit.Jtẽ ꝛ q̃rto limita ꝟm do.Alex.ꝟ vbi mortiꝭ in gñe fcã est mẽtio:vt in tex.nr̃o
16 ꝭz ꝟ ocm̃.ff.reprobaui.†Jtẽ ꝛ qnto limita ꝟz Bal.no.ꝛ fin. in.l.ꝓ hr̃ditariꝭ.in fi.C.de hr̃di.actio.vbi disp̃ sub cõme moratiõe mortis nõ est soli9 disponẽtis:ꝭz alteri9 cũ eo ꝓcur rentis in dispõne cui9 interest vt act9 nõ reuocet:tũc.n.non poterit reuocari:ꝛ sic cẽsebit dõatio inter viuos cuius rei exẽplũ ipe subiecit ꝛ refert do.Alex.in.iij.fallẽ.ipm tñ ipzo bãs p.d.l.seya.de do.ꝓle.ꝛ ꝑ ipm Bal.facit qz nõ vl posse adaptari ꝙ dõatio cã mortis sit dispõ soli9 donatis cũ req rat pñtiaz dõatariꝭ:ꝛ isto iure stipꝟonẽ ꝛ hodie salte pactũ nudũ:vñ semp dabit ꝓcursus alterius cui9 interest reuoca-
17 tionẽ nõ fieri.†Jtẽ ꝛ vj.limita ꝟz Bar.no.in.l.nã ꝛ si cum moriar.in fi.ff.ꝟ ꝓdi.inde.vbi ꝑcedit aliq̃ cã ꝓmissiõis.Ex q̃ colligit ꝙ postea ꝓmissuz post mortẽ nõ est ꝓmissuz i vim dõatis cã mortis:lz ĝ dicto cãu fiat mẽtio mortis nõ ẽ do natio cã mortiꝭ:ita itelligit ipe illã.l.in q̃ impedit repetitio soluti ꝓmissi cũ moriar.ꝛ.l.j.C.vt actio.ab hr̃di.ꝛ ꝑ hr̃.ꝛ
18 .l.hr̃ditariũ.ff.ꝟ do.auc.in.pos.ꝛ.l.fi.C.ꝟ ꝓhẽ.ꝛ có.sti.†Jtẽ ꝛ.vij.limita vbi i actu nõ iteruenerũt qnqz testes ꝭz paucio res:tũc.n.lz sit fcã mẽtio mõtis nõ ꝓsũet dõatio cã mortiꝭ q̃ nõ valet cũ miori nũero qnqz testiũ:vt.l.fi.ff.fi.C.ꝟ codicil. ꝛ.l.fi.C.ꝟ do.cã mor.ꝓsumet ĝ dõatio iter viuos vt act9 ma gis valeat q̃ ꝑeat sicut decet:vt i.c.abbatẽ.f.fil.de v.si.l.q̃ tiẽs.ff.ꝟ v.ob.ꝛ ita tz ꝟ do.Alex.q alle.no.ꝑ Ly.i.l.lz.C.de pac.ꝛ in.l.hac ꝓsultissima.ff.ꝓ nũcupationẽ.C.ꝟ te.† Ultio limita nisi i dõatõe in q̃ ẽ fcã mẽtio mõtis actũ fuerit ꝙ nõ
a possit reuocari p.d.l.vbi ita donat.ff.ꝟ do.cã mor.*†Jdẽ di
19 cas si ꝑ ꝑte dõatariꝭ ẽ fcã mẽtio hr̃dũ:puta ẽ dõatũ alicui ꝛ hr̃dib9 suis:ista.n.iudicat dõatio inter viuos ẽt ꝙ sit fcã mẽtio mortis:ita no.dicit Bal.i.d.l.ij.C.de iu.do.nã de nã dõatiõis cã mortis nõ ẽ trãsmitti ad hr̃des ꝑdecedẽte dõa
b tario:vt i.d.l.nõ ois.ff.si cer.pe.ꝛ ista ꝑt eẽ nona limitatio9
20 †Quid aũt si in instr̃o in q̃ ẽ donatũ post mortẽ est adiecta cla ꝙ donãs ꝓmisit ois hr̃e grata rata ꝛ firma:ꝛ ꝓmisit nõ ꝟuenire an inducat dõatio inter viuos ꝓp dicta vba:vt.ff. subiecta:lz mortis mẽtio fcã fuerit:ꝛ lz Bal.arguat ꝙ sic ꝓ

a Mor.Circa qõ dictũ ꝛ limitationẽ vide no.limitationẽ Pau.de cast.

b Limitatio Et vide ad ꝑdicta ꝛ q̃.j.sequũtur do.frã.de are.i ꝓs.lxxiij. ꝛ doc.in.l.non ois.ff.si cer.pe. in ꝓs.cj.incip. notãdũ qõ refert ꝛ seqt alex. in.l.stipto. hoc mõ ꝓcepta.col. rũ.in v. subdit ſb Pau.ꝛc.

d.l.vbi ita donat.in.l.cũ qs.ff.ꝟ ꝓdi.ob cãz.tñ postea vl de termiare ꝑriũ qz dcã vba debẽt intelligi ꝟz nãz ꝑct9:vt ibi ꝓ ipm.cũ quo ꝟ trãsit do.Alex.reputãs ꝟ no.dignũ.ꝛ alle. idẽ velle Ang.in ꝓs.suo incip.dña antonia ꝟ florẽtia ꝛc.ꝛ est mihi nũero.cclij.Sz tu cogita qd tũc illa vba opãt si ꝑt ex pñia talis dõatio renocari:ꝛ vide Pau.ꝟ ca.i ꝓs.mihi
21 nũero.xcix.qꝟ incip.in ista dõatõe fuit actũ ꝛc.†Jtẽ adde aliã limitationẽ ꝙ vbi i dõatiõe ẽ fcã reseruatio vsufruct9 iuxta.l.qsqs.C.ꝟ do.lz sit fcã mẽtio mortis cẽseret dõatio iter viuos respectu ꝑpetatis frustra.n.fieret reseruatio vsufru ctus in vita si vellet rẽ ẽt respectu ꝑpetatis dõare p9 mortẽ ita ꝓsulẽdo tenuit pe.ꝟ pusio i.vj.li.suoꝝ ꝓsilioꝝ char.lxxij. put vidi relatũ p do.Pe.de eubal.ei9 nepotẽ interserẽtez ꝓs.dicti sui aui in q̃dã subscriptõe fcã ad ꝓs.dñi Pe.phi. coz.ꝛ dñi Bal.ꝟ bar.apꝟ camerenũ:ꝛ ꝟ firmat ẽt ꝑfac.do. Bal.ꝑ mlta i sua subscriptõe ꝛ ꝟ vult ẽt do.Alexan.in ꝓs.
22 suo.xiij.in ꝑ vol.† Nũc redeo ad scꝟaz ptẽ gl.q̃ incipit ibi nisi rõne sanguinis ꝛc.In q̃ vt dixi ipa gl.ponit fallẽtias a regula data i.j.pte ꝙ nõ ꝓsumit dõatio ꝙ fallit.d.regula. Prio rõne sanguis.Scꝟo rõe tpis.Tertio rõne dõatõis vicissim facte.Et ad ꝑmã fallẽ.alle.l.ꝑcula.ff.ꝟ pba. ꝛ.l.si ꝟuus cõis.ꝟ do.inter vi.ꝛ vxo.ꝛ sikr.d.iura alle.ad.ij.fallẽ. Circa fallẽtiã ꝟ tpe ꝙ ex ei9 lapsu dõatio ꝓsumat adde ꝙ ꝓt.fal.nõ ꝓbat ex illa.l.ꝑcula.ibi.n.vltra tpis lapsuz iter uenit sepi9 reuisa ꝛ calculata rõ.Jtẽ fr̃nitas ꝛ ita ꝑderat illũ tex.ꝙ ꝑdicta interuenerit gl.i.l.libertis q̃s.ff.j.ff.ꝟ ali.ꝛ ci.leg.ꝛ sic vbi ꝑdicta tria nõ ocurrũt nõ vl ꝓbari ex illa.l. ꝙ ꝓsumat dõatio vel saltẽ si nõ interuẽiat illꝟ qõ rõ sepius reuisa fuerit ꝛ calculata ꝛ nũq̃ bita mẽtio de ꝟbito qõ mõ petit:ꝟ.n.in rñsiõe ꝛ ocisiõe vl ꝑderare.ff.ꝓ.i.d.l.ꝑcula. ꝓ quã ꝟz Jmo.de iure dici possz ꝙ sola sepi9 reuisa ꝛ calcu lata rõ ꝛ nõ bita mẽtio ꝛ rõ de debito ꝓsumi faciat dõatio nẽ:ꝭz i practica ipe vl residẽ ꝙ trib9 ocurrẽtib9 ꝟ qb9 fit mẽ rio i.d.l.ꝓsumat dõatio.sequutus gl.quã reputat no.i.d.l. libertis q̃s.cũ q̃ trãsit ibi Bar.ꝛ ẽt ꝟ ꝓcludẽs ꝙ solus cur sus tpis nõ inducit ꝓsũptionẽ liberatiõis siue remissiõis:ꝛ sic dõatiõis p.d.l.libertis q̃s.nisi esset tãtus q sufficeret ad ꝓscriptõez vl nisi eẽmus in debito odiosi lucri:vt.l.cũ post. in ꝑn.ff.ꝟ iu.do.vbi ex diuturnitate tpiꝭ marit9 cẽseret remisse uxori dotẽ quã in penã vxoris diuertẽtis culpa sua ꝓseq ꝟbebat:ꝛ ꝛ ꝛ agẽs exceptõe repellit.ꝛ.l.cũ qdã.ff.j.ff.ꝟ vsu. alle.ẽt.l.vsuras.C.ꝟ vsu.q̃ nõ fac:ꝛ vide bar.i.l.cũ ꝟ in rez vso.ff.ꝟ vsu.col.p.vbi alle.d.l.ꝑcula.ꝛ.d.l.libertis q̃s.ꝛ.d. l.cũ qdã.ff.j.ꝛ.l.cũ post.ꝛ tz in effectu idẽ qõ ꝟ.ꝛ.d.l.cũ de in rẽ vso.cũ sua mã facit ꝑ hãc gl.ꝟ qz ibi ꝓbat ꝙ ex diutur nitate tpis ꝓsũit ꝑcessisse titulus q allegat precessisse vo mõ tã.f.titulus dõatiõis q̃ alteri9 ꝑct9:ꝛ sic nõ ꝓsũit dõatio ꝓp tpis ꝙ qs.f.ꝓp lapsuz tpis videat voluisse dõare in cãu du biꝭ:ꝭz si ftãte lapsu tpis allegat ꝙ aliqd ꝓtãs vel paciẽs añ dõauerit ftãte ꝟ ꝙ nõ subest ali9 titulus q ꝓsecturari possit ꝛ ad ꝓbãdũ titulũ dõatiõis allegat lapsus tpis bñ sufficit ad ꝓbãdũ ipz ti.ꝑcessisse.iuxta.d.l.cũ de i rẽ vso.ꝛ no.i.l.si certis annis.C.ꝟ pac.lapsus ĝ tpis nõ inducit ꝙ qs ꝓsumat voluisse dõare ꝓut dicit gl.ꝭz bñ inducit ꝓsũptionẽ ꝙ ꝑcesse rit vus titu.dõatõis ocurrẽtib9 alijs.d.l.cũ ꝟ in rẽ vso.vbi plene vide ꝟ mã p Bar.qz ẽt in mltis casib9 dicit ꝙ lapsus
23 tpis non inducit ꝓsumptionem veri ꝑcedẽtis tituli.†Nam ex lapsu tpis non presumitur precessisse titulus liberatio nis:vt.d.l.libertis quos.ff.j.nisi esset lucruz odiosuz:vt.d.l. cũ post.ꝛ.d.l.cũ qdã.ff.j.vel nisi ocurrerẽt ea de qb9 i.d.l.ꝑ cula.ꝛ vide eũdẽ Bar.in sua disputatiõe incipiẽte mulier habens magnũ patrimoniũ ꝛc.in sokone predi.q.in tertio membro qõ facit in ꝑdicta sokone:ꝛ in dictis locis repies quantũ tpis requirat:ad hoc vt inducatur ꝓsumptio tituli precedentis:ꝛ ẽt reperies an titulus inualidus precedens ex lapsu tpis ocurrẽte ꝑstatiõe vl paciẽtia validet q est ꝑ ꝑi9 cãus.l.si certis ãnis.vbi ꝓbat ꝙ nõ nisi ocurrat fauoz alimẽtoꝝ ꝛ vltie volũtatis:vt.l.j.C.de fideicõ.ꝛ idẽ si ocur rat fauoz dotis cũ fauore vltie volũtatis ꝟz Bar.ꝛ i.d.l.cũ de in rẽ vso.ꝛ ẽt in.d.disputatiõe ꝛ inducit validatio ꝑdi. cãu ꝑ lapsuz triẽnij:vt.d.l.j.vbi vide ꝑ doc.ꝛ cũ Bar.ꝟ trã

sit Pau.

sit Pau.ó ca.in oibus ꝛ p oia ꝛ cõiter alij Moder.doc. ꝓcludẽtes ꝯ gl.ꝙ nõ sufficiat solue cursus tpis ad iducẽdã pſũptionẽ donatiõis:ſz debeãt alia ꝓcurrere de qb⁹ in.d.l. ꝓcula.lz in pũcto iuris possz dici:put rettuli:imo dicẽ ꝙ se pius reuisa rõe ꝛ nõ bita mẽtio de fideicõ.inducat hãc pſũ ptionẽ:vñ ét in exneo ß ꝓcederet cũ ꝑdicta.l.in ß se fũdet do.Alex.improbãs Imo.dicit ꝙ imo.d.l.nõ fũdat se magis in vno ꝙs in alio:ꝛ iõ oia.s̃.dicta ꝓcurrẽ debẽt.para.n. ibi narrat ꝙ nũꝙs fuit petitũ fideicõ.a ffre ꝛ sepe reuisa rõ ne rõ,ꝓcule in rõe ffris pecũiã solnit:ꝛ diuus iudicauit indu ctaz remissionẽ fideicõ.vñ ſtãtibus oibus ꝑdictis narratis ex oib⁹ ꝑdictis vr̃ iudicasse cũ nõ appeat ꝙ magis ex vno ꝙs ex alio ex narratis ita iudicauerit:ꝛ põdera illõ de loco ne vltra reuisionẽ rõnis qꝛ põderat gl.in.d.l.libertis.ꝛ vr̃ plurimũ põderãdũ ꝛ vltra narrata in.d.l.,ꝓcula.in termiꝭ
24 prẽ.l.vr̃ reqr notitia fideicõ.p.l.de bis.s̃.de trãsac. ¶ †Et ex ꝑdictis improbaꝭ illud qõ cõsulẽdo tenuit Bal.ꝙ si vir valẽs petẽ alimẽta dotis p decẽniũ ſtetit ꝙ ipa nõ petit:ꝙ nõ ꝓt amplius petẽ ꝙsi videaꝭ donasse.alle.d.l.cũ qdã.§.j. s̃.de vsu.nã ex cursu tpis nõ presumit donatio nisi in lucro odioso:ꝛ ita loqꝭ.d.l.cũ qdã.ſz ꝑdicta alimẽta nõ ꝓtinent odiosuz lucrũ imo ꝓtinẽt lucrũ fauorabile ꝛ interesse ipsi⁹ viri subſtinẽtis onera mr̃imonij:vt br̃ in.c.cõquestus.ó vsu. ꝛ in.c.salubriter.eo.ti.nec ob.l.vir vsuras.s̃.de do.inter vi. ꝛ vxo.maxie iũcto sũmario Bar.nã illa.l.loqꝭ in vsuris cõ uẽtiõalib⁹ q̃ intereẽ excedẽ possũt. Itẽ illa.l.loqꝭ vbi ꝑdece dit maritus ꝛ supuixit vxor cui censeꝭ facta remissio p ma ritũ ó vsuris dotis:ꝛ sic ibi nõ ꝓbaꝭ ꝙ ex solo cursu decẽnij inducaꝭ remissio. Preterea ille tex.ꝯ Saly.loqꝭ in dona tiõe expſſa facta p ipm virũ vxori:ad qõ facit ille tex.ibi dũ dicit donatiõib⁹ vbis fideicõ.ꝓfirmatis ꝛ c̃.nã illa vba vñr debere intelligi de donatiõe expſſa:ꝛ sic in potiori signifi catu.ar.l.j.s̃.si ager vec.vk empby.pe.ꝛ ꝯ illud dictũ tz hic Alex.ꝛ vide q̃ hñr p Ang.de are.ꝛ doc.in.§.fuerat.insti.ó actio.vbi de ß articulo anvir p lapsuz decẽnũ ꝑdat facultã tẽ petẽdi alimẽta dotis.ꝛ tenẽt in effectu ꝯ Bal. Et aduer te circa intellectũ.d.l.cũ qdã.§.diuus.s̃.de vsu.qꝛ ibi nõ so lũ põderaꝭ lapsus tpis:ſz ét ꝙ ille gratior fieri vellet debi tori a q̃ spabat dignitatẽ dicit ibi gl.ꝛ ita põderat ibi Ja. bu.ꝛ ß mõ põderatus ille tex.nõ solũ nõ facit ꝑ Bal.imo nec ꝑ Bar.inquãtũ vult ꝙ solus cursus tpis iducat remis sionẽ debiti odiosi lucri. Et ad.l.cum post.de iu.do. posset dici ꝙ ibi ꝓcurrit ét fauor ipsi⁹ dotis:ipsi.n.in mltis a iure fauet:vt.l.j.s̃.eo.ꝛ.l.in ãbiguis.s̃.de iu.do.cũ si.nec ob.l.q
25 remisse.s̃.de vsu.qꝛ ibi interuẽit receptio minoꝝ vsuraꝝ q̃ ꝑsumi facit remissionẽ maioꝝ cũ lapsu tpis ad idẽ.l.aduer sus.C.e.ti. ¶ †Circa fallentiã gl.ꝙ rõne sanguinis ꝑsumit donatio p.l.si ꝟus cõis.s̃.de do.inter vi.ꝛ vxo.Bar.dicit ꝙ lz ß ét dicat gl.in.l.vtrũ.s̃.eo.ti.de do.inter vir.ꝛ vxo.tñ male loquũr iste gl.qꝛ rõ sanguinis nõ facit ꝑsumi dõatio nẽ:ſz facit ꝑsumi ꝓsensuz q inducit donationẽ:ꝛ ß ꝓbat tex. in.d.l.si ꝟus.vult gl.in.l.q patit̃.s̃.mãda.nã ibi glo.no.ꝙ patiẽtia hr̃ ꝑ ꝓsensu qꝛ tẽdit in vtilitatẽ patiẽtis:secus vbi ß nõ est:puta qꝛ patiaꝭ qs rez suã vẽdi vel donari qꝛ tũc nõ censeꝭ ꝓsentire nisi dicit gl.rõ affinitatis intercedat ꝛ alle. d.l.si ꝟus.q̃si ibi ꝑsumaꝭ ꝓsentire rõne affinitatis.ꝛ põde ra bñ illã gl.qꝛ dicit ꝙ rõ affinitatis ß opaꝭ in.d.l.si ꝟus. ꝛ ita est ipsa veritas:lz gl.ß ꝛ in.d.l.vtrũ.dicit ꝙ ꝓsangui nitas ibi opaꝭ.nã ibi de vxore ffris dubitaꝭ an rem cõez sibi donatã ꝑ pte ffris viri teneaꝭ reddẽ ꝛ dr̃ ibi ꝙ nõ si ille sci nit ꝛ passus est dõari. Dicit ergo Bar.ꝙ ꝓsanguinitas nõ facit ꝑsumi dõationẽ ſz ꝓsensũ. Ex q̃ inducit dõatio q ꝓsen sus ét in q̃cũqꝝ exneo inducit dõationẽ:vt.l.i edib⁹.ad si.s̃. de dona.nã ibi dr̃ ꝙ si volũtate mea rẽ meã titio donet est dõatio:ꝛ sic ꝓsensus adhibit⁹ in dõatõe rei,ꝑpẽ iducit dõa tionẽ ét in exneo. Sz qd ē in ꝓsanguineo ꝑsumit ꝓsensus in exneo nõ si nõ appet. Et sic ista gl.male loqꝭ quãtũ ad illã .l.ꝛ peius loqꝭ quãtũ ad termios.l.nr̃e.in cui⁹ terminis vbi ꝓsanguine⁹ fuit adhibit⁹ ad stipulãdũ dotẽ nõ ꝑsumit dõa tio:vt.d.l.mulier.in si.s̃.de iur.do.vbi mr̃ adhibita fuit ad stipulãdũ dotẽ.adde tu optimũ rex.in.l.idẽqꝝ.§.si mr̃.s̃.mã. vbi vltra ß q̃ esset:mr̃ ipsa dotauerat:ꝛ sic erat rõ vicissim facte dõatiõis ꝛ nõ ꝑsumit dõatio. In pr̃e ét adhibito ad stipulandũ dotẽ nõ ꝑsumit donatio:vt in.l.post dotez. ꝟm vj.lec.q̃ est By.ꝯ.co. Itẽ in ffre talr adhibito nõ ꝑsumit do natio:vt.l.cũ qs decedẽs.§.nuptura.ꝯ.ó le.ij.q tex.nõ facit qꝛ loqꝭ i filio adhibito p matrẽ. Sz de ffre bñ loqꝭ.l.cũ ma ritus.§ fi.de pac.do.vbi vt est.s̃.dcm̃ gl.ꝛ cõiter doc.volũt ꝙ ꝑstaret de aio donãdi:ꝛ sic ille tex.facit ꝯ glo.ß ꝙ rõne sanguinis ꝛ piũctõis nõ ꝑsumaꝭ dõatio.si.n.ß ét nõ dice reꝭ ibi ꝙ ꝑstabat de aio donãdi:ꝛ sic in termis bni⁹.l.glo. male loqꝭ. In vno tñ cãu põt saluari in bis termis ꝟz bar. vbi descẽdẽs adhibet descẽdẽtẽ ad stipulãdũ dotẽ qꝛ ꝑsũiꝭ aio donãdi:vt.l.donationes.§.spẽs.ꝛ.l.fi.in fi.eo.ti.facit.l. publia.in ꝑn.s̃.depo.quã alle.bar.in.j.q.quã mouet ex̃ gl. Pau.ó ca.ß inquãtũ bar.dicit ꝙ rõ ꝓsanguinitatis facit ó sumi ꝓsensuz.ex quo resultat dõatio ét in q̃libz exneo:nõ ãt facit ꝑsumi donationẽ:dicit ꝙ ß dcm̃ est nugatoriũ.ista.n. sunt paria ꝟz ipm dicẽ ꝙ rõ sanguinis faciat ꝑsumi ꝓsensũ ex q̃ resultat dõatio vel ꝙ faciat ꝑsumi donationẽ. Itẽ im probat ét Bar.inquãtũ dicit ꝙ vbi ascẽdẽs adhibet descẽ dẽtẽ ad stipulãdũ dotẽ ꝛ censeꝭ aio donãdi adhibere:nã ß ꝟm ipm est ꝯ.d.§.nuptura.vbi mr̃ adhibuit filios:ꝛ tñ non censeꝭ adhibuisse aio donãdi:ſz tãqꝝ eius mistros sup q̃.§. lz satis musauerit Cy.in.l.ij.C.ó iu.do.q ꝟz ipm est in opi. in qua est Bar.tñ nõ bñ rñ. Vñ ipse ꝓcludit ꝙ indistincte adhibit⁹ ad stipulãdũ illud qõ debeꝭ adhibẽti ét si sit descẽ dẽs adhibẽtis nõ censeꝭ adhibit⁹ aio donãdi:ſz vt mãdata rius adhibẽtis p.d.§.nuptura. Als aũt an rõne ꝓsanguini tatis ꝑsumaꝭ dõatio. Dicit ꝙ si nõ est descẽdẽs in ß casu ꝑ sumit donatio puta si fr̃ meus me ꝓsentiẽte donat vxori sue rez meã qñ ꝓsanguinei donare ꝓsueuerunt vxoribus ꝓsan guineoꝝ:vñ ꝑsumit dõatio in ꝑsona ꝑdicte vxoris.ꝛ iste ē casus.d.l.si ꝟus cõis.ꝛ ponderа vba Pau.qꝛ vr̃ velle ꝙ ꝑsumaꝭ donatio in bis q̃ in ꝑdicto casu dõari ꝓsueruũt.ꝛ vbi adhibeꝭ ꝓsensus dõatiõi qõ vr̃ tollẽ dubiũ ꝑ ea q̃ dicit
26 Bar.ꝯ.eꝝ gl.de ꝓsentiẽte donatiõi rei sue. ¶ Sz si nõ ꝓsentio rẽ meã dõari:ſz expẽdo circa ꝓsanguineũ tũc est distinguẽ dũ an circa ꝑsonã ꝛ expẽsa est pia vt alimẽtoꝝ ꝛ ꝑsumitur eius donãdi circa descẽdẽtes:aut circa res:ꝛ tũc secus vt .l.alimẽta.C.ó ne.ge. Et idẽ dicit in alijs q loco descẽdẽtiũ hñr in.l.si pr̃no affectu.eo.ti.ꝛ.l.ex duob⁹.in fi.s̃.e.ti.ꝛ illõ qõ dictũ est in alimẽtis dicit ꝓcedere ét in eo qõ expendiꝭ ad faciẽdũ talẽ de quo.s̃.discẽ artẽ qꝛ assimilaꝭ expense alt mẽtoꝝ cũ de arte qs viuat.ad ß.l.q̃ pr̃.cũ gl.s̃.fa.ber. Et sic ꝓclusio Pau.est ista ꝙ rõne ꝓsanguinitatis nõ ꝑsumit cõ sensus q faciat dõationẽ nec dõatio ét in descẽdẽtes nisi in casib⁹.s̃.expſſis p ipm.ꝛ sic ꝯ gl.ꝛ Bar. Et ꝯ Bar.ꝙ vbi descẽdẽs adhibeꝭ ad stipulãdũ dotẽ nõ ꝑsumaꝭ aio donãdi tenẽt ß ét Ra.ꝛ Ro.ꝛ p.d.§.nuptura.ꝛ ét p regulã.l.si cũ aurũ.ꝙ vbi pót capi alia ꝓiectura ꝛ c̃.ꝛ p.l.ij.C.ó iu.do.a ꝓrio sensu illi⁹ lr̃e ibi dũ dicit donãdi aio ꝛ c̃. Et rñ.ad iura alle.ꝑ Bar.ꝙ loquũr eo casu q̃ ascẽdẽs stipulaꝭ descẽdẽti reddi rẽ ipsi⁹ ascẽdẽtis quo cãu nõ cadit ꝙ descẽdẽs cẽseaꝭ mãdatarius ꝓut cadit qñ ipe descẽdẽs ꝑ ascẽdẽtẽ adhibeꝭ ad stipulãdũ de ß tñ an qñ ascẽdẽs stipulaꝭ descẽdẽti ꝑsu maꝭ aio donãdi diceꝭ Ĵ.in.j.q.ex̃ gl. ꝛ ꝯ id qõ tz Bar.tene uerũt By.Ray.de fozlli.ꝛ Nico.de nea.in.d.§.nuptura. Bal.ét in.l.filie.in.vj.q.C.fa.ber.i descẽdẽte adhibito ad stipulãdũ dotẽ tz ꝙ nõ cẽseaꝭ adhibit⁹ aio donãdi.ſz vt nu dus mister Imo.ß tz opi.bar.ꝛ Cy.ꝛ refert Cy.rñ.ad.d. §.nuptura.ꝙ ibi ꝓstabat ꝙ fuit adhibit⁹ descẽdẽs vt nu dus mister qꝛ dr̃ ibi ꝙ mãdauit mr̃ filijs vt stipularẽt ó cu ius mãdati nã ē vt fiat ad vtilitatẽ mãdãtis.vt.s̃.dixi.q̃ so.ē satis applaudẽs ad illũ tex.lz Imo.dicat ꝙ ē diminatiua ꝛ aĺr rñ.ad illũ tex.ꝙ ibi ꝑsumit ꝑdcõs filios adhibitos fuiſ se vt nudos mistros qꝛ adhibiti fuerũt ad stipulãdũ in oẽz cãuz restituẽde dotis.ꝛ sic ét so.ma.morte viri q̃ casu mlier nõ ꝓt sibi ꝑiudicare:vt.d.l.ij.ó pac.do.ad ß ergo vt res po ti⁹ valeat ꝯs peat in.d.cãu ꝑsumũr adhibiti:vt nudi mistri nõ vt donatarij:ꝛ ad ß vt oiuz casuũ par sit determiatio siĉ ꝓuenit.ar.l.iã ß iure.ĵ.de vul.ꝛ pu.ét in alijs casibus ꝑsu

munt adhibiti vt mádatarij:ꝛ ẜ ar.vtiť ét Jmo.in cõpro/
bádo lec.gl.ad hunc tex.ꝛ in improbádo lec.Bar.naz hic
stipulatio fuit ꝓcepta simplr in cáu soluti mrimonij:vñ si ꝓ
sumeret donatio eo qꝛ fuit facta stipło de pte dotis vel ex
alia cõiectura ꝓsumeret in oi casu qđ nõ pót cadere:ppea
magis ꝓsumeret mádatũ vt oiuz casuũ par eét determiatio
nisi expssuz fuisset ꝙ aio donádi in casu cõcesso.vz.vbi sol/
ueret mrimoniũ morte vxoris:put vult gl.quá cõiter doc.
frequunt ꝛ bác rõnẽ Jmo.nõ vr dephẽdisse aliquo mõ do.
Aler.q̃ tñ satis vr applaudẽs.Et quátũ ad itellectũ tex.nri
ꝙ ẜ fuerit expssuz de donatiõe:nõ aũt ꝙ aliũde ꝓsumeret
ꝛ ét quátũ ad intellectũ.d.Ş.nuptura.nõ tñ rñ.Jmo.ad.d.
.l.ii.C.de iu.ꝛ ét ad rõnẽ factá.p.d.l.si cũ aux.Et ppea du
biũ satis vr eẽ dictũ Bar.nec ꝓbať ꝑ iura q̃ ipse allegat ꝛ
p̃ ipm satis ꝓbabilr teneri posset:ne tñ remaneas sic in cõ
fusso.Quátũ est ad illõ qđ ꝑmo loco dicit Bar.ꝙ rõne cõ/
iũctionis ꝓsumiť ꝓsensus q inducit donationẽ:nõ donatio:
dicas ꝙ inter ista est dria qcqd aliud dicit Pau.de ca.qꝛ
si induceret donatio ipse eét ꝑncipalis ꝛ teneret ad tradi/
tionẽ ꝛ de euictiõe:vbi donás tenet de euictõe:iuxta no.in
.l.aristo.Ş.fi.ff.de do.Sz si rõ sanguinis inducit ꝓsensuz.Ex
quo seqť donatio ipe ꝓsentiẽs nõ é ꝑncipalis:sz ꝓsentit alĩ
donáti:adeo ꝙ in aliquo ipe nõ est obligat⁹:ille.n.q nõ co
giť ꝓsentire alicui actui nec se obligare si ꝓsentiat nõ obli/
gať aliq̃ mõ.ar.l.fi.Ş.necessitate.C.đ bo.qz li.vbi pr q ét te/
net ꝓsentire filio exñti in iudicio.Ex quo nõ tenet se obli/
gare si ꝓsentiat nõ obligať:facit qđ br ꝑ bar.i.l.si cũ dotẽ.
Ş.trásgrediamur.s.e.bar.ergo vult dicere ꝙ rõ sanguinis
nõ inducit donationẽ:sz facit ꝓsumi ꝓsensuz q iducit dona/
tionẽ q̃ fit ꝑ aliũ:ꝛ ita sũt termini.d.l.si ẜnus cõis.Quam
alle.ét bar.ff.dũ discutit an pñs ꝛ tacẽs ꝓsumať cõsentire.
Et quátũ é in eo qđ ẜ dicit ꝙ ꝓsumať ꝓsensus ꝓsanguinei
vbi scit ꝛ patiť rez suã donari a ꝓsanguineo intellige ẜ ꝓ/
cedere i termis.d.l.intellecte ꝰz ꝙ ipaz.s.rettuli.intelligi
ꝑ Pau.nõ aũt in oi casu ꝙ rõne sanguinis qs ꝓsumať cõ
sentire in sui ꝓiudiciũ:adeo ꝙ semp ex illo ꝓsensu inducať
donatio ꝓp ꝓsanguineũ:ẜ.n.eét magnũ dictũ ꝛ piculosuz.
ꝛ p̃.l.si mlier.de iu.do.ꝛ p̃.l.post dotẽ.ꝰz lec.By.ꝛp̃.l.cũ
maritus.in oibus.n.dictis iurib⁹ ꝓcurrit rõ sanguinis ꝛ nõ
ꝓsumiť ꝓsensus.Ex q̃ inducať donatio.Nec ꝓdictis ob.d.
.l.in edibus.ad fi.vbi dr ꝙ qñ volũtate alicui⁹ donať res
sua pinde est ac si ipe donasset:qꝛ ẜ ꝓcedit respectu validi/
tatis donatiõis:qꝛ validať ipa donatio ex suo ꝓsensu adeo
ꝙ ipsi ꝓuenire nõ pót nec aliqd petere a donante:nõ aũt
ꝙ ipse in aliquo obligeť:ad hoc facit.l.aliud est vendere.ff.
de re.iu.ꝛ qđ br in.l.qdã.ff.de euic.ꝛ ita est in terminis.d.
.l.si seruus cõis.qꝛ ꝓpter ꝓsensuz fratrũ viri cõualidať do
natio rei cõis facta vxori fratris ꝑ ipz frẽm simul ꝛ viz vr
ꝑ seruũ cõem:nec ob.ꝙ vir vxori nõ possit donare:vt ibi ꝑ
bať ꝛ ş.sepius est dcm:ꝛ sic vr ꝙ si maritus respectu toti⁹
rei dr donasse ꝙ in nulla parte valeat donatio:naz quate
nus res est aliena nõ impedit donatio:vt.l.si ꝓstãte.eo.tit.
nõ.n.efficit pauperꝛ ad ẜ no.ꝑ glo.in.c.fi.de do.inter vi.ꝛ
vxo.Et ẜ mõ intelligẽdo vez est ꝙ rõ sanguinis ibi opať
nã ꝓsensus fit ibi ffi donáti siue seruo cõi donáti vxori ffis
ꝛ ex dicto ꝓsensu resultat donatio in ꝓsona vxoris ffis que
est affinis:ꝛ hec bñ not.qꝛ nõ repies ita declarata ꝑ doc.

27 †Quátũ ad illud qđ dicit Bar.ꝙ adhibitio descẽdẽtiũ ad
hibitoꝝ ad stipulandũ ꝑ descẽdẽtes operať ꝓsumptõez do
natiõis ꝑ.l.donatiões.Ş.spẽs.ꝛ ꝑ.l.fi.in fi.eo.ti.Bicas ꝙ
forte dictũ suũ põt ꝓcedere vbi res vr quátitas ad quã sti
puládã ipse adhibeť est modica ꝛ liberi nõ sũt in magno
nũero.ar.l.vtrũ s.đ do.inter vi.ꝛ vxo.ꝛ l.si filie.ff.đ leg.iij.
ꝛ ita est de intẽtiõe bar.in.l.si pr.s.đ do.ꝛ in tractatu suo
đ duo.fra.in fi.ꝛ ꝑ bal.in.d.l.filie.C.fa.ber.d.vij.q.facit.l.
oino.ff.ti.ꝓ.ꝛ qđ br ꝑ bar.ff.ꝓ.fallẽtia posita ꝑ gl.nñaz.
Bal.tñ in.d.l.filie.vr ẜ cõprobare in filio emãcipato:sz in
filio i ptáte idisti.tz ꝙ videať adhibit⁹ vt nudus mister:nã
ipe filiꝰ in ptáte qcqd q̃rit q̃rit pri ét hodie i ꝓfectitijs:vt.l.
cũ opz.C.de bo.qz li.br in.l.fr a ffe.s.de ꝓdi.inde.vñ nõ ca
dit in tali filio ꝙ aliq̃ mõ videať adhibit⁹ aio donádi qꝛ vi

28 derer ꝓ voluisse dõare sibi ipsi.†Quid aũt in descẽdẽtib⁹
adhibẽtib⁹ ascẽdẽtes ad stipulãdũ an ꝓsumať dõatio tex.
in.d.l.idẽqz.Ş.si mr.s.mã.in.d.l.mlier bona.Ş.fi.de iu.do.
ff.l.post dotẽ.ꝰz lec.By.ff.e.ꝑbať ꝙ nõ q̃ iura faciũt ꝑ bar.
hic qꝛ si dcm suũ eét vez de ascẽdẽtib⁹ adhibẽtib⁹ descẽdẽ
tes idẽ videret dõm ep̃.ar.l.nã ꝛ si pẽtibus.s.de inoffi.te.
ꝛ p̃ ipz ét facit.d.l.si pr.ibi dũ dicit aio donádi ꝛ c.forte tñ
in ascẽdẽtibus adhibitis ꝑ descẽdẽtes dici possz idẽ qđ.s.
ꝓclusuz est in descẽdẽtib⁹:vt vbi res vr sũma est modica ꝓ/
sumať aius donádi.ar.d.l.vtrũ.ꝛ.d.l.oino.iũcta.d.l.nã ꝛ
si pẽtibus.Et ad allegata i ꝓriũ ꝑt rñ.ꝙ loquať vbi sũma
erat magna loquũť prẽ.iura in dote q̃ est primoniũ mulie
ris:vt.s.est dcm.imo qđ plus est in q̃libet ꝓsanguineo ꝛ af
fine vbi sũma est modica ad quã stipulãdã adhibeť vr ꝓsu
mi donatio.ar.d.l.vtrũ.ꝛ.d.l.oino.faciũt no.ꝑ Bar.post
glo.in v.qđ agiť.in.l.cũ qd.s.si cer.pe. Ex qbus ibi dictis
adhuc plus vr ꝙ alio nõ apparente ét in exneo si sũma est
29 modica ꝓsumať dõatio.† Circa aliã fallẽtiã positã ꝑ gl.
ꝙ rõne vicissim facte dõatiõis ꝓsumiť dõatio Bar.ꝛ doc.
addũt ꝙ ẜ fallit in dote in qua nõ ꝓsumiť donatio:lz añ ꝑ
cesserit dõatio:ꝛ sic subsit illa rõ vicissitudis:vt.d.l.idez.Ş.
si mr.s.mã.ꝛ.l.post dotẽ.ff.e.ꝰz lec.By.lz illi.l.ꝰz Bar.pos
set rñ.ꝙ pr nõ vr donare:dic tu qꝛ dotat ex necẽtate:vt.l.q
liberos.s.de ri.nup.ꝛ sic ibi nõ est rõ remuneratiõis:sz ad
.l.idẽ.Ş.si cui.ver.si mr.dicitⁿ nõ posse rñ.dic tu qꝛ ibi mr est
q̃ dotat q̃ nõ tenet ad dotádũ đ necẽtate:vt.l.mr.C.đ iu.do.
ꝛ ꝑ Bar.in.l.j.s.e.ꝛ sic in.d.Ş.si cui agiť de remuneratõe.
ꝛ qꝛ sumus in dote nõ ꝓsumiť donatio.posset tñ rñ.ad dcã
iura ꝙ iõ in ipsis nõ ꝓsumiť donatio:qꝛ in illis fuit adhibi
tio ꝑ viã mãdati.Ꝑ p.postea Bar.ꝙ imo ét vbi ꝑdicta nõ
ꝓcurrũt de qbus in.d.fallẽtijs ꝓsumiť donatio:vt.l.vnica.
Ş.accedit.C.de rei vxo.actio.nã exneus dãs dotẽ ꝑ mulie/
re nisi eaz sibi reddi incõtinẽti stipulatus fuerit ꝓsumiť vol
uisse dõare ꝛ rñ.ꝙ fauoꝛ dotis illud ibi opať.Ꝑ p.ét.de.l.
oino.j.ti.j.ꝛ rñ.ꝙ in modicis loqť ꝑdicta.l.in qbus ꝓsumiť
dõatio.Et aduerte ꝙ Pau.de ca.ẜ dicit ꝙ rõ vicissitudis
inducit ꝓsũptionẽ dõatiõis in eadẽ re nõ in alia:ꝛẜ nõ ꝰz
ipz loqť.d.Ş.ide papinianus.ꝛ ita dicit velle Bar.ẜ ꝛ vult
põderare vba Bar.ff.dũ discutit an si ꝓsentio tibi vẽdẽti rẽ
meã videar ꝓsentire aio donádi:ꝛ ꝓcludit ꝙ sic vbi ꝓsentio
vẽditiõi rei mee quã a te dono accepaz ꝑ.d.Ş.ide papinia.

30 †Ẽ l.ij.alle.ꝓcordã.ad hũc tex.in q̃ dr ꝙ ꝑ aditiõez vr
fcã ꝓpẽsatio in qbus iurib⁹ alle.in gl.iij.in.l.si ei.ꝛ i.l.si de
bitori.ꝑbať ꝙ vr ipsi creditori succedẽti debitori fcã solo:
ꝛ sic gl.alle.pdicta iura vr velle ꝙ successio in termis hui⁹
tex.hẽat vim solonis:ad qđ facit lra q̃ dicit cõpensasse ꝛẽ.
nã ipa cõpẽsatio est imaginaria solo:ad qđ.d.l.iiij.s.q po.
in pi.ba.ꝛ ita Ang.ẜ declarãs tex.dicit.n.sup.d.ver.cõpẽ
sasse.ꝙ eiusdẽ nãe est nũeratio facta inducta ꝑ cõpẽsatiõez
silr factã cui⁹ eẽt nũeratio vere dotis quo cãu sine dubio sti
pulatori cõpeteret actio:ꝛ vult põderare ꝙ cõpẽsatio sit
facta qꝛ fit de q̃stitate ad quãtitatẽ:vt.l.si ꝓuenerit.s.đ pi.
actio.ꝛ fit vbi sunt plures persone:ꝛ vt dixi.s.ꝑ hoc facit
vbũ intelligerer de q̃ in tex.ꝛ ꝙ in termis tex.nri marit⁹ te
neať q̃si ꝑ aditionẽ videať cõpẽsasse:ꝛ sic ficto mõ solonez
recepisse:volũt ẜ Bal.Jmo.Pau.de ca.ꝛ cõiter doc.ꝛ fa
ciũt dicta.s.circa ꝑncipiuz gl.j.dũ fuit reddita rõ dubitãdi
sup ẜ tex.q̃ nõ vr posse tolli nisi dicamus ꝙ videať ipsi ma
rito fcã solo:si.n.eét extincta actio solũ rõne ꝓfusiõis indu/
cte ꝑ aditionẽ nõ inferreret ꝙ ipse teneret stipulatoribus
quibus videtur promisisse si sibi soluatur. Et sic iste tex.
facit p̃ Bar.q uerbũ cõpẽsasse exponit ꝓ ꝓfudisse actio
nem.nõ.n. si hoc modo exponať recte inferť ad decisionez
vt ꝓri.dixi ꝛ p̃ ipm ét facit tex.qui vtiť verbo intelligeret
quo non erat opus vti si uerbum cõpensasse accipiebať.l.

actionem

actionē ꝓfudisse:qz per additionē hr̄ditatis debitoris indu
citur uera ꝓsumptio:qz sibi ipsi a se ipso deberi non pōt:ut.l.
31 debitori.§.de pac.† Nec ob.q̄ successio nō hzvim solonis
in damnū heredis: ut.l.uranius.ff.de fideiuss.sicut ēt nec in
damnū alterius in lucrū ipsius heredis:ut.l.si socer.in pn.
ff.eo.ꝛ p Bar.in.d.l.uranius. ꝛ in.l.si is qui p emptore.
in.vi.q.p̄ncipali ff.de usuca. Haz dico ſm Imo.q̄ ubi dos
fuit uere soluta nō tenet nisi inquātū facere pōt:ita etiā ꝛ
multo minus tenet ultraq̄z facere possit ubi dos nō fuit ue
re soluta sed ꝓmissa:ꝛ hoc vult hic glo.fi.q̄ maritus istis
adhibitis nō teneat ultra q̄z facere possit: ꝛ sic non erit in
dāno ipse maritus:ꝛ ita transit hic do. Alex. Sed hec est
frinola rōsio qz lz nō possit exigi ultra q̄z facere possit tm̄ si
exīte hr̄ditate non soluendo tenet de suo dare oīno est in
dāno:ut de se satis pz. Pau.de ca.hic alr rn̄.ad p̄rium.d.
.l.uranius.dicens q̄ spāle est hic qn̄ successit illi p̄ quē seu
eius hr̄des habebat necesse actiones cedere: qz cum succe
dendo ꝓdat facultatē cedēdi: qm̄ actio que ueniebat cedē
da extinguit talis g̃ successio hz uim solonis ad dānū eius
ut teneat cū effectu soluere creditori suo lz nō teneret si nō
successisset:qz saltē potuisset cedere actiones p̄ alios hr̄des
succedētes:vbi ipe nō successisset que actōes potuissent effi
ci valles p̄ eos lz p̄ defunctuz fuerint inutiles dic tu nō po
terat actio intentari inuita mulieris : sed so.ma. p mortez
suā:vt supra fuit declatū: ꝛ ēt qz ipsa nō potuisset pueniri
nisi inquātū facere potuisset cū eēt donatrix:vt.l.inter cos.
§.is q̄z.ff.de re iud.hr̄des aūt pōt pueniri insoliduz:vt.l.
sciendū.eo.ti.de re iudi.ꝛ possunt cōueniri vltra vires he
reditarias:vt hic ꝛ ita potuissent si p̄ ipsos p maritū actio
nes cesse fuissent cū maritus succedēdo fcō suo ꝓdat facul
tatē cedēdi nō mix q̄ teneat quasi p additionē cēseat cōpē
sasse:ꝛsic sibi solutū fuisse ēt q̄ h̄ cedat ad dānū suū. Aliq
rn̄.ad p̄riū.d.l.vranius.q̄ vbi tractamus de debito nō he
reditario aditio hz viz solonis in dānū hr̄dis:ꝛ ita loquat
iste tex.ita dōt velle Bal.hic:sed Bal.in mea lec. h̄ nō di
cit nec vr̄ vex q̄ h̄ debitū dotis nō sit hr̄ditariū aliq̄ respe
ctu:vt declat Bal.hic:ad fi.dū examinat glo. pe. vbi vult
q̄ in termīs tex.nr̄i ꝓfectio inuentarij oparet ēt circa debi
tū dotis ꝓmisse p maritū qđ nō eēt si nō eēt aliq̄ mō hr̄di
tariuz.Et sic vr̄ tenenda so. Pau. ex qua limitat.d.l.vra
nius.vt aditio hēat vim solonis in dānū hr̄dis qn̄ ex eius
aditōe p̄iudicat creditori adeūtis circa remediū cedēdaꝝ
actionū ꝛ facit:qz aditio creditoris adeūtis hr̄ditatē debi
toris hz vim solonis siue ꝓfusionis ſm q̄ eqtas dictat: vt
p Bar.in.d.vi.q.ſz in casu nr̄o eqtas dictat q̄ aditio hēat
vim cōpensatōis ꝛ solonis cū ex tali aditiōe ipsi adhibiti
ꝓdiderint remediū sibi cedēdaꝝactionū p̄ hr̄des mulieris
g̃ ꝛc̄.equs.n.est q̄ isto casu p̄iudicet hr̄di q̄z eius credito
ribus q potuit nō adeūdo euitare suū p̄iudiciū ꝛ alteriꝰ.
posset ēt alr rn̄.ad p̄riū.d.l.vranius. q̄ ibi euitat dānuz si
successio hz vim cōfusionis:ꝛ nō solonis qđ non est hic:qz
ēt q̄ hēat vim ꝓfusionis oīno hēs remanet in dāno q̄ te
net vltra vires hr̄ditarias ex q̄ g̃ nō cessat dānū hr̄dis nō
expedit dicere q̄ nō hz vim solonis.ar.l.stipho.§.diuus:vt
32 le.no.ca.ꝛ hanc rn̄.bn̄ no.qz vr̄ enucleare ꝓdictuz p̄rium.
† Glo.sup v̄.ceteris.tacite op.de.l.fi.§.ꝛ si ꝓfataz.C.de in.
deli.ꝛ in auc.de here.ꝛ fal.§.si vo ab sunt.ꝛrn̄.q̄ illud qđ
hic dr̄ nō hz locū ꝓfecto inuentario iuxta terminos iuriuz
ꝓdictoꝝ.tūc.n. heres nō tenet creditoribus vltra vires he
reditarias.Sed iterū op.glo.de.l.i.§.sed si is.ꝛ de.l.in rō
ne.§.qđ vulgo.ff.ad.l.fal.vbi ꝓbat: ꝛ dr̄ q̄ heres nō tenet
vltra vires hr̄ditarias:ꝛ glo.rn̄.q̄ illa iura loquunt in le
gatis ad que ēt de iure veteri nō tenet qs vltra vires here
ditarias nō solū hodie.p illā.n.dictionē ēt glo.intendit q̄
ad legata adhuc hodie heres nō teneat vltra vires hr̄di
tarias qđ est verissimū ꝓfecto inuentario:sed nō ꝓfecto in
uentario tenet vltravires hr̄ditarias ad legata:sic̄ ad debi
ta:vt in iuribus allegatis in pn.glo.ꝛ in auc. sed cū testa
tor.C.ad.l.fal.ꝛ p glo.sup v̄.nimiruz.in.d.§.qđ vulgo. Et
sic hodie nō est dīa inter legatarios ꝛ creditores.si.n.he
res nō ꝓficit inuentariū oībus insolidū tenet:si ꝓficit inue
tariuz oībus vsq̄z ad vires hr̄ditarias tenet: ꝛ de hac mā
plene ꝛ late dixi in .d.§.qđ vulgo. ubi plura quottidiana
dubia sup hac mā examinaui. Aduerte tm̄ qz inquātū ista
glo.senat q̄ bn̄ficiū inuentarij ꝓdesset marito in terminis
tex. nostri vt nō teneret adhibitis vltra vires hr̄ditarias
By.improbat hic istā gl.qz bn̄ficiū inuentarij ꝓdest hr̄di
p̄ creditores hr̄ditarios nō p̄ ꝓpos ꝓut isti adhibiti sunt.
Sed Jac.de are.quez sequunt Ly.ꝛ Ray.de fozli.tenent
hanc glo.qz maritus adeūdo hr̄ditatē fit debitor stipulan
tiū qđ lz alr nō declarent dic tu q̄ fit debitor stipulantiuz
qz lz alia,ꝓmisisset tm̄ nō poterat exigi:sed liberabat ceden
do actionē: vt.l.qđ debet.§.de pecu.iūcta.l.si exheres.§.de
iu.do.ois.n.q teneat qz actionē hz p̄ aliū cedendo actionē
p̄ illū liberat:vt.d.l.qđ debet.ꝛ sic maritus cedendo actio
nez p̄ mulierē fuisset liberatus.nō.n. potuisset sibi iputari
cur mulierē nō exegit:vt.d.l.si exheres. sed adeūdo hr̄dita
te nō hz amplius facultatē cedendi actiones:qz sunt cōfuse
siue extincte ppea obligat ipse effectualr ex illa aditiōe:ꝛ
hoc est qđ vult dicere Ja. de are.cuz q̃ transit ēt hic Bal.
Imo.ꝛ Pau.de ca.ꝛ alij doc.sequūt. Dicentes q̄ aliqñ
debitū est mere ipsius hr̄dis nō pp hr̄ditatē:ꝛ bn̄ficiū inue
tarij q̃ ad h̄ ōbitū sibi aliq̄ mō nō ꝓdest. Aliqñ ōbitū ē me
re:ꝛ ꝓpe hr̄ditariū:ꝛ inuentariū ꝓdest q̃ ad h̄ debitū:ꝛ h̄
ēt est clarū. Aliqñ debitū est q̃dāmō mixtū: ꝛ tūc silr inue
tariū ꝓdest iste est casus no.ꝛ sin.hic iūcta ista gl. nā debi
tū est mixtū.inquātū.n. maritus adhibitis ꝓmisit debituz
est ipsius mariti:inquātū aūt non poterat ad id effectualr
astringi si nō recepat solonē:sed liberabat cedendo actio
nez p̄ hr̄des mulieris:ꝛ cū p additionē fit ipeditus cedere:
ꝛ io pōt effectualr exigi q̃si cōpēsauerit: ꝛ sic fictā solonē
recepit ōbitūvr̄ hr̄ditariū:qz.s. pp aditōez hr̄ditatis ad id
efficaciter obligat:ꝛio q̃ ad h̄ debitū,ꝓdest ꝓfectio inētarij
cū p eiꝰ ꝓfectionē nō ꝓfūdant actōes q̃e hēs hz p̄ defūctū
vt.l.si.§.icōputatōe.C.de iu.deli.ꝛ p Bal.no.in.l.debitori
creditor.C.de pac.ꝛ ibi p doc.ꝛ p doc.in.d.§.incōputatōe
ꝛ io posset ipsaꝫ cedere q̃ hr̄ent effectū p̄ hr̄ditatē q̃ pp in
uētariū adhuc vr̄ iacēs ꝛ sustinere actōes q̃ cōpetebāt vel
cōpetere poterāt p̄ defūctū:vt p Bal.in.d.l.debitori. ꝛ in
d.§.icōputatōe.q vult q̄ tali hr̄ditati iacēti vel q̃ reputat
iacēs dari possit curator q hēat sustinere actōes mouēdaꝫ
p hr̄dē forte tm̄ isto casu nō opus eēt alia datōe curatoris
sz ipse hēs hret rn̄dere q̃ten̄ suppetūt vires hr̄ditarie ad
hibitis ad stipulandū forte ēt sine alia cessiōe qn̄ moueret
actio p̄ ipz vigore ꝓmissiōis:qz posset dicere teneor:qz hēo
actionē p̄ mulierē:ꝛsic liberor cedendo actionē q̃ cū sit cō
fusa saltē quātū ad effectū ꝓut multivolūt pp iuētariū nō
ōbeo exigi:nisi q̃stū capit illa actio:qz q̃stuz ad effectū nō
vr̄ p̄iudicasse ipsis adhibitis q̃stū ad illā actionē q̄ sit ꝓfu
sa:ꝛ nō possit cedi pp adittionē:ꝛ h̄ vr̄ eē de mēte Bal.ꝛ
doc.q nō tāgūt q̄ fcō iuētario hēat fieri cessio:sz q̄ marit⁹
ex illa ꝓmissiōe pp iuētariū nō teneat vltra vires hr̄dita
rias:ꝛ no.ꝛ tene mēti ꝓdicta:qz faciūt ad ea q̃ dixi.§.ꝓxi.
glo.referēdo. Pau.de ca.rn̄dēt ad.d.l.uranius.pz.n.vz
rū esse q̄ marit⁹ adeūdo vr̄ p̄iudicare adhibitis respectu
cessiōis:ꝛio ipsis tenet insolidū q̃si fingat sibi solutū p adi
tionē si nō ꝓfecit inētariū:qz tūc sec⁹:no.ēt ꝓdcā qz ex ipsis
declat tex.nr̄ in fi.q ꝓsupponē vr̄ q̄ isti sint creditores hē
ditarij:nā pōt dici creditores hr̄ditarij iquātū obligat effe
ctualr pp additionē vbi alr liberati fuissent cedēdo actōez
ꝛ tex.nr̄ facit pro ꝓdictis:vt quo ad tales creditores ꝓsi
ciat iuētariū cū videant hic ꝓsupponi creditores hr̄ditarij
¶ Glo.fi.tacite op.de.l.§.ꝓxi.ꝛ.l.si marit⁹.ff.e. nā marit⁹
ad dotē nō teneret nisi iquātū facere pōt:ꝛ glo.fatet q̄ istis
adhibitis nō teneret nisi iquātū facē pt cū q̃ Bar.ꝛ doc.trā
seūt quā dōt itelligēdā iuxta no.§.l.ꝓxi.ꝛ in.l.ij.in pn.§.e.
33 vbi p gl.in v̄.suspectū.ꝛ i.l.nēsennius.ff.de re iu.† Et glo.
Bar.h̄ cū i.l.nr̄a.tāgat an ex adhibitōe ad stipulādū ꝓsu
mat dōatio qđ supra fuit declatū q̄rit de plurib⁹ actib⁹ an
ex ipsis ꝓsumat aīus donādi. Et primo querit qd de stipu
lante dari alteri an ꝓsumat aīus donandi in tali stipulan
te ꝛ intelligi dz dictū suum in casibus in qbus quis alteri

stipulari poteſt.iuxta no.in.l.stipulatio iſta.§.alteri.ꝛ.§.ſi stipuler.ff.de verbo.obliga.vbi per glo.Bar.ꝛ docto.ꝛ in §.alteri.inſtitu.de inuti.ſtipu.Et concludit ꝙ vbi ſtipulor alteri dari illud qđ non eſt meum nec mihi debitum ꝛ talis conuentio nó valet aliquo modo:nec mihi nec ſibi competitur actio.vt in.d.§.alteri.nam ſtipulatio cuius verba ꝓmiſſiua conferuntur in perſonã ſtipulatoris ꝛ executiua in perſonã tertij valet.vbi intereſt ipſius ſtipulatoris ꝙ illi tertio detur vel fiat:alꝫ ſecus vt.d.§.ſi ſtipuler. Item valet ſtipulatio facta nomine alterius:puta quia fuit ꝓmiſſum mihi ſtipulanti nomine alterius quia cenſeor ſtipulari tãquam negotiorum geſtor vel procurator illius tertij:vt habetur per Bar.in.d.§.ſi ſtipuler.in ver.vj.caſus.ꝛ per glo.ꝛ Bar.in.l.buiuſmodi.in pn.ff.de lega.iij.ꝛ per gl.in.d.§. alteri.inſti.de inuti.ſtipu.ſed hoc hic non fuit quia Bart. ꝓſupponit verba executiua collata in ꝑſonã alterius: ꝛ ſic ſtipulationẽ nó interpoſitã.,put a ꝓcuratore vel negotiorꝫ geſtore:ꝛ vide eũdẽ Bar.in.l.j.in fi.pn.ſ.de pac.ꝛ in.d.§. alteri.l.ſtipło iſta.ex cuius dictis melius ꝑpendit illud qđ ħ dicere voluit:ꝓcludit.n.in ꝓdictis locis ꝙ qñ qs ſtipulat dari alteri illđ qđ eſt ſuũ vł ſibi debitũ vł ſtipulari dari illi tamq̃ ſuo ꝓcuratori vel nego.geſtori:adeo ꝙ añ dationẽ ſi vult pót penitere ꝛ revocare mãdatũ vt nó deꝭ:vt.l.ſi cũ cornelius.ff.de ſo.ad ħ tex.iũcta gl.in.l.donatiões in cócubinaꝫ.§.pe.ff.đ dona.vbi ergo illud qđ ſtipulat alteri dari nó eſt ſtipulãtis nec ſibi debitũ nó cadit ꝙ ſit ſtipulat⁹ illi dari tamq̃ ſuo ꝓcuratori vel nego.geſtori.Et ꝓpea nõ valet nec tꝫ ſtipło.Sꝫ vbi ſtipulat ſuuꝫ vel ſibi debitũ dari alteri valet ꝛ tꝫ ſtipło:tñ nõ cenſeꝭ ſtipulari illi dari gr̃a donatiõis:ſꝫ tamq̃ ſuo ꝓcuratori vel nego.geſtori:vt.ſ.dixi. ꝛ vult ħ Bar.allegãs ter.cũ gl.in.d.l.donatiões in cócubinã.§.pe.ꝛ.l.iulianus.§.j.ff.de ver.ob. ꝛ.§.ſi qs alĩ.inſti.đ inuti.ſti.ħ tñ ꝑm ipm Bar.fallit vbi qs ſtipulat vł paciſcit dari deſcendẽti in caſu in quo pót ſibi queri qđ eſt qñ ipſe nõ eſt in ꝑtate aſcendẽtis:vt tactũ fuit.ſ.in.ĩ.pte glo.circa fallentiaꝫ ꝙ rõne ſanguinis ꝓſumit donatio.naꝫ cenſeꝭ illi ſtipulari gr̃a donatõis:vt.d.l.publia.in pn.ſ.de po.ꝛ.d.l. donatiões in cócubinã.§.j.ff.de dona.qd añt vbi aſcendens adhibet deſcendẽte ad ſtipulandũ an ꝓſumat animo donandi adhibuiſſe:dictũ fuit.ſ.in glo.j.in.ĩ.pte.circa fallẽtiã gl.ꝙ rõne ſanguinis ꝓſumit donatio.Quantũ ad illud qđ tãgit Bart.an valeat ſtipło cuius v̈ba executiua ſunt collata in ꝑſonaꝫ tertij remitto me ad no.p Bart.ꝛ doc.in.d.l.i.ſ.de pac.ꝛ in.d.§.alteri.ꝛ in.§.ſi ſtipuler.ꝛ in alijs iuribus de qbus.ſ.in qbus tangit ħ pulcrũ dubiũ ꝙ ſi intereſſe ſupueniat an cõuentio reaſſumat efficaciaꝫ nõ eſt nr̃a mã: dic vt in dictis iuribus.Quantũ añt ad illud qđ Bar.dicit ꝙ vbi qs ſtipulat dari alteri:ꝛ intereſt ſua nó ꝓſumit ſtipulari illi dari ꝺ donãdi niſi ſit deſcendẽs cuius aſcendẽs dari ſtipuleꝭ talis cui ſtipulatũ queri poſſit:cũ Bar.tranſeũt doc.cõiter.dicit tñ Paul.ꝙ dictũ ſuũ eſt intellligendũ vbi aſcendens ſtipulat dari deſcendenti ſuuꝫ vel ſibi debitum: ſed nec aliꝭ vł ſentire Bar.ſi recte aduertaꝭ:ꝛ vide Paul. de caſt.in.l.publia.ad fi.pn.vbi tꝫ ꝙ in qũlibet cõiuncta ꝑſona vel affine ꝓſumatur donatio:in caſu in quo Bar.ħ vult ꝙ ꝓſumatur in aſcendente ſtipulante.pro deſcendẽte alle.l.ẽt.C.de dona.inter vi.ꝛ vxo.ꝛ Ro.hoc idem tenens hic.alle.d.l.cũ maritus.ff.ſi.de pac.do.in quo tñ.§..ſ.ꝓclusum fuit ꝙ cõſtabat de ꝺ donandi:ꝛ ideo nó facit ad propoſitum nec ẽt.d.l.ẽt.imo potius facit ꝑ.vt ibi per Bar.ꝛ Saly.quem oĩno ibi vide tangit an ſi paciſcens alij reddi res quas ipe deponit qꝫ ſunt ſue.i.illius cui paciſcit reddi ex hoc inducaꝭ donatio:ꝛ cõcludit ꝙ nó ꝑ gl.no.ibi ꝑmaꝫ in ordine:an añt ex ħ ꝓbet res eſſe dñij illius ẽt ibi tangit Saly.ꝛ nó ob.d.l.in ver.ꝛ ſi donaſſe ꝛc.qꝫ loquit ille ter. eo caſu quo expreſſuꝫ fuit ꝙ volebat donare:vt ibi ꝑ gl.alꝫ .n.nó ꝓſumebaꝭ donatio:vt in pn.l.apte dr̃ ꝛ ꝓbatur:ꝛ vi de Paul. de ca.in.d.l.donatiões.qui trãſit ſimplr cũ opi. Bar.ꝙ ſit ſpãle in deſcendẽtibus. ꝛ cũ Bar.quo ad ħ trã ſeunt alij doc.cõiter.Si qs tñ in puncto iuris vellet tenere gr̃iuꝫ de facili poſſet rñ.ad.d.l.publia.in fi.pn.lꝫ.n. ibi ꝑ-

betur reſtituendũ filio qđ erat depoſitũ:tñ nõ ꝓbaꝭ ꝙ ipſe tamq̃ donatarius illud habeat:debebit ergo ſibi reſtitui: ſicut dꝫ procuratori ꝛ adiecto:ꝛ illđꝫ poſtea eẽ hr̃dũ mulieris vel ipſius viri cui erat factũ pactũ de rebus vxoris lucrãdis tñ ſibi nó dꝫ reſtitui ꝑ depoſitariũ qꝫ nõ hꝫ aliquaꝫ actionẽ:ꝛꝑ Bar.ħ faciũt dicta.ſ.circa fallentiã gl.ꝙ rõne ſanguinis ꝓſumit donatio.vbi ꝓcluſuꝫ fuit ꝑ bar.ẽt qñ aſcẽ dens adhibet deſcẽdẽtez ad ſtipulandũ.qꝫ nó ꝓſumit aius donandi niſi vbi res vel quãtitas eſt modica ꝛ nũerus liberoꝝ nó eſt magnus.ita ergo poſſet forte cõcludi in caſu nr̃o.ꝛ ita intelligi.d.l.publia.ſi volumus intelligere ꝙ ibi filio mr̃ cenſeaꝭ voluiſſe donare.lꝫ ħ ibi de neceſſitate nó ꝓbeꝭ ꝛ caſu quo ꝓbareꝭ ꝙ cenſereꝭ voluiſſe donare ꝓbareꝭ de donatiõe cã mortis cũ ibi ſit facta mentio mortis ꝑ illa verba certe ſi aliqd mihi humanũ ꝓtigerit ꝛc̃.que important caſuꝫ mortis:vt ibi ꝑ bal.ꝛ Paul.de caſt.ꝛ nó ob.ſi ꝑ bar.alle.d.l.donatiões.§.j.ꝛ.l.ſi pr̃.ꝛ.l.ſi.ad fi.ff.de do.qꝫ illa iura loquunt eo caſu quo aſcendens ꝛbit noie deſcẽdẽtis vel aliud facit de quo eſt dicendũ:vt.ff.pri.q.nos añt ſumus in caſu quo aſcendẽs ſtipulaꝭ vel paciſcit noie ſuo:lꝫ executionẽ ſiue dationẽ ꝓferat in ꝑſonã deſcendẽtis q̃ ſunt ſatis diuerſa inter ſe ꝛ ꝙ in.d.l.publia.nó ꝓſumaꝭ donatio facit qꝫ loquit in muliere in qua longe minus q̃ in maſculis donatio ꝓſumit pp innataꝫ ſexus auaritiã vt viſuꝫ fuit .ſ.in gl.j.Aduerte ẽt inquãtũ Bar.ponderat ꝙ poſſit q̃ri deſcendẽti cui qs ſtipulaꝭ dari ad ħ vt ꝓſumaꝭ donatio:nã ẽt ꝙ nó poſſet ſibi queri:puta qꝫ eſſet in ꝑtate nó vł tolli: quominus ꝓſumaꝭ donatio que ꝓfirmaꝭ poſtea morte donãtis:vt.l.ſi donatiõe.C.de colla.ꝛ.l.donatiões.C.de do.
34 inter vir.ꝛ vxo.ꝛ pꝫ ex his que dicunt.ff.q.pri.¶Secundo Bar.querit an ex eo ꝙ qs ſtipulaꝭ emit vel ꝛbit noie alterius ꝓſumaꝭ donatio:ꝛ ħ caſus differt a ſupiori:vt.ſ.pri. tetigi.ꝛ pꝫ ex no.p Bart.in.d.l.ſtipło,iſta.in.§.ſi ſtipuler. in ver.ſcõs modus.ꝛ in ver.ſextus modus ꝛc̃. In hoc igit caſu ꝓcludit Bar.ꝙ in exneo ſtipulãte noie alterius nõ ꝓſumit aius donãdi.vt.l.ĩ.ꝛ p totũ ti.ſ.de neg.geſt.niſi ꝑm Bar.eſſꝫ cã pietatis ex cuius verbis vł inferri ꝙ ſi exneus noie mulieris ſtipulareꝭ doteꝫ ab ipſo dataꝫ reſtitui ꝙ ꝓſumereꝭ velle donare.cã.n.dotis eſt pia vt dicit ipſe Bar.in hac.l.dũ diſcutit añ gr̃a remunerationis ꝓſumatur donatio.facit.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio. In aſcendẽte vero ꝓtrahente noie deſcendẽtis concludit ꝙ ſi eſt talis aſcendens qui habeat deſcendentẽ in poteſtate.puta pater ꝛ ex ſolo ꝓtractu inito noie filij nó ꝓſumitur velle donare ipſi filio.ſed remanet patris:ꝛ filio cenſetur cóceſſum in peculium ꝓfectitium.vt.l.ſi.ff.de pecu.lega.ꝛ ibi ẽt per Bar.
35 ꝛ in.l.j.C.de ca.pe.li.xij.¶Sed ſi pater contrahit noie filij puta emit ꝛ patitur filio emptũ tradi ꝛ preſumit animus donandi.vt.l.ij.ꝛ.iij.C.ſi quis alte.vel ſibi. Et hoc modo intelligi debet.l.filie.ſ.fa.bercil.licet tex.prima facie videatur probare ꝙ ex contractu preſumatur donatio:ſed debꝫ intelligi vt.ſ.vt etiam dicit Bar.in.d.l.filie.qui videt eſſe corruptus ħ inquãtũ allegat illđ de quo.ſ.dicere gl.in.d.l. filie.nõ.n.ħ ibi dicit glo.ꝛ vide eundẽ Bar.in.d.tractatu. de duo.fra.ad fi.Et ex his patet ꝙ nõ ob.d.l.j.C.de ca.pe. d.l.filie.licet poſſet aliter reſpon.ꝙ.l.j.loquitur in vita patris ꝙ adhuc dominium eſt ſuuꝫ qđ non negat.l.filie.que loquitur poſt mortem.Si vero mater ꝛ ſic aſcendens que non habet deſcendentez in poteſtate contrahit nomine ipſius.ꝛ ſi quidem eſt talis contractus quem pro ipſo deſcẽdente facit. Ex quo ſtatim queritur actio deſcendenti ꝛ preſumitur perfecta donatio.alꝫ ſecus vt.d.l.ſi.ff.auia.de dona.loquitur.n.in ꝓtractu mutui. Ex quo actio acquirit incõtinẽti ei cui⁹ noie mutuũ eſt factũ.vt.l.certi ꝓditio.ff. nũmo.ſ.ſi cer.pe.ꝛ ꝑ bar.i.d.§.ſi ſtipuler.ad fi.ꝛ ꝑ paul. caſt.in.d.l.publia.in pn.Si ergo mr̃ emit noie filij cũ ex ħ ſtatim nõ qrat actio filio nõ eſt pfecta donatio.ſꝫ ſi ſequat traditio acqrit dñiũ ipſi filio.vt.d.l.iij.C.ſi qs al.vł ſibi.an añt ex ħ mr̃ videaꝭ velle donare tex.ibi nõ dpit.ſꝫ Bar.ħ allegãdo.d.l.vr̃ velle ꝙ ſic.Et circa itellectũ.d.l.filie.vide ibi bal.p⁹ gl.q̃ nõ voluit ꝙ ibi interceſſerit act⁹ traditiõis put vult Bar.

vult Bar.post Richar. nec vult glo. q̄ fit donatio illa de qua ibi: q̄ tunc nō p̄firmaret morte nō secuta traditione per.l.papinianus.§.de do.inter vi.t vxo.iūcta.l.donationes.C.e.ti.sed quasi legatū: vt ibi glo.j.in fi. qō quasi legatum ꝺm Bal.ibi inducit ex tacita voluntate p̄is dementis p̄o filia: t nūq̄ in vita penitentis: t ꝺz locū dictū quasi legatū de quo ibi: vbi illud qō p̄ emit non est magnum: sed paruꝫ attenta quātitate bonoꝝ: t numero liberoꝝ: vt in .d.l.filie.per Bal.col.iij.in fi.q. tacte per gl. de patre emēte libros p̄o filio. Et sic Bal.vult in effectu q̄ ex emptiōe facta per p̄fem noie filij inducat quasi legatū si nūq̄ in vita penitet ēt q̄ nulla sequat traditio si res empta est modica attentis bis de q̄bus.§.p̄i.est dictū. ¶ Refert ēt Bal. ibi opi. Bar.fi.qui dicebat q̄ ille tex.ꝺz intelligi vbi p̄stabat q̄ p̄ emens noie filie volebat donare: alꝫ in dubio nō p̄sumit donatio. ¶ Saly.in.d.l.filie.simp̄r tranſit cuꝫ opi. glo.in.d.l.filie.reiecta omni subauditōe Bar.ad illuꝫ tex. t rñ.ad.d.l.j.C.de ca.pecu. t ad.d.l.fi.j.de pecu.leg. t ad oīa que vident in p̄iuꝫ facere Pau.de ca.in.d.l.filie. simpliciter tranſit cum opi.Bar. q̄ vltra emptionez noie filij factā req̄rat ēt traditio: ad hoc vt p̄sumat donatio. t ita ēt ꝺz hic. t p̄dictā opi. q̄ req̄rat traditio vltra emptionē noie filij factaꝫ vbiq̄ tenuit Bar.nam in.d.trac. de duo.fra.in ij.p̄in.q.hoc tenuit. t in.l.si donatōe.C.de colla. t in.l.j. §.nec castrense.j.de colla.bo. vbi ad hoc inter cetera alle. .l.si filij.C.de do.inter vi. t vxo. Jo.de imo. hic in mā sic distinguit. Aō aut qñ p̄bo noie alterius nihil mihi abest. t tūc vt negociorꝝ gestor videor id facē: vt.l.si ego. t.l.pe.§. de neg.ge. t in hoc nō vī facere dr̄iam inter exneos vel cōiūctos. Aut ex actu quē facio noie alterius aliq̄d mihi abest, t tūc p̄cedant dicta per Bar.hic. t sic in filio in p̄tate ꝺz distinguitur an sit secuta traditio necne. Dicit tñ q̄ in.d.l. filie. ēt si nō esset filie facta traditio: sed p̄i p̄te filia vī facta donatio in filiam. t ita refert illam.l.intellexisse. Pe. de bel.p̄t. Sed iste intellectuꝫ nō applaudet illi.l. In qua vbi interueniret traditio satis doc.p̄o maiori pte p̄corda re vident q̄ p̄sumeret donatio ad qō vī facere .d.l. si filij. .C.de do.inter vi. t vxo. vbi ēt per Bar. ¶ Sed vbi nō interueniret traditio est opionū p̄flictus an emptuꝫ noie filij sit ipsius filij. glo.n. tenuit q̄ sic in.d.l.filie. ex quasi legato t cum glo. tranſit simp̄r Saly. Bar. tenet p̄ium Bal. sequif glo. cū modificatōe si nō erat magna quātitas expensa p̄ emēdare: t nō erat magnus numer⁹ liberoꝝ Bar. si. tꝫ q̄ nō sit filij: nisi p̄stet de aio donandi. t hoc modo intelligat.d.l.filie. t sic vī satis p̄cordare cuꝫ Bar. q̄ ex simplici emptione facta noie filij nō p̄sumat aius p̄cedendi filio illud qō eius noie emit: vt illud p̄cipuū bēat. Sola aūt traditio siue p̄cessio facta filio de re p̄ria nō p̄cedēte p̄cto clarū est q̄ nō inducit donationē sed dationē in peculium vt.d.l.fi.j.de pec.leg. adeo q̄ post mortē p̄is non est p̄cipuum tale p̄cessum illius cui est p̄cessuꝫ: sed venit diuidendum inter filios: vt.l.certū.C.fa.ber. t in.d.l.si donatiōe.
36 .C.de colla. ª ¶ †An aūt si emat noie alterius: t sibi tradi
a tur p̄sumat donatio in qualibet p̄sona Bar. hic vī tenere q̄ nō nisi inter p̄iunctos: sed in.d.l.fi filij. vī gñaliter loqui q̄ ex hoc in qualibet p̄sona donatio p̄sumat. t hoc p̄ illuꝫ tex. qui tñ nō ꝓbat: qz ibi non erat.q.an p̄dia empta noie vxoris essent donata necne: qz si fuissent donata. vel censeretur donata nō potuissent illa hīe filij tanq̄ mīs. qz cuꝫ ipsa p̄deceſſit donatio erat reuocata. vt.l.ēt. eo.ti. Sed.q. ibi erat an emptio esset facta vere noie vxoris vel simulata. t imperator dicit q̄ si traditio fuit facta viro de re empta noie vxoris p̄sumit simulatū nomen vxoris apposituꝫ in instr̄o. t ideo p̄prietas ptinet ad ipm maritū. Si autez traditio fuit facta vxori vere. t noie t effectu ipsius videt fuisse emptio. t ideo p̄dia sūt filioꝝ. sed cōpetit marito pecunie repetitio cum videat ipsam voluisse donare. t vide ibi Saly. t ēt in.d.l.filie.fa.ber. Et.l.ij. t iij.C.si quis alte. vel sibi. ēt nō ꝓbant q̄ secuta traditōe facta illi cuius noie facta est emptio p̄sumat donatio ex parte illius qui emit noie alterius: sed ꝓbant illa iura q̄ transfert dñiuꝫ in p̄so-

37 nam cuius noie facta est emptio: sed hoc nō mirū: † qz titulus emptōis est aptus ad trāslationē dñij: vt.l.ex empto. in p̄in.§.de actio. sed nō sequit transfert dñium ergo p̄sumit donatio p̄ty ex p̄te ementis noie alterius: vt supra incidenter hoc tetigi. ¶ Unde in puncto iuris forte attentari posset q̄ ēt inter aicendentes t descendentes celebrato p̄cto noie alterius: t secuta sibi traditōe nō p̄sumat donatio t ad.d.l.filie. posset rñ. q̄ ibi p̄stabat de aio donādi: vt ibi dicit Bar.fi. et supra retuli qō nō vī incōueniens dicere vt iura iuribus p̄cordent. iura.n. ꝓbant q̄ in dubio nō p̄sumit donatio: t in filijs p̄sumit p̄cessio in peculiuꝫ vel posset rñ. ad illam.l. q̄ loquat vbi parua erat quantitas expensa in re empta p̄o filia. put.d.l.intelligit Bal. Et hoc modo rñ. posset ad.l.donatōes.§.spēs. si qs illam p̄o hac parte induceret. vī.n. loqui ille.§. in rebus solitis dari per mīres filiabus cum nuptui traduntur. Ad.l.si pater. eo.ti. de do. posset rñ. q̄ potius facit p̄o hac pte dum dicit donationis aio t̄c. Ad.l.fi. in fi. eo.ti. posset rñ. q̄ ibi p̄cessit verus titulus donatōis qui ꝓbat ex diutina receptōe vsurarū noie labeonis iuxta .d.l. cum de in rem verso. cuꝫ eius mā.§. de vsu. Et aduerte itez ad.d.§.spēs. q̄ ibi nō poterat sub esse nisi p̄sumptio donatōis. tradebat.n. res suas mater noie filie viro. Sed vbi emit vel alr ꝓbit sup aliqua re non sua noie descendentis pōt sumi p̄iectura q̄ faciat vt negociorꝝ gestor: t ideo cesset p̄sumptio donatōis ēt secuta traditōe t vide Pau.de ca. in.d.§.spēs. qui hoc vī sensisse. t vide ēt eūdem in.d.l.si pater. t in.d.l.fi. qui ponderat q̄ ibi receptio vsurarū interuenit in illis: t cogita sup p̄dictis: qz
38 doc. satis late sup hac mā: hic per transeunt. ° ¶ †Tertio querit Bar. an p̄sensus adhibitus obl̄oni rei mee inducat pignus t donationē t p̄cludit q̄ inducit pignus: sed donationē nō: vñ potero agere vt luas: vt.l.si vt certo.§. nunc videndū. el.ij.§. cōmoda. de qua mā hī in.l.lutius.§. manda. t.C.cōmo.l.pe. t quo ad hoc doc. nihil addunt Bar.
39 ¶ †Quarto Bar. querit an si consentio tibi vendenti rem meam videar p̄sentire aio donandi t ex dictis suis in .l.si fundū per fideicōmissum. in p̄in.j.de le.j. reassumit talem distin. in hac mā. Aō q̄nq̄ p̄sentio venditioni rei mee a te mihi donate quādoq̄ de alia re mea consentio q̄ vendat Primo casu p̄sumit donatio: vt.d.l.si vo nō remunerādi. .§. inde papinia.§. manda. sub est.n. rō remuneratōis: vt dictum fuit.§. in glo.j. Scō casu si talis res cuius vēditioni p̄sentio: ꝫ non fuerit a te mihi donata tñ fuit donata mihi ab auctore tuo vel ab eo cui es heres vel alio eius p̄cepto Et tunc si ille qui vendebat erat p̄fonus meus vel heres p̄foni p̄sumit donatio: nisi aliud appareat: vt.l.codicillis. .§.i. de le.ij. vbi ēt aius donandi ppendit gra remunerationis: vt ibi dicit Bar. t in.d.l.si funduꝫ per fideicōmissum. in p̄in. dum oppo. de illa.l.codicillis. §.i. quatenus ibi: dī q̄ ēt ad p̄tium rei vendite nullus hī regressus: t tñ p̄iuꝫ dī in.d.l.si fundū per fideicōmissum. Si vero nō erat p̄fonus vel heres p̄foni: t si res erat mea re cuius venditioni p̄sentio: t nō p̄sumit donatio: vt.d.l.si fundum per fideicō missum. in p̄in. ibi. n. dī q̄ p̄tium peti pōt rei mihi legate cuius venditioni p̄sensi. Si aūt res cuius venditioni p̄sensi erat mea spe: puta qz in aliquē euentū ad me per ventura erat. Et tunc si ille actus cui p̄sentio erat talis per quē vel ex quo res ad me puentura erat: t mihi p̄iudicatur: puta si debebat ad me res puenire herede alienāte in penā heredis: t ego p̄sensi alienatōi p̄iudico mihi t censeor remittere ius meum adeo q̄ heres nō vī modo facere actū illicitum: ad hoc.l. nihil.§. i. de le.j. t.l. quotiens.C. de fideicō. t.l. cuꝫ pater.§. libertis. de le.ij. Aut ille actus cui p̄sentio nō erat talis per quē res ad me puētura erat exēplū in re mihi legata subcōditōe alia q̄ sit illa si qs alienauerit: t isto casu p̄sentiendo nō videor remittere fideicōmissum: t sic donare: vt.l.fundum.j.ad.l.fal. que est.l.iiij. p̄dī. ti. t per Dy. in.l. qui rome.§. duo fratres. j. de ver. oblig. t ibi per Bar. in.xij. q. ad hoc glo. no. in.l.si a substituto. in p̄in. de le.j. que vult q̄ si rem mihi legatā subcōditōe emerim ēt scienter nō p̄iudico mihi in legato quin ex cā legati petere

a ¶ De colla. Ubi vide Bar. t in .l.j.§. nec castrēse. in vlti. colū.

b ¶ Trāsefit. Et vīs dicta in .l. post dotem. .j.e. circa sextā lec. Dy. ad fi.

non possim euenientę ꝓditione: ꝛ ita si cõsenserim aliena/
40 tioni ꝓdicte rei.† Si vero res cuius vẽditioni ꝓsentio nõ
erat donata a te nec ab auctore tuo: ꝛ tũc indistincte ꝓsen
sus nõ inducit donationẽ: vt.l.mater.C.de rei ven. ꝛ vide
Bar.in.d.l.si fundũ per fideicõmissuz.vbi ꝑut ẽt hic vltra
ꝓdicta ꝓcludit.† Qõ si qs ꝓsentit alicui donanti rem suaz
vr̃ ipse donare: vt.l.in edib⁹.in fi.ff.de do.ꝛ.l.si seruus cõis
§.de do.inter vi.ꝛ vxo. vbi ꝓsensus ꝓsumit ibi rõne ꝓsan/
guinitatis: vt vidistis.§.in ꝑma glo. circa scõam fallen.q
rõne sanguinis donatio ꝓsumat facit ẽt.l.ij.C.si aduer.do.
ꝛ in.d.l.si fundũ per fideicõmissum.gñaliꝛ tangit Bar.an
si ꝓsentio alienationi rei mee mihi ꝑiudicẽ: ꝛ qd si ꝓsentio
alienationi rei mihi obligate: ꝛ ꝓcludit q ex hoc cõsensu
ꝓsumit remissio pignoris: nõ aũt remissio seu donatio de/
biti: vt.l.si ꝓbaueris.C.de re.pi.ꝛ.l.sicut.§.qui.mo. pi. vel
hypo.sol.§.illud.ꝛ seq.d.l.ꝛ in.d.§.illud.per Bar.q etiaz
hic tangit qd si ꝓsentio alicui leganti rem meam: ꝛ se re/
mittit: ad.d.l.si fundũ per fideicõmissum.vbi hoc in fi.ꝑn.
tangit.† Jo.de imo.hic circa hec dicta Bar. In quãtum
ipse alle.l.codicillis.§.i.de le.ij.ꝛ itelligit q ideo ibi ꝓsen/
tiens sibi ꝑiudicat in ꝑtio: qz vendens erat ꝓnonus vel he
res ꝓnoni dicit q iste nõ vr̃ bonus intellectus ad illuz tex.
cuius lr̃a nõ vr̃ ponderare rõnem in qua se fundat Bar.
Et ꝓpea aliꝛ intelligit illum tex.q ibi ꝓsensum fuit vendi/
tioni rei ꝑprie facte per vendentẽ tanq̃ de re sua per quẽ
tex.gñaliꝛ dicit.Qõ si qs vendat rem meam tanq̃ suam ꝛ
pro illa recipiat ꝑtium me pñte ꝛ ꝓsentiente q indistinc.
mihi ꝑiudico in ꝑtio: ꝛ sic censeor illud donare nisi ego cõ
senserim saluo iure meo in ꝑtio: ꝛ hoc modo ꝓcedit tex.in
.d.l.si fundũ per fideicõmissuz.ꝑm q ibi intelligit glo.vel
ille tex.ꝓcedit vbi ꝓsensi venditioni rei mee facte tanq̃ de
re mea: vt ibi dicit Bar.dũ opp. de.l.mater.C.de rei ven.
qui vr̃ esse ibi in opione in q̃ est Jmo.hic: lz hic ipse Bar.
videaꝛ esse in ꝯria opione: ꝛ indistincte velle q si cõsentio
venditioni rei mee mihi nõ donate a vendente vel ab eius
auctore q mihi nõ ꝑiudicem: nõ distincto .vz. quo modo
sit vendita res an vt ꝓpria vẽdentis: an vt ꝓpria ꝓsentien
tis alle.d.l.mater. Jmo.tñ pro sua opi.vltra ꝓdicta addu
cit q hic nõ vr̃ cadere posse alia ꝓiectura q̃ donatiõis ex
quo patior rem meam ab alio vendi tanq̃ ꝓpriam: ꝛ re/
cipere ꝑtium tanq̃ de re ꝓpria. Adducit ẽt qz sicut impu
tatur illi qui ratam hz venditionẽ rei sue non pempte nec
ꝑscripte: vt.l.mater.cum ibi no.ꝛ in.l.fi.§.de neg.ge. ꝛ in
.l.si cum seruũ.§.si cer.pe. ita vr̃ imputandũ illi qui a prin
cipio ꝓsentit venditioni rei sue que fit ab alio. ꝓcedit.n.vt
supra allegatis iuribus actio negociorꝫ gestorũ ad ꝑtium
rei sue ab alio vendite ꝑprio noie vendentis vbi venditio
br̃ rata ipsa re pempta vel ꝑscripta: ꝛ h̃ in subsidiũ: vt.d.
.l.fi.de neg.ge.vbi aũt res extat ꝛ nõ est ꝑscripta ꝓcludit
vt supra qcqd aliud dixerit Bar.glo.antiquus: vt habet
in dictis iuribus: ꝛ per By.in regula ratũ.de reg.iu.li.vj.
ꝛ br̃ in.l.si pupilli.§.sed si ego.§.de neg.geg. ꝛ in.l.i.C.de
re.alie.nõ alie.† Sed intelligẽdo hanc mãm ꝑut ipsam
declarat Bar.in.d.l.mater.ꝛ in.d.l.si cum seruũ. hoc fun
damentũ nõ facit pro Jmo. Dicit.n.Bar.in ꝓdictis locis
q si re sua vendita ab alio ꝑprio noie vendentis aliqs dic
ta re nõ pempta vel ꝑscripta ratam hẽat venditionẽ non
hz actionẽ negociorꝫ gestorꝫ ad ꝑtium que oriꝛ ex illa ven/
ditione ratificata: qz illud qõ meo noie gestũ nõ est ratum
br̃e nõ possum: vt in.d.§.sed si ego.ꝛ in.d.regula ratuz. de
reg.iu.li.vj.sed illam que oritur ipso gestu bene hz iste ta/
liter ratam hñs venditionẽ alieno noie de re sua factã: naz
gessit iste negociũ ipsius vendentis inquãtũ per suam rati
habitionẽ translatũ est dñium in emptorẽ cui venditor de
euictione tenebaꝛ. Et ꝓpea ꝯ ipm hz actionẽ negociorꝫ ge
gorꝫ ad ꝑtium tanq̃ vtiliꝛ gesserit negociũ suum hñdo ra/
tam dictã venditionẽ: ꝛ sic transferendo dñium in ipm em
ptorem: ꝛ hoc modo intelligit ipse.d.l.mater.in scõa par/
te: vt ibi per ipm vide ꝛ vide glo.no.in v̄.ipso gestu.in.l.si
pupilli.§.item queriꝛ.§.de neg.ge. que declarat quot mo/
dis dicaꝛ negociũ alienum: ꝛ in ꝓdicto casu de quo supra

Bar.saluat opi.Bar. qui tenuit q ẽt re nõ pempta nec
ꝑscripta cõpetat actio negociorꝫ gestorũ in ꝓdictis termi/
nis: ꝛ sic ꝑz q ꝑm hũc itellectũ q nõ amittit ꝑtiuz ille qui
ratam hz venditionẽ de re sua ab alio ꝑprio noie factaz:
ita ergo vbi a ꝑncipio quis venditioni de re sua facta ab
alio ꝑprio noie vr̃ q nõ amittat ꝑtiuz quasi illud censeaꝛ
donare: lz Jmo.vt supra retuli dicat ꝯriuz qui ẽt in dicta
opi.fuit in.d.l.si fundũ per fideicõmissum. ꝛ tenendo hãc
opi.Bar.de qua in.d.l.mater. ꝛ in.d.l.si cũ seruũ. vr̃ tolli
aliud fundamentũ Jmo.hic q nõ vr̃ posse sumi alia cõie/
ctura q̃ donatõis: nbi qs ꝓsentit uenditioni rei sue ab alio
ꝑprio noie facte: nam põt sumi ꝓiectura q ꝓfaciat vt gerat
negociũ vendentis: ꝛ possit ꝑtium repetere: ꝛ ab illo intel
lectu posito per Bar.in.d.l.mater. ꝛ in.d.l.si cum ꝑnum.
plurimũ vr̃ dependere ueritas casus nr̃i: ꝛ addo q ꝓdictuz
intellectũ tz Ange.in.d.l.si fundũ per fideicõmissimũ.asse
rens: ita tenere Bal.post Ray.de forli.in.d.l.si cuz seruũ.
ubi late de hac mã per doc.ꝛ per Bal. Saly.ꝛ doc.in.d.
.l.mater.ubi Bal.ꝛ Saly.tenent ꝯ Bar.rõnibus ibi per
ipsos adductis ibi tñ Bal.in.iiij.colũ.in v̄. iuxta predicta
quero ꝛc̃.tz opi.Bar.in casu nr̃o q.vz.ꝓsentiens uenditio
ni de re sua ab alio ꝑut de re ꝑpria facta hẽat actionẽ ad
ꝑtium ꝯ uendentẽ cui vr̃ ꝓsensisse in dubio ad ualidationẽ
ꝯctus nõ ad donandum ꝑtium: ꝛ dicit q ista.q. quottidie
occurrit in fratre ꝛ sorore ꝛ viro ꝛ uxore: qz frater ꝛ vir
uendunt ꝛ faciunt ꝓsentire sororẽ ꝛ uxorez: ꝛ ista opinio
Bar.est equior. Et ꝓpea tenenda maxime: qz multi tenẽt
opi.Ba.in.d.l.mater.inquãtuz ipse vult q agi possit ad
ꝑtium rei uendite alieno noie secuta etiã ratihabitione re
extante: ꝛ nõ pempta: ꝛ hoc per illum tex.ubi satis aperte
hoc vr̃ decidi: vt ibi per Pau.de cast.post Ra.ꝛ in.d.l.si
cum seruuz.in qbus locis nõ tz opi.Bar.per rõnẽ Bar.
quẽ Bar.reprobant: ꝛ Ra.ꝛ Pau.de ca.qui Ra.pro vi
cta opi.q possit agi.ad ꝑtium alleg.l.illud.§.i.de do. cau.
mor.ꝛ nõ ob.illud vulgare q illud qõ meo noie nõ est ge
stum ratum hr̃e nõ possum: qz nõ poterit imputare hanc
culpam uenditor dño qz ratam habuisti uenditionẽ p me
de re tua, ꝑprio noie factã cũ nõ posseꝭ: qz culpã ex qua qs
lucrũ sentit alteri ꝑputare nõ põt: ut.l.cũ i fũdo.in ꝑn.in v̄.
q si mulier.§.de iu.do.ꝛ hãc opi.tz do.Alex.i.d.l.si cũ fuũ
p q̃ aliꝛ.l.si noxali.post ꝑn.v̄.lz si a debitore.ff.de pecu.ꝛ rñ.
ad.l.ab vno.C.de neg.ge.q̃tenus vr̃ facere in ꝯriuz a ꝯrio
sensu: lz hic transiens cum Jo.de imo. videaꝛ tenere ꝯriuz
sed magis placet illa opio: ꝛ per ꝓñs opio Bar. hic qui
eo casu quo uenditio est facta noie dñi ꝛ ipse ꝓsentit q nõ
ꝑiudicet sibi in ꝑtio ipse dñs nõ hz ꝯdictionẽ: ꝛ hoc adhuc
expssius q̃ hic dicit Bar.in.d.l.si fundũ. dum oppo.de.d.
.l.mater.ꝛ hoc modo intelligit illum tex.d.l.si fundũ. qui
Bar.de.d.l.mater.ibi op.intelligere vr̃ ipsam ꝑut intelli
git Bal.cum quo alij magis cõiter videnꝭ transire: ꝛ vide
Cu.in.d.l.si fundũ. ubi tz hanc opi. q si aliqs uendit rem
meã me ꝓsentiente ab initio vel ex post fcõ sine noie suo si
ue noie meo alienet nõ videor ꝓsentire: vt mihi ꝑiudicem
sed vt ꝑtium ꝓsequi possim qõ est verum vbi res erat mea
plene: ꝛ irrevocabiliꝛ: sed q̃ res nõ erat mea irrevocabiliꝛ
iste ꝓsensus inducit tacitã repudiationẽ nõ donationez: vt
d.l.codicillis.§.i.de le.ij. nisi interueniret aliqs actus qui
includeret agnitionẽ: vt.d.l.si fundum. ubi interuenit assi/
gnatio eius cui fuerat legatuz: vt ibi per ipm latius vide.
42 † Et ex ꝓdictis decidi põt.q. qd si dñs ꝓsentiat vasallo vẽ
denti rem quã hz in feudũ vel rem emphiteoticaz: an sibi
ꝑiudicet in dñio directo: ꝛ supradicta faciunt q nõ quare
nus ꝓcludit q dñs ꝓsentiens nõ ꝑiudicat sibi in ꝑtio: lz in
dñio sic ad hoc vt ꝓsensus aliqd operet: sed in casu nostro
ꝓsensus põt opari circa alienationẽ dñij vtilis qõ nõ pote
rat sine ꝓsensu dñi alienare vasallus vel emphiteota ergo
nõ opabit circa directũ dñium: ꝛ ita tz hic Pau.de ca.mi
ratus de Bal.qui tenuit ꝯrium: ꝛ q ẽt respectu pretij sibi
ꝑiudicet in.l.dotalem ff.eo.vbi ẽt Pau.tz ꝯ Bal. Tu quã
tum est respectu pretij nõ teneas qõ dicit Bal. per supra/
dicta que, de directo obstãt dicto suo. Quãtũ aũt est respe/
ctu directi

ctu directi dñij pōt teneri opio Bal.si vēditio fuit facta de re ⁊ respectu vtilis ⁊ directi dñij ꝓsentiente dño per.d.l.si fundū per fideicōmissum.in prin.¶ †Inquātū Bar. dicit ꝙ ꝓsentiens donationi de sua re facte vī donare doc.transeunt cum ipso per iura sua:vt hic per Pau. ⁊ alios mari.Imo.qui dicit ꝙ idem est dōmvbi qs ꝓsentit:vt res sua leget:q; legatum est quedam donatio : vt insti.de lega.§. .j.⁊ hoc satis est de intentōe Bal. in.l.cum alienā.C.de lega.in v̄.sed pone.⁊ v̄.se.de hoc vide per Bar.in.d.l.si fundum per fideicōmissum. ⁊ adhuc latius in.l.cum quis. in prinꝯ.de le.ij. ⁊ vide ēt Saly.in.d.l.cum alienā.dubiū.n. stat in hoc an ipse qui ꝓsentit legato rei sue aliquo mō cōueniri possit:nam ꝙ repelli possit exceptōe videnī doc.cō-
43 cordare:dic vt in dictis iuribus. ¶ †Quinto ꝓncipaliter Bar. querit cum supra viderimus ꝙ cōsensus adhibitus alicui actui aliqñ ꝓiudicat ꝓsentienti qñ⁊ p quos actus videatur qs ꝓsentire.Et ꝓmo examinat:an absens videaī cōsentire.Scdo an presens⁊ tacens.Tertio an subscribens. Quarto an sigillans. † Et circa ꝓmuꝫ breuiter ꝓcludit ꝙ absens ignorans sane mentis nō vī ꝓsentire:vt hī⁊ no.in in.l.in eo.§.fi.s̄.de ri.nup.⁊ l.ij.in fi.s̄.e.⁊ l.si debitorē.C. de pi.⁊ l.quivas.§.vetare.j.de fur.furiosus aūt an videaī ꝓsentire remittit se addicta in.l.ij.s̄.eo.§.voluntatē.Abñs aūt ⁊ sciens an ꝑsumaī ꝓsentire dicit ꝙ sic in casibus in q; bus cogiī ꝓsentire:vt.d.§.voluntatē.al's secus:vt.l.in delictis.in prin.s̄.de nox.⁊ cum Bar. quo ad hoc primuꝫ de absente simpl'r transeunt doc.⁊ vide dicta in.d.§.volūtatē. qui ꝓbat illud qō dicit Bar.ꝙ absens sciens ꝑsumaī ꝓsentire in casibus in qbus cogiī qs ꝓsentire in v̄.ſz si abñs ⁊c. dum dicit.vbi.n.sapit scire eam exigimus ⁊c.filie.n. patri volenti agere ad dotem ꝓsentire cogiī:vbi nō ꝫ iustaꝫ cāz ꝑdicendi:vt.d.§.volūtatē.iuncta glo. in v̄. ꝑdicere facit.l. dotem j.eo.⁊ aduerte.q; Bar.ꝓbabilius ꝓposuisset.q.an absens ⁊ ignorans habeaī pro ꝓsentiente qꝫ an videaī cōsentire cum in ignorante nō cadat ꝓsensus: ⁊ sic non cadit querere:an censeaī ꝓsentire:vt.j.pri.q. per ipmmet Bar.
44 ¶ †Circa ꝑm an pñs ꝑsumaī ꝓsentire ponendo terminos habiles ꝙ sit pñs sciens ⁊ intelligens tacens tñ:nam si est ignorans:⁊ nō intelligit in eo nō cadit ꝓsensus : vt.l. labeo.j.de aqua plu.arcen. In pñte ergo sciente ⁊ tacente an ꝑsumaī ꝓsensus.Concludit ꝙ recte ⁊ ꝓprie loquendo tacere est qōdam mediū inter ꝓsentire ⁊ dissentire:vt regula is qui tacet.de reg.iu.li.vj.vnde si sumus in tali casu in quo nō requiriī ꝓsensus nec dissensus:sed sufficit scīa tacere nō applicaī alicui p̄dictoꝝ extremoꝝ nec .s. ꝓsensui nec dissensui:sed stat in sua ꝓpria:⁊ vera nā: vt.l.j.§.scientiaꝫ. s̄.de tribu. ad hoc.n. vt dñs tributoria teneatur sufficit ꝙ seruus eo sciente fuerit negociatus:⁊ cū sit ꝓuisum qualr ipse teneaī vbi exp̄sse ꝑdicit seruo negocianti: ⁊ qualr vbi exp̄sse ꝓsentit:vt ibi hī⁊ per glo.in regu.is qui tacet.q; teneī aīr qꝫ disponaī in.d.ti.de tribu.verbuꝫ scīa de quo in .d.ti.stat in sui ꝓpria nā.⁊ nō applicaī alicui extremoruꝫ. Si vero est necesse ꝙ taciturnitas appliceturvel extremo ꝓsensus vel extremo ꝑdictionis. Et tunc si aliqs tacet per ꝓtumaciam ꝑsumiī ꝓsentire vel negare in dānum suū:vt.l. de etate.§.qui tacuit.s̄.de interroga.actio.si ergo ꝑ ꝓtumacem facit ꝙ tacere applicet extremo ꝓsensus illi applicaī si ꝑ eum facit ꝙ applicet extremo negatōis sīr illi applicatur:ad hoc facit glo.in v̄.substituto.in.l.q̄diu.la vlti.de acquī.here.que dicit ꝙ vbi statuiī tps instituto ad adeundā hr̄ditatē eo finito admittiī substitutus quasi ille videaī negasse se velle esse hr̄dem si tps fuit statutū ad instantiam substituti:secus si ad instantiam creditoꝝ:q; p lapsum tpis vī adiisse:vt ibi per glo.fi.⁊ Pau.de ca.Et ex hoc dicto do.Alexā.infert hic ad approbationē dicti Imo.in.c.j.de his que fi.a ma.par.ca.vt hic per ipm vide . Si vero quis nō tacet per ꝓtumaciam.Et si qdeꝫ actus qui geriī est vni formis:vt ꝑctus vel quasi:⁊ an tacens ꝑsumaī ꝓsentire distinguit Bar.Dō aut talis actus respicit meum fauorem: ⁊ videor illi ꝓsentire : vt.l.si remunerandi.§.si passus.⁊ l. qui patiī.s̄.mq̄. Aut respicit meum ꝓiudiciū ⁊ sub distinguit.Dō qñqꝫ respicit meuꝫ ꝓiudiciū circa ius nāle.Qñqꝫ circa actionē ꝓsonalē. Qñqꝫ respicit ꝓiudiciuꝫ tertij cuius bona ptinent ad me cura:⁊ sollicitudine.Primo casu aut respicit ꝓiudiciū meū circa ius meuꝫ reale qō habeo in re tertij:puta qr vendiī res mihi obligata vel aliqs ꝑbit supre mihi obligata : ⁊ circa hoc se remittit addicta per se in .l.fi.C.de remiss.pi.vbi late distinguit an pñs alienatōi rei sibi obligate censeaī remittere ius suum qō ꝫ circa illam rem ⁊ ꝓcludit regul'r ꝙ nō:vt.l.sicut.§.nō vī.s̄.qui.mo.pi. vel hypo. sol. nisi in aliqbus casibus spālibus de qbus ibi per ipm vide:⁊ per eūdem in.d.l.sicut.§.nō vī.s̄.qui. mo. pi.vel hypo.sol.cuius dicta reassumit hic do.Alex.ego vero omitto gr̄a breuitatis.Aut respicit meum ꝓiudiciū circa ius reale rei mee:puta circa dñium meum.Et si erat talis actus cui nō poterā ꝑdicere.s.ad effectum impediendi ipm per ꝑdictionē : ⁊ non ꝓsumo:lz sim pñs ⁊ tacens illi actui velle ꝓsentire:adeo vt mihi ꝓiudicē circa ius meum qō in illa re habeo:vt.l.gaius.s̄.de pi.actio.⁊ ibi glo.⁊.l. titia.§.lutia.j.de leg.ij.⁊ ibi ēt glo.facit.l.sepe.j.de re iudi. Fallit ꝑm ipm rōne ꝓiūctōis: qr ꝓsumiī ꝓsentire ēt ꝙ actꝰ qui explicaī ꝑdicendo nō posset impedire:vt.d.l.si seruus cōis.s̄.de do.inter vi.⁊ vxo.de cuius intellectu plura supra dicta fuerūt in glo.que dicit ꝙ rōne ꝓiunctōis ꝓsumiī donatio:⁊ glo.in.l.qui patiī.dicit ꝙ ꝓsumiī ꝓsensus rōne cōiunctionis in tacente:lz nō posset ꝑdicere:hanc tñ fallentiā dicit ꝓcedere nisi sit talis ꝓiūctio que in se reuerentiā hēat qr tunc taciturnitas faceret ꝓsumi dissensum stante tali cō iunctione:vt.l.j.§.que onerandej.quarū re.ac. nō de. ⁊.l. pe.j.de fur.Si vero erat talis actus quē ꝑdicendo poterā impedire:⁊ tunc tacens ꝑsumiī ꝓsentire:ita dicit glo.⁊ in .d.l.gaius. ⁊ in .d.§.lutia . alleg.l.fideiussor.§.pater.s̄.de
45 pi.⁊ ibi glo.in v̄.manifestū est. ⁊.d.l.sepe.† nam rei alienе venditio fieri pōt:sed nō pignoratio:vt hī in.l.rez alienam.s̄.de ꝑben. emp. ꝓpea si aliqs interuenit in pignoratione rei sue censeaī illi ꝓsentire cū ꝑdicendo impedire posset ⁊ vide glo.in.l.si sine.C.aduellea.Et tz Bar.hoc ꝓcedere post Ja.bu.ēt ꝙ si nō dolo ⁊ fraude taceat is cuius reī est p rōnē.l.sepe.lz tex.⁊ ibi glo.in.l.ij.C.si alie.res pi.da.sit. videaī reqrere dolum:ad hoc vt tacens in pignoratōe rei sue videaī ꝓsentire per illum tex.⁊ per tex.in.d.l.si sine.C. aduellea.sed ad.l.ij.Bar.dicit subaudiendū maxime:⁊ ad .l.si sine.Rñ.ꝙ illa.l.reqrit taciturnitatē dolosam:ad hoc vt mulier que scit obligari res suas a marito excludaī beneficio senatusc̄sulti velleani: a quo nō excluditur lz sciat obligari res:sed bene excludiī in obl'one rerū: qr non pōt dicere ipsas nō esse obligatas:⁊ sic illa.l.facit ꝓ hac parte.ꝓbat.n.ꝙ scia cum taciturnitate ꝓiudicat in obl'one ꝓpriarū rerū sue sit dolosa sue nō sit dolosa talis taciturnitas:ſz nō ꝓiudicat quo aduelleanū:nisi sit dolosa.Et ad limitationē huius doctrine ꝙ pñs actui quē ꝑdicendo poterat impedire:vide Bar.in.l.furioso. in fi.j.de re iudi.⁊ ibi dicta in declaratōe dictoꝝ Bar.Et tenendo hoc qō dicit Bar.qō ēt vbi sine dolo tacet videaī ꝓsentire actui quē ꝑdicendo poterat impedire vī limitādū per id qō.s̄. ꝓri. ipse dicit vbi.vz.ex reuerentia tacet.ar.d.l.pe.j.de fur. vbi .n.pōt sine alia ꝓiectura non sumiī ꝓiectura donationis ⁊ optime ꝓfert.d.l.pe.de fur.Circa illum vero casum quando actus qui geriī me sciente:⁊ tacente respicit meuꝫ ꝓiudicium circa ius ꝓsonale:⁊ tunc in dubio nō videor ꝓsentire:vt.l.filius.§.inuitus.s̄.de ꝓcu.Fallit ꝑm ipsum fauore pupillorꝝ:vt.l.filius.j.de tute.iuncta glo.⁊.l.ij.j.admunici. De qbus fallentijs: vide hic per doc. posset ēt dici ꝙ fallat vbi quis potерat agentē tali actione impedire. ar.d.l. sepe.v̄.sed scientibus ⁊c.ad qō.l.ij.§.voluntatē.s̄.eo.intelligendo illum tex.ꝓcedere in princi. ēt subsistente iusta cā ꝑdicendi de quo ibi dixi:⁊ in ꝓmo no.⁊ ēt sup glo.ij.nō.n. .d.l.sepe.est gñaliſ:vt vbi possum te impedire agere mihi ꝓiudicē:⁊ sic ēt militat in actione ꝓsonali : ⁊ sic q̄uis tex. loquaī in reali nō tollit qn gñalr ille tex.ꝓcedat. ar.l.regula.§.fi.s̄.de iur̄. ⁊ fac.igno.vbi Bar.Bal.⁊ doc.Circa alium casum qñ actuſ qui geriī respicit ꝓiudiciū tertij cu-

ius bona respiciunt me cura ⁊ sollicitudine ꝓcludit ꝙ tacens nō ꝑsumit ꝓsentire: vt. l. iij. ff. de auc. tu. ⁊ ibi tex. ⁊ gl. Tangit postea an ꝑs actui diffōrmi ꝑsumaꝫ cōsentire si tacet ⁊ actū diffōrmē appellat intrationē possessionis: puta si intras in possessionē meaꝫ vel accipis de rebus meis nō eniꝫ est certa forma istoꝝ actuuꝫ, put est certa forma ꝯctus. Jsto casu ꝓcludit ꝙ si ꝓcedit ꝯct⁹ ex cuius nā teneor illud peti qō fit ⁊ ꝓsumor ꝓsentire: vt. l. ij. ⁊ ibi no. C. de acq. pos. vbi vide glo. in ṽ. vt dñm: ⁊ ibi Bar. Si aūt non ꝓcedit talis ꝯctus: ⁊ si qdem tractaꝫ de magno ꝑiudicio: ⁊ tunc videor dissentire: vt. d. l. pe. ⁊ d. l. q vas. §. vetare. ff. de fur. ⁊ hꝫ in. d. l. ij. Si de modico ꝑiudicio ⁊ ꝑsumor cōsentire: vt. l. q̄ꝫ tuberonis. §. sunt qdam. s̄. de pecu. ⁊ l. sabinus. s̄. cōi diui. naꝫ si ꝑtermittit ꝓhiberi edificans in re cōi nō pōt cogi tollere edificatū: qr ꝑsumit ꝓsensisse non ꝓhibens cū ꝓhibere posset: ⁊ d. l. labeo. cū sua glo. ff. de aqua plu. arcen. ⁊ l. q bona. §. si qs iuxta. ff. de dā. infec. Et ꝓdicta dicit esse vera Bar. in scia que est tpe negocij gesti: sed si supuenit scia ex post facto an ꝑsumaꝫ in sciente ⁊ tacente ꝓsensus remittit se ad dicta in. l. quo enim. §. j. ff. rem ra. ba. vbi plene distinguit in hac mā de qua hꝫ in. l. si absentis. C. si cer. pe. vbi aliqd p Bar. tangit aliqd Bar. in. l. j. §. j.

a ¶ Bar. Et vide dicta i. §. voluntatē. l. ij. s̄. eo.

46 v. pena. ff. de li. agno. † Circa tertiū an subscribēs ꝑsumaꝫ ꝓsentire ꝓcludit ꝙ aut se subscribit: vt testis ⁊ nō ꝑsumit ꝓsentire aliꝰ vī ꝓsentire nisi erraret: vt. d. l. gayus. de pig. actio. iuncta. d. l. fideiussor. §. j. s̄. de pig. ⁊ l. sicut. §. nōvī. s̄. qui. mo. pi. vel hyp. sol. ⁊ l. vlt. C. plusva. qō agi. q̄ꝫ qō sy. pci. ⁊ l. stico. §. seruus testō. ff. de sta. li. ⁊ l. j. §. inter filium. ff.

47 de fal. † Circa q̄rtū an figillans videaꝫ ꝓsentire: ⁊ alle. ꝙ sic. l. ij. C. de re. alie. non alie. ⁊ ibi hoc no. glo. a ꝙrio sensu illius lr̄e: ⁊ d. l. fideiussor. §. j. ꝑm vnā lec. ibi dū tex. dicit si gno ⁊c̄. Jn qbusdam tñ casibus ꝑm ipm figillare hꝫ vim ademptiōis possessionis: vt. l. ꝙ si neqꝫ. ff. de peri. ⁊ cō. rei ven. fallit in. l. j. §. si doliuꝫ. eo. ti. facit. §. sed ⁊ si nō sunt de gustata. e. l. j. hec sunt dicta Bar. ¶ Ad que aduerte qr in quātū ipse secutus opi. glo. vbi actus q gerīt respicit ꝑiudiciuꝫ meū circa vsūfructū vel dñium rei mee ꝓcludit aut actus poterat impediri ꝯdicendo ⁊ censeor ꝓsentire: aliꝰ secus: ⁊ ita ꝓcordat. d. l. gayus. cū. d. l. fideiussor. §. j. Maꝫ ꝯ hanc distin. insurgit hic do. Alexā. post cano. in. c. nōne. de ꝑsump. vbi tñ glo. vī adherere huic distin. ⁊ canoniste ibi solēniter reassumunt hanc mām maxi. do. Ab. sy. nam ēt pignoratio rei ꝓpe nō vī impediri posse ꝯdicēdo: sicut nec emptio quo ad hoc: vt pignorans teneaꝫ ꝯria pignoratitia actōe: vt. l. tutor. §. ꝯriā. s̄. de pig. actio. Sicut ergo venditio rei ꝓpe nō pōt impediri quominus venditor teneaꝫ: vt. d. l. rem alienam. ita nec pignoratio: ⁊ p ꝑs nō vī bñ dici p. d. l. fideiussor. §. j. de pig. ꝙ ꝑsumit ibi ꝓsensus eo qr actus q gerebaꝫ ꝯdicendo impediri poterat: naꝫ nō poterat impediri quominus actus fieret in ꝑiudiciuꝫ pignorantis: sed in ꝑiudiciū dñi poterat impediri: sicut etiā emptio ⁊ qlibet alius actꝰ sup re ꝓpa. Et ꝓpea aliq gñaliꝫ dñit ꝙ tacens nō ꝑsumit ꝓsentire vbi agit de ꝑiudicio suo circa rem p. l. sicut. §. nō vī. s̄. q. mo. pi. vel hypo. sol. possit vel nō possit actus ꝯdicēdo impediri: ⁊ ad. d. l. fideiussor. §. j. Rñ. ꝙ ibi interuenit subscriptio: ⁊ ꝓz ex his que dicit Bar. cir. fi. huius. l. dū alle. d. l. fideiussor. §. j. nec ob. l. gayus. qr ibi subscripsit vt testis ⁊ facit. d. §. nō vī. in ṽ. sed si

48 subscripserit ⁊c̄. ¶ † Sꝫ saluādo opi. Bar. dici pōt ꝙ vbi vendit res aliena ēt ꝯdicente: ⁊ inuito dño ꝯctus hꝫ vim adeo ꝙ ex ipso vendens remanet obligatus ⁊ acqrit ipsi venditori ius ꝑscribendi. vbi. n. nō dñs vendit transfert in emptorē ius vsucapiendi siue ꝑscribendi: vt. l. clauibus. s̄. de ꝯhē. cmp. † Sꝫ si pignoraꝫ res aliena lꝫ obligeaꝫ pignorans tñ nullū ius acqrit recipienti in ipsa re: ⁊ hoc voluerunt glo. ⁊ doc. vt p glo. in. d. l. si sine. solū. n. in casu. l. si ab eo. s̄. de pig. vbi nō dñs hñs publicianā tradit rē i pignus accipienti acqrit ius in re: ⁊ ita in effectu residet hic do. Alex. quātū ad hoc ꝙ sit dīa inter pignorationē ⁊ venditionē rei aliene. vꝫ ꝙ pignoratio dicaꝫ ꝯdicendo posse impediri secus in venditiōe. ¶ Sed quātuꝫ ad illud qō ꝓncipaliter tangit. An tacens actui cui ꝯdicere poterat: ⁊ ipꝫ ꝯdicendo impedire videaꝫ ipse ꝓsentire non adheret ipse opinioni Bar. q indi. tꝫ ꝙ talis tacens hēaꝫ ꝑ ꝓsentiente: ē si sine dolo ⁊ fraude tacuerit. Sed adheret ipse opinion Cy. ⁊ antiquoꝝ q id verꝫ esse dixerunt si p fraudē qs taceat: secus si sine fraude. qr tunc hꝫ ꝑ ꝯdicente p. d. l. ij. C. si res alie. pi. da. sit. ⁊ hanc opi. tꝫ do. Ab. sy. in. d. c. nonne Tñ nō sufficienter rñ. ad iura ⁊ rōnes Bar. maxⁱ. oū alle. d. l. sepe. de re iu. cui tñ forte posset rñ. ꝙ ibi ꝓcurrit etiā calor iudicij tñ p illā. l. satisvī posse teneri opio Bar. quā vī tenere ipsemet dñs Alex. in. l. itez qr. s̄. de pac. in illa. q. an res aliene inecte ⁊ illate in re ꝓducta sint tacite hypothecate si dñs rerū sciuit ⁊ passus est ipsas inferri: vī tñ limitāda ista opio Bar. vt supra dixi nisi ex reuerētia nō ꝯ dixit p. d. l. pe. de fur. Jnquātū ēt Bar. in casu qñ qs actū nō pōt ꝯdicendo impedire ꝓcludit ꝙ tacens non ꝑsumaꝫ ꝓsentire ēt qñ sit ꝓiunctio si illa cōiunctio est reuerentialis: do. Ab. sy. in. d. c. nōne. insurgit ꝯ Bar. ⁊ eius dicta refert hic do. Alex. q curaꝫ opiones ꝓcordare: vt hic latius p ipꝫ ⁊ ex dictis do. Ab. deprehendit ꝙ aliquo casu saluari pōt

a dictum Bar. [a] Et vide oīno ¶ Dau. de ca. in. d. l. gayus. s̄. de pig. actio. vbi dicit ꝓcedere ꝓdicta distin. an actus possit ꝯdicendo impediri necne vbi actus explicaꝫ noie gerētis: secus si noie tacentis: qr tunc indi. ꝑm ipm censeꝫ ꝓsentire quem latius ibi vide quia si dictum suum procedit nō limitat hāc mām. Jnquātū Bar. qñ agit de meo ꝑiudicio circa ius ꝑsonale ꝓcludit ꝙ tacens ꝑsumaꝫ ꝓsentire fauore pupilli p. d. l. si filius. ff. de tu. ⁊ sic si pr̄ est pñs vbi assumit tutelā filius est aduertendū: qr Bar. in. d. l. j. tꝫ ꝯriū reprobata ibi glo. sequens opi. glo. ⁊ By. in. d. l. ij. ff. ad munici. ⁊ ita tenet Jmo. hic ⁊ do. Ab. sy. in. d. c. nōne. dicit tñ Jmo. ꝙ bñ fallit fauore pupilli in termis. l. cū oñdimus. §. fi. ff. de fideius. tu. ⁊ adhuc hoc expressius dicit do. Ab. sy. in. d. c. nōne. vbi ponit plures fallentias: ad hoc dicto ꝙ tacens vbi agit de oblone ꝓsonali nō hēaꝫ ꝑ ꝓsentiente. Jn quātū ēt Bar. dicit ꝙ pñs actui respicienti ꝑiudiciū tertij cui⁹ bōa ꝑtinēt ad pñtē ⁊ tacētē cura ⁊ sollicitudie ꝙ nō cēseaꝫ ꝓsentire ꝺcta ß ocñvt hꝫ p ipꝫ do. Alex. q dat plurimas remissiōes i mā: ⁊ tāgit plures. q. ad q̄s pñs mā faē ⁊ tāgit illō qō hic dicit Bar. de subscribēte ⁊ sigillāte ⁊ i effectu trāsit cū dictis Bar. hic nō obstātibus his q̄ dicit Bar. de impssione sigilli in. l. ad testiū. §. si qs. ff. de testa. ⁊ in prin. ff. Et circa illud qō tangit Bar. hic de pñte ⁊ tacente cuꝫ sit actus diffōrmis: ⁊ circa illud in quo ipse remissiue p transit qñ scia supuenit ex post facto: vide do. Ab. sy. in. d. c. nōne. in vlti. colū. vbi oīa ꝓdicta tangit que oīa ⁊ multa alia que in mā adduci possent gr̄a brevitatis omitto sufficiat predicta attigisse pro aliquali introductione.

1 ⁊ **Jtia diuortium.** † Exceptio oppositā a tertia ꝑsona cuius interest obstat ⁊ venit examinanda in iudicio: ⁊ hꝫ processum ipedire. h. d. ꝑm intellectū Bar. quē oēs fatent meliorē esse adhuc tex. ⁊ magis ipsi applaudere q̄ꝫ intellectū gl. j. hic que voluit ꝙ hic pr̄ ꝑmo egerit ꝯ filiā sup cā filiatōis intentando officiuꝫ iudicis postea egerit ꝯ maritū ad dotē dicte filie tāq̄ exñtis in ptāte sua sibi restituendā: quā scōam petitionem dicit. J. p. procedere si pr̄ ꝓbet ea de qbus in tex. Sꝫ Bar. intellexit ꝙ pr̄ solū egerit ad dotē ptendens filiaꝫ esse in sua ptāte que cōparuit in hoc iudicio: ⁊ dixit se esse sui iuris: ⁊ . J. p. rñ. pr̄em nō esse audiendum sup restōne dotis nisi ꝓbatis his de qbus in lr̄a: ⁊ de hoc latius dicet super

2 glo. j. ¶ † Nō. j. ex hac. l. ꝑm hanc lec. Bar. ꝙ tertius cōparens in iudicio inter alios moto pro suo interesse audit ⁊ facit vt actor repellaꝫ a sua petitōe, put videmus hic de filia que admittit in iudicio moto de dote inter pr̄em ⁊ virum ⁊ repellit pr̄ a petitōe nisi ꝓbet ipsam esse in sua ptāte vbi ipsa cōparens ptendit se esse sui iuris: ⁊ p ꝑs actionem de dote esse suā vel in se ꝓsolidatā iuxta. §. videamus. l. vnice. C. de rei vxo. actio. ⁊ dcñ fuit. s̄. l. pri. in euidentialibus: ⁊ ad hoc ꝙ tertius cōparens, ꝑ interesse suo audiaꝫ facit. l. si suspecta.

facit.l.si suspecta.ff.de inoffi. te. ⁊.l.si p lusorio.ff.de appel. vbi p Bar. plene an ⁊ qñ tertius cõparens in iudicio per alios moto audiat: ⁊ ibi inter alia dicit q tertius coupa rens audit ad repellendũ agentes ꝓut in terminis tex. nr̃i qñ cõparet añ lit.ꝓte.secus si cõpareret post lit.ꝓte.quam ipse ꝓtestari sciuit: q tunc nõ admittit ad impediendum actores agere:sed bñ admittit ad astendũ ei: ⁊ ita dz li/ mitari hec.l.⁊ vide eũdem Bar. vbi idem vult in.l.sepe. in.viij.q.ff.de re iudi.⁊ hoc tz hic Pau.de ca.⁊ sequuntur alij doc.⁊ vide do.Ab.sy.in.c.cũ sup.de re iudi. in.x.colũ. ad fi.⁊.ix.col.vbi tranfit cũ dictis Bar.in.d.l.si p lusorio.
3 .ff.j. ¶ †Et an iste tertius cõparens ꝓ interesse suo possit iudicẽ recusare:vide do.Ab.sy. ⁊ doc.in.c.cuz sup.de offi. dele.vbi tz p illũ tex. bm q in eo ponit casum glo.j.q tertius cõparens pro interesse suo possit iudicez recusare: ⁊ oẽs alias defensiones sibi cõpetentes adducere: ⁊ an ter/ tiuſ cõparenſ pro interesse suo possit declinare iudiciũ est mã de qua in.l.j.C. vbi in rem actio. ⁊ in.l.emptori.C.de euic.que iura cũ sua mã loquũt vbi cã ꝓncipalr spectabat ad agentẽ lz cõparenſ hret interesse. loquunt.n.in empto re ꝓuento ad quẽ ꝓncipalr spectat iudiciũ lz vẽditor hẽat interesse pp euictionẽ ad quã tenet:vt.d.sepe. de re.iu. Et ppea dicta in dictis iuribus nõ faciunt ad ꝓpositũ nr̃m ⁊ nr̃e.l.in qua ista mulier ptẽdebat dotẽ ꝓncipalr ad se spe ctare ⁊ cõparebat volens ab agendo repellere patrez:⁊ sic ptendebat sibi cõpetere actionẽ ad dotẽ que si cõpete/ ret nõ caderet alia declinatoria fori cum actor foz rei se/ quat:vt in.c.cũ sit gñale.de fo.cõpe.⁊ l.iuris ordiné.C.de
4 iurisdom.iu. ¶ †An aũt tertius cõparenſ pro interesse suo hẽat aliqd ꝓbare añq̃ admittat tex. in.c.veniens. el.ij.de testi.ꝓbat no.q sic ⁊ibi vide do.Ab.sy.qualr debeat ꝓba re de suo interesse in.iiij.col.⁊ in.v.col.ff.quãtuz tps ꝓbare debeat de hoc suo itereſſe:⁊ vide Bar.in auc̃.nec si hereſ. .C.de litigio.vbi facit dr̃iam inter tertiũ vocatũ: ⁊ nõ vo/ catũ cõparentẽ:nam in nõ vocato cõparentevt agentẽ ex/ cludat tz q teneat ꝓbare de suo interesse:de quo interesse sũmarie,ꝓbari dz:vt.d.c.veniens.⁊ sic nõ ita stricte,ꝓbatio nes exigunt ꝓut inordinario iudicio:⁊ no. ꝓbat in illo.c. veniens.q ꝓbatões facte in isto sũmario iudicio ⁊ earuz publicatio nõ impedit ꝓbationes ⁊ attestatões inordina rio iudicio cũ ad aliuz finẽ tendant inordinario q̃z in ipso sũmario:⁊ de boc p Bar.in extraug.ad reprimendũ in v.sũ marie:⁊ p eũdez in.l.eleganter.§.si qs post. in fi.ff.de ꝓdi. inde.vbi tñ hoc indeterminatũ relinqt.† Et aduerte q iste tertius cõparens pro suo interesse audit ẽt coram iudice de legato dato inter ipsos litigantes nõ facta mentõe de ipso tertio:vt est casus no.in.d.c.cuz sup.de offi.dele.Et ex p̃di/ ctis vr̃ q ista filia nõ esset admittenda ad ꝓdicendũ patri nisi ꝓbaret de suo interesse: ⁊ sic q esset in quasi possessio/ ne sui iuris,ꝓut glo.fi.p̃supponit q esset.Et ppea q pater grauaret onere ꝓbandi ipsam filiam esse in ptate sua sup qua glo.pleniuſ dicet:⁊ ex ibi dictis apparebit an ipsa fi/
5 lia hret aliqd ꝓbare in hac ꝓdictiõe. ¶ †No.ij.hunc tex. ibi duz dicit ptes iudicis que sint ⁊c̃.p forma cõmissionuz que quottidie fiunt ꝓsultoribus cũ cã ꝓsulenda transmittit vt visis actis ⁊ actitatis ꝓsulant que sint ptes iudicis in cã de qua agit:⁊ ita ex boc tex.no.hic Ange.⁊ Jmo.qui An ge.dicit q idez important ista verba qõ important verba qd iuris sit ⁊ remittit ad dicta p se in.l.lecta.ff.si cer.peta. vbi tñ nihil dicit de cõmissione facta sub ista forma:sed ad iũcto aliquo istoz verboz rite vel recte qõ tãgit ibi Bar. vbi plenius vide: ⁊ p illa verba qd iuris sit loqt tex. in.l. q quadringenta : ⁊ in.l.si is q quadringenta.in pn.ff.ad.l. fal.in qua.l.q quadringenta.dicit Jmo.q vbi fit cõmissio sub forma p̃dictoz verboz ꝓsultor tenet rndere ⁊ ꝓsulere sup oibus dubijs que ex facti narratiõe elici pñt:alʒ nõ dr̃
6 ꝓsultationi satisfactũ:⁊ idem dicit Bal.in.c.j.in pn.in.ij.co lũ.de ꝓuer.inuesti. ¶ †No.iij. ibi nisi ꝓbet filiã nõ solũ in sua ptate esse ⁊c̃.q qñ duo ꝓiũctiue sunt ꝓbanda deficiẽs iuno deficit in toto. Hic.n.ad victoriã reportandã requit ꝓcursus oium de qbus in tex.vz.q filia sit in ptate:⁊ q cõ/

sentiat alʒ pr̃ repetens dotẽ nõ audit. Et ppea oia debent
a ꝓbari nec sufficit alterũ ꝓbatũ esse bm Bal.⁊ Ange.hic* qd aũt vbi plura sunt ꝓpositа copulatiue quoz alterũ ad victoriaz sufficit:an oino nisi oia ꝓbent succũbat agens:est mã de qua in.c.lz cãm.de,ꝓba.p Bar.in.l.diuus.ff.de re iu. vbi late dixi.clarũ.n.est q si ꝓponens se ad oia ꝓposita ꝓ banda astringit oia ꝓbare dz:vt.d.c.lz cãm.⁊.d.l.diuus.lz dubiuz est qñ qs censeat se astringere ꝑsupposito q expsse se nõ astrinxerit: ⁊ de hoc p Bar.⁊ doc.in.d.l.diuus.vbi dñt post Bar.doc.cautũ esse,ꝓponentẽ plura subijcere illã cam nõ astringens se ad oia ⁊ singula ꝓbanda: sed ad ea tñ q sibi ꝓbata sufficiant qua cla quottidie libellantes: ⁊ articulantes vtunt:⁊ de mã vide dicta p glo. ⁊ doc.in.c.ij.
7 de rescrip.⁊ aliqd p Bal.hic. ¶ †No.vlti.ibi sicuti dene/ gare ⁊c̃. q nõ dz qs meliozis ꝓdictiõis esse in casu dubij
8 q̃z in casu certo ad idẽ.l.ordinata.§.fi.ff.de lr̃.cã. ¶ †Glo. .j.tacite querit qualr titius hanc titiã in sua ptate esse dice ret:⁊ rñ.glo.implorando offm̃ iudicis p qõ petebat ipsaz declarari esse in sua ptate,cũ ipsa ptenderet esse sui iuris:⁊ esset in quasi possessiõe sui iuris.hoc.n. est vnũ de remedijs pr̃i cõpetẽtibus ꝓ filios ab aliquo nõ detentos se sui iuris esse ptendentes:vt.l.iij.§.hoc aũt interdictũ.ff.de li.exhibẽ. hz adhuc ⁊ alia remedia de qbus p glo. in.§.p hanc.l.j.ff. de rei ven.⁊ p Jnno.in.c.inter quatuor.de maio. ⁊ obe.⁊ aliqd hic p Pau.de ca.q declarat qr̃ ista iudicia sup statu psone dicant ꝓiudicialia.Et sic ista glo.vult q hic intenta rent duo iudicia.ꝓmũ sup statu ipsius titie.scõm sup repeti tione dotis.Sed hanc lec.improbat Bar.hic:nam ordina to ꝓmo iudicio sup statu ipsius filie debent alia iudicia sile re cuz ꝓmũ sit ꝓiudiciale: vt.§.ꝓiudiciales.insti.de actio.⁊ .l.lite ordinata.C.de li.cau.vñ pr̃e petente dotẽ offm̃ iudi/ cis fuisset,ꝓnũtiare supsedendũ:⁊ vlterius nõ ꝓcedenduz donec pendet cã status: sed tex. hic dicit ptes iudicis esse nõ admittere pr̃em:nisi ꝓbet filiam esse in sua ptate:⁊ sibi ꝓsentire:⁊ sic ꝑsupponit q discutiat sup actiõe de dote er/ go ꝓdicta lec.nõ ꝓgruit huic.l.Et ppea Bar.ponit aliam lec.ad hunc tex. bm quã figuraui casuz. Bicens q hic vni/ cũ tm̃ erat iudiciũ sup dote restituenda motũ p ipm̃ titiuz in quo cõparuit titia ⁊ opposuit q dos nõ erat restituen/ da titio:qz ipsa erat sui iuris que fuit audita:⁊ admissa ta lis exceptio cũ ipsius filie iter sit:⁊ad hoc facit.d.l.si suspe cta.in pn.ff.de inoffi.te.⁊.d.auc̃.nunc si heres.C.de litigio. ⁊.d.l.sepe.de re iu.⁊.l.ita tñ.l.quotiens.ff.ad trebel.vbi p Bar.facit qõ hr̃ in.l.pe.ff.de pe.here. ⁊ in.l.is a quo.ff.de rei vendi.⁊ iste intellectus Bar.vt dixi sup tex.oẽs fatent q plurimũ applaudet huic lr̃e:⁊ plurimum ipsi congruit Bal. tñ conat saluare intellectũ glo.rñdens ad rõnẽ quaz ꝓ glo.facit Bar.dicit.n.q est verũ quãtũ ad easdẽ psonas q cã status facit alias silere:sed nõ quantũ ad diuersas:vt .l.ordinata.ff.de li.cau.sed hic mouebat qõ ꝓ tertiũ.i.ꝓ ma ritũ ergo ⁊c̃. fatet tñ Bal. q hic non agebat ꝓncipalr de statu sed incidenter: ⁊ sic in effectu vult q intellectus glo. sit verus in se : sed nõ ꝓgruat lr̃e Jmo.dicit q imo nõ po/ terat subsistere iudiciũ de dote intentata ꝑ us qõne sup sta tu ipsius filie lz ipm̃ iudiciũ de dote esset inter diuersas p/ sonas ex quo inferebat p hoc ꝓiudiciũ ipsi titie que se ptẽ debat mr̃em familias facit.d.l.ordinata. v. sed si is . fatet tñ Jmo.q.s.mota cã status ipsa titia vellet agere ad dotẽ ꝓ maritũ q admitteret cũ interim hẽat pro mr̃e familias vt.d.l.ordinata.ff.de li.cau.⁊.d.l.lite ordinata.C.c. ti. sed differt snia bm ipm̃ donec diffiniat cã status p no.in si.per glo.in v.iudiciũ.in.d.l.ordinata.que ꝓcludit q mota libe rali cã ille de cuius statu agit pot agere ⁊ ꝓueniri ab alijs ab ipso dño:sed snia retardat: sed in ipso dño generaliter differt iudiciũ.s.quo ad motionẽ iudicij : ⁊ quo ad finien/ dum iudiciũ nisi sint actões tpe piture:vt.d.l.ordinata. in pn.bm ꝓdicta dicit se intelligere glo.hic in v.denegandã. i v. lz an titia ⁊c̃.Sed no.in.d.l.ordinata.faciunt q lz cẽt mota cã status ipsius mulieris : posset ẽt moueri actio de dote p ipm̃ pr̃em ꝓ maritũ lz non posset ꝓueniri ad sniam non discusso ꝓius iudicio status: ⁊ boc mo posset saluari

a ¶ Ange.hic Ad hoc gl.no. i.l.iij.§.hoc au tez interdicto. .ff.de iti.actuq̃ ꝓiua.

lec.glo.ſi.n.ꝓmittit agi cū ꝑſona de cuius ſtatu querit̄ pen
dente iudicio multo magis vī ꝓcedi ꝙ agat̄ cū alio lz ſnia
differat̄.Si ꝓcernit̄ iudiciū litis mote ſup ſtatu:niſi dice/
remus ꝙ ꝓmittit̄ agi cū ꝑſona de cuius ſtatu agit̄ vel ipſa
ꝓmittit̄ agere cū aduerſario ſuo in ꝑdicta cā actoibus tpe
pituris:vt per ſupra allegatā glo.in ſi.in.d.l.ordinata.ita
ergo cū alijs nō vī ꝓmitti agere quatenus vertit̄ iudiciū
alicuius ex litigantibus ſup dicta cā ſtatus.ſicut.n.inter ſe
et quo admouēdū iudiciū nō admittunt̄:niſi vbi ſūt actio/
nes tpe pture:ita et nec ꝯ alios quatenus vertit̄ iudiciuꝫ
agentiū iudiciali actoe.i.alterius ipſoꝝ: ꝛ ſic vī dubiū et
qō dicit Jmo.de filia ꝙ poſſet agere ad dotez pendente
iudicio ſtatus.ſicut.n.nō poſſet de dote agere ꝯ ꝑrem etiā
incoando iudiciū:ita nec et ꝯ aliū cū vertat̄ iudiciū ꝑrīs
ſed poſſet dici ꝙ ſemp verti vī iudiciū vniuſ ex litiganti
bus ſup ſtatu ſi agat̄,et cū alijs ꝑſonis: ꝛ ſic nūq̄ verifica/
ret̄ qō hī in.d.l.ordinata: vñ ſatis ꝑ hunc modū vī poſſe
ſuſtentari lec.glo.ꝙ poſſit intentari iudiciū lz nō ꝓueniri
ad ſniam.Videt̄ tñ ꝙ lec.glo.poſſit adhuc alr optime ſal
uari tenendo et ꝙ intentato iuditio ſup ſtatu ꝑſone ſuper
ſequentibus cauſis nō poſſit veniri ad iudiciū ꝛ ꝓcedi in
telligendo hunc tex.oū dicit rñdi ꝑri niſi ꝓbet filiaꝫ nō ſo
lum in ſua ptāte ꝛc.ſ.in ꝓmo iudicio moto ꝑ ipm patrem
ſup filiationē ꝛ ꝑria ptāte quaſi velit.J ꝛ. ꝙ niſi ꝓbet vī
filiam eſſe in ſua ptāte in ꝓrimo iudicio: ꝛ ſibi ꝓſentire in
ſcdo iudicio ſibi denegandā actionē de dote.i. repellendā
ab actione de dote: ꝛ ſic et a limine iudicij ſup iſta actoe
hoc.n. mō intelligendo nō video qd repugnet:nam illud
ꝙ intentata actione ciudiciali alie debeant ſilere. nō ob.
qz lec.glo.nō ꝓſupponit ꝯriuꝫ.nō.n.ꝓſupponit glo. ſuper
actione de dote audiendū titiuꝫ ꝛ ꝓcedendū donec nō ſit
finitū ꝓmū iudiciū ꝛ doctū ō ꝑria ptāte.Illud et ꝙ iudex
deberet ꝓnūtiare ſuſpendendū.nō ob. qz nō negat hoc gl.
nec tex.facit iſte tex.qui dicit denegādā actionē: ꝛ ſic vult
agēte repelli a limie iudicij:vt.l.nā ꝛ poſtea.ꝛibi Bar.
ſ.de iurein.ꝛ ſic nō ꝓbat tex.ꝙ ꝓcedat̄ ſup actoe de do/
te:ꝛꝙ in iudicio ſup dicta actoe intentato hēat ꝓbari de
ꝑria ptāte:nec hoc vult glo.,put ꝓſupponit Bar.ꝛ iſta ſal
uatio eſt de intentione Dau. de ca.hic q dicit ꝙ regrit̄ ꝙ
ꝑ ꝓbet in ꝓmo iudicio filiam eſſe in ſua ptāte:ꝛ ꝙ ita ꝓ/
nūtiet̄.ex ſola.n. ꝓbatoe ſine ſnia ꝑ ius non ꝓſequeret̄:vt
eſt glo.no.in.l.ſed ſi poſſeſſori.§.fi.ſ.de iurein. ꝛ ibi Bar.
ꝛ doc.ꝛ hoc mō ſaluando hanc lec.glo.non dicit aliud q̄ſ
dicat Bar.ſm ipm Dau.qz.ſ.hec lec. ,put Bar. ꝓſuppo/
nit ꝙ in actione de dote nō ſit ꝓcedendū imo ꝙ ab ipſa ſit
repellendus ꝑ donec fuerit finitū ꝓmū iudiciū: ꝛ ꝓbatuꝫ
de filiatioe opponente ipſa titia in hoc ſcdo iudicio qō ꝑ
vult intentare que titia qī hēat ꝓbari per titiū ꝙ ſit in ſua
ptāte declarat ipſe Dau. tangens an hoc opet̄ quaſi poſ/
ſeſſio ſui iuriſ ,put dicit glo.in v.denegandā.ſup qua dicet̄.
9 ¶ Glo.ſup v.ꝛ dotē. tacite querit de qua dote ꝑns.l.in
telligat̄:ꝛ ponit duas opi. ſz vltima opio cōiter tenet̄ qua
tenus vult ꝙ hec.l.loquat̄ in dote ,ꝑfectitia non quatenus
per implicatiuā vult ꝙ intelligi poſſit in aduentū:qz aduē
titiā ꝑ petere non pōt et ꝙ filia ſit in ptāte:imo ipſa filia
petere pōt:vt in auc.qō locuꝫ C.de colla.ꝛ in.l.ij.§.ꝙ ſi in
ꝑrīs a ꝯrio ſenſu.ſ.eo. ꝛ ibi glo. que tangit an vbi filia eſt
emancipata ꝑ ꝑrem dos peti pōt ꝛ determinat in effectu
ꝙ nō lz dos ſit ,ꝑfectitia:qz ꝑ emācipationē actio ꝓſolidat̄
in filiam : ꝛ ſic multo magis a ꝑn.vbi filia eſt emancipata
impedit̄ cōio talis actōis:vt ibi vide per Bar.ꝛ doc.ꝛ ſic
ex ibi nō. ꝓꝫ ꝙ iſta glo. in ꝑn.male loq̄t̄ inquātū dicit q̄ēt
ſi filia eſſet emancipata dotē,ꝑfectitiā petere poſſet ꝑ:ꝛ.l.
ꝑ.quaꝫ glo.alle.potius facit ꝯ ipſam.illa.n.l.dicit ꝙ vno
caſu dotē datā ꝑ emancipata ꝑ petere pōt vbi ,ſ. fuit ſibi
ſtipulatus ſm ꝙ ibi vult glo.l.,ꝑfectitia.§.pe.etiā nō facit
qz lz dos data ꝓ emācipata ſit ,ꝑfectitia tñ nō ſeq̄t̄ ꝙ ꝑ
ipſam petere poſſit: vt hī in.d.§.ꝙ ſi in ꝑrīs ſiue ergo dos
fuiſſet data ꝓ filia emancipata ſiue ꝓ filia in ,ptāte que
poſtea fuit emancipata ꝑ nō hēret actionē ad ipſam dotē
niſi in datione ipſam ſtipulatus fuiſſet ſm ꝙ dī in .d.l.ꝑ.

ꝛ ſic ꝙ iſta.l.intelligat̄ in dote,ꝑfectitia.nō ob.illud qō di
cit glo.ꝙ ſi filia eſſet emācipata oīno ꝑ ipſam peteret poſ/
ſet:ꝛ ſic ꝙ fruſtra fieret vis hic ꝙ deberet,ꝓbari filiaꝫ eſſe
in ptāte.Ꝓcterea iſta titia nō fatebat̄ ſe eſſe filiaꝫ: qz tūc
non hēret ꝑ ,ꝓbare ꝙ ipſa ſit in ptāte: ſed ipſa hēret ,ꝓbare
ꝙ eſſet ſui iuris:vt videbimus.J.ſup glo. in v.denegandā.
ꝛ ſic et quo ad hoc glo.vī minus ,ꝓbabilr locuta inquātū
ꝑſuppoſuit ꝙ iſta fateret̄ ſe filiaꝫ:ſed dicebat ſe emancipa
taꝫ. ¶ Glo.ſup v.poſtulat.dicit ꝙ ſi filia eſt in ptāte ipſaꝫ
petit ꝑ intelligit ipſa filia ꝓſentiente vel nō hñte iuſtā cāꝫ
ꝓdicendi:vt.J.ꝓxi.glo.et ꝙ nullū pactuꝫ appoſuerit ꝑ de
dote ſibi reddenda:ſed ſi eſt emācipata ꝓ qua dat dotez
ſecus eſt qz.ſ.actio eſt ipſius filie niſi ꝑ ipſam ſibi reddi ſti
pulatus ſit: vt in.§.accedit.ꝛ.§.eꝫneuꝫ.C. de rei vxo. actio.
que glo. eſt ꝯria ſupiori glo. ꝛ eſt verioꝝ qꝫ ꝓcedens glo.
10 vt ex ibi dictis apparet. ¶ Glo.ſup v.denegandā.in ꝑn.
querit qualr ,ꝓbet ꝑ eaꝫ eſſe in ſua ptāte.ꝛ rñ.ꝙ ,ꝓbat eo
ipſo ꝙ ,ꝓbet ipſam eſſe legitimā:vt inſti.de pa.po.in ꝓin.
vbi dī ꝙ illi q ſunt nati ex iuſtis nuptijs ſunt in nra ptāte.
Aliud aūt ꝙ ipſa filia ſibi ꝓſentiat ,ꝓbat eo ipſo ꝙ filia nō
hz iuſtā cām ꝓdicendi:ꝛ cuz hac glo. tranſit Bar.q querit
qualr ,ꝓbabit ꝑ ipſam eſſe legitimam.ꝛ rñ.,ꝓbando ꝙ ſit
nata ex legitimo mrīmonio:vt in.d.ꝑn.inſti.de pa.po.ꝛ.ſ.
de his q ſunt ſui vel alie. iu.l.nā ciniuꝫ facit.l.filiuꝫ diffini/
mus.eo.ti.in qbus iuribus hī qualr ,ꝓbet filiatio:ꝛ in.l.ſi
vicinis.C.de nup.hī in.c.tranſmiſſe.eꝫ q ſi.ſint legi.vbi alꝫ
plene dixi:ꝛ in.c.per tuas.e.ti.ꝛ in duobus ꝓſilijs in qbus
plene tetigi banc mām. Et ſcias ꝙ ,ꝓbatio filiatōis ex pte
ptis ꝓcludēter fieri nō pōt:ſed ſit ꝑſumptiue ,ꝓbando mrī
monium fuiſſe inter aliquos ꝛ ꝓdictos ſimul cohabitaſſe:
nam filius natus ꝑſumit̄ ꝓdictoꝝ: ꝛ hoc eſt qō vult dicere
.l.qz ſemp.§.de in ius vo.ꝙ mr̄ ſemp certa eſt: ꝑ aūt is eſt
qué nuptie demonſtrant:ad hoc glo. in.l.lutius.J.de cōdi.
ꝛ demon. Jn tñ tñ ſtringit hec ꝑſumptio ꝙ natuſ ſit illoꝝ
q ſimul ꝯxerunt mrīmoniū ꝛ ſimul cohabitauerunt ꝙ non
tollit̄ et ꝙ ,ꝓbaret̄ mulierē adulteratā eo tpe quo cohabi/
tauit cū marito ꝛ filiū ꝓcepit.oīno.n. potius ꝑſumit̄ conce
ptus de marito q̄ꝫ de adultero vt eſt bonus tex.in.l.miles.
.§. defūcto.J.ad.l.iul.de adul.ꝛ per do. Ab. ſy.in.d.c.trāſ/
miſſe.ꝛ Bal.in.d.l. ſi vicinis.C.de nup. Et idem dicit do.
Ab.ſy.in.d.c.trāſmiſſe. de nato ex ꝓcubina ꝑ aliquē in do/
mo retenta vt ꝑſumat̄ ꝓcubinarij etiā ꝙ ,ꝓbaret̄ ꝙ illa tpe
quo illi cohabitabat ſe alijs cōmiſcebat alle.glo.quā dicit
ſingularē in.c.michael.de fil.ꝑſbitero.quā oīno vide qz eſt
magiſtralis in mā: ꝛ ad eam quottidie recurrit̄ ꝑ hac mā
vult.n.ꝓdicta gl. ꝙ ſicut natus ex vxore ꝑſumet̄ maritī:ita
natus ex ꝓcubina ꝑſumit̄ ꝓcubinarij.vñ ſicut in vxore adul
terium non tollit ꝓdictā ꝑſumptionē: ita nec in ꝓcubina:ꝛ
tangit ꝓdicta glo.qualr ,ꝓbetur filiatio alioꝝ natoꝝ nō ex
vxore nec ex ꝓcubina:ſed ex alijs mulieribus tollit̄ tñ ꝓdi/
cta ꝑſumptio filiatōis in nato ex vxore ſiue ꝓcubina ſi,ꝓbet̄
nō cohabitatio ꝑ tñ tps ꝙ nō potuit natus,ꝓcreari ex ma
rito ſiue ꝓcubinario iuxta no.ꝑ Bar. ꝛ doc.in.l.gallus.in
ſi.ꝑn.J.de li.ꝛ po.vel ſi ,ꝓbet̄ infirmitaſ mariti ſiue ꝓcubina
rij cohabitantis ex qua impediebat̄ gñatio : vt.d.l.filium
diffinimus.vbi Bar.ꝛ Bal.volūt ꝙ talis infirmitas hēat
,ꝓbari ꝑ negāte filiū et mariti vel ꝓcubinarij. dicit.n. Bal.
ꝙ ſicut nō ꝑſumit̄ alicui ab eē cerebrū coꝝ vel epar:ita nec
aliud membrū:ꝛ ſic nō ꝑſumit̄ impotentia coeūdi. non.n.
ꝑſumit̄ qs pati aliquē defectū aī vel coꝝporis:niſi ſemel ꝑ/
batuſ fuerit defectuoſus: nā tunc ꝑſumit̄ durare in tali de/
fectu:vt ꝑ glo.in v.recuſatus.in fi.ꝛ ibi ꝑ doc.in.c.cū inter
canonicos.de electio.facit qō hī in.c.fi.de ſucceſ.ab iteſta.
ꝑ glo.in v.cōpoté mentis.ꝛ in.c. indicas. iij.q.viij. ꝑ doc.
in.l.furioſum.C.qui te.fa. poſ. ꝛ an illa ꝑſumptio ꝙ quis
filius mariti vel ꝓcubinarij ꝑſumat̄ tollat̄ ꝑ ꝓfeſſionē ptis
filij aſſerentis ſe nō eſſe filiū illiuſ cuiuſ ꝑſumit̄ ꝑ Dau.de
ca.in ꝓſi.ſuo.clxxv.qō incipit ſup ꝓmo vī dōm ꝛc.in v.ſup
vltimo vero queſitoꝝ de cuius dicto ꝓſulendo dubitaui:an
procedat ꝓterq̄ꝫ quo ad ꝑiudiciū filij ꝓfitentis ꝛ aſſeren/
tis ſe non eſſe filiū.n illius cuius ꝑſumit̄. ¶ Jn.ij.ꝑte que

incipit ibi

incipit ibi:sed an interim agere pōt ꝛc̄.glo.querit an pen
dente hoc iudicio super statu filie interim agere possit ad
dotē:ꝛ rñ.q̄ sic per.d.l.ordinata.de quo dic vt.s̄.dictū fuit
in p̄ma glo.¶ In tertia parte que incipit ibi:ꝛ facit.C.e.l.
filie.glo.allegat cōcordantes ad illud qō sine consensu filie
pater ad dotem agere non pōt:alle.ēt.l.qui de inofficioso
que non facit ad p̄dictum ꝓpositum.¶ In quarta parte
que incipit ibi:nec ob.s̄.de ꝓba.l.si filius.glo.op.p̄ id qō
hic dicitur q̄ patri incūbit necessitas ꝓbandi filiam esse in
sua potestate de.l.si filius.s̄.de ꝓba.vbi filio qui se preten/
dit sui iuris incumbit necessitas probandi q̄ sit sui iuris:ꝛ
rñ.glo.q̄ ideo hic patri incumbit ista necessitas:quia filia
erat in quasi possessione sui iuris ibi secus:vel hic pater di
cebat se habere filiam in potestate ibi filius dicebat se esse
sui iuris:vnde ibi incumbit necessitas probādi filio hic pa
tri:q; ei qui dicit incumbit necessitas probādi:vt.l.ei qui.
s̄.de ꝓbatio.Sed aduertendum q; licet cum glo.simp̄r
transeat Bar.hic.tñ Imo. Pau.de ca. ꝛ Moderni doc.
dicunt q̄ est verū q̄ patri incumbit onus probandi filiam
esse in potestate sua qñ ipsa est in possessione sui iuris ꝛ ne
gat se filiam:ꝛ pater non ꝓbauit ipsam esse filiam suam le
gitimam ꝛ nālem.Sed si fateretur se filiam legitimam ꝛ
diceret se esse emancipatam:licet esset in quasi possessione
sui iuris non ꝓpter hoc releuaretur ab onere probandi se
esse filiam q; habet p̄ se iuris p̄sumptionē:q; non fuit nata
sui iuris:sed in patria potestate:vt.d.l.naꝫ ciuium.ꝛ.d.p̄n.
insti.de pa.po.sicut dicimus in eo qui est in quasi possessio
ne seruitutis realis q; non relenaꝛ p hoc ab onere ꝓbādi
cum res p̄sumatur libera eo q; semel fuit libera:vt.l.al/
tius.C.de serui.ꝛ per glo.no.in.l.sicut.§.si queraꝛ.s̄.si ser.
vendi.ꝛ p Bar.in.l.si p̄ius.de no.ope.nun.in.iij.iiij.ꝛ.v.
op.tertie partis:vbi no.tractat an ꝛ qñ quasi possessio re/
leuet ab onere ꝓbandi:de qua mā aliqd per Bal.hic qui
inter alia dicit q̄ vbi status quē indicat possessio vel quasi
possessio nō pōt inesse nisi de iure spāli cuꝫ alterius iniuria
ꝛ tūc possessio nō releuat ab onere ꝓbādi q; hꝫ p̄ se prece/
dentē necessariā veritatē que ex ꝓterito infert in sequenti
nisi p̄ ꝓbetur:vt in.c.ad decimas.de resti.spo.li.vj.†Extra
glo.dubitat Bar.hic.An vbi pater ad ꝓbandū filiam le/
gitimam hꝫ ꝓbare ipsam esse nataꝫ de legitimo matrimo
nio:ꝛ sic incidit.q.matrimonij an alius p̄ter q̄ꝫ iudex ec/
clesiasticus possit de hoc cognoscere:ꝛ Bar.ḃ in lec.antiq;
distinguit.An dubiū qōnis spiritualis emergētis consistit
in iure:ꝛ tunc cognitio est ipsius iudicis spiritualis p.l.oi
nouatiōe.C.de sac.san.eccle.ꝛ.c.tuā.de ordi.cogni.ꝛ.c.cāꝫ.
ꝛ.c.latoꝛ.qui fi.sint legi.cū si.An vero p̄sistit in facto:ꝛ tūc
cognitio est ipsius iudicis secularis coꝝ quo pēdet qō p̄n
cipalis ꝛ subijcit exēplū Bar.ḃ tam in.q.matrimoniali q̄ꝫ
ēt in.q.vsuraria:vt hic p ipm vide qui asserit ita tenere ca
nonistas in.d.c.cāꝫ.ꝛ in eo qō dicit de p̄ctu vsurario asserit
Put ipse dicit tenere Pau.de eleaza.in cle.j.de vsu. Sed
idē Bar.ḃ in lec.moder.ad illū p̄mū casum addit q̄ p̄ce/
dat vbi.q.vertit inter ꝓinges:adeo q̄ decisio talis cause fa
cit a ꝙesse vel non esse matrimonij:sed si vertitur questio in
ter alios vel inter vnū ex coniugibus ꝛ alium non coniu/
gem:put in terminis huius.l.tūc licet dubitetur an inter
talem ꝛ talem fuerit p̄ctum matrimonium ꝛ potuerit có
trahi:tñ ista nō videt questio spiritualis q; p decisionem
huius.q.in aliquo non tāgitur essentia ipsius matrimonij
alias sequeretur q̄ iudex laycus non posset cognoscere de
exceptione excōicationis quando opponitur.¶Item q̄ nō
posset punire sacrilegum vel hereticum:ex quo inest quid
spiritualitatis in istis causis. ¶ Sꝫ cōtra hāc consideratio
nem Bar.si sua fuit de qua vt p̄missi habetur in lec.mo/
dernis videtur tex.in terminis in.d.c.tuam.de ordi.cogni.
ꝛ in.d.c.latoꝛ.ꝛ.c.causaꝫ que.co.ti.in quibus iuribus age
baꝛ de legitimitate prolis:ꝛ q; hoc dependebat an ma/
trimonium valuerit:licet non ageretur inter coniuges:sed
inter alios tñ oino ꝓbatur q̄ cognitio spectat ad iudicem
ecclesiasticum:ꝛ debet ad ipsum remitti vbi talis questio
incidit coram iudice seculari:nec est verum q̄ lꝫ inter cō/

iuges non cogatur non tangatur siue ledatur essentia ma
trimonij:q; imo leditur si declaratur q̄ matrimonium nō
potuit esse inter aliquos ꝛ q̄ per cōsequens ꝓles fuit ille
gitima:lꝫ.n.matrimonium nō dissoluatur ex eo qō hic iu/
dicatur tñ eius essentia cum declaretur an fuerit vel non
fuerit legitime p̄ctuꝫ bene leditur. Et propterea cognitio
videtur spectare ad iudicem ecclesiasticum.¶ Contra con
sideratiōnem etiam Bar.an.q.consistat in facto vel in iure
tenet Bal.in dicta.l.omni nouatione.C.de sac.san.eccle.ꝛ
in.d.l.quotiens.C.de iudi.dicit.n.in.d.l.omni nouatione.
q̄ nullo modo de causa mere spirituali sicut est causa ma/
trimonij nec de causa mere ecclesiastica sicut est causa vsu/
raria potest cognoscere iudex secularis quia non habet su
per hoc iurisditionem:dicit tamen q̄ est verum si contra/
dicatur.Sed confessio facta de plano coram ipso iudice se
culari:tenet alleg.Specu.in titu.de reconuen.§.nunc dica
mus.ver.sed nunquid incidenter.vbi satis videtur hoc sen
sisse Spe.dicit.n.q̄.c.tuam.cum si.habet locum vbi ꝓcedi
tur per viam disceptationis:secus vbi non est disceptatio
vel contradictio.ꝛ hoc de confessione tenet etiaꝫ hic Bal.
alle.Specu.vbi supra Bal.in.d.l.quotiens.licet sup hoc
articulo plura verba effundat tamē videtur in effectu te/
nere p̄ distin.Bart.ꝛ ibi tangit illud de confessione facta
coram iudice seculari:ꝛ an secularis coraꝫ quo incidit.q.
spiritualis possit facere respōderi positionibus super tali
incidenti.q.Et an possit statuere matrimonium iudex secu
laris.j.quem habeat ꝓbari coraꝫ iudice ecclesiastico exce/
ptio opposita coraꝫ eo que cū sit spiritualis est remissa ad
ecclesiasticuꝫ:ꝛ ibi in fi.tangit de exceptione excōicatiōis
ꝛ eius dicta in.d.l.quotiēs.p maiori parte reassumit hic
Pau.de cast.cum ipso transiens:ꝛ ēt in.d.l.quotiens.vbi
ēt Saly.vī simp̄r tenere q̄ questio spūalis incidens coꝝ
12 iudice seculari sit remittenda ad ecclesiasticuꝫ†ꝛ ibi tāgūt
Bal.ꝛ Pau.de ca.qd eō si coram ecclesiastico incidat.q.
secularis ꝛ ꝓcludūt posse per ipm determinari p.c.de pru
dentia.de do.inter vi.ꝛ vxo.p̄ opinionē quā firmat Bar.
vī tenere Lap.allegatione sua.lvj.indistin.volens q̄ qstio
vsuraria ptineat ad ep̄m.alle.ad hoc gl.in ỽ.vsuris.in cle.
dispēdiosaꝫ.de iudi.q̄ dicit q̄ qō vsuraꝛ est ecclesiastica ꝛ
inter ecclesiasticas annūeraꝛ in.d.cle.dispendiosaꝫ.Et ppea
eius cognitio indistī.ptinet ad ecclesiasticū iudicē qcq̄d alio
voluerit Archi.xiiij.q.iiij.c.qd dicam.cuius dictū ꝛ opi.re
probat p̄ce.glo.alle.ēt Lapus in p̄dicta allegatione cle.j.
§.ceterū.de vsu.vbi vsurarij coguñ libros eoꝝ ostendere
ad hoc vt cōuincantur de vsura p censuraꝫ ecclesiasticam
ergo cā vsuraꝛ est mere spūalis:ꝛ debet agitari coꝝ ep̄o
ēt q.q.vertatur in facto:nam qñ venit ad editionē librorꝝ
ꝛ rōnum nō vī verti nisi questio facti q;.s.illi p̄ quos alle
gatur de vsura negat factū p̄cessisse:put alia pars dicit:ꝛ
p no.in.d.cle.dispēdiosaꝫ.huic opinioni p̄ Bart.adherere
videtur hic Imo.ꝛ etiam per.d.c.tuam.ꝛ.c.cāꝫ.ꝛ.c.latoꝛ.
qui fi.sint legi.que iura indistin.cognitionēꝫ cāe matrimo
nialis videntur velle ptinere ad iudicem ecclesiasticum ꝛ
in eadē opi.est ipse Imo.in.c.cū sit generale.de fo.cōpe.
Fatetur tñ q̄ cum opinione Bar.p̄coꝛdat Pau.de elea.
ꝛ q̄ fm p̄ce.opinionē p̄suluit Gasp.de calda.ꝛ p̄ceptoꝛ
suus do.Pe.de anca.ꝛ cōsiliū Gaspar.de cal.sup hac mā
habeo insertū inter p̄si.Pe.de anca.numero.cclxxvij.asse
rit ēt Imo.q̄ hāc opi.tenuit p̄ceptoꝛ suus do.Anto.ō bu.
ꝛ in.d.c.cuꝫ sit gnāle.ꝛ in.d.c.tuam.ꝛ tenet Imo.illud qō
rettuli.s̄.dicere.Bal.de confessione ꝛ contra hanc conside
rationem Bar.videntur tenuisse Goffre. Hostien.ꝛ Jo.
an.in.d.c.tuam.ꝛ ibi do. Nico.qui allegat ad hoc.c.si iu/
dex laycus.de sen.excom.lib.vj.vbi erat questio solum in
facto an captus in facinore esset clericus necne:ꝛ sic an
esset ordinatus:ꝛ tamen laycus non cognoscit:sed fit re/
missio ad iudicem ecclesiasticuꝫ:ꝛ per.d.c.si iudex laycus.
opinioni contra Bart.adheret hic Ro.p̄ter q̄ꝫ in causa
vsuraria.per.c.post miserabilem.de vsu.vbi iudices secula
res cogere possunt vsurarios ad restōnem vsurarum:ꝛ sic
quatenus nō vertit.q.iuris circa vsuras sꝫ facti:put est qñ

agiť de reſtõne ꝓſtito q̃ ſint vſure laycus ꝑt ſe intromittẽ: ⁊ ſic ille tex.plurimũ vſ facere ꝓ opinione Archi.in.d.c. qd dicaꝫ.⁊ Bar.ꝯ quã tñ ẽt in ꝓdicto cãu ſi qs vellet tenẽ: poſſet rñ.q̃ ideo iudex ſecularis ſe intromittit q̃ hoc cõ mittit ibi Papa ꝯ infideles:alꝫ ergo ſecus.Vel poſſꝫ rñ. q̃ illa decre.loquiť qñ agitur ꝯ infideles ad reſtõnem vſu raruꝫ:vnde nõ curat eccleſia q̃ coram iudice ſeculari fiat hec talis repetitio q̃ nihil ad eccliaꝫ de his que foriſ ſunt vt.ij.q.j.multi.Et hoc mõ illuꝫ tex.intelligit Pe.de anca. in repe.c.ea que.de re.in.li.vj.in.vj.ꝓncipali.q.vbi gñaľ tenet q̃ in qõnibus ſpiritualibus adiri bẽat iudex laycus ⁊ vbi ſunt cũ infidelibus vel inter infideles:q̃ de iſtis nõ curat eccleſia.Sed opinionẽ quam tꝫ hic Bar. diſtinguẽ: do inter quõneꝫ facti vel iuris:tenet ipſemet in.d.l.omni nouatione.⁊ in.d.l.quotiẽs.vbi dicit q̃ non ſoluꝫ de iure canoni.ſed ẽt de iure ciuili queſtio ſpiritualis incidens co ram iudice ſeculari debet remitti ad iudicem eccleſiaſticũ per.d.l.omni nouatione.⁊ cum opinione Bart.tranſit in effectu Bal.hic.⁊ ideꝫ Bal.in.d.l.filiũ diffinimus.ſ.de biſ qui ſunt ſui vel alie.in.quã opinionẽ poſt do.Car.floren. ⁊ dñꝫ Anto.de bu.ſequiť dñs Abb.ſy.in.d.c.cũ ſit gñale. vbi pluries repetit q̃ iſta eſt cõis opi.Et ꝓpterea ibi cõ cludit q̃ repetitio vſuraꝝ poſſit fieri ẽt coraꝫ iudice ſecula ri:q̃ in eaꝝ repetitiõe nõ vertiť aliqđ dubiuꝫ iuris:ſꝫ ſolũ facti:⁊ ſi ſecus diceremus ſequereť vt dicebat dñs Anto. q̃ plurime cãe cũ in ipſiſ verti poſſit peccatũ deuoluereť ad iudices eccleſiaſticos:⁊ ſic pene euacuareť forus ſecu laris:⁊ hac rõne vtiť ẽt Bar.in.d.l.oĩ nouatiõe.hãc ꝓtez tenet ẽt ipe do.Ab.ſy.in.d.c.latoꝛ.⁊ i.d.c.poſt miſerabile. ⁊ do.Car.in.d.cle.j.de vſu.in ꝓn.in.xviij.q.⁊ in.d.cle.di ſpendioſaꝫ.q.xxxiij.vbi Imo.ſup.d.glo.in ver.vſuris.vñ adherere huic opioni quã firmat Pe.de anca.in.d.repe titiõe.d.c.ea que.in.ij.iij.iiij.⁊.v.q.⁊ in.d.ij.q.refert ſe cõ ſaluiſſe ſm pdictam opi.vna cũ dño Baſp.de cal.⁊ alle.ſ velle Fede.de ſe.pſi.ſuo.xcvj.⁊ in.iij.q.do.Pet.rñ.ad.c. cãm.⁊.c.latoꝛ.quatenus induceret ꝯ Bar.q̃ imo faciunt ꝓ Bar.q̃ loquunť vbi erat.q.ſup iuribus mrimonij pẽti: vtrobiq̃.n.ꝓſtabat factũ eẽ mrimoniũ:ſed dicebať minus legitimũ:⁊ eodẽ mõ ſm ipm dꝫ intelligi.d.c.tuaꝫ.lꝫ ſ tex. nõ declaret:naꝫ credendũ eſt q̃ ibi ꝓſtaret de figura mri: monij pẽti regine cipri:de qua fit mentio in illo.c.tuã.ſed dubitabatur ibi de iuribus matrimonij:⁊ iſta opio Bar. in effectu eſt tenenda quã tenẽdo põt adhuc alꝛ rñ.ad.d. iura quatenus ẽt indiſtin.loqueréť q̃ nõ incõueniret pdi: cta iura intelligi in caſu.q.iuris p iura ⁊ rõnes ꝓ hac pte adductas.ar.no.p gl.in.c.cupiẽtes.§.q̃ ſi p.xx.ỏ elec.li.vj. Ad cle.diſpẽdioſaꝫ rñ.q̃ cã vſuraꝝ annũeraret inter eccle ſiaſticas q̃ verꝝ eſt q̃ eſt eccleſiaſtica:vbi vertiť.q.in iure. Ad ibi not.in glo.pꝫ rñſio ex pdictis q̃ non eſt verum q̃ vſure nõ poſſint repeti coram iudice ſeculari:⁊ lꝫ enume retur inter crimina eccleſiaſtica p gl.in.d.c.cũ ſit gñale.tñ hoc ꝓcedit vbi vertitur.q.in iure an ſit vſura necne.Ad.d. cle.j.de vſu.põt rñ.q̃ ibi nõ negatur q̃ ſi.q.facti incideret ſuper vſuris q̃ iudex laycus nõ poſſet cognoſcere:⁊ licet ibi dicatur q̃ coguntur per cenſuraꝫ eccleſiaſticam edere libꝛos ⁊ rõnes vſurariꝫ:tñ hoc põt eẽ ad petitionem iudi cis ſecularis cogẽtis ad reſtõnem vſurarũ vſurarios:⁊ im plorãtis brachiuꝫ ipſius iudicis eccleſiaſtici ſicut eꝯ iudex eccleſiaſticus aliqñ implorat brachium iudicis ſecularis 13 vt in.c.j.de offi.ordi.† Ad.d.c.ſi iudex laycus rñ.q̃ loquiť in cã mere ſpirituali ⁊ eccleſiaſtica:⁊ nullo modo ſpectãte ad laycos ꝓut eſt punire clericos circa quos nullam peni tus iuriſditionem hꝫ iudex laycus etiã de conſenſu ipſoꝝ: vt in.c.ſignificaſti.de ſo.compe.⁊ vide Pe.de anca.in.d. 14 iiij.q.vbi rñ.ad.d.c.ſi iudex laycus.in effectu vt.ſ.† Cõclu dit.n.q̃ de ſpiritualibus que nullo modo cadũt in laycos ꝓut eſt eligere ꝓferre ordines ⁊ ſiria: ⁊ de iſtis nullo mõ iudex laycus ſe intromittit ẽt ſi.q.vertať in facto:⁊ in iſtis terminis loquiť.d.c.ſi iudex laycus.de ſpiritualibus vero que cadũt in laycos ꝓut eſt ꝓbere matrimonia ⁊ ſimilia: ⁊ in iſtis predicta diſtin.Bar.ꝓcedit. Et dubitat Pe.de

anca.in.d.iiij.q.in ver.poſtremo.⁊ c.de dicto Bal.q̃ con feſſio facta coram iudice layco ſuper matrimonio habeat valere per rationem:de qua ibi per ipſum.⁊ forte aliqd.ſ. reaſſumam.Adducunt aliqui ꝯ dictam opinionem poſitã hic per Bar.c.ad noſtrã.de emptio.⁊ vendi.⁊ c.illo vos. de pig.in quibus queſtio videtur verti circa factũ:⁊ tñ iu dex eccleſiaſticus cognoſcit:vt vide do. Car.in.d.cle.j.de vſu.d.xviij.q.qui refert adducentes pdicta iura ꝯ.ſ.dictaꝫ opinionem.Sed rñ.q̃ in illis iuribus imo vertitur.q.ci ca ius an ex his que interuenerunt preſumatur ꝯctus ven ditionis verus vel ꝯctus pignoris:licet in apparenti can taret de venditiõe:nõ.n.in illis iuribus vertebatur dubiũ qualiter ꝯctus fuiſſet factus q̃ apparebat:ſed vertebatur dubiũ an ꝯctus fuiſſet ſimulatus ſtantibus his de quibus in dictis iuribus. Preterea illa iura loquũtur qñ petitur pronunciari ꝯctus vſurarius ſeu feneratitius qõ non põt 15 peti niſi coram iudice eccleſiaſtico† vnde etiam quãdo eẽt q̃ in facto an debitoꝛ recepiſſet totum mutuum necne nõ poſſet ſe intromittere iudex laycus ad effectum pronũciã di ꝯctum vſurarium:ſed ad effectum cogendi credi toꝛem ad reſtõnem vel ad effectum vt liberareť debitoꝛ qui ſol uit vere receptũ:bñ poſſet ſe intromittere iudex ſecularis ⁊ hoc eſt qõ voluit Bar.ſm do.Car.in.d.xviij.q.Ex quo declaratur ⁊ limitatur plurimum dictum Bar.cuius opi nio limitatur ⁊ declarať etiaꝫ pluribus alijs modis quoꝝ aliqui deprehenduntur ex predictis ⁊ plures limitatiões dat hic do.Alexan.⁊ plura dicit circa hanc materiam de quibus dixi in.d.c.latoꝛ.qui ſi.ſint legi.no.tñ illud dictum do.Car.de quo in.d.xviij.q.quia non allegatur per doct. tñ videtur ꝓbabile ⁊ iuridicum:⁊ limitat opinionẽ Bar. inquantum vult q̃ vbi vertitur.q.in facto poſſit ſe iudex ſe cularis intromittere.Que etiam quo ad hoc limitatur qñ cauſa eſt mere ſpiritualis:puta ſuper his que non cadunt aliquo modo in laycum:ꝓut vult Pet.de anca.in.d.c.ea que.in.d.iiij.q.vbi dicit excõmunicationẽ eẽ huius nature Ex quo actiue nõ cadit in laycos:licꝫ Bar.hic in lec.mo dernis ſentiat q̃ exceptio excõicationis non ſit mere ſpiri tualis:⁊ q̃ ỏ ipa poſſit aliquãdo cognoſcere iudex laycuſ: ⁊ idem videtur ipſe ſentire in.d.l.quotiẽs.nam ꝓmiſſo q̃ vbi queſtio ſpiritualis incidit coram layco:puta queſtio ma trimonij vel excõicationis fit remiſſio ad iudicem eccleſia ſticum.Subdit ſuam theoricam an dubium vertatur in fa cto vel in iure Bal.tñ ibi tenet q̃ de excõicatione nõ poſ ſit ꝓbari coram layco:⁊ ſic etiam q̃ dubium vertatur in facto q̃ iudex laycus non ſit competẽs:⁊ ita videtur tene 16 re do.Ab.ſy.in.d.c.tuam.⁊ ibi do.Anto.† In eo autem qõ tãgit Bar.de ſacrilegio hereſi an poſſit ſe iudex laycuſ intromittere:vide per glo.⁊ doc.in.d.c.cũ ſit generale.de ſo.compe.nam in crimine hereſis concluditur q̃ iudex ſe cularis nec cognoſcendo nec puniendo põt ſe intromitte re niſi ad mandatũ iudicis eccleſiaſtici cum ſit crimen me re eccleſiaſticum:vt in.c.vt inquiſitionis.§.phibemus.de 17 hereti.li.vj.† Et vide Bal.in.l.j.in fi.C.ỏ ſen.que ſine cer quan.proferũ.vbi tenet illud de cõfeſſione q̃ ſi fiat coram iudice ſeculari etiam ſuper mã ſpirituali valet ⁊ tenet illa confeſſio:⁊ preiudicat confitenti:⁊ hoc tenet ẽt ipſe in.d.l. filium diffinimus.⁊ in.d.l.j.in fi.Dicit etiam aliud no.ver bum in hac materia q̃ ſi videt apertam calũniaꝫ iudex ſe cularis in opponẽdis iſtis exceptionibus coram ſe non de bet retardare proceſſum ſuum.Sed circa illud de ꝓfeſſio ne facta coram iudice layco in materia ſpirituali q̃ non te neat firmat vt dixi Pe.de anca.in.d.c.ea que.nam ſi cleri cus confitetur coraꝫ iudice layco non tenet:vt in.c.at ſi cle rici.de iudi.Ita ergo nec confeſſio facta coram ipſo in cã a ſpirituali arguendo de perſonis ad res.* † Dicit etiam 18 aliud Bal.in.d.l.filiũ diffinimus.q̃ vbi cauſa eſt ſũmaria in qua emergit qõ ſpũaliſ iudex ſecularis põt de ipa cogno ſcere cũ ꝓbatio facta in tali ſũmaria cã nõ ꝓiudicet vitati: vt.l.pe.de his qui ſunt ſui vel alie.iur.⁊ idem vult Bal.in .l.ij.C.de carbo.edic.⁊ per eundem Bal.in auc.ei qui in.vj.col.ad fi.C.de bo.auc.iu.poſ.alle.ſpe.in ti.de ꝓmo de cre.§.reſtat.

a ¶ Reo.ad B vide Bal.in.l. clarũ.in fi.C.ỏ auc.ꝓſtã. vbi q̃ rit an qs cogat ꝓfeſſionem fa ctã cor̃ iudice incõpetente re firmare coram iudice ꝓpetẽte ⁊ p Inno.in.c. ꝓinquiſitionẽ. de elect.⁊ vide Bal.i l.vnica. C.ỏ ꝓf.ſ.in.vj. col.in ꝓnci.vbi alle.illỏ.c.at ſi clerici.ꝓut alle gat Pe.de an. ⁊ tñ ibi ꝓut in alijs locis ỏ quibus.ũ.

re.§.restat.ver.quid si agatur actione priuilegiata ꝛc̄.Et dicit aliud no.verbum Bal.in.d.auc̄.ei qui.q̄ vbi sufficit probare quasi possessionem questio non est spiritualis:ꝛ ideo bene pōt cognoscere iudex secularis coꝝ quo mouet possessoriū.al le.no.in.d.cle.dispendiosaz.sed ibi no.nō faciunt:imo tex.potius vī facere in ꝓrium quatenus annexa vel tāgētia cāe:de qbus ibi vult esse eiusdem nature cuius sunt cāe ibi expīsse:vñ si intētaī aliqō iudicium possessoriuz sup matrimonio cū istud tangat ipm matrimoniuz vī examinādū coꝝ iudice ecclesiastico p iura.s̄.allegata.ꝛ quale interdictū possit moueri circa mr̄imoniū ꝛ repetēdas vxores:vide tex.in.c.nō est vobis incognitū:ꝛ ibi dicta de spōsali. Illud ēt qō dicit Bal.qñ cā est sūmaria q̄ iudex secularis possit cognoscere de cā spirituali emergēte dubiū vī: nō.n.vī q̄ sūmarietas cāe faciat iudicem competentē illuz q nō est:ꝛ lz ꝓbatio ibi facta nō p̄iudicet veritati ꝛ iudicio ordinario p̄ncipalr monēdo in illa incidēte.q.tñ p̄iudicat in illa cā sūmaria:ꝛ ꝯ id qō tz Bal.vī tenere Jo.an.in ti.q fi.sint le.in.§.j.ver.cōpetit.in addi.sup v̄.p̄iudicialē.ibi duz dicit:ꝛ qō dicit Rof.de iudice seculari ꝛc̄.vbi Jo.an.vī ēt tenere ꝓriuz eius qō dicit Bal.qñ sufficit ꝓbare quasi pos
19 sessionē q̄ iudex secularis sit iudex ꝓpetēs.†Et in mā vide oīno Bal.in.d.l.vnica.C.de ꝓfes.d.vj.col.vbi q̄rit de arbitro cōpromissario:an possit cognoscere de mr̄imonio incidēter deducto in petitiōe:ꝛ vide ēt Bal.in.c.j.§.si mulier.ō
20 ꝙuer.inue.vbi plura tāgit in hac mā†ꝛ inter alia an in arbitratorē possit cōpromitti de cāvsuraria:de quo p Ab.sy. in.c.ptingit.de arbi.qō.c.ꝛ ibi dicta faciūt ēt ad illud qō dicit Bal.in.d.l.vnica.de ꝓfes.de arbitro q̄ possit cognoscē de.q.spirituali incidēte coꝝ ipso.Et in dictis locis.vz.ꝛ in d.l.quotiēs.ꝛ in.d.§.si mulier.tāgit Bal.an statuta possint disponere iudices seculares posse audire istas exceptiōes. Et ad illō qō tāgit Bal.in.d.l.quotiēs.an iudex secularis possit statuere terminū.j.quē cā spiritualis q̄ remittī bēat terminari:vide plene dicta post Bar.in.d.l.ij.j.de re iudi. sup p̄ma gl.illius.l.Ulti.Bar.ō formāt op.ꝯ hūc tex.quatenus in eo ꝓbaī ꝑz suū intellectū q̄ tertius admittī in iudicio p aliū moto si sua interest:secuz ergo si sua nō interest qz tūc nō admittī:ꝛ vult ō Spe.in ti.de rescrip.p̄senta.§. rōne forme.ver.ſz pone.q̄ tu es ꝛc̄.qui est in añpe.col.illi° §.ad fi.formāt igī op.Bar.q̄ imo in iudicio moto p aliū admittaī ille cuius nō interest de.l.ij.C.de ne.ge.ꝛ nō rñ. dic:sed ibi rñ.q̄ est spāle fauore pupilli:q̄ tertius cuius ēt nō interest admittaī in iudicio moto cū pupillo ad excipiē dū p pupillo ēt q̄ excipiēs sit femina:put ibi erat mr̄tera: femine.n.nō possunt īteruenire in iudicio p alīs nec sibi a officia regulr exercere:vt.l.femine.j.de re.iu.ꝛ.l.aliena.C. de ꝓcu.ꝛ ita transit Jmo.ō.Sz Pau.dicit q̄ pōt dici ibi
21 īteresse illius mr̄tere rōne ꝓsanguinitatis.†Bat alium intellectū Bar.in.d.l.ij.ad pre.l.ij.q̄ illa ꝓbet qō sicut quis ēt sine aliquo mādato pōt suscipe defensionē alteriuz p̄stita satisdatiōe ꝑm qō bī in.l.exigendi.C.de ꝓcura.in tota cā: ita ēt in vno articulo:ꝛ ō velit no.illa.l.que est vex q̄ oīno ponit spāle in pupillo quatenus femina ibi p ipo admittī ad defensionē:tñ nō ponit spāle ꝑz hūc intellectū in hoc q̄ tertius admittaī cuius nō iutereſt qz nō admittī tertiº sim. plr:ſz si venit vt defensor vī q̄ indistin.admittaī p.s̄.dicta vel tertius cuius nō interest nō admittī in iudicio p alium moto ad sui vtilitatē:sed in vtilitatē eius cū quo litigetur ꝛ vt eius defensor bene admittī:ꝛ hunc intellectū approbat Pau.de ca.in.d.l.ij.intelligēdo ipsaz q̄ matertera ibi eēt que allegaret ꝛ adduceret qō ipsa sumptus gratis parata erat facere p pupillo.Sed ille tex.ꝑm ipz Pau.pōt intelligi q̄ ipse pupillus hoc allegaret:ꝛ sic q̄ mr̄tera nō comparuit in iudicio:ꝛ tūc nihil obstat nec facit ad ꝓpositum tertij comparentis:ꝛ iste intellectus:lz Pau.nō dicat fuit Bal.in addi.suis in.l.a diuo pio.j.de re iudi.qui dicebat q̄ plurale ibi resoluitur in singularitate:habebat.n. forte in suo libro ostendiderint:ꝛ sic videt cōprehendere ꝛ pupillum ꝛ matertera hoc ostendere in iudicio:sed in meo libro est ostenderit.Et ꝓpterea videt optime adaptari predictus intellectus ad illam.l.lz.do.Alex.dicat q̄ ipam violat:ꝛ casu quo diceret ostenderint adhuc posset salua rī predictus intellectus ēt nō dicēdo q̄ plurale resoluatur in singulare:sed intelligendo.s.pupillus ꝛ eius tutores vel pupillus ꝛ eius matertera hoc ꝓbantis ad instantiaz pupilli qui hoc allegauit in iudicio:ꝛ adꝫ ꝓbandū adduxit materterā ꝛ alios intellige qui forte fuerunt p̄ntes qñ matertera hoc dixit q̄ erat parata gratis facere dictas impēsas:vī tñ q̄ ꝑm hūc intellectū in tex.debeat esse mr̄teram: sed in libro meo ꝛ in alio quem vidi est matertera:ꝛ sic vī innuere q̄ ipa eēt que rē deduceret in iudicio.Et ꝓpterea forte tutiores sunt intellectus Bar.ad illum tex.nīsi forte quis saluando intellectū Bal.ꝛ Pau.etiam q̄ in tex.haberetur matertera intelligeret:put.s̄.tetigi.q̄ hoc ostenderit ipsa pupillo hoc postulante ꝛ adducente ipsam que hoc probet per se:ꝛ forte suos libros ꝛ scripturas in quibus hoc continebatur ꝛ allegando etiam cōtestes Bal.in d.l.ij.simplr transit cuz Bart.ꝛ vide ibi Saly.qui dicit q̄ aliqui libri hñt materteraz:ꝛ tunc tex.probat q̄ pupillus est qui allegat ꝛ probat in iudicio ꝛ congruit intellectus Bal.ꝛ Pau.s̄.relatus.Aliqui hñt matertera in noiatiuo ꝛ tūc cōgruit intellectus q̄ tertius admittatur: ꝛ videtur velle Saly. q̄ pro interesse suo affectionis admittatur:ꝛ ibi etiam Bal.dicit q̄ admittitur pro interesse affectionis ꝛ pietatis tertia persona:ꝛ videtur velle sequendo intellectum Bar.q̄ semper vbi conuenitur pupillus subsit istud interesse affectionis ꝛ pietatis.

1 **Liberta.** †Liberta que legitime diuertit a patrono ab eo dotē repe
2 tere p̄t.h.d.† Et p̄stat ar.q̄ si legatarius debēs morari in domo testatoris cum herede de voluntate heredis non moraī q̄ nō perdit legatuz sub dicta ꝓditione sibi debitum.Quid autē si nō pōt morari cum herede qz subsit sinistra suspitio an consequi debeat legatuz: vide per Bar.in.l.gaio.§.imperator.j.de ali.ꝛ cib.lega.vbi ponit.q.de vxore cui sunt relicta alimenta in domo ipsius
a mariti per ipsum maritum * cetera dic vt in glo.

1 **Jmaritus.** †Maritus priuilegiū suum nō perdit lz vxori
2 fiscus succedat.h.d.†Mo.q̄ maritus habet beneficium ne exigatur vltra quā facere possit: vt hic ꝛ.l.maritum.s̄.eo.qō beneficium quid importat vī in.l.in condēnatione.j.de re.iu.ꝛ in.l.sunt qui.j.de re iudi. vbi aliqd dixi.ꝛ in.l.miles.e.ti.ꝛ per doc.in.l.maritū.s̄.e. ꝛ in.l.si maritus.in id.j.eo.vbi dicetur:tangitur.n.in dictis turibus an hoc beneficiuz intelligatur deducto cre alieno vel non deducto:de quo ꝛ in.d.l.sunt.ꝛ an debeat haberi respectus ad dignitatem persone nō solum ad necessitatez
3 ꝛ de hoc in.d.l.si maritus in id.ꝛ in.d.l.maritū.†Mo. scōo ex hoc tex.q̄ priuilegiatus non vtitur priuilegio ad uersus priuilegiatos:nam fiscus est priuilegiatus:vt.C.de priuile.fi.per totum.ꝛ per Spe.in ti.de reo.ver.item si fiscus.ꝛ per Bal.in.l.j.C.de here.vl actio.ven.vbi ponit de plurimis priuilegijs fisci:ꝛ tñ fiscus succedens in dote nō vtitur priuilegio suo ꝯ maritum:adeo q̄ ei tollat suum ne exigatur vltra q̄ facere possit:ꝛ ratio est in promptu quia maritus ꝓtra quez agitur est priuilegiatus in casu de quo agitur fiscus est priuilegiatus in genere. Et ꝓpterea non vtitur priuilegio suo ꝯ maritum:imo maritus vtitur priuilegio suo ꝯ fiscum:de qua materia vide dicta per Bar. ꝛ doc.in auc̄.quas actiones.C.de sac.san.eccle.per Ab.sy.
4 in.c.in presentia.de.ꝓbatio.in.xij.col.†Mo.tertio q̄ in generali confiscatione veniunt nomina debitorum:ad hoc .l.si constante.§.fi.s̄.eo.ꝛ ibi ꝛ hic Bal.ꝛ doc.qui tangūt an ꝛ quando nomina debitorum veniant in confiscatione bonorum†ad qō facit materia an appellatione bonorum veniant nomina debitorum:de qua dixi in.l.a diuo pio.§. in venditione.j.de re iudi.vbi plene tetigi:an iura ꝛ actio-
5 nes cōnumerent mobilibus vel īmobilibus.†Mo.iiij. ibi:ne in pnitiez ꝛc̄.q̄ punitio vnius nō dz alij nocere:pena.n. suos tenere debet auctores.l.sancimus.C.de penis.

* Maritus. Et vide Bal.in auc.qō locū.C. si ꝺo nup.mu. ꝛ in.l.si ea cōditione.C.ō cōdi.inser.

6 ¶ †No.vl.ex hac.l.q̄ debitor soluens fisco in quez bona creditoris traslata sunt liberat:ꝛ sic debitor ꝓfiscati licite soluit fisco:qđ facit ad debitores extitioriuz ꝛ expulsorum de ciuitate ꝓpter partialitates soluentes fisco an liberen/ tur:de quo tangunt hic Bal. Jmo. Pau.de cast.ꝛ doct. se remittetes ad latius dicta in hac.q.per Bar.post By. in.l.creditor.in pn.J.de solu.ꝛ aliquid hꝫ in.l.paulo chali maco.§.fi.J.de leg.iij.ꝛ per Bar.in tractatu suo de tirā.in vij.q. ¶ Glo.j.querit qualr dos sit publicata ꝛ rñ.delicto ipsius mulieris delinquẽtis ꝑ aliquaz ex qnq.ll.de qbus in.l.iij.J. de bo.damna.nam exceptis dictis casibus ꝓstante matrimonio dos publicari non pót:sed soluto matrimo/ nio etiaz vltra predictos casus pót fieri dotis publicatio: vt.d.l.si ꝓstante.§.fi.vbi dicitur de publicatione partis do tis.ꝛ glo.exemplificat vbi.l.iul.de vi ꝓuata fit publicatio que fit ꝓ tertia parte bonoꝝ:vt.l.fi.J.ad.l.iul.de vi ꝓuata. ꝛ tñ iste nó est de casibus de quibus in.d.l.iij.ꝛ vide Bar. ꝛ doc.in.d.l.si ꝓstante.d.§.fi.

8 9 **Item.** †Filie volũtate vr̄ dos exacta a ꝑre vbi iustā ꝯdicendi cāz filia nó bũit maxime si in plus dicta filia postea do 8 tata fuit. ¶ †No.ex ß tex.q̄ filia que non pót iuste pr̄i ꝯdicere babeť ꝓ ꝓsentiente:ad ß.l.ij.§.volũtatez. ꝛ.l.si cũ dote.§.eo aũt tpe.s.eo.ꝛ p glo.s.in.l.titia.qđ ꝓce dit vbi filia est pñs vel abñs sciens ꝛ tacens ꝛét ꝯdicens: naz si nó bz iustā cām ꝯdicendi nó attẽdit hec sua ꝯdictio. Sed si est abñs ꝛ ignoraꝫ tũc nó hꝫ ꝓ ꝓsentiente nec ét ꝓ ꝯdicente.Et ꝓpterea pr̄ admittit cũ cautione de rato:vt ß dicit Pau.ꝛ p Bar.in.d.§.eo aũt tpe ꝛc.ꝛ ꝓbať in.d.l.ij. in fi.ꝛ dicta cautio locũ hz ét qñ dubitať an filia sciat an nó sit pñs vel tacẽs:vt.d.§.eo aũt tpe.vbi p ipm Bart.qui dicit q̄ vbi filia ꝯdicit debz exaīari cā ꝯdictiónis p ipm iu/ dicez qui nó repta legitima cā ꝯdictiónis admittet pr̄ez.Et vbi ét filia nó ꝯdiceret tñ pr̄ esset vilis ꝑsona ꝛ inhóesta index ex officio suo posset ipm repellere:vt ibi in ver.nec 3 nó ꝛc. †Et ex his inferť ad.q.statuti disponẽtis q̄ mulier nó possit ꝯbere vl̄ testari sine ꝓsensu ꝓsanguineoꝝ vt si ꝑsā guinei requisiti ꝯdicũt:iudex hẽat exaīare cām ꝯdictóis:ꝛ si repierit minus iustā ꝓmittat mulieri ꝯbere siue testari:ad ß bñ facit iste tex.cũ ꝓcordātijs:ꝛ cũ Bar.trāseũt ibi doc. cuius dictũ no.ꝛ tene mẽti qr̄ sentit ꝓ exp̄ssuz q̄ statutuz ꝓhibẽs mulieré testari nisi adhibitis certis ꝑsonis valeat ꝛ teneat:ꝯriũ tñ voluit Pau.ó ca.p illũ tex.in.l.ex facto. 4 in pn.J.de vul.ꝛ pu.de qua.q.ibi late dixi. †Et aduerte ad intelligentiā hui⁹.l.cũ ꝓcor.ꝓbantẽ q̄ nó ꝯz iustā cām ꝯdicẽdi:qr̄ ꝓcedũt ſm Bal. Jmo. ꝛ doc.ß qr̄ loquunť in actu iustificādo ꝓ cām:tũc.n. ꝓcedit qđ hꝫ ꝛ ꝓ bať in istis iuribus:secus si actus dependeat a libera volũ/ tate ꝛ arbitrio:vt.l.fideicó.§.q̄ q̄.J.de leg.iij. ¶ Gl.in pn. dicit q̄ ista.l.hz locũ siue filia taceat siue ꝯdicat:ꝛ sic tāgit illud de quo.s.dixi in tex.ꝛ allegat aliqua ad cóprobāduz q̄ vbi nó subest iusta cā ꝯdicẽdi ꝯdictio nó attẽdit.Sz du bitať allegata cā ꝯdictiónis ꝓ filiaz cui incũbat onus ꝓbādi an filie q̄ iusta sit cā ꝯdictiónis:an vo pr̄i q̄ iniusta sit talis cā:ꝛ sic q̄ ipse possit exigere nó obstante ꝯdictione.ꝛ tex. in.l.titia.s.eo.vr̄ ꝓbare q̄ pr̄i incũbat onus ꝓbādi ibi duz dicit:sz ét ꝓsentire sibi ꝛc.sz gl.ibi ꝯrium sentit:duz dicit q̄ ß ꝓbat eo ipso q̄ filia nó hz iustaz cām ꝯdicẽdi quasi filia hẽat oñdere se hr̄e iustā cāz ꝯdicendi:ꝛ ß vr̄ verius qđ tz ß Pau.nisi aliqua ꝓsumptio eét ꝓ cā allegata ꝓ filiā:puta filia alleget defectū dilapidatiónis pr̄is q defectus als fuit in patre:ná ꝓsumeť durare nisi pr̄ ꝓbet ꝯrium.ar.regule 5 semel malus.ó re.iu.li.vj. ¶ †Jn.ij.pte que incipit ibi.ar. ꝯ.J.de no.op.nũ.ꝛc.gl.formal tres óp.qbus nó rñ.q̄ imo attendať mera volũtas alicuius:nõ aũt cā ꝛ ró.Sed By. Bar.Bal.Jmo.ꝛ doc.soluũt ꝛ ex eoꝝ dictis ß colligiť q̄ ꝯdicens actui iustaz dz cāz allegare ꝯdicendi.Quam dicit hr̄e in actu in quo lex permittit ꝯdictionem quócũqz fieri vt.d.l.j.in pn.de no.op.nũ.hoc tñ nó ꝓcedit vbi nó agitur de ꝓiudicio tertij:sed de sua ꝓpria re vel interesse:qr̄ tunc est ꝓ rónevolũtas:ꝛ ita est in.d.l.hac.l.ꝛ in.l.qr̄ poterat.

in his.n.est libera voluntas ꝛ arbitrium facit qđ dictum est.s.in tex. post Bal.q̄ satis sentit hic Pau.de ca.alle.l. 6 sicut.C.de actio.ꝛ obli. ¶ †Jn.iij.parte que incipit ibi:ꝛ est hoc optimũ ar.ꝛc.glo.inducit hanc.l.ad qónẽ renitẽtiũ ꝛ ꝯdicentium sine cā electionibus vt eoꝝ ꝯdictio nó noceat. Aduerte qr̄ sensus istius gl.multiplex eẽ pót:ná pót ꝓmo modo intelligi vt vbi fuit facta electio cui aliqui ꝯdixerũt sine cā q̄ ista ꝯdictio nó hẽat obstare illi electioni a pluri bus facte intellige qui faciunt maiorem partẽ cógregatio nis ſm Jmo.ꝛ Pau.de ca.p.l.qđ maioꝝ.J.ad munici.ꝛ.c. auditũ.ꝛ.c.qr̄ ꝓpter.de elec.ꝛ.c.j.de his que fi.a ma.par. ca.si.n.a minori ꝑte facta esset nulla esset. Et ꝓpterea qli bet posset ꝯdicere: ꝛ diceret habere iustaz cām ꝯdicendi. 7 †Scdo modo pót intelligi qñ post factā electioné aliqui qui a ꝓncipio nó ꝯdixerunt modo ꝯdicere volunt vt ista ꝯdictio nó audiať.Et hoc mó hāc glo.vr̄ intellexisse Bar. alle.l.impator.§.fi.J.de decu.ꝛ By.in regula qđ semel pla cuit.de re.iu.li.vj.in ver.itez poni pót exẽplũ regule in ele ctione ꝛc.dicit tñ By.q̄ ex causis postea emergẽtibus pt ꝯdici tali electioni cui a ꝓncipio nó fuit ꝯdictũ:imo etiaz ꝓsensum:nec tñ alia est intẽtio glo.ꝛ Bar.loquunť.n.iuxta 8 terminos tex.q̄ sine cā nó pót ꝯdici ꝛ resisti.† Tertio mó intelligi pót hec glo.de illis qui eliguntť ad aliqđ officiuz vel dignitaté vt electioni de se facte ꝯdicere nó possint ꝛ re sistere sine cā:ꝛ hoc mó hāc gl.vr̄ intellexisse Bal.q̄ dicit sup hac glo.vt electi sine ad ꝓsulẽdū siue ad aliud ministe rium nó possint ꝯdicere ꝛ resistere electioni de se facte:sed coganť acceptare si nó hñt iustaz cām ꝯdicendi.Et hoc hz locum ꝛ ꝓcedit in electis ad officia secularia vt nó possint illa renuere ꝛ recusare cũ talia officia ꝓferãtur in inuitũ: vt.l.munerũ.§.iudicãdi.ꝛ.§.defensores.de mune.ꝛ hono. vnde si hñt iustaz cāz talia officia renuẽdi appellare debẽt cum ad talia officia eliguntť:als censentur ꝓsentire:vt.l.hij 9 qui ad ciuilia.C.de appel. † Jn electio vero ad officia vel dignitates ecclesiasticas non ꝓcedit ista glo. ſm Jmo.ꝛ Pau.de ca.qr̄ nó cogitur qs inuitus acceptare dignitaté ecclesiasticā.ar.C.gesta.lxxiij.di.vbi dr̄ q̄ nemo inuitus cre scere cogiť.facit.c.q̄s sit.de elec.li.vj.vbi requiriť cósensus electi:ad hoc vide gl.in.c.eps de loco.vij.q.j.facit.l.si quẽ quā.iūcta glo.in ver.cogendus.C.de epis.ꝛ cle.ꝛ vide ibi Saly.qui dicit q̄ tunc mundus hñ regebatur cum illa.l. obseruabatur:ꝛ de hac mā vide oīno Jmo.in.c.j.de his q̄ fi.a maio.par.ca;vbi ponit an quis cogatur acceptare sin dicatū vel officialatū ecclesie:ꝛ ibi ponit etiā qđ de digni/ tate ecclesiastica:an qs inuitus ipsam cogatur acceptare: ꝛ ibi vide ꝛ in alijs locis de quibus.s.plenius de hac mā que non pertinet ad presentem indagationem.

1 **Utius.** †Sponsalia ꝯcta per patrez nó extinguunt ius petendi dotez vt retinendi filio competens culpa mulieris.h.d. 2 ¶ †No.q̄ lucrum dotis factuz per diuorcium mulieris diuertentis sine causa iuxta.l.cõsensu.C.de repu. filius facto patris non amittit etiam q̄ ipsi patri succedit videmus.n.hic q̄ ꝓpter sponsalia postea contracta ꝓ pa/ trem ꝓ filio cum illa que diuerterat a filio:filius non pri/ vatur lucro dotis quod est consecutus ꝓpter dictum di uorcium.Sed ꝑ hoc op.Bart.de.l.sed si vnus.§.filio.J.de iniu.vbi pater iniuriam filio illatam remittere potest:vñ vr̄ q̄ ꝯbendo dicta sponsalia remiserit iniuriam illatam filio per diuorcium:ꝛ sic q̄ ipsum filium priuauerit lucro dotis.Sol.q̄ ideo hoc est hic qr̄ sponsalia non durauerũt ad qđ facit qđ hic no.glo.dũ alle.l.si ꝓ patre.§.versuz.s.ó in rẽverso.sz hec so.nó placz ipsi Bar.róne de.q̄ ß ꝓ eũ:vñ sol.alr̄ q̄ iste pr̄ erat vilis ꝑsona q̄ nó ꝑt remittẽ iniuriã fi lio illatã:vt.d.§.filio.vl̄ pr̄ nó ꝑt remittẽ iniuriã illatã a tã ꝓiuncta persona:ꝓt est vxor ipsi marito:censenť.n.duo in carne vna:vt in.c.j.de ꝓiu.leprosо.ꝛ in.c.debitũ.de biga.vi demus.n.q̄ nó remittit iniuriã ꝑteritóis vl̄ exhr̄datóis fa cte de ipso filio ꝓ matrẽ:vt.l.papinia.in pn.s.de inof.te.ꝛ ita trāseũt ß Jmo.ꝛ Pau.de ca.Bal.ß sup hac glo.videť velle q̄ lucrum dotis spectaret ad patrem.per.l.dotem.

ſm scbam lec.

ſm ſcdam lectu.ĵ.de caſtren.pe.ꝛ q ipſum potuiſſet remit
tere tñ per ſponſalia non cenſetur remiſiſſe:vel ſi remiſit
per ſponſalia illa remiſſio non attenditur.Ex quo ſponſa
lia non durauernnt:ſed hec ſua dicta videntur ꝓtra hunc
tex.ꝛ de ipſis dicetur ſuper ipſa glo.nam tenent Jmo.
ꝛ Pau.de ca.q illa.l.doté ꝓcedat.vbi ex pacto venit dos
lucráda vt cedat lucro patris:ꝛ veniat in collationez ſm
q diſponit in.d.l.Sz vbi venit dos lucráda ex delicto tũc
acqrat ipſi filio:ꝛ iſte ſit tex.ſingularis hic. Et cũ ſo.data
p Bar.ad.d.§.filio.tráſit h Ang.Sz aduertendũ q Bar.
in.d.l.papinia.nõ dicit rõnẽ illius tex.eſſe qz iniuria illata
fuerit filio a cõiuncta pſona:ſz qz ſicut hẽditas delata filio
pñ nõ queri niſi filius adheat:vt.l.cũ ꝓponas.C.õ here.
inſti.ita nec querela que eſt eius ꝓparatoria:ꝛ ita tráſit ibi
Pau.de ca.Ra.ét h dicit q rõ illius.l.papinia.nõ eſt illa
quã aſſignat Bar.ſz qz ius queleádi eſt de futuro cópeti
turũ:vñ de ipſo nõ põt pater diſponere.ar.l.is qui heres.
in pn.ĵ.õ acq.here.ꝛ h colligit ex dictis Bar.in.d.l.papi.
ſm do.Alex.hic:ſz imo Bar.nõ dicit aliud q̃.ſ.rettuleriz.
ꝛ ille tex.nõ loquit in remittẽdo ſz in intẽtando querelaz.
Videns ergo Ra.d.l.papi.nõ facere ꝓ ſo.Bar.dat aliaz
ſo.quã h refert do.Alex.ꝛ ipam improbat adherens opi.
Bar.que ſz ipm ꝓbat ex hoc tex.ipſaz tñ intelligit vbi pñ
tacite remittat:ſecus ſi expreſſe qz tũc ét q a ꝓiuncta pſona
fit iniuria filio illaz pñ remittere pót expreſſo mõ.ꝛ ꝯ id qõ
dicit Ra.qõ ét dicit circa ꝯriuz.l.ex qua pſona.de quo.ĵ.in
glo.q pñ cenſet ꝯxiſſe ſponſalia ſub tacita ꝓditione ſi filiꝰ
cõſenſerit facit qz illud qõ tacite agit vnus ex ꝯbentibus
nil valet ꝛ nõ attendit:vt.l.ſi nõ repetẽdi.C.de ꝓdi.ob cáz.
ꝛ p Bar.ꝛ doc.in.l.ita ſtipulatus.circa pn.ĵ.de ver.obli.
vñ melior vñ ſo.Bar.Sed ꝯ pre.ſo.Bar.facit qz nõ vñ eſſe
rõ quare pñ minus poſſit remittere iniuriam illatã filio p
ꝓiunctaz pſonaz q̃z p exneam:imo maior rõ videt in remit
tenda in iniuria illata a ꝓiũcta pſona que nõ vñ illata ſine
aliqua cã:ꝛ ad h vt inter ꝓiunctos ceſſent iurgia.Et ppea
forte melior ſo.eſt q iſte tex.debeat intelligi vbi pater erat
vtilis pſona vel q pñ tacite nõ poſſit remittere:lz ꝯ hoc fa
ciat.l.cũ qd.ſ.ſi cer.pe.Vel poſſet dici q ſit ſpãle in iſta iniuria
illata filio ex diſſolone matrimonij vt nõ poſſit remitti ſine
cõſenſu ipſius filij:vñ.n.ipſi filio plurimuz annexa talis in
3 iuria facit † qz videmus q vbi ledit mrimonium pp ad
ulteriuz filiuſſa.bñ ꝓ patre familias:adeo q inuito pñe ac
cuſare pt:vt.l.inter liberos.§.filiuſſa.ĵ.de adul.ꝛ.l.filiuſſa.
4 e.ti. C †Ho.ex hac.l.q ét qñ filius cõuenit vt heres pñs
pót vti defenſionibus ſibi nõ vt hẽdi cõpetentibus vt vide
mus hic q filius vtitur defenſione ſibi cõpetẽte ex diuortio
ſine cã miſſo cuz ab eo tamq̃ hẽde pñs dos ab vxore repe
tit.nec ob.factum ipſius pñs:lz ipſi ſit heres qz nõ vtit in
excipiendo adminiculo ex pſona ipſius pñs:nec ex ipſo fa
cto eſt nata aliqua actio vel exceptio ꝯ ipm pñem:vt dicit
5 glo.no.ſup qua plenius dicet. C †Gl.ſup ver.nõ ꝓſenſiſſz
in pn.tacite op.q eo ipſo q filius non ꝯdicit ſponſalibus
contractis per patrem ꝓ filio videtur cõſentire:vt.l.ſz ea
que.ſ.de ſponſali.ꝛ rñ.q illa.l.loquitur in filia que videt
tacite cõſentire vbi nõ hz iuſtam cãm contradicendi tex.nñ
loquitur in filio.Sed glo.in.l.ꝯria nõ tenet hanc ſo.ꝛ hãc
differentiã inter filiuz ꝛ filiam nec ipam tenẽt doc.ſm q re
fert Bar.qui ſoluit q iſte tex.loquit in filio ignorante ſpõ
ſalia ꝯbi:ignorans.n.nõ cenſetur cõſentire:vt per Bar.in
.l.que dotis.ſ.eo.vbi dictuz fuit:ꝛ q iſte tex.loquat in filio
abñte claz eſt.ſi ergo eſſet pñs ꝛ nõ ꝯdiceret filius:put fi
lio cenſeret cõſentire ſponſalibus per pñem ꝯctis:ꝛ ꝓ hoc
q filius cenſeat ꝓſentire talibus ſpõſalibus eſt tex.in.C.j.in
ver.ꝑro.de deſpõſa.impu.li.vj.Dicit tñ Bal.hic cũ quo
tranſeunt Jmo.ꝛ Pau.de caſt.q ét ſi filius fuiſſet pñs ꝛ
nõ ꝯdixiſſet in termiis huius tex.nõ cenſeret cõſenſiſſe ta
cendo ꝓpter ꝓiudicium qõ ſibi generaret in amiſſiõe lucri
dotis:ad qõ facit ſm Jmo.l.ſicut.§.nõ videt.ſ.qui.mo.pñ.

6 vel hy.ſol.ꝛ.l.filiuſſa.§.inuitus.ſ.de ꝓcura. †Et ex hoc
habetur limitatio ad.d.l.ſed ea que.ſ.de ſponſa.vt non ꝓ
cedat vbi tractaꝫ non ſolum de approbatione ſponſalioꝝ
ſed ét de alio ꝓiudicio:tũc.n.filius pñs ſpõſalibus ꝛ tacẽs
non cenſet ꝓſentire:ꝛ hoc mõ poſſet ſaluari iſta gl.in hoc
ꝓncipio quatenus ſenſit q tacens nõ cenſetur ꝓſentire in
terminis huius tex.Sed an ꝓcedat hoc dictũ Bal.ꝛ doc.
dependet a no.per doc.poſt Bar.in.d.l.que dotis.ſ.eo.in
illo articulo an ꝛ qñ tacens preſumatur ꝓſentire.Ex qbus
ibi dictis vñs Alexan.hic improbat hoc dictum Bal.ꝛ ſe
quacium.Ex quo filius pñs ꝛ tacens ꝓtradicendo actum
poterat impedire:vnde cenſetur cõſentire:vt.l.fideiuſſoꝝ.
§.j.ſ.de pigno.ꝛ per glo.ibi.l.gaius.ſ.de pigno.actio.ꝛ in
alijs locis allegatis per Bar.in.d.l.que dotis.nec ob.iura
alle.per Jmo.qz nõ loquuntur in actibus qui ꝓtradicẽdo
impediri poterant vel rñ.ad.d.§.inuitus.vt p Bar.in.d.l.
que dotis.tenendo tñ q illa doctrina ꝓcedat vbi qs dolo
ꝛ fraude tacet:poſſet ſaluari hoc dictuz Bal.hic:qualiter
autẽ pater nõ preiudicet per iſta ſponſalia aliquid tactum
fuit.ſ.in tex.ꝛ tangetur.ĵ.in ſequentibus partibus glo.In
ſecũda parte que incipit ibi:ſed quid ſi expreſſe ꝓſenſiſſet
ꝛ c.glo.querit quid ſi filius expreſſe ꝓſenſiſſet ſponſalibus
an ſibi preiudicaſſet ꝛ rñ.glo.q ſic.ar.l.ſi vxor.§.fi.ĵ.ad.l.
iul.de adul.vbi vxor repudiata poſtea iterum reducta in
matrimonio non poteſt accuſari de adulterio ſtupro vel
alio delicto in primo matrimonio cõmiſſo:quia eius mo
res per iſtam reductionem videntur approbati:ita ergo p
deſponſationem poſtea factam in terminis noſtris vt cen
ſeatur remiſſa culpa ꝯcta per diuortiuz per ipam mulierẽ
vbi ipſis ſponſalibus ꝓſenſit ipſe filius:ꝛ iſta eſt vna opi
nio quam ponit glo.que ponit aliam ibi vel verius etiaz ſi
ꝓſenſiſſet filius ꝛ c.q cõſenſus filij in iſtis ſponſalibus ſibi
non preiudicaſſet qz non ita per ſponſalia ꝓut per matri
monium videntur mores approbari que ſponſalia adhuc
non videntur fuiſſe ꝯcta.Ex quo non durauerunt.ar.d.l.
ſi pro patre.§.verſum.ſ.de in rem verſo:ꝛ ſic non videtur
obſtare q ipſis fuerit ꝓſenſum per filium etiaz q alias cõ
ſenſus in ſponſalibus noceret:vt videretur per ipſum con
ſenſum remiſſa pena ꝓtracta per diuortium:ad hunc ergo
tex.dicentem non ꝓſenſiſſet ſubaudiri debet:maxime vt ſic
comprehendat etiam caſum vbi conſenſum fuit ſponſali
bus.Sed hanc ſcdam opinionem improbat hic Bar.poſt
Pet.de bellaperti.quia per ſponſalia ꝓut per matrimo
niuz videntur mores approbari:ꝛ facit iſte tex.qui nõ ſine
miniſterio videtur ponderare q filius non conſenſit:facit
tex.in.l.ſi.ad ſi.ſ.de diuor.vbi bene probatur q per ſpon
ſalia prout per matrimonium declaratur voluntas:ꝛ ita
tranſit hic Jmo.ꝛ cõmuniter doc. †Sed Bal.ꝛ Ange.te
nent opinionem glo.q etiam ſi filius ſciuiſſet ꝓtrahi ſpon
ſalia expreſſe conſenſiſſet ſibi non preiudicaſſet:nam ſi hoc
eſſet dicendum foret q per iſta ſponſalia ꝓtracta per pa
trem eſſet remiſſa pena priuationis dotis cum ipſi patri
dos queſita eſſet per.d.l.doté.ĵ.de ca.pe.dicamus ergo vñ
q per ſponſalia non cenſetur facta remiſſio:prout per ma
trimonium de preſenti:vt.d.l.ſi vxor.§.fi.vel q ſi eſt facta
non durat per ipſum repudium quod poſtea ſponſalibus
mittitur.Et ſic tenent iſti docto.q per ſponſalia de futuro
non inducatur remiſſio pene.Et q per repudium miſſum
ſponſalibus reincidatur in penam amiſſionis dotis:caſu
quo fuiſſet remiſſa per ſponſalia:put inciditur per repu
7 dium miſſum matrimonio ſine cauſa.†Et per hunc tex.iũ
cta hac glo.dicit Ang.q ſi duo facientes adinuicem guer
ram pollicentur ſe facturos pacem adhuc non dicuntur
adinuicem plene reconciliati.Sicut coniuges qui adinui
cem diuerterunt contrahentes ſponſalia non dicuntur ad
huc plene ꝛ perfecte coniuges:adeo q de ipſis idem qõ
de ꝯiugibus ſit dicendum.Et hoc eſt ſumme vtile ſi ſequa
tur poſtea offẽſio inter illos de quibus.ſ.an dicatur ru
pta pax.Et dicit ſe de facto vidiſſe in curia quia domi
nus Bernabo pepigerat cum eccleſia ſe non facturum li
gam cum aliquo inimico eccleſie non plene reconciliato

vñ si fecisset ligã cũ aliquo cũ quo ꝛ eccl̃ia fuissꝫ bellũ ꝛ in terueniſſet ꝓmissio: de qua.ſ̃. non diceret obseruasse ꝓmissa. ℣ Sed vt dixi doc. cõmuniter tenent q̃ per sponsalia censeat remissa iniuria: ꝛ ꝓ sponsalia ꝑcta a patre nõ fuit remissa q; lucrũ dotis erat ipsius filij: ꝛ ad eius remissionẽ nõ tendebãt sponsalia pris: ꝛ ad.d.l.dotẽ.rñ.q̃ ꝓcedit vbi ex pacto venit dos lucrãda: ℔ aũt ex delicto: vñ acquirit ipsi filio cui illata est iniuria: licꝫ pr̃ viuat: ꝛ ℔ est singulare ſm Pau.ó ca. q; ꝯ ℔ nõ cõicabit cũ fratribus ꝛ est singulare vere q; limitat mirabiliꝛ.l.placet.ſ.de acq.here.p quã hoc iure dispositũ erat: vt qcq̃ q̃reret filius q̃reret pr̃i: vt nõ ꝓcedat qñ filius aliqd q̃rit ex iniuria sibi illata. Sꝫ aliqbus vr̃ hoc dux: ꝛ ió aliꝛ rñ. ad.d.l.dotem. q̃ pr̃i querit dos data filio ꝓpter onera mr̃imonij: vt ꝓbatur in.d.l.dotẽ. facit. l. si is qui. §. j. ſ̃. de in. do. vbi dr̃ q̃ dos esse debꝫ vbi sunt onera matrimonij: nõ querit ergo simpliciꝛ: ſꝫ ꝓpter dicta onera ꝛ sic ẽt advtilitatẽ filij maritꝰ: nõ mixꝫ ergo q̃ ẽt ℔ hec iura ffoꝛ pr̃ nõ possit illi lucro dotis renunciare sine ipso filio: ꝛ sic isti tenẽt q̃ oino hoc lucꝛ sit pris: ẽt in termio te.x.nri.tñ q̃ nõ possit remitti p patrẽ sine filio: ꝛ ió filius ipm petere pot: ẽt q̃ sit bñs patri. Sꝫ tu aduerte q; dictũ istoꝛ vr̃ esse ꝯ hunc tex. in quo apte ꝓbat q̃ si filius nõ esset heres patris longe magis ac magis ℔ lucrũ dotis petere posset: dicit. n. tex. Marcellus rñdit ẽt si heres institutus a patre ꝛ c̃. sed si hoc lucrũ fuisset quesitũ patri nõ caderet q̃ filius nõ exi stens eius heres possꝫ illud aliquo mõ petere ẽt q̃ eius cõ templatiõe patri quesitũ esset. Et ideo verius vr̃ qõ volũt hic Jmo. ꝛ Pau. de ca. q̃ hoc lucrũ esset quesitũ filio. Ex quo not. ꝛ tene mẽti q̃ ẽt hoc iure illud qõ acqrebat filio ꝓpter iniuriaꝫ repudiatiõis nõ querebat patri: ſꝫ illud nõ esset castrense vel quasi castrense. ℣ †Quãtũ aũt ad lucruꝫ dotis ꝓueniens ex pacto vl̃ ex dispõne statuti an acquirat ipsi patri: vide ipm Bar. ꝛ doc. in.l.si cũ dotẽ. §. trãsgredia mur. ſ̃. eo. p eundẽ in tractatu suo. ó duo. fra. p Bal. ꝛ doc. in auc̃. ex testõ. C. de colla. Quãtũ ad illud qõ tangit gl. ꝛ Bal. vr̃ seq̃ q̃ dissolo spõsalioꝛ secuta p ipaꝫ mulierẽ opet hic lucrũ dotis: ſꝫ illud eẽt remissuꝫ inquãtũ ꝓcessit ex repudio mr̃imonij pp spõsalia ꝯcta p ipꝫ pr̃eꝫ Bar. ℔ formãdo ℚ p. de. d.l.ſꝫ si vnus. §. filio. tꝫ ꝓriũ q; spõsalia: ſꝫ soluẽ nec pp ℔ mulier pdit dotẽ. alie. l.j.C. de spõsa. ꝛ põderat ẽt tex. nr̃m ꝯ ipaꝫ gl. vbi vr̃ ꝓbari q̃ lucruꝫ dotis ℔ deduceret ex dissolone mr̃imonij: vt pꝫ ibi ꝛ ꝓbat culpa mulieris mr̃imonium dissolutũ ꝛ c̃. ꝛ ita transit ℔ Pau. de ca. dicẽs q̃ ipa mulier renũciãs sponsalibus solũ punit in arris: vt. l. fi. C. de sponsa. Si ergo in termio tex. nr̃i iste filius cõsensisset p̃dictis spõsalibus fuisset remissa pena ꝓuatiõis dotis incur sa ꝓpter repudiũ sine cã missum q̃ nõ posset petiꝫ postea fuisset ꝓ mulierẽ missuꝫ repudiũ spõsalib⁹. Ex ℔. n. repudio mulier nõ patit̃ penã ꝓuationis dotis nec reuiuiscit pena ipsius repudij missi matrimonio: semel. n. remissa iniuria ꝛ eius pena ampliꝰ non reuiuiscit: vt. l. si vnus. §. pactus ne 9 peteret. ſ̃. de pac. ꝛ ita vult Bar. ꝛ Pau. de ca. ℣ †Quid aũt de iure cano. an liceat resilire a spõsalibus ẽt ꝯctio per verba de futuro dicas q̃ non nisi mutuo partiũ consensu: vt. c. ij̃. de sponsa. ꝛ resilienti imponitur penitentia fidei vio late: valeat tñ matrimonium qõ cum alia ꝯxit per verba de presenti non obstantibus sponsalibus de futuro que cũ alia interuenerũt: vt in. c. pe. eo. ti. ꝛ in multis iuribus illius 10 ti. hoc ita determinatur. ℣ †In tertia parte que incipit ibi sed vbi non consensit ꝛ c̃. glo. op. de. l. ex qua ꝑsona. ſ. de re. in. ꝛ de. l. cum a matre. C. de rei vẽdi. in quibus iuribus ꝓ batur q̃ heres debet habere ratũ factum defuncti: vnde vr̃ q̃ iste filius ẽt q̃ non consenserit sponsalibus ꝯctio p pr̃eꝫ cum repudiante noie ipsius filij: tñ oino nõ possit petere dictum lucrum dotis cum videat remissum p ipm patreꝫ cui est heres filius: ꝛ sic ꝯ eius factũ videt q̃ non possit venire glo. rñ. no. q̃ hoc factuꝫ non est tale ex quo detur actio vel exceptio ꝯ ipsuꝫ defunctũ: ꝛ ió ex ipso ipse heres nõ astrin gitur: ita dicit glo. que subiicit postea illud q̃ etiã si filius consensisset sibi non ꝓiudicasset: vnde ẽt ꝯctio sponsaliozus patris sibi nõ ꝓiudicat q; non tẽdit ad remissionẽ penę: ꝛ

sic non obstãt ꝓdicta iura que si eẽt hoc verũ certissime nõ facerent aliquo modo in ꝓrium: sed. ſ̃. hoc fuit reprobatuꝫ vn de Bar. ꝛ doc. tenent dictã ꝓmaꝫ so. glo. ipsaꝫ sũme cõ mendantes ꝛ ipsaꝫ cõmendãt ẽt Bal. ꝛ Ang. hic q̃ Ang. dicit hanc glo. esse peregrinã limitantẽ oẽs. ll. dicentes he redem non posse venire ꝯ factuꝫ defuncti vt nõ ꝓcedat qñ factum defuncti erat tale q̃ nõ obligabat ipsum defunctũ vel saltem ꝯ defunctum nõ parabat excipiendi potentiaꝫ: secus si erat tale factũ. Ex quo defunctus obligabat vel ꝯ ipsuꝫ parabatur excipiendi potẽtia q; ꝯ ipsum non põt he res venire: ꝛ ita ꝓcedit. d. l. ex qua ꝑsona. ꝛ. d. l. cuꝫ a ma tre. cum si. Et aduerte q̃ Bal. ꝛ Ange. tenẽtes hanc solu. glo. nõ videnꝰ tenere qõ dicit glo. q̃ consensus filij non pre iudicaret ipsi filio: si. n. illud esset verus non esset necessaria ista so. nec caderet ista op. de. d. l. ex qua ꝑsona. ꝛ. l. cum a matre. ꝛ sic videnꝰ aliqualiꝛ variasse. Bal. etiã in pn. gl. duꝫ dicit q̃ scia filij cũ taciturnitate nõ inducit ꝯsensuꝫ q; agit̃ de ꝑiudicio amittende dotis vr̃ sentire q̃ si expresse ꝯsen sisset sibi ꝑiudicasset: ſꝫ vt. ſ̃. rettuli. In scõa pte glo. ipe aliud teneat qõ tñ reprobauí. Et ad hoc qõ dicit glo. nr̃a in hac parte bene facit ſm Jmo. qõ no. Bar. in. l. cum vir. ſ. õ vsu ca. ad quam. l. ꝛ. l. rem alienam. ſ̃. de pigno. actio. se remit tit Bar. hic. In quibus iuribus Bar. tractat istam mãm qd qñ vendẽs succedit dño vel dñs vendenti an ꝑfirmetur actus: ꝛ sic an ꝛ qñ heres teneat bñe ratuꝫ factũ defuncti ꝛ ipsi stare nõ tãgit ergo Bar. spãliꝛ hoc dñm de quo ℔ in gl. sed mãm illius. l. cũ a matre. cũ si. Sꝫ ꝯ hanc gl. cũ qua ita passim doc. trãseũt Ra. allegat. l. filiũ. ſ. õ ll. cã. ꝛ. l. si ab eo. .C. e. tl. In qbus iuribus tale est factũ. ſ. manumissio ipsius serui. Ex quo nõ oritꝰ actio vel exceptio ꝯ ipm defunctũ: ꝛ tñ ipsi ꝓuenire heres nõ pt. Et ꝓptera ipse Ra. rñ. ad hũc tex. q̃ pr̃ censet ꝯrisse spõsalia ꝛ remisisse iniuriã sub tacita ꝑditiõe si filius ꝑsenserit: vñ ipse põt ꝯdicere ꝛ ipo ꝯdicẽte nõ sortit̃ effectuꝫ ẽt factũ ipsius patris: ꝛ ita dixit ẽt ad ꝓriũ d. l. si vnus. §. filio. tñ suaꝫ rñ. ꝛ quãtũ ad illũ. §. filio. ꝛ q̃ ̃tũ ad ꝓpositũ nr̃m improbat ℔ nouus Jmo. primo innitens saluare opi. gl. ꝛ Bar. postea opponẽs ꝯ ipaꝫ ꝛ ponẽs no uã so. Sꝫ tu tene qõ dicit gl. ꝛ Bar. nec ob. d. l. filiũ. ꝛ. d. l. si ab eo. qꝫ erat tale factũ. Ex quo tenebat defunctũ ꝛ ꝯ ipꝫ erat nata potẽtia excipiẽdi: cãu quovoluisset reducere suũ quãtũ in eo erat in seruitute vel dicamus q̃ sit spãle fauoꝛe libertatis. ꝛ hec magis placꝫ: in termio aũt nr̃io ex facto pa tris quãtũ ad lucꝛ dotis nõ erat nata actio nõ exceptio nõ replicatio qcq̃ aliud dicat do. Alex. nam. ſ̃. ꝓclusum fuit. q̃ pr̃ nõ posset remittere penã amissionis dotis exp̃sse ipsi mulieri: vñ nec ẽt tacite p ꝯctũ sponsalioꝛ: vnde eius factũ quãtũ ad amissionẽ dotis nõ acquirit aliqõ ius ꝯ ipm patrẽ ipsi mulieri: qꝫ non tendit ad hoc adeo q̃ ẽt ipe ꝓpter hoc si aliꝛ haberet ius nõ impediret petere dotẽ: vñ filius ꝛ he res nõ põt ex dicto facto aliquo modo impediri: ꝛ hoc est qõ vult dicere glo. ꝛ sui sequaces quicquid aliud se inuol uendo dicat hic do. Alexan.

x

v Iro atq; vxore.

¶ Maria de licta mutua compensatione tolluntur. h. d. Et ad hoc semꝑ allegatur concordat. l. cum mulier. ſ. eo. ꝛ c. pe. ꝛ fi. de adulte. Et legitur duobus modis in glo. sed ꝓmus modus est dubius ꝛ dicetur super ipsa gl. ij̃. Tertio modo legitur per Bar. extra glo. qui intellectus fuit Ja. de are. 2 prout hic refert Bal. C ¶ No. primo ibi accusantibus ꝛ c̃. q̃ verbum accusare adaptatur etiam ad ciuilem petitiõẽ ad idem facit tex. in. §. si quis autem ꝑ pecuniaria. in auc̃. de sanctis. epi. quem alle. g. hic glo. ij̃. in prin. licet ergo in li bello sit verbum accusare vel accusatio si alia non inferãt causam esse criminalem ex dicto verbo causa non dicitur criminalis: debebit ergo inspici conclusio libelli quia si cõ ciuditur ad vtilitatem partis causa dicitur ciuilis si ad vti litatem fisci: ꝛ sic ad punitionem causa dicitur criminalis per no. in. l. agraria. deter. mo. ꝛ in. l. ij̃. ſ. de sepul. violo. ita dñt hic Bal. Ang. ꝛ Jmo. ꝛ de illa mã qñ dicat cã criminalis ꝛ qñ ciuilis: vide ẽt ꝑ Jun. in. c. q̃r ꝛ qñ. el. ij̃. ó accu.

per do. Anto.

per do.An.ꝛ do.Ab.ſy.in rubri.de iu. dixi aliqd in.c.per tuas.el.j.de ſymo.vbi nñdi ad illũ tex.qué ꝛ opi.glo. in.d. .l.iij.de ſepul.viola.inducit do.Ab.ſy.in.d. rubri. de nñdi. de hac etiã mã dixi in.c.ſup his.in vltñ.no.ꝛ in.d.c.qualr ꝛ qñ.eẽ de accuſa. ꝛ vide ét Spec.in ti.de accuſa.§.j.v.qd ſi ꝑmo ꝛc̃.vbi ét ipſe ſentit ꝑdictã opi. an pena applicet pti vel fiſco. Et ibi no.ſentit q verbũ accuſo in dubio adapteť ad criminalẽ cãm:vt ꝓ in exemplo ibi ꝑ ipm poſito: ꝛ facit qđ dicit Ange. hic qui vult q ꝓpe verbũ accuſare ſiue
3 accuſatio adepteť ad cãz crimialẽ: † facit ét qđ dicit Bar. in.d.l.agraria.de ter.mo.monẽo.q. an in dubio pena que per.l.ſimplr imponiť applicet parti vel fiſco: ꝛ inter alia dicit q vbi.l.introducit accuſationem applicať fiſco:vt.l. mulcterũ.C.de mo.mul.ꝛ.x.col. que ſint rega.c.j. ſi applicať fiſco cã eſt criminalis:ꝛ ſic ipſi in dubio adaptať dictũ verbũ accuſare vel accuſatio:ꝛ hoc eſt ſatis de intentione Bar.in.l.j.in.iij.q.ꝑn.ꝯ.de ꝓdi.ex.l.in ꝑmo articulo ad ſi. ꝛ Ange.in.l.ſi qs id qđ.ſ.de iuriſ.om.in.dũ tractat illum articulũ de quo per Bar.i.d.l.agraria.an pena in dubio applicet parti vel fiſco:ꝛ hoc eſt tenendũ qcqd aliđ dicat hic Ro.p.l.ſi ꝑſec.j.de pe.vbi libellus in dubio interpretari đz imitiorẽ ptem.Nam nñ logmur nos in dubio:ſed in caſu certo attenta ꝓpa ſignificatiõe verbi accuſare vel accuſatio que vt dixi eſt q adapteť ad criminalẽ:ꝓpa aũt ſignificatio in dubio eſt tenenda:niſi aliud ꝓſtat.ar.l.non alr.de le.iij.cũ ſi.ꝛ cũ fuerit tactũ q Bar.in.d.l.agraria.
4 tractat cui applicet pena delicti:ꝛ Ange.in.d.l.ſi quis id qđ. † Quid ſit dõm in pena que debeť ex ꝯctu cui applicetur:vide tex.ꝓbantẽ q applicať pti in.l. ſi qs maior.C. de trãſac.ꝛ ibi ꝑ doc. Et qd in ea que debeť ex vltima voluntate ꝑ Bar.in.l.vxorẽ.§.hereo.de le.iij.ꝛ in.l.pñ fa.in ſi.de here.inſti.ꝛ ad mãm verbi accuſare ſiue accuſatio:vi
5 de tex.cũ gl.ꝛ ibi doc.in.l.q accuſare.C.đ eden. ¶ † Mo. .ij.ibi vt ea.l.quã ambo ꝓtempſerũt ꝛc̃. Đđ ille q peccat ſn.l.nñ põt vti adminiculo ipſius.l.ad hoc.c.qz fruſtra.cũ ꝓcor.de vſu.ex quo inferť q ille q incidit in piuriũ ꝓp ꝓmiſſa nñ obſeruata nñ poſſit amplius petere abſolonez a iuramento:ꝛ ita determinat Fede.de ſe.conſi.ccc.in ſi.de quo dicto ꝑ do.An.in.c.debitorẽs.de iureiu.ꝑ do.Ab.ſy. in.c.j.eo.ti. ſic ergo cautus q qñ ꝑtendis te petere poſſe abſolonẽ a iuramento eaz ꝓius petas q̃ labať terminus ꝓmiſſionis:ꝛ ſic ꝑuſq̃z incidas in piuriũ:ꝛ hoc quottidie euenit ꝛ plures decipiunť hoc nñ cõſiderantes:ꝛ non eſt multũ tps q renui me ſubſcribere ꝓſilio facto in fauorez minoris ꝓ quo erat ꝓſultũ q cũ ex ꝯctu eſſet leſus poterat petere abſolonẽ a iuramento cuz ille minor incidiſſet impiuriũ ad qđ nñ aduerterãt ꝓſulentes.An aũt peccans
6 in aliquã.l.impediať vti adminiculo aliaꝝ legũ hr̃ in.d.c. qz fruſtra vbi dixi ꝛ diceť.j.ſup glo.ij. ¶ Glo.j.tacite op. qz iſti nñ erãt inter ſe vir ꝛ vxor ex quo erat inter ipſos factũ repudiũ:vt ꝑz ex ipſa lra:ꝛ ſic nñvi q recte fuerint nũcupati vir ꝛ vxor timore huius ꝯrij glo. ſubaudit ad tex. quõdã quaſi tex.iſtos ſic appellauerit habito reſpectu ad tps ꝑteritũ quo vir ꝛ vxor fuerũt.† Et hãc glo.ponderat hic Rapha.ꝑ inſtris in qbus fit mẽtio de ꝑſona que erat mortua nñ appoſita illa dictõe quõdã:vt ex hoc nñ viticť inſtrm:ſed debeat dicta dictio ſubaudiri:ad hoc tex.cũ gl. in v.defuncti.ſ.ſi cer.pe.ꝛ ibi Bar.q alle.ad hoc tex.in.l. inſulam.in ſi.de acq.re.do.ꝑ Spec.in ti.de inſtru.edi.§.reſtat.v.pe.ꝛ in.§.ſeq.in v. qd ſi ita ꝛc̃. Quid aũt vbi aliqs vinit dicať olim vel quondã talis an viticť inſtrm:vide ꝑ Bar.ꝛ doc.in.l.j.§.hoc aũt edictũ.de no.ope.nũ. ꝛ ꝑ do. Ab.ſy.ꝛ cano.i.c.ex pte.b.de fo.cõpe.† Et qd ſi eſt dubiũ an vinat vel deceſſerit ille cuius perſone eſt adiecta talis dictio:an illa dictio faciat ꝓſumi illũ mortuũ:ꝛ Ja.bu.dixit q ſic in.l.cũ aliqs.C.de iu.deli.ar.illius tex.ꝛ ꝑ Imo.in.c. cũ ꝯ.de pig.ꝛ in.c.cũ olim.de offi.dele.ꝛ ꝑ doc.in.d.§.hoc aũt edictus, ¶ Glo.ij.in ꝑn.exponit ꝛ declarat illud verbis accuſantibus:ꝛ eſt clara. ¶ In.ij.pte que incipit ibi: puta i cã dõatõis ꝓp nuptias ꝛc̃.gl.figurat caſũ in iſta.l. Primo nñ q intelligať vbi ꝛ maritus a muliere repete

bat donationẽ ꝓp nuptias:ꝛ mulier excipiebat de lenocinio viri ꝓp qđ veniebat ꝓuãdus victa dõatõe ꝓp nuptijs ꝛ ipſe replicabat de adulterio vxoris:ꝛ ꝓnuntiatum fuit vtrũqz deligſſe ex quo ſeqť q maritus nñ venit puniẽdus in amiſſione donatõis ꝓp nuptias cũ paria delicta ꝛc̃.Sz iſta ꝑma lec.nñ vr̃ adaptari poſſe ad hanc.l. cuius tpe incognita erat donatio ꝓp nuptias:vt in.§.eſt ꝛ aliud.inſti. de do. niſi diceremus q ꝑñs.l. hoc mõ intellecta addita fuerũt a cõpilatoribus noui iuris:ſicut alr dr̃ in.l.ij.j.de in iu.rup.irri.te.Sed iſtam lec.oino improbat hic Pau.de ca.qz donatio ꝓp nuptias nñ tradiť vxori:ſed remanet penes virũ:ꝛ ſic nñ cadit q vir ipſaz repetat.alle.no.in auc. dos data.C.de do.añ nup.ſed ibi no. potius faciunt in ꝯrium dum in glo.j.in ſi.recitať opio Azo.ſiue Dd̃arti.intelligentis:illam aũt q mulier ageret: vt donatio ꝓp nuptias ſibi traderet nñ vt ꝓſtitueret:qz ꝓſtituiť ipſo iure ex quãtitatẽ dotis facit ét tex.in.c.ſi.in ſi.de do.ite vi.ꝛ vxo. vbi dr̃ q ſicut ſol.matri.dos đz redire ad mulierẽ: ita donatio ꝓp nuptias ad virũ:ſed ſi ipſe hret nñ caderet q ad ipm rediret ergo ꝛc̃. lz tñ ipſa mulier teneat donationez ꝓp nuptias tñ nñ lucrať eius fructꝰ:vt p glo.no.in.d.auc. dos data.que ponit vtilitates reſultantes ex donatõe ꝓp nuptias:ꝛ ibi vide doc.ꝛ p Spec.in ti.de dona.inter vi.ꝛ vxo.ꝛ do.poſt.di.rc.§.ſi.poſt ꝑn.Ex alio improbat ét hãc lec.Pau.de ca.qz ſi mulier obijcit viro lenociniũ non vr̃ q ipſe poſſit replicare de adulterio cui cãm dedit ꝑ lenocinium obiectũ.ar. eius qđ dr̃ errore cui qs cãm dedit:qz ille dans cãm illũ obijcere nñ põt:vt p glo.inv.recte actũ in ſi.in.l.queſitũ.ſ.qñ ac.de pe.eſt anna. ¶ Sentiens forte glo.dictã ꝑmã lec.nñ ꝓcedere ſine dubitatõe tranſit ad ſecundaz lec.q mulier repetebat dotẽ a viro facto repudio vir excipiebat de adulterio mulieris mulier replicabat de lenocinio viri fuit ꝓnũtiatũ ambos deligſſe:vñ cũ iſta delicta mutua cõpenſatione tollanť mulier nñ đz puniri in
6 amiſſione dotis:ꝛ p ꝑñs ipſam đz vir reſtituere. † Et cuz hac lec.glo.doc.tranſeunt inter quos Pau.de ca.dicit q ſi hodie mulier coraz iudice ſeculari ageret ad repetitionem dotis ꝯ virũ q ipſam expulit: ꝛ ſic nñ ſuſtinet onera mrimonij:ꝛ vir excideret de adulterio ꝓp qđ lz expellere vxorẽ:ꝛ ſic facere ſeparationẽ thori: vt in.c.quẽadmodũ. de iureiu.ꝛ in.c.ſignificaſti.de diuor.iſta.q.eſſet remittenda ad iudicẽ eccleſiaſticũ cum ad eccleſiam ſpectet facere hanc ſeparationẽ nec ſine eius iudicio fieri poſſit: vt in.d. .c.ſignificaſti.ad hoc no.in.l.titia.ſ.e.Et dicit Pau.q tale adulteriũ nñ poſſet obijci p hr̃dem viri ipſi mulieri re-
7 petẽti dotẽ:vt.l.rei iudicate.§.j.in ſi.ſ.co. † An aũt poſſet obijci hr̃di mulieris repetenti dotẽ poſt mortẽ ipſius mulieris tractant doc.in.d.l.rei iudicate.ꝛ cano.in.c.plerũqz de do.inter vi.ꝛ vxo.vbi dixi ꝛ qd ſi vidua cõmittat ſtruprum:an ꝑdat dotẽ:vide Pau.de ca.in ꝑſi.cxxi.ꝛ eũdem in.l.fororẽ.C.de his qui.vt indi. ꝛ ibi ꝑ nouaz Imo.Sed ꝯ hunc intellectũ Bar.op.tribus modis.primo modo:qz nñ vr̃ q exceptio lenocinij tollat cãm adulterij: vt.l.ij.§.ſi publico.j.de adul.Et rñ.q exceptio lenocinij nõ tollit cãz adulterij criminalr intentatã:puta ad vindictã publicã:ꝛ ita logť.d.§.ſi publico.ſed cãm adulterij ciuilez: ꝛ que intentať ad vtilitatẽ ꝑuatã bñ tollit:ꝛ ita logť iſte tex.ꝛ tex. in.d.l.cuz mulier.j.eo.q vr̃ velle q imo exceptio lenocinij repellat ab accuſatione criminali adulterij qualr ꝓcedat dic vt ibi ꝑ glo.ꝛ doc.ꝛ aliqd p Pau.de ca.hic:fit.n.dr̃ia an nomen mulieris accuſate ſit receptũ inter reos an non ꝛ qñ dicať nomen accuſati receptũ iter reos:vide p Bar.
8 in.l.is q reus.j.de pu.in. ¶ † Sedo mõ op.Bar.qz ꝯ exceptionẽ doli nñ datur replicatio doli: vt.l.apud celſum.§. marcellus.j.de do.excep.ꝛ ſic vr̃ q mulier agens ꝯ quam maritus excepit de adulterio nñ poſſit replicare de adulterio.Et rñ.q vbi agens de dãnovitando tractat põt replicare de dolo ꝯ exceptionẽ doli:ꝛ ita logť iſte tex.cuz ſinam mulier tractet de recupanda dote ſua.Sed vbi agẽs petit qđ ſuũ nñ erat:ꝛ ſic tractat de lucro ſi ꝯ cuz excipiať de dolo nñ põt đ dolo replicare:ꝛ ita logť.d.§.marcellus.

ꝛ iſta eſt vera ſol. ſm Bar. lz Jnno. alr ſoluat in c. ſi qs. eẽ de re. eccle. nõ alie. ꝛ in c. intellexim⁹. de adul. ꝛ ita tranſeunt hic doc. Jmo. tñ limitat vtrũq; dictũ duobus modis

9 ¶ † Limitat. n. illud q; vbi agens tractat de lucro non pót replicare de dolo. ꝑmo in terminis. c. cũ eccleſiaſtice. eẽ de excep. vbi ſi ꝯ petentẽ bñficiũ excipiat q; eſt ſecularis repli cari pót q; ẽt excipiens eſt ſecularis: qualr tñ hoc itelligat ad ibi dicta ſe remittit: ſed iſte caſus nõ ponit in illo. c. ſed ibi bñ dr q; bñs plura bñficia nõ pót excipere ꝯ agentẽ q; béat plura bñficia: qr agens replicabit de pluralitate bñficioꝝ excipientis. Preterea in illo. c. excipientes tractabãt de lucro captando. erant. n. canonici q tractabãt de repellendo alium ex quo ipſi poſtea habituri erant pinguiores portiones: ꝛ ſic nõ tractant ibi excipientes de dãno vitãdo quo caſu logr Bar. hic q in. l. cũ mulier. ff. eo. hoc mõ vr intelleriſſe. d. c. cũ eccleſiaſtice. qõ eſt. c. iij. ꝛ per do. Ab. ſy. in

10 ꝑdi. c. † Scõo limitat Jmo. ſm Jnno. in. c. intellexim⁹. de adul. qñ qs eſt ordinatus ꝑ epm ad ſacros ordines: ſine titulo: naz ſi egit ꝯ epm vt ſibi ꝓuideat ꝛ eps excipiat q; fuit in dolo faciẽdo ſe ordinare ſine titulo poterit replicare q; ſibr eps fuit in dolo ſic ſine titulo ordinando iuxta. c. cũ ſm apkm. eẽ de ꝓben. Sed Jnno. adhuc alr intelligit. d. c. cum ſm apkm. q; ordinatus ſine titulo nõ dicat eſſe in aliquo dolo: qr nõ in aliquo peccat imo merek: vt ibi ꝑ ipm latius vi

11 de. ¶ † Jtez Jmo. limitat illud dcm Bar. q; vbi agens verſat in damno tunc ꝯ exceptionẽ doli datur replicatio doli Primo in terminis. c. qr fruſtra. de vſu. vbi lz repetẽs vſuras agat de dãno vitando tñ ꝯ ipm pót excipi q; eſt vſurarius nec ſibi datur aliqua replicatio: ꝛ nõ eſt odium feneratoꝝ ſm Jmo. ad idez facit. c. michael. eo. ti. Que iura cũ ſint exorbitantia a regula tradita ꝑ Bar. ꝑ. l. nr̃am. ꝛ. d. l. cũ mulier. cuz ſi. videnr reſtringenda ad terminos ſuos: ꝛ ſic vbi repetitio vſurarũ fit corã iudice delegato: ꝛ ita tenet Lap. allegatione ſua. lv. vbi multa dicit ad intelligentiam dicti. c. qr fruſtra. Sed ꝯrium tenent doc. in. d. c. michael. p rõnẽ gñalem. d. c. qr fruſtra. dixi poſt doc. in. d. c. michael.

12 ¶ † Scõo limitat Jno. qñ exceptio que ob�

que per Bar. pfecte ẽt ibi nõ tradit:ꝛ uide in.d.c.intelle
17 ximus.ꝛ in.d.c.dilecti. ¶ †Mo.tñ ꝛtene ppetuo menti ex
hac glo. iunctis ꝓdictis ꝙ vir repellit a lucro dotis quã
debebat lucrari ex adulterio vxoris si ipse ẽt fuit adulte/
ratus:ꝛ vide bonã gl.in.l.j.C.de adul.quã alle.hic Pau.
18 de ca. ¶ †In.xiij.pte que incipit ibi.Criminali aũt accu/
satione instituta ꝛc̃.glo.querit an vindicta posci possit de
adulterio.Et rñ. ꝙ sic instituta criminali accusatõe:per cri
minalem.n.accusationẽ vindicta poscit:vt dixi.s.in tex. in
.j.no.ꝛ vide.d.c.tue. de ꝓcu. dicas tñ ꝙ hoc qõ dicit glo.
ꝓcedit ex pte viri qui vxorẽ de adulterio accusare põt cri
minaliꝛ:ꝛ sic ad vindictã publicã:secus in vxore que virus
ad vindictã publicaꝫ accusare nõ põt de adulterio:ut.l.j.
.C.de adul.sed ciuiliꝛ sic puta ad separationẽ thori vel ad
lucrãdũ donationẽ pp nuptias: vt p gl.ꝛ doc.in .d.l.j.gl.
tñ hic vꝫ voluisse ꝙ qlibet alterũ accusare possit ad vindi
ctam ibi dum dicit.nec.n.vnus alium accusare,phibet ꝛc̃.
Que glo.ẽt in alio vꝫ minus pfacte loq: dum dicit nisi cũ
idem ppetrasset lenocinũ:nam vꝫ velle ꝙ exceptio leno/
cinij tollat accusationem criminalẽ adulterij qõ tñ nõ est
verũ:vt.l.ij.§.si publico.ff.de adul.nisi glo.intellexerit ante
nomen mulieris receptũ inter reos iuxta.d.l. cũ mulier.ff.
19 eo.ꝛ supra dictũ fuit. ¶ †In alio ẽt minus pfecte vꝫ fuisse
locuta gl. iquãtũ allegãdũ illud nil Catelina Cetego ꝛc̃.
vꝫ sentire ꝙ sotius criminis nõ admittat ad accusandum
sotium in crimine lese maiestatis:nam Catelina ꝛ Cete/
gus ambo cõmiserunt crimen lese maiestatis cõiurantes
in reꝫ pu.romanã: vt hꝫ apud Salustiũ:ꝛ tñ in crimie lese
maiestatis sotius admittit ad accusandũ sotiũ: vt.l.in qõ/
nibus.ff.ad.l.iul.maie.vbi alꝫ inhabiles ad testificandum
20 ꝛ accusandũ admittũt in crimie lese maiestatis. ¶ †Glo.
ij.tacite querit an ille q ꝓtempsit.l.vnã puel bñficio oĩum
aliarũ.ll.ꝛ rñ. ꝙ sic p hunc tex. qui dicit ꝙ neuter vindi/
cat ea.l.qua ambo ꝓtemperũt:ꝛ sic neuter pót uti ꝑ alĩũ
.l.bñficio qõ verbũ lese ,pferꝛ indefinite:ꝛ sic eqpollet vꝫ
vt.l.si seruitus.§.de ser.vr.pdi.ꝛ.l.si pluribus. de le.ij. cuꝫ
si.ꝛ ad hoc alle.gl.l.auxiliũ.in fi.de mino.ꝛ.§.qꝛ vero.ita
cõperiunt.in auc̃.vt li.ma.ꝛ auie. Sed glo. in.d.c.qꝛ fru/
stra tꝫ ꝑrium:ꝛ ibi dixi rñdendo ad ꝑria:ꝛ illam glo.seqt
Imo.hic ista reprobata.Qui plus dicit post Inno. in.d.
.c.intellexim⁹.ꝙ cõmittens in.l.circa diuersa vti pót be/
neficio ipsius.l.puta si filius fa. recepit pecuniam mutuo
sine cõsensu pris: nam iuuabit macedoniano lꝫ ipse filius
fa.alteri filio fa.mutuauerit pecuniã sine ꝓsensu pris: nec
ob.iste tex.ꝛ qõ dcm̃ est in glo. ꝑcedenti ꝙ ẽt vbi sunt di/
uersa crimina qs nõ iuuat beneficio.l.quã ꝓtempsit: qꝛ vt
est dcm̃ ꝓcedit vbi diuersa crimina tendũt ad eũdem finẽ
.l.soluendi mrimonium. Nec ob.c.qꝛ frustra: qꝛ est spãle
in odium vsurarũ.vt p Inno.in.d.c.intellexim⁹. ¶ Glo.
fi.alle. ꝓcordantes in qbus ꝓbat hoc ꝙ paria delicta ꝛc̃.
postea oppo.de.l.rem mihi.§.in exercitu.s.cõmo.ꝛ nõ rñ.
Sed tu rñ.ꝙ ibi culpa nõ fuit cõmissa ꝑ aliuꝫ:sed ꝑ se ꝑn
cipaliꝛ.vnde culpa cum culpa nõ cõpensat. Preterea ibi
nõ erat culpa siue dolus ex pte dñi cuius seruus deliquit
ideo ipse dñs nõ repellit ab actione cõmodati pp culpaꝫ
vel dolũ serui:sed noxaliꝛ teneꝛ:ꝛ vide By. in.c.in pari.de
re.iu.li.vj. ad quẽ se remittit Bar.ḥ p mã ꝛ post ipꝫ doc.

P Ost dotem.

Difficilis.l.pp lectu/
rarũ varietatẽ pp ꝙs
nõ recipit ꝓgruũ sũmariũ:Diuide i duas ptes
vt hic p Bar.ꝛ doc. † Et pro intelligentia le/
gis assũmo glo.j.ꝛ oppo.de.l.quotiens.v.ceterũ.s.eo.vbi
disponit ꝙ si pꝫ ex interuallo stipulat dotẽ sibi reddi filia
ꝓsentiente acqrit sibi actionẽ de dote ꝑcipuaꝫ adeo ꝙ pót
agere sine filia que sic ꝓsentiendo sibi ꝑindicauit: hic aũt
dꝫ ꝙ si agit sine filia obstat sibi exceptio ergo ꝛc̃. gl.timo/
re bnius ꝑrij rñ.ponendo ꝓmaꝫ lec.ad hunc tex. ꝙ hic pꝫ
stipulatus fuit filie voluntate dotẽꝫ sibi reddi sub duplici
ꝓdictione ꝓma diuortij scõa mortis filie sine liberis: vnde
nõ mirũ ꝙ pꝫ agens in vita filie repellat exceptõe exꝫquo
agit ante euentũ ꝙuentois:ꝛ sic nõ ob.d.§.ceterũ. qꝛ logt

vbi filie voluntate pꝫ stipulat dotẽ sibi reddi facto diuor/
tio:ꝛ sic nõ adiecta illa alia ꝓdictõe si filia decesserit sine
filijs:admitteret tñ ipse pꝫ ẽt viua filia in casu.l.nre ꝓstita
cautõe de rato vel si filia essꝫ talis ꝙ oĩno sibi actio dene/
garet:vt.l.ij.§.pe.ꝛ fi.s.e.ꝛ.l.si cũ dotẽ.§.eo aũt tpe.v.sꝫ si
2 latitet.s.eo. ¶ †Sed ꝑ hanc ꝓmã lec.op. qꝛ si agebat ante
euentuꝫ ꝓdictionũ appositarũ videbat ipso iure pfam re/
pellendũ cum ante euentũ ꝓdictionis nõ sit nata obl̃o nec
actio:vt.l.cedere diem.ff.de ver.signi. facit.l.si qs ita stipu
latus.fuerit.ff.de ver.obli.que loqt de stipl̃one ꝓcepta sub
dupli ꝓdictione ꝙ ante euentũ ambarũ ꝓdictionũ agi nõ
pót Bar.saluando rñ.ꝙ glo.intellexit ꝙ pꝫ volebat age/
re actiõe ꝓmeua de dote nõ stipl̃one sc̃a ideo repellit pꝫ
exceptõe nisi filia ꝓsentiat vel pꝫ caueat filiam rataꝫ babi/
turam vel nisi cã cognita pꝫ solus admittat iuxta .d.§. eo
aũt tpe. quem glo.alle.que dat intelligere ꝙ intellexit de
actione ꝓmeua de dote:qꝛ si intellexisset ꝙpꝫ ageret ex sti
pulatõe nõ caderet ꝙ admitteret ẽt cuꝫ cautione de rato
cum adhuc stipl̃o nõ esset cõmissa. Sed pꝫ admittit cum
dicta cautione vbi actio est cõis inter pfem ꝛ filiam:vt.d.
.l.ij.§.j.ꝛ seq.s.eo.sed in casu nr̃o ꝓter casu stipl̃onis actio
erat ipsius filie:qꝛ si fuit stipulatus in vnuꝫ casum in alijs
remansit actio ipsius filie:vt.l.si cum dotẽ. in ꝓn.s.e. fm
lec.quam ibi approbat glo.ꝛ Bar.ꝛ cõiter doc.ergo nec
actione ꝓmeua vꝫ ꝙ pꝫ posset agere cumvellet agere alio
casu q̃ꝫ exꝑsso in stipl̃one.vꝫ.viuente filia:ꝛsic ab hac obie
ctione nõ vꝫ hec lec.glo. saluari pp illud qõ Bar. dicit lꝫ
doc.nõ dicãt.ꝛideo pro saluãda hac ꝓma lec.a dicta obie
ctione posset rñ.ꝙ tex.dꝫ intelligi de exceptõe intentõisꝛ
facti.alꝫs.n.in iure de dicta exceptõe fit mentio:vt.l.qui se
debere.s.de ꝓdi.ob cau.ꝛita Bal. refert ꝙaliqui dicebãt
saluantes hanc lec.lꝫ ipse nõ tangat illud de quo ,ꝓi.dixi
ꝛ per hunc modũ saluari pót ꝓdicta lec. ab alia obiectõe
que ꝑ ipsam fit de.l.pecuniam.s.si cer.pe.si.n. ꝓsupponat
ꝙ pꝫ niteret ex stipl̃one lꝫ de facto: ꝛ ꝙ ꝺ facto ẽt repelle
retur nõ cadit ꝓdicta obiectione de .d.l.pecuniaꝫ. tunc.n.
caderet qñ ꝓsupponeret agi ꝓmeua actione:sed si ꝓsuppo
natur agi ex stipl̃one:tunc obiectio de.l.pecuniaꝫ. nõ ada
ptatur:nec cadit ẽt si ꝓsupponamus patreꝫ agere ꝓmeua
actione tñ nulliter ꝛ de facto: ꝛ de facto repelli per exce
ptionẽ.Bar.tñ ꝓsistẽs in.d.opi.ꝙ ageret valido nõ actio
ne ꝓmeua Rñ.d.l.pecuniã.ꝙ verũ est ꝙ nõ pót agi actio
ne ꝓma que ꝙsperat nouari per seqntẽ ꝓdictionalẽ stipl̃o/
nem in euentũ ꝓdictionis nisi ꝓsentiente illo cui in euentũ
ꝓdictionis actio ex stipl̃one nouante bꝫ queri:qꝛ tũc actio
ne ꝓma agi pót qꝛ debitori soluenti est plene ꝓsultũ ad
qõ alle.qõ hꝫ in.d.l.pecuniam.s.si cer.pe.in sol̃one ꝑrij.ff.
pure.s.de do. excep. vbi pót intentari per hꝫdem actio ꝑ
pure debentemꝫ:lꝫ debitũ sub cõditione tali pure debenti le
gatũ fit:ꝛsic in euentũ ꝓdictionis ꝙspereꝛ tolli ꝓma actio ex
quo per cautionẽ que ꝓstat per hꝫdem de ꝓstando legato
est ꝓsultũ ipsi debitori:ita ergo hic si pꝫ vult agere ꝓma
actione pót ex quo ipsi bꝫ queri actio in euentũ ꝓdictionis
adeo ꝙ debitori soluenti est plene cõsultũ intellige si filia
ꝓsentit ex quo ex ꝓdictiõali stipl̃one nõ bꝫ dubitare ꝙ cõ/
ueniat:si aũtẽ filia nõ ꝓsentiret tunc repelleret exceptione
,put tex.dicit tñ actio pꝫ cõpeteret nõ obstante dicta ꝓdi/
ctionali stipl̃one ex quo ipsi bꝫ queri actio in euentũ cõdi/
tionis:ꝛ hoc dicit esse no.pro limitatõe.d.l.pecuniam.s.
si cer.pe.Et rñ.ipse Bar.ad illud qõ hꝫ per glo.in v. ꝓfi/
ciscitur.ad fi.in v. illud quero ꝛc̃. in.l.iulianus.s.de cõdi.
inde.Bicens ꝙ aliqui nõ tenent illaꝫ glo. ipse tñ illã glo.
ibi tenet in ꝓinci.d.glo.in v.ꝓficiscit.que si teneat adhuc
nõ ob.qꝛ ibi vtraq; obl̃o erat ꝓdictõalis nec ꝑcessit aliqua
obl̃o pura nec alicuius obl̃onis ꝓdictõalis extitit ꝓdictio
Sed in casu nr̃o extitit ꝓme obl̃onis ꝓdictio facto diuor/
tio.vnde nõ mirũ ꝙ ex ipsa agi posset lꝫ spereꝛ nouari per
stipl̃onem ꝓdictionalem cuꝫ ꝓsentiat ille in cuius fauorem
bꝫ fieri nouatio:ꝛ sic saluat ipse istam lec. in se lꝫ non quo
ad hunc tex.vt hic vide per ipm.Sed pp illud qõ supra te
tigi quatenus ista lec. intelligit ꝙ ageret actione ꝓmeua

etiam in se nó pót saluari cum illa actio esset ipsius mulie ris nisi intelligamus q̃ pr̃ ageret de facto: ꝛ q̃ repelletur exceptiõe intentiõis ꝛ facti ét respectu p̃meue actionis de
3 dote. ¶ No. tñ ꝛ tene menti ex dictis Bar. duz alle. d. l. pecuniã q̃ ly aliqua obl̃o nouari speret in p̃dictionis euen tum interim tñ durat p̃ma adeoq̃ ex ipsa ét effectualr agi pót p̃sentiente illo in cuius vtilitaté sperat fieri nouatio in euentũ p̃dictionis: ꝛ sic illa spés nouatõis nõ tollit p̃meuã obl̃oné et p̃ hac opi. Benedi. de plũ. put refert hic Imo. alle. l. si debitor. la. j. iuncta glo. ſ. de iu. do. dum alle. l. debi tor. cum. l. seq. eo. ti. vbi tñ glo. in v̊. nuptie siue nupta vr̃ te nere p̃rium alle. d. l. si debitor. ꝛ sic vr̃ velle q̃ qñ debitor mulieris sponso mulieris p̃misit dotez nõ possit mulier ét sponso p̃sentiente aliqd disponere de dicto debito: ꝛ illaz glo. in. d. l. debitor. sequutus ipse dñs Benedic. de plũbi. improbat opi. Bar. p̃ cuius opi. vr̃ tenere Bal. hic circa scdaz lec ad fi. motus ex rõne: q᷑ p̃ma actio vr̃ fuisse subla ta per p̃dictionalem stipl̃onem ex p̃sensu vnoꝝ. vz. p̃is ꝛ filie ex vna parte ꝛ mariti ex alia in terminis tex. nr̃i. vnde nõ vr̃ q̃ ex p̃sensu vnius ptis possit resuscitari siue renoua ri: ꝛ sic consensu p̃is ꝛ filie sine p̃sensu mariti. ar. l. pom ponius scribit si negociũ. ſ. de neg. ge. in v̊. nuda volũtate. cum ibi no. Jo. de imo. hic sustinet opi. Bar. Dicens non esse. verũ q̃ p̃ma actio sit sublata per sequentẽ p̃dictiona lem stipl̃onem. tunc. n. tollit q̃ñ euenit p̃dictio anteq̃ igit eueniat p̃dictio stipl̃onis nouãtis vr̃ subsistere p̃ma actio que vr̃ posse intentari p̃sentiente illo in cuius fauoꝛez by fieri nouatio: alle. l. quotiens. ſ. de noua. vbi obl̃o p̃dictio nalis aío nouandi puram p̃cedentẽ obl̃onem interposita ipsam nõ tollit nisi eueniente p̃dictione. Et ad glo. in. d. l. debitor. R̃ñ. q̃ nõ facit ad ꝓpositum: q᷑ nihil dicit an ibi mulier anteq̃ p̃hat mr̃imonium possit agere de consensu sponsi p̃ debitorẽ suuz qui p̃miserat marito futuro: sed po nit rõnez dubitandi: an possit fieri acceptillatio de p̃sensu mulieris suã nuptias ipsi debitori ex quo nõduz euenerat p̃dictio facte p̃missionis: ꝛ sic nõdum fuerat p̃fectum mr̃i monium in cuius euentũ ipse p̃miserat. ex quo. n. pp pen dentiam p̃dictionis nõ erat obligatus scdaria obl̃one vi debat. l. nõ posse cadere acceptillatio tñ ibi determinatur p̃rium. cadit. n. acceptillatio que by effectũ secuto mr̃imo nio: alr nõ: ꝛ sic illa gl. nõ facit ad ꝓpositũ put dicit Imo. Sed ipse Benedictus ponderat inquãtũ. d. glo. alle. d. l. si debitor. ꝛ sic vr̃ velle q̃ in termis p̃di. l. mulier. nõ pos sit exigere debitorẽ ét p̃sentiente sponso: sic ergo nõ vide batur q̃ accedente amboꝝ p̃sensu posset fieri vel caderet fieri acceptilatio: ꝛ p̃ Bar. ly ét hic Pau. de ca. in vlti. co lũ. Bicens q̃ si fui stipulatus sub p̃dictione illud q̃ mihi pure debebat aío nouandi non possum interim agere ex pura: q᷑ vr̃ actũ q̃ nõ agaz quousq̃ extat p̃dictio: ad hoc vt si existat sequens stipl̃o hẽat qd nouet: alle. no. per se. in. d. l. iulianus. ſ. de p̃di. inde. ecce ergo q̃ hic accedit p̃sen sus illius cui by queri actio in euentũ p̃dictionis: q᷑ idem est cui est p̃missum pure: ꝛ ille cui est p̃missuz subcõdictio ne: ꝛ tñ interim donec pendet p̃dictio nõ pót agere p̃ma actõe: ꝛ hoc ly Pau. in. d. l. iul. in vlti. colũ. dum declarat
4 v̊. vbi autẽ illius. l. p̃ Bar. ét tenent Ra. cu. ꝛ Ro. † q᷑ ex quo p̃dictio pendens causat debitori dilationé ad soluen duz que dilatio in dubio p̃sumit adiecta fauoꝛe debitoris. l. eum qui kalendis. ſ. quotiens. ꝛ. l. stipl̃o. ista hr̃e licere. ſ. inter certam. j. de ver. obli. ergo sine facto debitoris au ferri nõ pót. ar. l. eum qui. alr incipit Jabolenus. j. de an nu. leg. ꝛ l. si vnus. ſ. ante oia. ſ. de pac. ꝛ sic ly p̃sentiat pr̃ cui sub p̃dictis p̃dictõibus est p̃missum nõ est dõm q̃ ma ritus cui est p̃cessa dilatio per dictã stipl̃onẽ p̃ueniri possit p̃meua actione: nam p̃deret ipse interusuriũ medij tpis: ꝛ sic nõ est vera rõ Bar. q̃ ipsi debitori soluenti fit plene cõ sultũ. Et hanc ptez p̃ Bar. ly hic do. Alex. in puncto iuris motus rõne: q᷑ ista p̃dictionalis p̃missio facta pr̃i vr̃ facta aío nouandi ex quo by longiorem dilationẽ q̃z p̃ma iuxta no. in. l. fi. C. de noua. in. l. pe. j. de p̃to. sti. dixi in. l. iiij. ſ. si ex p̃uentõe. j. de re iu. vnde nõ est dõmq̃ interim possit agi ex prima q᷑ si posset agi ꝛ fieri exactio tolleret obl̃o: vt insti. qui. mo. tol. obli. in p̃in. ꝛ. ſ. j. ꝛ sic nõ caderet alia noua tio in euentũ p̃dictionis qõ esset p̃ illud qõ ptes videntur egisse: ꝛ hec fuit rõ Ja. bu. in. d. l. pecuniam. put refert ibi Bar. qui hac vna rõne inter alias saluat so. glo. ibi ad. d. l. pure. ly ipse do. Alex. alr referat Jac. bu. ꝛ eius rõnem quã supra dixerim tñ nõ reperio Jaco. bu. dicere illud qõ ipse do. Alex. refert qui vr̃ aliqualr se in verbis in volue re faciendo hoc p̃mũ fundamẽtũ p̃ Bar. qui Bar. in. d. l. pecuniaz. referendo Ja. bu. tz expresse q̃ vbi apponr̃ stipl̃o p̃dictionalis p̃ma interim agi nõ possit pp illud de noua tione qõ facit vt ét p̃sentiente illo in cuius vtilitaté sperat fieri nouatio agi nõ possit: ꝛ hoc ét est de intentione Bar. in. l. id qõ. in p̃in. ſ. de p̃sti. pe. dũ post glo. in v̊. vtilẽ actio nem. tz q̃ si pure aliqd debens id sub p̃dictione se p̃stituat soluturũ p̃cedente p̃dictiõe pót agi ex p̃ma actione: q᷑ per sequẽté nõ nouat p̃ma. ista. n. nõ est nã p̃stituti q̃ p̃ma no uer̃: imo accumulat actionez actioni: si ergo p̃dictionalis obl̃o nõ esset facta per viam p̃stituti pendente p̃dictõe nõ posset agi p̃ma actõe ét de p̃sensu illius cui by queri actio ex obl̃one nouante put vult p̃dicta glo. ꝛ Bar. loquente eo casu quo idem erat cui erat p̃missuz pure: ꝛ cui sub cõ dictione: ꝛ sic p̃sensus illius cui bẽbat queri actio in euen tum accedebat: ꝛ tñ impedit agere p̃ma actione: ꝛ illum tex. iuncta p̃dicta glo. adducit do. Alex. p̃ Bar. hic qui by ipm vr̃ fuisse sibi p̃rius in bis que dicit hic ab bis que di cit in. d. l. id qõ. in p̃in. dicit tñ posse saluari glo. Bar. ꝛ se quaces hic: q᷑ scda obl̃o nõ vr̃ adiecta in terminis nostris fauoꝛe debitoris put in p̃rijs: sed fauoꝛe ipsius p̃is cui ap propriat actio de dote in euentuz p̃dictionis que alr erat cõis cum filia. vnde nõ dz dici q̃ impediat agere p̃meua actiõe ne illud qõ inductũ est in fauoꝛẽ redundet in odiuz p̃. l. qõ fauoꝛe. C. de le. cum si. Sed ista saluatio nõ p̃cedit q᷑ nõ est odium p̃is q̃ nõ possit agere p̃meua actiõe añ euentũ p̃dictionũ cum in solo casu diuoꝛtij sit ipsius mulie ris: vt. d. l. si cum dotez. in p̃in. ꝛ supra tetigi. ¶ Unde in hac mã quã doc. impfecte attigisse videnr̃ sic p̃ludas. Qõ vbi pr̃ dans dotez pro filia stipulat eam sibi reddi q̃ñ dat vel postea de volũtate ipsius filie facto diuoꝛtio ꝛ mulie re decedente sine liberis eueniente solo casu diuoꝛtij solius filie est actio: nõ aũt ipsius p̃is per. d. l. si cum dotez. vnde ipse ipso iure repellit agẽs p̃dicto casu cũ agat sine actio ne per. l. si pupilli. ſ. videamus. ſ. de neg. ge. An aũt ipsa fi lia possit ipsam intentare donec pendet dicta cõdictio: an ipsa decedat sine liberis necne dõm est q̃ sic: alr. n. ipsa re maneret in dotata q̃ ét eius ꝓpio pacto fieri non potuit vt. l. ij. ſ. de pac. do. vnde nõ est dõm q̃ tacite ptes hoc vi deanr̃ egisse: ꝛ sic q̃ videat adiecta dicta stipl̃o qua pr̃ est stipulatus dotẽ sibi reddi facto diuoꝛtio: ꝛ filia decedente sine liberis gra dilatõis ꝛ nouatõis ꝛ in fauoꝛẽ ipsius ma riti debitoris: imo magis in fauoꝛẽ ipsi⁹ mulieris: vt actio de dote sit sibi p̃cipua: ꝛ pr̃ nihil hẽat cõe i ea nisi euenien te casu adiecto in stipl̃one: ꝛ sic verz est q̃ ly sit interposita p̃dicta stipl̃o per p̃rem pót intentari vetus actio per filiã nõ per p̃rem put vult Bar. ex cuius dictis nõ pót saluari ista p̃ma lec. ét vt in se p̃cedat: q᷑ quacũq̃ actiõe pr̃ agat repellit ipso iure nõ ope exceptõis nisi intelligamus de ex ceptõe intentõis ꝛ facti vt dixi. Alr aũt gñalr q̃ñ illud qõ pure debet p̃mittit sub p̃dictione pendente p̃dictõe possit agi p̃ma actiõe accedente p̃sensu illius cui in euentũ obl̃o nis by queri actio. Dõm est q̃ si stipl̃o p̃dictionalis est ad iecta aío nouandi nõ pót aliquo mõ intentari dicta p̃ma actio nõ q̃ sit extincta: ly q᷑ vr̃ actũ ne interim fiat exactio ad hoc vt stipl̃o p̃dictionalis reperiat qd nouet: ad hoc fa cit dictũ Bar. post Ja. bu. in. d. l. pecuniam. ꝛ qõ ipse dicit post glo. in. d. l. id qõ. ꝛ qõ dicit Pau. in. d. l. iulianus. ꝛ boc est qõ voluit sentire Bal. hic circa scdam lec. qũocũq̃ alr supra ipm retulerim: nam vr̃ regri p̃sensus ipsius debi toris put eius p̃sensus a p̃ncipio iteruenit in nouatõe fien da per p̃dictionalem stipl̃onem: ar. l. ab emptõe. ſ. de pac. ꝛ sic nõ vr̃ p̃cedere dictũ Bar. hic ꝛ sequacium. Si vero

condictionalis stipʼo non est adiecta ad̃o nouandi : sed cumulatiue:tunc agi pót ꝑmena actione pendente ꝓdictiõe vt.d.l.id qõ iuncta.d.glo.in v.vtilem actionẽ. ⁊ ibi Bar. Quid aũt in dubio an ꝓdictionalis stipʼo censeaʒ adiecta ad̃o nouandi in terminis nr̃is vbi stipʼo fit per ꝑsonam vel ẽt per mulierẽ in euentũ alicuius ꝓdictionis nõ est dicendũ ꝙ censeatur facta ad̃o nouandi eo casu quo mulier remaneret in dotata:imo in casu quo pr̃ stipulaʒ sub ꝓdictione decedentis mulieris sine liberis dõs est ꝙ censeaʒ adiecta in fauorẽ ipsius filie: vt sic in alijs casibus dos ⁊ actio de dote sit p̃cipua ipsius filie qcqd aliud hic velint Ra. Ro. ⁊ do.Alex.oẽs.n.volunt ꝙ ex stipʼone ꝓdictionali pareaʒ dilatio ipsi marito qõ est ridiculũ dicere. In alijs aũt terminis:an ꝓcedat ꝙ ꝓdictionalis stipʼo paret dilationem debitori : ⁊ ꝙ stipʼo ꝓdictionalis censeaʒ adiecta ad̃o nouandi Bar.post glo.in.d.l.pe.tz qsic Pau.de ca.ibi tz ꝯrinum.de iure.C per.l.fina.C.de noua.vbi tñ glo.vr̃ tenere illud qõ ꝓdicta glo.tz in.d.l.pe.nõ est nr̃a mã dic vt in dictis iuribus:⁊ in.d.§.si ex ꝙentõe vbi tractaui materiaz.

5 ¶ Scõa lec.quã dat glo.est ꝙ ꝯ exceptionẽ datur replicatio cum pr̃ sibi appropriauerit actionẽ de ꝑsensu filie:⁊ sic ista lec.ꝓcordat cum.d.l.quotiens.v.ceteruz. ⁊ ad tex. dum dicit ⁊ postea filia sine liberis decesserit nõ erit impediẽdus pr̃ q̃minus ex stipulatu agat subaudiri dz maxinaz ẽt anteq̃ decedat filia facto diuortio admittet ipse pr̃ qui isto casu replicabit si ꝯ ipm excipiaʒ:qr actio ex stipulatu que datur ex iuris dispone : vt.l.vnica.C. de rei vxo. actio.est cõis inter pr̃em ⁊ filiaz . Et isto casu vbi dr̃ ꝓmo ⁊ scõo casu dz esse in glo.que in hoc est corrupta fz Bar. qui banc lec.improbat per tex.hic in fi.qui dicit submouẽdus erit ⁊c.nõ.n.submouereʒ pr̃ exceptiõe si replicationẽ hr̃et ꝯ exceptionẽ:banc etiã improbat Jmo.hic:qr aut pr̃ vult agere ex stipʼone:⁊ tunc nõ submoueʒ exceptione ex quo filia ꝑsentit:vt.d.l.quotiens.v.ceterũ. Aut vult agere ꝑmena actione:⁊ nõ pót:qr illa fuit nouata p scõam stipulationẽ:vt in.§.ꝓterea. insti.qui.mo.tol.obli.nec pót resuscitari per ꝑsensum solius pr̃is ex quo fuit sublata voluntate plurũ lz qdam ꝯ sed male fm Bal.p.l.pomponius. scribit si negociũ.ff.ꝺ neg.ge. Sed de hoc fuit tactũ supra in p̃cedente lec.⁊ illud de nouatiõe nõ fuit retentũ:sed ꝙ imo actio vetus sit solius filie ꝓterq̃ in casu stipʼonis p.l. si cum dotem.ff.eo.posset tñ dici ꝙ glo. nõ sit corrupta:qr vtroq; casu idem est ꝙ pr̃ admittit : ⁊ ꝙ de iure sibi non pót opponi exceptio:⁊ si opponit pót replicare. ¶ Tertia lec.glo.est ꝙ pr̃ stipulatus fuit filie voluntate dotẽ nõ expresse sibi sed simplr:vnde intelligit sibi ⁊ filie ⁊ sic actio est cõis,put si nõ fuisset stipulatus:vnde si pr̃ agit sine filia repellit exceptõe nec sibi datur replicatio:⁊ fm has tres lec.verbũ filie volũtate determinat verbũ stipulatus:⁊ nõ ob.d.v.ceterũ.qr loquit vbi pr̃ sibi soli stipulatus est dotẽ reddi nõ simplr.Sed ꝯ banc lec.glo. oppo. de.l.si ita stipulatus.§.grisoganus.vbi in fi.dr̃ ꝙ in stipʼone ꝑsona extrinsecus nõ intelligit.⁊ nõ rñ.Bar.rñ. fm By. ꝙ in stipulatione nõ intelligit ꝑsona extrinsecus in qua verba stipulationis ꝓferunt:sed ꝑsona cuius noie stipʼo facta censeatur bene subintelligit:vt hic ⁊ ꝓbaʒ in.d.§.grisoganus vbi dr̃ ꝙ libertus qui fuit stipulatus vsuras simplr tenet cedere actionẽ pr̃ono:sicut,procurator alieno noie stipulat̃ Scõo modo rñ.Bar.ꝙ ꝑsona extrinsecus nõ intelligitur qñ nullus p̃cessit ꝯctus ex cuius nã alteri debeat illud qõ ꝯuenit in stipʼone.Secus si p̃cedit ꝯctus ex cuius nã alteri debeʒ:qr in stipʼone desup simplr facta illa ꝑsona intelligitur:⁊ ita ꝓcedit illud qõ dr̃ in hac lec.limitaʒ.n.stipʼo fm nam ꝯctus p̃cedentis:ar.l.si stipulatus.ff.de vsu.⁊.l.si legati serui noie.ff.de le.j. ⁊.l.inter stipulantẽ. in ꝓn.ff.de ver.obli.⁊ qõ ibi no.in glo. in v. hr̃e licere vbi vide dicta ⁊ hec lec.fm Bar.est verissima in se:⁊ no.⁊ menti tenenda:ñ respectu illius.l.sibi nõ placet qr tex.expresse dicit ꝙ fuit stipulatus sibi :habebat.n.forte Bar. in libro suo sibi sed cõiter in lr̃a non hr̃ dictio sibi ,put dñt doc. qui cõiter approbant hanc lec.pro no.⁊ vera ad hunc tex.Sed quã tum ad.d.§.grysoganus.doc. vario modo rñ. By.n. put Bar.refert rñ.,put supra retuli Jo.de imo.hic reprobat istaz rñ.que est fm ipm ꝙ in stipʼone ꝑsona exñea nõ sub intelligit vt in ipsam verba stipʼonis intelliganʒ collata. Sed bene subintelligit ꝑsona cuius noie stipʼo intelligit facta:naz dicit ipse in ista lege fm istam lec.intelligit ꝑsona in quã verba stipʼonis videnʒ collata cuz pr̃ intelligaʒ stipulãdo simplr stipulari sibi ⁊ filie:nõ aũt noie filie simpliciter nisi intellexerit ꝙ pro pte censeaʒ stipulatus noie filie ⁊ pro parte sua:sed hoc nõ vr̃ ꝓuenire vt vna ⁊ eadẽ stipʼo intelligaʒ vario mõ. ar.l.eũ qui edes.ff.de vsuca.,pcedit aũt ꝓdicta sol. ad.d.§.grisoganus.tenendo lec.By. quã sexto loco hic Bar.posuit ⁊ pro eo qõ dicit Jmo.facit qr ipse Bar.opponẽdo in.d.vj.lec.de.d.§.grisoganus. dicit dic vt dixi supra circa.iij.lec.⁊ sic vr̃ velle ꝙ subintelligatur ꝑsona cuius noie censeaʒ facta stipʼo fm rñ. By. qõ nõ ꝙgruit huic lec.que vult ꝙ pr̃ sibi ⁊ filie videaʒ stipulatus:⁊ ꝙ illa fuerit intentio By.in ꝓdi.rñ. quaz dicit Jmo.pz ex verbis Bal.⁊ Ange.hic referentiuz dictã rñ. By.⁊ dicentiũ ꝙ By. voluit ꝙ tertia ꝑsona nõ intelligit repetita in stipʼone verbis directis:sed verbis inflexis sic vt pro ipsa tanq̃ ,procurator censeaʒ stipulatus ipse stipulator quo casu ẽt si expresse fuisset talr stipulat̃ valeret stipʼo vt.l.stipʼo.ista.§. si stipuler.j. de ver. obli. ⁊ ibi per Bar. in.v.sextus casus ⁊c.⁊ per glo.no.in.l.hinói. in prin.ff.de le.j. glo .aũt in hac tertia lec.nõ est dubium ꝙ non vult ꝙ pr̃ censeaʒ stipulatus tanq̃ ,procurator filie:⁊ sic solum pro ipsa filia:sed pro ambobus qõ potuisset ẽt expresso modo cum pr̃ possit stipulari filie in ptãte ,put eꝫ:vt.l.stipʼo.ista .§.alteri.ff.eo.⁊.§.alteri.insti.de inuti.sti.iuncto.§.ei q. eo. ti.⁊.l.qõ dr̃.de ver.obli.⁊ hoc nõ solũ,procuratorio noie:qr hoc qlibet exñeus posset facere:sed ẽt ꝓferendo verba stipulatõis in ꝑsonã filij vel filie vt ꝓbaʒ in dictis iuribus:⁊ hr̃ in.d.§.si stipuler.⁊ sic in casu nr̃o nõ vr̃ esse ro qr̃ potiꝰ subintelligaʒ ꝑsona cuius noie censeaʒ facta stipʼo q̃ ꝑsona in qua censeanʒ collata verba stipʼonis.vtroq;z.n. casu actus valeret qõ nõ est in terminis .d.§.grisoganus. qr si subintelligaʒ ꝑsona in quã censeanʒ collata verba stipʼonis stipʼo vitiaʒ cum per liberã ꝑsonã nõ possit alteri fieri stipʼo:⁊ hoc vltra ipm Jmo.facit ꝯ rñ.By.Quaz nititur hic saluare nouus Jmo. tñ non aduertit ad illud qõ ꝓxi. adduxi ꝯ By.qõ facit ẽt ꝯ illud qõ ipse dicit declarando dictũ By. quare.n. magis ꝑsona filie subintelligaʒ cuius noie censeaʒ facta stipʼo per pr̃em recipiente noie ipsius filie q̃ ꝑsona ipsius filie cui ipse pr̃ censeaʒ dari stipulatus ipse nõ declarat: ⁊ sic quare magis vnus modus per quẽ ꝓcipit stipʼo subintelligaʒ q̃ alter nec est ro in mã nr̃a qr̃ magis vnus modus q̃ alter intelligatur. Nec vr̃ ꝓcepisse mentez Jmo.in reprobanda rñsione que fuit ista:qr rñsio By. ꝑsupponit ꝙ soli filie pr̃ vr̃ fuisse stipulatus lec. glo. vult ꝙ ⁊ sibi ⁊ filie pr̃ censetur fuisse stipulatus:⁊ sic ꝙ in ꝑsona vtriusq; censeanʒ collata verba stipʼonis:nõ aũt solum in ꝑsona pr̃is recipientis pro filia : ⁊ sic optime loqt Jmo.qcqd aliud dicat ipse dñs Alexã.qui se mirabilr involuit:⁊ ꝓdi.rñ.By.nõ vr̃ approbasse Bar.Qui dat aliã

6 rñ.cum qua transeunt Bal.Ange.Jmo.⁊ doc. † Inferẽtes ex ea ꝙ lz alr dici soleat ꝙ vbi stipʼo est impsonalis ex pte stipulatoris nõ vitiaʒ ipsa stipʼo: qr subintelligit ꝑsona ipsius stipulatoris:vt i auc̃.si qñ.C.de ꝓsti.pecu.lz secus sit vbi impsonalitas est ex pte ꝓmissoris:vt ibi ꝓbaʒ vbi p Bar.⁊ doc.facit.l.stipʼo.ista.§.si qs ita.j.de ver.obli. Tñ vbi ꝓcedit actus ex cuius nã est:vt ẽt alterius ꝑsona q̃ stipulatoris subintelligaʒ : subintelligit, vt est casus hic fm hanc lec. iuncta ꝓdicta rñ. ex qua limitaʒ ẽt no.d.§.grisoganus:vt ꝑsona subintelligaʒ in stipʼone vbi nã actus hoc

7 suadet. ¶ † Et ex hoc vr̃ ꝙ si exñeus dat dotẽ pro muliere ⁊ stipulaʒ simplr dotẽ reddi ꝙ videaʒ stipulat̃ reddi mulieri cuz nã actus hoc suadet nisi exñeus stipuleʒ sibi reddi vt.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio.⁊ hoc tenent Bar. Pau.de ca.⁊ doc.in.l.gayus.j.e.⁊ Pau.de ca.hic. Sed Jmo. dubitat de hoc in puncto iuris lz in pratica asserat

q̄ forte seruareť p̄dicta opio cum sit fauorabilior ipsi doti
ar.l.in ambiguis.ſ̄.de iu.do.mouet ipse:q; ex̄neus patitur
maius p̄iudiciū q̄z p̄ si p̄sone mulieris censeat facta stipl'o
Preterea vbi p̄ stipulať ex interuallo iaz actio est effecta
cōis inter p̄em ⁊ filiam:sed vbi ex̄neus dat dotē:⁊ incōti
nenti stipulať actio adhuc non est effecta ipsius mulieris.
vnde nō vī p̄cedere actuſ de cuius nā stipl'o interp̄etet fa
cta soli mulieri:⁊ ita ét dicit ipse Jmo.in.d.l.gayus. in añ
pe.col.Sed vt dicit Pau.de ca.in.d.l.gayus.d.ſ̄.accedit
plurimū facit p̄o opi.Bar.duz in eo dī q̄ nisi in suaz p̄so
nam fecerit stipl'onem ex̄neus acq̄rit actio mulieri:sed vo
lens tenere p̄rium rn̄dere posset q̄ satis vī ex̄neus in suaz
p̄sonā facere stipl'onem vbi simpl'r stipulať per.d.l.stipl'o.
ista.ſ̄.si qs ita.⁊ per.d.ſ̄.grisoganus.vnde res nō transit si
ne dubitatōe.Et adhuc rn̄sio Bar. hic non vī transire sine
dubitatiōe: q; imo in.d.ſ̄.grisoganus.p̄cessit p̄ctus mutui
de cuiꝰ nā alteri debeť ⁊ ē acq̄sita actio:vt.d.ſ̄. grisoganꝰ.
⁊ l.certi p̄dictio.ſ̄.qn̄.ſ̄.si cer.pe.Et ideo rn̄sio quam dat
Oldra.ad.d.ſ̄.grisoganuſ.vī melior quā sequūť hic Bal.
Ange.Jmo.⁊ Pau.de cast.q̄.ſ̄.grisoganus. p̄cedat vbi
stipl'o vitiareť si p̄sona extrinsecus subintelligereť. Secus
si non vitiareť put est in terminis nr̄is:nam p̄ pōt filie sti
pulari dotē:imo ét ex̄neus:vt.d.l.gayuſ.j.eo.vbi de hoc la
tius videbimus. q̄ aūt subaudiať p̄sona extrinsecus bene
etiā opať nā actus: sed vltra illud q̄d dicit Oldra.vt clare
vult Bal.hic qui vī p̄dictas rn̄.simul iūgere. Et sic p̄dicta
lec.saluať a p̄rio.d.ſ̄.grisoganuſ.Sed p̄ ipsam instatur:q;
vbi p̄ stipulať filiovel filie in p̄tāte censeť stipulari sibi ipsi
vt.l.eū q ita.ſ̄.q sibi.j.de ver.obli.ergo si p̄ stipulatus fuit
simpl'r vī q̄ oīno sibi soli actio acq̄rať:⁊ sic q̄ nullo modo
submoueať exceptōe.Solu.Pau.de ca.q̄ in his que filio
acq̄ri nō p̄nt ,p̄cedit illō q̄d dī in.d.ſ̄.q sibi.Sed dos acq̄ri
pōt filie ⁊ eius actio nec reacq̄rit p̄ri: vt in.l.pomponius
philadelphus.ſ̄.fa.ber.ergo actio vtriq; acq̄rit vbi p̄ sim
pliciter stipulať dotez reddi cum hoc nā actus suadeat nec
vitieť stipl'o.Sed iterū oppo.Pau. q̄ imo p̄ file dotē sti
pulari nō possit:vt.l.cuz dos.cir. me.ſ̄.de pac.do.ibi nec si
sola filia egerit ⁊c.vñ si simpl'r stipuleť non vī q̄ filie actio
acq̄rať ,put hec lec.p̄supponit.Et rn̄.q̄ ex interuallo p̄ sti
pulando dotē.sicut nō pōt nocere filie sine eius voluntate:
ita nec ,p̄desse:⁊ ita ,p̄cedit p̄di.l. Sed accedente eius vo
luntate.sicut pōt ei nocere:vt.d.l.quotiens.v̄.ceterū.ita ét
sibi ,p̄desse:vt hac.l.ꝑm hanc lec. ⁊ ideo nō sine ministerio
ponderať hic volūtas filie:⁊ ita tollit alia obiectio que fie
ri potuisset p̄ hunc tex.ꝑm hanc lec.q; frustra videbať vo
luntas filie hic ponderari si fiebat actus sibi ,p̄ficuus:⁊ sic
actio acq̄rebať vtriq;:nam si volūtas eius nō interueniſſet
p̄ respectu p̄sone filie nō potuisset aliq̄d disponere nec no
cendo nec iuuando:⁊ hoc p̄ nullū doc.tangit ꝑm Pau.⁊
tñ satis est dubiū.Sed aduerte q; illa.l.cū dos. ꝑm glo.in
v̄.filie.in fi.loq̄t vbi p̄ sibi ipsi fuit stipulatus nō simpl'r ,p
ut in hac.l.ꝑm hanc lec.qñ ergo p̄ sibi ipsi stipulať : tunc
nō pōt nocere nec ,p̄desse filie ex quo ad ꝺ nō tendit stipl'o
vñ ét q̄ filia p̄ri volenti sibi ipsi stipulari p̄sentiret nō vide
retur adaptari q̄ stipl'o hret ,p̄desse filie:secus vbi ipse sim
pliciter stipulať:⁊ sic illa.l.nō vī facere ad,p̄positū.Et illō
q̄d hic dī de volūtate filie dī illo respectu: q; p̄ simpl'r sti
pulando nō censereť stipulatus ,p aliqua p̄te ipsi filie cuiuſ
volūtatē nō adhibuit:sed exp̄sse potuisset:q; ét ex̄neus hoc
pōt:vt.l.gayus.j.eo.Sed adhuc p̄ p̄di.lec.opp.de his que
dicit Bar.in.l.vxorē.ſ̄.testō.ꝺ le.iij. dū vult q̄ si p̄ dās do
tē ,p filia stipulať eā reddi sibi aut filie vel sibi:⁊ filie vī sti
pulatus sibi invita:⁊ post mortez filie: ita ergo vbi simpl'r
fuit stipulatus vī q̄ p̄dicto modo intelligať stipl'o cuz ista
sit nā ipsius actus q̄dam p̄ hanc.iij.lec.dicunt illud dictum
Bar.nō ,p̄cedere.Sed tu dic q̄ Bar.ibi loq̄t vbi p̄ a p̄n.
cū dat dotē stipulať : ⁊ sic eo tpe q̄ adhuc actio nō est cōis
inter p̄em:⁊ filiam hic loq̄t vbi p̄ stipulať ex interuallo:
⁊ sic eo tpe quo actio de dote est effecta cōis inter p̄em ⁊
filiam quo casu si p̄ stipulať exp̄sse sibi ⁊ filie actio est cōis
⁊ ita si simpl'r stipulať. Item p̄ p̄di.lec. instať:q; si p̄ ceu
seť stipulatus sibi ⁊ filie cōiter ,put cōiter actio cōpetebat
a p̄n.ipse ꝺz exercitiū talis actōis ét viua filia ⁊ invita nisi
hēat iustā cām p̄dicendi:vt hī in.l.ij.ſ̄.volūtatē.⁊ in.l.si cū
dotē.ſ̄.eo aūt tpe.⁊ in.l.dotē.ſ̄.e.⁊ sic nō vī q̄ submoueať
exceptōe ,put dicit tex.Sed saluando p̄dictā lec.posset rn̄.
q̄ tex.dz intelligi vbi p̄ agit filia ignorātevel si ipsa sciēte
subest iusta cā p̄dicendi nō pōt tñ negari q̄n tex. multū ge
neraľr dicens p̄em submouendū exceptōe restringi si in
telligať solū vbi filia ignorat vel si scit ⁊ ꝺz iustā cām p̄di
cēdi. p̄terea ista stipl'o nihil opaťvltra p̄meuā actionē ſm
hāc lec.p̄.l.si qñ.j.ꝺ le.j.⁊ c.si papa.ꝺ p̄ui.li.vj.cū si.⁊ p̄ ve
risimem mentez ⁊ intentionē ipsius p̄ris q vī fuisse stipula
tus:vt sibi in aliquo ,puideret vltra p̄meuā actionē: ⁊ per
hoc tollit si quis diceret q̄ dicta stipl'o opať in casu in ipsa
nō exp̄sso iuxta.d.l.si cū dotē.nam in.d.casu opať p̄o filia
nō p̄o p̄re p̄o quo stat fruſtratorie postea dicta stipl'o.Et
ppea ista lec.nō transit sine aliqua dubitatōe:⁊ maxi. etiā
q; aliq dubitant de dicta rn̄.Oldra.ad.d.ſ̄.grisoganus.⁊
alie nō ,p̄cedunt,put de illa dubitat do.Alex.hic p no.per
glo.in.d.ſ̄.grisoganus.in glo.in fi.ibi duz dicit maxi.q; ta
cite intellecta p̄sona ⁊c.lz Ra. teneat p̄ illam glo. p.l.qꝺ
cūq;.ſ̄.fi.eo.ti.de ver.obli.cui tñ do.Alex.rn̄.vt hic vide p
ipsum : posset tñ forte.d.Rn̄sio Oldra.saluari iuncta cuz
rn̄.Bar.vt supra dixi ⁊ vult hic exp̄sse Bal.⁊ vide adhuc
aliam rn̄.quā ad.d.ſ̄.grisoganus.dat hic Ange. Quar
ta lec.glo.ad hunc tex.pp euitandū p̄rium.d.ſ̄.siue.v̄.cete
rum.est q̄ verbū filie volūtate determinet verbū facto di
uortio:vt sic p̄ fuerit stipulatus facto diuortio volūtate fi
lie tñ nō fuit stipulatus cū volūtate filie:⁊ ideo nō obstan
te dicta stipl'one actio p̄mena remanet cōis inter p̄em ⁊
filiam ⁊ repellit p̄ agens sine filia:⁊ sic nō ob.d.v̄.ceterū.
⁊ hanc lec.tz glo.pe. in.l.iij.ſ̄.sed vtruz.ſ̄.de mino.⁊ hanc
lec.tanq̄ in se verā approbat Bar. dicens sibi nō placere
quo ad.l.nr̄az.q; nō p̄tinet dubitationē p̄.l.qꝺ labeo. ⁊ ti
cit hanc lec.in se ,p̄cedere vbi p errorē ,p̄misit maritus p̄ri
ét q̄ filia nō p̄sentiret:⁊ sibi cōpetere exceptionē p̄ patreꝫ
que cōpeteret si nō p errorē,p̄misisset p.l.sed⁊ si qs.ſ̄.fi.ſ̄.
si qs cau.⁊ l.j.ſ̄.de p̄di. inde. Qui maritus ,p̄mittens soli
p̄ri cautus esse dz in opponenda exceptione.alꝰ.n. ꝑderet
cām:⁊ ita refert se vidisse aliquos nescientes opponere p̄
didisse cāz:nō tñ ferreť aliqꝺ p̄iudiciū ex hac stipl'one ipsi
mulieri p.d.l.quotiens.⁊ p.l.ij.ſ̄.q̄ si in p̄ris.ſ̄.eo.⁊ hanc
lec.tanq̄ violatiuā lr̄e tñ hñtē dubitationē ip̄robant Bal.
Ange.Jmo.⁊ cōiter doc. Mo.tñ ex ipsa Bal.q̄ stipl'o
interposita sine volūtate filie qualescit ipsa mortua sine fi
lijs:q; totuz ius redit ad p̄em sile in.l.,pinde.ſ̄.si cer.pe.
pendet.n.validitas vel invaliditas p̄dicte stipl'onis ex fu
turo euentu nec fuit a p̄n.nulla adeo vt possit dici q̄nō de
beat tractu tp̄is qualescere. Quinta lec. glo. q̄ p̄ sti
pulatus est facto diuortio dotē sibi dari voluntate filie.i.si
filia voluerit:⁊ sic verbū volūtate filie determinat verbuz
dari:⁊ hanc lec.tangit etiā glo.in.d.ſ̄.sed vtrū.⁊ ipsam tz
Pe.de bel.pti.,put dicit Bar. hic que lec. in effectu vult
q̄ p̄ stipulatus fuerit sub duplici p̄dictiōe ⁊ sub p̄dictiōe
diuortij ⁊ sub p̄dictōe assistentis volūtatis filie que filia si
viuit ꝑm ipsam glo.req̄rit eius volūtas:alꝰ p̄ repellit ex
ceptione. Sed ea mortua sine liberis nō est cuius req̄rať
volūtas:imo si liberi extant nō est cuius req̄rať volūtas si
dos est ,p̄fectitia quasi velit gl.q̄ p̄dicta dos redeat ad pa
trē ét q̄ liberi extent de quo.j.in glo.fi. ⁊ diceť post Bar.
j.in q̄nibus.si aūt dos nō esset ,p̄fectitia req̄reret volun
tas liberoꝝ mortua mr̄e vbi p̄ fuit stipulatꝰ:vt supra. Et
in fi.sui subdit ipsa glo.ibi si vero ponas q̄ filia ⁊c.q̄ si in
.l.nr̄a poneret casus q̄ filia simpl'r p̄sensisset stipl'oni p̄ne
ét q̄ ipse nō apposuerit aliam p̄dictionē diuortij non esset
dubiuz q̄ facto diuortio ét in vita filia agere posset dic tu
p.d.v̄.ceterū.quasi velit dicere glo.si in hac.l.nō ponať ca
sus vno de qnq; modis supra exp̄ssis ét q̄ faceret aliquā
violationē lr̄e nō vī posse ,p̄cedere ipsa.l.Et hanc lec.p̄o
singulari no.Bar.ex ipsa.n.inferť q̄ sicut in vltimis volū
tatibus moriendo ille in cuius volūtatē est collata vltima
voluntas

voluntas videtur velle:adeo q̄ valet dispositio:vt.l.fidei cōmissa.§.sic fideicōmissum.ꝛ.l.vxorem.§.pe.ff.de lega.iij. ita etiā in ipsa dote:lz secus sit in q̄ctibus:vt.l.si quis arbi tratu.ꝛ.l.centesimis.§.fi.ff.de ver.obli.ꝛ.l.fina.C.de p̄hen. emptio.ꝛ ven.nam ſm hanc lec.hic est casus q̄ si moritur filia in cuius voluntate est collata facultas agendi pater admittitur:ꝛsic non euanescit ipsa stipulatio:lz filia alr nō declaret voluntatem suam nec pōt dici q̄ pater mortua fi lia agat primeua actione:qr tex.dicit ex stipulatu agens: ꝛ sic ex stipulatione:lz collata in voluntatē filie ,ppter ipaz dotez super qua ipsa stipulatio est interposita:ꝛ ad hoc fa cit.l.j.cum ibi not.C.de do.p̄mis.ꝛ.l.cū post.§.gener.ſ.de iu.do.Et non obstat huic lecture q̄ viua filia si pater agit ipso iure videtur repellendus si filia non vult. Ex quo nō euenit condictio stipulationis:iuxta dicta circa primā lec. hic aūt dicitur q̄ remouetur exceptione:nam ſm Barto. finis tex.ꝛ sic vbi loquitur de patre agente viua filia intel ligi debz primeua actione in qua nō est predicta conditio: sed cum sit cōis pater habet eius exercitium:licet filia ad mittatur ad q̄dicendum si iustam habet causam q̄dicendi: adeo q̄ facit patrem repelli exceptione:vt habeť in.d.l.ij. §.q̄ si in patris.ꝛ in.l.si cuz dotē.§.eo aūt tpe.ꝛ in.l.dotē. ſ.eo.Sed hoc q̄ pater ageret p̄mea actione ꝛ nō repel leretur ipso iure:vbi agit in casu nō expresso in stipulatiōe fuit reprobatū.ſ.in prima lec.vnde rñ.alr Bart.q̄ tex.in telligi debeat de exceptione intentionis ꝛ facti que presup ponit actionem aliquo modo non competere vt fuit dictū in.d.p̄ma lec.Et licet ista lec.vt ex predictis patet in se sit vera ꝛ possit substineri:tñ huic.l.nō congruit.ſm Bar.qr ſm hanc lec.fuerant due condictiones: ꝛ tex.dicit de vna loquitur.n.in singulari.Preterea littera transponitur qr illud verbum voluntate filie necesse est adici illi verbo da ri:vbi ſm ordinē lr̄e stat:iuxta illud verbum stipulatus est. Et q̄ ista lec.nō ,pcedat quātū ad hāc.l.,put Bar.,dicit te 3 nent Bal.Ange.Jmo.ꝛ cōiter doc. † Ex hac tñ lec. plura sunt no.Et p̄mo q̄ hec verba volūtate filie siue ad volūta tē filie dari inducūt q̄dictionem.i.si filia voluerit: ,put hic expresse dicit glo.quā ,p no.ad hoc allegat Bar.in.l.cen tesimis.§.fi.ff.de ver.obli.in ver.quid si nō appono dictionē 4 si nec dictionez cum ꝛc̄.ª † Scdo no.est ex hac lec.q̄ lz con tractus collactus in voluntate ,pmittētis nō valeat nec te neat.l.stipulatio nō valet.ff.de ver.obli.hr̄ in.l.centesimis. §.fi.tñ secus est si q̄feratur in voluntatē tertij:ꝛ illius cui bz queri actio:vt ,pbať ex hoc tex.ſz hanc lec.facit qđ dicit 9 Bar.in.d.§.fi.in p̄ma op. †Tertio no.ex hac lec.q̄ filia in cuius volūtatē est collata restitutio dotis decedēs vr̄ velle sicut in vltimis volūtatibus ſm q̄ hic dicit Bar.Sz Bal. hic tz oppositus:ꝛ ,p tollendo q̄rio formato q̄ p mortē qs vr̄ desinere velle rñdet q̄ illud ,pcedit:vbi substātia dispō nis cōferť in voluntatē alicuius:nā tūc siue voluntas respi ciat incohationē siue durationē finita p̄sona finiť volūtas: ꝛ per q̄ns dispositio.Secus si nudū exercitiū q̄fertur in vo luntatē alterius:qr tūc p̄ mortē nō desinit dispō:imo sūmit effectuz alia ēt declaratione nō secuta:ꝛ ita loquiť ista lex ſm hanc lec.naz verbo dari fuit voluntas adiecta:ꝛ ita tz Ange.hic facit qđ dicit Bar.in.d.l.centesimis.in.§.fi.in.j. col.ad fi.ibi dū dicit ex hoc dicerem ꝛc̄.vbi vult q̄ si v̄bo executiuo adjciť verbū cū voluero vel cū volaz q̄ mortuo illo cuius voluntas est adiecta:iuxta dictū verbum statim tenetur heres:facit.l.ex his verbis.C.qñ di.leg.ce.facit.l. vtruz.§.pe.de re.du.ꝛ.l.fi.qui sine manu.ad li.pue.p quaz 10 .l.ita ēt tz Bar.in.l.ita stipulatus.in.xj.op.ff.de ver.oblig. vbi ēt est tex.ad hoc in v̄.q̄ si ab initio. † Et ex his infert Bal.q̄ si legatuś posuerit aliquē ad q̄fnia q̄z diuŕ donec reuocauerit q̄ mortuo legato sunt finita cōfinia quasi per mortē desierit voluntas ipsius cōfinantis:ꝛ sic est inducta tacita reuocatio ipsorū cōfiniuz.Jo.de imo.hic circa illud qđ dicit Bar.de dote q̄ moriens videať velle satis videť cum ipso transire.Illud aūtē qđ dicit de vltimis volūtati bus q̄ moriens videať velle minime approbat per id qđ dicit ipsemet Bar.in.d.§.fi.d.l.centesimis.vbi alr loquiť

in ista materia:ꝛ forte melius ſz ipsum Jmo.vult.n.Bar. ibi q̄ non sit verum q̄ in vltimis voluntatibus moriens vi deatur velle ꝛ q̄ nulla.l.hoc dicat:sed q̄ in ipsis idem sit dicere lego cum voluerit heres vel lego post mortem ip sius heredis:quasi purificetur morte predicta condictio voluerit vel non voluerit ipse heres:ꝛ hoc velit tex.in.d. .l.fideicōmissa.§.sic fideicōmissum.ꝛ in.d.l.vxorem.§.pe. de lega.iij.ꝛ ita cōiter tenent doc.licet Bar.in plerisq̄z lo cis tenuerit illud qđ hic tenet:,put hoc tenuit in.d.l.fidei cōmissa.§.sic fideicōmissuz.ꝛ in.d.l.vxorem.§.pe.ꝛ in.d.l. ita stipulatus.ff.de verbo.obli.in.xj.op.prime partis.ꝛ ibi aliquid de hoc dixi super glo.in ver.nō posse.posita in illo tex.in ver.q̄ si ab initio ꝛc̄.ꝛ ibi Jmo.improbat illud qđ dicit ibi Bar.q̄ in vltimis voluntatibus moriens videa tur velle cum indistincte per mortem voluntas finiatur:vt d.l.iij.ſ.loca.est ergo aliud in vltimis voluntatibus ,quaz in contractibus quia in vltimis voluntatibus censetur per illa verba cum volet velvoluerit heres solum tempus ad iectum in contractibus:ꝛ tps ꝛ condictio:cum autem cen seatur tempus mortis qđ est incertū per illa verba cū vol uerit vel volet heres adiectū in vltimis voluntatibus si de cedit legatarius anteq̄ heres nō transmittit legatum cuz dies incertus habeatur ,p conditione:vt.l.dies incertus.ff. de q̄di.ꝛ demon.ꝛ hoc vult Ang.in.d.§.fi.d.l.centesimis. p tex.in.d.l.fideicō.§.sic fideicōmissuz.vbi clare dr̄ hoc de transmissione q̄ nō fit per legatarium decedēte añ hr̄dem ꝛ dicit no.Ang.illud qđ.ſ.aliqualr tetigi.q̄ vbi est factuz relictū cū heres voluerit cū censeať relictum post mortem ipsius heredis:ét q̄ heres declaret se nolle ét q̄ milies h̄ faciat ſm ipsum Ange.si legatarius viuit tempore mortiś ipsius heredis dispositio valet ꝛ tenet qđ est mirabile ver buz ꝛ quilibet prima facie dixisset q̄riū:ꝛ approbant hoc doc.in.d.§.fi.vbi vide in quibus differát q̄ctus ab vltimis volūtatibus in predicta mā:ꝛ vnum scias q̄ sicut q̄ctus nō possunt cōferri in voluntatē debitoris p dictionē si:vt.d.l. stipulatio nō valet.ꝛ.d.l.centesimis.§.fi.ita ét nec vltime voluntates:vt.d.l.fideicō.§.sic fideicōmissuz.ꝛ hoc est qđ voluit dicere glo.ij.in.d.§.fi.ibi dum dicit idem in fideicō. ſibus verbis relicto ꝛ c̄.Et cum illud qđ dicit Bar.in vl timis voluntatibus q̄ moriens videatur velle non sit ver vt etiam hoc vltra supra dicta ,pbať in.l.si ita legatū.§.illi si volet.de lega.j.vbi legatū relictū si volet legatarius:licz valeat tñ si decedat añq̄z declaret volūtatē suā nō trāsmit tit legatū tamq̄z decesserit nō purificata q̄dition̄e qđ non esset si ,pcederet illud qđ dicit Bar.in vltimis volūtatibuś cū ergo vt dixi nō ,pcedat illud qđ ipse dicit in vltimis vo luntatibus nō vr̄ ét ,pcedere illud qđ ipse dicit hic in dote q̄ moriens videať velle:ruit.n.fundamentum ex quo ipse moueť ꝛ in q̄rium facit.d.l.iiij.ꝛ.c.si gratiose.de rescrip. li.vj.ꝛ.l.cuz post.§.gener. de iu.do.ꝛ no.in.d.l.j.C.de do. promiſ.non faciunt ad propositum:licet.n.in illis iuribus h̄eatur q̄ in dote receditur a persona nō sequiť q̄ sit dicē dum q̄ in dote decedens videatur velle:ꝛ q̄ in dote rece datur a persona videtur etiam ,pbare tex.in.l.iij.C.de do. promiſ.de hoc tñ vide latius dicta per doc.in.l.si quis ar bitratu.ff.de ver.ob.Circa illud qđ dicit Bal.p sol.q̄rij.d. .l.centesimis.§.fi.distinguendo an dispositio conferatur in voluntatē alterius:ꝛ eius substantia vel solū exercitiū siue executio Jmo.post Benedi.de plūbi.tenet q̄ Bal.p not. in.l.itez qr.§.huius rei.argumētū.ſ.de pac.iuncta gl.in v̄. male petitur.ꝛ.l.fenerator.ſ.de nau.feno.ꝛ.l.quibus die bus.§.quidam titio.ff.de condi.ꝛ demonstra.ꝛ.l.seius sa turninus.ff.ad sena.consul.trebel. Sed domi. Alexan.hic transit cum Bald.cum ad iura que pro ipso faciunt non respondeant tenentes contra ipsum.Et ad adducta cōtra Bal.ipse respon.nam illud qđ hr̄ in.d.l.itez.qr ſm ipsz nō facit ad ,pposita quia ibi solum dicit q̄ tacita conditio sicut expressa impedit natiuitatez actionis:sed hoc nō ne gat Bald.sed vult q̄ illa tacita conditio que importatur per illa verba voluntate filie sit purificata per mortem ipsius filie.Illa etiā.l.fenerator.non facit ad propositum

ª ℭ ꝛc̄.ꝛ per eundē ibi in.q. deposito ad cō finia.ꝛ ibi lati per doc.de istiś verbis ad volū tatē taliś:an in ducāt q̄ditionē vel limitatōez.

solum.n.probat q̄ condictio que ineſt in nautica pecunia ineſt etiaz in pignoratione facta pro ipſa pecunia. ¶ Nō obſtat etiam.d.§.quidaz titio.quia loquitur in vltimis voluntatibus in quibus condictio adiecta etiam executioni: facit legatum condictionale. Secus in contractibus:vt.l. obligationum fere.§.condictio.ff.de actio.ꝛ obli.ꝛ vide p Bar.in.d.§.qdā titio.ꝛ p glo.no.in.l.ij.in pn.ſ.de in diez adiec.nos aūt ſumus in q̄ctibus qui nō reddunt q̄dictionales p q̄dictionē appoſitā poſt ipſoꝰ pfectos:ſz reſoluūt in q̄dictionis euentū:vt.d.l.ij.ꝛ p Bar.in.d.§.qdaz titio. facit ēt.d.§.q̄dictio.Nā in ipſis q̄ctibus volūtas alterius adiecta circa verbū executiuū nō reddit q̄dictionalē ipm q̄ctuz:adeo q̄ decedēte illo cuius volūtas eſt appoſita ſortit effectū diſpō nō quaſi ille voluerit:ſed qz illo nō exñte nō cadit amplius eius volūtas:ꝛ ideo remanet ipſe actus purus ꝛ liber:nec pōt dici q̄ vī q̄ctum debere reſolui per mortē illius cuius volūtas eſt adiecta quaſi euenerit q̄dictio volūtatis p mortē:naz ly deficiat volūtas p mortē:nō tñ inſurgit volūtas:actus aūt in ſe nō reqrit voluntatē de ſubſtātia:ſz p exercitio ꝛ executiōe qō vel que remanet liberū vel libera:vbi amplius volūtas bñi negt p mortem. Secus vbi volūtas eſt adiecta in ſubſtātia ipſius actus:vt Bal.dicit qz cū deficiat p mortem deficit ēt ipſe actus.Et aduerte diligenter ne erres:naz ly fiat dñia inter q̄ctus ꝛ vltimas volūtates in hoc qñ q̄dictio apponit poſt pfectaz diſpōnez:qz vtrobiqz in vltimis volūtatibus actus reddit q̄dictionalis tñ ſi in ipſis vltimis volūtatibus adiceret volūtas ipſius bñdis p hec verba cū voluerit velvolet:iuxta d.§.p.d.l.vxorē.ꝛ.d.§.ſic fideicō.d.l.fideicō.decedente herede eſſet ad impleta cōdictio p.d.iura ſiue illa verba denotātia volūtatē bñdis eēnt adiecta ſubſtātie ipſius legati ſiue ēt executioni:puta lego centū q̄ heres dabit cū voluerit:ꝛ p hō tollit ſi qs forte diceret q̄ nō ꝓcedit.d.rñſio ad d.§.qdā titio.qz in vltimis volūtatibus dī q̄ magis de facili ſortiuntur effectuz q̄ q̄ctus q nō ſortiunt effectum niſi interueniēte volūtate illius cuius eſt adiecta vt.d.§.ſi.d.l. centeſimis.secus in vltimis volūtatibus:vt.d.§.pe.ꝛ.d.§.ſi ſic.nam in alijs termis illud eſt.Sz in termis vbi apponit q̄dictio poſt pfectū actuz magis reddunt q̄dictionales vltime volūtates q̄ q̄ctus:tñ vt dixi ſi in vltimis volūtatibꝰ eſt adiecta volūtas bñdis ēt iuxtaverbū executiuū mortuo ipſo bñde vī eueniſſe q̄dictio:ꝛ ideo hz effectū legatum ſi legatarius ſupuiuit:alꝫ ſecus vt.ſ.dixi.Quātuz ad illō qō dicit Bal.depoſito ad q̄finia per legatū q̄ diu legatus reuocauerit q̄ per mortē legati cum deſierit eius voluntas ſint reuocata q̄finia Imo.dicit q̄ Bar.tenuit q̄rium in.d. §.fi.d.l.centeſimis.ꝛ q̄ Bal.facit.c.ſi delegatus.de offi.de lega.li.vj.Ipſe tñ p concordia opionū diſtinguit an mors q̄finātis interueniat reintegra:ꝛ tūc ꝓcedat opio Bal.cū mors integra interueniēs videat inducere tacitā reuocationē:vt.l.ſi defunctus.ſ.de ꝓcu.ꝛ facit optime.d.c.ſi delegatus.Si vero mors interuenit re non integra:puta poſt ductionē ad q̄finia:ꝛ tunc ꝓcedat alia opinio q̄ q̄finia nō intelligant reuocata:imo durent p.d.c.ſi delegatus.p qō ſta tenent doc.in.d.§.fi.vbi Bar.tz illud qō tenet hic bal. lz alr ipſuz referat Imo.ſ vt premiſi.ꝛ vide latius de hac
m q.p doc.in.d.§.fi.vbi ꝓprie cadit p̄dicta mā.†Quarto no. eſt ex hac glo.in hac qnta lec.ibi dū dicit alioqn requirit volūtas liberoꝝ ꝛc̄.q̄ heres debet adhibere volūtatē ſuā vbi defunctus ſuā adhibere debebat ꝛ morte p̄uenctus nō adhibuit.An aūt heres poſſit declarare volūtatē defūcti: hī in.l.pomponius ſcribit ſi frumētū.§.fi.ſ.de rei vendi.ꝛ in.l.inter ſtipulantē.§.j.ff.de ver.obliga.vbi alio anno dixi in caſu aūt glo.nō cadit declaratio volūtatis defuncti:licz aliqui alr ſentiāt:ſz adhibitio volūtatis in caſu vbi defunctus hēbat adhibere.Extra glo.Byt.hic dat aliaz:ꝛ ſic.vj. lec.ad hūc tex.q̄ pī dedit p̄mo dotē p filia:deinde ex interuallo poſt q̄ctas nuptias filia voluit q̄ pater ſtipularetur dotem ſibi filie reddi facto diuortio pater p̄cedente dicta voluntate filie ſimplr ſtipulatus fuit dotē reddi dubitatur quid iuris.ꝛ.ff.ꝓ.rñ.put in ipſa lra patet:q̄ pater nō pōt agere niſi filia mortua ſine liberis quaſi videatur ſtipulatus pro ipſa filia:ꝛ ſic procuratorio noie ipſius propter p̄cedentez voluntatē.Et ſic nō ob.ver.ceteruz.qz loquitur vbi pī noie ꝓprio ſtipulatus fuit:hic aūt ꝓcuratorio noie filie ꝓpter p̄cedentē volūtatē:iſta.n.in dubio cenſet voluntas ipſius filie mādātis pī ꝛ pris ſtipulantis dotez p̄cedēte mādato filie velle.ſ.ſtipulari tamq̄ ꝓcurator ſicut tāq̄ ꝓcurator in dubio cēſet adhibitus.p no.in.l.que dotis.ſ. eo.ꝛ p iſta lec.quaz tenuit Ly.in.l.vnica.§.videamus.C. de rei vxo.actio.Bar.dat caſuz in.l.idēq̄.§.ſi cui mādauero.ſ.māda.vbi filia mādans matri ſtipulari dotē p ſe agit q̄ ipſaz matrē actione mādati vt ſibi cedat actionem ex ſtipulatu quā interpoſuit ſiue ipam interpoſuerit incōtinēti ſiue ex interuallo ēt q̄ mater fuerit que dotem dedit:ꝛ ſic d.ver.cetex.loquit vbi filia cōſenſit vt ſibi pī ſtipularetur: lex aūt noſtra loquit vbi filia voluit vt ipſi filie ipſe pater ſtipulareť:illa ergo verba voluntate filie intelligunt devoluntate adhibita nō ad vtilitatē pris:ſz ad vtilitatē ipſius
12 filie:ꝛ ſic de mādato.†Et hec lec.ſm Bar.eſt no. Ex qua elicit ipſe duo no.p̄muz q̄ idem eſt facere aliquid de volū
13 tate alicuius ꝛ de mādato alicuius.†Secūdū q̄ ꝓcurator cenſetur facere actū ꝓcuratorio noie dñi p̄cedente mandato vbi ſimplr actuz facit:ꝛ ſic nō expreſſo noie dñi . Et quatenus hec lec.p̄ſupponit q̄ ſtipulatio fuerit ſimplr interpoſita per patrē cōcordat cum tertia lec.gl. A qua diſcordat in alio qz illa p̄ſupponit q̄ actio ſit cōis inter patrem ꝛ filiā ex ſimplici ſtipulatione patris hec preſupponit q̄ tota actio ſit ipſius filie:ꝛ ſic in hoc videtur q̄ria predicte tertie lec.iſta lectura:ſed ſolo pz ex his que dicit Bart.in tertio caſu diſtin.p ipſuz poſite:an volūtas inducat māda
14 tuz.ſ †Sed q̄ p̄mū no.op.Bar.q̄ volūtas nō ſit idem cū mādato:vt.l.j.§.ſi is qui nauem.ſ.de exerci.ꝛ.l.j.§.ſciētiā. de tributo.nam in p̄dictis iuribus diſponitur q̄ filius vel ſeruus exercens mercem voluntate patris vel dñi obligat predictos tributoria preterq̄z in merce nauali in qua obligant predicti inſolidum:ſed ſi volūtas induceret mādatū predicti indiſtin.obligarent inſoliduz p ti.ſ.qō iuſſu ergo ꝛc̄.ꝛ vide Bar.in.d.§.ſi is qui nauez.ꝛ ibi Bal. ꝛ Pau. de caſt.qui optime declarat illū.§.ꝛ terminos exercitorie inſtitorie tributorie ꝛ de peculio:ꝛ vide glo.in.§.actiōes. inſti.de actio.ꝛ vide Bal.in rubri.C.de exerci.col.iij.in v. ſequit videre de ſubſtantia conſenſus ꝛc̄.ꝛ q̄ volūtas ſiue q̄ſenſus nō inducat mandatuz:probat optime tex.in.l.luꝰtius titius gayū ſeyuz.ſ.de admi.tuto.ſi.n.induceret mandatū pī inſolidum obligaret:ſed ibi dicitur q̄ obligat ſolum de peculio vel de in rem verſo ergo ꝛc̄.ꝛ ibi Barto. Timore igitur predictorum contrariorum in hac materia Barto.diſtinguit q̄ aut negotiuz ſpectat principaliter ad eum cuius voluntate geritur.Aut principaliter ad gerentez.Aut ad vtrunqz pariter pertinere poteſt.† Primo caſu illa voluntas inducit mandatum:vt.l.qui patitur.ꝛ qō ibi not.ſ.manda.nam ibi habetur q̄ patientia inducit conſenſum cum agatur de vtilitate conſentientis:ꝛ ille conſenſus ꝛ voluntas inducit ibi mandatum:ꝛ dictum fuit.ſ.in .l.que dotis.in materia an ꝛ quando tacens preſumatur conſentire:facit.§.ſi quis alij.ꝛ qō ibi not.inſtitu.de inutil. ſtipula.ibi.n.diſponitur q̄ adiectus ſolutioni per ſtipulationem ſi ſibi ſoluatur tenetur mandati:ad quod etiam.l. iulia.§.fina.de verbo.obliga.ꝛ ſic ex voluntate ſtipulantis ibi inducitur mandatum cum negotium principaliter ſpectet ad ipſum ſtipulatorem cuius voluntate fit ſolutio qō intellige ſi interueniant termini habiles ad inducendum mandatum:puta quod partes ſint preſentes vel interueniat nuntius vel epiſtola:vt hic per Barto.faciunt no.per glo.in dicto.§.ſi quis alij.in ver.mandatum.ꝛ facit gl.no. in.l.conſenſu.ff.de actio.ꝛ obliga.que vult q̄ in q̄ctibus q conſenſu q̄buntur:vbi reperitur q̄ gerunt inter abſentes intelligatur interueniente nuntio vel epiſtola:facit glo.in v. ꝛ per litteras.in.l.j.ſ.de q̄ben.emptio.† Secundo quādo negotium p̄ncipaliter ſpectat ad gerentē ꝛ voluntas non inducit mandatum : vt.l.ij.ſ.manda.iuncto fine princip
.l.cum.§.fi.

l.cū.§.fi.ipsius.l.naz si dico tibi q colloces pecunias tuas in emptiões ꝓdioꝝ vel aliud facias ista mea voluntas tibi explicata circa istuz actū q ꝑncipaliꝝ spectat ad te nō induc it mandatū qñqz tñ affert aliqđ ꝓiudiciū voléti ꝛ cósenti: put est in terminis.q.tacte p Bar.in.l.ij.§.volūtatez. ff.eo.qñ filia ꝓsentit marito alienáti bona ꝑm formā.l.iubemus.ꝛ.l.ét.C.ad velle.ná ꝓiudicat sibi filie talis ꝓsensus post mortē pris q nō hz regressuz ꝯ dicta bona ꝑ restóne dotis:ꝛ tñ ibi actas spectabat ꝑncipaliꝝ ad gerentē:ꝛ vide doc.in.d.l.ij.in ver.q si in pris.vbi tráseūt cū dicto Bar. in.d.§.voluntatem. ¶ Tertio casu qñ negotiuz pariter ad vtrunqz ptinere pōt.Distinguit Bar.q aut volūtas est cā negocij vt qz ꝓcedit volūtas mea ꝑpter quā postea aliqd facis. Aut ꝯ negotium est cā volūtatis:puta qz te aliquid faciētē ex tuo motu ego volui ꝛ ꝓsensi. Primo cāu volun tas inducit mandatū:vt.ff.māda.l.j.ibi sine volo ꝛc̄.ꝛ hac .l.ꝑm hāc lec.quā ita verisse est By.intellexisse qđ ex verbis suis imponenda dicta lec.apparet qz dicit q prī dedit dotē ꝑ filia deinde ex interuallo filia voluit q prī stipulare tur dotē sibi reddi:ꝛ sic volūtas fuit cā negotij ex quo pre cessit. Secūdo casu volūtas nō inducit mādatū:vt,l.aliud est vendere.ff.de re.iu.ꝛ ita ꝓcedit tertia lec.huius.l.nam prī dixit filie q volebat stipulari dotē ꝛ filia cósensit:ꝛ sic voluntas filie nō ꝑcessit:sed imo fuit secuta:ꝛ sic per ꝓs nō inducit mandatū ista volūtas filie:adeo q pater stipulando simplr nō solū filie:ſz ét sibi censeā stipulari.Sz vbi ꝑcessit volūtas filie inducit mādatū:nō mirū q prī filie videaā stipulatus:ꝛ sic ex his apparet qualr đicte due lec. adinuicez nō sunt ꝓrie:imo quelibet in casu suo diuerso in quo loqr ꝓcedere pōt:ſz tñ ista volūtas que seqr vt est dictū nō inducat mādatuz tñ affert aliqđ ꝓiudicium ipsi cósentienti ꝑm Bar.iuxta dicta p ipm.in.d.§.volūtatē.qđ.ff. prī.retuli.in scđo ꝑncipali casu ad quē ꝓprie adaptātur no.in.d.§.volūtatē.ad ħ no.p gl.in.d.l.aliō est vēdere ꝛc̄. Inducit ét dicta voluntas cui negotiū cām dedit ratibabitionē si noievoléti negotiū gerit:alꝫ.n.nō caderet ratibabitio:qz illud qđ meo noie gestū nō est ratū habere nō possuz:vt in regula ratū.de re.iu.li.vj.ꝛ in.l.si pupilli.§.ſz si ego.ff.de ne.gest.Et ex đictis rñdet ad.l.Iutius.ff.de admi.tu.ibi.n.negotiū ꝑcessit voluntatē:nō mirꝫ q voluntas nō inducat mādatū:ꝛ de intelligentia illius.l.aliqd tāgit Bar.in.l.si cū dotē.§.trāsgrediamur.ad fi.ff.eo.oū mouet q.an prī ꝓsentiendo filio recipienti dotē se obliget ad que dicta ibi in đi.q.se remittere:vult Bar.ꝺum allegat.d.§. trāsgrediamur.Qui Bar.ét rñdet ad.d.l.j.§.si is qui nauem.cū aliꝯ.ff.alle.in ꝓn.op.in qbus voluntas ꝑcessit negotiū:ꝛ tñ nō inducit mādatuz:nā ideo est ħ ſz ipm qz volū tas nō fuit limitata respectu certi ꝯct⁹:ſz respectu peculij: ꝛ sic in gñe respectu ꝯctus fuit voluntas adhibita:vñ nō inducit mādatū:ſz facit volentē obligari tributoria ꝑter qđ in merce nauali.Secus ergo est vbi voluntas que ꝓcedit est limitata ad certā spēm ꝯctus:qz inducit mādatū ꝛ obligat volēt ē insolidū:vt.d.l.j.ff.qđ iussu.ꝛ vide ipsuz Bar. ꝛ doc.in.d.§.si is q nauē.ex quoꝝ dictis in effectu ꝓcipitur ista dōia inter.d.ti.de tributoria.ꝛ iura in.d.mā loquētia ꝛ ti.qđ inssu:qz ille de tributoria ꝓcedit vbi prī vel dōs cósensit gnāli negotiationi filij vel serui:quo casu tenet dicta tributoria ꝑterqđ in merce nauali:in qua ét tributoria tenet si solū prī vel dōs fuit sciens:vt.d.§.si is q nauem. Ille autē titulus qđ iussu ꝓcedit vbi prī vel dōs adhibuit volūtatē circa certā spēm ꝯctus.Aduerte tñ qz in đi.§.si is q nauē.nō vr volūtas prīs vel dōi ꝓcedere negotiū:imo magis eꝫ accipiēdo ꝓcedētia volūtatis vel negotij gerēdi nō gesti:put ħ accipit Bar.q ibi volūtas nō ꝑcesserit pz ex his q dicit Pau.de cast.in.d.§.si is q nauē.in v.ꝛ ꝑmitto ꝛc̄.ꝛ ét in ti.de tribu.nō vr volūtas ꝓcedere sine scientia negotiū ſz eꝫ:ſz bñ in.d.ti.qđ iussu.volūtas vr ꝓcedere:ꝛ ista est forte magis ꝯcludens dōia inter predicta iura:ꝛ facit qz de nā iussus est q precedat:vt.l.si quis mihi bona.§. iussuz.ff.de acqui her.e.ꝛ ibi vide p Bar.qui dicit q iussus ꝺz ꝓcedere sicut mandatū:vt.l.si vero nō remunerandi.§. si post.ff.māda.ꝛ ibi dicit de ꝓsensu ꝛ voluntate q pōt precedere ꝛ sequi actū in quo reqrit. Et ꝑdicta no.qz nō reperies dicta ꝛ declarata p doc.qui vt dixi videt simplr tenere qđ dicit Bar.post Bar.si.in.d.§.si is q nauez.qđ tñ vr dubiū ꝓpter.§.iussuz.l.j.ff.qđ iussu.ibi dū dicit sine spalr ꝛc̄.sine gnālr ꝛc̄.nisi rñderemus gnālr respectu pluriū ꝯctuum oīum tñ spē ꝛ qualitate expssa:secus si generalr nō expressa qualitate ꝛ spē alicuius ꝯctus:p.d.tñ.§.iussuz.ꝑo. Alex.hic dubitat de dicto Bar.ꝛ doc.circa so.ꝯrij in.l.j. qđ iussu.ad.d.§.si is q nauē.cū si.ꝛ ꝯ Bar.facit.d.l.Iutius titius.ff.de admi.tu.vbi prī cósensit circa certā spēm ꝯctus ꝛ tñ nō obligatur insolidū:ſz Bar.intelligit q ibi voluntas fuerit secuta.Tenet igit ipse do.Alex.solu.quā in fine sentit gl.j.in.d.§.si is q nauē.q aut interuenit voluntas tacita sumpta ex patiētia vel aliūde ꝛ tenet dñs vel prī tributoria:ꝛ sic nō insolidū excepta merce nauali.Aut interuenit volūtas expssa:ꝛ tūc tenet insolidū siue spalr siue gnālr interuenerit p.d.ti.qđ iussu.nō intelligas tñ q sola sciētia cū patiētia inducat tacitā voluntatē vt prī vel dñs in merce nauali teneāt insolidū:qz ħ cēt ꝯ.d.§.si is q nauē.in ver.ſz si sciente dño ꝛc̄.Sed ꝯ predi.so.facit.l.cū qd.ff.si cer.pe. cunsi:ꝛ ideo illud qđ.ff.dixi.vr esse ꝓbabilius:ſz ipse do. Alex.adhuc ponat aliā so.qd ꝑdicta iura vt ħ vide p ipm.

15 ¶ Et no.dicta Bar.in hac mā an ꝛ qñ volūtas inducat mādatū:naz ex ipsis decidit.q.Bar.ħ quaz dicit se vidisse de facto ꝛ neminē sciuisse aliqd boni allegare. Ego.n.accusani titiū de crimine publico qđ dixi me facere de volūtate sempronij pñtis ꝛ volēte an videar accusare ꝓcuratorio noie:ꝛ fuit determinatū q nō qz ꝑm hoc apparet accusationē nō ꝓcedere p.l.p.§.ad crimen.ff.de pu.iu.ideo intelligit mō quo actus magis valeat qꝫ peat:ꝛ sic ꝓprio nō ꝓcuratorio noie.ar.l.quotiēs.ff.de re.du.cum si.sed supius dicta optime faciunt ꝑ hac decisionē qz ꝑdictū negotiū ꝑt ad vtrunqz pariter ptinere ꝛ voluntas nō ꝑcessit negociuz ꝛ cū determinatiōe Bar.trāsit Bal.ꝛ Pau.de cast.q ꝺeclarat in quo vertat vtilitas huius decisiōis:ꝛ vide de hac q.plenius p Jo.an.referēte doc.antiquos q disputauerūt predi.q.in addi.ad Spe.in rubri.de accusato.in ꝓma ꝓte spe.ꝛ ibi residet in ista ꝯclusiōe q accusans nō censeat accusare vt ꝓcurator alterius:ſz dicat q de volūtate alteri⁹ accusat:etiā q ille de cuius voluntate accusat sit offensus cuius volūtas requirebat ex forma statuti:ꝛ tñ hoc casu videbat dicendū ꝯriū.Ex quo negotiuz ꝑncipaliꝝ vr ptinere ad eū cuius voluntate fit.i.ad ipm offensuz:quo cāu Bar. ꝯcludit q volūtas inducit mādatū:sed eius dictuz ꝓcedit in actu explicabili p ꝓcuratorē.Bar.aūt hic in.q.de accusante nō vr loq in đictis terminis qz assignat rōnez q negotiū ad vtrunqz equalr ptinere pōt:ꝛ sic qñ nec accusans nec eius cuius volūtas adhibet fuit offensus:ſz ex quo erat

16 crimen publicū quilibz poterat accusare. ¶ Contra secūduz no.elicitū ex hac lec.By.op.Bar.nam ꝛ imo vr q ꝓ curator simplr stipulatus suo noie hoc fecerit p §.grisoganus.l.ita stipulatus.ꝛ.l.si filius.ff.de in rē verso.ꝛ.l.papi.ff.māda.ꝛ.l.ꝛ magis.ff.de so. Et rñ.dicēdo so.put dixi.ff. in.ij.lec.dic tu ꝑ tollēdo ꝯrio.d.§.grisoganus. ꝛ ita dicit sentire By.Sed illud qđ dictum fuit ꝑm By.in.d.ij.lec. pro tollendo ꝯrio.d.§.grisogonus.non tollit ꝓtrarium ħ formatum qz By.ibi vult q ꝓsona extrinsecus subintelligatur cuius noie censeatur quis stipulatus:ꝛ sic tamquaz eius procurator:ꝛ hoc non negat ét.§.grisoganus.imo ꝑ bat.Sed ꝓtrarium hic formatum tendit ad hoc q in dubio quis videatur facere actum noie proprio non tamqꝫ ꝓcuratoris:ꝛ ad hoc nō vr bñ allegari.§.grisoganus.qz vr potius probare ꝯrium q tamqꝫ procurator quis actuz fecerit.Tamen rō hoc suadebat ꝑpter mutuum alieno noie factū.Et hic pōt dici q ét precedens voluntas ꝛ mādatū filie hoc operetur vel quia sibi nō poterat stipulari si filia in ħ q sibi stipularet nō ꝓsentiebat p.d.ver.ceterū.ꝛ in iurib⁹ allegatis in ꝯriū nō ꝑcedebat volūtas alicuⁱ⁹ vt actus gerēdus gereret ꝑ ipsoꝝ:ſz posset ét ꝑ alio geri. Bar.tñ ħ ꝛz q nisi in stipl'one dotali fiat mentio volūtatis vel man-

dati q̄ non intelligat tamq̄ ꝓcurator stipulari: ⁊ ad hoc q̄ vbi fit mētio de voluntate vel mādato videat facere vt ꝓcurator allegat. l. fi. ff. de instit. vbi qñ fit mētio de offō in quo qs est vī illud factū in quo est facta ꝑdi. noiatio factū noie officij: alle. ēt. l. cū post. §. j. j. ff. ō admi. tu. vbi tñ ipe bar. ⁊ q̄ pmissio fuerit facta noie ꝓprio de dote: non tñ censet aio donandi ꝓmisisse cum esset negociorꝝ gestor: tñ Bar. forte intellexit q̄ fuit facta noie ꝓprio: tñ faciēdo mētionē de officio: vt ibi ille patruus ⁊ curator cē. ⁊ sic dicit debere intelligi qō hī in. l. post mortem. §. j. j. qñ ex fac. ⁊ vide ibi Bar. q intelligit. §. illuz. put glo. q̄ tutor tutorio noie censeat se obligare: vbi sup re pupilli ꝯhīt nisi alr exprimat q̄ noie ꝓprio: facit. l. fi. eo. ti. ⁊ sic ille tex. non vī facere ad id qō allegat ꝑ per Bar. q̄ vbi fit mētio volūtatis vl mādati videat factum ꝓcuratorio noie qz ibi simplr ꝯctum fuit sup re pupilli in pn. ſz in fine sup re que ad vtrūq; poterat ptinere: vñ ꝓprio noie censet ꝯxisse nisi aliud expsse fuerit ctū: vt declarat Bar. indistin. quā ipse ibi ponit q dicit q̄ vbi fuit expressa cā ptinēs ad pupillū pinde est ac si diceret tutorio noie: ⁊ idē dicit in ꝓcuratore ⁊ institore: glo. tñ ibi sentit q̄ expsso noie officij qs ꝯhat indistin. vī se obligare noie officij nō noie ꝓprio: ⁊ ad illud q̄ si nil dictū sit nō videat facere ꝓcuratorio noie alle. l. iij. §. ſz qō de tutore. ver. ⁊ si qdez. j. in. fol. Et sic Bar. residet in ista ꝯclusione ꝑ q̄ nisi fiat mētio p ꝓcuratorē ꝑ aliquo indicāte q̄ ipe facit vt ꝓcurator: puta de volūtate vel de mādato illius: p quo facit q̄ in dubio videat facere noie ꝓprio. Quod dictū ēt q̄ ꝓcederet: posset tñ dici q̄ in casu nr̄o censeatur pī fuisse stipulatus vt ꝓcurator nō facta aliqua mētione de volūtate vel mādato filie ꝓpter illud qō. §. tetigi. qz. ſ. pī nō poterat sibi stipulari: vt. d. ver. cetez. ⁊ sic posset limitari dcm̄ Bar. ꝑ vt nō ꝓcedat qñ actus nō subsisteret si censeret factus ꝓprio noie nō ꝓcuratorio: ista. n. lec. psupponit q̄ voluntas filie interuenit vt pī ipsi filie stipularet: ⁊ sic non vt sibi ipse pī stipularet. Illud tñ qō ꝯ Bar. hic: ꝯ ipse idem in. l. qui mihi donatū. j. de dona. in v. ſz quero qd in dubio. mouet. n. dubiuz ad declarationē māe quā ibi tractat glo. an ⁊ qñ traditio est facta ꝓcuratori meo querat mihi dñiū qz glo. vult q̄ aut vterq; vel alter gerit in aio vt mihi querat dñium ⁊ querit: si neuter ⁊ tūc secus. ¶ Quid ergo in dubio querit Bar. an ꝓcurator ⁊ tradens videant gerere in aio vt mihi querat an nō: ⁊ inter alia ꝯcludit q̄ si ꝯctus gerit cuz ꝓcuratore ⁊ ꝓcuratori fit traditio ⁊ si ꝓcurator nō exprimit se facere ꝓcuratorio noie dñi: puta emit rem mandato meo a te hoc ignorante qz. ſ. non expressit se facere ꝓcuratorio noie ⁊ nō videtur aliquis ipsoꝝ in aio gerere vt mihi querat: sed ipsi ꝓcuratori allegat. l. res ex mandato. j. de acq. re. do. ⁊ sic ꝯctus videt celebratus nomine ꝓcuratoris: sed illa. l. res ex mādato paꝝ facit. Ex quo etiaz q̄ ꝓcurator ageret vt quereret dño sibi nō quereret si tradens hoc non gereret in aio: ⁊ hoc tenet Bart. in. d. l. qui mihi donatū. improbando gl. quatenus dicit q̄ si alter gerit in aio vt acquiratur dñium ipsi dño q̄ sufficit si intellexit de altero. ſ. ꝓcuratore: hoc. n. nō sufficit pro quo allegat Bar. l. absenti. in fi. eo. ti. de do. nō sequitur igitur in. l. res ex mandato. dicit q̄ rei ex mādato alicuius empte nō trāsfertur dñium nisi secuta traditione ergo emens non gessit in aio emere ꝑ illo q mādauit: qz ēt q̄ gessisset nō transferret dñiū. Si aūt tradēs gessisset hoc in aio bñ transfert dñium: vt. d. l. q mihi donatū. d. ēt. §. sed qō de tutore. non multū facit ꝑ opi. Bar. qz logt vbi ignorabat se eē tutorē ⁊ sic nō cadebat q̄ actū gereret vt tutor vel alr ꝓstabat q̄ nō faciebat vt tutor: vt ibi in tex. ex alia cā iuncta glo. ⁊ sic nō logt in casu dubij: ⁊ hoc est de intentione Bar. indistī. quā facit ibi dū dicit vel aliud exprimeret vt hic ꝯcē. ⁊ ibi póderat. d. l. cū post. §. j. put. s. dixi. q̄ fuit facta mentio de officio tñ noie ꝓprio ꝓstabat q̄ volebat se obligare: ſz aio repetendi: vt p Bar. in. d. l. post mortē. Jura ēt allegata p Bar. dum format hanc pmaz opi. ꝯ hoc. Secūduz no. non faciunt ad propositum qz nō loquunt vbi precessit voluntas siue mādatuz: vt. s. tetigi. imo. §. grisogonus. vt dixi pius facit q̄ censeatur quis ꝑ alio fecisse stipłonem ꝓpter illud qō ibi dicitur de cessione actionis: ⁊ sic p illum. §. grisoganus. nō vī bene fuisse motus Bal. ad tenendū in effectu illud qō ꝯ Bar. hic in rubrica. C. de ꝯben. emptio. in xv. q. ¶ Et q̄ faciens actū ꝑcedente mādato videat facere actuz in dubio ꝓcuratorio noie: put ꝑbat hec. l. ſm hanc lec. By. optime ꝑbat tex. in. l. qui seruum. in ver. idem est in eo. s. de intero. actio. ⁊ ibi Bart. bñ ad hoc facit tex. in. l. pinde. in pn. ⁊. §. j. j. de stip. ser. vbi seruus plurium si ab aliquibus vl aliquo iussus stipulet illi vel illis acquirit stipulationem: qz illorum noie quorum voluntas precedit stipulatus videtur de hac materia late vide per Bart. in. l. j. §. nunciatio. j. de no. oper. nuncia. in versi. quero quid si procurator nunciat. non tamen dicit ⁊ cē. per eūdem Bar. in. d. l. post mortem. §. j. ⁊ in. l. titium ⁊ meuium. §. altero. j. de admini. tuto. in quibus duobus locis tractat de administratore necessario in quo tñ concludit q̄ vbi precedit mandatuz videtur actum gessisse ꝑ mandante in dubio ꝑ. l. qui negociationem. eo. ti. ⁊ hoc dicit Bar. in. d. l. qui negociationem. ⁊ in. d. §. altero. allegat hanc. l. ſm lec. By. ⁊ in hac. l. Jmo. tenet q̄ facieno actum ꝑcedente mandato presumatur in dubio facere vt ꝓcurator: ⁊ ideo emēs precedente mandato ad emendum q̄ presumatur emere nomine dñi: ⁊ hoc tenet etiam Bart. in. l. qui in aliena. §. si is qui putat. j. de acqui. here. per illuz tex. vbi disponitur q̄ si putans se filiumfami. iussu eius quem reputat patrez adiens hereditatem iubenti hereditatez non querit: qui is nō potest sibi qz non presumitur velle propter iussum precedentez: lz si iussus nō ꝑcedat sibi querat hereditatē non obstante q̄ dubitet an sit filiusfa. vel sui iuris si in veritate est sui iuris vt in tertio rñ. ꝑdi. §. qui hoc modo reducitur ad cōcordiam cum pmo rñ. ꝑdi. §. vt ibi per glo. j. in tertia lec. ⁊ ibi ꝑ Bar. ⁊ doc. in pmo. n. rñ. precessit iussus in vl. minime. In scō iussus erat reuocatus per mortem iubentis: ⁊ hoc sciebat filius. ¶ Subdit tñ no. ipse Bar. in. d. §. si is qui putat. q̄ illud q̄ recipiens mandatuz censeatur facere noie mādantis ꝑcedit quantū ad mandatū qz habet actionē mandati ꝯfacientē ⁊ faciens ꝯ eum: non aūt quātū ad illū cū quo ꝯhīt: nā ꝯ illum mādans nō bēbit actionez nisi ipse sciuerit q̄ ille mandato alterius ꝑcedente fecerit: qz ēt ꝯ illum tūc agi poterit: ⁊ ita etiā ipse ꝯbens habebit regressum ꝯfaciētem ⁊ ꝯbentez secum nō ꝯ dñm: ⁊ ex hac opi. Bar. in. d. §. si is qui. reduci possunt ad ꝯcordiaz dicta sua in varijs locis: de qbus. s. put etiā dicit hic do. Alexā. ⁊ in. d. l. qui in aliena. §. si is qui. ¶ Et ſm hoc in. l. nostra. tenendo hanc lec. By. dicendum esset q̄ patre agēte ꝯtra maritum ad restōnem dotis ipsa filia comparuerit ⁊ dixerit dotez ad se spectare quia de suo mandato fuit stipulatus pater: ⁊ sic ipsa opposuerit exceptionem per quam sūmouetur pater qō potest: vt. l. titia. s. eo. non autez ipse maritus: cum quo ad ipsum videatur factum noie ꝓprio patris nisi dicamus q̄ nomine filie etiam quo ad ipsum maritum cum nomine proprio non posset nisi accedente voluntate filie: vt. d. ver. ceteruz. ⁊ de materia vide Bar. in. l. si pupilli. §. j. s. de nego. gesto. vbi tenet q̄ quando procurator simpliciter ꝯbit ipse obligatur quasi respectu illius cum quo ꝯbit censeatur noie ꝓprio ꝯxisse nisi expresserit causam quare ꝯhebat vt expediret negotia dñi: ⁊ ꝯbens scibat ipsum procuratorem: quia tunc etiam respectu ꝯbentis censetur cōtraxisse ꝓcuratorio noie ⁊ nō tenetur ipse sed dñs: vt. d. §. j. ⁊ ꝑ Bar. in. d. §. j. d. l. post mortē. respectu aūt mādantis qualr intelligatur ꝯxisse ibi non apit Bar. Sed Ange. ibi ad fi. expresse dicit q̄ precedente mandato speciali gerens actum censetur gerere procuratorio nomine: adeo q̄ ipse tenetur domino: ⁊ dñs sibi alle. d. l. qui in aliena. §. si is qui putabat. j. de acqui. here. cum dicto Bar. qō dicit procedere ēt si ꝑcedat tacite mandatū: vt. l. indebitaz. s. de ꝑdi. indebi. qui tex. optime ꝑbat: iūcta gl. in v. suo noie. pificat igit ipe Ang. casuz vbi ꝑcedit mādatū spāle expressum siue tacitum casuz qñ qs ꝯbit sub noie officij vel qñ qs ꝯbit ꝓcuratorio noie dñi: vl noie dñi vel ꝑ tñ: non adiecto

nō adiecto ꝓcuratorio noie vel silibus verbis:idem.n.pre
dicta verba important:vt p Bar.in.d.l.j.§.nunciatio.ſ.de
no.ope.nun. facit.l.fideicōmissa.§.interdum.ĩ.de lega.iij.
que parificatio ꝓcedit respectu mandantis ꝛ illius cui est
mandatum nō respectu illius cū quo ꝯbitur vt ét ppēdit
ex dictis Ange.ꝛ ex dictis Bart.in.d.§.nūciatio. ꝛ in.d.l.
qui in aliena.ꝛ vide eūdē Bar.in.l.ꝓcurator q.p euictōe.
ſ.de ꝓcura.vbi declarat qñ ꝓcurator ꝓmisit ꝓcuratorio
noie:ꝛ sic sumus in cāu claro:an ꝛ qñ teneaꝫ finito officio
de administratore aūt necessario hr̄ in.d.l.post mortē.§.j.
ꝛ vide oīno Bal.ꝛ Ang.in.d.l.plautius.Et sic vbi ꝓcura
torꝝ alius administrator gerit actū simplr̄ nō expsso q̄ noie
faciat:an censeaꝫ facere noie dñi eo respectu vt dño teneaꝫ
sibi ꝛ ipse dño:ꝛ ista est mā nr̄a qr̄ censeꝫ facē noie dñi:ꝛ
iste est cāus buiꝰ.l.ꝟ hāc lec.Si aūt dubitaꝫ respectu illiꝰ
qui secū ꝯbit:ꝛ tūc ꝓprio noie est obligatus ꝛ pōt ꝙueniri:
vt p Bar.in.d.l.q in aliena.qd aūt si dixit ꝓcuratorio noie
vel noie dñi vel p dño vel expssa cā q̄ cōcernebat dñm:an
ipse obligetur.hr̄ in.d.§.nūciatio.ꝛ in.d.l.si pupilli. ꝛ i.d.
.l.post mortē.Q nādo aūt se obligauit ꝓcuratorio noie:an
ꝛ qñ teneaꝫ finito officio:hr̄ in.d.l.ꝓcurator q.p euictōe.
ꝛ vide ad mām oīno dicta in.d.l.j.§.nūciatio.vbi hr̄ qñ qs
vēdit rē tertij an videaꝫ vēdere vt ꝓcurator:ꝛ p Bar.in.l.si
17 fundū p fideicō.in pn̄.de le.j.¶ †Sꝫ redeūdo ad lec.By.
Bar.ꝯ ipsaꝫ op.naꝫ nō vr̄ q ꝓcedat siue ponamus hanc
filiā in ptāte siue emancipatā cū stipulādo filie in ptāte sibi
ipsi querat:vt.l.dño seruo.ꝛ.l.eū q ita.§.q sibi.ĩ.de ver.ob.
emācipato vero nō pt stipulari ꝛ ipsi q̄rere:vt.l.si genero.
.C.de in.do.vbi dr̄ q ꝓ pr̄ dādo dotē nō pōt stipulari eā red
di filio exneo ꝓstituto.i.filio emācipato:facit.§.exncum.l.
vnice.C.de rei vxo.actio.Et rñ.Bar.q imo ista lec.ꝓcedē
pōt:ꝛ in filia in ptāte ꝛ in emācipata:dos.n.pōt q̄ri filie in
ptāte ét hoc iure:vt.l.pompo.philadelphus.ſ.fa.her.ꝛ di
ctū fuit.ſ.circa.iij.lec.ꝛ p Bar.in.d.l.pōpo. ꝛ p gl.in.l.ij.
.C.de inoffi.dona.emācipata vero ex stipsone pr̄na q̄ritur
actio vtilis:vt in.l.gaius.ĩ.e.in alijs aūt casibus q̄ in dote
an p pr̄em stipulāte filio queraꝫ Bart.dicit ibi dicā.ſ.in.l.
gaius.ſꝫ de hoc plene p ipsuꝫ Bar.in.l.qō dr̄.ĩ.de ver.ob.
vbi Bar.taꝫ in filio in ptāte q̄ in emācipato plene exaiat
an ꝛ qñ pr̄ possit ipsi stipulari.Et subdit q ét si filie emā
cipate nil q̄rereꝫ:puta qr̄ nō q̄rereꝫ sibi vtilis sine cessione
rñ qr̄ pr̄ teneꝫ cedere sibi actionē:ió nō possꝫ agere inuita
filia ét añ cessionē:vt.l.apud celsuꝫ.§.mādaui.ĩ.de do.exce.
in glo.magna.ibi dū dicit vel dic ꝛc̄.ibi.n.optime ꝓbatur
q factū dñi cui ꝓcurator fuit stipulatus nocet ꝓcuratori
agere volenti:ꝛ ibi vide Bar.si nocet ergo ipse ꝓcurator
añ cessionē nō pōt agere ipso dño inuito.Et sic no.ex vbis
Bar.hic q in termis.l.gaius.actio acquirit sine cessione
qō vult Bar.in.l.stipulatio ista.§.si stipuler.ĩ.de ver.obli.
dū ponit casus fallentie in qbus ex stipsone alterius alteri
actio queriꝫ sine cessione in ver.octauus casus. vbi vult q
hoc opeꝫ duplex fauor dotis ꝛ affectionis psonaꝝ:ſꝫ in.d.
.l.gaius.vult q solus fauor dotis hoc opeꝫ p tex.ibi in fi.
18 in ver.maxime ꝛc̄.ꝛ hoc magis cōiter teneꝫ. C ¶ †Itē op.
Bar.de.l.dos a pr̄e.C.so.ma.vbi dos a pr̄e ꝓfecta dispo
nit q debeat redire ad pr̄em si filia moritur decedat cum
liberis vel sine liberis:hic aūt pōderatur q decesserit sine
liberis quasi si cū liberis dos sit ipsoꝝ filioꝝ rñ.q ista.l.in
telligi debet in dote aduētitia quasi in ipsa filia hēat hrdē
ét de iure isto:de quo diceꝫ plenius post Bar.ĩ.in.iij.q.Se
cūdo mō intelligēdo hāc.l.in dote ꝓfectitia rñ.q dū dicit
sine liberis ad ipsaꝫ subaudiri ꝺz:maxime quasi idē sit si cū
liberis decesserit vt pr̄ possit agere ex stipsone cuꝫ dos ad
ipm redeat.Tertio mō rñdet q illa.l.loquit vbi filia nō
fuit stipulata sibi p se vel p ꝓcuratorē.Secus si fuit stipu
lata sibi p se vel p ꝓcuratorez vt in casu istius.l.fuit ſꝫ lec.
By.qr̄ tūc dos nō redit ad pr̄ez:ſꝫ remanet penes liberos
hrdes mr̄is vl̄ si ipsi nō supsunt ipse pr̄ hꝫ tāq̄ heres filie:
de quo latius videbimus.ĩ.post Bar.in.iij.q.vbi exaiat il
lud qō tangit in hac rñ.Quarto mō rñ.q illa.l.dos legt
vbi filia decedit in matrimonio vel añ matrimoniū:qr̄ tūc
dos a patre ꝓfecta vel p matrimonio ꝯbendo vel p ꝯcto
ad patrē redire ꝺz:secus si filia decedat post matrimoniuꝫ
solutū:qr̄ tūc si decedit cū liberis dos est ipsoꝝ liberorum
tamq̄ heredū suoꝝ alꝫ est ipsius pr̄is velut hrdis mr̄is:ꝛ
hoc examinabimus post Bar.ĩ.in.v.q.vbi hoc Bar.tāgit
dū declarat ꝛ limitat opinionē Bar.ꝛ oia que dicunt in
ꝓdictis rñsionibus sunt verba By.ſm Bar.dubia satis ꝛ
reqrūt aliqualē declarationē:vt.pꝫ ex his que dr̄ i.ſ.alle
gatis qōnibus:ꝛ ex dictis in dictis qōnibus apparet que
istaꝝ rñsionū sit verior.Et apparet rñsio ad illō qō in ꝯriū
alle.Bar.hic de.l.j.ꝛ.ij.ĩ.de ca.pecu.ꝓpter qō vt ipse dicit
aliqui recedūt a lec.By.naꝫ si dos est aduētitia in ipsa hꝫ
hrdem ét de isto iure cum alia sit rō in dote q̄ in peculio
castrensi:vt p Bar.in.d.iij.q.Itē si dos est ꝓfectitia ꝛ fuit
donata sr̄ filia hꝫ hrdem in ipsa vt p ipm bar.in.d.iij.q.
lꝫ in castrēsi peculio filius nō hēat hrdez nec huic lec.By.
obstat si qs diceret q pr̄ nō fuit stipulatus simplr̄ imo sibi
vt dicit Bar.in.iij.lec.qr̄ cōiter teneꝫ q in tex.nō sit dictio
sibi vel si esset tenēdo hanc lec.illa dictio posset referri ad
filiā stantibus adductis p By.q pr̄i p voluntatē filie cen
seaꝫ factū mandatū.Nō ob.ét huic lec. By.ea que addu
cunt ꝯ ipsaꝫ p Bal.Ra.ꝛ Ro.hic qbus rñdet h̄ do.Alex.
ꝛ qr̄ sunt parue efficacie ꝛ ipse clare rñdet nō curo alr̄ re
ferre:loquit.n. By.vbi filia voluit vt pr̄ ipsi filie stipularet
ꝛ pr̄ acceptauit ita stipulari:nō autē filia voluit simplr̄ q
stipularet:quo casu ꝓcederent allegata in ꝯriū q videret
voluisse vt cōi noie stipularet:ꝛ idē ꝛ multomagis si mā
dasset vel voluisset vt cōi noie stipularet:vt.l.stipso ista.§.
19 fi.ĩ.de no.ope.nun.† Ex qua lec.By.no.ꝛ tene mēti aliud
vltra Bar.q vbi pr̄ recipit mādatuꝫ a filia de stipulando
sibi dotē vr̄ ipsam dotē sibi donare velle:vñ inuita filie est
ipsius filie post mortē est suoꝝ filioꝝ ꝛ heredū:ꝛ sic no.ca
sum in quo psumit donatio:ꝛ adde dictis.ſ.in.l.que dotis
maxime in illa.q.qñ aliqs ꝯbit noie alterius an illi cēseaꝫ
velle donare.Sꝫ ꝯ hāc lec.facit qr̄ vr̄ posse sūmi alia ꝓie
ctura q̄ donatiōis:ꝛ sic vr̄ cessare ꝓiectura donatōis p.l.si
cū auctꝝ.ĩ.de so.cum si.ꝛ fuit dictū.ſ.in.d.l.q dotis.vr̄.n.pos
se sūmi ꝓiectura q pr̄ voluerit ipsi filie appropriare actio
nē de dote inuita sua:nō aūt ipsam dotē donare vt sic post
mortē trāseat ad suos hrdes nisi dicamus q sit ſpāle fauo
re dotis.Cōtra hanc lec.By.ét facit qr̄ officiū suū nemini
dānosuꝫ esse ꝺz:vt.l.ſꝫ si qs ex signatoribus.ĩ.quēadmo.te.
apian.ſꝫ ſm ꝓdictā lec.pr̄i officiū sue ꝓcurationis si appro
priat ipsi filie actionē ꝓiudicat pr̄i:circa dictā actionē que
erat sibi cōis ergo ꝛc̄.Sꝫ pōt rñderi q imputādū est ipsi
pr̄i quare acceptat mādatū filie mādātis q sibi filie stipu
letur que vr̄ denegare q ad vtilitatē suam sibi pr̄ nō hēat
stipulari.ar.l.maritus.C.de ꝓcu.ꝛ.C.nōne.de ꝓsump.cū si.
si qō ergo dānuꝫ sentit sua culpa sentit:ꝛ sic sibi imputet vt
regula dānū qō qs.de rc.iu.li.vj. Contra hāc lec.By.etiā
facit qr̄ est diuinare q hꝫ volūtas filie ꝓcesserit:ꝛ sic indu
xerit mādatū.ꝛ in.d.ver.cetex fuit subsecuta. Sꝫ rñ.q ét
est diuinare intelligere q hꝫ voluntas fuerit subsecuta:cuꝫ
tex.simplr̄ loquaꝫ:vñ nō incōuenit ipm intelligere ꝓut in
telligit By.vt iura iuribus cōcordent.arg.C.cū expediat.
de elec.li.vj.ꝛ hoc mō ét tollit si qs diceret q est diuinare
q filia voluit vt sibi filie pr̄ stipularetur cuꝫ hoc nō apiaꝫ
in lr̄a:eo casu aūt quo simplr̄ mandasset intelligeretur ſꝫ
nām actus sup quo interponitur mandatuꝫ.ar.l.ſ.stipula
tus.ſ.de vſu.cum si.alle.ſ.in tertia lec.ꝛ sic q vtriq stipu
20 laretur.¶ †Contra hanc lec.By.etiam facit tex.qui pri
us ponit verbum stipulatus est quam verbum voluntate:
ꝛ sic videtur probare q negocium precesserit voluntatez
non ecōtra vt dicit By.arguendo ab ordine littere qō est
validum:arg.vt.l.quotiens.ſ.de vſufruc.habetur in.c.se
des.de rescript.super glo.ij. Sed rñ.q.Ĩ.o.in principio
refert factum comprehendens substantiaꝫ facti:non autez
ordinem subsecutorum in facto. Cogita tū qr̄ negari non
potest quin hec lec.non habeat aliqualem dubitationem
propter.ſ.adducta.ꝛ quia si.Ĩ.o.intendisset q pater fuis
set stipulatus mandato filie nō fuisset locutus p verbum

voluntate ponens illud verbum iuxta illud stipulatus est
ꝛ ex quo videtur deprehendi ꝙ voluntas nō fuerit affq̄
pater vellet stipulari: ꝛ satis remanebat rea dubia si fuis-
set vsus verbo mādato. Ex quo pater postea simplr fuit sti
pulatus p.s̄.adducta ꝛ ꝯ dictā lec.ēt facit qꝛ ipo iure actio
nō vr̄ competere pri inuita filie. Ex quo actio est effecta p
pria ipsius mulieris: ꝛ sic nō vr̄ cadere illud de exceptione
nisi rn̄deat put est dictū.s̄.in.ij.ꝛ qnta lec.vel nisi rn̄deat ꝙ
vtilis est filie: sed directa est penes patrē que ab eius assi-
bus nō pōt euelli: vt.l.qs ergo casus.s̄.de pecu.ꝛ.l.iij.s̄.p
so. ¶ Septima lectura dat ad hāc.l.ꝙ loquat in filia emā
cipata ꝛ in tali filia emācipata intelligat ista.l. put dicit
By. tunc.n. cessat illud ꝙ filia nō pōt hre heredē. Ex quo
emācipata hre pt que lec.ꝛ si sit vera in se: tn nimis restrin
git hanc.l.ꝛ est diuinatiua. Jtē ꝯ ipam facit qꝛ tūc nō vr̄
bene cōgruere illa verba de quibus in fine lr̄e exceptione
submonēdus erit: qꝛ imo ipo iure pater repellit cū nullaꝫ
hēat actionē nisi fuerit sibi spāl̄r a p̄ncipio stipulatus: vt in
.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio. Jtē frustra fieret hic
vis in volūtate filie ꝛ ꝙ ex interuallo fuerit stipulatus: nā
exīneus stipulādo in dotis simplr ēt nō accedente
voluntate mulieris censet stipulatus ipsi mulieri: ꝫ Bar.
ꝛ cōiter doc.in.d.l.gaius.ꝛ vidimus.s̄.circa tertiā lectu.
¶ Octaua lec.dat ad hāc.l.vt intelligat simplr put lr̄a so
nat: ꝛ sic ꝙ fuerit pater ex interuallo stipulatus volūtate
filie: put dicit gl.in fi.l ꝫ postea nō videat approbare hāc
lec.qꝛ tūc ꝫ gl.nō vr̄ posse assignari rō quare pr̄ ēt in vita
filie nō possit agere p.d.v.cetex. Sz tenētes hanc lec.rn̄.
ad.d.ver.ceterū.ꝙ limitat p.l.nr̄az.vt pr̄ appropriet sibi
actionē stipulādo ex interuallo volūtate filie post mortez
ipsi⁹ filie qꝛ in vita nō potuit sibi p̄iudicare.ar.l.ij.s̄.ō pac.
do. Sz h reprobat Bar. Ex quo post mortē filie absq̄ sti-
pulatiōe adhibita volūtate ipsius filie ipe pr̄ pōt agere cū
actio sit p̄solidata in ipm: vt.l.ij.ver.cetex.s̄.eo.ꝛ sic stipl̄o
nihil oparet: tenēdo igit predi.lec.ꝙ imo vigore predicte
stipl̄onis appropriauerit sibi actionē dicēdū est ꝙ ēt in vi
ta ipsius filie agere possit p.d.ver.cetex. nisi filia ꝯdicat ꝛ
bēat iustā cāz ꝯdicendi: qꝛ tūc repelleret exceptiōe p hāc.l.
ꝛ sic.l. dotē.ꝛ.l.si cū dotē.§.eo aūt tpe.s̄.eo.ꝛ alia iura vo
lētia ꝙ pr̄ nō admittat si filia ꝯdicat ꝛ bēat iustā cām ꝯdi
cēdi ꝓcedent ēt vbi pr̄ dotē sibi dari stipulatus fuit de vo-
luntate filie: sicut.n.pr̄ q fuit stipulat⁹ sibi dotē ꝛ rehabuit
dotē si filia vult renubere ꝛ ipe ꝯdicit cogit ipsam dotare
p.l.qui liberos.s̄.de ri.nupti. ita ēt si est vilis ꝑsona nō ob
stāte ꝙ sibi stipulatus fuerit de volūtate filie impedit re-
petere ne bēat ipsaz dotē ꝓsumare: ꝛ sic ipa filia remaneat
indotata. Nō obstat si diceret �means hoc nihil opabit stipl̄o
ipsi pri: ꝛ sic ꝙ sibi fit appropriata actio p stipl̄onē: qꝛ filia
bēbit idez ac si nō esset interposita stipl̄o. s. ꝯdictionē stāte
iusta cā ꝯdicēdi cōio.n. actiōis q̄ est inter pr̄z ꝛ filiā nō tē
dit ad aliud nisi vt pr̄ impediat agere sine filia: vbi ipsa hz
iustā cāz ꝯdicendi: ꝛ sic ipse pr̄ est vilis ꝑsona: nā ſm Bar.
imo opabit qꝛ ipsa filia pdet ius ꝓsolidatiōis: vbi cōsensit
pri stipulāti: vt.l.in his.§.filiafa.J.eo. vbi ꝑbat ꝙ qñ aio do
nādi vel delegādi filia cōsentit pri solui dotē impedit ius
cōsolidatiōis: ſz qñ ꝓsentit ipsi pri stipulanti hoc videt esse
ergo ꝛc̄.de h tn̄ lati⁹ dicemus post Bar.J.in.ij.q. Jtē opa
bit i alio p̄dicta stipl̄o qꝛ nō opus erit: vbi filia est ignoras
cauere de rato: put si nō eēt interposita stipl̄o: vt.l.ij.ad fi.
.s̄.eo. ſz admittet sine aliqua cautiōe nisi filia iusta cā ꝯdi-
cat: ꝛ h maxime ꝓcedit hodie quo iure est fortificatū ius
filie pr̄e stipulante: qꝛ cogit pater eandē dotē dare p scō
matrimonio nisi legitima cā nō vandi emergat: vt in auc̄.
q̄uis.C.de rei vxo.actio. ꝛ p Bar.J.in.d.ij.q.circa tertiuz
tps. Et ex his vr̄ dicendū ꝙ si a p̄ncipio pr̄ stipulando ap-
propriat sibi actionē: iuxta.d.l.quotiēs.in p̄n. nihilominus
si est vilis persona filia ipm agente exceptione potest sub-
mouere: sicut potest submouere vbi eius voluntate ex in-
teruallo fuit stipulatus: isti.n. casus videntur equipararī:
vt.d.l.quotiens. imo iudex ex officio suo posz hoc facere:
arg.d.§.eo aūt tpe.ꝛ qō ibi per Bart.ꝛ hec lec. ſm Bal.

fuit Ja.de are.ꝛ Cy. Ex qua ipse no.ꝙ ꝯ ꝓuidētiaz pr̄is
ꝓuidet seu obuiat ꝓuidentia iuris: vbi ipse est dilapida-
tor: ꝛ dicit hanc lec.no.ꝛ veram: ꝛ sic limitare not.d.ver.
cetex. tn̄ nō transire sine diuinatione inquantuz ꝑsupponit
ꝙ hic pater esset dilapidator: ꝛ sic ꝙ filia haberet iustam
cām ꝯdicendi: hanc ēt ꝓ no.approbat h Ange. nisi ꝙ ipse
ēt dicit ipsam ꝓcedere cum diuinatione Jmo. ēt hic plurī
mum cōmendat hanc lec. dicens ꝙ limitatio que colligit
ex ista lec. ad ver.cetex. nō est alibi: ꝛ dicit nō esse absoluī
ꝙ iste tex. intelligat vbi filia ꝯdixit ꝛ habuit iustam cām
ꝯdicendi rōne ꝯrietatis euitāde: ꝛ sic rn̄det ad illud de di
uinatione. Et expresse reprobat opinionē tenentiū ꝙ filia
cōsentiens pr̄i stipulanti nō p̄iudicet sibi inuita: nam dicit
hanc opi. ꝓfundi per.d.ver.cetex. Nec ob.l.ij.ꝛ.l.de die.
.s̄.de pac.do. cum si.qꝛ illa iura in alijs casibus loquuntur
nō vbi filia ꝓsentit pri stipulanti: quo casu iura tollerau-
runt vt filia possit sibi p̄iudicare in actione de dote q̄si mo
dicum p̄iudiciū vertat. Ex quo pater tenet sibi dotē cōser
uare: vt.l.si socius ꝓ filia.s̄.p so. facit.d. auc̄.q̄uis.ꝛ qō ꝓ
Bar.in.ij.q.in tertio tpe. Pau.de ca. hic ēt ipse ꝓ no.ap-
probat hanc lec. nisi ꝙ ꝯ ipsaz pungit de diuinatiōe: ꝛ ita
cōiter doc. transeūt: lz Benedi.de plūbi. vltra illud de divi
natione ꝯ hāc lec. adduceret ꝙ nō sit vera in se: quatenus
ꝑsupponit ꝙ filia possit ꝯdicere patri: qꝛ est imputandum
filie quare ipsi patri si erat dilapidator ꝛ maloꝛ moꝛ cō-
sensit: ar.l.si creditores.J.de pūle.credi. ꝛ.l.si is a quo.§.fi.
.J. vt in pos.leg. Sz saluādo hanc lec. pōt rn̄. vt intelligatur
qñ pater ex post facto effectus est maloꝛ moꝛū vel si intel
ligatur a p̄ncipio dicamus ꝙ ipsi filie nō p̄iudicet que pōt
ꝓsentiendo patri sibi p̄iudicare in actione: adeo ꝙ dos re-
maneat salua vt sic ex ipsa possit redotari: alꝫ aūt sibi p̄iu-
dicare nō pōt: vt est de mēte doc.ar.d.l.ij.cū si.de pac.do.
ratio.n. quare filia possit consentiēdo patri sibi p̄iudicare
assignatur qꝛ ipsa hz oīno redotari quasi si hoc nō essz nō
posset sibi p̄iudicare: facit qō hr̄ ꝓ Bar.in.l.si constante.in
vj.q.p̄me ptis.s̄.eo.dum tractat an mulier dās dotē: vtruz
a p̄ncipio inopi sibi p̄iudicet vt dotē repetere nō possit cō
stante matrimonio: ꝛ determinat ꝙ nō: ꝛ ꝙ imo repetere
dotē possit: vt ibi per ipsuz. Et aduerte ꝙ de ista lec. multi
doc. faciunt duas. Una vt ista.l. velit ꝙ stipulatio facta p
patrē volūtate filie nō p̄iudicet filie inuita: sed post mortē
ꝛ hāc reprobat Bar. Aliaz vt ista.l. velit vt non obstante
stipulatione facta per patrem voluntate filie repellat pa-
ter exceptione si filia hz iustam cām ꝯdicendi: ꝛ hanc ap-
probat Bar. que erit nona lec. si dicamus ꝙ precedens sit
octaua: in hoc tn̄ nō est vis. Nona siue decima lec. dat ad
hāc.l. per aliquos ſm Jmo. hic vt ista.l. loquatur in dote
aduentitia data filiefa. per exīneum quam pater stipulādo
de voluntate filie vr̄ stipulari ipsi filie: ꝛ sic ipse agens inui
ta filie repellit exceptiōe: post mortē vero filie pōt agere
ad dictā dotē vel vt heres filie tenēdo ꝙ filia ēt isto iure
in dote aduētitia hret hrdē vel tamq̄ ad ip̄m spectās iure
peculij sicut in.d.l.j.ꝛ.ij.J.de ca.pe.ꝛ sic nō ob.ver.ceterū.
qꝛ loquit in dote ꝓfectitia quā pater stipulando de volū-
tate filie appropriat sibi actionez: ꝛ lz Jmo. non dicat hec
lectura elici pōt ex dictis Bar. dum op.ꝯ.vj.lec. By. de.l.
dos a patre. C. sol.ma. ꝛ rn̄. p̄mo modo: hec tn̄ lec. ſm By.
est diuinatiua ꝛ nimis restringit hāc.l. ¶ Decima siue vn
decima lec. dat ad hanc p do. Bene. de plūbi. quem refert
Jmo. hic ꝙ verbū filie de quo hic in tex. referatur ad ver
bum dari: ꝛ sic sit virgula inter verbum filie ꝛ verbum vo
luntate: ꝛ tex. velit hoc ꝙ pater fuerit stipulatus filie dari
voluntate facto diuortio. i. de cōmuni concordia diuertē-
tibus coniugibus. Et hoc modo intelligendo hanc.l. non
obstat. d. ver. cetex. qꝛ loquit vbi pater de voluntate filie
sibi est stipulatus qō hic non fuit. Que lectura ſm Jmo.
est violatiua ꝛ transplantatiua littere: ꝛ nō videt ꝓtinere
multum dubitationis ꝯ.l.qō labeo. ad carbonia. nam qō
dubium erat ꝙ si pater erat stipulatus filie ipse repellere
tur ab agendo: imo ipso iure non admittebat si stipulatio
erat facta ipsi filie: ꝛ per ꝓñs non erat necessaria exceptio

put tex-

ꝑut tex.hic dicit ¶ Undecima siue duodecima lec. datur ad hanc.l.p solléné doc.dñm Ange.de periglis doc. perusinū. Qđ ista lex hoc velit ꝙ si pī ex interuallo volūtate filie stipulaī dotez dari ipsonalr facto diuortio ꝙ censeaī stipulatus ipsi filie:ꝛ ꝑ ꝑñs ipse nō admittaī agens in vita filie. Et nō ob.d.v.ceterū.qz dz intelligi vbi pī volūtate filie sibi fuit stipulatus:ꝛ ꝑ hac sua lec.póderat.§.accedit. .l.vnice.C.de rei vxo.actio.inquātū in eo ꝑbaī ꝙ actio de dote nō approbaī danti doté nisi in suaz psonā ꝺcipiat stipulationez: ꝛ sic psonalr stipuleī q.§.lz in casu suo loquaī in exneo tñ in hoc qđ dicit de appropriatóe actiōis loquit gñalr.ꝛ rñ.si qs ꝯ hanc lec.opponeret de .d.l.eū q ita.§.q sibi.de ver. obli.p.d.l.pomponius philadelphus. fa. ber. rñ.ét ad.§.grisoganus.ꝙ psona filie nō intelligiī psona extrinseca in dote maxi.ꝓcurrente eius voluntate. Et differt hec lec.a lectura By.qz ista ꝓsupponit ꝙ in actu stipulandi interuenerit volūtas filie nō añ:ꝛ sic ꝙ nō induxerit mādatū ꝑut ꝓsupponit lec.By. Item differt a tertia lec. glo. qz illa ꝓsupponit ꝙ vtriqz pī censeaī stipulatus hec ꝓsupponit ꝙ soli filie censeaī facta stipło ꝯ quā de directo facit .d.iij.lec.ꝛ qđ ibi adductū fuit maxi.dum fuit facta dōia inter pīem dantē doté ꝛ exneū simplr stipulantē:nam in exneo loqī.§.accedit.in omni qđ ibi dī ꝛ determinaī ꝯ hanc lec.ét facit illud qđ in fi.dī de exceptóe: qz si stipło cēsebaī facta filie pī nulla actio cōpetebat ꝯ ipsaz ét facit.l.stipło ista.§.si qs ita stipulatus.ſ.de ver.oblig.vbi impsonalitas ex pte stipulantis nō vitiaī:qz sub intelligiī psona.sua nec reperiī hoc limitatū in dote nisi in exneo:lz adhuc i exneo sit dubiuz: vt dictuz fuit cir.iij.lec.ꝛ ꝯ istam lec.faciunt oia iura adducta ꝯ lec.By.que adhuc ꝯ istam fortius vrgent cū By.ꝓsupponat ex voluntate inductū mandatū:ꝛ maxi. ꝯ istaz lec.faciunt iura que alle.Bar. ꝯ ꝑm no. extractū ex lec.By.ꝛ est in effectu hec lec.ꝯ mentē iuriuz ꝛ oium doc. ꝛ ideo nō est tenenda maxi.qz frustra fieret vis in tex.ꝙ ex interuallo volūtate filie esset stipulatus:nam idem si incōtinenti ꝑm hanc lec.qz ét tūc censereī stipulatus filie attentis rōnib⁹ adductis p ꝓfactū doc. ¶ Duodecimā siue.xiij. lec.reperio hic datā p dñm Bal. de bartolinis ꝙceptorem meum ꝙ illud verbū filie volūtate referaī ad verbuz dari tñ importet aliquā ꝺdictionē,put voluit hic glo.in.v.lec.ꝛ Bar.sed importet tps:ꝛ sic exponaī dotē dari volūtate filie.i.cuz filia voluerit:vel importet qualitatē.i.eo mō quo filia voluerit:ꝛ sic cū dicta verba nō importent ꝺdictionez diuortio facto nata est actio ipsi pī : ſz obstat exceptio ipsi pī donec ipsa filia declaret volūtatē suam:ꝛ ꝙ illa verba volūtate filie dari nō importent ꝺdictionē póderat ꝙ illa verba sūt posita iuxta verbū executiuū quo casu nō importatur ꝺdictio ꝙ pz qz si decedat ille in cuius voluntaté est collata executio subsistit ipsa dispō:vt p Bar.in.d.l.centesimis.§.fi.ꝛ in.l.ita stipulatus.in.xj.oppo.ꝑme ptis.ſ.eo.ꝛ dictū fuit supra circa.d.v.lec.ꝛ hic p Bal. Sed hec lec.nō discrepat a qnta lec.glo.declarata : vt hic p Bal.dum rñdendo ad.l.centesimis.§.fi.dicit ꝙ hic nuduz exercitiū fuit collatū in volūtate filie nō ſuba restōnis dotis qđ nō ē aliō in effectu dicere nisi ꝙ solū tps fuit adiectū in volūtate filie ꝑ illa verba volūtate filie dari tñ nō allegāt aliqd isti doc. qđ ꝺcludat ꝙ illa verba volūtate filie importent soluz tps eo qz sunt adiecta executioni: naz ét ꝙ executioni adijceret volūtas p verbuz si importaret ꝺdictio verbi gīa ꝑmittis centū que dabis si voluerit:ꝛ hoc casu nō loqī Bar. in.d. .l.centesimis.ꝛ in.d.l.ita stipulatus.tunc.n.nō est verū dicere ꝙ nudū exercitiū sit collatū in volūtatē alterius : imo dispō tota verū est ergo ꝙ vbi volūtas alterius est adiecta executioni alr ꝙ ꝑ ꝺdictionē si dispō nō est ꝺdictiō aliſ:sed hz tps:sed ista verba volūtate filie important ꝺdictionem ergo ꝛc.ꝛ.l.ex his verbis.C.qñ dies le.ce.ꝛ.l.fi.ſ.qui sine manu.ad li.pue. ꝛ alia iura que allegaī in hac mā non loquunt vbi volūtas executiōi est adiecta ꝺdictionē si. Preterea ista lec.ét hoc modo declarata transplantat litteraz. Que ét vī velle ꝙ pī indistin.submoueaī exceptōe:sed ꝑm hanc lec.ipse submouereī ad tps donec filia nō declararet volūtatē suam. Preterea tps stipłonis vī esse tps diuortij ꝛ sic tps ꝛ ꝺdictio vī importari p illa verba diuortio facto nō p illa filie voluntate. ¶ Decimatertia siue decimaqrta lec.ad hanc.l.dari posset vltra doc. ꝙ hic pī volūtate filie stipulatus fuerit dotē dari diuortio facto.ſ.p mortē filie decedentis sine liberis qđ daī intelligi ex rñsione. Jo.p.duz dicit. Si ꝺdictio stipłonis impleaī:ꝛ postea exponendo ꝛ ꝑ .i. qđ nō incōuenit:vt p glo.in.l.eas adiectóes.ſ.de cōdi.ꝛ demon.facta ergo stipłone sub dicta ꝺdictóe si fuerit factū diuortiū morte filie decedentis sine liberis si dicta ꝺdictio euenerit pī admittiī agens si vero filia viuit: ꝛ sic nō euenit ꝺdictio pī volés agere repelliī exceptóe ꝑut dicit tex. q eo casu quo filia viuit nō dicit si pī agat,put in superiori casu:sed si vult agere quasi tūc nō agat:ꝛ sic nō hēat actionem de iure:sed vult agere.i.quātū ad volūtatē suaz intentat actionē:ꝛ sic de facto vñ exceptóe submouendus est.ſ. facti que ꝙ sit exceptio facti ꝛ ꝙ de ea loquaī .Jo.p. inferī ex eo qđ dixi ꝙ.Jo.p.ꝓsupponit ꝙ ét de facto:ꝛ sic,put volebat nō de iure pī ageret: ꝛ hoc modo intelligendo hūc tex.nō ob.v.ceterū.qz loqī vbi simplr pī stipulatus est filie volūtate. Jtez illa verba sine liberis stant cū effectu aliqd opandi:qz in casum exītie liberoz dos remansit ipsius filie:ꝛ eius actio p.l.si cū doté.in ꝑn.ſ.e.que transit ad eius filios : vt hic p Bar.in.iij.q. ¶ Decimaqrta siue decimaqnta lec.dari posset sikr vltra doc.ad hunc tex.vt loquatur vbi filia simplr ꝓsensit pī: nō aūt vt sibi pī stipulareī dotē p quē ꝓsensum pī nō pōt sibi appropriare actionē de dote in ꝑiudiciū filie.ꝛ ideo si ipsa viua vult agere submouetur exceptóe:nec ob.v.ceterz.qz loqī vbi filia exꝑsse ꝓsensit pī volenti sibi stipulari qđ pz ex eo qđ ibi dicit deteriorē ꝺdictionē facere nō pōt nisi ꝓsentiat filia ꝛc̄. ꝛ sic tex. vī velle ꝙ tunc demuz pī p stipłonez ex interuallo sibi appropriat actionē qñ filie ꝓsentit:vt sua ꝺdictio deterior fiat:ꝛ sic expresse:vt sibi pī stipuleī:ad hoc ét facit:qz in prin.illius.l. dī ꝙ pī incōtinenti stipulando dotē in suaz psonā de dote actionē transferre pōt ceteruz subdit tex. si interposito tpe stipulari velit nō nisi ꝓsentiente filia poterit ꝛc̄.vbi repetitur in suā psonā actionē transferre ꝛc̄.quasi regraī ꝙ ipsa ꝓsentiat expresse:vt in suam psonā actionē transferre possit. Preterea ét ꝙ ille tex. hoc nō diceret qñ filia ꝓsentit pī expresse volenti sibi stipulari:sed simplr loquereī deberet hoc modo intelligi ꝛ tex.noster modo quo supra dixi cuz in dubio nō videaī qđ velle sibi ꝑiudicare in iure suo.ar.l. cū de indebito.de ꝓba.cū si. Dicamus ergo ꝙ si filia ꝓsentit pī:vt sibi stipuleī:ꝛ tunc loqī.d.l.quotiens.v. ceteruz. Si aūt pī simplr ꝓsentit nō vt sibi stipuleī:ꝛ tunc si pī stipuleī sibi vel simplr quo casu ét censeī sibi stipulatus p.d. .l.stipło.ista.§.si sic stipulatus.ſ.de ver. obli. ꝛ dicta stipło non ꝑiudicat filie in vita sua quasi filia censeaī voluisse:vt ambobus stipuleī nō sibi soli pī:ꝛ ista lec. differt a tertia lec.glo.qz illa ꝓsupponit ꝙ pī sibi nō fuerit stipulatus nec lec.glo.qz illa ꝓsupponit ꝙ pī simplr ꝓsenserit filia vel pī se declarat gl.in illa lec.an pī simplr ꝓsenserit filia vel pī volenti sibi stipulari. Jtez illa lec.ꝓsupponit ꝙ actio ex stipulatu sit cōis vtriqz qđ ista nō vult:sed est pī is quā pōt intētare mortua filia:nec ob.si dicaī ꝙ vbi simplex fuit stipło vī intelligi psona filie cū hoc dictet nā actōis sup qua interponiī stipło:nam hoc tollit ex dictis.ſ.cir.iij.lec. ad so.ꝯ rij .§.grisoganus. Preterea iura hoc dicentia nō loquuntur respectu psone sub intelligende:sed alijs respectib⁹. Preterea adhibendo volūtatē filie vī depēndi mens sua ꝙ si bi soli voluerit stipulari:qz si vtriqz volebat stipulari non erat necesse adhibere volūtatē:ꝛ ꝑ hac lec.facit qz simplr ꝓsentiens nō vī ꝓsentire aīo amittendi ius suuz:vt.l.si fundum p fideicōmissuz.in ꝑn.J.de le.j.ꝛ fuit dictū supra in.l. que dotis maxi. si illud erat ius de futuro : ꝛ sic in spe vt p Bar.in.d.l.que dotis.duz in sua distin.an ꝓsentiens rem ditioni rei sue videaī velle donare alle.l.si a substituto.J.de leg.j.ꝛ differt ista lec.ab octaua siue nona lec.Bar.qz illa ꝓsupponit ꝙ talis ꝓsensus ꝑiudicet in aliqno ipsi filie in vita ista aūt nō:ꝓsupponit.n.d.lec.ꝙ filia ꝓsenserit pī volēti sibi stipulari. Et ꝑm hanc lec.nulla diuinatóe vel subaudi

tione opus erit. nó.n. erit opus dicere q vltra ꝑdictionez diuortij fuerit alia ꝑdictio ꝑut.j. lec. vult nó erit opus dicere q ꝯ exceptioné pñ héat replicationé ꝑut.ij.lec. ꝓsupponit nó erit opuꝫ dicere q pñe simplr stipulante sub intelligat ꝓsona filie ꝑut tertia ꝓsupponit ꝯ regulam.l.stipło. ista.§.si qs ita stipulatus.ꝛ.l.si ita stipulat⁹.§.grisoganus. de ver.obli.nó erit opus transplantare lram ꝑut.iiij. ꝛ.v. lec.glo.transplantant:ꝛ ét lec.Benedic.de plúbi.ꝛ ét lec. dñi mei. Non erit opus diuinare q ꝓsensus filie ꝓcesserit que voluit q pñ sibi stipulareť ꝑut ꝑm lec.By. diuinatur nó erit ét opus dicere q ista lex loquat in dote aduentitia ꝑut diuinando dr ꝑm noua siue decimá lec.Et limitabit siue declarabit no.d.v.ceterú.ista.l.ꝑm banc lec.vt nó ꝓcedat vbi ꝓsensus filie fuit simplr adhibitus cuius ꝯriú videbat ꝓma facie pp.d.§.siue.v.quotiens. als ceterú maxi. cú filia ꝓsentiat pñi a quo dotē habuit tñ hoc nó ppea vr inducere alium donandi in dotē: vt in.l.idéq.§.si cui mandauero.ff. man.que loqť in mře:vñ multo magis in pñe cuius officiuz est dotare:vt.l.q liberos.ff.de ri. nup. ꝛ in.l.fi.C.de do. ꝓmiss.ꝛ sic tollit si qs diceret q róne remuneratóis videbat ꝓsumi donatio p.l.si vo.§.inde papinianus.ff.man. ꝛ dcm fuit in.d.l.que dotis.ꝛ ex hoc ét resultat q.l.nra est de casu satis dubio. Et aliud decidit ét ista.l.ꝑm banc lec.vt pñi sic stipulati mero iure sit quesita actio ex stipulatu adeo q poterit agere: sed sibi obstabit exceptio in vita filie. Sed post mortē filie removebit obstaculú exceptóis:nec si dicat post mortē oino ꝓsolidat actio in pñem.vñ illa stipłoq tūc opeť est qd frustratoriú:nam dico q imo nó est frustratoriuz:qr actio ex stipulatu ꝓcedens ex stipłone pñis pót esse sibi magis ꝓficua:puta si forte est stipulatus sibi incótinéti dotem reddi vbi de iure exñs in pecunia debet reddi annua bina trina die olim post annuz bodie:vt in.§.exactio.l. vnice.C.de rei vxo.actio.Et differt etiá ista lec.ab alia que ponit hic p doc. octano loco facientes duas lec. vt dixi de eo qó dicit Bar.in v. octauo pót legi ꝛc.naz tenentes illaz lec.dicebant q ét q filia expsse ꝓsentiret pñi volenti sibi stipulari tñ iste ꝓsensus nó ꝑiudicat sibi in vita:sed post mortem.volebant.n.isti q filia nó posset facere deteriorē códitionē suam ꝓsentiendo expsse pñi volenti sibi stipulari qó est ꝯ.d.l.quotiens.in.d.v.ceterú.Sed ista lec.quá ego posui vult q in dubio filia simplr ꝓsentiens nó censeat cósensisse cú ꝑiudicio iuris sui:vt sic ipsa viuens sit ꝑuata actióe vel cóione actionis de dote:expsse aút pót sibi ꝑindicare.ſ. vbi ꝓsentit pñi sibi ipsi stipulanti. ¶ Glo.fi. tacite opp.de .l.dos a pñe.C.so.ma.vbi dr indistin.q dos a pñe,pfecta so. ma.ad pñem redire debeat:ꝛ sic extent vel nó extent liberi sed in hac.l.vñ ꝓbari q hoc ꝓcedat si liberi non extent ergo ꝛc̄.glo.timore huius ꝯrij dicit q ad tex. subaudiendus est maxi.quasi idē sit si cú liberis decesserit vt pñ possit agere ex stipulatu vbi ab ipso dos ꝓfecta fuit vt fuit dictuz supra in.j.glo.in.v.lec.ꝛ hoc mó intelligendo banc.l.facit,p opi.Bul.q indistin.voluit q dos ꝓfecta a pñe ad pñem redeat. Sed intelligendo hāc.l.ꝑm ꝑmū intellectū q vult q hic casus si decesserit sine liberis fuerit cóprehensus in stipłone hec.l.nó facit ꝓ opi.Bul.qr.J.ꝓ. ponderat q filia decesserit sine liberis ex quo p stipłoné:ita ptes voluerunt vñ nó subaudiť maxi.vt cóprehendat: casum ét qñ decessit cú liberis:ꝛ sic faciat pro Bul.Bicas tñ tu q lz non faciat ꝓ ipso Bul.nec tñ ꝯ ipm facit:qr si illa verba fuerunt adiecta i stipłone nó decidit hic an dos simplr data redeat ad pñem vel nó exñtibus liberis cú hic ideo libereť exñtia liberoz:qr ita fuit quentú: ꝓ Bul.tñ ꝑm gl.facit.d.l.dos a patre.Sed ꝓ Bar. q fuit in ꝯria opi. faciút aliq̄ura de quibus hic in glo.de qua.q.hic tacta latius p glo. in.d.l.dos. ꝛ latissime p Bar.hic in.v.q. Aduerte tñ qr illud qó dicit glo.in ꝑn.q subaudiť hic maxi.,pcedit tenendo tertiaz lec. glo.vel aliquā aliā ꝓsupponentē q actio sit cóis inter pñez ꝛ filiā nó obstante stipłone pñis ꝛ tenendo opi.Bul. Sed tenendo lec.By.vel aliquā aliam ꝓsupponentē q actio sit ipsius filie ex stipłone pñis tunc non est opus subaudire dictionē maxi.ét tenendo lec.Bul. qr illa ꝓcedit vbi dos nó fuit ſipulata ꝓ filia vel p se vel aliú noie filie:vt fuit tactuz in.vj.lec.in soluendo ꝯriú.l.dos a pñe.ꝛ ita vult Jmo. hic ꝛ dicet latius.j.in qónibus vbi Bar.tangit expeditis glo. 21
eť glo.Bar.hic mouet sex.q. ¶ Primo.n. querit Bar. qd si i instro ꝓtinet q vir est ꝓfessus se habuisse ꝛ recepisse mille in dotē ꝓ mrimónio ꝯcto a tali pñe vxoris que pmisit sibi reddere p stipłonē ꝛc̄. An actio sit appropata ipsi pñi quasi stipło interuenerit icótinéti post numerationē iuxta .l.quotiens.ff.eo.ꝛ ꝓcludit q sic ꝓsupponēdo prius q partes nó negent pecuniaz numeratā esse vel qr nolunt vel qr nó pñt:puta qr est lapsum tm̄ tpis q nó pót amplius dici pecunia solutā nó fuisse iuxta.l.fi.cú auc̄.ibi posita.C.ó do. can.non nu.mouet Bar.ex his que hñr in.l.j.C.de fi.instru. ꝛ iu.ast.fi.li.x.vbi gl.vult declarata:vt ibi p Bar.q illud qó potuit interuenire tpe celebrati instri tunc ꝓsumať interuenisse ét q instrm loquat p verba ꝓteriti tpis: ꝛ ibi vide p ipm Bar.allegāte Jnno.in.c.qm̄ ꝯ.de ꝓba.vbi in glo.sua sup v. psonas clare ꝛ apte dicit q instrm notarij nó ꝓbat nisi ea que loco ꝛ tpe celebrati instri interuenire potuerūt Adducit ét.l.fi.C.de apo.po. lib.x. vbi dr q securitatibus qbus publice functóis solutuz esse dicunt non pót opponi aliqua exceptio nó numerate pecunie ecce q ille tex. loqť p verba ꝓteriti tpis: ꝛ tm̄ intelligiť de tpe pñti: vt.l.pe.C. de colla.fun.pa.li.xj.vbi dr ꝛ disponit q securitas de receptis talibus functionibus fieri dz eodē die quo est facta receptio. Adducit ét que hñr i .l.si ex cautōe.C.de nó nu.pe. vbi glo.vult q si notarius scribit in instro q titius aliquid accepit a sempronio intelligiť de pñti imo si scribat q creditor ꝓfessus est se habuisse ꝛ recepisse nō ꝓsumit in ꝓteritum facta solo:sed vel de pñti vel facta talis ꝓfessio spe future numeratóis adeo q pót opponi exceptio nó numerate pecunie: vt.d.l.si ex cautióe qó cadit in illo q ꝓfessus est se accepisse.vñ si ipse ꝓfiteť q accepit nó cadit q tertius dicat q nó est facta numeratio:sz bz fieri: ꝛ hoc est qó Bar. dicit q intelligit banc.q.vbi ptes nó negant numerationē factā q aūt tertius dicat q in ꝓteritū fuit facta numeratio p illa verba ꝓfessus est se habuisse ꝛ recepisse:adhuc nó cadit cuz numeratio potuerit interuenire de pñti: hoc aūt in mutuo nó cadit respectu ꝛbitoris:vt.d.l.si ex cautōe.ꝛ ibi glo.ꝛ doc.vbi tangiť qd in alijs ꝯctibus:ꝛ in.l.gñaſr.ꝛ in .l.in ꝯctibus.§.j.eo.ti.ꝛ vide oino Saly.in.d.l.si ex cautione.q sup glo.ibi alle.dictū Jnno.in.d.c.qm̄ ꝯ. Intentio igitur Bar.adducēdo ꝑdicta est q p dicta verba numeratio ꝓsumať incótinenti interuenisse vbi fuit facta stipło:nó aūt in ꝓteritū cū potuerit interuenire de pñti nó in futuz bēat fieri:ꝛ hoc respectu ꝓsumať facta ꝓmissio:qr hoc bz opponere debitor:ꝛ sic maritus:qó quaſr in dote ꝓcedat dic vt in.d.l.fi.C.de do.cau.nó nu.ꝛ in.d.l.in ꝯctibus.§.j. Addu cit ét Bar.l.si ita stipulatus.§.grisoganus.de ver.obli.vbi fuit ꝓfessus grisoganus flauij candidi ꝑuus accepisse se pecuniam mutuo:vt in ꝓin.illius.§.ꝛ tm̄ in illo.§.in sequentibus verbis ipsius semp ꝓsupponiť q numeratio tūc interueniss̄et qñ fuit facta ꝓfessio nó añ ex interuallo:nam si añ ex interuallo interueniss̄et numeratio nullū dubiuz fuisset an numeranti noie alterius quesita fuisset actio cuz nisi in casu querať:vt.l.si absentis.C.si cer.pe. Item nullū dubiuz fuisset q ex numeratóe fuisset quesita actio illi cuius noie erat facta numeratio:nec fuisset occultata siue absorta per stipłoné postea sequentē cú hoc ꝓcedat qñ stipło icótinéti añ vel post numerationē fit nó qñ ex interuallo: vt.l.si ita stipulatus fuero.§.fi.cú.l.seq.ff.de noua.ꝛ ibi p doc.nā vbi ꝓcedit numeratio ꝛ ex interuallo seqť stipło oriť actio ex numeratóe ꝛ nouať p stipłoné:ꝛ sic sunt duo ꝯctus. ſz vbi stipło ꝓcedit vel seqť incótinenti oriť actio ex stipłone nec fit aliqua novatio:cú ĝ in.d.§.grisoganus.in v. sup est ꝛc̄. refriceť in dubiū an ex numeratóe oriať actio siue numerati siue ei cuius noie est facta numeratio dicamus q dubitandi rō erat ex quo numeratio interuenerat ante vel post stipulationē incótinenti: ꝛ sic eo tpe quo grisoganus fuerat ꝓfessus se habuisse:vñ pp stipulationē videbať nó esse in ꝓsideratióe:ꝛ esse absorta ipsam numerationē:tñ. J.ꝓ.

determinat

determinat ꝺr̃iũ cũ stipl̃o esset inutilis.ſi.n. añ ex interual
lo interuenisset numeratio ex illa erat orta actio: ⁊ sic ex
numeratõe actio erat deducta in esse: vñ nõ erat dubiũ ꝙ
ꝑ stipl̃onẽ ſequentẽ inutilẽ nõ tolleret cũ nõ ꝑstet impedi
mentũ qõ de iure nõ ſortit effectũ: vt in regula non ꝑstat.
de.reg.iu.li.vj.⁊ in.l.ſi dari.ff.de ver.obli. ſed qñ imediate
stipl̃o fuit secuta numerationẽ hoc faciebat dubiũ: qr̃ vide
bat ꝙ ex illa stipl̃one imediata ptes fuissent intentiõis ꝙ
agerẽt ex stipl̃one nõ ex numeratõe: vñ ẽt ꝙ stipl̃o esset in
utilis videbat ꝙ impediret agi ex numeratione quasi iste
actus ꝛz inutilis impediret actionẽ oriri ex numeratiõe: ꝛz
iam ortam nõ tolleret. multa.n. impediunt fieri ⁊c̃. vt.c. ad
aplicaz. de regu. ⁊.l.pr̃ furioso. ſ̃. de his q sunt sui vel alie.
iu. cũ ſi. ⁊ facit. d.l. cũ enĩ. ff. de noua. ibi dũ dicit: qr̃ id agit
vt sola stipl̃o teneat ⁊c̃. ⁊ vide Bar. in. d. §. grisoganus. q
ꝛz illud qõ hic: ⁊ vide ibi doc. sup gl. in v̊. petere possit ⁊c̃.
⁊ vide Bar. in. l. certi ꝓdictio. §. ſi nũmos. in ꝓma cõbina
tione ad fi. ſ̃. ſi cer. pe. vbi ꝛz illud qõ ꝛz hic: ⁊ inter alia ad
ducit. d. §. grisoganus. ⁊ ibi ẽt plene examinat: an ⁊ qñ cũ
numeratõe interuenit stipl̃o agat ex stipl̃one vel ex nume
ratione: ⁊ inter alia dicit ꝙ vbi ex interuallo añ stipl̃onẽ ꝛz
fuit facta numeratio ortũ actio ex numeratõe tñ nouat per
stipl̃onẽ qõ dicit nõ ꝓcedere hodie p.l.ſi. C. de noua. ⁊ su
ꝑa dicta vñ vera inductio. d. §. grisoganus. alr̃ nõ attenta
inductõe do. Alexã. de imo. hic que fuit Ra. in. d. §. griſo
ganus. q in sua iductõe vñ ꝓsupponere ꝙ vbi ꝑcessit nume
ratio: ⁊ ex interuallo secuta est stipl̃o ꝙ competat duplex
actio ⁊ ꝙ actus numeratiõis nõ occultet ꝑ stipl̃onẽ ꝛz: nam
imo non cõpetit duplex actio effectualr̃: imo sola actio ex
stipl̃one que nouat actionẽ quẽ oritur ex numeratõe: ⁊ sic
illa occultat ꝑ istã: ⁊ nõ est in ꝓsideratõe: vt ꝑ Bar. in. d. §.
ſi nũmos. ⁊ vide per eũdẽ do. Alex. in. d. §. grisoganus. ſ. gl.
supius alle. vbi dr̃ esse eiusdẽ intentõis ꝙ stipl̃o nõ nouet
actionẽ ꝓcedentẽ ex numeratõe que interuenit añ ex inter
vallo cuius dictũ si ꝓcederet: tunc satis apte induceret. d.
§. grisoganus. sed vt dixi Bar. ꝛz ꝓr̃iuz in. d. §. ſi nũmos. ꝑ
ipm Bar. vñ facere qõ ipse dicit in. l. pe. ff. de ꝓto. ſti. duz ꝛz
ꝙ qñ ſcda obl̃o ꝓtinet tantũdez qõ ꝓma de isto iure nõ fit
nouatio: vt. l. scire debemus. in ꝓin. ff. de ver. obli. ⁊ dixi in
. l. iiij. §. ſi ex quentiõe. de re iudi. ⁊ ita repꝝ ꝙ multi tenent
ꝑ Bar. in. d. §. ſi nũmos. ꝛz in rei veritate aliquo adhuc nõ
viso cogitauerim nõ ꝓcedere dictũ Bar. p dicta sua in. d.
. l. pe. Adducit ẽt Bar. vltra. d. §. grisoganus. ⁊ alia supra
adducta. l. lecta. ſ̃. ſi cer. pe. vt hic vide p ipz̃ q in opione in
qua est hic vltra loca supra alle. est in. l. ꝑdia. ff. de acq. pos.
cũ quo ibi transeunt doc. ⁊ ibi vide ẽt do. Alex. clare indu
centẽ. d. §. grisoganus. ⁊ banc opi. seqr̃ Bar. in. l. triticuz.
de ver. obli. ⁊ Bal. hic q adducit talẽ rõnẽ vltra Bar. nã
vbi pr̃ fuit stipulatus dotẽ datã ꝑ filia fundatã ꝛz intentio
nez suaz ꝙ actio sit sua: si ergo filia excipit ꝙ illa stipl̃o in
teruenit ex interuallo ꝛz hoc ꝓbare als̃ succũbet p no. per
glo. pe. in ordine in cle. ſi. de rescrip. quã cũ multis alijs iu
ribus: ad hoc ꝓpositũ tendentibus no. alle. Bar. in. l. non
solũ. §. sed vt ꝓbari. ff. de no. ope. nũ. nec põt filia dicere hoc
ꝓbaz ꝑ instr̃m in quo dr̃ ꝙ maritus fuit ꝓfessus habuisse
⁊ recepisse ⁊c̃. ⁊ sic sunt verba ꝓteriti tpis: nam ad hoc rñ
detur p illud qõ dicit Bar. Preterea ꝟm Bal. ista verba
sunt ꝓlata sine tpis designatõe ꝛz ergo tps ꝓbari ꝑ filiaz
ꝑ ꝓdicta: ⁊ cũ hac opi. Bar. ⁊ Bal. transit Ange. hic in fi.
Imo. ẽt hic transit cu opi. ꝓdicta p adducta p Bar. nã rõ
nem Bal. ipse improbat ex quo illud ꝙ excipiens debeat
ꝓbare exceptionẽ suam ꝓcedit vbi agens ꝛz fundataz in
tentionẽ suam sup regula iuris cõis: ⁊ sic exceptio est ꝑ re
gulã: sed in casu nr̃o filia ꝛz regulã ꝑ sua exceptõe: qr̃ regu
lariter actio est cõis inter pr̃em ⁊ filiã: vt. l. ij. ſ̃. eo. ergo pr̃
bret ꝓbare tps: ⁊ sic ꝙ incõtinenti fecerit stipl̃onẽ post nu
merationẽ p glo. d. cle. ꝑ quã glo. aliq hic dicũt ꝙ vr̃ enu
merari ẽt rõ Bar. nã ꝛz potuerit interuenire nũeratio tpe
ꝓfecti instr̃i nõ seqr̃ ergo iteruenit: ⁊ sic allegatio pr̃is nõ
ꝓcludit put ꝛz: vt. l. nõ hoc. C. vñ cogna. ⁊.c. in pũtia. de ꝑ
ba. Sed ꝟ nõ ob. doctrine Bar. q dicit ꝙ illõ qõ possibile
est iteruenisse tpe ꝓfecti instr̃i tũc ꝓsumit iteruenisse: si ꝓsumit
iteruenisse ꝙ alia ps ꝛz ꝓbare ꝙ nõ iteruenerit: qr̃ ꝓsumptio
trãsfert onus ꝓbãdi i aliã ptez: vt. l. siue possidetis. C. de ꝑ
ba. ⁊ ꝑ opi. Bar. optie facit tex. i. l. q volebat. ff. ꝛ̃ bere. isti.
⁊ ibi Bal. ⁊ ꝑ eũdẽ Bal. in. d. l. ſi ex cautõe. in. vj. q. ⁊ in. l.
gñalr̃. in. iij. q. eo. ti. ⁊ in. l. fi. in v̊. vltio qro. C. cõia vtriusq
iu. ⁊ in. c. j. §. notandũ. q feu. da. pos. tenenda est igit opinio
Bar. ex qua deprehendit an ꝑ illa verba habuisse ⁊ rece
pisse ꝓsumat receptio de ꝓterito de ꝓnti vel de futuro: ⁊
qd dõm respectu illoꝝ inter quos ꝓdicta verba interuene
runt: ⁊ qd respectu tertij: naz respectu tertij logt̃ Bar. hic
ꝛz rõ sua fundata p. d. l. j. cũ ibi no. C. de fi. instru. ⁊ iu. aste.
fi. sit gñalis ꝙ ẽt respectu illius cuz quo ꝓbit ꝓsumat tunc
interuenisse numeratio: dic tñ ꝙ illa ꝓsumptio in mutuo
⁊ dote tollit vbi ipe ꝛbitor negat pñtẽ nũerationẽ: vt. d. l. ſi
ex cautõe. cũ sua mã vbi vide Bal. in. xiij. q. ad fi. ⁊ ẽt re
spectu tertij ꝓtendentis interesse negantis numerationez
tollit illa ꝓsumptio: vt. l. pe. C. de non nu. pe. ⁊ l. assiduis.
iuncta glo. C. q po. in pi. ba. ⁊ l. ſi qs post hac. de bo. da. ⁊
22 hr̃ ꝑ doc. in. l. j. ſ̃. eo. ¶ Scõo querit Bar. an ꝑ stipl̃onẽ
incõtinenti factã ꝑ ꝑem de dote data ꝑ filia ipsa perdat
ius ꝓsolidatõis mortuo ꝑe vel ipsa emãcipata. Et distin
guit tria tpa. Et circa ꝑmũ tps iuris ffor: ⁊ añ Justinia
nũ ꝓcludit ꝙ ius ꝓsolidatõis impedit in ipsam filiam plu
ribus iurib⁹ ⁊ rõnib⁹. Primo. n. põderat ꝙ pr̃ dando do
tem est melioris ꝓdictõis qꝫ cꝛneus qõ ꝛz: qr̃ ꝑe nõ stipu
lante actio est cõis inter ipm ⁊ filiã: vt. l. ij. §. qõ si in pr̃is.
. ſ̃. eo. cꝛneo aũt nõ stipulante actio est solius mulieris: vt
23 in. §. accedit. l. vnice. C. de rei vx̃o. actio. † Sed vbi cꝛneus
dat dotẽ pro muliere si ipsam sibi stipulet ipsius solius est
actio nec ꝛz ius aliqõ ipsa mulier: vt. d. §. accedit. ⁊ l. ſi cꝛ
neus. ſ̃. de ꝓdi. ob cau. ⁊ l. j. C. de pac. ꝙuen. ergo ⁊ multo
magis vbi pr̃ dat ⁊ sibi incõtinenti stipulat. Sed ista ꝓma
rõ Bar. nõ multũ facit nam fatendũ est qõ solius pr̃is sit
actio vbi fuit stipulatus incõtinenti ꝓut qñ cꝛneus fuit sti
pulatus: sed nõ seqr̃ ergo nõ fit ꝓsolidatio in filiaz effectã
sui iuris ꝓp nãm ipsius actõis que solet esse cõis inter pa
trem ⁊ filiã: vt. d. §. qõ si in pr̃is qõ nõ est in cꝛneo: qr̃ vbi
ipse dat dotẽ nõ cadit ꝓsolidatio qd ãt posset opari stipl̃o
pr̃is si non impediret ꝓsolidationẽ ꝓxi. subdet. Preterea
posset dici ꝙ de cꝛneo ad ꝑem non põt argui. cꝛneus. n.
grauat in hoc ꝙ si nõ stipulat dotẽ appropriat ipsi mulie
ri: nõ aũt remanet cõis: vt supra est dictũ: vñ non mirũ qõ
releuet i hoc alio: vt si stipulet actio sibi appropriet adeo
ꝙ mulier n õ ht aliqõ ius circa ipsam. ar. l. eũ q. ſ̃. de iu
reiu. pr̃ aũt nihil dicendo ꝛz oino cõionẽ: vñ stipulãdo nõ
est dñm ꝙ ipsi filie auferat ius ꝓsolidatiõis: facit qõ no. in
. l. auia. C. de iu. do. in glo. magna a qõ hr̃ ꝑ doc. in. l. quo
tiens. ſ̃. eo. ff. ⁊ ꝛio Bar. ꝑ hac sua opi. adducit qr̃ illud qõ
est acqrendũ duobus põt ꝓpuisionẽ agentis vni tñ acqri
vt. l. ſi fundꝫ cõis. ff. de sti. ser. facit. l. ꝓinde. in ꝓn. ⁊. ſ. j. eo. ti.
⁊ l. fi. C. ꝑ quas ꝓso. no. acq. nam sivnus ex dñis iubeat cõi
seruo: vt sibi ⁊ suo noie stipulet: ⁊ sic spãlr̃ sibi soli acqrit
actio ẽt ꝙ aliũ noiauerit: vt in ꝓn. l. Si vero simplr̃ iussit
stipulari: ⁊ aliũ a iubente noiauit tunc illi soli noiato acq
ritur actio: ⁊ sic ex ꝓpuisione agentis illud qõ duobus erat
querẽdũ vni soli querat: ita ergo in ꝓposito nr̃o. Sed nec
hoc multũ vrget: qr̃ nõ negat qõ ꝑ suam ꝓpuisionẽ pr̃ non
possit sibi appropriare actionẽ que als̃ fuisset cõis cũ filia
sed nõ seqr̃ ergo impedit ꝓsolidatio in ipsaz filiã vt ꝓmisi.
Tertio Bar. adducit qr̃ rõ cõionis facit filie cõpetere ius
ꝓsolidatiõis: vt. d. §. qõ si in pr̃is. sed cõio cessat vbi pr̃ fuit
24 stipulatus: vt. d. l. quotiens ergo ⁊c̃. † Quarto adducit
. d. l. quotiẽs. ⁊. l. auia. ⁊. l. cũ a socero. C. de iu. do. in qbus
iuribus apte ꝓbat ꝙ vbi pr̃ incõtinẽti stipulat dotẽ actio
est sua secus si paciscat vel ex interuallo stipulet. Quinto
adducit. l. pe. §. filia fa. ff. e. vbi ꝓbat qõ qñ nouat ipsa actio
de dote qõ est vbi pr̃ stipulat incõtinenti impedit ꝓsolida
tio. ibi. n. a ꝛrio sensu ꝓbat ꝙ mulier nõ põt agere nec bñ
illi. §. rñdet put rñdent aliq tenentes ꝛriũ qõ ille. §. loquit
vbi factum filie interuenit que ꝓsensit: vt pr̃i fieret ꝓmissio

animo notandū:nam iura ꝓri.alle. ꝓbant q̄ ēt vbi fact⁹ filie nō interuenit actio appropriaī oīno ipsi pri stipulanti incōtinēti.Sedvt supra dixi nō seqr appropriaī ipsa actio ergo cū ꝓuilegio:vt nō fiat ꝓsolidatio in ipsam filiaz ex nā ipsius ꝑmeue actōis que est cōis inter ipm ꝑrem ⁊ filiam vt.d.§.q̄ si in ꝑris.q est verū qō ꝓbat,put dicit Bar.qō rō cōionis inducit ꝓsolidationē cū facto suo sibi videaī ꝓiudicare. ar.l.qdaz. v̄.hoc amplius.ff.ad trebelle.⁊.l.factū cuiq̄ suū.ff.de re.iu. cū si. Posset ēt alr rn. q̄ filia ibi erat lesa ex alio q̄z respectu ꝓsolidatōis:qr.s.pr̄ pōt agere tunc filia ignorante etiā aliqua cautione nō ꝓstita:vt fuit dictum circa dictā.iij.lec. Octauo ꝓ opi.Bar. adducīt.l.filie mee emancipate.ff.eo. ⁊.l.si filia emancipata.ſ. de diuor.in qbus iuribus pr̄ exigit dotē quā fuit sibi stipulatus filia decedente in mr̄imonio nō obstante diuortio in fraudē facto: ⁊ nō obstante q̄ filia sit emancipata quasi in ipsaz nō sit ꝓsolidata actio in casum in quē sibi pr̄ ꝓuidit . Sed posset dici q̄ dicta iura nō faciunt:⁊ q̄ intelligaīt de filia emancipata tpe datōis dotis:vñ nō cadit ꝓsolidatio actōis cū qñ ex̄neus dat dotē nō cadat aliqua cōio aciōis.ſi.n.stipulaī sibi acqrit sin minime:⁊ tunc mulieri acqrīt actio:vt in.d.§.accedit.⁊ in.§. ex̄neū.⁊ supra fuit tactū.Vel si dicta iura intelligimus vbi filia fuit emancipata post dationē dotis dicamus q̄ rone fraudis ibi impedīt ꝓsolidatio que fuit cōmissa : vt pri nō cōpeteret exactio sic nō soluz īmittendo repudio : sed ēt in faciendo vt emancipet filiaz nō ergo rone stipl̄onis impeditur ꝓsolidatio.Prima tn̄ rn̄sio magis placet ꝓ qua facit glo.no.duo ⁊c̄.ad fi.in.d.§.q̄ si pr̄is.⁊ ibi doc. nam ex ibi dictis ꝑz q̄.l.filie intelligīt in filia emācipata tpe datis dotis.Opio tn̄ Bar.quā approbat Bar.cōiter approbaī quā vt ipse refert ꝛz glo.in v̄.deniq̄ filie. in.d.§.qō si in patris.⁊ in.l.si cū dotē.in pn.ſ.eo.vbi glo.magna in pn. hoc sentit ibi dū dicit i altero nullo mō si i tradit ōc vel icōtinēti ex̄neus vel pr̄ fuerit stipulat⁹.⁊ glo.in.l.si dotē.C.de iu. do. dz vult q̄ si pr̄ fuit sibi stipulatus dotē culpa filie sibi in aliquo nō ꝓindicet quasi dos sit ꝓcipua ipsius:⁊ nō spectet aliquo mō ad filiam:⁊ Azo Rofre.Ja.de belui.By.⁊ Ly.quos refert Bar.hic. Qui rn̄. ad adducta in ꝓriz vt hic vide p ipm cū quo transeunt Imo.Pau.de ca.Ro.⁊ cōiter Moderni ⁊ potissime pro hac opi.allegaī tex.in .d.§.filia.l.pe.vbi Pau.dicit esse casum huius.q.⁊ exclamat ꝯ antiquos tenentes ꝓriū. ¶ Circa ꝼm tps qd iuris sit ꝼm iura.C.post iustinianū.an pp stipl̄onē impediaī cōsolidatio in filiam:⁊ ꝛcludit q̄ sic sicut de iure ffoz lz glo. ⁊ multi alij doc.in.l.vnica.§.videamuſ.C.de rei vxo.actio. tenuerūt ꝓriū quos refert Bar.hic ⁊ Ly.⁊ Saly.in.d.§. videamus.⁊ mouer.Bar.ad hoc tenendū:qr p stipl̄onem cessat rō cōionis:vñ dz ēt cessare rō ꝓsolidatiōis: vt supra fuit dictū.Preterea dicit ipse video q̄ ꝼz iura noua ⁊ uissima emancipatio non impedit quo minus pater possit sibi querere ⁊ appropriare actionē:vt in.§.ex̄neū. ⁊ i auc. q̄uis.C.de rei vxo.actio.⁊ incorpore:vñ sumīt : vñ multo magis est dōm q̄ emancipatio actionē iam pri quesitā nō extinguat.Sed posset ad hoc rn̄.q̄ vbi pr̄ emancipat filiā suo facto vr̄ pdere actionē sibi iam quesitaz p stipl̄onē:sed vbi filia a pn.erat emancipata ꝓ qua dos fuit data ⁊ pr̄ sibi fuit stipulatus nullus factū pris postea interuenit: ⁊ sic nō est qd sibi imputer nō pōt tn̄ negari quin hec rō Bar. multuz stringat p qua facit.C. ad aplicaz.de regu.⁊.l.pe furioso.ſ.de his q̄ sunt sui vel alie.iu.cū vulgaribus.Limitat tn̄ hanc opi.no.Bar.p.l.fi.C.cōia vtriusq̄ iu.vbi.ſ. sūt instituti filij vel filie q̄ vel que tantūdē in dote vel donatōe pp nuptias habuerūt qō est illud qō fuit datū in dote filie interposita incōtinenti stipl̄one:naz tunc nō recōsolidabīt actio in filiam nō obstante stipl̄one:vt sic illa bēat ꝓcipuaz illam dotē:sicut alij filij vel filie bēat ꝓcipuaz dotē vel donationē pp nuptias eiusdē vel maioris quātitatisvel si minoris: vt bēat illam ꝓcipuaz vsq̄z ad ꝛcurrentē quātitatē. Et idem si sunt instituti ex̄nei:qr sibr ipsa filia habebit ius ꝓsolidatōis nō obstante dicta stipl̄one incōtinenti interposita p pr̄em p.d.l.fi.vbi disponīt q̄ dos data p pr̄em ⁊per ipm exacta ēt vigore stipl̄onis ipso mortuo dz esse ꝓcipua ipsius filie : ⁊ sic dz sibi reddi in dictis casibus vel in totū vel vsq̄z ad ꝛcurrentē quātitatē dotis ⁊ donatōis pp nuptias quaz alij vel alie ꝓcipuam hīt vñ multo magis si nō fuit exacta p pr̄em dōm est q̄ exactio spectet ad ipsaz filiā ⁊ sic actio in ipsam ꝓsolideī in pdictis casibus:⁊ hoc reputat no.Bar.hic ⁊ etiā in.d.l.fi.q̄ dicīt q̄ hoc sentit Azo.in sūma.C.de rei vxo.actio.⁊ glo.in auc. sed q̄uis. Et rndet Bar.ad adducta p tenentes ꝓriam sniam:nam glo.tenēs opi.q̄ nō impediaī ꝓsolidatio mouer p tex.d.§.videamus ⁊.§.illo.in fi.ea.l.vbi dr̄ q̄ si mulier decedit ꝓstante matrimonio dos nō cedit lucro mariti:nisi alr fuerit pactuz:sed transit ad hr̄des mulieris actio ex stipulatu ꝓ recupanda dote sive exp̄ssa fuerit sive tacita sub intellecta a lege:⁊ sic eqpat stipl̄onē tacitaz ⁊ exp̄ssam. sed vbi interuenit tacita stipl̄o nō impedīt ꝓsolidatio:ergo nec ēt vbi exp̄ssa. Preterea vbi interuenit exp̄ssa stipl̄o tex.vult q̄ oīno actio trā seat ad hr̄des mulieris:⁊ tn̄ tex.pōt etiā intelligi vbi talis exp̄ssa stipl̄o fuit interposita p pr̄ez sibi stipulantē. In illo aūt.§.videamus.apte dicīt q̄ in actōe ex stipulatu filia hz ius ꝓsolidatōis:sicut habebat in rei vxorie actōe ad idem bonus tex.in.§.⁊ hoc ex rei vxorie actōe ea.l.Bar. igitur rn̄.ad pdicta iura q̄ nō loquunt de actōe ex stipulatu descendente ex stipl̄one exp̄ssa de qua loqr nr̄a.q.sed de quadam actōe ex stipulatu que erat in antiqua iuris prudentia q̄ cōpetebat p ipsa dote cui est data nā rei vxorie actionis:⁊ vide Bar.in.l.ij.in pn.in.iij. col.ſ.eo. vbi tz q̄ actio ex stipulatu ex iuris disponē p dote nō cōpeteret hoc tpe Sed hec rn̄sio Bar.nō est sufficiēs ad.d.§.illo. ideo tu melius ad illuz.§.rn̄de q̄ nō loqr ille.§. in filia familias vel si volumus intelligere in filia fa.dicas q̄ dz itelligi de stipl̄one exp̄ssa interposita nō p ipso solo pr̄e:sed simplr vel pro ipsa filia quo casu nō est dubiū q̄ fit ꝓsolidatio in ipsam filiam : ⁊ vide Saly. in.d.§.videamus.q rndet si qs diceret

q̄ sicut

ꝙ ſicut tacita ꝓſolidaꝫ ita ꝛ expſſa: ꝛ ibi ꝛ eſert qualr dñs Ubaldinus de quo facit mentionē hic Bar. ꝓ opi. glo. foꝛ titer ponderaret. d. §. videamus. ꝛ. d. §. ꝛ hoc ex rei vxoꝛie actōe ꝛc̄. dicebat. n. ꝙ loqꝫ de actōe ex ſtipulatu ꝓcedente ex ſtipl̄one expſſa facta ipſi ſoli pr̄i: ex quo dicit ꝙ trāſibat ad oēs hr̄des pr̄is ꝓut cetere actiōes. qđ nō pōt dici in tacita: qꝛ illa eſt cōis inter pr̄em ꝛ filiā: ꝛ ppea illa ꝓſolidaꝫ in filiā. Sed dic ꝙ imo loqꝫ de tacita que erat de antiqua iuris p:udentia: vt dicit Bar. que erat huiꝰ nāe ꝙ nō erat cōis inter pr̄em ꝛ filiā: ꝛ ió ſolus pr̄ poterat ipſam intentare: ꝛ nō ꝓſolidabaꝫ ꝓut dr̄ in dictis iuribus que ſi loquerent̄ de expſſa ſequereꝫ ꝙ corrigerent iura volentia ꝙ ſolus pr̄ poſſit agere vbi ſibi eſt ſtipulatus incōtinenti: vt eſt .d.l. quotiens. cū ſi. qđ nō eſt dōm merito illa iura non faciunt ad ꝓpoſitū: ꝛ vide Cy. ꝛ Saly. in. §. cū aūt. e. l. vbi tenent ꝙ ēt ille. §. loquaꝫ de actōe ex ſtipulatu ꝟz antiqſſima tpa. Et ſic opio Bar. ꝛ ſequaciū optime ſaluaꝫ ab obiectis Contra quē inquātū limitando alle. d. l. fi. C. cōia vtriuſq; in. inſurgunt hic doc. aliq qꝛ nō fit mentio in illa. l. fi. ꝙ filia ꝓſequaꝫ dotē rōne ꝓſolidationis in ipſam facte de cōi actōe cū loquaꝫ dote iam exacta: ꝛ ſic ſublata oī actōe cōpetente ꝑ maritū ad dotē. ar. §. j. inſti. q. mo. tol. obli. ꝛ loqꝫ nō ſolū in pr̄e dante dotē: ſed ēt in mr̄e ꝛ auo mr̄no dante dotē inter quos ꝛ filiā ſiue neptē nō eſt cōis actio: ꝛ ſic nō cadit ꝓſolidatio: vt ſupra fuit tactum facit. d. §. ꝙ ſi in pr̄is vbi duo regrunꝫ: ad hoc vt actio ſit cōis: dicūt ergo iſti ꝙ ibi filia agit ꝑ frēs vel eꝛneos inſtitutos ad dotē iam exactam ꝓdictōe ex illa. l. Sed tu inducas pdi. l. fi. ꝓut ſupra induxi: ꝛ tunc facit optime pro Bar. qꝛ ridiculū eſt dicere ꝙ in ꝓpō caſu illius. l. hēat locū ꝓſolidatio actōis de dote: ꝛ hoc eſt qđ voluit hic dicere Bar. dum dicit nam ſi in .d.l.fi. doſ exacta a pr̄e filie reddiꝫ multo magiſ habita retineꝫ dic tu habita a viro: ꝛ nō exacta retineꝫ: qꝛ nō reſtituiꝫ hr̄dibus pr̄is: ſed ipſi filie agenti actōe ꝓſolidata: ꝛ vide Bal. in. d. l. fi. in. ij. col. in v. eꝛ quero. q transit cū Bar. ꝛ inducit. d. l. ꝓut ſupra induxi: ꝛ ibi Saly. ꝛ ibi Pau. de
26 ca. ¶ †Circa tertiū tpa. ſ. qd iuriſ ſit de iure auc̄. an pp ſtipl̄onē a pr̄e factā impediaꝫ ꝓſolidatio in ipſam filiam effectā ſui iuris ꝛ recitatis opionibus antiquoꝝ reſidet in effectu in opione ꝙ ēt de iure auc̄. ꝓ ſtipl̄onē incōtinenti inter poſitaꝫ a pr̄e impediaꝫ ꝓſolidatio. Et rñdet ad auc̄. c̄ſuis. .C. de rei vxo. actio. quā alle. glo. pro opi. ſua in. d. §. videamus ꝛ qdā alij ſequunꝫ ꝙ ꝓ illam auc̄. q̄cqd fuerit de iure anteriori hodie filia nō ꝓdat ius ꝓſolidatōis: nam ibi ꝛ in corꝓoꝛe: vñ ſumiꝫ diſponiꝫ ꝙ pr̄ ad quez redit dos dz eam ꝓſeruare ꝓ ſcō mr̄imonio: ꝛ ſic mulieri ſcō nubenti: ſed nō diceret eam ꝓſeruare ſi efficereꝫ hr̄dū ipſius pr̄is. Ꝓꝛeterea ſi iam exacta dos dz dari ipſi mulieri in ſcō mr̄imonio: ergo fortiuſ in ꝓꝛe mr̄imonio ꝓſeuerāti mulieri actio de dote dz ꝓſolidari vt euiteꝫ circuituſ. ar. l. dños teſtō. in fi. de ꝓdi. inde. Dicit ergo Bar. ꝙ illa auc̄. nō ob. qꝛ dos vadit cū onere redotādi ad quēcūq; tranſeat: ꝛ ſic lz efficiaꝫ hr̄dū pr̄is nō ſeqꝫ ꝙ nō ꝓſeruet ipſi filie ꝓ ſcō mr̄imonio ꝛ hoc ꝙ actio tranſeat ad hr̄des ēt eꝛncos cū onere dotādi ꝓbaꝫ ſm Bar. in. l. ſi ſocius ꝓ filia. §. ꝓ ſo. ꝛ ſic p. d. auc̄. c̄ſuis. nō eſt hoc diſpoſitū. Sed ſoluz eſt additū ſm ipſum Bar. ꝙ dos nō poſſit diminui niſi ex cā in ſcō mr̄imonio. Dz ꝓcedit nō ſolū reſpectu quātitatis ipſius dotis: ſed ēt reſpectu cāe. Uñ dicit ꝙ ſi pr̄ q in ꝑ mr̄imonio ſimplr̄ dedit dotē in ſcō mr̄imonio velit ipſam ſibi ſtipulari nō poterit: qꝛ diminueret dotis cā ꝛ impediret ipſa ꝓſolidatio: ꝛ ꝓ hoc ponderat. d. auc̄. ꝛ in corꝓoꝛe. vñ ſumiꝫ: ꝛ glo. d. auc̄. Et poſtremo in hac mā diſtinguit: vt hic vide ꝓ ipſuz. ¶ Ex cuius dictis elicit iſta ꝓclusio ꝙ vbi pr̄ ſibi ſoli dotez fuit ſtipulatus impediꝫ ꝓſolidatio in ꝑſonā ipſius filie pr̄e terc̄ in duobus caſibus de qbuſ in. d. l. fi. C. cō. vtriuſq; iu. ꝛ pr̄ terc̄ in. ij. caſu deciſo p. d. auc̄. ſed c̄ſuis. vbi. ſ. pr̄ in primo mr̄imonio nō fuit ſtipulat⁹ dotē: lz in ſcō: ꝛ cōis opio quātū eſt reſpectu ipſius ꝓſolidatōis eſt cū Bar. lz Ange. in. l. ij. §. ꝙ ſi in pr̄is. ꝛ in. l. ſi marito. §. ſi volūtate. ſ. e. ꝛ in. l. ꝓe. §. filia. ſ. eo. teneat opi. glo. in. d. §. videamus. ꝛ ibi ex di-

ctis ſuis ꝓpendiꝫ. Rñſio ad. d. §. filia. volendo tenere ꝓtra Bar. ꝛ ibi ēt Bal. adherere vr̄ opioni pdi. glo. lz in. l. ſi ſocer. ſ. e. nihil clare firmet in iſta. q. ꝛ in. d. l. fi. C. cō. vtriuſq; iu. ꝛ in. d. §. videamus. vbi dicit ꝙ iſta. q. eſt ſibi multū dubia ibi tñ Saly. vr̄ tenere opi. gl. p. d. l. fi. que nō multū facit: qꝛ nō loqꝫ gñalr̄: ꝛ oī caſu vt dos exacta debeat eſſe ꝑci pua ipſius filie. ꝛ ppea nō vr̄ recedendū ſaltē in ꝓratica ab opi. Bar. ¶ Que ꝓcedit vbi pr̄ ſibi ſoli expſſe fuit ſtipulatus: ſecus ſi ſibi ſimplr̄: qꝛ tunc cenſeꝫ ſtipulatus ſibi ꝛ filie ꝓp nām actōis de dote. ꝛ ppea nō impediꝫ ius ꝓſolidatōis ſm Bar. hic indiſtc. quā ponit mouer̄ ꝑ dicta. §. cir. iij. lec. ſed vt dixi in vlti. lec. nō vr̄ dr̄ia an ſibi vel ſimplr̄ fuerit ſtipulat⁹ p. l. ſtipl̄o iſta. §. ſi qs ita ſtipulat⁹. ſ. d v. obli. Jtē nō ꝓcedit opio Bar. ſi ſibi ꝛ filie fuit ſtipulat⁹ pr̄: qꝛ tūc ēt erit loc⁹ ꝓſolidatiōi i ꝑſonā ipſius filie mortuo pr̄e ꝛ ſilr̄ ſi fuit ſtipulat⁹ ſibi aut filie nō ꝓpediet̄ ꝓſolidatio ꝓut h̄ dic̄ Bar. all̄. d. l. vxoꝛ. §. teſtō. de le. iij. vbi ipſe Bar. tz ꝙ ſtipl̄o alteroꝝ ex pdictis modiſ facta ꝑ pr̄z cēſet fcā oꝛdine ſucceſſiuo. ar. l. gallus. §. j. ſ. de li. ꝛ po. ꝛ tetigi ſupra in. d. iij. lec. ſi cenſet facta oꝛdine ſucceſſiuo nō tranſit ad hr̄des pr̄is imo in ipſam filiā ipſa actio ad dotē: nō vr̄ tñ ꝓpe iſta eſſe ꝓſolidatio ſi eſt veruz qđ dicit Bar. in hac. q. ꝛ ſupra fuit relatū ꝙ ꝓſolidatio nō hz locū vbi non eſt cōio: ſed qñ pr̄ ſibi ꝛ filie vel ſibi aut filie fuit ſtipulatus actio in vita pr̄is eſt appꝛopriata ipſi pr̄i ꝛ poſt morte filia agit ex ſtipl̄one pr̄is facta in ꝑſona ipſius filie nō aūt agit actōe cōi ꝑ morte pr̄is ſibi ꝓſolidata: ꝛ cū opi. Bar. de qua hic aliqd tangit ꝛ clariuſ ꝛ expſſius in. d. l. vxoꝛ. §. teſtō. el. ij. qñ pr̄ eſt ſtipulatus ſibi aut filie de qua ſtipl̄one loqꝫ ille tex. trāſit hic Jmo. Bicēs ꝙ vbi pr̄ ꝑdicto mō fuit ſtipulat⁹ admittaꝫ ivita ſua ad agendū ꝓ reſtōne dotis ignorante filie alr̄ cautōe nō ꝓſtita ꝑ dicta ſupra circa octauā ſiue nonā lec. ꝛ ita alij doc. trāſeunt hic: ꝛ in. l. gayus. ſ. eo. vbi examinaꝫ qd in eꝛneo ſimpliciter ſtipulante dotē vel ſibi ꝛ mulieri vel ſibi aut mulieri: ꝛ qd ſi ſibi aut cui de iure debebit: ꝛ ꝑ Bal. in. d. l. fi. C.
27 cō. vtr tuſq; iu. in vlti. col. ꝑ totā. ¶ †An aūt ꝑ exactionē factā a pr̄e de dote data ꝓ filia impediaꝫ ꝓſolidatio in ꝑſona ipſius filie: ꝛ qd de petitōe ꝛ ſnia eſt mā de qua in. l. ſi marito. §. ſi volūtate. ſ. eo. ꝛ in. l. in inſulā. in ꝑn. ſ. eo. ꝛ late dixi de hac mā in. l. pr̄. in ꝑn. ſ. ad. l. fal. ſup glo. ij. ¶ Jnquantuz aūt Bar., circa hoc tertiū tpa dicit ꝑ. d. auc̄. c̄ſuis. ꝛ in corꝓoꝛe: vñ ſumiꝫ ꝙ ſi pr̄ in ꝑ mr̄imonio dans dotē ꝓ filia ipſam ſibi nō fuit ſtipulatus nō pōt poſtea in ſcō mr̄imonio ipſam ſibi ſtipulari. Adde ꝙ in hoc Jmo. ꝛ Ro. hic tenent ꝑ Bar. ex quo. d. auc̄. vr̄ ꝓhibere diminutionez dotis in ſcō mr̄imonio reſpectu menſure ſiue quātitatis ipſius dotis: vñ nō dz extendi ad hanc diminutionē que fit reſpectu appꝛopriatōis in ꝑſona ipſius pr̄is ꝛ impediende ꝓſolidatōis in ꝑſona ipſius filie cū iſta ſint inter ſe diuerſa: ꝛ ſi mus in corꝛeptoꝝ ijs. ar. l. ꝓcipimus. C. de appel. cum ſi. nec ob. glo. in. d. auc̄. c̄ſuis. qꝛ dz intelligi ꝙ ipſa habuerit reſpectum ad diminutionē reſpectu quātitatis: vt ſic pr̄ non poſſit ipſam diminuere in ſcō mr̄imonio vbi fuit data in ꝑ lz vbi ſolū fuit ꝓmiſſa ꝑ viro: ꝛ nō data tunc poſſit diminui ſcō viro añ mr̄imoniuz vel poſt incōtinenti. l. q̄tiens. §. eo. que loqꝫ de diminutōe quā pr̄ facit ſtipulādo ſibi dotē: ꝛ ſic appꝛopriando ſibi actionē: ꝛ h̄ mō ad ꝓpoſitū ſuū pdi. glo. videt̄ Bar. ponderaſſe: vt alle. d. l. quotiens. intelexerit de diminutōe que fit reſpectu appꝛopriatōis: vt ſic illa poſſit fieri in ſcō viro vbi ꝑ ſolū fuit facta ꝓmiſſio nō aūt vlterius fuit ꝓceſſuz alꝰ ſecus: poſito tñ ꝙ glo. diceret illud ad qđ ipſaz pōderat Bar. tñ nō eſt tenenduz: qꝛ iure nō vr̄ ꝓbari ſm Jmo. Sed ꝓ Bar. plurimū facit tex. in. §. qꝛ vo. in auc̄. de equa. do. vñ ſumiꝫ pdi. auc̄. c̄ſuis. ibi dum dicit tāq̄ ſi nec ꝓtigiſſet eā viduatā ꝛc̄. ꝛ ſic tex. vult ꝙ pr̄ in ſcō mr̄imonio teneaꝫ dotē dare ꝓ filia ſine diminutōe ꝓut ſi nō fuiſſet ſolutū ꝓmū mr̄imoniū: ſed durante ꝑ mr̄imonio vbi a ꝑn. nō appꝛopauit ſibi actionē nō pōt poſtea ſibi appꝛopriare: vt l. q̄tiens. ſ. eo. ergo ꝛc̄. ꝛ ita ꝑ illū tex. opi. Bar. tenent doc. nr̄i hic ꝛ ēt do. Alex. ꝛ Saly. in. d. §. videamus. lz de Bar. mētionē nō faciat nec ponderet tex.

in.d.§.qz vero. ꝑut supza pōderauí quē ēt nō pōderat hic do. Alex. sed vadit p q̄dā mendicata suffragia q̄ nō multū faciūt: ⁊ adhuc in alio loco. d.§.qz vo. facit ꝑ opi. Bar. ibi qō aūt ex largitate pr̄na oblatuz est manente integro ⁊c̄. nā nō remaneret integre qō ex largitate pr̄na oblatuz est si pr̄ posset sibi appzopare actionē illud g̃vbū integro aptū est cōpbendere ēt diminutionē q̄ fieret respectu appzopatiōis: ⁊ facit ꝑ Bar. qz vbi dos fuit data ꝑ filia dī effecta ꝑpuz pr̄imoniū filie pp spēm ꝓsolidatōis quā ipsa hz: vt. l. iij. §. vtrū. de mino. vñ nō vī q̄ pr̄ possit sibi p̄iudicare cū a p̄n. nō p̄iudicauit maxi. cū nō possit negari qn sinus ex interuallo iuxta. d. l. q̄tiens. s̄. eo. Et aduerte cū diligētia ad v̄ba Bar. duz alle. d. auc. q̃uis. ⁊ ipsaꝝ declarat: qz ex eius v̄bis apte ꝓcipit q̄ stipl̄o interposita ꝑ p̄rem in p̄ mr̄imonio nō opaī in scdo mr̄imonio adeo vt duret sibi actio ap pzopata cuiꝰ ꝯrīū p̄ma facie dōm videbaī cū vbi in p̄ mr̄i monio nō fuit stipulatus: ⁊ sic remāsit cōis duret ēt i scdo mr̄imonio. Sed dic q̄ in p̄di. casu alia est rō q̄ duret cōis actio q̃ in casu nr̄o q̄ duret ꝑpa pr̄is cū ex ea stipl̄one facta cū p̄ viro nō possit agere ꝯ scdm cū q̄ ipsaz nō interposuit: vñ de nec̄itate dz agere p̄meua actōe q̄ fuit: ⁊ est cōis Aliud ēt sentit Bar. q̄ vbi stipl̄o fuit ꝑ p̄rem interposita in p̄ mr̄imonio possit interponi eodē mō in scdo: ⁊ sic incōtinenti vel ex iteruallo volūtate filie iuxta. l. q̄tiens. qō no. qz bēs q̄ p̄ma stipl̄o nō opaī aliqd: vt in scdo mr̄imonio alr possit interponi stipl̄o ad vtilitatē pr̄is q̃ de iure sit hz
28 d. l. q̄tiens. † Bū vo Bar. cir. h tertiū tps tangit an onus dotandi transeat ad hr̄des pr̄is: ⁊ dicit q̄ By. in h variauit vide Bar. in locis in q̄bus asserit By. variasse: qz ipse in dictis locis tz opi. quā hic firmat q̄ onus dotandi transeat ad hr̄des pr̄is quā ēt tz in. l. sicut. §. si debitori. s̄. q. mo. pi. vel hypo. sol. Sed Jmo. hic arguendo a sufficienti ptiū enumeratione sentit q̄ ista .q. sit hodie frustratoria stante dispōne. d. l. fi. C. cō. vtriusq; iu. Aut. n. filia instituta est cuz fr̄ibus: ⁊ tūc si frēs hñt tm̄dē lucri quātū est q̃titas dotis ⁊ filia dz hr̄e dotē p̄cipuaz: vt. d. l. fi. ⁊ sic ipsa se dotabit in scdo mr̄imonio. Si vero frēs nihil p̄cipuū hūerūt: ⁊ tunc dos venit dinidenda: sicut reliquū pr̄imoniū cū sit appzopriata pr̄i p stipl̄onē vel exactionē: ⁊ sic de portōe sua poterit se filia dotare ad qō facit. l. j. §. filiaz. j. de colla. vbi. n. pr̄ ꝓmisit dotē ꝑ filia ⁊ decessit cū filio ⁊ filia: ipsa filia veniens ad successionē dz ꝓferre dotē liberando frem: vt ibi ēt p Bar. ⁊ sic onus se dotandi spectat ad ipsam vbi ipsa hz portionē suā.ª Aut filia fuit ista cū exheiſ: ⁊ tūc vltra
a 29 portionē suā hz dotē p̄cipuā: vt. d. l. fi. † Aut filia fuit exheredata: ⁊ si qdē legitime: ⁊ nō poterit ab hr̄dibus pr̄is petere dotē cuz pdat ēt legitimā exhr̄data ⁊ ius petendi alimenta: vt. l. si qs a liberiſ. §. si qs ex his. j. de li. agno. iuncta glo. Si vo minus legitime fuit exhr̄data: ⁊ sic iniuste tunc p q̄relā rūpeī testm̄ ⁊ aduocabit bona pr̄na ⁊ ex bonis pr̄ nis poterit se dotare. Aut filia nō fuit instituta nec exhr̄data: qz pr̄ nō fecit testm̄: sed decessit ab intestato: ⁊ si filia sola est ipsa habebit se dotare. Si aūt sunt alij filij vel filie: ⁊ tūc silr̄ suabiī dist. d. l. fi. an hēant aliqd p̄cipuū alij filij vel filie necne dm ipm Jmo. Sed pp hec dicta nō est receden dū ab opi. Bar. qz ipse Jmo. nō enumerat hic oēs casus vt ēt dicit h do. Alex. ⁊ alij moderniozes. Quid. n. si dos erat in maiori quātitate q̃z portio ꝓtingens ipsi filie q̄ non vult esse hr̄s: sed vult dotē sibi alīs ꝓstitutā: certe tunc alij hr̄des pr̄is ad quos transiuit p̄dicta dos vigore stipl̄onis siue exactiōis pr̄ne cogenī ipsam dotē p̄stare q̄ ad ipsos transiuit cū onere p. d. l. si socius. possent adhuc ⁊ alij casus ex cogitari in q̄bus cadēt q̄ onus dotādi trāsiret ad hr̄des. Quid si filia p̄terita approbat testm̄ pr̄is iuxta. l. filio p̄terito: ⁊ vult hr̄e dotē suā. Quid ēt si nō vult q̄relare testm̄ in q̄ iniuste fuit exhr̄data: sed vult petere dotē suaz ꝓdictiōe. d. auc. q̃uis. in qua petitōe discutieī an legitime fuerit exhr̄data necne certe in oībus istis casibus dos transit ad hr̄des cuz
30 onere. ☞ † Quid ēt si statutū disponit q̄ filie stantibus masculis nō succedant expedit tūc scire an onus dotandi transeat ad filios hr̄des pr̄is ⁊ certe transit p p̄dicta: ⁊ h vult

a ¶ Suā. Ad qō adō tm Ab. ſy. i pſi. ſuo. ꝓ. vbi vult q̄ ad frēz nō trāseat onus dotandi vbi filia hz legitimā vel portionē suā ⁊ sic succedit: nec ob. l. fi. C. de do. promiſ. vbi qñ filia ēt hz de suo pr̄ teneī ipsaz dotare: ⁊ ita p̄sumiī ēt q̄ dicit se dotē ꝓmittere vel dare ⁊ ō suo ⁊ de rebus filie. ⁊ tūc vī q̄ dēat dici in herede pr̄is: nam ille. l. fi. loquiī vbi filia hz alia bona q̃z pr̄na nos loquimur vbi hz bona pr̄ na ⁊ ipsoꝝ sibi debitā portōez quocūq; nulla rō dictat q̄ heres pr̄is de bonis ipsius defūcti vlterius teneat ipsam dotare.

Bal. in. l. fi. C. de do. ꝓmiſ. in. ij. col. in v̄. sed pone q̄ statū tū dictat ⁊c̄. ⁊ vide eūdē Bal. ea. col. in v̄. sed si pr̄ ⁊c̄. ex cuius dictis depbendit q̄ pōt optime dari casus q̄ hēs pr̄is teneat dotare: ⁊ ibi dicit q̄ onus dotandi transit ēt ad fiscū: ⁊ vide Bal. in. l. pe. §. filia. j. eo. vbi tz q̄ onus dotandi transeat ad hr̄des: ⁊ p Jaū. de ca. in. l. socer. in fi. pn̄. j. eo.

31 ¶ † Tertia. q. quaz mouet Bar. est in dote aduentitia cui actio cōpetat tā in vita filie q̃z post eius mortez. Et in vita cōcludit q̄ cōpetit ipsi filie ēt pr̄e inuito p no. in. l. ij. §. q̄ si in pr̄is. s̄. eo. vbi p glo. in v̄. no. duo ⁊c̄. ⁊ ibi p Bar. ⁊ doc. ⁊ auc. qō locū. C. de colla. ⁊ ibi p doc. q fūt in aliqua variatione in ista .q. an sine ꝓsensu pr̄is filia agere possit magis tñ cōis opio est illa quā tz Bar. hic post glo. in. d. §. q̄ si in pr̄is maxi. attenta dispōne iuris canonici q̄ vult q̄ in spiritualibus ⁊ dependentibus a spūalibus filia possit agere si ne ꝓsensu pr̄is: vt in. c. fi. de iudi. li. vj. vbi glo. in v̄. depēdentibus exēplificat in dote p. c. iij. de do. post diuor. resti. in q̄ .c. aliqd dixi de hac mā: ⁊ aliqd super glo. ij. in. l. titia. s̄. eo. Post mortē vo ipsius filie adhuc dicit actionē de dote trāsire ad hr̄des ipsius filie q̄ in dote aduentitia hz hr̄dē non solū dm iura. C. ⁊ auc. sed ēt de iure ffor dm ipm Bar. rīdentē ad ꝯria: vt hic vide p eū ꝯ quē tz hic Bal. taz in ista q̃z in seq. q. qz si filia fa. de iure ffor hz hr̄dē in dote g̃ in toto: vt. l. j. §. si ex fundo. j. de here. insti. sed h est falsuz q̄ in toto hēat hēdē g̃ ⁊c̄. Jtē si in sola dote hr̄et hēdē iste est hēs vt. l. q̄tiens. C. de here. insti. Sed si filia hr̄et debita ⁊ credita in istis nō hr̄et hēdē: vt. l. j. in pn̄. s̄. qñ actio. de pecu. est anna. g̃ hr̄et hēdē ⁊ nō hēdē qō est implicatio v̄itatis: ⁊ de uiatio a via v̄itatis dicit ipse: ⁊ ita in effectu residet Bal. in. l. ij. C. de here. actio. ad fi. ⁊ ita tz Jmo. post Benedic. de plūbi. nō tñ p rōnes Bal. qbus ipse rñ. nā pme rōni rñ. p no. i. l. si arrogator. s̄. de adop. nā ex ibi no. pz q̄ nō semp institutus in aliqua re hz vniuersum. Preterea in milite videmus q̄ hz vnū hēdē in vna re: ⁊ nō in vniuerso: vt. l. fi miles vnū. j. de testa. mili. ⁊. l. j. C. e. ti. ita g̃ dicamus in filia familias fauore ipsius dotis q̄ nō videī esse minus priuile giata q̃z miles: vt pz ex enumeratōe priuilegior de qbus in. l. j. s̄. eo. ti. Jtez scdo rōni Bal. q̄ vī in effectu ad h tendere q̄ si in sola dote hz hēdē filia nō erit q satisfaciat creditoribus cū heres vlis nō pticularis ipsis satisfacere teneat: vt hr̄ in. d. l. q̃tiens. de here. insti. Jaū dicit ipse q̄ hēs filie in dote satisfaciet creditoribus mulieris dotalibus de dote ⁊ ipsis in dote tenebiī: sicut alīs dī de p̄e ad quez vadit peculiū castrense ipsius filij: vt. l. pr̄ q castrense. j. de castrē. pecu. Et si mulier hēbit alīs obl̄ones q̃z ex cā dotis iste quer̄ pr̄i: vt p. l. placet. de acq. here. pt ēt alr rñ. p̄dictis duabus rōnibus: naz si de isto iure qcqd q̄rebat filius vel filia q̄rebat pr̄i p. d. l. placet. nō cadit dicere q̄ si h fallit in dote: ⁊ sic q̄ si in dote ipsa hz hēdē ille nō sit hēs in vniuerso ⁊ nō teneat creditoribus put hēs vlis ex q̄ alia nō repiī q̄ hēat ipsa filia fa. sed sunt acqsita pr̄i adeo q̄ nec p̄ mentū steterūt penes ipsam filiā: vt. d. l. placet. Preterea Bal. vī p̄supponere q̄ dos sit qd pticulare q̄ hic sentit in scda rōne ⁊ clarius explicat in. d. l. iij. C. de here. actio. qō nō est verū: vt hr̄. s̄. in rub. ⁊ vidimus. s̄. in. l. q̄ dotis. in cui dentialibus ipse tñ Bal. ⁊ post ipm Ange. in. l. si cū dotē. in pn̄. p̄dictis rōnibus tz ꝯ Bar. ☞ Contra quē Jmo. adducit alias rōnes. Nam p̄ dicit q̄. l. auus. in qua Bar. fa/cit fundamentū nō ꝓbat suā opi. nā lz illa. l. iūcta glo. j. loquaī vbi auus qui dedit dotē nepti non ꝓtēplatōe pr̄is sit mortuus tpe restōnis dotis nō tñ seqī q̄ dcō tpe restōnis esset mortua ipsa neptis: ⁊ p q̄ nō seqī q̄ ibi ꝓbeī dotē deferri hēdibus ipsius neptis pōt q̄ intelligi q̄ ibi in. d. l. auus. mr̄imoniū fuit dissolutū morte viri vel p diuortium vñ cū dos censeaī aduētitia nō cōpetebat actio pr̄i neptis sed ipsi nepti. l. gayus. j. eo. Jtez ⁊ scdo Jmo. ꝯ Bar. dicit q̄ non est bona sua rñsio ad. d. l. ij. j. de ca. pe. qz imo filius fa. pōt hr̄e descendentes ex filia q nō erunt in ptāte aui paterni: ⁊ sic pr̄is ipsius filij: vt insti. de pa. po. §. fi. nec ab eo eman cipari: ⁊ tñ ibi tales nō pōt hr̄e hēdes: ⁊ sic sua rō p quā rñ. d. l. ij. j. de ca. pe. nō videī bona. Jtē ⁊ tertio Jmo. ꝯ Bar.

p̄ Bar. adducit q. Ş. nepos. l. j. ff. si quis a pa. fue. manu. nō facit q; ideo ibi auus p̄fecit ne fraus fiat auo emancipāti volenti succedere nepoti qué emācipauit q; ille emancipatus semper se daret in arrogationé. vt excluderetur auus emācipans: quę nō cessat in casu nostro in quo nulla emācipatio interuenit: ⁊ sic videret q; in castrensi peculio filius fami. deberet hr̄e heredem legitimū: ⁊ tm̄ p̄rium determinatur in. d. l. vm̄ si hoc dicit in castrensi peculio. in quo ipse filius hz potentius ius: pz q; de eo pōt testari: vt. d. l. pr̄ q castrense. ⁊. l. fi. C. de inoffi. test. longe magis hoc est dicendum in dote ⁊ aduentitia in qua ipsa filia tm̄ iuris non habet quia nō pōt de ea testari: ita dicit Jmo. Ex alio ét nō videtur velle. Ş. nepos. facere q; ibi nō tractatur de successione filij: vt dicatur q; pater p̄referatur nepotibus ex filio constitutis in potestate vel emancipatis: sed q; in successione ipsius nepotis emancipati est potior etiaz q; se dederit in arrogationem: ⁊ sic per illum. Ş. inductuz. vt. s̄. p Bart. non videtur bene rn̄. ad illam. l. ij. de castren. pecu. Jn qua videtur posse bene adaptari q; si filius habens castrense peculium decedat cum filio emancipato etiam ab auo ille filius emancipatus sibi succedat: licet fuerit emancipatus ab auo: ⁊ tamen in. d. l. ij. probatur contrarium q; in dicto peculio non succeditur: sed capitur per patrem iure peculij: ⁊ p̄ Bar. tz etiā Ro. in. d. l. si cum dotem. in p̄n. vbi p̄tra Bar. adducit. l. q; si nulla. iuncta gl. s̄. de reli. ⁊ sump. fu. q̄ vt dicit ꝟ do. Alex. nō facit ad p̄positū q; ibi nullā dotē fi/lia bēbat: vm̄ vez est dicere q; si erat filiafa. nō bēbat hr̄dez q; in alio q̄s in dote aduētitia vel p̄fectitia: vbi sibi fuit stipulata nō hz heredez: vt j. pri. q. Et p Bar. negari nō pōt quin plurimū stringat. d. l. auus. nā est diuinare intelligere p̄ut dicit Jmo. q; ibi matrimoniū non fuerit solutū morte mulieris: ⁊ plurimū restringitur p̄edi. l. si dicat ibi matrimoniū fuerit solutū morte viri vel diuortio: vm̄ intelligēdo illaz. l. gnāl r̄ p̄ut loquit ibi est casus p̄ opione glo. nr̄e hic By. ⁊ Bar. ⁊ glo. ꝟ ibi vult expresse ⁊ ibi Bal. ⁊ ad. l. ij. j. de ca. pe. alr q̄s Bar. dicat possz rn̄. q; in casu nr̄o succedūt filij mulieris tanq̄z eius hr̄des in dote aduētitia q; ipsi filij einsdē mr̄imonij sunt p̄uilegiati in ipsa dote: vt. l. ét. s̄. e. vm̄ rōne p̄uilegij psone cui succedit ⁊ succedentis euenit ꝟ q; in dote bēat hr̄dem ipsa mulier. Sz in filiofa. hñte castrēse peculiū cessat ꝟ q; bēat successores p̄uilegiatos ergo ⁊c̄. ⁊ sic nō obstat. d. l. ij. facit. l. assiduis. Ş. exceptis. C. q; po. in pi. habe. nō pōt tm̄ negari q; articulus sit satis dubius: ⁊ pro vtraq̄ pte sustentabilis p̄ quaz altera multū stringit. d. l. auus. ⁊. l. nr̄a. nō subaudiēdo maxime: ⁊ p altera plurimū
32 facit. d. l. ij. j. de ca. pe. †Quarta. q. Bar. est q; sit dicendum in dote p̄fectitia cuius actio p̄cipua effecta est ipsius filie modis de q̄bus ꝟ p eum soluto mr̄imonio cuius erit actio ⁊ p̄cludit q; viua filia erit ipsius filie: ⁊ ea mortua suorum heredū maxime p. l. inter socez. Ş. cū inter. s̄. de pac. do. vbi dispōnit q; vbi pr̄ fuit stipulatus dotē solu. mr̄imonio sine liberis in casu exitius liberoz dos retinet p̄ ipsis liberis ⁊ Bar. post Ø dof. ⁊ Jaco. de belui. intelligit p̄to liberis tamē heredibus ipsius mulieris cui in casum existentium liberoz videt voluisse donare. p. d. l. si cū dotez. in p̄n. s̄. co. vbi Bar. post p̄factos doc. idez tz: ⁊ ita rn̄. ad illuz. Ş. ne p̄/ rient illi p̄ncipio p̄dicte. l. vt ibi p ipsum vide: p̄ quē ét q̄ ad hoc insurgunt Bal. Ange. Jmo. ⁊ Ro. ⁊ mouentur eisdez fundamētis q̄bus in supiori. q. vt hic ét vide. per Jmo. ipe tm̄ Bar. idez q̄ tenet hic ⁊ in. d. l. si cū dotē. tenuit in p̄silio suo. cxxx. fm̄ nūerū informis q̄ incipit pr̄ dedit dotē ⁊c̄. ⁊ Bal. in. l. si exheres. s̄. de p̄di. ob causaz. ⁊ idez Bal. in. l. q̄ scitis. C. de bo. q̄ lib. ⁊ in pluribus alijs locis de q̄bus hic p Do. Alex. excepto in. l. p hereditarijs. in qua ipse tz p̄ut retuli in p̄cedenti. q. ⁊ opinionem Bar. quam dicit cōem tenet Jpau. de cast. in. d. l. si cum dotem. vbi dicit q; multa specialia sunt in dote que nō sunt in castrensi peculio: ⁊ ita rn̄. ad. d. l. ij. de castren. pecu. ⁊ vide eundē Jpau. in p̄silio
33 cel. vbi similiter tenet opinionem Bar. ⁊ ita Modernio/ res doc. adherēt opinioni Bar. †Et decisio huius. q. Bar. est vtilis p illa. q. que moueri solet: an vbi tractatur de successione aui materni nepotes in suam legitimam debeant sibi imputare dotem maternā: nam in illis casibus in quibus dos acquisita fuit ipsi filie tanq̄z ipsi videatur donata non vr̄ dubium q; nepotes non computant sibi in quartaz dictam dotem: q; illam habent tanq̄z heredes matris: sed vbi dos nō acqritur ipsi filie: tunc est casus dubius. de quo q. tangit Jpau. cōsilio de quo. s̄. ⁊ p Bar. hic in fi. sequē. q. ⁊ dixi plene post Bar. in. l. in quartā. j. ad. l. fal. ⁊ per doc. post Bal. in. l. illam. C. de collatiōibus. quid aūt si filia cui pater fuit stipulatus dotē p̄fectitiaz decedat sine descēdētibus cū ascēdētibus ⁊ collateralibus qui pariter admittūr ad successionez an in dote p̄ferat pr̄ p Bar. hic in fi. l. nr̄e.
34 †Quinta. q. Bar. qd in dote p̄fectitia: vbi nulla stipulatio interuenit ⁊ filia moritur cū filijs: an dos vadat ad filios vel redeat ad p̄rez: ⁊ i ista. q. fuerūt opiones inter. gl. Mar. n. put hic tangit in glo. fi. fuit in opione q; remaneret penes maritū p̄ filijs p iura de q̄bus in ipa gl. ⁊ hāc opi. extēsius tenuit in. l. dos a pr̄e. p̄fecta. C. so. ma. vbi alle. p sua opi. inter alia. l. illaz. C. de colla. in qua nepotes ex filia veniētes ad successionē aui grauant cōferre dotē maternā q̄ nō caderet si ipsis mortua matre nō remānissēt dos: ꝟ redyss̄z ad auū: vt ibi pōderat gl. que tm̄ tenendo aliā opi. rn̄. p hac ét opi. adducit. l. fi. Ş. j. ff. vt lega. no. ca. vbi tm̄ gl. posita sup v. remaneret clare rndet. ⁊ huic opioni put refert Bar. etiā de iure adhesit Pe. de bella. ⁊ quidā alij Moderni rōne de qua hic p eū. Alij gl. vt Bul. Jo. ⁊ Azo. ⁊ Accur. fuerūt vbiq; in p̄ria opi. p multa iura ⁊ rōnes de q̄bus ꝟ late ⁊ clare p Bart. q; in effectu post By. ⁊ Ly. ⁊ alios doc. adheret huic opi. de iure rn̄. ad oia adducta p opi. Mar. cōcludēs put ét gl. dīt opionē Mar. vsu p̄ualere. Et declarans in q̄bus vertat vtilitas scire: an ista opi. Mar. p̄cedat de iure vl̄ tm̄ de p̄suetudine. Vertitur. n. vtilitas si mulier decedat in scō matrimonio sine liberis supstitibus liberis ex p̄mo mr̄imonio: nā si opio Mar. p̄cedit de iure: tunc dos erit filioz p̄mi mr̄imonij: quoz p̄ma cā est in successione. Si vo opio Mar. est vera de p̄suetudie nō extēdet ad hunc casum cū p̄suetudo dicter q; remaneat dos apud maritū p̄ filijs ipsi⁹ mariti q̄ ꝟ nō cadit. Jté ⁊ scō vertit vtilitas si mulier decesserit inuiditate q; cū p̄suetudo nō loquat hoc casu: sed vbi mulier decessit in matrimonio cū filijs: naz dos nō ptinebit ad filios: sed redibit ad patrez: lz By. in hoc voluerit p̄rium ⁊ male fm ipsum Bar. Jtez ⁊ tertio vertitur vtilitas p̄pter imputationem in legitimā cū agit de successione aui: an. s. dotē illam materna ipsi filij filie ⁊ sic nepotes imputent sibi in legitimā: si. n. vera esset opi. Mar. de iure nō imputarēt in legitimā. Ex quo ipaz bñt vt hr̄des matris. Si aūt opinio alioz eét vera de iure tunc imputarent sibi in legitimā. Ex quo illa dos est ipsius aui: ⁊ ab ipso aufert ipsa p̄suetudo ⁊ ipsam dat ipsis filijs de quo plene p Bar. in. d. l. in quartam. ⁊ in. d. l. illā. C. de colla. p Bal. ⁊ doc. Et inquātū Bar. in hac. v. q. de iure vel rioē dicit opionē Bul. Jo. Azo. ⁊ Accur. ⁊ de p̄suetudie opi. Mar. doc. cōiter ꝟ trāseūt cū hac opi. ⁊ ita ét residet Jo. an. in ti. de do. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ do. post di. resti. Ş. fi. cir ca p̄n. ⁊ Bal. ꝟ ⁊ Ange. q; vr̄ velle q; opi. Mar. seruet de ca p̄n. ⁊ Bal. ꝟ ⁊ Ange. q; vr̄ velle q; opi. Mar. seruet de p̄suetudine: ét vbi pr̄ expresse fuit sibi stipulat⁹: lz Bar. ꝟ sentiat p̄rium: ⁊ hāc opi. approbat Bal. in. d. l. dos a pr̄e. q; dicit q; p̄suetudo illa q̄ approbauit opi. Mar. p̄cedit vbi pr̄ nō fuit stipulat⁹ vl̄ fuit stipulat⁹ in oēz cāuz restituēde dotis: nā cū iste nō sit cāus restituēde dotis ergo nō p̄tinet ad p̄dcā stipl̄one. Saly. tm̄ ibi ex plurib⁹ cōat deducere q; ét ꝺ iure sit verior opi. Mar. Sed adductis p eū si q̄s bñ aduertat pōt de facili rn̄. ⁊ iō nō est recedēdū a. s̄. dicta cōi opi. quā approbat ét Bal. in. l. vnica. Ş. fz nec retētio. C. de rei vxo. actio. ⁊ vide eundem Bal. in auc. sz ⁊ si quis. in vl. col. C. de scīs nupti. ⁊ in. d. l. ij. C. de bo. q; libe. vbi retenta hac opinione Mar. de consuetudine declarat an p̄cedat si pr̄ fuit stipulatus in omnem casum restituende dotis: ⁊ qd si pr̄ addat in stipl̄one ꝟ statuta: ⁊ qd si adhuc vlteri⁹ dicat restituende dotis fm ius commune: ⁊ in omnibus dictis casibus concludit procedere opinionem Mar. ratione

de q̃ ibi p ipm. Sz Pau. de ca. ibi. lz reputet dcm̃ Bal. in ꝓ
vlti. no. ⁊ menti tenendū: tm̃ tz ꝯ ipsum q: nō est vez: put
ipse ꝓsupponit q̃ ista ꝓsuetudo veniat ad interpretrādū
dubiū qō est de iure cōi: imo est ꝯ ipsum ius cōe: ꝑm cōem
opinionē. Et ꝓpterea stipulatio interposita in oēm cāum
restituende dotis ꝑm ius cōe excludit q̃ hēat impediri re-
stitutio exñtibus liberis ꝓpter p̄dictā ꝓsuetudinem cū ius
cōe dicter q̃ fiat restitutio nō obstantibus liberis: vñ videt
idē ac si p̄ fuisset stipulatus simplr sibi reddi dotē auctori
tas Bal. est maxima: vñ cogita: ⁊ p eo facit q: lz cōis opi.
sit q̃ de iure cōi veniat dos restituēda p̄ri nō obstante sup
exñtia liberoz: tm̃ in ꝯrium multa iura alleganť que vidēť
dīno rez dubiam reddere: ⁊ maxime allegať ista. l. ⁊. d. l.
illā. C. de colla. qbus. ll. nō nisi cū violatiōe rñdeť. Et ꝓpte
rea recte loq vñ Bal. dicendo q̃ ista cōsuetudo venit ad in
terpretrandū dubiū qō est de iure cōi: ⁊ ideo vñ ius cōe cū
illud qō interpretrať videať vnū: ⁊ idē cū interpretratiōe:
vt in. §. fi. in auč. ō fi. añ do. instru. na. Preterea ex quo ista
ꝓsuetudo est gnālis: ⁊ ita put gnālis refert p doc. pōt dici
ius cōe nō scriptū: vt in. §. ex nō scripto. insti. de iure natu.
gen. ⁊ ci. ⁊ ideo ēt q̃ deroget iuri scripto vñ cōprehēdi sub
illis verbis in oēm casuz restituēde dotis ꝑm ius cōe: ⁊ sic
excludere restōnez in casu exñtium liberoz: ⁊ hec no. ad. §.
dicenda. circa limitatiōes quas dat Bar. huic opi. appro-
bate p cōsuetudinē: ⁊ vide ēt hic p do. Alex. q dubitare vñ
de hoc dicto Bal. ex quo illud verbū cōe nihil operaret:
sed si illud est ius cōe nō scriptū nō vñ rō quare nō cōpre-
hendať sub illis verbis: put ius cōe scriptum. Et vide hic
ipsuz do. Alex. tenentē nō ꝓcedere hāc cōsuetudinem vbi
p̄ ab initio sibi appropriauit actionē. Et idez vñ si ex inter
uallo voluntate filie. ar. l. quotiēs. §. eo. aliqui tm̃ de hoc du
bitant. Ex quo magnū ꝓiudiciuz parať filie ⁊ eius filijs pe
nes quos hz remanere dicta dos ptextu dicte ꝓsuetudinis
vñ ad hūc casum nō vñ extendēda. d. l. quotiēs. que loquit
vbi dos mortua filia oīno hēbat redire ad patrez. Retēta
ergo hac cōi opi. eā declara. Primo quātum est respectu
p̄ris: vt ad ipm redeat dos de iure vt nō ꝓcedat q̃n dos a
p̄re vel eius volūtate fuit stipulata filie: per dicta. §. pri. q.
Itē ⁊ scdo q̃n filij remanētes ex filia essent inopes: adeo q̃
nō possent se substētare: nec p̄ posset ipsos substētare: naz
tūc dos debebit remanere penes p̄rez ꝓ substētandis libe
ris ēt de iure. ar. l. q̃uis. in fi. §. eo. ⁊ illaz. l. vndecimo loco
alle. Saly. ꝓ opi. Bar. in. d. l. q̃uis. sed intellecta vt pre-
missuz est nō obstante q: limitat hāc opinio. cōez: nō autez
35 gnāliť q̃ dos debeat remanere ꝓ liberis penes patrē: †fa-
cit. l. nō quēadmodū. in fi. ff. de li. agno. vbi disponiť q̃ auus
maternus teneať educare filios filie si p̄ nō supest vel est
egenus: facit ēt. l. vnica. §. fileat. C. de rei vxo. actio. vbi assi-
gnať rō quare non sit licita retentio dotis ꝓpter liberos
q: ipsoz educatio spectat ad p̄rem: si ergo p̄ nō pōt sub-
stentare: satis vñ tex. ille ꝓbare q̃ ꝓpter liberos dotis sit
36 licita retētio: vide ꝑ do. Alex. q: in hoc tz ꝯrium. †Inquātū
vero Bar. assignat pmū effectuz resultanté: ex hoc an opio
Bar. sit vera de iure vel de ꝓsuetudine q̃n mulier decedit
in scdo mr̄imonio sine liberis: vt dos nō possit retineri pro
liberis quasi isto casu nō loquať ꝓsuetudo: nec tamq̃ exor
bitans sit extendēda ad hūc casum: ⁊ ad hoc q̃ dicta ꝓsue
tudo intelligať de filijs eiusdem matrimonij: alle. l. si inter
viz. §. de pac. do. ⁊ l. cū vir. ff. de ꝓdi. ⁊ demō. vbi ēt p Bar.
⁊ Pau. de ca. Adde q̃ ꝯ Bar. ⁊ Bal. in. l. fi. C. cōia vtri.
iu. in. ij. col. in ver. vlti. quero ⁊c. ⁊ in. l. seniū. ad fi. C. q test.
fa. pos. mouet p̄ribus rōnibus in. d. l. fi. maxime tm̃ q: dos
materna vadit ad filios vt hr̄dis mr̄is: vt p eundē Bar. in
. l. si cū dotē. in pn. §. eo. ⁊. §. pri. q. vñ q: in ꝓsona mr̄is ꝓces
sit quoddā ius in illa dote cāle: lz nō formale: illō dz trans-
mittere ad filios ēt p̄mi mr̄imōij. Sz hec rō nō multū facit
q: Bar. in. d. l. si cū dotē. ⁊. §. pri. q. loqť vbi dos fuit stipu
lata filie: tūc. n. in ipsa hz hr̄dē in hac aūt. q. loquit. vbi dos
simplr data fuit: ⁊ sic nō fuit p stipkonez appropriata filie.
Itē cōprobat tali exēplo q: alꝫ sequeret q̃ si mulier dece
deret cū filijs p̄mi ⁊ scdi mr̄imōij q̃ illā dotē solū haberēt
filij secūdi mr̄imonij ꝓtextu ꝓsuetudis: ⁊ tm̃ si hūt vt hr̄des
vñ q̃ ipsaz hēant ꝓ hr̄ditarijs portōibus p. l. ꝓ hr̄ditarijs.
C. ō hr̄di. actio. lz ꝑ ēt tollit pp id qō ꝓri. dixi. ⁊ doc. cōiter
approbant opionē Bar. Et an ēt vbi dos simplr data fuit
filij sup exñtes hēant dotē ptextu cōsuetudinis tāq̃ hr̄des
mr̄is depēdet a dictis p Bar. ⁊ doc. in. d. l. in quartā. in. q.
quā ipse tāgit circa tertiū effectū: multi. n. tenuerūt q̃ ꝓsue
tudo faciat ipsos filios hr̄des: qō si ēt vez multū corrobo
raret opio Bal. ꝓ quo vltra doc. facit q: ista ꝓsuetudo: vt
. §. dixi. pōt dici ius nō scriptū: vñ ex idētitate rōnis vñ etiā
extēdi ad hūc casuz cū nō corrigat ius scriptū: imo ipm li-
mitet siue declaret: iura aūt limitatiua extēdunť ex idētita
te rōnis: lz correptiua nō: vt p Bart. ⁊ doc. in. l. si ꝓstāte. in
ix. q. ꝑme ptis. §. eo. ⁊ p ꝑ vñr tolli que adducunť in ꝯriuz
p Bar. ⁊ doc. nisi diceres q̃ imo ista ꝓsuetudo venit ad cor
reptionē iuris scripti: q̃ lz in multis. ll. loquať simplr dotē
hr̄e restitui p̄ri a quo dos ꝓfecta fuit: tm̃ in aliquibus. ll. ex
primit ēt q̃n filij extāt: vt in. §. fileat. ⁊ in. §. cū inter virū. l.
inter viz. §. de pac. do. inducēdo vt hz p Bar. Cogita q: vt
dixi opio Bar. est cōis q̃ retēta aliq̃ hz tenent q̃ si extarent
filij vtriusq̃ mr̄imonij oīno equalr admitteret: satis. n. ini-
quuz videret q̃ liberi p̄mi mr̄imonij nihil haberēt: admit
tenť ergo p̄dicti filij p̄mi mr̄imonij hūficio filioz scōi mr̄i-
monij: faciūt no. in sil̄i p Pet. de ancha. in 'repe. c. canonuz
statuta. de ꝓstitu. in. xiij. col. cōnumerādo ab vl. col. in ver.
37 inter cōsilia que hēo diuersoz doc. ⁊c. †Inquātū Bar. as-
signat scōm effectū resultatē ex hoc: an opi. Bar. ꝓcedat
de iure vñ de cōsuetudine q̃n filiafami. decedit inuiduitate
⁊ reprobat opionē By. q voluit ꝯrium q̃ imo ēt de iure
filia: tūc trāsmittat actionē in filios cū tūc sit nata. Ex quo
est solutū mr̄imoniū quo nō soluto nō est nata: vt hr̄ plene
p Bar. ⁊ doc. in. l. si ꝓstante. §. j. §. eo. ⁊ sic nō cadit q̃ trans
mittať p filiā: rñdet. n. p̄dicte rōni que possz adduci ꝓ opi.
By. quā opi. ponit. §. circa. vj. lec. dū rñ. ad. l. dos a patre.
Dicēs q̃ ius ꝓsolidatiōis inter p̄rem ⁊ filiā hz locū eodez
mō solu. matri. añ dotis exactionez sicut eo cōstante: vt hr̄
in. l. si marito publico. §. si volūtate. §. eo. ⁊ in. l. in insulā. in
pn. ff. eo. quasi dicat q̃ ad inducēdaz cōsolidationē actionis
de dote nō attendit an cōstet vel sit solutum matrimoniuz
q̃n dos venit exigenda: ⁊ sic an mulier predecedat vel ma
ritus: q: vtroqz casu habet locū ꝓsolidatio actionis in per-
sonā ipsius p̄ris si dos nō est exacta: intellige vbi p̄decessit
ipse vir: ⁊ postea mulier. Sicut ēt in ꝓsonā filie ꝓsolidatur
ipsa actio: vbi vir p̄decessit viuēte p̄re ⁊ dos nō fuit exacta
p patrē: naz si fuisset exacta impediret ꝓsolidatio: vt habet
in p̄ri. allegatis iuribus. ⁊ tetigi. §. in. ij. q. ⁊ in. l. pater filiā.
in p̄in. ff. ad. l. fal. ⁊ sic matrimonium esse solutum nō facit
magis illud ius esse transmissibile in filios ipsius filie: put
vult By. Et concludit in effectu q̃ de iure non est verus q̃
quando filia decedit inuiduitate transmittat dotem ad fi-
lios ⁊ alios heredes: prout vult By. nec etiam de consue-
tudine q̃ remaneat penes filios quia consuetudo loquitur
ꝑm terminos. l. dos a patre. ⁊ sic vbi filia predecessit: quia
tunc propter filios dos retinetur per patrē non debz ergo
extendi ipsa consuetudo ad casum: vbi vir predecessit. arg.
. l. si vero. §. de viro. ff. eo. ⁊ arg. no. in. l. si dotali. ff. eo. vbi pa
ctum q̃ dos retineatur pro filijs non extenditur ad casum:
vbi vir predecedit remanente muliere: ⁊ ibi Barto. illam
glo. ponderat: ad hoc propositum ⁊ in. l. j. ff. de do. prelega.
hoc tenet etiam ipse Barto. facit. l. iij. C. de pac. conuenc.
nam pactum de lucranda dote propter liberos non habet
locum vbi vir predecedit: ita ergo ipsa consuetudo. Aduer
te tamen q̃ illa iura loquuntur ne preiudicetur ipsi mulie-
ri in dote qō non cadit in terminis consuetudinis per quā
preiudicatur patri non filie: ⁊ sic illa iura modicuz faciūt:
ipse tamen allegat pro casu. l. bebius. §. de pac. do. vbi pa-
ctum factū inter socerū ⁊ generū de lucranda parte dotis
p ipsuz viz si ipsa mulier decessit in matrimōio sine liberis
nō hz locū ipsa muliere decedente soluto matrimonio per
diuortium: ita ergo in casu nostro dicamus in cōsuetudine
nisi ꝑm Bar. probaret q̃ consuetudo dicat q̃ etiam si ipsa
decedat

decedat inuiditate debeat dos remanere p liberis: ⁊ ita tenet Bal. in d. l. fi. C. cõia vtr iuſ. iu. in. pe. col. in ver. vnum aliud queritur ⁊c̃. ⁊ ita magis cõiter ptranſeunt doc. hic. Inquãtũ Bar. ponit tertiũz effectuz reſultãtez ex hac inda gatiõc: an opio Bar. ꝓcedat de iure vl̃ de ꝓſuetudine: qz ſi ꝓcedit de iure: tũc hñt vt hr̃des matris: ⁊ ſic nõ cõputãt ſibi in legitimã reſpectu aui cui volunt ſuccedere: ſecus ſi ꝓ cedit de ꝓſuetudine: vide latiuſ dicta p eũ. in. d. l. in quartã. ad. l. fal. vbi plene diſcuſſi hũc difficilẽ articulũ: iõ alr̃ ſuper
38 eo h̃ nõ inſiſto. †Et ſtãtibus ꝓdictis vr̃ poſſe ꝓbabilr̃ dubi tari qd dicendum ſi dos fuit ꝓmiſſa: ⁊ adhuc nõ ſoluta an mortua muliere p̃ patrẽ cõpetat actio cũ cõſuetudo dictet ꝙ dos remaneat: ⁊ ſic vr̃ ꝓſupponere ſolonez iam factã: ⁊ hoc vr̃ depẽdere ab eo qõ alꝫs ſolet queri: an ſtatutũ ꝙ vir lucreť tertiã ptez dotis muliere decedente ſine liberis hẽat locũ: vbi dos fuit ſoluz ꝓmiſſa nõ ſoluta: de quo vide dicta in. l. ſed hoc ita. ff. de re iudi. ⁊ ꝙ de dote ſoluta oritur con ſuetudo: deducir̃ ẽt ex eo ꝙ dicta ꝓſuetudo venit ad inter pretationez. l. dos a pr̃e. C. eo. que ſine dubio logr̃ in dote ſoluta: vt pz ex verbo ꝓfecta ⁊ ex verbo redire: de quo ibi.
39 ℣ †Sexta. q. quã mouet Bar. h̃ eſt. An cũ pr̃ agit de dote ſit ꝓuilegiatus ſicut filia. Et refert By. allegantẽ ꝓ ⁊ p̃ in hac. q. ⁊ poſtea diſtinguẽtẽ ꝙ aut pr̃ agit filia viuẽte ⁊ ac tio eſt ꝓuilegiata qz agit ad vtilitatem filie. Aut agit filia mortua: ⁊ tũc ſecus. Et rñ. By. ad. l. in inſulã. ff. vſuras. ff. e. vbi tex. iũcta gl. ꝓbat ꝙ vſure dotis reſtituẽde ad vtilitatẽ pr̃is mortua filia currunt a tpe more: ⁊ ſic videť ꝙ adhuc actio de dote duret bonefidei: lz ſit mortua filia. †In actio nibus. n. bonefidei a tpe more currũt vſure: vt. l. videamuſ. ff. ſi actionẽ. ⁊. ff. ſeq. ꝺ vſu. ⁊ p gl. vl. in fi. in. l. qõ te. ſ̃. ſi cer. pe. nã vſure ibi debẽť ex ſtipr̃one nõ ex mora: ꝓut ibi dicit gl. ⁊ ſic actio nõ eſt bonefidei in ꝓſona pr̃is. Hex eſt ꝙ in ea veniunt: acceſſiones nãles ẽt ſine ſtipr̃one patris: vt. l. ſi marito. in fi. ſ̃. eo. ⁊ ita dicit By. debere intelligi no. in. ff. fuerat. inſti. de actio. dic in gl. magna. in fi. que loquitur cũ pr̃ agit viua filia: ⁊ vult ꝙ hẽat ꝓuilegiũ añlationis: ſicut hr̃et filia eo qz ipſi filie ꝺz reſeruare: vt vidimus. ſ̃. in. ij. q. ꝓn. Bar. hic quo ad ꝓmuz mẽbrũ diſtinctionis By. ſimplr̃ cũ ipſo träſit in ꝓncipio huius. q. Sz ex eo qõ in fi. huiꝰ. q. dicit apparet ẽt declaratio huius ꝓmi membri: vt ex. ff. dicẽ dis apparebit. Quo ad ſecũdũ membrũ mortua filia: tz ꝙ ad patrẽ ad quẽ vadit actio de dote vadãt oĩa ꝓuilegia p dicte actõis in qbus p. l. vel p hoiez a ꝓncipio eſt facta exe cutio: naz dicta ꝓuilegia träſirẽt ad quẽcũqz ir̃et ipſa actio dotis: ẽt ſi infernalis diabolus eẽt: adducit qz i ſili videmuſ ꝙ lz vſufructus ſit qd ꝓſonale: vt in. ff. finiť. inſti. de vſufruc. tñ quatenuſ eſt facta executio träſmiſſio fit ad heredẽ: vt. l. defuncta. ſ̃. de vſufruc. vbi fructꝰ recollecti p vſufructuariã tranſmittunť ad hr̃des: ⁊ de h̃ p Bar. in. l. qz tale. ſ̃. eo. Sz hoc ꝓuilegiũ bonefidei eſt de hiſ in qbuſ eſt facta executio: incõtinẽti. n. ꝙ eſt dos eſt h̃ ꝙ eius actio ſit bonefidei. Itẽ ꝙ hẽat hypothecã: vt in. ff. j. l. vnice. C. de rei vxo. actio. Itẽ ꝙ inſit tacita ſtipr̃o: vt. d. l. vnica. iſta ergo ꝓuilegia träſeũt ad quẽcunqz vadit ipſa actio de dote nõ ſolũ ad pr̃em. Ea aũt ꝓuilegia que nõ hz ipſa dos a ꝓncipio a lege vl̃ ab ho mine. Sed demuz vbi venir̃ ad cõflictũ illud hz p officium iudicis: ⁊ illud nõ träſit ad aliquẽ ẽt ad patrẽ mortua mu liere. Et qõ ſit hoc ꝓuilegium in quo nõ eſt facta executio: dicit Bar. ꝙ dicit tex. in. l. fi. C. qui bo. ce. poſ. ſed eſt in hoc corrupta lec. Bar. qz ꝺz allegare. l. fi. C. qui po. in pi. habe. in qua dr̃ de ꝓuilegio añlationis aliꝭ hñtibuſ tacitã hypo thecã: nã hoc ꝓuilegiũ nõ dať a ꝓncipio a. l. vel ab hoie. ſz in ipſo cõflictu ipſe iudex pfert ipſaz mulierẽ aliꝭ hñtibuſ tacitã hypothecã lz prioreẽ. Et ſic Bar. approbat gl. in. l. in inſulã. ff. vſuras. ꝙ actio dotis ſit bonefidei ẽt mortua filia: ⁊ ſic ꝙ ꝓuilegiũ bonefidei träſeat ad quẽcunqz vadit ipſa actio dotis: alle. ẽt ad hoc. ff. exneuz. ⁊. ff. ſequen. l. vnice. C. de rei vxo. actio. vbi diſponitur ꝙ pater qui dat dotem p filia habet actionem ex ſtipulatu ſicut ipſa filia: ⁊ ſic fingi tur ſtipulatio reſpectu patris que actio ex ſtipulatu eſt bo nefidei: vt in. ff. fuerat. inſti. de actio. in aliꝭ autem non fin

gitur ꝓdicta ſtipulatio: ⁊ ſic illa iura nõ vñr̃ ꝓbare gnãlr̃ ꝓut ipſa allegat Bar. ꝙ ad quencũqz vadit ꝓuilegiuz bo nefidei qõ habet ipſa actio de dote: videť tñ hoc eſſe veruz ⁊ probari ex aliꝭ. ſ̃. adductis. nã lz aliꝭ dantibus dotẽ nõ detur actio ex ſtipulatu: vt in. ff. accedit. e. l. tñ hoc eſt veruz ex perſona ipſoz: ſed ex perſona mulieris ſi ipſi ſuccedunt bñ videť ꝙ detur dicta actio cum hoc ſit ꝓuilegium in quo eſt facta executio: ⁊ a principio ineſt ipſi ꝓtui: ⁊ vide eũ dem Bar. in. l. j. ſ̃. eo. in ꝓma. col. vbi tenet idez qõ hic ⁊ in. l. j. C. de priui. do. ⁊ ibi per Bal. col. iiij. qui alle. Pet. de bellaper. feciſſe hanc conſiderationem: an ſimus in priui legiis in quibus eſt facta executio: an vero in priuilegiis exequendis. Et adducit in ſimili in odiis ꝙ fit hec cõſide ratio. quia odia executa tranſeunt ad heredes exequenda autem non: vt. l. iij. ff. qõ autem. ſ̃. qõ quiſqz in. vbi per glo. ibi vel dic hic erat ſtatuta pena ⁊c̃. ⁊ per Bar. in. l. j. in vl. op. ff. de priua. delic. ⁊ vide eundem Bal. in. l. j. ſ̃. eo. vbi in hac materia magiſ particulariter diſtinguit. vz. qualia pri uilegia dotis tranſeant ad hr̃des mulieris: ⁊ qualia non:
40 ⁊ ad quos heredes an ad filios an vero ad quoſcũqz. †Sz querit imediate Bar. hic. An huiuſmodi priuilegia que non merentur executionem in muliere tranſeant ad patrẽ viua filia. †Et vt declaret hanc. q. formataliã: an ſi mulier cedit actionem de dote alteri in ceſſionariuz tranſeat actio de dote cum priuilegiis ſuis: ⁊ refert Pet. ⁊ Ly. in. l. j. C. de priuile. do. tenere ꝙ ſic quia pertinet ad vtilitatem mu lieris: alle. l. vl. C. de priui. fiſ. vbi fiſcus poteſt cedere priui legia ſua: ⁊ fiſcus ⁊ dos paribus paſſibus ambulãt: vt. l. j. C. eo. ti. ⁊ ſic etiam ad patrem cum dictis priuilegiis tran ſit ipſa actio de dote. Quam opinionez licet dicat Bar. ſe aliꝭ tenuiſſe tamen propter vnam. l. quam dicit turbaſſe ſpiritũ ſuum in hac materia: vbi ipſam reperiit. vz. in auč. vt exac. inſtan. do. circa ꝓn. ibi: non. n. dedimus aliis duduz ⁊ damus h̃ ꝓuilegiũ aut hr̃dibus aut creditoribus ⁊c̃. ad qõ ẽt tex. in auč. vt ũmo. añ nup. do. ff. añ fi. ibi oĩbus pui legiis ⁊c̃. ibi aliis. n. oĩbus ꝓter mulierem hmõi ꝓuilegia nec ex antiquo dedimus ⁊c̃. talr̃ in hac. q. diſtinguit ꝙ que dam eſt ceſſio que fit ex neceſſitate ex vtraqz parte: ⁊ iſto caſu tranſit cum priuilegio ſuo: vt. d. l. fi. de priui. fiſ. nam ibi creditor debitoris fiſci ex neceſſitate ſaltem cauſatiua: vt conſequeretur debitum ſuum cogebatur emere a fiſco rem quam pro debito habebat in pignus: ⁊ ſic ſatiſſacere fiſco de debito ſuo: alꝫs. n. ex quo fiſcus erat potior non po tuiſſet aliquid diſponere de rebus ipſiꝰ debitoris: iuxta. l. fi. C. ſi anti. credi. ⁊ fiſcus qui ab ipſo poſteriori creditore accipit debitum ſuum cogitur ceſſionem facere: vt. d. l. fi. que hoc modo inducitur. Quedam eſt ceſſio que fit ex vo luntate: ⁊ iſto caſu in ceſſionarium non tranſit priuilegiuz: vt. d. auč. vt exac. do. inſtan. ⁊c̃. ibi non. n. dedimus aliis du dum aut damus hoc priuilegium aut heredibus aut credi toribus: ſed ſolis filiis ⁊c̃. per quez tex. licet Bar. nõ dicat Ray. de forli. poſt By. tenebat ꝙ in ceſſionariuz mulieris nõ tranſirẽt huiuſmodi priuilegia dotis: lz By. nõ moue retur per. d. auč. ſed per rõnem. l. ex pluribus. ſ̃. de admi. tuto. vt per Saly. in. d. l. j. C. de priui. do. Illud tñ qõ eſt di ctum ꝙ vbi ceſſio fit ex neceſſitate ex vtraqz parte ꝙ in ceſ ſionarium tranſeant ⁊ priuilegia ⁊ onera cedentis: limi tat Bar. proceder vbi ceſſionarius agit actione directa nomine cedentis: vt vult glo. in. d. ff. fuerat. fin ipſuz: ⁊ vult allegare. d. glo. fi. poſt pn. dum concludit ꝙ ꝓcuratori mu lieris datur priuilegium qõ datur ipſi mulieri: tñ illa glo. non multum facit quia loquitur in procuratore dato per mulierem ⁊ qui agit ad eius vtilitatem: vt ibi per doc. ⁊ probatur in iuribus allegatis in ipſa glo. Ubi auté ceſſio narius ageret nomine ſuo vtili actione ſibi ceſſa: ⁊ tunc ſe cus eſſe dicit: quia ceſſionarius non habet priuilegia ipſius dotis: ⁊ ꝙ ceſſionarius poſſit intentare ⁊ directam nomi ne cedentis ⁊ vtilem nomine ſuo: habeť in. l. qui ſtipẽdia. .C. de procura. ℣ Quo ad patrem dicit Bar. poteſt agere nomine ſuo tamquam adminiſtrator filie: vt. l. cum dos. ſ̃. de pactis dota. ⁊ per ipſum Barto. in. l. ij. ff. item ſi vo

lūtate.s.eo.ꝛ in.l.si cū dotē.§.itez pr̄.ꝛ ista casu si pr̄ agat
hz ꝓuilegium ipsius dotis. Jn quo ēt nō fit execution ꝑ ipaz
.l.vel,hoiem.pōt ēt agere pr̄ noie suo:lz filia ꝓsentiente:ꝛ
isto cāu cū agat ad vtilitatē ꝓpriaz:lz in ꝓncipaliā ꝛ p obliquū
veniat ad vtilitatē filie:ꝛ tūc nō hēbit ipse pdictū ꝓuilegiū
Et sic ꝓclusio Bar.in tota ista.q.est ista q ꝓuilegia dotis
in qbus p.l.vel hoiez.est facta execution trāseūt nō solū ad
pr̄em.Sz ēt ad quēcūqz trāsit ipsa actio de dote siue viua
siue mortua mlíere trāseat pdicta actio. ¶Priuilegia vō do
tis. Jn qbus nō fit pdicta execution ꝛ mortua filia ēt ad pa
trē nō transeūt:an aūt ad filios:dic vt in.d.l.j.de puile.do.
ꝛ in.d.l.j.s.eo.ꝛ in.d.l.assiduis.§.exceptis.C.q po. in pȳ.
habe. Viua aūt filia si eius noie ꝛ tamqz eius admīstrator
agat pr̄:iuxta no.in.d.§.itē si volūtate.ꝛ cōpetunt ipsi pri
pdicta ꝓuilegia. Si aūt agat noie suo ꝛ tūc secus. Jn cessio
nariū aūt trāseūt pdicta ꝓuilegia si cessio fiat ex necessitate
bincinde ꝛ cessionarius agat directa noie ipsius cedentis:
alr̄ secus vt h̄ vide p ipsuz Bar.satis difficulter loquētē:ꝛ
vide eundē in.d.l.j.C.de ꝓui.do.vbi in effectu facit pdictā
distin.an cessio fiat ex necessitate:an vero ex volūtate hic tñ
addit illud:an cessionarius agat directa noie cēdentis:an
vero vtili noie suo. ¶ Et inquātū Bar.ꝓcludit ꝓuilegia do
tis in qbus p.l.vl̄ p hoiez est facta execution trāsire ad quē
cūqz transit ipsa actio de dote siue sinus viua siue mortua
muliere.doc.trāseūt cū Bar.ꝛ h̄ ꝛ in locis.s.alle.maxie in
d.l.j.C.de ꝓui.do.vbi p Bal.Saly.ꝛ ¶Pau.de ca. Jnquā
tū aūt in ꝓuilegijs in qbuo p.l.vel p hoiez nō est facta exe
cutio ꝓcludit q si cessio fiat ex necessitate q tūc talia ꝓui
legia trāseāt in cessionariū Jmo.h̄ improbat ipz Bar.p.d.
.l.ex plurib⁹.s.de admi.tu.nam ibi fit cessio ex necessitate
qz tutor ꝑ alio cōtutore fuit ꝓdēnatus cui dz fieri cessio :vt
.l.j.C.de trāsac.vbi vide p Bar.ꝛ doc.an ꝛ qñ vni ex tuto
ribus ꝓdēnatis ꝓ aliū vel alios: ꝛ inquātū fiat cessio:ꝛ tñ
ꝓuilegiū ꝓlatiōis qō hz ipse pupillus nō trāsit in ipm ces
sionariū. Nec ob.si ꝑ defensando Bar.,put ipe sentit in.d.
.l.j.C.de ꝓui.do.diceret q ꝓuilegiū pupilli non transit ad
aliquē hr̄dē ēt descendentē pupilli.vt.l.nō solū.§.si puelle.
.s.de ri.nup.lz ꝓriuz voluerit gl.in.d.l.ex pluribus.ꝛ in.l.
dabimus.§.j.j.de ꝓui.cre.quas reprobat Ja.de are.p illaz
.l.nō solū.§.si puelle.,put refert ꝛ seqr̄ Bar. ibi ꝛ Bar.in
d.l.j.Secus aūt est in ꝓuilegio dotis añlationis.s.qz trāsit
ad filios eiusdē mr̄imonij:vt.d.l.assiduis.§.exceptis.vñ nō
mirū q ex cessiōe necessaria trāseat:lz secus sit in ꝓuilegio
ipsius pupilli. Nam dicit Jmo.ex quo in casu nr̄o agit de
trāsferendo ꝓuilegio in eñcuz militat rō.d.l.ex pluribus.
vt sicut ad ipz eñeū hr̄dē nō trāsiret:ita nec ad ipz trāseat
p viā cessiōis siue cessio fiat ex cā volūtaria siue ex cā neces
saria:qz vtroqz casu militat eadē rō.d.l.ex pluribus. ꝛ sic
militare dz eadē iuris dispō p.l.a titio.cuz si.j.de ver.obli.
Itē ꝓ Bar.dicit Jmo.vī casus in.d.auc.vt exac.instan.do.
ꝛc̄.post ꝑn.dū dicit q ꝓuilegiū añlationis qō hz ipa mlier
nō dar̄ hr̄dibus aut creditoribus mulieris:ꝛ tñ creditori
bus ipa mulier cedit de necitate cū teneat ipsis satisfacere.
41 ¶Et rñ.ad.d.l.fi.C.de ꝓui.fi.qz loqr̄ in ꝓuilegio fisco cōpe
tente qō sui nā est ppetuū cū fiscus nūqz moriar̄.ar.c.si gra
tiose.de rescrip.li.vj.ꝛ l.,pponebar̄.s.de iudi.nō mirz q ta
le ꝓuilegiū possit ad aliū trāsferri quasi sit magis validū.
Sed in casu nr̄o ꝓuilegium erat futurū extingui cuz ꝑsona
ergo ꝛc̄. ¶Pro opione tñ Bar. Jmo.alleg.l.peto.§.pdiuz.
j.de le.ij.vbi fit dīa inter alienationē necessariā ꝛ volūta
riā:phibitus.n.alienare eī familiam si alienat ex volūtate
incōtinēti reuocar̄ alienatuz:si aūt ex necitate puta ex debi
to suo:ꝛ tūc aliēatio sortit effectū ꝛ nō reuocar̄ donec alie
nans viuit:ꝛ illū tex.allegat Bart.in.d.l.j.C.de ꝓuile.do.
sed ille tex.loqr̄ in casu ꝑrsus diuerso qñ.s.res est inaliena
bilis iussu testatoris:casus aūt noster est qñ facto.l.ius est
ꝑsonale:ꝛ q hoc ꝓuilegiuz añlationis nō transeat ad ali
quem nisi ad filium eiusdem matrimonij: volunt Ange.ꝛ
Jmo.in.l.j.s.eo.ꝛ sic ꝓ Bar.ꝓ quē tz ēt Ro.p tex.in auc.
vt imo.añ nup.do.§.fi.in ver.oībus ꝓuilegijs doti ꝛc̄. vbi
disponit hmōi ꝓuilegia dari:vbi mulier agit:non aūt vbi

alij agūt ꝛ silis tex.est in.d.§.fuerat.insti.de actio.vbi tex.
dicit solius mulieris ꝓuidentia inductū est ꝓuilegium añ
lationis:ꝛ hāc opi.ꝓ Bar.firmat hic do.Alexā.ēt si exꝑsse
hoc ꝓuilegiū cederet ipsa mulier:lz hoc casu teneret ꝓriuz
ipe Ro.q.s.trāsiret ꝓuilegiū in cessionariū cui cessio fieret
expresse de ꝓuilegio ꝛ fieret ex necessitate:lz ipm reprobat
hic ipse do.Alex.vt h̄ vide p ipm q reprobat ēt opinionez
Ly.q volebat viua muliere vel eius filijs in cessionariū
transire.s.dictū ꝓuilegiū.ꝛ ꝓ oēs movet p.d.auc.vt exac.
do.instan.ꝛc̄.ꝛ plurimū ēt stringit.d.§.fuerat. Sz tu si vis
saluare opi.Bar.rñ.ad.d.auc.vt exac.instan.do.ꝛc̄. q nō
sequit aliqs est creditor mlieris:ꝛ ei mulier de necessitate
tenet satisfacere ergo in ipz fit cessio ex necessitate:ꝛ maxie
ex vtraqz parte:,put Bar.loqr̄ pōt.n.ipsi creditori p mu
lieré satisfieri alr̄ qz cedendo. Ad.d.l.ex pluribus.rñ.,put
deprehendit ex dictis Bar.in.d.l.j.C.de ꝓui.do.ꝛ.s.rela
tuz fuit:nec ob.dictū Jmo.ꝑ tollendo pdictaz rñsionez qz
illa.l.vī loq.vbi ꝓuilegiū nō est trāsmittibile ad aliquos
hr̄des. Jn pdicto.n.ꝓuilegio loquit pdi.l.ad.d.§.fi.in auc.
vt imo.añ nup.do.ꝛc̄.ꝛ ad.d.§.fuerat.rñ. q lz solius mu
lieris ꝓuidentia fuerit inductū pdictū ꝓuilegium:ꝛ lz vbi
mulier agit derr̄:tñ aliqñ dar̄ ēt alij:vt in cāu posito p Bar.
p.d.l.fi.de ꝓuile.fi.iuncta.l.ij.eo.ti.ꝑ que iura extēdūt ꝓ
dicta iura ēt q taxatiuo mō loquār̄ qō nō incōuenit:vt.l.
ob eo.C.ō ꝓ.mino.ꝛ.l.serui noie.j.devsuca.cū si. Cogita
qz articulus est dubius ꝛ male declaratus p doc. Et intel
lige hoc qō dī de cessione soluto mr̄imonio:ꝛ sic vbi cessio
fit ꝓ hr̄des viri:secus aūt eēt ꝓstante mr̄imonioviro vergē
te ad inopiaz:iuxta.l.si ꝓstāte.s.e.naz dicto casu cessio fieri
nō posset:ꝛm Bal.ꝛ Saly.in.d.l.j.C.de ꝓui.do.dos.n.ex
acta ꝑdicto casu seruire dz oneribus matrimonij nec per
mulierez aliquo mō alienari pōt:vt.l.vbi adhuc.C.de iu.
do.ergo eius actio ꝓ virum cedi alteri nō pōt. Et aduerte
ad illud qō dicit Bar.tenendo suam opinionem q est fiē
da differentia:an cessionarius agat iure directo nomine ce
dentis:an vero vtili nomine suo:nam idem videtur tenere
Bal.in.d.l.j.C.de ꝓuile.do.vbi adhuc generalius quam
Bar.loquatur videturvelle:q vbicunqz cessionarius viua
muliere intentat directam nomine cedentis habet ꝓrui
legium antelationis:secus vbi intentat vtilem :ꝛ facit qō
habetur per Bar.in.l.si quis in rem.s.de ꝓcu.ꝛ qō habe
tur per Bal.in.l.heredem.in fi.C.de heredi.actio.in con
clusione illius.q.an quando quis habet nomen obligatuz
ꝓius debeat facere excussionem qz agere ꝓ nomen:ꝛ con
cludit q sic nisi in instrumento contineatur mandatum di
rectarū:qz tunc iudicium videtur agitari nō inter scōam ꝛ
tertiaz personam sed inter ꝑmam. Sed Ro.reprobat hāc
differentiam Bar.qz etiaz q cessionarius agat directa no
mine cedentis omnino ad suam vtilitatem agit:nō autem
cedentis:vt.d.l.qui stipendia.ꝛ anteqz viderez dictū Ro.
visum ꝓmihi fuit q differentia Bar.ꝛ Bald.esset verbalis
non realis. Cogita tamen quia auctoritas predictoruz est
maxima:ꝛ concordat Saly.in.d.l.j.C.de ꝓrui.do.ꝛ doc.
magis cōmuniter transire videntur. Reprobat etiā Bar.
Ro.in eo qō dicit de patre agente viua filia ad dotez vt si
suo nomine agit nō habeat ꝓriuilegia que habz ipsa filia:
nam imo videtur q eadem ꝓriuilegia habeat. Ex quo te
netur ipsam dotem conseruare filie:vt in auc.quāuis.C.de
rei vxo.actio.facit.l.cum dotem.j.ad.l.falci. ꝛ.l.ij.§.fi.j.de
lega.ꝓestan.in quibus iuribus capiētis persona nō inter
posita consideratur. Sed in illis iuribus in omnem euēctū
cōmodum habebat peruenire ad capientem:secus in casu
nostro:nam dos exacta efficitur ꝓprium patrimonium
ipsius patris:ꝛ licet ipsaz habeat conseruare ipsi filie pōt
contingere q ipsa filia nō rehabeat predictam dotē:puta
quia scōo non nubat:ꝛ sic est tenenda opinio Bar.cū qua
42 doc.transeunt. ¶ † Et inquantū.s.in discursu est tactuz de
ꝓriuilegio añlationis q competit filijs ipsius mulieris:an
omnibus filijs competat vel solum filijs eiusdem matrimo
nij:cōmunis opinio est q solum filijs eiusdez matrimonij:
vt per doc.in.l.etiam.s.eo.vbi reprobant glo.que volūt
ꝓrium. Sed

ꝓriũ.Sꝫ illá gl.plurib⁹ iurib⁹ ⁊ rõnibus:saluat Saly.in.d.
.l.j.C.de pui.uo.⁊in.d.l.assiduis.§.excep.vbi nõdet ad illũ
tex.q adducit ꝯ gl.nam nõ dicit filijs eiusdẽ mrimonij:sed
filijs aliorũs mrimonij:⁊ sic pót comprehẽdere filios mu
43 lieris ẽt ex alio mrimonio. † Vltimo querit Bar.Si pr
dedit dotẽ filie ⁊ stipulatus est ipsaꝫ dotez filie:quo cãu vt
§.vidimus.in.iij.q.dos acqritur ipsi filie:adeo q in ipsa
succedũt filij ipsius filie.Quid si ipsa filia decessit sine libe
ris supstite pre matre ⁊ fribus siue sororibus vtrunqꝫ ꝓiũ
ctis:an in dicta dote succedant pariter oẽs.ñoiati.iuxta
auc.defuncto.C.ad tertu.⁊ in corpe vñ sumit vel succedat
solus pr:⁊ determinat q in ꝑdicta dote solus pr succedat
p tex.in.l.qõ scitis.ij.rñso.C.de bo.qꝫ li.vbi dicit esse casuꝫ
singularẽ:⁊ cũ Bar.simplr trãsit ꝫ Jo.ð imo.⁊ vide Bar.
in auc.itaqꝫ.C.cõia.de successio.⁊ in.d.l.qõ scitis.vbi gnã
liter vult p illũ singularẽ tex.q in bonis ꝓuẽctis ex latere
mrno ꝓferãt pentes ex dicto latere ⁊ eꝰ in bonis ꝓuẽctis
ex latere prno ꝓferant pentes ex dicto latere:qõ in lucris
nuptialibus ibi approbat Bal.sꝫ nõ in alijs:de quo arti/
culo vide ibi latius p doc.⁊ in.d.auc.defũcto.C.ad tertu.
Jn qb⁹ locis satis dubitãt ð.d.bar.⁊ vide Ro.i ꝓsi.suo.xl.
1

2 J pater. † Dos soluta soluto mrimo/
2 nio repetit p actionez ð dote
b.d. ¶ † Mo.ex hoc tex.ibi ignorãs ⁊c.a ꝓrio
sensu q si pater sciẽs mrimoniuꝫ solutum dotẽ
soluat nõ cõpetit repetitio ipsius dotis:vr.n.ipse pr donas
se:vt.l.j.§.de ꝓdi.inde.⁊ hoc tenet Pau.de ca.hic si actio
de dote erat solius pris.Sed si erat ipsius filie:vt qr erat
emãcipata vel erat cõis:puta qr in ptate tũc pr nõ potuit
donare in preiudiciũ filie:vt.l.ij.§.q si in patris.§.eo.⁊ iõ
videt dicendũ idẽ qõ ꝫ vt competat repetitio nõ obstante
sciavt possꝫ dici ꝫ ipꝰ q ipe pr ñ repetet:sꝫ ipa filia qr sciẽ
ter soluẽdo vr se excluisse:⁊ quãtũ in eo est vr donasse.ar.
d.l.ij.§.itẽ si volũtate.§.eo. ¶ Glo.vnica pnũtis.l.op.de.l.
si fundũ.§.impator.§.loca.vbi merces soluta ꝑ eo tpe quo
nõ est debita repetit p ꝓditionẽ indebiti:⁊ rñ.gl.solue vt
ibi:vbi glo.fi.dat duas sol.⁊ vltia so.est ista q ibi merces
soluta fuit idebita eo qr nõ debeb nisi eo tpe quo ꝓductor
pót vti re ꝓducta. Sꝫ in.l.nra dos debeb ꝑ mrimonio qõ
fuit ꝯctuꝫ:vñ lꝫ postea fuerit solutũ:tñ oino dos remanet
debita:ideo si soluat nõ repetit ꝓditione indebiti sꝫ actõe
de dote:⁊ ꝫ in effectu tꝫ Bar.ꝫ post Ja.de are.⁊ allegat.l.
si socer.§.lutius.J.e.⁊ l.titio centũ.§.titio genero.J.de ꝓdi.
⁊ demõ.in qbus iuribus ꝓbat q lꝫ solutũ sit mrimonium
oino dos dr debita ipsi viro:alle.ẽt not.p se in.l.si martto
publico.§.j.§.eo. Refert ẽt aliam so. Pe.de bellap.vt hic
vide p ipm. ⁋ Ex cuius dictis vr dubiũ reddi qõ dicit hic
Pau.de ca.de pre sciẽter soluente qõ.§.retuli.nã si nõ est
illõ indebitũ qõ soluit nõ vr cadere qõ videat donare nisi
dicat q est indebitũ ope exceptõis si volebat ipsaꝫ pr op/
ponere:vt pꝫ ex.J.dicẽdis. Refert ẽt Bal.q Ja.de are.sol
uebat dictũ ꝓriũ subaudiẽdo ad tex.dũ dicit nõ p ꝓditionẽ
indebiti ⁊c.tñ.⁊ sic q vtraqꝫ actio cõpetit:sꝫ Jmo.hãc re
probat qr est violatiua lre:⁊ iõ adheret supiori solõni date
p Ja.de are.quã refert ⁊ sequit Bar. Cui nõ obstat si di/
ceret q ⁊ imo erat indebitũ ope exceptiõis:qr pr aduer/
sus generum tutus erat exceptione dolo facis petere ⁊c.
vt.d.§.lutius. Ex quo.n.ipsi hẽbat dos restitui si filia non
hẽbat iustaꝫ cãm ꝓdicendi:vt.l.dotẽ.§.eo.poterat se tueri
ꝑdicta exceptione que est ppetua:⁊ reputat fauorabilis.
Ex quo nõ est ꝫ disponez iuris cõis:ꝺm Pau.de ca.alle/
gãtẽ no.in.l.q se debere.§.de ꝓdi.ob cauꝫ.⁊ si dicta exceptio
est ppetua ⁊ fauorabilis soluẽs hꝫ ꝓditionẽ indebiti:vt.l.
q exceptionẽ.§.de ꝓdi.inde.nã ꝑdi.l.q exceptionez loqt ⁊
ꝓcedit:vbi ab initio ꝯctus cõpetit ꝑdicta exceptio:naꝫ tũc
tutus ꝑdicta exceptione soluens hꝫ cõditionẽ indebiti.Sꝫ
in casu nro a principio ꝯctus nõ competit exceptio:sed ex
postfacto:ita demũ si opponat huit ⁊ hꝫ elidere:vñ si non
opponit remanet debitũ in ppria nã:⁊ ideo solutũ nõ re/
petit per ꝓditionẽ indebiti:sed actiõe de dote:ita vult no.
Bal.hic cum quo trãsit Jmo.⁊ do.Alex.Sꝫ Pau.de ca.

dicit q est spãle fauore dotis vt nõ deb ꝓditio indebitũ:put
dicebat Pe.de bellap. Be quo tñ Pau.mentionẽ non fa
cit:⁊ no.dcñ Bal.⁊ Jmo.ad declarationẽ.d.l.q exceptio
nez.vt nõ ꝓcedat qñ exceptio nõ cõpetit a ꝓncipio:sed ex
postfacto:ita demũ si opponatur.

1 J In insulam. † Mos ciuilis pris cõ
1 tingẽs añ dotis exactio
nẽ cõstãte mrimonio vel eo soluto facit actionẽ
de dote cõsolidari in ipaꝫ filiã.b.d. Et duas hꝫ
ptes hoc ꝓn. Prima loquit vbi deportatio ꝓtigit matri/
monio ꝓstante. Scda que incipit ibi post diuortiuꝫ ⁊c. vbi
deportatio ꝓtigit mrimonio soluto:⁊ sic vnũ ꝓpter aliud
2 dictũ nõ supfluit:vt ꝫ vult glo.j. ¶ † Mo.j.q sicut p mortẽ
nãlez pris actio de dote ꝓsolidat in filiã:vt in.§.videamus.
.l.j.C.de rei vxo.actio.ita ẽt p mortẽ ciuilẽ:⁊ sic p depor/
tationẽ ipsius pris:⁊ rõ est qr filia sicut p mortẽ nãlẽ ipsi⁹
pris efficit sui iuris:ita ẽt p eius deportationẽ:vt in.§.cum
aũt.instit.qbus mo.ius pa.po.sol.† Et ex ꝫ not.q mors ci
uilis equipat morti nãli. Nõ ꝓcedit ꝺm Jmo.eo qr mors
ciuilis hꝫ eũdez effectũ quẽ hꝫ mors nãlis:qr.s.p quãlibet
vt pmisi filia efficit sui iuris:aks aũt vbi mors ciuilis nõ hꝫ
eũdez effectũ quẽ hꝫ mors nãlis non equipat mors ciuilis
morti nãli:vt.l.cũ pr.§.hereditatẽ.J.de le.ij.⁊ l.ex ea pte.§.
in insulã.J.de ver.obli.⁊ ibi p doc.p Cy.in.l.deo nobis.C.
de epi.⁊ cle.⁊ vide gl.in.c.placuit.el.ij.xvj.q.ij.que dicit q
in solis illis casibus ciuilis mors equipat nãli in qbus ꝫ
cautũ iure reperit:⁊ hoc voluit ẽt glo.in.c.susceptum.de
rescrip.li.vj.vbi plene p Gemi.⁊ adhuc plenius p Ab.sy.
in.c.cũ sis.ð puer.ꝓiu.vbi plures in hac.q.recitat opiones.
3 ¶ † Mo.ij.ex hoc tex.q sunt quedã iura que nõ trãseũt ad
fiscuꝫ:nã actio de dote quã pr hꝫ ipso deportato nõ transit
ad fiscuꝫ ad quẽ trãseũt alia bona pris:vt hr in.d.§.cũ aũt.
siue in.§.relegati.eo.ti.⁊ in.l.j.J.de interdic.⁊ relega. Et
circa hoc Bal.tradit hãc doctrinã q iura que expirãt per
mortẽ ciuilẽ nõ cõfiscãt. Jtẽ iura que nõ cõpetũt nisi certo
generi psonaꝝ non possunt cõfiscari hinc solet dici q iura
q nõ trãseũt nisi ad filios nõ cõfiscãt:vt hr ⁊ no.in.l.j.C.de
4 bo.qꝫ li.⁊ l.iij.J.de interdic.⁊ relega. ⁋ † Et ex hoc infert
Bal.q emphyteosis ecclesiastica q nõ trãsit nisi ad filios:
nõ aũt ad eũneos hrdes:vt hr in.l.ẽt.§.eo.nõ cõfiscat cõfis/
catis bonis:de ꝫ tñ an sit verũ q emphyteosis eccesiastica
nõ transeat ad alios eũneos hrdes sed soluꝫ ad filios:vide
latius dicta in.l.ẽt.§.eo.⁊ aliquid dixi.in.l.gallus.§.qdaꝫ
recte.J.de li.⁊ po.⁊ in.§.ẽt.e.l. Et an emphyteosis trãseat
in fiscuꝫ publicatis bonis hñtis emphyteosim:vide late p
Bar.⁊ doc.in.l.si finita.§.si de vectigalibus.J.de dã.infec.
vbi ẽt ponit de feudo an transeat in fiscũ publicatis bonis:
5 ⁊ vide ẽt ꝫ p Pau.de ca.† ⁊ p Bal.in.d.l.j.C.de bo.qꝫ li.
vbi ponit ẽt de iure patronatus.ecclesie an publicet bonis
publicatis.de quo ꝫ plene p Jmo.⁊ vide gl.in ℣.subiectũ.
in cle.pastoralis.de re iu.⁊ ibi p ipm Jmo.plene post do.
suũ.do.Ant.de bu. ¶ Gl.sup ver.ꝓsentiẽte.op.de.l.si ma
rito publico.§.si volũtate.§.eo.vbi ẽt q dos fuerit petita p
patrez vel eius ꝓcuratorez filia consentiente:⁊ ẽt q fuerit
lata snia nõ impedit cõsolidatio in psonã ipsius filie:ꝫ aũt
innuit ꝯrium qr ponderat q nõ cõsentiente filia pr dotem
petierit. Secus ergo si ipsa ꝓsentiẽte timore huius ꝯrij gl.
ad hũc tex.dũ dicit nõ ꝓsentiẽte filia ⁊c.subaudit maxime:
⁊ sic cõcordat cuꝫ.l.ꝯria.qr idem est si filia cõsentiente pr
dotẽ petijsset:⁊ hec est vna rñ.quã gl.dat. Aliã dat ipa gl.
nra.q tex.iste intelligat de petitiõe effectuali:⁊ sic de ex/
actiõe q ponderat q sit facta filia nõ ꝓsentiẽte:qr si ipa cõ
sentiente facta esset impediret ꝓsolidatio. Et sic vult gl.q
p petitionẽ:⁊ ẽt snias latã sup restõne dotis ẽt cõsentiente
filia nõ impediat cõsolidatio in psonã ipsi⁹ filie effecte sui
iuris:secus si fuit facta exactio:ad qõ facit.l.fi.C.cõia vtri.
iu.⁊ l.ij.C.de bo.qꝫ li.⁊ facit rõ ꝺm By.quia si patri est so
luta dos ois actio de dote extinguit: solutione.n. eius qõ
debetur ois tollit obligatio ⁊ actio:vt instit.qbus mo.tol.
obli.in pn. Et sic si in termis huius tex.pater exegisꝫ dotẽ
transisꝫ ipsa dos cum alijs bonis ad fiscum cum onere suo

fm ipsum alle. in ar. d. l. si marito publico. in pn. ff. co. & l. si maritus. & ff. ad sille. l. cū fisco. & l. marcellus. ff. ad trebel. que facit in. §. fi. ad ꝓpositum: tz ergo By. q onus dotandi trāseat ad beredē exīeū: de quo plene fuit dcm post Bar. in. l. post dotē. ff. e. in. ij. q. ꝓncipali. Et quātū est de exactione q per ipsaz impediat ꝓsolidatio bar. bal. Pau. de ca. & doc. approbāt gl. & p eūdē bar. in. d. §. si volūtate. & in. l. pater filiā. in pn. ff. ad. l. fal. & ibi dixi plene de ħ articulo in quo recitaui opi. Ro. in. l. post dotē. ff. e. vbi tz ꝑ hanc opi. q imo p exactionē dotis a pre factā de volūtate filie non impediat consolidatio in personam ipsius filie.

a ¶ Pau. ff. ea. Et not. verba Pau. qualr qs ex fructibus dicat effect⁹ locupletior: & vide Bal. in. l. i. C. de viu. & fruc. le. & vide ad hoc gl. in. l. & ex diuerso j. ꝓxi. alle. & Spec. in ti. de fruc. & intereſſe. Dubiū tn est cui incūbat onus ꝓbādi an ei q dicit q re⁹ sit effectus locupletior p regulaz. l. ei qui cum fi. de ꝓba. 1 2 3

Fructus. †Maritus non lucrat fructus dotis putatiue: retinet tn q̄tenus in vxorem ꝓsūpsit: & q̄tenus necārio vl vtiliter expēdit. b. d. Premitte ad intelligētiā hui⁹. §. q inter liberū & seruū vl eoꝝ nō pōt cē mrīmoniū: vt. l. cū ancillis. C. & ince. nup. & l. si cū dotez. §. fi. ff. e. qō ꝓcedit de iure ciui. Sz de iure cano. si liber est sciēs de ꝓditiōe serue vl libera de ꝓditōe serui subsistit matrimoniū: alꝰ pōt ꝑctū dissolui si post bitaz notitiā ꝓditōis vbo vel facto nō fuit approbatū: vt in. c. ij. cū seq. ex. ō ꝓiu. ser. & vide Host. in sūmn. eo. ti. §. fi. & inter psonas suas nō est dubiū q de iure cano. subsistit mrīmoniū: vt in. c. j. eo. ti. de ꝓiu. ser. & p Host. in. §. j. e. ti. in sūma. ¶ †Mo. j. ibi vide bant & c. q hoc verbū nō denotat veritatē: sz opi. & alꝰ denotat fictionē: vt. l. j. §. dciecisse. ff. de vi & vi ar. & p bar. in. l. si is q ꝓ emptore. in. iij. op. j. de vsuca. aliqn tn denotat vitatē: vt. l. qd tn. §. si arbiter. ff. ō arbi. & ibi Bart. tāgit de teste deponēte p. d. vbū ¶ †Mo. ij. ex hoc tex. q mrīmoniū putatiuū nō opat vt maritus lucret fructus nisi quatenus cōsūpsit in ipsam mulierē vel in ei⁹ res & bona. Secus est in mrīmonio vero q; ꝓp illud marit⁹ lucrat oēs fructus: donec durat mrīmoniū ét q excedāt onera ipsi⁹ mrīmonij: vt. l. diuortio. §. impēdia. ff. ō. co. ibi cū marit⁹ fructus toti⁹ anni retinet & c. & l. ꝓ onerib⁹. & ibi Bal. C. de iu. do. Et iste tex. fm Bar. facit ꝑ glo. & By. in. l. si añ nuptias. ff. e. in. q. illi⁹ q ducit ad domū puellā. x. ānoꝝ. & ei⁹ onera, putvxoriꝭ subit vt fructus bonoꝝ suoꝝ lucret: & nō teneat restituere: nā ex quo in illa etate nō est mrīmoniū vl q ꝓdictos fructus nō lucret per hunc tex. de qua. q. vide ibi latius p Bar. & doc. Et aduerte q; iste tex. facit ꝑ By. inquantuz ipse saluabat opinionē Azo. de qua in. d. l. si añ nuptias. eo casu quo iuvcens talē puellaz credebat mrīmoniuz subsi ere: hic. n. credebat vir matrimoniū subsistere: & tn nō lucrat fructuꝭ nisi quatenus cōsūpsit in mulierē vel in eius res & bona: vt. ff. est dictū. qō ergo. ff. id restat p vix putatiuū restitui debz ét si id ꝓsumptū sit: & hoc vult Bar. hic qui rndet. ad. l. certū. C. de rei ven. vbi dl q bonefidei possessor tenet ad restōnē fructuū extantiū: nō aūt ad restōnē fructuū cōsumptoꝝ: vt ibi per glo. & doc. vn cum hic dicatur q bona fide pcepit fructus videbatur q ad eorum restōnem quatenus erant cōsumpti nō teneret ét si erant consumpti extra cām matrimonij p. d. l. certū. ꝓcedit. n. d. l. fm ipsuz in bonefidei possessore. qui putabat se dnm: & sui tn contemplatione: nullo alio respectu fructus recipiebat. Sz hic pcipiebat fructus rone oneꝝ matrimonij: & sic quatenus in dictam cām consumit nō tenet restituere superfluū ét ꝓsumptū vt dixi tenet restituere. Quod dictū no. & tene mēti: ad intelligētiā & limitationē. d. l. certū. vt nō ꝓcedat qn qs lz bōafide fruct⁹ percipit nō tamq̄ dns: sed aliquo alio respectu: puta tāq̄ vir nam soluz euadit restōnem fructuum cōsumptorum in illaz cām nō alioꝝ. Sed glo. hic in ver. compensatis. sentit ꝑrium: vult. n. q rone bonefidei hic lucret fructus vir putatiuus: nō aūt q substinuit onera matrimonij: & sic nō br respectuꝭ ad onera matrimonij sed ad bonaz fidem: si ergo fructus cōsumpti fuerunt extra cāz matrimonij: oīno rone bonefidei nō tenebit ad aliquam restōnē: & ita voluit By. hic, put aliqui referunt: & est de intentione sua. in. d. l. si añ nuptias. saluando glo. ibi: put. ff. dixi. & volunt expressius hoc Ra. & Pau. de cast. hic. nec obstat iste tex. dum dicit & mulieris oneribus & c. q nō negat q si ét alr sunt cōsūpti nō efficiant cōsumentis: adeo q ab ipso peti nō possint: nec

hoc ar. assumēdū est ex hoc tex. p no. in. l. ij. C. de ꝓdi. inser. cum si. veniret. n. ꝑ. d. l. certū. & l. & ex diuerso. ff. e. ti. de rei vendi. & §. si qs a nō dno. insti. ō re. diui. in quibus iuribus disponit q ad fructus cōsumptos bonefidei possessor non teneat. ¶ Quod ꝓcedit ꝙz Pau. de ca. hic si ipse vir putatiuus nō sit effectus locupletior ex illa ꝓsumptiōe: putaq; cōsumpserit illos fructus in illaz cām in quā tantūdem de suo fuisset cōsūpturus. p no. in. d. l. & ex diuerso. tenebit. nec ex equitate. l. si me & ticiū. ff. si cer. pe. & ita resident ħ do. Alex. q hoc vltimo casu dicit posse saluari dictū Bar. ħ. nō tn quo ad ħ facit mētionē de Pau. de cast.[a] Et hoc q vbi fructus sunt cōsumpti. Ex quoꝝ cōsumptiōe bonefidei possessor est effectus locupletior q ꝓdictione sine cā teneat bonefidei possessor inquātū est effectus locupletior: vult glo. in. d. l. & ex diuerso. in fructibus nālibus: & glo. ét in. d. §. si qs a nō dno. & Bar. ꝙz hoc & i nālibus & in industrialibus: lz gl. voluerit ꝓriū in industrialibus dicēs q ipsos lucrifacit p cultura & semine: vt. d. §. si qs a nō dno. & q teneat ad restōnez quatenus fact⁹ est locupletior pcipiens fruct⁹ industriales: tz ét Ange. in. d. l. & ex diuerso. q dicit deductionē hre fieri de eo q pcipiēs tales fructus dz lucrari p cultura & semine: & opinionē Bar. tz do. Ab. sy. tamq̄ equissimā. in. c. grauis. de resti. spo. & refert ita tenere ét do. Ant. de bu. lz Jo. no. ibi teneat ꝓriū. & sic opinionē gl. Jsto tn cāu nō vr loq Bar. hic q nō facit vim q marit⁹ sit effect⁹ locupletior: sz facit viz q marit⁹ nō pcepit fruct⁹ tamq̄ dns sed ꝓtemplatiōe: sz ꝓtēplatiōe mrīmonij que rō adaptat ét ad casuz in q̄ ex cōsūptiōe vir putatiuus nō est effect⁹ locupletior: opio tn ꝑ Bar. magis placet p ꝓdicta. †Ex qbus hēs vnā dnāz inter vez & putatiuū mrīmoniū: q. s. in vero mrīmonio vir indistin. fruct⁹ lucrat nec teneat ad eoꝝ restōnem extēt siue nō extēt sit vl nō sit effect⁹ locupletior ex eoꝝ pceptione excedāt vl nō excedāt onera mrīmonij. In putatiuo aūt mrīmonio nō sic disponit q; nisi quatenus ꝓsumpsit in onera mrīmonij nō lucrat extātes nec ét ꝓsūptos si ex consūptōe est effectus locupletior: q; oīno tenet q̄tenus effect⁹ est locupletior. †Alia est dnia q; verus marit⁹ nō tenet expēsas necessarias quas fecit ad vtilitatē fūdi dotalis ppetuā cōpensare cū fructib⁹ quos bz étvltra onera mrīmonij imo pōt tales expensas repetere & fructus lucrari: vt. d. l. diuortio. §. impēdia. ver. plane. Secus est in marito putatiuo q; tenet expensas necessarias quas fecit cōpensare cū fructibus quos pcepit: & quos ét restituere nō tenet: putat cōsumptos: & ex qbus nō est effectus locupletior: & q̄tenuꝭ expēse excedūt fructus illas repetere pōt: vt est casus ħ in ver. sūptus. & ħ Pau. de ca. † Qui dicit ex ꝓdictis q putatiuū mrīmoniū nō bz illa ꝓuilegia q̄ bz vez mrīmōiū quātū ad cōmodū mariti: lz secus q̄ ad cōmodū mlieris vt possit dotē putatiuā repetere: vt. ff. e. l. si cū dotē. §. fi. vbi vide per doc. & aliqd. j. dicet. Et adde inquātū. ff. est retēta opinio ꝑ Bar. q ꝑ ipm vr tenere ét Ang. ħ. Qui dicit q vir putatiuus lucrat ħ fruct⁹ nō tāq̄ vir: sz tāq̄ bonefidei possessor. ¶ †Mo. iij. & tene mēti ex ħ tex. in ver. sumptus & c. q bonefidei possessor cōpensat expēsas necessarias & vtiles factas in re quā bonafide possedit cū fructib⁹ pceptis q ꝓcedit & bz locū fm Bal. Ang. & doc. hic. vbi bonefidei possessor q facit expēsas pcepit fructus ex re aliena. ¶ Sed si ex re sua ad tps in euentū alicuius cōditionis restituenda in qua fecit expēsas fructus pcepit: tūc nō teneat dictas expēsas compensare cū fructibus; sed lucrifaciūt fructus & expēsas dz recuperare. alle. gl. quā dnt singularē. in. l. emptor. circa pn. in gl. mag. ad fi. ff. ō rei ven. quā gl. sūme no. ét Ang. in. d. l. emptor. vbi refert q Bal. ipso audiente de illa gl. faciebat magnuz festum: & dicebat nō ee alibi: put etiam dicit hic: & illam glo. p no. & singulari: allegat etiaz Bal. in. d. l. domos. j. ō lc. j. & ibi ét Jmo. p qua gl. optime facit tex. in. d. l. diuortio. §. impēdia. vbi vr casus si recte advertat. Gl. j. hui⁹. §. ꝙz Jmo. est iepte posita sup ħ pn. hui⁹. §. ex q̄ respicit ei⁹ finē. vbi agit & disponit de recupatōe expēsaz q̄tenus sūt vltra quātitatē fructuū: ō qua recupatōe expēsaz facit mētionē ipa gl. vt ex ei⁹ inspectiōe apparet.

¶ Glo. super

1 2 3 4 5 6 7

¶ Glo.sup v. cõpensatio fuit declarata. s. in. ij. no. ¶ Glo. fi. in pn. declat tex. ⁊ alle. ad ipm plures pcordãtes. ¶ In .ij. pte q incipit ibi: sed q̃ iure suar ⁊c. glo. q̃rit q̃ iure h̃ re/ fiduũ impensarũ qõ transcendit fructus suos: ⁊ rñ. dõz esse de hac suatõe put bñ in. l. vnica. §. sed nec ob impensas. C. de rei vxo. actio. vbi disponit q̃ nec̃ie minuũt dotẽ: ⁊ sic ser uant vtiles suas iure actõis mandati. s. si interuenit volũ tas mulieris sin minus negociorũ gestorũ. Vel sm glo. pót dici q̃ suent iure exceptõis doli: q: vir putatiuus qui fecit expensas si ab eo data in dote petant opponet exceptionẽ doli ipsi restõni nisi sibi restituant expense facte sup rebus 8 dotalibus. † Sed q̃ iure cõpẽsent fructus pcepti in expen sis nõ vr̃ q̃ iure cõpensatõis cũ cõpensatio in dote videat pbibita pp expensas: vt in. d. §. sed nec ob ipensas. tñ Bar. ⁊z q̃riũ q̃ iure cõpensatõis cõpensent isti fructus: ⁊ rñ. ad illud de cõpensatõe: vt hic vide p ipm. ¶ Et sic ⁊ respectu fructuũ pót dubitari q̃ remedio subueniat ipsi marito pu/ tatiuo q expendit in rebus ipsius vxoris putatiue an cõpẽ sent in expẽsis exceptõe doli opposita vel iure cõpensatõis nõ opposita alr exceptõe doli. Et respectu ét residui expẽ sarũ vltra ipsos fructus dubitari pót q̃ remedio subueniat ipsi marito: vt illud residuũ sibi suet. ¶ Et q̃ ad pmũ doc. transeunt cũ Bar. ⁊ est dñia an cõpensent fructus in expen sis iure cõpensatõis vel exceptõe doli opposita: q: p̃ casu ipso iure q̃tenus ascẽdit quãtitas fructuũ ⁊ eoz estimatio: fit ex cõputatio ⁊ cõpensatio expensarũ factarũ: sed alio ca su vbi exceptõe doli opposita nõ fit ex cõputatio ipso iure sed opposita pdicta exceptõe nisi restituant expẽse retinet ipse maritus fructus p ipsis expensis: si q̃ vellet mulier vel ptendens interesse istos fructus posset ipsos bñe reparcitis expensis: est q̃ isto casu ppe retentio nõ cõpensatio q̃ nõ so lũ cõpensatio nõ est pbibita in dote putatiua: vt in. d. l. si cũ dotẽ. §. fi. ⁊. l. seq. ⁊ ibi p glo. Bar. ⁊ doc. s. eo. lz in vera dote retentio sit pbibita ob ipẽsas ⁊ bmõi: vt in. §. taceat. ⁊ in. d. §. sed nec ob ipensas. C. de rei vxo. actio. cõpensatio tñ nõ est pbibita ẽt in dote vera: vt hic dicit Bar. ⁊ in. l. di uortio. §. ob donatões. ⁊ in. l. rei iudicate. §. j. s. eo. ¶ Intel lige tñ illud qõ dicit Bar. q cõpensatio fit iure cõpẽsatõis de pdictis fructibus in expensas si ipsi fructus sunt psũpti ⁊ sic in ipsoz loco successit estimatio q̃ debeat bincinde. alo .n. nõ caderet cõpẽsatio: vt p gl. ⁊ doc. in. d. §. ob donatões. ¶ Itẽ intellige q̃ iure cõpensatõis maritus cõpensat esti mationẽ fructuũ in expensis: si vbi fructus repetunt ab eo objcit de cõpensatõe vel vbi repetit expensas objcit sibi de cõpensatõe fructuũ: nã lz ipso iure fiat cõpensatio: tñ h̃ intelligit demũ iterueniente fcõ ⁊ volũtate hoĩs: vt in. §. cõ pensatõis. insti. de actio. iuxta fi. ti. ⁊ p Spe. in ti. de loca. §. rũc aliq̃ . v. xlvij. bñ in. l. fi pstat. ⁊ in. l. fi. C. de cõpensa. ⁊ ibi vide Bal. ⁊ doc. ⁊ Azo. in sũma ad fi. ⁊ p glo. ⁊ doc. in. §. in bone fidei. insti. de actio. p Bar. no. in. l. vex. s. de cõpen sa. vbi in mã dicit vbũ no. ⁊ ppetuo cordi tenendus q̃ ẽt si ex iudiciũ notificet debitor q̃ vult cõpensare sufficit: qr est facta cõpensatio: ⁊ sic ex pdictis pz q̃ est maxima dñia: an maritus cõpenset illos fructus iure cõpensatõis vel iure exceptõis doli q̃ casu: vt dixi nõ fit ppe cõpẽsatio q̃ oia no. ⁊ tene menti: qr ex ipsis hẽs declata dicta Bar. ⁊ materiã explicata alr q̃z doc. hic faciant. ¶ Quo ad scõm. vz. q̃ ad residuũ expensarũ vltra quãtitatẽ fructuũ quakr illud resi/ duũ recupet: an p viaz actõis vel p viaz exceptõis doli re/ tinendo ipsam dotẽ vidistis in glo. opiones. Et By. prout referũt hic Bal. ⁊ Jmo. tenuit opi. in q̃ vr̃ residere glo. q̃ exceptõe doli opposita p viaz retentõis recupet illud resi/ duũ expensarũ: nõ aũt p viaz actõis p. l. si in area. s. de pdi. inde. Hec ob. huic opioni q̃tenus dr̃ de retentõe illud qõ br̃ in. d. §. sed nec ob ipensas: qr ille tex. logt in vera dote in q̃ nõ bz locũ retentio. Secus in dote putatiua ⁊ mrimonio putatiuo: vt. d. §. fi. ⁊. l. seq. d. l. si cũ dotẽ. ⁊ hic p Bar. ⁊ su pra est dictũ qcqd aliud erranter hic aliqd dicant appro/ bantes hanc opi. q̃ lz fiat retentio opposita exceptõe doli qr retentio nõ fit mulieri: sz fit dño vo ipsius mulieris. Si aũt fieret mulieri: puta qr dos sua esset lz mrimoniuz esset

putatiuũ forte p̃ctũ ignoranter infra q̃rtũ gradũ nõ pcede ret retentio: sed in p̃riũ est mens: ⁊ intentio Bar. Jmo. ⁊ doc. hic: ⁊ doc. in. d. §. fi. cuz. l. seq. vbi est casus de directo p̃ h̃ dictũ qr loqr vbi dos vere erat mulieris: ⁊ ipsi habebat restitui ex quo p̃xerat cũ illo quẽ putabat liberũ: ⁊ sic dñs mens hic cuius fuit h̃ dictũ nõ vr̃ locutus iuridice. ⁊ ppea bñfecit loq p vbuz forte put locutus fuit. Et sic ex pdictis vr̃ clarũ remanere q̃ putatiuus maritus pro recupandis expensis factis in dote putatiua possit vti retentõe opposi ta doli exceptõe. An aũt bẽat actionẽ: ⁊ sic an bẽat h̃ aliõ remediũ q̃ possit agere ad tales expẽsas lz By. vt retuli dixerit q̃ nõ: tñ Bal. ⁊ Ange. ⁊ doc. tenent p̃riũ rñdentes ad. d. l. si in area. q̃ ipendens ibi nõ bẽbat aĩum aliũ oblĩ gãdi: qr putabat se in suo facere. Secus in casu nro qr ha bebat aĩum obligãdi psonã cuius erant bona q̃ sciebat ex pendens nõ esse sua nisi iure dotis: vñ nõ miruz q̃ ex pen/ denti isto casu cõpetat actio: vt hic vide p ipz Bal. ⁊ Jmo. pbabilr loqntes: faciũt no. p glo. fi. ⁊ ibi p doc. in. d. l. si in area. ⁊ p Bar. in. l. in fundo. in. iij. col. in fi. s. de rei vendi.

9 † Ex̃ glo. Bar. hic op. p̃ tex. dũ dicit añ cãm liberalẽ ⁊c. ⁊ soluit: vt hic vide p ipm. Qui postea inducit hũc tex. decla tuz: vt ipse declat ad testes pcordandos quoz vnus aliqd dicit fuisse añ guerrã alius post guerraz ad qõ facit testus in. c. cũ tu. ex̃ de testi. ⁊ in. l. ij. §. creditũ. s. si cer. pe. vbi ple/ ne õ hac mã p Bar. ⁊ doc. ⁊ i aliis locis alr. p doc. ⁊ h̃ ⁊ ibi.

1 **Vsuras.** † Maritus q nõ sustinet onera matri monij vsuras dotis pmisse ⁊ nõ solu/ te q̃s ẽt stipulatus fuit petere ⁊ ipsaz cõpẽsationẽ pti mu lieris vsuras dotis nõ restitute solu. ma. petenti opponere nõ pót sed si sustinuit onera mrimonij pót. b. d. ¶ Casum po

2 ne: vt hic p gl. j. ⁊ h̃ p Pan. de ca. † ¶ No. j. ex h̃ tex. q̃ ⁊ in dote danda ⁊ restituenda veniunt vsure de q̃ in. c. sa/ lubriter. ex̃ de vsu. ⁊ hic p Bar. ⁊ doc. ⁊ infra declabitur.

3 ¶ † No. ij. q̃ maritus q nõ alit vxorẽ nõ pót petere vsu/ ras siue alimenta dotis ẽt q̃ deduxerit in stipr̃onẽ: nã cen/ sent pmissa pp onera mrimonij: vñ non secutis oneribus q̃si cã nõ secuta peti nõ pñt tales vsure siue alimẽta pmissa ad h̃. l. si qs p vxore. §. si vxor. in fi. s. de do. inter vi. ⁊ vxo. facit i siki. l. stipr̃onẽ. ⁊ l. pmittẽdo. in pn. s. de iu. do. Et ex h̃ reddaris cautus: vt cuz talia alimenta siue vsure petunt facias deduci ⁊ pbari q̃ maritus petẽs tales vsuras vxo

4 rem continue de suo exhibuerit. ¶ † No. tertio q̃ ma/ ritus q nõ recipit dotẽ nõ dz duplex cõmodũ ⁊ duplicẽ fa cultatẽ hñe ex illa ñ receptõe dotis. Unũ vt vxorẽ alere nõ teneat put nõ recepta dote nõ tenet: vt in. §. fi. ⁊ ibi glo. in v. onera. in auc̃. de nõ eli. sc̃do nuben. ⁊ hic p Bal. Jmo. ⁊ doc. imo ipsam expellere pót: vt in. l. fi. C. aduellea. ⁊ ibi Bal. Alterũ vt vsuras ipsius dotis nõ solute petere pót cũ vt dixi dicte vsure pmittant ⁊ debeant p sustentandis one ribus mrimonij facit. l. fi. j. ff. ꝺ do. excep. cũ aliis iuribus alle. hic in gl. fi. † Quid aũt si marit⁹ fine dote vxorẽ recepit an ipsam alere teneat: vide hic Pan. de ca. ⁊ dicta in. l. si cuz dotẽ. §. sinaũt in seuissimo. s. e. ⁊ in. c. p vñas. de do. inter vi. ⁊ vxo. ¶ Glo. j. vt supra dixi ponit casuz lr̃alez: ⁊ est clara

5 ¶ † Glo. ij. tacite q̃rit a q̃ tpe peteret istas vsuras dotis nõ restitute ipse pr̃ ⁊ rñdet q̃ a tpe more cum iudiciũ de do/ te sit bone fidei: vt in. §. exactio. l. vnice. C. de rei. vxo. actio. ⁊. §. fuerat. insti. de actio. refert tñ gl. opi. Ro. q̃ dicebat q̃ nõ ex mora petunt dicte vsure: sed qr fuerat pr̃ stipulatus ipsas vsuras: ⁊ sic volebat ipse Ro. q̃ lz essent deducte in stipr̃onẽ nõ deberent ex mora: sed deberent ex stipr̃one nõ alr pside rata mora: ⁊ alr ipsa mora nõ cõmissa. Sz Bar. ⁊ doc. approbãt pmã opi. de q̃ hic in gl. no. ex ipsa q̃ actio de dote est bone fidei nõ solũ vina filia: sed ẽt ea mortua in psona pris. puilegiũ. n. bone fidei est tale in q̃ p. l. est facta execution: vñ trãsit ad quẽcũq̃ transit actio de dote vt late dixi post Bar. in. l. post dotẽ. in. vj. q. s. e. ¶ Glo. fi. declat

6 tex. ⁊ alleg. pcordantes. † Ex̃ glo. Bar. hic q̃rit. An vsure dotis dande siue restituende hodie debeant de iure cano. de q̃ oẽs vsure sunt pbibite cũ in euangelio dicat mutuum dantes nihil inde spantes: vt Luce. 6. C. ⁊ in. c. consuluit. de

vsu.ꝛ.xliij.q.c.j.cū seq.Et mutuūvr esse saltē fictū qñ qs dz alicui pecuniā:ꝛ qz nō dat pstat iteriz vsuras:qz hr̄ pinde ac si ille debitor dedisset creditori pecuniā debitā:ꝛ ille sibi mutuasset:vt alr̄ ꝓbatur in.c.in ciuitate.de vsu.vbi dixi. Concludit igit̄ Bar.qꝫ vsure dotis dande vbi mora in dā do cōmissa fuit dēn̄:qz nō ꝓpe sunt vsure:sed interesse:vt in.c.salubriter. de vsu. Sed in dote restituenda vbi mora cōmissa fuit tz qꝫ nō dēan̄:qz tūc ꝓpe essent vsure nō iter esse que vsure oēs de iure cano.sunt ꝓhibite vt dixi: ꝛ ita Bar.hic refert tenere Inno. ꝛ Joā.an. in.d.c.salubriter. In q̄ tñ.c. Inn.Jo.an.ꝛ doc.nō loquūr̄:ita simplr̄ put so nant v̄ba Bar.imo sup hac mā plurimū insistunt ꝛ varias ponūt opi.ꝛ varias.q.ꝛ dubia pluria formāt:ꝛ ibi de hac
7 mā late dixi. ¶ Quā vt hic aliqualr̄ ēt explicemus ꝓpono ifrascriptas.q.examinādas. ℙria.q.est an ꝛ qñ maritꝰ re cipiens pignus ꝓ dote non soluta licite lucreť fructus rei accepte in pignus:ꝛ nō cōputet in sortē. Scā.q.an ꝛ qñ maritus ꝓ dote nō soluta nō accepto pignore petere pos sit vsuras siue interesse siue aliměta. Tertia.q.est an illud qđ dispōit̄ in viro i .d.c.salubriter.vēdicet sibi locū in eius bēdibus pignus tenentibus ꝓ dote nō soluta:ꝛ alentibus mulierez: ꝛ qd si nō bēat pignus an possint petere vsuras ꝓut vir.Quarta.q.est an cessiōarius viri possit petere vsu ras q̄s ipse vir potuisset ꝓ dote nō soluta. Quinta.q.é qd dōm ex pte mulieris:an mortuoviro lucreť fructus pigno ris vel petere possit interesse siue vsuras dotis nō solute: ꝛ in hac.q.dicer̄ an mulier cui p hēdes viri est dilata dos licite ab ipsis aliměta ꝓcipiat. ¶ Redeo ad ꝑmaz.q. In qua sic ꝓcludas qꝫ aliqñ maritꝰ cui simplr̄ dos ꝓmissa fuit accepit fundus in pignus ex q̄ fructus ꝓcepit r educibiles ad interesse ipsius mariti:ꝛ sic nō excedentes onera ipsius mr̄imonij:ꝛ tales fructus non imputat sibi in sortē:sed lu crar̄ ꝓ oneribus mr̄imonij q̄ sustinuit: vt.d.c.salubriter.ꝛ sic in ℌ casu limitar̄.l.j.ꝛ ij.C.de pig.act.ꝛ.c.j. ꝛ.ij. de vsu. ꝛ in ℌ casu ꝓcordāt oēs doc.tā canoniste qꝫ legiste.Si aūt tales fructus excedūt interesse ipsius mariti ꝛ onera mr̄i monij: ꝛ tūc q̄tenus fructus excedunt onera mr̄imonij nō est dōm qꝫ illi cedant lucro mariti:vt vr̄ esse de intentione Bal.in.l.fi.§.ꝓterea.C.de iu.do. ꝛ facit rō illius.c.salubri ter.ꝛ ℌ dcm̄ tanqꝫ no. ad limitationē illius.c.salubriter.se quit̄ hic do.Alex.in fi. Sed ego credo nō hñdū respectuz ad onera mr̄imonij:sed ad quātitatē dotis: vt sic dicamus qꝫ lucri faciat tot fructus rei accepte in pignus quot po tuisset lucrari ꝛ ꝓcipe ex ipsa dote:naz fructus dotis ēt qꝫ excedant onera mr̄imonij sunt ipsius viri lz denť ꝓ oneri bus mr̄imonij:vt.l.ꝓ oneribus.ꝛ ibi Bal.C.de iu.do.ꝛ di xi.s.ꝑxi.§.in.ij.no. nec mirū qz si nō sufficiunt ꝓ oneribus mr̄imonij sustentandis fructus dotis teneť maritus de suo ponere ꝓ sustentanda vxore:vt hr̄ in.l.si cū dotē.§.finaliť in seuissimo.C.eo.ꝛ dixi in.c.ꝓ vr̄as.de do.inter virū ꝛ vxo. Nec ob.rō illius.c.salubriter.quā ponderat do.Alex.imo potius facit ꝓ eo qđ ego dixi: qz ꝓbat qꝫ hr̄ respectus ad fructus dotis:ꝛ qꝫ ꝓ ipsis ꝑmittit̄ nō fieri hanc cōputatio nem in sortē fructū ꝓceptoꝝ ex pignore:ꝛ ita dixi in.d.c. salubriter.in.ij.no.nec alia vr̄ intentio Bal.in.d.§.ꝓterea. si recte aduertar̄ lz alr̄ ipm alleget ꝛ referat hic do.Alex. vt supra dixi.Aliqñ maritus cui simplr̄ dos ꝑmissa fuit nō accepit in pignus fundū:sed domū solitā pensionari:ꝛ sic talē ex q̄ certū est br̄e certū fructū ꝓcipi vel si dedit fundū erat talis fundus q erat ꝓcessus ad certū affictū: ꝛ in isto casu nō vr̄ qꝫ maritus lucri faciat talē certū fructū:ꝛ itavr̄ esse de intentōe Jo.an.ꝛ do.An.de bu.in.d.c.salubriter.q illuz tex.vr̄ intelligere eo casu q̄ fructus ꝓcipiendi ex pi gnore sunt subiecti diuino iudicio:ꝛ sic sunt in certi: secus si sunt certi. Sed Jo.cal.ꝛ cōiter alij doc. ꝛ ibi:ꝛ hic vr̄ gñalr̄ intelligere illū tex.ēt vbi fructus sunt certi:naz loqr̄ de possessionibus datis in pignus cuius fructus pñt ēt esse certi:qz illud v̄bū possessionū pōt ēt domū cōpbendere cu ius fructus sit certus:ꝛ fundū locari ad certā annuaz pen sionē. ℙreterea ēt qꝫ fūdus nō sit locatꝰ ad certā ānuā pē sionē tñ magis cōiter eius fructus sunt certi. ℙreterea rō illius tex.est gñalis q̄ pōt adaptari ēt vbi fructus certi ꝓ piunt̄:ꝛ ℌ est tenendū qcqd aliud senserint Joā.an. ꝛ do. An.retuli ꝓdictoꝝ opi.in.d.c.salubriter.in scōo dubio qđ moui ad intelligentiā illius tex.ꝛ mā.Et ad ꝓfirmationē ꝓdictoꝝ facit qz in incertis fructibus ꝓut incertis vr̄ com mitti vsura cū qcqd recipit̄:imo sperar̄ recipi facit cōmitti vsurā:vt in.d.c.ꝓsuluit.facit.c.ij.ꝛ.iij.xliij.q.iij. ꝛ sic incerti tudo vel certitudo fructuū nō facit plus vel minus cōmitti vel nō cōmitti vsurā:ꝛ vide Lau.de rodul.in trac. vsuraꝝ .q.liij.vbi facit hanc ꝓsiderationē rñ.ad rōnē Joan.an.cu ius tñ opi.in seqnti puncto tāq̄ securiorē seqr̄. Aliqñ ma ritus q dotis accepit ꝓmissionē fecit dilationē dotis dande puta anni vel biennij ꝛ accepit pignus ex q̄ fructus ꝓcepit durante dilatōe q̄ casu An.de bu.in.d.c.salubriter.vult qꝫ fructus extenuent sortē: nō aūt cedant lucro viri ꝓ oneri bus mr̄imonij nec isto casu ꝑm ipm itelligi debet.c.salubri ter.sed vbi dos simplr̄ ꝓmissa fuit ꝛ nulla ꝓcessa fuit dila tio:secus si aliq̄ dilatio ꝓcessa fuit: qz tunc ex q̄ hñs pstare dotē nō est in aliq̄ mora nō dz grauari in illis fructibus q vir̄ deberi ex mora:ꝛ ita ēt dicit in terminis.l.curabit.C. de act.emp.Qđ dicit ꝓcedere ipse do.An. ēt si expsse ꝓuē ctū fuit de lucro ꝑdictoꝝ fructuūvt cederent ipsi marito ꝓ dote dilata:ꝛ sic nō solū vbi dos dilata fuit: ꝛ pignus sim pliciter datū:sed ēt vbi fuit expsse ꝓuētū vt fructus pigno ris eius lucro cederent.Et idem dicit do.An.in certo an nuo vel mensurio ꝓmisso ꝓ dote dilata: vt eius ꝓmissio ꝛ ꝓceptio ꝓ dote dilata nō sit licita:ꝛ idē in ℌ vltimo tz Jo. an.in.d.c.salubriter . Dicens qꝫ ille q ℌ dicit esse licitū dz de ℌ dare casuz:qz in.d.c.salubriter. ℌ nō disponit̄:qz loqr̄ in fructibus q sunt incerti:ꝛ subijciunt̄ diuino iudicio:ꝛ ꝓ hac opi.facere vr̄.C.in ciuitate.ꝛ.c.ꝓsuluit.de vsu. In qbus suribus venditori ꝓp factā dilationē nō lz maius ꝓtiū acci pere ꝑ q̄ iura refert dōs meus hic qaliq theologi tenebāt in supra dictis casibus nō esse licitū aliqd vltra sortē acci pere.Sed Jo.de imo.salua ꝓsideratiōe melius sentientis in illo puncto qñ qd certū ꝑmissum fuit ꝓ dote dilata tz ꝙ riuz ꝓ.d.c.salubriter.indi.loqns vbi fuit ꝓmissum ꝓ alimē tis vel simplr̄:secus si ꝓ vsuris:vt hic ꝓ ipm: ꝛ do.Alex.q tñ vr̄ facere vim in v̄bis ꝙ id qđ hr̄ in.l.fi.C.cō.dele.nam ēt v̄bū vsuris rōne subiecte mā intelligeť de alimentis si ue interesse dotis.ar.l.si vno.s̄.loca.cū si. ꝛ cuz hac opi.qꝫ sit licita ꝑmissio certe quantitatis ꝓ dote dilata tz hic dñs meus:ꝛ ēt i terminis.d.l.curabit.qꝫ lz sit facta dilatio ꝑtis ꝓ ipm vēditorē licite sibi aliqd ꝑmittar̄ ꝓ interesse suo dū mō id ꝑmissuz nō excedat lucrū fructuū ꝓcipiendoꝝ ex re vendita.Et ad.d.c.in ciuitate.ꝛ.c.cōsuluit. Rñ. ꝓut rñdet Bal.in rub.C.de vsu. qꝫ loquunt̄ in rebus ꝓsistentibus in pondere numero ꝛ mensura ex qbus emptor nullos fru ctus interim ꝓcipit:ꝛ de exēplo Bal.in.d. rub. dubito:qz ille emens astringit̄ oīno soluere qnqz qđ vr̄ ꝙuenire si aī ipse vellet soluere ꝑtium rei:ꝛ vr̄ ista artatio esse supabun dantia q̄ est ꝓhibita:vt.d.c.ꝓsuluit.Secus aūt vbi nō astri git̄ nisi q̄tenus differre vult solōnē:ꝛ vide ēt do. ℙe.phi. cor.in.l.si pascenda pecora in repeti.in.xxvij.col.cū seq.C. de pac.vbi facit mentionē de dicto Bal. in.d.ru.C.de vsu. ꝛ illud plurimū discutit: ꝛ ēt dictū Jo.an.ꝛ do.An.i.d.c. salubriter. In q̄.c. Jo.cal.lz dicat opi. Jo.an.esse tutiorem tñ ꝑriaz opi.dicit esse veriorē qꝫ a ꝑn.gener cū socero ꝙue nire possit de certa quātitate ꝑstāda: ꝛ ita vr̄ sentire qꝫ lici te ex pignore fructus ꝓcipiunt̄ dicto casu lz istū casuz ipm nō specificet do.Ma.reputans dictā.q.satis dubiā in ea tā dem sic ꝓcludit. Qđ aut a ꝑn. simplr̄ datus fuit terminus ad dotē ꝓ soluendaz nō interueniente pignore ꝛ pacto de lucrandis fructibus lz ex post facto pignus fuerit datū: ꝛ tunc nihil gener ꝙseq ꝑōt:naz sicut ꝑōt vxorē sine dote du cere:vt hr̄ in.c.ꝓ vr̄as.de do.inter vi. ꝛ vxo. ita traducere ꝑōt dato termino adhotē ꝓ soluendā.Aut a ꝑn.interuenit datio pignoris:ꝛ tunc dicit nō ꝓcedere dcm̄ do.An.qz ge ner recipiēdo pignus ꝓfiscus vr̄ aucte.C.salubriter.ꝛ vr̄ re cepisse pignus vt lucrifaciat fructus. Aut non interuenit datio pignoris qñ dos dilata fuit: sed ꝙuentio de aliquid

annuatim lucrādo: ꝛ hoc ēt est licitū ſm ipm dūmō gener qui fecit pactū sit solitus mercari ꝛ lucrari cum pecunia vel illā ponere ad cōe lucrū ꝛ dānū apud mercatorē iuxta d.c.p vſas. Nam iſte nō capit ꝓ mutuo nec ꝓ dilatōe data: sed vt sustineat onera mrīmonij qō nō vī esse ꝑ bonum charitatis. ¶ Ex qbus dictis do. Ni. depbendit ꝙ vbi dos dilata fuit ꝛ pignus datū ēt ꝙ nihil fuerit ꝙuentū de fructibus oīno gener nō obstante dilatōe lucrifaciet fructus. Secus si pignus nō fuit datū nec aliqd ꝙuenit: qz tūc maritus ꝓ dilatōe aliqd licite nō capiet siue petet. ¶ Ego in d.c. salubriter. ꝙcludebā ꝙ vbi fuit dos dilata siue interuenit pignus siue nō: sed pactio de aliqd recipiendo si id recipit pro oneribus mrīmonij: ꝛ est moderatū: ꝛ recipiens nō est corruptus intentōe: vt faciat gīa fenerādi nō curando brē dotē: qz vī ꝙ sibi satis fructificet ipsa dos nō soluta a recipiendo id qō sibi ꝓmissum fuit vel fructus pignoris ꝙ licite gener faciat ēt si nō erat solitus mercari vel pecuniaz collocare apud mercatorē ad cōe lucrū ꝛ dānū: qz verisīle est ꝙ q talr nō exercet pecuniā ipsam collocet in emptōe stabiliū: vt inde fructus pcipe possit pro sustentandis oneribus mrīmonij: vñ qr nō possit recipe qō supra est dictū nō vī rōne suaderi cū sit interesse qō ſm canones non ꝓbibeī peti: vt in. d.c. ꝙquestus. Vbi late examinaui intellectū. d.l. curabit. de actio. emp. quā alle. ibi glo. circa tertiū casum. ꝛ ibi discussi an in terminis pdi. l. regrar mora ad hoc vt debeat interesse: ꝛ qd si dilatio ptij expsse facta fuit an oīno eius interesse peti possit sine alia ꝙuentōe a q bus dictis circa intellectū. d.l. curabit. dependet declaratio mātē nrē qd dōm vbi mora nō interuenit: qz fuit facta dilatio: an absq; alia pactōe gener lucrifaciat fructus pignoris: ꝛ si pignus nō interuenit: an possit petere oīno interesse: non obstante dilatōe decisio cuius articuli satis dubij dependet ēt a no. in. l. de diuisione. s. eo. dū discutit an fructus siue vsure dotis debeant ex mora vel ex implemento ꝛ vide dicta in. d.c. salubriter. circa ꝓmū dubiū qō ibi moti: q oia ꝛ ibi ꝛ hic ꝛ alibi dicta ꝛ dicenda ꝓcernētia aiaz intelligant salua determinatiōe mrīs ecclesie ꝛ cuiuscūq; melius sentientis dicta ꝛ quatenus non viderent catolica bēant ꝓ nō dictis. Et hunc articulū nō repio specifice tactū ab aliquo nisi p do. An. de bu. ꝛ p Jmo. hic vt referaz J. pri. q. vbi aliqua ēt dicent ad intellectū. d.l. curabit. qñ dos dilata fuit: ꝛ alr nō fuit ꝓmissuz interesse: nec pignus datū: an ēt tpe dilatiōis quo sustinuit vir onera mrīmonij interesse petere possit ꝛ dependet: vt dixi plurimū a no. in d.l. de diuisiōe. in illo articulo: an fructus siue vsure dotis debeant ex implemento: sicut in ꝛctu emptōis ꝛ venditionis iuxta. d.l. curabit. ꝛ lz Bar. ꝛ plurimi doc. post glo. in d.l. de diuisione. teneant ꝙ sic tñ in casu pdicto nō vī ꝙ debeant: qz nulla mora ēt in regularis vī interueniſſe quaz ponderare vīr pfati doc. in. d.l. de diuisiōe. nisi diceret ꝙ imo doc. magis ponderant implementū ꝓut in. d.l. curabit. vbi nulla mora interueniente debet interesse: ꝛ sic etiā nō interueniente mora regulari vel in regulari ꝓut ꝓbat illa vlis nulla qō ponderaui in. d.c. ꝙquestus. ꝛ sic totū vī dependere ab hoc an decisio. d.l. curabit. trabat ad terminos nros in qbus forte posset dici ꝙ nō obstante dilatiōe videat ꝑbi mora in regularis ex implemento: ꝛ ita ēt in b terminis. d.l. curabit. ᵇ ¶ †Scōa. q. fuit an ꝛ qñ maritus petere possit fructus siue vsuras dotis nō solute. Et circa ꝓmū an possit petere Jo. an. in. d.c. salubriter. vī esse intentionis ꝙ nō qz. d.c. non loqt hoc casu nec tāq; exorbitans ad hunc casum vī trabendus p. l. ius singulare: ꝛ. l. qō vo ꝑ. s. de legi. ꝛ regulam que a iure cōi. de reg. iu. li. vj. Sed Bar. vt supra relatū audistis tz hic ꝑriū cū quo cōiter trā seunt doc. in. d.c. salubriter. in q̄. c. ēt hanc opi. Bar. ꝛ cōez approbaui: ꝛ rñdi ad ꝑria si qua ꝑ hāc opi. facere vident. Circa scōm qñ maritus petere possit istas vsuras siue fructus dotis: ꝛ qñ sup hoc pcessit ꝙuētio satis supiori. q. hoc fuit expeditū: qñ aūt nō pcessit ꝙuētio aliqua sup hoc Jo. de ijmo. Hic talr ꝙcludit ꝙ aut mora nō est cōmissa in dote soluenda: qz forte ad diem ꝓmissa fuit ꝛ nōdū dies venit: ꝛ tunc vī ꝙ maritus nihil possit petere: ꝛ idem videt velle vbi dies soloni nō fuit apposita cū dilatio videatur esse in dote soluenda alle. que hīr in. l. dediuisione. s. e. vbi vt tetigi. s. ꝓri. q. tractat a quo tpe incipiant fructus siue vsure dotis deberi: an vbi maritus incepit subire onera mrīmonij vel demū post bienniū p. d. §. ꝓterea. l. fi. C. de iu. do. Aut mora est cōmissa: ꝛ tunc Jmo. arguit ꝓ ꝛ ꝑ: nam ꝙ possit petere vsuras tāq; interesse loco alimētoꝝ voluit Bar. hic ꝛ facit qō hī in tex. ꝛ glo. q tex. est singularis ſm ipz in. l. sociū q in eo. s. ꝓ so. vbi vide Bal. declarantē qñ vsure ꝓut interesse peti possint de iure cano. Sed in ꝑriuz ꝙ nō possit petere fortiter facit qz si maritus passus moram vult petere vsuras vt vsuras: ꝛ nō est dubiū ꝙ nō pōt cuz ille sint ꝓhibite saltē de iure cano. vt supra est dictuz: ꝛ hī in auc. adhec. C. de vsu. Aut vult petere vsuras: vt interesse ꝛ sic interesse principalr qō lato vocabulo pōt dici vsura: qz sorti accedit: cū qcqd accedit sorti sit vsura: vt in. c. ij. cuz seq. xiiij. q. iij. lz vere ꝛ stricte nō sit vsura dic tu ſm ꝙ accipit ꝛ diffinit vsura p canonistas de qua diffinitōe in rubri. ex de vsu. vbi dixi. Et tunc ēt vī ꝙ nō possit qz cū simus in obligationibus dandi post moram nō succedit oblo ad interesse vt. l. si fuuz. §. fi. de ver. obli. lz secus sit in obligationibus facti: vt. l. stipulationes nō diuidunt. de ver. obli. Aut vult petere interesse pp moram officio iudicis cū actio sit bōe fidei ꝛ istud vī ꝙ nō possit peti nisi p hoiem solitū negotiari: ꝛ sic lucrari ex pecunia: vt. d. l. sociū q ī eo. ꝛ. l. iij. §. fi. s. de eo qō cer. lo. ꝛ p Bar. in. l. vnica. C. de sen. que ꝓ eo qō interest ꝓfe. circa illū articulū: an in interesse bēat rō lucri circa finem illius articuli: ꝛ sic in effectu ꝙcludit ꝙ maritus nō solitus negotiari ꝛ lucrari nō poterit petere hoc interesse ex mora. Et ꝙ vnicū hoc remediuz habebit remittere vxorē ad domū suam: ꝛ sic ipsam nō alere nō habita dote qō facere pōt: vt. d. §. pe. in auc. de nō eli. scōo. nu. ꝛ supra est dictum facit. c. per vſas. de do. inter vi. ꝛ vxo. vbi dixi: ꝛ in. c. ex lris. de diuor. Nisi forte dicamus ſm ipm ꝙ possit agere actōe negotioꝝ gestoꝝ ꝓ expensis factis ipsi vxori si ꝓmisit ꝓrestationē ꝙ faciebat aio repetendi p. l. nēsennius. s. de negge. Nec ob. l. qō in vxorē. C. de neg. ge. qz loqt in casu dubij: non aūt qñ interuenit ꝓtestatio declaratoria animi. Vel illa. l. loqt in vxore infirma i qua est maior pietas. ꝛ ppea expense ꝓsumunt facte aio nō repetendi: secus si vxor esset sana: qz tunc ēt sine aliqua ꝓtestatōe vult ꝙ possit fieri repetitio expensarū factarū ꝓ ipsa vxore dote non prestita. ¶ Et sic in effectu Jmo. residet in ista ꝙclusione ꝙ ex mora simplr vir non possit petere vsuras dotis nisi sit solitus lucrari cū pecunia. Sed ꝙ actiōe negotioꝝ gestoꝝ posset repetere quatenus expendit in vxorē ꝓmissa ꝓtestatōe vel si vxor erat sana ēt nō ꝓmissa ꝓtestatione. Et rñ. Jmo. ad no. in. l. curabit. C. de act. emp. ꝛ c. ꝙquestus. de vsu. in qb⁹ iuribus hī ꝙ vendens post moram sibi cōmissam in soluendo ꝓtio pōt petere interesse habita rōne ad quātitatē fructuū ꝓceptoꝝ: ꝛ sic nō fit distin. an sit solitus lucrari necne: nam in illis terminis ſm ipm emptor ex re ꝓcipit fructus ꝛ sic nō est equū ꝙ gaudeat re vendita ꝛ ꝓtio. Sed in terminis nrīs ille q oz dotē in pecunia nullos fructus ꝓcipit ex pecunia cū gīalr pecunia nō germinet pecuniaz: vt per Jo. an. in regula peccatū. de reg. iu. li. vj. ꝛ sic nō est cadez rō in isto casu qō in illa. l. curabit. in qua an bēat rō nō solum fructuū quos ꝓdidit ipse venditor: ꝛ sic huius dāni: lz ēt lucri cessantis dixi in. d.c. ꝙquestus. circa dictū tertiū casum. Et cū Jmo. transit hic simplr do. Alex. lz dicat cōem opi. esse cū Bar. ꝙ vsure dotis nō solute peti possint ꝓ virū q sustinuit onera mrīmonij: ꝛ ꝙ ex mora peti possint: ꝛ hanc ꝙsiderationez an vir sit solitus lucrari necne: vī ēt in hac mā fecisse Ab. sy. in. d.c. salubriter. vt pz ex dictis relatis. s. ꝓri. q. ¶ Et mō vī mihi ꝙ ista ꝙsideratio sit ꝓbabilis si recte intelligat. Nam si iste vsure petunt vt interesse vt ꝙcludunt oēs doc. quo mō cadit ꝙ sit interesse vel dānivel lucri cessantis si nō ꝓbat vir ꝙ cū pecunia dotali fuisset lucratus vel ipsam trafficando p se vel p aliū vel collocando in emptōez ꝓdioꝝ ēt ꝙ alucrit vxorē. nō. n. seqt alui vxorē

a ¶ Pigno: ħ. Et adde ꝙ dās pignus vel ꝓmittens certuz qd nō sit astrictus ꝑstare oīno etiā si vellet soluere: lz pōt se eximere quā do vult: soluendo dotē: per dicta supra circa intelligentiam dicti Bal. ꝛ facit i simili. c. ad nrām. de emp. ꝛ vendi.

b ¶ Et an in termis. d.l. curabit: ꝛ etiā in dote nō soluta debeant vsure siue alimenta: vbi hīs soluere habuit iustā cām non soluēdi: vide p dōm meū dōm Bal. de bartolinis i l. si ex legati cā de ver. oblig. ꝛ vide ēt Are. in l. iuñ. §. cato. colū. xv. j. de ver. obli. vbi tangit an difficultas excuset a mora in regulari qō verbū facit ad ꝓpositū: ꝛ vidē Bal. in. l. ij. C. de vsu. ꝛ vide dicta in. c. ꝙquestus. de vsu.

de meo ergo in tantũ fui in dãno q̃ nõ dediſti mihi dotẽ: ſi nõ oñdit q̃ illã dotẽ trafficaſſet vel talr collocaſſet q̃ ex ipſa percepiſſet in effectu alimenta. Nec iſto caſu: vt dicit Jmo. cadit q̃ vſqz ad quãtitatẽ alimentoz̃ poſſint peti vſu re ſiue intereſſe ꝓut in terminiſ. d. l. curabit. cũ ibi emptor ꝓcipiat fructus quodãmodo indebite nõ ſoluta pecunia ꝛ ſic ipſos fructus vel eoz̃ equalentiã teneť reſtituere ad qõ facit. l. iulianus. §. ex vendito. ſ̃. de actio. emp. ꝛ illa. l. curabit. facit iſtã rõnẽ q̃ fructus ꝓcipit. Sed hic nõ ſoluens dotẽ nihil ꝓcipit: ꝛ poſito q̃ ꝓcipiat ꝓcipit ex re ſua: ꝛ in eo nõ repiť exp̃ſſum illud qõ in emptore exp̃miť in ꝓxi. alle. turibus. Et ſic iſto caſu vt dicit Jmo. ſolũ hẽbit remediuz nõ p̃ſtare aliẽta vel ipſa p̃ſtita repetere actõe negotioz̃ geſtoz̃a muliẽ vel ab alia ꝓſona q̃ tenebať alere mulierẽ q̃ dotem ꝓmiſit. Crederez tñ ex qualitate ꝓſone ipſius viri bñe ꝓpendi: an ipſe habuiſſet lucrari cũ pecunia vel traffi/cando vel collocando in emptões ꝓdioz̃ attenta eius qua litate ꝛ ꝓſuetudine qd ꝓſuenit facere de alijs ſuis pecunijſ ar. l. vel vniuerſoz̃. ſ̃. de pig. actio. ꝛ faciunt dicta ꝑ Bar. in. d. l. j. de ſen. que ꝓ eo. qõ intereſt ꝓſe. in fi. ſ̃. dicti arti/culi. ¶ Nec placet mihi qõ dicit hic do. Alexã. ſaluando Jmo. q̃ in his terminis nõ eſt intereſſe cõſiſtens in dãno: q̃ oino ſi habuiſſet pecuniã dotalẽ expendere debuiſſet in alimentis: nam dãnũ eſt diminutio p̃monij: vt. l. iij. de dã. infec. ſi ergo expendit de ſuo in alimentis vxoris ipſe vir nõ video qr̃ nõ ſit dãnũ vel intereſſe dãni. Et ſi hũiſſet dotẽ ꝛ eam fructificari feciſſet nõ diminuiſſet nec dotẽ nec ſuuz p̃monĩũ ꝓ alimẽtis: ꝛ ſic vbi vir eſt ꝓſona que veriſiłr nõ tenuiſſet pecuniã otioſam credo q̃ vſqz ad quãtitatẽ alimẽ toz̃ intereſſe ſuũ poſſit dici ꝓſiſtere in dãno vltra quãtitatẽ alimentoz̃ in lucro ceſſante. Et ſic in effectu ego ſaluo dictuz Jmo. q̃ nõ vr̃ cadere in intereſſe: vt dixi vel dãni vel lucri ceſſantis niſi in hoie veriſiłr ꝓcepturo cõmodũ ꝛ lucrũ ex pecunia: ꝛ intelligo ẽt vt dixi de hoie collocaturove riſiłr i emptionẽ ſtabiliũ pecuniã ſi ipſaz nõ erat alr traffi/caturus. Et iſtam ꝓſiderationẽ credo hñdam in oi caſu in quo p̃mittiť hodie de iure canonico ꝓceptio vſurarũ loco intereſſe ꝓterq̃z in caſu. d. l. curabit. in qua vr̃ hñi reſpectuſ ad ꝓceptionẽ fructuũ: ꝛ hoc mõ intelligendo dcñ Jmo. ſi recte ꝛ ſubtiłr aduertať nõ diſcrepat a dicto ꝛ intentione Bar. ꝛ doc. lz aliqui moderniozes in multis conenť impu gnare ipm Jmo. quaſi diſcrepãtẽ a cõi ſnia oĩum doc. Bi/centes q̃ errauit in terminis inquãtũ dixit in ꝓpoſito nr̃o q̃ intereſſe nõ põt peti: qr̃ ſumus in obłonibus dandi ꝛ c. nã iura ſua loquunť in intereſſe ꝛ eſtimatõe ipſius rei que eſt verũ q̃ poſt morã nõ venit in obligatiõe: ĩmo põt peti ipſa res nõ obſtante mora in odiuz ipſius moroſi: vt hr̃ in d. l. ſtipłones nõ diuidunť. Nos aũt nõ ſumuſ in hoc inter eſſe ſuccedente loco ipſius rei ꝛ qõ tractať peti iure actõiſ ſed in intereſſe qõ peti tractať ꝑ viam officij iudicis qõ in obłombus ẽt dandi ſuccedit poſt morã: qr̃ debeť vna cum ipſa re iuxta. l. vinũ. ſ̃. ſi cer. pe. nec in eo attendiť an ꝓſona ſit ſolita lucrari necne ad qõ facit lz iſti nõ allegent qõ di/cit Bar. in. d. l. vnica. de ſen. que ꝓ eo qõ itereſt ꝓſe. in ꝓn. ſ̃. alle. articuli dum alle. d. l. vinũ. ¶ Sed Jmo. nõ meruit p̃dictã reꝓhenſionẽ: qr̃ ipſe bene diſtinxit inter itereſſe qõ ſuccedit loco rei qõ dixit hic nõ adaptari: qr̃ ſumus i obło nibus dandi in quibus nõ ſuccedit obło ad intereſſe loco ipſius rei. Et intereſſe qõ venit officio iudicis qõ dixit nõ adaptari: ꝛ nõ venire in terminis nr̃is non in ſolito nego/tiari dic tu ſiue alr fructificare pecuniaz̃ ꝛ bene ꝛ optime dixit vt ꝑ p̃dicta apparet declaratũ: nec ob. d. l. vinũ. qr̃ loqť de intereſſe ſiue lucro circa ipſam rem. Jmo. vero loqť de intereſſe ſiue lucro ꝓueniente ex̃ ipſam rem inter que lon/ga eſt dr̃ia: vt ꝓz ex no. ꝑ Bar. in. d. l. vnica. C. de ſen. que ꝓ eo qõ intereſt ꝓſe. facit. l. ſi ſterilis. §. cuz ꝑ venditorẽ. ſ̃. de actio. emp. vñ arguere ꝑ Jmo. de. d. l. vinũ. nõ fuit magna ꝓſpicatia terminoz̃ ꝛ fundamentoz̃. ¶ Et tene menti dcñ Jmo. inquãtũ dicit maritũ poſſe agere actõe negotioz̃ ge ſtoz̃ ꝑ ꝓmittentẽ dotẽ q̃ tenebať alere mulierẽ: nã hoc po terit facere ẽt recepta dote: qr̃ alia actio q̃ cõpetit ꝓ ipſa dote alia que cõpetit ad iſtas expenſas ſine alimenta. Nõ ſic aũt eſt in intereſſe qñ vir ꝓ dote non ſoluta ipm petere põt alr nõ facta ꝓuentõe de ipſo ſoluendo: naz ipm nõ po terit petere recepta dote ſine ꝓteſtatõe cũ id veniat officio iudicis mercenario qõ nõ cadit intentari niſi cũ actõe: vt. l. iij. C. depoſi. ꝛ l. q ꝓ collusionez̃. §. ꝓtij ſortẽ. de act. emp. ꝛ de hoc ꝑ Bal. in. d. l. fi. d. §. ꝓterea. C. de iu. do. ꝛ ꝑ eũdez̃ ꝛ doc. in. l. ſi marito publico. §. fi. ſ̃. eo. dixi i. d. c. ſalubriter. in. iij. dubio qõ ibi moui. Et an maritus iſtas vſuras ꝓtiné tes intereſſe petere poſſit poſt decẽniũ dixi in. l. que dotiſ. circa ſcdam ptez̃ glo. ſ̃. eo. ex qbus ibi dictis iunctis ſupra dictis in hac. q. declať an ꝛ qñ maritus petere poſſit vſu/
9 ras dotis nõ ſolute: ꝛ ſic eſt expedita iſta. ij. q. ¶ Ter tia. q. fuit ꝛ eſt qd dõm de hr̃dibus mariti alentibus mulierẽ an lucrenť fructus rei date in pignus ꝓ dote nõ ſolutave l an poſſint petere vſuras dotis ꝓut vir põt ꝓ tpe quo alũt mulierẽ: ꝛ do. Ab. ſyc. in. d. c. ſalubriter. tz q̃ nõ qr̃ in ipſis hr̃dibus non eſt illa rõ que eſt in marito q̃ teneť ad onera mr̃imonij: ꝛ lz poſſit nõ alere vxorẽ nõ recepta dote tñ alẽ do ꝛ ſuſtinendo onera mr̃imonij facit illud qõ marito cõ/uenit hẽdes aũt nõ alunt vxorẽ tanqz̃ ad ipſos ptineat ſu/ſtinere onera mr̃imonij: forte tñ iſti hẽdes bene agere po/terunt actõe negotioz̃ geſtoz̃ ꝑ ipſam mulierẽ vel aliũ ad quẽ ptinebat ipſam alere ꝑ dicta. ſ̃. ꝓxi. q. ꝛ q̃ dicti hẽdes nõ hẽant ꝓuilegiũ mariti vult Lau. de rodul. de flo. in tra ctatu. de vſu. q. lij. Quid aũt de vſuris decurſis tpe vite ip/ſius mariti quas ipſe nõ petijt in vita an eius hẽdes pete/re poterunt ꝛ tex. no. iuncto ſũmario Bar. in. l. vir vſuris. ſ̃. de do. inter vi. ꝛ vxo. ꝓbat q̃ nõ q tex. loqť in vxore de/bente vſuras dotis vt ſibi cenſeať facta remiſſio ꝑ virũ: ſe/cus ergo in ſocero vel in alio vr̃ dõm ſũmariuz tñ Bar. eſt multũ gñale: ꝛ ita alr in. q. facti ponderabã q̃. d. l. loquať in viro ꝑdecedente remanente vxore a quo debebat ꝓſeq vſuras: ꝛ q̃ nõ trabať eĩ caſum ſuũ ponderabã ẽt q̃ in ex ꝓſſa donatõe vr̃ loq ille tex. de cuius intelligẽtia: vide ꝑ Ange. de are. ꝛ doc. in. §. fuerat. inſti. de actio. ꝛ q̃ ita intel ligať in exp̃ſſa donatõe vult ibi glo. in v̂. ꝛ donatiõibus. ꝛ aliqd dcñ fuit. ſ̃. in. d. l. que dotis. Quid etiã dõm de filijs quoz̃ dz eſſe dos mr̃e decedente: vt iuxta dicta in. l. poſt do tem. ſ̃. eo. an ſi dote nõ ſoluta retineant pignus lucrent fructus pignoris: ꝛ nõ imputent in ſortẽ vr̃ q̃ nõ lucrenť qr̃ hoc caſu nõ loqť. d. c. ſalubriter. ꝛ ſilr nõ vr̃ q̃ ipſoz̃ pr̃ q retinet dictũ pignus poſt mortẽ vxoris ꝓ dote ꝓſequnda ꝑ ipſis filijs. Et ſilr vr̃ q̃ dicto caſu nõ poſſint peti vſure lo co alimentoz̃: ſed quatenus intereſt vr̃ q̃ itereſſe peti poſ/ſit: ſicut in quolibet morã patiente in ꝓſequendo ſibi debi/tũ ẽt q̃ ſit mutuans: vt. d. c. ꝓqueſtus. vbi ꝓ do. Ma. ꝛ ibi oi ꝓxi circa dictũ tertiũ caſuz̃ ad fi. ꝛ in. d. iij. caſu declarani an circa hoc intereſſe hẽať rõ nõ ſolũ dãni: ſed ẽt lucri ceſſan/
10 tis. ¶ Quarta. q. deceſſionario viri an poſſit petere vſu/ras dotis nõ ſolute quẽadmodũ vir põt: ꝛ hanc. q. tangit Bal. in rub. C. e. in. iiij. q. determiat q̃ nõ: ꝛ ibi dicit q̃ iſta de qua agimus nõ eſt vſura gratuita: ſed onerоſa ꝓ oneri bus mr̃imonij: ꝛ ſic facit ꝑ do. Alex. in. q. tacta ſupra ſcdo loco dum vult ſaluare opi. Jmo. vt ibi dixi ꝛ in hac. q. ipſe hic tranſit cũ Bal. vt hic vide ꝑ ipm: ꝛ vide Lau. ſ̃. alle. in liij. q. ſcde ptis. vz. in cõmento. C. ꝓſuluit. in quo ponit pro maiori pte tractatũ ſuũ: ꝛ in. d. ij. pte fuit allegatuz̃ in ſupe rioribus dictis ꝛ qõnibus: ꝛ ibi mouet vltra. q. de accipié te in pignus a marito rez̃ quã ipſe maritus habebat in pi gnus ꝓ dote ꝛ in effectu ꝑ dictuz̃ Bal. vr̃ velle q̃ ſibi fru/ctus talis pignoris cõputet in ſortẽ qõ nõ vr̃ hñe dubita/tionẽ: qr̃ hoc cedit incõmoduz̃ ipſius viri vt eius creditor cõputet in ſortẽ quã dz ꝓſeq ab ipſo viro ipſe aũt vir ẽt q̃ nõ tenuerit pignus poſito: ꝛ q̃ alius cõputauerit in ſorte
11 ad cõmodũ mariti nõ vr̃ q̃ maritus ſibi cõputet ꝑ. d. c. ſa/lubriter. qõ bñ no. qr̃ doc. nõ ſe in hoc declarant. ¶ Quin/ta. q. de muliere an poſſit petere vſuras dotis nõ ſolute in telligi põt dupliłr. Uno modo reſpectu dotatiũ vel hr̃dem ipſoz̃ dotantiuz̃ dr̃ium ſoluere dotẽ ẽt mortuo viro. Alio modo reſpectu hr̃dum ipſius mariti dr̃iuz̃ dotẽ reſtituere: ꝛ in hoc

ꝛ in hoc vltimo casu doc.loquunt:qꝛ ꝓmũ casum attigisse nõ vñr ꝛ varie in hoc articulo repiunt doc.opiones quas ego p extensum retuli in.d.c.salubriter.in.v. dubio vbi tã dem ꝛcluſi ꝙqſi mulier passa fuit morã in dote siue danda siue restituenda:ꝛ quãtũ potuit fecit vt hꝫet dotẽ suã:ꝛ nõ potuit hꝫe ꝙ possit petere istas vsuras ꝙtenus sua interest. Et isto casu dixi posse saluari opi.tenẽtiũ mulierẽ ẽt posse petere vsuras dotis. Itez isto casu dixi debere intelligi sta tuta disponentia mulierẽ debere hꝫe tñ ꝓ centinario quo libet anno si sibi dos dilata fuerit:ꝛ ꝙ valeant hmõi statu ta:ꝛ ꝙ statmẽtes nõ inciderint in penã cle.ex graui.de vsu. si adhunc casum habuerunt respectũ:ꝛ ne mulieres hꝫent ꝛtẽni:ꝛ hoc est de intentõe do.Car.in.d.cle. ex graui. in vj.q.Itez isto casu ꝛcluſi ẽt vltra annũ mulierẽ licite ꝓcipe alimenta ab hꝫdibus viri nõ restituentibus dotẽ cũ vt dixi possit ẽt petere interesse.Et in.d.c.etiã dicebã ꝙ dictũ doc. cõiter dicentiũ in dote restituenda nõ venire vsuras dotis vel fructus pignoris imputari in sortez ꝓcedere respectu mulieris.Secus aũt respectu scõi viri cui sorte ꝓ heredeo ꝓmi est ꝓmissa dos:ꝛ nõ soluta vel pignus datũ:qꝛ tunc in ipso est dõm idem qõ in ꝓmo viro p.d.c.salubriter.lz quis posset dicere ꝙ hꝫdes viri nõ tenent alere:ꝛ ipsis nõ dꝫ im pleri ꝛctus per virum ꝓut illis qui tenentur dotare.

1 **Ad virum.** † Reintegrato mꝫimonio iudi/
2 cium inceptũ p exneũ nõ dissolui tur.h.d. ¶ †No.j. ꝙ exneus dans dotẽ ꝓ muliere querit sibi ius ad dotẽ repetendã ita demũ si in dctõe ipsaz sibi sti
3 pulatus fuerit dic vel pactus reddi:vt.l.si cũ dotẽ.in prin. §.e.ꝛ.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio. cũ si. ¶ †No. ij.ꝙ dos data p exneũ sine eius ꝓsensu nõ põt hꝫi ꝛ retine ri in mꝫimonio reintegrato ad qõ facit .l.item querit.§.fi. §.loca.ꝛ.l.cuz maritus.§.j.§.de pac.do.vbi tex.vꝫ velle ꝙ regrat ꝓsensus nõ solũ respectu mꝫimonij de nouo ꝛcti seu reintegrati:sed ẽt respectu ipsius dotis: vt ꝓsentiat ꝙ dos data hꝫat ẽt in illo mꝫimonio glo.tñ hic:ꝛ ibi vꝫ sentire ꝙ eo ipso ꝙ exneus qui dotauerat ꝓsentit scõo mꝫimonio vi deat ẽt in eadẽ dote danda ꝓsensisse de quo vide p Pau. de ca.in.l.si mulier.§.eo.Et intellige istuz tex. vbi ex inter/ uallo segt reintegratio mꝫimonij: secus si icõtinẽti mulier que dinerit ad virum reuertit:qꝛ tunc magis vꝫ fuisse iur/ gium qꝫ dinortiũ.Et ꝓpea durat dos ẽt p exneũ data:vt.l. pleriqꝫ.§.de ri.nup. ꝛ hic p Pau. de ca. q ꝓ di.l.pleriqꝫ. ẽt dicit ꝙ lz vbi mulier se ipsam dotauit si diuertit : ꝛ po/ stea ad eũdẽ virũ redijt censeat cũ eadẽ dote redijsse adeo ꝙ ius repetendi dotem ex ꝓmo diuortio sibi auferr: vt.l.si mulier.§.eo. Tñ hoc ꝓcedit nisi inter diuortiũ ꝛ recõcilia tionẽ cũ eodẽ factã interuenerit aliud mꝫimoniuz:qꝛ tunc durat ius repetendi dotẽ sibi cõpetens ex dissolone ꝓmi mꝫimonij:ꝛ hoc dicit colligi ex.d.l.pleriqꝫ.Qõ dicit ꝓce/ dere vbi in scõo mꝫimonio dotẽ dedit.illaz.n.censeꝛ in ter/ tio mꝫimonio repetijsse p dicta in.l.si mulier . alꝫ censereꝛ ꝓmi mꝫimonij dotẽ in hoc tertio repetijsse ẽt ꝙ aliud me/ dium interuenerit p.l.dotẽ.§.de iu.do.ꝛ vide dicta in.d.l. si mulier.ꝛ bonuz tex.ꝛ ibi dicta in.l.pe.§.vxoz.j.eo.ꝛ per Bar.in disputatõe sua que incipit mulier hꝫs magnũ pri
4 moniũ ꝛc.in qbus locis plene decꝫatũ repies:an ꝛ qñ dos ꝓcedentis mꝫimonij in sequente repetita censeat.¶ †Et in ducit iste tex.hic p Bal.Ange.Jo.de imo.ꝛ Pau.de ca. ad.q.facientiũ pacẽ ꝛ ꝓmittentiũ sub certa pena fisco ap/ plicanda se nõ offendere:ꝛ postea se offendentiũ ꝛ demũ pacẽ facientiũ:ꝛ oẽm penã adinuicẽ remittentiũ:vt nõ ꝓiu dicent fisco cui quesitũ est ius ad penã ex pdicta offensiõe facit.l.fi.§.de pac.ꝛ.l.si post mortẽ.§.fi.j.de bo. pos. ꝓ ta.ꝛ .l.ij.ꝛ qõ ibi no.§.de ser.expoꝛ.ꝛ an hoc ꝓcedat siue nota rius fuerit stipulatus noie fisci siue ex stipkone ptis fuerit acqsitũ ius fisco decꝫat hic Pau.de ca.volens in effectuꝙ in quolibet casu ius fisco quesitũ auferri nõ possit ꝛ repro bat dcm̃ Bar.in.l.q rome.§.flauius hermes.j.de ver.obli. uius.vbi alle.hoc dcm̃ Bal.ꝛ Ange.ꝛ doc.hic:non tñ de/ clarat Pau. de ca.qualr fisco acqrat ex stipkone ptis nõ

interueniente notario:ꝛ in ꝓrium faciũt dicta p Bar.post By.in.l.j.j.dciũ.fi.ꝛ in.l.arbiter.inter certũ diem.§.de ar bi.ꝛ ad hic no.vide Bal.in.d.l.fi.§.de pac.

1 **J maritus in id.** † Mari/
tus ꝙ restõ
ne dotis nõ tenet actionẽ cedere si aliud vñ vi/
2 uat nõ hz.h.d. ¶ †No.ex hoc tex. qꝛ satis no. ꝓbat maxi.iuncta glo.ij.ꝙ ex redditu noium debitoris qs querit victũ ꝛ dñt Bal.ꝛ Jmo.hic posse poni exemplum in monte Florentie ꝛ Venetijs exñte non tñ declarat ipse Bal.an redditus taliũ montiũ sit licitus: sed mãm istoruz montiuz latissime examinat Lau.de flo.in suo trac.de vsu. in.iij.ꝛ vl.pte.ꝛ p cõnistas in.c.in ciuitate.de vsu.vbi dixi ꝛ p Archiepm florentinũ in.ij.pte sue sũme ti. de auari.c.
3 xj. ¶ †No.ẽt ex hoc tex.ꝙ maritus hz beneficiũ ne teneat vltra qꝫ facere possit:vt hic ꝛ.l.maritũ.ꝛ.l.si maritus.§.e. qõ qualr itelligat decꝫat.l.in ꝓdẽnatõe.§.de re iu. ꝛ.l.sũt ꝙj.de re iudi.vbi aliqd dixi de hoc ꝓuilegio:ꝛ in.l.milex. eo.ti.dubitat.n.an hẽat solũ respect⁹ ad necitatẽ ꝓsone an ẽt ad dignitatẽ:ꝛ Jac.de are.put hic Bal.refert tenebat solũ ad necitatẽ hꝫdũ respectũ:ꝛ ita transit Ange.hic assi gnans rõnẽ:qꝛ nõ dz marito fauerir:vt delicate viuat cum pnitie vxoris.alꝫ aũt alimenta debent ꝓstari ꝑm vires ꝑri monij ꝛ dignitatẽ alimentarij:vt.l.tutor.ꝑm dignitatez. ꝛ .l.cũ plures.§.in ꝓmis.j.de admini.tu.Sed Jmo.hic tz ꝙ ẽt in casu nõ hẽat respectus ad qlitatẽ ꝛ dignitatẽ ipsius mariti nõ solũ ad necitatẽ p.l.nepos ꝓculo.iuncta glo. in ꝟ.dignitatẽ.j.de ver.signi:ꝛ ita tz Bal.in.l.ij.C.qõ cũ eo.q in alie.po.allc.l.sed si qd.§.sufficiẽter.§.de vsufru.ti.gñali. ꝛ.l.cũ vnus.§.alimentis.j.de ali.ꝛ ci.le.ꝛ dicit hoc hꝫe fie ri ꝑm discretionẽ iudicis de qua discretõe ꝛ arbitrio iudi/ cis in hac mã facit ẽt mentionẽ Pau.de ca.hic ꝛ vide An ge.in.l.nensennius.§.fi.j.de re iudi.q in hac mã ponit bonã distinc.ꝛ inter alia dicit ꝙ vbi alimenta debent alicui reue rentie vel pietatis intuitu debent ꝓstari ꝑm qualitatẽ ꝛ cõ dictionẽ sue ꝓsone lz nõ debeat hꝫi respectus ad familiaz suã sine qua corpus suũ põt vivere:ꝛ alle.By.ita tenuisse: vñr tñ By.ꝛ Ange.ibi velle hꝫi respectũ ad ꝓsonã solã de bentis recipere alimenta:vt talr ꝓstent vt possit sustentarl attenta eius qualitate intrinseca:nõ aũt extrinseca ꝓz quia By.dicit ꝙ alꝫ militi alꝫ rustico alꝫ seni alꝫ inueni puide ri dz de alimentis quasi ꝓ sustentatõe ꝓsone aliud reqrat in vno qꝫ in alio:ꝛ hoc mõ intelligendo nõ discreparet il/ lud dcm̃ a dicto Ja.de are.ꝛ Bal.hic ꝙ tñ hẽat respectus ẽt ad dignitatẽ mariti facit qꝛ alꝫ nõ vꝫ satisfactũ rõni pp quã est inductũ hoc ꝓuilegiũ.rõne.n.honestatis ꝛ reueren tie maritalis inductũ fuit : vt.l.vnica.§.cũ aũt in exactiõe. .C.de rei vxo.actio.sed si maritus erat ꝓsona digna ꝛ hꝫet viuere:vt ꝓsona paup ꝛ vilis nõ seruaret reuerentia ꝛ ho nestas maritalis ergo ꝛ cc.ꝛ ista rõne hec opio mihi placet quã hic:ꝛ in.l.maritũ.§.eo.approbat do.Alex.ꝓ qua pon dero:qꝛ lz p gl. magnã in ꝑn. hic dicat maritũ nõ hꝫe hoc ꝓuilegiũ si põt se sua opa ꝛ sua ꝓsona sibi querere victum tñ ꝓdicta gl.decꝫat nisi ꝓsona viri sit talis ꝙ sibi nõ deccat sua ꝓsona ꝛ opa sibi victũ querere p no.p Bar.post Pe. in.l.si qs a liberis.§.sed si filius.j.de li.agno.ꝛ p ipm Bar. in.l.si qs in trac.de ali.in.j.col.ꝛ Jo.an.ꝛ doc. in.c.cuz hꝫet de eo q uxit in ma.quã pol.p adul.ex qbus ꝓz ꝙ hꝫ rõ ẽt dignita tis in hmõi mã. Nec ob.illud qõ dicebat Ange. ꝙ nõ dz fauerir virovt delicate viuat cum pnitie vxoris:nam nõ est pnities vxoris ꝙ q fuit vir suus ꝓgruẽter ꝛ honeste viuat ꝑm ꝓdictionez sue ꝓsone maxi. qꝛ hec iura intelligunt vbi ipsa mulier sine eo qõ hz ꝓseq a viro põt se sustentare.si.n. ẽt ipsa idigeret ꝓferreret viro:vt hꝫ p Bar.post Ja.de are. ꝛ p eũdez in.l.maritũ.§.eo.qõ dictũ sequunt hic Bal. An ge.Jmo.ꝛ Pau.de ca.ꝛ doc.in.d.l.maritũ.ꝛ p Bal.no. post Gui.in.l.si qs crediderit.§.de pac.vbi in mã no. loqt ꝛ vide eũdem Bal.in.d.l.ij.añ fi.C.qõ cũ eo q in alie. po. ꝛcc. ¶ †Et vlterius ad ꝓdicta facit qõ vult Bal. hic ꝙ si ma ritus hẽat rem magni ptij: puta aliqõ pulchrũ palatiũ ꝛ parui redditus nõ teneꝛ ipm vendere lz ex ptio posset se

sustentar etz dotē mulieri restituere alleg.l.q bonis suis.ff. de cess.bo.vbi vide Ange.quasi sentiat Bal.q illud vendere t in viliori domo viuere repugnaret dignitati ipsi⁹ mariti: t in hoc casu saluari posset opio Bal.qđ vr fuisse de intentōe Nico.de matha.quē refert Bal.in.d.l.ij.C.qđ cū eo q in alie.po.t c̄.vbi alle.d.l.nepos,pculo.ff.de ver.signi. lz Jmo.hic t doc.videant tenere ꝯ Bal.hic: t etiaz in.d. .l.maritū.sed pōt Bal.saluari:vt supra t sic dicta sua reduci ad ꝓcordiā hic: t in.d.l.ij. t vide hic Ange. qui tz ēt opi.q vir cogat vendere rem supradicte qualitatis:lz als ad strictus ad alimenta nō cogat ꝑ ipsis bona vēdere:sed vsqz ad quātitatē reddituū tenet ea pstare alle.d.l.p bonis suis.t p Bar.in.l.pe.in pn.ff.de ali.t ci.le.t in.l.impator. ff.ad trebel. ¶ †Et an in hoc priuilegio ne qs exigat vltra qz facere possit deducat es alienū vel nō:vide dicta in.d.l. sunt q.in.ij.no.vbi ꝓcluſi q nō ꝓterqz in donatore:vt.l.inter eos.§.fi.ff.de re iudi.vbi bonus tex. ¶ Glo.fi.in pn.no. limitat hūc tex.t sikes nō ꝓcedere vbi vir est talis ꝓdictionis q sua psona t opa victuz sibi querere pōt de quo fuit dcm̄ in tex.vbi hec glo.fuit declarata t limitata. ¶ †In.ij. pte que incipit:t �means hoc hēs bis neqz t c̄.glo.dicit q intelligendo tex.,put pmisit in lra est duplex negatiua. t.ff.ꝯ. incipit soluere ꝓpositā.q. ibi neqz mādare t c̄. t sensus lre est q vbi maritus nō hz nisi actōes ꝑ restōne dotis non tenet dictas actiōes cedere:qz nō remaneret sibi vñ vineret als �means glo.nō est in tex.nisi ꝑma negatio:t tunc solo.q.incipit sibi neqz amplius habebit t c̄. t subaudit necesse mādare actōes t c̄.t quo ad effectū nō differt a ꝑma itelligētia:lz quo ad hoc qz �means vnā lram solo.q.incipit in vno loco tex.�means aliam in alio loco vt ex ꝓdictis pz. ¶ †Pōt etiaz tex.hoc modo declari stante vna negatiua:vt duz tex.dicit neqz amplius habebit exponat .i. plus aliud non habebit necesse nisi mandare actōes.Qđ ꝓcedit �means glo. si no⁹ sūt sufficientia ad alimentationē viri t ad satisfactionē dotis t �means hanc intelligentiā solo.q.incipit ēt ibi neqz amplius habebit t c̄. t differt ista intelligentia:t declatio a priorib⁹ quo ad effectū:qz superiores ꝓsupponunt cessionē actionum nō fiendā ꝑput ēt seqns ad hanc ista cū vltima de qua in glo.ꝓsupponit ꝯriū. ¶ †Ex qua no.t tene menti q maritus non hēs nisi noia debitoꝝ liberat ipsa cedendo pro restōne dotis: t sic nō tenet exigere t exactiōc facta ei qđ dz ꝑ dote satisfacere qđ vr ꝯ.l.ij.§.mutui datio.ī fi.s̄.si cer.pe.si.n. aliud ꝑ alio inuito creditore solui nō pōt q dz pecuniaz cedendo actionē ꝯ debitorē suuz nō vr q liberet:t sic iste intellectus glo.hoc ꝓsupponens nō vr verus nō saltet q ꝓcedat qñ vir aliud nō hz p id qđ dicit hic Bar. in fi.sed lz aliud nō hēat vr q debeat exigere t de exacto satisfacere. ¶ †Et vide Bar.hic gñaliter querentē an creditor pecunie teneat a debitore suo recipe in solutū noia debitorum. Et q teneat recipe ponderat hanc.l.que facit ipsam intelligendo q actiones transcenderent necessitatē victus ipsius mariti t q quatenus excedūt teneat cedere ꝑ restōne dotis:t q hoc vno mō intelligi possit hec.l.vult gl.quā supra pōderaui alle.ēt.l.cū querit.ff.de admi. tu. vbi tutor q ꝯxit pt togē pupillū:vt vel in totū oia noia debitoꝝ recipiat vel in totū renuat. Jn ꝯrium q creditor nō teneatur talia noia in solutū recipe alle.qz cessio est quedā emptio: vt.l.si dubitet in fi.pn.t in.l.cū is.ff.de fideiuſ.emere autez nemo cogit:vt.l.nec emere.C.de iu.delib.ergo t c̄.t hanc ꝓtem q creditor non teneat talia noia in solutū recipe �means ipm tz By.p.l.nō aduersus.C si cer.pe.t.l. naz t seruius. §.fi.s̄.de neg.ge.t ita transit Bar.nisi debitor ideo teneat qz bz actionē:qz tunc ipsaz cedendo liberat: vt.l.qđ debet .s̄.de pecu.Vel nisi debitor aliud nō hret nisi actiōes p.l. eū q.iuncta auc̄.ibi posita.C.de sol. Et isto casu pōt intelligi hec.l.quatenus ꝑbat �means vnā lec.q maritus tenet cedere actōes:t ad aliud nō tenet:t sic hec.l.facit ad hanc materiā qcqd aliud dicant Pau.de ca.t do. Alex.sed.l.cum querit nō facit: qz nō ꝑbat q pupillus cogat accipe noia debitor:sed si vult recipe:aut oia:aut nulla cogit recipere t cū Bar.transit hic Pau.de ca.t ēt do.Alexan.Sed vr hoc dubiū:t.d.auc̄.hoc nisi potius vr facere in ꝯriū inquatuz disponit q lz debitor quātitatis vel rei mobilis ex necessitate admittat volens soluere de imobilibus meliorib⁹ tñ si repit emptor illoꝝ imobiliū debent vendi p debitorē: t de ꝓtio creditori satisfieri:ita ergo in noīb⁹ debitoꝝ vr q debeant exigi p ipm debitorē:t de exacto satisfieri creditori nisi forte Bar.t doc.intellexerint vbi tanta erat inopia debitoris q nō poterat exigere suos debitores:vt tūc cedendo eoꝝ noīa liberet qđ satis vr rōnabile cogita t de mā vide in.l.ij.§.mutui datio.s̄.si cer.pe.

1 **J. socer.** †Filia nō pdit ius ꝓsolidationis ꝑ successionē socri genero imo effecta sui iuris p mortez prīs ꝯ eius hēdes agere pōt t emancipata ꝯ prem admittitur agens.h.d. ¶ †No.ex hoc ꝑn. q lz vera dotis exactio facta p prem impediat ꝓsolidationē in psona ipsius filie cū p exactionē sit sublata actio: t sic nō cadat ꝓsolidatio:vt.l.in insulā.in pn.s̄.e.vbi p glo.in v. ꝓsentiente. t ibi dixi.Tñ secus est in ficta dotis exactōe:qz illa ꝓsolidatōez nō impedit:vt est casus no.hic nam successio creditoris debitori hz vim sokonis:vt.l.sticū.§.aditio.de sol. t.l.si debitori.ff.de fideiuſ. t tñ videmus hic q si socer q est creditor generi in dote ipsi succedit nō impedit ꝓsolidatio quasi illa successio nō sit vera soko:sed ficta de hoc tñ dicetur infra in glo.i. ¶ †No.ēt ibi cū hrde eius t c̄.q filia agit cuz hrde prīs q successit genero quasi cū hrde ipsius generi. hīs.nhrdis testatoris est heres:vt.l.fi.C.de here.instit. cum ipso aūt prē donec est in eius ptāte nō agit ipsa filia ad repetitionē dotis:qz in ipsam nō est adhuc ꝓsolidata actio de dote.vnde pōt ipse pr ipsam dotē retinere cū ipsaz posset petere si alium ipse gener heredem instituisset. cui.n.damus actionē longe magis damus exceptionē siue retentionē: vt.l.i.§.is aūt.de supficie.t in regula q ad agendū.de reg. iu.lib.vj. bene tñ �means Pau. de ca.posset ipsa filia isto casu implorare offiū iudicis ꝯ prem vt ipsam dotē pstaret p sequenti matrimonio p.l.q liberoe.s̄.de ri.nup. t p hic no.in glo.f.vbi videbimus:vbi aūt filia fuit emancipata.t tunc ēt ꝯ ipm prem hrdem mariti agere pōt ad ipsam dotē cuius actio est in ipsam ꝓsolidata:vt hic in v.ḡ dicemus. t c̄.

4 ¶ †Glo.j.tacite oppo.de.l.si debitori.ff. de fideiuſ.vbi successio vr q hz vim sokonis qđ si est vr q ipsi filie nō competat actio ꝯ hrdem prīs vel ꝯ ipm prem put hic vr sicut nō competeret si ipse pr exegisset dotē filia nō hīte iustā cām ꝯdicendi:vt.l.dotē.s̄.eo.t dcm̄ est aliqd ꝑti.sup tex.timore ergo huius ꝯrij glo.rñ.q successio hz vim sokonis respectu successentis tm̄:item quātuz ad fideiussorias t accessorias obkones nō quātū ad alias:vt.l.vranius.ff.de fideiuſ.ibi.n. disponit q si fiscus succedit creditori item succedit vni ex duobus reis debendi ꝑ qbus alius mandatoꝝ extiterat sola successio nō hz vim sokonis quā q ad aliū correū debēdi q ꝓueniri pōt ꝑ ipm fiscū �means q ibi disponit in v. cū altero aūt reo t c̄.ita ergo hic quātū ad prez illa successio hēat ꝑ sokone nō quātū ad filiam:qz filia accessorie nō hz obkonē t actionē ad dotē cū prē:sed eque ꝑncipalr:vt hic dicit gl. sequens sup qua videbimus Bar.hic inquātū dicit glo:q successio hz vim sokonis q̄tū ad succedentē reprobat ipsaz glo.p.l.si ei.§.fi.s̄.de euic. vbi disponit q qñ debitor succedit creditori censet ipse soluisse hrditati qđ debebat:t sic maiorē hrditatē recepisse:t minus in bonis hre ex quo pz q nō quātū ad succedentē:sed quātū ad alios ipsa successio hr ꝑ sokone:t eꝯ ibi disponit q si creditor successit debitori censet minorem hrditatē recepisse quasi sibi p hrditatez sit solutū ex quo seqt q ēt quo ad alios illa successio hr ꝑ sokone:nam non poterūt dicere plus esse in hrditate q̄s sit residuū deducto eo qđ heredi debebat:puta legatarij qb⁹ isto iure nō tenebat heres vltra vires hrditarias:vt videmus in.l.que dotis.s̄.eo.bona glo.in v.nimirum.t ibi dixi in.l.in rōne.§.qđ vulgo.ff.ad.l.fal. Jtem plus censebitur in bonis ipsius heredis qđ altis ēt vtile esse poterit. Et.d.l. si ei.§.fi.facit ēt ꝯ illud qđ sequenti loco dr in glo.q successio hz vim sokonis quātū ad succedentes fideiussores:t alias accessorias

acceſſorias obłones: nam ét quo ad alios hz vim ſokonis: vt ibi pz. By. ergo ſoluebat alio modo cuius ſokoné etiaz Bar. reprobat. Soluit ergo ipſe Bar. q ſucceſſio hz vim ſokoniſ ex quadã fictione: q̃ tunc demũ inducit qñ ille qui ſuccedit ex hocvult euitare dãnũ: vt i. d. l. ſi ei. ⁊ d. l. ſi debitori. Secus ſi ex hoc velit lucrũ ꝓſequi: qz tunc ſucceſſio nó hz vim ſokonis: vt. l. heres a debitore. §. fi. de fideiuſ. ⁊ ita in terminis tex. nr̃i ſucceſſio nó hr̃ ꝓ ſokone in ꝓiudiciũ fi/lie vt ꝓinet iure ꝓſolidatóis: ad quã mãm bene facit. d. l. vranius. vbi aliqd p Bar. ⁊ p eũdẽ in. l. ſi is q̃ꝓ emptore. in. vj. q. I. de vſucapio. ⁊ dixi aliqd in. l. que dotis. ſup glo. .ij. ſ. eo. ⁊ in. l. j. §. ſi debitori. I. ad. l. fal. Refert Pau. hic q alij alr ſoluebant p̃dictũ õriũ dicentes q ideo hic ſucceſſio nó hz vim ſokonis: qz debitũ nó eſt certitudinarium ipſius pr̃is dũtaxat cũ filia hẽat cóioné in actõe de dote ⁊ pẽdet ex futuro euentu: nã ſi ante exactionẽ dotis filia efficiat ſui iuris cenſebit debitũ dotis fuiſſe ipſius filie nó pr̃is. Si ve ro eã filia ꝑmoriat debituz cenſet fuiſſe ipſius filie: ſtante ergo hoc dubio ſucceſſio ꝓtingens nõ hz vim ſokonis que ſo. placet ipſi Pau. q dicit q nó diſcrepat a ſokone Bar. imo ipſam declarat. Et querit ipſe Pau. an ſemp ſit verum q ficta ſoko nó tollat ius ꝓſolidatóis ⁊ rñ. q nó vt hic vi/de p ipm ⁊ I. pxi. §. in. ij. col. in fi. ⁋ †Et no. ⁊ tene mẽti verba Bar. dũ reprobat By. hic: nam hẽs ex verbis ſuis q ſi cut pr̃ ad dotez agere pót filia ſciente ét nõ ꝑſentiente dũmõ nó hẽat iuſtaz cãm ꝫdicendi: ita ét ſokoné dotis recipe pót vbi filia nõ hz iuſtã cãz ꝫdicendi ad qó facit. l. q hoiez §. ſi gener I. de ſoln. vbi ponderat q ignorante filia facta ſoko p generũ ſocero nó liberet ipm generũ: ſecus ergo ſi ipſa ſciente nec hñte iuſtã cãm ꝫdicendi: ad hoc facit. l. nó ſolũ. ſ. eo. vbi illud qó dr̃ in exigenda dote in ſoluenda ſilr cõprobat: ⁊ vide ibi Pau. de ca. i declatóe tex. C. †Glo. ſup v. ꝑſentit no. ex hoc tex. q pr̃ ⁊ filia in actõe de dote videnť eſſe duo rei ſtipulandi: ⁊ ppea lz vnuſ ipſoz ſuccedat debitori in ꝑſona alterius in ſuo ſtatu remanet obło: ⁊ de hoc qualr actio de dote ſit cõis inter pr̃em ⁊ filiaz hr̃ in. l. nó ſolũ. ſ. eo. vbi ꝓcludit Bar. poſt By. q ẽ cõis ſicut actio inter hr̃des ſtipulatoris q ſtipulatus eſt indiuiduũ: qz cuilibet cõpetit inſoliduz: vt. l. ij. §. ex his. I. de ver. obli. hoc ad dito in hac actõe q nó pót alter ſine conſenſu alterius ipſaz intentare pp ſpem ꝓſolidatóis: ⁊ cuz Bar. tranſeunt doc. lz Pau. dicat q vr̃ dubiuz ex quo actio de dote cõpetit p re diuidua: ſed lz cõpetat p re diuidua iudicat put ſi cõpe teret p re indiuidua: ⁊ ideo cõpetit cuilibet inſoliduz put actio p indiuiduo cõpetit pluribus hr̃dibus ſtipulatoris: ⁊ ita eſt intentio doc. Dicit tñ Pau. q pót dici cõis ſicut eſt cõis actio iter plures legatarios qbus cadẽ res legata fuit: vt ibi p ipm vide ⁊ p doc. declantes an rei vendicatio q̃ cõpetit mulieri pp retr̃ſtationẽ dñij q̃ fit in ipſaz vigore. l. i reb⁹. C. d iu. do. ſit cõis iter mulierẽ ⁊ pr̃es mulieris i q̃ declat an. l. in rebus locum ſibi vendicet in dote pfectitia. †Glo. ſuper ver. dicemus in pr̃in. arguit a pari p. I. d. dicit fieri in hoc v. In. ij. pte no. ⁊ eſt clara. In. iij. infert q filia effecta ſui iuris actio de dote ambulat de pr̃e in filiaz vel de cõi eſſe in ꝓpꝛium eſſe. Sed aduerte qz pmũ dictuz differt a ſeco: ex pmo. n. inferť q etiã vbi actio erat ſolius pr̃is nõ impedit ꝓſolidatio de quo dictũ fuit in. l. poſt do/tem. ſ. e. poſt Bar. in. ij. q. Sed ex ſecõ inferť õriũ qz pſup/ponit q reqrat cõio: ad hoc vt locũ hẽat ꝓſolidatio qó nó eſt vbipr̃ fuit ſibi ſtipulat⁹. †Gl. ſup v. quẽri tacite op. ꝫ tex. q filia ꝫ pr̃em nó pót agere ét petita venia: vt. l. q in ptãte. C. de in ius vo. ⁊ ſoluit q. l. nr̃a loqť in filia emãcipata que petita venia ꝫ pr̃em actionẽ de dote intentare pót: ſecus ſi eſſet in ptãte: qz tunc ét petita venia ꝫ pr̃em agere nó pót: vt in. l. ꝫria. qó de iure cõi ꝓcedit ſed de eqtate ſm ipſam glo. iudiciſ officio ꝓſulit filie cũ pr̃nũ officiũ ſit dotare ipſam filiam: vt. l. q liberos. ſ. de ri. nup. ⁊. l. fi. C. de do. ꝓo. ⁊ aũẽ. ſed q̃ſuiſ. C. de rei vxo. actio. ⁊ ſic vt preſtet dos ꝫ pr̃em iudicio officiũ implorare poterit filia: nó aũt pote rit aliqua actõe agere vt pſtet dos ſiue ſimuſ in pmo ſiue in ſeco dotatõe. Aue glo. reputat no. ad hoc q filie nó cõpe

tit actio: ſed officiuz iudicis ꝫ pr̃em vt pſtet dos: ſed glo. in. l. obligamur. §. lege. I. de actio. ⁊ obli. vr̃ velle q imo com petat actio filie ꝫ pr̃em ad pſtandã dotẽ. vult. n. q pr̃ lege obligeť ad pſtandã dotẽ ex qua obłone naſcit actio: vt. l. lz §. ea obło. ſ. de ꝓcu. Sz Bar. ibi reprobat illaz glo. ⁊ doc. hic ſeqntes iſtã gl. ⁊ Bar. i. l. q liberos. ſ. de ri. nup. ⁊ facit d. l. q liberos. vbi verba. l. iponentis pr̃ibus neceſſitatẽ do tandi ſunt directa ad iudicẽ: ⁊ ſic ozit offiñ iudicis: vt per glo. ⁊ doc. in. l. ſi ſoror. C. de colla. ⁊ p Bar. in. l. j. ſ. de ꝓdi. ex. l. in v. ſcdo ꝓncipalr eſt videndũ ⁊ c̃. Et qs ſit effect⁹ hu ius inueſtigatóis an ꝫ pr̃em cõpetat actio vel offi. iudi. ad dotandã filiã Pau. de ca. hic dicit q ſentit Bal. effectum eſſe qz offi. iudi. eſt ꝑſonale: ⁊ ſic tale offiñ iudi. nó cõpetet ꝫ hr̃des pr̃is: ſecus eſſet in actõe: ⁊ ſic ſentit q onus dotã/di vel redotandi nõ tranſeat ad hr̃des pr̃is de quo dixi in. l. poſt dotẽ. ſ. eo. circa tertiũ tꝑs tertie. q. Bar. Dic ergo magnũ reſultare effectũ an ad aliqd deť actio vel cõpetat offi. iudi. vt pz ex no. p Bar. in. l. j. in. iiij. col. ſ. de iu. om. iu/dũ examinat: an idẽ ſit offi. iudi. qó actio. An añt hoc iudi. offi. cõpetat vbi filia ſine dote maritata fuit ponit h Pau. de ca. ⁊ p Bar. i. d. §. lege. † Et no. ex hac glo. limitationez ad. l. lio nulla. ſ. de iu. cũ ſi. vbi hr̃ q inter pr̃em ⁊ filiuz vel filiã in ptãte nullũ pót eſſe iudiciũ vt ꝓcedat iure actóis: ſe cus p offi. iudi. Item no. ex hac glo. qz ſentit q etiam vbi intentatur offi. iudi. ꝫ pr̃em venia petí dz: ad hoc glo. in v. contra obſequium. in. l. cogi. in. §. ſi pater I. ad trebel.

1 **Lutius titius.** † Petens illud qó alteri q̃ꝫ quento reſtituturus eſt exceptóe dolo facis petere ⁊ c̃. nó repellit. h. d. vel ſic ⁊ ma gis ad lr̃am. Maritus q fecit pactũ de nõ petenda dote p miſſa in vita ſocer i ſo. ma. ⁊ mortuo ſocero filia exhr̃data ⁊ alijs hr̃dib⁹ inſtitutis cũ teneat dotẽ reſtituere vel actio nẽ ad dotẽ mulieri cedere pót ipſam dotẽ ab hr̃dibus ſeri pr̃is exigere a qbus repelli nó pót exceptóe dolo facis pe/tere ⁊ c̃. cum nó ipſe: ſed alij illud qó petit reſtituturus ſit. Sed filia p pte hr̃de inſtituta ab ipſa nihil maritus exige/re pót cũ obſtet illa exceptio dolo facis petere ⁊ c̃. ſed eius cohr̃des p virili ꝓuenire pt vel actionẽ cedẽ. h. d. iſte no. §. Qui diuidit in gnqz ptes. In. j. póit thema ⁊ q. In. ij. que incipit ibi: rñdi cũ filia ⁊ c̃. ponit rñſio. Sz lz ita dicant doc. Pau. de ca. vult q in illo v. nó ponat rñſio ad. q. ſed vnuz ad euidentiã ipſius deciſionis: ⁊ q deciſio ⁊ rñſio ponatur in v. nec illã. Ubi eſt tertia ꝓ ſm oẽs ſed ſm alios ibi: rñ/deť cuidã tacite obiectõi: ſed ſm Pau. de ca. ibi ponit rñ/ſio vt audiſtis: tñ verius vr̃ qó dicunt doc. q rñſio ponatur in v. rñ. ⁊ c̃. pmiſſo tñ euidentiali. cũ. n. in illo v. dicat q ma ritus hz neceſſe exactã dotẽ reſtituere ergo dat intelligi q dotẽ exigere poſſit ab hr̃dibus ſoceri qó vertebat in qõt. In. iiij. pte que incipit ibi: alioqn ⁊ c̃. ponit approbatio de ciſionis ꝓ reductionẽ ad abſurdũ. In. v. pte que incipit ibi. Sed ſi ex pte tc̃ ponit deciſio vnius dubij ſiue. q. iuxta p̃di cta. ⁋ †No. j. ex pma pte huius tex. q valet pactũ vt vir nó 2 poſſit a ſocero dotẽ exigere i eius vita: ad hoc. l. ſi marito. §. i. ſ. eo. ⁊. l. cũ pr̃. ⁊. l. ob res. §. fi. ſ. de pac. do. Et ſic ex biſ in ribus ꝓbat q valet pactũ ꝓ qó fit deterior ꝓdictio dotis ad ꝓiudiciũ mariti ſup qua mã Imo. hic ponit longã diſt. examinans plenetam ex pte mariti q̃ ét ex pte mulieris: an ⁊ qñ pactũ p qó dotis ꝓdictio fit deterior valeat. Ex pte ergo mariti ꝓſideratq aut ſumus in dote pmiſſa. Aut in dote data. Si in dote pmiſſa. Et ſi qdẽ vir faciat ꝓſtan. nia. pactũ de dote pmiſſa nó petenda: ⁊ nó valet hoc pactũ: qz ſapit donationẽ cũ dos debeat deſeruire oneribus mr̃imo nij: vt. l. ꝓ oneribus. C. de iu. do. ⁊ de hoc qó nó valeat tale pactũ eſt caſus ſm Imo. in. l. ſi pr̃. §. ij. iuncta glo. ſ. de pac. do. ⁊ bñ facit. l. ſi liberis. §. fi. eo. ti. alſo eſt. l. quẽtis vbi gl. declat hoc ꝓcedere qñ pmiſſio vel datio dotis ꝓceſſit ⁊ po ſtea pactũ in ꝓiudiciũ viri circa dotẽ ꝓſtan. nia. ſecutũ fuit Secus aũt ſi in ipſa datióe dotis interuenit tale pactũ: qz valet ſiue añ ꝫctũ mr̃imoniũ ſiue poſt ꝫctũ mr̃imoniũ inter uenerit datio ſiue ꝓſtitutio dotis. vr̃. n. ꝓ tale pactuz dos minor ꝓſtituta: nó aũt facta donatio: alle. l. beblius. §. fi. alſo eſt. l.

3 si iter virũ.e.ti.de pac.do.vbi est bonus tex.cũ gl. ¶ Jtẽ limita ꝺm Jmo.illud qꝺ est ꝓmissuz ꝙ nó valet pactũ fcm̃ ꝓstan.ma.in ꝓiudiciũ viri circa dotẽ ꝓmissaz nisi eꝫ mulier vel alter cui est fcã talis ꝓmissio in recõpensationẽ fecerit pactũ de aléda mulíẽ vel mulier ꝺ se aléda vbi ipsa dotẽ ꝓ miserat. pót.n.vir mulieri ꝓstã.ma.dare fructꝰ dotis:vt se mulier alat:vt.l.ex ãnuo.ꝛ qꝺ ibi no.ꝯ.de do.iter vi.ꝛ vx. facit.l.iiij.in fi.ꝯ.de pac.do. Si ꝺo marit⁹ añ ꝙctũ mr̃imoniũ faciet pactũ de dote ꝓmissa nó petẽda: ꝛ lz videat idẽ ꝺm cũ tale pactũ ꝙferat in tpꝫ mr̃imonij p.l.qꝺ sponse.C. de do.añ nup.tñ ipse Jmo.determinat ꝙriũ ꝓ hũc tex. cuz ꝙcor.ꝛ p.l.iulianus.ꝯ.de iu.do.ꝛ ad.l.qꝺ sponse rñdet no. ipsam limitando:vt intelligat eo casu quo in tps ꝙcti mr̃i monij aliqd de ꝓpo donat ipse vir futurus:nos aũt sumuꝫ vbi sup dote ꝓmissa pacisci qꝺ nó vr̃ esse ꝓhibitũ ꝓ ꝓdcã facit qz ét sine dote vxorẽ ducere ꝓt:vt.l.fi.C.ꝺ do. añ nup. ꝛ ad ĥ ét ꝺm ipm facit.d.l.si liberis.Ꝯ.fi. aꝫs est.l.qr̃is. di/ cit tñ ĥ nó esse sine dubitatõe: ꝛ ió se cogitãdũ relinquere. ¶ Do.Alex.improbat Jmo. qz si esset verũ ꝺm ipm ꝙ.l.qꝺ sponse.nó hꝫret locũ qñ marituꝫ nó donat de rebus suis ea dẽ rõne deberemus dicere ꝙ si ꝓstã.ma.marit⁹ facit pactũ de nó petẽdo dotẽ valeret.ar.l.in tps.Ĵ.de here. insti.cũ si. qꝺ é ꝙ.d.l.si pr̃.Ꝯ.j.a pari.n. ꝓcedũt aliqd fieri tpe ꝓmisso vel fieri tpe ꝓhibito ꝛ ꝙferri in tps ꝓmissuz vel eꝫ:vt.d.l. qꝺ spõse iũcta.d.l.in tps.si ꝙ ꝙferre pactũ de nó petẽda do te in tps ꝙcti mr̃imonij nó est ꝓhibitũ:ꝙ nec etiã ꝙcto ipso mr̃imonio.Tenẽdo igit ꝙ imo nó valeat pactũ ꝺ dote nó petẽda:lz sit fcm̃ añ ꝙctũ mr̃i.Rñ.ipe do.Alex.ad hũc tex. ꝛ.d.l.iulianus.itelligẽdo qñ i ꝓstõne dotis pactũ fcm̃ fuit ꝙ casu ét ꝓstã.ma.pactũ fcm̃ valet:vt hr̃ in.d.l.qr̃is.ꝛ in.l. pe.de pac.do.ꝛ fuit.Ꝯ.pxi.dcm̃:ꝛ.d.l.si pr̃.Ꝯ.ij.ꝛ.d.l.si libe ris.Ꝯ.fi.plurimũ vr̃ facere pro Jmo.ꝛ ad rõnẽ do.Alex. posset rñ.ꝙ ꝓstã.ma.iaz dos dr̃ eé ipsius viri:vt.l.doce ãcil lá.C.de rei vẽ.qꝺ nó est añ ipm ꝙctũ iste tñ tex.nó facit cui vltra do. Alex. ¶ Posset rñderi ꝙ logt in pr̃e mulieris cui fit pactũ de dote nó petẽda i eiꝰ vita qꝺ vr̃ valẽ siue pactũ fiat añ mr̃imoniũ siue post mr̃imoniũ ꝙctũ:qz nó cadit phi bitio donatõis ꝙ cadit in vxore:vt.l.iij.Ꝯ.siue.v. cetex.Ꝯ.de do.iter vi.ꝛ vx.itẽ cũ pactũ fit secũ vt i eiꝰ vita nó petat nó est tãti ꝓiudicij quãti est qñ fit cũ muliere:qz ipse ꝓt ꝓmori ꝛ dos postea peti ꝙ debuiet onerib⁹ mr̃imonij:ꝛ hec in do te ꝓmissa. ¶ In dote ꝺo data adhuc Jmo.ꝓsiderat ꝙ aut sumus ꝓstã.ma.aut añ ꝙctũ mr̃i. Si sumus ꝓstan.ma.ꝛ fit pactũ tale p qꝺ dos minuit ꝛ cadit i dõationẽ adeo ꝙ mu lier fit vel fieri spat locuplectior:ꝛ tũc nõ valet i.d.l.si libe ris.Ꝯ.fi.ꝺ pac.do.Secꝰ si ipsa mulier nõ efficit locuplectior qz tunc valet pactũ p qꝺ circa dotẽ efficit deterior ꝓdictio ipsiꝰ mariti:vt.l.pꝺponius.ꝯ.de pac.do. ibi.n. est casus ꝙ valet pactũ p qꝺ dispõit vt res sit piculo ipsiꝰ mariti ꝙ aꝫs eét piculo ipsiꝰ mulieris.Si ꝺo sumus añ ꝙctũ mr̃imoniuz Et tũc si fit pactũ p qꝺ minuit ius dotis i fructibꝰ nõ tñ ex toto pdunt vt si fiat pactũ ꝙ creditori mulieris satisfiat de 5
fructibꝰ vel ꝙ ipsa mulier lucret fructꝰ vltimi ãni ipsiꝰ mr̃i monij ꝛ valet tale pactũ:vt.d.l.si liberis.Ꝯ.fi.ꝛ.d.l.bebliꝰ. .Ꝯ.fi.aꝫs est.l.pe.de pac.do.Que iura lz Jmo.nõ dicat vr̃ loq eo casu ꝙ in ipsa ꝓstõne dotis tale pactũ inituz fuit qꝺ valet ét si fiat ꝓstã.ma.vt supra é dcm̃.Ubi aũt p pactũ fru ctus ex toto pderent:ꝛ tũc nõ valet tale pactũ q̃si ꝙ subam ctꝰ cũ fructꝰ dotis debuire dẽant onerib⁹ mr̃imonij.l.iiij. .Ꝯ.de pac.do.facit.l.cũ ꝓcario.de ꝓca. Hoc tñ dicit limitã/ dũ ꝺz ꝙ hr̃ i.d.l.iiij.nisi mulier maiorẽ dotẽ dederit vt fru ctus augerẽt dotẽ ex vsuris q̃z fructuũ ꝛ redditũ ipse ma ritꝰ ꝙcipiebat tãtũ ꝙ ipso ꝙtẽtabat ꝙ sustentãdis oneribus mr̃imonij.Jtẽ limita nisi fieret pactũ ꝙ ipsa vxor se exibẽt ꝺm qꝺ ibi dr̃ in fi. illius.l.iiij.ꝛ ꝺm ꝙ hr̃ in .d.l.ex annuo. Et supra aliqd fuit tactũ.Quid aũt si ꝓcedẽte pacto ꝙ vir ꝓdecedẽte vxore lucret aliquã parte dotis maritꝰ remittat hoc pactũ an valeat ista remissio tex.in.d.l.si liberis. i ꝓn. ꝓbat ꝙ sic nisi ꝙ fraudẽ ꝛ malitiaz vxoris fuerit facta hec remissio:ꝛ ita lz hic ¶ Bau.de cast.ꝛ hec de pacto ꝙ qꝺ sibi
4 vir circa dotẽ ꝓiudicat dicta sufficiãt. ¶ De pacto ꝺo cir/

ca dotẽ facto i ꝓiudiciũ mulieris:an ꝛ qñ valeat vel nó va leat Jmo.Cõsiderat q̃tuor casus ꝓncipales. Primꝰ casuꝫ é vbi mulier facit pactũ de dote nõ petẽda.Scꝺs casus est vbi facit pactũ de dote vlteriore die petẽda qz die ꝛ tpe a iure statuto.Tertius casus est vbi aliũ adhibet ad stipulã duz. Quartus ꝛ vltimus casus est vbi mulier in dote facit pactũ dubiũ qꝺ ꝓt ipsi mulieri ꝛ ꝓdesse ꝛ nocẽ. ¶ Pri mo igit casu an valeat pactũ fcm̃ ꝙ mulierẽ de dote nó pe tẽda.Et tex.in.l.ꝛ hr̃di.Ꝯ.filia.ꝯ.de pac.ꝛ in.l.ij.Ꝯ.siue.v.ce tex.ꝯ.e.ꝛ in.l.cũ dos.ꝯ.de pac.do.vr̃ facere ꝙsic:lz in ꝙriũ vr̃.l.de die.ꝛ.l.attilicinus.ꝯ.ꝺ pac.do. nã si nõ valet pactũ de dote vlteriori die petẽda multo minus vr̃ ꝙvalere dẽat de dote nullo mõ petẽda:ꝛ ꝙ nó valeat vr̃ dicẽ expresse tex. in.l.vt aũt lógiori die ꝛc̃.e.ti.ꝓ ꝙcordia ꝓdictoꝝ iuriũ re/ currendũ dicit Jmo.ad no.in.l.ij.ꝯ.de pac.do.ꝛ in.l.j.ꝯ.de do.ple.vbi melior glo.in hac mã de corpe iuris q̃ distiguit ¶ Ꝺ aut mulier facit pactũ de dote nó petẽda ipsa decedẽ te in mr̃imonio añ virũ ꝛ valet tale pactũ.Aut iterunien te diuortio cũ culpa ꝛ ét interueniẽtibꝰ liberis vel ét culpa sola ipsius mulieris:ꝛ sicr̃ valet pactũ maxi.ĥ vlti.casu qñ culpa ipsius mulieris sit diuortiũ in q̃ ét citra pactũ vir lu crat dotẽ:vt.l.lutius.ꝛ.l.viro atqz vxore.ꝯ.eo.Aut mulier facit pactũ de dote nó petẽda in casu soluti mr̃imonij per mortẽ viri vel ꝙ diuortiuz eꝝ casus ꝓdictos ꝛ nó valet nec lz tale pactũ.Que distin.put depheꝺit ex dictis Jmo.ꝓce dit si fiat añ ꝙctũ mr̃i.vel ét ipso mr̃i.soluto ꝛ ꝺz ꝓdictã di/ stin.itelligẽda est gl.in.d.l.ꝛ hr̃di.Ꝯ.filia.q̃ dicit ꝙ ille tex. itelligẽdus est vbi añ ꝙctũ mr̃i.filia pacta fuit de dote non petẽda cũ erit sui iuris:vt.ſ.ꝓcedat.d.gl.qñ tale pactũ init ꝙ dos nó hꝫat peti in casu soluti mr̃imonij p mortẽ mulie ris vel ꝙ diuortiũ iterueniẽtibꝰ liberis ꝛ cõi culpa vtriusq̃ vel solius mulieris iterueniẽte:i alijs aũt casib⁹ fcm̃ pactũ de dote nõ petẽda ét ꝙfuerit fcm̃ añ ꝙctũ mr̃imoniũ nóva let:qz ét pactũ fcm̃ ꝺ dote vlteriori die petẽda añ ꝙctũ mr̃i monij nõ valet:vt.d.l.attilicinus.ꝛ ĥ mó saluat glo.in.d. .l.ꝛ hr̃di.Ꝯ.filia.q̃ cõiter ꝙbat p Bar.ꝛ doc.nec ob.ꝓdi ctis.l.si liberis.Ꝯ.fi.ꝛ.l.si pr̃.Ꝯ.ij.de pac.do. qz illa iura lo/ quunt in pacto ꝙcernente ꝓiudiciũ viri:nos aũt loqmur in pacto ꝙcernente ꝓiudiciũ mulieris cui iura magis fauent q̃z ipsi viro.Et sicr̃ si soluto mr̃imonio fiat pactũ ꝺ dote nó petenda valet tale pactuz si fiat in casibus supra exꝓssis in qbus est ꝓclusuz ꝙ põt fieri pactũ de dote nó petẽda,ꝙ pte mulieris:nã iusta cã vr̃ supesse faciẽdi dcm̃ pactũ vbi sum⁹ in dictis casib⁹ vel i aliq̃ ꝓdictoꝝ.aꝫs ãt nõ vr̃ subesse iusta cã:ꝛ ꝙ ꝙñs pactũ nõ valere sicut dicimus in dote petenda vlteriori die:qz nó valet ét ꝙ fiat so.ma. nisi iusta cã subsit vt.l.lz.ꝯ.de pac.do.ꝛ iusta cã ét eét qñ subesset paupies ip/ sius mariti,put vult gl.pua in termis illiuꝫ.l.lz.lz tñ Jmo. simplr̃ dicat ꝙ in casib⁹ in qbus ꝓclusum est añ mr̃imoniũ valere pactũ de dote nõ petẽda ꝙ mulierẽ i illis est dõz va lere dcm̃ pactũ post solutũ mr̃imoniũ hoc nõ adaptat ad illũ casum vbi mr̃imoniũ soluit morte ipsius mulieris sup/ stite viro:qz tũc nõ cadit ꝙ ꝙ mulierẽ fiat pactũ:ꝛ ꝙ bere/ des nó est dubiũ ꝙ põt fieri:qz nó est ꝓhibitũ. ¶ Et ꝺz pdi cta dz intelligi glo.in v.nocebit. in.d.l.cũ dos que vult ꝙ pactũ fcm̃ in ꝓiudiciũ mulieris sup dote valeat si fit soluto matrimonio:ꝛ hoc mó itelligat.d.l.cũ dos. in v.si vero.ꝛ .l.ij.v.ceterũ.ꝯ.eo.illa ergo glo. ꝓcedit si intelligat vbi fit pactũ soluto mr̃imonio de dote nõ petenda per mulierem cuius culpa fuit solutũ mr̃imoniũ vel eius ꝛ mariti culpa interuenientibus liberis iuxta no.in.d.l.j.de do.ple. ꝛ vi/ de no. per doc.in.d.l.ij.d.v.ceterum. vbi dñt qꝺ ille tex.dz intelligi vbi soluto matrimonio filia fa. adhibuit aliuz cui dos solueretur:ꝛ sic fecit actum sibi ꝓudicialez in dote:tñ lz ipsi ibi nõ dñt vltra qꝺ sit solutũ mr̃imonium q̃ fit tale pactũ requit qꝺ simus in casu soluti mr̃imonij p diuortiuz alijs ꝙcurrentibus de qbus supra,prime est dictũ:ꝛ p hoc tollit ꝙrium.d.l.lz:quã ꝙ dictũ doc.ibi inducit do. Alexã. non facta mentione de his que hic dicunt. Ex qbus dictis dependet veritas alterius intellectus qué ipse dat ad illũ tex.vt possit intelligi etiã vbi ꝓstante matri. alius adhibe/

tur per mulierẽ

vbi innuitur q̄ ēt pōt viro culpa imputari quare a patre mulieris dotem non exegerit:reiecta igitur pdi.solu. dicit Pau.q̄ illud ꝓ̄riuꝫ non meruit signari:q̄ iste tex. potius ꝓbat q̄ marito nil sit imputandū quare dotem nō exegerit q̄ ꝓ̄rium:q̄ dicit q̄ teneť dotē exactā pstare aut actiones cedere:si ergo vult cedere actiones liberať:vt ēt innuit glo. qō ipse intelligit ꝓcedere vbi socer non poterat sine incōmodo soluere.alꝫ aūt teneť ad dotem exactā nec liberatur cedendo actiōes per no.in.d.l.nupta.§.j.ꝛ in.l.seq. §.j.ꝛ hec in ipso pr̄e ꝓcednnt. Jn hr̄dibus aūt ipsius pr̄is qui dotem ꝓmiserat ꝓcludit Pau.de ca.Qō imputať ipsi viro quare dotem non exegit ab ipsis ēt q̄ sine incōmodo nō possent soluere dūmodo possent soluere.si.n.nullo modo potuissent soluere sibi non imputať:ꝛ eo casu quo debuit ab hr̄dibus exigere nō liberať cedendo actiones.alꝫ aūt sic.Et ex pdictis dicit Pau.ō ca.apparet cuius sit electio huius alternatiue:q̄ neutrius est electio:sed vnuꝫ remedium competit vno casu.vꝫ. vbi culpa potuit imputari viro q̄ teneť dotem exactā pstare.Ubi vero nō potuit imputari:ꝛ tunc liberať cedendo actiones.Sed Pe.de bel. pti. dicebat q̄ huius alternatiue de q̄ in tex. mulieris erat electio.Bal.vero dicebat ꝓ̄rium q̄ mariti:q̄ ille qui tenetur eo q̄ hꝫ actionē liberať cedendo dictā actionē:vt.l.qō debeť.§.de pecu.Sed Pe.tenebat q̄ mulieris eēt electio eo q̄ in dubio fauemus dotibus.l.i ambiguis.§.de iu.do. Sed Ange.Jmo.ꝛ alij doc.transeunt cū Bal. cuius dcm̄ ꝓcedit eo casu quo culpa viro non potuit imputari ꝓout vult Pau.de ca.ex cuius dictis pōt vtrūq̄ dictuꝫ saluari: nam eo casu quo culpa potuit imputari viro ꝓcedit q̄ electio sit mulieris an velit exactā dotem sibi dari vel actiones cedi.Aduerte tm̄ q̄ ꝓ̄ id qō dicit Pau. limitādo.d.l. si exneus.vr̄ facere tex.iuncta glo.in v.exegerit. in.l.si marito publico.§.j.§.eo.lꝫ illa glo.lequať per verbuꝫ forte:ꝛ ad.d.l.nupta.§.j.posset rn̄.q̄ nō dꝫ sumi ex illo.§.arg.a ꝓ̄rio sensu ꝑut Pau.refert q̄ aliqui rn̄debant ad illuꝫ tex. si quis tn̄ vellet saluare dictū Pau.posset rn̄.ad tex. cum glo.in.d.l.si marito publico.§.j. vt ꝓcedat eo casu quo pr̄ cum quo fuit factū pactū per maritū de non petendo nisi centū de ducentis non poterat sine incōmodo soluere:ꝛ vide ibi Pau.ex cuius dictis deprehendiť:an ꝛ qn̄ pactum factū per generū cum socero de nō petenda dote p̄iudicet ipsi filie:vt ab ipso nō possit repetere:ꝛ quid de acceptilatiōe:vbi per generū socero facta fuit de quo vide tex.in.l. pe.§.si vir.j.eo.ꝛ aduerte ad tex. nr̄m q̄ ꝓbat q̄ dictū pactuꝫ p̄iudicat mulieri qō ꝓcedit sine dubio si ante nuptias qn̄cūq̄ factū fuit vel post nuptias in actu ꝓmissionis dotis alꝫ aūt nō vr̄ tale pactū p̄iudicare ipsi filie.ar.l.quotiens. §.eo.Pau.tn̄ in.d.l.si marito publico.§.j.tꝫ q̄ p̄iudicet si socer non poterat sine incōmodo soluere.alꝫ aūt secus qō vr̄ ꝓcedere si exp̄sso eo pactū factū fuerit:q̄ tūc non extenditur ad casum supuenientis cōmoditatis.alꝫ aūt si ex pacto nō petyt:lꝫ fuerit factū:eo q̄ cōmode non poterat socer soluere si postea potuit nōvr̄ hoc p̄iudicasse siue p̄iudicare filie:nec ob.d.l.si exneus.que nō loquiť vbi pactū factū fuit ꝛ ex pacto a socero nō fuit fcā exactio. ¶ Glo.super v.sed alij ꝛc̄.infert ex tex.q̄ illa regula dolo facis petere ꝛc̄.locum hꝫ qn̄ eidem fienda est restō nō qn̄ alteri de qua mā hic plene per Bar. Concludentē circa regulā dolo facis petere qō eidem restituturus es. Qō aut qs petit aut repetit si petit ꝛ si illi a quo petit est incōtinenti restituturus obstat sibi pdicta regula:vt in.d.l.dolo cum alijs supra allegatis.Si aūt ex interuallo est restituturus:ꝛ tūc sibi nō obstat pdicta regula:vt.l.fi.§.j.j.vt leg.no.ca. Qō ꝓcedit si interuallū ꝛ dilatio post qō vel quā quis est restituturus respicit ipsam oblonem:ꝛ ita loquiť.d.§.j.secus si est dilatio post quam petens hr̄et restituere indulta miserationis gratia:q̄ oīno ista nō tollit quominus petens repelli possit pdicta exceptione dolo facis petere ꝛc̄.vt in.§. nostro in fi. vbi disponiť q̄ filia heres pro parte instituta a patre qui ꝓmisit:ꝛ non soluit dotem non pōt ad partē dotis conueniri ex quo sibi hꝫ dos restitui per maritum

lꝫ de hoc iure annua bina trina die:ꝛ hodie post annum: vt in.§.exactio.l.vnice.C.de rei vxo.act.est.n. illud tps indultum gratia miserationis:vt.l.si cum militi.§.fi.§.de cōpensa.vbi de tpe indulto gr̄a miserationis: ꝛ de tpe qō respicit ipsam oblonem:ꝛ diuersum statuiť in vno q̄ in alio ꝛ ad hoc qō facit ista lr̄a in fi.facit ēt.l.si donaturus. in fi. §.de pdi.ob cau. vbi marito petenti dotem ab eo qui sibi per errorem ꝓmisit obstat pdicta exceptio quatenus mulier est receptura: ꝛ habitura ab ipso viro de dote ex quo ipsa illi a quo vir petit hꝫ restituere : ēt q̄ ex interuallo.i. annua bina trina die de hoc iure mulier fit receptura ab ipso viro:ꝛ nō incōtinenti. Jtem illud qō est dictuꝫ q̄ obstat regula pdicta dolo facis ꝛc̄.ꝓcedit vbi est liq̄dum qō dꝫ restitui:alꝫ secuꝫ:vt.l.j.§.redigunť.j.quoꝫ lega.p̄m vnā intellectū de quo per glo.in.l.dolo.de do.except. Ubi autē sumus in reperente:ꝛ tunc ꝓcludit Bar. q̄ nō ob. ipsi repetēti pdicta regula dolo facis petere ꝛc̄.per.l.j.C.si dos ꝓstan.ma.ꝛc̄.ꝛ.l.si mulier.§.rerū.j.re.amo.ēt q̄ repetenti sit indultū tps ad restituendū gr̄a miseratōis:vt in terminis pdictoꝝ iuriū:quare aūt hoc sit in ipso repetente declarat hic ipse Bar. ꝛ sic vult Bar.q̄ in terminis pdictorum iuriū pp cōmodū interusurij medij tpis cōpetat repetitio:nō obstante pdicta regula dolo facis ꝛc̄.Sed ꝓtra hoc dictū Bar.insurgit hic Jo.de ūno.ꝛ post ipm Pau. de ca.nam obligatus ad diem certū ante ipm diem soluēs nō pōt repetere:vt.l.in diem.§.de pdi.inde.ꝛ.l.si fideiussor q̄uis.§.manda.ꝛ per glo.ꝛ doc.in.l.q̄uis.C.de iu. ꝛ fac. igno.ꝛ sic ēt q̄ in dictis iuribus nō sit dies gr̄a miseratōis sed dies adiectus oblōni ex dispōne hois:ꝛ ēt q̄ simus in repetente nihilominus repellit nec attendit interusuriuꝫ medij tpis:vt exp̄sse dicit Bar.in.d.l.cum quis.in examinatione quarti articuli p̄ncipalis ante fi.l.ꝛ per eūdem in .l.j.de pdi.indi.in pe.col. vnde multo magis vr̄ impedirt repetitio:ꝛ nō attendi inter vsuriū medij tpis vbi est dies gr̄a miseratōis indultus per supradicta Jmo.pro saluando dictuꝫ Bar. conatur duobus modis rn̄dere ad pdicta iura supra p̄ ipm adducta:sed sue rn̄siones non ꝓcludunt: vt hic per do.Alex.vnde Pau.de ca.residet in opi. cōtra Bar. per pdicta iura dicens per ipsa ꝓbari q̄ minus est p̄uilegiatus repetens q̄ petens qn̄ repellit a petitiōe vbi adhuc nō venit dies oblōnis appositus per testatoreꝫ:vt d.l.fi.§.j.vt le.no.ca.ꝛ tn̄ secus est in repetente:ꝛ assignat rōnem dr̄ie:q̄ soluenti ꝛ repetenti est imputanduꝫ quare soluerit qō non cadit in petente qui nūq̄ soluit. Et rn̄.ad d.l.j.C.si ꝓstan.ma.ꝛc̄.q̄ibi nō impediť repetitio:q̄ facta erat soko in casu ꝓhibito.i.ꝓstante mr̄imonio quo ꝓstante si maritus soluit dotem vxori inducit quedaꝫ donatio que est ꝓhibita inter ꝓiuges:vt.l.j.ꝛ per totū. de do. inter vi. ꝛ vxo.ꝛ in.c.fi.eo.ti. Sed in iuribus allegatis ꝑ Bar. nō erat facta soko in casu ꝓhibito:ꝛ q̄ in.d.l.j.cōpetat repetitio:eo q̄ soko erat facta in casu prohibito sentit ibi Bar. quem vide ꝛ aducrte q̄ intelligendo illam.l.j.p̄m tertiuꝫ intellectū de quo ibi in glo. nullo modo facit ad ꝓposituꝫ Bar.hic pro quo ēt nō facit.d.l.si mulier.§.rerū amotarū. q̄ ibi vir non repetebat qō soluerat : sed qō ab ipso vxori amouerat qō ꝓmittiť in odiuꝫ ipsius mulieris ne in ptāte sua sit ꝑuare virū cōmodo interusurij medij tpis qō hꝫ ad restituendū dotem.Et an illud qō dr̄ in die certa q̄ solutū ante ipsam diem nō pōt repeti ꝓcedat in die in certa vide in.l.nam si cum moriar.de ꝓdi.inde.ꝛ ibi per Bar.ꝛ alij quid tangit Jmo.hic.Et aduerte inquantū supra allegando.§.redigunť.l.j.quoꝫ lega.per illuꝫ fuit dictū q̄ vbi nō est liq̄dum ꝛ clarus qō hꝫ restitui petenti cui:alꝫ obstaret exceptio dolo facis petere ꝛc̄.pdicta exceptio:nō ob.nam posset qs dicere q̄ imo in termis pdicti.§.est clarꝫ ꝛ liq̄dū qō hꝫ restitui:q̄ loqr̄ vbi ꝓstabat q̄ res q̄ petiť erat legata illi a quo petiť q dr̄ q̄ postea pōt petere : ꝛ ad hoc.l.j. .C.eo.ti.Sed dicas declando dcm̄ glo.ꝛ Bar.q̄ lꝫ eēt clarū ꝛ liq̄dū delegato facto de re que petiť p hr̄dez a legatario qui añ aditā hr̄ditatē occupauit ꝓpria auctē tn̄ ex quo imminebat detractio falcidie:alꝫ.n.nō hꝫ locū pdictū inter

dictū:vt pbat in.d.l.j.C.quoz lega.z ibi p doc.z p Bar. in.d.l.j.§.redigunt.nō erat clarz z liqdū qō bret restitui.i. quātū bret restitui de re legata que petit p hrdē:puta qz imminebāt multi creditores:z nō erat adhuc clarz quātum bret remanere in bonis z hrditate testōris:licz.n.certa sit qntitas falcidie:tn nō est certū quātū qlibz res legata bēat defalcari:nō.n.qlibet res legata p detractiōe falcidie bz semp defalcari z diminui in qrta pte:puta qz aliqd vltra legata z debita remāsit hrdi:nō tn ascendēs ad quartā bonoz:vñ qtenus illud remanēs nō ascendit ad quātitatem falcidie res legate debēt diminui. Et ex his vī posse dici q minus aduertēter loquutus fuerit Bart.q rndendo ad d.§.redigunt.q ibi nō erat liqdū:an bret restitui:naz imo liqdū erat:an bret restitui qō petebat. Ex quo constabat q illud erat legatū:sz nō erat liqdum quātū bret restitui. Et ppterea magis pbabilr z accurate vī loquuta glo.in d.l.dolo.dicens q regula de q ibi pcedit:vbi clarz z liqdū est qō bz reddi:accipiēdo.n.illō qō relatiue importat quā tū z pdicta no.z tene mēti:qz nō repies declarata p doc. Et an pdicta regula dolo facit petere z̄c.obstet agēti possessorio aliqd tāgit gl.nīa h q vult q sic:ō quo p gl.z doc. in.d.§.redigunt.z in.d.l.j.C.eo.ti.z in.l.fi.quoz bo.z per Dy.in regula dolo facit.de re.iu.li.vj.z p doc.post glo.z in.l.ij.C.ō edi.di.adri.tol.hr in.l.nātr.§.nihil cōe.j.de acq. pos.z p Saly.in.l.incerti.C.ō interdic.in añpe.col.cū seq. vbi exaiat qd in possessorio recupande qd in possessorio retinēde:z qd in possessorio adipiscēde in quo possessorio loquit.d.§.redigunt.z.d.l.j.C.quoz lega.vbi ēt p ipsum Saly.ꝓcludētez in effectu:an ille q opponit exceptionē restitutiōis sibi fiende possit incōtinēti pbare de iure suo an nō:z an sit clarū:necne qō bz rstitui:vt ibi per ipm vide z aliqd hic p Jmo. Circa aliam regulā que sumit ēt ex hoc tex.q exceptio dolo facis petere qō restitur° eo nō obstat petenti qñ alij nō puento bz fieri restō Bar.dicit q hoc p cedit nisi ille alius cui petens bz restituere sit restiturus ei a quo mō petit:vt.d.l.si donaturus.in fi.ſ.de pdi.ob cām. nam si maritus solu.matri. petat dotē ab eo qui p errorez ipsam pmisit quatenus de dote est restiturus mulieri ipse maritus repellit exceptiōe ex quo mulier est restitura illi qui idebitū per errorē pmisit:vt ibi clare disponit ēt q ex interuallo ipse maritus sit restiturus mulieri .i. annua bi na trina die fm hec tpa:qō quare sit supra declaratuz fuit circa aliam regulam:vbi ēt allegata fuit pdi.l. si donatu rus.ad hoc qñ restō bz fieri ex interuallo indulto gīa mi
15 serationis. [a] ¶ †Glo.fi.in prin. declarat tex. Jn.ij. parte
2 que incipit ibi:sed vī pro hrditaria z̄c.glo.oppo. z soluit put in ea hr:quam vide z no.ad declarationē illius verbi pro virili portione:z vide Bal.in auē.defuncto.C.ad ter tulia.in vlti.col.circa medium vbi declarat hoc nomen vi rilis portio.z ponit aliqua noia que idem importāt:z de clarat etiam hoc verbum in stirpes z̄c.

a ¶ Miserationis. De hac materia dolosa cis petere z̄c. vide aliquid in c.debitores.de iureiu.vbi pro batur q pdic. regula nō ob. vbi subest me tus periurij.

1 **Ius.** †Ex pactovel stipłone per quā
§ aliquis mīnus dans dotez pro ne pte stipulatus est dotē nepti:aut sibi restitui de rigore iuris ipsi nepti actio nō querit lz sibi sol ui possit:sed de eqtate ei vtilis actio datur.h.d.hec.l.singu lariſſima:sicut alia q̄ sit in toto isto titulo fm Pau. de ca. Diuidit in tres partes. Jn prima ponitur thema z.q. Jn scōa ponit rnsio de rigore. Jn tertia ponit rnsio de eqtate fauore dotis. Incipit scōa pars ibi:rndi z̄c. Tertia pars
2 ibi:Sed pmittendū est nepti z̄c. ¶ †No.j.ex hoc tex.ibi: z instro dotali hmōi pactū z stipłonē cōplexus est si inter luciū titiū z̄c.q nō est vis an notarius ꝓcipiat verba instrī in tertia vel in pma psona:z de hoc bz Jmo.est tex.melior de corpore iuris in.c.dudum.eī de puersio.cōiuga. facit.c. qō aūt.de puersio.ciuga.vbi tex. pbat q instrm pōt ꝓcipi
3 i pma psona. ¶ †No.ij.q lz ascēdēs ex linea pma stipula rī possit descendenti ēt emancipato:vt hī in.l.qō dicit.j.de ver.obli.z est tex.in.l.vt iurisiur andi.§.si liberi.de ope.li. in v.plane.z ibi ēt p Bar.hī in.l.si genero.C.de iu.do.vbi per Bal.facit.l.qōcūq;.§.ij.de ver.obli.vbi disponit q pī

possit stipulari filio cuz erit sui iuris:z paria sūt ista aliqd ꝓferri in tpe vel fieri in tpe: vt.l.in tpe.j.de here.insti.z.l. qō sponse.C.de do.ante nup.lz ergo ascendens ex linea pī na:vt dixi possit stipulari tñ secus est in ascēdente ex linea mīna:qz descēdēti nō pōt stipulari: vt est casus hic arguē do a spāli:z ad h hūc tex.ponderat Bar.in.d.l.qō dī. añ fi.z satis hoc ēt vult hic facit.l.pactū.C.de pac.quen.facit .l.debitoz.in fi.j.ad trebel.vbi bonus tex.q descēdens ascē denti ex linea materna:z ipsi matri stipulari non pōt:naz ibi est casus q ex pacto vel stipłone filie per qō vel quam filia ꝓuenit cum marito vt dos redderet matri ipsa mater non pōt niti: z iudex qui iudicauit ꝑrium ex errore iudi casse dī nec pdictis obstat.l.publia.in prin.ſ.depos.qz illī .l.rñ.vt ibi per Bar.z per eundem in.l.stipulatio ista.§ si stipuler.j.de ver.obli.in v.nono z vlti.fallit z̄c.añ fi.illius
4 .§. ¶ †No.iij.q siue quis stipuletur sibi aut eñeo siue eī neo:aut sibi semper stipulator adiectus videt ad obłonem extraneus vero ad solutionē:vt hic in ver.dos omnis seye vxori vel gayo seyo z̄c.iuncto ver. Sed dicenduz est seye totam dotem solui posse z̄c.z sic non refert an persona sti pulatoris ꝓponatur vel subsequatur ad qō bene facit.l. j.§.si vsufructuarius seruus.j.de sti.ser.z ibi per Bar.z de
5 hoc tangetur.j.in glo.ij.siue tertia. ¶ †No.iiij. in ver.sed pmittendum est z̄c. q fauore nuptiarum vtilis actio sine cessione queritur mulieri per extraneam personaz non so lum si sit talis que non habeat mulierem in potestate: qz hoc modo accipitur extraneus in hac materia: vt in.§.ex traneum.l.vnice.C.de rei vxo.actio. sed etiam si nullo mo do attineat talis pśona stipulans ipsi mulieri:vt probatur hic in ver.maxi.propter affectionem personarū z̄c. z hoc tenet Bar.hic lz in.l.stipulatio ista.d.§. si stipuler. in ver. octauo fallit z̄c.ipse aliter dicat.vz.q hec duo concurrere debeant:sed qō dicit hic Bar.cōiter approbatur per doc. per hunc tex.vt supra ponderatū:vt hic per Jmo. Pau. de ca.z alios:z est de intentione Bal. in.d.l.si genero.C. de iu.do.qui dicit q hic est fauor dotis:z etiam qz reputa tur dos proprium patrimonium ipsius mulieris: z sic vi detur stipulatio apposita super re propria ipsius mulieris sed vbi stipulatio interponitur super re propria alicuius sibi queritur actio:vt.l.qō procurator ex re.ſ.de procu.z.l. iulianus.§ si procurator.ſ.de actio. emp. de quo vide per Bar.z doc.in.d.§.si stipuler.in ver. quinto. vbi est rerum connexitas:z per Bal.in.l.certi condictio.§ si nūmos.ſ si cer.pe.vbi quo ad terminos tex.nostri simpliciter dicit id qō dicit Bar.in.d.§.si stipuler.Et aduerte ad illud qō di cit Bal. q eo qz dos est ꝓprium pīmonium mulieris vī stipło adiecta super re ipsius mulieris:nam si hoc esset:fa uor dotis non operaretur put hic vult tex.item magis in ca su nro est ꝓriuz q stipło est interposita super re ipsius dan tis dotem:z sicvltra fauorem dotis vī ꝓcurrere fauor exer centis liberalitatez qui fauor ēt bz operari translationem actionis ex stipłone per ipsum donantē apposita:vt.l.quo tiens.C.de do.que sub nō.z per Bar. in.d.§.si stipuler. ſ Sed ꝑ hunc tex.z supra dicta vī facere.l.vnica.§.acce dit.C.de rei vxo.actio.inquantū impator ibi disponit q si eñeus dans dotem non paciscitur de ipsa reddenda cen setur ipsa mulier sibi stipulata.reddi. nō aūt disponit im perator q ipse eñeus censeat stipulatus ipsi mulieri:z q ex tali stipłone ipsi actio vtilis acqrat quasi impator sensē rit q hoc non pcedat ex regula.§.alteri.l.stipło ista. z.§. alteri.insti.de inuti.stipu. Sed rñ.q impator illud ibi nō disposuit ex eo qz per stipłonem interpositam per eñeuz actio non queratur ipsi mulieri pro qua dos prestatur:qz hoc hic aperte disponitur:imo hoc est extra causam dotis fauore exercentis liberalitatē:vt.d.l.quotiens.Sed ex eo motus fuit imperator:quia in pluribus sua dispositio exor bitasset a regulis cōibus qz exorbitet stante sua dispositio ne de qua ibi . Exorbitasset enim primo q psumatur do natio.Scōo q psumat interposita stipulatio.Tertio exor bitasset q ex stipulatōe que per alium psumit interposita psumatur interposita nō p se sed pro muliere ꝑ regulam

!.§.grisoganus.

vbi innuitur q̄ ēt pōt viro culpa imputari quare a patre mulieris dotem non exegerit: reiecta igitur p̄di. solu. dicit Pau. q̄ illud p̄riuz non meruit signari: q̄ iste tex. potius ꝓbat q̄ marito nil sit imputandū quare dotem nō exegerit q̄z p̄rium: q̄ dicit q̄ teneť dotē exactā p̄stare aut actiones cedere: si ergo vult cedere actiones liberať: vt ēt innuit glo. qō ipse intelligit p̄cedere vbi socer non poterat sine incōmodo soluere. alꝰ aūt teneť ad dotem exactā nec liberatur cedendo actiōes per no. in. d. l. nupta. §. j. ꝛ in. l. seq. §. j. ꝛ hec in ipso p̄e p̄cedunt. In hr̄dibus aūt ipsius p̄rīs qui dotem p̄miserat p̄cludit Pau. de ca. Qō imputať ipsi viro quare dotem non exegit ab ipsis ēt q̄ sine incōmodo nō possent soluere dūmodo possent soluere. si. n. nullo modo potuisseńt soluere sibi non imputať: ꝛ eo casu quo debuit ab hr̄dibus exigere nō liberať cedendo actionez. alꝰ aūt sic. Et ex p̄dictis dicit Pau. ō ca. apparet cuius sit electio huius alternatiue: q̄ neutrius est electio: sed vnuz remedium competit vno casu. vz. vbi culpa potuit imputari viro q̄ teneť dotem exactā p̄stare. Vbi vero nō potuit imputari: ꝛ tunc liberať cedendo actiones. Sed Pe. de bel. pti. dicebat q̄ huius alternatiue de q̄ in tex. mulieris erat electio. Bal. vero dicebat p̄rium q̄ mariti: q̄ ille qui tenetur eo q̄ hz actionē liberať cedendo dictā actionē: vt. l. qō debeť. §. de pecu. Sed Pe. tenebat q̄ mulieris eēt electio eo q̄ in dubio fauemus dotibus. l. i ambiguis. §. de iu. do. Sed Ange. Imo. ꝛ alij doc. transeunt cū Bal. cuius dcm̄ p̄cedit eo casu quo culpa viro non potuit imputari prout vult Pau. de ca. ex cuius dictis pōt vtrūq; dictuz saluari: nam eo casu quo culpa potuit imputari viro p̄cedit q̄ electio sit mulieris an velit exactā dotem sibi dari vel actiones cedi. Aduerte tm̄ q̄ p̄ id qō dicit Pau. limitādo. d. l. si ēxneus. vī facere tex. iuncta glo. in v. exegerit. in. l. si marito publico. §. j. §. eo. lz illa glo. loquať per verbuz forte: ꝛ ad. d. l. nupta. §. j. posset rn̄. q̄ nō dz sumi ex illo. §. arg. a p̄rio sensu put Pau. refert q̄ aliqui rn̄debant ad illuz tex. si quis tm̄ vellet saluare dictū Pau. posset rn̄. ad tex. cum glo. in. d. l. si marito publico. §. j. vt p̄cedat eo casu quo p̄ cum quo fuit factū pactū per maritū de non petendo nisi centū de ducentis non poterat sine incōmodo soluere: ꝛ vide ibi Pau. ex cuius dictis deprehendiť: an ꝛ q̄n pactum factū per generū cum socero de nō petenda dote p̄iudicet ipsi filie: vt ab ipso nō possit repetere: ꝛ quid de acceptilatiōe: vbi per generū socero facta fuit de quo vide tex. in. l. pe. §. si vīr. j. eo. ꝛ aduerte ad tex. nr̄m q̄ ꝓbat q̄ dictū pactuz p̄iudicat mulieri qō p̄cedit sine dubio si ante nuptias q̄ncūq; factū fuit vel post nuptias in actu p̄missionis dotis alꝰ aūt nō vī tale pactū p̄iudicare ipsi filie. ar. l. quotiens. §. eo. Pau. tm̄ in. d. l. si marito publico. §. j. tz q̄ p̄iudicet si socer non poterat sine incōmodo soluere. alꝰ aūt secus qō p̄cedere si exp̄sso eo pactū factū fuerit: q̄ tūc non extenditur ad casum supuenientis cōmoditatis. alꝰ aūt si ex pacto nō petijt: lz fuerit factū: eo q̄ cōmode non poterat socer soluere si postea potuit nōvī hoc p̄iudicasse siue p̄iudicare filie: nec ob. d. l. si ēxneus. que nō loquiť vbi pactū fa-
14 ctū fuit ꝛ ex pacto a socero nō fuit fcā exactio. ¶ Glo. super v. sed alij ꝛc̄. infert ex tex. q̄ illa regula dolo facis petere ꝛc̄. locum hz q̄n eidem fienda est restō nō q̄n alteri de qua mā hic plene per Bar. Concludentē circa regulā dolo facis petere qō eidem restituturus es. Qō aut qs petit aut repetit si petit ꝛ si illi a quo petit est incōtinenti restituturus obstat sibi p̄dicta regula: vt in. d. l. dolo cum alijs supra allegatis. Si aūt ex interuallo est restituturus: ꝛ tūc sibi nō obstat p̄dicta regula: vt. l. fi. §. j. j. vt leg. no. ca. Qō p̄cedit si interuallū ꝛ dilatio post qō vel quā quis est restituturus respicit ipsam obl̄onem: ꝛ ita loquiť. d. §. j. secus si est dilatio post quam petens hr̄et restituere indulta miserationis gratia: q̄ oīno ista nō tollit quominus petens repelli possit p̄dicta exceptione dolo facis petere ꝛc̄. vt in. §. nostro in fi. vbi disponiť q̄ filia heres pro parte instituta a patre qui p̄miſit: ꝛ non solvit dotem non pōt ad partē dotis conuenīri ex quo sibi hz dos restitui per maritum

lz de hoc iure annua bina trina die: ꝛ hodie post annum: vt in. §. exactio. l. vnice. C. de rei vxo. act. est. n. illud tps indultum gratia miserationis: vt. l. si cum militi. §. fi. ff. de cōpensa. vbi de tpe indulto gr̄a miserationis: ꝛ de tpe qō respicit ipsam obl̄onem: ꝛ diuersum statuiť in vno q̄z in alio ꝛ ad hoc qō facit ista lr̄a in fi. facit ēt. l. si donaturus. in fi. ff. de p̄di. ob cau. vbi marito petenti dotem ab eo qui sibi per errorem p̄miſit obstat p̄dicta exceptio quatenus mulier est receptura: ꝛ habitura ab ipso viro de dote ex quo ipsa illi a quo vir petit hz restituere: ēt q̄ ex interuallo. i. annua bina trina die de hoc iure mulier sit receptura ab ipso viro: ꝛ nō incōtinenti. Item illud qō est dictuz q̄ obstat regula p̄dicta dolo facis ꝛc̄. p̄cedit vbi est liq̄dum. qō dz restitui: alꝰ secuz: vt. l. j. §. rediguntť. j. quoz lega. ꝑm vnī intellectū de quo per glo. in. l. dolo. de do. excep. Vbi autē sumus in repetente: ꝛ tunc p̄cludit Bar. q̄ nō ob. ipsi repetēti p̄dicta regula dolo facis petere ꝛc̄. per. l. j. C. si dos ꝓstan. ma. ꝛc̄. ꝛ. l. si mulier. §. rerū. j. re. amo. ēt q̄ repetenti sit indultū tps ad restituendū gr̄a miseratōis: vt in terminis p̄dictoz iurium: quare aūt hoc sit in ipso repetente declarat hic ipse Bar. ꝛ sic vult Bar. q̄ in terminis p̄dictorum iurium pp cōmodū interusurij medij tpis cōpetat repetitio: nō obstante p̄dicta regula dolo facis ꝛc̄. Sed p̄ra hoc dictū Bar. insurgit hic Jo. de ūmo. ꝛ post ipm Pau. de ca. nam obligatus ad diem certū ante ipm diem soluēs nō pōt repetere: vt. l. in diez. §. de p̄di. inde. ꝛ. l. si fideiussor q̄uis. §. manda. ꝛ per glo. ꝛ doc. in. l. q̄uis. C. de iu. ꝛ fac. igno. ꝛ sic ēt q̄ in dictis iuribus nō sit dies gr̄a miseratōis sed dies adiectus oblōni ex dispōne hois: ꝛ ēt q̄ simus in repetente nihilominus repellit nec attendiť interusuriuz medij tpis: vt exp̄sse dicit Bar. in. d. l. cum quis. in examinatione quarti articuli p̄ncipalis ante fi. l. ꝛ per eūdem in. l. j. de p̄di. indi. in pe. col. vnde multo magis vī impediri repetitio: ꝛ nō attendi inter vsuriū medij tpis vbi est dies gr̄a miseratōis indultus per supradicta Imo. pro saluando dictuz Bar. conatur duobus modis rn̄dere ad p̄dicta iura supra p̄ ipm adducta: sed sue rn̄siones non p̄cludunt vt hic per do. Alex. vnde Pau. de ca. residet in opi. cōtra Bar. per p̄dicta iura dicens per ipsa ꝓbari q̄ minus est p̄uilegiatus repetens q̄z petens q̄n repellit a petitiōe vbi adhuc nō venit dies oblōnis appositus per testatorez: vt d. l. fi. §. j. vt le. no. ca. ꝛ tm̄ secus est in repetente: ꝛ assignat rōnem dr̄ie: q̄ soluenti ꝛ repetenti est imputanduz quare soluerit qō non cadit in petente qui nūq̄z soluit. Et rn̄. ad d. l. j. C. si p̄stan. ma. ꝛc̄. q̄ibi nō impediť repetitio: q̄ facta erat soko in casu ꝓhibito. i. p̄stante mr̄imonio quo p̄stante si maritus soluit dotem vxori inducit quedaz donatio que est ꝓhibita inter p̄iuges: vt. l. j. ꝛ per totū. de do. inter vi. ꝛ vxo. ꝛ in. c. fi. eo. ti. Sed in iuribus allegatis p̄ Bar. nō erat facta soko in casu ꝓhibito: ꝛ q̄ in. d. l. j. cōpetat repetitio: eo q̄ soko erat facta in casu prohibito sentit ibi Bar. quem vide ꝛ aduerte q̄ intelligendo illam. l. j. ꝑm tertiuz intellectū de quo ibi in glo. nullo modo facit ad ꝓpositum Bar. hic pro quo ēt nō facit. d. l. si mulier. §. rerū amotarū. q̄ ibi vir non repetebat qō soluerat: sed qō ab ipso vxore amouerat qō p̄mittiť in odiuz ipsius mulieris ne in ptāte sua sit ꝓuare virū cōmodo interusurij medij tpis qō hz ad restituendū dotem. Et an illud qō dr̄ in die certa q̄ solutū ante ipsam diem nō pōt repeti p̄cedat in die in certa vide in. l. nam si cum moriar. de p̄di. inde. ꝛ ibi per Bar. ꝛ aliquid tangit Imo. hic. Et aduerte inquantū supra allegando. §. rediguntť. l. j. quoz lega. per illuz fuit dictū q̄ vbi nō est liq̄dum ꝛ clarus qō hz restitui petenti cui: alꝰ obstaret exceptio dolo facis petere ꝛc̄. p̄dicta exceptio: nō ob. nam posset qs dicere q̄ imo in termis p̄dicti. §. est clarz ꝛ liq̄dū qō hz restitui: q̄ logť vbi ꝓstabat q̄ res q̄ petiť erat legata illi a quo petiť q dr̄ q̄ postea pōt petere: ꝛ ad hoc. l. j. C. eo. ti. Sed dicas deckando dcm̄ glo. ꝛ Bar. q̄ lz ēēt clarū ꝛ liq̄dū delegato facto de re que petiť p hr̄dez a legatario qui añ aditā hr̄ditatē occupauit p̄pria auctē tm̄ ex quo imminebat detractio falcidie: alꝰ n. nō hz locū p̄dictū inter

dictū:vt ꝓbaſ in.d.l.j.C.quoꝝ lega.ꝛ ibi ꝑ doc.ꝛ ꝑ Bar. in.d.l.j.§.rediguñ.nō erat claꝝ ꝛ liqdū qō hr̄et reſtitui.i. quātū hr̄et reſtitui de re legata que petiť ꝑ hr̄dē:puta qꝛ iminebāt multi creditoꝛes:ꝛ nō erat adhuc claꝝ quātum hr̄et remanere in bonis ꝛ hr̄ditate teſtōris:licꝫ.n.certa ſit q̄ſtitas falcidie:tñ nō eſt certū quātū q̄libꝫ res legata hēat defalcari:nō.n.q̄libet res legata ꝑ detractiōe falcidie hꝫ ſemp defalcari ꝛ diminui in q̄rta pte:puta qꝛ aliqd vltra legata ꝛ debita remāſit hr̄di:nō tñ aſcendēs ad quartā bonoꝝ:vñ q̄tenus illud remanēs nō aſcendit ad quātitatem falcidie res legate debēt diminui. Et ex his vī poſſe dici ꝙ minus aduertēter loquutus fuerit Bart.q rñdendo ad d.§.rediguñ.ꝙ ibi nō erat liqdū:an hr̄et reſtituēnaꝫ imo liqdū erat:an hr̄et reſtitui qō petebať. Ex quo conſtabat ꝙ illud erat legatū:ſꝫ nō erat liqdum quātū hr̄et reſtitui. Et ꝓpterea magis ꝓbabiliť ꝛ accurate vī loquuta glo.in d.l.dolo.dicens ꝙ regula de q̄ ibi ꝓcedit:vbi claꝝ ꝛ liqdū eſt qō dꝫ reddi:accipiēdo.n.illō qō relatiue importat quātū ꝛ ꝑdicta no.ꝛ tene mēti:qꝛ nō repies declarata ꝑ doc. Et an ꝑdicta regula dolo facis petere ꝛc̄.obſtet agēti poſſeſſorio aliqd tāgit gl.nr̄a h̄ q̄ vult ꝙ ſic:ō quo ꝑ gl.ꝛ doc. in.d.§.rediguñ.ꝛ in.d.l.j.C.eo.ti.ꝛ in.l.fi.quoꝝ bo.ꝛ per By.in regula dolo facit.de re.iu.li.vj.ꝛ ꝑ doc.poſt glo.ꝛ in.l.ij.C.ō edi.di.adri.tol.hr̄ in.l.nāťr.§.nihil cōe.j.de acq. poſ.ꝛ ꝑ Saly.in.l.incerti.C.ō interdic.in añpe.col.cū ſeq. vbi exaiat qd in poſſeſſorio recupande qd in poſſeſſorio retinēdę:ꝛ qd in poſſeſſorio adipiſcēde in quo poſſeſſorio loquiť.d.§.rediguñ.ꝛ.d.l.j.C.quoꝝ lega.vbi ēt ꝑ ipſum Saly.ꝓcludētes in effectu:an ille q opponit exceptionē reſtitutiōis ſibi fiende poſſit incōtinēti ꝓbare de iure ſuo an nō:ꝛ an ſit clarū:necne qō bꝫ reſtitui:vt ibi per ipm vide ꝛ aliqd hic ꝑ Jmo.Circa aliam regulā que ſumiť ēt ex hoc tex.ꝙ exceptio dolo facis petere qō reſtituꝰ es nō obſtat petenti qñ alij nō ꝓuento bꝫ fieri reſtō Bar.dicit ꝙ hoc ꝑcedit niſi ille alius cui petens bꝫ reſtituere ſit reſtiturus ei a quo mō petiť:vt.d.l.ſi donaturus.in fi.ſ.de ꝓdi.ob cām. nem ſi maritus ſolu.matri. petat dotē ab eo qui ꝑ errorē ipſam ꝓmiſit quatenus de dote eſt reſtiturus mulieri ipſe maritus repelliť exceptiōe ex quo mulier eſt reſtitura illi qui idebitū per errorē ꝓmiſit:vt ibi clare diſponiť ēt ꝙ ex interuallo ipſe maritus ſit reſtiturus mulieri .i. annua bina trina die ſm hec tpa:qō quare ſit ſupra declaratuꝫ fuit circa aliam regulam:vbi ēt allegata fuit ꝓdi.l. ſi donaturus.ad hoc qñ reſtō bꝫ fieri ex interuallo indulto gr̄a miſerationis.[15] ¶ †Glo.fi.in prin. declarat tex. Jn.ij. parte [a] que incipit ibi:ſed vī pro hr̄ditaria ꝛc̄.glo.oppo.ꝛ ſoluit ꝓut in ea hr̄:quam vide ꝛ no.ad declarationē illius verbi pro virili portione:ꝛ vide Bal.in auc̄.defuncto.C.ad tertulia.in vlti.col.circa medium vbi declarat hoc nomen virilis portio ꝛ ponit aliqua noia que idem importāt:ꝛ declarat etiam hoc verbum in ſtirpes ꝛc̄.

[a] ¶ Miserationis. De hac materia dolo facis petere ꝛc. vide aliquid in c. debitores, de iureiu. vbi probatur ꝙ ꝑdic. regula nō ob. vbi ſubeſt metus periurij.

[1] **§. Jius.** ¶ †Ex pacto vel ſtipłone per quā aliquis mīnus dans dotez pro nepte ſtipulatus eſt dotē nepti:aut ſibi reſtitui de rigore iuris ipſi nepti actio nō queriť lꝫ ſibi ſolui poſſit:ſed de eqtate ei vtiliś actio datur.h.d.hec.l.ſingulariſſima:ſicut alia q̄ ſit in toto iſto titulo ſm Pau. de ca. Diuidiť in tres partes. Jn prima ponitur thema ꝛ q. Jn ſcōa ponit rñſio de rigore. Jn tertia ponit rñſio de eqtate fauore dotis. Jncipit ſcōa pars ibi:rñdi ꝛc̄. Tertia pars ibi:[2] Sed pmittendū eſt nepti ꝛc̄. ¶ †No.j.ex hoc tex.ibi:ꝛ inſtō dotali hmōi pactū ꝛ ſtipłoné cōplexus eſt ſi interluciū titiū ꝛc̄.ꝙ nō eſt vis an notarius ꝓcipiat verba inſtři in tertia vel in ꝑma ꝑſona:ꝛ de hoc hꝫ Jmo.eſt tex.melior de corpore iuris in.c.dudum.eī de ꝓuerſio.cōiuga. facit.c. qō aūt.de ꝓuerſio.ꝓiuga.vbi tex.ꝓbat ꝙ inſtřm pōt ꝓcipi i ꝑma ꝑſona.[3] ¶ †No.ij.ꝙ lꝫ aſcēdēs ex linea ꝑna ſtipulari poſſit deſcendenti ēt emancipato:vt hr̄ in.l.qō dicit j.de ver.obli.ꝛ eſt tex.in.l.vt iuriſiurandi.§.ſi liberi.de ope.li. in v.plane.ꝛ ibi ēt ꝑ Bar.hr̄ in.l.ſi genero.C.de iu.do.vbi per Bal.facit.l.qōcūqꝫ.§.ij.de ver.obli.vbi diſponiť ꝙ ꝑ poſſit ſtipulari filio cuꝫ erit ſui iuris:ꝛ paria ſūt iſta aliqd ꝓferri in tpe vel fieri in tpe: vt.l.in tpe.j.de here.inſti.ꝛ.l. qō ſponſe.C.de do.ante nup.lꝫ ergo aſcendens ex linea pr̄na:vt dixi poſſit ſtipulari tñ ſecus eſt in aſcēdente ex linea mr̄na:qꝛ deſcēdēti nō pōt ſtipulari: vt eſt caſus hic arguēdo a ſpāli:ꝛ ad h̄ hūc ter.ponderat Bar.in.d.l.qō vī. añ fi.ꝛ ſatis hoc ēt vult hic facit.l.pactū.C.de pac.ꝓuen.facit .l.debitoꝛ.in fi.j.ad trebel.vbi bonus tex.ꝙ deſcēdens aſcēdenti ex linea materna:ꝛ ipſi matri ſtipulari non pōt:naꝫ ibi eſt caſus ꝙ ex pacto vel ſtipłone filie per qō vel quam filia ꝓuenit cum marito vt dos redderet matri ipſa mater non pōt niti:ꝛ iudex qui iudicauit ōrium ex erroꝛe iudicaſſe vī nec ꝑdictis obſtat.l.publia.in prin.ſ.depoſi.qꝛ illt .l.rñ.vt ibi per Bar.ꝛ per eundem in.l.ſtipulatio iſta.§.ſi ſtipuler.j.de ver.obli.in v.nono ꝛ vlti.fallit ꝛc̄.añ fi.illius

[4] §. ¶ †No.iij.ꝙ ſiue quis ſtipuletur ſibi aut eīneo ſiue eī neo:aut ſibi ſemper ſtipulatoꝛ adiectuś videť ad obłonem extraneus vero ad ſolutionē:vt hic in ver.dos omnis ſeye vxori vel gayo ſeyo ꝛc̄.iuncto ver. Sed dicenduꝫ eſt ſeye totam dotem ſolui poſſe ꝛc̄.ꝛ ſic non refert an perſona ſtipulatoris ꝓponatur vel ſubſequatur ad qō bene facit.l. j.§.ſi vſufructuarius ſeruuś.j.de ſti.ſer.ꝛ ibi per Bar.ꝛ de

[5] hoc tangetur.j.in glo.ij.ſiue tertia. ¶ †No.iiij. in ver.ſed pmittendum eſt ꝛc̄. ꝙ fauore nuptiarum vtilis actio ſine ceſſione queritur mulieri per extraneam perſonaꝫ non ſolum ſi ſit talis que non habeat mulierem in poteſtate: qꝛ hoc modo accipitur extraneus in hac materia: vt in.§.extraneum.l.vnice.C.de rei vxo.actio. ſed etiam ſi nullo modo attineat talis ꝑſona ſtipulans ipſi mulieri:vt ꝓbatur hic in ver.maxi.ꝓpter affectionem perſonarū ꝛc̄. ꝛ hoc tenet Bar.hic lꝫ in.l.ſtipulatio iſta.d.§. ſi ſtipuler. in ver. octauo fallit ꝛc̄.ipſe aliter dicat.vꝫ.ꝙ hec duo concurrere debeant:ſed qō dicit hic Bar.cōiter approbatur per doc. per hunc tex.vt ſupra ponderatū:vt hic per Jmo. Pau. de ca.ꝛ alios:ꝛ eſt de intentione Bal. in.d.l.ſi genero.C. de iu.do.qui dicit ꝙ hic eſt fauoꝛ dotis:ꝛ etiam qꝛ reputatur dos ꝓprium patrimonium ipſius mulieris:ꝛ ſic videtur ſtipulatio apposita ſuper re ꝓpria ipſius mulieriś ſed vbi ſtipulatio interponitur ſuper re ꝓpria alicuius ſibi queritur actio:vt.l.qō ꝑcuratoꝛ ex re.ſ.de ꝑcura.ꝛ.l. iulianus.§.ſi procuratoꝛ.ſ.de actio. emp. de quo vide per Bar.ꝛ doc.in.d.§.ſi ſtipuler.in ver. quinto. vbi eſt rerum connexitas:ꝛ per Bal.in.l.certi condictio.§ ſi nūmos.ſ.ſi cer.pe.vbi quo ad terminos tex.noſtri ſimpliciter dicit id qō dicit Bar.in.d.§.ſi ſtipuler.Et aduerte ad illud qō dicit Bal. ꝙ eo qꝛ dos eſt ꝓprium pr̄imonium mulieris vī ſtipło adiecta ſuper re ipſius mulieris:nam ſi hoc eſſet:fauoꝛ dotis non operaretur ꝓut hic vult tex.item magis in caſu nr̄o eſt ꝓriuś ꝙ ſtipło eſt interpoſita ſuper re ipſius dantis dotem:ꝛ ſic vltra fauorem dotiś vī ꝓcurrere fauoꝛ exercentis liberalitatez qui fauoꝛ ēt hꝫ operari tranſlationem actionis ex ſtipłone per ipſum donanté appoſita:vt.l.quotiens.C.de do.que ſub mō.ꝛ per Bar. in.d.§.ſi ſtipuler.

[6] ¶ Sed ō hunc tex.ꝛ ſupra dicta vī facere.l.vnica.§.accedit.C.de rei vxo.actio.inquantū impatoꝛ ibi diſponit ꝙ ſi eīneus dans dotem non paciſcitur de ipſa reddenda cenſetur ipſa mulier ſibi ſtipulata.reddi. nō aūt diſponit imperatoꝛ ꝙ ipſe eīneus cenſeať ſtipulatus ipſi mulieri:ꝛ ꝙ ex tali ſtipłone ipſi actio vtilis acqrať quaſi impatoꝛ ſenſerit ꝙ hoc non ꝓcedat ex regula.§.alteri.l.ſtipło iſta.ꝛ.§. alteri.inſti.de inuti.ſtipu. Sed rñ.ꝙ impatoꝛ illud ibi nō diſpoſuit ex eo qꝛ per ſtipłonem interpoſitam per eīneuꝫ actio non queratur ipſi mulieri pro qua dos prestatur:qꝛ hoc hic aperte diſponitur:imo hoc eſt extra cauſam dotis fauore exercentis liberalitatē:vt.d.l.quotiens.Sed ex eo motuś fuit imperatoꝛ:quia in pluribus ſua diſpoſitio exoꝛbitaſſet a regulis cōibus q̄ exoꝛbitet ſtante ſua diſpoſitione de qua ibi . Exoꝛbitaſſet enim primo ꝙ ꝑſumatur donatio. Scōo ꝙ ꝑſumať interpoſita ſtipulatio. Tertio exoꝛbitaſſet ꝙ ex ſtipulatōe que per alium ꝑſumiť interpoſita ꝑſumatur interpoſita nō ꝓ ſe ſed pro muliere ō regulam

Ꝯ.grisoganus.in ſ.l.ſi ita ſtipulatus.ff.de ver.obli. Quarto exorbitasset in hoc ꝙ ex ſtipꝫone p aliū interpoſita nulieri actio acqraꝝ: ſed ſtante ſua diſpōne de q̄ ibi ſolum repit receſſū a regulis iuris cōis in hoc ꝙ pſumaꝝ donatio: ⁊ ꝙ pſumaꝝ ſtipꝫo appoſita p ipſam mulierē. Quid aūt ſi exneus dans dotē p muliere nō ſtipuleꝝ ipſam dotē reddi mulieri:ſed paciſcaꝝ: an idē ſit ꝙ ſi fuiſſet ſtipulatus ipſaz dotē reddi mulieri:⁊ tex.hic vī ꝓbare ꝙ ſic dū dicit hmōi pactuz ⁊ ſtipꝫonē cōplexus eſt ⁊c̄.ad idem facit.l.auia.C. de in.do.⁊.l.vnica.Ꝯ.accedit.C.de rei vxo.actio. vbi p pactū exneus dans dotē querit ſibi actionē p reſtōne dotis: ergo pari rōne p pactū querat ipſi mulieri. Sed aliq hic tenent ꝯrium:qz vbi exneus dans dotē paciſcit ipſam ſibi reddi illud pactū veſtit coherentia ꝯctus dotis iuxta.l.penes.C.de pac.⁊.l.iuris gentiū.§.quīmo.s̄.eo.ti. qō nō cadit vbi pactū interponit p ipſa muliere:qz pactū nudū veſtitur coherentia ꝯctus vbi hoc tendit in fauorē paciſcētis ꝑut ꝯctus ꝑcedens:alꝫ ſecus:vt hī p glo.⁊ doc. in.d.l.penes.⁊ p glo.in v̄.bone fidei. in fi.⁊ ibi ēt p doc.in.d.Ꝯ.quīmo. facit.l.ſi tibi .C.loca.ſz ꝙ hoc pactū veſtireꝝ coherentia ꝯctus eſſet potius ꝯ fauorē q̄ in fauorē paciſcentis ergo ⁊c̄. Nec ob.ſi diceret ꝙ eſt ſpāle fauore dotis:nam fauore dotis nūq̄ pactū nudū eſt efficax vbi vltra hoc ꝙ pactū nudū ſit efficax ꝑcurrit aliqua alia ſpālitas ⁊ exorbitātia:vt hī in.l.j.C.de do.ꝓmiſ. ⁊ in.l.cuz poſt.§.gener.s̄.de iu.do.nec ob.iſte tex.duz dicit pactū ⁊ ſtipꝫonē: qz exponi dz ⁊ p.i.cum copula ſit poſita inter genus ⁊ ſpēm p no.in rubri.C.de ſer.⁊ equa.Sed veriuſ vī ꝙ imo ēt pactū operꝫ vt mulieri vtilis actio queraꝝ ꝑut ſtipꝫo:qz ꝯctus q ꝑceſſit eſt in fauorē mulieris:⁊ ēt pactū nec eſt ꝯ fauorem ipſius pſtantis dotē poſtq̄ ipſe: ita vult:⁊ illud qō hī in.d.l.penes.⁊ in.d.Ꝯ.quīmo.ꝑcedit vbi ꝯctus q ꝑceſſit eſt in vtilitatē vnius ⁊ pactū in vtilitatē alterius. Preterea ſi quando nulla interuenit ſtipꝫo vel nullus pactū fingit̄ interuenisse fauore ipſius mulieris:vt in.d.Ꝯ.accedit.longe magis vbi interuenit:ēt ꝙ alꝫ eſſet in validū dōm eſt ꝙ hēat opari.ar.d.l.vnice.in pn. Et an iſte tex. ꝑcedat vbi auus mīnus vel alius dīno extraneus ſtipulareꝝ dotē reddi nepotibus ex filia Bau.de ca.hic in fi.tangit hoc in fi.⁊ determinat ꝙ ſic qz cenſenꝫ eadem pſona cū ipſa filia:⁊ ad hāc determinatōez alle.l.pī.C.de pac.ꝓuen.vbi eſt tex. de hoc ſm pmā lec.de qua ibi in glo.i.que vult ꝙ ille tex. intelligatur in nepotibus ex filia que lec. cōiter improbaꝝ ibi p doc.vt p Bar.⁊ Saly.ibi q Saly.tz ēt illud qō ſupra dixi ꝙ iſte tex.ꝑcedat in quocūq̄z dotante pp illaz dictionē matri.⁊ꝯ Bau.de ca.facit qz illud qō hic diſponit̄ fauore nuptiaꝝ eſt vt in tex.apte dī⁊ ſupra eſt dcm̄:ſed mortua muliere ceſſat fauor nuptiaꝝ cū mors oia ſoluat:vt i.§.diſponat.in auc.nup.ergo ⁊c̄. Glo,ſup v̄.cōpetere vī op. qz imo vī ꝙ nō cōpetat actio hīdibꝰ ipſius aui cū nō ad obligationem: ſed ad ſolōnē eius pſona adiecta videat ex quo poſt poſita eſt in ſtipꝫone que pſona poſt poſita vī adici ad ſolutionē:vt.l.cū q ita.§.q ſibi.ff.de ver.obli. Rn̄.glo.ꝙ illud ꝑcedit vbi pſona poſt poſita in ſtipꝫone eſt talis cui obligo queri non pōt:puta qz eſt exneus:nam tunc vī adiectū ad ſolōnez:vt ſic actū pſumaꝝ illud qō de iure fieri pōt. ar.l.ſi ꝑcurator.§.celſus.s̄.de ꝓdi.inde. vbi ꝑcuratori cui eſt datū mandatū de exigendo cenſeꝝ eſſe datū de exigendo debitū nō indebitū: ſed ſi pſona poſt poſita eſt talis cui obligo queri pōt tunc cenſeꝝ talis pſona adiecta ad obligōnē:⁊ ita eſt in terminis nr̄is:qz auus potuit ſibi ſtipulari:vñ nō mirā ꝙ cenſeaꝝ ſibi ſtipulatus:⁊ ꝙ eius hīdes ex illa ſtipꝫone agere poſſint de iuris rigore. Hoc aūt ꝙ ſi pſona poſt poſita eſt talis cui obligo queri pōt ꝙ cenſeatur adiecta ad obligonez ꝑcedit in pſona ſtipulatoris: ſecus in alia pſona: qz ēt ꝙ ipſi queri poſſit obligo cenſeꝝ adiecta ad ſolōnē:⁊ p ſona ſtipulatoris ad obligonez:vt.d.Ꝯ.q ſibi q logī in pſona filij adiecta p pr̄em Bar.hic ꝓdictū ꝯrium ſoluit ꝙ pſona poſt poſita cenſeꝝ adiecta ſoloni vbi prius poſita eſt talis cui obligo queri pōt:ſed neptī prius poſite nō poterat queri obligo p auum mīnū merito ipſi auo acqrit̄ obligo ēt ꝙ ſit poſt poſitus:⁊ hoc de rigore iuris:ſz de eqtate ex quo ipſi nepti fauore nuptiaꝝ obligo acqri pōt acqrit̄ obligo:⁊ cenſeꝝ adiecta ad obligonē ⁊ auus ad ſolōnē. Et iſta ſolo eſt diuerſa a ſolone glo.qz illa ponderat ꝙ pſona poſt poſita in ſtipulatione eſt talis cui obligo queri pōt. Iſta ſol. Bar.ponderat ꝙ perſona ꝓpoſita eſt talis cui obligo de iuris rigore queri nō pōt:alꝫ aūt quereꝝ ſibi obligo etiā ꝙ pſona poſt poſita eſſet talis cui obligo queri poſſet ad qō bene facit.d.Ꝯ.q ſibi.p qué.§.magis ꝓcludit hec ſolo Bar.q̄z ſolo glo. vt pz ex ꝓdictis:⁊ vide Bar.in.d.§.q ſibi.q ponderat ꝙ in alio hec.l.ꝯriari vī ꝓdi.§.inquātū dī hic ꝙ huic ſeye ſolui pōt ⁊ tī cenſeꝝ adiecta ad obligonē:⁊ ille.§.ꝓbat ꝙ ſi pr̄ ſtipuleꝝ filio nō pōt ſolui ipſi filio ex quo eſt adiect⁹ ad obligonem nō ad ſolōnē. Et rn̄.ꝙ ibi eſt adiectus filius ad obligonem querendā nō ſibi ſed alteri.ſ.pr̄i nō miruz ꝙ ipſi filio ſolui nō poſſit:ſed hic pſona adiecta fuit adiecta ad obligonem querendā ſibi non mirū ꝙ ſibi poſſit ſolui ex quo ſibi querit̄ obligatio ⁊ actio:hoc autem ꝙ ſibi queratur obligatio ⁊ actio eſt ſpeciale fauore dotis: ⁊ ex hoc ſequitur ꝙ ſibi poſſit ſolui:⁊ hoc vī fuiſſe intentio glo.ſeqntis. Aduerte tī qz tex.vī ſoluere alr ꝓdictū ꝯriuz.vz. ꝙ ideo ſolui poſſit ipſi ſeye ex quo lz fuerit adiecta ad obligonē tī ſibi de rigore iuris obligo queri nō potuit:vñ cenſeꝝ adiecta ad ſolutionē pinde ac ſi auus ſtipulat⁹ fuiſſet ſibi aut nepti dotem reddi. Verū eſt qdē eqtate acqrit̄ ſibi actio:vñ nō eſt dubiū ꝙ ēt ſibi ſolui pōt. An aūt ipſi auo vel eius hīdibus ſtante hac eqtate qua mediante ipſi ſeye querit̄ actio ſolui
6 poſſit Bar.hic dicit ꝙ ſic quaſi adiecto ad ſolōnē. ¶ Dz vt plene hēaꝝ hec mā que eſt ſatis intricata: an ⁊ qn̄ quis cenſeaꝝ adiectus ad obligonē vel ad ſolōnē tam in alia re q̄z in dote. Conſidera ꝓmo vbi ſumus ex cām dotis:⁊ in hoc dicas ꝑut hī in.d.l.euz q ita.§.q ſibi.ff.de ver.obli. Aut.n. ſtipulator adiungit ſibi aliū p copulatiuā: ⁊ p ſua pte valet obligo:⁊ ille hī ac ſi nō eſſet adiectus:vt.d.l.euz q ita. in pr̄in.⁊.l.ſi mihi ⁊ titio.de ver.obli.⁊ inſti. de inuti.ſti.§.ſi ſi qs alij.v̄.q ſi qs alij ⁊c̄.qō ꝓcedit vbi adiectus nō eſt in ptāte ſtipulatoris:vt dicit in dictis iuribus. Aut ſtipulator adiungit ſibi aliū p alternatiuā: ⁊ illi adiecto pōt ſolui ſine filius ipſius teſtatoris in eius ptāte ꝓſtitut⁹ ſiue alius exneus:lz vbi ſoli filio ſtipulator cenſeatur filius adiectus ad obligonez: ⁊ nō poſſit ſibi ſolui:vt.d.Ꝯ.q ſibi.in quo.ff.ꝓ. reddit rōnē qr̄ ſecus qñ ſibi filio pr̄ ſtipulaꝝ:⁊ ſecus qñ ſibi ⁊ filio. Et ſic vbi ſibi alteri qs ſtipulaꝝ ille alter cenſeꝝ adiectus ad ſolōnē nō ad obligonē:⁊ qd opereꝝ aliqué adiectū eſſe ad ſolōnē decłat tex.in.l.iulianus.§.j.de ver. obli. ⁊ tex.in.d.§.ſi qs alij.inſti.de inuti.ſti.⁊ ipſi adiecto ad ſolutionē ſolui pōt ēt ꝙ ꝑdictione ſuā mutauerit dūmō non in peius:qz tunc ſecus:vt in.l.cū qs.in pn.ff.de ſol.que hoc modo intellecta nō ꝯriaꝝ illi.§.q ſibi.q ꝓbat ꝙ filio ēt poſt
a emancipationē ſolui pōt. [a] Et illud qō eſt dcm̄ ꝙ vbi per alternatiuā ſtipulator adiūgit ſibi aliū q cenſeaꝝ ille alius adiectus ad ſolutionē ꝑcedit ſiue ꝑcedat in ſtipulatōe pſona ipſius adiecti ſiue ſequaꝝ:vt hic in v̄.ſed dōm ⁊ dcm̄ eſt ſupra in no. ⁊ eſt bonus tex. in.l.j.§.ſi vſufructuarius.ff.de ſti.ſer.⁊ ibi Bar.⁊ Ange.⁊ Bau.de ca.in.d.§.qs ſibi.nā ſeruus fructuarius ipſi fructuario ex rem ipſius vel operaz ſui ſtipulari nō pōt:vñ ſi ſtipulaꝝ eī ꝓdicta fructuario vel dño querit̄ obligo dño ⁊ fructuario pōt ſolui: vt ē ibi caſus no.in.ij.rn̄.q ꝓbat ēt ꝙ ſicut ꝑdictione aut ꝓſtituit adiect⁹
7 cui ſolui pōt ita ēt p dictionē vel. ¶ In dote aūt vbi qr adijcit̄ p ſtipulatorē an cenſeaꝝ adiectus ad obligonē vel ad ſolōnē. Dico ꝙ aut eſt pr̄ dās dotē ⁊ ſtipulās dotē reddi. Aut eſt exneus: ſi eſt pr̄. Et ſi ſtipulaꝝ alternatiue ſibi aut filie ⁊ illa ſtipꝫo intelligit̄ ordine ſucceſſiuo:⁊ ſic filia cenſetur adiecta ad obligationē ⁊ actionē poſt mortez ipſius pr̄is vel poſtq̄ alr ipſa fuerit effecta ſui iuris:vt p Bar.in .l.vxorē.§.teſtō.ff.de le.iij.vbi dicit idem eſſe qñ pr̄ ſtipulaꝝ copulatiue ſibi ⁊ filie. Et idem dicas vbi ſtipulaꝝ ſimpliciter nō adiecto alr ſibi ⁊ filie:qz ꝑdicto modo cenſebit̄ ſtipulatus: qz ſtipꝫo intelligit̄ ꝺm nām actus ſup quo interponit̄.ar.l.ſi ſtipulatus.s̄.de vſu.⁊.l.ſi legati ſeruū noīe:de

a ¶ Poteſt. De hoc tamen vīd per modernos in.d.§. qui ſibi qui ꝓra id qō eſt dcm̄ alle gando.d.l. cuz quis adducūt. l.ſi quis ſeruo. de ſol.vbi mandatum factum de ſoluēdo ſeruo cenſetur reuocatum ipſo effecto libero: ⁊ ibi vide Bar. rn̄. ad.d.§. qui ſibi.

le.j.ꝛ.l.inter ſtipulantẽ.in ꝑn.cum ibi no.ℑ.de ver.obli.Et hoc ꝓcedit vbi pater ſtipulatur incõtinenti:ꝛ ſic cũ adhuc actio nõ eſt cõis inter ꝑrem ꝛ filiaz.Sed vbi ex interuallo ſtipulaꝛ ꝑdictis modis vel aliquo ꝑdictoꝝ modoꝝ ſibi ꝛ ſi lie cõiter acgriꝛ actio: ꝛ ſic filia cenſeꝛ adiecta ad obligationẽ ꝛ actionẽ:vt.l.poſt dotẽ.ꝑm.iij.lec.ſ.eo. vbi dixi niſi filia voluiſſet ꝙ ꝑ ipſi filie ſtipulareꝛ: ꝛ ꝑ fuiſſet poſtea ſimplr ſtipulatus:qz tunc ipſi ſoli filie cenſeꝛ ſtipulatuſ:vt d.l.poſt dotẽ.ꝑm.vj.lec.que fuit By.que hoc caſu loquiꝛ: vt pz ex ibi dictis p Bar.ꝛ doc.ſup.d.vj.lec.ꝛ vide que dixi circa vltimã lec.ꝓdi.l.poſt dotẽ.ꝛ circa.ij.q.quã ibi mouet Bar.ad fi.ꝓdi.q.ꝛ ex ibi dictis itelliges qualr ꝓdicta
8 ꝓcedant.℣ †Ubi aũt ſumuſ in exneo dãte dotẽ:ꝛ adijciente aliam ꝑſonam in ipſa ſtipulatõe dotis reſtituende qualiter dicta ꝑſona cenſeaꝛ adiecta omiſſo caſu qñ nullo mõ fuit ſtipulatus qui eſt clarus p.ℊ. accedit.l.vnice.C. de rei vxo.actio.Dico ꝙ aut loqmur de rigoze iuris. Aut de eqtate.Si de rigoze iuris ꝛ dõz ẽ idez qõ eſt.ſ.ꝑcluſuz in alia re cꝫ in dote:vt hic in v.Rñdi ꝛc̃.Si de eqtate aut exneuſ dans dotẽ ſtipulaꝛ ipſam reddi mulieri ꝛ acgriꝛ ipſi mulieri obligatio ꝛ actio:ꝛſic ad obligationẽ ꝛ actõez cenſeꝛ adiecta qõ bene ꝓbaꝛ ex fine tex.noſtri ꝛ ẽt ex rõne: nam ſi vbi nulla interponiꝛ ſtipulatio ſibi acquiriꝛ obligatio ꝛ actio:vt.d.ℊ.accedit.ergo multo magis vbi ſtipulatio interpoſita fuit quo argumento vtiꝛ hic glo.ſequẽs ſup qua meliꝰ h declarabiꝛ:ꝛ ꝙ hoc caſu mulieri acgraꝛ obligatio ꝛ actio dicit nõ hr̃e dubitationẽ hic Imo.in.j.col. An aũt hoc ꝓcedat ẽt ſi verba ꝓmiſſiua ꝛ executiua cõferanꝛ in ꝑſonã ipſius mulieris:puta ꝓmittis mulieri ipſi mulieri reſtituere:ꝛ Bal.in.l.fi.C.cõ. vtriuſqz iu. in vlti. col.vr̃ velle ꝙ ſic:ꝛ idez vr̃ velle hic in.iij.no. ita intelligens hũc tex.qui nõ ꝓbat ꝙ verba ꝓmiſſiua fuerint collata in ꝑſonam mulieris:ſed ſoluz verba executiua: vt pz ibi dos oĩs ſeye vxori vel gayo ſeyo auo mr̃no redderet reſtitueretqz ꝛc̃.ꝛ hoc vr̃ eſſe ꝓbabilius ne tot ſpãlia ꝓcurrant in ipſa dote ℘ no.in.d.l.j.C.de do.ꝓmiſ.ꝙ.n. ẽt verbis ꝓmiſſiuis directis in mulierẽ ipſi obꝛo ꝛ actio acgrereꝛ ex tali ſtipꝛone eſſet maximũ ſpãle:vt pz ex no.in.d.l.ſtipꝛo iſta.ℊ.ſi ſtipuler ℑ.de ver.obli.vbi p Bar.ꝛ doc.niſi forte diceremus ꝙ acgrereꝛ ſibi obꝛo ꝛ actio.d.caſu ẽt ꝙ ſtipꝛo eſſet inutilis cũ ẽt ſi nulla eſſet interpoſita ſtipꝛo ſibi acgrereꝛ: vt.d.ℊ.accedit.ergo ẽt ſi inutilis fuit interpoſita . ar.d.l.vnice. in ꝓin.C.de rei vxo.actio.ſed vt dcm̃ fuit ſupra in tex.ille ℊ.ꝑſumit ſiue fingit ſtipꝛonẽ interpoſitã a mulier e.vñ concluderet ꝙ ſi ipſa ꝓo reſtõne dotis interponeret ſtipꝛonẽ inutilr ꝙ ex ipſa poſſet agere: ſed ꝙ ſi exneus inutilr ꝓ muliere iterponit ſtipꝛonẽ ꝙ ex ipſa poſſit agere minime ꝓcludit vñ cogita ꝛ aduerte ꝙ poſſet intereſſe ipſius mulieriſ agere ex ſtipꝛone exꝑſſe interpoſita:puta ſi ꝓueniſſet ꝙ incõtinenti ſolu.matri.fieret reſtõ vbi alꝰ debebat fieri annua bina trina die vel hodie poſt annũ: vt.d.l.vnica.ℊ. exactio. ℣ Aut exneus dans dotẽ ſtipulaꝛ ipſaz reddi mulieri:aut ſibi ꝛipſa mulier cẽſeꝛ adiecta ad obꝛonẽ ꝛ actionem:vt in tex.nr̃o.Et idem ꝑm Bar.ſi ſtipuleꝛ ſibi aut mulieri:ꝛ ſic nõ facit dr̃iam Bar. ꝓponat ſtipulator ꝑſonam ſuam vel ꝑſonã mulieris:ſed vtroqz caſu vult ꝙ actio integra ſit ipſius mulieris.Sed Bal.in.d.l.fi.in vlti.col.C.cõ. vtriuſqz iu.vult ꝙ vbi ſtipulator ꝓponit ꝑſonã ſuam ꝙ tũc mulier cenſeaꝛ adiecta ad ſolonẽ nõ ad obꝛonẽ.ex quo.n. ꝓmo noiando ſe in ſua ꝑſona eſt fundata obꝛo non tranſit amplius ad mulierẽ vel eius hr̃des. ar.l.ſi cũ cornelius.ℑ. de ſolu.ꝛ ꝓ ipſo vr̃ facere:qz cũ iſta.l.ſit exorbitans.in pluribus nõ vr̃ trabenda ex̃ caſum ſuum. ar.l.ius ſingulare.ꝛ .l.qõ vero ℘.ſ.de legi. ꝛ ſic cũ loquaꝛ vbi ꝑſona mulieris ꝓpoſita fuit nõ trabaꝛ ad caſum qñ ipſius ꝑſona fuit poſt poſita.Et pari rõne nõ vr̃ trabendus iſte tex. ad caſuz qñ exneus ſtipulat⁹ fuit ſibi aut cui de iure reſtitui deberet lz Bar.dicat ꝙ idem eſt in hoc caſu qõ in ꝓcedentibus cum mulier ſit illa cui de iure dz reddi:vt in.ℊ.accedit.C.de rei vxo.actio.ꝛ dcm̃ Bar. ẽt reꝓbat Bal.in.d.l.fi.volẽs ꝙ in ꝑdicto caſu ſub illis verbis:aut cui de iure debebit ꝛc̃.

cõꝓhendanꝛ ſucceſſores ipſius ſtipulatoris:vt p ipm̃ ibi vide:ꝛ p eundem in ꝓſilio ſuo.cclv.incipiente verba inſtri talia colutiuo de racaneto ꝛc̃.in.ij.volu.ꝓſilioꝝ vbi vult ꝙ ꝑdicta verba intelliganꝛ ꝑm affectionẽ dantis:ꝛ ꝑm ordinem pietatis ꝛ charitatis:ꝛ ſic ꝙ ipſo ꝑdecedente q dotauit,mulier bẽat actionẽ alꝰ ſi ꝑdecedit ipſa mulier ſine filijs bẽat ipſe dotans:ipſe.n.dotans vr̃ voluiſſe potius hr̃e dotatã cꝫ ſe ꝛ hr̃des ſuos ipſam dotẽ datã: ꝛ potius ſe ꝛ ſuos cꝫ hr̃des exneos ipſius mulieris.alꝰ.n.tenendo opi. Bar. illa verba ſibi ꝛc̃. nihil opaꝛ qõ ſatis iniquũ vr̃ cum poſſint opari ꝛ acgrere obꝛonẽ ꝛ actionẽ ipſi dotanti. Et plus vult Bal.hic ꝙ ẽt in terminis tex.nr̃i vbi auus ſtipulatus fuit mulieri:ꝛ ſibi ꝙ illa verba itelliganꝛ ordine ſucceſſiuo.ar.no.in.l.gallus.ℊ.qdam recte.de li.ꝛ po.ꝛ ſic ꝙ ſi auus viueret ipſe poſſet agere:ꝛ nõ mulier:ſed hr̃dibuſ aui ꝑferꝛ ipſa mulier:ꝛ ideo non ſine miniſterio.ℑ.ꝓ.fecit vim ꝙ auus ꝑdeceſſit:ꝛ ita dicit tenere ℙe. de bel. pti.ꝛ Ly.ꝛ ꝓ hoc rñ.ad.l.cũ qdam.C.de ver.ſig. vbi diſiuncta. poſita inter ꝑſonas qbus queri põt reſoluiꝛ in ꝙiunctam. loqꝛ.n. illa.l.vbi diſiuncta eſt poſita inter tales ꝑſonas qbus ꝑm iuris rõnẽ queriꝛ ordine ſucceſſiuo. Et iſto modo põt ẽt rñ.ad.l.item ſi ſeruus.ℊ.fi.ℑ.de ſti. ſer. vbi alternatiua poſita inter ꝑſonas qbus equalr queri põt vitiat ipſaz ſtipꝛonẽ lz illa.l.ſit correcta ꝓ illam.l.cũ qdam: vt ibi per Bar.ꝛ doc.rñ cũ ꝓcederet de hoc iure ꝺ ipſa poſſet opponi ad hanc.l.ꝛ rñ.ꝓut eſt rñſum ad.d.l.cũ qdaz.Bar.aũt opponens de.d.l.item ſi ſeruus.ℊ.fi.ꝛ.d.l.cũ qdaz.dicit ꝙ ℘rium.l.cũ qdaz.ꝑm hec iura nõ ꝓcedit vult dicere:eo qz nõ valet ſtipꝛo p.d.l.item ſi ſeruus.ſed hodie,ꝓcedit tñ rñdet ꝙ eſt ſpãle fauore nuptiarũ: ſed lz nõ ꝓcederet attento hoc iure ffoꝝ ℘rium.l.cuz qdam.ꝓcedebat ℘rium.d.l. item ſi ſeruus.cui ipſe alr nõ rñ.ſed poſſet rñ. ꝓut ipſe rñdet ad.d.l.cum qdam.ſi nõ volumus tenere rñſionẽ Bal. poſt ℙe.de bel.pti.ꝛ Ly.ex quoꝝ dictiſ hr̃ ꝙ nõ eſt dr̃ia inter exneum dotantẽ ꝛ ſtipulantẽ alternatiue dotẽ reddi ſibi vel mulieri.ꝛ ipm̃ ꝑrem dotantẽ ꝛ ſtipulantẽ:vt ſupra qz vtroqz caſu verba ſtipꝛonis intelliguñ ordine ſucceſſiuo.Et ſic vt ex ꝑdictis pz Bal.ĩ hac mã fuit ſatiſ variuſ:nã in.d.l.fi.C.cõ. vtriuſqz iudi. voluit ꝙ ſi in ſtipꝛone ꝓponꝛ ꝑſona mulieris:tunc ipſa cenſeaꝛ adiecta ad obꝛonẽ ꝛ ꝓcedat tex.noſter:ſi aũt ꝓponaꝛ ꝑſona ſtipulatoris: tũc ipſa cenſeaꝛ adiecta ad ſolonẽ:ꝛ nõ,ꝓcedat iſte tex.Jn.d.ꝓſi.lz ꝙ ꝑm ꝓtingentiã caſuum ipſa cenſeaꝛ adiecta ad obꝛonez vel ſolonez.ſi.n.ipſa viuit tpe reſtõniſ dotis cenſeꝛ adiecta ad obꝛonẽ:ꝛ idem ſi eius filij:alꝰ ſecus. Jn hac aũt.l.ipſe vult ꝙ ẽt vbi in ſtipꝛone ꝓponiꝛ ipſa mulier verba intelliganꝛ ordine ſucceſſiuo:ꝛ ſic ꝙ ipſa cẽſeaꝛ adiecta ad obꝛonem ꝓmoriente dotante añ euentũ reſtõnis dotiſ.Dicit tñ ꝙ lz illa ſtipꝛo intelligaꝛ ordine ſucceſſiuo tñ nõ reqriꝛ ꝙ
9 ipſa mulier ſit heres dotantis:vt,ꝓbat hec lr̃a que ꝓſuppo nit ꝙ alij fuerint inſtituti hr̃des nõ ipſa neptis.℣ †Et pro hoc dicit determinari .q. ꝙ ſi auus recepit emphiteoſim pro ſe filijs ꝛ nepotibus quod veniant ad emphiteoſim lz nõ ſint hr̃des ex quo veniunt iure ℘ctus: ꝛ ita lz Spec. in ti.de loca.ℊ.nunc aliqua.ſ.clviij.ꝛ Bar.in.d.l.qõ dr̃.ꝛ in.l.vt iuriſiurandi.ℊ.ſi liberi.de ope.lib.Dicit tñ Bar.in d.ℊ.ſi liberi.ꝛ ẽt Bal.hic h̃ꝓcedere ſi in receptõe nõ eſt facta mentio hr̃dũ:alꝰ ſecus:puta ſi accepit ꝓ ſe ꝛ ſuis heredibus vel ꝓ ſe ſuiſqz filijs hr̃dibuſ ad qõ facit.ℊ.emphiteoſim.in auc̃.de non alie.aut ꝑmu.re.eccle.Sed refert Bal. ꝙ Ray.de forli.diſputauit quãdam qõnẽ in qua tenuit ꝙ ſit fiat mentio de hr̃dibus cũ additõe maſculis.vbi gr̃a.recipio in emphiteoſim pro me ꝛ hr̃dibus meis maſculis vſqz ad tertiã gr̃ationẽ ꝙ tunc nomen hr̃dibus nõ ſtat ꝓpie nec requiriꝛ ꝙ filius vel nepos ſit heres vlis:qz iſtud adiectiuũ maſculis declaꝛ illud nomen heredibus: ꝛ illa .q.ꝑm Bal.incipit qdaz habebat duos filioſ ꝛc̃.Et ex ꝑdictis ſeqꝛ ꝑm ipm̃ ꝙ auus iſtud ꝓdium emphiteoticũ non põt legare:qz ius in auo reſidens finiꝛ eius morte cum nõ radat ad filios per viam ſucceſſionis: vt.C.de lega.l.vxor patrui.℣ Jo.de ĩmo.quãtũ ad illud qõ dicit Bal. reſtrin-

gendo hunc tex.

ff.grisoganus.in fi.l.si ita stipulatus.ff.de ver.obli. Quarto exorbitasset in hoc q̃ ex stipłone p aliũ interposita mulieri actio acqrat: sed stante sua dispone de q̃ ibi solum recipit recessũ a regulis iurisc̃onsultis in hoc q̃ psumat donatio: & q̃ psumat stipło apposita p ipsam mulierẽ. Quid aũt si exneus dans dotẽ p muliere nõ stipuleť ipsam dotẽ reddi mulieri: sed paciscat: an idẽ sit q̃ si fuisset stipulatus ipsaz dotẽ reddi mulieri: & tex. hic vł probare q̃ sic dũ dicit hmõi pactuz & stipłonẽ cõplexus est tẽ. ad idem facit. l. auia. C. de iu. do. & l. vnica. ff. accedit. C. de rei vxo. actio. vbi p pactũ exneus dans dotẽ querit sibi actionẽ p restone dotis: ergo pari róne p pactũ querat ipsi mulieri. Sed alig hic tenent ꝓrium: qz vbi exneus dans dotẽ paciscit ipsam sibi reddi illud pactũ vestit coherentia ꝯctus dotis iuxta. l. pe tens. C. de pac. & l. iuris gentiũ. § qñmo. s. eo. ti. qõ nõ cadit vbi pactũ interponit p ipsa muliere: qz pactũ nudũ vestitur coherentia ꝯctus vbi hoc tendit in fauorẽ paciscẽtis put ꝯctus pcedens: alꝰ secus: vt hł p glo. & doc. in d. l. pe tens. & p glo. in v. bone fidei. in fi. & ibi ẽt p doc. in d. § qñmo. facit. l. si tibi. C. loca. sz q̃ hoc pactũ vestiret coherentia ꝯctus esset potius ꝯ fauorẽ q̃s in fauorẽ paciscentis ergo tẽ. Nec ob. si diceret q̃ est spãle fauore dotis: nam fauore dotis nũq̃s pactũ nudũ est efficax vbi vltra hoc q̃ pactũ nudũ sit efficax ꝯcurrit aliqua alia spãlitas & exorbitantia: vt hł in l. j. C. de do. pmis. & in l. cuz post. § gener. s. de iu. do. nec ob. iste tex. duz dicit pactũ & stipłonẽ: qz exponi dz & p. i. cum copula sit posita inter genus & spẽm p no. in rubr. C. de ser. & equa. Sed verius vł q̃ imo ẽt pactũ operet vt mulieri vtilis actio queratꝛ put stipło: qz ꝯctus q̃ pcessit est in fauorẽ mulieris: & ẽt pactũ nec est ꝯ fauorem ipsius pstantis dotẽ postq̃s ipse: ita vult: & illud qõ hł in d. l. pe tens. & in d. § qñmo. pcedit vbi ꝯctus q̃ pcessit est in vtilitatẽ vnius & pactũ in vtilitatẽ alterius. Preterea si quando nulla interuenit stipło vel nullus pactũ fingit interuenisse fauore ipsius mulieris: vt in d. § accedit. longe magis vbi interuenit: ẽt q̃ alꝰ esset in validũ dõm est q̃ bẽat operi. ar. d. l. vnice. in pn. Et an iste tex. pcedat vbi auus mittit dotẽ nepotibus ex filia Pau. de ca. hic in fi. tangit hoc in fi. & determinat q̃ sic qz censeť eadem psona cũ ipsa filia: & ad hãc determinatõez alle. l. pł. C. de pac. puen. vbi est tex. de hoc ſm pmã lec. de qua ibi in glo. j. que vult q̃ ille tex. intelligatur in nepotibus ex filia que lec. cõiter improbat ibi p doc. vt p Bar. & Saly. ibi q Saly. tz ẽt illud qõ supra dixi q̃ iste tex. pcedat in quocũq̃ dotante pp illaz dictionẽ maxi. & ff. Pau. de ca. facit qz illud qõ hic disponit fauore nuptiaz est vt in tex. apte dł & supra est dctm: sed mortua muliere cessat fauor nuptiaz cũ mors oia soluat: vt i. § disponat. in auẽ. nup. ergo tẽ. ¶ Glo. sup v. cõpetere vł op. qz imo vł q̃ nõ cõpetat actio hŕdibꝰ ipsius aui cũ nõ ad obłonem: sed ad solonẽ eius psona adiecta videat ex quo post posita est in stipłone que psona post posita vł adici ad solutionẽ: vt l. eũ q̃ ita. § q̃ sibi. ff. de ver. obli. Rñ. glo. q̃ illud pcedit vbi psona post posita in stipłone est talis cui obło queri non pót: puta qz est exneus: nam tunc vł adiectũ ad solonez: vt sic actũ psumat illud qõ de iure fieri pót. ar. l. si procurator. § celsus. s. de pdi. inde. vbi procuratori cui est datũ mandatũ de exigendo censeť esse datũ de exigendo debitũ nõ indebitũ: sed si psona post posita est talis cui obło queri pót tunc censeť talis psona adiecta ad obłonẽ: & ita est in terminis nris: qz auus potuit sibi stipulari: vñ nõ mirũ q̃ censeat sibi stipulatus: & q̃ eius hŕdes ex illa stipłone agere possint de iuris rigore. Hoc aũt q̃ si psona post posita est talis cui obło queri pót q̃ censeatur adiecta ad obłonez, pcedit in psona stipulatoris: secus in alia psona: qz ẽt q̃ ipsi queri possit obło censeť adiecta ad solonẽ: & psona stipulatoris ad obłonez: vt d. § q̃ sibi q loqť in psona alij adiecta p prem Bar. hic pdictũ ꝓrium soluit q̃ psona post posita censeť adiecta solони vbi prius posita est talis cui obło queri pót: sed nepti prius posite nõ poterat queri obło p annum tũmõ merito ipsi auo acqrit obło ẽt q̃ sit post positus: & hoc de rigore iuris: sz de eqtate ex quo ipsi nepti fauore nuptiaz obło acqri pót acqrit obło: & censeť adiecta ad obłonẽ & auus ad solonẽ. Et ista solo est diuersa a solone glo. qz illa ponderat q̃ psona post posita in stipulatione est talis cui obło queri pót. Ista sol. Bar. ponderat q̃ persona ppposita est talis cui obło de iuris rigore queri nõ pót: alꝰ aũt quereretur sibi obło etiã q̃ psona post posita esset talis cui obło queri posset ad qõ bene facit. d. § q̃ sibi. p quẽ. § magis pcludit hec solo Bar. q̃s solo glo. vt pz ex pdictis: & vide Bar. in d. § q̃ sibi. q ponderat q̃ in alio hec. l. ꝓriari vł pdi. § inquãtũ vł hic q̃ huic seye solui pót & tñ censeť adiecta ad obłonẽ: & ille. § pbat q̃ si pł stipuleť filio nõ pót solui ipsi filio ex quo est adiect9 ad obłonem nõ ad solonẽ. Et rñ. q̃ ibi est adiectus filius ad obłonem querendã nõ sibi sed alteri. s. pł nõ mirũz q̃ ipsi filio solui nõ possit: sed hic psona adiecta fuit adiecta ad obłonem querendã sibi non mirũ q̃ sibi possit solui ex quo sibi querit obligatio & actio: hoc autem q̃ sibi queratur obligatio & actio est speciale fauore dotis: & ex hoc sequitur q̃ sibi possit solui: & hec vł fuisse intentio glo. seq̃ntis. Aduerte tñ qz tex. vł soluere alꝰ pdictũ ꝓriuz. vz. q̃ idec solui possit ipsi seye ex quo sz fuerit adiecta ad obłonẽ tñ sibi de rigore iuris obło queri nõ potuit: vñ censeť adiecta ad solutionẽ pinde ac si auus stipulat9 fuisset sibi aut nepti dotem reddi. Verũ est q̃ de eqtate acqrit sibi actio: vñ nõ est dubiũ q̃ ẽt sibi solui pót. An aũt ipsi auo vel eius hŕdibus stante hac eqtate qua mediante ipsi seye querit actio solui
6 possit Bar. hic dicit q̃ sic quasi adiecto ad solonẽ. ¶ Sz vt plene hẽat hec mã que est satis intricata: an & q̃s quis censeat adiectus ad obłonẽ vel ad solonẽ tam in alia re q̃s in dote. Considera pmo vbi sumus exẽ cãm dotis: & in hoc dicas put hł in d. l. cuz q ita. § q̃ sibi. ff. de ver. obli. Aut. n. stipulator adiungit sibi aliũ p copulatiuã: & p sua pte valet obło: & ille hł ac si nõ esset adiectus: vt d. l. cuz q ita. in pin. & l. si mihi & titio. de ver. obli. & insti. de inuti. sti. § si q̃s alij. v. q̃ si q̃s alij & tẽ. qõ pcedit vbi adiectus nõ est in ptãte stipulatoris: vt dicit in dictis iuribus. Aut stipulator adiungit sibi aliũ p alternatiuã: & illi adiecto pót solui sive sit filius ipsius testatoris in eius ptãte ꝓstitut9 sive alius exneus: sz vbi soli filio stipulator censeatur filius adiectus ad obłonez: & nõ possit sibi solui: vt d. § q̃ sibi. in quo. ff. reddit róne q̃ secus q̃s sibi filio pł stipulaťur & secus q̃s sibi & filio. Et sic vbi sibi alteri q̃s stipulaťur ille alter censeť adiectus ad solonẽ nõ ad obłonẽ: & qd operet aliquẽ adiectũ esse ad solonẽ declat tex. in l. iulianus. § j. de ver. obli. & tex. in d. § si q̃s alij. insti. de inuti. sti. & ipsi adiecto ad solutionẽ solui pót ẽt q̃ pdictione suã mutauerit dũmõ non in peius: qz tunc secus: vt in l. cũ q̃s. in pn. ff. de sol. quę hoc modo intellecta nõ ꝓriaťur illi. § q̃ sibi. q. pbat q̃ filio ẽt post
a emancipationẽ solui pót. [a] Et illud qõ est dctm q̃ vbi per alternatiuã stipulator adiũgit sibi aliũ q̃ censeat ille aliꝰ adiectus ad solutionẽ pcedit sive pcedat in stipulatõe psona ipsius adiecti sive sequat: vt hic in v. sed dõm & dctm est supra in no. & est bonus tex. in l. j. § si vsufructuarius. ff. de sti. ser. & ibi Bar. & Ange. & Pau. de ca. in d. § q̃s sibi. nã seruus fructuarius ipsi fructuario eť rem ipsius vel opaz sui stipulari nõ pót. vñ si stipulaťur eť pdicta fructuario vel dño querit obło dño & fructuario pót solui: vt ẽ ibi casus no. in. ij. rñ. q. pbat ẽt q̃ sicut pdictionẽ aut ꝓstituit adiect9
7 cui solui pót ita ẽt p dictionẽ vel. ¶ In dote aũt vbi qz adijcit p stipulatorẽ an censeat adiectus ad obłonẽ vel ad solonẽ. Dico q̃ aut est pł dãs dotẽ & stipulãs dotẽ reddi. Aut est exneus: si est pł. Et si stipulaťur alternatiue sibi aut filie & illa stipło intelligit ordine successiuo: & sic filia censetur adiecta ad obligationẽ & actionẽ post mortez ipsius pris vel postq̃s alr ipsa fuerit effecta sui iuris: vt p Bar. in l. vxorẽ. § testõ. ff. de le. iij. vbi dicit idem esse q̃n pł stipulaťur copulatiue sibi & filie. Et idem dicas vbi stipulaťur simpliciter nõ adiecto alr sibi & filie: qz pdicto modo censebit stipulatus: qz stipło intelligit ſm nãm actus sup quo interponit. ar. l. si stipulatus. s. de vsu. & l. si legati serui no. c. de

a ¶ Poteť. De hoc tamen viõ per moderños in d. § qui sibi qui ꝓra id qõ est dctm allegando. d. l. cuz quis adducũt. l. si quis seruo. de sol. vbi mandatum factum de soluẽdo seruo censetur revocatum ipso effecto libero: & ibi vide Bar. rñ. ad d. § qui sibi.

le.j.ꝛ.l.inter stipulantẽ.in ꝑn.cum.ibi no.ff.de ver.obli.Et hoc ꝓcedit vbi pater stipulatur incõtinenti:ꝛ sic cũ adhuc actio nõ est cõis inter ꝑrem ꝛ filiaz.Sed vbi ex interuallo stipulaf ꝑdictis modis vel aliquo ꝑdictoꝝ modoꝝ sibi ꝛ filie cõiter acqrif actio : ꝛ sic filia censef adiecta ad obligationẽ ꝛ actionẽ:vt.l.post dotẽ.ꝑm.ij.lec.s.eo. vbi dixi nisi filia voluisset ꝙ ꝑ ipsi filie stipularef : ꝛ ꝑ fuisset postea simplr stipulatus:qz tunc ipsi soli filie censef stipulatus:vt d.l.post dotẽ.ꝑm.vj.lec.que fuit By.que hoc casu loquif: vt ꝑz ex ibi dictis ꝑ Bar.ꝛ doc.sup.d.vj.lec.ꝛ vide que dixi circa vltimã lec.ꝑdi.l.post dotẽ.ꝛ circa.ij.q.quã ibi mouet Bar.ad fi.ꝑdi.q.ꝛ ex ibi dictis itelliges qualr ꝑdicta
8 ꝓcedant.¶ †Vbi aũt sumus in exneo dãte dotẽ:ꝛ adijciente aliam ꝑsonam in ipsa stipulatõe dotis restituende qualiter dicta ꝑsona censeaf adiecta omisso casu qñ nullo mõ fuit stipulatus qui est clarus p.§. accedit.l.vnice.C. de rei vxo.actio.Dico ꝙ aut loqmur de rigore iuris.Aut de eqtate.Si de rigore iuris ꝛ dõz ẽ idez qõ est.s.ꝓclusuz in alia re q̃ in dote:vt hic in v.Rñdi ꝛc̃.Si de eqtate aut exneus dans dotẽ stipulaf ipsam reddi mulieri ꝛ acqrif ipsi mulieri obligatio ꝛ actio:ꝛ sic ad obligationẽ ꝛ actõz censef adiecta qõ bene ꝓbaf ex fine tex.nostri ꝛ ẽt ex rõne : nam si vbi nulla interponif stipulatio sibi acquirif obligatio ꝛ actio:vt.d.§.accedit.ergo multo magis vbi stipulatio interposita fuit quo argumento vtif hic glo.sequẽs sup qua meliue ꝑ declarabif:ꝛ ꝙ hoc casu mulieri acqraf obligatio ꝛ actio dicit nõ hre dubitationẽ hic Jmo.in.j.col. An aũt hoc ꝓcedat ẽt si verba ꝓmissiua ꝛ executiua cõferanf in ꝑsonã ipsius mulieris: puta ꝓmittis mulieri ipsi mulieri restituere:ꝛ Bal.in.l.fi.C.cõ. vtriusqz iu. in vlti. col.vñ velle ꝙ sic:ꝛ idez vñ velle hic in.iij.no. ita intelligens hũc tex.qui nõ ꝓbat ꝙ verba ꝓmissiua fuerint collata in ꝑsonam mulieris:sed soluz verba executiua: vt ꝑz ibi dos dicis seye vxori vel gayo seyo auo mrno redderef restitueref q̃z ꝛc̃. ꝛ hoc vñ esse ꝓbabilius ne tot spãlia ꝙcurrant in ipsa dote ꝙ no.in.d.l.j.C.de do.ꝓmis.ꝙ.n. ẽt verbis ꝓmissiuis dir ectis in mulierẽ ipsi obꝛo ꝛactio acqreref ex tali stipꝛone esset maximũ spãle:vt ꝑz ex no.in.d.l.stipꝛo ista.§.si stipuler.ff.de ver.obli.vbi ꝑ Bar.ꝛ doc.nisi forte diceremus ꝙ acqreref sibi obꝛo ꝛ actio.d.casu ẽt ꝙ stipꝛo esset inutilis cũ ẽt si nulla esset interposita stipꝛo sibi acqreref: vt.d.§.accedit.ergo ẽt si inutilis fuit interposita . ar.d.l.vnice. in prin.C.de rei vxo.actio.sed vt dcñ fuit supra in tex.ille §.ꝓsumit siue fingit stipꝛonẽ interpositã a muliere.vñ concluderet ꝙ si ipsa ꝓro restõne dotis interponeret stipꝛonẽ inutilr ꝙ ex ipsa posset agere : sed ꝙ si exneus inutilr ꝓ muliere iterponit stipꝛonẽ ꝙ ex ipsa possit agere minime ꝙcludit vñ cogita ꝛ aduerte ꝙ posset intereſſe ipsius mulieriꝭ agere ex stipꝛone exꝑsse interposita:puta si ꝙueniſſet ꝙ incõtinenti solu.matri.fieret restõ vbi alꝭ debebat fieri annua bina trina die vel hodie post annũ: vt.d.l.vnica.§. exactio.¶ Aut exneus dans dotẽ stipulaf ipsaz reddi mulieri:aut sibi ꝛipsa mulier cẽsef adiecta ad obꝛonẽ ꝛ actionem:vt in tex.nõ.Et idem ꝑm Bar.si stipulef sibi aut mulieri:ꝛ sic nõ facit dñiam Bar. ꝓponat stipulator ꝑsonam suam vel ꝑsonã mulieris:sed vtroqz casu vult ꝙ actio integra sit ipsius mulieris.Sed Bal.in.d.l.fi.in vlti.col.C.cõ. vtriusqz iu.vult ꝙ vbi stipulator ꝓponit ꝑsonã suam ꝙ tũc mulier censeaf adiecta ad solonẽ nõ ad obꝛonẽ.ex quo.n. ꝓmo noiando se in sua ꝑsona est fundata obꝛo non transit amplius ad mulierẽ vel eius hrdes. ar.l.si cũ cornelius.ff. de solu.ꝛ ꝑ ipso vñ facere:qz cũ ista.l.sit exorbitans.in pluribus nõ vñ trabendã exm casum suuz. ar.l.ius singulare.ꝛ .l.qõ vero ꝙ.s.de legi. ꝛ sic cũ loquaf vbi ꝑsona mulieris ꝓposita fuit nõ trabaf ad casum qñ ipsius ꝑsona fuit posita.Et pari rõne nõ vñ trabendus iste tex. ad casuz qñ exneus stipulat⁹ fuit sibi aut cui de iure restitui deberet lz Bar.dicat ꝙ idem est in hoc casu qõ in ꝓcedentibus cum mulier sit illa cui de iure dz reddi:vt in.§.accedit.C.de rei vxo.actio.ꝛ dcñ Bar. ẽt reꝓbat Bal.in.d.l.fi.volẽs ꝙ in ꝑdicto casu sub illis verbis:aut cui de iure debebit ꝛc̃.

cõprehendanf successores ipsius stipulatoris:vt ꝑ ipm ibi vide:ꝛ ꝑ eundem in ꝓsilio suo.eclv.incipiente verba instñ talia colutius de racaneto ꝛc̃.in.ij.volu.ꝓsilioꝝ vbi vult ꝙ ꝑdicta verba intelligant ꝑm affectionẽ dantis:ꝛ ꝑm ordinem pietatis ꝛ charitatis:ꝛ sic ꝙ ipso ꝑdecedente q dotauit,mulier hẽat actionẽ alꝭ si ꝑdecedit ipsa mulier sine filijs hẽat ipse dotans:ipse.n.dotans vñ voluisse potius hre dotatã q̃z se ꝛ hrdes suos ipsam dotẽ datã : ꝛ potius se ꝛ suos q̃z hrdes exneos ipsius mulieris.alꝭ.n.tenendo opi. Bar. illa verba sibi ꝛc̃. nihil opãf qõ satis iniquũ vñ cum possint opari ꝛ acqrere obꝛonẽ ꝛ actionẽ ipsi dotanti. Et plus vult Bal.hic ꝙ ẽt in terminis tex.nñi vbi annus stipulatus fuit mulieri:ꝛ sibi ꝙ illa verba itelligant ordine successiuo:ar.no.in.l.gallus.§.qdam recte.de li.ꝛ po.ꝛ sic ꝙ si annus viueret ipse posset agere:ꝛ nõ mulier:sed hrdibus qui ꝑferf ipsa mulier:ꝛ ideo non sine ministerio.J.ꝙ.fecit vim ꝙ annus ꝑdecessit:ꝛ ita dicit tenere Pe. de bel. pti.ꝛ Ly.ꝛ ꝑ hoc rñ.ad.l.cũ qdam.C.de ver.sig. vbi disiuncta. posita inter ꝑsonas qbus queri põt resoluif in ꝙiunctam. loqf.n. illa.l.vbi disiuncta est posita inter tales ꝑsonas qbus ꝑm iuris rõnẽ querif ordine successiuo. Et isto modo põt ẽt rñ.ad.l.item si seruus.§.fi.ff.de sti. ser. vbi alternatiua posita inter ꝑsonas qbus equalr queri põt vitiat ipsaz stipꝛonẽ lz illa.l.sit correcta ꝑ illam.l.cũ qdam: vt ibi per Bar.ꝛ doc.tñ cũ ꝓcederet de hoc iure ꝛ ipsa posset opponi ad hanc.l.ꝛ rñ.put est rñsum ad.d.l.cũ qdaz.Bar.aũt opponens de.d.l.item si seruus.§.fi.ꝛ.d.l.cũ qdaz.dicit ꝙ ꝙrium.l.cũ qdaz.ꝑm hec iura nõ ꝓcedit vult dicere:eo qz nõ valet stipꝛo ꝑ.d.l.item si seruus.sed hodie,ꝓcedit tñ det ꝙ est spãle fauore nuptiarũ: sed lz nõ ꝓcederet attento hoc iure ffoꝝ ꝙrium.l.cuz qdam.,ꝓcedebat ꝙrium.d.l. item si seruus.cui ipse alꝭ nõ rñ.sed posset rñ. ꝓut ipse rñdet ad.d.l.cum qdam.si nõ volumus tenere rñsionẽ Bal. post Pe.de bel.pti.ꝛ Ly.ex quoꝝ dictiꝭ hr ꝙ nõ est dñia inter exneum dotantẽ ꝛ stipulantẽ alternatiue dotẽ reddi sibi vel mulieri.ꝛ ipm ꝑrem dotantẽ ꝛ stipulantẽ:vt supra qz vtroqz casu verba stipꝛonis intelligunf ordine successiuo.Et sic vt ex ꝑdictis ꝑz Bal.i hac mã fuit satiꝭ variusꝭ:nã in.d.l.fi.C.cõ. vtriusqz iudi. voluit ꝙ si in stipꝛone ꝓponif ꝑsona mulieris:tunc ipsa censeaf adiecta ad obꝛonẽ ꝛ ꝓcedat tex.noster:si aũt ꝓponaf ꝑsona stipulatoris: tũc ipsa censeaf adiecta ad solonẽ:ꝛ nõ ꝓcedat iste tex. Jn.d.ꝓsi.lz ꝙ ꝑm ꝓtingentiã casuum ipsa censeaf adiecta ad obꝛonez vel solonez.si.n.ipsa viuit tpe restõnis dotis censef adiecta ad obꝛonẽ:ꝛ idem si eius filij:alꝭ secus. Jn hac aũt.l.ipse vult ꝙ ẽt vbi in stipꝛone ꝓponif ipsa mulier verba intelligant ordine successiuo:ꝛ sic ꝙ ipsa cẽseaf adiecta ad obꝛonem ꝑmoriente dotante añ euentũ restõnis dotis.Dicit tñ ꝙ lz illa stipꝛo intelligaf ordine successiuo tñ nõ reqrif ꝙ ipsa mulier sit heres dotantis:vt ꝓbat hec lra que ꝑsuppo
9 nit ꝙ alij fuerint instituti hrdes nõ ipsa neptis.¶ †Et ꝓro hoc dicit determinari .q. ꝙ si annus recepit emphiteosim ꝓro se filijs ꝛ nepotibus quod veniant ad emphiteosim lz nõ sint hrdes ex quo veniunt iure ꝙctus: ꝛ ita lz Spec. in ti.de loca.§.nunc aliqua.v.clviij.ꝛ Bar.in.d.l.qõ dr.ꝛ in.l.vt iurisiurandi.§.si liberi.de ope.lib.Dicit tñ Bar.in d.§.si liberi.ꝛ ẽt Bal.hic ꝓcedere si in receptõe nõ est facta mentio hrdũ:alꝭ secus:puta si accepit ꝑ se ꝛ suis heredibus vel ꝑ se suisq filijs hrdibus ad qõ facit.§.emphiteosim.in auẽ.de non alie.aut ꝓmu.re.eccle.Sed refert Bal. ꝙ Ray.de forli.disputauit quãdam qõnẽ in qua tenuitꝙ sit fiat mentio de hrdibus cũ additõe masculis.vbi grã.recipio in emphiteosim ꝓro me ꝛ hrdibus meis masculis vsq ad tertiã gnationẽ ꝙ tunc nomen hrdibus nõ stat ꝑ se nec requirif ꝙ filius vel nepos sit heres vlis:qz istud adiectiuũ masculis declarat illud nomen heredibus : ꝛ illa .q.ꝑm Bal.incipit qdaz habebat duos filios ꝛc̃.Et ex ꝑdictis seqf ꝑm ipm ꝙ annus istud ꝑdium emphiteoticũ non põt legare:qz ius in quo residens finif eius morte cum nõ vadat ad filios per viam successionis: vt.C.de lega.l.vxor patrui.¶ Jo.de imo.quãtũ ad illud qõ dicit Bal. restrin-

gendo hunc tex.

perſonam acquiritur actio principalis acquiritur etiã acceſſoria Imo.tenet contra Bar.q̃ per.d.l.ij. nihil ſit imutatum de eo qđ diſponitur in.l.ſi ita ſtipulatus.§.griſoganus.ff.de ver.obli.de quo latius p̃ doc. in.d.§.griſoganus. ꝛ per doc.in.l.certi condictio.§.ſi nũmos.ſ.ſi cer.peta.vbi per Barto.in.iij. cõbinatione.¶ In quarta parte que incipit ibi:item contra.C.de in. do.l.ſi genero.glo. oppo.de d.l.ſi genero. ꝛ p̃o ſol. ſe ad illam.l.remittit vbi glo.dat plures ſol. vnam q̃ ibi de rigore hic de equitate:aliam q̃ ibi nullus dotis fauor verſatur hic ſic:aliam q̃ duz tex. ibi dicit nullam acquiri actionem filio emancipato ex ſtipulatione patris debet intelligi de directa ſecus de vtili: ꝛ hanc videtur tenere Bar. in.l.quod dicitur. de ver. obli. dum examinat an filio emancipato pater ſtipulari poſſit: ꝛ vide Bal.ꝛ doc.in.d.l.ſi genero.¶ In quinta ꝛ vltima parte que incipit ibi:ꝛ facit ꝛc̃. glo.alle. concordantes in quibus p̃batur q̃ ex ſtipulatione per alterum interpoſita alter agere poteſt ex equitate.Sed.l. publia.quaz glo. alleg.poteſt adduci contra hunc tex. p̃out ipſam adducit Bar.hic in.j.oppo.Sed p̃o ſo.vltra dicta per Bar.hic vide dicta per eundem in.d.l.publia.in p̃in. ꝛ in.l.ſtipulatio iſta.§.ſi ſtipuler.ff.de ver.obli.in v̄.nono ꝛ vlti.fallit ꝛc̃.

13 †Et an ꝛ quãdo aſcendens poſſit ſtipulari deſcendenti vel econtra vide hic plene per Bal.ꝛ etiaz aliquid per Imo. ꝛ per Bar.ꝛ doc.in.d.l.quod dicitur. ℂ Glo.vlti.oppo. q̃ nullus fauor nuptiarum concurrente affectione perſonarum videtur eſſe q̃ mulieri acquiratur actio vtilis: q̃ extraneo dante dotez ꝛ nulla interpoſita ſtipulatione ſibi actio acquiritur:vt in.§.accedit. ꝛ rñ. glo. q̃ ponderatur iſte fauor:vt ex ſtipulatione expreſſa poſſit agere:ibi autez ex ſtipulatione tacita a iure ſub intellecta niti poteſt: põt aũt ſibi eſſe vtile habere actionem ex ſtipulatione expreſſa puta ſi fuit interpoſita taliter vt incontinenti ſoluto matrimonio hr̃et fieri reſtitutio vbi alꝫ de iure hodie hz reſtitui poſt annum:vt in.§.exactio.l.vnice.C.de rei vx̃o. actio.

FINIS.

Regiſtrum

AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN Omnes ſunt terni.

Perufie per Franciſcum Baldaſarris
de Chartolarijs. M.cccccx.
Die.v. Nouembris.

Domini Vincencii de hercu/

lanis de perusia. V. J. doctoris cõsumatissimi ac aduo
cati cõsistorialis dignissimi ad psens in florentissi/
mo pisino gymnasio primariaz iuris ciuilis
de sero legẽtis sup scõa. ff. noui. Lectu/
ra insignis p eũdẽ diligẽter emẽ/
data ac cũ nõnullis eiusdẽ
apostillis ad oiuz au
diẽtiũ vtilitatez
nupime i
pssa

¶ Bomini Vincentij de Berculanis de Perusia. V. J. consultissimi ac aduocati consistorialis dignissimi sup scõa ff. noui. Lectura insignis Feliciter incipit.

¶ De verborum obligationibus. Rubrica.

Uz in rubrica

Jsta non sit caput nedum totius compillatiõis. ffor. cuius ℔ volumen est vltimum vt pz. C. de vete. iur. enu. l. ij. §. sed cum omnia. v. sexta deinde ps ꝛc̃. ꝛ v. septimus autem ꝛ nouissimus ꝛc̃. Sed nec ét huius voluminis vt de se pz. Jdeo doc. hic tractare omittũt que in pn
1 cipijs librorꝫ dici consueuerunt vz. †quot sunt cause libri ꝛ qs sit liber titulus ꝛ cui parti philosophie supponat ꝛ qd sit subiectũ ipsius libri de qbus habeat per Azo. in pncipio sue sũme sup. C. per Odofr. ꝛ Ly. ꝛ Saly. in phe. C. ꝛ per Guil. in rubrica. s̃. de iusti. ꝛ iur. ꝛ per By. in rubrica. s̃. de no. ope. nun. per gl. phemialẽ. ꝛ ibi per Cano. in phemio decretaliũ. per Jo. mona. in phemio sexti. cuius aliqua dicta breuiter tñ refert hic Jo. de imo. per Ang. de are. insti. de iusti. ꝛ iur. vbi refert dicta Azo. vbi. s̃. Querit tamẽ ipe
2 Jo. de imo. hic. †An rubrice huius libri ꝛ aliorꝫ librorum possint allegari ꝛ qd in rubricis decreti. ꝛ a quo fuerũt facte dicte rubrice an a Gratiano vl ab alio ꝛ qs fuerit quot tapalea per quẽ dicte rubrice ꝛ quedã capla decre. facte dicunt bñ per doc. in. l. j. s̃. si cer. pe. de qbus aliqd dixi alio anno anteqꝫ veniremus ad ti. de re. iudi. ideo omitto ℔ tractare: ꝛ qr ét doc. hic tractare omittũt qui ét omittunt tra
3 ctare multa alia que in hac rubrica ipse Jmola adduxit ipsaz rubricã diuidẽdo ꝛ ipsaz nõ. Qui declarat † qre imperator appellet dñs adducẽs. l. depcatio. s̃. ad legẽ ro. ff. ia. ꝛ an hoc nomen inferioribus ꝙueniat qui dicit ꝙ lato sũpto vocabulo sic vt expientia cõprobat: qr multi appellan
4 tur dñi adducit ét. l. j s̃. si cer. pe. vbi †doctores dñi appellãtur vt ibi per gl. j. ꝛ doc. ꝛ gl. ij. in v. doctoratus. in cle. ij. ff
5 magi. vbi gl. fz ꝙ ipe refert dicit †ꝙ graduati in iure ciuili vel canonico dicunt doctores: in theologia aũt vl artib⁹ magistri lz vltra mõtes ét graduati in iure canonico vl ciuili dicunt magistri qñ nomẽ ẽm illã gl. nemo oz dedigna
6 ri †qr Xps a discipulis fuit appellatus magister ꝛ accepta uit hoc nomẽ iuxta illud Jo. xij. capto vos vocatis me magister ꝛ dñe ꝛ bñ dicitis sum ꝛ eniz ꝛc̃. sed nõ dicit illa gl.
7 ꝙ ꝑmoti in iure canonico vel ciuili appellent dñi sed dicit ꝙ appellant doctores †ꝛ multa noia quibus nominant ꝛ nũcupant doc. iuris ponit ipse Jmo. in. s̃. all. cle. sup. d. gl. ꝛ ibi per do. Lardi. florẽ. in. ij. q. ꝛ ꝙ doc. appelletur dñs
8 scholariũ est bo. tex. in auc̃. habita. C. ne fi. ꝑ pa. Declarat ét Jmo. †quare dictus fuit Justinianus remittẽs se ad gl. phemij. ff or. ꝛ insti. vel dicẽs ꝙ ideo forte dict⁹ fuit Justi-
9 nianus: qr iusticiã colebat vt sic nomẽ fuerit consequẽs rei iuxta. §. est ꝛ aliud. insti. de dona. qñ in effectu dicit gl. locis ꝑi. allegatis. † Ponit ét ℔ ipse Jmo. an sit licitũ operi p se cõposito scribere vel scribi facere nomẽ suuz remittẽs se ad Jo. an. sup data. vj. li. in fi. suoꝫ mercurialiuz vbi disputat hanc. q. ꝛ soluit ponẽdo casus in qbus nõ inscribẽs no
10 men suũ nõ peccat ꝛ casus in qbus peccat ꝛ ponẽdo ét casus in qbus inscribens nõ peccat ꝛ qbus peccat. †Tangit
11 ét aliqd ipe Jmo. de natura genitiui de qua materia in rubrica. s̃. de no. ope. nũcia. †Declarat ét ipse Jmol. ℔ quare impator dicat sanctissimus siue sacratissimus assignãs plures rõnes ꝛ maxime qr. ll. sanctas siue sacratas edidit: vt l. leges sacratissime. C. de legi. ꝛ ꝑpter sanctã vitã quã semper duxit vt cõprobat ex epla inter claras de sum. tri. ꝛ fi. ca. refert ét quosdã dicere ꝙ ideo dicit sanctissimus siue sacratissimus qr sacrũ ordiné. i. subdiaconatuz ipse suscipit. naz subdiaconatus est vnus de sacris ordinibus: vt in. c. a

multis. de eta. ꝛ qua. ad qõ facere videt. c. valentianus. in fi. lxij. di. ibi: vt meum ordinem decet ꝛ c̃. sed ibi gl. repro-
12 bat hoc ꝛ dicit vt meũ ordinẽ. s. militarem: †dicit tñ predicta gl. ꝙ impator gerit officiũ subdiaconi cuz in missa ministrat epo ꝛ illã gl. approbat hic Jmo. q dicit ꝙ in dicto habitu misse ét papali inseruit ipe impator maxie in missa
13 natiuitatis casu quo in curia repiat. †Ponit ét ipe Jmol. in hac rubrica de significatiõe huius verbi ꝓnceps de cuius verbi significatiõe ꝛ importãtia hñ in. c. fundamẽta. §. vt ergo. de elec. li. vj. ꝛ in cle. j. de baptis. ꝛ ibi per glo. que dicit ꝙ aliquo modo nõ cõprehendunt tyrãni adeo vt ipsis cõ-
14 petat priuilegiũ de quo in. d. cle. j. †ꝛ declarat gl. ꝑdi. qui
15 dicunt tyrãni. †Ponit ét de significatiõe huius verbi ppetui de quo verbo aliqd per glo. in v. ppetui. in phe. C. ꝛ in
16 l. j. s̃. ꝓ so. ꝛ in. §. ppetua. x. q. ij. †Declarat ét quare impator dicat augustus: qr. s. huius animi ꝛ intentionis esse oz
17 vt impiuz augeat. Et hoc inducit ad vulgatã. q. †an donatio facta per Cõstantinũ ecclesie in pson Siluestri de roma ꝛ alijs ciuitatibus ꝛ locis de qbus in palea. Constãtinus. xcvj. di. valuerit nec ne. in qua. q. recitatis opinionib⁹ ꝛ motiuis hincinde videt tandẽ ꝓcludere ꝙ valuerit táqꝫ fuerit facta instinctu spũssancti ꝛ illi sancto viro quẽ nõ est verisile acceptasse si nõ valuisset: refert tñ aliquos dicẽtes repiri in antiqs cronicis ꝙ in nocte sequenti qua dicta donatio facta fuit audita fuit vox de celo dicẽtis hodie effu-
18 suz est venenuz in ecclesia dei †de alijs aũt donatiõibus factis eccl̃ie per alios impatores videtur satis dubitare ipse Jmo. an valuerint ꝛ potius inclinare ꝙ nõ licz Bal. post Bar. in phe. C. indistincte videat tenere ꝙ sic cuius rõnibus conatur hic rñdere Jmol. q in hac. q. ꝓtractanda tan-
19 git †an impiuz depẽdeat ab ecclesia ꝛ an ipsa habeat vtrũqꝫ gladiuz ꝛ quomodo de qua mã in. c. nouit. de iudi. ꝛ in c. cãm que. el. ij. ꝛ ibi als latius dixi extra. qui si. sint legi. de hac. q. per Bar. ꝛ Bal. plene in phemio. ff or. per Saly.
20 plenissime in phemio. C. †vbi ponit effectus resultantes ex decisione huius. q. ꝛ maxime respectu legitimatiõis facte per impatorẽ an operet effectuz suum in istis terris. ꝛ per Bal. ꝛ Abb. si. in. c. intellecto. de iureiu. per do. Lar. in cle. romani. in. §. porro. in. iij. q. eo. ti. ꝛ ibi per Jmol. in gl. sup v. pstantinuz. que mouet banc. q. in multis ét alijs locis tractatur. d. q. per doc. sed ꝑdicta sufficiãt qr repies omnia loca penes doc. s̃. allegatos. ꝛ adde plures remissiões quas dat Are. in rubrica phe. institutionũ. ꝛ nouus Jmol. hic q transit remissiue sup dicta. q. nec tãgit alia que hic tractat Jmo. que omittũt tractare doc. lz sint pulchra eo qr sũt ex̃ materiã ti. ꝛ ideo ego quoqz tractare omitto. ¶ Sed assumo gl. rubrice que ipsaz ꝓtinuat ad ꝑcedentia ꝑut in ea. cũ qua simpliciter trãsit hic Bar. sed Jmo. latius sic pñtez rubricã ꝓtinuat ad precedẽtia. Visum ꝛ tractatuz est. s̃. ti. ꝑti. de obligatiõibus in genere verũ: qr multe sunt speciez obligatiõis: vt insti. de obli. in. §. fi. ꝛ. s̃. ti. ꝑti. l. obligamur ꝛ inter ceteras spẽs est verboꝫ obligatio que ꝑceteris magis frequẽtat: ꝛ est pstantior cũ super quolibet ꝙctu apponi possit: vt. l. v. §. quentionales. j. e. ꝛ. l. si stipulatuz. s̃. ff vsu. l. ij. §. j. s̃. de actio. emp. Jdeo ꝓdecenter de ipsa post precedentẽ titulũ fuit subiungendũ: ar. no. in rubrica. s̃. si cer. pe.
a iũcta. l. singularia. ꝛ. l. certi ꝓditio. §. qm̃. eo. ti. Expeditus de gl. rubrice anteqꝫ veniã ad nigrũ quero de aliqbus qõnibus quas format in hac rubrica Pau. de ca. que ad intelligẽtiam ipsius rubrice tendunt. ¶ Primo igitur que-
21 ro †quo iure stipulatio inducta fuit ꝛ breuiter rñ. ꝑut rñdet ipse Pau. ꝙ fuit inducta iure ciuili. positiuo iõ dz cõtractus iuris ciuilis cuz ceteri sint de iure gentiũ: vt. l. ex ℔ iure gentiũ. s̃. de iusti. ꝛ in. ad hoc. §. de ꝓstituta. insti. ff act.
22 ¶ Scõo quero †quare stipulatio inducta fuit ꝛ rñ. fz ipm Pau. ꝙ inuenta fuit ꝑpter necessitatẽ ꝛ vtilitatẽ. nã erat necessariũ interdũ ꝓbere obligationẽ in casibus nõ ꝑuisis a iure gentiũ vt ꝑmissionibus iudiciarijs ꝛ in ꝑmissiõibus fideiussoꝫ. Jtem in casibus a iure gentiũ ꝑuisis de qbus in d. l. ex hoc iure gentiũ. vtile est stipulationẽ interuenire: ꝛ dicit tũc ꝙuentionalis: vt. d. l. v. §. ꝙuentionales. eo. ti. ꝛ. d. l.

a ¶ Eo. ti. Notamen ex glo. rubrice ꝛ etiaz ex dictis Jmo. ꝙ cognitio nostra incipe debz a genere postea descendere ad spẽs sup q̃ materia aliq̃ pro ꝛ contra. adducit ℔ Andre. barba. ꝛ p̃ id qõ dic̃ Jmo. de ratione q̃re primo de obligatione verborum ꝛc̃. obiici posset de ordine istitutionuz vbi ꝑus de obligatiõe que p̃bitur re.

si stipulatus. Adde ēt fuisse necessariaꝫ ꝓ ꝓmissionibus penalibus.pena eiꝫ pacto nudo ꝓmissa peti nō pōt:vt.l.ser nus ea.§.de ser.expor.ꝛ ꝑ gl.ꝛ doc.in.l.stipulatio ista.§.al teri.ff.eo.dixi aliqd in.l.iij.§.cato.circa qntam op.Bar.de quo ēt aliqd.ff.e.in fi.q.dū assignant vtilitates q̄ resultāt vt stipulatio iterponat in ꝯctibus iurisgentiū.Et illud qō dic̄ Pau.ō ꝓmissionib⁹ iudiciarijs pōt explicari in ꝓmissione de iudicio listi de q̄ in.l.ij.ꝛ q̄si per totū.§.q satisda.co.ꝛ in stipulatiōe iudicatū solui de qua in toto ti.ff.iudi.sol.ad illō de ꝓmissionibus fideiussoꝝ.facit.d.l.v.§.satis acceptio.ff.e.ꝛ l.bladitus.C.de fideius.Nouus Imo.hic inquantū Pau. hic dicit stipulationē fuisse necessariā ꝓ ꝓmissionibus iu-
23 diciarijs mordet ipm:ꝛ q̄ ex pacto in iudicio facto agi pōt ēt ꝙ nō intercedat stipulatio si ꝑ illud pactū aliqd tēdens ad adiuuandū iudiciū,ꝓmittat alīat gl.in v.ꝓscribat.in auc. gñaliter.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ gl.in.l.eū ꝑ quo.iūcto tex.§.ō in ius vo.quatenus eim gl.in.d.iuribus.dicūt ꝙ cōpetit offm iudicis vel ꝓditio ex.l.dat intelligi ꝙ volūt ꝙ nō interue-
24 nerit stipulatio q̄ si interuenisset dicerēt ꝙ dat actio ex sti pulatu.Et ꝑ dicta iura ꝑm ipm ita ōterminat Bal.in.l.ta-
le pactū.§.q ꝓuocauit.§.de pac.in repe.dicēs ꝙ ly pactus nudū nō pariat actionē:vt.l.iurisgentius.§.igit nuda.§.de pac.ꝛ l.legē.C.e.ti.tñ fallit nisi in iudicio factū fuerit ꝛ tē-
dat ad ipm iudiciū adiuuādū vt ē pactū de reficiēdis expē sis vel de iudicato soluēdo ꝛ si.tale eim pactū vestit calore
25 iudicij ꝛ ꝓducit obligationē ꝛ actionē efficacē ꝑm.§.alīas gl.ꝙfactū eim in iudicio potētius opat q̄ illud qō est factū ex̄ iudiciū:vt.l.pacta nouissima.iuncta gl. in v.maxime.C. de pac.ꝛ ibi Bal.in ꝓn.q dicit hoc ꝓcedere ēt ꝙ tale fcm nō ptineat ad naturā iudicij:nō tñ intelligas ꝙ qñ fit pa-
ctū in iudicio nō tēdens adiuuandū iudiciū vestiat calore iudicij imo remanet nudū ly facta in iudicio ēt ex̄ nām iudi cij potius opent vt est supra dictū.ꝛ hoc probat in.l.siue apud acta.C.de trās.ac.ꝛ ibi Bal.in ꝓma col.tāgit ēt aliqd ipse Bal.in.d.§.q ꝓuocauit.col.v.Ad hoc ꝙ actus expli-
cari in iudicio sint potētiores ꝛ efficatiores q̄s explicati ex̄
26 iudiciū.ꝙfacit nā ꝓfessio facta ex̄ iudiciū sine cā nō valet:vt l.cū de indebito.§.fi.ff.de ꝓba.C.si cautio. de fi.instr.ꝛ in.l. gñaliter.C.de nō nu.pec.facta vo in iudicio valida est ac si cā inesset gl.est in.l.j.in fi.ꝑ illū tex.ff.de interroga.acti. Cō cludit ergo ipse Alex.ꝙ verū est ꝙ stipulatio inuēta est qñ q̄s ex necessitate qñq̄s ex vtilitate ꝓut dicit Pau.sed nō est verū explū Pau.ꝙ ex necessitate sit inuēta in stipłonib⁹ iudiciarijs cū idē operet pactū nudū tendēs ad adiuuāduꝫ iudiciū qō stipulatio vt est supra dictuꝫ.facit vltra ipm qō
27 bē ꝑ Bar.in.l.j.in ꝓn.ff.e.dū alīat.l.cū ostēdimus.in fi.ff.de fideius.tu:ꝑ quā dicit ꝙ patiētia in iudicio sine expssione vocis bꝫ vim stipulatiōis:ꝛ sic pꝫ ꝙ calor iudicij plurimū opat.si eim vbi nō est stipulatio in iudicio in ipso fingitur multo magis vbi est pactū nudū valideꝫ calore ipsius iudi cij:ar.l.vnice.in ꝓn.C.de rei vxo.actio.de itellectu tñ illius l.cū ostēdimus.latius venit dicēdū in.d.ꝓn.l.j.ꝛ siqs vellꝫ saluare dictū Pau.de ca.posset rñdere ad adducta in ꝯtrium vꝫ ad.d.l.eū ꝑ quo.ꝛ ad no.in.d.auc.gñaliter.vꝫ ꝙ in dictis iuribus ꝓmissio facta fuerit solēni stipulatiōe:ꝛ ita vłt Saly.in.d.auc. gñaliter. qui reprobat.d.gl.sup v.ꝓscri bat.ꝛ ad hoc facit qꝛ in dictis iuribus iterueniꝫ fideiussor in cuiꝰ obligatiōe regrit stipulatio vt.§.est dictū:ꝛ ita pre supponit Pau.de ca.in.d.l.eū ꝑ quo.sup pria gl.ꝙ ibi in terueneꝫit stipulatio.Nec ob.ꝙ in.d.l.eū est verbū ꝓmit-
tere:qꝛ est verbū gñale:ꝛ sic aptū cōprehendere ēt vbi per stipulationē ꝓmittit.Preterea nō incōuenit ita itelligere illū tex.ꝑ alia iura que ꝓbāt ꝙ pactū nudū ēt coadiuuati uum iudicij nō ꝓducit actionē.Preterea ibi ēt est vbum ꝛ ibi gl.ꝛ bene ꝓbat ex illo tex.iūcto ꝓncipio cū fine. nam quesitū erat an iporaret fideiussiōis ꝓstatōez:vt ergo ipe-
rator rñdeat interrogatis intelligit ꝙ rñ.imporare nudā cautionē.s.a fideiussiōe.Nō ob.ꝙ actus explicari in iudi-
cio sint potētiores ꝛ efficatiores.illud eim ꝓcedit alio re-
spectu nō respectu ꝓducende actiōis puta ratione facilio-
ris ꝓbatiōis:vt vult gl.in.d.l.pacta nouissima.vel dñr po tētiores:qꝛ tales actus habent maiorē ꝓsumptionē q̄s si nō eēnt explicati in iudicio ꝛ ꝓsumit ab ipsis ab esse dolus ꝙ declarat Bal.in.d.l.pacta nouissima.Et ꝑ posset rñ.ad illō ō ꝓfessiōe in iudicio cuꝫ in facta ex̄ iudiciū sine cā dolus ꝛ c̄.vt.l.ij.§.cira.ō do.excep.ꝛ vide dicta.ff.in ꝓn.l.j.sup gl. ij.ꝛ vide Bal.in.d.§.q ꝓuocauit.in repe.in.vij.q.vbi nō sic loquit ꝓut ipm refert do.Alex.ꝛ ꝑ eo ꝙ est dictū ꝙ pactū tendēs ad adiuuādū iudiciū nō vestiat calore iudicij. facit
28 l.oēs.§.in hac.el.ij.C.de epi.ꝛ cle.vbi dr ꝙ qñ plures cle-
rici ꝙueniunt in iudicio possunt adinuicē fideiubere vnus scꝫ ꝑ altero dūtñ solēni stipulatiōe ꝓmittāt:ꝛ sic ēt ꝓmissio iudicialis que fit ad ipm iudiciū coadiuuādū opꝫ ꝙ sit solē nis sicut extra iudicialis. Et ꝑ opione Bal.ꝛ sequaciū nō stringit.l.tale pactū.§.q ꝓuocauit.§.de pac.vbi ꝑm intelle ctū Bar.q est ꝙ ibi pactū de parēdo snie si nō obseruetur trāsactio mādet executiōi vī ꝓbari ꝙ pactū vestiat calore iudicij vbi tēdit ad coadiuuādū iudiciū.Nā illud ibi ꝓce-
dit qꝛ venit tale pactū ad coadiuuādū snīam:ꝛ sic ad finiē-
dū iudiciū qō expedit finiri:vt.C.finē litib⁹.ō do.ꝛ ꝓtu.Itē tale pactū bꝫ vim ꝓfessiōis facte in iudicio:ꝛ ꝑ vī pōdera-
29 re.Ff.ꝑ.in.d.§.q ꝓuocauit.ibi veluti ꝓfessi sequet.ꝙ Cōfes-
sio eim iudicialis bꝫ executionē paratā:vt.l.vnica.C.de cō fes.ꝛ ibi Bar.in.iij.nō.Itē ibi est certū ꝛ determinaū qō,ꝑ mittit ꝓdictis ergo oibus ꝙcurrētibus ꝓbat ꝙ pactuꝫ nu-
dū vestit calore iudicij ꝙ sufficiat solū ꝑ ꝙ pactuꝫ tēdat ad adiuuādū iudiciū nō ꝓbat ille tex.q ēt patit plures intelle ctus.nā ꝑm intellectū gl.ꝛ Guil.ibi exeqtur ꝓma snīa non ꝙētio.in ꝑ eim ꝙ exequat snīa ꝙcordat glo.ꝛ Guil.licꝫ ꝑ qualē iudicē discordēt ꝑm alios intellectus ibi nō fit execu tio nec snie nec ꝙētiōis:sed ꝓpter ꝙētionē iudex ꝓnūciat sup appellatiōe:vñ qꝛ varios bꝫ itellectus nō pōt ꝑm vnū ꝙcludēter allegari ꝑ no.ꝑ Bar.in.l.in ambiguo.ff.de reb⁹ du. ¶ Sed nō declarāt prefati doc.in quo vertat vtilitas
30 ꝯin ꝯctibus iurisgētiū vt in ipsis interueniat stipło. Et iō dic ꝙ maxime vertit in ꝑ:qꝛ cōpetit tūc duplex actio.vna ex ꝯctu iurisgētiū.alia ex ipsa stipłone qō est maximi ite-
resse:qꝛ vna est bonefidei alia stricti iuris que actiones in
31 plimis bēnt diuersam nām iter se:ꝛ maxime respectu fru ctuū q in ꝯctibus bonefidei veniūt a tpe more. In ꝯctibus stricti iuris veniūt a tpe litis ꝙtest.vt.l.videamus.§.si actio né.ꝛ.§.fe.ff.de vsu.ꝛ ꝑ gl.fi.in.l.qō te.ff.si cer.pe.ꝛ vide gl. no.in.§.actionū.insti.de actio.ꝛ ꝙ.ff.dicto casu cōpetat du plex actio ꝓmissa tꝫ Bar.in.l.singularia.ff.si cer.pe.in.v.co lū.in.vj.spāli qō assignat in mutuo respectu alioꝝ ꝯctuum alīat tex.qué ad ꝑ dicit esse expssum in.l.duo societatez. in ꝓn.ff.ꝑ so.ibi si nouatiōis cā id fecissent ꝛc̄.lꝫ gl.ibi posita sup v.fecissāt.teneat ꝯriū volēs ꝙ iducat nouatio ex ipa sti pulatiōe subiecta in talibus ꝯctibus ꝑm hec iura:ꝛ sic ꝙ ipediat oriri actio ex ꝓmordiali ꝯctu ꝛ oriat ex ipsa stipu latiōe qō renēdo oio effectus ꝛ vtilitas resultat ex stipłone iterposita in ꝯctu iurisgētiū:qꝛ facit vt actio oriat ex stipu latiōe qō est vtile illi q ea teneꝫ:qꝛ in ea tardius veniūt fru ctus sed illā gl.in.d.l.singularia.reprobat Bar.ꝛ ēt in.d. l.duo societatez.rñ.ad illud de nouatiōe ꝙ nō ꝓcedit vbi incōtinēti apponit ipsa stipło post factū ꝯctū iurisgētium sed qñ ex iteruallo ꝛ sic supradicta ꝓcedūt vbi icōtinēti se-
qtur stipło post ꝯctū.ꝛ idē si simul ꝛ semel fit ipse ꝯctus ꝛ stipło vt ꝑ ipm Bar.in.d.vj.spāli.in fi.q circa mediū dicti spālis dicit ꝓdicta ꝓcedere vbi ipsa stipło iterueniꝫit in actu q vere ꝛ certitudinarie est ꝯctus secus si iterueniat in actu q pōt esse ꝛ nō eē ꝯctus de ꝑ se ꝑm itētionē explicātis actus vt nūeratio vel alterius rei traditio.tūc eim si statiꝫ seqtur stipło ꝓsumit nūeratio vel traditio facta cā iplēde stipłonis nō cā celebrādi aliū ꝯctū:vt.l.si stipulatus.§.grisogonus. ff.e.ꝛ.l.si ita fuero stipulatus.§.fi.ꝛ.l.seq.ff.de noua.lꝫ ꝑ.d. iura Ja.de are.diceret ꝑ spāle in mutuo vt actio que oriꝫ ex ipso nouareꝫ ꝑ stipłonē ꝓcedētē vel ēt secutā:lꝫ ꝑ repro-
bat ipse Bar.ꝓcludēs idē eē in oibus ꝯctibus q re ꝓbūtur
32 adducit iter alia ad hoc:ꝙqꝛ si ex̄neus dans dotē ꝑ mulie-
re stipuleꝫ eā sibi reddi illa stipulatio ipedit actionez oriri
ex nūeratione

ex numeratiõe que acqri solet mulieri: vt.l.j.§.accedit.C. de rei vxo.acti. ⁊ de iure do.l.auia.⁊.l.quotiẽs.s̃.so.mat. ¶ Et cũ Bar.in.d.l.singularia.quãtũ est in ℔ q̃ vbi in p̃ctibus iurisgentiũ adȝcit stipl̃o nõ nouet ꝓma actio transeũt doc.cõiter sed ipsemet Bar.in.l.ita stipulatus.§.in ꝓma op.vlt.ptis.ante fi.tenet ꝑriũ si bñ ꝓpendat. vult eim q̃ in terminis.d.l.duo societatẽ.inducat nouatio ꝑ stipl̃onẽ subiectã pacto vt q̃stus qui ꝓcipiebat ex societate p̃cta ad grãmaticã docendã eẽt cõis: ⁊ sic vt tenere gl.ibi in v. fecisset. lȝ in.d.l.singularia.vt.s̃.retuli ipsaȝ reprobet ⁊ ad ℔ tenẽ
33 dũ in.d.l.ita stipulatus.mouet tali rõne † q⁊ ꝑm tpa.ffoꝛ. vbicũq; post ꝓmã cõuẽtionem adȝciebat stipl̃o coequalis cõtinens tantũdẽ vel plus ꝑsumebat nouatio allega.l.qui vsũfructũ.⁊.l.scire debemus.in p̃n.§.e.bĩ per ipm Bar. in d.l.q vsũfructũ.⁊ in.l.p.§.de ꝓto.stip.⁊ latius dixi in.l.iiij. §.si ex quẽtione.s̃.de re iudi.⁊ ꝓ opinione Bar.in.d.l.ita stipulatus.facit q⁊ in.d.l.duo societatẽ.stipl̃o sequẽs fit ℔ cõmemoratiõe pacti ꝓcedẽtis: vñ q̃ fiat nouatio ⁊ sic tollatur ꝓmũ pactũ ⁊ remanet stipl̃o.facit in ar.l.nõ ad ea.§.de ꝓdi.⁊ demõ.⁊ ℔ põderat Ful.q tenet hãc ptẽ in.d.l.singularia.⁊ Saly.in.l.fi.C.de noua.in articulo an ⁊ qñ fiat nouatio per sequẽtẽ obligatiõez plurimũ põderat an secũda stipl̃o vel obligatio sit facta sub cõmemoratiõe ꝓme obligatõis nec ne.ita ẽt Ful.in.d.l.duo societatẽ.tenet hãc opinionẽ per illũ tex.in quo vñ fieri dȝia iter penalẽ q̃ non nouat ⁊ p̃ncipalẽ stipl̃onẽ subiectã vt sic illa nouet ⁊ lȝ.§.p. ibi vtaʒ dictiõe si: ℔ nouatiõis cã ⁊c. tñ sepe dictio si ponit ꝑ q⁊ ⁊ sic ꝑ cã in rñ.§.p.vt.l.ticius.s̃.ꝺ ꝓsti.pe.⁊ in.l.q romẽ.§.augeriꝰ.§.e.rñ.ẽt ad rõnẽ quã facit Bar.p.d.l.nõ ad ea.⁊ sic respectu.d.l.alr.dicit q̃ in.l.singularia. Itẽ rñdet ad id q̃ nouatio nõ fit vbi sequẽs obligatio nõ cõtiet plus ⁊c.vt ibi per ipm cuiꝰ dicta violãt illũ tex.Bal. in.d.l.duo societatẽ.in additiõe quã facit ad illã.l.opiniones sic reducit ad ꝓcordiã. Qꝺ aut stipulatio adȝcit ꝓmo p̃ctui in eodẽ capl̃o.aut in diuerso si in eodẽ vt si vẽdo tibi rẽ emẽti ⁊ stipulãti ⁊ nõ fiat nouatio: ⁊ sic possit agi ex qualibȝ actione si in diuerso vt q⁊ dixi vẽdo tibi hãc rem pro.x.⁊ postea subdȝcio. Itẽ ꝓmitto tibi hãc rẽ ꝑ stipl̃onẽ: ⁊ tũc forte olim ꝑsumebat nouatio hodie secus. ⁊ sic põt ꝓcedere opio gl. in.d.vbo fecisset.sed ꝓ hac distictiõe nihil allegat ⁊ vñ esse p̃ illũ tex.nec vñ hõe rõnẽ imo potius rõ vñ dictare p̃riũ q̃ qñ in eodẽ capl̃o adȝcit stipulatio vnica actio oriat: ⁊ sic inducat nouatio. alr eim vñ q̃ vnũ ⁊ idẽ capl̃m diuerso iu
34 re censeat p̃ id qꝺ alias hĩ in.l.eũ qui edes.s̃.de vsuca.⁊ p̃ ipȝ facit.l.ij.in p̃n.s̃.si cer.pe.exquo tex.no.ibi Bar.† q̃ ex vno ⁊ eodẽ facto nõ resultant diuerse spẽs p̃ctus nisi forte rñderet q̃ ille tex.intelligit in pluribꝰ p̃ctibus incõpassibilibus secus si sint cõpassibiles: vt.l.ij.C.de pac. iter emp.⁊ vẽdi.⁊.l.aristo.s̃.de dona.⁊ ita volũt Ful.⁊ Ro. in.d.l.ij. ad hoc no.ꝑ Bar.in.l.fi.ad fi.s̃.de ꝓdi.ob cãm.de ℔ tñ pleniuȝ hĩ p doc.in.d.l.ij.in casu nr̃o verior vñ opinio Bar.in d.l.singularia.q̃ vñ ꝓbari per.d.l.duo societatẽ.ibi dũ tex. vult gl.nõ adiecisset. §.p.illã dictionẽ si: ⁊ sic ꝓclio ista vñ tenẽda q̃ vbi simul cũ p̃ctu iurisgentiũ fit stipl̃o vel añ vl̃ post incõtinẽti nõ iducat nouatio sȝ possit agi vtraq; actione. Nec ob.illud qꝺ hĩ ꝑ Bar.in.d.l.ita stipulatus.q⁊ illꝺ qꝺ ipse dicit dȝ intelligi vbi ex interuallo interponeret sup tali p̃ctu stipulatio q̃ casu induceret bñ nouatio ℔ q̃ hĩ in d.l.qui vsũfructũ.⁊ in.d.l.p.⁊ in.d.§.si ex quẽtiõe.hoc eiȝ casu posset ꝓcedere qꝺ dicit gl.in.d.l.duo societatẽ.qñ ibi Bar.in.d.l.ita stipulatus.nõ ꝓcedat q⁊ stipl̃o in.d.l.duo societatẽ.ꝓtinet tantũdẽ qꝺ ꝓtinet primus p̃ctus quo casu nouatio vt per ipm in.d.l.p.⁊ dixi in.d.§.si ex quentiõe.⁊ ꝓbat in.l.scire debemus.§.e. Mõ ob.l.non ad ea.in qua se fundat Ful.q⁊ loqt̃ qñ scꝺ actus fit sub diũsa forma siue aliter q̃ ꝑm Bart.autẽ ⁊ doc.loquunt̃ vbi fit eodẽ modo: ⁊ sic nõ adiecta noua qualitate: vñ non refert q̃ sub cõmemoratiõe primi ⁊c. Preterea.d.l.distictio locũ ℔ in vltimis volũtatibus nõ in p̃ctibus vt ꝑ Bal.in.l.

rescriptũ.§.si pacto.in fi.s̃.de pac.⁊ rõ dȝie vñ esse in promptu q⁊.s.vltime volũtates ex ꝓsensu vnius p̃ctus ex volũtate duoꝝ quoꝝ alter non vñ stipulari ẽt incõtinenti ad tollendum primã: lȝ Bar.in.d.l.singularia.ipsaȝ alleget ẽt in p̃ctibus quo ad ℔ an stipulatio interponat incõtinẽti vl̃ ex interuallo. Et ad ℔ dicta ꝓferũt que.§.dico in vltima vtilitate vbi gñaliter tango an stipl̃o interposita sup p̃ctu assumat eius nãm: ⁊ vide quo ad hoc vltimũ Jmo.⁊ doc.in.l. miles.§.x.de re iudi, vbi dixi ⁊ in.l.in executiõe. in vlt.op. ⁊ ꝓsideratio Jmo.⁊ doc.bñ declarat hãc mãm ⁊ ipsaȝ resoluit adeo q̃ que hincinde allegant facile est intelligere qualr intelligi debeãt vt sibi nõ p̃rient quã ꝓsiderationem in effectu ℔ faciũt papienses latius disputãtes hũc articulu an stipl̃o stet de ꝑ se p̃cipaliter vbi interponit sup actu: ⁊ sic non imutet eius nãm an vo stet accessorie: ⁊ sic regulet ꝑm nãm actus sup quo interponit ꝓsupponũt tñ articulu ⁊.q.noua.⁊ silr decisionẽ quã subnectũt vbi.q. Et decisio ẽ satis apud antiquos tacta ne dixerim trita: ⁊ latius tetigi in.d.l.in executiõe.in vlt.op.vbi circa ℔ feci vnam obie
35 ctionẽ: ⁊ vide etiã.§.in fi.huius articuli. ¶ † Inquantũ aũt Bart.in.d.l.singularia.vt.s̃.retuli tȝ p̃ Ja.de are.q̃ nõ sit spãle in mutuo respectu aliorũ p̃ctuũ vt nouet ꝑ stipl̃onez imediate sequẽtẽ.imo q̃ idẽ sit in quolibet p̃ctu q re p̃bit Ang.⁊ Ful.in.d.l.singularia.trãseũt cũ Bar.ꝑ cuius opinione.l.si sine.in prin.cũ gl.in v.pmittit.§.rẽ ra.ba.que allegat.d.l.si ita fuero.§.fi.⁊.l.seq.§.de noua.⁊ cũ illa glo.trãsit ibi simpliciter Bar.⁊ ẽt Pau.de ca.Bal.aũt in.d.l.singularia.vñ tenere opinionẽ Ja.ꝺ are.q̃ sit spãle in mutuo Pau.de ca.ẽt in.d.l.certi ꝓditio.§.qñ.nõ tenet opinionẽ Bart.p̃ quẽ inquantũ dicit ẽt idẽ qꝺ in mutuo in p̃ctibus qui re p̃bunt adducit talẽ rõnẽ.nã si aliqs deponit vel cõmodat ⁊ stipulat sibi reddi hoc facit ad sui cautelã: vñ nõ dȝ sibi nocere vt sic pdat actionẽ cõmodati vl̃ depositi que est bonefidei: vt in.§.actionum.insti.de actio. que rõ cessat vbi qs mutuat ⁊ stipulat q⁊ mutuũ est p̃ctus stricti iuris. vñ nõ dãnificat ille q stipulat si oriꝛ actio ex stipl̃one ⁊ nõ ex mutuo cũ actio ex stipl̃one sit eiusdẽ nature cuiꝰ est actio ex mutuo vȝ vtraq; stricti iuris. Et ad illꝺ qꝺ adducꝫ Bar. de dote p.§.accedit. de dote rñ. q̃ ibi ĩteresset ipsiꝰ exĩei nõ oriri actionẽ ex ipsa nũeratiõe: q⁊ si oriret acqreretur ipsi mulieri: vñ oriꝛ ex ipsa stipl̃one ⁊ ꝓpterea forte secus eẽt dicẽdũ si ipsa mulier daret dotẽ ⁊ stipularet eaȝ sibi reddi: q⁊ tũc oriret actio ẽt ex nũeratiõe vel melius hoc casu etiã oriret actio solũ ex stipl̃one cũ sit bonefidei fauore dotis: vt in.§.j.l.vnice.C.de rei vxo.actio.⁊ in.§.fuerat.insti.ꝺ acti. ⁊ sic Pau.in effectu vñ residere in ista ꝓclusiõe q̃ vbi interest stipulãtis q̃ actio oriat ẽt ex p̃ctu sup quo est iterposita stipulatio q̃ tunc nascatur. Non ob.stipulatione ⁊ sic nascetur ⁊ ex contractu ⁊ ex stipulatione ⁊ q̃ in mutuo sit spãle eo q⁊ non interest q̃ nascatur actio ex mutuo cum illa sit stricti iuris ꝑut actio ex stipl̃one. ¶ Sed attenta sua rõne idẽ videret dicẽdũ in mutuo qꝺ in alijs p̃ctibus q⁊ lȝ nõ sit illud interesse q̃ actio que ex ipso oriꝛ sit bonefidei est
36 hoc aliud interesse † q̃ interest nr̃a hõe plures actiões vt hĩ in.l.si actor.s̃.de iu.iu.in.l.iij.§.fi.s̃.de li.leg.l.nõ est nouuz. .s̃.de actio.emp.l.hẽbat.s̃.de insti.l.qꝺ in heredẽ.§.eligere de tributo.l.aurelius.§.fi.s̃.de li.leg.cũ si.⁊ ꝑ Jo.an.in ti.ꝺ obli.⁊ solu.§.sequit in additione que incipit multas ⁊c.⁊ ẽt in mutuo militat illatio quã assignat Pau. in deposito ⁊ cõmodato: q⁊ ẽt sup ipso stipl̃o iterponit ad cautelam ⁊ tñ talis stipl̃o ipedit oriri actionẽ ex ipsa nũeratione: ⁊ sic ab obiectiõibus Pau.vñ defendi posse opinio. Bart.ꝑut defendit do.Alex.in.d.l.singularia.⁊ ibi ẽt moderniores alio tñ mõ ex quo stipl̃o assumit nãm p̃ctus sup quo iterponit ergo cessat obiectio Pau.de duratiõe ꝓtis: q⁊ bonefidei. Sed tu aduerte an hoc ꝓgruat de assumptiõe nature. in istis terminis in qbus mens doc. vñ alr se hõe q̃.s. stipl̃o nõ assumat nãm p̃ctus super quo iterponit ⁊ facit q⁊ fieri trãsfusionẽ ꝺ mutuo ⁊ silꝫ in stipl̃onẽ vñ sonare q̃ ecõtra stipl̃o det suã nãm dictis p̃ctibus. imo ẽt qñ nõ fit trãsfusio Bar.⁊ doc.idẽ volũt q̃ vtraq; actio cũ sua nã stet ⁊ fac q⁊

ħ nó vī ſonare in plus teneri ꝯbētes ſz efficati⁹: ⁊ ſic tollit
qđ etiā dicūt moderniores quo ad ħ pungentes ꝯ Bar. in
q̄ſtū vlt vtrāq; actione durare in ſua nā. Et ſi alr tenerem⁹
parui moměti eēt q; ex vtroq; actu daret actio. ſolū eiz eēt
intereſſe reſpectu habēdi plura remedia ad idē. ⁊ vide de ħ
aliqd. ī. p eo tñ q; aſſumat talē nām. facit. l. j. §. belliſſime. cū
§. ſeq. ī. vt le. no. ca. vñ cogita: qz ħm ħ pui vī eē moměti. q.
de qua in. d. l. duo ſocietatē. dum querit an poſſit agi actōe
pro ſocio ⁊ p Bar. vī facere. l. rō. §. j. de actio. emp. niſi di
cas q; ibi ⁊ non ſuper toto contractu poſſet etiam forte di
ci q; reſpectu petitionis fructuum aſſumit naturam bonefi
dei ſtipulatio: quia hoc fauorabilius q; a tempore more
⁊c̄. Sed alīs reſpectibus in quibus daretur actionem ſtri
cti iuris deſcendētē ex ſtipłone eē efficatiorē illis reſpecti
bus ſtet in ſua nā vtputa ſi forte ex diſpoſitiōe ſtatuti actio
deſcēdens ex ſtipłone bīet executionē patam vel qd ſimile
⁊ hoc modo ſalua mētē Bar. ⁊ doc. Ulterius aduerte an
illud q; ſtipło aſſumat nāz ⁊c̄. pcedat vbi nouādi aio ⁊c̄. p
d. l. ſi ſtipulatus. de vſu. ⁊ vide. d. l. in fi. qz probat quo ad p̄
mordialem naturam. i. quo ad ea que ex primordiali nā
veniūt in ꝯctu emptiōis ⁊ venditionis ſtipulatio aſſumat
nām ipſi⁹ ꝯctus non quo que veniunt ex poſtfacto: ⁊ vide
Bar. in. l. ſiqs cū aliter. ī. e. in v̄. quero circa ſcōm exēplum
⁊c̄. Quā opīonē Bar. approbat Ra. cu. in. d. l. ſi ita fuero.
§. j. ī. de noua. rñdens ad illū tex. ſiqs diceret q; facit cōtra
Bar. inquātū facit dīam an pcedat ꝯctus certitudinarius
nec ne cū ibi dicat cū pecuniā mutuam ⁊c̄. ⁊ ſic vī ꝓſuppo
nere pceſſiſſe certitudinariū ꝯctū mutui. nā dicit q; dz itelli
37 gi de mutuo ciuiłr q; pceſſerit ⁊ qđ mutuū ciuiłr cui nā co
operat eſt qñ pcedēte vel ſequēte ſtipłone ſtatim fit nūera
tio vt hz per gl. ⁊ doc. in. l. ij. §. fi. ſ. ſi cer. pe. Sed ꝯ Bar. vī
facere. d. §. accedit. nā ibi numeratio vel datio dotis ſona
bat incertā ⁊ determinatā ſpēm ꝯctus dotis ⁊ tñ ipeditur
actio oriri ex ipſa datiōe vel nūeratiōe ſubſecuta ſtipłone
⁊ eodē mō ſi cōmodet vel deponat aliqd nó video quare
dictus actus nó ſonet incertā ⁊ determinatā ſpēm ꝯct⁹ ad
qđ tex. in. l. iuriſgentiū. in pn. ſ. de pac. ⁊ ꝓpterea ꝓſidera
tio Bar. nó vī pcedere. ¶ Cōſiderabā ergo in hac diffi
cultate forte ſic dici poſſe q; vbi ſtipło interuenit in mutuo
vel in alio actu ex vna pte tñ obligatorio put ē ipz mutuū
qz ex eius receptione obligat ipſe recipiens put eſt ēt ipſa
pſtatio dotis put eſt ēt qñ ſoluit putatiuo creditori ⁊ iter
ponit ſtipło de ipſa pecūia reſtituēda iuxta. d. l. ſi ſine. ī. rez
ra. ba. facit. §. is quoq;. inſti. qbus mo. re ꝯbi. oblig. ⁊ tunc
oriat actio ſolū ex ſtipulatiōe ex qua ſolū obligat ipſe pro
mittēs nō ſtipulator: vt. l. v. §. ſtipulatio. ī. e. ⁊ ſic tráſfūdat
virtus pcedētis actus in ſtipłonē cū habeāt pdicti actus ſi
militudinē inter ſe ⁊ in bñtibus ſilitudinē de facili fit tráſ
fuſio. l. ſi in rē. §. ité quecūq;. ſ. de rei vēdi. cū ſi. ¶ Ubi aūt
ſtipulatio iterponit in actu vltro citroq; obligatorio put
eſt emptio: vēditio: locatio: pductio ⁊ ſiles ꝯctus: ⁊ tūc nó
fiat pdicta tráſfuſio ſed oriat duplex actio iuxta. d. l. duo ſo
cietatē. tūc eiz nō eſt pdicta rō q; dicti ꝯct⁹ habeāt iter ſe ſi
militudinē: ⁊ ſic oriat actio ex ꝯctu ⁊ ēt ex ſtipulatiōe. Et
p hāc viā forte ſaluari poſſet opio Bar. qz in ꝯctibus q re
ꝯbunt ꝓſiderato pncipio ⁊ primordiali nā ipſorū obligēt
recipiēs tñ vt eſt videre in depoſito ⁊ cōmodato. Uerum
eſt q; ex his que poſtea ſequunt obligari pōt ēt cōmodās
ſiue deponēs hinc videmus q; oriť actio ꝯria in pdictis in
xta. l. j. §. ſiqs ſeruū. ſ. depoſi. ⁊ §. ité tutele. inſti. de pe. te. li.
cū ſi. ⁊ l. in reb⁹. §. poſſunt. ſ. cōmo. cuz ſi. ⁊ l. in cōmodati.
38 §. ſicut. e. ti. ¶ Et pdicta no. ⁊ tene měti: qz ſunt vtilia ēt ad
ꝓcipiēdū libellū. vbi eim virtus pcedētis ꝯctus tráſfuſa eſt
in ſtipłonē inepte ageret ⁊ libellaret ſi ꝓcluderet in dicto
ꝯctu tráſfuſo vt p Bar. in. l. certi pditio. §. ſi nūmos. ſ. ſi cer
39 tū pe. ¶ Ho. ēt pdicta qz ex ipſis bēs quācūq; opionem
teneas q; ſtipło interpoſita ſup actu nó aſſumit ipſius nāz
imo in mutuo vel in alīs ꝯctibus in qbus ꝼz diuerſas opi
niones fit tráſfuſio ſtipło tráſfūdit in ſe ꝯctus q; alś ex tali
actu reſultaſſet. In alīs aūt ꝯctibus in qbus ꝓcluditur q;
nó fit tráſfuſio ſilr ſtipulatio nó vī aſſumere ipſoz nām cū

ꝓcludat q; oriť actio ex quolibet ꝯctu ⁊ ſi q̄libet actio ſtat
in ſua nā. ſz hoc q̄liter ꝓcedat dcm̄ eſt. ſ. ⁊ ēt. ī. in vltima vti
litate. Que dicta adaptātur reſpectu ꝯctuum q; ſtant de
p ſe ⁊ nó tráſſfunduntť. Sed reſpectu eorū q; tráſſfunduntur
pōt dici q; nihil ad rē illud q; ſtipło aſſumit nām ꝯctus ſu
p q̄ interponit qz iſti ꝯct⁹ ſiue act⁹ alś hīles ad ipſos iducē
dos interueniente ſtipulatione dñr fieri ad perficiendam
40 ſiue ad implēdā ſtipulatiōez ⁊ ħ no. ⁊ ó ħ aliqd. ſ. † Quid
aūt ſi dicam vēdis mihi hāc rē ⁊ tu rñdeaſ vendo an ꝯbat
ꝯctus emptiōis ⁊ vēditiōis ⁊ ēt ſtipulatio. cū precedat in
terrogatio ⁊ ſequat rñſio put requit ⁊ Ly. in. l. hac ꝓſul
tiſſima. §. p nūcupationē. C. de te. tenet q; ſic ⁊ ipm ſequunt
Ful. ⁊ Ro. in. l. ij. in pn. ſ. ſi cer. pe. dū limitant illud qđ no.
Bar. ibi ex illo tex. q; ex vno ⁊ eodē facto nō reſultant di
uerſe ſpēs ꝯctus vt nō pcedat in diuerſis ſpēbus adinuicē
cōpaſſibilib⁹ put eſt ſtipło ⁊ emptio ⁊ vēditio ⁊ ſiles iter
alia allegāt ħ dictū de quo tñ aliq dubitāt. i. do. Alex. in. d.
l. ij. ⁊ ħ dñs me⁹: qz in pdicto caſu nó pmittit aliqd ó futu
ro ſz incōtinēti ꝯctus eſt pfectus. ſtipło vo eſt p quaz aliqd
de futuro pmittit: vt. d. l. v. §. ſtipulatio. ī. e. vbi de hoc hī ⁊
ꝓpterea tenent q; tunc oriat actio ⁊ ex ꝯctu ⁊ ex ſtipula
tiōe ħm q; in ſupioribus eſt ꝓcluſuz qñ ſepatim ipſa ſtipło
interpoſita fuit put eſt in terminis. d. l. duo ſocietatez. vbi
ēt aliqd de futuro pmittit vt ibi. Sed ſaluādo dictū ipſius
Ly. poſſet dici q; ille rñdens de futuro in pdicto caſu cen
ſet pmittere ſz ꝯctus vēditiōis incōtinēti pficiat illud qđ
venit ex nā ipſius ꝯctus put eſt tradere ⁊ ſilia: vt. l. exépto
§. de actio. emp. ⁊ ad ħ optime faciūt no. p Bar. ⁊ doc. in
d. §. ſtipulatio. ex qb⁹ pdcā obiectio penitus tollit ⁊ ħ vult
ēt Bart. in. d. l. ſingularia. d. vj. ſpāli. in fi. ⁊ hoc videt tene
re ēt Ra. cu. in. l. ſi ſtipuler. §. fi. ī. e. dicit eim q; ſi promiſiſti
mihi. x. p pcio talis rei ad iterrogationē meaz incōtinenti
rñdendo q; poſſum agere ⁊ ex ſtipłone ⁊ ex vēditione qz
duplex ꝯctus cēſet celebratus bñ eſt verū q; in caſu Ra. il
le iterrogatus pmittit de futuro ipm pciuz ſed vt dixi ēt in
caſu ſupra poſito pmittit aliqd de futuro: ⁊ p hac opinio
ne facit optime. d. §. fi. a pzio ſenſu nō cauillādo ipm prout
aliq faciūt volētes tenere ꝓtra Ly. clare eim pbat ex illo
tex. q; ſi in vēdēdo locādo ⁊ ſilibus ꝯctibus incōtinēti rñ
deat interroganti q; ꝓtrahit ēt ſtipulatio ſi aūt non reſpō
deat incōtinēti: ⁊ tūc ſolū agit ex vēditiōe vel ſili ꝯctu nec
obſtat tūc q; ſi nó valet qđ ago vt ago non valet vt valere
pōt qz illa regula nō pcedit vbi ſtipło iterponit ſup ꝯctu
alś de ſe obligatorio vt p Bar. ī. l. j. §. ſiqs ita. ⁊ pbat in. l.
ſi ita ſtipulatus. §. griſogonus. ī. eo. ⁊ latius videbimus in
d. §. ſiqs ita. ⁊ ita tenēt ħ moderniores ſenēſes rñdētes ad
multa que in pziū ħ adducit dñs meus. Preterea ad illō
q; ſi nó valet qđ ago vt ago ⁊ c̄. pōt rñderi q; in hmōi ter
minis agebat vt vn⁹ ⁊ alter ꝯct⁹ fiēt vł alter ſaltē. nó eim ē
vſitē q; elegerit talē modū ad infrigēda ſua iudicia: ar. l. ſi
miles. de te. mili. ¶ Ulterius vertit adhuc alia vtilitas vt
ſtipulatio iterueniat in ꝯctib⁹ iuriſgentiū ſi forte ad robur
taliū ꝯctuū partes intēdūt penā apponere. nā pacto nudo
pena pmiſſa peti nō pōt nec tale pactuz veſtit coherentia
ipius ꝯctus vt hī in. l. ſeruus ea. ſ. de ſer. expor. vbi p glo. j.
⁊ p gl. in v̄. cogit. ⁊ ibi p Bal. ſic ēt vſure nudo pacto pro
miſſe ēt appoſito iuxta ꝯctū peti non poſſunt: vt. l. iij. C. de
vſu. ⁊ ibi p gl. ⁊ doc. ⁊ p gl. j. in. d. l. ſeruus ea. ⁊ p gl. in. l.
qđ ſi locus. ſ. de reli. ⁊ ſump. fune. aliqd tetigi. ſ. in pzin. q.
41 ¶ Deperat aliū effectū ipſa ſtipulatio ſi iterponat in ꝯ
ctu iuriſgentiū: qz eis obligatio que inde oriť tolli pōt per
acceptillationē que hz vim ſolonis vbi ſi ꝯctus iuriſgētiū
nó deduceret in ſtipulationē ħ fieri nó poſſet: vt in. §. ité p
acceptillationē. inſti. qbus mo. tol. obli. l. an inutilis. §. ac
ceptū. ī. de acceptilla. intellige tñ vbi ēt ipſe ꝯctus deducit
in ſtipłonem alś ſecus eēt qz vtraq; actio ſtat de p ſe vt di
ctū fuit. ſ. circa pmū effectū dū allegat⁹ fuit Bar. in. d. l. ſin
42 gularia. in. vj. ſpāli. † Adhuc ⁊ aliud opat ipſa ſtipulatio:
qz interpoſita in ꝯctibus innoiatis de qbus in. l. nālis. ſ. ó
ꝓſcrip. ver. q; ēt ſunt iuriſgentiū: vt. l. iuriſgentium. §. j. ſ. de
pac. ⁊ p Pau. de ca. in. l. ex hoc iuregentiū. ſ. de iuſti. ⁊ iu.

in repetitione

in repetitiõe in.xj.col.vt agi possit ẽt ante secutũ implemẽ
tũ:vt.l.ex placito.C.de rerũ pmu.ꝛ sic stipulatio interpo-
43 sita sup ꝑctu innoiato nõ sortiť eius nãm †hinc dicebat no.
Bar.in.l.ij.C.de pdi.ob cãm.q vbi sup ꝑctu innoiato sti-
pulatio iterposita fuit nõ est amplius ꝑctus innoiatus sed
noiatus ꝓpter ipsam stipkonẽ q̃ est ꝑctus noiatus:vt.l.j.in
fi.s̃.de pac.cũ ergo in quolibet publico instr̃o apponať sti-
pulatio per ipsos notarios nõ ꝓbabiť ꝓtractus innoiatus
p ipm instr̃m:ꝛ ideo recurrẽdũ erit ad mãm ꝓtractuũ noia
torũ ꝟz ipm Bar.in.o.l.ij.ꝛ ꝓ ipso videť facere.o.l.ex pla
cito.ꝛ satis vi hoc eẽ de intẽtione sua in.l.in edibus.§.j.s̃.
de dona.dũ dicit. Preterea si donatio fiat p stipulationez
ꝓstat q est cõtractus noiatus ꝛ tenet Pau.ẞ. vt dico.j.in
vlti.q.Sz in ꝓtrariũ facit qõ dicit idẽ Bar.in.l.siqs cũ alr
j.e.in v.quero circa scõm exẽplũ ꝛ c̃.ex eius eiz dictis apte
ꝟzebẽdiť q stipko iterposita sup aliquo ꝓtractu sortiť eiꝰ
nãm ad ẞ.l.si stipulatus.j.de vsu.ꝛ.l.v.§.quentionales.j.e.
ꝛ satis est de intentiõe ipsius Bar.in.l.fi.s̃.de pdi.ob cãm.
in.j.col.dũ dicit q si in instr̃o dicatur dedit ꝛ tradidit tũc
erit ꝑctꝰ innoiatus:ꝛ tñ instr̃o ꝓfecto p notariũ vt.s̃.est di-
ctũ semp apponiť stipko ꝛ hoc expsse ꝛ clare firmat Bart.
in.l.cũ mota.C.de transac.post mediũ vbi ꝓcludit q cũ in
ꝑctibus innoiatis lz dari sit in obligatiõe tñ agiť ad iteres-
se:vt.l.nãlis.§.j.s̃.de pscrip.v.ꝛ per ipm Bar.in.l.stipula-
tiões nõ diuidunť.in.xj.ꝓzio si iterponiť stipko oino in obli
gatiõibus dari succedit obligatio ad itereſſe cũ stipko sor-
tiať nãm ꝑctus innoiati sup quo iterponiť:ꝛ ita transit ibi
Bal.col.ij.ꝛ hoc singulr dicit no.post Ang. Jo. de imo.in
l.stipulatiões nõ diuidunť.xj.col.j.e. Sed nõ rñdent tenen-
tes ẞ dictũ qõ tenet ẽt ẞ do.Alex.ad fi.ad.o.l.ex placito.q̃
facit in ꝓziũ:qꝛ si stipko assumeret nãm ꝑctus innoiati vide
reť q ante secutũ implemẽtũ agi nõ posset sicut nec in ꝑcti
bus innoiatis:ꝛ tñ ibi determinať ꝓziũ ꝓ dicto Bar.ꝛ se-
quaciũ in.o.l.cũ mota.fortiter vrget.ꝛ.o.l.cũ mota.ꝛ.o.l.
si stipulatus.ꝛ.o.§.quẽtiõales.ibi dũ dicit ꝛ pẽdent ex ne-
gocio ꝓtracto ꝛ c̃.ꝛ ꝓpterea forte rñderi posset ad.o.l.ex
placito.vt loquať qñ stipko sup ꝑctu innoiato nõ fuit sim-
pliciter iterposita sed taľ vt ẽt añ secutũ implemẽtum agi
posset:ꝛ hoc vi innuere illa lr̃a dũ dicit nisi stipko subiecta
ex verboꝝ obligatiõe quesierit ptibus actionẽ ꝛ c̃.si enim
stipko simplr interposita fuisset sufficiebat dicere nisi stipko
ſbiecta fuerit ꝛ c̃.lz cũ subijciat illa vba q̃sierit ptibus actio
nẽ ꝛ c̃.dat intelligere q ꝓuentuz fuit p actionem vt ẽt ante
secutũ implemẽtũ agi posset:vel possz rñ.q ille tex.ꝓcedat
solũ in casu in quo loquiť vt ante secutũ implemẽtũ agi pos
sit vbi stipko interposita fuit super ꝑctu innoiato ꝛ ẞ respe
ctu nõ sortiať nãm ipsius ꝑctus innoiati ipsa stipko sup ipis
interposita:alijs aũt respectibꝰ sit:ꝛ ita loquanť alia iura
allata in hac mã ad ẞ faciũt dicta in.l.miles.§.decẽ.in vlti.
no.s̃.de re iu.ꝛ in.l.in executiõe.in vlti.op.ꝑmi ꝓpositi.j.e.
Quid aũt si stipko interuenit post pfectũ ꝑctũ ex interuallo
an circa nouationẽ faciẽdã bẽat aliqd spãle ab alijs ꝑctibꝰ
ponit ẞ do.Alex.col.iij.Et rõ q̃re respectu eius qõ dr̃ in.l.
ex placito.stipko nõ sortiať nãm ꝑctus innoiati põt assigna
ri:qꝛ id respicit maiorez actus validitatẽ ꝛ imutabilitatez
ꝓpterea stipko q̃ est ꝑctus multũ firmus hoc sibi tribuat:ꝛ
idẽ dici posset alijs respectibꝰ respicẽtibus firmitatẽ ipsius
ꝑctus:ꝛ ad ẞ no.in.o.l.miles.§.decẽ.ꝛ in.o.l.in executiõe.
in vlt.op.ad hoc ẽt dicta.s̃.in primavtilitate. Cogita tñ qꝛ
doc.nõ declarãt ꝛ vide aliqd in.l.j.s̃.de pac. p modernio-
res ꝛ ẞ p senẽses qui plura deducũt in qbus ꝑctus innoia-
ti sũt debiliorez nature q̃z noiati declarãtes in oibꝰ pdictis
qd si stipko iteruenerit an pdicta stent vel imutationẽ opeť
44 stipko. ¶ †Tertio q̃ro an in stipkone reqrať psẽsus ꝛ pclu
dit Pau.q sic p.l.j.§.j.s̃.de pac.ꝛ ita vult Bar.in.l.ita sti
pulatus.la grãde.in ꝑma op.ꝑme ptis.j.e.ꝛ gl.in.l.psensu.
s̃.ti.j.ꝛ dico.j.in.l.j.in.ij.no.ꝛ ex ẞ dicit q ex ipsa stipkone
oriť ciuilis obligatio rõne vboꝝ ꝛ nãlis rõne psensus lz q-
dã ꝟm ipm negẽt q oriať nãlis sed ꝓziũ est veriꝰ alr.ad ẞ
l.si fideiussor.s̃.de pdi.inde.p quẽ tex.ita dicebat Bal.put
ab ipso in voce audiuisse asserit Pau.in.o.l.que tñ.l.non
vi de necessitate ẞ ꝓbare:qꝛ de nãli ꝛ ciuili obligatiõe non
45 fit mẽtio ibi respectu fideiussoris †q nõ nisi p stipkonẽ obli-
gari põt:vt.l.blãditus.C.de fideiuss.ꝛ.l.v.§.satis acceptio.
j.e.sed respectu rei ꝑncipalis q põt obligari alr q̃z p stipu-
lationẽ nisi dicamus q ibi fiat mẽtio de nãli ꝛ ciuili obliga
tiõe respectu vtriusq ꝛ rei ꝑncipalis ꝛ fideiussoris: ꝛ ita
ibi residet Pau.ꝛ Bal.in lec. mea no.ex illo tex.illud qõ
Pau.ab ipso asserit audiuisse in voce:ꝛ idẽ vkt ipe Pau.
in.o.l.j.§.j.de pac.ꝛ ibi gl.firmat hanc ꝓtem lz alr.aliquos
tenuisse ꝓziũ:ꝛ p gl.in.§.de pecunia ꝓstituta.insti.de actio.
ꝛ p gl.in.l.si post diuisionẽ.C.de iu.ꝛ fac.igno. ꝓbať ẽt in
§.siqs ita.j.e.quẽ tex.ad hoc alr.Bar.in.o.§.p.apte eim ꝓ-
46 bat ille tex.†q vbi valido mõ fit stipko q ciuilr ꝛ nãliter
ipse ꝑmissor obligať:lz vbi nõ iteruenĩut verba nec nãliter
obligeť:ꝛ ista opi.cõiter approbať p doc.ꝛ vide Pau.de
ca.in.l.indebitã.j.de ꝓdi.ide.vbi tz hãc opi.ꝛ rñ.ad illũ tex.
quẽ aliq põderãt ꝓ ꝓzia opi.ibi dũ dicit indebitã iure gen-
tiũ pecuniã ꝛ c̃.exponit eim idebitã iure gentiũ.i.p exceptio
nẽ voli q̃ est ex eqtate iurisgẽtiũ:vt.l.q eqtate.ó voli excep.
vel posse rñderi vltra ipm Pau.q ibi nõ ꝓsupponiť eẽ in
debita pecunia ꝑmissa p fideiussorẽ de iure nãli tanq̃z non
oriať nãlis obligatio ex ꝑmissiõe fideiussoris sed ꝓsupponi
tur alr eẽ indebita ẽt rõne ipsi rei ꝑncipalis vt pz p totaz
47 illã.l.p.† ¶ Quarto q̃ro si in stipkone reqriť cõsensus ꝑut
ꝓxime ꝓcluso est q̃re poti ꝰ denoiatur a verbis q̃z ab ipso
ꝓsensu ꝛ rñ. Pau.qꝛ ipse ꝓsensus est gñale reqsitũ ad oẽs
ꝑctus:vt.o.§.p.nõ aũt ipsa vba que specialiter reqrunť in
ipsa stipkone.vñ ab ipsis verbis sumpsit nomen ipsa stipko.
videmus eim q ꝑctus q stant in noie gñali nõ dicunť noia
ti:vt pz in ꝑmutatiõe: vt p gl.in rubrica.C.de re.pmu.ꝛ in
boie videmus q nisi bẽat spãle nomẽ ex ẞ gñali bõ non dr̃
noiatus. Sz ꝑ Pau.insurgit Alex.ẞ.qꝛ si sua rõ eẽt bona se
quereť q nullus ꝑctus eẽt denoiandus a ꝓsensu ꝛ tñ ꝓziuz
videmus in emptiõe:vẽditiõe:locatiõe:ꝛ ꝓductiõe ꝛ silib ꝰ
ꝑctibus q dicunť ꝑctus q ꝓsensu ꝑbunť ꝛ ab eo denoianť:
vt.l.ꝓsensu.s̃.ti.ꝑri.ꝛ insti.de obli.que ex ꝓsen.ꝑbũ.ꝛ ideo
ipse assignat aliã rõnẽ:qꝛ in ipsa stipulatiõe vba reqrunť õ
ſba:vt.j.l.j.in ꝑn.ꝛ.§.siqs ita.que nõ reqrunť in alijs ꝑcti-
bus q solo ꝓsensu sine verbis ꝑbi possunt vt iurib ꝰ.s̃.ꝑri.al
legatis. Que rõ si bñ aduertať non discrepat a rõne ipsius
Pau. Cui nõ ob.motiuũ do.Alex.qꝛ ꝑctus q ꝑbunť ꝓsen
su nõ stant in ẞ solo gñali noie q dicanť ꝑctus ꝓsensus sed
bñt alia spãlia noia:vt.o.l.ꝓsensus.cum si.ꝛ illi ꝑctus q nõ
bñt aliud spãle nomẽ nõ dicunť noiati lz ꝓsensu ꝑbanť: vt
o.l.j.in fi.s̃.de pac.ꝛ p gl.in.o.rubrica.C.de re.pmu. cuius
ꝓziũ eẽt dicendũ si nomẽ ꝓsensus redderet ipsos ꝑctus no-
48 minatos ꝑut sentit ipse Alex.ꝛ male. ¶ †Quinto q̃ro q̃-
re in stipkone reqrať vt ꝑcedat interrogatio ꝛ sequať rñsio
nec ordo puertať ꝛ rñ.ipse Pau.ꝟm doc. ad ẞ vt magis
ꝓsensus exprimať ꝛ animus ꝛ õliberatio obligãdi se adsit.
multi eim nõ ꝑcedẽte interrogatiõe ꝑmittunt ꝛ offerũt alio
gratificãdi ꝛ nõ se obligãdi credẽtes illos qbus ꝑmittitur
nõ acceptaturos qõ cessat si interrogatio illoꝝ qbus bz pro-
mitti ꝑcedat.ꝛ vide Bar.in.§.siqs simplr.ꝛ Jmo.in.§.siqs
ita.j.e.l.ꝛ ex ẞ.habes ẽt rõnẽ quare ex pacto nudo nõ oria
tur actio.ꝛ ad ẞ.j.ꝑrie dicẽda de duob ꝰ pactis nudis ista
tñ vr̃ rõ impulsiua:ar.no.in.l.ij.in fi.j.de dona.ꝛ p ẞ rñdeť
siqs diceret q si ꝑmittẽs eẽt deliberatus:ꝛ ita cõstaret vel
eẽt cert ꝰ illũ cui ꝑmittit acceptaturũ q videretur dicẽdũ ci
ra stipulationẽ talẽ obligari:ꝛ sic pacto nudo ꝑ.§.igiť nu-
da.cũ si.nã tenẽdo q fuerit rõ impulsiua siue iductiua non
finalis nõ segtur q vbi ẽ deliberatio sit stipko si alia reqsita
ad stipkonẽ nõ ꝓcurrũt:ꝛ ẞ mõ ẽt rñdeť siqs diceret q attẽ
ta dicta rõne videreť q ex interuallo tpis nõ viciareť stipko
ꝑ.§.j.l.j.j.e.qꝛ cũ interuallo tpis magis qs se deliberet.nã ibi
licet ꝓcurrat deliberatio ꝑ pte rñdentis desinere vel desine
re ꝓsumiť volũtas ꝑ pte interrogãtis q post interrogationem
discessit vt ibi videbimus q aũt interrogatiõe ꝑcedente ꝛ
subsequẽte rñsione fiat stipko ꝓbať in.l.iurie gẽtiũ.§.qõ fe-
re.s̃.de pac.in.l.j.C.de vsu.insti.e.ti.nr̃o. in ꝑn.ꝛ j.l.v.§.sti-
pulatio.vbi poniť diffinitio stipkonis.ꝛ in.o.l.j.ipatoꝛ log-

a Cum si.vi de doc. in.§.in psonã insti. de actio.

b Nihil.z vide aliqd ō ꝑ do.Alexã.in.l. nō dubiū.C. ō testa.vbi dicer z velle vī ꝙ illud qō dicunt doc.ꝙ ex duplici pacto nudo oriaꝛ actio ꝓcedat vbi secūdū pactū est ꝑ viã ꝓstituti z vide aliqd per doct.in.l.iurisgētiū.§.sz cum nulla.s.ō pac. z in.l. si pacto quo penã.e.ti. vbi aliq moderniores ponderant illū tex.ꝯ cōem opi. Duplex ḡ pōt esse dubiū. vnū an duo pacta nuda posito ꝙ secūdū nō cēsea tur ꝑ viam cōstituti ꝓducāt actionē. Secūdū dubiuz pōt eē an in dubio scōm pactū intelligaꝛ ꝑ viaz ꝓstituti. Et tres possūt elici casus.ꝓmus clarus vbi scōm pactū est expsse ꝑ viã ꝓstituti: qz tunc sine dubio ꝓducit actionē. Scōs qd in dubio an scōm pactū cēseaꝛ ꝑ viã ꝓstituti. Tertium qd si scōm nō est ꝑ viã ꝓstituti vel nō cēseꝛ an ex scōo oriatur actio.et ad partem negatiuã est gl.in.l.si tibi.C.loca . z ibi Cy . z bene facit ille tex.qz ēt ab alio debitū ōducīr in cōstitutuz: vt.l.j. §.debitū .ff. de cōsti.pe, z.d.§. de ꝓstituta .insti.de actio.facē in fi.l. qcqd astringēde.j.e. cum si . z vide Paul. in.l.j.in fi.ō ꝓsti. pe. ad tertium fir ad ptē negatiuaz plurimuz ꝓfert rō.ꝯ.pōderata ꝙ alꝫ frustratoriū quodam modo fuiſſz remediū ꝓtozis, Illud aūt ō geminatiōe actuum.facit in ꝓri um nisi rndeaꝛ ꝙ fallit ḃ eo qz

tur ꝑ dictionē si vz si iterrogatiōe ꝓcedēte que dictio dēnotat ḃ reqri ꝑ forma z substātia: qz ꝓditiões debent impleri in forma ꝓpria z specifica.l.meuius.z.l.q heredi.de cōdi. z de.z vide dicta.j.in ꝑn.l.sup gl.ij.z i.§.siqs simplr.z ita trā fit ḃ Alex.corroboraꝛ pluribꝰ modis hāc rōnē z allegans Cu.ēt assignare hāc rōnē z depbēdi ex dictis doc.j.e.l.§.si qs simplr.vbi vide Bar.q satis apte hāc rōnē sentit z do. Alex.hic iter alia ꝑ hac rōne adducit ꝙ qñ aliqd fit ad interrogationez alteriꝰ dr magis deliberate fieri hinc videmus ꝙ verbū volo platū ad iterrogationē alteriꝰ inducit dispositionē: vt ꝑ doc.no.in.l.serui electiōe de le.j.z ꝑ Bar. in.l.gerit.in.iij.col.de acq.here.hr in.l.in emētis.C.ō ꝓbē.
49 emp.vbi ꝑ gl.z doc.† Adducit ēt ꝙ vbi fit gemiata ꝓmissio ēt pacto nudo oriꝛ actio lz alꝫ ex simplici z vnica ꝓmissiõe nudo pacto facta nō oriaꝛ actio sed exceptio: vt.l.iurisgētiū.§.igiꝛ nuda.s.de pac.ḃ nō ꝓcedit ex alio nisi qz geminans ꝓmissionē cēseꝛ magis deliberate ꝓmittere z sic attendiꝛ an qs deliberate loquaꝛ nec ne: z ad ḃ ꝙ geminata ꝓmissio lz nudo pacto facta ꝓducat actionē adducit.d.§.ō ꝓstituta.insti.de actio.z.l.j.§.debitū.s.de ꝓsti.pe.z allegat ḃ tenere Bel.z Ang.in.l.fi.C.ad legē fal.z idez ibi tenent Saly.z Pau.de ca.dicētes ꝙ siue heres ꝓmittat soluere itegra legata ꝑ stipłonē siue ꝑ pactū nudū debebit ipa soluere sine aliqua detractiõe falcidie exq̄ est nālr debitū illud qō bz datrahi vigore falcidie: vt in.l.j.e.ti.z ꝑ Bart.in.l.j. .s.de ꝓdi.ide.z in.l.cū qs.C.de iu.z fac.igno.z sic itelligūt oēs ꝑfati.d.l.siue ꝓmissio sit facta pacto nudo siue ꝑ stipulationē: z ita alij doc.ibi transeūt q videnr ꝑsupponere hoc bīe locū qñ ꝑ viã ꝓstituti ḃ sit qō ē satis expeditū ꝑ.d.§.de-
50 bitū.cū si. a. † Quid aūt si nō ꝑ viã ꝓstituti sed simplr pa-
a cto nudo bis idē ꝓmittaꝛ an idē sit dicēdū: z.d.rō maioris deliberatiōis ex geminatiōe actus facit ꝙ sic: z ad ḃ ꝓfert ꝙ bī ꝑ Bar.in.l.cū scimus.C.de agri.z cēsi.li.xj.dū loquit de geminata ꝓfessiōe facta non in figura iudicij: qz magis opaꝛ ꝯs simplex.facit ēt.l.si mulier.la scōa.z auc.siue a me. .C.ad velle.z ita tenet Cu.ḃ.z ro.j.l.j.in ꝑn.qō reprobat ḃ dns meus in repetitiõe hui⁹rubrice ea rōne qz sequeretur absurdū ꝙ due nāles obligatiões parerēt actões: z sic due
51 femine sine masculo. † actio eim oriꝛ ex ciuili obligatiõe tā-ꝯ patre z nāli tanꝯ matre: vt.l.licet.§.ea obligatio.s.de
52 ꝓcura. Sed hec ratio parū valet: † qz z ex sola ciuili z ex sola nāli qñꝯ oriꝛ actio.sicut.n.deus creator oium aliquē hoiem creauit sine patre z matre aliquē sine matre z aliquē sine patre z cōiter oēs cuz patre z matre ita impator
63 creator actionū fecit in creādis actiõibus vt ꝑ Bar.no. in l.j.in fi.octaue z ꝑn.none col.s.de ꝓdi.ide. † z facit qz de iure canonico.ex nudo pacto oriꝛ actio ꝑm magis cōes opinionē: vt in.c.j.de pac.z de iure ciuili aliq sunt casus in quibus ex pacto nudo oriꝛ actio de qbus in.§.sz cū nulla.l.iurisgentiū.s.de pac.de quo tñ dic vt ibi ꝑ Bar.z doc. Preterea posset dici ꝙ vbi gemiaꝛ ꝓmissio lz pacto nudo oriaꝛ z nālis z ciuilis obligatio tanꝯ ius ciuile dederit maius fomētū geminatiõi actus z hoc forte voluerunt ꝑfati doc. dicētes actionē oriri.q.n.vult ꝓsequēs vult necessariū antecedēs: vt.l.illud.de acq.here.vnū tñ facit in ꝓriū ꝙ imo ex duplici ꝓmissiõe nudo pacto facta nō oriaꝛ actio nisi qñ ꝑ viã ꝓstituti fiat talis ꝓmissio: z sic nisi fuisset remediū ꝓtozis qz alꝫ remediū ꝓtozis de quo in.l.j.z ꝑ totū.s.de ꝓsti.pec. fuisset frustratoriū ꝯ id qō bī in ꝓbe.gregoriano z in.§.q-
54 bus.in ꝑma ꝓstōne.C.si eim de iure ciuili ex duplici ꝓmissiõe nudo pacto facta oriebaꝛ actio ad qd fuisset necessari-
b um remediū ꝓtozis certe ad nihil⁹. † Sexto q̄ro an stipulatio sit ꝯctus noiatus vel innoiatus: z dic ꝙ est ꝯctus noiatus: vt.d.l.j.in fi.s.de pac. Hinc videmus ꝙ vbi interponiꝛ sup ꝯctu innoiato operaꝛ vt ēt ante secutū implemētū agi possit: vt.d.l.ex placito.de quo.s.dcm est: z vult hic Pau.q ēt ḃ alr.illud dcm Bar.in.d.l.ij.C.de ꝓdi.ob cām. z dicit ꝙ lz añ secutū implemētū iterpolita stipłone sup ꝯctu innoiato oriaꝛ actio tñ obstat exceptio añꝯ ille q stipu
55 latus est adipleat ꝑ pte sua qō no. † z no . ex ꝑdictis ꝙ stipulatio est ꝯctus. Sed incontrariū facit.l.labeo.§.ꝯctus.j.

de vbo.sig.vbi ꝯctus dr eē ille q vltro citroꝯ obligatoriꝰ est lz stipło solū obligat ꝓmittētē: vt.l.v.§.stipło.j.eo.ergo z c̄.nisi dicamus ꝙ stipło ipropie est ꝯctus ꝓut vult gl.qñ bincide nō nascīr obligatio in.d.§.ꝯctū.z ꝑ gl.fi. in.l.oēm obligationē.s.de iudi.z ꝑ gl.j.in.l.vnica.C.vt actio.ab heredi.z ꝺ here.q expsse dicit de stipłone ꝙ ipropie est ꝯct⁹. facit gl.j.in.l.ꝯctus.C.de fi.istru.cū qbus gl.doc.cōiter trā seūt: lz aliq teneāt ꝺ illas gl.adducentes tex.insti.de obli.q ex q̄si ꝯctu na.in ꝑn.vbi impator dicit post gña ꝯctuū enūerata z c̄.z sic psupponit ꝙ in supiozib⁹ titulis erat dcm de ꝯctibus z tñ in ipsis erat dictū de stipłone in ti.de vbo.ob. de mutuo.in ti.qbus mo.re ꝯbi.obli.in qbus vltro citroꝯ nō nascīr obligatio.facit ēt vltra ipsoꝝ.§.fi.insti.de obli.vbi iter ꝯctus enūerat stipłonē. Sed rñ.posset ad illū tex.ꝙ accipit impator nomē ꝯctus large vt sic cōprehēdat z ꝯctus ꝓprie.i.vltro citroꝯ obligatoriū z ipropē: z sic ex vna pte tm̄ ꝓut accipīr in iurib⁹.s.allatis.in qb⁹ sūt ꝓallegate gl. z ḃ modo rñ.posset ad alia iura que appellāt ꝯctuz actum q nō est vltro citroꝯ obligatoriꝰ nec incōuenit ꝙ alia iura declarenr ꝑ.d.§.ꝯctus.q ponit significationez vocabuli
66 ꝯct⁹: † z ḃ no.ꝑ statutis z alijs dispositiõibus faciētib⁹mētionē de ꝯctibus an cōprehēdat stipłonē donationē z huiusmodi actus nō vltro citroꝯ obligatorios. Et cōprehenduntr hmõi actus nō vltro citroꝯ obligatorij large appellatiõe ꝯctus sūpta attēta ethymologia que est qz ꝯctus vicunt⁹a ꝯbēdo.i.simul ꝓueniedo qō ēt cadit in dictis actib⁹ z ḃ est de mēte gl.j.in.d.l.ꝓtractus.

Stipulatio non pōt.

a Pñs.l.j.tota diuidīr per Bar.in.vij.ptes. Prima tractat an stipulatio reddaꝛ inutilis rōne psonaꝝ vsqz ad.§.pñs.vbi scōa ps in qua tractaꝛ an reddaꝛ inutilis rōne interualli tpis vsqz ad.§.siqs ita.vbi tertia ps in qua tractaꝛ an reddaꝛ intilis rōne defectus verboꝝ seu forme vsqz ad.§.siqs simplr. vbi quarta ps in qua tractaꝛ an stipło reddaꝛ inutilis rōne diuersitatis in qualitate interrogatiōis z rñsiōis vsqz ad.§.si stipulāti.vbi qnta ps in qua tractaꝛ an stipulatio reddatur inutilis rōne diuersitatis in quātitate vsqz ad.§.sed si mihi pāphylū.vbi sexta pars in qua tractaꝛ an stipło reddaꝛ inutilis ꝓpter rē in sermone adiūctā vsqz ad.§.eadē.vbi septima z vlti. ps in q̄ tractaꝛ an vicieꝛ stipło rōne diuersitatis loq̄le seu linguaꝝ Pau.de ca.diuidit in q̄ttuor ptes z q̄rtā que incipit in.§.siqs simplr.subdiuidit in tres ptes vt ḃ. vide ꝑ ipm. Et ꝑma ps z ꝑncipiū huius.l.subdiuiditur in tres ptes. In ꝑma ponīr dcm siue regla negatiua. In scōa illatio ex dicto z rō siue declaratio illatiōis. In tertia cōsiliuz incipit scōa ps ibi: z ideo.tertia ibi: siqs igiꝛ z c̄. ‡ Stipulatio ꝓfici nō pōt nisi vtroꝯ loquēte z sermōis efficaciā
1 intelligente.h.d.vsqz ad.§.q pñs.ꝑm Bar. Mo.qō dcm est in sūmario in quo suppletio de intelligētia fit ꝑz Pau. de ca.vt sit bona illatio illa de qua in tex.de ifante q pōt interdū loq z audire nō tñ exaudire: z sic intelligere qz talis etas qcquid videt ignorat: vt.l.j.C.de fal.mone. Et adhuc ꝑm ipm debz alia suppletio fieri dū dicit vtroꝯ loquēte qz vltra illud z sermonis efficaciā itelligēte dz suppleri z audiente vt sit bona illatio que subijcīr de surdo q pōt interdum loq tñ nō audit z ēt de absente. Sed Jo.de imo.dicit ꝙ illa suppletio z sermonis efficatiā intelligente nō est necessaria ōclarādo tex.put facē gl.in v.loquēte.dū dicit alꝫ interrogāte z altero rñdēte.nā vba de se ḃ iportāt qz nō dr rñdē q nō itelligit iterrogata nec dr iterrogare q nō itelligit: de q̄ iterrogat: ar.l.diē ꝓferre.§.cozā.s.de arbi.z ꝑm ḃ ēt suppletio Pau.nō vr necessaria: qz q nō audīr vel non audit nō cadit ꝙ interroget vel rndeat.nā iterrogatio z rñsio ꝓsupponit pñtiam auditionē z itelligentiā: nec ob.ꝙ ꝑ nunciū vel epłam fieri possz interrogatio z rñsio.nā in ista mā itelligīr ꝙ ista icōtinēti sequanr vt.j.§.pri.z.l.ꝓtinuus.j.e. Tu potes dicere nullā ex dictis eē necessariā ꝓpter vbū ex audire de quo in tex.nō eim cadit suppletio vbi. J.ꝑ.ipe se
2 declarat. Mo.ꝙ vba sūt de esse z sba stipłonis qō pro-
bat iste tex.

bat iste text.in v.nō pōt.p no.in.c.j.de reg.iur.in.vj. ⁊ in.l. gallus.in pn.⁊ ibi dixi.ff lib.⁊ po. ad hoc ēt.l.j.§.vbis.⁊.l. obligamur.§.vbis.s̄.ti.pxi.⁊ insti.eo.ti.in pn.nō tñ sola v/ ba sufficiūt:lz dicat vbis obligatio p̄bi sed reqrit cōsensus: vt p gl.in v.sentire.in.l.pensu.s̄.ti.pxi.⁊ dictuz est.s̄.in ru/ brica.in.iij.q.Interueniētibus igit vbis ⁊ pensu ficit sti pulatio ⁊ orit oblio ex stipone vt p gl.no.in.l.non figura. 3 .s̄.ti.pxi.¶†Hoc aūt q ex vbis ⁊ pensu ficiat stipula/ tio pcedit vbi nō appet p̄riū de volūtate ptiū q lz iter ipas pcesserit iterrogatio ⁊ sequuta fuerit rñsio noluerit stipu/ lari.Secus si p̄riū appet:qz tūc nō est stipo sed pactuz nu/ dū vt p gl.no.in.l.iurisgētiuz.§.sed cū nulla.s̄.de pac. in v. cā.in vfi.lz qō est nuduz pactū que alkat.§.qō fere.e.l.vbi ff bñ ꝓbat ꝑm vnū modū intelligēdi ꝑm quē illū tex. itelligit Bar.sequutus pdi.gl.in.d.§.lz cū nulla.quā approbat etiā Bar.in.§.igit nuda.qcqd aliud voluerit Pe.de bellapti. 4 put refert Ly.in.l.legē.C.de pac.†Et cū vba sint de esse ⁊ sba stipulonis.Cōcludit Are.ff q lz pñs pñti det scripturaz siue epla in qua pcedit iterrogatio ⁊ recipiēs rñdet per epla siue scriptura nō formaī stipo exquo nō iterueniūt vba alkat.l.tici⁹.pūcta gl.s̄.de cōsti.pec.vbi ipe psupponit 5 †q epla fuerit data a pñte pñti put fieri pt vt p Bar.in.l. emptor.§.lucius.s̄.de pac.⁊ tñ.J.p.ibi dicit q si iterceſſit stipo fit nouatio q̄si ex eo solo q epla fuerit data a pñte pñti nō iducaī stipo ⁊ hoc clare dicit sentire Bar.⁊ ibi ēt vide Pau.de ca.sed ff est diuinare illū tex.q ibi a pñte p/ senti epla data fuerit ⁊ vbū emisit de quo ibi ꝓbat siue in/ nuit p̄riū.si eim data fuisset a pñte pñti.J.p.vsus fuisset v/ bo dedit nec illud de interceſſiōe stiponis q̄si eēnt in termi nis in qbus posset fieri stipo:⁊ sic eēnt pñtes. facit qz pōt itelligi tex.si aliꝰ interceſſit stipo nō tpe emiſſiōis ipsi⁹ epe ⁊ ita est de mēte gl.ibi in v.stipulatio.Dictū tñ vī verū in se qz inter dantē ⁊ recipiētē epam nō videnī vba iterueni re lz iter ore ad os loquētes:vt.l.j.in pn.s̄.qō iussu.vbi po/ nunt vt diuersa p̄bere p nūciū per epam vel vbis lz in illa l.inducāt eūdē effectū ⁊ pariter obligationē ⁊ qō tenet hic Are.in effectu tenet ff Bal.⁊ optime facit iste tex.aliꝰ enīz mutus ⁊ surdus sciētes scribere stiponem p̄bere possent. Nec huic pclusiōi obstat tex.in.l.nō figura.s̄.ti.pxi.ibi nō minus valere qō scriptura ⁊ c.qz rñ.pdictus Are.sequutus gl.illius.l.q loquit de obligatiōe lr̄aꝝ q̄si ille tex.velit dice re q sicut vbis p̄bit obligatio verboꝝ:ita ⁊ nō minus lr̄is pclusionē ꝓprie factā ⁊ lz Bar.in.d.l.non figura.post Pe. de bellapti.videaī velle q de iure.ff oꝝ.nō eēt cognita obli gatio lr̄aꝝ per.l.j.in pn.s̄.ti.pxi.vbi enūeranī modi quib⁹ ex p̄ctu nascunt obligatiōes iter quos non dī aliqd de lr̄is tñ ꝑm ipm Are.p̄riū est verius vt est casus no.ꝑm vnū itel/ lectū qui cōiter ibi approbaī in.l.ij.§.creditū.ff.si cer.peta. Preterea etiaz q eēt verū qō tenet Bar.in.d.l.nō figura. post Pe.in.l.in p̄ctibus.C.de nō nu.pec.adhuc ille tex.nō facit,p̄ id qō supra est pclusuz q si daī epa a pñte pñti non p̄batur stipo:qz ille tex.in illis vbis nō minus ⁊ c.nō vt di cere q lr̄is put verbis nascaī obligatio verboꝝ ⁊ sic stipu latio:⁊ iō non minus valere qō scriptura ⁊ c.Nec ob.q si nō loquit de obligatiōe lr̄aꝝ opus est q dicat qō p̄mīsi.nā ꝑm Bar.ille tex.vult dicere q obligatiōe lr̄aꝝ nascit pactū nudū:⁊ iō nō minus valet qō lr̄is q̄ qō vocibus lingua fi/ guratis significaī.sicut eim vocib⁹ lingua figuratis signifi caī pactū nudū vbi ab altera nō ab vtraq pte verbis fit si/ gnificatio ita vbi lr̄is.Et no.bñ pdicta ad itelligentiā illius l.nō figura.que si itelligeret vt p̄riaret pclusiōi sup̄ retente opus eēt p̄supponere qō a pñte pñti in illa.l.scriptura data fuerit qō eēt diuinare cū ff ibi aliquomodo nō apiaī ⁊ si in telligaī simplr sequit q ꝓbet q ēt iter abñtes p lr̄as p̄baī verboꝝ obligatio qō est ptra tex.nostrū.Nō ob.ēt.l.solēt. §.fi.ff.de offi.pcō.⁊ leg.vbi q recipit epaz dī audire ergo mittēs vel dans epam loq:⁊ sic si a pñte pñti deī videī in/ teruenire loquutio iter pñtes ⁊ posse p̄rabi stiponē quaz

lege alkat pfatus doc.lz ipsi nō rñdeat.nā nō sequit q quis audit ergo alius loquit qz qs pōt se ipm audire.Preterea q ab abñte abñti epla mittaī ille audit cui mittitur tamē non loquitur mittens:qz inter abñtes nō daī loquella ba/ bilis saltē ad stipulationē vt in tex.nostro.an aūt aliꝰ dicā/ tur loq ad effectū vt cōprehendant in statuto disponēte de loquēte vel loquētib⁹.j.dicet.Pōt ēt rñderi q p epam dī qs ipropie audit:⁊ sic ipropie dī loqlla ⁊ nō sufficiēs ad stipone.Et sic expdictis no.vnū casum in quo vba sunt de 6 sba.s.in ipsa stipone.†Et adde aliū ꝑm Pau.de ca.ff.in q reqrunt vba vz in iuramēto.nā in ipso ꝑz Pau.vba sūt de necessitate alkat Guil.⁊ Bart.hoc velle in.l.q iurasse.s̄.de iu.iu.vbi hoc tenet p tex.in auc.de mā.pn.§.sed neqz.vbi ff bene vī ꝓbari duz tex.dicit:sed neqz hec que dicunt vba.i. iusiurādū⁊ c.ad hoc gl.xxij.q.j.in sūma dū describit siue dif finit iuramētū.Et ex hoc infert ipse Pau.ptra practicam qua cōiter utimur vt cū deferī iuramētuz ponaī manus in scriptura alio nō dicto vt nō sit bona ista practica lz ꝺbeat dici.Et ita iuro cū vba sint de sba.vltra tactum igit reqren 7 tur etiā vba ꝑm ipm Pau.†nā ⁊ tactura reqrit vt p glo.in v.corpali.⁊ ibi p doc.in.c.vt circa.de elec.li.vj.⁊ in cle.j.in 8 v.tacta.de bereti.⁊ aliqd p doc.in.c.fi.de iura.ca.†⁊ cū re qrant verba ꝑm ipm siqs sine verbis tetigit scripturaz pos/ 9 set forte excusari a piurio si diceret q falsuz iurasset.† possz ēt ex hoc sūmi cautela ad ipugnādū renūciatiōes successio/ nis de futuro vel alienatiōes rerū dotaliū que subsistūt de iure canonico ꝓpter iuramētū iuxta.c.cū ꝓtigat.de iu.iu.⁊ c.lz mulieres.eo.ti.li.vj.que loquunt de muliere psentiente ⁊ iurante in alienatiōe rer̄ dotaliū ⁊ iuxta.c.q̄uis.de pac. li.vj.quod loquitur de iuramento iterposito sup pacto per qō renūciaī future successiōi.Nā si ꝓbaret q tpe initi p̄ct⁹ mulier vel alia psona renūciās future successiōi nō fuit locu ta dū sibi fuit datū iuramētū nō subsisteret actus q solū sub sistit rōne iuramēti tenēdo ff q vba sint de sba in iuramen 10 to†Addit ēt aliū casum in quo vba reqrunt de necessitate scz in mr̄imonio qō p̄bit interloq valentes aliꝰ secus p no. in.l.cū notissimi.in pn.C.de pscrip.xxx.an. Sz tu aduerte: qz in eo qō dicit Pau.de iuramēto q reqrat vba p̄riuz tz Ly.post Ja.de ra.⁊ Pe.in auc.sacra puberū.C.si aduer. vēdi.in.ij.q.qz ꝑm ipos nō repit de iure aliqs p̄ctus q req/ rat vba nisi stipo:⁊ ꝓpterea volūt q ēt nutu iuramētū p̄/ stari possit qō tz Bal.sequutus hāc opi.lz de pdictis mērio 11 nē nō faciat in rubrica.ff.de iu.iu.col.ij.q ex hoc decidit†q mutus possit pstare iuramētū si est talis q intelligat ⁊ opi/ nionē pdictoꝝ simplr approbat Abb.si. in rubrica.e.ti.de iu.iu.⁊ ipse Pau.de ca.in.d.l.q iurasse.satis videī eē hui⁹ itentōis:qz dicit q mutus si itelligit pōt iurare ⁊ reprobat Bar.q ibi vī velle p̄riū ⁊ hoc q mutus possit iurare tz etiā Ant.de bu.in.c.cū apud.de spō.qō cōprobaī ex eo qō dicit 12 gl.iij.q.ix.testes†q mutus pōt testificari dūmodo sciat scri bere ⁊ p doc.in.c.de testibus.eē de testi.ille eim qui testifi/ caī pstat iuramētū:vt in.l.iurisiurādi.C.de testi.⁊.c.tuis.⁊ c.fraternitatis.e.ti.lz q iuramētū reqrat verba vult glo.in v.verius.in.l.⁊ p iusiurādū.in pn.J.de acceptil.⁊ ibi Bar. ⁊ Ro.ff.Tu dic ꝓ pcordia opinionū q in valēte loq in iu/ ramēto vba reqrunt de necessitate in nō valēte loq nō req/ runt sicut aliꝰ dī in matrimonio in.d.l.cū notissimi. ⁊ in.c. tue.de sponsa.vbi vide latius dicta circa hoc.⁊ ista est intē tio Pau.ex cuius verbis clare pcipit ista pcordia in.d.l.q iurasse.lz do.Alex.ff in.ij.col.⁊ Are.in.ij.col.ponētes istaz opinionē ⁊ pcordiā ipsam nō ascribant Pau.in.d.l.q iu/ rasse. Et tenendo pdictam pcordiā recte videtur p Pau. argui p̄ cōem practicā que bz q ille cui deferī iuramētum alio nō dicto ponat manuz in scriptura veritas pdicte con cordie depēdet a no.in.d.c.tue.si eim tenemus q iterloqui valētes in mr̄imonio reqrunt verba ꝓcedit pcordia aliꝰ se/ cus eēt igit videndū qd dicendū in mr̄imonio veruz: qz est qō ex mām remitto ad dicta p doc. in.d.c.tue.vbi aliꝰ late discussi hūc articulū.tangit Jmo.J in.§.siqs ita. Et volēdo simplr tenere q in iuramēto verba nō reqrunt de necessita te ad tex.in.d.§.sed neqz.de mā.prin.Rñde q loquit ō ver

secus dicendo resultaret vnū quodāmodo p̄ naturam q ex duabus nāliꝫ nasceret actio. nā deus oīuz creator ex duaꝫ mr̄ibus nūq̄z creauit ali/ quez hominem ita nec pncepe creator actio/ num presuma tur hoc volu/ isse facere ⁊ ff modo tollit rñ sio quaz.s̄.da/ bā ad rōnē dñi mei.facit quod aliꝰ dicimus de fictiōe: qz non fingit super eo qō nā in gñe nō pōt facere: vt.§.minoreꝫ. in sti.de adopt. Et si dicaī pre tor hoc facit ⁊ e spōdeī q nō ē verū qz pstitu/ tū nō est nudū pactuz ⁊ ex eo nō oritf sola na turalis:vt.d.§. igitur nuda.de quo tamen dic vt ibi p doc.

bis que interueniũt ad declarationẽ nõ q̃ sint de ſba ſi alr
de aio ⁊ intẽtiõe iurãtis appet: ⁊ ita pót itelligi ẽt. l. ⁊ per
iuſiurãdũ. q̃ loquaꝛ vbi verbis fuit pſtitutuz: qz nõ dubiuz
q̃ verbis pót pſtari ſed ⁊ ſine vbis vel illa iura loquantur
attẽto eo qõ magis cõiter euenit ar. l. nam ad ea. ſ. de legi.
13 †Et adde q̃ vltra ꝓdictos caſus multi alij in iure repiunt
in q̃bus verba ſunt de ſba ꝑt eſt arrogatio ꝑm aliquos ꝑ
l. ij. in pn. ſ. de adop. que de neceſſitate hoc nõ ꝓbat. ꝛ eniz
velit debere iterueníre iterrogationẽ magꝝatus ⁊ ad ado/
ptantẽ ⁊ adoptandũ an ꝓſentiãt adinuicẽ ſe bñe in patrẽ ⁊
filiũ tñ nõ ſequiꝛ q̃ verba ipſoꝝ ſint neceſſaria: qz aliꝛ q̃ vbis. vz ſignis ⁊ nutu hãc eoꝝ volũtatẽ declarare poſſũt. nec
14 ẽt. l. poſt mortẽ. §. fi. e. ti. de adop. vrget. †q̃uis eim abſens
qs nõ poſſit adoptare nec ꝑ aliũ nõ ſequiꝛ ex hoc q̃ ſi eius
pñtia eſt neceſſaria ergo vba niſi dicas q̃ faciat iũcto pnci
pio tex. nr̃i dum ꝑmiſſa regula negatiua infert ẽt ad abſẽ/
15 tem q̃ ſtipulationẽ facere nõ poſſit. †Itẽ in auctate pſtãda
ꝑ tutorẽ vel curatorẽ verba reqrunt vt ꝑ gl. ⁊ Bar. in. l. iij.
ſ. de auc. tu. ⁊ ꝑ Bal. in. l. ſi patruus. C. cõia vtriuſq; iu. ad
ſi. illius. q. an frẽs ſimul ſtando videant ꝓ̃bere ſocietatez ex
cuius dictis ꝓcipiꝛ magna limitatio ad hoc q̃ in auctate
pſtãda verba reqrant ꝓ̃ria tñ gl. q̃ nõ reqrant verba in au
ctoꝛitate eſt in. l. vbi voce. j. de reg. iu. ſz põt dici ꝓcedere in
nõ valẽte loq. vide Bar. in. d. l. iij. qui alr. illã glo. ⁊ tñ tenet
vt. ſ. adducẽs q̃ mutus nõ pót eẽ tutoꝛ. l. j. in fi. ſ. de tute. ⁊
ad. l. vbi voce. ꝑt ipe póderat gl. q̃ſi alr nõ poſſit intelligi
rñ. q̃ imo itelligi pót ⁊ dz ꝑt ibi ꝑmo mõ glo. exẽplificat
⁊ q̃ ibi dr̃ de pñtia ꝓcedit vbi nõ ꝑ nũciũ vel eplam qs ꝓ̃/
bere vult: qz tũc ꝓſentia nõ voce opus eſt poſſet ẽt illa gl. in
16 telligi ꝑm dictũ Bal. in. d. l. ſi patruus. ¶ †Itẽ in ſnia req
runt verba: vt in. l. j. C. de ſen. expi. reci. ⁊ in. c. fi. de re iudi.
li. vj. regrit ẽt ſcripturã: ⁊ vt deſcripti recitatione ꝓferaꝛ: vt
in. d. c. fi. qõ ꝓcedit reſpectu recitatiõis ex ſcripto in diffini/
tiua ſecus in iterlocatoꝛia vt ibi ꝑ gl. j. ⁊ ꝑ Jo. an. in addi.
ad Spe. in ti. de exceptiõe. §. viſo v. pozzo in Italia ⁊ c̃. ⁊ ꝑ
17 Imo. j. in §. fiq; ita. ¶ †Itẽ in iſtitutõe heredis ꝑz aliq̃s: vt
l. heredes palã. ⁊ ibi Bar. ⁊ doc. ſ. de teſta. ⁊ l. iubem⁹. C.
e. ti. vbi ꝑ gl. Bar. Bal. ⁊ doc. an ſufficiat q̃ teſtatoꝛ ad iter
rogationẽ alteri⁹ affirmet ſe facere heredẽ illũ quẽ noiauit
interrogãs. Sed tu aduerte q̃ nõ eſt gñaliꝛ verũ hoc dictũ
q̃ in iſtitutiõe hẽdis vba reqrant. ſi eiz teſtatoꝛ ſcribat ma
nu ꝓꝛia nomen heredis ẽt q̃ loqui poſſit ſatis eſt ⁊ valet
inſtitutio: vt. d. l. iubemus. ß tñ in teſtõ in ſcriptis vt ibi: ⁊
18 d. l. heredes palã. †⁊ ſi eſt mutus ⁊ ſciat ſcribere pót teſta/
ri ſcribẽdo nomẽ ipſius heredis: vt. l. diſcretis. C. q̃ te. fa. in
hoie igiꝛ loq valẽte ⁊ neſciente vel nolẽte ſcribere nomẽ be
redis verba ſũt de ſba alr̃ ſufficit ſcriptura in teſtõ in ſcri/
19 ptis nec vnq̃ ſufficit nutus. †eſt. n. ſpãle in legatis q̃ nutu
relinqui pñt: vt. l. nutu. de leg. iij. nec in rñdẽte nutu ſiue ſi/
gnis intelligiꝛ glo. in. d. l. iubem⁹. ſz in rñdẽte vbis ⁊ itel/
20 ligiꝛ vbi teſtes fuerũt rogati. † ꝓut regrunt rogati in teſtõ
21 vt. d. l. hẽdes palã. §. in teſtis. † An aũt fideicõmiſſuz vniũ/
ſale poſſit nutu relinq vel in ipſo regrunt vba vel ſcriptu/
ra ꝓut in inſtõne lz Bal. in. d. l. iubemus. videaꝛ dicẽ in fi/
deicõmiſſo vniuerſali idẽ qõ in inſtõne cuz verſet in eo to/
tuz põdus ſucceſſionis ꝓut in inſtõne ⁊ ſic limitat. d. l. nu
tu. tñ ipſe idẽ ⁊ ibi ẽt Ange. in. l. ⁊ in epla. C. õ fideicõmiſ.
tz ꝓ̃riuz ꝑ quo vr̃ facere. d. l. nutu. q̃ ſimpl̃r loqr̃ de fideicõ/
miſſo vñ ẽt de vniuerſali vr̃. d. l. intellegenda. ⁊ maxime qz
vba in potiozi ſignificato itelligunt: vt. l. j. §. ſi ager vec. vel
emphi. pe. ⁊ ß vr̃ de mẽte Bart. in. d. l. nutu. ⁊ aliqd de. d.
q. de qua in. d. l. iubemus. ꝑ doct. in §. ſiqs ita. j. e. ⁊ an. d. l.
nutu bz locuz ẽt in fideicõmiſſo vniuerſali credo dixiſſe in
22 l. j. õ le. j. ¶ †Itẽ in õpoſitõe teſtiũ vba reqrunt õ neceſſita
te: vt. l. iij. §. itẽ diuus. ſ. de teſti. ⁊ iij. q. ix. teſtes qõ vr̃ intel/
ligẽdũ in valentẽ loq ꝑ ea q̃ dicta ⁊ tacta ſunt de muto dũ
diſcuſſum fuit an in iuramẽto reqrant vba. Item vr̃ ß itel/
ligẽdũ vbi index vult videre ⁊ audire loquẽte teſtẽ alr̃ vr̃
q̃ poſſit in ſcriptis deponere ꝑ. l. theopõpus. ⁊ ibi ß vult
Bar. ſ. de vo. plega. Sed dictum Bar. improbat Abb. ſi.
in. d. c. de teſtib⁹. in fi. ⁊ in. c. ij. q. ma. accu. poſ. ꝑ illũ tex. ⁊ ꝑ

d. c. teſtes. ⁊ ad. d. l. theopõpus. rñ. q̃ nõ loquiꝛ in vo teſte
ſz in eo cui⁹ fidẽ teſtatoꝛ elegerat vel ſi loqueꝛet in vo teſte
oz intelligi ꝑm ipm q̃ ps nõ ꝓ̃dicebat ſz ſi ꝓ̃dicit dũ teſtis
vult õponere per ſcripturã eius ꝓ̃dictio opaꝛ annullatõez
teſtimonij ⁊ ꝑ Bar. tz ẽt Bal. in. l. in bonefidei. C. õ re. cre/
23 di. vbi dicit † q̃ ſi teſtis deponit ꝑ ſcripturã nõ facit ẽt ſe/
miplenã ꝓbationẽ vt ibi per ipm col. ij. in v. ſequiꝛ videre
24 de voce mortua ⁊ c̃. ¶ †Itez in ſacro baptiſmatis vba ſũt
de ſba. in ipſo. n. vbũ ⁊ elemẽtũ reqrit ⁊ alẽto deficiẽte defi
cit ſacm: vt in. c. pe. de bapt. ⁊ j. q. j. detrabe. vbi glo. vult
25 †q̃ ꝓpea mutus nõ poſſit baptizare qz nõ pót exꝑmẽ vba
ſec⁹ in mutaſtro baptizari aũt pót ipe mutus qz in baptiza
to ſuffic̃ fides nec vba reqrunt ad ß. c. q recedũt. xxvj. q. vj.
26 ¶ †Item in chriſmate q̃ dr̃ ſacm ꝓfirmatiõis vba ſunt
de ſba reſpectu ꝓferẽtis tale ſacm vbuz. n. ⁊ liquoꝛ in tali
27 ſacro reqrit: vt in. c. vnico. de ſa. vnctio. ¶ †Item in ſacro
euchariſtie reqrunt vba per ipſa. n. fit trãſubſtãtiatio: vt in
c. cũ martbe. de cele. miſ. ⁊ in. c. qz coꝛp⁹. ⁊ in. c. panis. cum
ſeq. de ꝓſe. di. ij. ſine q̃bus vbis ẽt interueniente toto officio
28 miſſe nõ ꝓficiꝛ ſacm: vt in. c. de hoie. de cele. miſ. † lz aũt in
ꝓfectione talis ſanctiſſimi ſacramẽti vba ſint de ſba non tñ
in receptione illa. n. vba q̃ in receptione dici ꝓſueuerũt dñe
nõ ſum dignus ⁊ c̃. nõ fuerũt vba Jeſu xꝑi circa ß ſacm ſz
29 centurionis: vt matthei. c. viij. poſt pn. † ⁊ hinc eſt q̃ tale ſa
30 cramentuz recipi pót a muto vt. xxvj. q. vj. ia q. † Similr̃ in
collatione talis ſacramẽti vba nõ ſũt de ſba ⁊ ꝓpterea pót
ꝓfectũ ꝑ aliũ ꝓferri ꝑ mutũ nullo. n. iure cautũ repiꝛ q̃ idẽ
debeat eẽ ꝓficiẽs ⁊ ꝓferẽs imo ꝓ̃riũ vr̃ decidi in. c. diacones.
31 ⁊ c. pñte. xciij. di. de quo hr̃ in. c. j. de cu. eucha. ¶ †Item in
penitẽtia ⁊ ꝓfeſſiõe vba ſunt de ſba qz reqrit vt ꝓfeſſor ꝓfe
rat vba abſolutiõis ⁊ pñtẽs dz oze ⁊ ſic vbis peccata ꝓfite
32 ri: vt in. c. quẽ penitet. õ pe. di. j. vbi hr̃ † q̃ ꝓfeſſio nõ dz fieri
ꝑ nunciũ vel ſcripturã qui canon intelligiꝛ in valente ß fa/
cere ſed ſi ex infirmitate vel alia cã nõ pót oze ꝓfiteri ꝑ ſcri
ptura vel per aliuz pót hoc explicare vt per Jnno. in. c. ois
33 vtriuſq; ſexus. de peni. ⁊ remiſ. ¶ †Item ſacm extreme
vnctionis in ꝓferente reqrit vba de neceſſitate cũ in eo vn/
ctio ⁊ oꝛo interueniat: vt in. d. c. j. de ſa. vnc. in recipiẽte aũt
vba nõ reqrunt: vt in. c. filij. de hereti. li. vj. ⁊ de torneamẽ.
34 c. ij. ¶ †Itez in collatione ordinũ vba ſunt de ſba: vt in. c.
35 vnico. de ſcruti. †No. ibi: ⁊ ideo neq; mutus ⁊ c̃. q̃ mut⁹ ⁊
furdus eqparant infãti qõ ꝓcedit de plano reſpetu faciẽdi
de ꝑ ſe ſtipulationẽ qz ſicut infans ſtipulationẽ ꝓ̃bere non
pót ita nec. ſ. noiati ſz reſpectu ꝓ̃bẽdi ſtipulationẽ ꝑ ſeruuz
vel reſpectu alioꝝ actuũ Bar. dicit idẽ eſſe vbi eſt talis mu
tus ⁊ ſurdus q̃ oino nihil itelligit qz iſte talis eqparet infan
ti ſiue furioſo: vt. l. fulcinius. §. adeo. in fi. ſ. ex q̃bus cau. in
poſ. ea. vbi q̃ curatoꝝ ope iuuant eqparant furioſis ⁊ idez
in ipſis qõ in furioſo ſtatuiꝛ ſz muti qui nihil intelligũt ſũt
tales qui iuuant ope curatoꝝ. i. ipſis vaꝛ curatoꝛ: vt. l. vbi
mus. in fi. cũ. l. ſeq. ⁊ ſequẽti. ſ. de puile. credi. ⁊ inſti. de cu/
ra. §. ſz ⁊ mẽte captis. ⁊ l. cui eoꝝ. cũ duab⁹ ſeq. ſ. de poſtu.
ergo ⁊ c̃. ⁊ ſi eqparant furioſis eadẽ rõne eqparant infanti
q̃ a furioſo differre nõ dr̃: vt. l. infans. j. ad. l. cozne. de ficta.
36 ⁊ cle. j. de homi. ⁊ in §. pupillus. inſti. õ inuti. ſtipula. †Sed
ſi eſt mutus q̃ intelligit ⁊ pfecte lz nõ audiat neq; loq poſ/
ſit ⁊ iſte eqparaꝛ pupillo ꝑm Bar. alleg. l. ſeruo inuito. §. fi
pupillo. j. ad trebel. quẽ dicit tex. no. ad hoc. ⁊ ꝓpterea ꝑm
iꝑm ſicut in pupillo reqrit in agẽdis ꝑ iꝑm auctoꝛitas tu/
37 toris ita ⁊ in muto auctitas curatoris. †Et idẽ dicit Bar.
in furdo q̃ oino nõ audit qz ẽt iſte indiget curatoꝛe: vt. d. §.
ſz ⁊ mẽte capitis. inſti. de cura. niſi ꝑz iꝑm ſit talis q̃ lz oino
nõ audiat tñ nõ impedit ex ß ſupeſſe negocijs ſuis eo qz alr
intelligit q̃z ꝑ auditũ loquelã alioꝝ puta ꝑ motum labioꝝ
vel ꝑ alia ſigna ꝓut refert fuiſſe quendã dñm Lelium de ca/
gubio ⁊ quoſdã alios tales ergo nõ indigẽt curatoꝛe dicit
Bar. alle. l. queſitũ. in fi. ſ. de re iudi. que facit in ar. Sed ſi
fit furdus q̃ tardius audit ⁊ iſte ẽt nõ indiget curatoꝛe. ar.
l. j. in fi. ſ. ti. ꝓꝛi. ⁊ de le. tu. l. p. ⁊ fi. Et adde q̃ talis pót ſti/
pulari: vt. d. l. j. penitus aũt nõ audiẽs ⁊ ẽt penitus nõ va/
lens loq nõ pñt ſtipulari ⁊ quo ad ß indiſtincte eqparant
infantibus

infantib⁹ sed respectu stipulandi vel se obligãdi mediante stipulatione p seruũ ⁊ respectu alioꝝ ꝯctuum ꝓcedit distinctio quã facit hic Bar.⁊ qõ ita sit ꝙ respectu stipulationis ísti eqparãt ifanti.i.nõ possint stipulari p se sicut nec infans ét ꝙ penitus nõ audiẽs intelligat p motũ labioꝝ vel p alia signa patet ex eo qõ dicit Bar.de dicto dño Lelio ⁊ sili⁹
38 quos ꝓcludit nõ posse stipulari. ¶ †Sed ad eius dicta dũ distinguit iter mutuꝫ ⁊ surduꝫ q penitus nihil intelligit ⁊ illũ q pfecte intelligit quẽ dicit quo ad alios ꝯctus itellige nõ quo ad stipulationẽ quaꝫ nullo mõ ꝯbere põt aduerte qꝛ ei⁹ dictũ reprobãt Bal.Ange.Imo.Pau.de ca.Lud. ⁊ cõiter doc.dicẽtes ꝙ imo talis eqparat maiori non aũt
39 pupillo.†nã mutus ⁊ surdus bñs intellectũ solus.i.sine curatore ꝓcuratorẽ constituit solus testat solus bereditatem adit solus mr̃imoniũ ꝯbit solus alr obligat q̃ꝫ p stipulationẽ vt de ꝓcuratore est tex.in.l.mutus.s̃.de ꝓcura.de testõ in.l.discretis.C.q testa.fa.pos.de aditione bereditatis in.l. mutũ.j.de acq.bẽ.de mr̃imonio in.d.c.cũ apõ.de spõ.ỏ alia obligatiõe q̃ꝫ vboꝝ ꝙ p ipsam solus mutus ⁊ surdus obligẽt est tex.iũcta glo.ꝑm ꝓmũ modũ intelligẽdi in.l.vbi nõ voce.j.de reg. iu.põdicta aũt pupillus facere nõ põt saltẽ solus.nõ.n.sine auctoritate tutoris obligat pupillus:vt in.§.
40 pupillus.insti.de iuti.stipu. ¶ †Itẽ mutus ⁊ surdus bñs intellectũ si delinquat non repit ꝑm Imo.ꝙ mitius q̃ꝫ alij puniat secus in pupillo qui si delinqt in faciẽdo mitius punit q̃ꝫ alij.l.auxiliuꝫ.s̃.de mino.bi in.c.j.de delic.pue. Si in omittẽdo vel negligẽdo delinqt ipse pupillus nullo modo punit:vt.l.ij.⁊ ibi no.C.si aduer.delic.⁊ ꝙ tales muti ⁊ surdi qui itelligũt pñt oia gerere sine curatore vult ipse Bar. in.d.l.mutuꝫ.s̃.de acq.here.⁊ in.l.ij.s̃.de bo.pos.infan.vel fu.dela.⁊ in.d.l.cui eoꝝ.§.fi.s̃.de postulã.⁊ in oibus istis locis alle.d.l.seruo inuito.§.si pupillo.s̃.ad trebel.vbi ꝺz ipm ꝓbat ista distictio ꝙ si dicte psone nihil itelligũt eqparant furioso ⁊ ꝓpterea indigẽt curatore si aũt intelligũt nõ in-
41 digẽt curatore sꝫ pñt per se facere vñ ibi disponit †ꝙ mut⁹ ⁊ surdus bñs intellectũ põt solus ꝓseq restõnẽ fideicõmissi ⁊ sic ille tex.nõ facit p dicto Bar.hic.ꝙ talis eqparet pupillo. Dicit tñ Imo.ꝙ dictũ suũ hic posset itelligi in muto ⁊ surdo simul. naꝫ talis si est a nã nõ vi cadere ꝙ pfecte intelligat ꝑm ipm ⁊ ꝓpterea recte dr̃ hũc eqparari pupillo. Dictũ vo ipsi⁹ Bar.in.d.l.mutũ.⁊ in.d.l.ij.de bo.pos.ifan. vel fu.dela.posset intelligi in muto tm̃ vel ét in muto ⁊ surdo simul ex accidẽti.nã talis saltẽ si scit scribere pfecte intelligit:vt.d.l.discretis.Sed hec ꝓcordia Imo.est ꝯ mentem Bar.hic qui loquit de muto ⁊ surdo q pfecte itelligit quẽ dic eqpari pupillo. Preterea ipse psupponit ꝙ in muto ⁊ surdo a nã nõ det pfectus intellectus ⁊ ꝓpterea talis eqparet pupillo qõ ⁊ si fuerit de mẽte Bal.in.l.j.in.ij.col.in lec. .C.de sa.san.ec.⁊ sequat Cu.in.l.ex facto.s̃.de vulg.⁊ pu. vbi alio anno dixi ⁊ multũ p ista opinione facere vi.d.l.discretis.in pn.vbi plura alia vltra testi factionẽ talib⁹ inter-
dicunt qõ nõ vi ex alio posse dici inductuꝫ nisi qꝛ lex reputat tales nõ intelligere ⁊ illũ tex.alle.glo.que satis vi huj⁹
42 imẽtõis in.l.q id qõ.§.mutus.s̃.de vo.tñ ꝯriũ veri⁹ vi.† nã mutus ⁊ surdus ét a natura si sit miles põt testari : vt in.§. qnimo.cũ glo.insti.de test.mili.⁊ l.iure militari.s̃.eo.ti.qõ
43 nõ posset si ꝓpter dicta vicia careret intellectu.nam fauor militie nõ supplet defectũ intellectus hinc videmus†ꝙ pu-
44 pillus ꝫ miles testari nõ põt:vt.l.fi.C.de testa.mili.† facit ét.d.C.cũ apud.vbi mutus ⁊ surdus ét a nã.nã de tali ét ꝺz cõiter doc.itelligit ille tex.põt mr̃imoniũ ꝯbere qõ nõ pos-
45 set si careret intellectu:⁊ si eqpet pupillo.†qꝛ pupillus matrimoniũ ꝯbere nõ põt:vt .l.in spõsalib⁹.la scda.s̃.de spon. ⁊.C.ij.de despõ.ipu.⁊ ad ỏ ꝙ mutus ⁊ surdus ét a nã pfecte itelligat:facit.d.l.mutũ.s̃.de acq.here.⁊ §.fi.insti.ỏ be-
46 re.quali.⁊ dif.in qbus iuribus disponit †ꝙ mutus ⁊ surdus ét a nã acqrere possit bereditatẽ qõ nõ caderet si in talibus nõ daretur pfectus intellectus ⁊ si eẽnt sices pupillo
47 cũ pupillus sine auctate tutoris nõ possit adire:vt.l.pupillos.ff.de acq.bẽ.⁊ l.putuit.C.de iur.deli.⁊ ỏ ꝙ in muto ⁊ surdo a nã cadat pfectus itellect⁹ ⁊ ꝙ nõ eqpet pupillo ⁊ ꝙ nõ ꝓcedat distinctio Imo.vult hic dñs Alex.licꝫ nõ pfe-
a cte eius dicta recitet quo ad dictã ꝓcordiaꝫ[a].Ra.cu. hic ⁊ si teneat ꝙ mutus ⁊ surdus perfecte itelligẽs nõ egeat curatore ꝯ Bart.tñ vno casu dicit eius dictũ posse saluari.vꝫ vbi est talis qui lꝫ pfecte intelligat tñ ꝓceptũ ⁊ intellectum suũ nõ põt demõstrare de quo dicto mirat ỏ Pau.qꝛ ꝓceptũ suũ poterit nutu exprimere nec ꝑm ipm vi posse aliquo modo mẽte depbẽdi ꝙ sit aliqs mutus ⁊ surdus intelligẽs qui ꝓceptuꝫ ⁊ mẽtẽ suã nutu nõ possit exprmere.quomodo eim depbenderet ꝙ pfecte itelligeret si hoc demõstrare nõ posset siue nõ demõstraret aligbus signis annuendo.s.capite vel bumeris vel aliter vt p glo.in v.annuisset.in.§.siqs ita.j.e.l.⁊p gl.no.in v.mutus.in.l.itẽ qꝛ. in prin.s̃.de pac. ¶ Ro.hic aliter nitit saluare dictũ Bar.ỏ vt procedat in eo muto q bꝫ aliqualẽ intellectũ:lꝫ nõ plenũ vt iste equipet pupillo ⁊ indigeat curatore que saluatio vi eẽ ꝓtra mentẽ Bart.ỏ qui vi loqui de muto pfecte intelligente nisi dicamus ꝙ imo nõ est ꝓtra eius intẽtionẽ:qꝛ dicit qñ aliquid itelligat ⁊ pfecte quasi senserit de eo muto qui licꝫ aliquid intelligat:⁊ pfecte tñ nõ oia vñ iste talis põt dici bñe aliqlẽ itellectũ respectu rerũ ⁊ negotioꝝ que vel quas omnes nõ
48 intelligit sꝫ aliquid de hic.† ¶ Et ex his colligit ꝙ muti ⁊ surdi sũt in triplici spẽ.Aliqui qui bñt pfectũ intellectuꝫ ⁊ isti equipant maiori ⁊ nõ indigẽt curatore vt p Bar.in d.l.cui eoꝝ.in.d.l.mutũ.⁊ in.d.l.ij.de bo.pos.infan.vel fu. dela.⁊ sic pñt facere sine curatore ea que maiores nõ patiẽtes dictũ defectũ intellige tñ ea que alr ipsis nõ repiũtur in spẽ phibita put stipulari put testari in casibus ỏ quib⁹ in.d.l.discretis.Aliqui qui bñt aliqualẽ intellectum :⁊ isti equipant pupillo:⁊ ita itelligat Bar.ỏ declaratus vt.s̃.de claraui.ita ét põt intelligi dictũ Bar.in.d.l.mutũ.oũ dicit ꝙ mutus ⁊ surdus non bñs intellectum equiparat pupillo vt intelligat de nõ bñte intellectũ plenũ sed aliqlem:nõ aũt intelligat de bñte nullũ intellectũ:qꝛ talis nõ equipat pupillo sed furioso seu ifanti vt.j.pri.Aliqui sũt muti qui nullũ bñt intellectũ ⁊ isti equipant furioso siue infanti put vlt Bar.ỏ.⁊ in.d.l.ij.ỏ bo.pos.infã.vel fu.⁊c.cuius dicta boc modo intelligẽdo vbiqꝫ saluant lꝫ pdictã saluationẽ nõ cõsiderauerit dñs Alex.hic sentiẽs tñ pdictas tres spẽs siue q̃litates mutoꝝ ⁊ surdoꝝ sed reprobat dictũ Bar.ỏ inquã tũ vult ꝙ mutus intelligẽs equipet pupillo:qꝛ imo maiori ꝑm ipm.Itẽ reprobat dictũ Bar.in.d.l.mutuꝫ . dũ vult ꝙ nõ bñs intellectũ mutus ⁊ surdus equipat pupillo:qꝛ imo ꝑm ipm furioso seu infanti. ¶ Posset ét dictuꝫ Bar.ỏ intelligi vt de ꝓfilio ⁊ vtilitatis cã non de necessitate talib⁹ lꝫ intelligẽtibus dãdus sit curator cũ put alij loqui ⁊ audire valẽtes nõ possint supesse reb⁹ suis supius tñ dicta magis placẽt ad saluationẽ ⁊ ꝓcordiã dictoꝝ Bar. ¶ Ad cuius dicta s̃.relata de surdo an ⁊ qñ curatore idigeat nihil ad-
49 dunt doc.⁊ tenẽt qõ supr̃ dixi:†ꝙ nõ oino surdus sed tardius audiẽs stipulari possit qui appellat surdaster vt p gl.in d.l.fi.s̃.de legi.tu.quã allegãt ⁊ sequunt ỏ Ang. ⁊ Imo.⁊ vltra.d.l.j.in fi.s̃.ti.pri.vbi hoc ꝓbat ꝙ talis possit stipula-
50 ri est ét tex.in.§.mutus.insti.de inuti.stipu.†Et sicut surdaster stipulari põt:ita ét mutaster de quo facit mẽtionẽ gl. in.d.c.detrabe.j.q.j.⁊ psupponit ꝙ actus requirentes vba talis explicare possit ⁊ dicẽt mutaster qui cũ difficultate loquit ⁊ balbutiẽdo tñ intelligibiliter ad qõ gl.in.l.mulier.j.e. ⁊.l.qm̃ indignũ.C.de testa.secus si nõ intelligibiliter:vt.l.iu-
51 bemus.C.e.ti.ỏ testa⁹.† Et silr approbãt doc.ỏ dcm̃ Bar.
b de oino surdo vt lꝫ intelligat.Si loquelã alterius p motuꝫ labioꝝ nõ possit stipulari cũ.l.requirat ꝙ vocẽ pcipiat ⁊ intelligat illũ cũ quo quis stipulat p sensum auditus:vt.d. l.j.§..fi.s̃.ti.pri.ibi:exaudire dꝫ ⁊ iterũ ibi:dꝫ audire ⁊c.vt hic p Imo.⁊ Pau.de ca.qui Imo.dicit ét se vidisse in ciuitate senarũ surdũ itelligentẽ ad motũ labioꝝ. Et Pau. ex eo qõ dicit Bar.ꝙ illud qõ bꝫ pcipi per vnũ sensuꝫ non sufficit alio depbẽdi p.l.j.§.j.s̃.de bis q̃ in testa.ỏlen. infert
52 ad bñtes reddere rõnẽ p sensuꝫ corporeũ †put sũt testes:vt l.testiũ.C.ỏ testi.vt babeãt dictã rõnẽ reddere p sensuꝫ ap-
53 propriatũ ei sup quo deponũt nõ per aliũ†.Qõ tñ dicit fal

a ¶ Concordiam.⁊ vide circa hoc quomodo in muto ⁊ surdo a natura cadat intellectus plenius dicta in.d.l.ex facto.⁊ etiã in d.c. cum apud de sponsa.

b ¶ De testa. ⁊ no.de surdastro ⁊ mutastro qꝛ ꝑm hoc possunt dari quatuor spẽs mutorum vel surdorum.

lere in sensu visus qui est gñalis ad oēs sensus vt hī in.d.l. testiū. ꝛ in.d.c.testes.iij.q.ix.p Spe.in ti.de testi.§.j.v.itē q nō pbibz testimoniū ꝛc̄.ꝛ p Bal.no.in rubrica.C.si ex fal. instru.vbi declarat ad que sit gñalis sensus visus.si ergo testis reddit rōnē dicti sui sup his que gustu vel tactu percipiunt p sensum visus recte testificaꝫ nec ħ est aliquo modo contrariuz dictis Bar. qz nō pōt dici vbi reddit rō p sensum visus sup his que gustu tactu odoratu vel auditu pcipiunt reddita p aliū sensuz ppter gñalitatem dicti sensus.

54 †Et nō sulū si reddat rōnē p sensuz visus expsso modo bonā rōnē dicti sui dī ipm testē reddidisse vez ēt si reddat per alia vba arguētia ꝛ inferētia ad sensuz visus:puta qz rederit rōnem:qz vicinus ad ħ no.p Bar.in.l.j.§.si cer.pe.ꝛ

55 p Bal.in.l.nō oiuz.§.de legi.†vbi ēt ponit de rōne reddita p testē scio qz manibus tetigi vt dicta rō sit bona ēt si testiz deposuerit de his q̄ visu vel auditu pcipiunt alī.l.fi.ꝛ ibi no.p Bar.in.l.fi.C.de picu.noia.li.xj.nā ibi manus pozrectio intelligiť magis intellectualr q̄z corpalr. Ita ergo dicit Bar.si testis reddit rōnē scio qz manibus tetigi lz illud sup quo deponit nō eēt manib⁹ tāgibile tñ illa vba reduci debent ad pgruū sensum facit.l.qō per manus.§.de iu.codicil.Et sic put videre qō refert ad intellectū in teste opaī ēt circa ea que sūt corporalia siue ex actu corporali percipiunt. Ita ecōtra hoc vbū manib⁹ tetigi referť ad ea ēt que

56 nō pcipiunt actib⁹ mētis ēt citra aliquē actualē tactū.†faē ēt qz vba testis ruditer itelliguntť vt p gl.no.in.l.stipko ista §.hec quoqz.in v.stipuleť.j.eo.ti.vel ɓm cōez vsuz loquēdi ɓm Jnn.in.c.cū clamor.in fi.de testi.ꝛ p Spe.in ti.de testi.

a ¶No. ꝛc̄.ꝛ adde q illud qō tenet Bar. hic de surdo q intelligit p motum labiorum tenet etiam ipe ponderās illuz tex. in.l.j.§.fi. ff.de tute.

a §.nunc tractandum.v.ħ quoqz no.ꝛc̄ª.Sed contra Bar. tenet Ro.j.e.l.§.fi.p illū tex.vbi sufficit in stipulatioe q alter alterius verba itelligat p interpretē ita ergo videť sufficere q itelligat motu labiorū q̄si ille motus sit qdā interpres sed ille tex.nō facit ad ppositū:qz in terminis ipsi⁹ ꝑbētes audiebāt sonū vocis ꝛ verba iter se ꝛ ēt verba interptis exponētis alterius vba qō nō est in casu Bar. Qui fateť q si auribus verba p ptrabētes pcipiunt lz nutu vl interptatione snia verborz intelligať valet iter ipos stipulatio sicut q̄ snia verborz intelligiť p interpretē in.d.§.fi.j.e.l.§.siqs ita.ꝛ ita reprobato dicto Ro.cū Bar.trāsit ħ dñs Alex.ante fi.ꝛ dñs Franciscus de are. in.d.§.fi.in fi.Ex cuius dicto tūc ꝓme relato vī inferri q si predictus dñs Lelius pcepisset aliquo modo vocē auri⁹ lz nō sensum ipsaz sed sensuz pcepisset nutu ꝛ alijs signis q potuisset ꝑbere stipkonez.ꝛ idē in nō oino muto tñ talr loquēte vt ex voce ipsi⁹ non possint verba pcipi siue eoz snia sed p signa vt cū tali valeat stipko qō tñ nō vī verū:vt pz ex supius dictis de mutastro.nā.§.fi. loquiť vbi vtraqz partiū loquebať ꝛ audiebat ꝛ vba ꝛ sententiā pcipiebat mediātibus vbis saltē iterptatis:ꝛ ita etiā in.d.§.siqs ita.snia ꝛ interptatio sumebať ex verbis platis nō ex nutu ꝛ signis nō est ergo idē dicere q sufficit vocem pcipi auribus lz snia pcipiať per iterpretationē qō est dicere lz snia verborū pcipiať nutu.hoc eniz vltimū nō ꝓbatur nec in.d.§.siqs ita.nec in.d.§.fi.qcqd aliud ħ sēriat Bar.cuius dictū si pcederet sequereť q libet surdus posset ꝑbere

57 stipkonē†cū nullus adeo surdus repiať q si supra cerebruz ei⁹ qs loquatur nō audiat:vt.d.l.discretis.vñ q̄uis pfecte ex auditu nō pciperet snias verborz si signis itelligeret posset stipulari cuius ptrariū ipse vult monēdo dubiū de pdicto dño Lello siue Lelio.Qō tñ nō deť surdus loq valens q nō audiat cū intelligētia verborū ꝓbat.d.l.discretis. que vult verbo exaudiat qō facit q imo surdus possit stipulari

58 multa tñ iura ꝓbāt ꝛ dicūt ptrariū vñ cogita[b].† Et quaťr

b ꝓficiat initm ptractus initi cū muto tangit ħ Joā. ō imo. ꝛ ēt dñs Alexā.in.iij.col.q aliqua de mutis dicit ꝛ qd possint facē ꝛ an ex eoz pfessiōe possint dānari que vide ꝛ no.

59 ¶No.ibi:nec absens qdē ꝛc̄.q lz absens mediāte nūcio vel epla intelligat mētē mittētis ꝛ vterqz de p se loquať tñ ipse absens nō audit verba mittētis nec mittēs verba absentis:ꝛ ideo nō dicunť iter se loq:ꝛ sic aliud est audire vba nūcij vel eple aliud audire verba iterptis quo mediāte bene pōt ptrahi stipulatio iuxta terminos.d.§.fi.lz nō mediante nūcio vel epla.†Et ex hoc tex.ꝓbante q iter absentes nō cadit loqla infert Ro.ħ post Bal.in repoztatiōib⁹ ad statutū puniēs loquēte cū bānito siue rebelle vt nō comꝓhendat mittētē nūciū vel eplam ipsi bānito vel rebelli

61 cū iter tales ppie nō cadat loquela.†ꝛ in statutis maxie penalibus verba ppie ꝛ stricte itelligi debēt:vt.l.iij.§.ħ v̄ ba.§.de ne.gest.l.ꝓstitutiōibus.ad muni.l.qcqd astrīgēde. j.e.c.in nra.de iniu.ꝛ dā.da.cū vulgarib⁹.Cōtrariū tñ decidit ipse Ro.attēta mēte statuti ꝛ p gl.no.in v.participatiōe in.c.ꝓstōnē.de snia excō.li.vj.ꝛ per.c.vbi piculū.§.nulli.de elec.e.li.quē tex.alī.gl.in.d.c.ꝓstōnem.ꝛ p no.p Bar. in.l.paulus.§.fi.j.de legatio.ꝛ in.l.j.§.aduocato. de va.ꝛ extraor.cog.Que parū aut nihil faciūt ad ppositū vt etiaz

62 moderniores dic dicūt.†nā.d.gl.c.ꝓstōnem.loquiť de excōmunicatiōe que incurriť nō solū ex loquela sed ex pticipatiōe:vt.c.nup.ꝛ in.c.cū desideres.de sen.ex.qō verbū é magis latum q̄z loquela vñ non mirū q mittēs nūciū vel epistolā cōprehendať sub vbo pticipatiōis nō ergo loquiť de verbo loquela siue loq sed de verbo participare siue participatio gl.pdicta cui adde sociā in cle.si sūmus pōtifex.ō sen. excō.in v.lrīs:lz aliqui dicāt illā gl.in.d.c.ꝓstōnez. singulare qō periculosuz est asserere.†Preterea ēt q ex loquela dicerēt iura incurri excōicationē ꝛ illa gl.extēdēt ad mittentē nūciū vel eplam tñ adhuc decisio pdi.gl.nō facēt ad

63 ppositū:†qz in excōicatiōe ꝛ in alijs penis aiam pcernētibus fit extēsio ꝛ lata iterptatio pp piculū aie vt ꝓbať in.c.

64 p.de sen.excō.ꝛ ibi no.p dñm Abb.si.†vñ illud qō dicit ō excōicatiōe nō est extendēdū ad penas que nō pcernūt animā in qbus stricte pcediť vt regula odia:ꝛ regula in penis.de reg.iu.li.vj.ꝛ ista forte est ꝓbabilior rīsio ad predi

65 ctā gl.q̄z pcedens cū intētio illius gl.videať eē†q mittens nūciū vel eplam dicať loq ꝛ veniat appellatiōe loqntis:ꝛ ibi ēt Jo.an.in nouella.ꝛ Se.q ad hoc q mittēs lr̄as loq dicať alī.c.lex diuine pstōnis.xxvij.q.ij.in pn.ibi dū dicit affatus est aūt nos siue lr̄is ꝛc̄. ꝛ multa alia de qbus p ipos q̄ oia coadiuuāt intētionē Ro.¶Pro quo tñ vt pmisi nō facit qō hī in.d.l.paulus.d.§.fi.ꝛ.d.l.j.§.aduocatos. vt patz ex ispectiōe dictoz iuriū ꝛ eoz que ibi dicit Bar. sup quo aliter nō expedit insistere nisi forte dicere velimus Ro.pōderare voluisse ēt velle attēdi.mētē ꝛc̄.vl nisi dicas q no. p Bar.potius faciūt in ptrariū cuz dicat in statuto de quo ibi p ipm nō cōprehēdi aduocatū scribētis ꝛc̄.sz Bart.nō vadit ad hoc ꝛ nō loquiť de loquente sz de aduocante ꝛc̄. Nec.d.§.nulli vrget.qz illud qō disposuit de loquēte cū cardinalibus in pclaui extēdit ad mittētē nuncium vel eplam ipsis cardinalib⁹ q̄si alīs nō cōprehēderet velut sit qd diūsum loq ꝛ mittere nunciū vel eplam:ꝛ sic ille tex.posset retorqueri ptra inducētē maxime dictionem ēt de qua in.§. nulli ex scō.que vī psupponere casum magis dubitabilez in cui⁹ decisiōe poniť talis dictio iuxta.l.ij.C.fa.herci. posset tñ dici q Ro.pōderet illuz tex.q in hmōi dispositiōib⁹ ꝓhibētibus loquelā parificanť mittere nūciū vel eplaz ꝛc̄. Parū ēt p dicta opinione facit.c.clericus.lxxxj.di.qō al-

66 legat hic Are.ibi eim ꝓbať†q ꝓhibitus itrare nō dz nunciū mittere q̄si ipm mittere ēt censeať ꝓhibitū lz in ħ ptrarium teneat Bal.in auc̄.habita.col.iij.ad fi.C.ne fi.p pa.per l.qō sepe.§.siqs amico.s.ō ꝓbē.emp.q tex.nō ꝓbat opionē Bal.nō eim ibi dī q ꝓhibitus aliqd facere si ad id faciendū put est ꝓhibitū mittat nūcium q nō incidat in penam

67 put vī sentire Bal.sed ibi disponiť q lz sit ꝓhibitū vēdere seruū existēte in fuga si aliquis mittit ad inquirēdū p suo ꝛ reptū mādat missso siue nūcio q vēdat nō incidit ipse in penā nec ēt nūcius.nemo eim facit rē ꝓhibitā.nūci⁹ eiz nō mittiť vt vēdat ꝓstitutū in fuga sz reptū ꝛ iuētū siue reptuz ipse nūcius vendit ꝛ ad hāc.q.de ꝓhibito intrare an possit mittere nunciū.facit ēt.d.§.nulli.qui declaratus vt.s.ōclarui tollēdo inductionē quā de ipso faciebat Ro.facit pro dicto Bal.in.d.auc̄.habita.sed inductus prout ipm induc

68 cit Ro.facit ptra Bal.†Et no.pdicta ad ꝓhibitiones que quotidie fiūt per platos nequis itrat monasteria monialiū sub pena an mittēs nūciū icidat in dictā penā:ꝛ si eēt pena

excōicationis

execõicatiõis vi dicẽdũ q̃ sic p dicta.s.dũ fuit rñsuz gl.in.d c.pstõnẽ.si vo eẽt alia pena tũc quid dicẽdũ sit dependet a dictis.s.t j.dicẽdis in qõne ꝓncipaliter tacta ꝺ statuto puniente loquẽte cũ bãnito an cõprehẽdat mittentẽ nunciuz vel epl̃am. ¶ Pro decisiõe cuius qõnis ad partẽ affirmatiuã satis bene vi facere.d.c.lex diuine constõnis t verisimens t intẽtio statuentiũ a qua arguit ipse Ro.vt.s.retuli t facit gl.no.in.l.tale pactũ.§.qui ꝓuocauit.s.de pac.mẽs eim t intẽtio facientiũ ꝓdictũ statutũ t rõ ipsius statuti vi eẽ ne ex locutiõe cũ talibus fiat aliqua machinatio ꝓtra ciuitatẽ que rõ pariter militat in mittẽte nunciũ vel epl̃am: t ideo ad talẽ vi extendendũ dictũ statutũ maxime si dicta rõ est expssa in ipso statuto p gl.no.in cle.vnica.de elec.idẽ tñ si nõ est expssa cũ ista sit vnica finalis rõ que dr ꝓ expssa vt dr per gl.t ibi clarius p Bal.in.l.q̃uis.C.de fideicom. nisi quis diceret q̃ adhuc alia rõ dicti statuti assignari posset.s.maioris punitiõis ipsius bãniti vel rebellis p subtractionẽ loquele suoz ciuiũ t ad maiorẽ detestationẽ criminis. Ꝺ tñ extẽdat dictũ statutũ lz penale ad mittẽtẽ nunciũ vel epl̃am adhuc vlterius facit ne aliter dicẽdo de facili eluderet dictũ statutũ t illud qõ vna via nõ est ꝓcessuz p aliã viã fieret ꝓtra.c.cũ quid vna via.de reg.iu.lib.vj. Et hãc partẽ firmat ꝟ dñs Alex.vbi talis mittẽs nũciũ vel epi stolã bãnito vel rebelli nõ reperit punitus de iure cõi puta qz nõ est bãnitus vel rebellis impij vel alicui⁹ ciuitatis qui posset impune occidi.tũc eim cũ statutũ ꝓhibẽs loquutionez cũ tali si extẽdet ad mittẽtẽ nunciũ vel epl̃az nõ extẽdatur ad casum ꝓuisuz de iure cõi patit hanc extẽsionẽ ex idẽtitate rõnis. tale eim statutuz fm ipm est preter ius cõmune t in mittẽte nũciũ vel epl̃am est idẽtitas rõnis:tenendo put rei veritas est:q̃ rõ saltẽ ꝓncipalis ipsius statuti sit ad colẽ
69 das machinatiões.ergõ t c.† t q̃ in statutis fiat extensio ad casus nõ ꝓuisos de iure cõi ex idẽtitate rõnis vt Bar. in.l.oẽs populi.in.iij.q.vj.q.ꝓncipalis.s.de iu.t iu.all.l. de quib⁹.in ꝓn.s.de legi.t no.p gl.in.l.nõ possũt.e.ti.t.l. j.C.que sit lõ.ꝓsue. Nec ob.si dicat q̃ lz nõ subsit illa rõ impediẽs extẽsionẽ q̃ sit ꝓtra ius cõe tñ subest alia q̃ tale sta-
70 tutũ est penale† t in penalibus nõ fit extẽsio :vt in.§.pene. de peni.di.j.t in.c.j.ne cleri.vel mo.t in regula odia.t in regula in penis.de reg.iu.li.vj.t no.gl.in.§.itẽ mixta.insti.
71 de actio.nã rñ.dñs Alex.† q̃ hoc ꝓcedit q̃ in penalib⁹ nõ fiat extẽsio nisi essemus in casu q̃ si nõ fieret de facili eludi posset dispositio iuris penalis:vt est gl.no.fi.in ordine in.c. quãq̃.de vsu.li.vj. que ꝓhibitionẽ illi⁹.c.loquẽtis de testõ extẽdit ad ꝓhibitionẽ codicillo⁹ vt sicut manifestus vsurarius nõ facta restõne vel ꝓstita cautiõe de restituẽdis vsuris impedit testari ita ẽt impediat codicillari ne secus dicẽdo ꝓhibitio illius.c.circa testñ eludat t hoc ibi sequit Gemi.t Pau.de liaza.in cle.j.de sepul.ad ꝟ bñ facit.l.filiũ habeo.s.ad macedo.ibi t si verbis senatusconsulti t c. t sike ꝓbat in.l.libertũ.§.senatus.s.de ritu nup.Sed in casu.q.nõe si statutũ disponẽs de loquẽte non extẽderetur ad
72 mittẽtẽ nũciũ vel epl̃am de facili eius dispositio eluditur pos-
a set.ergo t c.ª † Ubi aũt mittẽs nũcium vel epl̃am bãnito relegatus pit punit de iure cõi qõ dicit esse vbi quis est bãnitus vel rebellis impij vel bãnitus alicui⁹ ciuitatis cõnũeratus inter hostes ciuitatis:puta qz ex forma statutoz põt ipune offẽ-
73 di vt p Bar.in.l.amissiõe.§.q deficiũt.s.de capti. di.† mittẽs eiz nũciũ vel epl̃az tali tenet lege iulia maie.j.ad.l. iuliã maie.l.j.in fi.t ibi Bar.iũctis no.p Bar.in.d.§.q deficiũt. Et talis mittẽs nũciũ vl epl̃az tali bãnito vl rebelli nõ pũit pena statuti puniẽtis loquẽte cũ talibus sed punit pena iuris cõis fm ipm dñm Alex.cũ eim statutũ loquat de loqn te:t sic ꝺ faciẽte p se ipm nõ dz extẽdi ad mittẽtẽ nũciuz vl epistolã:t sic ad loquẽtẽ p aliũ vel epistolã.nã cũ iste casus sit omissus a statuto t ius cõe de ipso prouideat in dispositiõe ipsi⁹ iuris cõis remanere dz ad hoc no.p ipm Bar.in
74 d.iij.q.vj.q.ꝓncipalis.in.d.l.oẽs populi.† Facit ẽt fz ipm dñm Alex.qz als solet dici q̃ statutũ puniẽs delinquẽtem nõ cõprehẽdit mandatẽ seu per aliũ faciẽtẽ.q.eiz nfa dicit ipse nõ differt ab illa de qua ꝓxi.vz an statutũ puniẽs deli-

quẽtẽ cõprehẽdat mãdatẽ seu facientẽ p aliũ in qua deter
75 minat vt ꝓxime:† qz faciẽs p aliũ dr ficte facere seu delinq̃re:vt.l.si pr̃.cũ gl.s.que in frau.credi.t.l.j.§.deiecisse. in v. videt.s.de vi t vi arma.t.l.si obstetrix.in prin.s.ad legem acq.vñ statutũ loquẽs in casu vero.i.in psona faciẽtis non dz extẽdi ad casuz fictũ:t sic ad faciẽtẽ per aliũ ad hoc.l.fi. .C.de his q ve.eta. ipe.t.l.j.§.hoc iterdictũ.ꝺ cisterna.s.de fonte.t ibi Bar.t.l.iij.§.hec verba.s.ꝺ neg.ge.t p Jo.an.
b in.c.fi.de psue.lib.vj.in nouella[b].t ex dictis Bar.t doc. in ꝓdicta mã vi dicẽdũ in casu nostro q̃ mittẽs lr̃as tali bannito cõprehẽdat sub vbis dicti statuti siue talis nõ repiat q̃ puniat de iure cõi siue ẽt repiat talẽ puniri ꝺ iure cõi.talis
76 eim dr vere nõ aũt iterptatiue t ficte log.† nã vbi fit actus mediãte instr̃o qõ de necessitate operat t agit ille dicit vere facere q mediãte illo instr̃o facit:vt.l.si obstetrix.§.fi.t.l. itẽ mella.in ꝓn.s.ad legẽ acql.in qbus iuribus ꝓbat q̃ percutiens aliquẽ pila hasta vel sagitta vere percutit cũ lz p aliud inferat percussionẽ tñ per tale instr̃m qõ de necessitate natura operat t ita est in epla qz emissa de necessitate operat nisi qs forte rñderet q̃ nõ operat vt loquat put operet sagitta pila vel hasta vt percutiat.itẽ nõ opat vt vadat sine portãte q̃ sagitta hasta vel pila vadũt ex emissiõe mittẽtis absq̃ alio medio. Si tñ rõ dicti statuti vnica est illa ꝺ qua .s.ẽt vbi ius cõe punit mittẽtẽ nũciũ vel epl̃az bãnito vi q̃ cõprehẽdat in verbis dicti statuti cuz illa habeat ꝓ expssa t vbi rõ est expssa fit extẽsio ẽt in exorbitãtibus vt fuit si p dictũ. ¶ Preterea q̃ mittẽs nũciũ vel epl̃am hosti puniat ꝺ iure cõi ꝓcedit vbi dolo malo mittat:vt.d.l.j.ad legẽ iul. maie.secus si sine dolo vt ibi a ꝓprio sensu sed statutuz punit loquentez simpliciter nulla facta expssiõe doli vt obuietur fraudib⁹ vñ si extẽdit ex idẽtitate rõnis ad mittẽtẽ nunciũ vel epl̃am nõ extẽdit ad casum ꝓuisuz de iure cõi.t hanc opionẽ q̃ dictũ statutũ extẽdat ad mittẽtẽ nũcium vel epistolã nõ facta dicta distinctiõe dñi Alex.firmat ꝟ dñs me⁹. Et dicta distictio dñi Alex.posset ex alio in dubium refricari dũ ꝓsupponit in ꝓmo mẽbro sue distictõis q̃ dcm statutũ ꝓhibens loq cũ bannito vel rebelle q nõ est bãnitus vel rebellis iperij nõ sit ꝓtra sed ꝑter ius cõe.naz imo vi q̃ sit ꝓtra ius cõe de quo edictũ loquẽdo vi posse dici ꝓhibitoriũ:ar.d.l.j.ff.ad legẽ iuli.maie.sicut alꝭ dicimus de edicto de testificãdo:vt.l.j.s.de testi.t de edicto de ꝓtrahẽdo matrimonio:vt.d.c.cũ apud.de spon .vbi ẽt per glo.ita dr de edicto.de ꝓcu.vnde magis vi ꝓferre rõ dicti statuti t illa rõ qz alꝭ redderet frustratorium t ille canon.lex diuine ꝓstõnis q̃ oia satis ꝓferre vident ad vtrũq̃ casuz ꝓsiderandũ per do.Alex.t sic vt ẽt puniat pena statuti mittẽs nũciũ vel epl̃am eo casu quo pena est ipposita de iure cõi dicto tñ casu vi cessare.d.pena elusiõis cũ de iure cõi iponat maxima pena facit tñ illud qõ dixi:qz stando in terminis iuris cõis eẽt opus ꝓbare volũ qõ nõ est stãdo in terminis statuti. Satis ergo vi posse teneri.d.opinio q̃ indistincte.d.statutũ hẽat locũ in mittente nũciũ vel epl̃am:qz statutũ tẽdit ad obuiãdũ futuro piculo ius cõe punit delictũ iaz cõmissum. ¶ Preterea nõ est extẽdere statutũ cũ loquela ex̃ hanc mãm stipulatiõis accipiat ẽt vbi fit p nũciũ vel epl̃az:vt.d. c.lex diuine ꝓstõnis.xxvij.q.ij. ¶ Preterea aduerte:qz ꝟz distinctionẽ Alex.magis punit minus delinquẽs q̃z ille qui plus delinqt fateor tñ q̃ in casu in quo non est pena statuta a iure cõi est maior rõ extendẽdi tale statutũ ad mittẽtẽ nunciũ vel epl̃am p no.p Bar.in.l.qõ ait.§.exercitum.s.ꝺ bis qui no.infa.sed dñs Frãciscus de are.vi potius firmare ꝓriã opinionẽ exquo loquutio ꝓhibita p statutũ impoz tat ex sui ꝓprietate actuz quẽ quis dz facere p se alio non mediãte.vñ nõ cõprehẽdit casum in q̃ actus fit alio mediãte p gl.in v.psonal̃ in cle.j.de vi.t bone.cle.lz nõ ꝓsiderat in ꝟ statuto illã rõnẽ elusiõis statuti ex qua fit extẽsio dicti statuti:sed bñ ipsam ꝓsiderat ꝟ in statuto ꝓhibẽte acquisitionẽ per bãnitũ in certo loco vt nec p se nec p alium possit talez acqsitionem facere qz fieret aliter fraus.l.fine statuto t eluderet q̃ rõ elusiõis subest si dicamus statutũ ꝓdictũ emanasse ad obuiãdũ ꝓspiratõib⁹ ꝑ rẽ pu.put ista rõ vi cẽ

a ¶ Ergo t c. adde tu p rñ. huius obiectionis Pau.ꝺ ca. in.l.neq̃ leges s.de leg.vbi declarat dcã bar. in.d.iij.q.vj.q. principalis. t dicit q̃ dictum Bar.dum dicit q̃ fit extẽsio ex idẽtitate rõnis ad casum nõ ꝓuisum de iure cõmuni procedit etiam si dispositio sit penalis dummodo non fit contra rõnez iuris quãdo eiz ꝓhibitio.l.est favorabilis ꝓstitutio etiam penalis dr favorabilis vt no. Ja.de belui.in auc.de nõ alie. §.qz vo leonis t c.

a ¶ In nouel. Et de predicta materia an faciens per aliuz dicatur vere vl̃ ficte facer̃ t an comprehẽdatur in vbis statuti loquentis de faciente per Ly.t doc. in.l. nõ ideo min⁹. C.q accu. non pos. maxie ibi per Saly.in.v. t.vj.q. ꝓme.q. principalis. t per Bar.in.l.fz si vnus.§. seruus meus j. ꝺ iniu.t.l.iij.§.si procurator. s. quod q̃q̃ iur. tibi Bal.t Ange.t doc.t per canonistas in c.mulieres. de sen.excom.t p Ange. de are. plene in tractatu maleficiorũ. in v.semproniũ mandatores t c.t in alijs multis locis ꝟ all̃ p dominuz Alex.ꝺ hac materia p doc.

in dubio sed vbi apperet dictuz statutū emanasse rōne ma/
iozis pene ipsi⁹ bānīti que vī eē si aliqs secum nō pōt loqui
ꝛ sic ptcipare sicut videmus in excōicato:ꝛ tūc forte pos/
set teneri opinio dñi Frācisci exquo tūc in mittēte nunciuz
vel epkam nō subest illa rō que ſbest in loquēte. Et ipe dñs
Frācisc⁹ in discursu tangit illud qō.s.aliqualr tetigi alr
nō visis adductis p ipm q mittens epkam magis ꝓpzie vi
deal facere p se q̄ mittēs nūciū ꝛ nihil ad ƀ allegat ꝛ nō
ꝓsiderat illud qō.s.dixi q nō facit per epkam actuz ꝓhibi/
tuz p statutū qui nō cadit citra expssionez vocū. Et vbi sta/
tutū dirigeret vba in rez puta qz ꝓ loquutiōe cū bānito im
poneret penā dicēs forte tractato iupius de bānitis:loqu
tio aūt cū pdictis per quemcūqz facta puniat tali pena:tūc
vī velle q pdictū statutū cōprehēdat ēt mittētē nunciū vel
epkam p.l.aut q aliter.§.fi.s.qō vi aut clā.ꝛ qō ibi p Bar.
ꝛ in.l.hec verba.de adul. Et opinionē q statutū pdictum
puniēs loquentē nō extendat ad scribētes q̄si scribere non
sit ꝓpzia loquutio:tenēt hic senēses p.l.miles ad sozozē. in
fi.prin.de le.ij. ibi ac si defūctus ꝛ c.q̄si simile nō sit idem.l.
qō nerua.s.deposi. cuz si.sed rñde q multotiens hmōi di
ctiōes sūt expssiue vitatis magis q̄z denotātes similitudinē
vt.l.j.s.de trāsac.cū si.ꝛ ista vī vera intētio. J.p.in.d.l.mi
les.ꝛ ita vī dicēdū vt iura iurib⁹ ꝓcordent vz.d.c.lex diui
ne pstōnis.cū.d.l.miles. Qō ēt dicūt q non est tanta ratio
in mittēte ꝛ c.paz facit qz.s.ex plib⁹ rōnib⁹ ꝛ c.iuxta.§.af
finitatis.ibi.de nup.cū si.ita vnā rōnē sufficit aliqua ex pte
subesse:lz nō in totū arguēdo ēt ō toto ad partē:arg.l.que
de tota.s.de rei vēdi.cuz si. Preterea p lras facile possent
venire ad loquelā. Item possent hre veras ꝛ colozatas lo
quutiōes adeo q nō vererentur ita oia scribere ꝓut ēt pre
sentialr loq:ꝛ sic militat totalr rō statuti ne fiant ꝓspiratio
nes. Item rō elusiōis ꝛ c. imo ꝓsiderando q cōiter scribit in
talib⁹ figuratis militat quodāmodo maior rō papienses
tñ nō facta mētiōe de senēsibus sz ex eoz rōne trāseūt dubi
tative ꝛ tenēt q ꝓpzie loqui nō sit mittē lras p.d.l.miles.q
77 vt dixi nō vz̄get. †Quid aūt in terminis pdictoz statutoz
an nunci⁹ missus qui loquit bānito incidat in penā tex. in
d.l.nō ideo minus.c.de accu.facit q sic tñ cū delictū nō sit
graue seu atroz vī q nūcius excusēt ꝛ agitur cū mandāte
seu mittēte:vt.l.aut qui alr.§.p.s.qō vi aut clā.secus si eēt
atroz:qz tūc nūcius teneat tanq̄ opē pstans vt in.§.ope.in/
sti.ō obli.ex deli.ꝛ ita volūt Jo. Ly.ꝛ Saly.in.d.l.nō iō
minus.ꝛ ita ē tenēdū lz dñs me⁹ nō facta mētiōe de dictis
pdi.doc.dicat ƀ q maxime nuncius incidit in penam dicti
statuti nisi forte dictum suū ꝓcederet vbi sumus in bannito
vel rebelle impij vel ciuitatis qui pōt impune offendi.nam
cū talibus cōmittit crimē lege maiestatis:vt.d.l.j.in fi.j.ad
78 legē iul.maie. †Sed qd dicēdū circa supdictū statutum an
cōprehēdat loquentē cū bānito muto ꝛ surdo vel oino sur
dū loquentē cū bānito ꝛ vī q nō qz inter tales nō videtur
cadere loquela vt in isto tex.exquo adinuicē se non intelli/
gunt p vba ꝛ ita aliqui voluerūt. Sed tu tene q si surdus
dirigit vba ad bānitū incidit in penā statuti:qz verū est ipz
surdū loq lz nō audiat rñsionē ꝛ idē si aliqs loquat cū bān
to muto non tñ surdo:qz verum est ipm loqui cum banni/
to:lz bānitus nō rñdeat nec obstat iste tex.qz loquit in actu
reqrente simultaneā loquutionē qō nō est in predicto statu
to maxime ex sui rōne ad obuiādū ꝓspiratiōibus ꝛ machi
natiōibus.nā lz surdus loquat cū bānito vel nō surdus lo
quat cū bānito muto nō surdo pōt sequi dictus effectus vt
de se patz:ꝛ idē sīqs loquat cuz bannito surdo q intelligit
ad motū labioz put erat dñs Lelius de quo ƀ p Bar. Se
cus si bannit⁹ cū quo qs loqueret eēt penitus surdus ꝛ nō
intelligeret per motū labiozū loquelā alteri⁹. Et idē vī eē
q nō cōprehēdat sub verbis dicti statuti oīdens bannito
mētē suā per signa siue si loq valēs siue nō iste q talr ostē/
dit p signa mētē suā ipsi bānito.nā verū est talem nō loqui
cogita tñ qz hic ēt vī subesse rō elusiōis statuti possent eim
signis ꝛ nutib⁹ multa ostēdi bānito que tēderēt ad ea ad
que tollēda ꝛ obuiāda factū est tale statutū.ꝛ facit.d.l.j.j.
ad legē iul.maie.que ēt hmōi signa ꝓhibet. Quid autez si

a ¶ Labioz⁹. ad hoc ō duo bus stantibus in diuersis lo cis q possint stipulari. vide dicta.j.primo §.in primo no. ꝛ vide etiā ali quid.j.in.d.§. fi. vbi ēt aliqd tāgit dñs me⁹.

statutū ꝓhibet aliquē itrare locū an extēdat ad mittētem
nūciū ad illū locū tactū fuit sup ꝛ satis vī posse teneri q
sic maxie si dictum intrare nō repit punituz alr de iure cōi
79 p dicta.s.in.q.statuti ꝓhibētis loquelā cū bānito. †Quid
aūt si tāte ꝓhibitiōe q̄ali loquutiōis cū aliqua psona vl
itratiōis in aliquo loco supioz alicui p suū bolletinū conce
dat vt possit cū illa psona loq vl locū intrare an talis vigo
re dicte ꝓcessiōis poterit nūciū vel epkam mittere ꝛ dicas
q sic cū simus in fauozabilibus in qbus fit extēsio vt in.d.
rla odia.ꝛ qz cui ꝓcedit qō est maius ēt qō est minus cō/
cessuz cēsēt:vt.l.cui pacto.s.de ser.expoz.ꝛ in regu a cui lz.
ō re.in.li.vj.ƀ tñ limita nisi in nūcio possz ſbeē rō suspitiōis
q nō ſbest i mittēte cui erat ꝓcessa loquutio vl itratio puta
alicui doc.vl alicui religiosoviro erat ꝓcessa loquutio vl i/
tratio in aliq̄ monasterio monialiū ptextu sue ḡuitatis ꝛ ꝓ
bitatis certe talis nō poterit ipune nūciū mittere in quo il
la rō nō subest nisi forte dicas q ꝓsona grauis nō est veri/
80 sile q mittat ꝓsonam suspectā. †Et ecōtra si fuit ꝓcessa li/
cētia mittēdi nūciū vel epkam vī q nō possim me ꝓsonalr
ꝓferre q̄si iste casus cōsulto omissus fuerit tanq̄ in me sub
eēt aliqua suspitio cessans in nūcio vel epka.ad hoc fac in
81 ar.c.suscepti. de rescrip.li.vi. ¶ †Quid aūt si statutū ꝓ
hiberet aliquē loq cū certo gñe psōaz in loco puta cū mo/
nialib⁹ in monasterio siue claustro sub certa pena ꝛ vnus
ex monasteriū existēs dirigeret vba ad monialē statē forte
in fenestra vel hostio monastrij an pena statuti puniri de/
beat ꝛ q sic faciūt dcā p Bar.in.l.qō ait.§.j.j.de adul.ꝛ p
82 Bal.in.l.i.C.vbi de cri.agi.opoz. †oū ponit.q.de existente
in vno territorio ꝛ percutiēte existētē in alio territorio sa
gitta vel hasta vt dicat deligsse vbi est pcussus:qz ꝑm ipm
inspicit psona patiētis magis q̄z de agētis in talibus ꝛ fi
nis magis q̄z initiū vbi vtrūqz est illicitū vt p Bar. in.d.§.
j.secus si pncipiū sit licituz qz ipm inspicimus vt est casus
in.d.§.j.ꝛ de illa.q.ō pcutiēte sagitta exñte in alio territo
rio aliqd dixi in.c.j.be cap.ꝛ p doc.in.c.fi.de fo.cōpe. vbi
83 p dñm Hic.col.xij. ¶ Et ad ƀ facit ēt iste tex.q ꝓbat †q il
li q exaudire se valēt dicūt pntes siue pntialr loq absētes
aūt dicunt qui exaudire se nō pnt ꝛ iter istos nō cadit lo/
84 quela:ꝛ ita hūc tex.declarat post Bart.doc. †Inferentes
post ipm q lz duo nō stent simul lz vnus in vna pte ciuita
tis alius in alia parte vel vnus in vna camera ali⁹ in alia:
idē dicas si vnus in vna ciuitate vel castro alius in alia vl
in alio si tñ nō distāt q se exaudire nō possint poterūt sti/
pulari:qz quo ad stipkonē isti dicunt pntes ꝛ absentes q tñ
adinuicē distāt q se exaudire nequeūt ad ƀ ēt.l.ꝛ iter ab/
sentes.C.de inuti.stip.ꝛ no.in.§.itē verboz.ū.insti.de inuti.
stipu.iter absentes.alr aūt abns accipit alio modo: vt in
l.presens.C.de ꝓcura.ꝛ quot modis accipiat pns vel ab/
sens p gl.ordinariā ꝛ magistrā.in auc.de fideius.circa ꝑn.
in v.pntes.ꝛ in multis alijs locis ƀ adductis p doc.ō hoc
85 bi.ꝛ vide Ang.de are.in.d.§.itē verboz.q dubitat †q sti/
pulatio nō possit ꝛbi p nūciū ꝛ adducit aliqua ad ꝓbādū
q p nūciū stipko fieri possit qō si eēt verū q̄si sine dubitatio
ne remaneret.q.s.exaiata an statutū puniēs loquētē cum
86 bānito cōprehēdat mittētē nūciū. †Et tāgit ēt ibi qs dicat
vicinus dicēs q vicinus dī ois ille q vocē acclamātis ex
an ire pōt alr.Bar.hoc velle in.l.si tertius.in ꝑn.de aqua
87 plu.arcē.p.l.j.§.eodē aūt tecto.s.ad sylr. †Quid ât si duo
adeo abinuicē distarent vt lz sonū vocis exaudire possent
nō tñ sensuz verboz an si in me/io est amicus q vtriq̄z ex/
ponit sensuz verboz an dicant pntes ꝛ possint ꝛbere stipu
lationē.ꝛ dñs meus dicit q sic p.§.fi.j.e.l.ꝛ p illud qō ibi
hī.de quo ego dubito qz tex.reqrit exaudītionē vt ƀ ꝛ sup
ti.ꝑxi.l.j.§.fi.ꝛ sic vt audiat vba ꝛ intelligat formā vboz
si aūt sensuz nō pcipit tūc satis est q ab alio declaret:ꝛ ita
loquit.d.§.fi.qui est diuersus casus a casu nr̄o in quo solū
audit sonū vocis:nō aūt formā nec ēt sensuz verboz que
sūt satis diuersa iter se ꝛ iō de vno ad aliud nō est iferēdū
l.nāliter.§.nihil cōe.de acq.pos.l.fi.ō calū. cuz vulgaribus
a facit qō est dictū.s.circa mutū itelligēte p motuz labioz
88 ¶ †Mo.in v.siqs igit ex his ꝛ c.q per seruū acqrit nobis
actio ꝛ

actio ⁊ nos alij ẽt obligamur actiõe que oriť ex p̃ctu celebrato cũ seruo cũ adiectiõe qõ iussu vbi iussus oñi interue
89 nit vt ħ ꝓbatur. †Illud eim qõ iussu nõ est nomẽ actiõis ſz est q̃dã adiectio ⁊ idẽ de in rẽ v̊so. de peculio ⁊ si. vt. l. si tñ plures. §. fi. in v̊. actiões. s̃. de exer. ⁊ in. l. iij. §. cui ꝓgruit. in gl. in v̊. mãdati. s̃. de pecu. ⁊ in. §. actiões aũt. de peculio. in sti. de actio. Et acgriť nobis actio p seruũ siue nobis stipu-
90 leť siue sibi siue simplr: vt in. l. j. in pn. j. de stip. ser. †si aũt ex traneo stipuleť ipse seruꝰ nec ipsi exneo nec dño actio acgriť sed est stipło inutilis: vt. l. seruus alienus. j. de stipu. ser.
91 ⁊ ita dicit ħ Pau. de ca. p illã. l. †Et sicut per seruũ nobis actio acgriť qũocũqz mõ ipse stipuleť ita p monachũ monasterio ꝑm Jmo. alr. Jnn. in. c. olim. el. ij. de ꝓbile. ⁊ Bar.
92 in. d. l. j. de stip. ser. †⁊ actio q̃ acgriť per seruũ stipulãtẽ est ex stipulatu qõ itellige vbi incertũ stipulať: vbi aũt aũt certũ deducit in stipłone oriť certi cõditio: vt insti. de verbo.
93 ob. in pn. siue. §. i. ⁊ l. siqs certũ. s̃. si cer. pe. † ⁊ qñ dicať certuꝫ vel incertũ deduci in stipłonẽ hz in. l. vbi aũt nõ appet. j. e. ⁊ in. l. certũ. s̃. si cer. pe. ⁊ in dictis iuribꝰ p Bar. ⁊ doc.
94 †An aũt sicut ex p̃ctu inito p seruuꝫ iussu oñi obligať ipse oñs qõ iussu ita ẽt vbi ꝓcuratoꝛ p̃xit iussu oñi obligeť oñs ⁊ actio qõ iussu deť p̃ ipsum ⁊ dicas q nõ qz actio dať soluꝫ ex p̃ctu celebrato per eos q sunt in ptãte nr̃a tenebiť tñ ipse oñs vbi eius iussu p̃xit ꝓcuratoꝛ vtili institoria p. l. iulianus. §. fi ꝓcuratoꝛ. s̃. de actio. emp. ⁊ per. l. si mutuã. C. de exer. directa aũt teneret oñs si alicui negociatiõi aliquẽ p posuisset: vt. l. ⁊ per totũ. s̃. de insti. ⁊ ħ per Pau. de ca. ⁊
95 dñz Alex. ¶ †Gl. j. in pn. tacite q̃rit qd sit stipło ⁊ rñ. duobus modis ⁊ vltimus modus cõiter approbať a doc. qz ẽ diffinitio. J. p. in. d. l. v. §. stipło. Primus aũt improbať ab Ang. Jmo. ⁊ doc. qz stipło est p̃ctus ⁊ est facti: vt. l. psilio. ad fi. de cu. fu. obligatio est iuris: vt insti. de obli. in pnc. vñ differũt abinuicẽ vt cã ab effectu. stipło eim ẽ cã obligatio est effectus ipsius stipłonis ⁊ differũt vt mr̃ ⁊ filia: vt. l. §. ea obligatio. s̃. de ꝓcura. ⁊ est casuꝫ ꝑm Jmo. in. l. j. §. iij. de stip. ser. ⁊ per gl. in. d. §. stipło. ⁊ ibi ẽt Bar. qui dicit q accipiẽdo stipulationẽ p effectu resultãte ex ipsa v̊boꝝ cõceptiõe veꝝ est dicere q stipło sit verborũ obligatio ⁊ c̃. ⁊ sic q sint idẽ stipulatio ⁊ v̊borũ obligatio ⁊ ħ mõ põt saluari p̃ma rñsio gl. ħ put depbendiť ex dictis Bar. in. d. §.
8 stipło. ⁊ ħ per Ray. ⁊ dñz Alex[a]. ¶ Jn scõa parte q̃ incipit ⁊ ibi: ⁊ sic totale ⁊ c̃. gl. op. p̃ diffinitiones stipłonis que
96 dictat q stipło cõprehẽdat ⁊ iterrogationẽ ⁊ rñsiones ad qõ ẽt in auc̃. de equali. do. §. j. †naz ꝓtra ħ facit qz stipło dr̃ iterrogatio ⁊ stipulari idẽ est qõ iterrogare ꝑz grãmaticos ⁊ ꝓbať ꝑm gl. in sti. qbus mo. tol. obli. §. ꝓterea nouatiõe. v. nõ idẽ iuris ⁊ c̃. gl. rñ. q ꝓprie stipło idẽ est qõ iterrogatio tñ accipiť ꝓ totali p̃ctu: ⁊ sic p interrogatiõe ⁊ rñsiõe qz in terrogatio est qd dignius in tali p̃ctu: vñ nõ mirũ q ab ea ꝓtractus ipse denoiek. genus eiz a digniori sui parte nomẽ assumit ꝑm gl. ꝓ qua ꝑm Ra. ħ in vna lec. prout refert dñs Alex. nõ vꝛget. d. §. nõ idẽ iuris. nõ eim ibi negať q stipło
97 nõ accipiať ꝓ interrogatiõe ⁊ rñsione simul. imo q ita ibi put in multis locis accipiať. †facit qz alꝫ videmus q appellatiõe emptiõis ꝓsupponiť ⁊ intelligiť vẽditio ꝛz diuersa sint noia emptoris ⁊ vẽditoris ad qõ ꝛz ipsi nõ allegent.
98 facit. l. fi. ⁊ qõ ibi per Bar. j. de acceptil. ⁊ l. fi. C. de indi. vidui. ⁊ q̃ bñr in rubrica. C. de re. credi. †nã posito vno ỹ correlatiuis ponit ⁊ reliquũ sed iterrogatio põt eẽ sine rñsiõe vñ ipsa iterrogatiõe ꝓsupposita nõ ꝓsupponiť de necessitate rñ. put ꝓsupposita emptiõe de necessitate ꝓsupponiť venditio: ⁊ sic de silib⁹ correlatiuis ⁊ ꝓpterea sile ꝓdictorum doc. nõ facit sed bñ verũ est qõ ipsi dicũt q nõ negať in. d.
99 §. nõ idẽ iuris. q stipulari nõ comphẽdat ibi totũ. Jtẽ in quãtũ glo. †stipłonẽ appellat genuꝫ nõ vr̃ ꝓcedere qz imo est spẽs obligatiõis que est genuꝫ ⁊ spẽs sunt obligatio cõ sensus obligatio v̊boꝝ obligatio lr̃arũ ⁊ sileꝛ: vt. l. obligamur. s̃. ti. ꝓxi. facit ẽt. l. j. s̃. de pac. vbi dr̃ q ꝙstio est nomẽ gñis ꝙuentẽs cuilibet spẽi obligatiõis ẽt verborũz Ang. ⁊ Jmo. volẽtes salnare gl. rñ. q appellat genus ipsaz stipłonẽ eo qz est qd totale ꝓtinẽs sub se duo iterrogationẽ ⁊ rñ-

sionẽ: vñ sicut genus ꝓtinet sub se spẽs ita stipło rõne interrogatiõis ⁊ rñsiõis dr̃ genus. Sz Are. ħ ⁊ satis subtiliť improbat ħ dictũ: qz incõueniẽtissima ⁊ iproprijssima locutio est dicere q respectu ptiũ essentialiũ q̃ ꝓstituunt genus vel spẽs ꝺicať gen⁹ vl spẽs: puta dicať posħio gñis respectu ai ⁊ corꝑis ex qbus ꝓstituiť posħio: vt. l. iij. in pn. §. ó acqui. pos.
100 †nã genus appellať accipiendo ipm ꝑm logicos respectu spẽz vel accipiẽdo ꝑz legistas appellať respectu idiuiduoꝝ que ꝓtineńt in gñe vt hz in. l. ij. §. j. §. si cer. pe. nõ aũt appellať genus respectu ptiũ eẽntialiũ ita stipło nõ appelleť genus respectu iterrogatiõis ⁊ rñsiõis ex qbuꝫ sumit essentiã ⁊ hoc dicẽ eẽt pluſq̃ iproprie loq ⁊ ꝓpterea ꝑm ipm dicẽdũ est q appellat gl. genus ipsaz stipłonez respectu cãz stipulãdi q̃ pñt dici spẽs alr̃at. l. v. in pn. j. e. sed ibi appellat genera stipulationũ tñ satis placz q stipło dicať genus respectu ꝓdictaz cãz stipulãdi ⁊ ħ ꝓbat illa. l. in pn. que ibi duz
101 dicit tot sũt gña loquiť iproprie. †Et si dicať q̃modo stipło appellať genus ⁊ spẽs rñdeť q aliqñ euenit q aliqd dr̃ spẽs respectu ampliozis gñis sub quo ꝓtineť ⁊ illud idẽ appellať genus respectu spẽz quas sub se ꝓtinet vt plene ꝺclarat Bar. in. l. quesitũ. §. fi. s̃. de fun. instru. ⁊ dixi in. l. in rõne. la
102 scõa. §. diligẽter. s̃. ad legẽ fal. †Jtẽ inq̃tũ gl. dicens q genus sumit nomẽ a digniori ꝓsupponit q qd dignius sit interrogatio q̃s rñsio cũ rñdens ꝓmittat ⁊ det iterrogãs recipit nõ vi ẽt ꝓcedere qz qd dignius esse vi ꝓmittere ⁊ dare q̃s accipe ꝓpter id qõ hr̃ in. c. cũ marthe. de cele. miſ. ⁊ in ru
103 brica. s̃. cõmoda. vbi dr̃ † q beatius est dare q̃s accipe. Sz rñ. ꝑm Jmo. p saluãda gl. q dr̃ dignior pars ipsa iterrogatio eo qz est ꝓncipiũ ⁊ caput talis p̃ctus vel iõ dr̃ dignior ⁊ nobilior pars qz interrogatio est ps actiua ꝓmissio passiua vñ ꝛz ꝓmissio eo respectu: qz beatiꝰ est dare ⁊ c̃. possit dici qd dignius tñ respectibꝰ de quibꝰ. s̃. qd digniꝰ est ipa interrogatio vel ꝑm Jmo. illud qõ beatiꝰ ⁊ c̃. ꝓcedit qñ sine instigatiõe qs dat secus si istigatꝰ put sũt termini nr̃i. Sed ista est magna restrictio ad illõ qõ beatiꝰ est ⁊ c̃. ⁊ p̃ ħ facit qz ẽt si ex necessitate qs det vl faciat opa bona vi magis mereri: iuxta no. per glo. in v̊. seipm. in cle. de reli. ⁊ vene. sanc.
104 †Et ad illud qõ illõ q est caput dicať qd digniꝰ ⁊ nobiliꝰ
105 facit. l. cũ in diũ sis. s̃. de reli. ⁊ sũpti. fu. [b] †Et ad illõ qõ ipa
b gl. dicit q genꝰ a digniori sui parte ⁊ c̃. facit in siſi. l. ij. s̃. de sta. bo. ⁊ insti. de iu. na. gen. ⁊ ci. in fi. ⁊ l. querit. de sta. bo.
106 †Et ꝓstat ar. q si duo epatꝰ simul vnianť a digniori ecclesia denoiatio fieda sit. facit qõ hr̃ in. c. is cui. de ꝓbẽ. li. vj. ⁊ in. c. qõ in dubijs. ó ꝓse. ecc. vel alr. ꝺbẽt tñ v̊ba vnionis attẽdi vt cognoscamꝰ qõ ꝓferať vt hr̃ in. c. j. ne se. va. ⁊ p Bar. ⁊ doc. in. l. j. de leg. j. ¶ Jn tertia ꝑte que icipit ibi: ꝛz qñq ⁊ c̃. gl. op. p̃ id qõ dixerat q stipulari idẽ ẽ qõ iterrogare ⁊
107 stipłatoꝛ idẽ qõ iterrogatoꝛ. †nã ⁊ imo stipłatoꝛ idẽ ẽ qõ ꝓmissoꝛ: vt. l. si nõ sortẽ. §. p. s̃. de ꝓdi. ide. ⁊ fatet ipsa gl. q aliqñ ita accipiť stipulatoꝛ ꝛz in. d. §. p. alr̃ sentit gl. exponendo ⁊ declarãdo illũ tex. ¶ Jn vlti. ꝑte que incipit ibi: ⁊ dr̃ stipło a stipite ⁊ c̃. gl. tacite q̃rit vñ dicať stipło ⁊ rñ. put in
108 ea quã vide. ¶ †Glo. ij. tacite q̃rit sub qua forma debeat iteruenire loquutio in stipłone ⁊ rñ. sub tali forma vt ꝑcedat iterrogatio ⁊ rñsio sequať q̃ forma adeo necessaria est vt eiꝰ puersio viciet stipłonẽ ꝑm Bar. ⁊ doc. cõiter ħ alr̃. l. j. C. ỹ vsn. ⁊. s̃. ti.). l. obligamur. §. v̊bis. ⁊ no. insti. e. ti. in pn. Jn ꝓtiũ aũt alr̃ j. e. l. §. cũ adꝺicit. ⁊ p so. ad ibi dicta Bar. ħ se remittit ex cuiꝰ dictis ibi elicit ista rñsio q puersio viciat vbi nulla penitus ꝓcessit iterrogatio secꝰ si aliq̃ ꝓcessit ⁊ secuta est rñsio ꝛz nõ ad iterrogata nã secuta cõplacẽtia valz stipło put ibi dr̃ q̃si ius fingat ex dicta cõplacẽtia iterrogãtis iterrogatoꝛez ꝓcessisse ad id de q̃ est secuta rñsio ꝓmittẽtis: ⁊ ita est de mẽte gl. ☞y. ⁊ Bar. in. d. §. cũ adꝺicit. ⁊ An
c ge. de are. in. d. pn. eo. ti[c]. ⁊ illud q secuta cõplacẽtia valeat stipło ꝓcedit siue fuerit diuersitas rñsiõis respectu q̃litatis siue respectu q̃ntitatis ꝑz doc. cõiter in. d. §. cũ adꝺicit. vbi de ħ in gl. sũt opiones imo respectu q̃ntitatis tñ vbi circa ipsã est diuersitas in rñsiõe nõ põt illa lr̃a ꝓcedere put itelligebat Hugo. qz cũ. §. cũ adꝺicit. loquať ẽt cũ ỹtrahiť stipłoni in stipłone q̃ntitatis nõ reqriť cõplacẽtia sed valet stipło in

a ¶ Alex. ꝓferunt dicta per Bar. in. l. iurisgẽtiũ. §. igitur nuda. ỹ pac. dũ discutit an per partes fieri possit vt nõ sit stipulatio.

b ¶ Sumpti. fu. ⁊ l. j. s̃. ỹ origi. iur. ⁊ l. quotiens. s̃. de vsu fruc. vbi ꝓbatur q dignius est qõ precedit q̃s quod sequitur ⁊ per glo. not. in. c. bene qdem. xc. dist. in v̊. mediolanenses.

c ¶ Eo. ti. Et ad hoc põt adduci quod alꝫ dicit ipse Bar. in. l. j. s̃. de ꝓdi. inde. circa tertium exemplũ ꝑmi articuli. s. debiti naturaliter ⁊ ciuiliter indebiti duz dicit q ad productionem actionis sufficit q precesserit ciuilis ⁊ naturalis obligatio ꝛz ciuilis postea defecerit. facit ẽt qõ in siſi dicũt doc. in rubrica s̃. e. ỹ dote. que non potest esse sine matrimonio qz intelligitur vel de p̃senti vel saltem de p̃terito. vñ sufficit q precesserit ꝛz defecerit ita hic sufficit q aliqua interrogatio precesserit.

ẽstitate de q̃ iterrogatus rñdit qr cũ in maiori sũma isit mi
nor ẽt de minori de qua est rñsus ꝓcessit iterrogatio: vt in.ℌ.
si stipulati.ſz vbi rñsio secuta est in maiori sũma tũc ad hoc
vt valeat in tota sũma stipko reqrit subsecutio complacẽtie
nõ pót igit aliquo mõ ꝓcedere opio Hugo. vt ille tex. loq̃
tur solũ vbi est diuersitas rñsiõis respectu ẽstitatis qr cũ lo
quat tex. ꝛ vbi adjicit ꝛ vbi detrahit iterrogatiõi illud de
detractiõe nõ vificaret in diuersitate rñsiõis respectu ẽsti
tatiſ: qr tẽ nõ est necessaria cõplacẽtia quã reqrit ille tex. vt
dixi. Et adde ad illud qõ dicũt Bar. ꝛ doc. de puersiõe or
dinis ꝙ ex h̃ uiciet stipko: qr de h̃ est gl. no. in ℌ.ſz cũ nulla.
siue in ℌ. igit nuda. in fi. l. iurisgẽtiũ. s̃. õ pac. que gl. vult ꝙ
tũc valeat vt pactũ nudũ qõ vltimũ ſm Bar. ꝛ doc. ibi ꝓ
cedit vbi ptes nõ ꝓstat ꝙ ageret ꝓhere stipkoné alẽ secus:
vt j. e. l. ℌ. siqs ita. ꝛ ibi p Jmo. ꝛ doc. ꝛ p oñm Alexã. aliqd
j. ℌ. pxi. in. ij. col. in fi. ꝛ iij. in pn. ꝛ dicetur plene in. d. ℌ. siqs
ita. Et no. ex h̃ de puersiõe ordinis ꝙ vbi pus ꝛ posterius
sũt de forma ꝓposteratio uiciat actũ ẽt si id qõ debebat pre
cedere sequat icõtinẽti ad hoc bñ facit. l. ij ℌ. pxius. iunctis
dictis Bar. de vulg. ꝛ pu. Sz ꝓ hoc vi facere gl. quã sequit
ꝛ ex ea ifert Bar. in. l. vt iurisiurãdi. in pn. in v. iurare j. de
ope. li. nã vult pdicta gl. ꝙ si manumissio que debz ꝓcedere
iuramentum de pstandis opio sequat icõtinẽti post pstitũ
iuramẽtũ nõ viciat ꝓmissio ꝛ iuramentũ q̃si idẽ sit ꝙ aliqd
qõ dz ꝓcedere ꝓcedat vel subsequat icõtinẽti ſz rñde ꝙ ibi
ꝓsitas ꝛ posteriozitaſ nõ erãt de forma ſz de sba ꝛ effectu
erat manumissio q effectus sequit si statiz post iuramẽtũ se
quit manumissio h̃ modo limitari ꝛ declarari dz pdcã gl.
alr nõ ꝓcederet q̃ hz sociã in. l. j. C. e. ti. ꝛ ibi vide Saly. de
claratẽ ꝛ saluatẽ pdictã gl. ꝛ an ꝛ qñ videat aliqd disponi
ꝑ forma lati⁹ dixi alio anno in. l. j. s̃. de lib. ꝛ po. ¶ Sz vl
tra gl. ꝓ hũc tex. oũ dicit ꝙ vtroqz loqnte fit stipko op. bar.
de. l. nãliter. s̃. de adop. vbi vna cũ. l. sequẽ. ꝓbatur ꝙ absqz
aliquo iteruẽtu verboz stipko ꝓbit ꝛ in. d. l. seqn. ad h̃ gl. fi.
Bar. post Ja. õ are. soluit ꝙ tex. nr̃ loquit in stipkone vera
tex. allegatus in ꝓtiũ loquit in stipkone ficta in q̃ absqz aliq
vboz iteruẽtu fictiõe iuris iducit siue ꝓbit stipko† ꝛ vltra
dictũ casuz arrogatiõis in q̃ fingit iterueniſſe stipkoné bar.
assignat adhuc alios casus in qbus stipkoné iterueniſſe fin
git† put ẽ in dote ꝙ qua restituẽda vel dãda ſz stipko nõ i
teruenerit iterueniſſe tñ fingitur: vt. l. vnica. in ℌ. j.. C. de rei
vxo. actio. † Jtẽ ex cursu lõgi tpis stipko fingit: vt in. l. cũ õ
in rẽ verso. s̃. de vsu. Sz tu aduerte ꝙ ibi nõ fingit ſz ꝓsumi
tur ex cursu lõgi tpis stipkoné q̃ allegat iterueniſſe q̃ sũt in
ter se satis diuersa: qr vbi est fictio ẽt ꝙ ꝓbaret ꝓriũ nihilo
minus fictio opat ꝛ sic actus h̃ pinde ac si iterueniſſet: pu
ta stipko: vbi aũt est ꝓsũptio pót ꝓbari ꝓriũ ad h̃ glo. no. in
ℌ. accedit. l. vnice. C. de rei vxo. acti⁹. vbi fingit stipko vba
nõ iterueniũt vbi ãt ꝓsumit potuerũt iteruenire ꝛ ita presũ
ptio ꝓsupponit ꝛ in terminis illi⁹. l. vnice. vex ꝙ stipko est
ficta ꝛ ẽt in. d. l. nõ alr. ꝛ seqn. sed in. d. l. cũ de in rez vso. ex
pstatiõe vsurarz facta p lõgũ tpis ꝓsumit ꝓcessisse stipkonem
vsurarz q̃ allegat p petẽtẽ vsuras† sicut alẽ ẽt gl. no. in. l. ser
uitutes. s̃. de serui. ti. gñali. dicit ꝙ siqs allegat sibi ꝓstitutã
seruitutẽ nec alr ꝓbat ti. nisi ex eo ꝙ vsus est dicta seruitute
lõgo tpe ꝓsumit titulus quẽ alẽat ex dicto lõgo vti vt ita lo
quar faciũt ẽt no. p gl. in. l. p. C. cõi di. ꝛ de mã illi⁹. l. cuz de
in rẽ vso. plene ẽt p ipm Bart. in disputatiõe sua que icipit
mulier bñs magnũ patrimoniũ ꝛ c. ad fi. pdicte disputatio
nis.† Jtẽ in. l. si finita. ℌ. elegãter fingit stipko ſz bar. ex ꝓtu
macia ꝛ ppter subterfugia nõ cauẽtis de quo ibi p gl. bar.
ꝛ doc.† Jtẽ in. l. cũ oñdimus. ℌ. fi. s̃. de fideius. tu. fingit sti
pulatio qõ est ſm Bar. h̃ calore iudicij cui⁹ virtute simplex
patiẽtia sine alia vboz expssiõe vim stipkonis hz qõ dicit ẽt
tenere By. in. l. j. j. qbus ap. nõ lz. in quadã additiõe sup gl.
ꝛ vi de itentiõe sua in. l. eũ ꝙ quo. s̃. de in ius vo. Sed ipse
Bar. in. d. l. cũ ostẽdimus. vi velle ꝙ sit spãle fauore pupil
li put loquit ille tex. ꝛ idẽ fauore. r. p. cũ. r. p. ꝛ minoz eqpa
rent: vt. l. res publica. C. ex qbus cau. maio. ꝛ. l. rẽ publicã.
. C. de iu. rei pu. lib. xj. ꝛ ad h̃ Jmo. h̃ alr at. l. ij. j. ad munici.
Qui rñdet tenẽs opionẽ Bar. in. d. l. ad iura. per q̃ dicit au

b ¶ Uxo. acti. ꝛ per doc. in. c. a tis qui. de spon. vbi alẽs dixi. ꝛ per glo. ꝛ doc. in. l. non est ve risimile. s̃, qõ me. causa.

diuisse Benedic. de plũbi. tenere opinionẽ Bar. h̃. vz ad. l. manumissio p littores. s̃. de manu. vindic. ꝙ nõ loquitur in actu in quo vba eẽnt de sba: vel ibi est spãle fauore liberta tis. ar. ℌ. fi. insti. de dona. ꝛ ista melioz: qr ꝓma vi ꝓ pdi. l. in qua videnr ꝓsupponi vba necessaria tñ in iudicio si omittã tur nõ refert vt ibi dz. Vel ibi ex ꝓsuetudine fuit iductuz vt
115 fingat stipko vt pz ibi in v. solet. † que ꝓsuetudo nulli dubiũ ꝙ pót fingere stipkoné ꝓput. l. p. l. de qbus. s̃. õ leg. vbi ꝓba tur ꝙ ꝓcedũt ad pi. l. scripta ꝛ non scripta ꝛ ꝙ. l. possit idu cere fictioné est clarũ: vt. l. vnica. C. de rei vxo. actio. Jtẽ rñ. ad gl. in v. recusare. in. l. si fideiussor. in pn. s̃. q satisda. cog. qr ibi verba iteruenerũt q̃tenus fuerũt de sba vz. in dãdo si deiussore in cui⁹ datiõe verba reqrunt: vt. l. v. ℌ. satis acce
116 ptio. j. e. ꝛ. l. bãditus. C. de fideius. † in renũciatiõe ꝓuilegij fori vba nõ sũt necessaria ꝛ in eo loquit gl. ꝙ si predicat ꝛ taceat fideiussor cẽset renũciasse. ¶ Preterea ibi agit de ob ligãdo iure in casu nr̃o de iducẽda obligatõe ꝛ actiõe que sũt satis diuersa iter se ꝛ facili⁹ pmũ q̃s scõm iducit vt pz ex no. in. l. tale pactũ. in pn. s̃. de pac. vbi ꝓfessio lz sine cã opat liberationẽ lz nõ opet oblkoné: vt. l. cũ de indebito. ℌ. fi. s̃. de ꝓba. cũ fi. ꝛ ei qõ est dictũ ꝙ vba non sunt necessaria in re nũciatiõe ꝓuilegij obstat. l. j. s̃. siqs in ius vo. nõ ie. vbi dz ꝙ spãlr fideiussor dz renũciare ꝓuilegio ergo cũ verbis: vt. l. si qs. in ꝓncipio testi. de leg. iij. iũctis ibi dictis p Bar. ad qõ ẽt no. in. l. i. s̃. de vul. ꝛ pu. naz illud spãlr dz in illa. l. j. ad de notãdũ ꝙ nõ sufficit ꝙ qs ꝓmisserit alũ sistere vt dicat in risditiõi illi⁹ iudicis se subiecisse dz ergo ꝓstare ꝙ renũciat ꝓuilegio fori. si ergo alius dicat ꝙ renunciat ꝛ ille tacet dz spãlr renũciasse vt p gl. in. d. l. si fideiussor. ꝛ ad h̃ ille tex. q nõ vi reqrere vba renũciantis sed illi⁹ q ei ꝓdicit alẽs illa. l. j. ꝛ. l. si fideiussor. adinuitẽ ꝓdicerent. Et p hãc viã submo uet primũ fundamẽtũ qõ facit h̃ oñs Andre. barba. ꝓ ista parte ꝙ pactũ nudũ vestiat calore iudicij ꝛ fingat eius ca lore stipko. ¶ Preterea. c. j. de iudi. qõ ipe allegat nõ facit ad ꝓpositũ nec est verũ ꝙ citatus interrogatus nõ respondi rit imo respondit ꝙ sic ꝓmo ꝛ postea voluit penitere. Alia ẽt que adducit. d. doc. sunt lenia: ꝛ sic residet Jmol. contra opionẽ Bar. h̃ ꝙ solus calore iudicij cũ patiẽtia nõ fingat stipko nisi iterueniat aliqs ali⁹ fauor de sup̃ expssis fauori bus lz dicat doc. ptrãsire cũ dictis Bar. h̃. q vltra fauorem iudicij pupilli vel. r. p. in. d. l. cũ ostẽdimus. vi põderare scri ptura facta pñte nec ꝓdicente illo in cuius ꝓiudiciuz fiebat scriptura ꝛ loquit tex. de scriptura actoz qõ ẽt põderat ibi Bal. tñ q̃ ad h̃ tex. in fi. dũ loqt de ꝓfirmatorib⁹ fideiussorũ facit incõtrariũ: qr dicit eos teneri vt fideiussores ꝛ tñ non fit ibi mẽtio de aliqua scriptura: lz Bal. ibi itelligat ꝙ ẽt af firmatio affirmatorũ fuit redacta in scriptis ꝛ h̃ modo itel ligat tex. ibi dũ dicit affirmauerint. i. passi fuerint se ascribi in affirmatores qõ est iprobare ꝛ diuinare illũ tex. nisi di camus ꝙ h̃ infert ex vbis tex. eadez cã vi ꝛ c. ex qbus vbis vi satis ꝓcludẽter ꝛ ꝓbabilr posse dici ꝙ ibi illi fuerũt no minati in affirmatores put in pn. dz de fideiussorib⁹ ꝛ nõ solũ tacuerit imo affirmauerint de idoneitate fideiussoz ꝛ ꝙ pmisserint se scribi pro affirmatorib⁹ in actis publicis. Ipse ẽt Bal. in. l. statutis. in fi. C. de sen. expi. reci. in lectu ris antiqs. ꝛ in. l. siue apud acta. C. de trãsa. in. j. col. ꝛ in. l. filius. ℌ. inuitus. s̃. de ꝓcu. ꝛ in. d. l. si fideiussor. q satisda. co. ꝛ in. l. ij. ℌ. volũtatẽ. s̃. so. ma. ponderat illud de scriptura in d. l. cũ ostẽdimus. sentiẽs calorẽ iudicij cũ scriptura ꝛ patiẽ entia sufficere imo in aliquo ex dictis locis põderat solam scripturã cũ patiẽtia put facit in. d. ℌ. volũtatẽ. alr nõ atten to fauore pupilli vel. r. p. qõ reprobat h̃ do. Alex. q dicit oi bus de qbus in dicto tex. fit mẽtio simul iũctis ꝓcurrẽtibus fingi stipkoné nõ ex aliquo vel aliqbus ibi expssis vi solus fauor pupilli nõ sufficeret ad inducedũ tacitũ ꝓsensuz ꝛ sti pulationé vt est tex. ſm vez itellectũ quẽ ibi approbat bar. in. l. si filius. s̃. de tute. qcqd ibi dixerit glo. sz fauor pupilli ꝛ calor iudicij: ꝛ ita illũ tex. in. d. l. cũ oñdimus. itellexit Ra. in. l. sciẽdũ. j. e. lz h̃ videat velle ꝙ sit spãle fauore pupilli sim pliciter in. d. l. cũ ostẽdimus. qõ vi ẽt eẽ de itẽtiõe Jmo. alr nõ põderato calore iudicij qõ iprobat ipse oñs Alex. p. d.

l. si filius.

l.si filius.ꝛ sic vult ꝙ vltra fanorē pupilli ōbeat ꝓcurrere
calor iudicij ꝛ adhuc vlteri⁹ scriptura qō tñ vltimū vī non
verū p id qō dixi pōderādo finē illi⁹.l.ad qō ipse nō aduer
tit nisi rñ.put.s.rñ. Qui ēt nō tenet itellectū Ro. ad.d.l.cū
ostēdimus.ꝙ ibi opet subintellectionē stipłonis gemiata
patiēcia que ibi iteruenit illi⁹ qui fuit noiatus fideiussor.s.
patiēcia in ipsa noiatiōe ꝛ ēt in redactiōe in actis publicis
licet enim geminatio actus alē soleat multa opari:vt.l.di
uus.§.fi.j.ad legē cornē.de fal.ꝛ in.l.cū scimus.C.de agri.
ꝛ cēsi.li.xj.ꝛ in.l.si mulier.la scōa.C.ad velł.cū si.tñ ħ non
ħz locū vbi geminatio simul fit ꝛ iteruenit sz qñ ex iterual
lo vt pz in.d.l.si mulier.facit qō in siki no.gl. fi.in.l.iiij.ō pi
gno.actio.ꝛ in.C.ab eo.in v.instāter.de appel.li.vj.ꝛ istud
ꝙ ad ħ vt geminatio actuū opetur reqratur interpellatio
vult Bal.in ꝓbe.C.in vlt.col.ꝛ p moderniores in.l.si cer
tis annis.C.de pac.aliqd ēt in.l.siqs in ꝓscribēdo.in fi.eo.
ti.ꝛ būc itellectū Ro.pdicta rōne iprobat ēt ħ dñs Fran.
117 de are.ꝛ ēt ex alia quā ħ vide p ipm do.Frā.† Et adde ꝙ
vbicūqz qs scribit se fideiusisse fingiť ꝙ p stipulationē:vt.l.
118 sciendū.j.e.ti.ꝛ in.§.fi.insti.de fideius.† Et ex pdictis iferť
ꝙ pactū nudū in iudicio nō vestit calore iudicij .videmus
eim ꝙ ex calore iudicij nō fingiť stipło:ꝛ ita tz ħ do.Alex.
nisi sit pactū factū adiuuādū iudiciū qō tenet ēt.s.in rubri.
vbi aliqd dixi ꝛ ad ibi dicta ħ se remittit exquo dať itelligi
ꝙ ipse ħ est in opione in q̄ est ibi nō obstāte obiectiōe quaz
fač ō cā q̄ sbitelligiť calore iudicij vt p gl.in.l.j.s.de iterro
ga.actio.si eim eēt in ꝓria opione ad ibi dicta se nō remit
teret ꝛ rñdēt ad ea q̄ vrgēt incōtrariū maxie ad.l.siue apō
acta.ꝛ illud qō ipse adducit de subitellectiōe cāe calore iu
dicij iferēs ex ħ ad subintellectionez stipłonis dicto calore
iudicij nō facit ad ꝓpositū nec cōprobat ipse aliquo iure
vel rōne ꝙ illud qō dī in subitellectiōe cāe vēdicet sibi locū
in subintellectiōe stipłonis calore iudicij ꝛ diuersa rō est i
ter vnū ꝛ aliud.nā ex subitellectiōe cāe tollit ꝓsamptio do
li q̄ isurgit vbi ꝓmissio est sine cā: ꝛ ppea videm⁹ ꝙ obstat
exceptio doli:vt.l.ij.§.circa.s.de do.excep.vñ nō mirz ꝙ ca
lore ꝛ virtute iudicy subintelligať cā:qr in iudicio ꝓsumiť
dolus abesse:vt p Bal.in.l.pacta nouissima.C.de pac. sed
pdicta nō vēdicāt sibi locū in subitellectiōe stipłonis.nō.n.
ꝓsumiť dolus vbi nō iteruenit stipło ꝓut qñ nō adfuit cā i
ꝓmissiōe. Et ad ħ de corroboratiōe ꝓfeśb.ꝛ ꝓpter subitel
lectionē cāe:ꝛ ꝓpter alia fomēta q̄ iudiciū dat ipsi cōfessiōi
in varijs locis pōt adhuc alr rñ.nā ꝓfessio ꝓsupponit obli
gationē ꝓcedētē:vñ nō mirū ꝙ iudiciū faueat ꝓpter obli
gationē ꝓcedentē ꝓsuppositā nō sic est si subitelligatur siue
suppleat obło siue actio in pacto nudo:qr nō ꝓsupponitur
obło ꝓcedēs.fač qō dī in.d.l.cū de in rē vso.ꝛ in.d.l.seruī
tutes.ꝛ in.d.l.p.C.cōi di.alł.s.in ktio casu.nā in dictis iuri
b⁹ ex lapsu lōgi tpis ꝓsūiť ꝙ ꝓcesserit ti.alł.sz ñ iducit ti.qr
tps ꝛc.vt.l.obłonū fere.§.plz.s.ti.j. Ita iudiciū faciat ꝓsūi
ꝓcessisse cām obligatiōis quā ꝓsupponit cōfessio sz nō indu
cat obligationē siue actionē:ꝛ hāc opionē ꝙ pactū nuduz
nō vestiať calore iudicij cū aliqli distinctiōe approbat ħ do.
Frāciscus q multa vba effundit sup ħ articulo ꝛ multa hic
inde adducit. Et aduerte ꝙ illatio quā sētit do.Alex.de eo
qō dī in stipłone que nō fingiť calore iudicij nō ifert de ne
cessitate vel ꝛcludēter ꝙ eodē modo pactū nudū eius calo
re nō vestiať.alś eim pōderať ꝛ plus opať interuētio act⁹
sz nō modo sol.ꝛ cōiter descripto q̄z si nō interuenit vt vi
dimus in hac gl.ad terminos.§.cum adiecit.j.e.ē antez
bñ iferret vt tenēdo opionē Bar.ħ.ꝙ calore iudicij finga
tur stipło multo magis eius calore pactū nudū vestiať:ar.
l.vnice.in ꝑn.C.de rei vxo.actio.dixi.s.in rubrica. Et no.ex
dictis ad itelligētiā illius.l.cū ostēdimus.aliquos alios ca
sus in qbus fingiť stipło. ¶Gl.in v.possūt.alłat in ꝑma
pte ꝓcordātes. In scōa pte q̄ incipit ibi:sed fallit in infante
ꝛc.gl.op.de.l.seruū.j.rē pu.sal.fo.ꝛ soluit glo.ꝙ fallit in
ifante q pōt stipulari rē suā saluā fore iuxta formā ꝛ ꝓtinē
tiā dicte stipłonis ict.igiť nī ꝓcedit regulr fallit in illa sti
pulatiōe rē pupilli saluā fore quā pōt ifans explicare vel di
cit gl.hic vt ibi vbi gl.recitat opinionē Abar.volētis ꝙ il
le tex.intelligatur in maiore infante ꝛ in illo q intelligit:lz
nō pfecte ꝛ sic ꝓcordet cū tex.in.§.pupillus.isti.de iuti.stip.
ꝛ nō discordet a nr̄o q loquiť in ifante.sz glo. ibi reprobat
pdictā opionē tenēs opionē ꝙ fallat in stipłone rez pupilli
saluā fore quā vt ēt ħ ipsa gl.in ꝑma so.sentit.pōt ifans ex
plicare dūmodo aliq̄lr loq possit.ꝛ idē vult gl.s.ti.prī.l.j.
§.pe.siue si.ꝛ in.l.mulier.j.e.vbi dicit qualrcūqz possit bal
butire ifans pōt dictā stipłonē explicare.ꝛ idē vult gl.in.d.
§.pupillus.ꝛ in.l.j.C.de iuti.stip.ꝛ hāc opionez approbat
ħ Bar.post Sy.ꝛ ēt Ang.ꝛ Bar.ꝛ Ang.in.d.l.seruuz.ꝛ
būc dic eē cōez itellectū ad illā.l.Fran.de are.ħ dū discutit
de itellectu.l.cū ostēdimus.ō fideius.tu. Sz opionē Abar.
ꝙ ille tex.loquať in maiore ifante q aliqd itelligit ꝛ sic nō
ponať aliq̄ spālitas in illa stipłone rē pupilli saluaz fore te
nēt Pe.ꝛ Ly.ħ ꝛ in.d.l.j.C.de inuti.stip.ꝛ Azo. in sūma
d.ti.ꝛ ħ Jo.de imo.lz p verbuz forte aderet huic opioni ꝛ
Ra.cu.Lud.de ro.ꝛ do.Alex.p.d.§.pupillus.ꝛ p.d.§.p.d.
l.j.s.ti.j.ꝛ qr nō est dare rōnē spālitatis in dcā stipłone rez
pupilli saluā fore pluscz̄ in alia.pone eim ꝙ ifans stipula
reť magnū patrimoniū nō eēt sibi minus vtile posse ħ casu
stipłari cz̄ in cāu dicte stipłonis.ꝛ tñ sz opionē gl.nō possz.
Sz ad hāc rōnē posset rñderi ꝙ stipło rē pupilli sonat ieui
tationē dāni sz in pdcō exēplo sonaret in lucro iter q̄ nō da
tur ꝓportio.l.fi.§.licentiā.C.de iu.deli. Preterea in illa sē
p vťiť interesse pupilli in alijs pōt eē p accidēs Pau.ō ca.
ħ dic ꝙ ifans duoꝝ vel triū ānorū nō ꝑt stipulari .ꝛ ita loq̄
tur iste tex.cū fi.sz si sit in septimo āno ꝛ fari possit ꝓut cōi
ter ꝓtingit bñ poterit stipulari.ꝛ ita itelligať.d.l.seruū.nec
ibi ponať aliqua spālitaś sed ꝓcedat in qualibet stipłone:ꝛ
idē dicit posset si anteriori tpe loq posset:lz eēt ifra tps pfi
xuz infantie vz.j.septēniū:iuxta.l.si ifanti.C.de iu.deli.qō tē
pus pfixisset iura qr q debēt loq cōiter nō excedūt dcm̄ tpś
lz plurimi añ loquanť ꝛ ad hāc opionē facit.d.§.pupillus.
dū in fi.loqtur de ꝓximo infantie q est maior ifante nisi di
cas ꝙ vbi fari pōt nō dī infans si est in.vij.anno vel octa
uo anno vel vltra dī ꝓximus ifantie:ꝛ sic ista opio Pau.
pōt dici ꝙ nō differat a ꝓcedēti:qr si loquiť Pau. de eo q
fari pōt iste est maior ifante respectu validitatis loquendi
lz respectu tpis sit adhuc infans ꝛ ħ respectu pōt ista opio
differre a supiori tñ Abar.in.d.l.seruū.vī loq simplr de eo
q fari pōt in quacūqz etate sit q̄si iste nō dicať infans. Sed
Pau.de ca.in.d.l.seruū.quā legit vna cū.l.ij.d.ti.tz primā
opionē ꝙ sit spāle in illa stipłone ꝛ sumit ex illa.l.ꝙ ēt va
lēs loq dī ifans si est ifra septēniū:qr nō pōt loq cū itellectu
vñ nō vī posse fari ꝑm iuriś dispōnē licz de facto sic ꝛ ħ no.
qr hac alia rōne pōt dici ꝙ iura ifantie pfixerūt septēniuz:
qr añ illud tps cōiter nō dať loq̄la cū itelligētia:ꝛ sic dua
bus rōnib⁹.ꝑma qr cōiter post illud tps q bñt loq loquun
tur.scōa qr añ nō dať cōiter loq̄la cū intelligētia.ꝛ hac rō
ne qr ifra septēniū nō dať loq̄la cū intelligētia tenēt senen
ses ħ ꝙ nō sit spāle in illa stipłone q̄si de isto fari sine intel
ligētia nō itelligať.d.l.seruū.sed iuxta ꝛ ꝑm.d.§.pupillus.
q ꝑz ipsos est gl.d.l.seruū.adiūcto ēt ꝙ iura bñt ꝓ nō loqn
te ifra septēniū:vt.l.j.§.sufficit.s.de admi.tu. nā post.vij.vłt

Jo. q̄ referat ad oēs p̄ter q̄s ad infātē in quo nō cadit ista volūtas: vt in. v. §. p. v. l. j. §. ti. j. tertia opio est q̄ illud q̄ dr̄ in tex. de volūtate nō referat ad exp̄ssos in tex. sz ad aliū vt siqs alius vult aliquē ex noiatis in textu stipulari faciat vt eor̄ ser⁹ stipuleť: q̄ cum vox serui sit vox dñi: vt in. §. post mortē. insti. de inti. stip. valebit stipło et acqret actio dño sit infās vel cuiuscūq; alteri⁹ p̄ditiōis: q̄ ēt sine volūtate ifantis p̄t ser⁹ sibi stipulari: vt. l. ij. j. rē pu. sal. fo. et sic p̄m istaz opionē cōprehēderet ēt ifans in textu nō q̄ volūtas sua interueniat, put p̄supponit p̄ma opio sed q̄ alius q cupit sibi acqri per stipłonē: facit vt ei⁹ ser⁹ stipuleť verū q̄ ista lec. violat tex. et p̄ma hz q̄ se. v. §. p. cōiter teneť scōa opio intelligēdo istū tex. in p̄ma pte de illo infante de quo fuit dcm̄ in gl. in v. possūt. alius enim q fari posset et aliquaľ itelligeret p se stipłari posset. ¶ Gl. fi. in p̄n. declat tex. In scōa pte q̄ incipit ibi: sed q̄liter et c. glo. q̄rit et clare rñdet put in ipsa pz In tertia pte q̄ incipit ibi: sed de ifante q̄ et c. glo. op. de. §. si pupillus. l. j. §. q̄ iussu. vbi dr̄ q̄ pupillus non p̄t iubere et rñ. gl. q̄ iste tex. dz intelligi p̄m illū q cū auctate tutoris infans iubeat vel q̄ illud q̄ hō dr̄ non referat ad ifantem et hō cōiter tenēt post Bar. doc. et illud q̄ postea dicit de muto et surdo plene in tex. §. declaratū fuit ex q̄bus ibi dictis apparet de q̄bus mutis et surdis itelligat iste tex. cū hac glo. no. tñ p̄ma so. gl. q̄ sētit q̄ actus gestus cū ifante cū auctate tutoris valet de quo hō p doc. Alex. et pleni⁹ p eūdē in. l. j. §. adipiscimur. §. ō acq. pos. vbi Bar. tāgit. et ibi plene dixi.

Qui presens. Omissio rñsionis viciat stipło né nō modicū interuallū. h. d. p̄m Bar. Ang. Jmo. dñm Alexā. et doc. cōiter. Vel sic p̄m Pau. de ca. Si nō est secuta rñsio vel est secuta pte absētie vel ēt ea pñte post lōgū interuallū et interueniēte actu extrinseco stipło nō p̄ficit sec⁹ si incōtinēti. h. d. Ō sumariū Pau. In p̄ma pte addit sūmario doc. illō vel ē secuta pte abñte. In scōa pte sui addit illud et interueniēte actu extrinseco. vult enim stipłonē ex interuallo lōgo nō viciari nisi interueniat act⁹ extrinsecus et sic tz opionē gl. in v. rñsuz est cōiter reprobata sup qua gl. dicemus. Quātū aūt ad illō q̄ Pau. addit in p̄ma pte sūmarij ē adūtēdū q̄ q̄ ipse dicit vr̄ satis pbabile et adaptabile ad p̄mā ptē tex. q̄ p̄m ipm Pau. p̄t intelligi trib⁹ modis. Primo q̄ nō secuta rñsiōe discessit et hoc mō intelligēdo tex. dicit subaudiēdū maxie. nā idē si nō discessisset p p̄ncipiū. l. vbi dr̄ stipłonē nō cōfici nisi vtroq; loquēte. Scōo mō p̄t intelligi q̄ est secuta tñ absēte interrogāte: et tūc ēt si interrogās est reuersus stipło nō est secuta q̄ stipulās dz rñdentē audire: vt in p̄ncipio. l. ibi q̄m exaudire se inuicez debēt et c. Tertio p̄t itelligi q̄ secuta est rñsio post reuersionē et sic illo pñte: et tūc ad tex. subaudiri dz q̄ fuerit reuersus ex interuallo ppter id q̄ dr̄ in v. si vō p̄ns et c. ō reuerso icōtinēti. ¶ Et scōm modū itelligendi hunc tex. approbāt hō Are. et dñs meus: lz dñs meus ō Pau. mētionē nō faciat et iprobāt primū modū intelligēdi q̄ approbat a Bar. et doc. exquo ppter p̄ncipiū. l. reddit superflua decisio p̄ncipij ist⁹ tex. cū in p̄ncipio dicat q̄ stipło nō ꝯbitur nisi vtroq; loquēte vel reddit indubitabilis ppter dcm̄ p̄ncipiū. l. §. l. q̄ labeo. ad carbo. Sed hoc idez p̄t obȳci scōo itellectui cū in p̄ncipio. l. dicat q̄ exaudire seinuicē debent stipulās et p̄mittēs q̄ adaptat vt siue a p̄ncipio interuenerit absētia siue exp̄st facto viciet stipło: et sic tollit fundamētū Areti. p q̄ ipse dicit hūc scōm itellectum p̄cedere q̄ addit p̄ncipio illud de absētia postea subsecuta. ipe enim solū p̄derat illud q̄ dr̄ de absentia in p̄ncipio legis nō illud q̄ dr̄ de mutua exauditiōe q̄ p̄derat Pau. ponēdo dcm̄ scōm intellectū et vt deduxi ꝯgruit siue a p̄ncipio interuenerit absentia siue exp̄stfacto. Preterea ēt illud q̄ dr̄ in p̄ncipio q̄ iter absentes nō p̄t ꝯbi stipło p̄t adaptari ad absentiā postea subsecutā: et sic vt dixi obiectiōes quas patit p̄mus itellectus patit scōs: et p p̄mo itellectu facit dictio si vō que aduersat p̄cedētib⁹ iuxta no. in. l. hoc amplius. §. de bis. §. de dā. infec. et c. ex pte. §. si vō. de testi. cū ergo in v. si vō. p̄supponat secuta rñsio in p̄n. vr̄ p̄supponi ꝯtriuz. Tertiū ēt itellectū q̄ est itellectus gl. iprobat Aret. q̄ in tex. nō fit mētio q̄ rñsio fuerit fcā a pñte pñti ex interuallo. Sz saluādo hūc intellectū p̄t dici q̄ satis hō deph̄endit ex eo q̄ subdit in v. si vō. pñs vbi subdit de rñsiōe subsecuta post reuersionē ex interuallo modico: et hō p̄derat Pau. de cast. ponēdo hūc tertiū intellectū. faciūt ēt v̄ba tex. ibi antecq̄ rep̄deret et c. que innuūt rñsionē postea secutā: et iste intellectus nō patit obiectiōes quas patiunt alij duo intellectus et ad p̄firmationē p̄ntis itellectus vr̄ p̄ferre illud de subito discessu q̄ iportat p dictionē mox. nam cū celeritas p̄deratur in discessu nō opet et nō plus iportet q̄s si nō interueniss vt hō p gl. in v. mox. dicamus q̄ ex hō vt non stet elusorie tarditas in reuersiōe iportet p illā regulā q̄ q̄ in vno affirmatur in alio denegat et ecōtra. vt. l. maritus. C. de p̄cur. et in l. cū ptor. ff. de iudi. et in. c. nōne. de p̄sump. cū si. ¶ Posset alio q̄rto modo intelligi iste tex. vt. J. p. velit facere dīam an interrogās subito discesserit post interrogationē añ rñsionē: et tūc viciet stipło fuerit vel nō fuerit sibi rñsum post reuersionē ēt incōtinēti secutā q̄s ex illo subito discessu nō p̄sumat interrogasse aio et intētiōe obligādi. et facit q̄. J. p. vr̄ iputare ipsi subito discedēti sive discessui in vtilitatez stipłonis vt pz ibi inutilē efficit stipłonē et c. An vō interrogās nō discesserit subito: et tūc si ipso redeūte infra modicuz tēp⁹ sibi fuit rñsum et nō viciet stipło et p̄m hūc itellectuz dictio mox nō stabit sine misterio. Et p isto itellectu fac̄ q̄ in scōa pte tex. iuxta verbū discessit nō repetit dictio mox. facit etiā q̄ alr̄ in iure p̄sumit qs voluisse facere actū frustratorium vt. l. nō solū. §. ti. p̄. ille tamē intellectus nō p̄cederet si discessus interueniret ex necessitate nature: ar. l. p̄tinuus. in p̄n. J. e. et p isto intellectu multū facit q̄ in tex. nulla fit mentio de omissiōe rñsiōis vel de rñsione secuta in absētia interrogātis vel in eius p̄ntia post reuersionē ex interuallo put sonāt p̄cedētes intellectus q̄ nō vr̄ sine ministerio incōtrariū tñ facit q̄ si icōtinēti redit vr̄ deph̄endi q̄ interrogass aio vt sibi interrogatus obligaret sed poss dici q̄ incōstātia iprobat: vt. l. sigs iusiurādū. C. de re. cre. que nō ita arguitur vbi incōtinēti nō discessit vt in scōa pte tex. posset ēt forte cē dubiū tex. vt ipso discedēte. i. dū erat in actu discessus rñdit ipse iterrogat⁹ vt forte ēt q̄ audiuerit discedēs nō ꝯbat stipło q̄si i actu discessus nō eēt ai recipe rñsionē: et sic ñ ꝯbat stipło cū vltra v̄ba vt fuit visuz et in p̄n. l. et in rubrica reqrat p̄sensuz vel saltē in actu discessus et ex ipso discessu videtur eē dubiū de eius mēte et ꝓpterea stāte dubio. J. p. nolu it ꝯbi stipłonez q̄si p̄siderauerit q̄ viso discessu interrogatus rñdeat credēs forte illum nō acceptare sz renuere post q̄s discedit. Et sic no. q̄re debeat p̄cedere interrogatio de qua dictū fuit. §. in rubrica vr̄ ex discessu nō sbsistere. ió et c. ¶ No. ex hoc tex. iūcto p̄ncipio. l. q̄ p̄ns dr̄ ille q audit et itelligit nō ergo req̄rit q̄ seinuicē videāt q̄ satis est de mēte Bar. §. in p̄n. l. dū vult q̄ duo seorsuz stātes in diuersis cubitatibus vel cameris si possūt se exaudire possunt stipulari p no. in. §. itē verbor̄. insti. de inuti. stip. exquo iferturǂ q̄ cecus p̄t stipulari et ēt p stipłonē se obligare et q̄ de nocte ēt p̄t ꝯbi stipło sine luie et sic ptibus se nō videntib⁹ dūmodo se intelligant et notas adinuicē voces habeāt: et ita dicit hō dñs meus: sed lz iter p̄dictas p̄sonas abinuicē distantes se tñ exaudiētes ꝯbat stipło tñ difficilis vr̄ esse p̄batio si aliqua ptiū ipsam denegaret exquo testes nō fuerint q̄ am bos ꝯbentes viderint. illi enim q̄ vnū viderūt aliū videre non potuerūt si erāt in loco in quo erāt ꝯbentes q̄ adinuicē se videre nō poterāt nisi forte stetissent vel starent testes in aliq̄ loco itermedio vel eminēti in quo ambos ꝯbentes videret lz illi se adinuicē nō viderēt quo casu res p̄cederet sine dubio: sed vbi testes starēt in p̄prio loco cuiuslibet ꝯbentiū vz aliq in vno loco vnius ex ꝯbentib⁹ alij in alio tunc talis stipulatio non posset p̄bari et sic frustra diceremus q̄ valeret.ǂ et hoc tenēdo q̄ testes ad hoc vt p̄bent debeāt videre ꝯbentes siue disponētes ō quo p gl. Bar. et doc. in. l. ij. §. idē labeo. §. de aqua plu. ar. et p doc. in. l. si nō spāli. C. de testa. vbi in testō p illū tex. dicūt req̄rī q̄ testes videāt testatorez in actib⁹ aūt inter vinos dicūt posse p̄cedere gl. in. c. §. idez labeo. de qua tñ dubitat ibi Jmo. ēt in actibus inter vinos

per. l. testium.

per.l.testiū.C.de testi.in v̄.presto.exquo ꝓbaī q̄ ēt in actibus iter vnos testes debēt eē p̄sentes:sed ad h̄ rñdet dñs Alex.in.d.l.si nō spāli.q̄ p̄ntes dñr q audiūt ⁊ intelligunt: vt in hac.l.in p̄n.⁊ in isto tex.⁊ in.l.diē ꝓferre.§.corā.ff.de arbi.sed alia adducit Jmo.in.d.§.idē labeo.ex quibus in pū
3 cto iuris reddit satis dubia ꝺcisio illi⁹ gl.ēt in p̄ctib⁹.†⁊ ex ibi dictis decidit qd in ceco an possit eē testis in his q̄ auditu p̄cipiunt de quo ibi per Jmo.⁊ p doc.in.d.l.si nō spāli.
4 †Et an testis q deponit de p̄ntia possit redargui de falso si nō vidit in quo Bal.in.d.l.si nō spāli.sentit q̄ sic dicens q̄ p̄ntia includit visuz qđ tñ vī dubitabile p ꝺdicta nisi saluet in testib⁹ deponētib⁹ de p̄ntia in testō in quo regrit visus: vt in.d.l.ꝓbatur.⁊.§.est dcm̄ ⁊ faciunt dicta.§.in p̄nci.l.in p.no.ad fi.dū fuit dictū q̄ multis modis accipit p̄nsl absens ⁊ est gl.no.in auc.de fideiuss.in p̄n.Et cū iste tex.⁊ p̄ncipiū.l.ꝓbet p̄ntiā ꝓsupponere itelligētiā:facit vt si testis ponit de p̄ntia absq̄ eo q̄ aliud dicat ꝓsupponat intelligētiā qđ fatet Bart.ꝓcedere vbi deponit de p̄ntia sua secus si de p̄ntia alterius ⁊ de h̄ p Bart. in.l.j.§.fi.ff.de auc.tu.⁊ vī hoc approbare Bal.in.d.l.si nō spāli.vbi dicit eē no. dicta Bar.in.d.l.j.⁊ clari⁹ p eūdez Bal.in.l.j.ad fi.C.de bo. pos.ꝺm ta.ꝺtiū tñ vī tenere Bal.in.d.l.j.C.de erro.aduoc. cū quo trāsit h̄ dñs meus Bal.tñ ibi nō facit mētionē de dicto Bar.in.d.l.j.de auc.tu.lz sentiat q̄ ēt vbi asserit de p̄sentia tertij includit ēt eius intelligentia p no. per ipmmet Bar.in.l.diē ꝓferre.§.corā.de arbi.⁊ in.l.corā.de v̄bo.sig. tex.tñ in.d.l.j.in fi.facit ꝓ Bar.vnde cogita. Et ꝓsidera q̄ Bal.loquit vbi asserēs de p̄ntia tertij hz asserere de p̄ntia intelligibili put est notari⁹ q hz facere testes aduertētes ⁊ hz videre q̄ ptes que faciūt actus vel ei cōsentiāt de quo ipse
3 rogat ipm intelligāt:⁊ circa hos vide dicta in.l.ij.in v̄.volūtate.in gl.in v̄.ſz si absens.ff.so.ma. ¶ †Ho.q̄ ex iterullo tpis nō modico ⁊ sic lōgo viciat stipl'o idē est in iuramēto qđ ex iterullo tpis viciat: vt.l.nō erit.§.fi.iūcta gl.ff.de iu.iu.qđ intellige respectu receptiōis iuramēti.hz eim incōtinēti recipivl referri ipso vo acceptato p̄ ex iterullo iurari nec viciat:vt.l.iusiurādū ⁊ ad pecūias.§.j.e.ti.de iu.iu.⁊ ꝓ Bar.⁊ doc.in.d.l.nō erit.d.§.fi.q ex hoc dñr cautelā esse q̄ defert alicui iuramētū q̄ incōtinēti acceptet velle iurare sed dicat velle deliberare qualr vult iurare.nā postq̄s acceptanit nō pōt deferēs renocare nisi ex iusta cā: puta ꝓpt nouas ꝓbatiōes q̄ supueniūz vellet renocare.l.siqs iusiurā
6 tū.C.ō reb.cre. ꝺm q̄ illā.l.intelligit ⁊ declarat Bar.in.d.§.fi. †Idē ēt est in p̄ctib⁹ innoiatis:qz ex iterullo tpis impedit nec inducit p̄ctus innoiatus.si enim tibi do vel facio aliqd nisi eodē instāti agat vt des vel facias nō inducit p̄ctus innoiatus sed ille actus vltimus erit ali⁹ p̄ctus ita ꝓbat.l.si cui fundū.iūcta gl.j.ff.de pac.⁊ ibi Bar.⁊ doc.clari or gl.de hoc in.l.rogasti.§.j.ff.de ꝓscrip.ver.in v̄.placuerit. In alijs aūt p̄ctibus nō est sic vt ex iterullo tpis vicientur vt.l.si stipuler.§.fi.j.e.iūcta gl.j.⁊ ij.⁊ ibi ꝓbat in rōne tex. q̄ p̄ctus nō regrentes verba nō viciant interullo tpis itelligēdo hz textū ꝺm q̄ ipm intelligit gl.ij.⁊ gl.j.ꝺm primū intellectū sed intelligēdo tex.ꝺm aliū intellectū de quo in illa p̄ma gl.ille tex.nō ꝓbat istud q̄ alij p̄ctus nō vicient ex interullo tpis:⁊ ꝺm p̄mū intellectū Bar.sūmat illum tex. Et ꝺtiū q̄ imo regl'ariter ēt alij p̄ctus vicient ex interullo tpis sentit Bar.in.l.licitatio.in p̄n.ff.de publi.⁊ in.l.si tpa. .C.de fi.instr.⁊ in.auste phi.li.x.dū dicit eē spāle in p̄ctu q celebrat cū incerta ꝑsona vt nō vicie⁹ ex interullo tpis vl ex absentia ex qua nō est dubiū q̄ vicient p̄ct⁹ iuxta no.in.l. ꝑsēsu.ff.ti.ꝓt.in gl.in v̄.ꝑsentire. Exēplū pōit Bar.ō p̄ctu q celebrat cū incerta ꝑsona ꝓut in p̄ctu q celebrat p sbasta tionē.d.l.si tpa.⁊ auc.hoc ius pōrectū.C.de sa.san.ecc.qđ ⁊ voluit Bal.in.l.pecuniā.la vlt.C.de ꝓdi.ob cāz.vbi dicit
7 idē eē in p̄ctu qui celebrat p rē publicā vigoze.l.vel statuti. †Exēplū ponit in statuto dictāte q̄ quicūq̄s doctor legerit
8 medicinā bēat cētū.naz doctor qñcūq̄s legens cēset.cū rem
9 pu. ꝺtisse auctate dicti statuti †qz.l. vel statutum semp loqt l.arriani.C.de hereti.†idē pōt dici in statuto q̄ qcūq̄s venerit ad habitandum in territorio sit imunis a collectis.de q̄ statuto p Bar.in.l.oēs popli.§.de iu.⁊ iu.in.ij.q.p̄ncipali. in v̄.Et circa ꝓdicta sbūjcio vnā.q.⁊ c.vbi satis h̄ tenit q̄ qñ cūq̄s aliq venerit añ renocatū statutū bēant imunitatē ⁊ eo rū respectu statutū nō possit renocari ⁊ vult q̄ virtute huiusmodi statutoruz iniaī p̄ctus inoiatus:⁊ sic ēt p̄ctus innominatus q est clarū q̄ viciat interullo tpis nō viciatur in terminis hmōi statutoꝝ in quibus ⁊ si subsit illa rō Bal.q̄.l. vel statutū semp loquit tñ nō deest ēt illa Bar.q̄ tūc ēt ꝓbitur cū icerta ꝑsōa. Et si dicat Bar.⁊ Bal.loquunt in p̄ctu q celebrat v̄bis ⁊ in isto ponūt dictas limitatiōes put ēt tenet hic dñs Alex.q dicta ipsoꝝ allat ad limitationē huiⁿ.§. dico q̄ nō est vez qz loquunt ēt in p̄ctibus q scriptis vl alr sine verbis ꝓbunt.nā Bart.logtur in p̄ctibus q ꝓbunt per subastationē q̄ fit ēt p posito edicto:vt declarat ipse Bart. in.d.l.licitatio.q ēt ex eo qđ in siki adducit de pjectis in vulgus siue in ppīm pz q̄ nō logt nō solū de p̄ctib⁹ q vbis pficiunt ⁊ in.d.l.si tpa.vltra dictū sike de pjectis in vulgus in qbus ex interuallo non ipedit donatio:iuxta.l.qua rōne.§. fi.ff.de acq.re.do.adducit ēt sike de re habita p derelicta in qua ēt ex interuallo nō ipedit donatio exquo est incertitudo p̄sone ⁊ tales p̄ctus nō ꝓbunt verbis.ergo sentit q̄ nisi esset incertitudo p̄sone viciaret qlibet p̄ctus qcqd alio ipm allegādo ad limitationē huiⁿ tex.vt dixi sentiat h̄ do.Alexan. ¶ Et p hac pte q̄ ēt alij p̄ctus vicient ex interullo tpis facit rō assignata p antiquos relata p Jmo.j.pri.§.qī stipl'o viciet interullo tpis q̄ militat ēt in alijs p̄ctibus.assignāt eim rōnē qz nō vī deliberate fieri p̄ctus qñ itercedit lōgū interullū inter interrogationē ⁊ rñsionē sed hec ratio militat ēt in alijs p̄ctibus.ergo ⁊ c.hz dñs Alex.dictā rōnez doc.iprobet ista rōne qz idē eēt in alijs p̄ctibus qđ ipse negat sed tenēdo q̄ idē sit in alijs p̄ctibus tūc cessat dicta sua rō obstat tñ alia obiectio quā ipse facit p̄.d.rōnez sed qcqd sit de veritate rōnis assignate p doc.satis ē q̄ duz ipsaz assignāt sentiūt idē eē in alijs p̄ctibus q̄ ex interuallo viciētur. ¶ Et rōnē doc.quare interullū viciet ēt Jmo.non approbat.j.pri.§.rōne vltima quā adducit dñs Alexā.⁊ ēt alijs rōnibus qb⁹ q̄ nō teneat Jmo.rōnes doc.nō refert h̄ dñs Alex.ō h̄ tñ ifra aliqd reaūsset dictuz tñ Bal. qđ alī.Alex. in scōa rōne pp quā iprobat rōnē doc.facit ad illud vt alij p̄ctus nō vicient interullo tpis nisi dicamus q̄ ipse loquitur in pacto. ¶ Preterea in terminis Bal.adaptantur dicta Jmo.de quibus proxime. ¶ Joan.de imo.etiam in.d.l.si stipuler.§.fi.nō tenet hoc simpliciter q̄ ex interuallo tpis nō vicient alij p̄ctus sed forte dicit hoc ꝓcedere qñ altera pedit tpe ad deliberādū parti cū qua volebat ꝓbere vl qñ ꝑsentit tali rñsioni facte ex interuallo ⁊ idez forte si nō ꝓdicit ꝺm ipm arg.l.si filiusfa.absente patre.ff.ad mace. ake secus vī ne sequat absurdū q̄ qs ipediat disponere de re sua si teneī expectare rñsum ex interuallo .itē qz nō est verisimile q̄ volueriz tanto tpe eē ipeditus sup dispositiōe rei mee nec bonus vir verisimiliter hoc arbitraret. In istis aūt p̄ctib⁹ bonefidei venit id qđ verisimr bonus vir arbitraret ad qđ l.in bonefidei.ff.de eo qđ cer.lo.⁊ l.vir bonus.iudi.sol. Sz dñs Alex.in.d.§.fi.tenēs id qđ hic tenet q̄ ex interuallo tēporis alij p̄ctus nō vicient dicit q̄ donec nō rñdet interrogans pōt renocare p̄ctum ⁊ disponere de re sua:⁊ sic tollit
7 obiectionē Jmo.⁊ cōprobat banc opionē auctoritate Ar
10 chi.xxvij.q.ij.c.sufficiat.†vbi dixit q̄ interullū inter interrogationē ⁊ rñsionē nō viciat mīmoniū:⁊ tñ vt vidimus in prin.l.in valētibus loq regrit v̄ba ꝺm opionē multoruz. Et dictū Archi.sequunt doc.in.c.si inter virū.de spon.⁊ expsse Archi.dicit q̄ p̄ctus q ꝑsensu ꝓbunt nō viciant ex interullo tpis allegat.d.l.si stipuler.§.fi.⁊ ad h̄ optime facit.c.lz.ō pcu.li.vj.vbi ꝓbat q̄ si ꝓstitui te ꝓcuratorē meuz qñcunq̄s tu acceptes nō mutata volūtate mea que in dubio nō ꝑsumit mutata.l.eū qui.ff.de ꝓba.⁊ c.maiores.de bapti.cū sies effectus ꝓcurator ⁊ sic sortit effectuz ipse p̄ctus māda ti nō obstāte interullo tpis ⁊ qđ plus est nō obstāte ēt recusatiōe a p̄ncipio illius q fuit p̄stitutus:qz nō obstāte recusatōe pōt postea acceptare vt est tex.no in illo.c.per qđ ista opinio est tenēda:qz p ipa ille tex.vrget alia aūt parū.Il-

lud tñ de recusatiõe pcedẽte intelligitꝫ dño meus vbi interuenit in abñtia partis alẽ vterqꝫ vĩ mutasse volũtatem ⁊ sic acceptatio sequẽs nõ oparet qõ vĩ satis ꝓbabile. ⁊ tenẽdo hãc opionẽ ad illã rõnẽ ꝙ interuallo tpis nõ vĩ adesse consensus ꝑ no. in. l. ꝑ retẽtionẽ. C. de vsu. ⁊ p. l. cũ in plures. §. locator horrei. s. loca. ffz ꝙ vno mõ illũ tex. itelligit bar. in. l. pacta nouissima. C. de pac. rñ. ꝙ illa iura ꝓcedũt actu ꝓrio iterueniẽte ⁊ sic ibi duo ꝙcurrunt ⁊ interuallũ ⁊ actus ꝓrius siue alr gestus qõ nõ est in terminis nris: qr accepta tio alteri⁹ ptis postea subsequuta. i. ex interuallo non repugnat aliquo mõ ꝓcedẽtib⁹. ⁊ vide no. ꝑ doc. in. l. ita stipulatus. sup gl. j. §. e. ⁊ in. l. ticia. §. idẽ rñ. e. ti. Et ex his vĩ dubius reddi qõ dcm̃ est. s. de ꝓctibus innoiatis ꝙ vicient ex interuallo tpis. si eim secus est in alijs ꝓctib⁹ nõ vĩ rõ q̃re eodez mõ nõ debeamus dicere in ꝓctib⁹ innoiatis nec ꝑdi. gl. in. d. l. si cũ fundũ. sentiẽs ipsos viciari assignat de �herr aliquam rõnẽ nec adducit aliquã. l. ⁊ sic de stipone nõ vĩ ꝓueniẽs qr stipo est õ validiorib⁹ ⁊ magis solẽnibus ꝓctib⁹ vt vidimus. s. in pn. l. ⁊ in rubrica. isti aũt ꝓctus innoiati sũt debiliorꝭ nature ꝑz qr in ipsis est locus penitẽtie añ secutũ implemẽtũ ⁊ posset ꝓbabilr dici ꝙ illa quã dicit Bar. ⁊ seq̃ces in. l. si cuz fundũ. nõ est itentio gl. sed sua itẽtio est ꝙ ad hoc vt dicat ꝓctus innoiatus reqrit vt hincide fiat ꝓmissio siue reciprocatio: ⁊ ppea in terminis ipsi⁹. l. nõ est ꝓctus innoiatus qr fuit simplex pactũ vt fundũ meũ quẽ possidebas traderes ticio: ⁊ iõ si tui cã id pactuz fuit nõ est locus pnie. ꝑz eim paciscẽs antea tradidisset tñ nõ tradiderat hac mente vt alij daret accipiẽs. si eim ita ibi diceret siue ꝓsupponeret ꝙ a pncipio ista itẽtiõe siue expssiõe traditio ꝓmissio facta fuisset ⁊ ille tunc non respondisset sed interuallo bñ ibi ꝓbaret qõ dicũt doc. ⁊ illud vellet gl. ffz exquo vt dixi a pn. ita nõ egit tradẽs nõ ꝓgruit dicere gl. velle illud qõ dicũt doc. ⁊ illã gl. nole illud ad qõ allegat per doc. põderat etiã dño meus hic ⁊ moderniores in. d. l. si cuz fundũ. Mõ ob. si diceret remittere est dare ille võ q paciscit vt alteri fundus quẽ ipse dederat tradat vĩ remittere ipsi possidẽti ipm fundũ ⁊ ꝓmittere ab illo nõ petere: ⁊ sic pinde sit ac si tũc tradidisset cũ vt dixi remittere sit dare vt. l. peculiũ. in pn. ff. de pecu. ⁊ ibi Bar. ⁊ l. si mlier. ff. de ꝑdi. ob cãm. hoc vt dixi. Mõ ob. qr in terminis illi⁹. l. si cuz fundũ. ⁊ gl. sue nõ interuenit expsse remissio nec pncipalr ꝛz incõsequẽtiaz veniat ſz pncipalr ⁊ expsse reqrit in ꝓctibus innoiatis hincide interuenire reciprocationẽ. ergo ⁊ c. Cogita qr doc. cõiter intelligũt gl. vt. s. ⁊ ipsaz approbãt. ⁊ �herr de remissiõe quã vĩ fecisse paciscẽs facit vt intẽtio gl. sit illa quã dñt Bar. ⁊ doc. qr ex remissiue vt dixi vĩ seq reciprocatio ⁊ sic ꝓctus innoiat⁹ nisi interuallũ ipediat ⁊ sic vĩ ꝙ gl. male dixisset si itellexisset vt. s. ſz ex q̃ ẽt itellecta vt itelligit ꝑ doc. nõ ꝓbat iure vĩ ꝙ ex hoc nõ iferat de necessitate ꝙ illa quã dicũt doc. sit intẽtio gl. q̃ si quocũqz mõ intellecta nõ bene logtur ad ꝓrium qõ ipsa sentit rñde vt ibi ꝑ Bar. q no. limitat illã regulaz ꝙ in ꝓctibus innoiatis sit locus pnie ⁊ melius ꝑ ipm in. l. iurisgentiũ. in pn. sup gl. in ṽ. nõ faciaꝫ. in fi. ff. de pac. de mente cui⁹ est ꝙ in terminis. d. l. si cũ fundũ. fuerit secut⁹ ꝓctus innoiatus ⁊ ꝙ ibi nõ sit locus pnie: qr in nlro casu res erat integra ex rõne de qua ꝑ ipm in. d. l. iurisgẽtiũ. ffm cui⁹ intellectũ ibi est casus rotũdus ꝓ doc. cũ ibi interuenerit interuallũ tpis. ⁊ senẽses hic de �herr dubitãt. †Et adde actib⁹ q vicia tur ex interuallo tpis: qr iter ipsos est testm̃: vt. l. hẽdes palã. §. fi. de testa. ⁊ l. cũ antiqtas. C. e. ti. vbi disponit ⁊ in codicillis ⁊ in alia vltima volũtate. Adde ẽt inq̃tũ. s. tactũ ẽ de rõne quare stipulatio vicief ex interuallo tpis ꝙ vltra rationes doc. Aliã assignat Are. j. primo. §. cui tñ ẽt obstat ꝙ dicta rõ militat ẽt in alijs ꝓctibus rõ ergo ꝓcludẽs ⁊ gñaliſ reddi minime põt. ¶†Mo. vlt. ex �herr tex. ffz ꝑ Bau. ⁊ alex. ꝙ discessus post iterrogationẽ si icõtinenti p illũ q discessit redeat nõ viciat stipo ⁊ sic discessus nõ dĩ actus exneus q interueniẽs solet viciare stipulonẽ iuxta. l. ptinuus. j. eo. ⁊ l. duos. §. fi. j. eo. vbi glo. no. dicit ptrarium actum in hac mã quẽlibet dici q est ꝑter obligationẽ. i. q nõ tẽdit ad obligationẽ que gl. approbat a Bar. ⁊ hoc nisi sit actus necessarius natur: qr ille ⁊ si sit ꝓter obligationẽ tñ nõ reputat exneus ⁊ ꝓrius tñ si recte aduertat ꝓ illã gl. de directo facit tex. nr. nã discessus post iterrogationẽ est ꝑter obligationẽ ⁊ tñ ex ipso nõ viciat stipo: vñ cogita. ¶Glo. sup ṽ. mor fatet hãc dictionẽ nõ stare cũ effectu aliqd opandi de quo aliqd. s. in tex. fuit dictuz. ¶Glo. sup ṽ. rñsũ est tacite q̃rit qñ secuta fuerit rñsio an incõtinẽti an võ ex interuallo ⁊ rñ. ꝓmo mõ ffz Bar. ꝙ icõtinẽti secuta fuit rñsio ꝑ qua rñ. ⁊ intellectu facit qõ in tex. subijcit de modico interuallo qõ nõ viciat obonẽ. scõo mõ dicit ẽt posse itelligi tex. ꝙ ex interuallo rñsio secuta fuerit dũmõ actus exne⁹ ⁊ ꝓrius stipulatioi ⁊ obligatioi nõ interuenerit allegat. l. ptinu⁹. ⁊. l. q extrinsecus. j. e. ⁊. l. si ex duob⁹. in pn. ⁊. l. duos reos. in fi. j. õ duo. reis. Et sic gl. vult ꝙ lõgũ interuallũ iter interrogatio nẽ ⁊ rñsionẽ nõ viciet si nõ interuenit actus exneus ⁊ ꝓrius stiponi. Que gl. in hoc iprobat cõiter a doc. post Bar. qr ꝭm ipas est ꝓ. d. l. si ex duobus. ⁊ ꝓ. d. l. duos. §. fi. vbi vĩ ꝑbari ꝙ alter ex his sufficit ad inualidãdã stiponẽ ⁊ hoc ꝑ marie vĩ ꝑbari in. d. l. duos. §. fi. d. aũt. l. si ex duob⁹. potius vĩ facere in ꝓriũ ⁊ ꝑbare ꝙ vltra interuallũ reqrat ꝙ interueniat actus ptrarius siue exneus stiponi. Et ita illũ tex. ꝑ gl. ptra doc. ponderat �herr Bau. q ⁊ h: ⁊ in. d. l. duos. §. fi. tẽtat tenere gl. ꝓ cõem opionẽ doc. tenet ergo ꝙ vbi act⁹ extraneus nõ interuenit nõ viciet stipo ex lõgo interuallo. Et �herr approbat �herr Are. ⁊ in. d. l. ptinuus. ⁊ in. d. l. duos reos. §. fi. vbi ⁊ qñ est certũ ⁊ clarꝫ ꝙ actus exneus nõ interuenit nisi forte actus exneus respiciens necessitatẽ nature q nõ solet viciare: vt. d. l. ptinu⁹. ⁊. l. cũ antiqtas. C. õ testa. ⁊ dicẽ in d. l. ptinu⁹. ꝙ ꝓstare ⁊ appere de �herr põt ꝙ nõ interuenit act⁹ exneus ex pfessiõe partiũ vel alr ⁊ �herr mõ dicit se intelligere textuz. in. d. l. si ex duob⁹. vt dũ vĩ velle ꝙ ex interuallo ipis nõ viciet stipo nisi interuenerit actus exneus intelligat qñ
13 sum⁹ in casu claro ⁊ certo ꝙ talis act⁹ nõ interuenerit. †In cãu aũt dubij dicit ꝓsumi vbi interuenit lõgũ interuallu ꝙ ẽt interuenerit actus exneus ⁊ sic viciat stipo. Et sic in casu dubij ꝓcedit cõis opio vt ex lõgo interuallo viciet stipo qr a cõiter ꝓtingẽtibus ꝓsumit ꝙ ẽt interuenerit actus exne⁹ ⁊ pro hoc ⁊ in. d. §. fi. l. duos reos. ⁊ in. d. l. ptinuus. allegat l. qõ ait lex. j. de adul. in. §. fi. vbi ꝑbat ꝙ cũ pr̃i adulter cuz filia reptũ ⁊ ipsam filiã pmittat occidere incõtinẽti nõ põt adulterũ vno die ⁊ filiã sequenti occidere vel econtra q̃si ex interuallo nõ ꝓsumat incõtinẽti ⁊ ptinuat⁹ actus occidẽdi factus ꝑ pmittit ⁊ sic sine itermissiõe actus exnei. ¶Et rñdet ipse Areti. in. d. l. duos reos. §. fi. siqs forte ꝓ hoc qõ est dcm̃ ꝙ in dubio vbi interuenit longũ interuallũ interuenisse ꝓsumat ẽt actus extraneus opponeret de. d. l. si ex duobus. vbi. j. p. dicit viciari stiponẽ ex interuallo actore vel ꝓmissore diuertẽte ⁊ discedẽte. si. n. ꝓsumit actũ exneũ interuenisse nõ erat opus expmere magis de vna q̃ de alia pona: qr satis erat ꝙ in cuiuscũqz psona vel qũocũqz actus exneus interueniat viciat stipo satis ergo erat exprimi de lõgo interuallo ⁊ de actu exneo simplr. Rñdet igit Are. ꝙ illud ibi expmit ad denotãdũ ꝙ in cuiuscũqz psona interueniat actus exneus viciat stipo ⁊ ꝙ nõ sufficit ad tollẽdã presumptionẽ ꝓdictã ꝑbare ꝙ vna ptiũ nõ diuerterit ad exneos actus: qr altera potuit diuertere ⁊ �herr cuz ꝓsumat sufficit ad viciandũ stiponẽ. ⁊ ꝓpterea opus est ꝙ ille q vult dicere actũ exneũ nõ interuenisse ꝑbet in vriusqz ptis persona interuenisset ⁊ ꝓpter hoc. j. p. in. d. l. si ex duob⁹. expmit ⁊ de psona actoris vel ꝓmissoris. ¶Sed ꝓ hac suã ꝓsideratione satis vrget ꝙ tex. in. d. l. si ex duob⁹. circa iteruentionẽ actus exnei nõ vtit verbis sonãtibus in psũptionẽ ſz in veritatẽ ⁊ sic vĩ repugnare mẽti ⁊ intẽtioi lr̃e ꝙ ex interuallo tpis ꝓsumat ẽt interuẽtio actus exnei ⁊ ꝙ viciet stipo nisi aliud ꝑbet ꝙ actus exneus nõ interuenerit. imo vĩ ille tex. ꝑbare ꝙ alio nõ apparẽte ex interuallo nõ viciet stipulatio. ¶Et ꝑ saluãda cõi opione doc. ꝓ gl. ad illũ tex. põt rñderi ꝙ ꝑbat a ꝓrio sensu ꝙ nõ interueniẽte diuersiõe ⁊ sic actu exneo ex interuallo nõ viciat stipo sed talis ꝓrius sensus ẽ ptra istũ tex. ⁊. d. l. ptinuus. ⁊. d. l. duos reos. §. fi. ergo nõ ẽ attendẽdus nec sumendus ꝑ no. in. l. puenticulã. C. õ epi. ⁊ cleri. ⁊ in

a ¶Cogita. ⁊ vide dicta. j. in glo. in ṽ. respõsum. Et no. qr p istũ tex. ỏclarat. l. continuus. in ṽ. aliud agere cepit ⁊c.

cleri.ꝛ in.l.liij.C.de iurisd.om.iudi.ꝛ ℔ pót dici satis eẽ de méte Bar.ꝛ doc.q ꝓtra gl.allegant ét.d.l.si ex duobus.q̃si illud qó ibi vltra iteruallũ dr̃ de diuersiõe siue discessu non fit in ꝓsideratiõe ꝛ oino eo nó interueniẽte ex interuallo vi
14 ciet actus. ¶ †Sed circa ꝑdicta dubitaf qó dicaf longuz iteruallũ ꝛ q dicaf actus ex̃neus cũ ex ꝑdictis ꝛ q̃libz ipoꝛ ꝑm cõem opinẽ viciet stipl'o. ¶ Circa ꝑmũ Bar.℔ dicit qꝑ lógũ interuallũ dr̃ vni⁹ diei p.d.l.ꝓtinuus. facit ét.d.l.si ex duob⁹.ꝛ ℔ doc.cõiter approbãt ꝛ Jmo.dicit esse valde no.lz subdat qꝑ sibi nõ est fine scrupulo p.d.l.duos reos. in fi.vbi dr̃ qꝑ fideiussor interrogatus iter duos reos nó ipedit obligationẽ duoꝛ reoꝛ:qz nó interponit longũ spaciũ inuit ergo longũ spaciũ ꝓsiderari ét respectu bonaruz cũ interrogatio fideiussoꝛis expediaf ꝑ momẽtũ:ꝛ hoc modo Jmo. voluit inducere illũ tex.lz aliq nó aduertẽtes ad talẽ inductionẽ dicãt qꝑ ille tex.nó facit ꝑ Jmo.ꝛ hoc tenet ét Are. in.d.l.duos.§.fi.qñ ꝓstat qꝑ diuersa bona secuta est rñsio p⁹ interrogationẽ mouef p tex.cũ glo.in.l.siqs eũ.§.fi. in v̊.alia bona.s̃.de vul.ꝛ pu.vbi pz qꝑ qñ testm̃ pupillare fit diuersa bona post testm̃ pñuz regrit alia adhibitio testiũ ꝛ soléni tatũ que nó regrerenf si vno ꝓtextu fieret cum testó pño: qz eadẽ ambob⁹ solénitas sufficeret exquo pz qꝑ diuersitas bonaꝛ inducit diuersitatẽ actuum ꝛ sic longũ interualluz. ℔ aũt ipe Are.rñdet ad illam.l.ꝛ tenet se cum opi.Bar.ꝛ doc.nam in.d.l.siqs eũ.§.fi.ex interuallo poterat fieri nou⁹ actus ꝛ sic testm̃ pupillare nó repetito ꝑmo vñ nõ attẽdit ad validitatẽ an ꝓtinuatus actus dicaf factus nec ne non sic in terminis nr̃is in qbus actus sequẽs ꝛ sic rñsio nó valet nisi repetaf ꝑcedens ꝛ sic interrogatio vñ ne reddaf inutilis ex diuersitate bonaꝛ nó inducit respectu bonarũ interuallũ magnuz qó solet viciare stipl'oné q̃si in terminis.d.l. cũ lex.ꝑcedat latius respectu explicatiõis:qz pmittit substitutionẽ fieret ꝛ vna cũ testó pño ꝛ post ex iteruallo ꝑcedit strict⁹ respectu ꝓsiderandi interualli.℔ aũt cũ respectu explicatiõis actus ꝑcedat strictius qz non pmittit nisi vno momẽto fieri interrogationez ꝛ respõsionẽ ꝑcedit lati⁹ respectu ipsi⁹ momẽti siue iteralli ꝛ sic ad diẽ extẽdit.Et qꝑ actus dicatur simultaneus ꝛ ꝓtinuatus vbi fit eodẽ die ꝑbaf in.l.in opis.ꝑm vnũ modũ itelligẽdi.s̃.loca.ꝛ ibi bar. q illã ꝑm ꝑdictũ modũ itelligendi.no.ꝛ ex ipa infert ad.q. testiũ dicentiũ simul aliqd factũ vt nó incidãt in falsuz lz ap
a pareat de ꝓiozitate ꝛ posteriozitate eadẽ tñ die⁸. ¶ Circa scõm q dicaf actus ex̃neus dic vt p gl.in.d.l.duos reos. §.fi.de qua feci mentionẽ.s̃.in vlt.no.ꝛ ꝯ ipsam póderaui bũc tex.dũ ꝑbat qꝑ momẽtaneus discessus non viciat obligationẽ ꝛ tñ ipse discessus nó tẽdit ad obligationez. ℔ mó eim dr̃ actus ꝑter obligationẽ.i.q nõ tẽdit ad obligationez lz nec ei repugnet ꝓzius aũt dr̃ q repugnat ipsi obligationi ar.no.in.l.stipl'o ista.§.alteri.j.e.ꝛ in.l.pacta que ꝓtra.C.de pac.Et sic vt dixicũ discessus nõ tẽdit ad obligationẽ:ꝛ per ꝓñs sit ꝑter obligationẽ si est momẽtaneus cuz hic ꝑbef qꝑ nõ viciet ℔ est casus ꝓtra illã gl.ꝛ plus iste tex.facit ꝓtra illã gl.qz discessus aliquo respectu vel ꝑma facie vr̃ tendere ad desertionem stipl'onis nisi saluãdo gl.dicamus qꝑ dz intelligi de discessu ꝑpter actũ necessariũ nature:sed ℔ est diminare ꝛ nimis restringere bũc tex.vl̃ nisi teneamus id qó lz Jmo.℔ qꝑ actus ex̃neus siue ꝓzius interueniẽs añ perfectã obligationẽ siue stipl'onẽ si importat modicissimũ interuallũ ipsam nõ viciat allegat.l.que extrisecus.j.e.optime facit iste tex.de quo ipse nõ aduertit.ꝛ idẽ vult ℔ Pau.ó ca. per.d.l.que extrisecus.ꝛ Bal.in.d.l.cũ antiqtas.C.ó testa. Sz do.Alex.ꝓtra ℔ dic facere.d.l.duos reos.§.fi.in v̊.modicus tñ actus q mó ꝓzius ꝛ c̃.a ꝓzio sensu vñ dicit melius loquutũ Ang.℔ q dicit qꝑ actus breuis interfertus gr̃a delectatiõis nõ viciat stipl'onẽ vt in breui cantilena ꝑut loquit d.l.que extrinsecus.sec⁹ in alio actu lz breui p.d.l.duos.§. fi.Sz ꝑ opinionẽ Bal.Jmol.ꝛ Pau.facit iste tex.vt.s̃.p me póderatus ꝛ facit qz est diuinare ꝛ restringere.l.que extri secus.qꝑ loquaf solũ vbi gr̃a delectatiõis breuis actus interserit. lz eim loquaf vbi iterserunt illa v̊ba arma virũqꝫ cano que p viã cantilene possũt eẽ ꝑlata tñ dictuz est gñale

qꝑ que extrinsecus adꝯciunt nõ viciát stipl'onẽ:vñ per vnũ exẽplũ subiectũ nõ dz ipm dictũ arctari ꝛ restrigi p.l.dáni infecti.stipulatio ꝓtinet.§.fi.s̃.de dã. infec.ꝛ c.j.ne cleri.vel
b mona⁹.ꝛ maxie qz nõ dicit.J.ꝑ.qꝑ illa v̊ba fuerit ꝑlata p viã cantilene.Et sic veri⁹ vr̃ qꝑ actus siue in v̊bis siue in factis ꝓsistens si modicissimũ interuallum occupat nõ viciat ipsaz stipl'onẽ ét qꝑ sit ex̃neus.i.non tendens ad obligatõez ꝛ ad.d.l.duos.§.fi.pót rñderi qꝑ ex illo tex.nó debeat sumi ar.a ꝓzio sensu:qz est ꝯ bũc tex.ꝛ ꝯ.d.l.que extrinsecus.vl̃ sumaf illud ar.intelligẽdo v̊ba tex.ꝑprie nó aũt ꝑut intelligit gl.ꝛ sic dicam⁹ p illũ tex.qꝑ vbi iteruenit siue iterserit actus ꝓzius stipl'oni:lz modicũ siue modicũ iteruallũ occupãs viciet stipl'onẽ puta actus indicãs stipl'onẽ bñ ꝑ defectus secus si sit act⁹ ꝑter stipl'onẽ qz talis si est modicus siue modicũ interuallũ occupãs nõ viciat stipl'onẽ ꝛ sic saluaf gl. in.d.§.fi.quatenus dicit qꝑ actus ꝑter obligationẽ dr̃ ꝓzius qz ꝑcedit gl.nisi sit actus momẽtaneus. Jtẽ saluaf dictum Jmo.vt hmõi actus momẽtanei ét qꝑ sint ex̃nei nó vicient stipl'onẽ secus si sũt ꝓzij ꝛ ita in effectu postea vr̃ tenere dñs Alex. ¶ Quid aũt si nõ appet an iteruenerit nec ne actus ex̃neus an ꝑsumaf vl̃ nõ ꝑsumaf interuenisse vide Areti.in d.l.ꝓtinuus.q in modico interuallo dicit nó ꝑsumi actũ ex̃neũ interuenisse secus in magno ad ꝑmũ allegat tex.no.ꝛ ibi no.Bal.in.d.l.si duas.in ꝑn.s̃.de excusa.tu.Ad scõz al-
15 legat cõiter ꝓtingẽtia. ¶ †An aũt lz viciet stipl'o ex interuallo tꝑis valeat tñ vt pactũ nudũ dicas ꝑm Bal.in rubri ca.C.de ꝓsti.pe.in vlt.col.Nó aut fuit dcm̃ ꝑmittis mihi p stipl'onẽ.x.ꝛ ex interuallo fuit secuta rñsio ꝛ nõ valet ét vt pactũ nudũ p.l.j.§.eũ q.s̃.de ꝓsti.pe.aut nó fuit appositũ illud v̊bũ per stipl'onẽ ꝛ valet vt pactũ nudũ.ꝛ ita ꝑcedunt no.ꝑ gl.in.l.iurisgẽtiũ.§.igit nuda.s̃.de pac.ꝛ ℔ sequẽs hic dñs Alex.dicit ita debere intelligi dicta Bar.in.d.l.ꝓtinus.in ꝑn.j.e.dũ dicit qꝑ stipl'o que est inutilis ex interuallo nó valet vt pactũ nudũ vt ꝑcedãt vbi verba ℔ nõ patiũtur puta qz fuit appositũ verbũ ꝑ stipulationẽ alẽs secus qó pleniꝰ venit exaiandum.j.ꝑr.§.vbi vide dicta in scõo no.Et ex his pót colligi distinctio an ꝛ qñ ex interuallo tꝑis viciet stipulatio. Aut eim magnũ iteruallũ inter iterrogationẽ ꝛ rñsionẽ iteruenit ꝛ viciaf stipulatio: vt.d.l.duos.§.fi.ꝛ.d. l.si ex duobus.ꝛ.d.l.ꝓtinuus.ꝛ in tex.nr̃o. Aut non iteruenit magnum interuallũ nec actus ex̃neus aut ꝓzius ꝛ nó viciaf stipulatio. Aut interuenit actus ex̃neus de necessitate nature ꝛ nõ viciaf stipulatio:vt.d.l.cũ antiqtas. Idez si erat actus ó ꝓtinẽtijs ad ꝓctũ:vt.d.l.duos.in fi. Si aũt erat alius actus viciaf stipulatio vt ℔:ꝛ.d.l.ꝓtinu⁹.nisi sit act⁹ modicissimũ iteruallũ iportans vt dicit ℔ Jmo.p.d.l.q̃ extrinsecus.ꝛ ego póderaui ad ℔ bũc tex. Si aũt sit actus ꝓzius:ꝛ tũc idistincte vr̃ qꝑ viciet stipulationem per.d.l.duos §.fi.ꝛ dixi.s̃.ꝑr. ¶ Extra gl.doc.post Bar.tractát de dictiõe mox incõtinẽti ꝛ silibus dictiõibus instãtaneis qꝑ ꝓz subiectá mãm iportát paruũ vel magnũ iteruallũ in dubio tñ iportát paruũ interuallũ:vt p Bar.ꝛ doc.in.l.fructuj.s̃. tius per modernos de importãtia talium dictionuz ꝛ etiã in.l.j.s̃.si cer.pe.

a ¶ Tamẽ dic ꝛ vide tex.ꝛ ibi Bal.in.l.si duas. de excusatu.

b ¶ Uel mõa. ad quod etiam l.regula.§.fi.ꝛ qó ibi ꝑ Bart. s̃.de iur.ꝛ fac. igno.

Siquis ita. Quo ad validitatem stipulatiõis sufficit ꝓsensuz colligi ex verbis ét interꝓtatiue ꝓueniẽtibus interrogatiõi.secus si signis sine verbis fiat rñsio:qz tũc ét nãlis obligatio nõ orif:ꝛ iõ non accedit tũc fideiussoꝛ.b.d.ꝑmo ponit vnũ dictũ. scõo aliõ dictũ.tertio aliud dictũ.q̃rto illatio.scõa ibi:ꝯ si sine. tertia
II ibi:non tñ.quarta ibi:ꝛ ideo ꝛ c̃. ¶ †Mo.ꝑ ibi: qd ni ꝛ c̃. Nó lz in stipulatiõe regrant verba vt.s̃.in ꝑn.l.ꝛ ét in tex. nr̃o ꝛ regrant in rñdente verba cõgruẽtia interrogationi ꝛ ab ipsa nõ diuersificãtia vt.j.ꝑr.§.ꝛ.§.fi.tñ sufficit qꝑ talia verba sint ꝓgruẽtia interrogatiõi ꝛ affirmatiua ex interꝓtatiõe ét assumpta ex cõi vsu intelligendi.nã ista v̊ba qd ni ꝑm ꝑpriã significationẽ nõ sũt affirmatiua lz nec sint negatiua sed magis sũt suspẽsiua ꝛ mediuz tenẽtia inter velle ꝛ nolle inter que est dare mediũ:vt.l.j.§.scientiam.s̃.ó tribu.

matiua sufficiunt ad validitatē stipulatiōis.glibet enīz dice
ret q̄ rñdens p dicta verba intēdit affirmare: ⁊ sic obliga/
ri ⁊ q̄ vba ꝑm cōm intelligētiā accipi debeāt ⁊ itelligi pla
ta dicit expresse tex.in.c.ex lris.de spon.⁊ ibi ꝓcor.qđ si est in
stipulatiōe multomagis est in alijs ꝯctibus in qbus verba
nō sūt de sba.Et ex his hēs rōnē dubitādi ⁊ decidendi ad
2 hūc tex.si recte aduertis. ¶ †Et hēs q̄ lz teneremus q̄ in
mrimonio saltē in valēte loq reqrañ verba dicta vba de q
bus ℔ in tex.sufficiet ꝑferri p rñdentē ad hoc vt dicañ ꝯctū
mrimoniū: ⁊ ad ℔.d.c.ex lris.qđ in his terminis posset exē/
plificari: ⁊ de ℔ an in mrimonio vba reqrañ dicit aliqđ ℔
Jmo.⁊ aliqđ dictū fuit.ℭ.in p̄n.l.sup textu vbi fuerūt enūe
3 rati casus reqrentes vba. ¶ †Et facit iste tex.iūcto maxi/
me.d.c.ex lris. ꝙ ꝑferētes vba sophistica ⁊ captiosa ⁊ que
multipliciter intelligi possunt vt intelligañ ꝑm sanā intelli
gentiā ꝓlata ⁊ ꝑm subiectā mām in qua sī ꝓlata nō aūt ꝑz
q̄ ꝑferētes dñt se intellexisse vñ si aliquā despōsans dicit p
mitto te tenere in vxorē donec terra coopiat oculos meos
vel donec ero sub terra intelligeī cū illa ꝯxisse mrimonium
indissolubile nō obstāte q̄ ipse sup posita terra oculis suis
vī sue plōe ꝓsuppōat mrimoniū vlteri⁹ nō durare q̄si ipe sic
dicta vba itellexerit: nā dicta sua itelligētia nō attendetur
sed q̄ ꝑmiserit donec vixerit ipsaz tenere ꝑ vxore cuz sane
itelligēdo sic sonēt dicta vba ⁊ ita tenent post Hostiē.doc.
in.d.c.ex lris.℔ vno mō.d.c. exēplificātes. dñt tñ ℔ ꝓcedere
in foro fori q̄r ex dictis vbis iudicabit ꝑ mrimonio sed in
foro poli si ꝑferens talia vba ꝓtulit aio decipiēdi non erit
mrimoniū: q̄r nō pōt ꝓsistere sine ꝓsensu vtriusq̄ partis ad
qđ optime.c.tua nos.e.ti.de spō.facit ēt qđ vult Jnno.in.c.
veniēs.de iu.iu.vbi no.dicit q̄ iuramētū determinat e pstī-
tū in foro aie recipit interptationē ꝑm intentionē iurantis sz
4 in foro iudiciali recipit iterptationē ꝑm ius. † Qđ dictuz ⁊
ēt pdicta faciūt ꝯ illos pusinos q in ꝓfectiōe pacis iurauē-
rūt aliā ptē nō offēdere per ℔ vba finche q ste vite ce semā
terāno o cedurarāno ⁊ bēbāt vites ligneas in pectore q̄s
paulopost abiecerunt ⁊ offenderūt aliā ptē vt iudicari de/
beāt trāsgressores iuramēti ⁊ violatores pacis ⁊ q̄ ab ipis
in foro fori pena pacis rupte exigi potuerit ⁊ de ℔ dixi etiā
in.d.c.ex lris.⁊ ℔ p dñm meū in repetitiōe hui⁹.§. ¶ Adū-
te tñ q̄r lz sufficiāt vba ad validitatē stipōnis ex qbus p in-
5 terptationē colligīt ꝓsensus † tñ secus si nec ꝓprie nec p in-
terptationē colligīt ꝓsēsus ex vbis ꝓlatis in respōsiōe: lz ex
ptestatiōe ꝓcedēte vel declaratiōe inter ptes colligañ ꝓsen
sus: q̄r tūc ex talib⁹ vbis nō ꝯbīt stipulatio puta si fuit actū
vt vbi qs dixerit.a.itelligañ dixisse ꝑmittis mihi.x.⁊ vbi qs
rñdiderit.b.intelligañ dixisse ꝑmitto ista est gl. elegans in
v.qbuscūqz in.§.sed hec solēnia.insti.e.ti.quā ℔ dicit singu-
larē Jmo.sed ꝯria gl.vī ꝑm ipm in.l.siqs in fundi vocabu
lo.de leg.j.in v.vocabula.dū vult q̄ si ꝓcessit protestatio vt
vbi legareī equs intelligereī de asino valet legatū asini licz
error in noie appellatiuo soleat viciare cū talia noia sint i/
mutabilia tñ rñdet q̄ forte posset.d.gl.in.d.§.sed ℔ solēnia
saluari itelligēdo ipsam ꝑm gl.in.d.l.siqs in fundi vocabu
lo.vbi nō ꝓcessit ptestatio sz alr ꝓstat de volūtate ꝑferentiū
dictas lras puta q̄r ita ipi postea asserūt se intellexisse sec⁹
si ꝓcessit ptestatio: q̄r tūc valebit stipulatio ꝑut dī valere le
gatū p gl.in.d.l.siqs in fundi vocabulo. vel dicit ipse post
Pe.⁊ Ray.in.d.l.siqs in fūdi vocabulo.gl. in.d.§.sz ℔ so/
lēnia.loquīt in stipōne que reqrit vba habilia eo q̄r est ꝯ/
ctus q vbis ꝯbīt glo.in.l.siqs in fundi vocabulo.loqī in le
gato qđ fit ēt nutu: ⁊ iō in ipso nō attēdīt mutatio noiuz ēt
appellatiuoꝝ sz ꝓsēsus relinqt tandē ipse cogitādū Pau.ō
ca.j.in.§.fi.vī tenere illā gl.nisi ptes añ stipōnez egerint q̄
vtēdo lris vel vbis ēt incōgruis intelligañ facta stipō: ⁊ sic
vī approbare.d.gl.declaratā vt ℔ ꝑmo mō ipsam declarat
Jmo.Ludo.℔ ⁊ ēt in.d.§.fi.dicit q̄ illa gl.in.d.§.sz hec solē
nia.vī ꝯ illū tex.vbi pōderañ ad validitatē stipōnis q̄ par
tes hēant sensum ⁊ intellectū qbuscūqz vbis ꝓlatis tandez
resident cū opione.d.gl.⁊ vī tenere ꝯ gl.in.d.l.siqs in fundi
vocabulo.q̄r dicere qđ dicit.d.gl.in.d.l.siqs in fundi voca
bulo.vel dicere ꝯriū eius qđ dicit gl.in.d.§.sed hec solēnia.

a ¶ Per gl.fa
cit.l.nemo.ſ.ō
heredi.institu.
quaz.l. allegat
Jo.an.in addi.
ad Spec. loco
proxi.alleg. ex
qua.l.satis pro
baturq̄ iura ℔
casu intelligūt
requiri exp̄mi
nomē heredis
per testatorem
siue ꝓprio no-
mine siue alia
equipolleti de
monstratione:
⁊ sic tollr sigs
dicēt q̄ cū pro
forma pōatur
expressio here-
dis non sufficit
obseruari equi
pollens p no.
in.l.j.ſ.de lib.
⁊ posthu.

est dicere q̄ hō possit fingere q̄ vnum nomē vel vna dictio
6 fingatur esse aliud nomen vel alia dictio. † ⁊ sic q̄ hō possit
fictionē inducere ꝯ.l.⁊ si forte.de cast.pe.⁊ per Bar.in.l.si
is q ꝓ emptore.in p̄ma.q.in v.itē dubitaī.j.de vsuca.sz hu
ic rōni saluādo gl.ibi rñdi in.d.l.siqs in fundi vocabulo: q̄r
in his terminis nō iducīt vt vnū habeat ꝓ alio: sz declara/
tio volūtatis: q̄r ego ita intelligo vt vbi dixero ⁊c.⁊ ꝓ sal/
uāda.d.gl.dicte rōni rñdet hic Aret.q qcqd tenuerit in.d.
l.siqs in fundi vocabulo.hic tenet q̄ ⁊ legatū ⁊ stipō vale
at si ꝓcedit declaratio voluntatis q̄ vnū nomē accipiatur
ꝓ alio vel vna lra vel dictio ꝓ vna ozone: ⁊ sic tenet ꝯ.d.gl.
in.d.§.sed hec solēnia.ꝓ qua tñ dns meus hic adducit talē
rōnē: q̄r alr sequereī q̄ mutus pitus lrārū posset stipulari
scribēdo q̄ vbi dixerit a vel aliquā lram: q̄r forte aliquā lit
terā pōt explicare vel talē sonū vocis emittere q videat so/
nare in aliquā lram intelligañ dixisse ꝑmittis mihi tale qđ
qđ est ꝯ p̄ncipiū tex. Sed huic rōni pōt de facili rñderi itel
ligēdo q̄ pōt fieri stipō ꝑm terminos dicte glo. in.d.§.sed
hec solēnia.qcqd aliud ibi voluerit glo.vbi ꝓcessit declara/
tio volūtatis ꝓ verba: ⁊ sic vbi sumus in valente articulate
loq ar.l.nutu.j.de leg.iij.⁊ ꝯ illaz gl.in.d.§.sed hec solēnia.
facit ēt gl.in.l.que extrinsecus.j e.si eiz valet stipulatio vbi
equs in p̄ntia ꝓstitutus appellañ bos: ⁊ sic nō ostāte muta/
tiōe nominū appellatiuoꝝ vbi clare ꝓstat de mēte nō vī rō
qī pariformiter nō valeat vbi vna lra ex volūtate partium
accipīt ꝓ vna ozone nec pōt dici q̄ vba nō interueniāt.naz
adiciēs.a.b.⁊c.non pōt dici q̄ loquañ. ¶ Et inducīt tex.
7 nī in hoc p̄n.p Bart.post Pe.ad duas qōnes p̄ma. † vt si
interrogatus an velit dimittere bona sua tali rñdeat cui al
teri q̄s illi vellē dimittere vt censeatur dimisisse: ⁊ ita refert
Pe.dixisse ꝓ hūc tex.si eim hoc dicimus in ꝯctibus multo
magis debemus dicere in vlt.volun.ar.l.in testis.de re. iu.
itelligit tñ Bar.hoc ꝓcedere vbi talia vba ꝓlata fuerūt te/
stibus ad hoc adhibitis p.l.pāphylo.§.ꝓpositū.de leg.iij.
alr secus est ⁊ ita rñdet ad.l.fi.ſ.de testa.lz ibi ꝑm ipm ver
ba sint iactātia nō dispositiua nec ꝓlata ad interrogationē
alteriuſ ꝓut in.q.nra. Que vba Bar.in hac.q.no.q: lz ipe
nō explicet tñ vī q̄ in terminis.d.q.sit secuta instō heredis
8 ꝓ illa vba † q: vba cōia adiecta vniuersitati bonoꝝ iducūt
instōnē vt hī in.l.his vbis.ſ.de hēdi.insti.⁊ in.l.cogi.j.ad
9 trebel. † sed vbū dimittere est vbū cōe vt pz ex no.p Bar.⁊
doc.in.l.cēturio.ad fi.de vul.⁊ pu.dū ponūt de mā vborum
cōium directoꝝ ⁊ obliquoꝝ qualr cognoscañ. ergo ⁊c.⁊
sic qđ dicit Bar.facit ꝓ decīb.gl.in.l.iubemus.ad fi.C.ō te
10 sta. † vt valeat instō hēdis facta ad interrogationē alteri⁹
testatoris alr nō exprimēte nomē hēdis sed affirmāte insti/
tuere noiatum p aliū.satis eim tūc dī exp̄mere ar.§.ꝓterea.
insti.de inuti.stip.cū si.⁊ sic vī satisfactū dispositiōi iurium
dicentiū reqri exprimi p testatorē nomē heredis vt est.l.he
redes palā.⁊.d.l.iubemus.⁊ ad hoc alia iura ibi allegata
a per glo⁹. Et cū opione Bar.hic simpliciter trāsit Jmo. alr
nō declarās an talis dispositio inducat instōnem vel fidei/
cōmissuz Pau.aūt de ca.vī ꝓsupponere q̄ inducaī instō.
dicit eim q̄ p dicta vba vī relinquere ⁊ heredez instituere
allegat no.in.d.l.his vbis.ſ.de heredi.insti.dūmodo tñ ꝑz
ipm hoc fiat ꝯuocatis ⁊ rogatis testib⁹: q̄r sic apparet q̄
ex deliberatiōe: vt.d.§. ꝓpositū. Subdit tñ hāc decisionem
ꝓcedere nisi ille rñdens eēt graui infirmitate grauatus p
no.p Jo.an.in ti.de testa.§.j.v.qd siquis.in addi.icipiente
pilleus cui in ꝓna vxoris accidit iste casus ⁊c. Ubi tamē
Jo.an.tenet opionē gl.indistincte in testatore hñte bonaz
memoriā ⁊ itellectū bñ vez q̄ refert opionē Alber.papiē.
q tam in instōne heredis q̄z ēt in legato tenuit ꝯriuz in his
terminis.vz qñ intimi testatoris informati forsan de ipsius
volūtate vel forsan meditātes qd prudēter illi agenduz eēt
fecerūt scribit testm quo scripto notari⁹ legit instōnē here
dis testatori petens si sic instituere volebat ⁊ ipse rñdit q̄
sic idē fecit delegatis dicit dictus Alber.q̄ hic facile datur
mā fabricādi falsum.ad singula eim infirmus ⁊ q̄si mortu/
us rñdet q̄ sic ⁊ sic venitur ꝯ dispositionē.d.l.iubemus.itē
ꝑm ipm iste modus testādi nō est a iure inuētus. Et idem
quod hic

qđ bic ⁊ adhue clarius limitādo: vt.ℌ.notata in.d.l.iube/
mus.tenet ℙau.de ca.in.l.hac conſultiſſima.§.at cuꝫ hu/
mana fragilitas.C.q teſt.fa.poſ.⁊ ita dicit ſe in qõne facti
ꝓſuluiſſe ⁊ repitur ita ꝑ ipm ꝓſultũ ꝓſilio.cccl.xvj. incipiẽte
viſo pũcto ⁊ allegatiõibus ⁊c. Bñs Alex.hic ſimplr trãſit
cũ deciꝭ.Bar.interueniẽte ꝙuocatiõe teſtiũ ⁊ ꝓcedẽte iter/
rogatiõe alꝭ ſecus p no.in.l.in emẽtio.C.de ꝓbẽ.emp.⁊ in
l.ſerui electiõe.de leg.j.nec ẽt ipſe declarat an in caſu Bar.
ħ cenſeaꝭ facta inſtõ nec ne in inſtõne tñ ⁊ in legato ſiue fi
deicõmiſſo vꝫ velle ꝙ ꝓcedat vt valeat diſpoſitio bis de q/
bus ꝓxime iterueniẽtibus. Et ita tꝫ ẽt ipſe in.d.l.iubemuſ.
vbi refert dictã deciꝭ. ℙau.⁊ ipſam nõ approbat dicẽs ꝙ
lꝫ ℙau.ꝓſupponat ꝙ Jo.an.approbet opinez.d.Alber.
papiẽ.tñ ꝙ in rei vĩtate Jo.an.tenet opionẽ gl.⁊ ita rei ve
ritas eſt vt.ℌ.retuli ⁊ put ẽt dicit Jmo.in.c.cũ tibi.de teſta.
vbi dicit hãc eẽ cõem opionẽ quaꝫ approbat ẽt in grauiter
infirmo ⁊ ꝓximo morti ipe Alex.in ꝓſilio.xxxiij.in.iij.volu.
⁊ ſic iꝓbat exꝑſſe dictã opionem Alber.⁊ ℙau.de caſt.
Quã tñ tenet Ludo.de ro.in ꝓſilio.cccv.j.in vltimis vbis vꝫ
eo caſu quo alius fecit ſcribi teſtm̃ vel ſcripſit ſine volũtate
.i.nõ ꝓcedẽte volũtate teſtatoriſ ⁊ poſtea teſtator coꝝ quo
lectũ fuit qđ ꝓtineꝭ in ſcriptura interrogatꝰ an diſponat ⁊
inſtituat ꝓut in dicta ſcriptura ꝓtineꝭ rñdit ꝙ ſic ⁊ in hoc
caſu loquiꝭ Alber.⁊ ℙau.nã exquo ꝫ ipm iſte modus te
ſtãdi nõ eſt adinuẽtus nõ ẽ eo vtẽdũ. ¶ Sed ℨ iſtã deciſio/
nẽ ⁊ ſic ꝙ cõis opio ꝓcedat ẽt iſto caſu facit qꝛ ꝓcedẽte in/
terrogatiõe ⁊ ſubſequẽte rñſione vꝫ actus magis delibera
te fieri vt vidimus.ℌ.in rubrica in.v.q.⁊ facit.d.l.pampby
lo.§.ꝓpoſitũ.de leg.iij.vbi ꝓut p multos itelligiꝭ in.l.ſerui
electiõe.de leg.j.vbũ volo per qđ rñdeꝭ ꝓcedẽte interroga/
tiõe inducit diſpoſitionẽ quã alꝭ nõ induceret. Sꝫ vno cãu
forte.d.opio ꝓcederet qñ apperet ſcriptura notarij de tali
11 teſtõ. † Exquo eiꝫ ipe nõ ꝓcedẽte rogitu teſtatoriſ ſcripſit ⁊
iterrogauit teſtatorẽ nõ ꝓbat ſua ſcriptura ⁊ ẽ ſuſpitio fal/
ſitatis ℨ ipm exquo nõ vocatus ⁊ rogatus a teſtatore ſcri
pſit vt deducit ipſe Ludo.in ꝑn.dicti ſui ꝓſilij hoc tñ neceſ
ſe eẽt ꝓbari p teſtes aliqã ex deſcriptis in ſcriptura ꝙ ipſe
notariꝰ nõ rogatus ſcripſit ⁊ interrogauit qꝛ cõiter in ſcri
12 ptura ipi notarij exprimũt de eoꝝ rogitu. † ⁊ ſi non exꝑri/
mũt ꝓſumiꝭ eoꝝ rogitus ꝫm gl.in.§.nos aũt.in auc.de ta/
bellio.⁊ ibi Bal.⁊ Ang.⁊ p doc.in.l.ſciẽdũ.ℨ.e. ℙreterea
hoc reſpicit fidẽ adhibendã vel nõ adhibẽdam inſtrõ nota
rij de tali diſpoſitiõe ꝓfecto nõ aũt validitatẽ vel inualidita
tẽ ipſius diſpoſitiõis ſi aliter ꝓbari põt poſito ꝙ nõ poſſet
ꝓbari p inſtm̃ notarij. Et ꝓſupponit Ro.illã quã.ℌ.retuli
fuiſſe opinionẽ Jo.an.⁊ tñ veritas alꝭ ſe bꝫ vt.ℌ.fuit dedu/
ctũ:⁊ dicit ẽt Alex.in.d.ꝓſilio in q̃ facit ẽt mẽtionẽ ꝺ ꝓſilio
Ludo.⁊ ipm in hoc iꝓbat quatenus ꝓſupponit Jo. an.
voluiſſe qđ ipſe ꝓcludit in fine dicti ſui ꝓſilij ⁊ ꝓcludit Ale/
xan.fuiſſe opinionẽ Alber.papiẽ.quam ẽt iꝓbat qꝛ dicit
carere omni rõne ⁊ eqtate exquo ꝓſupponit ꝙ itimi ⁊ ꝓxiũ
cti teſtatoris fecerint ſcribi ꝫm ꝙ ſciebant eẽ eius volũtatẽ
vt ibi p ipꝫ vide col.iij.in fi.⁊ ſequẽ. Et ibi ẽt exaiat an pro
cedat deciſio ℙau.in.d.ſuo ꝓſilio quatenus limitabat.d.
gl.in.l.iubemus.vbi ꝓcedebat aliud teſtm̃ antea in ſanita
13 te factũ:⁊ ꝓcludit in effectu ꝙ nõ. † Ibi ẽt exaiat an ſuffici/
at teſtes teſtamẽtarios rogari p notariũ vel ẽt p aliũ ꝑ ipo
teſtatore de quo aliquid tãgit ħ dñs meus dũ exaiat hanc
q.⁊ vꝫ velle ſufficere teſtes a quocũq; eẽ rogatos vt iterſint
teſtõ p.d.l.heredes palã.§.in teſtis.⁊ hec lꝫ ipſe non dicat
fuit opio Bꝯ.quã tñ reprobat ℙau.de ca.in.d.§.in teſtiſ.
dicẽs reqri eẽ rogatos vel ab ipſo ad quẽ actꝰ ꝓtinet vꝫ ab
ipſo notario q eiꝰ vices ſuſtinet de quo dic vt p dñm Alex.
in.d.ꝓſilio ⁊ ħ de rogitu teſtiũ an reqratur de iure canoni
co.vide p Lud.in eius ꝓſilio. ¶ In eo aũt qđ Bar.ħ dicit
teſtiũ rogitũ reqri ⁊ ita tollit ℨriũ.d.l.fi.ℌ.de teſta.dñs me
us ħ mozdet Bar.nã abſq; rogitu teſtiũ ſbſiſteret diſpõ nõ
in vim teſti ſꝫ in vim codicilloꝝ:⁊ ſic per viã fideicõmiſſi in
qbus nõ reqrit rogitus teſtiũ:vt.l.fi.§.fi.C.de codicil.cũ ſi.
14 ⁊ ad.l.fi.ℌ.de teſta.dicit ꝺ facili rñ. † ꝙ loquiꝭ in vbis enũ/
ciatiuis per que ẽt inter liberos non valeret diſpoſitio ſicut
nec ibi fauore impatoris ⁊ put ẽt nõ valet fauore militis:vt
l.diuus.ℌ.de teſta.mili. ℙreterea illa.l.loquiꝭ in vbis peni
tus ſonãtibus in futurũ ꝫm ipm ſꝫ tu teneas qđ dicit Bar.
qꝛ in terminis in qbus loquiꝭ ſine ꝙuocatiõe nõ valeret diſ/
poſitio ẽt in vim fideicõmiſſi.loquiꝭ eiꝫ ipſe qñ rñdit p ver
bũ volo ſiue velle cui alteri dimittere vellẽ exquo vbo nõ i/
ducit diſpoſitio niſi ꝙuocatis teſtibꝰ ⁊ aliꝭ interueniẽtibꝰ
de qbus in.d.§.ꝓpoſitũ.fiat ipa diſpõ vt dcm̃ fuit in.d.l.ſer
ui electiõe.vbi plene exaiata fuit intelligẽtia.d.§.ꝓpoſituꝫ.
Alꝭ aũt ſi teſtator nõ rñderet p vbũ volo ſed p vbuꝫ ſic qd
ni vel ſiꝭ tũc poſſet ꝓcedere qđ dicit dñs meus ꝙ ſine rogi
tu teſtiũ valeret diſpõ in vim fideicõmiſſi cum vba ſint cõia
apta ⁊ ad inſtõnẽ ⁊ fideicõmiſſum:vt.d.l.bis vbis.cũ aliꝭ
a .ℌ.allegatis. Sí eim ẽt citra ꝓcedentẽ interrogationem in
aliꝭ vltimis volũtatibus citra teſtm̃ nõ reqrit rogitus teſti
um multo minus ergo vbi ꝓcedit interrogatio requirit ta/
lis teſtiuꝫ rogitus cũ vt dixi ꝓcedẽs interrogatio oñdat ma
gis deliberatũ animũ rñdentis ⁊ no.iſtã rõnem ꝓcedentis
interrogatiõis. Et nõ ob.ſi diceres ſemp vꝫ rñdere p vbuꝫ
volo qꝛ interrogãs per tale vbũ interrogat vis relinquere
vis facere heredẽ vel qd ſiꝭ:qꝛ põt ẽt interrogare ſine vbo
volo:puta relinquis tali facis talẽ heredẽ vel p ſiꝭa verba
Et vide Are.in.d.l.heredes palã.in fi.ℌ.de teſta.vbi idiſtin
cte in hoie ſane mẽtis tenet opionẽ cõem ſic ipſaꝫ compro/
bans qꝛ tenẽtes ꝓriũ ẽt aliquo caſu de.ℌ.exꝑſſis in diſcurſu
Aut fũdant ſe ꝙ nõ valeat teſtm̃ qꝛ nõ exprimiꝭ nomẽ he/
redis:aut qꝛ vꝫ factũ per ſuggeſtionẽ ꝓmuꝫ nõ põt dici:qꝛ
vltra exꝑſſionẽ nominis heredis reqrit ẽt exꝑſſio inſtõnis:
vt.d.l.heredes.⁊.d.l.iubemus.⁊ tñ ſufficit ꝙ ẽt tacite talẽ
inſtõnẽ exprimat teſtator:vt.l.j.§.diuus.ℌ.de heredi.inſti.
eodẽ ergo modo ſufficiet ꝙ teſtator exꝑmat nomẽ heredis
implicite p rñſionẽ factã ad interrogationẽ alterius que in
ſe virtualiter ꝓtinet ꝙcqd ꝓtineꝭ in interrogatiõe:vt.d.§.ꝑ/
b terea.⁊.§.nr̃o.cũ ſiꝰ. Scõm ẽt nõ põt dici qꝛ ſi inſtõ facta p
blanditias nõ retractaꝭ:vt.l.fi.C.ſiqs ali.teſta.ꝑhi.multo
minus ſola ſuggeſtio reddet inualidã ipſaꝫ inſtõnez.vñ ꝫm
ipm ẽt ſi alius q̃ꝫ notarius interrogaret teſtatorem valeret
teſtm̃:⁊ ꝓ hoc facit illud de interrogatiõe ſepius pondera
tũ qđ doc.nõ põderãt ⁊ huic opioni aderet ẽt ħ Andr.ſic.
ſꝫ ad id qđ dicit Are. allegãdo.l.fi.poſſe rñ.qđ nõ loqꝭ illa
ieꝛiſtẽte in extremis: ⁊ ſic in nõ exiſtẽte in extremis facit ꝓ
15 cõi opione. ¶ † Scõa.q.ad quã inducit iſte tex.p Bar.eſt
Ut ſi tribus cõmittaꝭ ꝓſulendũ:An ticius ſit ꝓdẽnandus.
Et vnus dicat ꝓdẽnãdũ alius abſoluẽdũ ⁊ alius dicat nõ
video cur nõ ſit ꝓdẽnãdus vt iſte quoq; videaꝭ affirmaſſe
ticiũ ꝓdẽnandũ per iſtũ tex.⁊ ita firmat Bar. q vlterius ꝓ
hoc allegat.l.vxorẽ.§.ꝙcubine.de leg.iij.põderãdo rñſionẽ
Scevole ibi:ꝓ quã ſimplr rñdet nihil ꝓponi cur nõ debeã/
tur ⁊c.⁊ vꝫ per dcã vba affirmare ꝙ debeaꝭ ꝑmiſſa de q/
16 bus q̃rebaꝭ. † Quid aũt ſi dicta vba ꝓferaꝭ p iudicẽ an ex
ipſis videaꝭ fieri ꝓdẽnatio de ꝑñti Bar.nõ tangit Ange.ħ
ſentit ꝙ ſic dicẽs ꝙ ſi iudex vel arbiter dixerit mihi vꝫ talẽ
ꝓdẽnari vel abſolui ꝺbere idẽ iporter ac ſi ꝓdẽnaſſet vꝫ ab
ſoluiſſet vt eſt caſus in.l.qd tñ.§.ſi arbiter.ℌ.de arbi.eodem
ergo modo ſi iudex vel arbiter dixerit nõ video cur taliſ vꝫ
quare talis nõ ſit ꝓdẽnãdus.ſentit Ange.ꝙ videaꝭ ꝓdẽna/
17 re de ꝑñti ad qđ ẽt.d.§.ꝙcubine. † Et eodẽ modo dicit An/
ge.ſi iudex vel arbiter dixerit credo talẽ ꝓdẽnãdũ vt videa/
tur ꝓdẽnare allegat gl.quã dicit ſingularẽ in.l.diẽ ꝓferre.
§.ide querit.ℌ.de arbi.facit optime ꝫm ipaꝫ.l.diui fratres
.ℌ.de li.cã.quã.l.lꝫ ipſe nõ dicat alꝭat Bar.in.d.§.ſi arbiter
⁊ pluries reperit ſniam ꝓferri per vbum videri in.d.l.diui
18 fratres. † que facit ad illud ꝙ per vbũ vꝫ vel ſiꝭ poſſit ferri
ſnia ſꝫ ꝙ per vba ſonãtia in futurũ ferri poſſit Ange.alꝭ.qꝛ
hmõi verba lꝫ ſonãtia in futuꝝ iportant tps ꝑñs ſiue idem
qđ vba ꝑñtis tpis qñ ꝓferens bꝫ potẽtiã diſponẽdi de ꝑñti
vt.l.fundus.ℌ.de reſcin.vẽdi.ibi ꝓſes ꝓuincie reſcidi vendi
tionem eũq; reſtitui ⁊c.⁊ hoc modo ẽt facit.l.j.C.ſi aduer.
li.ibi q fideicõmiſſariã libertatẽ ꝺberi ꝓnũciauit ⁊c. Sꝫ in
ꝓrium facit qđ ibi dicit gl.in v.admittit.in fi.que vult ꝙ ꝑ
illa vba nõ eſt ſeruus liberatus ſꝫ venit liberandus. Et ſic

a ¶ Allegatis ad quod etiaꝫ tex.nr̃i vbi com probatur ꝙ ta lia verba ſunt preciſa:⁊ ſic c tra vocationez teſtiũ inducit ⁊ hic ⁊ in aliꝭ diſpoſitionem.

b ¶ Luꝫ ſi.bene facit.d.l. nemo.in prin.ℌ.ꝺ heredi. inſti.ꝑ ut.ℌ.in princi. ipſam ponderaui.

aperte gl.ꝑdicta vult ꝙ aliud sit ꝓnũciare liberũ aliud ꝓ-
nunciare liberandũ. Et per ꝑñs videt ꝙ aliud sit ꝑdẽnare
aliud ꝓnũciare ꝑdemnãdũ. ⁊ ita ex illa glo. sũmit ibi Cy.
post Ja. de are. multa exẽpla ẽt adducẽs ex qbus cõproba
tur ꝙ aliud est de ꝑñti disponere vel p verba sonãtia in fu-
turũ. Tandẽ post ꝑfatos doc. ⁊ post Jo. fasiolũ de py. pclu
dit ꝙ per illa verba ꝓnũcio ꝑdẽnãdũ videatur ꝑdemnare
vt res potius valeat q̃ pereat: ar. l. quotiens. ℌ. de re. dub.
a ℂ Prætor. ⁊ 19 ⁊ l. quotiẽs. ℌ. e. ⁊ ꝓpterea pcludũt ꝑfati doc. † ꝙ si cá cõmi
vide etiã aliqd ssa fuit ꝑsuleda ⁊ ꝑsulens dixerit ego ꝑsulo tulẽ ꝑdẽnandũ.
hic per Areti. Et iudex postea dixerit ꝓnũcio ꝓut in ꝑsilio ꝙ valeat ſnia
in ꝓn. q. ⁊ ad gl. ibi ⁊ ad ea q̃ sup ipsa adducit Cy. vī depbẽdi rñ-
sio ex ꝟbis suis sup. d. gl. ꝙ illa ꝓcedãt vbi oino res valeret
ẽt ꝙ ꝟba sonarẽt in futurũ. imo aliquo casu alr actus non
20 valeret nisi ꝟba starent in futuro. † vt q̃ ꝓses ꝓnũciat ali
quẽ deportandũ qõ põt facere nõ aũt põt deportare: vt. l.
j. ℌ. deportatos. de leg. iij. vt ẽt in. d. l. j. vbi petebaꝫ fideicõ-
21 missaria libertas. † vt est ẽt q̃ ex forma statuti ptãs vltimo
mẽse officij nõ põt exbere de bãno. si eiz ꝓnũciat aliquẽ ex-
hendũ de bãno ꝟba stabũt in futuro ꝓut plata fuerunt qz
22 alr actus nõ valeret: ⁊ hoc est qõ vult ℔ dicere Ang. † ꝙ ꝟ-
ba plata in futurũ iportãt idẽ qõ ꝟba ꝑñtis tpis q̃ ꝓfe-
rens hz ptãtem disponẽdi de ꝑñti alr secus vt in exẽplis po
sitis p Ja. de are. in. d. l. j. ꝫm ipm Ang. ℂ Et cũ hac opi-
nione trãsit ℔ Jmo. in terminis in qbus loquitur Cy. post
b ℂ Cogitabã antiquos vz. vbi ꝑcessit ꝑsiliũ in quo ꝑsultor pcludebat ti-
⁊ vide Bart. ⁊ cĩũ ꝑdẽnandũ ⁊ iudex dixit ꝓnũcio ꝓut ꝑsultor ꝑsoluit. ex
Bal. in l. solẽt. quo eim mens ꝑsulentis fuit ꝙ ille ꝑdẽnaret non aũt ꝓnũ
in ꝓn. ℌ. de of ciaret ꝑdẽnandus ꝫm mẽtẽ ipsius iudex vī ꝓnũciasse: ⁊ p
fi. procon. ⁊ le. 23 ꝑñs ꝑdẽnasse. † verba eim ꝫm mentẽ ꝓferẽtis intelligi ꝺbẽt
vbi dicta rõne c. in his. C. intellecta. C. ꝓterea. de ꝟbo. sig. ⁊ j. q. j. marchion.
Bal. dicit ꝙ ta ⁊ c. basilides. Refert tñ Spe. alr sensisse in ti. de exceptiõe.
lis ꝓnũcia ℌ. viso. in ṽ. porro. Jn italia formaꝫ interlocutoria ⁊ c̃. vbi
bz vĩm interlocu- Spe. indistincte vī velle ꝙ ꝑ quecũq; verba pcluserit ꝑsulẽs
tozie ⁊ potest iudex in snia ẽt iterlocutoria dz repetere ꝑsiliuz ⁊ eius ꝟba
retractari vel ⁊ sic nõ sufficit dicere ꝓnũcio ꝓut in ꝑsilio qõ Jo. an. ibi in
non retractari addi. nõ approbat in interlocutoria exq̃ nõ est necesse ipaz
prout plz suc- descripti recitatiõe ꝓferri sed satis est ꝙ scribaꝫ iaz plata:
cessori: ⁊ vide vt no. in. c. vl. de re. iu. li. vj. in ꝓma gl. Jndiffinitiua aũt ap-
Aret. hic in fi. ꝓbat snĩam Specu. qz secus dicẽdo sequeꝝ ꝙ si in cõsilio
dictorum suo- ꝓtineꝝ ꝑdẽnandũ vel absoluendũ reũ ꝙ iudex ꝓnũciãs ꝓ-
rum super hac ut in ꝑsilio vī ꝓnũciare in futurũ: ⁊ sic nõ valet ⁊ hãc opio
q. nẽ tenet ẽt Bar. in. d. l. j. C. si aduer. li. per ea que ibi dñr in
gl. ex qbus vī ꝓbari ꝙ nõ videaꝫ iudex ꝑdẽnare si in ꝑsilio
ꝓtinebaꝫ reũ ꝑdẽnandũ cũ aliud sit ꝑdẽnare aliud ꝓnũcia
re ꝑdẽnãdum: ar. ibi no. in gl. Sed Jmo. stat in sua opione
qz imo iudex vī ꝑdẽnasse ꝓformando se mẽti ꝑsulẽtis q vo
luit ꝙ ita iudex faceret quã rõnẽ nõ viderũt nec ꝑsiderue
rũt Spe. Jo. an. nec Bar. ſz tm̃ attenderũt ꝟba: ⁊ ſz Jmo.
nõ dicat ista fuit rõ ⁊ cõsideratio Bal. in. d. l. j. C. si aduer.
li. q ista rõne tenet istã ptem quaz ẽt ibi tenet Saly. simplr
ꝓadducta p Ja. de are. ⁊ Cy. ℂ Eo aũt casu quo ꝑsilium
nõ ꝓcessit: An si iudex ꝓnũciauit aliquẽ ꝑdẽnandũ vel ab-
soluẽdũ an valeat snia quasi videaꝫ ꝺ ꝑñti ꝑdẽnasse vl ab-
soluisse ipse Jmo. ꝓ ꝓcordia opionũ quas refert in ista. q.
Cy. eim post antiquos intellexistis qd teneat: naz tenet ꝙ
valeat interꝑtando ꝟba de ꝑñti vel ꝓ ꝑñti tpe vt res potiꝰ
valeat q̃ pereat que rõ facit vt ẽt nõ ꝓcedente ꝑsilio idẽ sit
dicendũ Bar. in. d. l. j. tenet simplr ꝓrium. ⁊ ꝓcordat satis
Jo. an. in. d. ℌ. viso. in ṽ. porro ⁊ c̃. Bal. ℔ ꝓut refert Jmol.
facit dĩam iter absolutoriã ⁊ ꝑdẽnatoriã. Jpe ergo Jmo.
dicit ꝓ ꝓcordia opinionũ vt dixi. Nõ aut iudex simplr di-
xit vī mihi ticiũ ꝑdẽnandũ vel ꝓnuncio ticiũ ꝑdẽnandũ ⁊
24 tũc nõ vī ipm ꝑdẽnare ⁊ sic nõ valet snia † qz verba que in
snia proferunt debẽt accipi propẽ ⁊ stricte: vt. l. iuk. cuz ibi
no. p gl. j. ⁊ doc. ℌ. de ꝑdi. inde. ex ꝟbis enim apte appet ꝙ
nõ vult eũ ꝑdẽnare sed declarare eũ ꝑdẽnandũ ⁊ hoc casu
25 procedat opinio Bar. ⁊ sequaciũ. † Secus est ꝫm ipm q̃
declarat eũ debitorẽ: qz tũc dicta ꝟba põt dicere aio ꝑdem
nandi: ⁊ sic importãt ꝑdẽnationem ſz in hoc Bal. tenuerit
ꝓriũ volẽs ꝙ ſz in pſonali ferri possit declaratoria ℔ vim

absolutiõis fauore liberationis per. d. l. qd tñ. ℌ. si arbiter.
tamen secus sit indeclaratoria ℔te vim ꝑdemnationis: qz
talis ꝫm ipsum nõ pot ferri ꝑ quẽ Jmo. adducit tex. in. l. si
ꝓtor. in ꝓn. ℌ. de iudi. quẽ allegat Bar. in. d. ℌ. si arbiter. qui
indistincte dicit declaratoriã posse ferri impsonali prout in
a reali: ⁊ per. d. ℌ. ⁊ p. d. l. siptor. Aut iudex nõ ꝓnũciat sim-
pliciter ꝑdẽnanduz sed ꝓcedit vlterius vt qz dixit vī mihi
ꝑdẽnandũ vel ꝓnũcio ꝑdẽnandũ: ⁊ ideo mãdo vt soluat ⁊
tũc fit vera opinio aliox. ſ. Ja. de are. Jo. fasio. ⁊ Cy ꝙ va
leat snia ⁊ videaꝫ ꝑdẽnare alr. n. nõ posset mandare vt sol-
uat. q eim vlt psequẽs vī velle necessariuz antecedẽs. l. illud
ff. de acq. hẽ. cũ si. ⁊ ℔ mõ ꝰ Jmo. ꝓcedit. d. l. fũdus. ℌ. ꝺ re-
scin. vẽdi. que dicit inssit vẽditionẽ rescidi rescz restitui ⁊ c̃.
⁊ iõ ibi valet snia vel illa. l. loqtur p infinitu: qõ denotat ⁊
iportat oẽ tps: vt bĩ in. l. v. ℌ. stipulatio. ℌ. eo. ⁊ hoc modo ſz
ipse nõ dicat rñderi põt ad. d. l. dini frẽs. ℌ. de li. cá. Subdit
tñ ꝙ opinio Ja. de are. ⁊ sequaciũ seruaret in practica: qz
est cõis ⁊ ipsam tenet gl. in. d. l. dié ꝓferre d. ℌ. inde querit.
ſz. d. gl. iure nõ ꝓbet vt ꝰ ex ꝑdictis dicit Jmo. ℂ Pau.
de ca. simplr trãsit cũ opinione. d. gl. in. d. ℌ. ide querit. Jac.
de are. ⁊ Cy. in. d. l. j. ⁊ Ang. ℔ per. d. l. fundus. dicens ꝓut
dñt ꝑfati doc. hoc ꝓcedere in iudice q põt ꝑdẽnare de ꝑñti
Si aũt ex forma statuti nõ põt hoc facere ita ꝓnũciãdo nõ
vī ꝓnũciare de ꝑñti ⁊ ꝓpterea nõ incidit in penã statuti ꝰ
ipm qui nõ declarat hoc vltimo casu an valeat snia respe-
ctu futuri tpis adeo ꝙ successor ipsam seq debeat qõ tenet
Cy. in. d. l. j. vt. ℌ. retuli ⁊ ibi Bal. q assignat effectũ in resol
tãtẽ in terminis in qbus loquit Cy. ꝙ ptãs vlt. mẽse officij
nõ possit aliquẽ exbere de bãno. nã ꝓnũciando aliquez ex-
trahẽdũ qõ põt facere interim ille eẽt bãnitus ⁊ sic poterit
ipune offendi. Et vide Pau. in. d. l. j. qui in ℔ tenet ꝙ imo
snia nullatenus teneat ⁊ ꝙ successor non teneatur ipsaz seq
qz ꝫm hoc fieret fraus statuto ⁊ ℔ añq̃ viderẽ Pau. in. d.
b l. j. cogitabaz. dié tñ ẽt ibi ꝙ iudex ita ꝓnũciãs nõ icidit in
penã statuti ⁊ ibi tenet ꝙ vbi ꝑcessit ꝑsiliuz in quo dicebat
aliquẽ ꝑdẽnandũ vel absoluẽdũ si iudex ꝓnũciat ꝓut in cõ
silio ꝙ valeat q̃si videaꝫ ꝑdẽnasse vel absoluisse ꝓut mãdat
ꝑsultor: ⁊ ita refert ẽt Bar. ꝑsuluisse. Qsi aũt ꝓcedit ꝑsiliũ
ita pcludẽs ℔ nõ tangit. ℂ Bñs Alex. de imo. Vbi ꝓcedit
ꝑsiliũ dictãs ꝑdẽnãdũ vel absoluenduz tenet ꝙ snia lata p
iudicẽ simplr ꝫm ꝑsiliũ valeat dicta rõne mẽtis ⁊ volũtatis
ꝑsulẽtis ⁊ iudicis p quã in effectu depbẽdit ꝙ ꝑdẽnauerit.
26 vel absoluerit ⁊ hoc sufficit: † qz ad validitatem snie sufficit
exprimi verbũ ꝑdẽno vel absoluo vel eqpollens ẽt per rela
tionẽ ad aliqnã scripturã ꝓductaz vt. l. ait ꝓtor. ℌ. j. ℌ. de re.
iu. ⁊ reprobat dictã distinctionẽ. Jo. an. in. d. additiõe super
d. ṽ. porro. in Jtalia duz facit dĩam inter snĩam interlocu-
toriã ⁊ diffinitiuã: qz ẽt idiffinitiua sufficit ṽbũ eqpollẽs cõ-
dẽnationi vel absolutiõi ⁊ hãc refert eẽ cõem opionẽ dans
plures remissiões in qbus doc. ita tenẽt de qbus ℔ p ipm.
Eo aũt casu quo nõ ꝓcedit ꝑsiliũ sapientis si iudex ꝓnũci-
at ꝑdẽnandũ vel absoluẽdũ ipm reũ ipe simplr tenet ꝯgl.
27 in. d. ℌ. inde querit. ⁊ ꝯ Cy. ⁊ alios in. d. l. j. † qz tractus futu
ri tpis nõ spectat ad iudicẽ: vt. l. j. in ꝓn. ℌ. ꝺ vsu. ⁊ l. nõ quẽ
admodũ. ℌ. de iudi. ⁊ qz aliud est ꝑdẽnare aliud ꝓnũciare
ꝑdẽnandũ sicut aliud est quẽ ꝓnũciare libeꝝ aliud ꝓnun-
ciare quẽ liberandũ ⁊ sicut in multis sibus fit dĩa inter
verba ꝑñtis tpis vel futuri que vt est dictuz ponit Cy. post
Ja. de are. in. d. l. j. ⁊ ℔ repetit ipse dñs Alex. aliqbus etiaz
additis que nõ expedit referre. Et ad. l. fundus. rñ. vt retu-
li. ℌ. scdo loco rñdere Jmo. Ad. l. emili. ℌ. de mino. rñ. vno
modo ꝫm Ro. ꝙ loquit in snia ꝓncipis in quo est hoc spã-
le. alio modo rñdet ꝙ ibi nõ est snia diffinitiua ſz expectat
aliã post se p quã in itegrũ restituaꝫ: ⁊ ita voluit Bal. in. l.
cũ iudex. C. de sen. ⁊ interlo. om. iudi. ꝓ quo facit qõ ibi di-
cit Bar. in fi. Bal. eim vult ꝙ si iudex ꝓnũciat restituẽduz
iuxta terminos. d. l. emilius. ſz ipsam nõ alleget ꝙ sit inter-
locutoria ⁊ ꝙ debeat seq restiõ q̃si illa snia nõ diffiniat ⁊ ibi
tangit istã. q. ⁊ dicit ꝙ si iudex ẽt ꝓcedẽte ꝑsilio ꝓnũciat ꝓ
ut in ꝑsilio: ⁊ ideo dicat ipm ꝑdẽnãdum vel absoluẽdũ vel
restituẽdũ ꝙ est nulla snia tanq̃ diffinitiua ⁊ ꝙ fatuus est

finder qui

iudex q ita dicit si aũt simpliciter pronũciat put in psilio ⁊ tunc procedat snia dñs meus ḃ vbi precessit consiliũ in quo consultor consulebat aliquem absoluendem vel pdemnandũ si iudex pronũciauit put in psilio tenet valere sniam dicta rõne qr videt pnũciasse pdemnádo vel absoluẽdo put in dicto psilio sibi mandatũ fuit vt ponderant Bal. Jmol. ⁊ pene doc. oẽs istam partẽ tenẽtes ⁊ tangit. An psiliũ debeat eẽ productũ in actis qõ tágit ẽt hic Are. q tenẽs etiaz istã partẽ q snia valeat imprǒbat dictã rõnẽ qr ipa attẽta in snia subaudiť verbũ pdemno que subauditio nó dz fieri.

28 Tcũ sit stricti iuriz ipsa snia patet ex no. per Bar. in. d. l. iuť. verũ debitorẽ de pdi. inde. in pma lec. in. iiij. col. dum alť. l. si iudex. s̃. de his q sunt sui vel alie. iur. ⁊ est bonus tex. ꝑm ipm in. d. l. diui fratres. circa mediũ. s̃. de li. cã. per quẽ tex. Bar. in. l. si expressim. j. de app. dicit q snia est stricti iuris: vt ibi per no. in scda. q. facit tex. ⁊ qõ ibi ponit Bar. in. l. j. C. si plu. vna sen. vbi pz q verbũ omissum in snia non supleť ex tacita relatiõe quã hz snia ad libellum: vt plene declarat Bar. in. l. j. C. de erro. calcu. ad hoc etiã. l. paulus. la scda. ⁊ ibi Bar. s̃. de re iu. ⁊ in. l. miles. §. decẽ. co. ti. vbi vide dicta ⁊ aliqd ẽt in. §. fi. e. l. Sed hoc qõ dicit Are. ad impugnationẽ huius rõnis nõ stringit qr sumus in expssa relatiõe ad consiliũ qõ attẽta mente pslẽtis ptinet verbum pdẽno qr videť iudici mãdasse vt ita faciat q pdemnet qui iudex videť ita feciss̃e ⁊ se pformasse voluntati pslentis referendo se ad psiliũ facit qõ alẽs dicit Bar. in. d. §. decem. q vbi. l. disponit circa iudicis sentẽtiantis officiũ ẽt snia ⁊ eiº verba intelligunť ꝑm dispositionẽ ipsius. l. ita disponentis ⁊ hoc mõ limitat ⁊ declarat. d. l. paulus. la scda. cũ si. vt nõ procedat vbi. l. disponit circa iudicis sentẽtiantis officiuz. tũc eim verba nõ intelliguntť put sonant sed ꝑm pcedentez obligationẽ: vt. d. §. decẽ. Et ad illud an requirať tale psiliũ eẽ productũ in iudicio. vide dicta in. l. ait pretor. §. j. s̃. de re iudi. vbi sup. j. gl. plene examino an snia valeat si fiat relatio ad scripturas in iudicio nõ pductas. Ipse tñ Are. vt dixi lz nõ ꝓbet dictã rõnez doc. tñ si aduertať tenet oino dicta doc. ex ista rõne: qr verba futuri tpis nõ incõuenit in snia q ponanť ꝑ pñti ex qua rõne idẽ pcludit ẽt qñ nõ pcedit psiliũ sed iudex simpliciter pnũciat absoluendũ vel cõdemnádũ ipm reũ. Et ꝑ hac multa adducit. In pmis enim adducit dictũ Bal. in. l. nec qcq̃. §. vbi decretũ. in vlt. col. s̃. de offi. procõsu. ⁊ lega. vbi verbũ pñtis tpis quo vtiť iudex dicendo mitto te in possessionẽ: vult Bal. q exponať ꝑ futuro si res nõ est parata missiói: ⁊ sic pnũcio te mittenduz in possessionẽ. Ita ergo eq̃ nõ incõuenit dicere in casu nr̃o q vba futuri tpis ponanť pro pñti. Ad qõ. l. si accusatori-

29 bus. C. de accusa. †vbi probať valere sniam qua iudex pronũciat accusatũ liberádũ ibi eim est nulla: qr lata absẽtibº accusatoribus citra ptumaciã tñ ad idẽ. l. post legatũ. §. an libertas. s̃. de his qbus vt indi. vbi iudex pnunciauit seruũ qui testificať q̃ testñ esse prináduz libertate ⁊ presupponiť

30 q valeat ⁊ lz loquať in principe non refert. †qr pnceps in dubio censeť vti iure cõi. l. si qñ. in prin. C. de inoffi. te. ⁊ sic ille tex. satis ꝓfert ad ꝓpositũ. lz Areti. ipm allegans dicit posse ad illũ tex. rñderi q loquať in pncipe. sed dicendo vt dixi tolliť. d. rñsio ⁊ remanet fundamẽtũ illius tex. ⁊ sic etiã facit. d. l. emilius. s̃. de mino. Ad idez adducit Areti. l. testõ oñi. s̃. de heredi. instí. vbi pretor pnũciauit seruũ libertatez mereri ⁊ presupponiť sniam valere ⁊ per ipsam illũ effectũ liberũ: ⁊ tñ illa verba nõ videnť aliud sonare nisi q ille seruus debeat manumitti sed ibi est verbũ infinituz qõ vt supra est dictũ adaptať ad oẽ tpus. Ad idem adducit. l. si miles ticio ⁊ seyo. s̃. de mili. te. vbi verbũ liberandũ exponiť. i. liberũ. si ergo in. ll. boc fit nõ icõuenit q fiat in snia. nã ẽt. J. ꝓ. ꝓprie loquunť iuxta gl. in. l. siquis filiabus. de testa. tu. Allegat ẽt Are. c. cũ bertoldus. ante fi. de re iudi. vbi papa pnũciat sniam irritandã: ⁊ tñ presupponiť q tũc ipse irritet non aũt q mãdet in futurũ irritari. Sed ad illuz tex. potest rñ. q nõ facit aliquo mõ qr papa vlterius pcessit adiudicãdo ecclesiã presbro qui reportauerat sniam ꝑ se qõ ponderat Jmo. in hac mã vt pz ex dictis suis sup relatio: ⁊ ḃ vno modo intelligit. d. l. fundus. s̃. de rescin. vendi. Vltra Are. ꝑ hac opinione adde tex. cum gl. in. l. ⁊ puto. §. j. s̃. fa. bercis. vbi verba snie imprǒpanť vt valeat ipsa snia ⁊ illuz tex.

31 cũ gl. Alex. hic allegat† q valeat snia relata ad psiliũ sapiẽtis in quo ptinebať reũ pdemnádũ sed facit ẽt ad hoc ꝑpositũ q lata simplr pnũcio pdemnádũ vel absoluenduz valeat ⁊ vba iprǒpenť ⁊ accipianť in pñti tpe lz sonẽt in futuꝝ ꝑ validitate snie ⁊ hoc est q volnerũt Ja. ð are. Ly. ⁊ alij in. d. l. j. dicentes ita eẽ dicendũ vt res potius valeat q̃ pereat. Nec obstat. d. l. j. C. de li. cã. ⁊ qõ ibi no. in gl. qr in terminis. d. l. nó infringiť snia si verba ipsius stent ꝓprie put sonant in futurũ qr ibi libertas erat relicta per fideicẽ missum vñ iudex bẽbat pnũciare an eẽt liberandus nec ne ⁊ ẽ dñs quo ad retractationẽ an pnũciet liberandũ vel liberũ vt ibi iũcta. l. fi. eo. ti. ibi ergo in effectu non bẽbant vba de necessitate ꝑ validitate snie imprǒpari nó miruz q sunt in sua significatiõe ⁊ aliud imporẽt q̃ vba preteriti tpis. Et aduerte inquãtũ Are. vbi fit relatio ad psiliuz imprǒbat rationẽ assignatã p doc. q valeat snia rõne quã sup̃ relatã intellexisti q snia est stricti iuris: ⁊ sic in ea nó dz fieri subauditio. nã attenta dicta rõne videreť q nec deberet fieri imprǒpriatio ⁊ tñ ꝓrium determinať vbi alr nõ valeret snia: vt pz ex pdictis: ⁊ sic sua pslideratio ista ẽt rõne nó subsistit Et tenẽdo hãc opinionẽ que videť multuz equa ⁊ rõnabilis exquo fauet validitati actus videť limitãda nisi ita interpretando sniam iudex incurreret penã: puta qr essemus in terminis illius statuti q iudex in vltimo mẽse nó possit aliquẽ pdẽnare vel extrahere de bãno. tunc eim pnunciando pdemnádũ vel extrahendũ de bãno non est dicendũ q ꝙ dispositionez statuti interpteť extraxisse vel pdẽnasse de pñti. nó eim est pslumendũ q voluerit facere qd illicitũ. ar. l. merito ꝑ so. cũ si. ⁊ ꝓpterea dicendũ est q illa pnũcia nó habeat viz diffinitiue sz iterlocutorie ⁊ possit p successorẽ imutari ꝑ libito volũtatis ⁊ q aliã expectet post se iuẍ no. in. l. qõ iussit. s̃. de re iudi. facit. d. l. j. C. ð li. ca. alẽs si aduer. li. vbi eim expectať factũ alterius nõ est dicẽdũ q iudex illud voluerit adiplere vbi vba sua hoc nõ sonát: ⁊ hoc volũt Ange. ⁊ doc. tenẽtes istã opinionẽ. dñt eim q vbi qs pót disponere de pñti verba sonátia in futuruz accipiunť in pñti. Et hoc no. ⁊ tene menti ex qbus habes plene declaratũ hũc articulũ in quo ego resideo in hac opione q valeat snia per quã dñs iudex dixerit pdemnádũ vel absoluendũ: licz in hoc multi teneãt cõtriũ vt pz ex sup̃ relatis inter quos ẽt tenẽtes cõtriũ est dñs meus dicẽs hãc cõtriã opinionẽ q nõ valeat snia eẽ cõem quã tñ approbat ipse nisi verba snie ꝓcepta in futurũ habeãt aliqua verba sonátia in executionẽ ⁊ hoc est qõ dicit Jmo. qñ iudex vlterius ꝓcessit ego vo teneo q absq̃ hoc dicta snia teneat in vim diffinitiue q eim teneat in viz interlocutorie tenet ipse dñs meus sed in hoc nó est dubiuz. Et in hac opione quã firmaui tandẽ residet ḃ dñs Andre. barba. multa ad corroborationẽ adducẽs dicit tñ ẽt ipe q cõtria est cõis. Et vbicũq̃ dixi valere sniam per quã iudex dixerit pnũcio pdẽnandũ vel absoluendũ intellige vbi separatim boc dixit nó aũt intelligas q iudex vno instãti hoc diceret qr eẽt fatuus vt dicit alẽs gl. in. c. si is q̃ pest. xj. q. iij. Et vnũ nó omitto q ante factũ semp tenẽda eẽt cõtria opio ⁊ sic nó pnũciandum p talia vba sonátia in futurũ sed precise p verba pñtis tpis vbi cadit fiẽda pdẽnatio vel absolutio de pñti. Sed post factũ. i. si reperiret snia dicto mõ lata nó eẽt ꝓcipitádũ iudiciũ ẽt q alia opio dicať cõis. naz hec est bñ fundata iure ⁊ ẽt equitate ⁊ hz ẽt magnas auctoritates ꝑ se. ¶ No. ij. ex hoc tex. ibi: nec nãliter quidez ⁊ c. †q

32 vbi stipko nõ valet vt stipulatio nec valet vt pactũ nudum. cũ eim hic dicať q nec nãliter teneť pz q nõ valet vt pactũ nudũ cũ ex ipso oriatur nãlis obligatio: vt. l. j. in prin. ⁊ ibi gl. j. s̃. de pac. ⁊ l. stichũ. §. nãlis. j. de soko. Cõtra quã decisio né videť qõ no. gl. in. l. iurisgẽtiũ. §. lz cũ nulla. s̃. de pac. que explicãs qñ dicať pactũ nudũ inter alia exẽpla hoc vnuz ponit qñ est stipko iutilis: ⁊ sic nõ valet Jmo. ḃ post Rayn. in. l. legem. C. de pac. dicit q iste tex. procedit vbi sumus in claro q ꝓbẽtes per stipkonem dõtaxat obligari voluerunt

als aũt in dubio valeret tanc̃ pactũ nudũz ꝓut vult dicta gl. ⁊ hoc dicit Jmo. hic in ꝑn. ⁊ reassumit ⁊ latius in vlti. col. Et ita ꝓtranseũt alij scribẽtes hic approbãtes ⁊ declarãtes illã gl. vt supꝛ: ⁊ per ꝟ limitãtes istũ tex. qõ no. ꝑ infra dicẽdis in illo brocardo si nõ valet qõ ago vt ago an valeat vt valere põt vt dicta dubietas cadat qñ ꝓstat disponentez seu disponẽtes voluisse certã dispositionẽ facere quã ad implere nequerũt vl in ea adimplẽda nõ obseruauerũt obseruãda: lz dñs meus ꝟ in .vj. so. tunc presupponat indistincte actuz nõ valere vt potest qõ est in effectu dicere ꝙ tũc non bẽat locũ dicta mã qõ nõ est verũ: qz nũc̃ bẽt locũ in casu cum dubij babz locũ regula. l. quotiẽs. ff. e. cum ſi. Si in casu certo nõ bẽt locũ qñ bẽt locũ certe nũc̃ preterea hoc ẽ ꝙ multa iura in qbus ꝓstat qd agere voluerint: ⁊ tñ actus valet vt valere põt vt. d. l. maxime. ꝑbat in. c. j. de despõ. impube. lib. vj. ⁊ si dicas ibi est alia rõ ꝙ valeat actus vt valere põt fateor ſz tñ hoc ꝓcurrit ꝙ eram⁹ in claro qd partes vellẽt facere. Unde tene ꝙ ista dubietas ⁊ ista mã adaptatur vt dixi vbi sumus in claro disponẽtẽ voluisse facere certã dispositionẽ nõ tñ apparente alr de el⁹ mẽte circa id qõ agi põt casu quo dispõ valeret vt agitur. secus vbi sumus in casu dubij a ꝓncipio: qz tũc partes vident voluisse facere actũ vt magis valeat q̃ pereat: ar. l. quotiẽs. ff. eo. ª ⁊ propterea tũc cessat dicta mã si nõ valet qõ ago vt ago an valeat vt valere põt: qz si nõ ꝓstat qd agere voluerint ꝓsumũtur voluisse agere qõ futurus successus importat potuisse agi ⁊ perfici: ⁊ ita volũt ẽt ℣de. ⁊ Ly. in. l. cuz qs. C. de iu. ⁊ fac. igno. vt ibi per Ly. in. j. col. ⁊ per eundẽ in. d. l. legez volũt. dico ita ꝓut retuli velle doc. hic declarãtes istuz tex. ⁊ illã gl. in. d. §. sed cũ nulla. ⁊ satis ẽt est de mẽte Ly. in. d. l. legẽ. ante fi. vbi vide plenius p Saly. ⁊ ita volunt ẽt doc. in. d. §. sed cũ nulla. ⁊ satis est de mẽte Bar. in. l. si stipuler. §. fi. j. eo. ⁊ clarius in. l. si quis añ. s̃. de acqrẽ. pos. in. d. tñ. l. si stipuler. §. fi. Dicit aliqd qõ facit ad id qõ dixi ꝙ ista materia brocardica habeat locũ vbi agit vt qd certo mõ fiat ⁊ alr dicta Bar. ⁊ ꝟ in. q. ⁊ Bal. in rubrica. C. de ꝓsti. pecu. in vlti. col. ante fi. tituli seqt videre de forma ⁊ c̃. Ex cui⁹ dictis videt deprehẽdi ꝙ tũc demũ videt agi ꝟbere stipulationẽ qñ partes id expresserunt puta qz dictũ fuerit ꝓmittis mihi. x. per stipulonẽ nõ ergo ex eo ꝙ ꝓcedit interrogatio videt agi vt ꝟbatur stipulatio adeo vt si sequat rñsio ex iternallo nõ valeat vt pactũ nudũ. imo valebit vt pactũ nuduz ꝟm Bal. in. d. rubri. qui allegat. d. gl. in. d. §. sed cuz nulla. ⁊ hoc velle Bal. dicit ꝟ Are. in quarto no. Qui tñ dubitat õ hoc dicto per tex. nostrũ in quo actus nõ valet vt pactum ⁊ tñ nõ fuit expressum ꝓmittis per stipulonẽ sed solũ ꝓmittis dare: ⁊ ideo videt posse dici ꝟm ipm qñ inter pñtes ꝓcedit interrogatio videat agi vt ꝟbatur stipulatio que si nõ valet vt stipla nõ valebit ẽt vt pactũ nudũ ⁊ gl. p̃di. ꝟm ipm procedet qñ ꝓcessit ꝓmissio ⁊ sequta ẽ interrogatio vel acceptatio vel qñ interrogatio fieret p̃nũcium vel eplam. tũc enim in dubio nõ videt agi vt fiat stipla ⁊ ꝓpterea valebit act⁹ vt pactũ nudũ. Siue ergo dicat ꝓmittis per stiplonez sine simplr ꝓmittis tale quid inter pñtes dr ꝓstare ꝙ voluerint facere stiplonem ꝟm ipm q ꝑ hoc adducit vlterius qz qditas ⁊ essentia ꝟctus cognoscit a forma ipsi⁹ magisq̃ a denominatiõe: vt. l. insulam. s̃. de ꝓscrip. ver. vbi bonus tex. ꝑ bans ꝙ ſz vẽdiderim insulã vt aliã reficias nõ est venditio ſz fuerim vsus verbo vẽdere exquo nõ interuenit ꝓciuz qõ in venditiõe reqrit: vt. §. preciũ. insti. de ꝟben. emp. ⁊ sic nõ interuenit forma ad idẽ. l. si vno. s̃. loca. vbi verbũ dono: ⁊ sic denoiatio donatiõis ipam nõ inducit sed inducit ꝟctus quẽ forma indicat: ⁊ sic inducit ibi remissio cũ donatio fuerit facta ob sterilitatẽ ad hoc no. per Bar. in disputatione sua publicanus quidã: ⁊ in. l. chotez ferro. §. qui maximos. s̃. de publi. ⁊ ꝟ idẽ ipse reassumit in gl. ⁊ vltra ipm pro sua ꝓclusiõe ꝟ Bal. allego gl. in terminis in. l. j. §. eum qui. s̃. de consti. pe. Sed dictũ Bal. in. d. rubrica simpliciter approbat dñs Alex. s̃. pri. §. in. ij. col. in fi. ⁊ satis est de mente sua ẽt ꝟ ⁊ satis per expssum est de intẽtiõe Jmo. in vlt. col. duz dicit ꝙ si vnus interrogat ⁊ alius ãnuit capite ꝙ valet vt

a ¶ Infra eo. a ⁊. l. quotiens. de rebus du. ⁊ abbate. ſ. de verbo. sig. ⁊. l. iñ. s̃. de mili. te. cum ſ.

pactum nudum: qz debet ꝓstare ꝙ voluerint stipulari ad ꝟ vt ꝓcedat qõ hic dicit q̃si ex eo ꝙ ꝓcedit interrogatio nõ dicat de hoc ꝓstare. Et volẽdo illud dictũ Bal. saluare ⁊ illud ẽt qõ videt de mẽte doc. hic ad rõnẽ Areti. posset rñ. ꝙ illud ꝙ forma magis q̃ denoiatio attẽdat ad habendam qditatẽ ꝟctus ꝓcedat vbi forma est certa ⁊ ñdubitata alicui⁹ ꝟctus ꝙ nõ sonet adeo ꝙ nõ est in ꝓposito nro: qz interrogatio nõ de necessitate arguit solaz stiplonẽ. põt eim in aliũ ꝓcedere ad explicandũ ⁊ pactũ ⁊ stiplonẽ ꝓut dicit Jmo. in vlti. col. ⁊ confert qõ ꝓxime dicet de acceptilatiõe: ⁊ ita in dubio ⁊ alio non expresso videt dicẽdum nõ secuta rñ. per ꝟbatur. d. l. quotiẽs. cũ ſi. Et ad hũc tex. põt rñ. ꝙ lz nõ ꝓstaret per expressionẽ verborũ explicatorũ in actu ꝙ volebant ꝟbere stipulationẽ ꝓstabat ⁊ ꝓstare poterat alr añ q̃ deueniret ad actũ stipuladi. lz eim Bal. explificet ꝙ cõstare dr vbi dicit ꝓmittis per stipulationẽ non tñ negat ꝙ alr ꝓstare possit ⁊ ꝙ alr ꝓstando si nõ valet vt stipla nõ valet ẽt vt pactũ nudũ: ⁊ ita videt eẽ õ mẽte doc. declaratiũ hũc tex. ꝓut dixi a ꝑn. huius no. ofit eim ꝙ tex. noster procedit vbi ꝓstat ꝙ voluerũt stipulari nec ofit ꝙ ita ꝓstaret ex ꝓcedente interrogatiõe qõ dixissent si eorũ intẽtio fuisset ꝙ ex hoc diceret ꝓstare de mente ꝟbentiũ. Et facit tex. in. l. j. §. fi cũ qui. s̃. de ꝓsti. pe. vbi per. J. ꝑ. ponderat volũtas volendi stipulari nõ aũt interrogatio precedẽs quasi ex ipa ꝓsumat volũtaz stipuladi alio nõ apparẽte. lz gl. ita ibi velle videat nisi dicas ꝙ imo gl. nõ põderat ꝓcedentẽ interrogationez sed alia ꝓcedẽtia ẽt interrogationẽ vt ꝑz ẽt ex iuribus que ipsa glo. allegat que ꝓbãt hãc quã ꝓxime dixi eẽ el⁹ mẽte. Et rñsio siue declaratio Are. ad illã glo. in. d. §. sed cũ nulla. est ꝟ eius mẽte. nã in duobus casibus positis ꝑ Areti. dicit gl. stipulationem eẽ inutilem ⁊ valere vt pactum ſz subdit vl ẽt si alr eẽt inutilis qõ nõ videt posse explificari nisi ꝓut qñ ꝓcedit interrogatio ⁊ sequit rñsio per signa. cogitatñ qz iste tex. satis stringit ꝑ Areti. Sed gl. hic in ver. ſz nec nãliter videt ꝟ supꝛ dicta inquãtũ ꝓclusum est hũc tex. intelligi in casu certi ⁊ clari qz ipa glo. videt hũc tex. intelligere in casu dubij: ⁊ sic ꝙ ꝓcedẽte interrogatiõe videat actuz vt ꝟbat stipulatio adeo ꝙ si nõ valet vt stipla non valet ẽt vt pactũ nudũ nisi alr actũ fit ꝙ valeat vt pactũ nudum si nõ valuerit vt stipla. Sed illi gl. rñdet hic Jmol. in. d. vlti. col. ne. d. gl. ꝟrietur gl. in. d. §. sed cũ nulla. dz intelligi ꝙ loquat in casu dubij respectu validitatis in vim pacti ꝓstito ⁊ hoc in claro exñte ꝙ a ꝓncipio voluerũt stipulari. hoc eim cõstito si aliqua deficiũt ad stipulationẽ nõ valebit ẽt vt pactuz nudũ in casu dubij an voluerint valere vt pactũ nuduz nec ne si nõ bẽt effectũ stipulatio qz in casu dubij nõ ꝓsumunt voluisse valere vt pactũ sed si apperet voluisse ꝟctuz ꝙ si stipulatio quã ꝓstat voluisse facere nõ bẽt effectuz valeret vt pactũ nudũ tũc valeret vt pactũ nudũ. Nõ obstãt ẽt ꝙ cõstet ipsos voluisse stipulari. nõ eim ex hoc tollitur ꝙ ẽt non potuerũt velle ꝙ valeret vt pactũ si nõ sequeret stipulatio ⁊ hoc valt. d. glo. ꝟm Jmo. Sed ꝑ Areti. q nõ discordat a doc. nisi in mõ ꝓstandi de voluntate vi vigere. l. nõ codicillũ. C. de testa. vbi ex qualitate dispositiõis sumit ꝓiectura ⁊ ꝓsumptio qualẽ dispositionẽ voluerit facere adeo ꝙ nõ valet vt valere põt. Sed põt rñ. ꝙ ibi erat talis q̃litas que nõ cadebat in aliã dispositionẽ nisi in testm̃ qz institutio ⁊ exheredatio nõ põt fieri nisi in testõ. l. qõ ꝑ manus. s̃. de iur. codicil. ⁊ ad hoc ꝓferunt que dicent J. in gl. Et sẽdit Jmo.
33 vbi ad gl. hic rñdit vt. s̃. † ꝙ illud qõ ẽ dictũ in stipone põt dici in acceptillatiõe inutili vt tũc demũ non valeat in vim pacti iuxta. l. an inutilis. in ꝓn. J. de acceptilla. ꝟm cõez litterã qñ sumus in claro ꝙ voluerint ꝟbere acceptillationes boc eim nõ apparẽte valebit in vim pacti de nõ petẽdo sicut dicimus in stipone cui nõ incõuenit equipari acceptillationẽ cũ in forma ei eqpetur: qz dz ꝓcedere interrogatio ꝓut in stipone ⁊ cũ sit de iure ciuili ꝓut ipa stipulatio. Et ⁊ scõo in acceptillatiõe põt dici ꝟm Jmol. ꝙ sit diuersum ab ipsa stipone: qz verba acceptillatiõis añ eã inuẽtã non erãt. cogita tñ siquis verbis appropatis acceptillatiõi vult videt velle illã facere ⁊ dr ex platiõe taliũ verborũ de mẽte

ꝓstare absq̃

constare absq; alio extrinseco interueniente ad declaratio
nē ipsius mētis ⁊ intētionis. Secus aūt est in stipłone: qz
eius verba erāt cognita ēt a iuregentiū de quo iure añ in
nētam stipulationē p dicta v̄ba inducebat pactū nudū. Et
p̄ferūt que dicta sunt. §. p̄ri. rñdendo ad motiuū Areti. naz
cū acceptillatio habeat certā formaz illa videt sufficere ad
declarandū qd partes inter se agere voluerint. ¶ Refert
et Jmo. quᵈ referentes P̄e. de bellap. in. l. si vnus. §. si
acceptillatio. de pac. dicere q; tex. noster dz intelligi in valē
te loquī q; si nō rñdeat sed solū ānuat nullo modo vī se vel
le obligare ⁊ sic nec ēt per pactū nudū. Secus si sit mutus
⁊ hoc mō p̄cedat gl. in. d. §. sed cū nulla. p̄o quo dicto ⁊ si
Jmo. dicat facere qđ no. in. l. cū notissimi. C. de p̄scrip. xxx.
an. qđ fuit relatū. §. in p̄n. l. dum enūerati fuerūt casus req
rentes v̄ba tñ hoc nō approbat sed plus sibi placere qđ sup̄
4 est dictū ad declarationē huius tex. asserit[a]. Ex alio impro
bat dictū P̄e. dñs Alex. qz est imputandū muto ⁊ ēt illi q
cū ipso valebat p̄bere qf elegerit viam p̄bēdi per stipłonē
per seipm ⁊ nō per aliū put dī in p̄n. l. vñ ēt in ipso si cōsta
ret q; voluerit stipulari vel alius ab ipso voluerit stipulari
est dicendū q; nō valeat vt pactū nudū hoc aūt nō p̄stito ⁊
nō appareāt ⁊ in muto ⁊ valēte loq pariter est dicendū q;
in dubio intelligant voluisse pacisci postq; lz p̄cesserit iter
rogatio alia req̄sita in stipłone nō iteruenerūt vt. §. fuit di
ctū. lz ēt de hoc dubitet p̄di. dñs Andre. q; dz non p̄stito q;
voluerint stipulari valeat vt pactū nudū qz videt p̄stare ex
eo q; stipulant. i. ex eo qđ p̄cedēte interrogatiōe veniūt ad
p̄ctū credo ipm velle dicere. si eim stipularentur nō caderet
dubitatio q; valeret vt pactū nudū: ⁊ sic qđ ipse dicit nō fa
cit ad p̄positū nec aliqua alia que ipse adducit que oia fa
ciūt vbi sumus in claro qđ nō est in terminis nr̄is hic lz p̄
b cedat interrogatio vt. §. fuit demōstratuz[b]. Improbat etiā
dñs Alex. aliū intellectū Fulg. in. d. §. lz cū nulla. ad tex. no
str̄ū vt intelligat vbi pteo lz vellēt p̄bere stipłonē sciebāt tñ
eo modo quo p̄bebant ipsaz stipłonem non valere secus si
crediderint valere: qz tūc valebit vt pactū nudū p. l. an inti
lis. §. de acceptil. quasi iste tex. intelligat ꝑm illū in v̄. finga
mus ⁊c. nā ꝑm Alex. nō facit ad p̄positū exquo illa. l. in. d.
v̄. loquit vbi est defectus in mā. nr̄. tex. vbi est defect[a] in for
ma vñ nō est arguendū de vno tex. ad aliū ad hoc dicenda
infra in mā illa si nō valet qđ ago vt ago ⁊c. vt sic dicamus
q; qñ defectus est in forma act[ū] put in casu nostro q; pte
rrēt credēte actū valere put ipm agere intēdūt tñ nō va
leat vt valere pōt nec in his terminis sumat ar. a p̄dio sen
su ex. d. vñ. fingamus ⁊c. P̄reterea vt dicit hic dictus dñs
Andr. q; ēt improbat dictū Raph. qlibet p̄sumit scire. ll. vt. l.
leges sacratissime. C. de. ll. vñ nō cadit q; limitet iste tex. qñ
credebāt stipłonē valere: qz ōbebāt scire q; nō valebat per
mutū: sed attēta hac rōne piformiter videret dicēdū in ter
minis. d. l. an inutilis. ēt dato defectu in mā. Unde de hoc
intellectu de eo qđ sonat. vide latius. §. in gl. duz examinatur
mā si nō valet qđ ago vt ago ⁊c. duz discutit intellectus. l.
an inutilis. ⁊ vide P̄au. dū tractat dictam mām qz refert
q; ēt Rapha. cu. hic intelligēdū dicebat hūc tex. iuxta ter
minos. d. l. an inutilis. ⁊ est fundatus iste intellectus in rō
ne. l. nō solū. §. ti. §. Improbat ēt dñs Alexan. illud qđ dicit
Jmo. de acceptillatiōe nō tñ ex rōne Ro. q; ēt improbat di
ctū Jmo. qz rō Ro. ꝓcludit qñ acceptillatio est inutilis ra
tione materie: qz tūc valet in vim pacti nudi p. l. si vnus. §.
si acceptillatio. de pac. ⁊ p. l. si accepto latū. de acceptil. Sz
Jmo. loquit vbi est inutilis rōne forme: qz tūc nō valet etiā
in vim pacti alr ēt non p̄stito q; voluerit facē acceptillatio
nē nisi ex v̄bis aptis acceptillatiōi. Reprobat ergo dictuz
Jmol. ex alia rōne dñs Alex. qz nō reperit iure cautum q;
verba acceptillatiōis nō fuerūt ita cognita de iure gentiuz
sicut v̄ba stipłonis nō quo ad effectū acceptillatiōis sed pa
ctī: qz nō repit q; per v̄ba que per ius ciuile est inductū ha
bere fieri acceptillationē de iure gentiū nō posset fieri pa
ctum nudū sicut ēt dicimus in verbis inductis a iure ciuili
ad faciendā stipłonē q; lz de iure gētiū non essent inducta
ad effectū faciēde stipłonis tñ nō repit q; de dicto iure nō
essent inducta q; p ipsa nō posset fieri pactū. Sed p salue
do dicto Jmo. facit qz v̄ba acceptillatiōis exp̄mūt de acce
ptillatiōe ⁊ de ipsa quodāmodo faciūt mentionē nō sic in
verbis stipłonis qz per ipsa nō fit aliquo mō mentio de sti
pulatiōe ⁊ p̄pterea videmus q; vbi exp̄mit de stipulatiōe
tūc nō valet aliquo modo vt pactū nudū vt in tex. nr̄o vt. §.
p̄mo loco declarato p Bal. in. d. rubrica. de p̄sti. pe. Et vi
de aliū intellectū ad illam gl. in. §. sed cū nulla. per Saly. in
d. l. non codicillū. de quo dicet. §. dum tratabit mā an in p̄
ctib[us] si nō dz qđ ago vt ago ⁊c. ¶ No. iij. hunc tex. q; ad ħ
semp allegat q; si nō valet qđ ago vt ago nō valet vt vale
re pōt ad idem. l. j. §. cū qui. §. de p̄sti. pe. ⁊ l. nō codicillus.
. C. ħ testa. que ex mā brocardica de qua ħ plene p Bar. ⁊
doc. ⁊ infra dicet. ¶ No. iij. ibi: nec fideiussorē quidē ⁊c.
34 iūcta gl. ⁊ q; nō semp due negatiōes faciunt vnaz affirma
tionē sed qñq; altera abūdat de quo aliqd ħ vide p Jmo.
⁊ q; due negatiōes regulariter affirmēt est tex. in. l. duob[us]
negatiuis v̄bis. §. de v̄bo. si. ⁊ in alīs iurib[us] ħ alle. p Jmol.
35 ¶ No. vlt. ⁊ q; qñ nulla p̄cedit obligatio p̄ncipalis fideius
sor accedere nō pōt. Quid aūt si p̄cedit officiū iudicis nobi
le vel mercēnariū qđ pōt implorari p̄ p̄ncipalem an possit
accedere fideiussor. Vel qd si obligatio ipsius p̄ncipalis fu
isset a p̄ncipio an si deficiat ex postfacto ēt ipso iure an du
ret obligatio fideiussoris ħ per P̄au. de ca. ⁊ dñm Fran.
36 de are. ¶ Glo. in v̄. annuisset. in p̄n. declarat. ⁊ qualr possit
annui ⁊ rñ. capite vel humeris ⁊ hāc gl. dicit no. ħ Ang.
qz multa iura habemus que dñt nutu negocia p̄bi posse.
Sz q; declaratio volūtatis affirmative vl negative fiat hu
meris vel capite habemus solū in hac glo. ꝑm ipm qui di
cit q; capite fit affirmatio inclinādo ipm versus pectus hu
meris v̄o fit affirmatio ipsos stringēdo vibrādo aūt caput
a dextris ⁊ finistris negationē importat. Jmol. aūt hic di
cens dñm suū no. hāc gl. p̄o singulari dat sociā huic gl. in
l. ītē qz. de pac. vbi gl. in v̄. ⁊ mutus ⁊c. ⁊ dicit ipse Jmo. q;
signū per strictūrā humerū est signuz dubitatiuum. ¶ In
scōa p̄te que incipit. sed in his ⁊c. glo. op. ħ. l. si stipuler. §. fi.
J. eo. ⁊ rñ. q; ioquat in p̄ctibus in quibus v̄ba nō sunt neces
saria in quibus fine dubio efficax obligatio p̄bit demonstrā
do voluntatē ēt per signa ⁊ nutus. ⁊ vide ibi Bar. ¶ Gl.
in v̄. nāliter. op. p̄ tex. q; imo p̄bat nālis obligatio vbi non
valet stipło qz nō rñdet verbis sed signis: vt. l. an inutilis.
in p̄mo rñ. J. de acceptilla. meliue in. l. si vnus. §. si acceptilla
tio. §. de pac. ⁊ rñ. q; hoc est vex si hoc exp̄sse agat vt si sti
pulatio quā volūt p̄bere nō valet vt stipulatio valeat vt pa
ctum qz tūc valet ⁊ p̄ducit nālem obligationē nō ciuilem:
⁊ hoc dictū declara vt fuit dictū. §. in scō no. p̄cedit enim
vbi clarū erat q; volebāt p̄bere stipłonem sed dubium erat
an vellent casu quo nō valeret vt stipło q; valeret vt pactū
nudū: qz in dubio dicendū ē q; nō. Sz vbi dubiū est an vo
luerint p̄bere stipłonem vel pactū nudū p̄sumit q; pactū
nudū si non sequit rñsio per v̄ba lz interrogatio p̄cesserit ⁊
hoc modo p̄cedit gl. in. d. §. sed cū nulla. vt dcm fuit in. d. §.
37 no. ⁊ Et no. hāc gl. ad hoc brocardū si nō valet act[ū] vt agit
valeat vt valere pōt: qz si p̄stat de mēte sine dubio valeat vt
valere pōt ⁊ hoc approbāt Bar. ⁊ doc. tñ ꝑm Bar. hoc est
diuinare. d. §. si acceptillatio. vt intelligat vbi constabat de
mēte p̄bentiū p dicta tñ rñ. facit. d. l. an inutilis. ꝑm cōem
lam. Aliam doctrinā in hac mā dat gl. in. d. l. j. §. cū qui. §.
de p̄sti. pe. q; aut agit de obligatiōe p̄bēda ⁊ si nō valet q;
ago vt ago nec valeat vt valere pōt: ⁊ ita p̄cedit iste tex. ⁊
d. §. cū qui. cū si. Aut de obligatiōe dissoluēda ⁊ p̄cedit. §.
si acceptillatio. ⁊ hoc approbat ēt Bar. hic verū qz ex hoc
nec ēt ex eo qđ Sy. addit vltra gl. qđ est parū nec ēt ex dic
tis Cy. in. d. l. nō codicillū. est perfecte declarata hec mā.
Jdeo ipse Bar. p ea declarāda distinguit vt ħ vide per cū.
Et procedit hec mā vt dictū fuit. §. in textualibus vbi in cla
ro ⁊ incerto sumus q; actus p gerentē voluit explicari. Si
enim sumus in dubio tūc stamus regle. l. quotiēs. §. cū si.
Que regula ⁊ eius p̄sumptio cessat plerūq; vbi sumus in
claro de dispositiōe que intēdebat fieri. Dixi aūté plerūq;
⁊ nō semp qz multi sunt casus in quibus si id qđ agit nō valz

a ¶ Asserit. ⁊ vide Saly. in d. l. legem. vbi vbi refert hoc dictum P̄e. in vl. exē. qđ pōt de pacto nudo qđ non appro bat hic. d. Alexā. qz est nimis restrigere hūc tex. q; itelligatur solus in lo qui valente lz imo non est re stringere qz in eo solus loquit vt patet ex p̄n cipio tex. vbi di citur q; ille re spondit p verba quidni. ⁊ q; secus est si an nuit: ⁊ ita est ō mente dñi An dre. sicu. dic.

b ¶ Demon stratio. ⁊ adde q; p dcā Petri de quo sup̄ fa cit quod dicit Bar. hic in illa materia si non vz qđ ago ⁊c. vbi īter cetera cōcludit q; vbi ex defectu cau se efficiētis nō valet qđ agit vt agitur valet vt valere pōt ⁊ sequitur Sal. in. l. non codi cillum. C. de te sta. infereo ex hoc ad cōpro bationez dicte decisiōis P̄e. videbim[us]. j. dū tractabimus. d. materia in il lo articulo an d. regula habe at locum in p̄ctibus dum di scutiemus ō in tellectu. c. j. de despon. impu. lib. vj.

vt agitur valet vt valere põt: ⁊ sic fit interpretatio vt actus potiꝰ valeat q̃ pereat. Et ex dictis Bar. h. Jn hac materia colligunt sex casus siue regle in qbꝰ si id qõ ago nõ valz vt ago valet vt valere põt ⁊ tres inqbꝰ si id qõ ago nõ valz vt ago nec vz vt valẽ pt. Primꝰ cãus siue regula affirmatiuꝰ siue affirmatiua ẽ vbi clarũ ẽ de mẽte disponẽtiũ. Scõs vbi inter id qõ agit ⁊ agi pt est dõia incõmodo nõ in mõ cõstituendi. Tertius vbi sumus in parte dispõnis ab vno depẽdẽtis. Quartus vbi sumus in obligatiõe dissoluẽda ⁊ defectus est in mã: ⁊ sic põt ẽt intelligi. §. si. insti. de adop. ⁊ ibi Ang. de are. Quintus vbi est defectus in cã efficiẽte. Sextꝰ vbi sup actu est interpositũ iuramẽtũ. Casus aũt negatiui sunt. Primus vbi sumus in totali dispõne dependente a voluntate vnius. Scõs vbi sumus in obligatiõe p̃benda. Tertius vbi sumus in obligatiõe dissoluẽda ⁊ defectus est in forma. Dex qz diũsi diuersimode tradũt istã materiã in varijs locis nec tñ perfecta resolutio hz. Jdeo p ea facilius ⁊ pfectius habẽda fac regulã negatiuã in ista mã ⁊ enumera casus siue dispões in qbus dicta regula pcedit ⁊ pone casus in qualibet dispõne in qbus dicta regula nõ pcedit Regula ergo sit ista q̃ si illud qõ agit nõ valet vt agit nõ vz vt valere pt. vt in tex. nr̃o. ⁊ in. d. l. j. §. euz q. ⁊ in. l. j. s̃. de iu. codi. ⁊ in. d. l. nõ codicillũ. ⁊ in. l. multuz interest. C. siqs alte. vel sibi. ⁊ in. c. cũ sup. de offi. delega. Que regula procedit in primis vbi sumus in claro ⁊ certo q̃ agẽs voluit explicare actũ qui postea nõ fuit expletus ⁊ executiõi mãdatus. alꝫ eim essemus extra istã regulã cuius verba boc sonãt ⁊ essemus in regula. l. quotiẽs. j. eo. cũ si. vt dictum fuit sup in scõo no. Et ex bis appet q̃ equocauit Jo. cal. ⁊ Ab. ipm secutus in. d. c. cũ sup. dũ dixerũt q̃ in casu dubij interp tanduz est agentẽ voluisse actũ valẽ oi meliori modo: ⁊ sic q̃ in casu dubij si nõ valet qõ ago vt ago valeat vt valere põt. nã ista regula nõ pcedit in casu dubij quid agi voluit ltãte eim dicto dubio pcedit. d. regula. l. quotiẽs nisi saluaremus dictũ pdi. doc. put alꝫ saluata ⁊ declarata fuit hec glo. in v. sed nec nãlr. ⁊ sup ipa ⁊ ẽt in. d. scõo no. vt sic dictũ istoz doc. pcedat apparẽte qd agi voluerit stante postea dubio in casu quo actus q agi intendit non valeret vt agit̃ psumat̃ q̃ agens voluerit valere vt põt per. d. l. quotiens. tñ hoc est multũ gñale dictũ in mã quo multa iura in hac mã destruunt̃ ⁊ forte est falsum ⁊ p̃ hũc tex. ẽt declaratũ vt pxi. extitit declaratũ ⁊ p̃ mẽtẽ gl. ⁊ doc. ⁊ q̃ regula. d. l. quotiẽs. cũ si. nõ bẽat locũ in mã nr̃a vult expresse dñs meꝰ Lozneus in. d. l. nõ codicillũ. q dicit q̃ maioz est psumptio que sumit̃ ex qualitate dispõnis q̃ illa qua quis psumitur actũ suũ velle valere de qua in. d. l. quotiẽs. cũ si. quãto magis intẽtio expresse declarata pualeat psumptõi de qua in. d. l. quotiẽs. put sunt termini tex. nr̃i. ⁊ hoc est qõ vult hic. ℞ glo. intelligens tex. nr̃m q̃ pstito q̃ voluerit qs stipulari si stipulatio nõ hz effectũ si dubitet an presumat̃ ipm voluisse postea valere in vim pacti determinat̃ q̃ nõ ⁊ q̃ allegata in gl. pcedũt vbi pbat̃ vel appeat p̃riuz: ⁊ sic in casu dubij actus quẽ agit si nõ valet vt agit nõ psumit̃ voluisse valere vt põt: ⁊ sic expresse p̃ dictos doc. Et rñdet dictus dñs meus ad. l. ij. s̃. de mili. testa. vbi pstat q̃ volebat testari iure cõi: ⁊ tñ si nõ valet iure cõi valet iure spãli: ⁊ sic presumptio q̃ qs censet velle q̃ actus suus valeat pualet intẽtioni expresse declarate quãto magis pualeat psumptiõi que sumitur ex qualitate dispõnis: ⁊ sic p̃ hũc tex. qui intelligit de intẽtiõe expresse declarata ⁊ p̃ illã. l. nõ codicillũ. que loquit̃ de intentiõe que sumit̃ ex qualitate dispõnis. Rñdet igit̃ dñs meꝰ ꝓz Pau. de ca. lz in mea lec. boc nõ dicat Pau. in. d. l. nõ codicillũ. q̃ in. d. l. ij. fit trãsitus de testõ ad testm̃: ⁊ in habẽtibꝰ symbolũ facilis est trãsitus vt no. in. l. sed cũ p̃iono. ff. de bo. pos. ⁊ in. l. in rẽ actio. §. itẽ q̃cũq; . de rei vẽdi. ſz in d. l. nõ codicillũ. fieret trãsitus de testõ ad codicillos bic de stipone ad pactũ: ⁊ sic in. d. l. j. §. cũ qui. de pst. pe. cũ si. fieret trãsitus ad diuersum actũ siue ad diuersam dispõnez: ⁊ hoc est qõ vult dicere ille tex. ibi: sed magis vtroq; gñe voluisse ⁊ c. quasi cũ actus ibi posset vtriq; puenire q ampleti vnũ nõ censet renũciare alteri si reluctat nullitas actus sed magis censet vtroq; modo gerere voluisse ⁊ primũ elegisse si posset explicare sed in. d. l. nõ codicillũ. testari ⁊ codicillari nõ cadũt in eodẽ subiecto. i. vt idẽ possit fieri ⁊ per testm̃ ⁊ per codicillos: qz p codicillos nec dari nec adimi hẽditas põt: vt. d. l. qõ per manus. §. de iu. codicil. ita ẽt in tex. nr̃o nõ cadit in eodẽ subiecto stipr̃o ⁊ pactũ nudũ put spes distincta ⁊ separata a stipr̃one vt declarat Bald. in. d. l. nõ codicillũ. dũ tractat de intelligentia. l. si tam angusti. de serui. Cõclude igit̃ q̃ bec regula pcedit vbi sumus in claro quẽ actũ gerere a pncipio voluerit lz ipo nõ secuto sim in dubio an alr: ⁊ sic vt posset valere voluerit . Vbi aũt qd agere a pncipio voluerit sumus in dubio sumus in regula l. quotiẽs. cũ si. ¶ Scõo pcedit dicta regula in vltimis volũtatibꝰ: vt. d. l. j. s̃. de codicil. l. nõ codicillũ. que. l. loquitur vbi sumus in totali dispõne vltimaz voluntatis. Quid aũt si sumus in pte dispõnis vltime volũtatis an tũc pcedat. d. regula Bar. bic tenet q̃ nõ p. l. filiussa. §. vt qs heredez. de leg. j. ⁊ l. scenola, ad tre. ⁊ per no. in. l. vbis ciuilibus. s̃. de vul. ⁊ pu. Sed Ang. bic in vltimis volũtatibus distinguit an si actus valeret vt valere põt fieret degressio ⁊ trãsitus ad aliã dispõnem penitus diuersaz noie ⁊ effectu vt de testamẽto ad codicillos qui sũt penitus diuersa dispõ a testõ vt. d. l. qõ per manus. ⁊ l. si idez. C. de codicil. ⁊ nõ valet vt valere põt: vt. d. l. nõ codicillũ. ⁊ d. l. j. Si vo nõ fit trãsitus ad aliã spẽm dispõnis sed mutat̃ qualitas: qz. s. vna substitutio puertit̃ in aliã: ⁊ tunc valet vt valere põt: vt. d. l. scenola. cũ aljs allegatis per Bart. duz dicit qñ sumus in parte dispõnis: ⁊ ad boc dicta. s̃. prime dũ fuit rñsum ad. l. ij. de mili. te. ⁊ per hũc modũ euitat̃ obiectio. l. que de toto. ff. rei vendi. que videt facere p̃ Bar. qz bic per banc viaz non fit dõia inter totalẽ dispõnem ⁊ partẽ ipsius vel si fit ex bis dictis Ang. apparet apta rõ diuersitatis inter totalez ⁊ particularẽ dispõnem: ⁊ ista rõ assignat̃ ẽt per Pau. de cast. b qui in boc trãsit cũ Bar. ⁊ hãc opinionẽ approbat Jmo. ℞ cũ limitatiõe nisi lex resistat particulari dispõni ꝓpter ipaz nõ ꝓpter accidens. ⁊ ita dicit pcedere. l. seruo tuo. C. de testa. manu. ⁊ l. si seruus legatus. §. si seruus alienus. de leg. j. vbi particularis dispõ vltime volũtatis. i. libertas relicta seruo alieno que nõ valet iure directo nõ valet iure fideicõmissi ẽt q̃ ibi solum fiat mutatio qualitatis. in. l. scenola. ⁊ in. l. ex facto. l. resistit particulari dispõni ꝓpter accidẽs nõ ꝓpter se. nõ eim ꝓhibet lex fieri substitutionẽ in codicillis ꝓpter ipsam substitutionẽ: sed ꝓpter accidẽs. i. ꝓpter ipos
38 codicillos ⁊ remittit se tandẽ Jmo. ad no. in. l. centurio. s̃. ó vul. ⁊ pu. in illa. q. de substitutione directa facta maiori p paganũ per vba directa an valeat iure fideicõmissi vbi cõcludit q̃ nõ: ⁊ sic p̃ glo. in. d. l. vbis ciuilibus. per. d. l. seruo tuo. ⁊ per. d. §. si seruus alienus. nã ẽt in. d. casu. l. resistit particulari dispõni ꝓpter ipsam ⁊ ad. d. l. scenola. rñdet put bic Et eodẽ modo rñdet ad. l. ex facto. cuz si. nã ibi poterat dispõ valere iure directo: qz ille quẽ testator rogabat vt faceret sibi ticiũ hẽdem poterat ipm ticiũ instituere sed tñ non fuit cõueniens vt necessitaretur ne auferret sibi libera testi factio. p̃. l. stipr̃o boc modo ꝓcepta. j. de vbo. oblig. ⁊ sic pp boc accidẽs ꝓhibet talis dispõ nõ ꝓpter se q̃. l. abbomine tur q̃ ticiuꝰ sit directo hẽs instituti sed abbominet̃ q̃ p illã viã. Et huic opinioni Jmo. de substitutiõe facta maiori ⁊ bic ⁊ in. d. l. centurio. adberet dñs Alex. tẽnẽs ex boc ꝓtra Bar. in eo qõ bic facit dõiam inter totalẽ ⁊ particularẽ dispositionẽ vltimaz voluntatis. ⁊ ita p̃ Bart. bic psupponit tenere Jmo. q̃ nõ est verũ: qz vt ex relatis apparet Jmo. ſz sniam Bar. bic cũ limitatiõe sine distinctione an simus in particulari dispõne cui. l. resistit ꝓpter se vel ꝓpter accidens. Et stando in hac opione dñs Alex. q̃ substitutio facta maiori vel extraneo per vba directa nõ valeat ẽt in vim fideicõmissi rñdet alr q̃ Jmo. ad. d. l. ex facto. q̃ ibi nõ fuit substitutio directa ex quo mediante psona alterius voluit illũ quẽ disponebat fieri beredẽ ꝓseq hẽditatẽ qõ sonat in fideicõmissum vt pz ex no. per Bar. in. d. l. cẽturio . in pe. col. in fi. dũ ponit regulas ad cognoscẽdũ vba directa obliqua vl cõia dũ Bar. alr. d. l. ex facto. ⁊ d. §. ut qs heredẽ. ⁊ ista fuit etiaz rñsio

etiaz rñsio Jmo. in. d. l. cēturio. Que iura ꝟ modo itelligē/
do patet ꝙ nihil bñt cōe in materia nra. Jn qua consideratio Bar. de totali ⁊ particulari dispōne vī oino adhuc
subsiste ét tenēdo ꝓ cōem in illa. q. de sbstōne facta maiori
vel extraneo p vba directa. sbsistit enim ꝓsideratio p. d. l. scevola. de veritate tñ cōis opinionis vel alterius in illa. q. non
discutio hic examinari pleniſſime ⁊ in. d. l. verbis ciuilib⁹.
⁊ in. d. l. cēturio. ex qbus ibi dictis appet ꝙ saluari adhuc
aliter ⁊ clarius pōt decisio Bar. hic ab obiectione. d. l. seruo
tuo. ⁊ d. §. si seruus alienus. Est tñ adue tēdum qz Saly.
in. d. l. nō codicillū. nō tenet hanc ꝓsiderationez Bar. per
d. l. que de toto. cum si. vt per ipsum ibi circa ꝑia vbi ⁊ ét
dum tractat ipsaz materiā brocardicā si nō valet ⁊c̄. circa
d. l. scevola. ipsum intelligēdo put cōiter intelligit per gl.
39 ⁊ doc. ꝓcludit ꝙ directa pupillaris ideo trahit ad fideicō
missum: qz facta in codicillis expresso noie codicillorum qō
sonat vt res valeat oi meliori modo quo pōt. Si aūt illa. l.
intelligeret ꝙ substitutio eēt facta per verba cōia tūc esse/
mus extra istā māz qz nō pstaret ꝙ voluerit facere pupilla
rem sed essemus in dubio ⁊ ꝓptera interpraret vt res va/
leret potius qꝫ periret ar. d. l. quotiēs. Cōcludit ergo ꝙ in
vltimis volū. siue simus in totali siue in particulari dispositione si nō valet qō agit vt agit nec valet vt valere pōt nisi
pstet de mēte ꝑia put in. d. l. scevola. vt. §. declarata ⁊ non
obstat huic sue ꝓclusiōi. d. l. ex facto. ⁊ d. §. vt qs heredē. qz
ꝫ apparet rñsum obstat tñ ꝓclusioni si tenemus cōem opinionem gl. in. d. l. verbis ciuilibus. ꝙ substitutio facta maiori vt extraneo post aditā hereditatē trahat ad fideicommissum: sed ibi pōt dici pstare ō mēte rōne qualitatis personaꝫ vt j dicet. Jd tñ qō tenet Saly. tenet ét bal. hic quez
tñ improbat Jmol. qz ꝑm ipm intelligere illem. l. scevola.
ꝙ ibi pstet ex directis ꝙ testator voluerit valere eo modo
quo possit est ꝑ illā. l. quasi velit Jmo. ꝙ si hoc cōstaret nō
diceret de benigna interpretatiōe cuz icertis non sit locus
directe sed tu dic bal. sensisse qō voluit ét Saly. ꝙ ibi con
stet eo qz in codicillis expsso noie codicillorꝫ ⁊ illud de interpratione respicit iuris dispōnē qua ex benignitate indu
ctū est vt valeat talis dispō in vim fideicōmissi nō ergo vi/
ctū est respectu dubie volūtatis testatoris. Sīs me⁹ Lo/
ne⁹ in. d. l. nō codicillū. in effectu trāsire videt cū snia ⁊ dicta
bar. ex rōne Ang. hic quā approbat ét Lo. de ro. hic. Attentare tñ conat ipse dñs meus ꝙ dicta sit inter institutionez
⁊ substitutionē quā lz ponat Saly. in. d. l. nō codicillum. ita
vno modo rñdens ad. d. l. scevola. tñ ipsā nō approbat ipse
40 Saly. † qz sbstitutio est ꝓditio alia institutio: vt hī in rubri
ca. §. de vul. ⁊ pu. ⁊ in. l. in rōne. §. qō vulgo. §. ad legez fal.
Sz dñs meus dicit ꝙ forte posset assignari ista rō ꝙ secus
sit in substōne qz ex ipsa demōstrat substituētē voluisse vale
41 re prīmā institōnem. † ⁊ nemo pōt decedere cū duob⁹ testib⁹
vt. §. posteriore. instī. quibus mo. te. infir. vnde in substōne
ista est vna ꝓsumptio ꝙ noluerit testari alia est: qz nō adhibuit ꝓgruā solēnitatē testi vñ iste due ꝓsumptiōes prevalent illi que sumit ex qualitate dispōnis: ⁊ per ꝓns trahitur
ad fideicōmissum: ⁊ sic valeat eo modo quo valere pōt. Sz
ista salua pace est maxia truffa. naz ex ea sequeret ꝙ nunqꝫ
vulgaris valēt iure directo ne ꝑma revocet vel infringatur
ꝓterea ꝓsupponit ipse ꝙ substo vulgaris possit hīe locum
subsistente ⁊ habēte effectū institōne qō est penitus falsuz ⁊
ꝓ. l. post aditā. C. de impu. cū si. ꝓterea ⁊ ulteriue ꝓsupponit
ꝫ. l. scevola possit intelligi in substōne vulgari nō tñ decla
42 rat quomodo † cū vulgaris expiret adita hēditate: vt. d. l.
post aditā. fideicōmissum aūt regrit aditionē: vt. l. ille a quo
§. si de testō. ad trebel. quomodo ergo vulgaris pōt trāsfūdi in fideicōmissaria ab hac tñ obiectiōe sua ꝓsideratio defendi posset vt pz ex his que dixi in. d. l. ꝟbis ciuilib⁹. dū discussi de intellectu. d. l. scevola. ⁊ retuli Ange. de are. instī. ō
vulga. substi. intelligere illū tex. in vulgari. Si ergo tenem⁹
diam inter institōnem ⁊ substōnem debemus ipsam tenere
ex rōne Bar. iūcta rōne Ang. vel potius ex rōne Ange. qz
rō Bar. nō oino ꝓcludit qz ét per substōnem de toto dispo/
43 nitur imo de pluri qꝫ per institōnem disponat. † Si est pupil
laris cū in ea veniāt ét bona pupilli: vt. l. sed si plures. §. ad substitutos. ff. de vul. ⁊ pu. Et si dicas Bart. loquit de toto
⁊ parte respectu ipsius dispositionis dico ꝙ adhuc sua rō
nō ꝓcludit qz si substō est scōa instō: vt in. d. gl. d. rubrice. ff.
ō vul. ⁊ pu. nō est rō quare magis sit pars dispositionis qꝫ
instō nisi forte dicamus ꝙ ꝓsideraverit pupillarē esse ptem
dispositiōis ⁊ testi patrem ad qō. l. patris ⁊ filij. §. de vulg.
⁊ pu. Et adde ꝙ ipse Bar. in. l. j. §. de codicil. ⁊ ibi ét Bal.
post glo. ibi tenet ꝙ in. d. l. scevola. ꝓstabat disponentē voluisse facere codicillos: ⁊ sic satis ꝓcedant cuz eo qō dicit
Saly. ⁊ ita tenet Ange. ⁊ Pau. de ca. in. d. l. verbis ciuibus. ⁊ Pau. in. l. scevola. ⁊ gl. in. d. pn. instī. de vul. substi.
⁊ ibi ét Ange. de are. Et hoc tenēdo posset rñdi ad no. in. d.
l. verbis ciuilibus. ad illud de substōne facta maiori vel extraneo ꝙ iō trahit ad fideicōmissum ꝑm cōem opinionem
qz verba intelligunt ꝓlata ꝑm qualitatē personaꝫ. l. plenū.
§. equity. ff. de viu. ⁊ ba. xj. q. iij. c. rogo. qualitas ergo ꝓsonarū facit presumi actū factum eo modo quo ipsis ꝓuenit
facit qō dicit Bar. hic ō defectu in cā efficiente de quo j. ⁊
facit. d. c. j. de despon. impu. li. vj. Pōt ergo in vltimis volūtatibus ꝓcludi ꝙ hēat locū ista regula nisi aliud ꝓstaret de
mēte disponētis. tunc enim oēs ꝓcedant ꝙ dispositio valeat vt valere pōt vt hic per Bar. ⁊ doc. Qō ꝓcedit nō soluz
si expsse ꝓstat de mēte sed ét si tacite qō pōt eē vel ex q̄litate
dispositiōis. vt. d. l. scevola. Vel ex qualitate ꝓsonarū iuxta
no. in. d. l. verbis ciuilibus. tenēdo cōem opinionē vel etiaz
si interponeret iuram. tū: vt. d. l. cū pater. §. filius matrez. ⁊
hic per Bar. Non aūt ista tacita mens sumit ex qualitate
solēnitatis adhibite. si enim qualitas dispōnis in vnū sonat
lz qualitas solēnitatis nō correspōdeat tamen ex eo actus
nō valet vt valere pōt: vt. d. l. nō codicillum. que. l. ꝙ loquatur vbi est defectus solēnitatis testamentarie est de mente
glo. ibi ⁊ clarius Saly. ⁊ doc. ¶ Tertio dicta regula procedit in ꝑtibus vt hic ⁊ in. d. l. j. §. cū qui. ⁊ d. l. multuz interest. facit ét. l. cum precario. §. de preca. Nec obstat. l. vbi
ita donatur. §. de dona. causa mor. qz ibi non constabat ex
verbis ꝙ donationem causa mortis: ⁊ nō aliam vellet explicare imo significatio verborū patiebatur intelligi etiaz
de donatione simplici: ⁊ ideo de ipsa intelligit vt ibi vide
44 ꝑ Bar. † Preterea forte posset dici ꝙ ibi nō fit digressio
ad penitus diuersam ipsam dispositionis: qz vtraqz est donatio lz vna habeat alias qualitates qꝫ alia ꝓcedes tñ rñ.
magis plz. Sed ꝓ hoc qō est dictū de ꝓtib⁹ ꝙ in ipso habeat locū ꝟ rīa. facit. l. si tā angusti. §. de fui. in. gñali ⁊ l. via
de seruit. ru. ꝓdi. Ly. in. d. l. nō codicillū. vbi glo. op. de. d. l. si
tā angusti. vbi sum⁹ in obligatiōe ꝓbēda distinguit an tractet de oblone ꝓbēda in pson̄: an vō de oblone ꝓbēda in
rē. Primo cāu in nihilū valet actus vt ꝟ ⁊ d. §. cū q. Secōo
casu valet vt pt: ⁊ ita ꝓcedit. d. l. h tā āgusti. ⁊ d. l. via. ita ét
ꝟ ipm pōt intelligi. l. lz si possessori. §. ité si iuraverō. ff. ō in.
in. quā lo. improbat ꝟ Jmo. p⁹ Ray. ⁊ bñ qz ponit diūsitatē
casuū nec assignat aliquā rōnē diuersitatis Old. put refert
Bal. in. d. l. nō codicillū. dicit lō in dictis iurib⁹ id qō agit
valere vt pōt: qz sumus in his quoꝝ vnuz ptinet sub alte/
45 ro. † iter. n. ptinet sub actu ⁊ via actus ptinet sub via: vt. l. j.
. ff. de seruit. ru. ꝓdi. ⁊ hāc so. ꝟfendit Bal. sīgs forte opponeret de tex. nostro dicens ꝙ in stipone ptinet pactū nudū ⁊
tñ si vbi agit stipo nō valet vt stipo nō valet vt pactū nudū. Dicit enim ꝙ in stipone nō ptinet pactū nudū put incidit in aliā spēm ꝓcus sed ptinet quatenuz ét in stipone datur ꝓsensus: ⁊ sic quētio ad hoc. l. j. §. p. ff. de pac. Et cū hac
so. Old. satis pōt dici ꝙ ꝓcedet Bar. ꝟ dū dicit ꝙ in illis
turib⁹ inter qō agit ⁊ illud qō agi pōt est dīa icōmodo nō
incōstituēdi modo. hoc enim sonat ꝟ vba ꝙ in ꝓdictis plus
cómodi bz vnū qꝫ aliud qō sonat illud ꝙ vnū ptinet sub altero. vñ pōt dici ꝙ so. Oldra. sit rō sine declaratio so. Bar.
quē velle idē qō Old. dicit dñs meus in. d. l. nō codicillum. ⁊ ꝙ doc. ita tenēt ⁊ hoc est tenēduz qcqd aliud hic dixerit
Rapha. cu. quē sequit dñs me⁹ in scōa so. quā ponit in hac
mā. Dicebat. n. Ra. ꝙ per illa iura ꝓbat ꝙ ét vbi sum⁹ in
obligatiōe ꝓbēda ⁊ defectus est in mā nō in forma si actus

non valet vt agitur valet vt valere pōt: ꝛ Bar. dicta ꝛ ꝑsidera
tionē faciat vbi sumus in obligatiōe dissoluenda ꝛ dño me⁹ dicit ꝙ in dictis iurib⁹ ē dūa ēt in ꝓstituēdi modo: qz
alr via alr act⁹ alr iter ꝓstituit vt p̄z ℌz eū in. d. ll. ꝛ in. l. iter
iter. C. de serui. ru. ꝓdi. Sed in hoc equocauit: qz est verū ꝙ
respectu cōmodi alrvnū alr aliud. Et predictis ꝓstituitur
ꝛ hoc ꝓbant dicta iura sed ꝙ in diuersis modis ꝛ dispositiōibus ꝓstituat vnū ꝙs aliud minime ꝓbat in dictis iuribus. Et ad. C. j. de spōsa. qō dño meus aliegat ꝑ Lu. ꝑ Bar. ꝙ ibi agit de obligatiōe ꝓbenda ꝛ nihilominus exquo defectus est in materia si actus nō valet vt agitur valet vt valere potest respōdebit. J. ibi enim ꝑut hic dicit Jmo. est defectus in causa efficiēte: ꝛ illud qō dicit Bar. hic per. d. l. si tam angusti. sequunt doc. in. d. C. cum super. de offi. delega.

¶ Sed iterum ꝓtra hoc qō est dictum de ꝓtractibus ꝙ in ipsis habet locū hec regula negatiua facit. l. ñ vnus. §. fi acceptillatio. C. de pac. ꝛ. l. an inutilis. in prin. J. de acceptil. ℌm ſram pisanam vbi probat ꝙ inutilis acceptillatio valet in vim pacti Bar. hic dicit ꝙ in ꝓtractibus vbi agit de obligatiōe ꝓtrahenda habet locū regula negatiua vbi ℌo agit de obligatiōe dissoluenda: ꝛ tunc secus distincto tamē ℌm ipm an sit defectus in forma vel mā vt probat in. d. l. an inutilis. ℌm diuersas ſras ℌm ꝙ ibi declarat glo. ꝛ in. d. l. si vnus. §. si acceptillatio. ꝛ rō diuersitatis an agat de obligatione ꝓtrahēda an ℌo dissoluēda est aperta per. l. arrian⁹. C. ti. j. cū si. ꝛ hanc rōnem sentit Bar. in. d. §. eū qui. ꝛ illud qō hic tenet Bar. tenet ēt in. d. l. an inutilis. Ubi hoc plus addit ad illud ꝙ acceptillatio que inutilis est rōne materie vt valeat in vim pacti vt ꝓcedat nisi faciens acceptillatōez fuerit prudens ꝛ sciēs acceptillationē nō valere nō factus ipsam si sciret ipsaz valere. tūc enim nō valet ēt in vim pacti nudi per illū tex. in scōo ꝛ filio. Subdit tñ ꝙ de hoc oz constare. l. ꝙ sciuerit ꝛ noticiā habuerit ſtipłonem nō valere ꝛ ꝙ alr ipsam nō eēt facturus: ꝛ sic si sciuisset ipsā valere: ꝛ ꝛz exquo est presumptio ꝙ qs sciat iura ꝛ eorū dispositionez: vt. l. leges sacratissime. C. de legi. ꝛ ex hoc videat ꝙ no sit opus ꝓbare ꝙ sciuerit ipsam acceptillationē nō valere tñ exquo dicto casu iura volūt ſtipłonem saltez valere iure pacti insurgit ista alia ꝓsumptio ꝙ in dictam vim voluerit ipsam acceptillationē valere: ꝛ ideo debet ꝓbare qō est dictū ꝛ cū Bar. trāsit Jmo. in. d. l. an inutilis. sup glo. ij. quā reprobat qz dicit glo. idē in nesciente. nam Jmo. dicit illaz glo. eē ꝓtra tex. Unde ꝓcludit ꝙ si opinabat acceptillationem nō valere: ꝛ hoc constat nō valebit ēt in vim pacti. Si aūt opinabat ipsam acceptillationē valere tunc recurrendū ad distin. glo. de qua dictū est supō an sit peccatuz in forma vel in materia. Si aūt sumus in dubio ꝛ ꝓsumendum est ꝙ crediderit eā valere vi pacti si peccauit in materia secus si in forma ꝑut. s. dictat iuris dispositio quā vt est dictū in dubio ꝓsumit scisse ꝑ id qō habet in. d. l. leges sacratissime. ꝛ in. l. in bonorū. de bono. pos. tit. gñali. Et sic Jmo. ꝑut Bar. vult ꝙ debeat ꝓstare ꝙ sciuerit ipsam non valere ꝛ ꝙ ipsam nō ēt facturus si valeret: qz in dubio ꝓsumitur voluisse valere in vim pacti ꝑut dictat iuris dispositio nō aūt videt voluisse facere actū penitus fruſtratoriuz ꝛ sic seruire solum de verbis ꝓout alr habet in. l. nō solū. C. ti. j. ¶ Saly. ꝛ Ra. fulg. in. d. l. nō codicillum. ꝛ Raph. cu. ꝛ Pau. hic alr dicunt per. d. l. an inutilis. vz. Qō vbicūq; faciens acceptillationē scit ipsam nō valere in vim acceptillatiōis nō valet ēt in vim pacti qz rōne scientie quaz habebat de inualiditate actus ꝓsumit facilez fuisse ad ꝓmittendū ar. d. l. non solum. Si aūt faciens acceptillationē putauit ipsam valere: ꝛ per ꝓns habuit animum semper se obligādi ꝛ debitorem liberādi: ꝛ tūc qz animus ꝛ ꝓsensus nō deficit si nō valet qō ago vt ago valet vt valere pōt. Et sic isti doc. nō requirūt ꝓbari ꝙ sciuerit faciens acceptillationem nō valere ꝛ ꝙ alr nō esset facturus ad hoc vt non valeat etiā in vim pacti nudi sed voluerit ꝙ illico ꝙ sciuit ipsam nō valere ꝓsumatur voluisse facere actū fruſtratorium. Item Saly. in. d. l. nō codicillum. in hac materia nō facit dūam an simus in obligatione ꝓtrahenda vel dissoluenda sed facit dūam an actus celebretur inter ꝓsentes ꝛ tūc si non valet vt agitur non valet vt valere pōt ꝛ ita intelligit tex. nostrum. ꝛ. d. §. eū qui. l. j. de consti. pecu. cum si. An ℌo celebretur inter absentes: ꝛ tūc valeat actus vt valere potest si partes putauerūt actū valere per. d. l. an inutilis. ℌm vnam ſram ꝛ per glo. in. d. §. sed cū nulla. l. inrisgentiū. C. ō pac. quā hoc vno modo dicit posse saluari. Si vero partes scierunt ꝛ crediderūt actū inutilem: ꝛ tūc non valet ēt vt valere potest: qz vident voluisse facere actū fruſtratoriū: ar. d. l. non solum. ꝛ ad hoc. d. l. an inutilis. In dubio an ꝓsumant sciuisse actū valere vel non dicit Saly. ꝑsideranda peritia vel imperitia: ar. no. in. l. j. C. de vsur. Et in mercatorib⁹ q non tractāt de apicibus iuris in eoꝝ mercantijs. Dicit animuz obligandi interfuisse: ꝛ sic ꝓsumi eos in animo habuisse vt eorū verba ꝓma facie sonāt: ꝛ sic in dubio actus ꝛ promissio ab ipsis emanata valebit vt valere poterit. Rapha. aūt cu. hic adhuc plus vult ꝙ sint simus inter ꝓsentes sive inter absentes solū debeat distingui: An sciuerint vel ignorauerint actū nō valere vt vbi sciuerint: tūc actus nō valeat vt valere pōt per. d. l. an inutilis ℌm qnā debet intelligi iste tex. ℌm ipm. Ubi vero ignorauerint: ꝛ sic errauerint in iure: ꝛ tunc valeat vt valere potest nō distincto an simus in obligatione ꝓtrahēda vel dissoluēda vel an sit defectus forme vel materie vel an fiat trans⁹ ad diuersam spēm dispositionis necne ꝑut dicta vlt. distinguit in vltimis voluntatibus vt supō retuli ꝛ dicit istas dūas esse truffas. Sed Pau. non tenet simpliciter hoc dcm Rapha. qz per ipm destruunt multa dicta glo. ꝛ doc. Sed cōsiderat ipse Pau. sex casus ꝑ declarāda materia. In quorum duobus primis dicit si illud quod agit nō valet vt agitur valere vt potest. In sexis aūt duobus nō valet. In alijs aūt duobus cuz distinctione procedit in materia. Et inter duos casus positos per Pau. in qbus actus non valet ēt vt pōt. Unus est qñ partes scierūt actū nō valere vt agit qz tūc indistincte nō valet vt valere pōt: qz vident nugatorie illū actū voluisse explicare ar. d. l. non solum. ꝛ hoc ℌm ipm ꝓbat expresse. d. l. an inutilis. in ꝟ. fingamus ꝛc. Et sic vt supō dixi Pau. in hoc ꝓcordat cū Raph. hic ꝛ cū Saly. ꝛ Ful. in. d. l. non codicillū. Nō in scīēte actū non valere vt agit non requirat alia ꝓbatio ꝙ alr actū non explicasset ad hoc vt nō valeat vt valere pōt ꝑut volunt Bar. ꝛ Jmo. nā ēt hoc nō probato vult Pau. post predictos ꝙ actus nullo modo valeat ex ꝓsumptione. d. l. nō solum. Ex qua ꝓsumptiōe videt submoueri illa ꝓsumptio quā ꝓsiderat bar. ꝙ presumit voluisse valere vt pactū nudum exquo de iure ita disponit qñ defectus est in materia. Et huic opinioni adheret hic dño Alexan. dicens ꝙ Bar. ꝛ Jmo. intelligētes. d. l. an inutilis. vt supō est relatum faciunt violentiā ſre.

46 †Subdit etiā Raph. dicere ꝙ in dubio ꝓsumetur partes ignorasse gerere actum nullum nisi essent in iure periti arg. l. ij. §. seruius sulpitius. C. de ori. iur. nam licz dicatur ꝙ omnes debent scire leges tamen illud intelligitur quia debēt consulere peritiores iuxta no. per Bar. in. d. l. in bonorum. C. de bono. posses. ꝛ hoc dicit esse no. ꝛ ꝛz ipse nō dicat hoc ēt vult Saly. in. d. l. non codicillum. ꝛ sic isti doc. volūt ꝙ in dubio non ꝓsumatur noticia dispositionis iuris nisi in peritis ꝓtrarium tamē vult Bar. ꝛ in. d. l. an inutilis. ꝛ in. l. non fatetur. in vlti. col. in ꝟ. quero qualiter probabitur ignorantia iuris. C. de confes. sed ℌm ipm hoc non ꝓbat Bar. veris rationibus. Ex hoc ergo seqtur ꝙ in dubio acceptillatio valebit vt valere potest quasi gesta ab ignorante vz si est nulla ex defectu materie. Et ex hoc sequit ꝙ verum dicit Bar. ꝙ debet probari ꝛ sic debet constare ꝙ sciuerit acceptillationem nō valere nō ex ratione sua: qz. s. alr ꝓsumeretur voluisse valere in vim pacti quasi de hoc etiā ꝓsumatur habere notitiam ꝙ a iure ita disponitur sed ex rōne qz ignorantia in dubio ꝓsumitur nisi aliud qualitas ꝑsone suadeat. Et probata scientia inualiditatis actus ꝛz ēt inferatur ad scientiā ꝛ noticiam ut de iure ualeat saltem ut pactū tamē vt supō dixi ex ꝓsumptiōe. d. l. non solus. pōt dici ꝙ tollatur ꝓsumptio ꝙ dicto modo voluerit valere.

nam ius

nam ius ita disponit ex presumpta mente gerentis actum que mens cessat per rõnem.d.l.nõ solum. Preterea illud q̃ ius disponat acceptillationem inutilẽ rõne materie uale re in vim pacti nõ probat Bar.procedere ubi ptrahentes sciunt ipsam nõ valere: & sic penitus submouetur suus fun damentũ ls tenentes ptra ipm nõ respõdeant. Et sic ex pre dictis videt' ista pclusio deprehendi. Nõ.l.an inutilis. loq̃ tur in obligatione dissoluẽda in qua tamẽ per illas.l.sic de bet distingui. Nõ aut accepto ferens scit acceptillationes nõ valere ut acceptillationem: & tũc non ualebit etiã ut pa ctum nudũ nõ distincto an acceptillatio sit nulla ex defectu forme uel ex defectu materie & alr nõ probato q̃ als acce ptillationem non erat facturus.probata enim sciẽtia acce pto ferentis inutiliter presumitur actũ verbales uoluisse fa cere per.d.l.non solum. Aut accepto ferens credit acceptil lationem ualere uel sumus in dubio & tũc distinguat an ac ceptillatio sit inutilis ex defetu forme uel defectu materie. Et cum hoc dicto Bar.minus malum dicit esse trãsire dñs meus in.d.l.nõ codicillum.in vlti.col.qui tamẽ nihil tãgit de dicto Bar.in.d.l.an inutilis. & de intelligentia illius.l. in v.fingamus &c. Et ex his patet q̃ intellectus Fulgo.ad hunc tex.relatum sup̃ in scõo no.ut loquatur in sciente sti pulationem nõ ualere quẽ ut dixi sentit ẽt hic Cu.est verus in se sed est restrictiuus huius tex.qui potest intelligi & in telligit ẽt in ignorante stipulationem nõ valere tenẽdo istã conclusionẽ q̃ ubi sumus in obligatione ptrabenda si act⁹ non valet ut agitur nec ualet ut ualere potest. ¶ Sz ptra hoc ulterius instatur de.d.c.j.§.j. de despon.impu.li.vj. ubi sumus in obligatione ptrabenda & tamẽ actus ualet ut ua
47 lere potest†.i.spõsalia ỹ presenti ptracta inter impuberes uel inter unum puberem & alium impuberem transeunt in sponsalia de futuro que inter predictos cõtrahi possunt & per illud.c.ut sup̃ retuli dñs meus hic dubitat de opinione Bar.in hoc pũcto q̃ ubi agitur de obligatione ptraben da actus nõ ualeat ut ualere possit: & Abb. ficu.in.d.c.cus super.de offi.delega. Sed Imo.hic tenens sniam Bar.ad illud.c.respõdet q̃ ibi est defectus in causa efficiẽte.i.in p sona ubi aũt est defectus in causa efficiente: tunc si non ua let ut agitur ualet ut ualere potest ut hic per Bar. & in.d.l. an inutilis. & ibi ẽt & hic Ange. & Imo. & ita transit etiam hic dñs Alex.nisi cum defectu causę efficientis pcurreret ẽt defectus forme ad qõ allegat.d.c.cum super.de offi. deleg. Pau.autem de cast.dicit rationem.d.c.esse qz loquitur in actu qui non habet certam formam verborũ a iure deter minatam: in ipso enim sufficit mutuus consensus de quo cõ stet ad quod que habent in.c.cũ qõ. & in.c.tue.de sponsa. & dicta supra in prin.l.an in matrimonio requirantur verba zita vult ibi Jo.and.in fi.glo.in v. & matrimonium in no uella dicens q̃ matrimonium carnale non habet certã for mam secus dicit in matrimonio spirituali quod contrahi tur per electionem que habet certam formam: & ideo si nõ valet ut agit nõ valet ut valere potest. Et sic Jo.an. & etiã Pau.sentit illud quod dicit dominus Alexã. licet de ipsis mentionem non faciat q̃ ubi vltra defectum causę efficien tis concurrit defectus forme actus non valet ut valere po test quod no.ad limitationem dicti Bar. & doc.volentium q̃ ex defectu causę efficientis. Si non valet actus ut agitur valeat ut valere potest ut non procedat ubi concurrit defe ctus forme: & licet etiam dñs Alex.non referat illud quod ipse dicit fuit & est dictum Ge.in.d.c.j.de sponsa. impu.ubi bene declarat qualiter in illo.c.cum super. sit defectus for me & causę efficiẽtis & hoc ibi dicit in v.ad quartũ. quando est defectus forme & causę efficientis: & hoc facit contra di ctum Pe. quod retuli sup̃ in secundo no.dum vult q̃ si sti pulatio fieret a muto valeret in vim pacti nudi. & sic eo mo do quo potest. & sic tex.nostrum dicebat restringendus ad loqui valentẽ. nam vltra hoc q̃ per illud dictum Pe. re stringatur iste tex. contra ipsum facit dictum Jo.and. illud tamen dictum Pe. approbat Saly.in.d.l.non codicillus.
48 vt retuli in dicto scõo no. ex illa ratione: quia tunc actus ut agitur non valet ex defectu causę efficientis. ¶ Ex qua ratio

ne etiam infert ad pupillarem factam a matre vt valeat in vim fideicõmissi: iuxta no.per glo. & Bar.in.d.l. verbis ci uilibus.s̃. de vulga. & pupil. & cum Saly. transit dominus meus in.d.l.non codicillum. quantum ad hoc dictũ de sub stitutione pupillari facta a matre. primum enim quod ipse Saly.infert de muto non tangit ipse dominus meus. Qui Saly.etiam ibi hoc de defectu persone: & sic causę efficien tis declarat nisi esset vniuersalis: puta qz essemus in ifante furioso & similibus in istis nõ cadit materia nostra: qz nul lum actum possunt explicare vt.l.in negocijs.j. de reg. iur. & facit prin.l.nostre. Et vide cano.in.d.c. cum super. & etiã Ge.in.d.c.j.§.j. vbi post dñm Anto.in.c.cum super. limitat & restringit hoc dictum q̃ vbi defectus est in causa efficiẽ te actus valeat vt potest nisi lex tali causę efficienti resistat qz tunc non valet etiaz vt valere potest per.c.si diligenti.ỹ fo.compe. & c. quod in dubijs. de renũcia. Item & secundo vbi id quod agit intantũ differt ab eo quod agi potest qõ non potest proprie nec improprie comprehẽdi sub verbis eius quod agitur per.d.l.multum interest. C. siquis alte. vl sibi. Et ibi per ipsum vide qualiter hoc in.d.l.sit. Ang.aũt per illam.l.multum interest. alr limitat hoc dictum vt vbi est defectus in causa efficiente actus valeat vt potest vt nõ procedat vbi fieret disgressio ad aliam personaz. ¶ Et for te hoc dictum Ang.est probabilius; qz vbi id quod agi po test comprehendi valet sub verbis eius quod agitur saltez improprie tũc si non valet quod agitur vt agitur ỹm pro priam naturam verborum valet vt valere potest ỹz impro priam verborum indistincte & sic nõ solũ vbi est defectus in causa efficiente sed etiam in casibus in quibus als conclu ditur q̃ actus non valet vt valere potest: ita vult Imo.hic ex ratione: qz verba intelligi debent ỹm subiectam materi am & impropriari si expedit: vt.d.l.si vno.s̃.loca. Et ita ẽt tenere Ange.hic refert dñs Alex.dicens ita dictos doc. li mitare banc materiam per.l.in insulam.s̃. de prescrip.ver. & l.si olei.C.loca. & c. constitutus. de religi.domi. sed non habeo Ang.hoc dicẽtẽ in mea lectu. nec Imol. allegantes ad hoc dicta iura sed allegat.d.l.si vno. Dicit tamen ipse limitandus hoc dictum istorum doc. per no.per Bar.in.d. l.siquis ante.s̃. de acquiren.possess. vbi vult.d.l.insulam. cũ similibus non procedere vbi expresse apparet contraben tes voluisse facere alium contractum: qz tunc si non valet vt agitur nec valet vt valere potest: & sic tunc non habet lo cum q̃ fiat dicta improprietatio verborũ. Sed hoc non est li mitare dictum predictorum doc. sed ipsum penitus destrue re cum constito de mente disponẽtis simus in ista materia an si non valet qõ ago vt ago nõ valeat vt valere potest. nõ ergo tunc per improprietationes valet actus vt potest: vt pa tet ex dictis.s̃. in secũdo no. illud enim q̃ per improprietatio nem actus subsistat videtur habere locus vbi sumus in du bio voluntatis disponentis quid voluerit facere vel vbi su mus in claro ex forma dispositionis: licet verba non cõgru ant: vt.d.l.insulam. & c.d.l.si vno. cum aljs.s̃. allegatis. Et ex his videtur q̃ possit sustentari quod dicit Ge. limitãdo scõo modo illud dictum q̃ vbi est defectus in causa efficiẽ te actus valet vt valere potest. ¶ Ulterius q̃ in contracti bus non habeat locum ista regula negatiua instatur.ỹ.l.si ita stipulatus.§. grisogonus.j.e. & c.d.l.certi conditio.§. quo niam.s̃.si cer.pe. vbi inutilis stipulatio non impedit actio nem oriri ex vtili contractu super quo est interposita: & sic ex numeratione Pau.de cast.hic formans banc obiectio nem respondet q̃ illud quod in dictis iuribus disponitur non est valere actum vt valere potest: nez ibi non nascitur naturalis obligatio quasi stipulatio valeat in viz pacti nu di. Sed cuz stipulatio non valet vt stipulatio nec etiã vt pa ctum nudum: & sic totaliter sit inutilis non impedit actio nem oriri ex vtili contractu quã tamen impediret si stipu latio esset vtilis: vt dicto.§. grisogonus. & ibi glo. & doct.j. de nouatio.l.si ita stipulatus fuero.§. fina. & c.l.sequẽ. & per glo. & docto.in dicto.§. quoniã. & per Bar.in.d.l.certi cõ ditio.§. si nummos. vbi talem materiaz examinat per com binationes & per Bal.in.l.si absentis.C.si cer.peta. & hoc

quod dicit Pau. de cast. vult hic bar. duz monet dubium de contractibus qui fiunt per illum surdum qui intelligit per motum labiorum de quo fuit dictum .ℭ. in prin. l. cum omnes contractus fiant hodie per viam stipulationis an subsistent tales contractus tanq̃ initi sine stipulatione. concludit enim Bar. q̃ sic si sunt contractus alĩs de se obligatorij. qz non impediuntur per inutilem stipulationez: vt. d. ℌ. quoniam. ꝛ. d. ℌ. grisogonus. secus si per talem interponatur stipulatio super actu alĩs de se non obligatorio: quia tunc nullo modo subsisteret per tex. nostrum cum si. ꝛ dictuz Pau. potest dici q̃ declarat dictum bar. ꝛ ita etiam est de intentione bal. in. d. l. si absentis. in prima combinatione in fi. dicit enim q̃ ista regula de qua in tex. nostro habet locum vbi ꝓsensus se habz determinato modo ad vnã spẽm p̃ctus secus si sit multiformis: qz tũc operat in spẽ in qua potest per iura ꝓxime allegata. Sentit ẽt aliã so. q̃ regula tex. nostri cũ si. ꝓcedat re nõ interueniẽte: secus aũt re interueniẽte: ꝛ ita ꝓcedãt iura ꝓdicta ꝛ hãc approbat hic dñs meus ꝛ in. vj. so. in fi. ꝛ in. vj. regula quã ponit in hac materia assignãs rõnem: qz re a ꝑncipio interueniẽte si ꝓpter stipulationem imediate subiectã inutilr ex hoc q̃ ptes voluerunt stipulari impediret actionẽ oriri ex nũeratiõe resultaret absurdũ ꝛ iniquũ: qz altera pars lucrareť cuz aliena iactura p̃. l. nã hoc nã. cũ si. ℭ. de pdi. inde. facit qz alĩs videmus pupillũ ista rõne ne locupletet cũ aliena iactura teneri actiõe cõmodati depositi ꝛ silib⁹. Iz sine tutoris auctoritate talia accepit: vt. l. j. in fi. cũ. l. sequẽ. ꝛ prin. seq. ℭ. cõmo. ¶ Posset ẽt alr ad dicta iura rñderi q̃ in ipsis est defectus in causa efficiẽti nec pot dici q̃ ibi digressio fiat in aliã ꝓsonaz si valet vt valere pot: qz imo talis digressio fieret vbi stipulatio valeret sed stipone existẽte inutili remanẽte actu valido vt pot pmanẽt penes illũ in cui⁹ ꝓsona a ꝑncipio cepit hic sbsistẽtiã. Ista tñ so. nõ ẽ gñalis ad dicta iura ꝛ ad oẽs cãus in ipsis ꝓsideratos. nã vbi qs nũerat noie suo ꝛ stipulat nomine suo si stipulatio est inutilis tũc oritur actio ex nũeratione ꝛ tñ inutilitas stipulonis nõ pot tũc surgere solum ex defectu cause efficiẽtis sed tũc ẽt occurrit defectus forme q̃ casu actus reddit oino inutilis vt. ℭ. pxi. dictũ fuit dũ fuit discussum de intelligẽtia. d. c. j. de delpõ. impu. li. vj. ¶ Tene ergo p̃cedẽte so. q̃ magis plz q̃ so. Bar. ꝛ Pau. hic ꝛ Bal. in. d. l. si absentis. vt in dictis iurib⁹ simus in actu multiformi. nã exquo nõ est vere ꝛ certitudinarie sed ꝑm intẽtionẽ ptiũ pot eẽ ꝛ nõ esse aliuꝫ p̃ctus q̃ stipulo vt p Bar. in. l. singularia. ℭ. si cer. pe. in. vj. spãli qũ assignat in mutuo respectu alioꝝ p̃ctuum ꝛ dixi. ℭ. in rubrica videmur ꝓprie eẽ in hac mã in terminis illoꝝ iurũ vt si actũ fuit vt valeret vt stipulatio si dicto modo nõ valet nõ valeat ẽt alr nisi subesset dicta rõ iniqtatis. rõ eim Bar. ꝛ aliorum q̃ actus alĩs de se eẽt obligatorij⁹. sola nõ ꝓcludit cũ interposita stipone omnino talis actus non cõsideret. ¶ Preterea p̃. d. so. facit. d. l. an inutilis. ꝑm lram cõem. ꝓbat eim q̃ inutilis acceptillatio nõ valet in vim pacti ꝛ nihilominus ipsa accepillatio interponit sup actu alĩs de se obligatorio. s. sup pacto ũ nõ petẽdo qũ obligat ad nõ petẽdũ vt bz in. l. si vnus. ℌ. pacti⁹ ne peteret in gl. magna. ℭ. de pac. Iz possit ad illã. l. rñ. q̃ bz pisanã lram ꝓbat p̃cium ꝛ sic p' Bar. Ex ꝓdictis ergo remanet ꝓclusio q̃ in p̃ctibus bz locũ ista regula. fallit ꝑmo nisi significatio verborum possit adaptari ad plures dispõnes iuxta. d. l. vbi ita donat. ℭ. de dona. cã mor. ꝛ facit qz tũc nõ sumus in claro q̃ certã spẽm p̃ctus pagere voluerit q̃ casu vt sepi⁹ est dictũ nõ ꝓgruit ista mã. fallit scõo nisi simus in his quoꝝ vnũ cõtinet sub altero vel nisi inter id qũ agit ꝛ id qũ agi pot solũ fit dãa in ꝓstituẽdi modo iuxta. l. si tam angusti. ℭ. de serui. cũ si. fallit tertio vbi agit de obligatione dissoluẽda ꝛ defectus est in mã iuxta. d. l. an inutilis bz lraz pisanã ꝛ. d. l. si vnus. ℌ. si acceptillatio. ũ pac. qũ plene. ℭ. declaratũ fuit an ꝓcedat in sciente acceptillationẽ nõ valere. Cõclusũ eim fuit q̃ nõ ẽt nõ ꝓbato q̃ alr nõ erant facturi acceptillationẽ Iz ẽt presumerent scire dispositiõez q̃ tũc acceptillatio valeat in vim pacti. naz presumptio q̃ ex hoc videant voluisse valere in vim pacti tollit ex alia ꝓsumptiõe

a ¶ Una sen. facit optime. d. c. cuz super. de offi. õie. nisi dicas q̃ ibi est ẽt defect⁹ forme.

b ¶ Et doc. ꝛ ita tenet etiam hic Areti. sup hac gl. facit qũ dictum est sup in prin. l. de cadze iudicij qui solus non opetur vt act⁹ alĩs ũ se invalidus subsistat: pnta pactum nudũ vt valeat ꝛ producat actionez ita ergo nõ videtur q̃ operetur vt si nõ valet vt agiturvaleat vt valere potest. ꝛ est casus in. l. suus hẽs. C. de rcpu. heredi. vbi trãsactio facta in iudicio que nõ valet vt transactio non valet vt pactũ ꝛ illũ tex. vult hic allegare Aret. Iz erronee allet. l. fiqs su⁹. ꝛ in Iz articulo ꝛ in alio an iuramẽtum operet vt si trãsactio nõ valet vt trãsactio valeat vt pactuz de quo per Bar. in. d. l. siquis maior. Ad. ℌ. fi. insti. ũ adop. cum gl. q̃ videtur facere incõtrariuz videt posse rñ. q̃ ibi est defectus in causa efficiente. Preterea cõstat ex qualitate personarũ q̃ actũ voluerunt valere vt põt non ergo est ibi ꝓpter iudiciũ ꝓut sentit glo. ꝑ terea ibi agitur deliberando ꝛ defectus est in materia. vnde idem tũc est qũ in p̃ctibus nõ ergo ꝓpter iudicium vt dixi ꝛ vide ibi Ange. de are.

l. nõ solum. ℭ. ti. j. fallit quarto vbi sumus in actu qui nõ bz certam formã vel borz a iure determinataz: vt. d. c. j. de despõ. impu. li. vj. ꝑm q̃ ipm intelligit Pau. de cast. Quinto fallit vbi est defectus in cã efficiẽte: vt in. d. c. ꝑm q̃ alio modo intelligit ꝛ declaratur per doc. q̃ ẽt. ℭ. plenius discussi. Sexto fallit vbi id qũ agi pot cõprehẽdi pot sub vbis eiꝰ qũ agit saltẽ ꝑm impropriã naturã ipsorũ verborum vt vult hic Imo. per. d. l. si vno. ℭ. loca. de quo tñ dic vt. ℭ. dictum ꝛ pclusum fuit. Septimo fallit vbi stipło interponitur super actu alĩs ũ se obligatorio: vt. d. ℌ. grisogon⁹. ꝛ. d. ℌ. qñ. Fz intellectũ Bar. ꝛ Pau. hic ꝛ Bal. in. d. l. si absentis. q̃ vno modo vt retuli dicta iura itelligit de quo tñ dic vt. ℭ. Octauo fallit vbi nisi p̃ctus valeret vt valere pot resultaret iniquũ q̃ quis locupletaret cũ aliena iactura vt dictis iurib⁹ ꝑm aliũ intellectũ. ℭ. datũ. Nono pot dici q̃ fallat vbi in p̃ctu est interpositũ iuramẽtũ per. d. l. cuz pater. ℌ. filius matrẽ. de leg. ij. hoc de iuramẽto qualr ꝓcedat. J. reassumetur. Quarto hec regula bz locũ in iudicijs ꝑm Ang. hic cũ in
a ipsis verba ꝓprie sint accipiẽda vt. d. l. j. C. si plus vna sen⁹. Sed Imo. hic refert By. ꝛ Bal. tenere p̃cium per. l. sed si possessori. ℌ. itẽ si invenero. ℭ. de iu. iu. ꝛ hoc tenet Imo. hic qz in iudicijs verba in dubio debent accipi ꝓprie si pot sed si non pot debẽt accipi improprie: vt. d. ℌ. itẽ si invenero. ꝛ p gl. in. d. l. ꝛ puto. ℌ. j. ℭ. fa. berci. dicit tñ hoc esse verũ nisi in iudicijs sit defectus forme. Sed tu aduerte: qz vt. ℭ. dixi in ista mã nõ attendit q̃ illud qũ agi pot sub verbis eius qũ agit saltẽ improprie cõprehẽdi possit nisi vbi est ẽfectus in cã efficiẽte ꝛ ꝓpterea in iudicijs verius vz qũ dicit Ang. ꝛ ad. d. ℌ. itẽ si invenero. rñ. q̃ ibi ex qualitate rei ꝓstabat de mẽte iurantis: ꝛ ideo illi stat nõ attenta superficie verborum vt alĩs in. d. l. insulam. ꝛ in. d. l. si vno. ꝛ ita vult Bal. in. d. l. nõ codicillũ. vbi eim ꝓstat de mente q̃ agi voluit qũ potu-
b it ipsi stamus vt vult hic gl. Bar. ꝛ doc⁹. Et per hec reddit expedita ista difficilis ꝛ intricata mã. Solum restat declarare. ¶ Qualiter ꝓcedat illud qũ dicit b Bar. de iuramento vt bẽat vim clausule vt actus valeat oi meliori modo q̃ valere pot. nam Bar. ita in plurib⁹ locis tenet: vt in. l. sigs in ꝑncipio testi. in fi. in ꝑn. ℭ. de leg. iij. ꝛ in. l. oẽs popul. ℭ. de iu. ꝛ iu. in. iij. q. ꝑncipali ante fi. in v. sed an iuramentus habeat vim verborum derogatorioꝝ ꝛ in. l. siqs maior. C. de trãsac. ꝛ in. l. eam quã. C. de fideicõ. in v. sextus casus ꝛc. ꝛ in. l. siqs pro eo. in ꝑn. J. de fideius. in. vij. ꝛ. viij. mẽbro. in fi. cuius octaui vnũ dicit per qũ hoc de iuramento declarat ꝛ limitatur vt hoc nõ ꝓcedat vbi actus deficit rõne ꝓsensus. nam si ꝓsensus deficiat totaliter vel est limitatus certo
50 modo ꝛ certa ꝓditione. ¶ eodem modo intelligit iuramentũ. nõ eim se extendit nisi vsqz quo ꝓsensum est: vt. l. fi. ℭ. qui satisda. cog. ꝛ in. l. fi. in ꝑn. J. ad municipa. ꝛ. l. si libertus. ℭ. de ope. lib. ꝛ. l. fi. C. de nõ nu. pecu. Illud ergo q̃ iuramentum habeat vim illius clausule vt actus valeat oi meliori modo ꝓcedit vbi actus deficit rõne forme vel defectu materie vel alio defectu citra defectum cõsensus ꝛ ꝑ modo in effectu tenet hic dñs Alex. dũ dicit q̃ vbi generalis ꝓsensus nec gñaliter nec spãliter trahit ad id de quo queritur: ꝛ tũc nec iuramẽtũ ad id trahit: alĩs autẽ ad id trahit. vnde ẽt sufficit qũ in genere ad id de quo queritur adepteť consensus: tũc cum iuramentũ bz vim specifici ꝓsensus: ꝛ ita reducit aliqua dicta doc. hincinde ad pcordiaz ꝛ hoc sequitur ẽt hic Areti. qui tangit de veritate dicti Bar. in. d. l. siquis
51 maior. C. de transac. ¶ Et an si filius vel filia renũciat hereditati vel bonis paternis cũ iuramẽto impediat petere legitimã quã ex renunciatiõe sine iuramẽto nõ impedit petere: vt. l. si quãdo. ℌ. j. sine. ij. C. de inoffi. testa. ℭ Extra gl. Bar. hic posita illa. q. de ꝓtractibus initis per illũ surdum qui intelligit per motũ labiorũ an subsistant cuz bodie oẽs ꝓtractus fiant per stipulationẽ intellige ex cõi stilo ꝛ ꝓsuetudine nõ q̃ de iure alr nõ possit fieri ad qũ alĩs no. ꝑ bar. in. l. ij. C. de ꝑdi. ob cãm. ꝛ dictũ fuit. ℭ. in rubrica. Et talis surdus nõ possit facere stipulonẽ vt vidimus. ℭ. in prin. l. Et posita pclusione in illa. q. q̃ subsistũt si fũt ꝓtractus alĩs ũ se obligatorij: qz inutilis stipło non impedit actionem oriri ex vtili

ex vtili ꝯctu:vt.d.§.grisogonus.⁊.d.§.quoniã.posita ergo
d.q.⁊ cclusione.Ex ipsa Bar.infert qõ si in instro intellige
celebrato per dcm̃ surdũ nõ ptinetur actuale mutuũ �

confessio mutui recepti ꝙ nõ poterit agi ex eo ꝯctu siue instro
ꝛ actione ex stipulatu presupponẽdo ꝙ dicta pfessio ⁊ in
strm emanauerit p viã stipłonis cũ talis stipulatio sit inuti-
lis facta ⁊ celebrata a tali surdo:⁊ idem si alio defectu ab
alio celebrata eẽt inutilis.Sed debebit agi certi cõditione
ex mutuo narrãdo qualr numeratio facta fuit que nũera-
tio ꝓbabit per pfessionẽ ptentam in instro quasi ꝛ stipło sit
inutilis ad ꝓducendã actionẽ nõ tñ est inutilis ad facien-
52 dam ꝓbationẽ.†Subdit tñ Bar.pdicta ꝓcedere ⁊ babe-
re locũ de iure cõi sed ex forma statutoꝝ si sunt talia instra
guarentigiam continentia que habeãt vim snie seu ꝓcepti
facti in pfessum:⁊ tunc forte aliud deberet dici quasi senti-
at ꝙ tũc nõ impediret agi ex ipsa pfessione ⁊ instro ⁊ fieri
execution̄ ꝛ stipulatio sit inutilis.Vel ꝙ dicit Bar. in fi.
talia statuta sunt facti nõ põt sniari ⁊ iudicari an hoc qõ é
dcm̃ procedat nisi verbis statuti diligenter ispectis.Quod
ex eo dicere videt qr aliqñ statutũ dat executionez instro ⁊
tũc nõ videt attẽdi ꝙ inutilis ꝯctus in ipso ptineat.Aliqñ
dat executionẽ ꝯctui:⁊ tũc videtur regri ꝯctuꝝ validũ ⁊ sic
statutũ isto casu intelligi de ꝯctu valido.Ista videt intẽtio
Bar.ꝛ truncate ⁊ cũ difficultate loquat.Et cũ eo qõ ꝓmo
loco dicit Bar.simpliciter nihil addendo trãsit Ang.vꝛ ꝙ
vbi stipulatio est inutilis nõ agat ex ea sed ex ipso facto qõ
ꝓbabitur per pfessionem ptentã in instro. Tu vo diligẽter
aduerte qr Bart.in suo primo dicto breuissimis vbis duo
53 magna videt presupponẽ.†Primuꝝ ꝙ vbi pcedente pfes-
sione de mutuo secuta est stipulatio de restituẽdo valida ⁊
efficax ꝙ ex ea agit ⁊ sic pśupponere vꝫ ꝙ ex pfessiõe oriat
obligatio ⁊ actio.ideo eim in terminis nris hoc cessare in-
54 tendit qr stipło sup tali pfessiõe de mutuo est inefficax.†Se
cundũ qõ pśupponit est ꝙ si intẽtani mutuũ ⁊ ꝓbaui de ci-
tili debeo obtinere.vult eim ꝙ stante stipulatiõe inualida
agendũ sit ex mutuo:⁊ sic narrãdũ ꝑcessisse mutuũ ⁊ ad ꝫ
ꝓbandum inducendã pfessionez de qua apparet in instro.
¶ Circa primũ ꝓcium videt tenere Joan.an.in addi.ad
Spec.in ti.de test.in.§.j.in v̄.sed pone egi.in.xvij.col. post
55 Nico.de matbe.cuius disputationez ibi refert mouet.†qr
pfessio facta extra iudiciũ nõ ꝓducit obligationẽ nec actio
nem sed ꝓbationem:vt.l.publia.§.fi.ff.depos. quã allegat
ad hoc ꝓpositũ ẽt Pau.ꝫ qui dicit ꝙ de ea non meminit
Bar.hic.pśupponit tñ Pau.Bar.ita velle hic.Et hoc ve
rius est ꝙ Bar.ita vult:nõ aũt ꝙ pmiss.interposita eim va
lida stipulatiõe sup pfessiõe de mutuo tunc vult agi ex ipsa
stipłone nõ dicit Bar.nec pśupponit agi ex pfessione.Ubi
aũt stipulatio est inualida cũ nõ impediat actionẽ oriri ex
vtili ꝯctu tũc vult agi ex ipso ꝯctu mutui qui ꝓbabit ꝑ con
fessionẽ hec est vera intentio Bart.Qui hanc dñiam ponit
vtrum sit vtilis vel inutilis stipło sup mutuo: qr vbi vtilis
agit ex ipsa nõ ex mutuo.Ubi aũt inutilis ⁊ tũc agit ex ipo
mutuo nõ ex stipulatione sed mutuũ ꝓbatur per pfessionẽ.
ex pfessione ergo nũq̃ Bar.presupponit posse agi. Si er-
go intẽtaret actio ex pfessiõe iepte ageret quolibz ex dictis
casibus siue.s.stipulatio eẽt vtilis siue inutilis ⁊ agens suc-
cumberet sentit Bar.⁊ clarius Pau.ꝺ ca.allegãs Jo.an.
in.d.addi.⁊ per Pau.in.d.l.publia.§.fi.vbi ẽt facit men-
tionẽ de boc.dicto Bar.hic ⁊ vide eundẽ Bar.in.d.§.gri-
sogonus.añ fi.Qui vult ꝙ vbi stipło est vtilis ⁊ efficax sup
mutuo agendũ sit ex stipulatione ⁊ ꝙ si alr ageret succum
beret agẽs ⁊ eꝰ vbi stipulatio est inutilis ꝺ agi ex numera
tione. Et vide ẽt eundẽ ante mediũ illius.§.vbi dicit vbum
ꝓferens ad ꝓpositũ eius qõ dicit ꝫ de pfessione ꝙ p ipsam
ꝓbetur mutuũ.naꝫ exquo talis confessio emanauit in ꝯctu
inutili videbat nullius momẽti quasi viciato ꝑncipali red-
deret vicios̄um qcqd in ipso ptinetur tñ Bar.hic vult ꝓcũ
⁊ ẽt in.d.§.grisogonus.vbi ad hoc de inutilitate ꝯctus re-
spõdet dicẽs ꝙ pfessio ꝛ apposita in ꝯctu inutili ꝓbat alle-
gat in fi.l.iubemus.C.de sa.sanc.eccl.⁊.C.si vendi. pigno.
aga.l.j.⁊.vj.⁊ de prescrip.xxx.an.l.j.⁊ qõ ibi no.ad hoc ẽt

ille tex.in.d.§.grisogonus ꝫm ꝙ vno modo ipse illum tex.
intelligit ꝙ ibi nõ interuenit numeratio sed pfessio de rece
pto ab ipso liberto ꝙ patrono que pśupponit numeratiõez
precessisse ⁊ nũerationẽ secutã esse stipulationẽ ꝛ inutilem
vnde oriť actio ex nũeratiõe:⁊ sic ex ipsa agi põt que ꝓba
bitur per pfessionẽ ꝛ in ꝯctu inutili emissam.⁊ vide eũdem
Bar.in.l.decem.in fi.j.eo.vbi idẽ tenet ⁊ in.l.certi ꝑditio.
§.si nũmos.ff.si cer.pe.in ꝑma ꝓbinatione añ fi.vbi allegat
ad hoc.d.§.grisogonus.⁊ ita tꝫ Ang.in.d.l.j.C.de prescri.
xxx.an.referens Bar.per illã.l.⁊ per.d.l.j.⁊.vj.C.si vendi.
py.aga.⁊ per.d.l.iubemus.C.de sac.sanc.eccl.que iura ad
hoc ꝓpositũ pferũt inquantũ in ipsis ꝓbatur ꝙ nõ obstan
te inualiditate vel nullitate ꝯctus tñ que gesta fuerũt ꝓbã-
tur ex tali ꝯctu ⁊ hoc dicit eẽ no.Ange.qr si mulier florenti
tie ꝯbit sine mũtaldo.i.sine pśensu pśanguineorum vel alia
forma statuti nõ seruata ꝛ ꝯctus sit nullus tñ ptenta in in-
stro ꝓbant omnia que dñt gesta.⁊ sic si in ipso ptineť pfes-
sio probat gesta fuisse ea de qb⁹ pfessio disponit sine dictat
⁊ ꝑ dicto Bar. Jmo.in.d.§.grisogonus.allat dictũ cano.
in.c.pisanis.de resti.spo.vbi ꝫm eum ẽt probatur ꝙ pfessio
facta in iudicio ꝛ inualido ꝓbat dũmodo iudex sit compe
tens ⁊ ad hoc allegať quotidie ꝙ pfessio purget oẽ viciuꝝ
pcessus de quo ẽt per Jnno.in.c.qualiter ⁊ qñ.el.ij.de ac-
cusa.⁊ ꝑ Bar.in.l.si pfessus. de custo.re.⁊ hoc dcm̃ Bar.
de pfessiõe facta in ꝯctu inutili ꝙ ꝓbet approbat.d.Alex.
in.d.§.grisogonus.sup gl.in v̄.petere põt vbi rñdet aliq⁹
que adducunť in ꝓcium de qbus aliqd dicet.j.sup scõo di-
cto Bar.vbi statutũ disponit instra guarentigiaz cõtinẽtia
habere executionẽ paratã an si in ipsis ptinet stipulatio in-
a utilis ex ipsa agi possit[a]. ¶ Sed iterũ ꝑ hoc dictũ Bar.de
claratũ vt.s.ꝙ velit ex pfessione non nasci obligationem ⁊
actionẽ instat.nã ⁊ imo videt ꝙ ex pfessione sup mutuo de
qua ipe Bar.loquit nascat obligatio ⁊ actio:vt.l.si ex cau
tiõe.C.de nõ nu.pecu.⁊ .l.ij.§.fi.per gl.in fi.ff.si cer.pe.⁊ in-
sti.de lit.obli.§.j. Pau.ꝫ ⁊ adhuc clarius in.d.§.grisogo-
nus.in vlt.col.tenet ꝙ ex pfessiõe ẽt de mutuo recepto non
oriat actio ⁊ ꝙ agens ex pfessiõe tanq̃ inepte agẽs qr pre
supponit actionẽ oriri ex pfessione ꝺ succũbere ⁊ hoc dicit
voluisse Nico.de matbe.in dicta sua disputatiõe relata per
Jo.an.in addi.in.d.ti.de test.§.j.v̄.sed pone egi.⁊ c̄.de qua
nõ facit mentionẽ ꝫ Bar.qui hoc sentit ꝛ ipm Pau. qui
nõ aduertit ad dicta iura que in ꝓcium fũt allegata nec ad-
uertit ꝙ Jo.an.⁊ Nico.de matbe.nõ loquunť in pfessione
de mutuo recepto ꝙ ex ipsa nõ nascat actio.imo Jo.an.in
ꝓcessu illius additiõis presupponit ꝙ ex pfessione de mu-
tuo nascat actio.loqtur eim post.d.Nico.in pfessione rece-
ptiõis pecunie ex cã depositi ꝙ ex ipsa nõ nascat actio etiã
ꝙ fuerit facta in scriptis ꝛ iducit ꝓbatio: vt.d.l.publia.§.
fi.ff.depos.Sed saluando qõ hic sentit Bar.⁊ Pau.hic ⁊
in.d.§.grisogonus.sequit dicas ꝙ ipsi loquunť vbi de ta-
li pfessione nõ est facta scriptura manu debitoris.tũc enim
ex pfessione de receptiõe mutui nõ nascit obligatio vt ꝓba
tur in iuribus que.ff.allegaui que faciũt mentionez de scri-
ptura ⁊ per gl.no.in v̄.rem gestã.in.l.si nõ singuli.C.si cer.
pe.vbi ergo emanat pfessio de mutuo recepto per ꝓpriam
scripturã ⁊ cyrographum tũc ex tali cõfessione nascit obli-
gatio post biẽniũ efficax ⁊ per que vba debeat emanare ta
lis cõfessio ad hoc vt obliget in cã mutui. vide Azo.in sum
ma de lit.obli.insti.⁊ tangit ẽt gl.in.d.ꝑn.d.ti.⁊ aliqd tan-
git ẽt Jo.an.in.d.additiõe.⁊ ita melius declarãs hãc ma-
teriã vult Pau.de ca.in.l.certi cõditio.§.quoniã. in fi.ff.si
cer.pe. Intelligit eim dictũ Nico.de matbe.⁊ Jo.an. casu
quo loquanť in cõfessiõe de mutuo in cõfessione sine cyro-
grapho:⁊ ita intelligit ẽt dictũ Bar.hic ⁊ in.d.§.grisogo-
nus. Et hoc ꝓcedit tenẽdo ꝙ cõfessio facta ex cã mutui nõ
ꝓducat actõem nisi iterueniat scriptura qõ tꝫ gl.palť.in.d.
l.sinõ singuli.vbi ẽt ꝑ doc.⁊ sentit Pau.in.d.§.qñ.⁊ tꝫ ꝫ
Jmo.⁊ tãgit aliqualr remissiue in fi.ꝫ oñs Alex.⁊ vterꝙ
latius in.d.§.grisogonus.vbi est ꝓprius locus hui⁹ mate-
rie ⁊ ibi ẽt plene ꝑ oñm Are.ꝙ de hoc ad illuꝝ.§.se remittit
nõ extendo me vlterius solũ ꝑdicta volui adduxisse pro in-

a ¶ Possit.⁊ vide ẽt Paul. in.d.§.grisogonus.vbi sequitur illud dictũ Bart.⁊ pro eo ẽt ipse allegat no.in.d.c.pisanis.⁊ in.l.si cõfessus.

telligétia ⁊ declaratiõe dictoꝝ Bart.hic. Ex qbus habes qꝫ vbi cõfessio de mutuo emanat sine scriptura ⁊ cyrographo ppria manu cõstentis cõfecto est solũ inductiua pbationis.vbi aũt emanat cũ scriptura:⁊ tũc est inductiua etiaꝫ obligatiõis ⁊ actiõis post bienniũ efficaciter videt induci pbatio quomodocũqꝫ emanauerit pfessio.si tamẽ intentet actio de vero mutuo:⁊ sic inducit pbationem de vero allegato ⁊ deducto mutuo qõ tñ venit examinandũ.l.proximo dicto. ¶ Circa scõm qõ pponit Bar.in isto suo primo dicto.est ẽt aduertẽdũ qꝫ ⁊ si Bar.ita ẽt teneat in.d.ff.grisogonus.⁊ in.d.l.certi pditio.ff.si nũmos.in pma cõbinatione cuꝫ limitatõe tñ si in libello intentet mutuũ:qꝫ verba libelli verificari poterũt respectu mutui ciuilis secus si narret de numeratiõe ⁊ pbet solũ de pfessione:qꝫ tũc agẽs succumbet in.d.aũt.ff.grisogonus.expisse dicit qꝫ si fuit actuꝫ eo qꝫ nũerata fuerit pecunia qꝫ agens obtinet probata cõfessione qꝫ per ipsaꝫ pbat ipsa nũeratio:⁊ sic nõ facit dũaꝫ an actũ fuerit eo qꝫ mutuatuꝫ vel eo qꝫ numerata pecunia fuerit qñ put hic loqtur stipko est inutilis quo cãu vt est dictum dãt actio ex mutuo nõ ex stipkone vnde nõ est fiẽda dña an dicat de nũeratione siue de mutuo sed in.d.ff.si nũmos.loquit vbi stipko est utilis quo casu agi debꝫ ex stipulatiõe vñ si agit eo qꝫ mutuatũ eo qꝫ ẽt põt verificari respectu mutui ciuilis pcedit libellus tanqꝫ actũ fuerit ex stipulatiõe sed si agit ex nũeratione hoc cessat:⁊ sic nõ põt aliq̃ modo videri actuꝫ ex stipulatiõe:ideo libellus nõ pcedit ⁊ hoc est qõ vult dicere Bar.in.d.ff.si nũmos.qui non põt dici qꝫ in aliquo discrepat ab his que dicit hic.⁊ in.d.ff.si nũmos.nec qꝫ per sua dicta ibi limitent aliquo modo sua dicta h̃ ⁊ in.d.ff.grisogonus.qꝫ vt ex pdictis pꝫ in diuersis terminis loquit in vno loco ⁊ in diuersis in alio.nõ eim in d.ff.si nũmos.loqtur vbi stipko est inutilis put hic ⁊ in.d.ff.grisogonus.vbi tangit ẽt qñ stipulatio est utilis ⁊ pcludit male agi ex nũeratione qꝫ ex ipsa nõ est nata actio nõ autẽ tangit an tũc male agat ex mutuo ⁊ possit sustentari libellus put dicit in.d.ff.si nũmos.Sed ꝓtium eius qõ h̃ tenet Bar.videt bñ ipse tenuisse in.d.l.ij.ff.si cer.pe duꝫ vult qꝫ ex instr̃o in quo ptinet procuratorẽ pfessum fuisse recepisse mutuũ nõ põt agi ꝯ dñm qui dederat mãdatũ de accipiendo mutuo qꝫ ex tali instr̃o nõ pbat de mutuo nãli sed de ciuili allegat.l.j.ff.si mutuũ.ff.si qd in frau.pa.⁊ l.ff. debito rem meũ.ff.de nouatio.⁊ ibi ẽt Bar.Sed Jmo. h̃ ⁊ in.d.ff. grisogon⁹.vbi clari⁹ ⁊ lati⁹ discutit ⁊ examiat h̃ dctũ bar. rñdet qꝫ Bar.in.d.ff.si.⁊ in alĩs iuribus prime allt.loquit respectu pindicꝫ tertij:puta pfessio procuratoris nõ pbat verũ ⁊ nãle mutuũ respectu pindicꝫ ipsius dñi sed h̃ ⁊ in.d.ff. grisogonus loquit in pindiciũ pfitentis qꝫ pbet de ipso vo ⁊ nãli mutuo. Rñdet ẽt Jmol.ad dictũ Spe.in.d.ti.h̃ test. ff.i.v.sed pone egi.qõ allegat ꝯ decis.Bar.qꝫ Spe.nõ intendit qꝫ talis pfessio nõ pindicet pfitenti ⁊ nõ pbet cõtra ipsuꝫ vbi de ipsa pfessiõe pbat bñ ⁊ sufficiẽter.sed dicit qꝫ si fuit intẽtatũ mutuũ nãle ⁊ testes pbent de pfessione nõ releuant agentẽ:qꝫ nõ pbant de vera ⁊ actuali nũeratiõe super qua pbãda fuerũt inducti de pfessiõe:⁊ sic deponũt eꝝ articulũ:⁊ per pñs nõ pbant vt.l.ff. duo.ff.idem inf.ff.h̃ in. in.vnde nõ negat Spe.qꝫ si de pfessione vere pbaret vel ex instr̃o put loquit Bar.vel per testes qui nõ iurassent simpliciter dicere veritatẽ sup articulo sed super articulo ⁊ tota cã:iuxta no.in.d.ff.inf.vel si esset factus articulus spãlis de pfessiõe sup quo deponerent testes nõ negat dico qꝫ tũc actor nõ obtineat.Dicit tñ Jmo.boc qõ est dictũ de cõfessiõe qꝫ pdicet pfitenti pcedere si est renũciatũ exceptiõi nõ nũerate pecunie: vel demũ lapso biẽnio a die pfessiõis itra biẽniũ ergo si agat ex nũeratione siue mutuo ⁊ pbet de cõfessiõe nõ obtinebit agens ⁊ hoc casu ẽt possꝫ pcedere opinio Spe.si ipsaꝫ intelligeremus simpliciter qꝫ velit nõ sufficere ad victoriã intẽtato vero mutuo pbare de mutuo ciuili.i.h̃ pfessiõe vt vꝫ.pcedat qñ agit ante biẽniũ.opinio aũt Bar.⁊ sequaciũ pcedat post biẽniũ ⁊ reprobat quãdã aliam pcordiã Ang.in.d.ff.grisogonus.Jmo.ibi q ad pdi.cõcordiã an agat añ vl post biẽniũ allat no. per Bar.in.l.ff.C.qui po.in pig.habe.dũ Bar.examinat an priuilegia.v. l.ff.habeãt locũ in dote cõfessata ⁊ determinat qꝫ sic si sit lapsum tps exceptiõis nõ nũerate dotis vel ei sit renũciatuꝫ. ante eim nõ bꝫ dos pfessata talia priuilegia qꝫ obstet exceptio nõ nũerate dotis.ita ergo in pposito est dicẽdũ qꝫ ad biẽnium pfessio nõ iuuat agentẽ ppter exceptionẽ nõ nũerate pecunie:lꝫ tñ Jmo.alleget illud dictũ Bart.quatenus in dote pfessata facit dicta dũam an simus ante vel post lapsum tps apponẽdi exceptionẽ nõ nũerate dotis tñ respectu primi dicti Bart.in dote dubitat de eius dicto exquo ibi agit ꝺ pindicio creditoꝝ:⁊ sic de pindicio tertij quo casu vi qꝫ ẽt post biẽniũ pfessio nõ pindicet p no.p Bart. in d.l.ij.d.ff.si.ff.si cer.pe.⁊ ita cũ opione Jmo.quantũ est respectu eius qõ dicit h̃ Bar.transit in effectu h̃.⁊ in.d.ff.grisogonus.dñs Alex.q tñ in hoc eqnocault hic:qꝫ psuppone it Bar.limitasse h̃ suũ dictũ in.d.ff.si nũmos.vbi fuit actuꝫ ex nũeratiõe qõ tñ nõ est verũ vt pꝫ ex pdictis:qꝫ Bart. vt ff.dixi in.d.ff.si nũmos.loquit vbi stipulatio est vtilis h̃ vbi est inutilis:⁊ vbi est vtilis idẽ pcludit in.d.ff.grisogonus. vt.ff.retuli qõ pcludit.ff.si nũmos.qꝫ agens ex nũeratiõe nõ obtineat qõ seqtur ipse dñs Alex.in.d.ff.grisogonus.in notabilibus lꝫ referat aliquos dicto casu tenere ptra Bar.⁊ velle ẽt dicto casu agentẽ debere obtinere. In glo. aũt sup ꝟ. posse ipse dñs Alex.in.d.ff.grisogonus.tãgit dctũ Bar. qñ stipulatio est inutilis qꝫ si agit ex mutuo sine nũeratiõe ⁊ pbet pfessio qꝫ agẽs obtinet adhibita dicta distin. Jmo. si erat renũciatũ exceptiõi nõ nũerate dotis vl si erat lapsũ biẽnium put distinguit Jmo.⁊ sic pꝫ qꝫ illa dicta ponit vt diuersa put sunt. Et tãgit ibi an isto casu vbi stipko fuit inutilis possit agi ex pfessiõe qõ fuit tactũ.ff.prio dicto Are. aũt in.d.ff.grisogonus.conat impugnare distin. Jmol. vt ibi vide per ipm ⁊ p dos.in.d.ff.si nũmos.qꝫ ista dicta non sũt de mã bui⁹.ff.sufficiat pdi.attigisse vt pcipiat qd Bart. sibi voluerit. Et aduerte ad vnũ qõ dicit dñs Alexã.hic qꝫ vbi est renũciatũ exceptioni nõ nu.pec.vel vbi sumus post biẽniũ elapsuꝫ a die pfessiõis qꝫ ex pfessiõe oritur duplex effectus.vnus qꝫ producit actionẽ.alius qꝫ producit pbationem ipsius nũeratiõis.nã dictũ suũ dꝫ intelligi vbi facta est scriptura ⁊ cyrographũ.alꝫ eim ex pfessiõe de mutuo nõ oritur actio vt fuit dictũ.ff.primo dicto.lꝫ in hoc ẽt dñs Alex.trãseat minus aduertẽter qꝫ Bar.h̃ nõ loquit vbi interuenit ppria scriptura vt ex inspectiõe dictoꝝ suoꝝ appet. Et vbi ex pfessiõe de mutuo agi põt si agit ⁊ pbet de vera nũeratiõe an agẽs obtineat tãgit h̃ remisſime ipe dñs Alex.añ ff. adde tu. Pau.de ca.in.d.l.certi pditio.añ ff.vbi de hoc tãgit. Considera igit vbi in nũeratiõe vel añ vel post incõtinẽti interuenit stipulatio vtilis. Tũc cadit dubiũ an si intẽtet actio ex mutuo vel ex nũeratiõe agens debeat obtinere ⁊ loquit Bar.in.d.ff.si nũmos.⁊ ẽt tangit in.d.ff.grisogonus.⁊ ibi Pau.⁊ doc. Ubi aũt stipko est inutilis. Et tunc cadit dubiũ si agẽs agit ex nũeratiõe an si pbet de cõfessione obtineat ⁊ loqtur Bar.hic ⁊ ẽt in.d.ff.grisogonus. Ex cõfessiõe aũt si agat datis terminis habilibus qꝫ ex cõfessiõe sup mutuo oriat actio qõ qñ fit.ff.fuit declaratum:tũc nõ cadit dubiũ qꝫ obtinet pbata ipsa cõfessiõe. Dubiũ vo tũc cadit si pbat de va nũeratiõe an obtineat exquo intẽtauit actionẽ ex pfessiõe sine cyrographo debitoris de quo p Pau.in.d.ff.si. ¶ Secundũ pncipale dictũ Bar.qꝫ quando sunt statuta que volunt instr̃a guarẽtigiata mãdari executiõi qꝫ lꝫ stipulatio sit inutilis oino fiat executio appropbat h̃ Ang.distinguẽdo vt.ff.dixi an statutũ det executiõez instr̃o guarẽtigiato vel ꝯctui ppter guarẽtigiã vt pmo casu nõ impediat executio ppter inutilitatem ꝯctus scõo sic.

56 Et p p̃ allegat qõ als dr. Doe snia lata sup inutili ꝯctu in fauorẽ illius q caret omni actiõe:qꝫ oino mãdat executiõi vt.l.cũ putarẽ.ff.fa.bercis.⁊ l.postumus.ff.siqs ex bis.ff.de inoffi.te.facit ẽt qõ dictũ fuit.ff.in pmo dicto elicito ex primo dicto Bar.qꝫ inutilitas ꝯctus nõ tollit validitatẽ pfessiõi p scõo vo dicto allegat.l.iij.ff.pdẽnatũ.ff.h̃ re iu.⁊ l. diuus.de test.mili.cũ si.que pbant qꝫ statutuꝫ intelligi dꝫ de ꝯctu valido.⁊ ita trãsit hic Jmo.qcqd aliud Bal.dixerit.⁊ ista

rit.ꝛ ista distinctio satis est de mente Bar. in.d.l.diuus.ꝛ
57 clarius ꝛ apertius in.l.j.§.ꝛ paru.ff.qđ vi aut clam.†vbi
qñ statutū pmittit aliquas exceptiões posse opponi ꝓ istz
publicū ꝛ oēs alę ꝓbibet lz ꝓcludat posse semp opponi ex-
ceptiões que ꝓcludūt instm nó esse instm vel nó esse pu-
blicū tñ exceptiões que iferūt ꝛ ꝓcludūt ꝙ ꝑctus nó est ꝑ-
ctus:ꝛ sic ꝙ est inualidus siue simulatus nó possunt oppo-
ni:qz lz sit ꝑctus simulatus siue alr inualidus nihilominus
instm publicū ē:qz pót eé instm publicuz de ꝑctu inualido
siue simulato:ꝛ sic pz ꝙ Bar.vult ibi ꝙ qñ statutū dat exe
cutionē instro nō impedit talis executio ex invaliditate ꝑ-
ctus.Sentit ergo duo Bar.hic qñ statutū dat executionez
instro ꝑmū ꝙ lz stipło siue ꝑctus ꝓtentus siue ꝓtenta in in-
stro sit invalidus siue invalida bēat executionē.Secundū
ꝙ tūc oriaī actio ex ꝓfessiõe:ꝛ sic ꝙ possit peti executio eo
qz ille ꝓfessus fuit de receptiõe mutui ꝗsi tūc habeaī pinde
ac si talis ꝓfessio facta fuisset in iudicio que nó est dubium
58 ꝙ ꝓducit actionē vt per Bar.in.l.cū scimus.C.de agrico.
ꝛ cēsi.li.xj.ꝛ in.l.vnica.in ꝑn.C.de ꝓfes.†vbi vide que dicā
tur istra guarētigionata ꝺquo alę latius dixi in.l.ait ꝓtor
§.j.ff.de re iudi.ꝛ per Pau.de ca.in.d.l.publia.§.fi.depo
si.vbi dicit hoc qđ ꝓmissi ꝙ ꝓfessio facta in iudicio ꝓdu-
cit actionē.Et vide Bal.in.l.j.ad fi.C.plus valere qđ agi.
vbi tenet illđ qđ lz Bar.in.d.§.ꝛ paruī.ꝙ si statutū inibet
exceptiões ꝑ instm impediaī opponi exceptio simulatõis
instri nō aūt simulatõis ꝑctus nisi fit simulatio ꝓbata per
ꝓsumptionē iuris.ꝛ de iure p aūc.sed iā necesse.C.ō dona.
añ nup.secus ergo si fit ꝓbanda talis exceptio:ꝛ sic pz ꝙ
ēt ipse Bal.est in ista lnia ꝙ inutilitas siue invaliditas cō-
tractus nó attendaī vbi statutū disponit de instro nō de ꝑ-
ctu:ꝛ idez vult ipse in.l.fi.C.de fal.cā adiec.leg.ꝓ illuz tex.
vbi ꝓbaī ꝙ aliud est fieri relationē ad ꝑctū:ꝛ tūc regritur
veritas aliud ad instm:ꝛ tūc sufficit ꝓtinētia.ꝛ vide gl.fi.
in.l.j.§.editiões.ff.de edē.que facit diāz inter ꝑctuz ꝛ in-
strm:qz ꝑctus intēdit eé substātialitatē istm aūt solēnitatē
ꝛ cū hac opinione trāsit hic dñs Alex.adducēs ad ꝓbatio-
59 tionē no.ꝓ Bal.in.l.ij.in fi.C.de execu.rei iu.vbi vlt † ꝙ si
statutū disponit ꝙ instra guarētigie mittaī executioni lz
istm ꝓcētões nuda ꝓtineat nihilomin⁹ mādabit executiõi
qtalis ꝗcētio efficit legitima ꝓpter statutū.l.legitima.ff.ꝺ
pac.qđ lz ēt ipse Bal.in.l.ex placito.in fi.C.de rex pmu.ꝛ
sic Bal.vult illud qđ sentit ħ Bar.ꝙ guarētigia det robur
ꝛ efficaciā actui siue ꝑctui ꝛ ita dicit cōiī teneri ħ.d.Alex.
lz alr Bal.loquutus fuerit in.l.si nó sortē.§.j.ff.de cōdi.in-
de.ꝛ rñdet dñs Alex.ad no.per Bart.in.l.si absentis.C.si
cer.pe.ad que dicta Bal.rñdet ēt in.d.§.grisogonus.sup
d.gl.in v.petere pót duz discutit illud qđ.ff.tactū fuit circa
aliud dcm Bar.an inutilitas ꝑctus tollat quominus ex cō
fessiõe in ipso facta ꝓbetur:ꝛ ibi ꝓbabilius ꝗz hic dicit ꝙ
Jmo.in.l.fi.j.a qbus ap.nó lz.tenet opinionez Bal.in.d.§.
j.d.l.si nó sortē.hic eim dicit ꝙ tz opinionē Bal.in.d.l.ij.
.C.de execu.rei iudi.ꝛ in fi.ibi dñs Alex.subdit no.verbuz
exquo depēditur ꝙ in casu nr̄o sumus ex̄ opiniones ꝛ ꝙ
sine dubio ꝓcedit in ipso dictū Bar.ꝛ doc.nā nos sumus
in casu in quo lz ꝑctus stipłonis sit inutilis tñ remanet vti-
lis ꝑctus mutui siue nālis siue ciuilis iuxta no. in.d.l.ij.§.
fi.ff.si cer.pe.lz ergo in terminis in qbus loquit Bar. stipu
latio sit inutilis remanet tñ validus ꝑctus mutui. Añ aut
sumus in terminis iuris cōis:ꝛ nó pót agi nec ex stipula-
tione:qz inutilis nec ex ꝑctu mutui cōfessati:qz nó ꝓducit
actionē sed facit ꝓbationē.Debemuꝫ ergo agere ex nūera
tione ꝛ ꝓbare ꝓ cōfessionē. Aut sumus in terminis statuti
disponētis instra ꝓfessionata siue guarētigiata bīe viz snie
seu ꝓcepti:tūc pót agi ex ꝓfessiõe nó obstāte inutilitate sti-
pulatõis:lz eim stipło sit inutilis cōfessio aūt est vtilis ad
ꝓbationē de iure cōi ꝛ ad actionez de iure municipali di-
sponēte vt hic per bar.,Ubi vo ꝑctuꝫ eēt invalidus siue in
efficax sup quo est cōfectū instm bñs guarētigiā an ꝓpter
guarētigiā nō sit in cōsideratiõe dicta invaliditas an vo ꝓ
pter invaliditatē ꝑctus reddaī invalida guarētigia tanqz
accessoria ad ꝑctū:ꝛ hic est cōflictus opinionū sup qb⁹ de

clarādis insistit bñ per duas col. Jmo.in.d.l.fi.a qbus ap-
pel.nó lz.ꝛ ħ ēt Are.in fi.nō insisto qz est ex̄ ꝓpositū. Videt
tñ ex ꝓdictis ꝙ in casu nr̄o nó cadat distin. Ange.ꝛ Jmo.
an vz statutū velit guarentigiam bīe vim snie seu ꝓcepti vl
ꝑctuz ꝓpter guarētigiā.nā ēt qñ statutuz disponit de ꝑctu
in casu nostro videtur bīe locum statutuz qz ꝑctus non est
inutilis:lz stipło sit inutilis cōtinet ergo cōfessionē dict⁹ ꝑ-
ctus que a dicto statuto recipit ħ fomētū vt ꝓducat actio-
60 nē ꝑut si emanasset ꝛ facta fuisset in iudicio.† Illud ergo
qđ dicit bar.ꝙ qz statuta sūt facti nō pót iudicari nisi visis
ꝛ cognitis vbis statuti pót dici ipm ad hūc effectū dixisse:
qz statuta aliqñ disponūt ꝙ guarētigia bēat vim snie ꝛ ꝓ-
cepti facti in cōfessum:ꝛ sic executionē paratā aliqñ dispo-
nit ꝙ ꝑ talia instra nó possit opponi nisi talis ꝛ talis excep-
tio.nā tūc si ageret ex cōfessiõe cōtēta in instro possz talis
exceptio opponi:qz illa non cōcernit instri vel ꝑctus nulli-
tatē vel invaliditatem sed ineptitudinē vel nullitatē actio-
nis intētate de qua pót opponi nó obstante statuto ad qđ
no.per Jmo.in.d.l.fi.in.vij.col.dū ponit scōam limitatōez
bal.circa bmōi statuta.Sequit.§.siqs simpliciter.

Siquis simpliciter.

Diuersitas in qđ-
litate obligatõis
inter interrogationē ꝛ rñsionē vitiat stipłonē nisi diuersitas
illico cōplacuerit.b.d.Diuidit in q̄rtuor ptes. In ꝓma po
nit diuersitatē in ꝓditõe. In scōa in tpe. In tertia subdit re
gulā gñalem. In q̄rta ponit limitationē.scōa sbi:aut si ita.
tertia ibi:cū adjēcit.quarta ibi:nisi ꝛc̄. In isto.§.est quarta
pars ꝓncipalis huius.l.vt pz ex diuisiõe bar.posita in ꝑn.
1 huius.l.† p cuius.§.intelligētia cū mētionē faciat de kalis
ꝛ de idibus.vide bonā glo.que ꝛ kalas ꝛ idus declarat in
l.cū bisextus.j.de ꝛbo.sig.ꝛ gl.apud canonistas in data.vj.
li.ꝛ Jmo.in.l.eū qui kalis.j.eo. ¶ No.ꝓmo ex hoc tex.ꝙ
vbi interrogatio est pura ꝛ sequit rñsio sub cōditiõe vel in
2 diem nó valet stipło.†quare aūt potius vicieī stipło adiec-
tione vel detractiõe diei ꝗz sūme ꝛ quātitatis declarat ħ
bar.in.q̄.op.Et aliā rōnem reddit Raph.que videt ꝓprie
de mēte lr̄e ibi:nó eim fic rñdit ꝛc̄. Quia data diuersitate
in tpe in nullo reperit consensus vniformis qđ ꝓcedit ēt si
longiori tpe fiat interrogatio ꝛ de anteriori fiat rñsio vt.j.
declaro ad fi.huius no.secus est in diuersitate sūmarum qz
saltē in minori adest vniformis cōsensus qđ indubitanter
ꝓcedit vbi de minori ꝓcessit interrogatio ꝛ rñsio secuta est
de maiori sed ex̄ nó sic est vt.j.declaro ad fi.no. Añ cogita
ꝓ rōne maxime ꝓpter ea que dicit bar.in.l.ōnūciasse.§.
qd tñ in ꝑma.q.ó adul.vbi vlt ꝙ diūsitas tpis in qđ cōferī
effectus alicui⁹ rei nó facit diūsitatē in sba lz diuersitas tē-
poris facti actus sic vt hoc vltimū ēt ipse vult in.l.ie q re⁹.
in.p.col.sed hic sumus in tpe in qđ cōferī effectus actus.
ergo ꝛ c̄.nisi diceres ꝙ ad ꝑmū dicendū bar.moueī per.l.
ex duob⁹.j.de duo.reis.ad quā.j.ꝓi.rñdeī ꝛ redeundo ad
no.dicas ꝙ idē si sit diuersitas in tpe:puta qz interrogatur
an det vno tpe ꝛ rñdet alio tpe se daturū vt pz ibi aut si ita
interrogatus intra kalas ꝛ c̄.idem dicit ħ Jmo.eadē rōne
si sit diuersitas in cōditiõe:puta qz interrogauit an ꝑmit-
teret sub vna cōditiõe ille rñderit sub alia. Sed hoc.s.qđ ē
dcm duobus.ff.ꝓi.casibus mirū videri dicit Jmo.cū tunc
nó sit disparitas in qualitate obligatiõis.vz vbi ꝛ interro
gatio ꝛ rñsio fuit sub cōditiõe vel in diē lz sub diuersa cōdi
tione ꝛ diuerso die:ꝛ sic vī ꝙ exquo non est disparitas in
qualitate obligatiõis nó viciet stipło. Preterea ēt vbi in-
terrogatio est pura ꝛ rñsio cōditionalis vel ex̄. vel vna in
die altera pura nó videt induci diuersitas in sba:ꝛ sic vi-
ciari actus:vt.l.ex duobus.la ꝑma.j.de duobus re.ꝛ quod
per bar.in.d.l.denūciasse.§.quid tñ in ꝑma.q.j.de adul.q
vt dixi monet per illū tex.in.d.l.ex duob⁹. Sed Jmo.respō
det qđ ibi inter easdē ꝑsonas est paritas inter interrogatio
nem ꝛ rñsionem quasi vnus fuerit interrogatus pure ꝛ re
spōderit pure ꝛ alius sub cōditione vel in die ꝛ sibi rñdat
ꝛ sic ibi sustētaī cōstitutio duorū reorū exquo disparitas q̄
est inter obligationē vnius ꝛ alterius ex reis debēdi nō ar
inter interrogationē ꝛ rñsionez ibi speraī reduci ad pari-

tatem vt ibi per bar.ꝛ doc. Jn tex. aũt nostro est disparitaſ inter easdẽ ꝑsonas inter interrogationẽ ꝛ rñsionez ideo secus est ꝛ actus viciat ꝛ ró dñe inter vnũ casum ꝛ aliũ est: qz in ꝑmo ꝑncipiũ fuit bonũ siue validũ qđ non fuit in tex. nostro. vñ facilius extendit qđ validũ eẽ ꝓstat: ꝛ bz bonum ꝑncipiũ q̃ subsistat illud de cuius bono ꝑncipio nó cõstat ar. eoꝝ que no. in l. vnica. §. j. ꝛ ij. C. de ca. tol. ꝛ in l. circa. §. de bẽdi. insti. vbi gl. Et hec est bona rñ. ad l. ex duobus. in cuius terminis Bar. est varius in his que ibi: ꝛ in his q̃ in. d. §. quid tñ ꝛ c̃. dicit sed ex his nó rñdet ad aliã obiectionem Jmo. vbi dicit mix eẽ ꝛ c̃. vz vbi fuit diuersitas in tpe vel in ꝓditiõe inter interrogationẽ ꝛ rñsionem q̃ dicat diuersitas in qualitate. Sed rñ. q̃ tũc ét dr ꝛ est diuersitas in qualitate si nó respectu pñtis ipse saltez respectu futuri successus vt est de mẽte Jmo. hic in. iij. col. in v. itẽ aduerte. q̃ Bar. dicit. Et ad hoc illa. l. ex duob⁹. sicut eim ibi inspicit q̃ disparitas pót reduci ad paritatẽ ad sustẽtationẽ actus ita hic inspicit q̃ pót supuenire diuersitas in qualitate ad inualiditatẽ actus: ar. l. j. §. de bis q̃ sunt sui vel alie. iu. cũ si. Et sic siue disparitas sit a ꝑncipio siue speret oino rẽ reduci ad disparitatẽ in q̃litate, put est qñ sub diuerso tpe vel cõditiõe fit interrogatio ꝛ rñsio qz vnũ tps indubitanter venit priusq̃ aliud ꝛ plerũq; vna ꝓditio ꝑusq̃ alia viciatur ipsa stipło. Et adde Ro. ꝛ ibi etiaz Areti. ad fi. in. §. fi. j. e. l. vbi vult hoc idẽ qđ vult hic Jmo. q̃ sicut si fit interrogatio de vno tpe ꝛ sequat rñsio de alio tpe viciat stipulatio ita si fiat interrogatio sub vna ꝓditiõe ꝛ sequat rñsio sub alia[a]. †Et aduerte ꝛ diligẽter no. q̃ intñ ꝓcedit vt si interrogatio ꝛ rñsio sunt de diuerso tpe viciet stipło vt locũ hoc sibi vẽdicet ét q̃ interrogatio fuerit de vlteriori tpe ꝛ rñsio de citeriori ꝛ breuiori termino lz ꝓrium videret oino dicendũ exquo in maiori ꝛ longiori termino cõprehẽdit minor ꝛ breuior: ꝛ sic videbat nó viciari stipłonez per. §. infra ꝓximũ hic eim interrogatio ꝓcessit intra qntas kalas ꝛ rñsio secuta fuit idibus. nã qnto kalas Januarij importat longiorez terminũ q̃s idibus decẽbris vt pz ex no. in. d. l. cũ bisextus. ꝛ in. d. data. vj. li. ꝛ hoc póderat h ét Areti. ꝛ in. d. §. ad fi. ꝛ ad. §. infra ꝓximũ dicit se respõsuꝝ ꝛ postea nó rñdet sz respõde q̃ loquit in quãtitate in qua ꝓsideraꝛ q̃ minor summa inest in maiori respectu validitatis stipłonis sed tex. nr̃ loquit in tpe in quo ꝛ si ꝑ illũ qui exprimit de maiori dari possit ꝓsensus in minori tñ nó semp ꝓput in quãtitate qz in quãtitate minori de qua interrogat nó pót vti aliqđ ꝓiudicium stipulãtis q̃ in ipsa ꝓsentiat si interrogatus maiorez ꝓmitteret sed in tpe adeo pót verti interesse q̃ añriori tpe nõ ꝓmittaꝛ q̃ stipulator exp̃mẽs de maiori nullo modo cẽ set ꝓsentire in minori: ar. l. in fideicõmiss. §. cũ pollidius. §. de vsu. ꝛ l. si ita relictũ. §. pegasus. de le. ij. ꝛ adde vltra tex. nr̃m tex. in. §. ꝓterea. insti. de inuti. stip. vbi adhuc clariuſ ꝑ baꝛ q̃ stipulatio viciat si interrogatio precessit de vlteriori die ꝛ rñsio secuta est de citeriori ꝛ anteriori die. ibi enim dr q̃ si interrogatio facta fuit sub ꝓditione vel in dié ꝛ secuta est rñsio pñti die viciat ipsa stipulatio: ꝛ ita illũ tex. vna cuz tex. nr̃o ad hoc póderat ét hic dñs Alexã. improbans Ro. qđ asserit tenuisse ꝓrium in. d. §. fi. ꝛ respõdet qbusdã que adducebat Ro. incõtrariũ ꝛ assignat rõnẽ diuersitatis inter rñsionẽ secutã in minori sũma ꝛ rñsionem secutã in minori tpe: qz hec scõa inducit diuersitatẽ in qualitate ꝛ ẽ de mẽte Bar. in scõa op. lz ipse nó alleget qđ tñ videt dubium in casu in quo loquimur vz. vbi ꝛ interrogatio ꝛ rñsio fuit cuz tpe lz diuerso vt pz ex ꝓdictis: vnde rñde melius vt ꝓxime dictũ fuit. Et cogita qz ét dicta rñsio nó caret scrupulo vbi ꝓcessit interrogatio de maiori sũma ꝛ sequit respõsio de minori: qz pót verti interesse si stipulaꝛ maiorem alias debitaz qz ꝑticularis soło multa incómoda affert. l. tutor. §. lucius. §. de vsur. Et vide dñm meum. j. ꝓximo. §. qui tenuit valere stipulationẽ vbi interrogatio ꝓcessit de maiori tpe ꝛ rñsio est secuta de ꝓriori lz qđ ipse dicit est ꝑ hũc tex. ꝛ ꝑ. d. §. ꝓterea. ꝛ senẽb. ꝛ pap. volẽtes saluare inuoluunt ꝛ non congruit q̃ vnius mẽsis sint kale ꝛ idus in tex. nostro qz vnus est dies qui kalis in quolibet mẽse vt patet ex no.

a ¶ Sub alia ꝛ vide hic etiã modernioreſ q̃ nituntur dare aliam rñ. vltra responsionem Jmo. ad dictaz difficultatẽ duorum reorum iuxta. d. l. ex duobus. ꝛ tñ qđ dicunt in effectu nó est diuersuz a dictis Jmol. nec tangunt aliam difficultatẽ qñ interrogatio ꝛ respõsio est in diem vel sub conditione licz diuersis. Et vide Bar. in l. ita stipulatus. in pri ma op. vbi facit diam inter cõditionem ꝛ diem: qz diem dicit eẽ qualitatez conditionẽ substantiã obligationis.

4 in. d. data. ꝛ in. d. l. cũ bisextus. ¶ †Mo. scõo ex hoc tex. importantiã dictiõis simplr: qz importat illũ actũ fieri simpliciter q̃ fit sine aliqua modificatiõe vel adiectiõe extrinsece qualitatis ꝛ ad hoc plura iura allegat h Bar. in fi. dictoꝝ suoꝝ qui hoc inducit ad. q. statuti disponẽtis vt reus debeat simplr rñdere positiõibus affirmãdo vel negãdo alias habeat ꝑ ꝓfesso vt si rñdet pecuniã se nó habuisse ꝛ si habuit expẽdit in negocijs petitoris vt nó dicat simplr respõdisse ꝛ sic habeat ꝑ ꝓfesso. tãgit ét ipse Bar. in l. inter stipulãtẽ. in ꝑn. j. e. ꝛ in l. j. in ꝑn. §. de vul. ꝛ pu. vbi dixi ibi vide dicta. ꝛ hic ét per doc. q̃ cõiter trãseũt cũ Bar. q̃quid aliud velint Ra. ꝛ Pau. ꝑ quos facit: qz statutũ vult alteraz debere interuenire vel negationẽ vel ꝓfessionem ꝛ videt punire actũ nó ualiditatez actus. †Et adde q̃ Ang. vlterius
5 inducit ad statutum disponẽs inq̃situm vel accusatum debere simplr rñdere vt si respõdeat fecisse maleficium ad sui defensionẽ nó dicat simpliciter rñdisse ꝑ quez tñ ꝛ doc. ita tenẽtes hic pũgit dñs Alex. exquo a pari ꝓcedunt siue fiat respõsio simpliciter de maleficio cõmisso siue cũ adiectione q̃ ad sui defensionẽ: qz exquo est ꝓsumptio ꝑ ꝓfitentẽ cum dicta qualitate ꝓpterea dz ipse dictã qualitatẽ ꝓbare p no. per Bar. in l. aurelius. §. idẽ q̃sijt. §. de li. lega. faciũt etiam no per ipm in l. eũ qui. in ꝑn. in vlt. col. §. de iu. iu. Sed aduerte an incõtrariũ faciat que ipse adducit in ꝓcedenti. q. ꝓ sustẽtatiõe opinionis Bar. ꝑ Pau. de ca. nã non vr diuersa ró in vno vel in alio statuto vt j. ét diceꝛ. Dicta tamẽ rõne Jmo. ꝛ doc. improbãt aliud dcm̃ Ang. hic stante statuto puniente acrius negantẽ maleficiũ vt penã statuti incurrat tanq̃ negãs ille qui rñdit fecisse maleficiũ ad sui defensionẽ. negat eim esse maleficiũ qđ fecit ꝺm ipm Ang. ex quo ꝺ iure ꝓmittit ad defensionẽ offendere: vt. l. vt viz. §. de iu. ꝛ in. ꝛ. l. j. C. vnde vi. Dicũt ergo doc. ꝑ Ange. q̃ exquo talr respõdens bz ꝓbare q̃ ad sui defensionẽ fecerit cũ beat ꝓsumptionẽ iuris ꝑ se nó dr negasse maleficium: ꝛ sic nó incurrit penã statuti qđ intẽdit imponere penã neganti qñ ex negatiõe accusator grauat onere ꝓbandi vt ꝑ Bar. in disputatiõe incipiẽte ꝑ Italiã cõiter sunt statuta ꝛ c̃. ꝛ si ista ró esset ét in ꝓcedẽti statuto posset ꝓcedere qđ in eo dicit dñs Alex. sed posset dici in illo statuto eẽ illaz rõnẽ que videt assignari in statuto sup quo loquit Bar. ꝛ ideo eẽ dicendũ in eo qđ ꝓcludit in statuto Bar. ꝛ q̃ eadẽ in vtroq̃ statutoꝝ ꝓmo loco ꝓsuppositorũ sit ró satis est ó mẽte Ange. hic q̃ infert ad dictũ statutũ volẽs inq̃situm vel accusatum simplr rñdere ex hoc tex. ꝺm bar. Mo. tñ ex dicto Alexan. in dicto scõo statuto q̃ si in terminis ꝓmi statuti reus respõderet habui sed ꝓuerti in negocia actoris q̃ dicetur simplr rñdisse exquo a pari procedit ista rñsio habui ꝛ ista habui sed ꝓuerti in negocia actoris vtrobiq; eim actor est relevatus ab onere ꝓbãdi ꝛ reus dz ꝓbare solorẽ vel restitutionẽ iuxta no. per Jnno. in. c. sup his. ó accusa. ꝛ ꝑ Bar. ꝛ doc. in l. in illa stipłone si kalis. j. e. ꝛ sic ista posset eẽ alia limitatio ꝛ ó̃claratio ad dicta bar. in. q. statuti. §. relati. Et hic adde ad dicta bar. in l. j. ó vul. ꝛ pu. Ubi aũt statutum puniret negãtẽ factũ: puta qz diceret q̃ ꝑ negãtẽ illud ó q̃ ꝑ ipm ingrit vel de quo accusat debeat pena duplicari tũc fatet Ang. q̃ respõdẽs vt. §. nó incurrit talẽ penã qz nó negat ipm factũ ꝛ hoc sequunt doc. An aũt consequi debeat ꝓmiũ statuti remittẽtis penã vel partẽ pene ꝓfitenti maleficiũ vel illud ó quo accusatur vide per ipm bar. in. d. disputatiõe in fi. ꝛ ꝑ doc. in. d. l. eũ qui. in ꝑn. §. ó iu. iu. ꝓcluditur enim q̃ nó lz ét accusator releveꝛ ab onere ꝓbãdi. satis eim est q̃ ipse reus conaꝛ infringere suã ꝓfessionẽ: vnde nó est dignus bñficio talis ꝓfessionis regula ex eo. ó reg. iu. li. vj. ꝛ ar. l. in bñficio. cũ si. §. ad. l. fal. Et ó multiplici importãtia huius dictiõis simplr vide ꝑ bal. in l. j. C. ó edili. acti.
6 ꝛ hic per Jmo. ¶ †Mo. ij. ibi: cũ adjcit aliqd vel ótrahit ꝛ c̃. q̃ cũ actui aliqd addit vel detrahit dr nouus actus ꝛ noua dispo qui tex. facit ad multa. facit enim ad no. ꝑ bar. in l. denũciasse. §. qd tamẽ. de adul. Jtẽ facit ꝺm Ang. hic ad no. in l. edicta. C. de eden. Et vbi addit vel ótrahit aliqd libello dicaꝛ nouus libellus ꝛ noua gabella solui ób eat

fi staturum

si statutum disponat in porrectione libelli gabellam soluendam:ꝛ eodem modo si disponit de libello accusationis vel ingsitiois siue eius copia trāsmittēda ad cameraꝫ fisci fieri debebit trāsmissio facta additione vel detractiōe ꝛ noua dilatio dari debebit:qr dō noua ingsitio vel accusatio:ꝛ vide eūdē Ang.in.l. scire debemus.in pn̄.ff.e.ꝛ Bar.in.l.ius civile.ℌ.de iu.ꝛ in.vbi declarat;qualr ꝓcedat id qō est dictū vt si additur vel detrahit aliqd libello dicatur nouus libellus.dicit eim hoc ꝓcedere vbi addit vel detrahit aliqd qō habet ſbare ipm libellū:ꝛ ibi ēt Bal.ex cuius dictis depbē dif qd habeat vel nō habeat ſbare libellū:ꝛ hic ēt aliquid p Jmo.in fi.ꝛ vide eundē Bar.in.l.qui fundū.ℌ.de ꝓben. emptio.vbi ponit vnum verbuꝫ an possit addi ipsi libello'. Et ad illud qō est dictū de noua solutōe gabelle.adde Anto.de bu.in.c.iḡ.in gl.ḡ.de indeis.vbi vult ꝙ si de instrō dꝫ solui gabella si in ipso aliquid additur de nouo debet solui secus si reficiatur allegat ibi no. in glo.ꝛ id qō habetur in
7 c.indei.el.ḡ.eo.tit.ꝛ sequitur hic dn̄s Alexan.† Jtem facit iste tex.ſm eundē Ang. ꝙ si iudici ordinario cōmittat per superiorē cū aliqua detractione vel additiōe iurisditionis ordinarie ꝙ intelligat delegatus de quo se remittit ad.d.l. ius ciuile.ℌ.de iu.ꝛ in.ꝛ ibi aliqd per Bal.ꝛ ipm Ange.ꝛ Pau.de cast.ꝛ ibi etiam per Alberi.de rosa. post Guil.q dicit ꝙ quotiens princeps mutat formam ꝓcedendi aliter q̄ eēt de iure cōmuni dicit facta delegatio alr nō sed videt facta quedam monitio ꝛ excitatio ordinarie iurisditionis ꝛ satis hoc ēt est de mēte aliorum doc.ibi ꝛ per eundē Alberi.in.l.sepe.de offi.presi.vbi idem dicit ꝛ ꝓpterea vult ꝙ si ordinario mandat vt in aliqua cā summarie ꝓcedat videtur factus delegatus ꝛ ibi aliquid ēt per Bal.ꝛ Ange.
a in.l.ꝛ qr.in vlt.col.ℌ.de iur.om.iudi'.ꝛ ita volūt canoniste post Jnno.in.c.licet.ꝛ in.c.p.de offi.ordina.ꝛ in.c.cum aliquibus.de rescrip.li.vj ꝙ vꝫ. si ordinario mandet sub noua forma procedere ꝙ censeat factus delegatus:alꝫ autez eius ordinaria iurisditio videt excitata. Sed pulchrum vtile ꝛ expediēs est videre ex quib⁹ verbis siue clausulis cēsetur data noua forma vt sic de ordinario cēseatur index fa-
8 ctus ꝺlegatus. ℂ Primo igit q̄rot̄ an si iudici alꝫ ordinario scribat vt cognoscat de aliqua causa de qua alꝫ obstante statuto vel ꝓsuetudine nō poterat cognoscere cui statuto vel ꝓsuetudini p supiorē derogat. An videat fact⁹ ꝺlegat⁹ ꝛ vī ꝙ sic:qr sue iurisditioni vī additū ergo de ordiario sit fact⁹ delegat⁹. Jn p̄riū aūt vī tex.in.d.c.cū aliqbus.in scō rhiso.vbi si alꝫ ordiario scribit ad quē spectat receptio canonicoꝝ vt nō obstāte statuto vel cōsuetudine eccl̄ie qō vel que forte dictabat vltra tantū numerū aliquē nō eē recipiendum in canonicum talem recipere possit in canonicuꝫ ille ordinaria non apostolica auctoritate dicit receptus nisi aliud in litteris expressum fuerit. Et ratio est ſm canonistas ibi:qr alꝫ ordinario:tunc non censetur data noua forma sed magis est sibi remotū obstaculum qō impediebat ipm exercere iurisditionem que remotio obstaculi ꝛ si fiat per principem nihilominus iurisditio per quaꝫ proceditur non est tunc cōcessa per ipm principem scribentē sꝫ est anti qua ꝛ sic ordinaria quā ille ad quem scribitur habebat qō tali materiali exemplo comprobatur.pone eim aliquem ligatum fore manibus ꝛ pedibus vnus soluit illum q sic solutus scribit ambulat vel quid aliud facit certe ille solutus est qui facit non soluens licꝫ eius ministerio ꝛ opera quam prebuit in soluendo faciat aliud etiam exemplum ponunt canoniste.pone eim aliquod capl̄m esse suspensum a receptione aliquis obtinet reuocari suspensionem si postea recipitur auctoritate capituli non superioris recipitur lꝫ superior impedimentum suspensionis remouerit ꝛ facit ad predicta qō alꝫ habetur per glo.Bar.ꝛ doc.in.l.non solum. ℌ.so.matri.in illa.q.qualiter inter p̄rem ꝛ filiam actio ꝺ do te fit cōmunis.facta eim conclusione ꝙ sit cōmunis insoliduꝫ concluditur ꝙ consolidatio que fit de tali actione de vno in alterum non fit per hanc viam vt actio transeat de vno in alium sed fit per remotionem obstaculi. nam patre mortuo consolidatur in filiam ꝛ ecōtra.sicut ergo ibi vnuꝫ

non habet ab alio lꝫ propter remotionem alterius ita hic ordinarius non bꝫ iurisditionē a superiore remouente obstaculum:ꝛ ita ad hanc mām ex no.in.d.l.si ante.infert ibi dn̄s meus adducens ēt.d.c.cum aliquibus. Et propterea dicit ꝙ si mandatur ordinario vt procedat non obstātibus feriis messium vel vindemiarū nō dicit effectus aliquo modo delegatus:qr non est data noua forma sue iurisditioni:ſꝫ tantū est sibi remotuꝫ obstaculum feriarum. Et sic in hoc primo proposito dubio hec scōa pars est verior hac adiecta modificatiōe ꝛ declaratiōe si impedimētum statuti cōsuetudinis vel ēt iuris cōmunis qō impedit ordinarium ꝓcedere est tēporale non perpetuuꝫ. si eim tale remouetur p superiorem videt dissoluta vt ita loquar iurisditio ordinaria ꝛ ꝓcedunt.ℌ.adducta ſꝫ si impedimentum esset perpetuum tunc non esset dissoluere ipsam iurisditionem imo de nouo ipsam ꝓcedere ꝛ tribuere pone exemplum ꝙ per statutuꝫ iurisditiones iudicum ciuitatis sunt distincte ꝛ separate ꝛ vnus habet cognoscere de talibus causis alius de talib⁹ ꝛ c̄.certe isto casu si alicui iudici qui alꝫ ex forma statuti non potest cognoscere de aliqua causa mandaretur siue concederetur vt de illa cognoscat eēt delegatus:qr ō no
b nis sibi datur iurisditio:ꝛ sic alteratur forma sue iurisditionis ad hoc in simili.d.l.j.ℌ.opus.de no.ope.nūcia⁹.Et hec no.ꝛ tene menti qr sunt quotidiana ꝛ hic quotidie euenit ꝙ per superiorem scribitur capitaneis comitatuſ qui vltra certaꝫ summā non possunt cognoscere vt cognoscant ō aliquibus causis vltra summā alꝫ per statuta ciuitatis eorum cognitioni concessam cum derogatione dictorum statutorum.nam dicentur in talibus cāis delegati non ordinarij adeo ꝙ si contigerit ab ipsis appellari debebit appellari ad deleganē non aūt ad alios iudices appellationis in ci-
9 uitate existentes.†Iste eim est vnus effectus scire an ordinarius cui scribitur sit ordinarius vel efficiatur delegatus vꝫ respectu appellationis interponēde ab ipso vt p Pau. in.d.ℌ.opus.ꝛ in.d.l.ius ciuile.ꝛ per Jmo.in.d.c.lꝫ.vbi po
c nit ēt alios effectus ex hoc resultantes' ꝛ ad illud de appellatione est tex.in.c.super questionū.ℌ.pozzo.de offi. delega. ꝛ vide ēt quod dicit Jmo.post Flozenti.in.d.c.licet.in fi.qr facit ad id qō proxime modificādo decisionez huius primi quesiti dixi.Et ꝺ no.qr multum declarant materiam istam vt sciamus qñ sit data noua forma iurisditioni vel potius ei sit remotū impedimentū ꝛ ex his tollitur quedam obiectio quā hic facit Areti.p̄ dictum Ange.ꝛ doc. per.d.c.cū aliquibus.cui alr non rñ.sed cogitandum relinquit sed ex predictis apparet rñsuꝫ.ꝛ vide que j.dicenē in tertio quesi-
10 to.†ℂ †Secundo quero quid si alꝫ ordinario scribatur vt procedat in aliqua causa auctoritate scribentis ꝛ Jnn. in.d.c.lꝫ.dicit ꝙ de ordinario est effectus delegatus:ꝛ boc sequūtur ibi Jmo.ꝛ dn̄s Abb.fi. allegant ꝓ hoc tex. in.d. c.cum aliquibus.ꝛ viterius Jmo.pro hoc allegat no. per Bar.in.l.ij.ℌ.fi.ℌ.de optio.lega.ꝛ in.l.ambitiosa.de decre. ab ordi.facien.in vlt.col.dum in dictis locis examinat qñ aliqui habeant ius eligendi vel statuendi vt ordinarij vel vt delegati ad effectum sciendi an qō fecerint possint reuocare vel si semel fecerunt ꝛ minus valide iterū facē possint ꝛ vbi auctoritate ꝓcedēdis aliquid faciendum cōmittitur ꝛ ꝓcludit illū cui concedit eē delegatuꝫ ꝛ satis ēt hoc est de mente Jmo.ꝛ Ro.hic ꝛ sequitur ēt dn̄s Alex.ꝛ facit vltra ℌ.alt.tex.in.c.bȳ qui auctoritate.de prebē. li.vj.ꝛ hoc sequitur hic ēt Areti.cū no.limitatione nisi cū dictis verbis apponant aliqua verba ex quibus depbendatur papam nolle preiudicare ordinarie potestati:puta qr dicat auctoritate nostra sicut iustum est ꝛ c̄.allegat.c.sicut vnire. de excess. prela.vbi mandat epō ꝙ auctoritate pape sicut iustum est dissoluat vnionem minus legitime factam qō poterat etiā auctoritate ꝛ potestate ordinaria ꝛ tamē ibi doc. volūt ſꝫ ſpm ꝙ nō inducat ibi noua delegatio sed excitet iurisditio ordinaria.Sed tu aduerte ꝙ mens glo.in ℣.auctoritate ꝛ doc.super ea.in.d.c.sicut vnire.est in p̄rium eius quod dicit Areti.dicūt eim post glo.ꝙ ibi nō poterat vnionē dissoluere ꝓpria auctoritate:qr ambo monasteria nō erant in sua

a ℂ Judi.ꝛ p Pau.de cast.ꝛ dn̄m Alex.in.l. j.ℌ.opꝰ. de nc. ope.nunci.

b ℂ Nūcia.bene facit tex. cū glo.in.c.bȳ q. ℌ.fi.de prebē. li.vj.qō allegatur.j.in.iḡ.q.

c ℂ Resultantes.vide etiam j.proximo quesito.vbi videbiſ posse esse etiaꝫ alios effectus respectu reuocationis actus aliter enim in reuocatione actꝰ ꝛ sententie disponit in ordinario aliter in delegato vt habet in.l.iudex postq̄ de re iu.

dioceſi ſed alterꝫ tm̃ ex vnitate: vñ ſi ambo eẽnt in ſua dioceſi dicit gl. potuiſſet diſſoluere ꝓpa auctate q̃ſi tũc nõ fuiſſꝫ ne ceſſaria cõmiſſio pape nõ aũt ꝙ ſi cõmiſit ſub v̄bis de qb⁹ ibi ẽt vbi alꝫ ad ep̃m de q̃ ibi ſpectaſſet diſſolutio vnionis ꝙ nõ dicẽt tunc delegat⁹. ꝛ in. d. c. ſicut vnire. doc. ſequunt gl. exq̃ ꝓꝫ ꝙ ſũt intẽtiõis ꝙ ibi indubitãter ex ptãte õlegata ꝓcedat ad diſſolutõez qõ ꝓgruit ẽt rõe ſiue doctrine tradite in hac mãi: qꝫ tũc addit ordinarie iuriſditiõi noua facultas reſpectu eccl̃ie q̃ eſt ex̃ ſuã dioceſiꝫ nec eſt rõ ꝙ illa v̄ba ſicut iuſtũ eſt tollãt nãꝫ illozũ v̄boꝝ auctate nr̃a ꝛc̃. ꝛ ſic ille tex. cuꝫ glo. potius facit ꝑ Areti. ꝛ vide tex. in. c. michael. de vſur. vbi ſit mentio ẽt de bis verbis auctate noſtra ꝛc̃.

11 ¶ †Tertio q̃ro qd ſi ſupior ꝓmittit cãz iudici ordinario q̃ tñ nõ erat de ſua iuriſditiõe vel qꝫ ptes erãt de alieno territorio vel qꝫ nõ bẽbant iuriſditionẽ in eo qõ cõmittit an videat factus delegat⁹ vel potius ei⁹ ordinaria iuriſditio ꝓrogata ꝛ collegiũ noſtrũ ꝓſuluit vt cenſeat iuriſditio ordinaria ꝓrogata qõ ꝓſiliũ eſt iter ꝓſilia Ang. mihi nũero. ccxiiij̃ icipit in dei noie amẽ. ¶Primo eſt videndũ vtruꝫ dicti q̃ꝫ ꝛc̃. mouebat tali rõne qꝫ ſicut ꝓrogatio põt fieri p ptes: vt. l. j. ꝛ. l. de q̃ re. ſ̃. de iu. ita p. l. ſiue p ꝓncipẽ. ꝛ ita in dubio eſt interꝑtandũ: ꝛ iſta fuit ipſiuſ collegij̃ rõ niſi in cõmiſſiõe ſupior vſus fuiſſet v̄bo delego ꝛ attẽta hac deciſiõe modificatio quã adiũxi in ꝑ motiuo nõ ꝓcedẽt qꝫ videret tũc ꝓrogata iuriſditio ꝛ de dcõ ꝓſilio memi⁹ Lap⁹ alk. lxxxviij. vbi iterſerit totũ dictũ ꝓſiliũ. Sꝫ ꝑ dictã collegij̃ deciſionẽ è tex. cũ gl. ſi. in. d. c. by q auctate. de ꝓbẽ. li. vj. ibi eim ꝓbatur ꝙ mãdato facto legato vt aliquẽ recipi faciat in canon: cũ aliciu⁹ eccl̃ie qõ alꝫ nõ ſpectabat ad legatuꝫ ille tal̃r receptuſ dr̃ receꝑi⁹ auctate aplica. ergo nõ ceſſet facta ꝓrogatio ordinarie ꝓut voluit collegiũ ꝛ illũ tex. itelligit ibi gl. vbi mãdatũ erat gratioſũ: ꝛ ſic vbi alꝫ legat⁹ nõ poterat fieri facẽ talẽ receptionẽ ꝛ facit qꝫ alꝫ ille tex. eẽt ꝑ. d. c. cũ aliquib⁹. in. ij. rñſo. ꝛ illã gl. ad ħ no. ibi ¶Pe. õ an. ꝓut ibi refert Ge. ꝛ ħ Ang. ꝛ dicit Bal. allegaſſe ipſã ꝓro ſingulari ad ħ dico ꝙ cõmiſſio facta alꝫ ordinario de cã de q̃ ipe nõ erat index ceſſet ꝑ viã delegatiõis ad qõ ẽt. d. c. cũ aliqb⁹. in ꝑ rñſo. ꝛ ita in effectu ſimpl̃r reſidet ipſe Areti. lꝫ prꝫ dicat poſſe diſtingui an ordinario cõmittat gradus maiozis iuriſditiõis quẽ nõ bẽbat iter ſubiectos ꝛ ꝓcedat. c. by q. An vo cõmittat in illo gradu ꝛ in illa ſpẽ in q̃ iuriſditõez bẽbat iter ſubiectos ꝛ cõmittat iter nõ ſubiectos: ꝛ tũc eẽt maius dubiũ ꝙ ꝓcedẽt deciſio collegij̃ cũ tũc ꝓprie cadat ꝓrogatio vt ħ vide ꝑ ipm̃ q reſidet ꝓut ꝓprie dixi ꝛ ꝑ eo qõ ꝓcludit: lꝫ ipe nõ alr̃et facẽ deciſio Jmo. pº Car. ſlo. in. d. c. lꝫ. in fi. ꝛ ex his remanet v̄riſſima modificatio quã feci in ꝑ q̃ſito ꝛ maxie illud qõ dixi de cõmiſſiõib⁹ q̃ q̃tidie fiũt capitaneiſ comitat⁹ q ẽt iter ſubiectos nõ bñt iuriſditionẽ ꝺ eo qõ cõmittit. Et no. qõ dicit gl. ꝓdi. in. d. c. bÿ q. ad itelligẽtiã. l. ſꝫ ſi manẽte. ꝺ ꝓca. vt vbi addit aliqd in ꝓrogatiõe tpis officij̃ ab eo qõ ꝓuſ erat ꝛ idẽ ſi ꝺtrahit dicat nouũ officiũ: ꝛ ꝑ ꝓſis ſolui ꝺbeat ſi qd è ipoſitũ ꝓſeqntib⁹ ꝺ nono officia nõ ergo tũc ẽꝑrogatio vt dicẽ ẽt Ge. in. d. c. bÿ q. ſenẽſeſ tſi ħ ſequũt dciſio. collegij̃ ꝑ q̃ põderãt. d. c. cũ aliqb⁹. in. ij. rñ. qõ tñ paꝫ facit vt pꝫ ex ꝓdictis nec faciũt mẽtionẽ de Are. ħ qꝫ ꝑ. d. dciſionẽ nec allegãt. d. c. bÿ q. in fi. cũ gl. nec. d. c. cũ aliqb⁹. in ꝑ rñ.

12 q̃ vt dixi ſatis vrgẽt ꝑ. d. deciſionem. ¶ †Quarto q̃ro qd ſi alꝫ ordinario ſupior cõmittit ꝑ v̄bũ ꝓceptiuũ ꝛ gl. in. d. c. cũ aliqb⁹. in v̄. ꝓcedimus. lꝫ ꝙ tũc dicat fact⁹ õlegat⁹: qꝫ ex vi ordinarie iuriſditiõij nõ tenebat ita ꝓciſe ꝓut mãdat: ꝛ ſic dat noua foꝛa qõ in termis illis de q̃ in. d. c. cũ aliqb⁹. ꝺ plano ꝓcedit qꝫ lꝫ ordinari⁹ bñt ptãtẽ ꝓferẽdi ꝛ teneret ꝓferre nõ tñ magiſ illi q̃ alteri ꝛ illã gl. lꝫ do. Abb. ſi. in. d. c. lꝫ. Sꝫ q̃ſ alꝫ ordinario ꝓcipit vt ꝺ aliq̃ cã ꝺ q̃ alr̃ eſt iudex cognoſcat vñ maiꝰ dubiũ: qꝫ tũc vñ exꝑmi qõ tacite ierat: vt. l. munexꝫ. ſ̃. iudicãdi. de mune. ꝛ bo. ꝛ ſic nihil vñ operi ꝑ. l. iij̃. de le. j. tñ ẽt iſto cãu illã gl. approbat ħ. d. Alex. rñdẽo ad obiectõez factã ꝓut ꝺpẽdit ex gl. in. d. l. ſepe. ꝺ of. ꝓſi. qꝫ ħ vñ facta exꝑſſio alꝫ q̃ ieſſet qꝫ mõ ꝑ ſe nõ ꝑ aliũ tenebit cognoſcẽ. Et eo cãu maxie eẽt indubitatũ q̃ſ. certũ ipe mãdaret ſiue ꝓcipet ꝙ cãm expediret: qꝫ tũc nouã formam daret.

13 ¶ †Quito q̃ro qd ſi ordinario mãdat vt in aliq̃ cã vl̃ in aliq b⁹ ꝓcedat applone remota vbi alꝫ appło nõ erat remota ꝛ certe vñ fact⁹ in illa vl̃ in illis cãis õlegat⁹ ꝺꝫ Inn. ꝛ cano niſtaſ in. d. c. lꝫ. ꝛ doc. ħ ꝛ ſatiſ ꝓbat ex illa. l. a ꝑrio ſeſu. idẽ dicũt doc. ſi mãdat vt ſũmarie ꝓcedat vl̃ ſb ſili foꝛa: ꝛ ħ volũt legẽs q̃ allegaui. ſ̃. in ꝑn. mãe. voluit. n. ħ Alberi. in. d. l. ſepe. ꝛ ħ vl̃t exꝑſſe Jmo. in. d. c. lꝫ. ꝛ dñs me⁹ ħ q dicẽ idẽ ſi cõmittit vt poſſit ꝓcedẽ nõ obſtãte aliq̃ ſtatuto qõ põt eẽ ꝑ

14 riũ ei qõ dcm̃ fuit in ꝑ q̃ſito: vñ ħ itellige ꝺꝫ ibi dcã. ¶ ꝛ ħ ꝙ qñ cã ꝓmittit ſũmarie cognoſcẽda ſiue ſine ſtrepitu ꝛ figura iudicij̃ ceſſat de ordinario fact⁹ delegat⁹ vult ħ Are. alle gãs ẽt Ang. in ꝓſilꝫ ita ꝓſuluiſſe: ꝛ refert ẽt eũdẽ Ang. voluiſſe ꝙ ſi ſupior mãdat cognoſci ꝑ ordinariũ cũ ꝓſilio aliquoꝝ vel ꝙ referat iudiciũ ſuũ ad ꝓncipẽ affiq̃ diffiniat ꝙ ꝺ factus delegatus. vbi ẽt vtiq̃ v̄bo ꝓmitto vl̃ õlego ipe ſupior ceſſet facẽ õlegatuꝫ ipm̃ ordinariũ ꝺm Jmo. in. d. c. licꝫ. Et hec no. qꝫ ſũt q̃tidiana ꝛ vide aliq̃ alia in mã ħ ꝑ Areti. que nõ refero gꝛa brevitatis. ¶ Iſte tex. in ħ v. vlteri⁹ ẽt

15 facit ꝺm Bal. ꝛ Jmo. †vt ſi teſtis in dicto ſuo aliqd falſũ dicat totũ dcm̃ vicietꝫ ꝛ ſilr ſi notari⁹ in inſtr̃o addit aliquam falſitatẽ vt totũ iſtr̃m reddat vicioſũ de q̃ pleni⁹ ħ vide per Jmo. ꝛ remiſſiue ħ ꝑ do. Alex. ꝛ aliqd ꝑ Areti. poſt Ro. ſ. in. ℌ. lꝫ ſi mihi. in illa mã an vtile ꝑ iutile ꝛ c̃. ¶ Plo. vlt. ex ħ

16 tex. ibi: niſi diuerſitas rñſiõis ꝛ c̃. Ar. ꝺm Ang. †ꝙ lꝫ expoſitiõe negata qa nõ poſſit ſe fũdare tñ ſi reuocet negatõez vt poſſit ex ea ſe fũdare ꝛ illõ ꝙ expoſitiõe negata qꝫ nõ poſſit ſe fũdare vl̃t Bar. in. l. ꝑ legatũ. ſ̃. ꝺ hiꝫ qb⁹ vt idi. ꝛ in. l. nãliter. ℌ. nihil cõe. in. iij̃. lec. ꝺ acq. poſ. ꝛ in. l. nõ vtiq̃. ſ̃. ꝺ excc. ꝛ ẽ fudamẽtũ hui⁹ dicti in. d. rla ex eo. cũ ſi. ꝛ ẽ ſatis de itentiõe Bar. in. d. l. ꝑ legatũ. ꝙ poſſit dictã reuocatõez facẽ niſi adũſari⁹ acceptaſſet ſuã negationẽ: ꝛ ſic reuocaſſet ſuam poſitionẽ. Sꝫ Pau. ħ dicit ꝙ ſi ponẽs vl̃t reꝓbare negationẽ rñdẽtis ille nõ põt reuocare negationẽ vt bẽat bñficium ꝓfeſſiõis ꝑ no. ꝑ Bar. in. l. eũ q. in ꝑn. in. j. ꝛ. ij̃. lec. v. cuꝫ omiſſa ꝛ c̃. de q̃ nõ memit ħ Ang. ꝺꝫ ipm̃ Pau. ꝛ ſatis hoc idẽ vl̃t ħ Alex. ¶ Tu dicas ꝙ q̃ ad effectũ itriſecuꝫ ꝓcedit qõ ħ dicit Ang. ꝛ qõ dicit Bar. in. d. l. poſt legatũ. nã ẽt ꝙ ponẽs ꝓbaſſet poſitionẽ negatã oino non intereſt ſua ꝙ negãs nõ poſſit reuocare ꝛ fũdare ſe in poſitiõe: qꝫ ipſe oino ſtat in poſitiõe ꝛ affirmat qõ in ipſa ꝓtinet: vñ qd intereſt ſua ꝙ reus affirmet certe nihil quo ad effectũ itriſecũ. i. q̃ ad effectũ eoꝝ q̃ ſũt deducta in poſitiõe. Sꝫ quo ad effectũ extriſecũ ꝓcedit qõ dicit Bar. in. d. l. eum q. puta vt ex negatione acri⁹ puniet ꝓuẽt⁹ ꝛ nõ miti⁹ ex ꝓfeſſiõe vl̃ vt puniat de piu rio vl̃ ad ſtem aliũ effectũ vñ tñ ꝙ ẽt q̃ ad hũc effectũ poſſit incõtinẽti reuocare: ꝛ ita ꝓbat tex. nr̃ in q̃ ſe fũdat Ang. q Ang. nõ ꝓſiderãt dictos caſus effectus intriſeci vel extriſeci: ꝛ tñ eſt vera ꝛ iurídica ꝓſideratio ſi bñ aduerteris. Et ꝑ ħ vñr limitanda q̃ bñr in. d. l. eũ q. ꝛ ad illud de reuocatõe que poſſit fieri incõtinẽti gl. no. in v. iuſta cã. in. c. fi. ꝺ iu. iu. li. vj. quã allegat ħ Are. poſt dñm ſuũ pleniꝰ tractãs ꝺ poſitiõe negata an in ea quis poſſit ſe fundare. Et an negatio poſſit reuocari de quo ẽt vide dicta ꝑ doc. in. d. l. euꝫ q. ſ̃. de iu. iu. ſup dictis Bar. ibi ꝛ põdera illã gl. in. d. c. fi. qꝫ reſpectu euitãdi vel nõ euitãdi pluriũ mouet. q. an poſſit vel non poſſit poſitio vl̃ rñſio ad ipſaꝫ reuocari. ¶ Gl. ſup v. rñderit tacite op. ꝺ. ℌ. ꝓterea. iſti. de iuri. ſtip. ꝛ rñ. ꝓut in ea ꝛ bñ ꝺm Bar. ꝛ doc. ¶ Gl. ſup v. aliqd tacite q̃rit: an iſte v. ꝓcedat ſiue adiectũ ꝛ declaratũ ꝓſiſtat in q̃ſtitate ſiue ẽt in q̃litate ꝛ rñdet ꝙ ſic ꝺm Azo. ꝛ Jo. qcqd aliꝺ dixerit Pau. ꝛ ita tꝫ ħ Bar. poſt By. ꝑ põderãs ꝙ iſte v. ponit in medio. ſcõo rõnẽ q̃ꝫ fuerit iductũ vt ꝓcedat iterrogatio in ſtipłone q̃ attẽta vñ ẽt ħ idẽ dicẽdũ. tertio tex. in fi. in quo ꝓbatur ꝙ ħ a iure fingit ſtipło ſꝫ nõ ẽ rõ q̃ꝫ plus in vno q̃ in alio caſu fingat ſtipło. ergo ꝛ c̃. ꝛ ꝑ iſta fundamẽta reꝓbat ꝛ opio Aug. q voluit ꝙ nõ bẽat locũ iſte v. niſi vbi ꝓceſſit interrogatio in q̃ſtitate ꝑ quẽ vlteriꝰ facit: qꝫ reſpectu q̃ſtitatis nõ verificãtur indiſtincte verba buius v. ꝙ viciet ſtipulatio niſi diuerſitas reſpõſiõis illico placuerit. vbi enim ꝺtrahit aliquid quantitati de qua ꝓceſſit interrogatio illico valet ſtipulatio in quãtitate in qua ſecuta eſt reſponſio

vt. ℌ. primo

vt.j.primo.§.t per glo.sequẽ.in hoc.§. ¶ Reprobat etiã per dicta fundamẽta opinio ℘e.de bellapertica qui dicebat hunc v̊.non intelligi nisi vbi est diuersitas in qualitate nam ista ratio fingẽdi stipulationẽ militat ẽt vbi est diuersitas in quantitate verũ est ꝙ minus mala est opinio ℘e. q̃ opinio Hugo.quã saluare conatur hic Raph.sed doc. trãseunt post By.t Bar.cũ glo.vt hic etiã per Alex.babz tamẽ magnã rõnem dicta opinio ℘e.vt ẽt deducit ꝫ dño meus t clarius deduco.nam respectu augumenti t diminutionis nõ congruit hunc v̊siculum referri ad sequentia vt est deductum. Referre aũt solum respectu augumenti t vbi fit augumẽtũ est in tex.subaudire: t sic quodãmodo ꝓsupponere defectiuũ. J.p.t vnũ determinabile nõ pariter determinare plura determinabilia ꝑut ꝓuenit iuxta.l.iã ꝫ iure.de vulga.t pu.cum fi. ℘reterea nõ est eadem rõ tũc fingendi stipulationẽ exquo potuit credere ipse respõdens cũ augumẽto qõ facit: t sic cũ sua liberalitate credere se victurũ interrogantẽ ꝙ nõ accepter: t sic nõ ita respõdere aio obligãdi: vnde nõ est ratio ꝙ secuta complacẽtia interrogantis ipse obligetur nisi ẽt sua postea sequatur. est enim eadem ratio que est vbi nulla penitus precessit interrogatio. Et quotidie euenit ꝙ interrogatus respondet multo plus q̃ interrogẽt vt interrogans nõ accepter: t sic aio dissentiendi t ex his põt responderi ad id ẽt qõ dicit Bar.ꝙ iste v̊.est positus in medio. nam vltra hoc ꝙ possit negari t dici positus in fi.huius.§.subest ẽt ratio diuersitatis.imo rõnes ꝙ nõ referatur nisi ad precedẽtia quo casu clausula in fi.posita nõ refertur: vt habẽt in.d.l.iij.§.filius.de libe. t po.t in.l.talis scriptura.de lega.j.t in.l.j.C.de libe.preteritis.t in alijs locis vulgarib⁹ vbi tractat materia clausule posite in principio medio vel in fi. Cogita tamẽ qr vt dixi cõmunis opinio est cũ gl.t illa rõ ꝙ respõdens de maiori quantitate q̃ precesserit interrogatio respõderit animo ꝓuincendi liberalitate aduersariũ sonat ꝙ etiã in quãtitate expressa in qua ꝓcordant nõ cõtrahat stipulatio qõ est falsum vt.j.primo.§. ℘reterea vbi interrogatio fit lon giori tẽpore t respõsio fit citeriori tẽpore vel interrogatio fit sub ꝓditione t responsio pure videt militare dicta ratio ꝙ videatur fieri vt ꝓuincatur liberalitate interrgans eum ẽt plus ꝓmitti respectu tẽporis dicat: vt in §.plus.insti.de actio.t tamen ex subsequente complacentia validat stipulatio vñ ꝓ petro vrget tex.qui nõ põt generalr adaptari vbi est diuersitas in quantitate.Et no.ex predictis casu in quo fungit stipulatio t adde alijs casibus positis.ẽ.in ꝓncipio.l.in quibus fingitur stipulatio. ¶ Glo.super v̊.vicia tam habet duas partes. In prima glo.per viam distinctio
17 nis vult recolligere materiã. ¶An t quãdo t que diuersitas inter interrogationem t responsionez viciet stipulationem tamen nõ perfecte distinguit sed latius distinguit Bar.j.in §.fi.tangit etiã in.§.p. vbi specifice examinat hanc gl.Que in effectu in hac materia facit duo membra principalia. Primum vbi inter interrogationem t responsionẽ est diuersitas in qualitate t in hoc indistincte concludit ꝙ vicia tur stipulatio per bũc.§.in prin. qõ intellige nisi diuersitas stipulationis illico placuerit vt in isto v̊.cum adꝺicit t per Bar.j.in.§.fi.in distictõe sua magna.t declara hoc mẽbrũ ex dictis.ẽ.in tex.in primo no.Secundum membrum facit glo. Vbi diuersitas est in rebus que deducunt in stipulatione. Et in hoc subdistinguit an pecunia sit deducta in stipulatiõ: an võ species si pecunia t ipsi detrahitur per respõdentẽ t indistincte valet in eo qõ respõdet: vt.j.primo.§.nõ ergo requirit vt diuersitas respõsionis. Et ipsa declaratio illico cõplaceat: t hoc vult dicere ipsa glo. indistincte t c̃. hinc dictum est.ẽ.prima glo.ꝙ isto casu iste v̊.cum adꝺicit nõ adaptetur ꝙ referat vbi diuersitas est in quantitate. Si võ adꝺicit per respõdentẽ pecunia: t sic respõdet in maiori quãtitate: t in quãtitate in qua respõsio ꝓsonat cum interrogatione indistincte valet stipulatio.i.nõ expectata cõplacentia vt silr probat.j.primo.§. In adiecta aũt quãtitate ita demũ valet si cõplacentia illico fuerit secuta vt in hoc tex.in fi.t hoc ꝓcedit tenendo opinionẽ ꝙ iste v̊.fi. intelligatur ẽt vbi diuersitas est in quãtitate sed tenẽdo opinionẽ ℘e.de bellaptica tũc secus esset dicendũ t sic nõ procederet ista particula glo.de complacentia secuta de quo tñ dic vt.ẽ.prima gl.Et hec vbi vna sũma pecũiarũ adiecta est in stipulatiõe.Vbi võ plures summe alternatiue deducte fuerũt in stipulatiõe t ad alteram tm̃ sequit respõsio valet stipulatio ẽt hoc casu alr nõ expectata cõplacentia: vt.l.inter stipulantẽ.§.si stipulante.j.e.t ꝫ vbi quãtitas deducta fuit in stipulatiõe. Si aũt species sunt deducte in stipulatiõe t in ipsis diuersitas detur inter interrogationẽ t responsionem t glo.subdistinguit qr aut interrogo de vna t sequit respõsio de alia t nõ valet stipulatio: vt in.§.si de alia.insti. de inuti.stip. Similiter nõ valet stipulatio ꝫm gl.si alternatiue de pluribus interrogẽt t de vna respõdeat: vt.d.l.inter stipulantẽ.§.si stipulante. videtur tamẽ isto t superiori casu hoc intelligendũ nisi diuersitas respõsionis illico placuerit. nõ enim videt diuersa ratio q̃ quando est diuersitas in qualitate t ista videt mens Bar.in.d.§.fi.ad fi.vbi in omnibus casibus in quibus propter adiectionẽ vel detractionem cõcludit viciari stipulationẽ limitare videt nisi diuersitas illico complacuerit: t hoc vult etiã glo.ij.in prin.in.§. preterea.insti.de inuti.stipu.que ẽt in hac materia dissticte ponit. Si võ de pluribus copulatiue ꝓcedat interrogatio t sequat respõsio de vno valz stipulatio in eo in quo respõdetur: vt in.d.l.inter stipulantẽ.§.si stipulante. allegat etiaz glo.§.sed si mihi.j.e.l.vbi probat casus ecõtra. quãdo.s.precessit interrogatio de vno t sequuta est respõsio de duobus copulatiue ꝙ valet stipulatio in eo in quo precessit interrogatio nõ adiecto qõ similiter videt intelligendum nisi illico etiã adiectio placuerit. Vbi võ simpliciter respondetur t ad omnia precedentia responsum videtur: vt in.§.preterea. insti.de inuti.stip. Et sic patet ex predictis ꝙ inter stipulationem summarũ t specierũ vbi alternatiue precedit interrogatio t de altero vel altera sequitur respõsio est differentia: qr in summis valet stipulatio in speciebꝰ minime. Et ratio differentie est ꝫm glo.qr in speciebus tot sunt stipulationes quot sunt species sed in summis vna est stipulatio que rõ improbatur per Bar.in.§.p.qr vbi stipulatio ẽ vna minus videtur recipere diuisionem q̃ vbi sunt plures vt est de mente ipsius glo.j.in secũda parte in qõne quã mouet vt declarat Bar.in.d.§.p.t vltra ipsum contra hãc rationem glo.facit in terminis tex.in.d.§.si stipulante.vbi ratio de pluralitate stipulationum allegatur quãdo precessit interrogatio de pluribus speciebus copulatiue vt valeat si in vna sequatur respõsio. Vnde Bar.reddit aliam ratiõez diuersitatis in.d.§.p.qr.s. in speciebus vbi plures alternatiue in interrogatione comprehenduntur t de vna sequitur responsio vel ecõtra. resultat diuersitas in qualitate obligationis. In summis aũt nõ vt declarat Bar.in.d.§.p.vbi videbimus t dixi in.d.l.inter stipulantem.§.si stipulante.

¶ In secunda parte que incipit ibi: sed quid si omnes seruos t c̃.glo.querit t respondet prout in ea. Quam approbat By.quãdo nõ apparet qui fuerit exceptus sed quãdo apperet tunc ipse improbat glo.ar.l.si chorus.de lega.iij. vbi probatur ꝙ singuli serui censentur deducti in dispõne ergo vnius exceptio nõ habet tollere validitatez ipsius dispositionis Bar.aũt indistincte improbat ipsam glo. in.d. §.p.alij doc.videntur adherere sententie By. qr eo casu quo nõ cõstat de excepto videtur induci diuersitas in qualitate obligationis sicut quãdo precedit interrogatio simpliciter t sequit responsio alternatiua vel ecõtra: vt.d.§.si stipulante.videbimus latius in.d.§.p.ne transplantemus dicta Bar.

Si stipulanti. In maiori sũma minor inest: t ideo valet stipõ vsq; ad cõcurrẽtẽ quãtitatẽ.b.d. Diuidit in tres ptes in quarũ quali bet qd faciat. J.p. de se pz.scda ibi: eẽrio quo qz.tertia ibi: lz eim oporteat t c̃. ¶ Mo.pmo ibi: nõ esse ẽctam obligationẽ nisi in.r.t c̃.ꝙ vbicũq; victionẽ nisi ꝓcedit oõ negatiua ꝙ ipa victio nisi affirmat secus si ꝓcedit oõ affirmatiua qr tũc negat ꝓmuz ꝓbatur hic in tex.in duobus locis.t in

scdo loco ꝓbaꝝ idē esse si oīo negatiua seqꝝ qz quo ad ordi/
nē intellectus semp ꝓcedit sat ergo est ꝙ ipsam oīonē nega
tiuā determinet dictio nisi: qz ꝓcedit qđ dixi ꝙ dicta dictio
ponit ⁊ affirmat. ⁊ de vtroq; est tex. in. l. actiõe. C. de tran/
sac. ⁊ ibi Bar. ⁊ doc. vbi Bar. tractat de mā dicte dictiõis
⁊ de intellectu. l. ticia. ℌ. fi. s̄. de manu. testa. ⁊ per eundē in
l. si eũ. ℌ. qui iniuriaꝝ. s̄. siquis cau. ⁊ aliqd in. l. j. s̄. de condi.
⁊ demon. ¶ No. scdo ꝙ magis viciat diuersitas in quali/
tate q̄; in quātitate vt ꝑz ex isto. ℌ. iũcto ꝓcedenti. ℌ. ⁊ ratio
reddit hic per Bar. ⁊ ēt. s̄. primo. ℌ. in. ij. op. ⁊ ēt in. ℌ. infra
primo ⁊ vide dicta. s̄. primo. ℌ. in tex. ¶ No. tertio ꝙ cuꝝ
sūma sit diuidua inualiditas in parte de qua nō ꝓcessit in/
terrogatio vel de qua nō est secuta rñsio nō viciat stipula/
tionē in ea parte in qua partes ꝓsonarūt ⁊ ꝓcordes fuerūt
ad doc. ℌ. ifra prim⁹ vbi tex. dicit ꝙ vtile per inutile nō vi/
ciet ⁊ ibi de materia. ¶ †No. vlti. ⁊ ad hoc semp allegat
ꝙ in maiori sūma minor inest qđ qualiter ꝓcedat declarat
hic Bar. ⁊ post ipm declarabimus. j. pri. ⁊ adde ꝓcor. ad
tex. in glo. fi. ⁊ in regula plus semp ⁊ in regula cui lz. de re.
iu. li. vj. Et an ꝫ sit ex ꝓpꝛietate sermonis vl ex interpꝛetatio
ne tāgit hic Jmo. ⁊ reassumit Are. lz referat Jmo. ꝑut lo/
qꝝ ⁊ latius hūc articulū reassumūt ⁊ senēses ⁊ pap. ¶ Gl.
in v. nō erit. in ꝓnc. declarat tex. ¶ In scda pte que incipit
ibi. Sed ꝑ insti. de inuti. stip. ⁊ c. op. ꝫ. ℌ. ꝓterea. vbi videt
ꝓbari ꝙ sicut viciat stipło rōne diuersitatis iter interroga
tionē ⁊ rñsionē in qualitate ita ēt si in quātitate est diuersi/
tas. indistincte enim dicit tex. stipłonē esse inutilē. Et gl. respō
det duobus modis. Et ꝓma est vera in se sed est diuinatiua
qz nō dī aliqd in ꝓzio ꝙ ita ibi actū fuerit scda nō est vera
⁊ est ꝑ hūc tex. vt ꝑz ex his que gl. dicit in ꝓn. vñ tertio mo/
do solvit Bar. hic ꝙ ꝑziuꝝ loqꝝ respectu totius qz respectu
totius sūme nō est utilis stipło qñ est diuersitas in sūma ꝑ
ut qñ est diuersitas in qualitate. ⁊ ita in vtroq; siue ꝫ vtro/
q; casu in. ℌ. preterea. par fit determinatio hoc respectu to/
tius sūme: ⁊ sic vtrobiq; validaꝝ ex cõplacētia. ℌ. noster pro
cedit respectu eius ptis sūme in qua ptes ꝓcordaverunt: ⁊
ita doc. trāseūt. Dicūt tñ post Ang. ꝓmā so. eē no. ꝙ ex vo/
lūtate disponētis siue disponētiuꝝ pōt in maiori sūma non
ꝓtineri minor. hoc. n. verba gl. sonare videnꝫ de quo j. dice
tur in mā. ¶ In tertia pte que incipit ibi: itē facit. j. eo. ⁊ c.
gl. allegat ꝓcor. deide imediate opponit ꝫ. l. si decē. s̄. loca.
⁊ ꝑ so. se remittit ad ꝓzium: ⁊ ibi gl. solvit ꝙ illa. l. logtur
vbi posset ei q exꝑsit maiorē sūmā abesse si dispositio vale/
ret in minori sūma. loquit eim ille tex. in ꝓctu locatiõis qui
nō est lucratiuis. tex. aūt nī loquit in obligatiõe simplici ex
cā lucratiua: ⁊ ita hic trāsit Bar. ⁊ alij sequunt ⁊ hoc mo/
do posset ēt intelligi. ℌ. ꝓterea. qđ nō incōuenit ꝑ ꝓcordia iu/
riū: ar. l. precipimus. C. de app. ⁊ c. cū expediat. de ele. li. vj.
est tñ diuinatiua ista so. ad. ℌ. ꝓterea. ꝑut ꝓma ad ipm. s̄. po
sita. Et sic ex dictis in hac gl. bēmus duas op. resolutas in
hac mā ꝙ in maiori sūma mior iest. ꝫ quā vlteri⁹ op. qz si
dico nō habeo cētū nō segꝝ ergo nō habeo viginti imo vi/
cta ꝓpositio nō habeo centū verificaꝫ vno deficiēte de nu/
mero centū: vt. l. si is q ducēta. ℌ. virū. s̄. de rebus du. vbi dī
ꝙ qñ significatio sumiꝫ ex vniuerso si aliqd falsum sit totaꝝ
oīonē fallam efficit si oīo est affirmatiua. Si ergo est nega
tiua ꝓpter vnū ꝙ non sit verificaꝫ vbi ergo filiꝫ alicuius
aliq puberes aliq impuberes decesserūt si dicaꝫ oēs pube/
res vl oēs ipuberes decesserūt vtraq; oīo est falsa ꝛz si dicaꝫ
filij talis nō decesserūt impuberes ista oīo verificaꝫ si vnus
decessit pubes pōt ēt dici ꝙ ille tex. probet qđ est dctm ꝙ in
maiori sūma minor nō ineſt in eo qđ dicit ꝙ cū significatio
nō sumiꝫ ex vniuerso sed ex aliquo si veruꝝ aliqd inde sit ve
raꝝ efficit totā oīonē ⁊ ꝓpterea si stipulatus fuit duo copu/
latiue ꝑ te nō fieri ⁊ postea adieci penā si illud aut illud fa/
ctū nō erit aliquo facto pena cōmittiꝫ: qz cū oīo sumpta fu
it ex particulari nō ex vniuerso aliquo nō facto verificatur
oīo ⁊ sic pena cōmittiꝫ. ⁊ vide ibi vltra glo. que ponit casū
ēt gl. in v. sed aliquo. Bar. dicit ꝙ tex. noster loquit vbi ma
ior sūma ꝓferꝫ affirmatiue ꝓzium vbi ꝓferꝫ negatiue. Sz
hoc ipse indistincte nō tenet: qz ꝛm ipm est ꝫ. l. si vnus. ℌ. si

a ¶ Posset. ⁊ vide Cy. in. l. j. in fi. C. de li. cō testa. vbi facit dictam rōnem ꝙ in iudicijs quis tenet red dere certū ad uersarius ⁊ ꝓpterea cōcludit ꝙ si conuētus ad centum neget se dbere cē tum ꝙ censea tur negasse ⁊ tota centum ⁊ partes ⁊ sic mi nores sūmas in ipsis centū cō tentas ⁊ comꝫ bēfas adeo ꝙ facta probatio ne dminori sū ma debet sequi condēnatio ⁊ illud ꝙ si nego me dbere cen tum non vide/ar negasse me debere minorē summā dicit ꝓ cedere ꝛm logi cos. Et ex dictis sus̄ potest adhuc alī in/duci. d. l. siquis cum totum. ꝙ cum totum pe tetur totum fuit negatus: ⁊ sic a toto secu/ta absolutio q̄ comprehendit etiaꝫ partes q̄ si negatio totī⁹ comprehende/rit etiaꝫ partes ⁊ minores sū/mas ipsius to/tius ⁊ ipsi⁹ ma ioris quantita tis petite.

cū mihi. x. s̄. dō pac. vbi si facio pactū de nō petēdo. xx. a te q
nō dbes mihi nisi. x. q̄ ad illa. x. obstat exceptio pacti: ⁊ sic
in maiori sūma negatiue ꝓlata mior iest. Unde in hac mā
sic post Pe. de bellapti. concludit aut maior sūma ꝓfertur
affirmatiue ⁊ ꝓtinet minor vt hic. Aut negatiue ꝓfertur.
Aut loqmur in iudicijs: aut in extraiudicialibus ⁊ in iudi/
cijs cū quis teneaꝫ reddere certū aduersariū in maiori sum
ma minor ineſt: vt. l. figo cū totū. s̄. de excep. rei iudi. ibi eis
dī ꝙ ei qui totū petijt in parte postea petat obstat exceptio
rei iudicate sed res iudicata ⁊ snia fuit illud qđ petiꝫ nō de
beri: ⁊ sic negatiue ꝓlata ⁊ ꝓbat exceptionē obstare ēt pro
parte sine speciei sine quātitatis ergo in iudicijs in maiori
sūma negatiue ꝓlata minor ineſt dicta rōne certitudinis ꝑ
qua ēt facit. ℌ. curare. insti. de actio. facit ēt qz alꝫ eluſoria
quodāmodo esset snia: qz si in maiori sūma minor nō iesset
dēpto vno nūmo q̄titatis quā ꝓnūciatū fuit nō deberi itez
a ad reſiduuꝝ agi posset[a]. In extiudicialib⁹ āt si maior sūma
ꝓferꝫ negatiue ꝑ modū quētionis ieūde seu factēde ⁊ in ipa
ꝓtineꝫ mior vt si feci pactū dō nō petēdis. xx. nā nec. x. petere
potero: vt. d. ℌ. si cū mihi. x. ⁊ rō est ꝛm Pe. Cy. ⁊ Ray. de
frolli. quos refert ⁊ sequit hic Jmo. ne alꝫ quētio reddat
inutilis ꝫ. l. quotiēs. j. de re iu. ⁊ l. quotiēs. j. e. ⁊ ar. l. eū qui
kalis. j. e. nā si quētio nō cōprebēderet minorē sūmā seque/
retur ꝙ si minus vno denario imo dimidio vl quarto vni/
us denarij nō peterē ꝙ dicerer nō petere sūmā integrā quā
nō petere pueni: ⁊ sic redderēt inutilis ꝓpter minimā vtili
tatē que resultaret vt ꝓxime ēt dictū est in snia: lz in snia di/
ctā rōnē doc. nō assignēt ⁊ tñ in ipsa ēt militat vt est oīsuz.
Si aūt in extiudicialibus maior sūma negatiue ꝓferꝫ ꝑ mo
dū simplicis denūciatiōis seu additiōis: ⁊ tūc in maiori sum
ma minor nō ineſt qz possuz hīc minorē sūmā lz nō habeaz
maiorē: ⁊ vbi si nō prefiteriz centū ꝓmisi qd aliud si vnuz
minus centū solui siue pstiti dicor nō soluisse centū ⁊ sic nō
adipleuisse additionē nec regrit ꝙ penitus nihil solueriz de
cētū: vt. d. ℌ. virū. vnde in maiori sūma minor nō ꝓtineꝫ qz
sufficit partē soluere imo nec dempto vno nūmo reliquum
sufficit soluere: qz verū est vt proxime dictū fuit ꝙ centū so/
luta nō fuerūt vt alꝫ dī in. d. ℌ. virū. ¶ Et ex predictis ap/
paret ꝛm Jmo. post Pe. ⁊ Cy. ꝙ in maiori sūma negati/
ue ꝓlata de ꝓprio significatu ⁊ virtute sermonis minor nō
cōprehenditur sed ex interpretatiōe minor quādoq; ꝓtine/
tur vt in iudicijs rōne incertitudinis ⁊ in ꝓctibus ne red/
daꝫ inutiles qz reducaꝫ ad minimū. Et ex hoc dicūt pre/
dicti doc. ꝙ si tu petis a me. xx. mutuo possum dicere ēt cuꝝ
iuramēto nō habeo illa ēt ꝙ habeam. xviij. vel. xix. qz tunc
ꝓferꝫ per modū enūciationis ⁊ nō in ꝓctibus neq; in iu/
b dicijs. ¶ †Ex predictis etiaꝫ Bar. post antiquos vz. Pe.
Cy. ⁊ Ray. a quibus Bar. habuit hāc mām lz de eis men
tionē nō faciat vt dicit Jmo. dicas tu nisi de Pe. ꝫ quo fa
cit mentionē. Jinfert ad ꝓfundendā practicā aduocatoruz
q dicūt clientulū posse negare totā positionē vbi in aliqua
parte est falsa ⁊ ꝓpterea si positio ꝓtinet deberi centū ⁊ in
rei veritate nō debent nisi. lxxx. dicunt posse negari totā po
sitionē vt per Spec. in ti. de positio. ℌ. septimo videndū oc/
currit ⁊ c. v. xj. ꝑsiderandū est ⁊ c. Nam hoc est ꝫ ꝓdicta dū
. s̄. est ꝓclusum ꝙ in iudicijs dispositio itelligiꝫ de toto ⁊ q̄li
bet eius parte: vt. d. l. siqe cū totuz. vnde sicut interrogatio
intelligiꝫ de toto ⁊ qualibet eius parte: ita ēt ipsa respōsio
qđ si est sequit ꝙ negans simpliciter positionē de centū ne/
get ipsam ⁊ respectu totius ⁊ ēt respectu cuiuslibet partis
ipsius: ⁊ sic ꝙ sit piurus ⁊ ad hoc vltra predicta Bar. alle
gat tex. cū glo. in. l. pupillus. ℌ. fi. de verbo. sig. vbi tex. dicit
ꝙ verbū suum est ambiguū an de toto an de parte intelli/
gaꝫ: ⁊ ideo q̄ iurat suum aliqd non esse adjcere debet nec
sibi cōe esse supplet glo. ad cautelā. nam idem si nō adjciat
allegat. d. l. siquis cū totum. vbi glo. ij. in fi. allegat. d. l. pu/
pillus. ℌ. fi. pro ꝓzia ⁊ nō solvit sed solutio ponitur per glo.
in. d. ℌ. fi. illa quā ꝓxime intellexistis ⁊ ab illa glo. Bar. ha/
buit. d. l. pupillus. allegat ēt Bar. l. qui solidum. in ꝓn. de
lega. ij. vbi petens totū qui nō debet consequi totū ꝛz parte
in illa pte aduersariū constituit in mora qđ nō ēt si posset
ipse aduersarius

ipſe aduerſarius rõne partis negare totũ nõ tamẽ ita ſimpliciter hoc ibi dicit ſed q̃ aduerſarius conſtituit in mora partis vbi agẽs offert ſe paratũ ꝓtem recipe tñ videt oino ꝓbare intẽtionẽ Bar.hic inquãtũ ꝓbatur q̃ nõ licuit ſibi negare partẽ debitã:lz totũ qõ nõ erat debitũ ab ipſo petere illud.ergo qõ Bart.dicit de ꝓstõne aduerſarij in mora nõ videt ita ſimplr ibi ꝓbari ꝓut Bar.dicit hic ſed põt dici q̃ Bar.aliud hic nõ ſenſerit q̃ꝫ q̃ ꝓſtituatur in mora demũ ſecuta acceptatiõe partis cũ hoc ẽt ꝓſuppoſito vt eſt dictum ꝓbet ſua intẽtio hic q̃ nõ licet negare totũ rõne partis indebite petite.imo debet ꝓſiteri partẽ debitaz.alr eim nõ caderet q̃ aduerſarius offerret ſe paratũ recipe partẽ Reſpectu ergo ꝓstõnis more req̃rit acceptatio adũſarij ⁊ hoc nõ negat hic Bar.⁊ exꝑſſe dicit in.d.l.qui inſolidum. aſſignãs rõnẽ quare ante acceptationẽ aduerſarij ⁊ oblationẽ q̃ ſit paratus partẽ recipe nõ ꝓſtituat ipe reus in mora ſi nõ ſoluit qz põt ꝓbabiliter credere q̃ cũ ille totũ petat nolit partẽ recipe:ar.l.tutor.§.lucius.ſ.de vſu.⁊ ſic Bart. nõ ẽ ſibi in aliquo ꝓrius in his que h̃ dicit ab his que dicit in.d.l.ſolidum.vt ẽt dicit h̃ Jmo.lz aliq aliter dixerint de quo ꝙ.aliqd dicet. ¶ Et ad hãc ꝓclusionẽ Bart.q̃ rõne partis nõ debite nõ liceat totã positionẽ negare ſatis conferre vi d.§.utrũ.in vlt.rñſo.vz in v.ꝓinde vbi videt tex. exꝑſſus q̃ interrogatus negatiue reſpõdens videt negare totũ ⁊ particularitates totius ⁊ ad h̃ videt põderare illũ tex.ibi Bar. in finalibus v̈bis.Subdit in fine Bar.limitãdo hoc qõ dixit de positiõe q̃ nõ liceat rõne partis nõ debite negare tota ſitio negari:qz diuerſitas in qualitate facit ꝓrſus diuerſam vt.ſ.dictũ fuit in no.remittẽdo ad Bar.hic ⁊.ſ.ꝓxime ⁊ ẽt ꝙ.ꝓximo.§. ¶ Hec ſũt aliqbus additis que Bar. dicit in hac mã.An in maiori ſũma minor inſit.Ex cuius dictis iũctis ẽt dictis gl.hic plures eliciunt limitatiões ad regulã huiꝰ tex.que eſt q̃ in maiori ſũma minor inſit. Quae reaſſumẽdo ⁊ alias addẽdo ſunt iſte vz. Prima eſt que ſumit ex gl. in ꝓma ſo.ad ꝓriũ.§.ꝓterea.inſti. ꝺ inuti.ſtip.vbi de volũtate diſponẽtis vel diſponẽtiũ ꝓſtat q̃ noluit vel nolũt in maiori ſũma minorẽ ineſſe.i.qz nõ vult vel nõ volũt ꝓſentire niſi in maiorẽ ſũmã:⁊ ita ponderant hãc glo. velle poſt Bal.⁊ Ang.Jmo.Pau.de ca.⁊ alij doc.h̃. pro qua Bal.⁊ Ang.allegãt.l.ſi ſtipulatus fuero. hãc ſũmã.ꝙ.eo.⁊ ibi gl.in v.nulla q̃ dictũ q̃ in minori ſũma nõ valeret ꝓtolẽdo ꝓrio.l.ſi ſeruus legatus.§.qui qnq̃.ꝺ lega.j.ergo põt agi vt nõ ꝓtineat vt minor ſũma vult illa glo.in dubio aũt nõ ita ꝓſumit vt ꝓbat in.d.§.qui qnq̃⁊c.facit ẽt.l.ex facto §.itẽ quero.ſ.de vul.⁊ pu.nã ex diſtincta ⁊ ſepata puiſiõe
4 in maiori ⁊ minori ſũma ſiue nũero.ꝓstat de mẽte q̃ in maiori nõ vult cõprehẽdere minorẽ.† Et ex hac limitatiõe inferũt poſt Bal.⁊ Ang.doc.ad limitationẽ tex. in.l.diez ꝓferre.§.ſi plꝛes.ſ.de arbi.vt diſpõ illius tex.nõ ꝓcedat ſi vnꝰ ex tribꝰ arbitris dixerit cõdẽno in.x.ita q̃ nõ in.x.nec in qnq̃ alius dixerit ꝓdẽno in.x.ita q̃ nõ in.v.tertius dixit cõdemno in qnq̃.naz iſto caſu nullius ſnia tanq̃ diuerſe ſint iter ſe valebit ⁊ hẽbit locũ ꝓncipiũ illius.§.nõ v̈ſi.inde que rit.qui hoc caſu dz limitari qñ talis ꝓteſtatio facta fuerit ⁊ hoc aſſerit Ange.tenere Alb.galeo.in ſua marga in ti.ꝺ arbi.⁊ per hoc dicit ẽt limitandã gl.in.d.§.ſi plures.dũ dicit q̃ ſi ex tribus arbitris vnus ꝓtulerit ſniam in qnq̃ alij duo in.x.q̃ valebit ſnia in qnq̃.dz eim limitari niſi illi ꝓtulerint ſniam in.x.ita q̃ nõ in qnq̃.tũc eim nõ ꝓcedãt in qnq̃.aduerte tñ qz dicta limitatio ad.d.glo.nõ eſt neceſſaria vel expediẽs qz dicta gl.improbat per tex. in terminis in.c.j.de arbi.li.vj.⁊ dicet ꝙ.in.vj.limitatiõe.Sed ad tex.d. §.ſi plures.⁊ ẽt.d.c.j.bñ eſt no.⁊ mẽti tenẽda dicta limitatio lz glo.ſi.in.d.c.j.teneat ꝓrium quaſi tũc ꝓteſtatio ſit impoſſibilis ⁊ ꝓria facto ſed ꝓ illã gl.facit glo.iſta ⁊ iura que ꝓ ipſa.ſ.ꝓxime adducta ⁊ allegata fuerũt.Videt tñ illam gl.Jmo.hic ſaluare vbi ꝓdẽnaſ in.xv.vel in.x.ſimplr ꝓteſtare q̃ non vult cõprehẽdi.x.h̃ eim nõ videt poſſe facẽ ſz bñ ꝓt facere ⁊ dicere q̃ nõ ꝓſentit in.v.ipe tñ Jmo.in.l.interpares.ſ.de re iu.ſimplr videt approbare.d.gl.ſed nõ bñ q̃ ꝓdicta ſm oſim Alex.hic.ſed Ge.in.d.c.j.tenẽs.d.glo.rñdet ad.d.l.ex facto.§.j.ſ.de vul.⁊ pu.vt ibi vide per ipm tñ opinio Bal.⁊ Ang.ꝓ illã gl.videt tenẽda nõ adhibita diſtinctiõe Jmo.que nõ bz iuris ſapore vt ẽt hic dicit Areti.qui ſequit iſtã opinionẽ ⁊ multipliciter conat rñdere ad illud de impoſſibilitate ⁊ ꝓrietate ⁊ vltra ipm ita videt ad id poſſe rñderi.nã cũ in multis caſibus ⁊ in multis iuribus vt pz ex ꝓdictis ⁊ patebit ẽt ex.j.dicendis in maiori ſũma minor nõ ꝓtineat ſiue in maiori nõ ceſſet facta diſpõ pz q̃ hoc nõ
5 eſt ꝓrium ſiue ipoſſibile.† qz lex non diſponit aliqd impoſſibile vel ꝓrium.repugnat eim hoc diffinitiõi legis de qua in l.j.⁊ ſeq.ſ.de legi.facit ẽt qõ bz in ꝓma ꝓstitutiõe.C.⁊ in ꝓ he.grego.nec id obſtat q̃ ſigs ꝓdẽnat in.xv. de neceſſitate ſequit q̃ in.x.qz hoc eſt verũ ſubſiſtẽte ꝓdẽnatiõe in.xv.ſed ſi in dicta ſũma nõ ſubſiſtit eo qz alij in ipſam nõ ꝓſentiunt qd tũc repugnat q̃ in minori nõ dicat ꝓdẽnaſſe certe nihil ſi bñ aduertat.nã lz minor ſũma inſit in maiori ex nã nũert de neceſſitate nõ tñ ſm nãm diſpoſitiõis ſemp ieſt de neceſſitate poſito tñ q̃ ꝓtineret oino minor quãtitas oino actus reddit nullus rõne repugnãtie reſultãtis ex ꝓteſtatiõe ꝓria actui facta in ipſo actu vt dicit Bar.in.l.nõ ſoluz.§.morte.ſ.de no.ope.nũcia.circa.ij. articulũ ꝓteſtatiõis declaratorie ⁊ cũ opione Bal.Ange.⁊ doc.hic tranſit ẽt h̃ dñs meus ⁊ plura ad intelligẽtiã illius.§.ſi plures.vide hic per Aret. ¶ Secũda limitatio ad regulã huius tex.eſt vbi ſumus in cauſis nõ lucratiuis:vt.d.l.ſi decẽ.ſ.loca.⁊ ita doc.h̃ trãſeunt.Sed ꝓſidera q̃ hoc nõ eſt ſimplr verũ ſed req̃rit q̃ aliud ꝓcurrat q̃ verſet icõmodũ exꝑmẽtis maiorẽ quãtitatez ꝓ eius verifikem intẽtiõem ſecus ſi nõ v̈ſet eius incõmodũ qz tũc in maiori ſũma ieſt minor ẽt q̃ ſimus in oneroſis.puta iterrogas me an tibi locẽ domũ meã p.xx.ego reſpõdeo q̃ loco tibi p.x.certe ꝓcta eſt locatio:⁊ iſte eſt caſus in.d.l. ſi decẽ.in fi.in ꝑn.aũt ẽ caſus ex̃ q̃ vbi locat p maiori mercede ⁊ tu accipe q̃ putas p minori ita qz credis minorem ſũmã quã exꝑmis ꝓtineri in maiori:⁊ ſic ꝓctus iniri.nõ eſt ꝓcta locatio:qz locans eſſet in dãno.⁊ ita vult dñs meus h̃ q̃ pari rõne vult q̃ ſi interrogo an ꝓmittas vlteriori tpe ⁊ tu ꝓmittis te ꝓmittere añriori tpe q̃ ꝓcta erit ſtipko qz hic nõ eſt diuerſitas in qualitate obligatiõis qz vtraq̃ ⁊ iterrogatio ⁊ reſpõſio facta eſt in tpe nec verſat icõmodum q̃ in maiori tpe iſit minus tpõ ⁊ tex.§.ſup̃ ꝓxime loquit vbi interrogatio fit ꝺ añriori tpe ⁊ rñſio ſeq̃t ꝺ vlteriori:qz tũc nõ ꝓtinet minus tpõ ex v̈ſimili itẽtiõe iterrogãtis exquo ẽt ſi bi icõmodũ ſed ipſe in hoc qõ dicit de ſtipꝛone facta in diẽ data tpiſ diuerſitate q̃ nõ uiciet ubi rñſio eſt de tpe añriori nõ bñ logt ⁊ ꝓ tex..§.ſup̃ ꝓxime vt ibi põderati ⁊ ꝓ.d.§.ꝓterea.iſti.de iuti.ſtipu. Itẽ in alio qõ dicit ẽt nõ ꝓbabiliter loqtur qz ſi ſolũ ꝓſideraret icõmodũ nõ eſt rõ diuerſitatis iter hũc ⁊ ꝓcedẽtẽ.§.put eim ibi eſt icõmodũ q̃ ulteriori tẽpore ꝓmittat ita hic eſt icõmodũ q̃ minor ſũma ꝓmittat dic ergo nec ibi nec hic v̈ti icõmodũ qz loquũtur hec iura ubi ex cã lucratiua ſit ꝓmiſſio ut ibi dicit Bar.ſed hic ideo ualet:qz nõ eſt diuerſitas in qualitate obligatiõis ibi aũt ẽ diuerſitas inq ualitate ſi nõ ꝓſiderato pñti ſtatu ſaltẽ ꝓſiderato futuro euẽtu vt ibi dictũ ⁊ declaratus fuit[a]. ¶ Tertia limitatio ſumit ex dictis Bar.poſt antiquos ubi maior ſũma negatiue ꝓfert in extraiudicialiꝰ per viã renũciatiõis ſiue ꝓditiõis per.d.§.vtrũ.⁊ in hoc ẽt moderni doc.trãſeũt excepto dño meo q conat aliquo modo ifrigere dcñ bar. ⁊ doc.⁊ tñ nihil ꝓcludẽs adducit ⁊ ẽt in eo cãu in quo ipe dicit q̃ in maiori ſũma minor nõ ieſt:puta ſi dixero ꝓmitto te nõ teneri ad.c.iuxta.l.tale pactũ.in ꝑn.ſ.ꝺ pac.ſubeſt rõ .ſ.aſſignata ad.§.ſi cui decẽ.l.ſi vnuſ.ſ.de pac.ut in maiori ſũma ſit minor ne alr diſpõ reducat ad minimuz qd:⁊ ſic reddat iutile.tene ergo ſniaz doc. Cui nõ obſtat ſz Pau. de ca.h̃ q̃ ſi quãdo ꝓfert affirmatiue maior ſũma ꝓtinetur minor multo magis quãdo negatiue cũ plus neget negatio q̃ affirmet affirmatio vt no.gl.in..l.hoc genus.ſ.de cõdi.⁊ demõ.qz qõ ibi habet:ꝓcedit reſpectu tẽporũ vel ca-

a ¶ Fuit.⁊ ad de ad itelligẽti ꝙ illius.l.ſi de cem. Bal.in.l. ſcripturie.C.de fi.inſtru. cuius dictuz deduco ꝙ.in.x. limitatione.

6 ſuum.†naz ꝓditio affirmatiua ſi nupſeris ticio intelligitur
de ꝑma vice:vt.l.hec ꝓditio.eo.ti.ſed ꝓditio negatiua ſi nõ
nupſeriſ ticio intelligit nõ ſolũ de ꝑma vice ſed de oi alia.i.
ſi nũq̃ nupſeris:vt.d.l.hoc genus. legati nos aũt loqmur
qñ ſũma negatiue ꝓferet in qua eſt alia rõ. ¶ Quarta li-
mitatio ſumit ex dictis Bar.in ſi.huius.ℌ.qñ plus ⁊ minꝰ
eſt in qualitate nõ in quãtitate:vt in.ℌ.ꝓcedẽti.⁊ ꝑ gl. in re
gula plus ſemp.⁊ in regula cui lz.de re.iu.li.vj. ¶ Quinta
limitatio daꝛ per gl.in ꝓxime allegatis regulis in.vj.qñ ſu
mus in obſeruãda forma mãdati:qz tũc in maiori ſũma mi
noꝛ nõ ieſt.⁊ doc.ibi ſequunt⁊ facit.l.diligenter.ℭ.mãda.in
7 ſcõ rñſo.Et ex no.in gl.ꝓdictis videt.†qꝫ ſi mando vt ali-
quẽ fundũ mihi emas ꝑ centũ ſi emis ꝑ nonaginta qꝫ non
ſubſiſtat obligatio ꝓpter id qõ dñꝰ ꝓdicte gl.per.c.cui õ nõ
ſacerdotali.õ pbẽ.li.vj.vbi ſi mãdat alicui in aliqua eccl̃ia
ꝓferri integrã in qua⁊ integre⁊ dimidie pbende ſũt nõ ꝑt
ſibi dimidia ẽt ipſo volẽte ꝓferri⁊ ſiꝛ ſi mãdat ſibi ꝓuideri
de pbenda certi valoris nõ põt ſibi ꝓuideri de pbẽda mio-
ris valoris ẽt ipſo volẽte rõne obſeruãdi fines mãdati que
ibi aſſignat tñ aduertendũ qꝫ ibi mãdatũ fit a papa. vñ nõ
mirũ qꝫ ẽt illo volẽte in cuiꝰ fauorẽ fit mãdatũ nõ poſſit in
minori adipleri. ℙreterea ibi ſumus in mãdatis ad bñfi-
cia que eſt mã ambitioſa in qua ſtricte ꝓcedit.c.q̃uis.õ ꝑ
ben.in.vj.q tex.bñ facit ad ꝓpoſitũ:qz mãdatũ vt ꝓuideat
de bñficio nõ operat vt õ pẽſiõe⁊ c̃.vbi vero iſta ceſſant vi
qꝫ in maiori ſũma minoꝛ iſit ẽt qꝫ ſimus in mãdato⁊ ꝓpte
rea in caſu ꝓdicto videt qꝫ hz locũ oino mãdatũ⁊ ſecus di
cere eẽt qd iniquũ⁊ ꝑ veriſimilem partiũ intẽtiõez:⁊ qꝫ tũc in
maiori iſit minoꝛ ẽt qꝫ ſimus in mãdato eſt tex.ſm ꝑmã lec.
in.l.ſi vltra.C.de fideiuſ.⁊ ibi Bal.⁊ doc.⁊ eſt caſus in.d.
l.diligẽter.in.ℌ.fi.ℭ.mãda.vbi vo mãdat emi maiori ꝑcio qꝫ
tũc nõ poſſit emi maiori adeo vt mãdãſ ad maius precium
teneaꝛ vl̃ſi mãdat emi vna res qꝫ nõ poſſit emi alia ꝑ eodẽ
ꝑcio vel minori ẽt maioris ꝑcij clariſſimũ eſt:vt.l.iij.⁊ ſeq.
⁊.d.l.diligẽter.ℭ.mãda. ¶ Sexta daꝛ limitatio in caſu.d.
c.j.de arbi.li.vj.vbi duobus arbitris ꝓcordãtibus in maio
ri quãtitate⁊ tertio in minori ſtat̃ ſnie duoꝝ nec tũc hz lo-
cũ vt ſnia valeat in minori quantitate q̃ſi in ea oẽs videant
ꝓcordaſſe lz ꝓriũ dixerit in hoc gl.in.d.ℌ.ſi plures.⁊ minuſ
bñ vt.ℭ.fuit dictũ:⁊ per Jmo.⁊ doc.hic⁊ plene per ipſum
Jmo.in.d.l.iter pares.vbi ponit de rõne deciſiõis.ℌ.ſi plu-
8 res.de rõne deciſiõis.d.c.j.†⁊ qd dicendũ in pluribus eſti-
matoribus diuerſo mõ eſtimãtibꝰ.vide Saly.in.l.hac edi-
ctali.ℌ.bis illud.C.õ ſcõis nup.vbi no.loqtur. ¶ Septima
limitatio daꝛ per.d.l.ex facto.ℌ.itẽ quero.ℭ.de vulga.⁊ pu.
9 vbi de maiori⁊ minori ſũma eſt facta diſtincta puiſio.†ex
quo inferũt Bal.⁊ Ang.ibi.Q̃ ſi ex forma ſtatuti aliqs ẽ
factus iudex a centũ libris.ℭ.alius a centũ libris.ℑ.ille q eſt
iudex a centũ libris.ℭ.nõ poterit cognoſcere de cãis.ℑ.centũ
libras:qz cũ ſit facta diſticta puiſio de maiori⁊ minori ſũ-
ma in maiori minoꝛ nõ ꝓtineꝛ p.d.ℌ.de quo vide ibi p doc.
⁊ aliqd hic per Are.in vlt.col.qui dicit qꝫ incidit in aliam
q.An cõmiſſio iuriſditiõis in ſpecie deroget gñali iuriſdi-
tiõi. ¶ Octaua limitatio daꝛ rõne forme a iure date que
reddit actũ indiuiſibilẽ.tũc eim in maiori ſũma minoꝛ non
10 ꝓtineꝛ⁊ in ipa minori obligatio nõ ſubſiſtit† vt eſt videre
in fideiuſſore q obligat̃ in plus q̃ ꝑncipalis.nã nec in tãto
teneꝛ inquãtũ erat obligatus ꝑncipalis:vt.l.grece.ℌ.illud.
⁊ ibi gl.in v.oimodo⁊ doc.⁊ rõ reddit qz cũ a iure forma
deꝛ vt fideiuſſoꝛ nõ obligeꝛ in plus q̃ ꝑncipalis nõ reddit
actus indiuiſibilis⁊ ꝓpterea nõ põt valere obligatio ẽt in
minori quãtitate. Sed Bal.put refert hic Jmo.ad ſi.dicit
qꝫ tũc nõ viciat̃ obligatio fideiuſſoris eo qz mioꝛ ſũma nõ
iſit in maiori:ſed qz ipſe fideiuſſoꝛ nõ põt ſe obligare in du
riorẽ cãm:vt.d.ℌ.ſi illud.⁊ l.bũ q.ℑ.de fideiuſ.ſed iſta nõ eſt
rõ qr̃ in minori ſũma fideiuſſoꝛ nõ teneat̃ in qua teneꝛ pri-
cipalis:⁊ ideo dic rõnẽ eẽ illã de qua ꝓxime vel qz rõne in
diuiduitatis vtile per inutile viciat̃ vt ibi per Bar.⁊ doc.⁊
ẽt per doc.ℑ.primo.ℌ.verũ eſt tñ qꝫ ibi in maiori ſũma minoꝛ
nõ ꝓtineꝛ ad effectualẽ actus⁊ obligatiõis validitatẽ. Et
adde qꝫ in eo qõ determinat̃ per glo.⁊ doc.in.d.ℌ.illud. in

ꝓrium adducit Bal.poſt Cy.d.l.ſi vltra.ſm vnaz lec.C.de
fideiuſ.ſed Saly.ibi rñdet cuiꝰ rñſionẽ ſequit̃ ꝺ̃ns Alex.
qꝫ ibi ꝑceſſit mãdatũ de mutuãdo.x.alicui.vñ nõ mirũ qꝫ ſi
ille accipit qnqz mãdãs teneat̃.nõ eim obligat̃ nec obliga-
tus fuit in duriorẽ cãm q̃ ꝓncipalis:qz ſecuto mutuo ipſe
hẽbat obligari:ſecus aũt eſt in.ℌ.illud.qz ibi iam ꝑceſſerat
obligatio principalis vbi fideiuſſor in plus ſe obligauit:⁊
11 ſic caſus ſũt prorſus diuerſi. ¶ †Nona limitatio daꝛ ꝺ̃ns per
Jmo.in ſi.in ſnia qz exquo rõne forme ſibi a iure datevide
tur indiuidua ſi nõ valet in toto in quo eſt lata nõ vl̃ vale-
re ẽt in partẽ⁊ ad hoc allegat.l.in hoc iudicio.ℭ.fa.bercil.
vbi habet qꝫ ſnia videt indiuidua⁊ ꝓpterea ꝑ pte lata nõ
valet ſz in ꝺ̃ nõ pſiſtit ipſe Jmo.qz illa.l.loqt̃ vbi in pte fu-
it lata⁊ de reliquo nõ fecit mẽtionẽ ipſe iudex de quo ẽt bẽ
in.l.j.C.ſi aduer.rem iudi.quaſi velit ipſe Jmol.dicere illa
l.nõ loqt̃ vbi ſnia nõ valet ſup toto ſup quo fuit lata qz ſup
eo nõ potuit ferri:puta vel qz tãtũ nõ fuit petitũ vel qz õ tã
to nõ poterat cognoſcere vel quia in erroꝛe calculi errauit
⁊ ideo in plus ꝓdẽnauit qꝫ tũc nõ valeat in minori quãtita
te in qua poterat ſiue debebat ꝓnũciare.videt ergo ſentire
qꝫ tũc in illo valeat:⁊ ſic qꝫ in maiori ſũma tũc minoꝛ inſit:
⁊ facit qz in iudicijs eſt ꝓcluſum in maiori ſũma minorẽ in
eſſe ẽt qñ negatiue ꝓferr̃:vt.d.l.ſiqs cũ totũ. multo magis
ergo qñ affirmatiue⁊ ad hoc.d.ℌ.ſi plures.l.diem ꝓferre.
⁊.d.l.inter pares.ℭ.de re iu. Illa tñ iura nõ loquunt̃ vbi⁊
qñ iudex plus q̃ deberet vel poſſet expmere expſſit qꝫ tunc
valeat in illa quãtitate in qua ſnia debebat⁊ poterat ferri
que eſt diuerſa mã de qua per gl.⁊ doc.in.l.ij.C.de re iudi.
⁊ in.l.fi.ℭ.de iu.om.iudi.in qbus iuribus Bar. videt velle
qꝫ ſnia nõ valeat in minori ſũma in qua iudex poterat ꝓdẽ
nare vbi vna ſũma vltra iuriſditionẽ fuit petita qz ſnia licz
ꝓtineat diuiduũ õ ſe tñ eſt indiuidua:vt.d.l.in hoc iudicio
⁊ hoc ſequit̃ ẽt Bal.in.d.l.ij.C.de re iudi.vbi iudex ſup ſũ-
ma maiori q̃ẽt ſua iuriſditio ꝓnũciauit ad qõ allegat ẽt
l.certa rõne.C.qñ ꝓuo.nõ eſt neceſ.quã ẽt alr̃. Bar.ſed qñ
ifra ſũmã ſue iuriſditiõis fert ſniam tñ vltra ſũmã q̃ debe
ret ex erroꝛe calculi tũc tz ſniam in q̃ntitate in qua debebat
ferre valere⁊ idẽ videt dicendũ ſi vltra ſũmã in libello pe-
titã ꝓdẽnauerit qꝫ tũc valeat in ſũma petita⁊ ad illud õ in
diuiduitate ſnie põt rñderi ꝓut rñdet hic Jmo. ¶ Saly.
tñ in.d.l.ij.tenet ꝺ̃ns Bal.⁊ ſic qꝫ ẽt qñ iudex ꝓnũciat ifra ſũ-
mã ſue iuriſditiõis ſi ꝓnũciat vltra q̃ deberet puta errãdo
in calculo vel ꝓdẽnando vltra quãtitatẽ petitã qꝫ ſnia ſit pe
nitus nulla:⁊ ſic qꝫ nõ valeat ẽt in ſũma in qua debebat fer
ri mouet dicta rõne quã ſentit ꝺ̃ns Jmo.qz rõne forme ſnia ẽ
indiuidua:⁊ ꝓpterea ſi nõ valet ſup toto nõ valet in partẽ
⁊ ſic indiſticte ſequit̃ gl.in.d.l.ſi.ℭ.de iuriſ.om.iud.que cõi-
ter tenet̃ cũ diſti.Bar.ibi⁊ in.d.l.ij.an vz ſnia habeat plu-
ra capꝛa an vero nõ:⁊ cũ opinione Saly.trãſit ℙau.õ ca.
in.d.l.ij.de re iudi.dicta rõne indiuiduitatis ꝓbata alia
quã adducit Saly.quaſi nõ videat̃ ꝓnũciatũ ſup minori ſi
cut qñ ꝓnũciat vltra ſũmã iuriſditiõis.tũc.n.ex eo ẽt nõ va
let ſm ipm qz nõ videt ſup aliquo ꝓnũciaſſe⁊ ſic nec ẽt ſu-
per minori ſũma.nã ſm ℙau.hoc nõ eſt verũ nec iſta eſt
rõ:ſed rõ indiuiduitatis.vbi eim plus petit in iudicio vl̃ ẽt
minus peti⁊ ꝓpterea vult Cy.in.d.l.j.in fi.de li.ꝓte.õ quo
ẽt facit mẽtionẽ ꝺ̃ns ℙau.qꝫ ſi peto.xx.videor ẽt petere.xv.
⁊.x.⁊ ideo ſi nõ ꝓbo niſi de.xv.põt ꝓnũciari ꝑ me in.xv.ẽt
qꝫ tu neganeris.xx.nõ debere qz videris negaſſe qõ nõ eẽt
ſi nõ videres petijſſe qz ſup nõ petitis ẽt minorẽ ſũmã ut.ℭ.
dixi ſup his ſup qbus nec eſt facta litis ꝓteſtatio nõ põt ꝑ-
nũciari:ut.l.ut fundus.ℭ.cõi di.⁊ l.ſi.C.de fideicõ. li. ergo
ẽt in iudicijs ſiue in ſentẽtijs in maiori ſũma ineſt minoꝛ⁊
ſi uiciat̃ ſnia eſt rõne indiuiduitatis:⁊ nide dicta ꝓxima li-
mitatiõe⁊ no.⁊ tene mẽti iſta qz poterãt prima facie ſatis
dubiũ facere qõ hic dr̃ ſimplr̃ per Bar.⁊ doc.qꝫ in iudicijs
in maiori ſũma minoꝛ ꝓtineꝛ ẽt vbi maioꝛ ſũma negatiue
ꝓferr̃.habes.n.ex predictis qualr̃ illud qõ Bar.⁊ doc.di-
12 cũt hic de iudicijs itelligi⁊ declarari debeat. ¶ †Decima
limitatio daꝛ hic ꝑ Jmo.in teſtibꝰ deponẽtibꝰ de maiori⁊
minori ſũma:qz nõ dñr ꝓteſtes in minori ſũma:vñ ſi indu-

co duos

eo duos testes ad pbandū q mutuaui tibi centū ⁊ vnus dicit q mutuaui tibi cētū alius q vidit q mutuaui tibi quinquaginta nō dicent ptestes ēt in qnquaginta qz vident deponere de diuersis mutuis vel si de eodē deponūt in eo sunt varij ⁊ diuersi: ⁊ sic debēt repelli per.l.q falsa vel varia.ff.de testi.⁊.C.in nra pntia.ex.e.tit.⁊ hoc tenuit no.Jo.an.in.d.c.j.de arbi.li.vj.quē seqtur hic ipse Jmo.q ad hoc ēt allegat no.per Archi.iij.q.ix.nihilominus. ⁊ per Bal.in.l.j.in fi.C.de testa.Subdit tñ hoc pcedere qñ deponūt sup sūmis ⁊ talr q si ꝑsideret varietas sūmax inducit singularitas inter testes.Secus aūt si nō induceret singularitas in ipsis testibus deponētibus aliquo de maiori aliquo de minori numero: puta si deponerēt de tpe possiōis siue detētionis alicuius rei: puta qz vnus diceret q talis tenuit talē rez.xx.annis alius dicēt.x.annis.nā hic nulla resultat ꝓprietas nec singularitas: qz pōt esse q ille nō vidit nisi.x.ānis.⁊ ideo ambo dicent pbasse de dictis.x.ānis.⁊ ita voluit Archi.in.d.c.j.⁊ in.d.c.nihilomin⁹.put dicē h Jmo. ꝛz imo Archi.post Dofre.ēt vbi deponūt de maiori ⁊ minori tpe videt tenere ꝛz re q nō pbent.ꝓd aūt si plures testes pcordarent de maiori sūma vel de minori tpe: ꝛz aliqs deponeret de minori sūma vel tpe an debeat stari dicto illox pluriū vl dicto vnius quasi in eo qō ipse dicit oēs pcordent per glo.⁊ doc.in.d.l.diem pferre.ff.si plures.vbi gl.ꝛz in iudicibus siue arbitris pcluserit oino stari ſnie eius q pnūciauit in minori qō tñ ē falsum vt.ff.fuit dictū tñ in testibus alr decidit vt ibi vide dicta que coadiuuāt ēt hanc limitationē q in dictis testiū in maiori nūero nō insit minor: qz nō statur dicto eius q deposuit de minori quasi in eo oēs pcordauerint sicut alr dī in d.c.j.de arbi.in.vj.⁊ vide Ge.in.d.c.j.de arbi.vbi trāsit cuz opinione Jo.an. ibi in eo qō dictum est de testibus inducētis ad pbandā aliquā sūmā rñdens ad id quod allegabat Bui.in Spe.de testi.ff.añpe.post pn.vbi vī tenuisse ꝓtium refert Archi.in.d.c.nihilominus.tenere illud qō dixi in testibus inductis ad pbandū tpe possiōis q nō pbēt etiā in minori tpe ipse tñ post Joā.de fantu.dicit q aut ipsi testes specificāt tpe annox de qbus deponūt ita ⁊ talr q pcludūt de eodē tpe.ꝛz nō de eodez nūero: puta qz vnus dicit q posedit a.xxx.ānis.⁊ citra alius a.x.ānis ⁊ citra ⁊ isti pbant qz oēs pcordant in vltimis.x.ānis.ar.d.c.j. Aut nō specificant oino tpe ita q pcludāt de eodē: puta qz vnus dicit de xxx.ānis simplr alius de.xx.simplr.alius de.x.simplr. ⁊ tūc pcedat dcñ Archi.qz nō deponūt de eodē tpe ꝑm pfatos doc.⁊ ad hoc vltra ipsos pferūt dicta per Bar.in.l.celsus.in fi.ff.de vsuca.⁊ ita in testibus pbātibus de tpe maiori ⁊ minori residēt hic ⁊ dñs Alex.⁊ dñs Areti.ꝛz Areti. non faciat mētionē de Jo.de fantu.⁊ Ge.ita dicentibus in.d.c. Alex.aūt dicit ipsos ita dicere ⁊ reprobare Archiē.in.d.c. nihilominus.qō nō est verū qz ipsi saluāt Archiē.in certo casu vt ex prime relatis appet.⁊ vide ēt Bal.in.d.l.j.C.de testa.vbi alio modo saluat dictū Archi.qñ sunt diuersi expresse in initio possiōis sed qñ deponūt simplr de diuerso tpe possiōis videt sentire q tūc de eodē tpe cēseant deponere: ⁊ sic pbent in minori sed magis placet qō prime in hoc ē dictū. ⁊ ex his videt q in.q.Bal.in.d.l.ex facto. ff.itē quero.testes pbent decessisse in pupillari etate ꝛz vn⁹ dicat q.j.xiij.annū alij q.j.decimū: qz ad idē tpe pupillaris etatis se referūt ambo. Et sicut in testibus deponētibus de maiori ⁊ minori tpe distinguit an se referant ad idē tpe nec ne ita ēt ꝑm dñm Alex.dicendū est in testibus deponentibus de sūmis maiori ⁊ minori: vt si nō deponūt de eadez numeratiōe sed simplr de pluribus sūmis intelligant dpossuisse de diuersis actibus ad qō.l.qnquaginta.ff.de pba.⁊ l.cū centū.ꝑm intellectū Ja.de are.⁊ Bar.ff.de adi.le.⁊ vltra ipm no.in.l.triticū.j.e.si deponūt de eadē numeratione tūc pbent in minori sūma: ⁊ sic limitet dictū Joā.an.⁊ canonistax in.d.c.j.de arbi.⁊ Jmol.⁊ doc.hic ad qō cōpro
14 bandū ipse dñs Alex.adducit: †qz pcedit ar.de instrīs ad testes.L.in exercēdis.C.de fi. instru.c.cū ioānes heremita.ff. fi.instru.sed sic est q si sūt duo instrā eodē tpe pfecta de eodem ⁊ in vno ptinet maior sūma qz in alio dicunt ambo instrumenta pcordare in minori sūma: ⁊ sic dz stari instrō in quo ptinet minor sūma ad qō no.p Bal.in.l.falsus. in.vj. col.C.de fur.vbi dicit q si reperiunt duo instrā mādati facta eodē die ⁊ loco adeo q nō appet qō pus ⁊ qō posterius fuerit si sunt diuersa id dz attendi qō dat minorē bailiā allegat.l.sempronius pculo.de lega.y.⁊ allegat qz ambo mādata pcordāt in illa minori bailis siue ptāte per.d.l.diem pferre.ff.si plures.⁊ per eundē Bal.in.l.scripture. post pncipiū.C.de fi.instru.⁊ per eundē in.l.cū pponeret. in fi. de leg.ij.⁊ in.d.l.sempronius.vbi dicit q apparētib⁹ duobus instrīs eodē loco ⁊ tpe pfectis de diuersis sūmis put ibi dī presumit error in maiori sūma per eūdem Bal.ēt in l.impator.in pe.col.de sta.ho. Illud tñ qō dicit Bal.in.d.l.falsus.intelligit h dñs Alex.in scōa col. pcedere data diuersitate mādatox in qtitate vtputa qz latius erat datum mādatū in vno instrō qm in alio: secus si in qualitate vtputa qz in vno pure dabat mādatū in alio ad diē vel sub pditione: qz tūc rōne repugnātie in qlitate neutrū valeret p hunc ff.iuncto pcedenti ⁊ per no.p gl.in.l.j.ff.nō aūt.ff.de bono. pos.ꝑm ta.⁊ hoc vult ēt ipse in.d.l.falsus.in addi.ad Bal. oz modo redeūdo ad ppositū si pcedit ar.de instrīs ad testes ⁊ in instrīs dicimus q attēdit minor sūma si apparēt pfecta de eodē actu ꝛz sub diuersis sūmis: ita ⁊ eodē modo dz dici in testibus vt si deponūt de eodē actu siue nūeratōe tñ sub diuersis sūmis q dicant oēs pbare de minori sūma ar.d.l.sempronius.cessat eim tūc testiū singularitas. Sed tu diligēter ꝑsidera qz in testibus ꝛz tūc cesset singularitas exquo de eodē actu deponūt tñ insurgit tūc qō deteriuś est diuersitas ⁊ ꝓprietas vt ēt in pn.hui⁹ limitatiōis dixi nec illud de instrīs hz obstare: qz est illa psumptio erroris in eo in quo ptinet maior quātitas ppter illud in quo ptinet minor qō cessat in testibus: qz nō est rō quare magis vnuz qm alterū psumamus errasse. Preterea pōt pstare q nō ex errore aliqs testificatus fuerit. Preterea instrox quodlibet sufficiens est ad pbandū de per se qō nō est in testibus. Itē in duabus scripturis ab eodē pfectis put logtur.d.l.sempronius.⁊ put loquit Bal.in.d.l.impator.est apta rō presumēdi q in vna errauerit. Preterea Bal. in.d.l.scripture.dicit q.l.sempronius.nō pcedit vbi ex maiori ⁊ minori sūma resultat incōpatibilitas respectu cause finalis: quia tūc neutri stat exemplū ponit in.d.l.si decē loca.vñ in pctibus onerosis ꝑm ipm nō haberet locuz dispositio.d.l.sempronius.sed in testibus resultat incompatibilitas respectu cause finalis ex maiori ⁊ miori sūma ⁊ sumus in pctu onerosō in casu mutui ppositō in limitatiōe.ergo ⁊c. ⁊ adde qz ipse dñs Alex.in.d.l.inter pares.in testib⁹ deponētibus de diuersis sūmis nō facit illā distin.quā facit h sed simpliciter ꝛz nō pbare: ⁊ ibi vide plenius dicta in hac mā.†⁊ ex
15 ibi dictis pcipies q est dare aliquem casum in quo testes deponētes de diuersis sūmis siue quātitatibus nō sūt singulares nec ēt aliquo modo ꝓtij vt qñ deponunt de valore ⁊ estimatiōe rei ad effectū puta rescissionis pctus iurta termi nos.l.ij.C.de rescin.vēdi.circa qō vide ibi plene dicta ⁊ p Areti.in.d.l.ex facto.ff.itē quero.⁊ in pncipio suo.lxv.incipiente in pnti ꝑsideratiōe que est difficilis ⁊c. ⁊ in.d.ff.itē quero.tangit ēt ipse de dicto Bal.ibi de quo .ff.mentionē feci.
16 †Quid aūt si testes inducant ad pbāduz aliqd ius vel aliqd vniuersale vt de pbanda iurisditiōe vel facultate decimādi vel filiis an diuersitas in nūero actuū siue annoruz tūc habeat nocere cū tūc nō agat de pbādo nūero ꝛz de pbādo iure per nūerum actuū siue ānorū.tāgit Jo.an. aliqd in.d.c.j.⁊ ibi ēt Pe.⁊ Jmo.hic ⁊ lati⁹ in.d.l.inter pares. vbi alr latissime explicaui nō est pntis indagatiōis est mā originalr tacta per Jnno.in.C.qualr ⁊ qñ.el.ij.de accusa.⁊
17 per gl.in.l.ob carmē.ff.fi.de testi. C †Ultima limitatio detur in hac mā in respōsiōe facta positiōi per quā ponēs ponit reū debere aliquā rē vel quātitatē ⁊ reus simplr negat. nā nō intelligit negare partē quā debet sed totū vt totū: ⁊ sic in sua respōsiōe in maiori sūma nō ineſt minor vel in toto nō ineſt pars vt vult Spe.in.d.ff.septimo.in v.xj.h allegato per Bar.⁊ clarius ipse Spe.in.d.ti.depos.ff.quinto.

versi. in scdo vo. exẽplo ꝛ c. vbi dicit ꝙ si negat se debere. x. dz interrogari in. ix. deinde in octo descendẽdo si ipe neget vsq; ad vltimũ ꝛ sic dicit de numero annoꝝ subdens ꝙ ille cui ponit vno deficiẽte in nũero de quo interrogat pot totũ negare: ꝛ per eũdẽ Spe. in ti. de li. pteſta. §. j. poſt pn. vbi tñ nõ videt simplr hoc tenere sed vbi plura deducta fuerũt vel vbi negata tũt petita vel posita put petunt siue ponunt ita ẽt ꝙ rõne partis nõ vere possit tota positio negari tenet gl. in v. rõnabili cã in. c. ij. de pbes. li. vj. ꝛ in. c. pntium. in v. si gillatim. de testi. e. li. videt ẽt de mẽte Bal. in. d. l. ex facto. §. ite quero. vbi dicit ꝙ lz positio ꝙ qs possederit. xiij. annis fuerit negata dz rñderi positioi ꝙ idẽ possedit. x. annis qõ nõ eẽt si in maiori sũma in hac mã ptineret minor videt tñ Bal. loq; qñ positiões sũt simul facte q̃si ex ipsis sint distincta ipa: ꝛ hic vnũ nõ subintelligat sub alio vt in. d. §. allegatur ẽt Bal. hoc velle in. l. ij. §. qõ obseruari. C. de iura. calũ. vbi Bal. in pe. col. mouet hoc dubiũ ꝛ recitat opiones ꝛ nihil eligit. Sed Bal. in. l. j. C. de li. pteſt. in. vj. q. post Ja. bu. vz tenere hanc partẽ dicẽs ꝙ rõne partis false tota oio vni uersalis pot negari per. d. §. vtrũ. sed in. q. quã ibi mouet decidit put ibi per ipm in qua. q. Saly. defẽdit opionem Ja. bu. vt ibi per ipm. in fi. sed nostra. q. ipe videt stare cũ opione ꝙ in iudicio censeat negatũ totuz ꝛ quelibet eius pars. trãlit eim cũ opione Ly. in vlt. sua. q. nec ꝓdicit his que dicit in. d. l. in fi. qz ad saluãdã opionẽ Ja. bu. nõ fundat se in illa rõne ꝙ rõne partis nõ vere liceat negare totũ. vide ẽt Bal. in. l. ea que. in. ix. q. vbi videt eẽ in hac opione ꝙ rõne partis nõ vere liceat totuz negare. Sed Bar. h̃ post Pe. vt intellexistis tenet ꝓrium nisi sit falsa ipsa positio in q̃litate: ꝛ idẽ vt dixi tenet ipse Bar. in. d. l. si is q ducẽta. §. vtrũ. in fi. ꝛ in. d. l. liqs cũ totũ. vbi videt velle ꝙ talr rñdẽs simpliciter sit peiurus tanq̃ ẽt partẽ debitã neget. Et cum hac opione trãseũt hic Imo. Pau. de cast. ꝛ dñs Alexan. rõne Bar. in effectu qz cũ pcesserit interrogatio affirmatiua de maiori sũma: ꝛ per pñs de minori in ipa cõprehẽsa qz vbi pfert affirmatiue nemo dubitat ꝙ ptinet eodẽ modo debz itelligi ꝙ rñsio sit secuta ꝛ de maiori ꝛ miori sũma. Illõ tñ qõ dicit Bar. allegãdo. d. l. q solidũ. in pn. de leg. ij. intelligũt h̃z dicta sua in. d. l. vt ẽt. §. declaui. ꝛ j. reassumet melius ꝛ opionez Bar. h̃ tanq̃ cõem sequit h̃ Areti. ꝓ qua addu cit. l. de etate. §. si interrogatus. de interroga. actio. iducendo vt hic per ipm. Et rñ. ad. l. nõ alienũ. in pn. ff. de interroga. actio. vbi videt ꝓbari ꝙ q interrogat sup toto nõ videtur interrogare sup qualibet eius pte cũ ibi ꝓbet sup toto ꝛ sup parte interrogationẽ fiẽdaz: ꝛ sic videt facere ꝑ rõnẽ doc. Sed vt dixi ipe rñ. ꝙ illud qõ ibi dz de interrogatione ptis dz ad cautelã sicut alr dicit gl. in. d. l. pupillus. §. fi. j. de
18 verb. fi. †Dñs meus h̃ circa hãc. q. multa vba effundit. Et psiderat respectu triũ posse dubitari an negãs totã positionem excuset rõne partis false. Primo quo ad effectũ more in quo pcludit ꝙ nõ excusat nec in h̃ facit dziam iter iudicialia ꝛ extraiudicialia. nã cũ mora ꝓbat ex interpellatione creditoris ꝛ nõ solutione debitoris ambo h̃ interueniunt ꝛ respectu toti⁹ ꝛ respectu ptis: qz cũ affirmatiue creditor petat totã rẽ vel totã sũmã ẽt ptes rei ꝛ minorẽ sũmã videtur petere ꝛ in pñiaz ille ẽt nõ soluit ꝛ hoc tã si fiat interpellatio iudicialis q̃ extraiudicialis pcedit vt de se pz. vñ ẽt ꝙ nõ
19 censet negasse totũ nõ refert qz satis est ꝙ nõ soluat. † Secũdo pot dubitari ꝛm ipm rõne pdẽnatiõis expẽsaꝝ an vz excusat rõne ptis nõ debite in quo pcedente interrogatione de spẽ ꝛ secuta simplr negatiua respõsiõe tenet nõ excusari reũ a pdẽnatiõe expẽsarũ ꝓ parte debita: qz ꝛ ptez ꝛ totuz videt negasse per. d. l. sigs cũ totũ. facit ẽt. l. plane. §. fi. de lega. j. vbi dz ꝙ pars fundi vtiq; fundus est. pcedẽte vo interrogatiõe de quãtitate ꝛ secuta simplr negatiõe tenet rñdẽtez excusari a pdẽnatiõe expẽsaꝝ rõne ptis nõ debite. nã cũ de pprietate sermonis nõ videat partẽ quãtitatis negare: vt. d. §. vtrũ. ꝛ per Ly. in. d. l. j. in fi. C. de lit. pte. nõ est rõ qr debeat pdẽnari in expẽsis cũ maior culpa fuerit plus petẽtis q̃ ipsius simplr negãtis. Sed aduerte an ꝑ dziam quaz facit inter spem ꝛ quãtitatẽ faciat. d. l. sigs cũ totuz. que de vtroq; loqtur: an ẽt sua ratio pcludat vbi petitur tota spes. tũc eiz ẽt est in culpa totũ petẽs: ꝛ ppterea hincide videtur cessare pdẽnatio expẽsaꝝ per ea que habent p Bart. in. l. si legatario. de fideicõ. lib. §. ꝛ in auc. nouo iure. C. de indi. ꝛ cogita ẽt sup eo qõ dicit de mora qz. l. qui solidũ. loquit qñ qs nõ fuit in culpa petẽdi totũ: qz ignorabat ꝛ ignorare ꝓbabilr poterat iminere falcidiã: ꝛ hoc ẽt facit ꝑ bart. vt qñ petit totũ absq; aliqua cã ꝙ aliqua parte pstituat in mora ipse pẽtus. sunt eim diuersa inter se ista nõ posse vel debere negare vel eẽ in mora. mora eiz nõ cõmittit sine dolo cũ fur ꝛ morosus eqpenk: vt. l. iter stipulatẽ. §. p. j. e. ꝛ forte alia nõ fuit intẽtio bar. ꝛ doc. qz vbi plus debito petit sciẽter dz pati penã iuxta no. in. l. vnica. C. õ plus peti. ꝛ in. c. j. eẽ. e. vñ
20 nõ est equũ ꝙ ex eo ꝓsequat cõmodũ. †Tertio ꝛm ipm pot dubitari rõne piurij: ꝛ in hoc pcludit idẽ qõ in supiori cãu circa pdẽnationẽ expẽsaꝝ qõ tenẽt ẽt hic senẽses ar. regule in penis cũ aliis hic allegatis in banc sniam per eos maxie c. j. de iu. in. li. vj. lz respectu piurij cautius est qõ dicũt bar. ꝛ doc. hic. lz eim interrogãs fuerit in aliqua culpa ponẽdo ꝛ interrogãdo de maiori tñ nõ excusat ꝑpterea interrogatus ab ipso piurio. Et adde ad intelligẽtiã eoruz que dicit Bar. in. d. l. q solidũ. Pau. de ca. in. l. si seruus. §. bone. ff. õ pdi. fur. vbi videt ẽt tex. cũ gl. in v. offerẽte. ꝑ Bar. nã ibi vz pbari ꝙ reus bz offerre partẽ debitã vbi totũ petebat. ergo nõ cadit ꝙ actor offerat se patũ recipe ptẽ ad h̃ vt pstituat aduersariũ in mora ꝓ parte petita: qz si hoc eẽt nõ ca deret illud de oblatiõe debitoris. Sed Pau. rñdet ꝙ illõ de oblatiõe necessaria ibi dz ad effectũ si vlt absolui ab obseruatiõe iudicij sed si nõ curat absolui nõ est necessaria dicta sua obio imo aduersarius ꝛ agẽs dz offerre se patũ recipere ptẽ si vult ꝙ pẽtus sit ꝓ illa parte pstitut⁹ in mora vt. d. l. q solidũ. ꝛ ꝛm ipm declarat ibi Bar. ꝛ vide Pau. vbi ẽt approbat dcm̃ bar. in. l. diui. §. ad legẽ fal. Vide etiã Abb. sic. in. d. c. j. de plus pe. vbi approbat dicta bar. hic in eo qõ dicit de positiõe que non pot in totũ negari lz in aliq̃ pte sit falsa ꝛ nõ vera ꝛ ẽt in eo qõ dicit ꝙ vbi petit totum reus ꝓ pte debita pstituit in mora approbat ẽt dicta bart. in. d. l. q solidũ. deducẽs ꝙ adinuicẽ nõ sunt ꝓria ea que ibi ꝛ hic circa hoc dicit. Vult eim dicta bar. ibi ꝓcedere qñ reus excepit de pte indebita ꝛ partẽ pfessus fuit. tũc eim nisi actor offerat se paratũ recipe ptẽ pfessatã nõ est debitor in mora. Dicta vo bar. hic vult ꝓcedere ꝛ hẽ locũ vbi pẽtus simplr negauit petita: qz tũc absq; alia oblatione receptiõis ptis debite ex pte ipsius agẽtis ipse reus est pstitut⁹ in mora ꝓ illa pte debita ꝛ hoc modo siue hoc casu posset intelligi. d. §. bone. qz tũc ipse reus dz offerre ad hoc vt purget morã suã quã incurrit ex negatõe ꝛ nõ solutiõe ptis debite. Et ista videt vera itẽtio bar. ꝛ ꝓgruit rõni: qz vbi simpliciter negat qõ petit nõ cadit ꝙ agens offerat se paratũ recipe partẽ ex quo ille nõ pfiteꝛ aliquã ptẽ est ergo tũc ipe reus in mora absq; alia oblatiõe ipsius actoris ꝙ sit paratus partẽ recipe. Dicta aũt oblatio cadit vbi pẽtus pfiteꝛ ptẽ ꝛ ita loquit bar. in. d. l. qui solidũ. vbi de pfitẽte ptẽ expssaz facit mẽtionẽ. Et hec dicta dñi Abb. vident magis declarare mẽtẽ dictoꝝ bar. Que tñ vident intelligenda data iusta cã petẽdi totũ put sunt termini. d. l. qui solidũ. alr enim vt. §. dixi nõ videt reus ex simplici negatõe pstitutus in mora ẽt ꝓ pte debita nec vi ẽt ꝓ illa parte pdẽnadus in expensis imo ipse agẽs videt oino tũc pdẽnadus in expẽsis: vt. d. c. j. de plus pe. ꝛ per Lapbrã. in. c. quoniã ꝑ falsam. de pba. in. iij. col. ante fi. cõmẽti sui: ꝛ isto casu posset forte saluari practica ꝛ cautela aduocatoꝝ ꝛ isto respectu non pstõnis in mora ꝛ pdẽnatiõis expẽsaꝝ nõ fiẽde de ipso pẽto ꝛ ad hoc gl. in. d. §. bone. que ponderat ibi plus petens nõ fuerit in dolo. Et hoc videt tenẽdũ nõ facta alr distinctiõe an plus petat in spẽ an inquãtitate qz. c. j. dicit de petẽte plus re qõ est verbũ latũ: vt. l. j. §. rei. s̃. si cer. pe. qcqd aliud dixerit dñs meus faciẽdo dziam vt. s̃. retuli an peraꝛ spes an vo quãtitas. nã data culpa petẽtis in plus petẽdo in spẽ ꝛ quãtitate excusat pẽtus a mora ꝛ a pdẽnatiõe expensaꝝ si simplr neget. Nõ data aũt culpa plus petentis: tũc nec in spẽ nec in quantitate

quantitate excusatur nec a mora nec ab expensis p pte debita simplr negando respectu aūt pinrū cautior ⁊ ego⁹ est opinio Bar.⁊ sequaciū vt.ē.dixi:vi sic ēt isto casu qñ plus calūniose petit nō ōbeat simplr totū negari. tutior eis in talibus via est eligēda iuxta no.in.c.inuenis.de spō.⁊ in.c p. de sen.excō.⁊ hoc añ factū in dubio est tenēdū post factum aūt teneri posset opinio ōñi mei ⁊ senēsū in hoc de piurio ⁊ ad hoc q̄ post factū ita debeat fieri interpretatio adduci pōt.l.siqs intētiōe ambigua.ff.de iu.cuz si.†Debet ergo aduocatus cliētulo dicere illud qō est verū fatearis illō qō est falsum abnegej ⁊ si positio tibi fiat de vero ⁊ falso ipsaz rndendo diuidas ⁊ ℞ modo ipse aduocatus ⁊ ppzie ⁊ cliē tuli saluti pſulet ⁊ illā notā euadet que aduocatis solet impingi de qua per gl.in.c j.ō pfes.li.vj.q̄ ōñt cliētulis si hoc fateberis perdes cām nec ōñt si negabis pdes aiam.†Docere tñ aliquā cautelam sine mēdacio ⁊ peccato ne clientulus erráter damnū subeat nō est iprobarū imo meritoriū vidēmus ēt.J.p.ita facere:vt.l.seruus dotalis.§.io.ma.Et ℞ no.⁊ tene mēti ad declarationē dictoz Bart.⁊ doc ℞ ⁊ p id qō dicit ℞ ōñs meus ⁊ de incursiōe more ⁊ de pdēnatione expēsaz.nā si totū petēs nō fuit in culpa ille q sup pte debita litiganit alr ipsam nō pſitēdo vel vbi pfessus fuit non pſtādo ei q offerebat recipe iuxta terminos.d.l.q solidū.dz in expēsis pdēnari.Si vo fuit in culpa ipse petēs tūc ipe in expēsis est pdemnādus:vt.d.c.j.de plus petitiōib⁹.Et illud de mutua pdēnatiōe expēsaz videt bīe locū qñ sūt diuicta capta petitionis ⁊ in aliquo obtinet in aliquo nō de quo vide per Lāphrā.in.d.c.qm̄ p̄.loco prime alr.⁊ p Jmo. post Jnno.in.c.finē litibus.ō dolo ⁊ ptu.in pe.col.Et ad illō de mora ad tollēdū qō dicit ōñs meus q̄ ex nō solone dī ee in mora pcedēre interpellatiōe que vī pcessisse ⁊ de toto ⁊ de parte dicas q̄ habuit iustā cām nō soluendi ptem vbi plus petebat qz potuit credere illū nō acceptaz vt alis dic bar. in.d.l.q solidū.tene ergo qō ē dictuz distiguēdo an ex iusta cā vl calūniose tota res vl maior sūma petat.Et vide ō hac mā vnū ḡbum.J primo ad fi.in illa.q.gl.in.§.siqs simplr.ex qbus ibi dicitis poteris depbēdere aliā limitationē ad hāc regulā vbi vz. pferī maior sūma siue nūerus per nomē collectiuū.tūc eim minor nō ptinet:vt.l.nō distinguemus.§.cū in plures.ō arbi.⁊ c.i.§.qō si forte.de cēsi.li.vj.Et adde ad pſiderationē quā feci.l.nō pōt videri iprobus.J.ō reg. iu.⁊ qō ibi Bar.nā pſiderat bar.an re⁹ habuerit iustā cām negādi vez est q̄ nō pſiderat qñ pcessit ex culpa petētis dz qñ ppter intricationē petitoz tñ idē videt dicēdū qñ ex culpa actoris plus debito sciēter petētis p.§.dicta ⁊ maxime per d.c.i.de plus pe.eēt eim implicare repugnātiā q̄ ipse plus petēs debeat pdēnari reo in expēsis ⁊ q̄ reus negans simpliciter pſtituat in mora ⁊ pdēnaret in expēsis p pte debita qz nō eēt accusari actorē ō plus petitiōe qō icēdit illa ōcre. preterea.tūc bincinde deberet cessare pdemnationē vt sup dictū fuit qō sikr esset ꝑ illā decreta.Non omitto vnū quod Jmo.℞ dicit in p̄n.⁊ ōñs Alex.reassumit ℞ in fi.q̄ si stipuloz.x.aut.xv.⁊ tu p̄mittis qndeciz q̄ soluz in.x.pſistit obligatio in qbus pſtitisset si simplr rñsio facta fuisset:vt.l.si ita stipulatus fuero.x.aut.xv.J.e.cū in sūmis nō cadat affectio ppter quā qs potius velit dare maiorē q̄s minorez:vt p gl. ⁊ doc.in.l.iter stipulantē.§.si stipulāte.J.eo.⁊ p Bar.in.l.si duo rei.J.e.Et hoc dictū approbat ℞ ōñs Alex.cū limitatio ne nisi stipulator sibi electionē reseruasset:puta p̄mittis.x. aut.xv.put ego voluero.tūc eim si simplr rñdeat vtrūq̄ est in obligatiōe:qz ēt qō minus est pōt eē q̄ eligat cū facilius remittat q̄s detur ⁊ ad hoc.l.planē.la pma.§.p.de lega.j.⁊ per Bar.in.l.si duo rei.J.e.⁊ l.si ita relictū.§.fi.de leg.ij.cuz ergo vtrūq̄ sit in obl̄one si simplr rñdeat si rñdetur ad maiorē sūmā tñ nulla est stipo sicut in alternatiua spez:vt.d. §.si stipulāte.⁊ per glo.ē primo.§.⁊ J.primo per Bar.vbi dicet.Et eodē modo posset dici ℞ ōñs Alex.nō dicat qñ in sūmis caderet affectio p pte ipsius rei vt declarat Bart. in.d.l.si duo rei.⁊ in.d.l.si ita relictū.§.fi.tūc eiz exq̄ ēt vtra/ q̄s sūma est in obligatiōe si simplr rñdeat vī q̄ si rñdeat ad maiorē tñ per interrogatū q̄ nō valeat stipo cui q̄ actor sibi electionem non reseruauerit.Tu adde q̄ in casu Jmo. videt q̄ valet stipulatio in quindecim.nā iura in mā loquētia loquunt pſumptiue q̄ maior sūma in alternativa cō pbēsa censeat p̄missa: vt.d.§ si stipulāte.⁊ ex hoc iura ōñt in illa minori sūma consistere stipulonez nō ergo abnegant q̄ si maior summa p̄mittat q̄ in ipsa nō pſistat stipulatio. loquunt cūm in casu duby in incertis aūt non certis locus ē pjecture:vt.l.ptinuus.§.cū ita.J.e.Sed saluādo dcm̄ Jmo. dicas q̄ iura pſumūt ēt ex pte stipulātis q̄ de minori interroget ⁊ q̄ maior sūma censeat supuacuo adiecta: vñ iz ex rñsione ad maiorē tollat pſumptio p pte p̄missoris tñ ex ℞ nō pſtat de volūtate stipulatoris q̄ de tali voluerit interrogare ⁊ ppterea nō subsistit stipo nisi in minori ⁊ hoc voluit ipse Jmo.allegādo no.in.d.§.si stipulāte. vbi gl. magna hoc vno modo tertio loco intelligit illū tex.in v.q̄ semper in sūmis qō minus est spōderi videt ⁊ c.exponēdo spōderi p interrogari faciēdo ergo rōnē decisiōis p pte p̄missoris nō pcederet decisio sed factēdo p pte stipulatoris:tūc pcedit decisio Jmo.⁊ ita ēt iz Pau.de ca.in.d.§.si stipulante. ⁊ ibi ēt dixi.Sequitur.§.sed si mihi.

Sed si mihi. Utile per inutile nō viciat.h.d. Vel sic ⁊ magis ad lām stipo nō viciat sed valet in re de qua pcessit interrogatio iz rsp̄o sio secuta fuerit addita alia re.eius cūm adiectio hī p supuacua.h.d.pmo ponit dictū.scdo assignat rō dicti.scōa ibi:
1 nā si tot sūt stipulatiōes ⁊c. ¶†Jmo.pmo q̄ iz vbi plures res sūt deducte in stipulatiōe plures sint stipones vt ℞ ⁊ l. scire debemus.J.e.iñ hoc nō est ppzie sed ipzopzie.vt denotat hec dictio quodāmodo que ipzopzietate significat: vt.l.si me in vacuā.⁊ ibi gl.ē.de acq.pos.⁊ ipzopzietas ex eo insurgit qz attēta vnitate verborū vnicus est actus sed attentis pluribus rebus plures iudicant stipones vt hic ēt p gl.in
2 v.quodāmodo.†Et hoc facit p statuto faciēte mētionē de plurib⁹ stipulonibus vt nō cōprehēdat stipulatiōes plures ex pluralitate rei cū in statutis verba ppzie ⁊ stricte sumātur:vt.l.iij.§ hec verba.ē.de neg.ge.l.qcqd astrigēde.J.e.c.
3 in nostro.de iniu.⁊ dā.da.cū si.†Si ergo de qualibet stipulatiōe dz solui gabella nō debebit multiplex gabella vbi plures fuerūt deducte in stipulationē quasi sint plures stipula
4 tiōes cū hoc sit ipzopzie vt est dictū.†Sed in p̄zium facere videnī dicta Bar.in.l.libellor.§.sed ⁊ si aliud.J.de accusa. vbi vult q̄ desistēs ab accusatiōe pluriū criminū dz p pluribus accusatiōib⁹ soluere stāte statuto q̄ desistēs ab accusatiōe soluat tātū cū tot sint accusatiōes quot crimina sicut tot stipulatiōes ⁊ c.nisi alr ꝓbet de cōi vsu loquēdi q̄ accusatio accipiat p charta Areti. tñ hic refert Bart formare aliam.q.in.d.§.qz formet in veritate ⁊ tenēdo dcm̄ bar. ad hūc tex.posset rñderi alio āno ēt rñdebaz q̄ dicitur quodāmodo vtī respectu rei adiecte in qua nō subsistit stipo vñ est verū dicere q̄ hic sūt due quodāmodo stipulatiōes exq̄ vna ppzia ⁊ utilis alia inutilis nō solū ipzopzia sed vbi de pluribus pcessit interrogatio ⁊ sequit rñsio tūc ppe vñr plures stipones vt vult Bar.nec ptrariū ꝓbat nec tex.noster.
5 ¶†Jmo.ēt ex hoc tex.q ad hoc quotidie allegat† q̄ in diuiduis ⁊ separabilibus vtile p inutile nō viciat de qua materia per Bȳ.in regula vtile per inutile:⁊ per Bar. in.l.grece.§.illud.J.de fideius.ª⁊ ℞ aliquid per gl.fi.quā modo assumo.¶Glo.fi.vbi allegauit pcordātes ad hūc tex. q̄ vtile
a per inutile ⁊c.imediate op.ō.l.pediue.ē.ō arbi.⁊ nō solvit gl.ibi soluit q̄ ibi est spāle ⁊ q̄ regula est in p̄zium q̄ inutilis adiectio viciat ⁊ nō viciet nō iñ reddit rōnez spāliratis. Uñ tu dic ſm doc.℞ ⁊ doc.in locis in qbus tractat ista mā an utile per inutile ⁊c.q̄ illa.l loquit in idiuiduis ⁊ in inseparabilibus rōne volūtatis ꝓbentiū seu disponētiū.cū eiz cōpromiserint in duos declarauerūt eoz intētionē q̄ nō pſidebant de vno:vñ si alter nō pōt eē arbiter qz seruus nec alterius arbitriū valet:vt in.d.l.pediue. Jn hac eim mā approbat opinio gl.in.l.pecunie fenebris.in p̄n.ē.de vsu. que distixit,diuidū ab idiuiduo.idiuiduis ergo ⁊ separabilibus
b vult regula bīe locū in indiuiduis vult regulā fallere: ⁊ sic
6 vile per inutile viciari⁹.†Et hoc approbatej istā doctrinā

a¶De fideius so.⁊p doc.post Ly. in.l. sancimus.C.de donā. ⁊ per doc. ēt in.l.certi cōditio.§.quoniam.ē.si cer.pe. vbi ēt aliqd p glo.

b¶Uiciari.⁊ vide Saly. in d.l. sancimus. qui respondet ad.l.certa ratione.C.quādo ꝓ uo.non est ne. que videt facere in p̄zū ⁊ ad rñ.quez dat q̄ ibi sumuſ in sē tēna que est in diuidua iz diuiduum in ea cōtineatur. vide dicta.ē. primo §.in.ix. limitatiōe ⁊ vidē Jmo. hic qui dicit q̄ in sententia vtile per inutile viciatur:qz est in diuidua ratiōe forme sicut dicimus in.l.grece.§.illud.J. de fideiussō.q̄ ibi sumus in indiuiduo rōne forme a iure datę. facit ēt.d.l. pediue.⁊ c.cū in per.de offi. delleg. dicta enim iura loquūtur etiaz in sententia.

ꝓsiderare indiuiduũ ꝛ inſepabile quattuor modis.ꝓmo nã
ſcõ rõne neceſſarie depẽdẽtie.Tertio rõne voluntatis di
ſponẽtium.Quarto rõne forme vt per Bar.in.d.ℌ.illud.ꝛ
hic per Ang. Jmo.ꝛ doc.alꝫ aliter ꝛ alijs reſpectibus dr
aliqd indiuiduũ vt per Bar.ꝛ doc.in.l.iiij.ℌ.cato.ꝛ.l.ſti
pulatiões nõ diuidunt.j.e.Dicit tamẽ Ang.hic hoc ꝙ vti
le per inutile vicietur in indiuiduis procedere vbi inutile
eſt potentius.Secus ſi vtile ſit potentius:qr tũc etiam vti
7 le per inutile nõ viciaꝫ imo vtile attrahit ad ſe inutile.†Ut
eſt videre in igreſſu religionis cũ reſeruatiõe ꝓpꝛ. nã cuꝫ
igreſſus ſit qd potẽtius attrahit ad ſe dictã reſeruatiõnẽ ꝛ
eam reddit ineffícacẽ:ꝛ ita vult gl.in auc.ingreſſi.C.de ſa.
ſan.eccle.ꝛ ibi vide plene per Bar.ꝛ doc.ꝛ per canoniſtaſ
plene poſt gl.ibi in.c.fi.de ꝓdi.appo.ꝛ ℏ ẽt plene per dñm
Frãciſ.de are.ꝛ hic remiſſiue per dñm Alex.dixi in.d.c.fi.õ
ꝓdi.appo.per gl.ẽt in.l.per ſeruũ.ℌ.j.ℌ.de vſu.ꝛ habi. que
in hac.q.diſtiguit an reſeruatio fiat in ipſo igreſſu vel poſt
ꝛ ibi no.allegat Ange. allegat ẽt in.l.j ℌ.j.ℌ.ſi vſufruc. pe.
nec alr ſe in.q.extẽdit nec aliqd ꝑciſe in ipſa firmat ꝛ repiũ
tur plures opiones in hac.q.quas per extẽſum recitaui in
d.c.fi.ꝛ tenẽdo opionẽ ꝙ ꝓfeſſio viciet ex reſeruatione põt
reſpõderi ad rõnem Ang.negãdo ꝓfeſſionẽ eẽ qd potẽtius
hoc eim caſu cũ in ea deficiat ꝓſenſus nõ ſolũ ꝙ ſit qd potẽ
tius imo nõ eſt qd potẽs nõ extẽdo me vlterius:qr nõ eſt ꝑ
ſentis idagatiõis:vide hic ẽt per Jmo.qui alr non decidit
ſed recitatis dictis Ang.ꝛ Jo.an.in.d.c.fi.de ꝓdi.appo.ſe
tandẽ remittit ad dicta per ſe in.l.vbi ita donaꝫ.ℌ.õ dona.
cã mor.Et adde ꝙ in hac mã debeat attẽdi qd ſit potẽtiuſ
facit.l.querit.de ſta.ho.cũ ſi.facit qõ dicit in hac mã Ray.
de frolli.ꝛ referũt Jmo.ꝛ Pau.de ca.ꝙ ẽt ꝙ ſimus in in
ſeparabilibuſ vtile per inutile nõ viciaꝫ vbicũq; iutile vicia
tur de iure ſpãli nõ autẽ de iure cõi.tũc eim vtile ualidum
de iure cõi tanq̃ qd potẽtius attrahit ad ſe inutile de inre
ſpãli ꝛ illud validat vt eſt caſus in.l.ſi ſpõſus.ℌ.generalr.
de dona.iter vi.ꝛ vxo.vbi donatio iter virũ ꝛ vxorem que
reddit iutilis de iure ſpãli illius ti.qr regulariter rei ſne qli
bet eſt moderator ꝛ arbiter:vt.l.in re mandata.C.mãda.ſi
eſt admixta ꝛ cõnexa cũ actu alꝫ valido iter virũ ꝛ vxorẽ
adeo ꝙ ſeparari nõ põt reddi ipa valida.ea eim que ſunt
de iure ſpãli fũt debiliora vt.l.eius militis codicillis.ℌ.mili
tia miſſus.ℌ.de mili.teſta.ꝓsidera tamẽ qualr detur ꝙ vn
q̃ iutile ſit potẽtius ipſo vtili.ſi eim iutile quo modo potẽ
tius:vnde forte dicta ꝓsideratio de iutili/potẽtiori vel non
potẽtiori nõ ꝓcedit ꝓbabile tñ vr qõ dicit Ray.ꝙ nũq̃ in
utile qõ reddit inefficax de iure ſpãli tollat vtile de iure cõi
ẽt ꝙ ſimus in idiuiduis ꝛ inſeparabilibus. Aliqua ꝯ iſtaꝫ
cõẽꝫ doctrinã adduci poſſent que vide ℏ per moderniores
que vt melius itelligas ꝛ reſoluas qñ aliqd cenſeaꝫ indu
ctum ꝑ forma vide dicta in.l.j.ℌ.de libe.ꝛ poſtbu. Et iſta
mã inducit ad multas qõnes ℏ per Roma.quaruꝫ aliquas
tãgit breuiter tñ dñs Alex.Areti.aũt plures ex ipſis tangit
ꝛ latius ꝓſequit verũ qr ſunt qõnes extrauagantes a ma
teria nr̃i tituli nõ ꝓſequor alr ipſas dic vt hic per ꝓdictos.
¶Extra glo.Bar.ℏ aſſumit declarãdã glo.in v.viciatam
poſitam.ℌ.in.ℌ.ſiqs ſimplr.Et in effectu Bar.tãgit duo de
qbus in.d.glo.Primũ eſt†An rõ dãe aſſignata per gl.in
8 ter alternatiuã ſummarũ ꝛ alternatiuã ſpecierum ꝓcedat.
Scõm an ꝓclusio glo.in.q.qua ipſe mouet in fi. procedat.
¶Circa primũ Bar.improbat rõnẽ diuerſitatis aſſigna
taꝫ per glo.qr ſi ſtipulatio ſũmarũ alternatiue deductaruꝫ
eſt vna minꝰ videt diuiſibilis q̃ ſi eẽt duplex ſiue multiplex
per ea que ipſamet gl.no.in fi.in.q.quã ponit in qua ꝙ nõ
valeat ſtipulatio aſſignat rõnẽ vnitatis ſicut in legato ꝺ oi
bus ſeruis teſtatoris facto ꝙ qr vnũ nõ põt diuidi. Unde
Bar.aſſignat rõnem:qr in alternatiua ſpẽrum inducit di
uerſitas in qualitate nõ ſic in alternatiua quãtitatũ in qua
l.ſi ita ſtipulatus.ℭ.aut.xv.j.e.adeo ꝙ ſi ſoluit illud plus qõ
facit in maiorẽ ſũmã nõ dr ſolui ex cã obligatõis ſed ex cã do
natiõis vt per Bar.in.l.ſi duo rei.j.e.ꝛ in.l.ſi ita relictũ.ℌ.
fi.de leg.ij.qcquid aliud ibi voluerit gl.vt dicit Bar.in di

ctis iuribus ꝛ Ang.ℏ.Si ergo rñdeꝫ de altera ſumma tñ
vbi preceſſit interrogatio alternatiua vel vbi preceſſit inter
rogatio de vna ſũma ſi reſpõdeꝫ de illa ꝛ de maiori nõ mi
rũ ꝙ ſubſiſtat ſtipls qr eodẽ modo teneꝫ ad minorẽ ſũmaꝫ
ſicut ſi ſimplr reſpõdiſſet.Et ita forte ſm Bar.voluit intel
ligere gl.dum dixit ꝙ in ſũmis ſtipls eſt vna.i.obligatio ꝯ
bitur ad vnã ſummã.ſ.minorẽ quomodocũq; reſpõdeatur
ẽt ſi reſpõderet ad maiorẽ vt vidimus.ℭ.primo.ℌ.in fi. In
ſpẽbus aũt ſtipls eſt duplex.i.obligatio ꝯbitur ad vtranq;
ſpẽm alternatiue ꝓmiſſam lz electio ſit debitoris: vt.l.ple
rũq;.in fi.ℭ.õ iu.do.ꝛ in regla in alternatiuis.de re.iu.li.vj.
ná in ſpẽbus cadit affectio ſm quã põt multotiẽs vilior eẽ
ꝑciosior ipſi debitori vt per Bar.in.d.l.ſi duo rei.facit gl.
in.l.apud iul.ℌ.ſcio.quã allego.j.primo dicto ꝛ.q.gl. Et ſi
hoc modo gl.intellexit Bar.ſaluare ꝛ tenere videt rõnem
gl.Subdit tñ hoc qõ eſt dictũ in alternatiua ſũmaꝝ nõ ꝓ
cedere vbi in alternatiua ſũmarũ vtrũq; eſt in obligatione
ꝓut in alternatiua ſpẽrum.tunc eim in alternatiua ſũmaꝝ
ſdẽ eſt dicendũ qõ in alternatiua ſpẽrum hoc aũt qñ ſit ꝙ
in alternatiua ſũmaꝝ vtrũq; ſit in obligatiõe ipſe Bar.de
clarat ꝛ in.d.l.ſi duo rei.ꝛ in.d.l.ſi ita relictus.ℌ.fi.ꝛ aliqd
dictũ fuit.ℭ.primo.ℌ.in fi.Et aduerte qr Bar.ponẽdo ℏ ꝛ
deducẽdo rõnem diuerſitatis inter alternatiuã ſũmaruꝫ ꝛ
ſpẽrum ꝙ in alternatiua ſpẽrum inducaꝫ diuerſitas in qli
tate obligatiõis exẽplificat qñ ꝓcedit interrogatio de vna
ſpẽ ꝛ ſequtur rñſio de duab⁹ alternatiue in quo exẽplo vide
tur ꝓcedere qõ ipſe dicit.Sed in exẽplo ecõtra.ꝓut ſũt ter
mini.l.iter ſtipulantẽ.ℌ.ſi ſtipulãte.non videt ſic eẽ qr ſi re
ſpõdet ad alterũ exquo electio eſt ſua nõ videt eſſe diuerſi
tas in qualitate obligatiõis ꝛ tñ viciaꝫ ſtipls vt ibi ſed dic
ꝙ pariformiter eſt diuerſitas in qualitate obligationis qr
ſm interrogationẽ vtrũq; habebat eẽ in obligatiõe: lz nõ
ꝑciſe ſz alterũ ad electionẽ debitoris habebit ſolui ſz reſpõ
ſionem alterũ tñ eſt in obligatiõe ꝑciſe ꝛ ſic ſm reſpõſionẽ
impediꝫ ad effectũ deduci alternatiuã obligationẽ ꝓut in
tẽdebat interrogãs:ꝛ vide Jmo.in.ℌ.ſiqs ſimpliciter. vbi
ẽt iſto caſu dicit iduci diuerſitatẽ in qualitate obligatiõis
ꝛ ſic tenet rõnẽ Bar.poſt gl.itelligẽdo ꝛ declarãdo verba
glo.ꝓut ipſa declarat Bar.nõ aũt ꝓut ꝓma facie ſonant.
Dicit ẽt poſſe intelligi ꝙ aliud voluerit gl.vz. Põ cũ in ſũ
mis vna ſũma ꝓtineat plures in ſe:qr maior plures mino
res videt ꝓſonãtia inter interrogationẽ ꝛ reſpõſionẽ. Sed
aũt eſt in ſpẽbus qr vna nõ ꝓtinet aliã:ꝛ ideo nõ videt iſta
ꝓſonãtia qñ ꝓcedit interrogatio de vna ꝛ ſequit reſponſio
de duabus.Sed exquo qñ ecõtra precedit interrogatio de
vna ꝛ ſequtur de pluribus reſpõſio videt ꝓſonantia ꝛ tñ vi
ciaꝫ ſtipls:ideo tene declarationẽ quã Bar.facit ꝺ illa gl.
ꝛ vide dicta in.ℌ.ſi ſtipulãte.¶Circa ſcõm.ſ.circa.q.glo.
9 in.d.ℌ.ſiquis ſimplr.†An ſi ſtipuler oẽs ſeruos ꝛ tu ꝓmit
tas oẽs excepto vno valeat ſtipls:lz glo.poſt Jo.teneat ꝙ
nõ niſi diuerſitas illico placuerit tñ Bar.improbat hãc opi
nionẽ:qr in dicta.q.non inducitur diuerſitas in qualitate ꝛ
ſubſtãtia obligatiõis:qr illi q nõ fuerunt excepti eodẽ mo
do remanẽt in obligatiõe ſicut ꝑceſſit interrogatio ꝛ repro
bat Bar.By.q ſaluabat opionẽ gl.vbi icertus erat excep
tus per.l.vbi aũt nõ appet.j.e.ꝛ ſic vult By.ꝙ ex icertitu
dine exceptiõis viciaꝫ ꝛ ipſa exceptio ꝛ ſtipls. Sed Bar.
dicit ꝙ viciaꝫ ipſa exceptio ſz nõ ſtipls per.l.ticie teſtores.
de leg.j.ꝛ.l.ſi fuerit.ℭ.de re.du.que.l.ſi fuerit.nõ ꝓbat intẽ
tionẽ bar.ſz.l.ticie.facit ad ꝓpoſitũ:ꝛ ſic bar.vult ꝙ qñ icer
tus fuit exceptus oino oẽs ſerui veniãt in ſtipls one.hoc eim
ſonat ꝙ viciet exceptio ſed nõ ſtipls:ſi eim viciaꝫ exceptio
ergo remanet exceptuatũ in ſtipls one.Sed vbi fuit certus
exceptus tunc in remanẽtibus valet ſtipls. Sed bal.ꝛ An
ge.hic dñt ꝙ nec exceptio viciaꝫ vbi icertus fuit exceptus
qr melior itelligit exceptus per gl.ordinariã in v.adẽptio
nẽ.in fi.in.l.ſi fuerit.in ꝓn.de rebus du. que alle.l.ſi ita ſit
aſcriptum.ℌ.fi.ꝛ.l.apud iul.ℌ.ſcio.de leg.ꝓmo.vbi hoc bñ
ꝓbaꝫ ꝛ rñ.ad.l.ticie teſtores.ꝙ ibi icertitudo nõ poterat
reduci ad certitudinẽ nõ mirũ ꝙ viciet ſecus vbi põt redu
ci ad certitudinẽ vt in terminis noſtris:ꝛ ſic ſentiunt ꝓfati
doc.ꝙ cũ

doc.q̄ cū nō viciet exceptio nō viciet ét ſtipło.tenent ergo
contra glo.ꝛ By.etiam dicto caſu ꝑt tenet Bar.ſed non
tenēt qō dicit Bar.de exceptiōe q̄ viciet:vnde ét vbi incer
tus fuit exceptus ipſi volūt q̄ ſolū remanēres ſint in ſtipu
latiōe ſicut qñ certus.Et ita videt tenere ħ Pau.de ca.q̄
ſcz valeat exceptio:ꝛ p ꝓñs ét ſtipło.Illud tñ de exceptiōe
icerta q̄ valeat itelligit ꝓcedere qñ excipiēs non retulit ſe
ad certū nomē bois ſed dixit excepto vno:qz exquo cenſet
exceptus melioꝛ valet exceptio per no.in.d.l.ſi fuerit. Sed
ſi retulit ſe ad certū nomē boiſ:puta qz dixit excepto ſticbo
ꝛ repiunt plures eiuſdē nominis.nā tūc exquo nō ꝓſtat de
quo rōne obſcuritatis viciat per.d.l.ticie.ꝛ hoc caſu ſal
uat dictū Bar.circa illud de exceptione quaſi tūc incertitu
do nō poſſit reduci ad certitudinē. ¶ Sed ꝛ dicto caſu ꝑt
reduci ad certitudinē:qz intelliget exceptus melioꝛ de illis
qui vocantur ſticbus.Et hoc q̄ valeat exceptio tenet ét ħ
dño Alex.q̄ alia rōne dicit nō viciari exceptionē:qz is itel
ligit exceptus quē ꝓmiſſoꝛ elegerit.ille eim cenſet melioꝛ ꝛ
vt.ſ.prime dicet.Et cū valeat exceptio tz q̄ valeat ét ſtipu
latio facta excepto vno:ꝛ ſic ꝯ By.ꝛ cū opione Bar.ħ.ſed
in.§.ſiqs ſimplr.tráſit cū opione Jo.de imo.Ra.ꝛ Roma.
ibi.Qui tenēt q̄ imo in caſu in quo By.dicit glo.ꝓcedere
ſit vera opio By.ét q̄ exceptio nō viciet.nā lz melioꝛ intel
ligat exceptus tñ cū melioꝛ intelligat ſm affectionē excipi
entis.Tcū in ſpēbus cadat affectio vt bñ in.l.inter ſtipulātē
d.§.ſi ſtipulāte.ſ.e.ꝛ per Bar.in.d.l.ſi duo rei.ꝛ per glo.in
d.l.apud iulſ.§.ſcio.ſeqt q̄ ſicut ꝓcedēte iterrogatione ſim
pliciter de aliqua ſpē ꝛ ſequuta rñſione alternatiua viciat
ſtipło ita ꝛ iſto caſu viciet quaſi ét hic ſit diuerſitas iter in
terrogationē ꝛ reſpōſionē in qualitate obłonis rōne icerti
tudinis exceptiōis. ¶ Concludit ergo Jmo.q̄ ſi exceptio eſt
certa valebit ſtipło ꝛ exceptio ſi eſt incerta exceptio ꝛ tunc
valet ipſa exceptio ſed nō ſtipło.Et ſic exceptio cū ſtipłone
nō annullat. ¶ Sed tu adūte ꝛ diligēter ꝓſidera q̄ ſi ſtipu
latio eſt nulla nullius effectus eſt q̄ exceptio valeat qz non
bz venire ad effectū exceptio ſi ſtipło eſt nulla: oēs.n.ſeruī
bñt remanere ꝓmittēti exceptio ergo cadit data validitate
ſtipłonis ꝑp quā ſeruī habeāt ꝑſtari vt de ſe pz cū nō cadat
ꝓſequēs vbi nō eſt añcedēs:vt.l.illud.§.de acq.here.nec ex
ceptio vbi nō eſt regula cū de regula ſit ipa exceptio vt per
Bar.in.l.ſi eū.§.qui iniuriaruz.§.ſiqs caut.Et ſic ipoſſibile
videt ſaluare gl.ſed q̄ ſaluat By.ꝓſuppoſita validitate ex
ceptiōis:ideo ipſe By.volebat exceptionē viciari ꝛ vicia
re ſtipłonē Bar.aūt volebat viciari exceptionē quo cāu cō
gruit dubitari an ſtipło ſubſiſtat nec ne Bal.aūt Ange. ꝛ
alij ſequaces tenēt q̄ valeat exceptio ꝛ q̄ nō viciet rōne i
certitudinis:qz certificat ꝛ intelligit de meliori exquo ſeqt
de neceſſitate q̄ valeat ét ſtipło nec eſt bonū ſimile qō ꝓdi
cti adducūt de rñſiōe alternatiua.ibi eim variat ſubſtantia
obligatiōis vt eſt.§.dictuz.Sed in caſu nro minime: qz re
manēres ſūt in obligatiōe eodē modo ſicut iterrogatio cō
tinebat.ſ.collectiue ꝛ preciſe:ꝛ ſic eodem modo debent re
manentes ſicut debiti fuiſſent oēs ſi oēs ꝓmiſſi fuiſſent:nec
incertitudo videt inducere diuerſitatez in ſba ꝛ qualitate
obligatiōis in ꝓpoſito ſed teneri ꝓciſe ad vnuz vel ad duo
nō ꝓciſe ſed electiue vel ecōtra ꝑt eſt qñ alternatiua locu
tio ab vna partiū interuenit ab alia preciſa vel teneri colle
ctiue vel nō collectiue ꝛ ſic de ſingulis. ¶Preterea ħ vī eſſe
certitudo in exceptiōe qz in rez nā certū eſt quē ipſe ꝓmit
tēs reputet meliorē:ꝛ ſic nō veniat in obligatiōe: ꝛ p ꝓñs
eſt certa ét obligatio ꝛ ſtipulatio.Tex legis certitudine que
eſt certa de omni eo ō quo pōt eſſe certus bō:ꝛ ſic nā natu
rata:vt.l.cū qdam.§.ſuū heredē.§.de acqui.here.exquo ſe
qtur q̄ inter interrogationē ꝛ rñſionē nō eſt diuerſitas niſi
in quātitate rerū que diuerſitatez in ſba obligatiōis nō in
ducit nec facit viciari ſtipłonē vt videmus in caſu qñ facta
eſt exceptio de certo videmus ét in.§.noſtro.ꝛ in.§.ꝓcedēti
ꝛ ét in.l.inter ſtipulantē.§.ſi ſtipulāte.Et ex his videt ꝓfun
di opio ꝛ ſaluatio Jo.de imo.ꝛ ſequaciū lz dño meus hic
ipſam approbet rōne incertitudinis que ſubeſt hic ꝑt in
reſpōſione alternatiua vbi ꝓceſſit interrogatio pura vel eꝯ
que ſm ipm nō ex alio viciat niſi qz vna certa alia incerta
qō eſt falſum vt pz ex ꝓdictis ex qbus pz q̄ rō eſt: qz alr ꝛ
alio modo tenet ipſe rñdens alternatiue vbi ꝓceſſit interro
gatio pura ſiue ꝓciſa vel ubi reſpōdit ꝓciſe de altero ꝓcedē
te interrogatiōe alternatiua qō nō eſt in ꝓpoſito vt eſt de
ductū:qz nō tenet alio modo ad remanēteſ q̄ teneret ſi ad
oēs ſecuta fuiſſet reſpōſio ſed bñ vt dixi tenet in minus qō
nō viciat ſtipulationē. Preterea deductū fuit ħ nō eſſe in
certitudinē Areti.ét ħ conat ſaluare opionē By.alio mo
do q̄ adducto p Jmo.ꝛ Roma.qz fatet q̄ ſiſe de locutiōe
alternatiua interueniēte ab vna partiū non ꝓcludit ad ter
minos nros lz fuerit ſubtilis ꝓſideratio ſm ipm q lz nō ꝓſi
ſtat tñ vno modo deducit hāc ſaluationē Jmo.ꝛ Roma.
qui vī ſatis ꝓcedere ſi bñ aduertat ꝑt ſ.ad finem dico ꝛ
illud qō ipſe dicit de declatōe q̄ trahit retro ꝛc.Et ex hoc
nō ꝓfiſlit in ſaluatiōe Jmo.ꝛ Ro.nō facit qz vt ipſemet ſp
ꝓſupponit ſumus in electiōe nō in declaratiōe ꝑt ét dicūt
ſenēſes. Ipſe tñ Are.tenēs opionē By. Saluat hac alia ra
tiōe qz lz in maiori ſūma inſit minor vt.§.primo.§.ꝛ ꝓpte
rea qui iterrogat de maiori videat ét interrogare de mino
ri tñ nō ſic eſt in eo qui iterrogat per hoc collectiuū oēs qz
iſte nō videt interrogare de partibus. imo nec ħ maiori p
te omniū cū de ꝓpria nā huius collectiui non cōprehendat
ét maior pe:vt.l.nō diſtinguemus.§.cū in plures.§.ō arbi.
ꝛ.c.j.§.qō ſi forte.de cēſi.li.vj.facit vltra ipm.l.ſi ſe q̄ ducen
ta.§.vtrū.ff.de rebus du. Cū ergo ꝓcedit iterrogatio de oi
bus ſeruis ꝛ ſequr reſpōſio de oibus excepto vno nō vale
az ſtipulatio tanq̄ reſpōſio nō ꝓgruat iterrogatōi. Texquo
ét ipſe infert q̄ ligs ſtipularet gregē ꝛ ſequeret reſpōſio de
aliqbus de grege q̄ nō valeret ſtipło:qz aliud eſt grex alio
capita ſingularia gregis:vt.l.ſi grege.de leg.j. Sed nō ad
uertit Areti.q̄ ſua rō ꝓcludit q̄ ét qñ certus fuit exceptus
nō valeat ſtipło ꝛ tñ in ꝓcedētibus ipſe poſt By.ꝛ alioſ te
net q̄ valeat ſtipło ꝛ q̄ dicto caſu glo.nō ꝓcedat. Cogita
qz dicta rō facē vī ꝑ opione gl.q̄ nullo caſu valeat ſtipula
tio niſi ſecuta cōplacētia ꝑt ipſe gl.dicit cuius forte mens
fuit iſta dū ponderat vnitatē q̄ſi ponderare voluerit vnita
tē collectiuā per dictionē oēs que nō includit ſinguloꝛ non
ſic vnitas nō collectiua:vt in.§.ꝓcedēti.qz illa includit ſin
guloſ:ꝛ ꝓpterea in minori ſūma valet ſtipło.ſz ꝯ hāc cōſi
derationē facit tex.in.§.ſi ſtipulāte.in tertio rñ.nā copulati
ua regrit cōcurſum duoꝝ ꝛ tñ in vno ſubſiſtit ſtipło vbi in
vno copulatoꝝ ꝓcedat interrogatio ꝛ rñſio. Et ad illō de
grege qō adducit Are.rñ.ex dictis Bart.iſre.§.primo ad
qō ét no.per ipm in.l.ſi ita.§.de auro ꝛ arg.leg. vbi de di
uerſitate inter gñalia ꝛ vniuerſalia noīa. Cōſidera ét ſup
ſaluatiōe gl.vt in caſu in quo ſaluat By.qz data icertitudi
ne exceptiōis nullus ſeruoꝝ ꝓciſe vī eſſe in obligatiōe ex
quo neſcit q̄ habeat eligi attento q̄ melioꝛ reputat ſm af
fectionē vnde ſubtiliter ꝓſiderādo videt ħ ꝑt in alternati
ua ſpeciē iduci diuerſitatē in qualitate ꝛ ſba obligatōis.
Et illud qō in rez nā ſit certū quē habeat eligere poſſz etiā
dici in alternatiua rñſione vbi ꝓceſſit interrogatio de vno ꝛ
tamē in dicto caſu ꝓcluſum eſt viciari ſtipłonem. Sicut er
go ſecuta alternatiua rñſione dī cē diuerſitas in qualitate
inter iterrogationē ꝛ rñſionem:qz iterrogatio ꝓciſa ō vna
ſpē reſpōſio nō ꝓciſa de aliqua. Ita vbi ꝓcedit interroga
tio de oibus ſeruis ꝛ reſpōſio vno excepto:qz iterrogatio
tēdebat ad ꝓciſam obligationē reſpōſio tēdit q̄ interiz añ
q̄ deligat exceptus nullus ꝓciſe ſit in obligatione adeo q̄
nō ſolū eſt diuerſitas per plus ꝛ minus ſed ét in qualitate:
ꝛ ſba. Et aduerte dū glo.in.d.§.ſiqs ſimplr.adducēs ſimi
le de legato in ꝓmiſſa.q.dicit ſecus ſi leges duos ꝛc. debet
eim gl.intelligi qñ ſpecificant duo ſecus ſi per nomē colle
ctiuū ſiue nūerale duos qz tūc ét eſt vnū legatū ſicut ſi dixiſ
ſet octo:vt.l.ſi ex toto.§.fi.ff.de leg.j.cū ibi no.

Eadem. Linguarum diuerſitas nō viciat ſtipło
nem ſi modo ꝯbētes intelligūt per ſe vel
per interpretē.b.d.primo ponit dictum.ſcdo illatio ex di
cto ibi:pinde ꝛc. tertio ibi:ſed vtrū ꝛc. remotio ꝛ ſolutio
cuiuſdā dubitationis.quarto ibi:ita tñ ꝛc.qdaz modifica

tio siue declaratio ipsius dicti ꝛ decisiõis. ¶ Ro.ꝑ ex hoc
tex.ꝙ diuersitas idiomatuꝫ nõ viciat stipulationẽ ꝓcordã-
tes sũt in gl.fi. Que istũ tex.cum cõcor.intelligit vbi ambe
partes sunt diuerse lingue ꝛ idiomatis secus si eiusdem lin
gue qꝛ tũc si diuersis linguis loquunt viciat stipulatio per
l.decreta.§.ꝺ re iudi. quã glo.improbant Bar.ꝛ doc.con-
cludẽtes ꝙ ẽt ꝙ ꝑbẽtes sint eiusdem idiomatis ꝛ lingue si
vnus loquit vna lingua alius alia lingua ꝛ idiomate dum
modo se intelligãt saltẽ per interptẽ ꝙ valet stipko p.§.vtꝫ.
instit.e.ti.vbi tex.in terminis ꝑ gl.ꝙ nõ refert qua lingua ꝑ
bẽtes loquant dũmodo se intelligãt ꝛ ad tex.in.ꝺ.l.decre-
ta.ꝺũ dicit latine. Respõdet exponẽdo.i.intelligibiliter: ꝛ
ita ẽt exponũt Bar.ꝛ doc.in.ꝺ.l.decreta.vbi ex hoc infe-
2 runt ad.q.¶an inter vulgares ꝛ idiotas iudex debeat ꝓfer
re sniam verbis vulgaribus ꝛ dicit Bar.in hoc seruandaꝫ
ꝓsuetudinẽ lꝫ dñs Alex.per.ꝺ.gl.fi. referat ipꝫ Bar.in.ꝺ.l.
decreta.velle ꝙ snia debeat ꝓferri verbis vulgaribꝰ inter
vulgares sed Bar.dicit qꝺ dixi ꝛ se posita ꝓsuetudine ad-
huc nõ sentit qꝺ dicit dñs Alex.qꝛ ẽt verba latina sũt vul-
3 garibus intelligibilia mediãte interpte.¶ Et facit qꝺ hic di
cit Imo.de libello q datur ꝑrusticũ an debeat dari verbis
vulgaribus.ꝓcludit eim hoc nõ eẽ necessariũ ꝛ qꝛ principa
liter offert iudici: ꝛ qꝛ rustico est intelligibilis libellus etiã
verbis latinis datus mediãte ꝓcuratore aduocato vel iu-
dice. Banc adhuc alie rõsiones ad.ꝺ.l.decreta.quas nõ cu
ro referre qꝛ ꝓdicta respõsio cõiter approbat ꝛ vide Are.
plures rõsiones referẽtes ad illam.l.decreta.ꝛ stante fina-
liter in illa de qua ꝓme vel in alia ꝙ ille tex.intelligat nõ
de decreto particulari sed de decreto vniuersali: ꝛ sic ꝺ edi
cto ꝓtoris generali qꝺ bꝫ vim legis que lex dꝫ ꝓponi in il-
la lingua que est magis intelligibilis in loco in quo ꝓpo-
nit: vt in.§.alienatiõe.ṽ.ꝓpterea.in auc.de nõ alienã. aut
pmutã.ꝛc.vbi tex.no.ſꝫ nõ vꝫ tũc ꝓgruere illi ti.l.decreta.
Preterea ille.§.alienatiõis.nõ loquit de necessitate sed ad
maiorẽ cautelã ne qs ignorãtiã ptendere possit sicut ẽt.l.si
pupillus.§.ꝓscribere.ſ.de instit.act.in glo.Saluat ẽt Imo.
sup.ꝺ.gl.fi.rõsionẽ Ray. de frolli.q dicebat.l.decreta.loq
in snia in qua dꝫ attẽdi mos maiorꝫ sꝫ mos ꝛ ꝓsuetudo ẽ ꝙ
ꝓferat ṽbis latinis.ergo illis est ꝓferẽda attẽta ergo ꝓsue
tudine dictã so saluat Imo.ꝛ ad hoc no.per Bar.in.ꝺ.l.ꝺ
rõeta.ꝺ quib⁹.ſ.mẽtio facta fuit: ꝛ sic tollit qꝺ ꝑ ipsam ad-
ducit Are.qꝛ est verũ ꝙ ꝺ iure scripto nõ est vt latinis solis
ṽbis snia feratur: vt.l.iudices.C.de sen.ꝛ interlo.om.iu.sed
ꝺ ꝓsuetudine secus vꝫ ẽ vt quotidie videmus obseruari in
ter latinos: ꝛ ita poterat eẽ ꝙ ẽt tpe.l.decreta. lꝫ tpe.l.iu-
dices. talis ꝓsuetudo nõ ꝓsupponat.possunt eim ꝓsuetudi
nes lapsu tempoꝝ imutari vt quotidie etiam ita videmus.
¶ Ro.scꝺo ibi: dũmodo ei ꝙgruẽter rõdeat ꝛ c̃. Qꝺ diuer
sitas ꝓsistẽs in verbo ꝛ nõ in effectu nõ viciat stipulationẽ
qd aũt de alijs diuersitatibus an ex ipsis viciet stipulatio.
tangit hic Bar.plene in sua distinctõe. Et facere videt iste
tex.ꝓ illa glo.in.§.sed hec solẽnia.instit.e.ti.an stipulatio cõ
cipi possit per cifras.cũ.n.talia nõ sunt ṽba ꝙgrua videt ꝙ
nõ: ꝛ ita vult Ang.hic tangit ẽt aliquid ¶Pau. de ca.dixi
ſ.in.§.siquis ita.vbi Imo.tangit ꝛ in l.siqs in fundi voca
4 balo.de leg.j. ¶ ¶ Ro.tertio stari dicto ꝛ declarationi iter-
ptis: ꝛ sic dicto vnius.loquit.n.tex. noster in singulari qꝺ
videt ꝑ.l.iurisiurandi.C.de testi.cũ si.vbi disponit vnius te
stimonij cẽseri nullius. Sꝫ refert Bar.aliquos dicẽ ẽ hic
casum spãlẽ ab illa regula.ꝺ.l.iurisiurandi.qꝺ ipse non ap-
probat qꝛ tex. nr̃ non loquit in teste sed in interpte cuius di
cto ꝛ ꝺclarationi ideo stat qꝛ adsumptus est de volũtate pti
um sicut arbiter arbitrator mẽsor ꝛ sikes ad qꝺ.l.theopom
pus.ff.de do.plaga.ꝛ ad illud de agrimẽsore bonus tex. in
l.iij.C.fi.regũ.ꝛ in.c.qꝛ indicãte.de ꝓscrip. q̃ iura allegat ꝟ
Are.sed babuit ab Abb.ſi.in.c.ꝓposuisti.ꝺ ꝓba.in illo ar.
de quo.¶an vnus deponẽs de pitia sufficiat vel plures req-
rant ꝛ dicta in illo articulo ad id faciũt qꝺ dicit ꝟ Bar.ꝙ
iste non adhibeat vt testis: ꝛ isto respectu Bart.improbat
eos quos refert. An aũt verꝫ sit ꝙ iste nõ adhibeat hic vt
testis ꝓut vult Bar.vide dicta ꝑ eundẽ in.ꝺ.l.theopõpus.

in.iij.q.siue scꝺa per que hic paꝺ.reprobant Bar. Sed ꝓ
babilr ꝓfiderãdo Bar.nõ meret hãc repbẽsionez: qꝛ iste ẽt
nõ adhibet vt ꝑ viam testimonij referat dicta partiũ sed ꝑ
viã explanatiõis ꝛ declaratiõis qꝺ quid diuersum est ate-
stificando de volũtate partiũ ꝛ a ponẽdo iudicinꝫ suũ ꝓut
hec duo ꝓfiderat Bar.in.ꝺ.l.theopompus. Et ad hoc faci
unt que ¶ prime dicent ad declarationẽ tex. qualiter cõsta
re possit de volũtate partiũ assumptum interptẽ.patet.n.ꝙ
ex signis hoc patere põt dico ex signis factis per ipsas par
tes ꝑbẽtes. Et sic cũ partes ꝛ interpres sint pñtes in actu
nõ ꝙgruit ꝙ ꝑ viam testimonij dicat hunc interptẽ ꝓcede-
re attẽto ẽt ꝙ in pñtia ẽt ipse partes intelligũt ꝛ ostẽdunt
per signa an interpres bñ interptet: ꝛ vide Bald.in.l.dire-
ctis.C.de te.mann. qui expresse vult ꝙ iste nõ adhibet vt te-
stis: lꝫ tamẽ iste tex.nõ loqueret in teste in ipso tamẽ idez vt
dicẽdũ vt eius dicto stet lꝫ sit vnus de voluntate partinꝫ ad
qꝺ.ꝺ.l.theopompus. ꝛ hoc nõ negat Bar.sed dicit ꝙ tex.
noster loquit in interpte nõ in teste ꝛ si Ludo.de ro. ꝛ post
ipm Are.dicãt Bar.sentire ꝙ dicto vnius testis nõ stet de
voluntate partiũ ꝛ hoc ꝙ stet dicto vnius testis de volũta
te partium satis est ꝺ intẽtione Bar. in.ꝺ.l.theopompus.
dum dicit iõ stari dicto vnius ꝺ voluntate testatoris: quia
ipsius solius defuncti dispositiõi ẽt stare sꝫ ẽt dispõi parti
um stat ergo si volũt stari dicto vnius testis hoc est sequẽ-
5 dum .facit.l.si quenerit.§.de re iu.¶ ꝛ hoc ẽt satis est ꝺ intẽ
tione Bar.in.l.fi.¶.de pto. stip.dum ibi mouet ꝛ decidit.q.
qua non decisit in.ꝺ.l.theopõpus.in fi. An vꝫ valeat si vna
ptiũ ꝓmittit stare dicto siue iuramẽto alteri⁹ ꝺ suo dãno vt
interesse vel ẽt ꝺ expẽsis ꝛ ꝺterminat ꝙ sic lꝫ ab eius dicto
ꝛ ꝺclarationẽ peti possit reductio ad arbitriũ boni viri erq̃
ꝺ ꝺbito ꝑbẽdo sibi iuramẽtũ ꝺferat si ergo valꝫ pactũ ꝛ quẽ
tio ꝺ stando dicto partis multomagis dicẽdũ est ꝙ valeat
ꝺ stando dicto vnius testis: ꝛ hanc rõnẽ facit Spe.qꝫ hãc
partẽ in ti.de test.§.restat.ṽ.xiiij.qui ad illud ꝙ stari pos-
sit testimonio aduersarij allegat.l.fi.C.ꝺ sen.paꝺ.ꝛ.l.fi.C.ꝺ
fideicõmis.ꝛ ẽt in ṽ.quarto.in.ꝺ,§.satis.hoc est ꝺ intẽtione
Spe.vbi alꝫ.ꝺ.l.theopompus.ꝛ ad illꝺ ꝙ stet testimonio
aduersarij.facit ẽt.l.iusiurandũ qꝺ ex quẽtione.in pn.ſ.de
iu.iu. Et ad illud ꝙ recte arguat ꝙ si põt ius remitti in ad
uersariũ possit remitti in teste: facit glo.in fi.in.l.ruis qõni-
bus.ꝺ testi.vbi arguit ꝙ si in parte põt remitti de iure suo
p.ꝺ.l.fi.C.ꝺ fideicõ.possit ẽt testibus remitti iuramentũ de
qua.q.ibi vide bal.ẽt in.l.in bonefidei.C.ꝺ re.cre.in vl.col.
vbi tꝫ ꝙ de volũtate ptiũ stet dicto vniꝰ qꝺ tñ dicit ꝓcedere
si ptes ꝓcordauerũt in psona ꝛ in dicto secus si in psonam
tñ: qꝛ tũc ꝰm ipm ꝑbat semiplene qꝛ licitũ est eius dictum
infringere vt.l.siqs testibus.C.de testi.ꝛ hoc ꝙ de volũta-
te partiũ stet dicto vnius testis tenẽt ẽt hic ¶Pau.dñs Ale
tan.ꝛ dñs meus cũ modificatõe tñ bal.in.ꝺ.l.in bonefidei
de q̃ bal.limitãte vt.ſ.faciũt mẽtionẽ hic ꝛ dñs Alex.ꝛ dñs
meus bar.tñ in.ꝺ.l.fi.est intẽtõis ꝙ indistincte possit infrigi
ꝛ sic ẽt ꝙ vtrũqꝫ sit approbata psõa dictũ ꝛ ꝓnẽtio opabit
ꝙ debeat stari ꝓpter ꝓuentionẽ donec vel si non ꝑbet ꝓtiũ
nisi dicas ꝙ bar.loqtur vbi dicto partis ꝛ c̃.hanc opionem
tenuit ẽt bal.in.l.de qbus.in.iij.col.in repe.de legi.vbi vo-
luit valere ẽt pactũ ꝙ stet ꝓuate scripture alicui⁹ quicqd
aliud dixerit Jnno.in.c.cũ.p.tabellio.de fi.instru.hãc snias
approbat hic ẽt Areti.ista tñ adhibita distinctiõe tam in ꝟ
ꝙ stet dicto vnius qꝫ ẽt in eo ꝙ stet ꝓuate scripture. Qꝺ
aut fuit expssa certa psona cui⁹ dicto vel scripture biet sta-
ri ꝛ ꝓcedit qꝺ est dictũ vt valeat pactũ qꝛ ptes vident hoc
feciss eo ꝙ cognoscãt psonam verisiliter nõ mentiturã ad
qꝺ illud qꝺ alias dicit in.l.ij.C.de põde.ꝛ an.illa.lib.x.ibi q
ꝑbitate sua neqꝫ fallit neqꝫ fallit. ꝛ.l.iij.§.tam ꝛ si.ꝛ qꝺ ibi
ꝑ bar.ſ.de arbi. Aut nõ fuit expssa certa psona cuius dicto
vel scripture bẽat stari: puta qꝛ simplr fuit ꝓuẽtũ ꝙ stet di-
cto vel scripture vnius ꝛ nõ valeat ꝓuentio qꝛ daret mate
ria de facili fabricãdi falsum. Et ista distinctio ꝰm ipm est
de mẽte Ang.in.l.pactũ inter beredem.ff.de pac. vbi vide
Ang.in vlt.col.q in pacto ꝙ stet dicto vnius testis vꝫ face-
re dicta distinctionẽ ꝛ tenere ꝙ qñ nõ expmit certa psona
cuius dicto

cuius dicto habeat stari q̄ tūc nō valeat pactus q̄ forma
p̄bādi pacto alterari nō p̄ōt in pacto vō q̄ p̄uata scriptu-
ra faciat fidē sicut publica vī simplr tenere dictus Inno. q̄
nō valeat nisi dicam⁹ q̄ in ℔ quoq; de p̄uata scriptura vba
sua sonāt vbi non est exp̄ssa certa p̄sona cuius priuate scri-
6 pture stet.†Et ibi ēt tāgit an valeat pactū q̄ nō possit p̄ba-
ri solutio nisi per instrm̄ & ts q̄ nō secutus glo. quā dicit sin
gularē & nō esse alibi in §. q̄ vō. in auc̄. vt sine p̄bi. ma. de
bi. & cre. posse eis p̄bari p testes est inductū fauore publico
& nō dz p̄bationū mā coangustari imo ápliari dic̄ illa glo.
q̄ facit ad validitatē p̄cedētis pacti p ip̄m. n. ampliat mā
p̄batōis Are. tñ in eo tenēe distinctionē de q̄ p̄rie ℔m ipsas
itelligit dictū Bal. in l. vnica. in p̄ria col. C. ō sen. q̄ p eo q̄ō
interest p̄fe. vbi vī velle q̄ nō p̄ōt pacisci stari dicto vnius
ad plenā p̄bationē p̄cedit. n. dictū suū ibi q̄n nō fuit exp̄ssa
certa p̄sona cui⁹ dicto b̄ret stari. Et p̄ dicta distinctiōe ipse
Are. alīat dictū Bal. in l. vnica. in. iij. col. C. de p̄fes. q̄ō ap-
7 probat Abb. si. in c. bone. el. ij. in vlt. col. de postu. pla. †vult
eis Bal. nō valē p̄suetudinē simplr disponētes credi libris
mercatorū ēt p̄ se est. n. indiscreta talis p̄suetudo p̄bēs mām
cōmittēdi falsum ſz si dicter q̄ accedēte iudicio p̄scia detur
fides talib⁹ libris & tūc valet p̄suetudo ℔m ip̄m Bal. cuius
dictū alr refert ℔ ipse Are. ſz vere ei⁹ dictū ē q̄ō est p̄missus
q̄ō approbat ficu. vbi. §. q̄ñ p̄suetudo dictat vt stetur libris
mercatorū p̄ro ipsio put in rei veritate loquit ipse Bal. vbi
vō p̄suetudo dictaret stari libris mercatorū ad cōmodū al-
terius tūc nō loqtur ibi Bal. ſz Abb. si. dicit simplr tūc va-
lere p̄suetudinē in. d. c. bone. per. c. cuz dilectus. de fi. instru.
pōt enim ℔m ip̄m p̄suetudo inducere vt p̄uata scriptura sit
autētica: & bñ facit. d. c. cū dilect⁹. duz vtit dictione p̄sertim
& sic p̄bat q̄ si cōsuetudo ēt in gñe dictat stari priuate scri-
pture mercatorū vel similiū q̄ valeat p̄suetudo. Et sic etiaz
videtur in pacto licet per pactum nō oia que per consuetu
dinez possint induci & disponi vt per Bal. in. d. l. de q̄bus.
tñ in pacto isto casu subest rō q̄ possit boc per ip̄m disponi
& ad illud q̄ō dic̄ Ange. q̄ pacto nō alterari forma p̄batio-
nis pōt rīderi q̄ nō pōt alterari angustādo ſz ampliando
sic iuxta no. in. d. §. q̄ vō. Preterea hic nō alterat forma ſz
effectus. Ad illā aūt rōnē q̄ daret mā de facili cōmittendi
falsū pōt rīi. ex dictis Bart. in fi. ff. de preto. sti. & ex dictis
Bal. in. d. l. in bone fidei. C. de re. credi. naz exq̄ pōt impro
bari dictū talis testis cessat id de cōmittendo falso & sīlr in
scriptura p̄uata pōt dici vbi eiz simplr cōuenit iter ptes sta
ri dicto vnius testis vel p̄uate scripture cuiuscūq; tertij non
pōt dici approbari p̄sona & dictū imo neutrū ipsorū vī tūc
approbari & ꝓpterea tūc vī vtrūq; posse reprobari & pro-
pterea cessat illud de mā cōmittēdi falsum. Sed si ℔ esset in
effectu sequeret q̄ p̄uētio nihil operaret & ꝓpterea ad hoc
meli⁹ rīde q̄ eo q̄ dicēs vel scribēs falsum vel dici vel scri
bi faciēs pōt puniri nō est verisīle q̄ boc habeat fieri & sic
q̄ habeat deling. ¶ Et adde ad illud q̄ō est dictū per pa-
ctū posse fieri vt stet p̄uate scripture. naz nō posset fieri per
pactū vt priuata scriptura habeat vim publici instrī ℔ eniz
esset dicere q̄ priuati possent dare alicui ptātē tabellionis &
ipz creare tabellionē q̄ō nō est verū vt per Inno. in. d. c. cū
. p. tabellio. cuius dictuz in eo de p̄uata scriptura ita posset
saluari & ℔ modo opiniones reduci ad ꝓcordiaz ℔m dñm
Alex. q̄ dicit nō reperisse ipsaz tactā sed ipsam ponit ēt hic
dñs meus q̄ p ea allegat q̄ō alīs dicimus q̄ partes nō pos-
sunt facē vt snia nulla valeat tanq̄ snia sed tanq̄ pactū sic:
vt. l. ij. C. cōia vtriusq; iudi. & faciūt alīs no. per Abb. si. in. c.
si. in pe. col. de fi. instru. in v̄. ſz vltra eos q̄ro breuissime &c̄.
Et adde q̄ p̄dicta vident limitāda vbi est ꝓclusum p̄uētio
nez valere vt stet dicto vnius vel p̄uate scripture nisi simus
in bis in q̄bus nō vertit solus fauor partiū puta in mr̄imo
nio dissolubēdo nec ne per ea que alīs dicit glo. in. d. c. tuis.
ꝓcludit enim in materia matrimoniali vbi agitur de dissol
ubēdo matrimonio nō posse per partes remitti iuramentuz
testibus ita ergo nō vī posse cōuenire in tali cā q̄ stetur di-
cto vnius & sīlr in oi cā vbi vertitur interesse publicū etiā
per id q̄ō dicit Abb. si. in illa materia cui⁹ dicta vide q̄ plu
rimū ēt cōferunt ad materiā nostraz. & vide ēt dicta in. l. si
cōuenerit. de re iudi. vbi ēt boc modo limitat illa. l. Et ad-
de q̄ Are. in. d. c. postulasti. de p̄ba. simplr adderet opioni
cōi q̄ de volūtate partiū stet dicto vni⁹ testis. ℔ñs Andr.
barba. hic tenet indistincte cōtra cōz opinionē p̄supponēs
Bar. ita hic velle q̄ de volūtate partiū nō stet dicto vnius
testis tu tene q̄ō est dictū lz senēses hic teneāt q̄ tenet Aret.
pōt fieri cōuentio vt stetur dicto vnius indeterminati p gl.
in. d. §. quia vero. vt sine p̄bi. ma. debi. & credi. que ratio fa
cit in p̄rium & per glo. & in. c. cū dilect⁹. de ordi. cogni. & ibi
vo. Anto. sed forte voluit alī. d. c. cū dilect⁹. de fi. instru. vbi
ponderat hīc stare persone allegat ēt Bal. in. d. l. vnica. C.
de sent. que p eo. q̄ō iter. que adducta nō vigent. Et sic ex
p̄dictis habemus vnū casum fallētie ab alia regula q̄ non
stet dicto vnius testis plures alios casus enumerat. Spec.
in. d. §. restat. in ver. lz aūt vt premissum est &c̄. enumerat. n.
xxx. casus tu adde vnū casuz no. per Pau. de ca. in p̄si. suo
9 cclxx. incip. visis actis & actitatis &c̄.†tenet enim q̄ vni te
sti deponēti de facto suo credat puta put sunt termini in q̄-
bus ipse ibi loqtur camerario cōis fuit per vnū solutū pro
debitore cōis ipse camerarius erit sufficiēs ad deponēduz
sup boc toto facto q̄ō no. q̄ quotidie pōt in facto p̄tingere
& per boc ego pridie dicebaz q̄ doanerius patrimonij cui
fuerat soluta doana sine gabella pro q̄busdaz animalibus
emptis ab vno cui vēditor p̄miserat ipsoꝝ possiones dare
liberā & vacuā ab oi onere erat idone⁹ testis q̄ solutio sibi
facta fuerit per illū emptorem de dicta doana sine gabella
debita pro dictis animalibus nō tñ esset idoneus testis q̄
gabella esset debita boc enim alr cōstare dz nō eniz boc est
factū suuz cogita q̄ dictū Pau. est multū gñale & multis
casibus nō esset verū puta vbi verteret interesse deponētis
q̄ō tñ cessat in casu suo & sic ēt in casu p me dicto & p dicto
suo Pau. alle. l. quero. §. fi. §. de edil. edic. vbi ℔m ip̄m stat
dicto ℔i de facto suo cū tortura dicto ergo liberi sine tor-
tura sed in. d. l. quero. nō dz aliqd de tortura sed q̄ cōcurrē
tibus alijs indicijs statur dicto ipsius serui de facto p̄prio.
Preterea nō p̄bat Pau. q̄ vbi dicto serui stat cuz tortu-
ra dicto liberi stet sine tortura. p̄terea ēt in casu in quo ipse
loqtur vī subesse ratio q̄ ille talis camerarius ad boc est
p̄positus per cōitatē vnde nō mirū q̄ ei soli credat per. d. l.
quotiens. de ponde. & au. illa. li. x. & q̄ō ibi per Bar. & ad ℔
dicta §. an stet dicto vnius periti dum. d. l. allegat. ¶ Sed
circa id q̄ō est dictū in tex. nr̄o stari dicto vnius interpretis
eo q̄ assumptus de volūtate partiū cadit dubiū qualr con
stare possit de hac assumptione ipsius sicut enim ibi p̄tes
nō intelligūt verba ꝑbētium respectu stipulationis ita nec
respectu assumptionis illius in interpretem & sic vī q̄ illud
q̄ō hic dī sit q̄d vbale & sic sine effectu ꝑ. l. ij. C. cōis delega.
& c. cōmissa. de elec. Bar. hic nec circa tex. nec circa. q. quā
ipse mouet de latino notario p̄ficiēte instrm̄ inter tbeutoni
cos vel inter vnū tbeutonicū & aliū latinuz vbi sīliter cadit
dictū dubiū ipsum aliquo modo mouet nec cōsiderat put
enim notarius & testes nō intelligūt ꝑbētes dum ꝑbūt nec
ēt ipsos intelligūt dum talē interpretez assumunt. ¶ Sed
quantū ad tex. nr̄m posset dici boc p̄cedere partib⁹ nō ne-
gātibus de assumptiōe illius in interpretē & dubiū tex. stat
in boc an diuersitas lingue viciet actū. Jn. q. aūt Bar. nō
ꝑgruit dicere q̄ notarius nō poterit cōficere instrm̄ nisi de
eo q̄ō percipit sensu visus vel audit⁹ vt per Jo. an. in addi.
ad Spe. in ti. de instru. edi. §. restat videre. ver. ſz quero sub
qua forma &c̄. in addi. magna icipiēte no. q̄ nō sufficit &c̄.
habet ēt in. c. j. de fi. instru. & per glo. in ver. p se. in. §. si vo.
mozi antur in auc̄. de instru. can. & fi. ex postfacto ergo cum
p̄ducit instrm̄ ēt q̄ ptes faterent de assumptione illius. de
quo dicit instrm̄ in interpretem tñ ex boc nō apparet quo-
modo boc notario a p̄ncipio cōstare potuerit & boc sentit
expresse Jo. an. in addi. prime allegata ante fi. qui dicit q̄
ſz ista. l. in isto fi. §. dicat ꝑbi obligationē quocūq; sermone
loquant partes tñ q̄ ipse nō videt quomodo instrm̄ de tali
obligatione & cōtractu fieri possit cū nō cadat in intellectu
notarij vel testiū ipse ꝑctus q̄ p̄cedat de volūtate ꝑbētium

¶ Bñs Jo.de imo.hic sensit hãc difficultatem ⁊ respectu assumptionis in interpretes ⁊ respectu interptatiõis q̃r.s. constare possit ipsi notario q̃ ille verus interpretet ⁊ q̃ nõ dicat qõ sibi placet. Dicit tñ duobus modis tolli hãc difficultatẽ. ¶ Primo si adhibeant duo interpretes cũ in ore duoꝝ vel triũ stet omne vbũ: vt.l.vbi numerus.s̃.de testi.⁊ c.in omni negocio.eẋ eo.ti. ¶ Scõo dicit posse ꝓstare per signa ꝓbẽtium q̃ ipsi assumãt illũ in iterpretes ⁊ q̃ assumptus verũ interpretet sicut dr̃ in muto in.l.mutus.j.de acq. bere.q̃x signis deprehẽdit eius volũtas ⁊ ibi Bar.declarat q̃r notarius habeat ꝓficere instr̃m de ꝯctu facto p ipm mutũ. Aret.hic intermoderniores attingẽs ꝑdictã difficultatẽ ⁊ referẽs dictos duos modos ꝓsideratos per Joã.de imo.ad ipsam tollẽdã. Quantũ ad ꝑmũ modũ dicit ipsum posse intelligi dupl̃r ꝑ vbi dicti duo interpretes nõ attestãtur de cõmissione sibi facta sz de volũtate partiũ q̃ ita velint ꝓbere ⁊ h̃ modo itelligẽdo nõ ꝓcedit dictũ ipsi⁹ Jmo. ℌm ipm Areti.tũc.n.notarius nõ ꝓcipit auditu ea q̃ dicũt partes nec visu ea q̃ faciũt.i.cõmissionẽ factã ipsis interpretib⁹ ⁊ sic nõ est dicendũ q̃ de tali ꝯctu possit ꝓficere instr̃m cum vt est dictũ de his que visu vel auditu a partibus ꝓcipit instr̃m ꝓficere possit ⁊ h̃ est ℌm ipm q̃ voluit Jo.an.in d.addi.ante fi.duz dicit q̃ de ꝯctu inter tales notarius nõ põt ꝓficere instr̃m sed de verbis interpretis. ¶ Secundo põt intelligi h̃ primus dictũ Jmo.q̃ isti duo iterpretes attestenť ẽt de cõmissione sibi facta a partib⁹ ad interpretandum ⁊ hoc modo põt ꝓcedere h̃ dictũ Jmo.lz eniz attestẽtur de cõmissione sibi facta tñ exquo in hoc nõ vertit aliqõ particulare cõmodũ ipsoꝝ vnuz vr̃ supplere dictũ alterius iuxta no.in.l.siqs ex argẽtarijs.ℌ.j.s̃.de eden.facit ad h̃ qõ vult Bar.in siki in.l.ex lnia.s̃.de testa.tute.dum vult q̃ notarius de cõmissiõe sibi facta de explicãdo aliquo articulo cause siue officij põt se rogare qõ dictũ Bar.⁊ si ℌm Areti. possit refricari in dubiũ vbi est vnus qui de cõmissione sibi facta attestať tñ qñ sunt plures vr̃ ꝓcedere q̃ vt est dictum vnus coadiuuat fidem alterius ꝓfert optime dictũ Bal.in c.j.§.si instr̃m.ỏ notis feudoꝝ.vbi dicit q̃ duo testes exaiati ambo deponẽtes de qualitate in ipsis req̃sita puta de peritia vel silibus ꝓbãt q̃ vnus in h̃ adiuuat fidez alterius[a]. Tu adde q̃ tertio modo posset hoc ꝑmũ dictũ Jmo.intelligi vz vbi duo interpretes adhiberenť qui deponerẽt ⁊ dicerent de cõmissione facta tertio q̃ sit iterpres in ꝯctu siue ꝯctibus explicando vel explicãdis per ꝓbẽtes ⁊ isto tertio modo posset ꝓstare de assumptione veri interpretis sentit hic dñs Alexã.sup dicto Bar.qualr notari⁹ ꝓficiat instr̃m inter duos diuerse lingue. Cogita tñ q̃ istis duob⁹ vltimis modis itelligẽdo hoc dictũ Jmo.vr̃ ẽt subesse illa ratio q̃ notarius nec auditu nec visu a partib⁹ percipit id qõ dicũt vel faciũt itelligit.n.vba testiũ siue interpretũ nõ aũt aliqd ꝓcipit ab ipsis partibus illud ẽt qõ dicit dñs Alexã.qñ cõstat per scripturã autẽticã de assumptione interpretis q̃r possit ꝓcedere cogita q̃ ẽt dicto casu nihil percipit a partibus de assumptione per sensum visus vel auditus nisi forte dicamus h̃ ꝓcedẽ vbi scriptura eẽt ꝓfecta de assumptione manu publici notarij qui itelligebat theutonicũ ⁊ corã testibus qui silr̃ ipm intelligebãt hoc tñ nõ cõgruit mẽti Bar.qui ꝓsupponit corã notario qui rogať de ꝯctu assumptionem interpretis factaz. Et ꝓpterea scõs modus ꝓsideratus per Jmo.qñ per signa cõstat de assumptiõe talis interpretis vr̃ melior ⁊ ꝓbabilior tunc enim testes ⁊ notari⁹ visu percipiũt assumptionẽ auditu percipiũt ꝯctum ⁊ obligationes auditu dico ab ipso interprete quo mediãte vr̃ ẽt audire ab ipsis partibus. nam vr̃ interpres esse earuz pica ⁊ organũ sicut alr̃ dicimus denũcio in.l.multũ interest.C. siqs alte.vel sibi. Et per hãc viã ẽt põt declarari tex.noster ⁊ eius dictuz deduci vt habeat effectũ. † Et sic vr̃ ẽt remanere expedituz qõ dicit Bar.de notario q̃r habeat cõficere instr̃m de tali ꝯctu ⁊ obligatione inter istos diuerse lingue cõstito enim sibi per signa q̃ partes aliquẽ assumpserint in interpretes põt recte ⁊ ꝓbabilr̃ dicere q̃ ita voluerunt ⁊ dixerũt vt patet ipsi notario mediãte tali interprete per ipsas partes assumpto tali ⁊ tali nutu siue signo emisso ad indicandã talem assumptionẽ ꝓut alr̃ dicit ipse Bart. in.d.l.mutum.lz hic simplr̃ dicat notariũ habere dicere de declaratione facta per ipm interpretes assumptuz in ꝑsona ipsi⁹ notarij. ¶ Nec ob.si dicas ẽt hoc idẽ vult Bar.in.d. l.mutũ.dum dicit q̃ notarius nõ bz scribere oia vba ⁊ oẽs actus ꝯbentiuz sed satis est q̃ scribat effectuz.nam loquit Bar.vbi notarius per se intelligit sz vbi per se nõ intelligit tũc alr̃ vr̃ velle vñ sicut ibi dicit in testibus eẋneis qõ habẽt deponere de signis ita vr̃ in notario q̃ habeat ipsa signa p que ꝓcepit scribere. Sed vere Bar.in notario alr̃ ibi tenet q̃ siue per se intelligit siue per aliuz signa q̃ nõ habeat illa scribere sz sufficiat scribere effectũ perceptuz ab ipso notario alio mediãte vbi per se nõ intelligit negari tñ nõ potest qn cautius esset talia signa per que ꝓciperet exꝑmere imo Bal.in.d.l.mutũ.tenuit hoc eẽ necessariũ ꝓut in teste in h̃ reprobãs opionẽ Bar.ibi ⁊ cuz Bal.trãsit post multa dñs Alexã.vbi facit mentionez de dictis Bar.hic nõ tñ circa h̃ dictũ sz circa id qõ subdit.j.Bar.qd habeat facere notari⁹ vel iudex vbi exaiat testem alterius idiomatis tñ ẽt in hoc dicto Bar.hic tz nõ bñe scribere nisi effectuz vt.s̃.dixi non aũt vba nec signa ꝯbentiũ ex qbus deprehẽdit ipm effectũ Bal.tñ ⁊ dñs Alexã.in.d.l.mutũ.tenẽdo vt ꝓprie est dictũ rfident ad rõnem Bar.q̃ sufficit scribere effectũ per.l.sciẽdũ.cũ si.j.e.vbi si notarius scribat aliquez fideiussisse intelligit̃ per stipulationẽ ⁊ tñ ad hoc multa vba sunt necessaria. Et dicũt q̃ in actu stipulatiõis cadit iuris ꝓsumptio q̃ interuenerit in fideiussione q̃ nõ cadit in additiõe que est facti nec in ꝯctu ⁊ silibus q̃ sunt facti qz facta nõ ꝓsumuntur nisi ꝓbent̃. ¶ Et ex his vr̃ q̃ ẽt respectu eius qõ ꝑncipalr̃ dicit Bar.hic dubiũ sit dictũ suũ dum vz.Bar.dicit sufficere notariũ scribere q̃ ptes ita voluerũt lz vbis theutonicis declaratis per talẽ interpretẽ ⁊ c.vr̃.n.q̃ debeat exprimere vba interpretis ⁊ signa per que deprehẽdit volũtatẽ ꝯbentiũ ⁊ ita vult Jo.an.in addi.s̃.alle.ponit in terminis exemplũ grecus exposuit librum vel equũ venalẽ interpres platino offert certũ ꝓciũ finalr̃ ꝓcordãt ⁊ latinus sibi ꝓciũ numerat ⁊ grecus sibi libzũ vel equũ offert.nam ex his appareret ꝯctus vẽditionis. Et de dicto Jo.an.facit mẽtionẽ hic ℑdau.tanq̃ illud dictũ sit ꝓrium dictis Bart.hic sz postea dicit q̃ tantũ valet dictũ Jo.an.quantũ dictũ Bar.qz tantũ est referre vba interpretis qõ vult Jo.an.quãtũ est dicẽ put ꝓstat mihi notario per talẽ interpretẽ put dicit Bart. nam h̃ est ꝓficere instr̃m de vbis interptis sz nõ refert totuz dictũ Jo.an. ℑdau.qa vt dixi Jo.an.vult q̃ notarius etiã habeat exꝑmere signa per que deprehẽdit volũtatẽ ꝯbentũ ꝓpterea vult Jo.an.put sentit hic ℑdau.⁊ ẽt dñs Alexã. q̃ ex solis verbis interptis possit ꝓfici instr̃m de ꝯctu celebrato iter ptes qõ instr̃m sit validũ respectu ptiũ: sz Jo.an. vt.s̃.ẽt retuli dicit q̃ nõ videt posse ꝓfici instr̃m nisi de vbis interptis nõ tñ h̃ dicẽ ad effectũ vt ex h̃ solo valeat tãq̃ ꝑbet ꝯctũ initũ inť ptes ⁊ ppea in fi.vltra vba interptis req̃rit signa ad h̃ vt instr̃z ꝓfici possit ỏ ꝯctu gesto iter ptes sz ꝓstito ỏ assũptiõe interptis dic vt.j.prie dicẽt ⁊ ꝓcludẽt ⁊ illud qõ vult Jo.an.vult ẽt Fede.ỏ senis in ꝓsilio suo mihi numero cclix.incipiẽte lex dicit ⁊ c.qõ ꝓsiliũ allegãt hic Roma.do. Alexan.⁊ Areti.lz sub diuerso numero mouet enim Fede. dubiũ qõ ego.s̃.moui ad intelligẽtiã tex.qualr̃ ꝓstare possit de vo interprete qñ ꝯbẽtes q ad innicẽ se nõ intelligunt ꝯbũt ⁊ rñ.qñ signis deprehendit q̃ annuũt ⁊ ꝓsentiunt ad ipm interpretẽ req̃rit ergo signa Fede.put Jo.an.sed si bñ inspiciant dicta amboꝝ ad alium finẽ ipsa req̃rit vnus ad aliũ alius qz Jo.an.req̃rit signa in ipso actu ꝯbẽdi ⁊ circa id sup quo ꝑncipalr̃ ꝯbitur Fede circa assumptionez interpretis ⁊ sic Fede.sentit illud quod secũdo loco dicit hic Jmo.ad tollendum dubium supra factum licet ipse Jmo. nullam de dicto Fede.mentionem faciat. ¶ Et hoc cõstito ⁊ apparente q̃ interpres assumptus fuerit de volũtate partiũ ꝓcludunt hic ⁊ Alexã.⁊ Areti.q̃ notarius poterit cõficere instrumentuz de cõtractu tanq̃ gesto per ꝯbentes mediãte interprete ⁊ h̃ modo dicũt saluari dictũ Bar.hic dum ponit

[a] ¶ Fidem alteri⁹. Et adde q̃ hoc dictum allegat ẽt ipse Areti.in.c.propositi. de ꝓba. ⁊ allego.j. in ilis.q.an sufficiat adhiberi vnum peritum vel plures sufficiant.

dum ponit modū per quē habeat notarius ꝓficere inſtrm
ꝓſtito enim de aſſumptione ꝛ cōmiſſione ipſi⁹ interpretis
nō eſt opus exp̄mere alia ſigna ꝓbētium circa actū ꝓbēdi
ꝛ verū eſt tantū eſſe referre verba interpretis in his termi-
nis vz. apparēdo de cōmiſſione facta interpreti quantū di-
cere put dicit Bar. put conſtat mihi per talez interpretez.
Et ſic in his terminis reſpectu ſ̄ſtātie ꝓct⁹ nō vident req-
ri alia ſigna relata per notariū nec vbi cōſtat de aſſumptio
ne loqtur Jo. an. vt hic ēt dicit Areti. ¶ Et de cōmiſſione
facta interpreti dicit hic Paul. notarium debere cōficere
diuerſum inſtrm ꝛ facit qđ hic dicit Bar. in ſequenti dicto
nō tñ ipſe nec alij declarant hic cum de tali aſſumptiōe ha
beat notario ꝓſtare per ſigna ſi ipſe nō intelligit partes an
talia ſigna debeat in ꝓctu exp̄imere vel ſufficiat ſimplr di-
cere q̄ aſſumpſerūt talem in eoꝝ interptez nutu ſiue ſignis
dic ergo circa hoc put dictū fuit. ſ. ꝛ put habet in. d. l. inu-
tum. ꝛ tene ſaltē cautius eſſe q̄ ſigna exp̄imant ꝛ explicē-
tur. ¶ Et pro ꝓclusione dicas quātum ad tex. nr̄m vbi alr
de ſtipulatione nō eſt ꝓfectū inſtrm tex. ꝓcedere vbi partes
fatent ſe ꝓxiſſe mediante eoꝝ tali interprete vbi aūt bz cō-
ficiinſtrm de tali ꝓctu per notariū. Dic q̄ bz cōſtare de aſ-
ſumptione alicui⁹ in interpretē per ſigna ꝛ nutus ꝛ ipſi no-
tario ꝛ teſtibus qui debēt eſſe in inſtrō hoc aūt pōt cōſtare
ante ꝛ ſic fieri diuerſum inſtrm ꝛ de aſſumptione ꝛ poſtea
de ꝓctu put dicit Paul. pōt ēt ꝓſtare in ipſo ꝓctu ꝛ ſic vnū
de oib⁹ ꝓficiinſtrm puta qz interrogās innuit vni q̄ intelli-
git idioma vt declararet vl alteri pti vel notario ſi pres fūt
eiuſdē idiomatis ꝛ alia pars annuit q̄ eſt ꝓtenta de decla-
ratione talis ꝛ b ꝑpzie volūt Jo. an. ꝛ dñs Fede. ꝛ ſic non
requirit de neceſſitate de per ſe cōficiinſtrm de aſſumptio-
ne interpretis put dicit Paul. de ca. Aſſumpto aūt inter-
prete ſine alīs ſignis partiū pōt notarius conficere inſtrm
ꝓctus initi inter ꝑtes ad ꝺba interpretis. ¶ Sed vbi Bar.
explicauit qualiter notarius latinus conficiat inſtrm inter
duos theutonicos vel inter vnū theutonicū ꝛ aliū latinuz.
11 †Querit qd fiet in iudicio cum theutonicus illitteratus ꝓ-
ducit teſtis inter latinos ꝛ rñdet q̄ iudex interrogabit euz
per interpretem per hunc. §. ꝛ ita dicit; ſe obſeruaſſe cum
aſſideret piſis. Sed tunc ſm ipm inſurgit dubiū quomodo
ſtabit dicto vnius teſtis. ſ. interpretis. Et rñdet q̄ ſi qdem
notarius intelligit theutonicuz ꝛ ſic ipſe eſt interpres ipſe
ſufficeret ſicut ꝛ ei ſoli credit: vt. l. ſiqs decurio. in fi. C. de fal.
ꝛ ita ſm ipſum tota die notarij vulgarizāt ruſtico qđ eſt di
ctuz in litterali ſermone. Et idez dicit in iudice ſi ipſe intel-
ligit. Sed ſi iudex vel notarius neſcirent interpretari tunc
ꝓſilium eſt q̄ adhibeant duos interpretes ſi poſſunt habe-
ri vt extra de ꝓba. c. qm̄ ꝑ falſam. vel vnum tm̄ ſi plures nō
reperiunt: vt in auc̄. de nō alie. §. qđ aūt facit. C. de fide inſtru.
l. cōparatiōes. Et ꝓficiet notarius ꝓmo inſtrm qualr tales
adhibiti ſunt in interpretes ꝑſente parte poſtea ꝓficiet in-
ſtrumentū de examinatione vt hic per eum cuius vl. dictū
de cōficiēdo primo inſtrm de adhibitione vel aſſumptione
interpretū nō facit ꝓ dicto Paul. de quo ꝓxime qz in iſtis
terminis nō poſſunt iſta ſimul fieri pñte parte ex quo pars
nō habet interuenire in teſtificatione. ¶ Sed aduertēdū
qz in eo qđ Bar. dicit de iudice improbat per Roma. quē
ſeqr hic Are. ꝛ Ange. de are. in. d. §. vtrū. inſti. eo. ti. nā aut
Bar. intellexit q̄ ipſemet iudex ſcriberet dictū teſtis theu-
tonici ꝛ hoc nō ꝓcedit qz nō pōt idem qui ſcribit tenere lo
cum iudicis in his que ſunt cōtentioſe iuriſditionis vt per
Inno. in. c. cuz a nobis. de teſti. ꝛ per Bar. in. l. iubemus. §.
ſane. C. de ſa. ſan. eccle. hinc tex. in. d. c. qm̄ contra. diſponit
adhiberi publicā pſonā ſi pōt haberi alios duos idoneos vi
ros ad ſcribēda acta vnde ſi nō repto notario qui itelligat
idioma teſtis iudex poſſet ſcribere fruſtra in. d. c. diſponere
tur. de adhibendis duobus idoneis viris in defectu nota-
12 rij. Aut Bar. intellexit q̄ iudex interpretet notario ſcribē-
ti ꝛ hoc ēt nō pōt: †qz in cauſa in qua eſt iudex ꝛ bz ꝓnun-
ciare nō pōt eſſe teſtis vt ꝓcludit in. d. c. cum a nobis. ꝛ per
Bar. ꝛ doc. in. d. l. ne in arbitris. C. de arbi. ꝛ hoc rōne ne
fungat duplici officio ſz iſta ratio ꝓcludit vt ēt nō poſſit rē

interpres. ergo ꝛc. Non obſtat ſi dicat Bar. intellexit ſtan
te neceſſitate q̄ alius nō reperiatur interpres. nam tali ſub-
ſiſtente neceſſitate iudex pōt eſſe teſtis iuxta nota. in. c. ij. de
arbi. in ver. cognouerat. Sed ꝛ tūc nō poteſt eſſe teſtis quz
eſt iudex ſed tali neceſſitate ſubſiſtēte debz remoueri ab of-
ficio iudicandi: vt eſt tex. no. in. c. dilecti. de teſti. Preterea
Bar. nō loqtur imminente neceſſitate q̄ alius cū iudex nō
intelligat idioma teſtis. In alīs aūt p̄fati doc. tráſeunt cuz
13 Bar. ¶ †Sed tu adde q̄ ēt illud qđ ipſe dicit de notario
q̄ ei ſoli credat vbi ipſe intelligit idioma teſtis deponen-
tis eſt dubiuz ſoli enim notario credit q̄ ſcriptura ſit ſua ꝛ
a ita loquit. d. l. ſiqs decurio⁹. ſcripture vero credit ſi bz ſua a ¶ Siqs de-
ſubſtātialia vt per Bar. in. d. l. ſiqs decurio. vñ aut ſumus curio. ad qđ ēt
in ſcriptura actoꝝ ꝛ ei non credit ſi non eſt facta preſente vide Bar. in. l.
ꝛ intelligēte iudice nō enim in. c. qm̄ cōtra. dī q̄ ſolus no- ſi librarius. ſ.
tarius habeat interuenire in cōficiēdis actis licz ſit verum de reg. iuris.
q̄ ipſe ſolus habeat ſcribere p̄ntia ergo iudicis dat fidem
ſcripture notarij de actis ꝛ nō obſtat qđ dicit Bar. de no-
tario qui vulgarizat ruſticis qz id fit iudice intelligēte ad-
uerte tñ an in dicto de notario pro Bart. faciat qđ habet
p ipm in. l. ſi finita. §. iulia. in v. iuxta p̄dcā q̄ro. in. iij. col. ff.
de dā. infec. ꝛ l. eos. §. ſup his. C. de appel. ꝛ qđ ibi per doc.
ꝛ in. l. precipimus. C. e. Aut ſumus in alia ſcriptura ꝛ clax
eſt q̄ ei non dat fides niſi habeat teſtes: vt hī in. l. gñali. C.
14 de tabu. li. xj. ꝛ in. d. c. j. de fide inſtru. ¶ †Item eſt aduer-
tendū qz ēt aliud qđ dicit Bar. de adhibēdis duob⁹ inter-
pretibus ſi poſſunt haberi vbi iudex vel notarius nō intel-
ligūt idioma teſtium vī dubiū qz exquo adhibet interpres
tunc de volūtate partiū vī vnuz ſolū ſufficere per hunc tex.
niſi Bar. intellexerit nō regri partes cōſentire ſed ſufficere
preſentiaz in adhibitione vel aſſumptione alicuius vel ali-
quoꝝ in interpretem ſiue interpretes vbi ergo partes con-
ſentirēt ſupfluū eſſet duos adhiberi. ¶ Et no. ꝛ tene ꝑpe-
tuo mēti b vltimū dictū Bar. hic qz ex ipſo hēs q̄ vbi ſtari
bz iudicio peritoꝝ duo debēt adhiberi ſi pñt hīi alr ſufficit
vnus ꝛ hoc in pluribus alīs locis ēt dixit Bar. dixit enim b
in pbe. ffoꝝ in fi. prin. in. l. j. in prin. C. de ven. inſpi. ꝛ in. l. ſi
in rixa. in fi. j. ad. l. cor. de ſicca. ꝛ in. l. quotiēs. C. de pōde. ꝛ
auri. illa. li. x. vbi per illū tex. no. dicit ſtari ēt dicto vnius pe
riti qñ ꝓpoſitus eſt a ciuitate ad aliqd arbitrādū ſiue iudi
candū ꝛ ibi ēt Bal. ita no. ꝛ ita ēt Ange. q̄ dicit idē ſi vnus
eligeret de partiū volūtate p. l. arbitro. q̄ ſatisda. cogā. ꝛ l.
theopompus. de do. pla. nō allegat ēt ad b tex. nr̄m vbi de
boc eſt caſus in terminis ꝛ ad b ſūme no. iſtū tex. doc. vt. ſ.
vidimus ꝛ hūc tex. q̄ ſtet dicto vnius allegat Bal. in. l. iu-
dices. C. de ſen. ꝛ interlo. om. iudi. vbi tñ vī velle q̄ hic ſtet
dicto vnius ex neceſſitate ꝛ ita vī ēt velle ipſe Bal. in. l. dire
ctis. C. de teſta. manu. vbi dicit q̄ iſte vn⁹ bz eſſe pſona bo
neſta: ꝛ ibi ēt dicit hūc tex. eſſe vnicū ꝛ oibus notū q̄b⁹ nō
cecidit puluis ſup libro ſed ad hoc q̄ ex neceſſitate ſtet dic-
to vnius in talibus eſt tex. in. d. §. quod aūt. ꝛ lz ēt ita poſ-
ſit intelligi tex. nr̄ tñ cōtra intelligitur vt eſt dictū qñ ex vo
luntate partiū ēt citra neceſſitatē ꝓceſſit q̄ vnus eſſet inter
eos interpres ꝛ q̄ vnus de volūtate partiū non ſolū ex ne-
ceſſitate in talibus ſufficiat vult Ang. in. d. §. qđ aūt. lz ad b
ibi nō alleget hūc tex. ſz hūc tex. allegat Ange. in auc̄. vt p-
pona. no. impera. vbi et per illum tex. in. §. illud. in v. donec
quecūq; boiez ꝛc. ꝛ p tex. nr̄m ſimplr dicere vī q̄ ſtet dicto
15 vnius interpretis. †ꝛ ꝓpterea ꝓcludit q̄ ſi ꝑ debzeū ꝓdu-
cat ſcriptura manu ipſius coꝝ iudice xp̄iano illax lſarum
ignaro de illax intellectu ſtabit dicto vnius debzei q̄ ſcit il-
las lſas legere. ¶ Sed b dictuz improbat hic dñs Alexā.
aſſerēs ꝑzium ſe ꝓſuliſſe in ciuitate mutine q̄ imo plures
debzei adhiberi debeāt ad interpretādā ꝛ declarandā ſcri-
ptura debzeā cū plures in ciuitate verifiḱ inueniant quod
ꝓſilium eſt numero. xxxv. in pmo volu. circa ſcōm dubiuz ꝛ
tex. noſter ꝛ tex. in. d. §. illud. intelligat vel vbi de voluntate
partiū vnus aſſumitur vel vbi niſi vnus nō reperitur vel re
ſpectu ꝓducētis q̄ contra ipſum ſtetur declarationi vnius
quem ipſe inducit vel ille tex. in. d. §. illud. ſm Aret. hic qui
ēt non approbat illud dictū Ange. loquit quo ad effectuz

instructionis exĩ iudicialis qz quo ad talẽ instructionẽ nulli dubiũ q̃ sufficit vnus ꝛ vult ét Abb.si.in.c.pposuisti.de p̃ba.vt.j.pxi.referẽ dũ ipse Ab.rñdet ad.ℌ.qđ aũt.in auč.de nõ alie.ꝛ č.ꝛ vere ille tex.in.d.ℌ.illud.in dictis termis logf. ¶ Et sic ex adductis in isto pũcto qñ bz stari in aliqua re iudicio siue peritie. An vnus sufficiat vel plures requrantur ista est ꝓclusio cõis. Quod si plures sũt in loco duo adhiberi debẽt. Si aũt nõ reperiẽ nisi vnus ille vn⁹ sufficit si tñ est honesta psona: vt dicit Bal.in.d.l.directis. Item ꝛ scđo si vnus est deputatus a ciuitate ille solus sufficit lz ét plures in loco repiant in eo periti ad qđ talis est deputatus: vt.d.l.quotiés.de ponde.ꝛ au.illa.ꝛ ibi Bar.ꝛ doc. Item ꝛ tertio si de volũtate partiũ vnus eligitur ille sufficit: vt in tex. nostro in fi. Item ꝛ quarto vnus sufficit respectu adhibẽtis ꝛ quo ad sui p̃iudiciuz: vt.d.ℌ.illud.vt prepo.no.impa.p̃m vnũ intellectũ. Item ꝛ quto respectu instructionis exĩ iudicialis sufficit vnus: vt.d.ℌ.illud.p̃m aliũ intellectuz. ¶ Et no. hoc dictũ qz si ꝓcedit ex eo sequit q̃ si a tali instruct⁹ petat iuxta instructionẽ talis q̃ forte nõ dicet temere petĩsse si ille talis est peritus in eo de quo fuit interrogatus licz male
16 instruxerit. †Et sic vi q̃ excusẽt ille qui habuit ꝓsiliũ a doctore qui reputatur peritus ꝛ sufficiens in loco lz ipse doc. malũ ꝓsiliuz dederit ad qđ vide.no.per Jo.an.in.c.j.de cõsti.li.vj.ꝛ per Abb.si.in.c. calumniã.de penis.que alle.j.dũ refero dicta Areti.in.d.c.postulasti. vide ét no.per Bart.in l.in bonoꝝ.de bo.pos.ꝛ per Bal.ꝛ doc.in.l.iuris ignorantia.C.qui admit.ad bo.pos.pos. Item vbi in loco vnus est peritissimus ille solus vi sufficiẽs per.l.septimo mense.ℌ.de sta.bo.ꝛ ita hic vult Are.de quo j.pxie dicẽt aliqd. Adde tñ q̃ do.Ab.si.in.d.c.pposuisti.de pba.nõ trãsit ita simplr cum dictis doc.in hac materia. Sed allegatis pluribꝰ iuribus pro ꝛ p̃ in isto articulo. An plures periti requrãtur vel vnus sufficiat ꝛ adductis opinionibus aliorꝝ tandẽ ipse distinguit. An iudiciũ peritorum requrãt in re multũ ardua an in re facili ꝛ nõ multi p̃iudicẽt an in re nõ ꝺ facili ꝓcepti bili per vnuz ꝛ graui. Primo casu dicit requri indistincte plures qui si nõ repiunt in loco pro ipsis mitti debebit ad loca vicina ꝛ hoc casu ꝓcedãt iura per ipm allegata q̃ quo ad hoc loquunt in plurali put est.d.c.pposuisti.c.significasti.el.ij.de homi.c.fraternitatis.de fri.ꝛ malefi.c.cãm matrimonij.de pba.ꝛ ad hoc de cõuocatione vicinoꝝ peritorum si duo nõ sint in loco adducit no.i fi.in.c.suggero.iij.q.vij.
17 †Vbi vult glo.q̃ si in ꝓuincia nõ sũt epi in numero sufficiẽti ad depositionẽ epi vel clerici vocãdi sunt vicini epi allegat glo.ibi.c.si forte.lxv.di.ꝛ hoc eo magis dicit esse quãto isti nõ deponũt de certa sciẽtia sed de credulitate ꝛ estimatiõe Et rñdet ad.d.ℌ.qđ aũt.q̃ in illo casu nõ veniunt ad testificandũ vt testes in ꝓtentioso iudicio in p̃iudiciũ alterius lz potius vt boni instructores ad cõseruandã indẽnitatẽ ecclesie vñ ꝛ sine illis illud fieri põt sicut hodie fit qz nõ obseruatur illa solennitas cum ecclesia alienat directuz vel vtile dñium vt habeẽ ꝛ no.in.c.j.de re.ecc.nõ alie.li.vj.vbi hr̃ q̃ solennitates inducte a iure ciuili in alienatione rerũ ecclesiasticarꝝ nõ obseruant depredẽditur ét alia rñsio ad illum tex.ex dictis Ab.in tertio casu per ipm ꝓsiderato q̃ ille tex. loquaẽ in rebus lz grauibus nõ tñ multũ põt ét vltra ipsuz dari alia rñsio ad illũ tex.vt loquaẽ vbi ciuitas bz vnũ solũ .l. ab ipsa ciuitate ꝓpositũ ꝛ electũ ad huiusmodi estimationes qz ét ille solus sufficit ad hoc.d.l.quotiẽs.C.de ponde. ꝛ au.illa.lib.x.ꝛ ad ita intelligẽdũ illũ tex. satis nos impellit qz nõ est verisile q̃ vna ciuitas nõ habeat nisi vnũ archi tectorem. ar.c.statutũ.de rescrip.li.vj.ibi dictio vnum solus ponaẽ ad exclusionẽ alterius vel aliorꝝ electi siue electorum nõ aũt ad exclusionẽ aliorꝝ in ciuitate existentium ꝛ sic ille tex.hoc in effectu velit duos adhibẽdos nisi vnus solus electus habeaẽ in ciuitate. Et iste due vltime rñsiones plus satisfaciũt q̃ ꝑma põt enim illa impugnari ex his q̃ dicit do. Alex.tenẽdo p̃ dñm Abb.si.volẽdo enim tollere vnuz fundamentũ qđ intercetera adducit Abb.si.q̃ vbi testes non repiunt in numero sufficiẽti euocant ex locis vicinis; vt in l.si qñ.C.de testi.ꝛ in auč.apud eloquẽtissimũ.C.de fide in-

stru.dicit q̃ isti deponẽtes de pitia non adhibent vt testes.
18 †Hinc dicebat Bal.in.d.c.pposuisti.q̃ si statutũ punit testez falsuz nõ cõprehẽdit iterpretrẽ vel in arte peritũ deponentẽ de sua peritia hinc ét Saly.in.l.hac edictali.C.de secundis nup.in.ℌ.bis illud.dicebat talez nõ impediri recipi publicatis attestationibus: de quo vide Abb.si.in.c.pposuisti.in.q.an sentẽtia lata ad iudiciũ istoꝝ trãseat in rẽ iudicatã.facẽ ét vltra ipm qz dubiũ fit an talez teneant iurare qđ nõ fieret si adhiberent vt testes: vt.l.iurisiurãdi.C.de testi.ꝛ de hoc an debeãt iurare per Bar.ꝛ doc.in.d.pbemio ffoꝝ.ꝛ per Abb.si.in.d.c.pposuisti.hoc ét vult hic expresse Bar.q̃ isti nõ adhibeant vt testes duz opponit de.l.iurisiurãdi.C.de testi.facẽ ét q̃ ofit Bal.ꝛ Ang.in.l.ozone.ℌ.de fe.quos sequit hic Are.q̃ isti pñt recipi die feriata cũ non deponãt vt testes cum ergo Abb.in sua ꝑma rñsione ꝓsupponat tales vbi adhibent in iudicio adhiberi vt testes dubia est dicta sua rñsio ꝛ ꝓpterea volẽdo tenere dictũ suum alie due rñsiones supra relate sũt meliores ꝛ ꝓbabiliores. Et p dicto ipsius Abb.adduco vltra ea que ipse adducit no.per Bal.ꝛ doc.in.d.l.iuris ignorãtia. dum volunt q̃ si in loco nõ sunt peritiores dz accedi ad loca vicina vbi sunt ipsi peritiores alꝫ iuris ignorãtia nõ ꝓdest ꝛ ibi do.Alex. allegat ad no.per Bal.ꝛ doc.ea que dicit do.Abb.in.d.c. pposuisti.ꝛ sic vi ibi dicta Abb.si.approbare lz hic improbet tñ nõ moueẽ aliquo vrgẽti fundamẽto p̃ ipm duz enim dicit q̃ ad.ℌ.qđ aũt.nõ põt rñderi patet ex ꝓdictis q̃ imo bñ potest rñderi ad illuz tex.alr q̃ rñdeat dñs Abb.si.pro quo multa iura que ipse allegat que oia loquunt in plurali in ista mã vrgẽt ad que nõ rñdet do.Alex.ꝛ rñdere q̃ lo quunt vbi plures in loco repiunt est sũme rectrigere illa iura nõ repondet sufficiẽter do.Alexã.ad no.in.d.c.suggero. ꝛ ad.d.c.si forte.qz nõ loquunt in ciuitate sed in ꝓuincia q̃ si in ea nõ est nũerus sufficiẽs epoꝝ mittaẽ ad loca circũvicina in ꝓuincia aũt solẽt esse plures ꝛ maxime sufficientes ad cõsecrationẽ epi de qua loquit.d.c.si forte.qui nõ expti mit de.xij.ꝛ tñ si nõ repiuntur mittitur ad loca circũvicina ꝛ opinionẽ Abb.approbat hic do.Are.ꝛ ita plura adhuc pro ipsa adducens dicit se approbasse in.d.c.pposuisti.vbi nõ ita simplr approbat ꝓut hic presupponit. Sed ipsaz approbat vbi locus vñ dz fieri euocatio nõ est multũ remotus alꝫ approbat opinionẽ Bar.ꝛ sequaciũ quã dicit cõem ꝛ quam dicit ꝓcedere vbi in loco in quo lis siue cõtrouersia est viriméda per peritiã est vnus in arte cuius peritia quaẽ rit peritissimus ꝛ excellẽtissimus in illa arte si aũt nõ est talis peritie ꝛ tũc ét tenet opinionẽ Abb.si.q̃ nõ sufficiat existens in loco sed requratur euocatio alterius existentis ét in loco remoto nisi esset talis res que ét per medio crem artificez discerni posset vt ibi vide ꝓ ipm. Qui ad p̃mũ vbi locus exquo dz fieri euocatio est vicinus q̃ debeat fieri ꝛ q̃ nõ sufficiat vnus peritus existẽs in loco allegat tex.in fili ꝛ qđ ibi ꝑ Bar.in.l.j.C.de cano.largitionaliũ ti.li.x.ꝓ quez tex.ibi ꝓximos ꝛ č. dic ibi Bar.q̃ si officialis siue thesaurarius deputatus in vna ꝓuincia deficit officialiꝭ siue thesaurarius vicine ꝓuincie ministeriũ supplere dz ad ℔ ét allegat c.j.in fi.ne se.va.li.vj.vbi euocatio epi cũ cuius ꝓsilio ex cõsuetudie bñficiũ hz ꝓferri nõ est necessaria si degit in remotio a ꝑrio ergo si est in loco ꝓpinquo est fienda talis euocatio ꝓut si esset in loco ꝓprio existens enim in loco vicino vi esse pñs: vt.l.iij.ℌ.si tam vicinũ.ℌ.de dam.infec.ꝛ ibi Bar. ꝛ facit vltra ipm dictũ Bal.ꝛ doc.in.d.l.iuris ignorantia. .C.qui admit.nec alia. Abb.si.in hoc mens qui dixit euocationẽ ex loco vicino fiendã esse ꝛ quo modo accipiaẽ locus vicinus dic vt per Bar.in.d.ℌ.si taz vicinũ. Ad scđm q̃ qñ vnus peritissimus est in loco q̃ nõ sit fienda euocatio de loco remoto allegat.l.septimo mense.ff.de sta.bo. ¶ Sz hic per illam.l.videtur tenere indistincte q̃ stetur dicto vnius peritissimi qui ita habetur cõi opinione. ¶ Adducit etiã in.d.c.postulasti.vltra.d.l.septimo mense.no.Jo.an.in.c.j. de consti.lib.vj.quem sequitur Abb.si.in.c.calumniam.de
19 penis. †q̃ ille qui credit vni aduocato peritissimo vel opinioni alicuius doc.excellentie excusatur a condemnatione

expensarum

expensaruꝫ qꝫ habuit cām ita credendi. Et ibi ꝛ ēt hīc ipse declarat qꝫ dicat pitus in arte sua ꝛ dicit qꝫ ille qui diu se bñ gessit in arte sua: vt per Bar. in l. j. C. de atble. li. x. p illū tex. tu dic qꝫ ibi ꝓbat ꝛ hoc ibi dicit Bar. qꝫ q ter se bñ habuit in suo exercitio in eo bonus ꝛ exptus dr videt tñ qꝫ oꝛ cat ēt se diu bñ gessisse q ter se bñ gessit: An aūt vbi iudiciū medicoꝝ est adhibēdū requirat qꝫ medicus sit doctor ꝛ alr nō dicat idoneus. vide no. p dñm Alexā. in ꝓsilio. xv. in ꝑmo volumine in vlt. col. dicti ꝓsilij ꝛ no. qꝛ est dictū necessariū in hac mā ꝛ nō est multū tps qꝫ mihi ꝗ in facto occurrit duꝫ habui ꝓsulere an quidā decessisset ex pcussiōe vl ex mala cura. Refert ēt ꝛ hic ꝛ in. d. c. postulasti. no. verbū Bar. in hac mā in. l. semel. C. de re mili. li. xij. ¶ qꝫ nūq̄ relatio siue depositio taliū pitoꝝ valet ꝛ opatur nisi appeat qꝫ diligēter fuerit ingsitus ꝛ examinatus ipse peritus per iudicez vnde in actis ꝑm Bar. debz hoc registrari. qꝫ medicus diligenter examinatus dixit vulnus mortale vel ex ipo remānsurā cicatricē. Ybi ēt Areti. declarat an de pitia stetur dicto ꝛ assertiōi ipsius q inducit siue adhibet vt pitus de q̄ vide p Bal. in. d. c. j. §. si instrm. de notis pbeudo cuius dem allat ēt hic Areti. quakr ꝓstare possit de cōmissiōe facta iter preti ꝛ retuli. §. in illo articlo. Et an in ꝗ stet assertiōi nota rq̄ dico de pitia adhibiti Areti. in. d. c. ꝓcludit qꝫ sic. Et adde aliud qō ꝗ ꝛ ibi ēt dicit in mā. Qō vbi ab altera ptiū in ducunt piti nunq̄ vnus sufficit p. l. lex que tutores. C. ō admi. tu. circa medīū ibi multoꝝ testificatiōe ꝛ c. vī tñ ꝑriū de intētiōe Bar. in pbe. ff. in fi. pn. qꝛ ēt vbi tales inducunt a pte vī eandē distinctionē adhibere an plures repiant in loco vel vnus tm̄ vñ cogita. Ex oibus itaq̄. §. adductis vī de pbēdi satis ꝓbabilē cē opinionē dñi Abb. si. qꝫ in crimina libus ꝛ in multū grauib⁹ euocatio pitoꝝ sit fīēda ex locis vicinis si in loco nō repiāt nisi vnus ꝑ qua vlteri⁹ facit deci
21 sio dñi Alex. in. l. si ab hostibus. §. si vir. §. so. ma. sup illo pūcto de quo ibi in gl. ¶ qꝫ vir tenet vxori infirme adhibē medicū ꝛ si nō adhibet tāq̄ ipsam necauerit ꝓinde oi cōmodo. mouet. n. dubiū dñs Alex. qd si in loco nō est nisi vnus medicus vel nullus an debeat ire ꝑ medico maritus ad loca vicina ꝛ determinat qꝫ sic ꝑ no. p Bar. in. l. cōtinuus. §. ītē q insulā. in fi. j. e. ꝛ per no. p Bal. in. l. iuris ignorātia. ꝛ p alia de qbus ibi per eū q̄cqd aliud senserit ꝑm ipm Bar. in. l. idēq̄. §. p socio. cuius dictū dñs Alex. adducit ꝗ p sua opione ꝑ Abb. sic. ibi aūt illud dcm̄ Bar. nō videt approbare adeo qꝫ vī sibi ꝑriuꝫ. nā casus in quo ipse logtur in. d. l. si ab hostib⁹. est multū arduus qꝛ agitur de vita hois. Et hec ꝓcernūt ꝑmū casum positū per Aba. si. ¶ In scō aūt casu qñ iminet explicāda res facillo ꝛ nō magni ꝑiudicij ꝛ ꝓcludit vnū sufficere ēt si plures repiant in loco per. d. l. iij. C. fi. regū. ꝛ c. qꝛ indicante. de ꝓscrip. sed Aret. in. d. c. dicit qꝫ hoc est diuinare dicta iura: vñ dicit posse itelligi vbi alij piti nō sunt in loco: ꝛ sic faciūt ꝑ cōi opione in q̄ tñ ipse cōcludit ꝓut ꝓximo casu relatū extitit. ¶ In tertio casu ipse
22 Abb. approbat opionē Bar. ꝛ doc. ¶ Et circa hāc materiā querūt ꝗ dñs Alex. ꝛ Areti. post Ro. qd si isti piti sūt in discordia cui vel qbus magis sit credēdū dic vt hic per ipos. Et per quē eligant isti piti ꝛ an snia lata ꝓtextu assertiōis taliū peritoꝝ trāseat in rē iudicatā vel possit retractari qñ cūq̄ venerūt pitiores ꝑrium asserētes. Et an teneant iura re per dñm Abb. si. ꝛ ibi ēt plene per Areti. in. d. c. postulasti. de quo vltimo plene ēt per Bar. in. d. ꝓbemio. ff. ꝛ in. d. l. theopompus. Ubi ēt poni ꝛ decidit an ptes debeant esse pñtes relatiōi huiusmodi pitoꝝ ꝛ p Bal. in. d. l. hac edicta
23 li. §. bis illud. C. de scōis nup. vbi tz ptes debere eē pñtes vl citatas ꝛ pluries ꝓpter hoc dictū. ¶ dixi estimatiōes q̄ fiūt per estimatores electos ad estimādū dāna data non sbīste re exquo appent facte partib⁹ nō pñtibus nec citatis ꝛ si dicrēt ipsi facinnt tales estimatiōes adhuc nō apparentibus bis q dānū fecerūt dico deberēt saltē gñaliter vt si q ꝑtendāt bre aliqō interesse in vidēdo fieri estimationē talis dāni cōpareāt tali die quo fieri bz estimatio talis dāni per estimatores cōis. alias. n. citatio gñalij fit vbi ignorat psona citāda vt in ꝓfectiōe inuētarij vt bī in. l. fi. C. de iu. deli. ꝛ in auc. sed cū testator. C. ad legē fal. ¶ Ultimo no. ex ꝗ textu verboꝝ sensum sufficere pcipi mediāte intepte p sensum tñ auditus: ꝛ ad hoc vide dicta. §. in ꝑncipio legis vbi qꝫ vba habeāt pcipi auribus alr. l. j. §. fi. §. ti. j. ꝛ ꝓfert qō in illo ꝑncipio dicit Bar. de surdo qui intelligit p motū labioꝝ vt ꝗ nō possit ꝓbere stipulationē: ꝛ lz Ro. hic improbet illud dictū per istū tex. exquo itelligere per motū labioꝝ est intelligere mediāte iterprete tñ ibi saluatū fuit dcm̄ Bar. exquo mediāte interpte hic sensus pcipit sed verba auribus pcipiunt tam verba ptis q̄z interptis: ꝛ sic snia auribus pcipitur in. q. aūt Bar. ꝛ vba ꝛ sensus pcipiunt mediāte interpte. i. mediāte nutu nō per auditū: ꝛ ideo impedit stipko: vt. d. §. fi. d. l. j. ꝛ dictū Bar. saluat hic Areti. ab obiectiōe quā facit Ro. per būc tex. ꝛ dñs Alex. in. d. ꝑn. vt ibi dictū fuit. ꝛ ibi vide plenius dicta ꝛ hic ēt per dñm meū. Qui ēt hic tangit illud qō tetigit in ꝑn. huius. l. an duo stantes in locis diuersis: ꝛ adeo inter se distātibus qꝫ nō intelligūt sensum vboꝝ lz sonum vocis audiat alter alterius ꝓbere possint stipkonē si in medio est amicus q vtriq̄z sniam verboꝝ alterius declarat ꝛ tz qꝫ sic per istū tex. tñ hoc est dubiū vt dixi in. d. ꝑn. in pe. no. in fi. qꝛ ꝗ vba ꝛ ipsoꝝ forma intelligit ꝛ pcipit audītu partiū bincide. Sed solā snia verboꝝ alter nō percipit ab altero sine interpte. interpres ergo hic solū supplet defectū intelligētie verboꝝ in. d. aūt. q. supplet ēt formā verboꝝ quā alter ab altero nō pcipit: ꝛ sic isti sunt casus diuersi. ꝛ facit qꝫ dcō casu nō valeat stipko: qꝛ iura requrunt nō solum auditionē sed exauditionē ad validitatē stipkoniꝫ: vt. d. ꝑn. nostre. l. sunt ergo tria in hac mā sonus verboꝝ forma verborū ꝛ sensus verboꝝ ꝑma duo alter ab altero ꝓbente per se nō per aliū pcipere dz per sensum auditus ꝛ tertiū sat est qꝫ pcipiat per aliū ꝛ iste est casus ꝗ. Si aūt ꝛ formā ꝛ sensum pcipit per aliū ꝓut est in dicto casu duoꝝ absentiuꝫ in locis ita remotis qꝫ nō audīt nisi sonū vocis iste nō est casus huius. §. cogita tñ qꝛ dictū nō est dino sine rōne maxie qñ ex necessitate ita eēnt absentes ꝓut ex necessitate hic interuenit interpres ita ēt in dicto casu opus est interuenire. ¶ Et no. ꝓdicta qꝛ vident facere ꝓ dñm Alex. hic dicentē
24 in vlt. no. ¶ stipkonem ꝓbi posse sono tube vel cornu p tex. no. in. l. labeo. §. de suppellec. le. vbi tex. in fi. dicit nō est estimandū vt quis exprimat votū suuꝫ nisi voce subdit tex. nisi forte eos qui log nō possunt conatu ipso ꝛ sono quodā ꝛ c. ꝛ ita p illum tex. dicit velle Bal. in. l. falsus. C. de fur. vbi p Bar. vide in. vij. col. in v. scō queritur de mādatis priuatorū ꝛ c. in fi. illius v. vbi Bal. nō dicit de stipkone qꝫ talr ꝓbi possit sed bñ dicit qꝫ ꝓbentes possunt se intelligere organo insiato: puta sono tube vel cornu ꝛ ita ꝓbē possūt intelligi tur ergo ꝛ hoc vult Bal. de ꝓctibus qui cōsensu ꝓbunt qꝫ tali organo fieri possint qō patet ex illa. l. labeo. que loquit ō bis qui loqui impediunt qui exprimūt intētū ꝛ votū suū sono sed tales possunt ꝓbere stipkonem vt. §. in ꝑin. l. ergo ꝛ c. Sed si ēt verū qō dñs Alexā. dicit tales possent ꝓbere stipkonem qꝛ possent vti dictis instrīs vt de se pz ꝛ ꝑtra ipz vlterius facit qꝛ nulla vī diuersitas ꝓbere nutu vel sono tube vel cornu. Item ꝑ ipm facit qꝛ si gl. quā multi sequunt in §. sed hec solēnia. inst. e. ti. vult nō posse ꝓbi stipkonez sine verbis extēsis nō aūt per cipbras ꝛ per ꝑlationē aliquaꝝ lfarum loco verboꝝ quāto magis est dicendū qꝫ tali sono tube vel cornu ꝓbi nō possit. Et facit qō est tactū de surdo qui intelligit per motū labioꝝ. Et sic ex his vī qꝫ illud dcm̄ aliquo modo nō ꝑcedat ꝛ ꝑrium vī ꝗ tenere dñs Andre. barba. col. vj. lz que adduxi ad impugnationē huius dicti nō adducat nec facit mētionē de dño Alex. imo dicit mouēs hāc. q. nō reperisse ipsaz tactā in quo nō dixit verus qꝛ est tacta a dño Alex. cuius scripta apte percipit qꝫ ipe dñs Andreas viderit lz nūq̄ ipm noiet. ¶ Postremo no. distinctionē Bar. in qua recolligit totā mām an ꝛ qñ ꝛ ex q̄ diuersitate inter interrogationē ꝛ respōsionē vicisē stipulatio. Cuius distictio ꝑ maiorē partē an vel in qbus ꝑcedat est declaratū in ꝑcedētibus paraphis ꝛ in hoc: nā qō dicit in ꝑmo ꝑncipali casu distinctōis Bar. est declaratū in hoc §. maxime in ꝑmo no. excepto eo qō in scō casu huiꝰ ꝑmi

casus principalis dicitur de interrogante de tribus solidis
& de promittēte.xxxvj.denarios. hoc aūt expeditū est valere
& ex tali diuersitate nō viciari stipłonem vt sat ꝓbat in.l.q̄
25 extrinsecus.alī.per Bar.¶Nō dictū no.q̄ facit vt lz testes
deponāt vnus de tribus solidis mutuatis alius ō.xxxvj.de-
narijs dicant oīno ꝓtestes in eadem sūma. Et idē in silibus
casibus puta si vnus testis dixerit q̄ ticius mutuauit sem-
pronio octo libras alius dixit.xx.grossos alius dixit vnum
ducatū de camera:nā oēs isti dicunt ꝓtestes q̄.xx.grossi sūt
octo libre & ducatus de camera hodie valet libras octo cū
aurū multū in estimatiōe creuerit ꝓpter deprauatas mone
tas ex malignitate & auaritia maxima hominū que hodie
mirū in modū creuit & ex in curia maxime supiorum circa
administrādā iusticiā cū penitus deo bonori & bone fame
terga vertisse videant & sese oībus vicijs & flagitijs imersis
se iusticia dei tales pmittente & tollerante populoꝝ pecca-
tis ita exigētibus & q̄ tales testes ꝓbēt.facit.c.nihil obstat
de verbo.sig.vbi tex.ad lītam dicit verboꝝ diuersitatē non
obstare vbi idē in effectu dī adducit q̄ euāgelistaꝝ aliq idē
lz per diuersa ꝟba dixerūt imo ex hoc maior fides testibus
adhibet cū nō suspitiōe careāt testes deponētes p eūdē pre
meditatū sermonē:vt.l.iij.in fi.principij.ff.de testibus. Hoc
tñ limitatur hic per Alex.nisi testes interrogarent de forma
litate verboꝝ ꝓctus & vnus testis diceret q̄ ticius fuit con-
fessus babuisse mutuo.iij.solidos alius diceret.xxxvj.denari-
os.tūc enim nō ꝓbarent q̄ cū fuerint interrogati de forma
ipsi deponūt de diūsa forma:& ita singulariter voluit Bal.
in.c.bone.el pmo.de elec.& canonist.in.d.c.nihil obstat.vbi
tenēt hoc q̄ diuersitas in forma verboꝝ viciet vbi formali
tas ipsoꝝ lz ꝓbari per testes & hoc ofit in alia.q.vbi vz te-
stes interrogant per que formalia verba heredē instituerit
& in forma ꝟboꝝ variāt hoc tñ alr ꝓ nūc nō approbo nec
reprobo vide per ipm dñm Alex.in ꝓsilio.lxx.in scō volu-
mine & in ꝓsilio.cl.&.cliij.in.v.volumine. ¶ Illud aūt qđ
Bar.tangit in pmo casu scī casus pncipalis sue dictictōis
de diuersitate in qualitate an viciet fuit declaratū in.ff.figa
simpl.& sibr qđ dicit in pmo casu scī casus huius scī cās
pncipalis dū allegat.ff.si de alia.instī.de iuti.stip. Illud aūt
q̄ interrogatio ꝓtinet totū nūerale & respōsio ptis fuit de-
claratū in.ff.si stipulāti. Illud qđ postea dicit Bar.allegan
do.l.& p iusiurandū.ij.rū.de acceptilla.est clarū. Nō autē
subdit q̄ ps de qua rīdetur est ꝓprie ps distinguendo:an
ꝓcedat interrogatio gīalis:an vniuersalis:an pticularis ꝓ
cedit sua ꝓsideratio dum talr ꝓsiderat gīalem vniuersalē
& pticularē oīonē.alī.n.ita ꝓsiderat Bar.in.l.si ita.ō au.&
argē.leg.ꝓferūt & no.in.l.j.in pn.de edē.& ex his que dictū
26 tur in dictis locis declaraberis. ¶Q̄ oīo dī gīalis lcz in ea
sit nomē oīs exquo poteras dubitare q̄ oīs oīo vbi est tale
nomē diceret vniuersalis q̄ q oē dic nihil excludit:vt.l.a p
curatore.C.māda.& in.c.solite.de maio.& obe.tñ nō est sic:
q̄ vniuersalis oīo vl ꝓpri⁹ loquēdo dispositio vniuersalis
est q̄ est tale signū qđ de sui nā est collectiuū vt grex pecu-
liū & si. Et casum vbi ꝓcedit oīo pticularis ponit Bart.in
ff.si vō ꝓcedit interrogatio idiuidui & c.& vult dicē indiui-
dui.i.bois in spē. Illud aūt qđ Bar.dicit q̄ est gīalis in-
terrogatio & rīsio gīalis cū exceptiōe vel rīsio particula-
ris q̄ nō viciet stipło fuit declaratū qualr ꝓcedat.ff.primo
ff.vbi Bar.ibi declarat & p gl.magnā.in fi.in.ff.figa simpli-
citer. Cum aūt Bar.ꝓcedēte interrogatiōe vniuersali re-
soluēda in particularē solutionē si sequat rīsio partis rei in
gīe put ꝓcessit interrogatio q̄ valet qz nō iducit iter iter-
rogationē & rīsionem diuersitas in qualitate obligationis
est expeditū sed nō ꝓbat in.ff.si tñ boiem.alī.per Bar. nec
aliqđ de hoc ibi dī p ipm Bar.nisi forte dicam⁹ q̄ ille tex.
hoc modo facit.dū.n.dicit tex.q̄ secuta absolutiōe ꝑ parte
vnius heredū ꝑ quē agebat ad partē bois in gīe vel ipo li
berato p acceptillationē ps ceteroꝝ bēdū remanet in obli
gatiōe vī ꝓsupponere q̄ sit eadē obligatio que erat totius
bois:& sic obligatio ad ptē rei debite in gīe est eadē in sīa
que est obligatio ad totā rē in gīe debita:lz nō ad tantū &
& sic nō est diuersitas nec in re nec in qualitate obligatiōis

nō miruz q̄ nō viciatur. Aduerte ēt qualr interrogatio de
boie sit vniuersalis put vniuersalē accipit ħ Bar. nisi dicat
q̄ genus boium est qđ vniuersale & hec fuit intētio Bar.
Itē qđ dicit Bar.q̄ si ꝓcedēte interrogatione vniuersali q̄
resoluēda est in pticularē solutionē sequat rīsio & ꝓmissio
de pte certe rei q̄ nō valeat stipło sibr est vez:qz isto casu in
ter iterrogationē & rīsionem inducit diuersitas in qualita
te obligatiōis:nā alia est obligatio ꝓcta in gīe alia in spē si
cut alia obligatio alternatiua alia ꝓcisa:vñ licut in ista vz.
q̄ñ ꝓcidit interrogatio alternatiua & sequit rīsio ꝓcisa vi-
ciat stipło:vt.l.inter stipulātē.ff.si stipulāte.ff.e.ita et vbi pre
cedit interrogatio in gīe & sequit rīsio in spē sine tota sine
pte.nā obligatio gīis & alternatiua equipāt:vt.l.cū bis.ff.
si.de ꝓdi.inde.& l.ff.ꝓxima.ff.& barū.in fi.vbi videbimus.
Cum vō Bar.ꝓsequēdo distinctionē ꝓcludit q̄ vbi ꝓcede
dit interrogatio vniuersalis que regrit vlem solutionē non
aūt resoluit in pticularē put in ꝓcedēti casu puta ꝓmittis
gregē vel nauē valeat stipulatio si rīdetur de pte quotitati
ua puta de dimidia vel tertia cū nō iducat diuersitas in qli
tate obligatiōis per.ff.si stipulāti.hac nīa.l.no.boc dictum
Bar.ad ampliationē illius.ff.si stipulāti.q̄ loquit in sūmis
Et sibr no.ad ħ dicta Bar.in ꝟ.si vō ꝓcedit interrogatio idi-
uidui dū allegat.l.si stipulat⁹ ff.ō solu.& ēt.d.ff.si stipulāti.lz
eim in istis duobus casibus nō simus in stipłone sūme de q̄
loquit.d.ff.ñ satis est q̄ in nullo dictoꝝ casuū ex varietate
iter iterrogationē & rīsionē iducit diuersitas nec in re nec
in qualitate obligatiōis. Itē no.sequēs dictū Bar.q̄ diū-
sum qđ sunt certe tabule nauis certa corpa gregis ab ipso
grege vel ab ipsa nauī:vt.l.j.ff.j.& l.sequē.alī.per bar. qui
dū dicit partē idiuidui nō intelligas accepisse indiuiduum
ad dīam diuidui hic sed accipit ꝓ eo qđ est ipēs ſm legi-
27 stas. ¶Qz qōlibet idiuiduū siue corp⁹ est ipēs ſz legistaꝝ vt ꝑ
gl.in.l.ij.ff.j.ff.si cer.pe.& ibi p bar.& doc.& ħ patet ēt ex eo
qđ imediate subdit bar.in sequēti casu ibi si vō certa ps idi
uidui & c.est ergo isto casu idē qđ est vbi de alia re sequitur
rīsio:vt in.ff.si de alia.instī.de inuti.stip.de hoc tñ vide hic
ꝑ moderniores qī secus sit in hoc casu,qz vbi ꝓcedēte iter-
rogatiōe de toto gīali sequit respōsio de aliquibus in gīe vl
de oībus aliquo excepto nā.l.si chorus.de leg.ij.quā bart.
allegat post By.ꝑ gl.in.d.ff.figa simplr.videt facere ꝑ hūc
casum qñ totū est vle:nā chorus & familia vident noīa vlia
.i.collectiua vt declarat bar.in.d.l.si ita.de au.& ar.leg.sibr
peculiū & tñ singule res dicunt eius cuius est peculiū.l.ven
dicatio.ff.de rei vē.& ppea in vniuersalibus ꝓcedit qđ dicit
bar.sua ergo doctrina in quocūqz vniuersali nō est secura
vt pz ex.d.l.si chorus.& ex.d.l.vendicatio.vbi vt dixi ꝓbat
q̄ singulorū corporū dī quis eē dñs & sic de singulis corpo
ribus vī disponi vbi disponit de peculio: & sic interrogari
put dī in.d.l.si chorus.in grege & naue & silibus vniuersa
libus que ꝓficiunt solū ex pluribus corpibus nō aūt ex iuri
bus & corporibus ꝓbant iura bar,lz ēt.l.si chorus.loquat
in vniuersali qđ ꝓstat ex solis corpibus lz hominū sed iura
bar.in vniuersalibus que ꝓstant ex solis corporibus alias ꝓ
rerū:& vide gl.in.l.singuli.in.d.l.si chorus. Illud aūt qđ di
cit bar.in tertio casu pncipali sue distinctōis declaratū fuit.ff.
& in.ff.figa simplr.& ēt in.ff.lz si mihi pamphylū. Et no. qđ
añ fi.dixit bar.q̄ in omnibus casib⁹ in qbus ex diuersitate
dictū est stipłonē nō valere hoc limitatur nisi diuersitas il-
licō placuerit & c.tamē hoc nō videtur adaptari in omni-
bus. In casu eim quando sequitur respōsio de parte ipro-
prie hoc non videt adaptari iuxta terminos.d.l.& p iusiu-
randū.ff.j.de acceptilla.nam ibi videt ꝓbari q̄ etiā q̄ ps
seruitutis in interrogatione & responsione deducta fuerit
non valet stipulatio.multominus ergo ex cōplacentia sub-
sequuta:lz bar.aliud videatur sentire. Et in dicto dum alle
gat.d.l.& per iusiurandū.& reddit rōnem dicti:& duz ante
ff.videt vt dixi ad oīa precedētia ponere dictam limitatio-
nem. Nō.ēt vltima verba bar. Nō in oībus casibus vbi du-
bitat an viciet stipło ex diūsitate iter interrogationē & rīsio-
nē debemus aduertere an diuersitas sit in re vel qualitate
obligatiōis & viciat alīs secus.

Stipulationum.

Tipulationum.

Quelibz ſti pulatio vel ꝓtinet aliquid dari vl aliqd fieri.b.d. ¶ Gl. ꝑma hãc.l.ꝓtinuat ad ꝓcedentẽ ꝛ ſimul etiã vt dicit hic Bar.diuidit ꝓcedentẽ.l.que fuit
1 diuiſa.ſ.in ꝑn.ipſius.l.† No.ergo hãc gl.q̃ de.l.ad.l.quãdo põt fit ꝓtinuatio de quo vide per gl.ꝛ doc.in.l.gallus. in ꝑn.ſ.de li.ꝛ poſtbu.vide ẽt gl.in.l.iij.§.ex ꝑrio.ſ.de acq. poſ.ꝛ in.l.a diuo pio.§.in venditiõe.ſ.de re iudi. vbi ẽt.§. ꝓtinuat ad ꝓcedentia ꝛ in oĩbus dictis locis dixi. ¶ Gl.ij. in ꝑn.tacite op.q̃ ſtipło conſiſtat in expreſſiõe verboꝝ.Et vt nobis qs obligeꝫ vt.l.obłonuz ſba.ſ.ti.j.ꝛ.l.j.in ꝑn.ſ.e. nõ aũt conſiſtit in dãdo vel faciendo vt hic dĩ rñ.exponẽdo in dãdo vel faciẽdo.i.in ꝓmiſſiõe dãdi vel faciẽdi:ꝛ ſic tollit ꝑrĩ qs ꝓmiſſio preſupponere põt verba:ꝛ ſic cõprehendit ꝛ formã ꝛ mãm. ¶ In ſcõa parte que incipit ibi:ꝛ eſt hec diuiſio ꝛ c̃.gl.iterũ tacite op.q̃ iſta nõ fit perfecta diui-
2 ſio.† qs quedã eſt ſtipło que põt ꝓtinere dationẽ ꝛ factũ ſimul:vt eſt ſtipło de reddenda rõne adminiſtrationis qs in reddẽda rõne adminiſtratiõis ꝛ datio ꝛ factũ ſimul ꝓtinetur factũ vz ipſa redditio rõnis datio.ſ.reſtõ reliquoruz ad qõ.l.cũ ſeruus.ſ.de ꝓdi.ꝛ demon.vbi ꝓbat q̃ redditio ad miniſtratiõis predicta duo in ſe ꝓtinet ad idẽ.l.veteris.C. de ꝓben.ꝛ cõmit.ſtip.que clare hoc ꝓbat inueniri ſtipulatione mixtã ex dare ꝛ facere ꝛ gl.j. ibi exẽplificat in reddi tiõe rõnis p.o.l.cũ ſeruus.tñ opus eſt intelligere q̃ loquat in libero qui ꝓmittat reddere rõnes in terminis. o.l.veteris.cũ dicat q̃ in beredes ꝓ hẽdes ꝛ c̃.qõ nõ cadit in ſeruo qs nõ bz beredes p.l.qõ attinet.ff.de re iu.cũ ſi.gl.ergo ad ꝑrium rñ.q̃ iuris latoꝝ hic ſub ſimplicibus ſtipłonib⁹ mixtam cõprehendit:ꝛ ſic ẽt illam que ꝓtinet factũ ꝛ dationez ſimul que gl.eſt no.ꝛ quotidie ad hoc allegat q̃ ſub ſimplicibus ꝓtinẽtur mixta ad qõ ẽt gl.in.§.oĩum.inſti.de actio. ꝛ ꝓbat tex.in.l.ſi ita ſcriptũ.ſ.de li.ꝛ poſtbu.ꝛ in.l.ſi ita.§. j.ꝛ in.l.clemens.ſ.de heredi.inſti.hoc autem an ꝛ qñ ꝛ q̃liter ꝓcedat.j.prime reaſſumeꝫ expedita glo. ¶ In tertia parte que icipit ibi. Itẽ ſub faciẽdo ꝛ c̃.gl.iterũ op.q̃ diuiſio ſit minus pfecta:qs ſtipło põt ꝓtinere non factũ:vt in.§. itẽ ſi in facto.j.e.vbi de ſtipłone p te nõ fieri ꝛ c̃.gl.rñ.q̃ nõ facere cõprehẽdit ſub facere:vt inſti.de nup.§.ſi vxor.ibi ſe abſtinuerint:nam abſtinere ab aliquaꝝ nuptijs iuris latoꝝ vocat factũ ꝛ tñ hoc eſt nõ facere ꝛ vltra glo.eſt tex.in terminis in.o §.itẽ ſi in facto. ¶ Extra gl.itez Bar.ꝓ hãc diuiſionem op.qs ſub faciendo ꝓtinet datio adeo q̃ nõ videt mẽbrũ de per ſe dare: vt.l.in facto.ſ.de ꝓdi.ꝛ demon. vbi dĩ q̃ in facto ꝓditiones ꝓſiſtentes ſunt tripartite vt gd det vt gd fiat vt quid ꝓtingat ꝛ c̃.ecce ergo q̃ ſub facto dari cõtineꝫ rñ.Bar.q̃ ibi verbũ facere ponit large ſed ſtricte ſumẽdo iſta ſunt adinuicẽ diuerſa ꝛ ſepata:ꝛ łz ipe nõ dicat hoc vult gl.in.o.l.in facto.No.tñ illam.l.qs gñaliter ſumpto verbo factũ ꝓbat q̃ nõ eſt dare ſtipłonem ſimplicẽ dãdi.Et ꝫ eſt ꝓſideratio ꝑrĩs de directo ei quã ponũt quidaꝝ mediolanẽſes q̃ nõ eſt dare mixtã ſtipłonẽ vendi ꝛ faciendi que tñ opio ẽt ſtricte intelligendo ꝓfunditur per.o.l.veteris.ꝛ per.o.l.cũ ſeruus.nõ cauilando ꝛ violãdo.o.iura. Et legẽtes pap.nõ tenẽt dictam opionem ꝓtrã quã facit q̃ dĩ de obligatiõe rem reſtitui vt ꝓ bar.in.l.ſtipłones nõ diuiſdunt.ꝛ in.viij.op.ꝛ.vj.q.poſſet ẽt adduci q̃ dĩ de ſtipulatiõe per quã ꝓbitur venditio.nã iſta ꝓtinere põt dare vel tradere:ꝛ ſic factũ ꝑm q̃ vendens bz facultatem rei vendẽde
3 vel nõ:hoc aũt dici poſſet q̃ eſt per accidẽs in iſtis ſtipulatiõibus ꝛ nõ eodẽ tpe. ¶ † Hũc redeo ad illã mãm qñ ſub ſimplicibus mixta cõprehendant in qua ex dictis Bar.talis doctrina deprehendit qõ in ſimplicib⁹ mixta cõprehendunt gr̃a vitãde ꝑrietatis:ꝛ ita ꝓcedit tex.cũ gl.hic. Item vbi lex exprimit vt.o.§.omniũ.iũcto.§.quedã.e.ti.all.in gl. nã impator'vrens verbo omniũ in illo.§.dat intelligere q̃ vult cõprehẽdere ẽt mixtas. Itẽ cũ agit de fauore:vt.o.l.ſi ita ſcriptũ.ſ.de li.ꝛ poſtbu.vbi ita videt expſſum q̃ ex benignitate ſub ſimplicibus ꝓtinet caſus mixtus ibi:ideo ad bmõi ſniam humanitate ſuggerente ꝛ c̃. Alꝫ aũt ꝛ ſic vbi agitur de odio vel nõ agitur de fauore appellatiõe ſimpliciũ nõ cõprehendunt mixta:vt.l.vim paſſam.§.preſcriptione.ff.de adul.vbi pſcriptiõe qnquẽnali qua ſubmouet accuſatio adulterij vel inceſtus de per ſe: vt.l.mariti.§.hoc qnquenniũ.eo.ti.nõ ſubmouet facultas accuſandi de adulterio ꝛ iceſtu ſimul cõmiſſio:allegat ẽt.l.tutorẽ.ſ.de his qbus vt indi.vbi legatarius qui eſt tutor pupilli nõ ꝓuat legato. ſi noie pupilli volnit infrigere teſtm̃:ꝛ ſic illud qõ dĩ in legatario nõ bz locum in eo qui eſt legatari⁹ ꝛ tutor aduerte tñ q̃ ille tex.nõ facit ad ꝓpoſitũ qs loquit vbi de altero ſimpliciũ eſt facta mẽtio.ſ.de legatario.de ipſo.n.nõ de tutore dĩ q̃ ſi querit impugnare teſtm̃ legato ꝛ cõmodo prĩuat:ita ẽt õ patrono vbi capitalr accuſat libertũ q̃ prĩuat eius ſucceſſiõe nõ aũt dĩ de tutore.vbi.n.de altero ſimplicium nõ de ambobus fit mẽtio tũc nõ bz locum iſta mã vt ẽ per ☞ Bar.ꝛ ẽt per dñm Alex.iuſta ꝓncipiũ qui allegat ad hoc ꝓpoſitũ.l.hoc legatũ.de leg.iij.vbi ſub legato paratorũ gr̃a vxoris nõ cõprehendunt gr̃a cõis ꝓmiſcuiq̃ vſus. Aduerte ẽt qualiter ille.§.pſcriptiõe.pbz intentionẽ Bar. q̃ ibi agat de odio agit.n. de tollẽda accuſatõe in qua tollenda videt agi de fauore qs ſubmouẽda pena:vt.l.ſi pſes. ſ.de pe.ꝛ łz odiũ poſſit dici verti inquantũ intereſt ne delicta remaneãt impunita:vt.l.ita vulneratus.ſ.ad legẽ aql. tñ exquo ꝓcurrit fauor ꝛ odiũ attendimus fauorẽ magis q̃ odiuz in hac mã q̃ appellatiõe ſimpliciũ veniãt mixta: vt.l.ſi ita.de iniuſto rup.ꝛ irri.teſta.vbi ſi exheredatio fiat de filio ſi natus fuerit ꝛ de filia ſilr.Si ambo naſcant tãq̃ ambo exhẽdati ſint nõ rũpitur teſtm̃:ꝛ tñ exheredatio eſt odioſa:vt.l.cũ quidã.ſ.de li.ꝛ poſtbu.ꝛ nihilominus ſub ſimplici ꝓtinet mixtum rõne ꝓcurrẽtis fauoris ꝓſernãdi teſtameti put vult Ang.in.o.l.ſi ita.ꝛ in.o.l.ſi ita.de li.ꝛ po. de quo.j.vicet. Et ſic vt dixi in illo.§.pſcriptiõe.nõ videt ꝓbari dictũ Bar.q̃ in odioſis appellatiõe ſimpliciũ nõ veniant mixta niſi diceres q̃ Bar.ꝓſiderat pſcriptionẽ que in ꝑſonalibus eſt inducta odio negligẽtium vt ꝑ Bar.in.l.ſi. §.j.in ꝑn.C.de edic.di.adri.tol.tñ łz ſubſit illa rõ odij ſbeſt ẽt hoc modo itelligendo illũ tex.illud de fauore qõ eſt ponderatũ:ꝛ ꝓpterea dictuz Bart.ꝛ doc.videt melius ꝓbari ex illa.l.ſi ita.de lib.ꝛ poſtbu.ſi.n.ex benignitate ꝛ interꝓtatiõe ꝛ extẽſiõe ſub ſimplicibus cõprehendunt mixta. ergo hoc nõ ꝓcedit in odioſis in qbus ſtricte ꝓcedit cũ odia reſtringi ꝛ c̃.vt in regula odia.de re.iu.li.vj.ꝛ in.o.l.cuz qdam.de li.ꝛ po.ꝛ hoc eo maxime videt dicendũ qs ex alio ille.§.pſcrip.nõ videt facere ad ꝓpoſitũ qs ibi ſumus inſeparabilibus quo ad iuris effectũ in qbus quo ad hunc effectum mixtũ iudicat vt de quolibet ſuo ſimplici vt ex infra dĩ cẽdis clarius appebit maxime duz ponet ſcõa limitatio in hac mã.Et illud qõ dicit Bar.hic eſt de mente ſua in.o.§. pſcriptione.vbi mouens.q.de qua hic de facultate legitimãdi ꝓceſſa ſe ad hic dicta remittit ꝛ ad dicta in.o.l.ſi ita ſcriptũ.vbi idẽ ẽt qõ hic vult ꝛ per eũdem in.l.ſi extraneus §.de ꝓdi.ob cãm.vbi vult q̃ ex benignitate ꝛ eqtate ẽt in
4 ☞ctibus appellatiõe ſimpliciũ cõprehendant mixta.† ꝛ iõ facta ꝙuentiõe inter venditorem ꝛ emptorẽ eque vt ſi pepe rit maſculũ ſit vẽditoris ſi femĩa ſit emptoris ſi pepit vtrũ qz debz partus diuidi iter ambos.ꝛ ſic maſculus dari vnĩ ꝛ femina alteri:ꝛ ſic ẽt iſte cãus mixtus comprehendit ſub ſimplicib⁹ quo nõ cõprehẽſo totus partus ꝓtineret ad em
a ptorẽ:nõ ad venditorẽ per.l.fructus.C.de acti.emp⁹.Et ſic ex dictis Bar.deprehendit hec ꝓclusio q̃ de ꝓprietate ſermonis ſub ſimplicibus nõ cõprehẽdunt mixta hinc certos ſpãles caſus ꝓſiderat in qbus rõ benignitatis ſubeſt in quibus dicta regula fallit ꝛ hoc volũt expſſe hic Ang. Imol. ꝛ Pau.de ca.q Ang.ꝛ Pau.ambo dicũt caſum mixtuz eſſe tertiã ſpẽm ꝛ ſeparatã ab ipſis caſibus ſimplicibus'qõ ſi eſt verũ ſequit q̃ eſt veriſſimũ q̃ ſub ſimplicibus de ꝓprietate ſermonis nõ cõprehendit caſus mixtus łz de benignitate ꝛ extẽſione. Et ſic videt ẽt veriſſimuz qõ dicit Bart.q̃ in odioſis ſiue in bis in quib⁹ nõ agit de fauore appellatione ſimpliciũ nõ veniãt mixta cũ in talibus ſtricte ꝓcedat ꝑ regulã odia.de re.iu.li.vj.ꝛ.l.cũ quidã.ſ.de lib. ꝛ poſtbu.

a ¶ Empti.vide etiam no. q̃ Bar. in.l.cum auus. in vlt.q. ſ.de cõdi.ꝛ de mon. vbi vult q̃ etiam in teſtamentiſ ſi nõ agitur de ꝓſernãdo teſtamẽto ſed de onere fideicõmiſſi ſb ſimplicibuſ nõ cõprehẽdetur cãus mixt⁹ exquo tunc nõ ſumus in fauorabilibus.

cum ſi.Et iſta videt eſſe cõis opinio doc.in vtroq; ꝓdictorum.ſ.q; de ꝓprietate ſermonis ſub ſimplicibus nõ cõprehendant mixta ꝛ q; in odioſis ꝛ nõ fauorabilibus nõ cõprehendãt.Unũ eim ab alio dependet. ¶ Sed Ra. cu. hic tenet ꝯrium q; imo in odioſis ẽt appellatiõe ſimplicium cõprehendat mixtũ:ꝛ ſic videt ẽt tenere q; de ꝓprietate ſermonis mixtũ cõprehendat ſub ſimplicibus ꝛ q; per ꝓſſ nõ fit tertia ſpẽs ꝓut dicũt Ang.ꝛ Pau.ꝛ alij doc.ſentiũt.Adducitur Ra.per tex.in.d.l.ſi ita.ſ.de iniu.rup.ꝛ irri.te.vbi vt dixi in mã exheredatiõis que eſt odioſa:vt.d.l.cum qdam. appellatione ſimpliciũ cõprehendunt mixta.Nec ſm dñm Alex.illi.l.bñ rñdetur q; ibi ẽt vertit fauor ꝓſeruãdi teſtamẽti ꝛ ex hoc caſus mixtus ibi cõprehendit.nam ꝛ in.l.cũ qdam.ſubeſt rõ fauoris ꝓſeruandi teſtamẽti ꝛ tñ nõ attẽditur nec eſt in ꝓſideratiõe ſed eſt in ꝓſideratiõe ipſa exheredatio que eſt quid odioſum allegat ẽt ad hoc no.ꝑ Ange. in.l.placet.c.ti.de li.ꝛ po.ad hoc dico q; attendat exheredatio ibi tñ Ang.nihil de hoc dicit. ¶ Adducit ſcõo loco ipe Ra.ꝑ dicta ſua opione.d.ſ.ꝓſcriptiõe.qui allegat pro cõi opione.nã ibi crimẽ inceſtus de quo nõ erat facta ſpãlis ꝓuiſio q; excluderet qnquennio eius accuſatio:vt.d.ſ. hoc qnquenniũ.cõprehendit in caſu mixto iceſtus ꝛ adulterij quaſi velit dicere q; cuz ibi dicat q; iunctuz adulterio nõ excludit ꝓſcriptiõe qnq; annoꝝ videt iferri a ꝯrio q; de per ſe ꝓſideratuz bñ excludit dicta ꝓſcriptiõe vbi tñ cõmiſſum fuit vna cũ adulterio:ꝛ ſic verbũ iũctũ reſpiciat excluſionẽ ſiue actũ excluſiõis ꝓiũctum quaſi ꝓiunctim ꝛ inſeparabiliter cũ adulterio nõ excludat ſed ſeparabiliter. Si ergo vbi de altero crimie eſt facta ꝓuiſio alterũ cũ illo mixtũ cõprehẽdit in ꝓuiſione.lz odioſa multomagis ſentit Ra.vbi de quolibet eſt facta ꝓuiſio:qz vbi de altero tñ ſimplici eſt facta ꝓuiſio vt ſupra tactũ fuit ſ3 illo nõ cõprehẽdit mixtũ Et ad dictũ intellectũ datũ ad.d.ſ.preſcriptiõe. ſi ipm ſenſerũt Ra.ꝛ dñs Alex.facit vltra ipſos qõ dicit Bar.in.l.ſe natus.in ꝓma lec.j.de accuſa.ꝛ in.d.l.ſi adulteriũ cũ iceſtu in ꝑn.q; reſpectu accuſationis ꝛ punitionis dicta crimina adulterij ꝛ inceſtus:lz ſimul ꝛ vno facto cõmiſſa de ꝑ ſe cõſiderant ꝛ vt diuerſe ꝛ ſepate ſpẽs ita ergo reſpectu excluſiõis per ꝓſcriptionẽ quinquẽnij ꝛ ſic ille tex.in.ſ. ꝓſcriptione.ita intellectus facit ꝓ dicto Bar.in.d.ꝓma lec. quaſi ꝑ ꝓprie voluerit.J.ꝑ.declarare in.d.ſ.q; illa crimina lz ſimul cõmiſſa de per ſe ꝓſiderant. ¶ Et tenẽdo hãc opionẽ Ra. ad.d.l.ſi ita.ſ.de li.ꝛ po.que adducit pro cõi opione rñdet q; illud qõ dr de ſubtilitate nõ dr eo reſpectu:qz ſub ſimplicibus nõ cõprehendat caſus mixtus ſed eo qz cuz hẽditas tota erat diſtributa in duas ꝑſonas in quolibz caſuum ſimpliciũ,tertia ꝑſona adiecta nõ videt cõprehẽdi de ſubtilitate verborũ quaſi nihil reſiduũ ſit de hereditate ſed ex benignitate determinat ꝯrium.Que rñſio eſt verbalis ꝛ in effectu in id recidẽs qõ cõiter tenet q; de ꝓprietate verborum ſub ſimplicibus nõ cõprehendunt mixta ſed de benignitate.Et ita hic lz dñs Alex.qcqd aliud Ra.tenuerit reſpondens ad.d.l.ſi ita.ſ.de iniu.ꝛ irri.te.q; ibi ꝙcurrit vnuz fauorabile.ſ.ꝓſeruatio teſtamẽti nõ mirũ q; caſus mixtus ibi cõprehendat nõ attento odio exheredatiõis ſed hãc reſpõſionẽ ipſe.ſ.reꝓbauit per.d.l.cũ quidã.ꝑ dicta tñ reſponſiõe.facit.l.ſi pars.ſ.de inoffi.te.ꝛ dictã.l.ita itelligit Ang. ꝛ in.d.l.ꝛ ẽt.in.d.l.ſi ita.de li.ꝛ po.vt.ſ.ẽt retuli.lz do.Alexan.nõ referat.tenens.n. Ang.q; vbi agit de fauore appellatiõe ſimpliciũ veniãt mixta ꝛ dicit ampliãdo idem ſi partim de fauore partim de odio per.d.l.ſi ita.ó iniu.rup.ꝛ irri.te.ꝛ ita tz ẽt ibi Pau.de ca.Sed Bal.poſt By.ꝛ alios antiquos ꝛ ibi clarius Jmo.lz teneãt qõ tz Ange.q; in exheredatiõe facta diſpoſitio in caſibus ſepatis extendat ad caſum mixtũ tñ nõ aſſignat dicta rõnem ,quã aſſignat Ange.ſ.fauore ꝓſeruãdi teſtamẽti q magis attẽditur q; odiuz exheredatiõis ſed aſſignat rõnem veriſimilis mẽtis ꝛ intẽtionis ipſius teſtatoriſ que ad caſum mixtũ veriſimiliter adaptari põt ꝓpter idẽtitatẽ rõnis.Et hoc modo limitat Jmo.d. ſ.ꝓſcriptiõe.vt nõ ꝓcedat qñ veriſimilis mens diſponentis ẽt in ꝯrium que in.d.ſ.non eſt vt ipſe declarat in.d.l.ſi ita. de iniu.rup.ꝛ irri.te.ꝛ ego dixi in.d.l.ſi ita.de li.ꝛ poſtbu. in ſcõo no.Et ſic habemus ſcõam rñſionem ad.d.l.ꝓ ſalũda cõi opione. ¶ Tertio modo põt rñ.ad dictã.l.ſi ita. ipſam intelligẽdo ꝓut ꝓmo loco intelligit ibi glo.ꝛ Bart. ¶ Jnquãtũ aũt Ra.põderabat quo ad intelligẽtiã.ſ.preſcriptiõe.q; nõ eſt facta ſpãlis ꝓuiſio de crimine inceſtus dñs Alex.ꝛ bñ ẽt hoc nõ tz;qz in.d.l.mariti.ſ.ẽ q; quẽniũ. dr dcm qnquenniũ eẽ ꝓſtitutũ de oib⁹ admiſſis ex lege iul. veniẽtibus lz ex.l.iul.venit ꝛ punit inceſt⁹ vt.l.ſi adulteriũ cũ inceſtu.in ꝑn.e.ti.de adul.ergo ꝛ c.Et ſic cuz in.d.ſ. ꝓſcriptõe.dicat adulteriũ cũ inceſtu nõ tolli qnquennio ex ipſo ꝓbat ſm Alex.cõis opio q; caſus mixtus nõ cõprehẽdit appellatiõe ſimpliciũ in odioſis:nõ tñ ipſe declarat q̃liter ibi ſimus in odioſis ſed tu dic vt.ſ.de hoc dictum fuit. Nõ reſpõdet ẽt ad inductionẽ de illo.ſ.vt.ſ.factã per Ra. ſed ſi nõ eſt verũ q; nõ ſit facta ꝓuiſio de inceſtu nõ ꝓcedit ſua inductio ꝛ hoc forte ſibi voluit dñs Alexã. vuz deducit q; ẽt de inceſtu erat ꝓuiſum q; eius accuſatio qnquennio ꝓcluderet. ¶ Illud aũt qõ dixi noniter declarãdo ꝛ intelligendo.d.ſ.q; ibi ſepatim ab adulterio tollat accuſatio inceſtus nõ aũt ꝓiunctim nõ ꝯriat cõi opioni lz nec ꝑ ipſa faceret hoc modo intelligẽdo illũ tex. qz quodlibet ſimplex ꝓſiderat de per ſe ꝛ ſic nõ ſumus in ſubmouẽda accuſatiõe caſus mixti ꝓut ẽt ꝑ cõi opione nõ facit põderando q; ibi ẽt vertatur fauor ꝓut.ſ.ponderaui. Sed tu vlterius ꝓſidera q; ꝯ cõem opionem aliqua fortiter vident vrgere ex q; bus videt ꝓbari q; imo mixtũ non faciat diuerſam ſpẽm a ſimplicibus qõ in hoc recidit q; mixtũ cõprehẽdat ſub ſimplicibus nõ tanq̃ diuerſum ſed tanq̃ idẽ:ꝛ ſic de ꝓprietate ſermonis. ¶ Primo eim hoc videt ꝓbari in.l.j.ſ.iterdictoꝝ.v.ſunt tñ.ſ.de interdic.ꝛ ibi Bart.ex illo tex.no.q; mixtũ nõ facit tertiã ſpẽm Areti.hic. ¶ Jn ſcõo caſu ꝓncipali quẽ ponit ꝑ declarãda iſta mãtan appellatiõe ſimpliciũ ꝛ c.dicit q; in illo tex.ſub ſimplicibus cõtinent mixta rõne vitande ꝯrietatis ſed hoc nõ tollit ꝯrium qz ſi mixtuz nõ ꝓſtituit diuerſam ſpẽm ꝓut ibi vr ꝓbari vr q; de neceſſitate ſtet ſub ſimplicibus ꝛ ſub ipſis cõprehendat nõ aũt ſolum vbi tractat de vitanda ꝯrietate.Unde tu melius rñ.q; ibi iõ cõprehendit mixtũ:qz ita exꝓmit per.J.ꝑ.qui voluit rñdere obiectiõi q; erat adhuc quarta ſpẽs iterdictoruz.ſ. mixtoꝝ adeo q; videbat dicẽdũ quatruoꝝ eẽ ſpẽs iterdictorũ tñ ipe dicit nõ fuiſſe neceſſariũ qz dicta quarta ſpẽs põt cõprehẽdi ſub alijs:ꝛ ita ipſe declarat cõprehẽdi:ꝛ ſic ille tex.potius facit ꝑ cõi opione vt ẽt dixi ꝛ declarauí in.d.l. ſi ita.nec Bar.in.d.l.j.ſe firmat in eo qõ ex illo tex. no.lz ſic perfũctorie pertrãſit nõ reſoluto ꝯrio qõ formar. ¶ Scõo ꝓtra cõem opionem videt.l.qd ergo.ſ.qõ ait.ſ.de his qui no.infa.iũcta.l.j.in fi.e.ti.nã pena infamie quã incurrit eodem tpe ꝯbens duo ſpõſalia vel duo mrimonia de qua in d.l.j.in fi.diſponit in.d.ſ.qõ ait.habere locũ ẽt in ea ꝑſona que eodẽ tpe cũ vna ꝑſona ꝯxit vna ſpõſalia cũ alia vnum matrimoniũ:ꝛ ſic in penalibuſ ꝓbat q; ſub ſimplicibus cõtinet caſus mixtus.ergo de ꝓprietate verborũ. Sz rñde q; ille tex.de directo facit ꝑ cõi opione qz.J.ꝑ.exꝓmit dictuz caſum mixtũ ibi cõprehẽdi in penali materia ꝛ dicit cõprehẽdi ex mẽte ꝛ ſnia edicti vbi ergo ſubeſt mens diſponẽtis cõprehẽdit ſub ſimplicibus mixtũ ẽt in odioſis ꝛ ad ꝫ no. per Jmo.in.d.l.ſi ita.de iniu.rup.ꝛ irri.te. que.ſ.prime retuli dum rñ.ad.d.l.ſaluãdo cõem ꝛ põdera illud q; ex ſnia ꝛ mẽte:ꝛ ſic nõ ex ꝓprietate verboꝝ hoc ꝓcedit ꝛ ad ꝫ illum tex.allegat Bal.in.ſ.omniũ.inſti.de actio.inferens ex eo q; inſtatutis ſub ſimplicib⁹ nõ cõprehẽdunt mixta de q̃ articulo diceret latius.J.in fi. ¶ Tertio ꝯ cõem videt ſere.l.ſi qui in puteũ.ſ.hoc iterdictũ.ſ.qõ vi aut clam.vbi diſponit q; ſi vi ꝛ clam aliqõ opus fiat locũ hz illud edictum qõ tñ logt alternatiue:ꝛ ſic diſponere vr de caſibus ſimplicibus nõ de caſu mixto ꝛ tñ hz locũ in caſu mixto:lz ſit penale vel nõ fauorabile.Sz lz Areti.nõ rñdeat tu rñdeas q; in illo edicto diſiũctiua ſtat ẽt in vi copulatiue vt per gl. in d.ſ.hoc iterdictũ.Vel rñde q; ibi iõ qz ita exꝓmit ꝓut hz dicit Bart.iuxta terminos.d.ſ.omniũ.Vel tertio rñde q; ibi ſubdeſt

ſbeſt veriſiſie mens diſponētis que ad caſum mixtū veriſiſi
ter adaptari pōt ꝓpter idētitatē vel maiozitatē rōnis.ſi.n.
edictū vult puniri faciētē vi tm̄ vel clam tm̄. multo magis
vbi vtroq; defectu interueniēte facit.iniquum.n.eſſet aliud
dicere ⁊ ꝓfert.d.l.ſi adulteriū cū inceſtu.in ꝑn.vbi.Ja.ꝑ.vi
deſ quaſi vti boc ar.q; ſi crimen de per ſe cōmiſſum puniſ
multo magis vel ſiſſ iunctū cū alio ⁊ ad boc no.ꝑ Jmo.in
d.l.ſi ita:de iniu.rup.⁊ irri.te.Aduerte tm̄ q; in.d.l.ſi adul
terium:lz nō tollaſ punitio ex eo qō vnum crimē cū alio cō
ctū fuerit cōmiſſum tm̄ nō pariter ⁊ vna pena:⁊ ſic mixtim
puniūnſ vt ibi ſatis ꝓbatur:⁊ ibi per Bar.⁊ in.d.l.ſenat⁹.
in ꝑma lec.⁊ ſic ibi nō eſt ꝓprie mā noſtra: q; reſpectu pu
nitiōis:⁊ ſic effectus nō eſt ꝓprie caſus mixtus ad qō J.di
cenda in ſcōa limitatiōe ponēda ad hāc mām.Et boc dcm̄
ad ſolutionē huius tertij q̄ij plurimū no.⁊ tene mēti: q; ꝑ
maxime declarat iſtū punctum iſtius materie qm̄ ſumus in
odioſis qualiter ſub ſimplicibus ⁊ qm̄ nō cōprehendantur
mixta ⁊ eſt veriſſimū ⁊ rōnabile dictum nō tm̄ bene decla
ratū nec exp̄ſſuz per doc.⁊ reperij poſtea Are.in.d.l.ſi ita.ff
li.⁊ po.qui videſ boc ſenſiſſe ꝑ hunc modum pariter reſpō
dens ⁊ ad.d.l.qd ergo.§.quod ait.⁊ ad.d.l.ſe qui in pute
um.§.boc interdictū.Et ſic ex predictis remanet ſaluata cō
munis opio ⁊ ab obiectiōibus defenſata:⁊ per ꝑmiſſa rema
net firma ꝓcluſio q; ſub ſimplicibus nō ꝓtineſ caſus mixt⁹
niſi grā euitāde q̄rietatis niſi aliter repiaſ exp̄ſſuz ⁊ niſi in
fauorabilibus in q̄bus large ⁊ benigne ꝓcediſ cū de beni
gnitate caſus mixtus cōprehendaſ ſub ſimplicibus: vt.d.l.
ſi ita.de li.⁊ po.Et vbi partim agiſ de fauore ⁊ partim de
odio:vt.d.l.ſi ita.de iniu.rup.⁊ irri.te.ſm intellectū Ang.
Et ēt vbi ſumus in mere odioſis ꝓcurrente veriſimili mēte
⁊ intentiōe diſponētis:vt.e.l.ſi ita.ſm itellectū Jmo. facit ēt
d.l.is q; in puteū.§.boc interdictū.vt.§.vlti.loco declaratus.
Et iſta duo addunſ dictis Bar.hic in iſta mā. ¶ Primū
vbi agiſ partim de odio partim de fauore. ¶ Scōz vbi in
odioſis ꝓcurrit veriſimilis mens diſponentis adaptabilis ad
caſum mixtū ꝓpter idētitatē rōnis.Et iſta duo tendunt ad
ampliationē caſuum ꝓſideratorum in q̄bus ſub ſimplicib⁹
ꝓtineſ mixta. ¶ Aliqua aūt hic ponunſ ⁊ dicunſ p doc.
ad limitationē reſtrictionē ſiue declarationē caſuum poſi
5 torū in q̄bus ſub ſimplicibus cōprehēdunſ mixta.† Ut nō
ꝓcedant vbi mixta talia ſunt que ſeparari poſſunt.tunc.n.
de mixto iudicaſ vt de quolibz ſuo ſimplici nō ergo iudicaſ
tunc mixtū vt tertia ſpēs ita dicit Ang.ff dicēs de boc eē ca
ſum in.§.ſi vo mixte.in auc̄.de nō eli.ſcōo nubē.⁊ in auc̄.ff
nup.§.⁊ q; parū.v.ſi vo pmixte.in q̄bus ambobus iuribus
idē diſponiſ ⁊ ꝓbaſ:facit ēt.l.ſi adulteriū cū inceſtu.in ꝑn.
J.de adul.vt patebit ex dicēdis J.prima limitatiōe.⁊ idem
vult Ang.in.d.l.ſi ita.§.de li.⁊ po.⁊ ſequunſ hic dñs Alex.
⁊ Areti.q Aret.ponit boc dictū in ꝑmo ꝓncipali caſu quē
ipſe ponit in hac mā qm̄ ſunt due qualitates incōpatibiles
in quo ipſe dicit q; nō cadit iſta ꝓſideratio quo mō ff ſim
plicibus cōprehendanſ mixta:q; vna qualitas hz attendi:
⁊ ſic nō pōt ꝓſtitui mixtū ſed in caſu dictoz iuriū attēdunſ
ambe qualitates ⁊ vna nō ꝓfundiſ per aliā videſ ergo cō
gruere māe noſtre an in dictis termis ſub ſimplicibus cō
prehendanſ mixta ⁊ oēs fatenſ q; non ſed q; de talī mixto
iudicaſ vt de quolibet ſuo ſimplici.eſt ergo in bis terminis
mixtū quo ad factū:lz nō quo ad iuris effectū quo ad quez
videſ loq Areti.⁊ poſſe ꝓcedere dictū ſuū de quo J.prima
limitatiōe:adūte ēt q; dñs Alex.būc caſuz nō bm̄ declarat
dicit.n.q; vbi ſumus inſepabilibus idez iudicamus qō de
ſimplicibus itellige de per ſe ꝓſideratis.facit qō habeſ per
6 Bar.in.l.ſiqs decurio.C.de fal.⁊ in.l.recepticia.C.de ꝓſti.
pecu.† de eo q eſt in duabus artibus matriculatus vt a iu
dice cuiuſlibet dictaꝝ artiū poſſit ꝓueniri ꝓ ptinētibus ad
illā artē cui⁹ glibz ē index quā.q.ponit in.d.l.recepticia.in
l.ſiquis decurio.ponit.q.de eo qui eſt miles ⁊ aduocatus:
vt ſtante ſtatuto q; ꝑ aduocatū nō poſſit ingri ⁊ alio ſtatu
to q; ꝑ militē poſſit ingri vt debeat inſpici an delinquat ille
qui eſt aduocatus ⁊ miles vt aduocatus ⁊ nō poterit ꝓtra
ipm̄ inquiri:an vo vt miles ⁊ poterit ingri vigore alterius

ſtatuti:⁊ ſic quodlibet obſeruabiſ in ſuo caſu exquo dicta
poſſunt ſepari lz ab eodē cōmittanſ. Quid aūt ſi eſt delictū
indifferēs qō ſtatutū attendaſ vide p ipm̄ Bal.in.d.q.de q̄
per ipm̄ in.d.l.recepticia.qd ſi negociū eſt ex vtraq; artem
per ipm̄ in.d.l.recepticia.⁊ vide aliqd J.prima limitatiōe.
facit ad boc.l.ſi.§.hec actio.ſ.nau.cau.ſta.⁊ qō ibi no. all.
de Ro.poſt Ja.butri. ¶ Itē limitaſ bec mā vbi vnum ex
ſimplicibus eſt potētius altero:q; tūc mixtū iudicatur ſm
dictū potētius ſimplex:vt.l.querit.§.de ſta.ho. Et ſic ēt q;
mixta ſint inſepabilia ſi nō ſunt paria ſed vnū eſt altero po
tentius mixtū nō ꝓtineſ ſub ſimplicibus ſed vt eſt dictū ap
plicaſ potētiori:⁊ ita tz Ang.hic.Sed ⁊ Pau. de ca.⁊ dñs
Alex.⁊ in ꝑn.⁊ in diſtinctiōe quā ponit ipſe dñs Alex.dñt
limitando ſiſſ banc mām q; iſta mā nō bz locum vbi nō de
quolibet ſimplici ſed de altero eſt facta mētio.tūc.n.ſb ſim
plici exp̄ſſo nō ꝓtineſ mixtū:vt.d.l.boc legatū.de leg.iij.fal
lit'boc niſi cāus mixt⁹ magis adbēret illi ſimplici exp̄ſſo q̄
alteri q; tūc ſub illo cōprehēdiſ:vt.l.legatis ſeruis.§.ſi vn⁹
de leg.iij.⁊ d.l.querit. Et ſic ⁊ Pau.⁊ Alex.itelligūt mixtū
adherere ſimplici potētiori vbi illud potētius ſimplex ſolū
fuit exp̄ſſum. Satis tm̄ pōt dici qō idē ſentiant vbi vtrunq;
ſimplex exp̄ſſum fuit.tūc eim eadē rō eſt q; mixtū iudicetur
ſm ſimplex potētius.⁊ l.legatis ſeruis.§.ſi vnus. loquitur
vbi de oibus ſimplicibus eſt facta mētio ⁊ ꝓbaſ q; mixtuz
adheret potētiori. ¶ Sed ꝯ boc dictū Ang. ⁊ Pau.⁊ Ale
xan.videſ in termis dictū Bar.hic in.q.poteſtatis cōceſſe
legato ⁊c.dū reꝓbat eos q per.l.gñaliter J.de fideiuſ.di
cebāt in.d.q.attendi in teſte tāq; qd potenti⁹ ꝯ quos videſ
ēt facere.d.§.ꝓſcriptiōe.⁊ d.l.ſi adulteriū cū inceſtu.in ꝑn.
quā Bar.hic ꝯ.d.opionem allegat ꝯ boc ēt adduci poſſūt
no.per Bar.in.d.l.ſenatus.J.de accuſa. in.d.ꝑma lec.⁊ ita
Areti.hic in ꝑn.improbat Ang.in eo qō dicit attēdi ⁊ in
dicari mixtū vt de ſimplici potētiori qm̄ nō ſunt paria ipſa
ſimplicia per illud dcm̄ Bar. Et rndet ipſe Are.ad.d.l.qri
tur.⁊ ad.d.l.legatis.§.ſi vnus.q; loquunſ vbi in eadē ꝑſo
na ꝓcurreret due qualitates incōpatibiles quo ad effectuz
de quo agiſ q; vnū excludit ⁊ alium includit quo caſu nō
ꝓſtituiſ mixtum:⁊ ſic nō ſumus in iſta mā an ſub ſimplici
bus cōprehendaſ mixtū vt ēt ipſe declarat in.d.ꝑmo caſu
ꝓncipali quē ponit ad declarādā māz iſtā an ſb ſimplicib⁹
cōprehēdaſ mixtū. Sed lz iſta rnſio poſſet tolleraſi quātuz
ad.l.querit.de ſta.ho.vt declarauī in.d.l.ſi ita.de li.⁊ po.ff
quo aliqd dicet J.ad fi.in.q.an in ſtatutis ſub ſimplicib⁹ cō
prehendanſ mixta quātū tm̄ ad.d.§.ſi vnuſ.nō videſ ꝓcede
re dicta rnſio:q; ibi due qualitates ſūt cōpatibiles ⁊ ꝑ in
cluſiones vnius altera nō excludit. Et ꝓptera ꝓ reſolutio
ne huius dubitatiōis non bene declarate nec explicate per
doc. Videſ dicēdū q; aliqn̄ ſimplicia ſiue qualitates ſūt in
cōpatibiles ſiue incōpatibilia ⁊ vna ꝓfundiſ ꝑ aliam ⁊ tūc
a attēdiſ potētior ſiue potētius:vt.d.l.gñaliter⁹. Aliquando
ſunt cōpatibiles ſiue cōpatibilia adinuicē ſed ſepabiles ſi
ue ſeparabilia abinuicē ⁊ nō attendiſ potētior ſiue potēti⁹
ſed quodlibet de per ſe ꝓſideraſ:vt.d.l.ſi adulteriuz.⁊ d.§.
ꝓſcriptōe.⁊ no.per Bar.in.d.l.ſenatus.in.d.ꝑma lec.Are
ti.tm̄ in ff cāu ēt dicit qualitates eē icōpatibiles ſiue ſimpli
cia incōpatibilia ſed in boc nō bm̄ loquiſ q; vt ex ꝓprie al
legatis iuribus patet ſūt cōpatibiles adinuicez ſed ſepabi
les abinuicē.i.q; ſimul deducunſ ineſſe ſed de per ſe ꝓſide
ranſ quo ad effectū ⁊ executionē ⁊ ſic ꝓgruit iſte caſus hu
ic materie an ſub ſimplicibus cōprehendaſ mixtū bene ve
rū eſt q; ⁊ in boc ⁊ ſupiori nō cōprehēdiſ nec ēt ꝓſtituitur
caſus mixtus quo ad iuris effectū ⁊ boc reſpectu qualita
tes videnſ adinuicē incōpatibiles:⁊ boc attēto poſſet ſal
uari Areti.in eo de incōpatibilitate ⁊ ad boc dicta.§.ꝓri
ma limitatiōe. Aliqn̄ ſimplicia ſiue qualitates circa idē cō
currētes ſiue ꝓcurrētia ſūt cōpatibiles nec non inſepabiles
ſiue inſeparabilia ⁊ iſte caſus ꝓcernit mām noſtrā: q; ꝓſti
tuiſ in bis termis caſus mixtus de quo tm̄ nō iudicaſ vt de
ſimplicibus ſed vt de potentiori ſimplici ⁊ qualitate ipſius
mixti:vt.d.§.ſi vnus.ſecus ſi qualitates eēnt pares: vt.d.l.
ſeruis.§.ſi alij.de leg.iij.q; tunc de caſu mixto iudicaſ vt de

a ¶ Generalter. ad boc dicenda J. proxima limitatione dum allegatur Bart.in.l.ſiqs in graui.ad ſyll.in.l.ſi vir ꝓ dona.cuz ſi.

ipſis ſimplicibus ⁊ ipſis pariter applicatur vt in vlt.rñ.illius.§.in ꝓmo aũt rñſo videt facere ꝓ ꝓcedẽti victo ꝙ attendat ſimplex potẽtius.ibi eis attẽdit ſpẽs per quã generi derogat:ls Bar.ibi in qualitatibus a nã infitis videat velle ꝙ nõ attendat potẽtior qõ tñ videt ꝯ illũ tex.⁊ ꝯ.l.querit. de ſta.ho.niſi dixeris ſaluãdo Bart.ꝙ in ꝓmo rñ.v.§.⁊ in v.l.querit.vna qualitas ꝓ aliã ꝓfundit quo ad iuris effectum ipſe vo loquit vbi ſũt cõpatibiles vt in ſi . illius.§.Sz rectius iſpiciendo mẽtẽ Bar.ibi vide:q nõ loquit vbi ſũt due qualitates inſite a nã nec hunc caſum tangit ſed qñ eſt vna qualitas inſita a nã ⁊ vnũ artificiũ.tũc eim nõ cadit dicere ꝙ attẽdat in quo magis verſat q qualitas inſita a nã nõ hz vſum vt eẽ vernã:⁊ ꝓpterea tũc qui ſũt verne ⁊ curſores nã cõicãtur vt in illo.§.nõ negat.ergo Bar.ꝙ vbi cõ currerẽt due qualitates nature nõ debeat attẽdi potentior ⁊ vbi ꝓcurrerẽt duo artificia expẽſſe di cẽ ꝙ hz attẽdi in quo magis verſat ipſe ſeruus:vt.v.§.ſi vnus.vbi aũt pariter in vtroq; verſat:⁊ tũc iudicat vt de mixto ⁊ ſic applicat vtriq; legatario vt.v.§.ſi alij.in ſi.⁊.v.l.ticia teſtores.de lega.j. ibi hoc enim iuris eſt ⁊c. Non ob.ꝓdictis ſiqs forte dixerit ꝙ imo in termis.l.ſi adulteriũ cũ iceſtu.⁊ in.v.§.ꝓſcriptione.ꝑm cõez itellectũ ſumus in iſeparabilib⁹:⁊ ſic ſumus in caſu mixto ꝙ eim ſint iſeparabilia in actu cõmiſſiõis ⁊ deductiõs ieſſe de ſe patet:ergo ẽt.v.§.ꝓſcriptiõe.male allegaret in mã:⁊ tñ nõ attẽdit in ꝓdictis iuribus potẽtius. Sed rñ.ꝙ ls quo ad deductionẽ ieſſe ſimus in iſeparabilibus:⁊ ſic in mã mixta tñ quo ad executionẽ ⁊ effectũ iuris q debz in tali mã attẽdi ſumus iſeparabilibus ⁊ ad ẽ no.ꝑ Bar. in.v.l.ſenat⁹.⁊ quãtũ ẽ ad.§.ꝓſcriptiõe.ex ꝓdictis põt clare ꝓſtare qõ nõ meret allegari ad id ad qõ allegat ꝑ Bar. ⁊ doc.ꝙ appellatiõe ſimpliciũ in odioſis nõ veniãt mixta tetigi.ſ.dum retuli dicta Bar.⁊ duz ẽt retuli dicta Ra.cu. in hac mã ⁊ adde ꝙ ad hanc limitationẽ qñ ſumus incompatibilib⁹ ſeparabilibus tñ ꝙ attendat potentius.facit dictũ Bal.in.v.l.ſiqs decurio.qñ delictũ eſt indifferẽs cõmiſſum ab eo qui ſimul eſt aduocatus ⁊ miles. Sed circa ꝓdicta cadit dubiũ cũ ſit ꝓcluſum attẽdi potẽtiorẽ qualitatem
8 ſiue potẽtius ſimplex in multis caſib⁹.†qualr cognoſcet ꝙ vna qualitas ſit potẽtior altera vel vnũ ſimplex altero potẽtius. Dic ꝙ in dubio illa que eſt fauorabilior illa iudicabitur potẽtior:vt.l.ij.§.ſi.ſ.ad legẽ acql.cũ gl.in v.ꝑ capite.⁊ ita dñt hic ⁊ dño Alex.⁊ Are.q Areti.plura adhuc adducit ad hoc ꝓpoſitum vt hic vide per ipm in primo caſu vbi ſũt qualitates incõpatibiles cui caſui vt dixi ipſe applicat que dicta fuerũt in hac limitatiõe:ls minus bñ quo ad multa iura ⁊ ea que ipſe adducit vltra.v.l.ij.§.ſi.ad legẽ acql. deduxi in.v.l.ſi ita.de li.⁊ po. ¶ Et no.⁊ tene mẽti hoc victũ de iudicãdo mixto ſm ſimplex potẽtius q; ſemel ẽ alle
9 gani in.q.in qua babui conſulere.†An facta treuga in q̃ fuit ꝓmiſſum bincide ꝑ ſe conſanguineis ⁊ affinibus vſq; ad tertiũ gradũ cõprehẽdat conſanguineus vel affinis q bincide.i. vtriq; parti attinet ⁊ qd ſi attinet vni magis q̃ alteri dictorum facientiũ treugã an ꝑ eius parte ⁊ non ꝑ alia ꝓtineat in treuga.dicebã eim ꝙ ſi ꝓtinet in tali treuga ꝑ parte illius cui magis attinet nõ ꝑ pte alterius ꝓtinet adeo ꝙ ſi offendit illũ cui magis attinet nõ facit aliã partem icidere in penã treuge rupte cũ vt ex ꝓdictis pz mixtũ debeat iudicari ſm ſimplex potẽtius ꝙ aũt affines attinẽtes pariter non ꝓtineat in tali treuga facit q in ipa nõ tractat de fauore ſz potius de odio.i.de pena:⁊ hoc ẽt põderabam in tali cõſi-
10 lio ad hoc ꝓpoſitũ ẽt alia adducẽs. ¶ †Jtẽ limitat ſiue declarat hec mã vbi qualitates ſunt adinuicẽ icõpatibiles ⁊ iſeparabiles.tũc.n.ẽt ſumus ex mãm iſtam an ſub ſimplicibus cõprehendat mixtũ ſed attẽdat altera qualitaſ que cõfundit aliã que tanq̃ potẽtior ꝓſiderat:vt.v.l.gñaliter.ſ.de fideiuſ.⁊.l.ij.§.ſiqs palã.ſ.de iu.fi.⁊ ibi Bar.⁊ per eũdem in.l.ſiqs in graui.§.fi.ſ.ad ſylle.vbi dicit hoc ꝓcedere ſiue illa que ꝓfundit aliã:⁊ ſic illa que eſt potẽtior ꝓfit ſiue etiã noceat:q oino illa attẽdit ⁊ hoc ꝙ qualitas ẽt que nocet vbi eſt illa que ꝓdeſt potẽtior attẽdat ꝓbat in.v.§.fi.⁊ de ea que ꝓdeſt que obfuſcat aliã ꝙ attendat eſt caſuſ in.v.§.

ſiqs palaz.que iura ita reducunt ad ꝓcordiã ad idẽ eſt tex. in.l.ſi vir vxori.ſ.ꝑ vona.⁊ ibi ẽt bar.quẽ vide q; ỏcẽdat qd dicẽdũ vbi ſumus in caſu dubij an vna q̃litas vincat aliã q̃ attendat qñ vna ꝓdeſt ⁊ alia nocet ⁊ quid qñ bmõi qualitates incõpatibiles ſũt ſepabiles.ꝓcludit.n.ꝙ quelibet q̃litas de per ſe tũc ꝓſideret vt.l.relegator.§.ſi.⁊.l.ſequẽ.ſ.de iterdi.⁊ rele.dixi ẽt aliqd in.v.l.ſi ita ſcriptũ.de li.⁊ po.Et ꝙ in bmõi q̃litatib⁹ icõpatibilib⁹ ⁊ iſepabilib⁹ attẽdat potẽtior ꝓbat ẽt in.l.q hz.in ꝓn.ſ.ỏ tute.facit ẽt.v.l.q̃rit.ỏ ſta. bo.nã in.v.l.q hz.ꝓcurrit q̃litas nãlis ⁊ accñtalis ⁊ nãlis ꝓualet.illa.n.nulli dubiũ ꝙ eſt potẽtior:vt.l.filio quẽ pi.ỏ li. ⁊ poſtbu.Quid aũt ſi rei vel ꝑſone de qua diſpoſitũ eſt aliqua qualitas adꝟiat an in ea locus habeat diſpoſitio ſimpliciter facta de tali re vel ꝑſona hic ꝑ Areti. in tertio caſu quẽ ipſe ponit ꝑ declaranda mã dixi aliqd in.v.l.ſi ita ſcriptum.de li.⁊ poſtbu. ¶ Et ex bis eſt expedita iſta mã que inducit ad multas qõnes. Et potiſſime ad illaz de qua ẽ ꝑ
11 Bar.†de ptãte ꝓceſſa legato legitimãdi ſpurios itez legitimãdi iceſtuoſos an poſſit legitimare patientez vtrũq; defectuz in qua Bar.ꝓcludit ꝙ ſic cũ ſimus in beneficialib⁹ in qb⁹ fit lata iterꝓtatio:vt.l.ſi.de ꝓſti.ꝑn.⁊ ſic hz locum ꝙ ſub ſimplicibus cõꝓrehendat caſus mixtus per.v.l.ſi ita.ỏ li.⁊ poſtbu.facit ẽt ad hãc deciſionẽ:ls ipe Bar.repꝛobz ꝙ fit attẽdendũ ⁊ ꝓſiderandũ potẽtius:⁊ ſic ipſe iceſtus cũ q̃ ad ipſam legitimationẽ iſte qualitates ſint iſeparabiles: ls quo ad mãm.l.vim paſſaz.§.ꝓſcriptiõe.⁊.l.ſi adulteriũ cũ iceſtu.ſint ſepabiles vt.ſ.fuit declaratus ⁊ hoc modo tollit clare obiectio.v.§.ꝓſcriptione.ꝯ deciſionẽ Bar. q̃uis dño Alex.tenẽs opionẽ Bar.rñdeat ad illũ tex.ꝙ ỏ vno ſimplici ibi erat facta mẽtio nõ mirũ ꝙ nõ comꝓrehendat caſus mixtus per.v.l.boc legatũ.de lega.iij.ſed in hoc fibilipſi eſt ꝯzino ipſe dño Alex.ab his que dixit.ſ.dũ ſaluauit opionẽ cõem ꝙ in odioſis ſub ſimplicib⁹ nõ cõꝓrehendant mixta vñ tene rñſionez quã dedi ꝑ ſaluãde ſnia Bar. ab obiectio
12 ne victi.§.ꝓſcriptione.⁊ ꝑ eo qõ dixi ꝙ quãtũ ad mãm legitimatiõis dicte qualitates ſunt iſeparabiles.†facit glo.no. in v.ſi ambo parẽtes.in.c.cũ inhibitio.de cláde. deſpõſa.que vult quẽ nõ poſſe eẽ partim legitimũ ⁊ partim illegitimum: ⁊ hoc eſſe mõſtrũ vñ nõ põt dici ꝙ qs poſſit legitimari reſpectu vnius defect⁹ ⁊ alio reſpectu nõ ls diſpẽſari ſic vt in ꝓſilio.j.ꝓxime allẽ.qõ no.poſſet ẽt rñ.ad.v.§.ꝓſcriptione.ꝙ nõ loquit in ꝓceſſiõe ꝓncipio ꝓut eſt mã noſtra.nõ.n. reperit ꝙ fiat latiſſima iterꝓtatio in.ll.⁊ i aliis bmõi diſpõnib⁹ ꝓut in beneficijs ꝓncipũ ⁊ hoc bñ põdera q; multa que in ꝯziũ allegant'tollunt ꝑ hãc rõnem . Et vide dicta in.v.l. ſi ita ſcriptũ.vbi recitatis omniũ opionibus in hac.q.ſalua ui tandẽ opionẽ Bar.ab oibus obiectiõibus:⁊ ſic ipſaz tenui cũ vna modificatiõe ⁊ declaratiõe ls multa in ꝯziũ adducant ſtat pũctus in hoc an in tali mã dicet agi de fauore nec ne cũ vbi agit de fauore caſus mixtus cõꝓrehẽdat.ſec⁹ ſi nõ agit de fauore ẽt in mã alis fauorabili vt ꝑ Bar.in.v. l.cũ anus.v.vlt.q.⁊ ꝙ vbi agit de fauore caſus mixtus cõꝓrehẽdat ẽt in mã alis exorbitãti:puta in priuilegijs eſt tex. in.l.ij.§.amplius.de excuſa.tu.deduxi ꝙ in.v.q.dz agi ỏ fauore ad qõ vide Alex.in ꝓſilio.clxxxix. in.v.volumine.⁊ vi
13 de Pe.de an. in ꝓſilio.ccxlij. ¶ †An autez in ſtatutis ſub ſimplicibus cõꝓrehendãt mixta ex bis que dicta fuerũt ſuꝑ in tractãda mã dicẽdũ eſt ꝙ nõ.cũ.n.fuerit ꝓcluſum ꝙ ỏ ꝑ pretate ſermonis ſub ſimplicib⁹ non cõꝓrehendunt mixta ſed ex iterꝓtatiõe ⁊ extẽſione ⁊ in ſtatutis ſtricte ꝓcedit vt l.ij.§.hec verba.ſ.de neg.ge.patet ꝙ in ipſis nõ habz locũ iſta affirmatiua ꝙ caſus mixtus cõꝓrehendat: ⁊ ita eſt de mẽte Bar.poſt Ja.bu.in.l.certi ꝓditio.§.qm̃.ſ.ſi cer. petã. dũ vult ꝙ ſi ſtatutũ ꝓhibet ꝓbationem fieri ꝑ teſtes ꝓterit fieri per teſtes ⁊ inſtrã ſimul nec iſta cenſebit ꝓbibita ꝑ teſtes:⁊ facit ꝙ dicta deciſiõe qr tale ſtatutum loqtur in mã odioſa vz de reſtrigẽda facultate probãdi que vz ampliari nõ reſtrigi vt per gl.no.in.§.qr vo.in auẽ . vt ſine ꝓhi. mandebi.⁊ credi.que fuit allegata.ſ.in.§.fi.l.ſ.ꝓxime .hoc qõ dictũ eſt ꝙ in ſtatutis cãus mixtus ſub ſimplicib⁹ nõ cõꝓrehendat vlt Bal.in.l.oẽs populi.de iu.⁊ iu.col.ix.in v.item

ſi ſtatutum

si statutū dicat q̄ mulier ꝛc̄. vbi ista rōne vult q̄ statutū di
sponēs mulierē nō ꝑ̄bere siue testari sine ꝓsensu ꝓpinquo
nō vēdicare sibi locū in hermaphrodito qꝛ talis ꝑm ipsum
est homo mixtus: vt. d. l. querit. nō aūt est ꝓprie mulier seq
tur ℙe. de ancha. in. c. canonū statuta. in v. venio ad quar
tū ꝛc̄. de ꝓsti. ꝛ h̄ dñs Alex. qꝛ in dicto casu est facta mētio
de altero simplici: vnde nō mirū q̄ nō cōprehendat ꝓsona
mixta per. d. l. hoc legatū. de leg. iij. quā allegat Bal. in. d. l.
oēs populi. Ubi aūt de vtroq̄ simplici eēt facta mentio in
statuto puta de masculo. Jtē de femina an tūc cōprehenda
tur hermaphroditus dicit q̄ sic si tenemus opionē Ra. q̄
ēt in odiosis sub simplicib⁹ ꝓtinent mixta sed si tenem⁹ opi
nionē ꝑriam: tūc secus est dicendū q̄ nō cōprehendat ber
maphroditus refert tñ Bal. alr voluisse in. §. j. isti. de acti.
vbi tñ Bal. arguit ꝑmo loco q̄ in statuto sub simplici com
prehendat mixtū sed postea firmat ꝑriū ea rōne: qꝛ ex iter
ꝓtatiōe ꝛ eqtate nō de ꝓprietate sermonis sub simplici ꝓti
net mixtū mouet per. d. l. qd ergo. §. qō ait. vt dixi. §. in. ij. ꝑ
rio formato ꝑ cōem opionē q̄ in odiosis appellatione sim
pliciū nō cōprehēdāt mixta. Tu aduerte qꝛ lz dcm̄ in se sit
verū q̄ sub simplicibus in statutis non cōprehendat casus
mixtus tñ illatio facta ad statutū loquēs de femina q̄ non
cōprehēdat hermaphroditū: ꝛ fiꝛ si loquit de masculo ꝛ
femina nō est bona nec iuridica salua pace. Jn ꝑmis. n. nō
14 videt verū† q̄ hermaphroditus quantū ad iuris effectum
sit homo mixtus cū ius habeat talē ꝓ masculo vel femina
ꝑm q̄ in vno vel altero sexu magis incalescit: vt. d. l. querit
Scōo posito q̄ sit homo mixtus vbi de altero simplici est
facta mētio vidimus supꝛ q̄ si simplici expresso mixtū ma
gis adheret sub illo cōprehēdit: ꝛ ita ipsemet Alex. dixit ꝛ
per. d. legatis. §. si vnus. de leg. iij. ꝛ per. d. l. queritur. ō sta
bo. si ergo facit mētionē statutū de muliere ꝛ hermaphro
ditus in illo sexu muliebri magis incalescit cōprehēdet sub
tali statuto. nil. n. tūc repugnat nec tūc ꝓprie sumus in mā
an appellatiōe simpliciū cōprehendant mixta vt. §. vidim⁹
adeo q̄ nō pōt dici hoc eē ex extēsione imo hoc est ex regu
la dictoꝝ iuriū per quā statutū videt recipe iterꝓtationem
per no. in. l. j. §. lex falcidia. §. ad legē fal. ꝛ ꝑ Bar. in. l. oēs
populi. in. vj. q. ꝑn. de in. ꝛ in. ꝛ in multis alijs locis. Et ex
ꝓdictis idē videt dicendū si statutū facit mētionē ꝛ de ma
sculo ꝛ de femina q̄ cōprehendat hermaphroditus respe
ctu eius sexus in quo magis incalescit ipse hermaphrodit⁹
15 cuꝝ ēt in his termis sit ꝓclusum attēdi simplex potentius ꝛ
a potentiores qualitatem[a]. † Hec potes salvare dcm̄ Bal. ꝛ
Alex. in hermaphrodito qui pariter incalescit in vtroq̄ se
xu de quo facit mētionē gl. in. §. hermaphroditus. iij. q. iij.
talis. n. ꝛ si sit hō mixtus tñ de eo vt de masculo tanq̄ ō po
tētiori sexu iudicāt. sexus. n. masculinus in dubio ꝓsumitur
potētior: vt. l. si fuerit. in fi. §. de re. du. ꝛ per Alber. de ro. in
d. l. querit. vbi de tali hermaphrodito ita vī tenere q̄ debe
at in dubio iudicari masculus quo ad hoc tñ aliqualr in ꝑ
rium faciūt dicta Bar. in. d. l. si extraneus. dū all. d. l. si fue
rit. ꝛ Albe. nō videt se oīno firmare in tali opione q̄ in du
bio iudicet masculus. vī. n. in fi. tenere opionē Andre. de pi
sis sup dicto dubio vt J. prime subjiciam. Ad id tñ qō est di
ctū q̄ vbi in altero sexu incalescit debeat cōprehēdi in sta
16 tuto faciēte mētionem de tali sexu. † Cōfernnt ea que Al
be. dicit in. d. l. querit. inferēdo ex illa. l. ad statutum dispo
nēs ꝑ gabella pmutatiōis soluēda eē duo ꝑ gabella vēdi
tionis quoq̄ qd si meū librū cū tuo pmutaui dato tibi insup
ꝑcio qꝛ tuus erat maioris valoris an debeat iudicari per
mutatio vel vēditio ad effectū soluēdi gabellā vigore dicti
statuti ꝛ determinat debere attendi cui ꝑctui magis acce
dat ꝓsiderādo an preciū qō do sit vltra valorē libri mei: ꝛ
tūc iudicet vēditio alr iudicet pmutatio vt ibi ꝑ ipm. Cu
ius dicta faciunt vt qñ in altero sexu incalescit magis q̄ in
alio ꝑm illū debeat iudicari ꝛ cōprehēdi in statuto quate
nus facit mētionē de tali sexu qñ aūt pariter in vtroq̄ tūc
posset forte ꝓcedere dictū Bal. q̄ talis nō cōprehendatur
in statuto faciēte mētionē de muliere idē si ō muliere ꝛ ma
sculo de per se ꝑ id qō ꝓcludit q̄ mixtū nō cōprehēdit sub

simplicibus in mā stricta. Si tamē lz pariter in vtroq̄ sexu
incalescēret tñ in apto gereret se in altero sexu: ꝛ ꝑ hoc il
lius sexus teneret vī q̄ cōprehendat in statuto faciēte mē
tionē de tali sexu. ar. l. barbarius. ff. de offi. ꝑ. conferūt dicta
Albe. dū in illa. q. qualis debeat iudicari qñ pariter incale
scit in vtroq̄ sexu. Et dicit iudicari talē qualē ipse se asserit
vz asserēdo maiorē potētiā se sentire in vno sexu q̄z in alio
cū ipse sētiat ꝛ de re sua agatur. Et adde ad illud qō est cō
clusum q̄ sub simplicibus in statutis nō cōprehēdunt mix
ta q̄ hoc voluit ēt Ang. in. d. l. si ita. ꝛ per eūdē in consilio
cclvj. inter capta pacis ꝛc̄. Vide ēt Bal. in. l. hac consultissi
ma. in vlt. col. C. q te. fa. pos. vbi vult q̄ statutū disponēs de
septez testib⁹ adhibendis in vltimis volūtatibus nō hz lo
cū in donatiōe cā mortis que nō est mere vltima volūtas ꝛ
vt. l. fi. C. de dona. cā mor. ꝛ hoc dictū approbat h̄ Alex. qꝛ
donatio cā mortis quo ad modū ieundi magis accedit ꝑ
ctui q̄z vlt. volū. vt per gl. no. in. l. ij. in ꝑn. §. de do. ple. ꝛ per
Bal. ꝛ doc. in. l. ij. de leg. j. vñ cū fiat mētio in dicto statuto
de vltimis volūtatib⁹ respectu modi ieundi nō est dicendū
q̄ cōprehendat ipsa donatio cā mortis que dicto respectu
magis accedit ꝑctibus ꝛ sic vt ꝑctus iudicat. ar. d. l. queri
tur. cū fi. Secus aūt ꝑm ipm si statutū faceret mētionē de ꝑ
ctibus respectu modi ieūdi: qꝛ tūc cōprehenderet donatio
cā mortis: puta qꝛ statutū diceret q̄ in ꝑctu mulieris requi
rat ꝓsensus ꝓsanguineoꝝ. nā cū hoc ꝓcernat modū ꝛ ordi
nationē actus quo respectu ipsa donatio cā mortis magis
eqpatur ꝛ accedit ꝑctui cōprehēdet sub dicto statuto ar. d.
l. querit. ꝛ eoꝝ que. §. dicta fuerūt post Ang. ꝓferunt dicta
prime circa hmōi statutū an cōprehēdat hermaphroditū
ꝛ ita dñs Alexā. refert ℙe. de ancha. ꝓsuluisse reprobans
Ro. q hic voluit ꝑrium nō tñ reperiꝝ ꝓsiliū ℙe. qō allegat
dñs Alex. iter ꝓsilia ℙe. de anch. que habeo ꝛ in hac opi
nione vī residere hic Are. lz nō multū ꝑcise se firmet ꝛ dicit
in se hīe hāc. q. aliā implicitā an qñ ꝑctus ꝑhibet ex forma
statuti cōprehēdat ꝑctus qui nō est vltro citroq̄ obligato
rius ꝑut ipsa donatio de quo ipse se remittit ad dicta ꝑ se
17 in. l. more. in ꝑn. §. de acq. here. † Aduerte ēt qꝛ qō est dictū
ō statuto disponēte. vij. testes adhibēdos in vltimis volūta
tibus q̄ nō cōprehēdat donationē cā mor. nō trāsit sine du
bio qꝛ dictū statutū magis ꝑcernit solēnitatē ꝓbatoriaꝝ q̄z
ordinationē actus sed respectu solēnitatis probatorie ipsa
donatio cā mortis magis accedit vltimis volūtatib⁹ q̄z ꝑ
ctibus: vt. d. l. si. de dona. cā mor. ꝛ habet in. d. l. ij. de leg. j.
ergo videt q̄ cōprehēdat in dicto statuto ad qō facit dcm̄
Bal. in. l. si. C. de testa. vbi vult q̄ si statutū diminuit nūerū
testium in vltimis volūtatibus habebit locū etiaꝝ in dona
tiōe cā mortis qō dictū approbat ibi Saly. ꝛ dñs Alex. in
d. l. ij. de leg. j. in pe. vl vlt. col. ꝛ ibi vide dicta vbi tetigi de
istis qōnibus: ꝛ sic ēt de illa qñ statutū disponit in ꝑctu re
gri ꝓsensum ꝓsanguineoꝝ an habeat locū in donatiōe cau
sa mortis fēda per mulierē. Et adde ad illud qō tactuꝝ est
. §. in ꝓncipio mā dū allegatus fuit Bar. in. l. si extraneus.
q vult q̄ in ꝑctibus sub simplicib⁹ cōprehēdant mixta. naꝝ
Ro. hic tz ꝑrium ꝛ multi ēt ꝑ ipm tenēt in. d. l. si extraneus
ꝛ ꝑ eum faciūt qꝛ in ꝑctibus verba ꝓprie ꝛ stricte accipiū
tur: vt. l. veterib⁹. de pac. ꝛ. l. qcqd astringēde. de v. obli. ꝛ
semp in dubio ꝑ ꝓferentē: vt. d. l. veterib⁹. ꝛ in. l. labeo scri
bit obscuritatē. de ꝑben. emptio. hoc aūt q̄ sub simplicib⁹
cōprehendant mixta est ex iterꝓtatiōe extēsiōe ꝛ benigni
tate vt. §. vidimus. ergo ꝛc̄. alia adhuc faciūt ꝑ Bar. de q
bus vide ꝑ doc. in. d. l. si extraneus. Sed posses dicere q̄ in
ꝑctibus fit plena iterꝓtatio: vt. c. cū dilecti. de dona. sed qua
liter hoc itelligat vide ibi per canonistas. itelligit. n. respe
ctu vboꝝ ꝓpriorꝝ ab ipso obligāte se qꝛ ꝑ ipm iterꝓtant la
te sz ꝓpria a stipulāte iterꝓtant stricte ꝑ ipm fiꝛ.

Et harum. Hic. J. ꝓ. incipit tractare mām vi
uidui ꝛ idiuidui. Que diuiditur in
tres articulos ꝑm ℙau. hic. ℙrimus ꝓsistit in vidēdo q̄
liter stipō dicatur diuidua vel idiuidua quo ad seipsam: ꝛ
sic respectu ꝓncipalis obligatōis. ꝛ de hoc tractat hic vsq̄
ad. §. ité si in facto. ꝛ in. l. in executōe. ꝛ in. l. stipones nō di-

a Qualitatem. ꝛ ad hoc J. ꝓxime dicēda in. q. de donatione causa mortis an cōprehēdatur in statuto faciente mentionem de ꝑctu.

uiduntur.¶.e.Secundus articulus est qualiter stipło ad in/
teresse cómittat si vnus exheredibus ꝓmissoris ꝑfaciat vel
vni ex heredibus stipulatoris ꝑfiat:ꝛ iste articulus tracta
tur in.d.§.utez si in facto. vsq; ad.§.cato.Tertius articulus
est qualr stipło cómittat ad penam ꝙuentióalē ꝛ de isto in
§.cato.in quo tñ Bar.examinat ēt ꝓcedentē tractat ēt ibi
in tribus oppositiōibus quaꝛ ad ipm factū in stipulatione
deductū teneant ipsi ꝓncipales vel eorum hēdes qō respicit
primū articulū ꝛ est mā.§.¶.primi.Diuiditur presens.§.in
tres ptes.In ꝑma ponit de stipłone ꝓtinente diuiduū nā ꝛ
effectu ꝓut est certā quātitatē vel spēm vari.In scōa que in
cipit ibi:quedā nō recipiūt ꝛ c.ponit de stipłone que conti
net idiuiduū oi respectu.In tertia que incipit ibi:quedā par
tis qdem ꝑstationē ꝛ c.ponit de stipłone ꝓtinēte diuiduum
nā sed idiuiduū effectu.Et hoc breuiter itendit stipło vādi
certā quātitatez vel spēm est diuidua nā ꝛ effectu.i.quo ad
obligationē ꝛ liberationē. Sed stipłe seruitutis ꝑdialis ē
idiuidua dictis respectib⁹.Stipło aūt gñis vel alternatiua
est diuidua nā:ꝛ sic obligatiōe ꝛ idiuidua effectu.i.quo ad
1 liberationē.b.d.vsq;.§.ex bis.¶Premitte ꝑ euidētia pñtis
§.ꝛ materie quot modis sine respectibus in hac mā dicaꝛ
diuiduū vel idiuiduū de qbus per Bar.in.§.cato. in.ij.op.
ꝛ ꝑ Bar.in.l.stipłones nō diuidunt.in ꝑn.ꝛ in primis no
tem op.ꝛ in ꝑmis quattuor.q.ꝛ ibi vide dicta.ppēdēo.n.
ex his que habent in dictis locis stipłonē ꝓsiderari diuidu
am vel idiuiduā nā ꝓctu obligatiōe petitiōe pene cōmissio
ne siue interesse ꝑdēnatiōe solutiōe siue ꝑstatiōe.ꝛ vide tex.
magistralē in mā.in.l.in executiōe.¶.c.ꝛ Bal.in.l.ꝑ beredi
tarys in ꝑma ꝛ scōa col.C.de hēdi.actio.ꝛ in.l.si plures.in
ꝑma col.ꝛ seq.C.de ꝑdi.iser.declarant in.d.l.stipłones.ma
xime in dictis ꝑmis qōnibus ꝛ veniunt ista declaranda ꝛ
2 in pñti.§.ꝛ seq.¶ ¶Ho.ꝑ ibi:veluti cū.x.dari stipulamur
ꝛ c.Ō stipło vandi certā quātitatē est stipło diuidua ides
dicas de stipłone vandi certā spēm:vt.l.si stipulatus.§.¶.de
solu.ꝛ b per gl.magnam.Et dī diuidua ista stipło oi respe
ctu.est.n.diuidua ꝑmo respectu nature. nāliter.n.quātitas
recipit diuisionē nō solū per ptes multiplicatiuas sed ēt per
ptes discretas vt se ꝑ3.Itē spēs ipa silr recipit diuisionē ēt si
sit homo certus:nā ¶z nō recipiat ptes discretas vt remane
at homo tñ ptes quotitatiuas ꝓ idiuiso recipit vt in toto ti.
¶.de stip.ser.vbi plerūq; fit mētio de seruo q ꝓ pte est vnius
ꝛ ꝓ pte alterius ad hoc no.ꝑ Bar.in.d.l.stipłones. in pri/
ma.q.ꝛ in scōa op.ꝛ facit tex.nr in tertia pte vbi ꝑsupponi
tur ꝙ stipło bois nā diuidua sit.Scōo respectu dī diuidua
dcā stipło.i.ꝓctu.pōt.n.in ꝓctum deduci ꝑs quātitatis siue
certe spēi ꝓut ēt tota.Tertio dī diuidua obligatiōe iter hē
des.¶z.n.obło orta sit in tota sūma vl spē tñ si debitor vl cre
ditor decedit plibus relictis heredibus tūc ipso iure per.l.
xij.tabularū.diuidit iter heredes adeo ꝙ qlibet teneat ꝓ por
tione hereditaria:vt.l.j.C.si cer.pe.ꝛ l.j.ꝛ.ij..C.de heredi.
actio.facit ēt.l.si testō.§.¶.¶.de fideius.ꝛ l.iij.C.de neg. gest.
Quarto est diuidua ꝑstatiōe siue solone:qz si ꝑs quātitatis
siue spēi debite soluat ꝓ illa pte ꝓtigit liberatio:vt.d.l.si sti
pulatus.§.¶.¶.de solu.qō tñ ꝓcedit vbi ꝓncipalis debitor sol
uit partē qz creditor non renuit recipe.posset.n.iuste nolle
recipere:vt.l.tutor.§.lucius.¶.de vsu.ꝛ b per gl.ij.sicut ecō/
tra.ipso creditore volente ptē debiti petere pōt ꝑdicere de/
bitor ꝛ facē vt petat totū debitū qō ptēdit se dbere ꝑseq:vt
l.quidā estimauerūt.¶.si cer.pe.ꝛ ibi Bar.ꝛ doc.ꝛ ꝑ eūdez
in.l.in cōmodato.§.duab⁹.¶.cōmo.ꝛ istis duob⁹ respecti/
bus vz in quātū creditor nō cogit partē rei vel quātitatis li
gde accipere ꝛ debitor pōt renuere partē peti videt ipa ob
ligatio vādi quodāmodo idiuidua est tñ quedam idiuidui
tas ꝑm accidēs.i.iterueniēte ꝑdictiōe alterius non aūt nā
nec effectu ipsi⁹ obłonis vt ꝑz ex ꝑdictis:ꝛ ideo talis idiui
3 duitas nō est in ꝑsideratione nec tollit q̄minus ipa obliga/
tio vandi dicaꝛ oino diuidua.¶hinc ēt videmus ꝙ talis in
diuiduitas nō transit ad heredes.licz.n.ꝓncipalis debitor
quātitatis vel spēi non possit inuito creditore partē soluere
vt est dictū tñ heredes ipsius ꝓncipalis debitoris nō tenen
tur nisi ꝓ portiōibus hereditarys nec possunt cogi soluere

nisi qlibet partē suaz nec ipsam pōt creditor renuere vt be/
ne ꝑbat in.d.l.si testō.§.j.¶.de fideius.ꝛ in.d.l.iij.C.de neg.
ge.ꝛ ibi Bar.ꝛ doc.rñ.si obijciat ꝙ ex ꝑsona heredis non
dz variari ꝓditio obligatiōis vt¶.ꝓxio.§.vt id ꝓcedat q̄tū
ad rē vt heredes nō liberent solone alterius rei ꝓut nec de
functus liberaret nō aūt quātū ad modū soluendi qz quo
ad hoc variat ꝓditio obligatōis in ꝑsona heredū vt ꝑbat
in dictis iurib⁹ ¶an.aūt de ca.b ꝛ¶.ꝓximo.§.post ¶e.
ꝛ Cy.in.d.l.iij.C.de neg.ge.dicit ex ꝑsona heredis nō va/
riari ꝓditionē obligatiōis vbi in vtroq; est eadē rō: secus si
in herede ē diuersa rō q̄ in defuncto:qz tūc variat:ꝛ ita est
in ꝓposito.nā defunctus nō soluit totū qō dz nō mirū ꝙ cre
ditor nō cogat recipe heres aūt ¶z soluat partē hereditariā
soluit totū qō dz ꝛ pōt ista eē rō so.Bar.in.d.l.iij.ꝛ vide ēt
Bal.in.d.l.ꝓ hereditarij.ꝛ videbimus de hoc latius¶.ꝑ/
4 ximo.§.vbi per Bar.ꝛ doc.¶Et in tantū obło vandi spēm
vel quātitatē trāsit ad heredes ꝑ portiōibus hereditarij
ꝙ secus pacto vel ꝙuētione vel ēt testō fieri posse non vi de
mero iure:vt.l.eum q ita.§.te ꝛ titiū¶.e.vbi de hoc vide di/
cta ꝛ in.l.ꝓtinus §.fi¶.e.vbi late per Bar.examinantē an
possit vni ex heredibus ꝓuidere.Et an vnū ex heredib⁹ ꝓ/
bendo grauare possit vel ēt vltimā volūtatē ꝑdēdo. Quin/
to dī diuidua ista obło petitione ꝛ ꝑdēnatiōe qz qlibet he/
redū ꝛ ꝓ parte hereditaria ꝙuenit ꝛ ꝑdēnat:vt.d.l.ꝓ here
ditarij.C.de here.actio.ꝛ ibi Bal.¶z tñ oibus ꝑdictis re/
spectibus ipsa obło vandi certā spēm vel quātitatē sit diui/
dua tñ respectu cōmissiōis pene est idiuidua:qz in ipa pena
adiecta ex ꝙuentiōe ꝛ nō ꝑstatione vnius cōmittit isolidus
ꝛ sic nō diuidit:vt.l.v.§.fi¶.e.vbi vide dicta ꝛ lati⁹ ꝓ Bar.
ꝛ doc.in.§.cato.in.viij.op.vbi videbimus quaꝛ hoc ꝓce/
dat ꝛ an sit dīa quo ad hoc iter ipsam obligationē vandi
ꝛ obligationē facti diuiduī de quo ēt ibi ꝑ gl.in ṽ.solū pe/
nā cōmittere. Exquo tñ ista idiuiduitas venit ꝑ accidens
ꝛ ab extra quodāmodo nō facit quominus ista obło vādi
dicaꝛ oi respectu diuidua sicut.¶.dictū est ꝙ eo qz creditor
nō cogat partē a ꝓncipali debitore recipe non ꝓpterea dī
idiuidua.ꝑsiderata.n.nā ꝛ itrisecis ipsius obłonis vādi nō
est qd idiuiduū.pena.n.ꝛ illa nō sūt de itrisecis ꝛ ¶alib⁹
ipsius obłonis vandi cū sine talibus possit ꝑsistere ꝛ hoc ē
clarū ꝛ vide aliqd de hac stipłone vandi.¶.gl.ij.ꝛ vlti.no.ꝛ
5 in.ij.q.Bar.in.l.stipłones nō diuidunt.¶ ¶Ho.scōo ibi:
ꝙdā nō recipiūt vt in his que nā ꝛ c.Ō stipło ꝑuitatis res
lis est idiuidua ꝛ dic ꝙ ista ecōtra ad ſuperiorem est oi respe
ctu idiuidua.¶rimo.n.est indiuidua natura vt ḃ clare dī
in tex.ꝛ quare natura dicant idiuidue ꝙphendit ex dictis
in tex.ꝛ quare natura dicant idiuidue ꝙphendit ex dictis
bar.in.d.l.stipłones nō diuidunt.in.ij.op.ꝛ in.iij.q. Secū
do dī idiuidua ꝓctu qz cū natura idiuidua sit nō pōt ꝓ pte
in ꝓctū deduci:vt.l.ꝓ parte.¶.de serui.ꝛ per Bar.in.d.§.ca
to.in.d.ij.op.ꝛ in.d.l.stipłones nō diuidunt. in ꝑn.Tertio
est idiuidua obłone tā respectu ꝓncipaliū q̄ respectu here/
dū.si.n.debēs seruitutē decedit plurib⁹ relictis heredibus
qlibet ipsoꝝ isolidū ad ipsam seruitutē ꝑstandā ꝛ patientiā
ipsa seruitute ꝓstituta ꝑstandā tenet ꝛ obligat⁹ est.nō.n.ꝓ
l.xij.tab.diuidit talis obło iter heredes sicut diuidit obło
vandi certā spēm vel quātitatē:vt.l. heredes.§.an ea.¶.fa/
bercis.ꝛ¶.ꝓximo.§.¶Et ex hoc segtur ꝙ est idiuidua q̄/
to respectu.i.ꝑstatiōe vt ꝑbat in ꝓxime allegatis iuribus.
Et no.ꝙ vbi qs stipulatus fuit seruitutez cū ad oēs ei⁹ hē/
des trāseat isolidū ꝛ ꝓ idiuiso sequit ꝙ ipsa seruitus efficit
grauior ex ꝑsona heredū ipsius stipulatoris nō aūt diuidit
ex ꝑsona ipsoꝝ heredū nec ēt diuidit ¶z fundus oñans vel
seruiēs diuidat vt per bar.in.d.l.stipłones.in.iij.op.Quin
to stipło est idiuidua cōmissiōe interesse siue pene:qz ex ꝙuē
tione vnius heredū ꝓmissoris cōmittit ꝙ oēs ꝓ hereditā/
rijs portiōibus vt de interesse ꝛ pena est tex. in.§.itē si in fa/
cto¶.e.l.ꝛ de pena est tex.in.d.§.cato.Si aūt vni exheredi/
bus stipulatoris ꝙfiat interesse cōmittit ꝓ parte illius cui ꝙ/
fit.pena ḋo cōmittit isolidū sed illis qb⁹ nō est ꝙuentū age/
tibus ad penā obstat exceptio:vt.d.§.itē si in facto. Stipło
ḋo factoꝝ an dicaꝛ diuidua vel idiuidua:ꝛ sic que facta di
cant diuidua ꝛ que idiuidua ꝛ illa que dicunt indiuidua

qbus reſpectib⁹ dicaſ indiuidua p Bar.in.d.l.ſtipkones nó diuiduñ.in.vj.op.cũ ſeq.ꝛ in.iij̃.q.videbimus aliqd.J. ꝛ in.d.§.itẽ ſi in facto.ꝛ ẽt in.d.§.cato.ꝛ ẽt aliqd.J.in glo.j.

¶ No.tertio ibi quedã partis qdem pſtationẽ recipiunt ſz niſi tota denſ ꝛc.ꝙ ſtipko gñis vel alternatiue eſt aliquo reſpectu diuidua aliq̃ vo reſpectu indiuidua natura ergo eſt diuidua vt hic in tex.ꝛ declaratum eſt.ſ.in p̃ no.q̃r bó recipiat diuiſionẽ. Itez reſpectu p̃ctus eſt diuidua qz pars hois in gñe põt deduci in p̃ctu. Item reſpectu obligatiõis iter heredes.nam obligatio gñis vel alternatiue p.l.xij̃.ta. diuiditur iter heredes nec vnus heredum tenet niſi p rata ſua nec ſtipulator põt ab vno heredũ petere niſi p rata ſua ꝛ ſic nó põt vnus heredũ niſi p pte ſua cõdẽnari:vt.d.l.in executione.§.p parte.J.eo. Reſpectu aũt pſtatiõis ſiue liberationis eſt indiuidua qz ſz vnus heredum ſoluat ptẽ hois quã ꝙz nó ꝓtingit liberatio ſz interim eſt impendẽti vt hic ꝛ.v.§.p parte.ꝛ videbimus.J.in glo.magna qd eſt impendenti ꝛ vide circa ſ ẽt dicta.J.pri.§.ſup glo.in v.immutet. ꝛ vide tex.in.d.l.in executione.vbi.J.p.ponit quartã ſpẽz ſtipulationis que quo ad petitionẽ eſt indiuidua quo aũtẽ ad executionẽ ꝛ liberationẽ eſt diuidua. ¶ Adde ẽt ad id qõ eſt dictũ in p̃ no.ꝙ ſtipko vendi certã ſpẽm eſt diuidua: vt.d.l.ſi ſtipulatus.vt ſic ſolui poſſit pars ꝛ in illa parte cõtingit liberatio id.n.pcedit vbi ſolnit aliq̃ pars multiplicatiua ſiue quotitatiua ſecus ſi aliq̃ pe iuridica vt ſi pmiſi fundũ pleno iure ꝛ ſoluo vſumfructum q eſt pars iuridica vt per Bar.in.d.l.ſtipkones.in p̃ma.q.nam nõ liberor ab aliq̃ parte vt eſt tex.no.in.l.ſi ita ſtipulatus fuero ſi titius. §.j.in v.nõ idem.J.eo.ꝛ ibi vide glo.ꝛ doc.ꝛ hic per oñm Alexã.dixi in.d.l.ſtipkones nõ diuiduñ.in.ij̃.q.vbi adhuc plura alia dixi concernentia ea que dicta fuerũt.ſ.in precedẽtibus ꝛ ipſa in pluribus declarantia ꝛ ibi multa dixi de obligatiõe generis vel alternatiue videbimus.J.in glo.magna. Et ibi ẽt examinaui an pcedat qõ hic etiã tangit do. Alexã.limitando qõ eſt dictũ de obligatione vãdi ꝙ eſt diuidua vt nõ pcedat qñ datio eſt in obligatiõe ppter factũ indiuiduũ qz tũc eſt indiuidua inter heredes:vt.l.fideicõmiſſa.§.pe.ſ.de leg.iij̃.ideo ſup hoc alr hic me nõ extendo.

¶ Glo.j.tacite op.qz cũ in p̃n.l.dictũ fuerit õ ſtipulonib⁹ ꝛ que pſiſtũt in vãdo ꝛ õ his que pſiſtũt in faciẽdo ſubyciẽdo ꝙ barũ oium quedã partiũ pſtationẽ recipiũt quedam nõ vr probare ꝙ ẽt ſtipulationũ que in faciẽdo pſiſtũt alique recipiant diuiſionẽ ꝛ.l.ſtipkones non diuiduñ.in p̃n. J.eo.glo.rñ.fatendo ꝙ ẽt factoꝝ aliqua ſunt diuidua ꝛ ſic ſtipulationes ipſoꝝ vt J.l.iiij̃.§.cato.vbi de ſtipulatione amplius nõ agi ꝛ rem ratã haberi que ſũt facta diuidua. Itez dicit glo.in.l.in ſtipulationib⁹.§.operaꝝ.J.e.ꝛ.l.ſi qñ.ſ.de oper.li.q̃ſi ſtipulatio opaꝝ ſit diuidua. Et rñ.ad.l.ſtipulationes nõ diuiduñ.J.eo.ꝛ ad.l.libertus.§.j.de op.li.vbi de opis vr dici ꝙ ſint indiuidue vt loquantur hoc reſpectu vt inuito ſtipulatori p parte opera ſolui nõ poſſit quaſi de ſe ſit diuidua ſz reſpectu ſolutiõis eſt indiuidua ſi renuit partem recipere ipſe ſtipulator.naz dicto reſpectu ẽt obligatio dandi eſt indiuidua vt vidimus.ſ.in tex.ꝛ hic per glo.ſeq. Vel illa iura loquunt vbi vni ſtipulatori opa bz ſolui qz p parte nõ põt ſolui ſecus ſi pluribꝰ qz tũc pro parte cuilibet põt ſolui. Item dicit glo.de ſtipkone vſufructuꝝ que ſikiter eſt diuidua ſz ſit ſtipulatio facti rñſio ergo glo.quatenus p̃ loco op.de.l.ſtipulationes nõ diuiduñ.ꝙ facta ſint indiuidua eſt iſta ꝙ illa.l.loquit regulariter fallit in aliqbus factis vt in his de qbus in.§.cato.ꝛ in ſtipulatione operaꝝ ꝛ in ſtipulatione vſufructus:ꝛ reſpectu iſtoꝝ factoꝝ loquit iſte tex. ¶ Quatenus aũt glo.ſcõo loco op.de.d.l.ſtipulationes.ad illud qõ dixit de ſtipulatione operaꝝ ꝙ ſit diuidua rñ.ꝙ illa.l.loquit vt inuito ſtipulatore qz ipſi inuito p parte opera ſolui nõ põt vel loquit vbi vni ſtipulatori opa bz ſolui ſecus ſi pluribus Bar.reprobat vtranq; ſo.qz opa de ſe eſt indiuidua:vt.l.iij̃.ſ.de opis li.ꝛ ꝛ p̃mã ſol.ꝙ opa volente creditore ſit diuidua facit ẽt.d.l.ſtipulatiões nõ diuiduñ.vbi dr ꝙ diuiſio in talib⁹ corrũpit ſtipulationẽz ergo nõ dependet taliũ diuiſio a volũtate ſtipulatoris. Cõcludit

Bar.ꝙ ſtipulatio opaꝝ numero diuidi põt:vt.d.l.in ſtipulationibus.§.operaꝝ.Sed opa ipſa de ſe indiuidua eſt niſi deueniaſ ad taxationẽ eſtimationis:vt.d.§.operaruꝫ.ꝛ ibi aliqd per Bar.ꝛ latius per ipm in.d.l.ſtipulationes.in.ꝛ. op.vbi lꝫ plene examinaui' Are.hic 'dicit'ꝙ tex.in.§.opeꝝ. in fi.ꝓbat ꝙ vbi opa debeſ duobus nõ ſoluꝫ ipm intereſſe ſed ẽt ipſa opa poſſit duobus dñis pro parte pſtari ipſis tñ pſentiẽtibus pro parte ſibi ſimul pſtari:ſecus aũt ſi ſeparatim pſtareſ qz tunc ẽt ſi pſentiẽtes eſſent nõ poſſet ipſis 'per' opere pſtari qz tunc eſſet diuidi opam qõ non eſt qñ ſimul pſtaſ qz tũc regulariter in ſe opa nõ diuidiſ ſz ſolũ quo ad effectuꝫ illoꝝ qbus dꝫ pſtari qz partim ꝓdeſt vni ꝛ partim alteri eoꝝ qbus pſtaſ ꝛ vult ipſe ponderare illũ.§.operaꝝ. in fi.in ver.cõiter.ꝛ eſt verũ dictũ ſuũ qõ intelligibiliue ſic declara qz ſiue plures ope ſiue vna opa pluribus debeatur illis pſentiẽtibus põt illa opera vel poſſunt ille plures ope pſtari illis qbus debenſ cõiter.i.in aliquo cõi eoꝝ ope ſi ita ipſi pſentiunt tũc enim opa nõ diuidiſ ſed effectus ope iter illos ꝛ hoc nõ diſſonat a mẽte doc. Breuiter ergo pcludẽdo qualr opere ſiue eaꝝ ſtipulatio dicaſ diuidua vel indiuidua. Dicas qõ numero ope diuiduñ: vt.d.l.in ſtipulationibus.§.j qõ tñ dicas pcedere vbi ope pmiſſe ſunt eiuſdem qualitatis puta plures ope pictorie.'Secus ſi ſunt diuerſe qualitatis vt vna opa pictoria ꝛ ſcribere librum tunc eniꝫ tales ope ſz plures nõ diuiduñ numero imo bñ pinde ac ſi vnũ factũ pmiſſum fuiſſet nõ eniꝫ cadit diuiſio numero exquo ppter diuerſitatẽ in qualitate nó bñet idem vnus qõ alius diuidentiũ ꝛ ad hoc.d.§.j.l.in ſtipkonibus.J.iñcto p̃n.illius.l.nam in.d.§.j.dñ ſtipulationẽ oparum ſikem eſſe ſtipulationibus in qbus gña cõprehenduñ que diuiduñ numero ſecus in ſtipulationibus in qbus deducuñ ſpẽs vt in p̃n.d.l.qz tũc nõ fit diuiſio numero exquo ſpẽs non ſunt eiuſdẽ qualitatis ita ergo in opis pmiſſis ꝛ ita vult Bar. poſt Pe.de bellaperti.in.d.ix.op.naz inq̃ruꝫ Pe.loquit de pluribus factis deductis in ſtipulatiõe declarãdo qualiter tũc ſtipulatio dicaſ diuidua vel indiuidua Bar.approbat dicta ſua. Opera aũt in ſe pcludas ꝙ eſt indiuidua:vt d.l.ſtipulatiões nõ diuiduñ.ꝛ.d.l.iij̃.ꝛ.d.l.libertus.§.j.ſ. de ope.li. Adeo ꝙ ẽt ſtipulatoribus volẽtib⁹ nõ põt diuidi qcqd aliud dicat hic glo.ꝛ in.d.l.in ſtipkonibus.§.j.bñ verum eſt ꝙ ſi ſtipulator ꝓtentaſ vt vbi ſibi debeſ vna opera ſoluaſ per partes.i.ꝙ pars pluriũ opaꝝ pſteſ ꝙ ꝓtingit liberatio nõ ꝙ diuiſio ope dicaſ facta ſed qz aliud pro alio creditore volente ſolui põt ꝛ ꝓtingit liberatio ſz eo inuito nõ vt.l.ij̃.§.j.ſ.ſi cer.pe.diuiſa aũt opa ſiue pſtatione ipſius opere non dr ſoluta opa pmiſſa ſed alia.nam ex varietate tpis variaſ opa:vt.d.l.iij̃.ſ.de ope.li.bñ ẽt in.l.ſi nõ ſortez. §.libertus.ſ.de ꝓdi.indebi.ꝛ ita vult ẽt Bar.in.d.ix.op.ꝛ iſto reſpectu.ſ.ꝓtingẽtis liberationis ex particulari pſtatione põt ſaluari glo.hic ꝛ in.d.§.j.l.in ſtipkonibus.ꝙ volẽte ſtipulatore põt p parte ſolui. Licet aũt opa in ſe ſit indiuidua vt eſt dictũ tamen eius eſtimatio eſt diuidua vbi ergo deueniſ ad pſtationẽ eſtimatiõis p opera dr diuidua ipſa opa.i.eſtimatio ipſius ope ꝛ ita ſunt intelligẽda iura q̃ dicunt de parte opere qz debẽt exponi.i.eſtimationis ipſius ope ꝛ ita vult glo.in.d.§.j.l.in ſtipkonibus.ꝛ ſequit Bart. in.d.ix.op.ꝛ facit.d.l.ſtipulationes nõ diuiduñ.v.celſus. vbi dr ꝙ intereſſe qõ ſuccedit in obligationib⁹ facti eſt diuiduum lꝫ ſtipulatio facti ſit indiuidua facit ẽt.l.ſi qñ.ſ.de ope.li.que loquit de opis pteritis que nõ cadit ꝙ amplius pſtentur ſed de neceſſitate deueniſ ad eſtimationẽ pſtanda ergo opera in ſe nõ eſt diuidua an autez futuram operam cadat peti. Barto.videtur ſentire ꝙ ſic in.d.ix.op.in fi.ſed Imo.ipſum in ſ ibi reprobat circa qõ vide ibi dicta. Itez ſz vt eſt dictum in ſe opa ſit indiuidua tamẽ effectus ipſius opere diuiditur vt quando in cõi opere vel re de conſenſu illoꝝ qbus debeſ pſteſ vt.d.l.in ſtipulationib⁹.in fi.quã.ſ. induxi ꝛ declarauí ꝛ ꝙ declaratiõe facta facit glo.ibi in v. edanſ ꝛ nõ obſtat ſi dicas ſemp effect⁹ opere diuidiſ ꝛ ſic ẽt ſi ſeparatim pſteſ.naz nõ dr tũc eadẽ opera pſtari qz ẽt operã diuidi ꝛ ꝓpterea tũc nõ cadit ꝙ effect⁹ eiuſdẽ opere

tūc diuidaſ reſpectu ergo vnius ꝛ eiuſdē ope qñ cōiter præ
ſtatur cadit ꝙ eius effectus diuidaſ. Quare aūt ſtipko ope
rarū dicaſ indiuidua reſpectu ipſius ope in ſe ꝛ ſic qbus re
ſpectibus dicaſ indiuidua vide per Pau. de ca. in. l. j. §. ſi
vſufructus. ſ. ad le. fal. ꝛ vide circa h̄ ēt dicta in. d. ix. oppo
ſitione. in. d. l. ſtipkones nō diuidunt. quā materiā ꝛ repeti
tionē Bar. ego poſui in. l. in executione. j. eo. ¶ Redeūdo
modo ad glo. dicit ipſa ꝙ ēt ſtipko vſufructus eſt diuidua
ꝛ ſic eius reſpectu ēt pōt verificari tex. iſte pſupponēs ſtipu
lationū que in facto pſiſtūt aliquā diuidua eſſe q̄ſi glo. velit
ſtipulationē vſufructus eſſe facti qō dicit Bar. pcedere re
ſpectu patiētie que dz pſtari per illū qui dz vſumfructū vbi
ipm pſtituit in pſtitnēdo ergo eſt iuris ꝛ ſic ptinet dationē
poſtq̄ eſt cōſtitutus eſt facti rōne patiētie que dz pſtari vt
l. vbi aūt. §. qui id qō. j. eo. ꝛ declarat plenius Bar. j. ſup gl.
in v. viam. ꝛ ibi de h̄ latius videbimus ꝙ aūt vſufruct⁹ ſit
diuiduus, put ſentit glo. eſt expeditū: vt. d. l. j. §. ſi vſufruct⁹
. ſ. ad le. fal. exorbitat. n. in h̄ ab alīs ſeruitutib⁹ vt ibi ꝛ per
Bar. in. d. l. ſtipulatiōes. in. iiij. q. vbi q̄rit de rōne hui⁹ deci
ſionis ꝛ ibi ēt vide de veritate hui⁹ glo. q̄tenus vſufructus
ptinet factū dicaſ cōtinere factū diuiduū vel indiuiduuz ꝛ
dicemus. j. in glo. in ver. viam. ¶ Glo. in ver. pſtationē ta
cite op. ꝙ imo ſtipko vandi nō recipiat partiū pſtationē: vt
l. tutor. §. lucius. ſ. de vſu. vbi dī ꝙ nō cogiſ creditor partē
debiti recipere qz particulariſ ſoko multa incōmoda affert
ꝛ rñdet glo. ꝙ illud qō hic dī intelligi dz creditore volente
ipſo eniz volēte recipit partiū pſtationē qz pſtatio ptis libe
rat a parte ꝛ iſto reſpectu dī diuidua dī ēt diuidua alio re
ſpectu qz per. l. xij. tabulaꝝ. diuidiſ inter hēdes pportioni
bus hereditarīs: vt. l. j. C. ſi cer. pe. ꝛ l. j. ꝛ ij. C. de heredi.
actioni adeo ꝛ intantū ꝙ vnus partē ſuā ſoluē pōt inuito
creditore ꝛ liberaſ vt pbaſ in. l. iij. C. de ne. ge. inducta vt
ibi per Bar. ꝛ J. primo. §. ꝛ dictū fuit. ſ. in tex. in p̄ no. ꝛ ibi
plene declaratuz fuit qbus reſpectibus ēt vltra pdictos di
caſ diuidua ſtipko dādi. Et vide hic Areti. aliqua dicta po
nēte ꝛ de eo qō pmo loco dicit glo. ꝙ volēte creditore pōt
pars debiti ſolui ꝛ de eo qō ſecundo loco ipſamet glo. dicit
ꝙ obligatio dādi diuidiſ inter heredes debitoris adiūcto
eniz eo ꝙ h̄ pcedat ēt inuito creditore declarat an pcedat
ſi vnus heredū eſt nō ſoluēdo ꝛ qd de iure ciuili ꝛ quid de
iure canonico aduerte tñ qz. l. ſi. C. depoſi. quā ipſe allegat
nō facit ad ppoſitū qz loquiſ vbi creditor ꝛ deponēs dece
dit pluribus relictis heredib⁹ ꝛ depoſitarius ſiue debitor
efficiſ nō ſoluēdo a quo antea vnus heredū creditoris exe
gerat partē ſuā qz coheres ꝑ ipm qui exegit partē ſuā nul
lum regreſſum hz ad qō ēt glo. in. l. naz ꝛ ſi fur. §. fi. ſ. ſi cer.
pe. bñ vez eſt ꝙ illud qō ipſe dicit tenet Ang. in pſi. ccxxx.
incipiēte caſus eſt qdam bonauentura ꝛ c̄. ante fi. d. pſilij. ꝛ
vide circa h̄ dicta in. l. in executiōe. circa ſcōam. q. Bar. in
l. ſtipkones nō diuidunt. j. eo. ꝛ ibi tango illud qō ēt tāgo. j.
in gl. magna an h̄ pcedat vbi pcedit obligatio generis vel
alternatiue vt tūc cogaſ partē ab vno heredum recipere.

9 ¶† Glo. ſup ver. viam. q̄rit cum hic dicaſ ꝙ baz ſtipula
tionū q̄dā diuiſionē nō recipiūt veluti cū viam ſtipulamur
ꝛ c̄. vī pſupponi ꝙ ſtipulatio vie ꝛ aliarū ſeruitutū ſit facti
an h̄ ſit verū ꝛ rñdet glo. ꝙ ſic ꝛ ſic ꝙ qui ſtipulaſ viaz vel
aliā ſeruitutē ſtipulaſ factū rōne patiētie que dz pſtari que
eſt pro traditione: vt. l. quotiēs. la. j. ꝛ la. ij. §. de ſerui. titulo
gñali. nam pati eſt facere: vt. d. l. vbi aūt nō apparet. §. q id
qō. j. eo. Bar. dicit ꝙ q ſtipulaſ ſeruitutez ſtipulaſ ius ꝛ fa
ctum ius inquantū ſeruitus dz cōſtitui factū inquantū pa
tiētia dz pſtari: vt. l. iij. poſt p̄n. in v. dare. ſ. de vſufruc. non
enim pſtituta ſeruitute liberaſ ille qui ad ipſaz pſtituendā
tenebaſ qz remanet obligatus ēt ad factū. i. ad patientiam
vt dicit glo. no. in. l. corruptionē. C. de vſufruc. ꝛ in. l. pluri
bus. §. fi. j. eo. Et defendit glo. ab obiectiōe vltramontanoꝝ
ꝛ a qbuſdā obiectionibus nō tñ oibus quas ipſe formaꝝ ꝑ
ipſam glo. vt hic latius vide per eum cuz quo trāſeunt hic
Ange. Pe. de anch. Jo. de imo. ꝛ poſt multa ēt do. Alex.
hic ſubnectēs in fi. effectus reſultātes ſi vna vel alia opinio
teneaſ in hac. q. ꝛ reſpectu formationis libelli ꝛ ēt reſpectu

ſuccedēde vel nō ſuccedēde obligationis ad intereſſe iſtaz
opinionē in practica tanq̄z cōem dicit tenendā eſſe hic dño
meus lz dicat articulū eſſe dubiū ꝛ diſputabilem limitat tñ
hāc opinionē hic Ange. in vſufructu eaꝝ rerū que vſu con
ſumunt. in tali enim ſeruitute venit dari ꝛ ſic dominiū ꝛ p
pterea dī ptinere certū vt. l. tribus. ſ. de vſufruc. eaꝝ re. que
vſu pſumunt. iſtā opinionē approbat ēt Bal. in. d. l. corru
ptionē. niſi ſimus in ſeruitute pſcripta qz ad ipſam nō dat
actio pſonalis ſed realis. i. pfeſſoria ꝛ officiū iudicis ad pa
tientiā: vt. l. j. in fi. de ſer. ru. pre. ꝛ cum iſta opinione quā di
cit cōez trāſit ēt Saly. in. d. l. corruptionē. ꝛ Bal. ꝛ Ange.
in. d. l. iij. §. dare. ſ. de vſufruc. ꝛ Roma. hic cuz iſta opinioe
vī ſatis pcordare ēt dño Andr. ſicu. hic. Contrariā opinio
nem ꝙ imo ſtipko ſeruitutis nō ptineat factū ſz ſolū datio
nem ꝛ factū nō ſit in obligatione ſz veniat in executione te
nent Jac. de ra. ꝛ Pe. de bellaperti. quos refert ꝛ ſequiſ
Cy. in. d. l. corruptionē. ꝛ Raph. cu. Pau. de ca. ꝛ Areti.
hic vī ēt eſſe de intentione Bar. in. d. l. ſtipulationes nō di
uidunt. d. iij. q. añ ſi. lz in effectu ad hic dicta ſe remittat te
net ēt Pau. de ca. in. d. l. corruptionē. ¶ Fundamēta tenē
tium iſtā opinionē ſunt iſta primū qz ſeruus ſtipulādo ſer
uitutē ipſaz acqrit dño: vt. l. ſi cōis ſeruus meus ꝛ tuus. j. de
ſti. ſer. ſed illud qō eſt factū ſeruus ſtipulādo nō acqrit dño
ſed ſibi vt. §. ſed cū factū. inſti. de ſtipu. ſer. ergo ꝛ c̄. Et ad il
lud in quo ſe fundat glo. ꝙ ſeruitus dicaſ ptinere factū ra
tione patiētie que dz pſtari rñdent vltramontani facientes
h̄ primū fundamētū ꝙ ex h̄ nō ſequiſ ꝙ ſtipko ſeruitutis di
caſ facti ſiue ptinere factū tūc enim ſtipko dī ptinere factuz
q̄ illud qō in obligatiōe deducīt eſt factū vt ſcribere libzū
fabricare domū ꝛ ſimilia. Alioqn ſequereſ p̄m ipſos ꝙ q̄ p
miſit dare ſticibz videaſ pmiſiſſe factū exquo nō pōt dare
ſine actu facti ꝛ ſic ſine traditione: vt. l. traditionibus. C. de
pac. traditio aūt eſt facti: vt. d. l. ſtipkones nō diuidunt. ibi
vt puta fundū tradi ꝛ c̄. ſic̄ ergo in ſtipkone dādi ſpēm tra
dere venit in executione ꝛ nō eſt in obligatione ita ēt in ſti
pulatiōe ſeruitutis ipſa patiētia venit in executione nō aūt
eſt in obligatione. Quod ex eo ēt cōprobari vī qz de patiē
tia pſtāda teneī cauere qui dz ſeruitutē: vt. l. quotiēſ. la. ij. ſ.
de ſerui. titulo gñali. ꝛ. l. eaꝝ. ꝛ. l. egi. ſ. ſi ſer. vendi. ſed ſi pa
tiētia veniret ex p̄ ꝑctu ſiue ex pma diſpoſitione ꝛ ſic ēt in
obligatione talis cautio eēt ſupflua qz eſt nuda. i. ſine fide
iuſſore. l. ſancimus. C. de ver. ſig. ꝛ ſic nō magis obligat q̄
ex p̄ ꝑctu eſſet obligatus ſi diceremus ex ꝑctu eſſe obliga
tū ad patientiā debentē ſeruitutē vt eſt dictū. ergo ꝛ c̄. ꝛ ad
illud qō dicūt vltramontani ꝙ lz patiētia veniat in ſeruitu
tē tñ ex h̄ nō dicaſ eſſe qd facti facit. d. §. dare. l. iij. ſ. de vſu
fruc. quē p ſe inducit Bar. naz ibi. J. p. dicit ꝙ datio vſuſ
fructus fit per inductionē in fundū ꝛ per pſtationē patien
tie q̄ ſunt actus facti ꝛ nihilominus dino. J. p. pſupponit
vſumfructū in ſe ptinere dationē. vnde ſicut nec per primū
actū lz facti nō dī facti ſeruitus vſusfructus ita nec per ſecū
dum. i. per patientiā qz vtrunq̄z actuz pariter explicat ꝛ po
nit. J. p. in illo. §. ꝛ tenētes iſtā opionē vltramōtanoꝝ itelli
gūt illā. l. corruptionē. in actōe pſonali reſultāte ex cautiōe
quā iura diſponūt pſtari de pſtāda patiētia ꝛ ſic reprobāt
ēt glo. ibi in eo qō intelligit illā. l. in actione pſonali que cō
petebat ad ſeruitutē quaſi diceret ad pſequendā ſiue cōſer
uandā patientiā ꝛ aduerte qz put fuit inductus. §. dare. ꝑ
opinionē Bar. ita poſſet induci. l. ſi ego. §. j. de publici. lz p
ipſo Bar. illa. l. alleget. nā ibi dī de traditione q̄ eſt facti. l.
ſtipkones nō diuidunt. ꝛ iſta iteruenit in pſtone ſeruitutis
lz ſit impropa traditio ꝛ nihilomin⁹ in pſtituēdo ſiue reſpe
ctu pſtonis dī cōtinere dare h̄m opionez Bar. Et lz Bar.
rñdeat hic ad illud qō adducūt vltramontani allegādo. l.
ſi cōis ſeruus me⁹ ꝛ tuus. iūcto. d. §. ſz cū factū. tñ nō rñdet
nec tangere vī qō ipſi dicūt p ſubmouēdo fundamēto glo.
ꝙ rōne patiētie nō dicaſ ſtipko ſeruitutis ptinere factū nec
ēt aliud qō eſt adductū exquo apte cōprobari vī ꝙ in pria
obligatione ꝑcta ad ſeruitutē nō ptineaſ aliquo modo pa
tientiā vt ad ipſam ſit obligatus qui dz ſeruitutē ſz illa pria
obligatio ſit penitus abſtracta ab oi facto ꝛ ſolū contineat

ius ꝛ ſic

ius ꝛ sic dationē nō vī ēt bene pcepisse intellectū.§.dare q. vt.ff.inductus vī vrgere ꝑ opinione vltramontanoꝝ.Bñs Alexā.volēs saluare opinionē glo.Bar.ꝛ sequaciū a dicta obiectione q ēt in obligatione dādi spēm venit traditio ꝛ tñ nō ꝓpterea traditio dī esse in obligatiōe rñdet q in traditione rerū corporaliū ꝫ ꝓcedit in qbus semel traditione facta sequuta est liberatio adeo q vlteri⁹ agi nō pōt actōe ex ꝑ ꝑctu ad traditionē rei si forte semel tradita res amissa fuit vt.l.si cū fundū.§.fi.ff.de ꝓben.emp.ꝛ ibi glo.pe.ꝛ vlti. ꝛ per glo.fi.in auc.sacra puberū.C.si aduer.vēdi.Sed nos sumus in traditiōe incorporaliū in qb⁹ nō est ꝓpe traditio ſz ꝗsi traditio ex qua cuz ipsa nō sit actus mometaneus nō sequit liberatio ſz requit successiua traditio ꝛ sic patiētia vt per glo.in.d.l.corruptionē.vī exquo ista est successiua nō miruz q fit in obligatione ꝗsi cū vno respectu sit debitor ꝙz traditio corporalium qz nō trāsfert ista incorporalia ita in ptāte illius cui debent.i.talr vt factū quasi traditionis amplius nō regrat,put trāsfert ipsa corporalia vera traditio. Alio respectu fit potētior ꝛ sic sit ꝛ duret in obligatione ꝛ ad id qō est dictū q in hmōi incorporalibus habeat locuz successiua traditio que fit in effectu per patientiaz ꝛ q non sit vera traditio facit.l.ratio.§.si iter.ff.de actio.ꝛ emp.ꝛ.l. si ego.§.j.ff.de publi.ꝛ.l.quotiēs.la.j.§.fi.ꝛ.l.quotiēs.la.ij. de serui.titu.gñali.facit ēt.l.vbi aūt nō appet.§.fundi.ff.eo. vbi dī q qui stipulat vsumfructū fundi vī stipulat⁹ incertū qō nō vī ex alio nisi qz debet sibi nō factū.i.patientia incertuz enim dī stipulatus q stipulatus est factū vel nō factū:vt §.qui id qō.e.l.ꝛ hāc rñsionē dat ēt dñs Andreas barba. ſz de dño Alexā.mētionē nō faciat dictus tñ.§.dare.ponderatus vt.ff.refragat huic rñ.si bñ aduertat. ¶ Sed ℙau. de ca.bic ꝛ in.d.l.corruptionē.clarius tenēs opinionez q patiētia non sit in obligatione in stipłone seruitutis ꝛ sic q talis stipulatio cōtineat solū ius ꝛ nō factū dicit q ille qui cōstituit seruitutē nō liberat ab obligatione dādi cum ꝓbi bēdo vti put ꝓbibere pōt rōne dominij qō hz in re non videat ꝓfecte rem dedisse ꝛ ideo si ille cui seruitus est ꝓstituta ꝓbibet pōt agere nō solū ꝓfessoria per quā declarat seruitutē sibi deberi ꝛ illi qui dz imponat vt patiat ipm uti vt l.ij.in pn.ff.si ser.ven.sed ēt pōt agere vt seruitus sibi det ꝗsi nō fuerit ꝓfecte data secuta postea ꝓbibitiōe ꝛ impedimēto ꝛ cōsequet illud idē qō si egisset ꝓfessoria vt ille cogatur ꝑstare patientiā ꝛ ħ ꝑm ipm voluit glo.in.d.l.corruptionē. que nec per ℙe.nec per Bar.fuit bñ intellecta nō enī vult illa glo.q ꝓstituta seruitute duret actio ad patientiaz ꝛ sic ad factū sed ad dationē ꝛ illa actio que durat ad dādū nō obstāte ꝓstōne est illa q durat ꝑ spatio longi tpis de qua logt d.l.corruptionē.illa aūt q cōpetit ante ꝓstōnem durat.xxx. annis reprobat ergo ℙau.glo.in ꝗstū indistincte vī volnisse q oī respectu stipło seruitutis cōtineat factum reprobat Bar.in ꝗstū respectu ꝑstāde patiētie dicit q ꝓtinet factū ꝛ sic Bar.saluat glo.hic ꝛ ħ modo itelligit glo.in.d.l.corruptionē.q velit durare actionē ꝓstituta seruitute ad ꝑstāda patientiā ꝛ de tali actione loquat ille tex.reprobat ℙe.vltramontanos qui intellexerūt illū tex.in actione que oritur ex cautione que ꝑstat post ꝓstitutā seruitutē de nō impediēdo q ħ est diuinare illū tex. ¶ Cōclusio sua igit est q stipulatio seruitutis cōtineat dationem ꝛ q illa duret ēt post ꝓstitutā seruitutē que possit intētari ad effectū nō vt iterum seruitus ꝓstituat sed vt patiētia ꝑstet sicut alr dī vbi res cōmodata reddit deteriorata:vt.l.ij.§.si reddita.ff.cōmo.ꝛ vbi res debita datur obligata vt.l.si rem meaz.ff.de solu.Et ex his vī rñderi ad glo.in.d.l.corruptionē.lz do.Alexā.rñdēs dicte obiectioni vt.ff.dicat non bñ rñderi ꝛ in illa glo. fundat suā rñsionez. ¶ Areti.aūt hic reprobat.d.gl.ꝛ aliā glo.in.d.l.pluribus.§.fi.qz cū illi qui impedit post ꝓstitutā seruitutē sit ꝓuisum actione reali ꝓfessoria de qua in.d.l.ij. si serui.ven.vel iterdicto vti possidetis si turbat in vsu vt.d. l.quotiēs.ꝛ.l.seq.de serui.supfluum est vt sibi duret prima actio ad qō adducit.l.in numeratiōib⁹.§.fi.ff.de solu.ꝛ no. per Bar.ꝛ doc.in.l.fideiussor.§.meminisse.de lega.j.ꝛ est forte fundamētū ꝛ sic in hoc ipse reprobat ēt ℙau.q agi

possit ꝑma actiōe vt ꝓsequat patiētiaz.Et ad cōprobandū illud de duratione prime actionis ad patientiā q nō sit de mēte iuris adducit ēt illud qō.ff.tetigi q pōt petere sibi caueri qō esset supfluū si duraret ꝑma actio ꝛ lz ipse nō dicat ħ fuit motiuū Saly.in.d.l.corruptionē.cui tñ Saly.rñdet q illud de cautione ꝓcedit iudicio accepto in ꝓfessoria:vt d.l.eaz.si serui.ven.a ꝓncipio aūt nō obligat ad cauendū vt.d.l.quotiēs.la.ij.de serui.lz labeo ħ ibi dixerit. Sed aduerte qz ibi nō improbat opinio labeonis in eo de cautiōe ꝑstāda lz dicat q usus ꝑ traditione bī ꝛ q ideo interdicta possessoria sunt cōsequuta alr.d.l.esset.ꝑ.d.§.si iter.l.si rō. .ff.de actio.emp.vbi ponit idez casus de seruitute empta ꝛ tñ ꝓbat q vt a principio cōpetat actio ad petendā cautionem ꝛ sic lz ille tex.inducat ꝑ opinione Bar.ꝛ sequacium q patientia ꝛ factū veniat ex ꝑma obligatione tñ ibi vī ꝓbari ꝑtium ad qd eiz ibi petit cautio ex qua nihil aliud nascitur nisi obligatio ad patiētiā si ad ipsam iam suberat ꝑma obligatio cū vt est dictū virtute illius cautionis nō prestetur fideiussor:vt.l.sancimus.C.ō ver.si.nisi forte diceres q hoc fit ad maiorē cautelā ꝓput vī sentire glo.in.d.l.pluribus.§.ꝛ si placet.dum allegat.d.§.si iter. ℙreterea lz ex ꝑma obligatione veniret patiētia tñ nō veniebat ex spāli ꝓuisione sed cōprehendebat in gñali obligatione seruitutis ꝑstāde sed per cautionē spāliter ꝛ expsse ꝓuidet de patientia ꝑstāda ergo est maioris efficatie.ar.c.de multa.de ꝓbē. ibi nos euidētius ꝛ expssi⁹ ꝛ c.potētiora.n.sunt spāliter expssa ar.generi per spēm de re.iu.li.vj. ¶ Secundū fundamentū tenentiū istā opinionē q in stipłone seruitutis veniat dari ꝛ nō factū aliquo modo est per.l.j.§.fi.ff.de ser.rusti.ꝑdio. vbi vī ꝓbari q patientia venit per officiū iudicis ergo nō est in obligatione.l.q per collusionē.§.ꝓcū forte.ff.de actio. emp.ergo stipło seruitutis ꝓtinet solā dationē ꝛ ius nō factū Bar.qui fecit mētionē de.d.l.j.§.fi.ad ipsam ꝓ saluāda glo.rñdet q loquit qñ agit reali.i.ꝑfessoria ꝓ seruitute qz tūc venit officio iudicis patiētia nō aūt ex dicta reali actione ꝛ ħ est q voluit dicere glo.fi.in.d.l.eaz.si ser.vēdi.Sed qñ agit ad seruitutez actione ꝑsonali ex stipulatione vel ex testō tūc ꝛ datio.i.ꝓstitutio seruitutis ꝛ patientia est in obligatiōe vt.d.l.iij.§.dare.ff.de usufruc.facit qz alr vbi agit reali ad corporalia traditio possessiōis venit officio iudicis vt.l.q restituere.ff.de rei ven.Sed ꝛ rñsionem Bar.ℙau. ponderat vbū traditio,de quo in illo.§.fi.exquo dat intelligi q ibi nō agebat ad patiētiā ſuiture cōstituta ſz agebat ad seruitutē ꝓstituēdā ꝛ tñ ibi ꝓbat q ipsa patientia venit officio iudicis vñ ꝑm ipm ibi est tex.expssus ꝓ hac opione ꝛ glo.Sed exponēdo illū tex.put ibi exponit glo.traditio ꝛ patiētia.i.patiēti a inducit officiū iudicis cessat dicta obiectio ℙau.qz pat et q vbū traditio nō est in ꝑsideratiōe ꝗsi iam seruitus esset ꝓstituta ꝓterea ille tex.pluriб⁹ modis itelligit ꝛ exponit per glo.vñ nō vrget ꝓ ista opinione ar. no.ꝓ Bar.in.l. in ambiguo.ff.de re.du.potes ēt rñdere ad illā.l.j.§.fi.put deprehēdit ex dictis Bar.in.d.l.corruptionē.q.§.ītē si i facto.vbi.ℑ.ꝑ.vī icipere dicē ō stipłonib⁹ facti ergo vsqz illuc de stipłonibus dādi ꝛ ħ fundamentū adducit ēt hic Bar.ꝛ glo.ꝛ ei nō rñdet ſz potes rñdere q ibi dicit de obligationib⁹ meri facti ꝗlis nō est stipło seruitutis vñ non fuit incōueniēs q interseritur de ea iter obligatiōes dādi. ¶ Quintuz fundamentū est per.l.si vnus ex socijs.in v.dari.ff.ō seruī.ru.ꝑdio.ſz ēt ad illū tex.pōt rñderi q nō negat q stipło ſuiturie nō ꝓtineat factū ēt.Vñ recolligēdo ꝓclusionē nihil est q magis vrgeat ꝛ opi.Bar.ꝛ sequiū ꝗs illō de petēda cautiōe ꝓ ꝑstāda patiētia ex ħ eiz apte vī deprehēdi q ipsa patiētia nō veniat vigore ꝑmene obligationis ꝛ sic q illa sit abstracta ab oi facto ꝓ ista opione vrget satis .§.dare.l.iij.vt.ff.iduct⁹ lz cōiter allegef per doc.post Bar.

ꝑ alia opinione. Cogita qꝫ punct⁹ eſt ſubtilis ꝛ opi. Bar. vī magis cōis vt ꝑz ex.s̄.relatis ꝑ qua multa adducunt ſz duo vrgere vident p̄mū.d Ꝟ.fundi.l.vbi aūt non apꝑt.J.e. Sed ad illū tex.rñdet hic Are.qꝫ ſtipko vſufructus non dī cōtinere in certū qꝫ cōtineat factū ſed qꝫ eſt qd variabile ꝛ ꝑz nām qꝫ mltis modis finiť ꝛ ſic ignorať q̄to tpe bēat vſufructū ꝛ qñqz volūtate ipſi⁹ debitoris vt declarat Bar.in.d. Ꝟ.fundi.ꝛ ibi doc.ꝛ in.l.certi cōditio.in p̄n.duz examinat

a ¶ Si cer.pe. ꝛ vide ēt dñm Alexā.hic qui etiā reſpondet ad illuz.Ꝟ.fundi.vt nō vrgeat ꝓ opinione Barto.

a qō dicať ꝑctus certus ꝛqs incertus.s̄. ſi cer.pe.ª Secundū qō adducīť ꝓ cōi opione eſt.l.ſi vſufructus.mihi in bien niū.s̄.de vſufruc.lega.ꝛ.l.qs vſumfructū.Ꝟ.fi.s̄.de vſufruc. vbi ꝑbať qꝫ vſufructu legato qui ſine alis expſſa ꝓſtone bī ꝑ ꝓſtitutoꝫ vt.l.ſi partē.Ꝟ.j.s̄.quēadmo.ſer.amit.ꝛ per glo. in.d.l.corruptionez.facit.l.j.s̄.de ſer.lega.ſi cōmittīť mora in p̄ſtādo ſuccedit obligatio ad intereſſe ergo ēt patiētia ꝛ ſic factū vī qꝫ eſſet in obligatione aľs nō ꝑgrueret qꝫ ſucce deret obligatio ad intereſſe.nam in obligationib⁹ facti nō in obligationib⁹ dandi ſuccedit obligatio ad itereſſe:vt.d. l.ſtipulationes.v.celſus.iūcta.l. vbi aūt non apꝑet.Ꝟ.fi.ꝛ l.ſi ſeruū.Ꝟ.fi.J.e. Sed poſſet rñ. ad illū tex.ſiqs vellet tenere opinionē vltramontanoꝝ qꝫ dī eſſe in obligatiōe intereſſe in.d.Ꝟ.fi.inſpecto exitu exquo.n.in ipſo itereſſe bz fieri ꝑdē nario vel ſoko exq̄ ampli⁹ vſuſfruct⁹ nō poterat p̄ſtari ſicut bī in.d.l.ſi ꝺuū.Ꝟ.fi.ꝛ ſikz expoſitionē ꝛ declarationē faē gl. ſi.in.l.filioſa.la.j.s̄.de dona.cau.mor.ꝛ ita rñdet hic Aret. q aliā ēt rñſionē dat que nō ſatiſſacit qꝫ quare ꝑ vſufructu detur ꝑditio in certi patet ex dictis.s̄.prime ad intelligētiā Ꝟ.fundi.ꝛ ꝓ rñſione,prime data facit vbū p̄ſtareť de quo in ſi.illi⁹.Ꝟ.fi. Et ꝑ dicta p̄ma rſi.faciūt dicta Pan.in.Ꝟ.itē ſi in facto.duz diſcutit ꝛ'exaiat articulū an ſtipko per te nō fieri ꝛc̄.ſit ſtipulatio ſeruitutis ꝛ ꝑcludēs qꝫ nō per illū tex. in quo ꝓbatur qꝫ in tali ſtipulatione ſuccedit obligatio ad intereſſe rñdet ad.Ꝟ.an ea.l.beredes.s̄.fa.herci.ꝛ vide ali/ qua.J.primo.Ꝟ.in glo.in v.inſolidū.nō tñ eſt ſine violatiōe dicta rñſio vt ēt dixi in.d.l.in executione.circa dicta Bar. in.iiij.q.in.d.l.ſtipkones nō diuidunť. Et ibi ēt declaraui. An patiētia cuius reſpectu ſtipko dī cōtinere factū dicatur factū diuiduū vel indiuiduū ibi enim Bar.facit mētionem de glo.j.que vī velle qꝫ dicať factū diuiduū ꝛ ꝑcludit ꝓtra ipſam qꝫ imo dicať factū indiuiduū qz nō poteſt ꝓ parte impediri:vt.Ꝟ.itē ſi in facto.J.e.l.ꝛ put eſt rñſuz ad.d.l.qui vſumfructum.Ꝟ.fi.poſſet ēt rñderi ad.l.ſi vſuſfructus mihi in biennū.s̄.de vſufruc.lega. Ad alia que adducunť ꝑ iſta opinione vide qz rñ.do.Alexā.lz teneat iſtaz opiniones. Et vt dixi in fi.huius.q.ponit effectus reſultātes ex varietate iſtoꝝ opinionū. Et aduerte qz illud qō ipſe dicit de libello variato modo formādo ſm varietatē opinionū ꝓcedit ⁊añ ꝓſtitutā ſeruitutē ſed poſt ꝓſtitutā ſeruitutem ſi patiētia nō p̄ſtareť ſm opinionē Bar.p̄ma actione poſſet agi vt p̄ſta/ reť ſm opinionem vltramontanoꝝ poſſet agi ex noua obli gatiōe per quā cautuz fuit de ipſa patiētia p̄ſtāda ſm opi/ nionē Pau.poſſet agi ad ꝓſtituendā ſeruitutē ad effectuz cōſequutionis patiētie ſm opinionē Areti.poſſet agi ꝓfeſ/ ſoria vel vtili iterdicto iuxta no.in.d.l.quotiēs. Et tenēdo cōem opiniones ipſam limita ꝑut limitat Ange.qñ debeť vſufruct⁹ eaꝝ rerū que vſu cōſumunť cuz quo trāſeunt hic Jmo.ad ſi.ꝛ do.Alex.vt p ipz;dū rñdet ad.d.Ꝟ.fūdi.ꝛ p̄eo qō dicit Ang.qꝫ in talib⁹ trāſſerať dñiuz vltra ipm alľat.l. ß ſenat⁹.Ꝟ.j.ꝛ.l.ſi vini.de vſufruc.ea.re.q̄ vſu ꝓſumunť ꝛ.Ꝟ. itaqz iſti.ō vſufruc.ꝛ p Bar.quē ipſe nō alľat.in.d.Ꝟ.fūdi. vñ cū hic cadat vera traditio p quā trāſſerť dominiū nec cadat patiētiā ſucceſſiue p̄ſtari ceſſat qꝫ in his terminis di/ b catur deberi patiētiā ꝛ ſic factum[b]. ¶ In ſecūda parte ſul iſta glo.in v.viam que.ſecūda pars incipit itez no.ꝛ c̄.glo. colligit que ſit natura obligationum faciēdi ꝛ que natura obligationū dādi. Et dicit qꝫ obligationū faciēdi cōis na/ tura eſt vt non diuidanť regulariter eni facta ſunt indiui/ dua:vt.d.l.ſtipulationes nō diuidunť.vbi p Bar.maxime in tertia.q.vbi ponit regulas ad cognoſcendū fcā diuidua vel indiuidua,nam ēt aliqua ſunt facta diuidua vt vidim⁹ in p̄ma glo.ꝛ ēt dicit iſta glo. Que ecōtra dicit eſſe in obli/

b ¶ Factum.ꝛ adde predictis qꝫ ꝓ opinioē Bart.ꝛ ſequaciū vī eſſe tex. J.p̄ri.Ꝟ.in ver. ſz quo caſu c̄. naz ibi ſm p̄ri/ mum modū in/ telligēdi decla rati vt ibi per Bar.ꝛ doct.vī ꝓbari qꝫ in ſti/ pulatione ſer/ uitutis veniat intereſſe. Sed dic qꝫ ibi ꝑbať qꝫ venit in exe cutione vt ibi etiaz dictū fuit Et quo ad vlti ma dicta Alex. in ß arti. vide hic moderniꝺ/ res,

c ¶ P̄ñtis.Ꝟ. Et vide ad in/ telligētiā hui⁹ tex.ꝛ haꝝ dua rum glo,quate nus dicunt qꝫ p:imuz dictuz loquitur de ri/ gore ſm de eq/ uitate dicta.J.p/ xima glo, ma/ gna duz decla/ rať dicta Bart, ſup illa glo.du bitant eni aliq ß ꝓcedē qꝫ iſte tex.p̄ loquatur ō rigore poſtea inconue/nēti de equitate.

gationibus dādi qz eaꝝ natura diuidua eſt lz ꝛ hoc fallat in obligatione gñis vel alternatiua:vt in.Ꝟ.nr̄o.ꝛ in.d.l.in executione.Ꝟ.ꝓ parte.ꝛ p Bar.in.d.l.ſtipulatiōes nō di uidunť.in p̄ma.q.ꝛ J.aliqd adhuc vide lati⁹ in iſto.Ꝟ.ꝛ alle gat gl.mixtim plura iura ad oia q̄ dixit ꝛ.l.iij.Ꝟ.p.ſi quid infrau.pa.facit ad id qō dixit de obligationibuſ dandi. Et in ſi.glo.ſubdit qꝫ lz facta ſint indiuidua tñ obligatio que in ipſis ſuccedit ad intereſſe eſt diuidua:vt.d.l.ſtipulatio/ nes nō diuidunť.ver.celſus.ꝛ ibi vide Bar.in.vij.q.qualr obligatio ad intereſſe ſuccedat an.ſ.per ſubmotionē p̄me. Glo.ſup ver.repeti ꝛ glo.ſequēs ſentiūt qꝫ in iſto tex.vī q̄ dam contrarietas dicere qꝫ aut ſtatim repeti pōt aut im/ pendenti eſt ꝛc̄.vñ ſolūt qꝫ de rigore ſtatim repeti pōt de eqtate eſt impēdenti ꝛ iſta eqtas ꝑualet qz pars ſtici ſoluta nō pōt repeti niſi demū ſecuta ſolutione in alio boie tūc.n. cōſtat qꝫ pars ſtici indebite ſoluta fuit:vt.l.ſi non ſortē.Ꝟ.ſi decem.s̄.de cōdi.inde. Et ſic iſte glo.ſentiūt qꝫ actio ad re/ petendum eſt impendēti prima aūt actio ad cōſeruationez p̄miſſoꝝ an ꝛ qualr ſit impēdēti declarabimus J.p̄ri.glo.

10 † Item ſentiūt iſte glo.qꝫ in his terminis ad repetendū qō apꝑet indebite fuiſſe ſolutū cōpetat conditio obcauſam Bar.aūt in declaratione glo.ſeq.ſentit qꝫ ſit conditio inde biti que cōpetit ad talē repetitionē.ꝛ ita ēt vult Bar.in.d. Ꝟ.ſi decē. Ange.aūt tenet qꝫ vtraqz cōpetat ꝛ eius opinio/ nem approbat Ro.qz ſoluēs partē rei debite in gñe vel al/ ternatiue ſoluit ſub ſpe cōſequendi liberationē ſi ergo non ſeqť liberatio qz alius homo ſoluať nihil repugnat qꝫ tāqz cā nō ſequuta agi poſſit cōditione obcauſam cōpetit enim cōditio ob cām vbi aliqd datur ob cām de futuro ꝛ cā non ſeqť allegat.l.iij.Ꝟ.ſiqs quaſi ſtatu liber.s̄.de condi.ob cām ꝛ.l.damus.s̄.de cōdi.indebi.itē bz locū tūc cōditio indebi ti.l.ſi.in p̄n.ꝛ in.l.ſi nō ſortē.Ꝟ.ſi decē.de cōdi.indebi. Sed Jmo.do.Alexā.ꝛ Areti dicunt qꝫ cōpetit ꝑditio indebiti ſola per.d.Ꝟ.ſi decem.ad qō ēt.d.l.ſi.de cōdi.inde.ꝛ ſubdit Jmo.qꝫ nō expedit ſup ß multū inſiſtere qz nomen actioīs

11 non bz exprimi in libello iuxta no.in.l.j.s̄.de eden.† Vñ ꝓ euitādis ꝓlixitatib⁹ poſſet ſubiici narrato fcō cla ius ꝛ iuſti cia miniſtrari ſm ipm que ſupplet defectū ꝑcluſionis ꝛ fa/ cit vt illa actio cenſeať intētata ꝛ in ea cenſeať ꝑcluſuz que deprehēdiť ex narratis vt p Jnno.ꝛ canoniſtas in.c.ij.de ordi.cogni.ꝛ per legiſtas in.Ꝟ.oium.inſti.de actio.tenēdo tñ opinionē Ange.dz dici qꝫ cōpetat vtraqz ꝛ conditio ob cām ꝛ cōditio indebiti alternatiue nō aūt copulatiue p.d. l.damus.vbi ꝑbať qꝫ ad inuicē differūt. Sed tenēdo opi. Bar.ad illud qꝫ ſolutio fit ob cām de futuro ꝛ ſic vī hīc lo/ cuz cōditio ob cām rñdeť qꝫ bz locū qñ ſoluiť pp cām de fu turo explicandā per boiez ſed ſi pp cām de futuro q̄ trahit ſecū executionē abſqz facto hois tūc bz locū ꝑditio indebi ti vt per Bar.in.l.ie cui.de ꝑdi.inde.qui inter cetera dicit qꝫ lz ſoluens ad hūc effectū ſoluat vt ꝑſequať liberationem tñ qz liberatio trahit ſecū executionez nō dī ſolutū ex cā de futuro ꝛ ideo dāda cōditio indebiti rñdēt adhuc alijs mo dis hic Alex.ꝛ Aret.vt hic vide ipſos nō eiz inſiſto vlteri⁹

c ſup ß qz nō eſt mā p̄ñtis.Ꝟ.' ¶ Glo.magna in p̄n.declarat

12 tex.† In ſcōa pte que incipit ibiſz obijciť ꝛc̄.glo.op.qꝫ nō ꝓcedat tex.iſte inqꝫtuz vī velle qꝫ ſoluta parte rei debite in gñe vel alternatiue obligatio ſit impēdēti ꝛ ſoluit ꝑcludēs in effectu qꝫ ſit impēdēti obligatio ꝑ ea ꝑte ꝑ qua eſt facta ſoko dať.n.qñqz pendētia ꝛ ceſſatio obligationis ad rēpue q̄ eſt quoddā mediū iter eſſe obligatū ꝛ nō eſſe obligatū ꝛ qꝫ deť ceſſatio ꝓbať in.l.q reo.Ꝟ.areā.J.de ſolu. Sed ꝯ glo. inſtat Bar.qz vbi ſemel obligatio nata fuit ſi repiť qꝫ ſit i pendēti tūc importať qꝫ ex actio ſit impēdenti nō aūt ipſa obligatio adeo qꝫ pōt agi lz obſtet exceptio:vt.l.pecuniaz. ꝛ ibi glo.ij.s̄.ſi cer.pe.vñ cū hic actio ꝛ obligatio ēt ſemel nata pp ſolutionē ptis nō eſt impendēti obligatio.ſz durat vt.d.l.pecuniā.nec ꝓriuz ꝓbať in.d.Ꝟ.areā.qz loquiť reſpe/ ctu effectus qꝫ obligatio ceſſet ſine ſit impendēti nō aūt re/ ſpectu ipſius obligationis ꝛ ſubſtātie ipſi⁹ vbi aūt ab initio obligatio nata non fuit tūc natiuitas obligationis eſt im/ pēdenti vt.l.inter ſtipulantez.Ꝟ.ſacram.J.co.vbi promiſſio

fructibus

fructibus nascituris nō nascitur ab initio obligatio: ſz pen
det in casum nascētie fructuū.imo vlterius instando ꝓ glo.
Bar.dicit ꝙ nec vī ꝙ exactio sit in pēdēti in termio tex.no
stri:vt.l.si stipulatus.§.j.j.de solu.vbi dī ꝙ soluta parte cer
ti bois vbi homo in gñe debebat oīno totus homo peti pt
& sic nec obło nec exactio vī ꝙ sit in pēdenti nec ꝓ gl. facit
iste tex.qz nō logtur de obłone vel actiōe ad petēdū rez ꝓ
missam in gñe vel alternatiue ꝙ sit in pēdenti sed logtur ō
ꝓditione idebiti ad repetendū ꝙ sit in pēdēti donec videat
an solnat alia pars rei solute:& tūc nō habebit locum talis
ꝓditio si vo soluit alia res:& tūc hēbit locū ꝓditio indebiti
ad repetendā partē solutā quā mō constat idebite solutam
fuisse.Salnat tandē Bar.glo.post By.in alternatiua in q̄
soluta pte rei alternatiue ꝓmisse verū est ꝙ ꝓ parte soluta
est in pēdenti exactio & exercitiū ipsius obłonis & actiōis:
vt.o.l.si nō sortē.§.si decē.de ꝓdi.inde.Sed in obłone gñis
ipsam improbat qz ēt respectu partis solute vel ꝓpter ptez
solutā in certa re nō impedit qn tota res in gñe ꝓmissa pe
ti possit:vt.o.l.si stipulatus.§.j.j.de solu. ¶Et assiguat rōnez
iter obłonem gñis & alternatiuaz qz in alternatiua vtraq̄
res est in obłone:vt.l.si duo rei j.e.& l.illud aut illud.ō.de
ꝓsti.pecu.& ideo solnēdo partē stici solnit partē eius q̄ est
in obłone.Sed in obłone gñis nihil est in obłone:vt.l.cuz
icertus.ō.de leg.j q̄ō qnalr ꝓcedat declarat ipse Bar.ħ in
fi.vñ soluendo partē certi bois nō pōt dici ꝙ soluerit ptem
eius q̄ō deberet vñ nō mirū ꝙ ēt exercitiuz ēt respectu ptis
nō sit in pendēti in obłone gñis. ¶Sed ꝓ dictū By.distin
guētis vt ꝓme est relatū istat Bar.de bis que no.j.in se
quēti ꝓte gl.vbi gl.vult ꝙ si vnus ex plibus heredibus de
bitoris bois in gñe solnit partē certi bois ꝙ est liberat⁹ cō
siderato ꝓsti tpe sed ꝓsiderato futuro euētu est in pendenti
liberatio q̄ō in effectu nō sonat in aliud nisi ꝙ exactio & ex
ercitiū actiōis nō possit intērari ꝓ illū qui dictam ptem sol
uit iterim.s.donec videat an in eodē vel alio bois ꝓ cobere
dē solutio fiat:& sic vī ꝓ ꝓcedentē determinationē que fuit
ꝙ in obłone bois in gñe soluta pte ēt ꝓ illa pte nō fit in pē
denti exactio & exercitiū Bar.rñdet saluādo vtrūq̄ dictuz
ꝙ illud q̄ō est dictū post By.ꝓcedit in ipso ꝑncipali ꝓmis
sore & debitore.Illud aūt q̄ō dicit gl.ꝓcedit in heredibus
ꝓmissoris.Et rō dīe est ꝑm Bar.iter heredes & ipm ꝑnci
palē qz qñ vnus heredū soluit partē ꝓ qua est heres soluit
totū q̄ō oz sed ꝑncipalis nō soluit totū q̄ō oz ideo nō est in
pēdenti ēt ꝓ parte soluta obło nec ēt exactio siue exercitiuz
ꝓ qua dīa facit ꝑm Bar.§.cato.in fi.vbi ꝓbat & est casus
ꝑm cōem lecturā ꝙ lz pena adiecta facto diuiduo ex ꝓuen
tione vnius heredū ꝓmissoris nō cōmittat nisi ꝓ parte ꝓ
factētis tñ ex ꝓuentiōe ꝑncipalis debitoris cōmittit ꝓ ipm
isolidum.Et sic Bar.saluat dcm̄ gl.& By.Nec ꝓ glo.facit
§.j.primus & l.in executiōe.§.ꝓ parte.vbi dī ꝙ & in obli
gatiōe alternatiua & in obłone gñis si pars per vnū bere
dū debitoris solnat nō ꝓtingit liberatio.nā est vez ꝙ oino
& totalr nō liberat sed ꝓsiderato ꝓnti ipe qz.s.nō pōt ꝓue
nire iterim ille qui soluit donec alij ꝓueniant:vt dicit glo.in
o.§.ꝓ parte.& hoc in effectu vult gl.hic lz vt dicit ħ Bar.l.
qui boiem.quā ipsa allegat nō faciat ad ꝓpositū qz ille ꝓ
bat ꝙ ꝓtingit liberatio partis vere & oino tñ loqtur in ac
ceptillatiōe in qua est diuersa rō q̄ in solone vt per Bar.j.
in.§.si tñ boiem. ¶Sed vī ꝙ imo vere & oino liberet: qz
solone eius q̄ō debet ois tollit obło vt isti.qbus mo.tol.ob
liga.in ꝑn.sed heres soluēdo ꝓ parte sua hereditaria soluit
totū q̄ō oz.ergo &c. Rñdet Bar.ꝙ lz soluat totum q̄ō debz
tñ nō soluit vt oz talr.vz.vt in diuersis rebus nō possit ꝓtin
gere fieri solonem:vt.o.§.ꝓ parte.& hoc vult ēt ħ gl.& vide
ēt glo.in ꝟ.possint.j.ꝓrio.§.ſ iter.vī ꝙ dīa que est facta in
ter obłonem gñis & alternatiuā non ꝓcedat qz vident iste
obłones parificari:& sic eē eiusdez gñis:vt in.§.nro.& in.o.
§.ꝓ parte.rñ.Bar.post gl.in.l.cū bis.§.fi.ō.de ꝓdi.inde.&
By.ħ ꝙ quo ad quedā sūt eiusdē gñis non aūt quo ad oia
hinc videmus ꝙ in alternatiua vtrūq̄ est in obłone nō sic
in obłone gñis vt est dictū videmus ēt in mā nra ꝙ solone
partis in obłone gñis nō suspēdit petitio ꝓ ꝑncipalē ēt ꝓ

illa parte nō fit in obłone alternatiua. Videmus ēt in.o.l.
cū is.§.fi.ꝙ quo ad repetendū est dīa iter obłonez gñis &
alternatiuā qñ ignoranter siue erronee fuit facta solo qz in
obłone gñis dat repetitio in obłone alternatiua secus quē
tex.no.ad limitationē & declarationē tex.nīi. vbi in vtraq̄
obłone gñis & alternatiue pariter dī repetitionē in suspen
so esse vt ꝓcedat qñ sciēter soluit pars certe rei secus si igno
rāter aliqua tota res per illuz tex. Vel possz dici ꝙ ille tex.
declarat per istū vt cōpetat repetitio demū alio soluto & ħ
plus plz de quo aliqd ēt j. Istis ergo sic vt.§.declatis Bar.
ꝑ viā distinctiōis reassūit hāc māz qualr soło ptis facit obło
nē esse in pēdēti in obłone gñis vel alternatiua & eādē disti
ctionē facit ēt in.o.l.si nō sortē.§.si.x.de ꝓdi.ide.sz aliq̄ ħ tā
git idistincte que nō tāgit ibi & aliq̄ q̄ ibi nō tāgit ħ. illud.n.
de vno heredū soluēte partē hereditariā in obłone gñis ibi
nō tangit. Ibi aūt tāgit & melius declarat q̄z ħ: lz ēt ħ tan
gat post distinctionē qualr exercitiū actiōis in alternatiua
soluta parte sit in pēdenti.est enim in pēdenti respectu ptis
solute itē respectu partis nō solute & alterius rei alternati
ue ꝓmisse vt de per se.s.ꝓdicta peti nō possint:& ita ꝓcedit
tex.in ꝟ.ideoq̄ eū qui qnq̄ soluit in pēdenti hñdum &c. vt
aūt pars nō soluta & alia res alternatiue ꝓmissa simul pe
ti possint obło siue vt melius loquar actio nō est in pēdenti
posset ēt alr intelligi ille tex.vt velit in pēdenti eē liberatio
nē nō aūt dicit in pēdenti eē petitionē reliquoz qnq̄ & sti
ci:& in ꝟ.peti ꝙ ab eo possunt reliqua qnq̄ nō repetat illō
in pendēti hñdū &c.nō.n.cadit dicere isto respectu actionē
esse in pēdēti:qz de per se clarū ē ꝙ nūq̄z potuerūt nec pos
sunt peti:qz obło est alternatiua. Tetigi circa dicta Bart.
in.o.l.stipulatiōes nō diuidunt. in.ij.q.vbi ipse tāgit ēt de
ista obłone gñis vel alternatiua.& vide ēt j.ipm.j.primo.§.
vbi tangit an creditor inuitus ab vno heredū debitoris in
gñe vel alternatiue cogat partē suā recipe de quo aliqd tā
get.j.in hoc.§.sed plenius in senquen.vbi vt dixi Bar. ple
ne tāgit. Cuius dicta in hac mā videndz est an approbēt
per doc. Et quātū ad illud q̄ō ꝑmo loco dicit nō suspendi
obłonem & eius ſbam ꝓpter solutionē ptis in obłone gñis
vel alternatiua doc.approbāt bar.vt ħ vide latius p Jmo.
Quantum aūt ad illud q̄ō dicit scō loco ꝙ dīa iter obli
gationē gñis & alternatiuā soluta parte quo ad exercitium
actiōis:qz in obłone alternatiua quo ad ptē solutam est in
pēdēti exercitiū qz nō pōt illa pe peti secus in obłone gñis
vbi sumus in ꝑncipali debitore soluēte p.o.l.si stipulatus.
§.j.j.de solu.sz Ray.de frolli.ēt ita tenuerit & sequant An
ge. Jmo.& Pa.de ca.tñ Cy.ħ put refert Jmo.& sequitur
Ro.tenuit ēt in obłone alternatiua exercitiū ēt ꝓ pte solu
ta nō esse in pendēti cū ambe iste obłones eqpent & ad.l.si
nō sortē.§.si decē.rñ.ꝙ ibi lz dicat reliqua qnq̄ & stichum
peti posse nō negat ēt qnq̄ soluta posse peti. Sed Jmo.te
nens aliā opionē dicit satis hoc ibi ꝓbari a ꝓrio sensu qz.s.
cū dicat reliqua qnq̄ aut sticbū peti posse satis inuit qnq̄
soluta nō posse peti ar.c.nō ne.de ꝓsumptio.cū ꝓcorda. Et
ad illud de eqpatiōe istaz duarū obłonum rñdet & respon
sio apparet ex ꝓdictis qz.s.nō quo ad oia eqpant:& ita ēt trā
sit ħ dñs Alex. Et ēt Areti.expsse improbat opinionez Cy.&
sequatiū quā aptissime deducit eē ꝓ tex.in.o.l.si nō sortē.§.
si decē.& fatet opionē By.& bar.eē cōem tñ dicit ipsā plu
rimuz repugnare huic tex.in quo iste due obłones eqpant
in mā solonis ptis. ¶Unde ꝑcludit tenēdū istas duas obli
gatiōes eqpari respectu exactiōis ptis solute qz nec in obli
gatiōe gñis pars soluta exigi pōt sed est in pendenti exquo
ꝓ illa parte creditor bz rem solutā penes se & pōt eā retine
re quosq̄z debitū sibi solnat p.l.si nō sortē.§.si centū.ō.de cō
di.ide.& nō obstat.o.l.si stipulatus.§.j.qz nō ꝓbat posse fie
ri exactionē ptis solute sed petitionē & ꝓdēnationez obsta
bit.ergo exceptio exactiōi ptis solute in obłone gñis nō ät
actiōi nec ꝓdemnatiōi:ista aūt differunt iter se an obstet ex
ceptio petitiōi siue actiōi an vo exactiōi vt pz ex no.p bar.
in.l.ita stipulatus.la grāde.j.e. Et idē dicit ipse ꝙ nō impe
dit exercitiū actiōis in obłone alternatiua ꝓut nec in obli
gatiōe gñis:& sic respectu ptis solute. In quo dicto nō ad

uertit q̄ in obl̄one alternatiua loqtur p̄. d.§.fi vece3.ꝛ ptra
ea que ipſe.ſ̄.dixit ꝛ tenuit maxie inducendo.d.§.p̄ opione3
Ly.¶ Ro videt ét bene loq in eo qđ dicit in obl̄one gn̄ie
impediri exactionē p̄ parte vbi pars certi bois ſoluta fuit
nā ró bar.ꝛ doc.vrget q̄ in tota re in gn̄ie p̄miſſa poſſit fie
ri exactio quaſi nihil debitū ſolutū fuerit ꝛ hoc vī ſatis p̄/
bare ille tex.in.d.§.j.l.fi ſtipulatus.q lz loquat de petitione
toti⁹ bois debiti in gn̄ie vbi pars certi bois ſoluta fuit tn̄ lo
quit reſpectu ſolonis ꝛ exactionis vt ſic p̄gruat materie ti
tuli qđ ex eo ét cōprobat q̄. J.p.in.d.§.in fi.ſubdit q̄ ſi de/
bitor reliquā partē ſtici ſoluat vel p actorē ſteterit libera/
bitur.ergo ſi nō ſoluit ſine reſiſtētia actoris p̄bat ille tex.q̄
15 nō eſt liberatus quominus totus ab eo exigi poſſit.¶ Pre
terea ipſe p̄ſupponit q̄ ille q̄ pōt vti retētiōe p̄dat facultā/
tem agēdi ad effectū exactiōis ad id qđ eſt ſibi debitū qđ
minime verū eſt.retētio.n.dat̄ in fauorē: vt.d.§.ſi centū. vñ
nō dz redundare in odiū: vt.l.qđ fauore.C.de legi.cum ſi.ꝛ
eſſet ſatis iniquū hoc dicere cū de re in qua pōt vti retētio
ne nō poſſit diſponere ,put de debito ſuo pōt vl̄ ó re ſibi de/
bita poſt exactionē. Remanet ergo ex p̄dictis firma p̄clu/
ſio bar.in hoc ſcō dicto q̄ quo ad exercitiū ꝛ exactionē
reſpectu p̄artis ſolute fit dīa iter obl̄onem gn̄ie ꝛ alterna/
tiuā vbi debitor p̄ncipalis ſoluit. illud tn̄ qđ ipſe tz h̄ tz.J.in
§.ſi tn̄ hoiem.hoc modo itelligēs illū tex.ſed tu tene qđ eſt
dictū. Unū tn̄ facit p̄ opione Ly.qꝛ cū in alternatiua pa q̄
ſoluit nō ſoluat vt debetur vt h̄ per gl.nō vī impediri quo
minus peti poſſit p.l.iij.§.ſi reddita.ſ̄.cōm. Sz rn̄.q̄ id p̄ce
dit quando reſpectu eſſentie ꝛ ſbe rei nō ſoluit vt debet
vt ét p̄bat in.l.rē meā.J.de ſolu.ꝛ in.l.iul.§.q funduz.vbi de
mā ſed in termis nr̄is reſpectu modi ſoluendi non ſoluitur
vt debet. Ró ét.l.ſi ſtipulat⁹.§.j.J.de ſolu.ibi q aūt hominez
debet ꝛ c̄.vī ét militare in alternatiua cuz ét in alternatiua
ét reſpectu partis ſolute nō p̄tingat liberatio. Sz rn̄.q̄ eſt
verum ſed in alternatiua dī eē in pēdēti liberatio reſpectu
illius partis: ꝛ per p̄ñs ét exercitiū actiōis: vt p̄bat.d.§.ſi
decē.qđ de exercitio actiōis exp̄ſſe negat eē in pēdēti in.d.
l.ſi ſtipulatus.§.j. Et p̄dicta motiua formāt ſenēſes lz ſtēt cū
cōi. ¶ Quātū aūt ad id qđ tertio loco dicit q̄ iſta dīa nō
ſubſit vbi ſumus in herede ſoluēte partē qꝛ tunc ét ſi p̄ceſſit
obl̄o in gn̄ie exercitiū ꝛ exactio eſt in pēdēti p̄ illum heredē
qui partē ſibi p̄tingentē ſoluit icerta re ſiue ſpē virtute ob/
ligatiōis per defunctū inite in gn̄ie dictarum rerū vel ſpērū
videt q̄ hoc dictū non ,p̄cedat ſine dubio qꝛ penes p̄ſonas
hereduz obl̄o non recipit imutationē vt.J.,primo.§.ſed dic
ſaluādo Bar.q̄ nō recipit imutationē circa ipſam rē vt ali
ud ſolui poſſit q̄z poſſet per defunctū vt dictū fuit.ſ̄.in tex.
ꝛ dicet.J.primo.§.ſed ex dilatiōe exercitij actiōis p̄ heredez
ſoluit partē ſuā hoc nō p̄tingit lz talis dilatio nō bīet locuz
in p̄ſona defuncti.ergo ꝛ c̄.ꝛ cū hac opione Bar. tranſeūt
h̄ Jmo.oñs Alex.ꝛ doc.Et ſic eſt cōis opio: lz Ray.ó frol.
quē refert hic Jmo.nō faceret dīam iter p̄ncipalē ꝛ here/
des cuius opionē ipſe ſaluat vbi p̄ſtaret reliquos heredes
nolle ſoluere in eodē hoie in quo partē ſuā vnus hēduz ſol/
uerat.tūc.n.poterūt oēs p̄ueniri: ꝛ ſic ét ille qui ptē ſoluerat
qđ ſatis ét eſt de mēte Bar.qui vult eē in pēdenti donec vi
deat an alij velint ſoluere in eodē hoie: nec huic opioni ob
ſtat q̄ in p̄ſona hēduz vī eadē ró que aſſignat in p̄ſona p̄n/
cipalis: qꝛ in obl̄one gn̄ie nihil eſt in obligatione. Sed rn̄.
q̄ nihil eſt in obligatiōe certū ſed certificandū p ſolonez ſic
vt per Bar.in fi.ſed vbi heres ſoluit partē ſuā incerto hoie
exquo facit ſolonem totius qđ dz inducit certificationē ei⁹
q̄ videt fuiſſe in obl̄one nō ſic in p̄ncipali exquo non ſoluit
totū qđ dz non inducit talis certificatio. Et hoc bn̄ p̄ſidera
16 qꝛ obiectio vrget. ¶ †Illud ét qđ dicit Bar. de repetitiōe
partis ſolute in obl̄one gn̄ie vel alternatiua q̄ eſt in pendē
ti approbat h̄ per Jmo.ꝛ doc. lz Ludo.de ro.h̄ dicat h̄ eſſe
de directo p̄ hūc tex.ibi aut ſtatim repeti pōt ꝛ c̄.que verba
debēt intelligi cū effectu: vt.l.p.§.docere.ſ̄.ne qs eū q in ius
vo.eſt vi.exi.ꝛ verbū p̄xime ſequēs aut eſt in pendenti ꝛ c̄.
nō dz referri ad id qđ p̄xime dixit de repetitione ne videat
ita incōtinēti ſe corrigere iuxta ea que habent in.l.naz ad
ea.C.de p̄di.ꝛ demō.ſed referri dz ad id qđ p̄xime dixerat
de liberatione vz.q̄ licz nō ſit nata liberatio reſpectu p̄ñtis
ſtatus tn̄ eſt in pendēti natiuitas talis liberatiōis reſpectu
eius qđ euenire pōt p̄ quo ſm̄ oīm meū facit qꝛ abſurduz
videt q̄ recipiēs poſſit interim agē tanq̄ ſi nihil ſibi eēt ſo
lutū: vt.d.l.ſi ſtipulatus.§.j.ō ſo.ꝛ tn̄ q̄ ab eodē nō poſſit in
terim repeti.d.,pars ſoluta vt ſic meliorīs p̄ditiōis ſit alter
p̄bētium p̄ id qđ dī in.d.l.litigatores.§.ſ.ſ̄.de arbi. Dicit
ergo ipſe dn̄s meus poſſe dici reſpectu repetitiōis eē dīam
iter obl̄onem alternatiuā ꝛ obligationē gn̄ie vt pars ſolu/
ta in obligatiōe ſgn̄ie poſſit ſtati repeti ſicut p̄ creditorē pē
peti ꝛ p̄cedat in ea qđ h̄ p̄mo in tex.dī. Aut ſtatiz repeti pē
ꝛ c̄. In alternatiua aūt repetitio ptis ſolute ſit in pēdenti ſi/
cut eius petitio ꝛ in ea p̄cedat tex.in.d.§.ſi decē.l.ſi nō ſolu/
tē.ꝛ intelligat ſequēs dictū tex.nr̄i.ibi: aut in pēdēti ꝛ c̄.ꝛ ſic
ſingula ſingulis referent ꝛ ceſſabit illud de correptiōe incō
tinēti ꝛ ois obiectio.ſ̄.facta: ſed lz hoc qđ ipſe dicit videat
pulcbrū ꝛ applandēs tn̄ eſt p̄ mentē doc.ꝛ p̄ mentē ét tex.
noſtri in quo illa duo dicta ſed aut ſtatiz repeti pōt. Aut in
pendēti ꝛ c̄.reſpectu eiuſdē ponunt: ꝛ ſic reſpectu repetitio/
nis: ꝛ ſic ceſſat itellectus Ro.nō patet ét tex.intellectuz oſt
mei: qꝛ de alternatiua adhuc.J.p.nō dixerat ſed vbi p̄emi
ſit illa duo dicta ſubnectit eiuſdē p̄ditiōis eſſe alternatiuaz
nec id obſtat qđ p̄ma verba ſtabūt ſine effectu ꝛ.J.p.vide/
bit ſe incōtinēti corrigere.nā nō eſt ſine effectu q̄ de rigore
poſſit agi ꝛ de eqtate ſit in pendenti.ſepius.n.reperit aliqđ
diſponi de rigore ꝛ illud idē alr de eqtate que p̄ualet: vt.l.
placuit.C.de iudi.ꝛ nō eſt ſe corrigere incōtinēti ſed decla/
rare ꝛ diffinire qđ tenēdū nō ob.illud qđ melioris p̄ditiōis
ſm̄ iſtā opinionē erit creditor in obligatiōe gn̄ie.nā hoc in
bis termis nō babet p̄ abſurdo vt p̄z ex no.in.l.ſi nō ſoluē.
§.ſi centū.ſ̄.de p̄di.inde.nā q pōt vti retētione pōt debituz
ſuū petere ꝛ añ ipm̄ p̄ſequutū nō pōt cogi rez in qua h̄z re/
tentionē reſtituere. Sed poſſes iſtare p̄ Bar.eqpanē iſtas
duas obl̄ones quo ad repetitionē ō.d.l.cū bis.§.fi.ſ̄.de cō
di.ide.vbi ipſe Bar.exp̄ſſe dicit iter iſtas obligatiōes quo
ad hoc de repetitiōe eē dīam. Sz rſide q̄ loquit q̄ eſt dīa
an cōpetat vel nō qꝛ in illis termis in obligatiōe gn̄ie com
petit in alternatiua nō h̄ aūt loquit vbi ſine dubio in vtra
qz obligatiōe cōpetit repetitio qꝛ pars certe rei ſoluta fuit
nō tota res. Sed ſuſpēdit ꝛ ſic eqpatio de qua h̄ p̄cedit re
ſpectu tpis qn̄ cōpetat repetitio ibi fit dīa. An cōpetat ꝛ
p̄pter eqpationē ō qua hic reſpectu tpis qn̄ cōpetat repeti
tio: qꝛ nō cōpetit niſi in alio facta ſolone poſſet dici idē in
d.§.fi.vt h̄ lz cōpetat repetitio in obligatione gn̄ie cōpetat
demū alio tūc ſoluto qđ ſi aduertis bz in ſe magnaz rōnem
ꝛ dixi aliqd de hoc ſuperius. Et ſic remanēt ſaluata ois di/
cta Bar.ꝛ vide circa hanc mām ét dicta circa ſcōaz.q.bar.
in.d.l.ſtipulatiōes nō diuidunt.vbi plene examino ét illud
qđ vnico verbo ſic in diſcurſu tangit Bar.q̄ per acceptilla
tionē partis rei alternatiue vel in gn̄e debite p̄tingit libera
tio per.l.q hoiem.J.de acceptil.ꝛ per.§.ſi tn̄ hoiem.J.e.l.vbi
plenius videbimus ꝛ de dicto.§.opponit iſta gl.magna.in
fi.Que gl.ex p̄dictis remanet expedita in eo qđ dicit.in p̄n.
vbi loqtur de p̄ncipali debitore ſoluēte partē rei debite al
ternatiue vel in genere ꝛ in eo qđ dicit in v̄.item no.ꝛ c̄.dū
loquit de bēdibus debitoris in gn̄e vl̄ alternatiue an ſi ptē
vnus ſoluat p̄ rata ſua ſit liberatus. Et illud qđ querit bar.
p̄ intelligentia huius pūcti qualr.ſ.agatur p̄ alios cobere
des vbi vnus ſoluit partē ſuā incerto hoie nō examinat in
d.§.p̄ parte.ad quē ſe remittit bn̄ vez q̄ glo.ibi dicit q̄ alij
p̄ueniunt ſed nō dicit ad totū hoiem vel ad partē ſed dicas
q̄ p̄ueniētur ad ſoluendū hoiem in gn̄ie p̄miſſum p̄ defun/
ctū p̄ portiōibus hereditarijs quā ſolonem ſi fecerint in eo
hoie in quo alius ſoluerat bn̄ erit alr agetur ét p̄ illū q̄ ſol
uerit vt ſic habeāt p̄cordare in hoie ſoluendo in quo ſi non
p̄cordauerit gl. h̄ dicit q̄ p̄dēnabunt in eſtimatiōe de quo
17 videbimus.J.primo.§.vbi gl.p̄ncipaliter tangit. †An aūt
in obligatiōe generis vel alternatiua cogat creditor partē
accipe ꝛ a p̄ncipali debitore clarū eſt q̄ nō.ſi eim ét in obli
gatiōe dādi que eſt penitus diuidua nō cogit recipe vt.d.l.

tutor.§.

tutor.§.lucius.multo minus in ista que est individua saltez effectu: ⁊ ita determinat hic Jmo. Ab bēdibus aūt ipsi⁹ debitoris in gñe vel alternatiue an cogat creditor partē recipere vz ab vno ipsorum volēte partē certe rei solue vl̄ partē rei alternatiue ꝓmisse determinat post Bar. ꝙ nō lz nō ex rōne ipsi⁹ Bar. ⁊ ita ēt tz hic Pau. de ca. lz nec de bar. nec de Jmo. mentionē faciat. ⁊ sic lz ab vno bēde simplicis debitoris creditor cogat partē recipe. vt. d. l. iij. de ne. ge. ⁊ dictū est. §. in tex. non sic vbi sumus in bēdibus debitoris in gñe vel alternatiue dixi ēt in. d. ij. q. in. l. stipones non vinidunt. f. e. vbi ēt tenui illud qđ tangūt hic Jmo. Pau. ⁊ do. Alex. an si recipiat creditor scienter partē rei debite in gñe vl̄ alternatiue sibi ꝓiudicet: adeo ꝙ in alia re pars solui possit. Et sic limitent iura dicētia nō ꝓtingere liberationem in parte soluta in hmōi obligationibus vbi ignorāti vel errāti creditori solo partis facto fuit secus si sciēti ꝺ quo. J. aliqd dicetur: ⁊ illum punctū an vnus bēdum debitoris in gñe vel alternatiue possit cogere creditorē ab eo partē recipe vel totū teneat̄ soluere tāgit Bar. J. primo. §. vbi videbimus. Expedita ergo gl. que ex ꝓdictis remanet expedita. illud. n. qđ ipsa tangit in v. itē no. de obligne certi bois est clarum ⁊ cir 18 ca. id est addendū qđ fuit dcm̄. §. in tex. ¶ †Restat igit̄ expedita ipsa gl. declarare quādam difficilē obiectionē quaz ꝓra hūc tex. format hic Jmo. post dñm suum que est talis. nā debitor alternatiue si soluit partez vnius rei alternatiue ꝓmisse videt elegisse soluē in illa re cū facto non minus qz̄ ꝺbis volūtas declaret: vt. l. de qbus. §. ꝺ legi. ⁊. l. paulus scribit. nō tm̄ verbis. J. rem ra. ha. ⁊ sic nō videt ꝙ vlterius possit soluē in alia re: ⁊ per pñs vl̄ ꝙ soluta parte ꝓ illa parte ꝓtingat liberatio: ⁊ idē videt in obligne gñis soluta pte certe rei de gñe. Refert Jmo. dictū dñm suū dicere ꝙ lz videat eligere nō per hoc videt se astringere ad soluēdz in illa re cuius partē soluit alꝫ nō posset deueniri ad icōueniēs de q̄ in. l. in executiōe. §. ꝓ parte. J. e. sed ꝺm Jmo. hoc nō est solue re sed fugere. Unde ipse soluit pluribꝰ modis ꝓmo ꝙ lz videat eligere nō pōt resultare nisi tacita quēstio que erit pactz nudū qđ de iure ciuili nō parit actionē nec vestit ꝓtra tradentē nec ꝓ actū liberatoriū iuxta no. in. l. si itra. ⁊ in. l. in traditionibus. §. de pac. vnde ex ista electiōe nō astringit̄ soluere in illa re cuius partē soluit qz pactum nudū nō parit actionē: ⁊ iste si se astrixit ex pacto nudo tacito se astrinxit. Aut ergo creditor vult agere virtute alternatiue obligatiōis: ⁊ tūc erit sibi necesse electionez tradere ⁊ tribuere debitori iuxta. l. plerūqz. in fi. §. de iur. do. ⁊ regulā in alternatiuis. de re. iu. li. vj. Aut vult agē ex quēstiōe ⁊ nō pōt qz ex ea non nascit̄ actio nisi de iure canonico: vt in. c. j. ⁊. ij. de pac. vbi per doc. vñ de iure canonico posset dici ꝙ nō ꝓcederet qđ hic dī qđ vī icōueniēs: qz nō dz induci discrepantia iter ius ciuile ⁊ canonicū. c. cū expediat. de elec. li. vj. cuz fi. Uñ scōo modo soluit Jmo. ꝙ nō videt eligere simplr ⁊ pcise sed ꝺditionalr si ꝓtingat ipm aliaz partem soluere in eadē re. Tertio modo soluit ꝙ lz videat eligere nō impedi tur variatio sicut nec impedit si expresse eligit ipse debitor: vt l. eum qui certa. §. fi. J. e. cuius vltimi dicti ꝺm ipm ista pōt eē rō: qz ex tali expssa electione resultat pactū nudum adeo ꝙ non astringit ipm tali actui stare ⁊ in ipso psistere: sed tu pfidera an ꝯ istam rōnem faciat qđ dī de creditore qui nō pōt variare. Et hanc tertiā so. tz ꝺ Pau. de ca. lz de Jmol. mētionē non faciat. Ex ipsa inferēs ꝙ si electio in alternatiua non eēt debitoris sz creditoris non bēret locum qđ hic dī imo per solōné partis factam creditori cōtingēt liberatio: qz posset astringē soluētē soluere aliam ptē in eadē re post ꝺ bz electionē nec posset variare qz creditori nō concedit variatio vt no. ⁊ bi in. d. l. enz qui certa. d. §. fi. in fi. ꝺz vnū modū intelligēdi ⁊ l. siqs stipulatus sit sticbū aut pamphylū. J. e. ⁊ dicit Pau. hoc tenere Ra. ⁊ nō repꝛsse aliquē aliū hoc dicētē. Sed dñs Alex. ꝓ hoc allegat tex. cum glo. fi. ⁊ ibi Aug. in. l. cum debitore. J. rē ra. bñ. Qui dñs Alex. istat ꝓtra. d. rñsionem Jmo. ⁊ Pau. ad ꝓtium. §. formatū: qz ēt ꝓ parte debitoris cui cōperit electio nō est locus variatiōi vbi facta est executio: vt. l. huiusmodi. §. sticbū. ⁊ ibi no. de leg. primo. ⁊. d. l. si stipulatus sit sticbum aut pamphylum. ⁊. d. l. eū qui certarū. §. fi. vbi ꝓ Bar. ⁊ doc. sed soluta parte vī facta executio. ergo nō vī amplius locus variatiōi. ⁊ sic vī ꝓfundi dicta rñsio. Dicit difficilē eē rñsionez ad hāc obiectionē per ipm factam. Tñ dat̄ hāc rñsionez ꝙ solutio ptis nō aufert potētiam variādi: vt. l. cū. x. in pn. ītucta. l. siqs stipulatus fuerit. x. in melle. J. de solu. in. ij. rñso. Sz Are. J. pxio. §. vbi tāgit hāc difficultatē in pn. formaliter sic rñdet ꝙ cum solo partis nō pariat liberationē in his terminis non pōt dici factā executionē: ⁊ sic nō pōt dici tanqz facta executiōe impediri variationē. executio. n. obligonis ē liberatio. Et casu q̄ ista rñsio huic obiectioni nō ꝓcedēt ad obiectionē ⁊ ꝓtū. §. formatū ꝑ tex. ēt alr rñdenduz ꝺm ipm Alex. ꝙ debitor soluēs partē alternatiue nō vī eligē sed vī soluē sb ea ꝺditione si in eadē re residuū solui ꝓtingat sicut dicimus in eo qui est obligatus in gñe: qz si soluat creditori partē certe spēi non liberat̄ qz variare pōt ⁊ soluē in alia re ⁊ licz ipse nō dicat ista ēt fuit vna de solonibus Jmo. vt. §. retuli. Quā tñ improbat Are. J. primo. §. per. l. fi. C. de duobus re. lz diuersus casus est velle se totalr tueri a solone debiti per prescriptionē ꝓut sunt termini. d. l. fi. diuersus est velle bñe electionē ꝓut sunt termini nostri. Adhibi vī ꝙ isti doc. nō peperint mentē iuris in hac mā dum ꝑsupponūt ex pstatione partis rei alternatiue ꝓmisse induci tacitā electionē. na imo talis actus potius sonat ⁊ tēdit in ꝓtiuz vt velit soluēs partē in vna posse soluē ⁊ adhuc aliam rē si voluerit quā volūtatē ⁊ mētē talr soluētis iuris latores ꝑsiderantes ꝓpterea statuerūt nō ꝓtingē liberationē in illa parte vt bī. d. §. fi. x. ⁊. d. §. ꝓ parte. non. n. ꝯ eius volūtatē statuē voluerūt in ea dē re ipm bñe pticē solonem quasi videat elegisse. in talib⁹ eim lex nō astringit nisi ꝺm volūtatē: vt. l. sicut. C. de actio. ⁊ obli. ⁊ ꝙ mene soluētis partē fit illa de qua. §. ꝓbat quia alꝫ dicēdo ⁊ sic ꝙ videat̄ soluisse animo eligēdi solonez in illa re videret actuz sibi quodāmodo ꝓiudicialem ⁊ restrictiuum sui iuris fecisse qđ nō est ꝓsumēdum: vt. l. cū de idebito. §. de ꝓba. cū si. nec in ꝓtium facit. d. l. fi. C. de duob⁹ re. qz vt dixi ibi agit vt qs non teneat̄ aliquo modo ad residuum debiti si ex solone ptis ipm totū nō dī agnouisse. ꝺ aūt agit vt adhuc habeat electionē in alia re ꝓut añ solonem. facit qđ. J. ꝓxime dicet in qōne ꝓxime exāminānda ꝓ intelligētia huius tex facit ēt qz alꝫ qđ facit in suum fauorez solnere partē redūdaret in sui ꝓiudiciū ꝯ. l. qđ fauore. C. ꝺ legi. cū si. 19 †Et ex ꝺ dubiū vī qđ dñt Ra. Pau. ⁊ Alex. ꝺ creditore bñte electionē in alternatiua vt tūc nō procedat iste tex. quasi elegerit solonem sibi fieri in illa re cuius partē accepit ⁊ nō possit variare. nā hoc de electiōe ꝙ videat̄ facta per receptionē partis vī falsa ꝓ ꝺicta vī tñ aliam rōnē sb esse ꝓ parte creditoris qz eo inuito ꝓtingere nō pōt fieri solutionem in diuersis rebus vbi sua est electio ⁊ iura in hac mā ꝑsiderant hāc rōnē in fauorē ipsius creditoris: vt. d. §. ꝓ parte. nec obstat si diceres ēt vbi est electio debitoris ꝺ idē est ꝙ inuito creditore nō possit ꝓtingē solonem fieri in diuersis rebus cū nō possit ipse inuitus astringi recipe partē rei alternatiue vel in gñe ꝓmisse vt. §. vidimus. nā iura ꝑsiderant hoc icōueniēs accepta solone partis ꝙ vz nō possit fieri solo in alia re: vt. d. §. ꝓ pte. lz vbi creditoris est electio nec añ nec post solonem partis pōt ꝓtingē fieri solonē in diuersis rebus ipso inuito nō sic vbi electio ē debitoris: qz lz añ solonez creditor possit obuiari huic icōueniēti nō recipiēdo partē nō sic vbi recepit liberatio eēt in parte soluta sequuta: ⁊ ideo iura statuerūt liberationē nō eē secutā vī ergo dictū in creditore verū lz nō rōne dictorum docto. 20 ¶ †Sed dubitat hic Jmo. post Bal. J. primo. §. an creditor a debitore gñis vel alternatiue recipiēs partē certe rei vel vnius rei alternatiue ꝓmisse sciēter sibi ꝓiudicet adeo ꝙ videat̄ ꝑsentire ꝙ in alia re possit pro alia parte debitor ipm debitū satisfacere: ⁊ sic iste tex. cū si. restringat vbi creditor ignorāter vel erronee credēs sibi nō preiudicari recipit partē rei in gñe vel alternatiue ꝓmisse: ⁊ lz ipse Bal. tenuerit ꝙ sic quasi sciēter recipiēs ita videat voluisse ar. l. j. §. de ꝓdi. inde. ⁊ possit ita velle: qz aliud ꝓ alio inuito cre-

ditore solui nó pót vt.l.ij.§.j.ff.si cer.pe.ipso ergo volēte sic
tñ ipse Imo.tz ꝓzium qz hoc eēt sūme restringē istū tex.cū
pcor.cū qlibz ꝓsumak in dubio scire leges:ꝛ sic error ꝙ cre
deret sibi nó ꝓiudicari nó ꝓsumereť:vt.l.leges sacratissime
,C.de legi. Preterea �means ipm nó est verisile ꝙ ipe creditor
recipiat alio ꝓiudicandi iuri suo sz animo ꝙ ille habeat sol
uere in eadē re:ar.l.si cum aurū.de solu.ꝛ.d.l.cū de indebi
to.de pba.cū si.ꝛ hoc tz ħ Pau.de ca.lz ēt in hoc nó faci
at mentionē de Imo.ꝛ facitūt dicta.ff.pri. in alio articulo.
Dicit tñ ꝙ si expsse apperet de volūtate creditoris ꝙ vellet
debitorē solvētē ꝓ parte quá soluit liberare ꝙ sequereť li
beratio ꝛ limitareť iste tex.cum hoc ꝙ nó libereť sit inductū
in favorē ipsius creditoris vñ ipsi pót renunciare:vt.l.siqs
in conscribēdo.C.de pac.cū si.ꝛ hoc volūt ēt Bal. ꝛ Imo.
ꝛ est clarū per.d.l.ij.§.j.ff.si cer.pe.vt.ff.inductá ꝛ cuz opio
ne Imo.ꝛ Pau.ꝑ Bal.ꝙ in dubio creditor sibi nó ꝓiudi
cet ex receptiōe partis trāsit ħ oña Alex. adducēs vltra ali
os ꝓ hoc.l.si ita stipulatus fuero si ticius.§.j.ff.e.vt hic vide
per ipm ꝛ vide ēt Areti.ff.primo.§.vbi ēt ipse tz ꝓtra Bal.
a1 ¶ †Ultimo extra gl.Bar.hic querit in disponе gñiſ qd sit
in obkone ꝛ recitatis opionibus residet in opione gl.sup v.
ꝓtinet.in fi.in.l.meniue.§.duobus.de leg.ij.ꝙ nullus certꝰ
ꝛ determinatus sit in obkone sed determinādus per sokonē
vt hic vide per ipm.ꝛ in.d.§.duobuꝫ siue duoꝝ.ꝛ ħ ꝓ Are.
plene examinátem hunc articulum.

Ex bis igitur stipulatōibus.

ꝛ c̄. ¶ In stipulatiōe diuidua natura ꝛ obkone sed indiui
dua effectu qlibet bēdum ꝓmissoris ꝓ parte tenеť sed par
tis ꝓstatio liberationē nó parit sed in stipkone idiuidua oi
modo ꝓmissoris bēdes insolidū tenenť ꝛ bēdibꝰ stipulato
ris insolidū actio cópetit.b.d.vsqz ad.§.si tñ boiez. Diuide
ꝛ subdiuide būc.§.vt hic per Bar. ꝛ no.collige vt hic per
Imo. ¶ Venio ad gl.ꝛ omissis ꝓcedētibus que sūt faciles
ꝛ tex.declaratiue ꝛ quatenus aliqd circa aliquá ipsarū sit
addēdum addeť.j.prima gl.sup v.immuteť quá capio que
in sui ꝑn.allegat ꝓcordates. ¶ In scōa parte que icipit ibi
sed obijcit de marito ꝛ c̄.glo.op.de marito ꝛ vxore qui hñt
iter se ꝓuilegiū ne ꝙueniant vltra ꝙꝫ facere possint ꝛ tñ tale
ꝓuilegium nó trāsit ad bēdes:ꝛ sic in psona bēdum videť
imutari ꝓditio obligatiōis allegat gl.l.nó tm̄.ff.de re iudi.
sz melꝰ allegasset.l.sciēdū.e.ti.gl.rñdet ꝓut in ea ꝛ eiꝰ rñ
sionē approbat Bar.dicēs ipsam meliorē ꝙꝫ rñsio Pe. de
1 bellapt.ꝛ ita doc.transeūt. ¶ †In tertia parte que incipit
ibi:itē op.ff.l.legatarius.gl.op.de.l.legatariꝰ.de leg.j.vbi
vnus bēdum legatarij pót partē legati acceptare ꝛ aliꝰ re
pudiare lz defunctus nó posset ꝛ rñ.ꝙ iste tex.loquit in he
redibus ꝓmissoris sive debitoris in quorum psona ꝓditio
obligatiōis nó mutať ꝓzium loquit in bēdibus creditoris
.i.legatarij ꝛ hoc est qó vult dicē glo.hic passiue ibi actiue
iura.n.passiua trāseūt in bēdes debitoris actiua aūt in bē
des creditoris:vt.l.j.C.si cer.pe.cū si. Que so. improbať ꝓ
Bar.ꝛ doc.per būc tex.in vltima illatiōe in v.exquo qdez
ꝛ c̄.vbi ꝑbať idē eē in bēdibus stipulatoris. Vñ gl.in.d.l.
ꝛ c̄.vbi ꝑbať idē eē in bēdibus stipulatoris. Vñ gl.in.d.l.
legatarius.soluit ꝙ hic in idiuiduis ibi idiuiduis: ꝛ hanc
salvat Bar.lz By.ipaz nó teneret cóprobat ēt alias solutio
nes datas per doc.simul oēs iungēdo. ¶ In quarta parte
que icipit ibi:itē op.ff.e.l.eadē ꝛ c̄.gl.op.ff.§.fi.d.l. eadē.ff.e.
vbi videť ꝑbari ꝙ ꝓditio obligatiōis mutať ex psona bē
dum qz dī ibi ꝙ qlibet bēdum stipulatoris duple agit pro
portiōe sua ꝓ evictiōe sue partis vbi defunctus non posset
agē nisi insolidū gl.se remittit ad ibi dicēda sz melius dic vt
ibi ꝛ hic per Bar.ꝛ doc.qz ille tex. ꝓcedit vbi agit ad in
teresse.qlibet eiz bēdum stipulatoris ꝓ parte sua agit ꝛ qli
bet bēduz ꝓmissoris ꝓ parte sua ꝙueniť:lz in stipkone facti
idiuidui simuꝫ.Exquo nó agitur ad idiuiduū sz ad penam
vel interesse cómissum qó est diuiduum respectu ergo pene
vl interesse cómissum alr tenenť ꝛ ꝙueniunť bēdes ꝙꝫ ꝓnci
pales facit gl.in v.viam.in fi.ff.primo.§.duz dicit ꝙ actio
que ꝓponiť ad interesse qó succedit ēt in factis idiuiduis
a est diuidua:vt.l.stipkones nó diuidūť.v. celsus.j.eꝰ. ¶ Sz

a ¶ Infra.e.ꝛ vide Bart.j. in ff. ꝛa parte tex. ꝓm scōo modo declarat v. lz quo casu ꝛ c̄.

vltra gl.ꝓ declaratione eius ꝙ hic dī ꝙ ex persona bēduz
obligatio nó recipit imutationem Bart.op.ff.§.ff.primo.
vbi maxime iūcta gl.ij.ꝑbať ꝙ vbi qs est debitor in certa
quātitate nó pót solvere partē invito creditore:vt.l.intor.
§.lucius.ff.de vsu.qz sicut in tota quātitate tenеť ita totam
solvē dz sz sui bēdes si decedit tenеť ꝓ portiōibus bēdita
riis ꝛ ipsas solvē possunt ꝛ liberanť ex sokone partis bēdi
tarie:ꝛ sic vī ꝙ imuteť ꝓditio obligatiōis in psona bēduz.
Quidam ꝓut dicit Bar.ꝓ evitādo boc ꝓzio dixerūt nó eē
verū bēdes solvētes ꝓ portiōibus admitti ꝛ liberari invi
to creditore ꝓut nec defunctus:lz ergo actio iter ipsos diui
dať tñ nó admittiť aliqs bēdū ad ꝑticulare solutōez ꝛ ipo
rum opionem refert Cy.in.l.si plures.in ꝑma.q.C.de ꝓdi.
inser.ꝛ in.l.ij.C.de neg.ge.vtrobiqz tñ post Pe.ff bellap.
improbat dictam opinionē ꝛ vult ꝙ inter bēdes debitoris
certe rei vl quātitatis ꝓut obligatio dividiť ita ēt quilibet
admittať ad solvēdum partē suā ꝓ parte sua libētur ēt invi
to creditore ꝓ illum tex. in.d.l.ij.ꝛ ꝑ.l.si testō.§.j.ff.de fide
ius.ꝛ ita ꝛ in.d.l.ij.ꝛ ēt hic tz Bar.vt ēt dixi.ff.primo.§.ꝛ
ad illud de imutatiōe ꝓditiōis obligatiōis in psona bēduz
que vī in dictis terminis ꝓtingē qó vī ꝓtra hunc tex.rīdet
mutatiōez ꝓditionis obligatiōis respectu rei solvēde hic in
psona bēdum disponi nó ꝓtingē nó aūt respectu modi sol
vēdi ꝓut talis mutatio ꝓtingit quādo sumus in debito cer
te rei vl quantitatis vt hic ipse Pau.bñ ōclarat. ¶ Ex cu
2 ius dictis no.† ꝙ creditor hominis vel alterius rei in gñe
vel duarum rez alternative nó pót cogi invitus ab vno he
redum debitoris partē vnius rei gñis vel alternative reci
pe. Et hoc reassumit ēt.j. Bar.sup gl.in v. soliduz.sup scōa
parte huius tex.vbi gl.ēt est huiꝰ intētiōis ꝛ ibi Bar.vltra
rōnē quā hic assignat ꝙ posset ꝓtingē fieri solutionē in di
versis rebus ab bēdibus ꝓut in debitore:pōderat illū tex.
in v.sz quo casu ꝛ c̄.ipm.n.itelligēdo ꝓut intelligit.d.glo.ꝛ
sic ꝙ id qó ibi dī referať ad hoc qó ꝑmo loco dī in isto tex.
ff obligatiōe gñis vel alternativa ibi est casus ꝙ vnus bēs
solvēs totū qó dz solvi vigore obligatiōis in gñe vel alter
native ꝛcte ꝓ defunctū repetit ꝓ actionē familie herciscūde
ergo ꝑbať ꝙ de necessitate tenеť solvē totū tale debitum si
vult liberari lz obligatio ꝛ ꝓdēnatio talis debiti dividatur
inter bēdes.actio.n.fa.hercis.ꝓsupponit qó factuz fuit fuis
se factum ex necessitate:vt.d.l.bēdes.§.si vnus. cū sequē.ꝛ
hic ēt ꝓ Bar.sup ista ꝑma parte. ¶ Et ꝓ hoc dicit Bart.
in scōa pte eē limitandū ꝛ declarandū qó ipse dixit.ff.prio
§.vt vno bēduz debitoris in gñe solvēte ꝓtē certe rei actio
sit in pēdēti vt vz id intelligať quando creditor spōte partē
ab vno bēdum recepit. Secus si nó vult recipe. Et ad hoc
qó tz Bar.ꝙ invitus creditor non cogať partē ab vno bē
duz in his terminis recipe est casus satis clarus ꝛ expssus
in.d.l.in executiōe.in.d.§.ꝑ parte.ibi solui aūt nisi isoliduz
nó pót ꝛ c̄. Tale.n.vbum nó pót importat ꝑcisam necessita
tē:vt.l.nemo pót.ff leg.j.ꝛ in rka ꝑma.de re.iu.li.vj.vbi gl.
in v.nó pót.ꝛ ꝑ Bar.ꝛ doc.in.l.gallus.in ꝑn.ff.de li.ꝛ po.
¶ Sz redeūdo ad dicta Bar.in prima parte huius tex.ꝛ
sup ista gl.facta ꝓclione ꝙ inter bēdes debitoris dividať
ipsa obligatio ꝛ ꝙ vbi erat simplex debituz admittať bēs
ad solvēdū ratā suā et libētur ēt invito creditore. Ipe Bar.
instat ff.l.v.§.fi.j.e.vbi vī ꝙ imo quilibz bēdum debitoris
certe quantitatis sit obligatuꝫ ad totā quantitatē alia pena
3 insolidum cómittiť. †Rñdet Bar.ꝙ sine dubio obligatōes
psonales ꝑ.l.xij.tab.dividunť inter bēdes:vt.l.ea que.C.fa
mi.hercis.ꝛ.l.j.C.si cer.pe. Sz ꝓditiōes nō dividunť inter
bēdes:vt.l.cui fundus.ff.ff ꝓdi.ꝛ ōmon.vbi aūt pena subij
ciť in stipulatiōe respectu penalis stipulatiōis est in ꝓditio
ne illud qó erat in obligatiōe vt de se pz.dī.n.si ꝓmissuz ad
implerū siue datū nó fuerit ꝓmittis tantā penam nō miruz
ergo ꝙ nó dividať sz quilibz insolidum teneať ꝛ insoliduz
pena cómittať nisi insolidū qó ꝓmissum fuit adimpleat:ꝛ
ita ꝓcedit.d.§.fi.l.v.j.e.ij.ad qó ēt.l.in executiōe.§.ꝑ.j.e.de
quo ꝑ ipm Bar.ēt j.in.§.cato.in.viij.op.in fi.dicte oppositi
tiōis. ¶ Conclusio igiť quā facit Bar.in hac mā qualiter
obligatio dividať inter bēdes ꝛ qd solvere teneať. Est ista
qó in obkone

qđ in obligatiõe indiuidua effectu put est obligatio gñis
ꝛ alternatiue lz qlibz bẽdum ꝓ portione bẽditaria teneaꝫ
ꝛ quilibz ꝓ ea parte ꝓueniaꝫ tñ nisi solidum quilibz soluẽ
nõ põt put nec defunctus ꝛ nisi soliduz creditor recipe nõ
cogiꝫ nec a defuncto nec ab aliquo bẽdum ꝛ si recipit oi-
no non sequiꝫ liberatio vt hic ꝛ.ſ.primo.§.ꝛ.d.l.in execu-
tiõe.§. ꝓ parte. Jn obligatiõe aũt oino diuidua quilibz be
redũ ꝓ portiõe bẽditaria tenet ꝛ qlibz parte ẽt inuito cre-
ditore soluẽ põt: vt.d.l.iij.C.de neg.ge.ꝛ.d.l.si testõ.§.j.de
fideiuſ. Jn obligatiõe aũt oino indiuidua quilibz bẽdum
insolidũ tenet put defunctus. Jn eo aũt qđ est in ꝑditione
quilibz bẽdum tenet insoliduz: ꝛ ita simplr dicit hic Bar.
lz in.d.viij.op.in fi. dicit hoc ꝓcedere in ꝑditiõe dãdi secus
in ꝑditiõe facti ẽt diuiduj: qz illa diuidit iter bẽdes ne ve-
niaꝫ ad ipossibile ꝙ vnus teneaꝫ ad factũ alterius ꝛ vt.d.
§.cato. vbi vide latiuſ circa hoc dicta in.d.viij.op. Jn obli
gatiõe aũt que succedit ad estimationẽ in obligatiõibus fa
cti ꝓcludit Bar. ipsam eẽ diuiduã dũ rñ. ad.§.fi.l.eadem.j.
e. vt.ſ.dictum fuit. Et cum his dictis Bar. tráseunt ꝟ An-
ge. Jmo. Pau.ꝟ ca.ꝛ alij doc. ¶ Quib⁹ dictis adde ꝑ dũ
logt Bar. de obligatiõe gñiſ vl alternatiua ꝛ ꝓcludens ꝙ
bẽdes put nec defunctus liberaꝫ ex particulari solone ꝙ
huius dicti rõ est: qz in ipsis viget rõ que est in defũcto: qz
ꝓtingẽ posset fieri solutionez in diuersis rebus imo ista rõ
magis subest in bẽdibus qꝫ in defũcto qz facilius variant
plures qꝫ vnus put hic dicit Pau.ꝛ bñ nõ ergo huius de
cisiõis rõ est illa quã assignat hic gl.in ṽ.possunt dicẽs rõ-
nẽ eẽ: qz put defunctus nõ liberaꝫ ex particulari solone in
talibus ita nec eius bẽdes q sũt loco ipsius: ꝛ sic vnius. nã
attẽta dicta rõne vbi sumus in obligatiõe certe rei vl quã-
titatis videret ꝙ bẽdes nõ liberarenꝫ ex priculari solutiõe
ꝛ tñ cõiter ꝓcludiꝫ ꝓrium vt ex supra relatis appet. ¶ Ad
de ſcdo dũ in tali obligatione gñis vel alternatiua ꝓcludit
vnũ bẽduz nõ posse soluẽ partẽ suã inuito creditore ꝑ hũc
tex.in ṽ.sed quo cãu intelligẽdo ꝙ loquaꝫ in tali obligatio
ne gñis vel alternatiua ꝛ póderãdo put póderat Bar.qđ
supꝫ fuit relatũ. Nã Jmo. hic sup gl.in ṽ.solidũ.ꝛ clarius.ſ.
primo.§.dicit hũc tex.póderatũ vt póderaꝫ per Bar. non
facere ad suũ ꝓpositũ: qz ad hoc vt competat actio familie
herciſcũde sufficit ꝙ alr nõ poterat liberari bẽs nisi totum
soluẽt: ꝛ sic sufficit ista necessitas causatiua: lz nõ sõsit neces
sitas ꝓcisa ꝙ creditor nõ cogaꝫ nisi totũ recipe nõ ergo ex
eo qđ hic dr cõpetere actionẽ fa.hercis.bẽdi soluẽti totum
ꝑ cobẽdes inferꝫ de necessitate ꝙ totũ tenereꝫ soluere ꝛ ꝙ
partẽ nõ cogẽtur creditor ab vno bẽdum recipe: ꝛ ita dñt
ẽt hic Ro.ꝛ dñs Alex.oẽs tñ tenẽt dictum eẽ verum in se ꝙ
creditor in obligatiõe gñis vel alternatiua nõ cogaꝫ partẽ
recipe ab vno cobẽde ꝛ hoc p.d.§.ꝓ parte.ꝛ ita ẽt p illum
tex.lz hic Areti.inducẽdo adhuc alr qꝫ supꝫ induxeriz sz ẽt ꝑ
ut iduxi satis ꝓfert ad ꝓpositũ ꝓsupponit tñ Are. Jmo. te-
nere ꝑ Bar.qđ nõ est verus: qz vt dixi Jmo. deducit hunc
tex.nõ stringere ꝑ dicto Bar.sed dcñ tenet Jmol.respon-
dẽs ẽt hic ꝑ eius saluatiõe ad glo.in.l.in stipulatiõibus.§.
operarũ.j.e.ꝙ illa loquaꝫ in bẽdib⁹ stipulatoris iter quos
videt ibi ꝓbari ꝙ gñis stipulatio ẽt quo ad solutionẽ diui
daꝫ ꝛ est gl.in ṽ.partẽ.in fi.in.d.§.operaꝝ.quã vult allega
re Jmo. vide Jmo.in.d.§.operaꝝ.ꝛ forte aliqd de hoc di-
ceſ.j.per.d.gl.in ṽ.solidum. Et aduerte ꝙ in his termis pó
deraꝫ an adsit necessitas nec ne respectu recipiẽtis: ꝛ sic an
cogaꝫ nec ne creditor gñis vel alternatiue partẽ recipe ꝛ
ꝑ parte ipsius doc.ꝓcludũt nõ eẽ necessitatẽ recipiẽdi ptẽ
si nõ ꝑ hũc tex.p.d.§.ꝓ parte. Sz ꝑ parte vnius bẽdis nec
Bar.nec alij videnꝫ sẽtire ꝙ adsit necessitas nisi causatiue
vt possit liberari: qz nec ꝑ parte sua liberaꝫ facta particula
ri solutiõe. Ubi aũt agiꝫ ad factũ vel ad aliud indiuiduz
ꝑ vnũ bẽdẽ ꝛ ꝑdẽnaꝫ insolidũ: tũc si deueniꝫ ad estimatio-
nẽ ad ipsam insolidũ tenet ipse bẽs ꝑut tenebaꝫ ad indiui-
duũ: ꝛ ita vult Bar.sup.d.gl.in ṽ.insolidũ. declarando pri
4 mũ intellectũ ꝟ quo in illa gl. ¶ †Adde tertio que resultẽt
utilitates ex hac indagatiõe an creditor cogatur vel ne ab
vno bẽdũ debitoris in gñe vel alternatiue recipe solutionẽ

partis postq̃ oino facta solutione nõ liberatur soluẽs. Nã
oino resultãt utilitates. interiz.n. soluẽs non põt ꝓueniri vt
vidimus.ſ.primo.§.sup gl.magna.ꝛ ꝑ gl.in.d.§.ꝓ parte.
Jtẽ si soluit vi ámodo piculum emptiõis spectare ad cre-
ditorẽ qđ tñ affirmatiue nõ pono qz cũ nõ sit secuta libera
tio nõ vi ꝙ creditor sit effectus dñs: ꝛ ꝑ dñs vi ꝙ piculum
adhuc spectet ad ipm soluẽtẽ tanq̃ de re sua vel de re per
ipm debita in gñe cũ dñs pire nõ possit: vt.l.incẽdium.C.ſi
cer.pe. Jn bẽde vo soluẽte partẽ certe quãtitatis vl rei de-
bite a defuncto bñ resultat dicta utilitas cũ ipe liberaꝫ im-
mo cũ possit inuito creditore soluẽ partẽ suã: vt.ſ.sepi⁹ fuit
dcm̃ post oblationẽ ꝓsignationẽ ꝛ depositionẽ piculuz in-
teritus spectabit ad creditorẽ: vt.l.obsignatiõe.C.de solu.
ꝛ ita vult hic Jmo. lz secus dicat eẽ in ꝓmissore principali
offerẽte ptẽ cũ ab eo creditor ptẽ recipe nõ teneaꝫ: vt.d.l.
tutor.§.luciue.de vsu.ꝛ vidimus.ſ.primo.§.ꝛ ẽt in.§.nr̃o.
¶ Adde quarto dũ est ꝓclusus ꝑ Bar.ꝛ alios ꝙ vnus bẽ
dum debitoris certe quãtitatis vel spẽi põt soluẽ rataz suaz
ꝛ liberaꝫ ẽt inuito creditore. nã idẽ est dicẽdum in bẽdib⁹
ipsius stipulatoris quãtitatis vl spẽi vt inuitus quilibz pos
sit cogi recipe ptẽ suã: ꝛ ita dicit hic dñs Alexan. dicẽs hoc
fallere in casu singulari.l.si pignori.ſ.fa.hercis.ꝛ ibi Bar.
5 declarat. ¶ †Jn qnta ꝛ vlti. parte ista gl. in ṽbo imutatur
querit qd si vnus de bẽdibus ꝓmissoris dissentiret ab alijs
in quo bñt fieri solutio in obligatiõe gñis vel alternatiue:
ꝛ rñdet ponẽdo duas opiones. Primam ꝙ stetur maiori
parti: ꝛ sic ꝙ ꝑdictio istius vnius nõ attẽdaꝫ. Scõaz ꝙ iste
vnus teneaꝫ alijs ad id qđ fuerũt ꝑdẽnati ꝓpter nõ solutio
nẽ eiusdẽ rei quasi sẽtiat gl. ꝙ tũc ꝑdẽnent ad estimatiõ-m
siue itereſſe. ita.n. ꝓbat.l. bẽdes.§.si in certo.ſ.fa.hercis.alr.
in gl.ꝛ in hac opione fuit gl.magna.ſ.primo.§. Primam
aũt solutionẽ ponit ẽt gl.in.l.in executiõe.§.p.in gl.magna
j.e. que adhuc ponit aliã opionem ꝙ coganꝫ ꝓsentire p in
dicẽ vel ꝙ res sorte dirimaꝫ p.l.fi.C.cõia delega. Illam tñ
ꝙ stet maiori parti ponit ꝓ vltima quã improbat ꝟ Bar.
qz rla ꝑdicta ꝓcedit in his q̃ sunt cõia plurib⁹ vt vniuersis
secus si plib⁹ vt singulis nisi in casu.l. maiorez.ſ.de pac. vbi
est spãle fauore liberatiõis ꝙ ẽt in cõibus plib⁹ vt singulis
stet maiori parti ponit By. in rla qđ oẽs tãgit de re. iu. hb.
vj. latius Bar. in.l. qđ maior.j. ad muni. vbi multa supplet
ad dicta By. tãgit lz remissiue in.l.si aũt plureꝫ.ſ.de aqua
plu. arcẽ. Aliã aũt so. positã hic ꝑ gl. dicit verã Oldrs. ꝛ il-
lam aliã quã ponit gl. in.l.in executiõe. ꝙ cogaꝫ ꝓ iudicem
ꝓsentire vl ꝙ res sorte dirimaꝫ eẽ falsam. Ray. aũt ꝓcorda
bat istas gl. vt qđ hic dr in vlt. so. glo. ꝓcedat vbi maior po
ꝑdicit minori vbi aũt sũt in pari nũero ꝓcedat glo. in.l.in
executiõe. ꝙ coganꝫ ꝓsentire p iudicẽ Bar. dicit istã ꝓcor-
diam iure nõ ꝓbari. Alñ ipse dicit hãc. q. motã ꝑ glo. posse
duplici respectu ꝓsiderari. Primo respectu ipsius credito
ris qualr. ſ. ipsi subueniaꝫ ꝑdicẽtibus bẽdibus. Scõo qua-
liter subueniaꝫ bẽdibus adinuicẽ vbi inter se contradicũt.
¶ Circa primũ ꝓcludit ꝙ siqdẽ ante sniam iudici ꝓstat ꝟ
dissensu bẽdũ põt eos ad pecuniã ꝛ estimationẽ cõdẽnare
ad instãtiã creditoris ꝑ no.ſ.primo.§.in gl.magna.q̃si gl.
ꝑdicta isto casu possit ꝓcedere facit qđ no.in.l.j.in ꝑn.ſ.de
actio.em.in gl.ij.ꝛ ꝑ ipm Bar.in.l.stipulatões nõ diuidũ-
tur.in.ix.q. Jtẽ si iam facta eẽt ꝑdẽnatio ad boiem ꝛ here-
des dissentirẽt possz fieri executio in estimatiõe eadẽ rõne
ad qđ ṽ.sz quo casu.j.e. dic tu ꝑm ꝑmũ itellectũ gl. positum
scõo loco ibi ꝑ Bar. ꝓferũt ẽt no.in.l.eũ qui certaꝫ.§.fi.j.e.
dic in gl.ij.in.q. quã illa gl. mouet ꝛ in.l.si seruũ.§.fi.j.e. Jtẽ
posset petere actor vt index eos cogẽt ad ꝓcordiaz qz quo-
tiẽs plures dissentiũt ad ꝓiudiciũ tertij ꝑ iudicẽ ad ꝓcordi-
am cogi possunt: vt.l. huiusmodi.§.fi. de leg.j. vbi legatarij
diuersis actiõibus volẽtes agere ad legatũ cõ bẽdẽ ad ꝓcor
diam cogi possũt. ¶ Circa scẽm qualr bẽdibus inuicẽ ꝛ
sic quo ad se ipsos ꝓsulaꝫ dicit Bar. in ꝓmis non posse dici
ꝓsuli vt stetur dicto maioris partis: qz illa opio nõ est vera
vt.ſ. fuit demõstratũ. Jtẽ nõ põt ẽt ꝑm aliã opionez dici ꝙ
ꝓsulaꝫ petẽdo ꝑ aliqnẽ ipor a iudice vt coganꝫ ꝓsentire qz
qñ plureꝫ dissentiũt ad ipsor incõmudũ cessat officiũ iudi-

cis:vt.l.quotiens.ſ.de vſufruc.ti.gñali.ꝛ.l.itinere.de ſeruit. ruſti.p̃di.lz gl.p̃ium ibi velit.ſ.vel q̃ deueniat ad iudiciuz ſortis vel q̃ iudex faciat ipſos p̃ſentire ſed alr vult Bar.ꝛ hic ꝛ in.d.l.huiuſmodi §.fi. Aut ergo adhuc nó'eſt paſſus dãnũ aliqs bẽdum ex p̃dictiõe ꝛ diſcordia puta qz adhuc nó eſt deuentum ad p̃ſtationẽ eſtimatiõis ꝛ pót peti vt res ſorte d̃rimat:ar.l.fi.C.cõia de lega. ꝛ hoc caſu pót ſaluari gl.in.d.l.in executiõe. Si vo iam dãnum incurſuz eſt:ꝛ tũc qui voluit rẽ ſoluẽ ꝛ ꝓpter p̃dictionẽ cobẽdis deuentũ eſt ad eſtimationẽ ꝛ recupabit a cobẽde damnũ ſuuz iudicio familie herciſcũde vt hac gl.ꝛ eſt tex.hic in v̊.ſed quo caſu ꝛc.dic ſm dcm̃ p̃mũ intellectũ. Et cũ his dictis Bar.tráſeunt hic Ang.Imo.ꝛ Pau.de ca.ꝛ doc. Qui Imo.ꝓ ſalnádo Bar.rñ.ſigꝫ p̃ id qõ ipſe dicit in primo mẽbro q̃ fiat ꝓdemnatio ad eſtimationẽ ꝑ volũtate creditoris opponẽt q̃ in obligatiõibus dandi donec res extat nó fit ꝓdẽnatio ad eſtimationẽ:vt.d.l.vbi aũt nó appet.§.fi.ꝛ.d.l.ſi ſeruuz. §.fi. Nã illa iura loquunt vbi res extat ꝛ ꝓſtat que res ſolui debeat. In caſu aũt noſtro facto debitoris impediebat appere que res ſolui debẽt ideo pót fieri ꝓdẽnatio ad'eſtimationẽ:ar.no.in.d.§.fi.l.eum qui certaꝝ.in gl.ij. fateť tuti ne eſſe q̃ fiat ꝓdẽnatio ad hoiem ꝛ executio in eſtimatiõe ſicut dr in obligatiõe rẽ dari vbi res dari nó pót. Sz Bal. de quo nó facit mentionẽ Imo.ſed dñs Alex.tenebat ꝓtra Bar.ꝛ gl.ſ.primo.§.per.d.l.vbi aũt.§.fi.ꝛ.d.l.ſi ſeruuz.§. fi.q̃ nó fiat ꝓdẽnatio ſiue executio in his termis ad eſtimationẽ re extãte que dz dari. Et rñdet Alex. ad illud q̃ ꝑ nó appet que res dz ſolui facto bẽdum debitoris q̃ tale impedimẽtũ nó dz eſſe in ꝓſideratiõe poſtq̃ bẽdes compelli pñt ꝓcordare vt oẽs fateñ per.d.l.huiuſmodi.§.fi.qõ remediũ nullo mõ cadere poterat in caſu no.per gl.in.d.§.fi.l.cuz q certaꝝ.nó tñ refert ipſe Alex.Imo.adduxiſſe dictã rõnem ꝓ ſaluãdo dicto Bar. Dicit tñ ipſe Alexan.eo cãu quo pignoribus captis ꝛ mulcta in dicta iudex nó poſſet cũ effectu bẽdes deducere ad ꝓcordiã poſſet ꝓcedere opio Bar. vt deueniret ad ꝓdẽnationẽ ſiue executionẽ eſtimatiõis: ꝛ ita poſſet intelligi ſm ipm.l.beredes.§.ſi incerto. quẽ Ra. adducit ꝓ opione Bar. Tandẽ ſimplr ipſam approbat ꝓ no.in.d.§.fi.l.eũ qui certaꝝ.nã ibi ét reus potuiſſet coarctari ne variaret puta ſtatuto termino ad eligẽdum intra quẽ ſi nó eligat trãſfertur electio in creditorem:ar.l.j.de ſolu.ꝛ no.gl.in.l.legato gñalr.de leg.j.ꝛ in.d.§.ſi incerto. dum refert opionẽ Roge.ſicut ergo in.d.§.fi.lz poſſet eſſe ꝓuiſum alio remedio deueniť ad eſtimationẽ:ita ꝛ in caſu nr̃o dici pót deueniri poſſe:ꝛ hoc vr̃ ſatis ꝓbabile ꝛ equuz qz q̃ res extãte in obligatiõibus dãdi ipſa res debeat ꝓciſe dari vr̃ eẽ inductũ in fauorẽ creditoris: vt.d.l.vbi aũt.§.fi.ꝛ.d.l.ſi ſeruũ.§.fi. Et hoc no.ét ad dicta j.in gl.in v̊.inſolidũ. oũ ꝓmo mõ intelligit illũ tex. Sed vr̃ declarádum dcm̃ Bar.qñ creditori ꝑ heredes debitoris hois in gñe vel alternatiue nulla pars eſt ſoluta. Si aũt vnus heredũ ſoluit partẽ ſuaz ꝛ alij nõ ꝓcordant nó vr̃ bona practica Bar.q̃ fiat ꝓdemnatio ad eſtimationẽ qz ipſi creditori eẽt ſatiſfactum in diuerſis rebus. Sed ét dcó caſu ſaluádo dcm̃ Bar. Imo. dic q̃ tũc aget ꝓ primũ ꝓut ſi ſibi non ſoluiſſet vt ſoluat ét eſtimationẽ vel integrum hoiem ꝛ ipſe hẽbit'regreſſum ꝓ coheredes iudicio fa.bercíſ.vt ꝺ. nam ꝑ ſolutionẽ partis ipſe nõ fuit liberatus ſed ꝓ ipm fuit ſuſpẽſum exercitium donec ageret ꝓ alios vt vidimuſ.ſ.primo.§.in gl.magna.ꝛ p gl. in.d.§.ꝓ parte.l.in executõe. Tu ſaluádo dcm̃ Bar.ét hoc cãu vbi vnus ſoluit ratã ſuã dicas q̃ nó eſt in ꝓſideratione q̃ creditori fiat ſolutio in diuerſis rebus vbi ipſe in hoc cõſentit vt vidimuſ.ſ.primo.§.in op.ꝛ.q.formata eẍ gl.bar. aũt hic loquit vbi creditor ꝓſentit fieri ꝓdẽnationez in eſtimationẽ vñ ét q̃ nó poſſet iterũ agere ꝓ illuz q ſoluit poſſet ꝓcedere dictum Bar. Et an hoc caſu poſſet agere ꝓ illum qui ſoluit'partẽ rei exquo ꝓſentit ꝓdẽnatõez fieri in eſtimatiõe vbi poterat inſtare vt cogerent ad ꝓcordiã ipſi bẽdes ꝑ.d.l.huiuſmodi.§.fi.de cuius tñ.§.intellectu an ꝓbet illud ad qõ ipſam allegat Bar.hic vide ꝑ doc.ibi ꝛ hic ét aliqd ꝑ moderniores.vide ét in.d.l.fi.C.cõia de lega.ꝛ pondera

qz in illo.§.fi.videť eſſe preiudiciũ qz glibet heredũ agebat diuerſa actõe'ſi bñ vba aduertantur. Illõ aũt qõ dicit bar. in ſcõo mẽbro dũ querit qualr ipſis hẽdibus diſcordãtib⁹ adinuicẽ ſuccurrat ꝓcludẽdo nõ ſuccurri ꝑ iudiciũ ꝓmiſcuum ꝓuocatiuũ ꝓcordie ſz vt res ſorte dirimat añ incurſum dãnũ. Doc.poſt Bar.ꝛ Ang.hoc limitãt niſi imineret ſcãdalũ qz tũc iudex ét q̃ diſcordẽt ad eoꝝ icõmodum dz eos ad ꝓcordiã cogere ꝛ reducere:ar.l.equiſſimũ.§.de vſufru. ꝛ.l.ꝓgruit.de offi.ꝓſi.cũ ſi.ꝛ aliqua vltra Ang.ꝛ Imo.ad ꝓpoſitũ q̃ iudex ꝓ tollẽdo ſcãdalo poſſit ꝛ debeat ſe intromittere dñt ꝺ dñs Alex.ꝛ Areti. Quid aũt agẽduz ſi heredes ſtipulatoris ſũt in diſcordia declarat ꝺ bar.ꝛ poſt ipm
6 Imo. † Et adde dicta in hoc ſcõo mẽbro dũ bar.dicit ꝺ directiõe ꝑ ſortem.nã hoc vr̃ ꝑ id qõ idẽ bar.dicit inl.j.C.qñ ꝛ q.quar.pars.ꝺb.li.x.ꝛ.l.j.C.vti poſ.ꝛ Imo.in.l.ſuus q̃z. circa fi.de heredi.inſti.q̃ ad iudiciũ ſortis nõ recurrit niſi in caſibus a iure expꝛſſis. Sz hoc dcm̃ bar. hic eſt equs ſm dñm meũ hic:lz aliquid in ꝓrium adducat q̃ tale remediũ locũ nó habeat exquo alio ſubuẽtuz eẽ pót ſz tandẽ reſidet cum dicto ꝛ ſnia bar.tanq̃ equiozi vt dixi ꝛ vide hic moderniores q ẽt tãgunt de dicto bar.heredibus ſtipulatoris adinuicẽ diſcordãtib⁹.l.tñ qui hoiem.§.j.facit ꝓ bar.recte aduertẽdo maxie põderãdo eqpationẽ quã facit in v̊. naz ex ꝓrio ꝛc. ¶ Glo.in v̊.ſolidũz pſtiterit. Iſta glo. duobus modis intelligit hũc v̊.ſed quo caſu ꝛc. Primo mõ vt referat ad v̊.ſ.primũ.vbi fit mẽtio de ſeruitute q̃ ad ipſam ſinguli heredes ꝓmiſſoris ſunt obligati vt ſic ſi vnus ipſaz inſolidũz pſtiterit habeat regreſſum ꝓ coheredes iudicio fabercíſ. Scõo mõ intelligit vt referat ad primũ dcm̃ tex.vbi habeť de obligatiõe alternatiua vel in gñe. Et iſte ſcõs modus intelligẽdi hũc tex.nõ vr̃ recipe ꝓrietatẽ ꝛ fuit declaratus.ſ.in glo.ꝑcedẽti in v̊.imutat. Mo.tñ ex ipſa q̃ ſi vnus exheredibus debitoris in gñe vel alternatiue ſoluat vnã integram rẽ vt liberet hz regreſſum ꝓ coheredes ꝓ pte eſtimatiõis qõ intellige ſi vtiq̃r ſoluit ꝛ pſtitit dictam integraz rẽ vt hic dicit Pau.ꝛ bñ. Aduerte tñ an ꝓ hunc itellectuz faciat qz ſi vnus exheredibus pſtitit totã rẽ in obligatione gñis vel alternatiua pſupponẽdo q̃ res pſtita eẽt cõis ꝛ in hereditate nõ ꝓgruit id qõ hic dr de repetitiõe a coheredibus. Itẽ pſupponẽdo q̃ vnus coheredũ poſſit pſtare totaz vnã rẽ in obligatiõe gñis vel alternatiua vr̃ reddi ſupfluuz qõ eſt dictũ.ſ.prima gl.q̃ iudex pót cogere heredes ad cõrdiam vnde cogita ꝛ vide dicta j.proximo intellectu.
7 ¶ † Sz ꝑmus intellectus recipit ꝓrium ꝛ videť nó ꝓcedere inquãtum vr̃ pſupponere vnuz exheredibus poſſe cõſtituere ſeruitutẽ q̃ eſt ꝑ.l.ꝓ parte.ſ.de ſerui.ti.gñali.ꝛ ꝓprio ꝑ.l.per fundũ.ſ.de ſerui.ruſti.p̃di.ꝛ.l.fi.ſ.cõia p̃di. Bart. ſaluando dcm̃ primũ modũ intelligẽdi dicit q̃ dz inteligi iſte v̊.ſed quo caſu ꝛc.q̃ vnus ſolidũ pſtiterit nó in ſeruitute ipſam inſolidũ pſtituẽdo qz nó pót ſz pſtando inſolidũz eſtimationẽ ꝓpter ſeruitutẽ nó pſtitam. Cui ſaluatiõi non obſtat q̃ tũc nó vr̃ q̃ ſolidũ vnus hẽdum habeat pſtare vt pz ex his que dicta fuerũt.ſ.in gl.ꝑcedẽti in tertia parte dũ fuit rñſum ad.§.fi.l.eadẽ j.e.in tex.aũt pſupponit ꝓrium qz dr q̃ ꝓ cohẽdes ille qui ſolvit ſolidũ hz actionẽ familie herciſcũde.nam ſm ipm id ꝑcedit vt vnus hẽdum non teneat ad intereſſe niſi ꝑ hẽditaria portiõe vbi ab ipſo initio formať actio ad ipm intereſſe:vt.l.ſtipkones non diuidunt.v. celſus.j.e. Sed vbi abinitio ꝓ vnũ heredez agit ad ſeruitutẽ inſolidũ ꝛ eſt ꝓdẽnatus in executiõe qz nó pót ipam cõſtituere deueniť ad eſtimationẽ pſtandaz nó liberat niſi totam eſtimationẽ pſtiterit:ꝛ ita loquit hic ꝑ quo vltra ipm Bar.facit qõ.ſ.dictũ fuit ad reſolutõez ꝓrij.l.ſtipulationũ. .§.fi.j.e. nã ſicut reſpectu ſtipulatiõis penalis illud qõ erat in obligatiõe eſt in ꝓditiõe.ita ét reſpectu ipſius itereſſe ꝛ eſtimatiõis ſz hoc caſu ipſa ſeruitus eſt in ꝓditiõe vñ ꝺ non facit ad ꝓpoſitũ vt j.diceť in declaratiõe victoꝝ Bar.nã reſpectu intereſſe hic querit an ſolidũ ſit opus pſtare. Et p̃dicta dñia an agat abinitio ad via:an vo ad intereſſe ꝓcedit reſpectu hr̃dum ꝓmiſſoris. Secus reſpectu hẽdum ſtipulatoris:qr'ét q̃ vnus ipſoꝝ abinitio ageret ad viã ꝛ ad ipſaz

sibi esset condemnatus ꝓmissor ⁊ in executione deueniretur ad estimationē qz nō posset sibi insolidū ꝓstitui iuxta.d.l.ꝓ parte.que ꝓprie loquit respectu eorū qbus debet seruitus nō eēt nisi pars hēditaria interesse vł estimatiōis sibi ꝓstanda:vt.d.l.heredes.ℌ.an ea.s̄.fa.hercis.⁊ lz Bar.nō alleget de hoc est gl.in terminis in v̄.parte.in fi.⁊ ibi Imol. in.d.l.in stipulatiōib⁹.ℌ.operaꝛ.j.c.Et rō est in ꝓpto qz nō eēt equū vt hēret plus debito lz in ꝓcedēti casu vbi stipulator agit ꝑ vnuz exhēdibus ꝓmissoris ab eo ꝓsequit totuz qđ sibi debet ⁊ ille a quo ꝓsequit repetit a cohēdibus qđ ꝓ ipse soluit vt in hoc tex.⁊ hoc ꝙ stipulatoris hēdes nō cōsequant estimatōem vel interesse nisi ꝓ hereditarijs portionibus lz ad viam actuz fuerit est satis de intētiōe glo.j.in v̄. actiōez dū allegat.d.l.hēdes.ℌ.an ea.Et no.hūc tex.ꝫz hūc intellectū qz vł ex eo cōprobari opio Bar.s̄.primo.ℌ.ꝙ stipulatio seruitutis ꝓtineat ēt factū cū in isto v̄. ꝑm hūc primū intellectū ꝓsupponat in tali stipłone venire interesse. ſz pōt rīderi ꝙ ꝓsupponit venire in executōe qđ est ēt in obligatiōibus dādi vbi res dari nō pōt vt hī in.d.l.vbi autez. nō appet.ℌ.fi.⁊ in.l.si seruū.ℌ.fi.j.c.Bart.tñ vł ꝓsupponere ꝙ ēt interesse succedat in obligatōe dū dicit qñq3 abinitio formał actio ad itereſſe ⁊c̄.qđ an ꝓcedat dependet a dictis in.d.q.s̄.primo.ℌ.nō.n.est vis qd dicat Bar.ſz satis ē posse rīderi ad tex.⁊ circa hoc vide aliqd.j.dū examinał scōa ꝓclusio Bar.⁊ aliqd dcīn fuit.s̄.prima gl.circa dcā Bar. sup.q.g̃.pdi.Ex dictis Bar.in hoc ꝑmo intellectu habes ifrascriptas ꝓclusiōes.Prima ꝙ vnus ex pluribus hēdib⁹ ꝓmissoris vie vł alterius realis seruitutis nō pōt talē seruitutē ab oibus hēdibus debitā in fundo hēditario omnium hēdum ꝓstituere.Scōam ꝓclusionem habes ꝙ si ab initio agit ad factuz siue ad seruitutē lz agał vt ꝓsequał interesse tñ ipm solidū interesse ꝓsequi agēs dz ab eo hēde ꝓmissoris ꝑ quē agit.Tertiā ꝓclusionē habes ꝙ si abinitio agit ad interesse nō pōt peti ⁊ ꝓsequi nisi ꝓ portiōibus hereditarijs. Quartā ꝓclusionē habes ꝙ lz vnus ex pluribus hēdib⁹ stipulatoris vie agat ꝑ ꝓmissorē ad viā ad quā hz actionem insolidū nihilominus si deuenit ad estimationē ⁊ siue ad interesse ꝓstandum nō ꝓsequit interesse siue estimationez nisi ꝓ rata sua. Ad quas ꝓclusiōes declarādas anteq3 veniā contra istū v̄.Sed quo casu intellectū ꝑmo mō formo vnā opinionē vltra doc.d.o.ℌ.an ea.vbi expresse videt dicit ꝙ in iudicio fa. hercis.nō venit stipło nec obligatio seruitutis :⁊ sic ꝓ parte hēdū stipulatoris nec ꝓ parte hēdum ꝓmissoris venit seruitus in tali iudicio cū sit qd idiuiduū nec ēt ꝓ estimatione talis seruitutis hz locū tale iudiciū inter ipsos cohēdes: qz sibi ꝓ pte hēdum ꝓmissoris dī ꝙ debēt iterponi cautiones officio iudicis vt siqs exhēdibus quētus litis estimationez soluerit ꝓ parte a ceteris recupet ſz si iudiciū fa.her.ꝓ estimatiōe pstita per vnū exhēdibus quētum cōpetit ꝓut h dī supflua videt dicta cautio.ergo ⁊c̄.facit qđ dictū fuit ꝓximo.ℌ.sup gl.in v̄.viam.in ꝑmo fūdamēto opinionis vltramō tanoꝛ dū fuit dictū supfluam cautionē eo casu quo cōpetit actio cū cautio nihil vltra inducat q3 ꝑma obligatio cū sit nuda a fideiussore iuxta.l.sancimus.C.de vbo.signi.posset forte rīn.ꝙ iste tex.loquit vbi adhuc hēdes nō venerunt ad diuisionē hēditatis qñ vnus fuit quētus ⁊ solidū pstare cogit actus:qz tūc in diuisiōe ꝓ iudiciū familie hercis.debebit sibi solutū vel damnū qđ inde akr habuit ꝓ parte ipsorū coheredū sibi resarciri.Textus aūt in.ℌ.an ea.loquit qñ ante venerūt ad diuisionē hēditatis hēdes ꝓmissoris seruitutis q3 aliqs ipsoꝝ ad ipsam seruitutem quētus fuisset. tūc.n.ex quo secuta diuisiōe definit tale iudiciū familie hercis.opus elicitas ex dictis Bar.Et quantū ad ꝑmam est aduertēdū qz est ꝑ mētē gl.que ꝓprie loquit de ipsa via:⁊ sic de seruitute ꝙ insolidū ꝓ vnū fuerit pstita siue ꝓstituta :⁊ ita tz hic Ang.ꝑut referūt Imo.⁊ Pau.de ca.nam in mea lec.non repio ipm hoc dicētē tz ergo Ang.ꝙ per vnū exheredibus possit imponi seruitus fundo cōi inuitis alijs cohēdibus ⁊ ꝙ hoc mō intelligał iste tex.in hoc v̄.ſz quo casu ⁊c̄.movetur ꝓ no.per Bar.in.ℌ.cato.in.viij.op. duz vult ꝙ vnus ex

pluribus hēdibus debitoris vādi certā spēm possit ipsaz totam vare alijs inuitis: ar.l.si ꝓcuratorē.ℌ.si ignorantes.s̄. māda.⁊ auc̄.si captiui.C.de epi.⁊ cle.cū alijs ibi allegatis ꝓ Bar.⁊ tenēdo būc intellectū lz doc.qui referūt dcīn Ange.nō referāt ipm rīdere ad.d.l.ꝓ fundū.⁊ ad.d.l.fi.tamē posset rīderi ꝙ loquūtur.d.iura vbi plures dñi alicui⁹ fundi nō erāt obligati ad seruitutē imponēdā ipsi fundo sed si aliqs intēdit ab ipsis acqrere opus est ꝙ omniū ꝓsensuz habeat ꝑut dī in dictis iurib⁹ ſz vbi oēs dñi alicui⁹ fūdi erāt obligati ad seruitutē imponēdā tūc ꝓcedat ꝙ vn⁹ possit ponere ēt alijs inuitis ꝑut dicit Ang.ꝓ quo facit iste tex.in quo verbū solidū formiter accipit ꝫz intellectū ipsius Ange.qz.ſ.ꝑut in v̄.⁊ ideo ponit respectu seruitutis ꝙ ad ipsā insolidum sint obligati hēdes:ita ⁊ in v̄.sed quo casu ponitur respectu ꝓstatiōis seruitutis ſz ꝑm intellectū bar. poneret difformiter qz in hoc v̄. sed quo casu.poneret respectu estimatiōis ipsius seruitutis vbi in ꝓcedētibus respectu seruitutis ⁊ obligatiōis ad ipsam.Sz intellectū Ang.⁊ eius dictū improbāt hic Imo.Pau.de ca.quātū ad hunc tex. lz dcīn in se videat approbare Pau. Sed Ra.⁊ Roma. in.d.ℌ.cato.nō tenēt ꝙ vnus exhēdibus possit seruitutē cōstituere lz Rapha.de Ang.mētionē nō faciat dñs Alex.ēt in.d.ℌ.cato.⁊ hic ⁊ ēt dñs meus tenēt ꝑ Ang.⁊ oēs p hūc tex.q oino repugnat dicto ipsius Ang.inquātū dicit insolidum ꝓstanti cē subuētū iudicio familie hercisc̄unde.nā si tex. loquerēt de seruitute imposita insolidū per ipm in fūdo cōmuni nō caderet ꝙ ipse aliqd ꝓ dicta seruitute iposita repeteret a cohēdibus.Et ad no.per bar.in.d.viij.op.pōt rīderi ꝙ seruitus ꝓtinet ēt factū vt vidimus.s̄.primo.ℌ.sup d.gl.in v̄.viam.factū aūt ēt diuiduū pstare nō tenēt vn⁹ heres ꝓ alio nec pōt vt per glo.in v̄.penā.⁊ p bar.in.viij. op. in.d.ℌ.cato.Vel si tenemus aliā opinionē ꝙ ꝓtineat merā dationē obligatio seruitutis adhuc nō obstāt dicta bar.in.d. ℌ.cato.qz illa sunt multū dubia vt ibi videbimus.Preterea ēt tenētes aliā opinionē tenēt ꝙ in seruitute in executione saltē veniat factū ⁊ ꝙ sit factū successiuū vī in ipo ōmodocūq3 subsit in seruitute militat illa rō ꝙ nō possit ꝓ aliuz explicari. ¶ Saluabat tñ dcīn Ang.Ro. in.d.ℌ.cato.vbi reliq cohēdes fuissent in mora:qz tūc vnus ipsis inuitis poterit seruitutē ꝓstituere ꝓ tex.quē dicit vnicum in iure ⁊ ab alio nō ponderatū vsqz ad tpa sua in.l.fideicōmissa.ℌ.p. in v̄.ergo ⁊ in statua ⁊ in seruitute ⁊c̄.de leg.iij. ſz dñs Alex. iprobat hāc saluationē ⁊ hoc dictū Ro.respōdens ad.d.ℌ. p.vt h vide ꝓ ipm.⁊ dixi in.d.ℌ.cato.d.viij.op.vbi tñ Are. tz id qđ tz Ro.per.d.ℌ.p.lz de ipso Ro.mētōem nō faciat ⁊ ꝓ respōsiōe dñi Alex.ad.d.ℌ.p.ꝙ cū loquat de seruitute legata que ipso iure ꝓstituit nō possit itelligi quatenus dicit ꝙ vnus pstet ꝓ alijs exñtibus in mora niſ respectu estimatiōis facit qz patiētia est tale factuz qđ nō pōt vnus pstare ꝓ alio.nō.n.pōt vnus patiētiā ꝓ alio vel ꝓ alijs vt de se pz. facit ēt qz in illo tex.videt fieri illatio ad illud de statua ⁊ seruitute ex eo qđ ꝓxime in ꝓcedētibus dicturꝰ fuerat.vz.ō sumptu repetendo a cohēdibus.Et ꝑ dictā decisiōem Ro. videt tex.in.d.l.hēdes.ℌ.an ea.v̄.idē dicēdū ⁊c̄.s̄.fa.hercis. nam ibi loquit de seruitute legata ⁊ ꝓbat iūctis ꝓcedētibꝰ ꝙ vnus exhēdibus a qbus erat legata quētus insolidū teneret ad estimationē.Et opinionē Ro.improbat hic dñs meꝰ Qui tñ dubitat de intellectu bar.ad hunc tex. exquo videt mēti huius tex.repugnare intelligēdo ꝑut intelligit bar.ꝙ vnus insolidū estimatōem pstiterit.Nō approbat ēt intellectū Ang.nō tñ ex rōne doc. dicentiū vt.s̄.retuli ꝙ nō caderet nec ꝓgraueret illud de repetitiōe ꝓ iudiciū fa. hercis.si itelligeret ꝙ vnus hēdum insolidū imposuisset seruitutem. nā ab hac obiectiōe ipse saluat Ang. nō referēdo illud de repetitōe ad seruitutē impositā ſz adsumptus si quos forte fecisset ꝓ actādo locū vie siue itineris.Ex alio ergo improbat intellectū Ang.qz si vnus hēdum posset pstare seruitutē ꝓ alijs nō eēt opus ipsis discordātibus recurrere ad iudicis officiū q ipsos cogeret ad ꝓcordiā ꝑut.s̄.dictū est ꝓxima glo.in obligatiōe gñis vel alternatiue que tñ dicta hūt locū ēt in seruitute vt hēdibus discordātibus possit recurri

ad iudicē ꝛ no.hāc inductionē:qꝛ videt ſtringere ꝑ bar.in
d.viij.op.dum dicit ꝙ vnus pōt dare ꝓ alīo.naz ad qd re/
curreret ad iudicē in obligatiōe gñis vel alternatiue ꝛ ſiſi
bus vt hīdes cogeret ad ꝓcordiā ſi poſſet vnus totā vnam
rē in patrimonio ꝛ hīditate de functi exiſtētē inuitis alīs
dare ꝛ fruſtra ēt videt dici ꝛ ꝓbari in iſto.§.iuncto.§.ꝓce/
den.ꝛ dictis in eo ꝙ ſoluta parte incerta re p vnū erbēdi/
bus in obligatiōe gñis vel alternatiue res ſit in pendenti.
¶ Facit ēt ꝑ Ang.iſte tex.vt pōderat per doc.magna eiz
ēet reſtrictio ꝛ diuinatio intelligere ꝓut intelligit dñs me⁹
qō in eo de repetitiōe loquat reſpectu ſumptuū factorum.
¶ Et no.qō ꝓne eſt dictū iducēdo hūc tex.ꝑ Ange.vltra
doc.qꝛ talis inductio facit ēt ꝑ alium intellectū datum ad
hūc tex.ꝙ referat ad obligationē gñis vel alternatiue vt ēt
ſup eo.§.dixi:lz doc.ſimplr cū ipo trāſeāt. ¶ Poſſet tñ for
te ꝓ euitanda dicta inductiōe ꝑ Ang.ꝛ ꝑ alium intellectū
cōiter vt dixi approbatū dici ꝙ illud de reducēdis hēdib⁹
ad ꝓcordiā ꝓcedat vbi ꝓcurrunt in volēdo ſoluē vn⁹ vnam
rē vel eius partē alius aliā rē vel eius partē. Secus ſi nō cō
currūt qꝛ tunc voles vnus poterit totā rē ſoluere vel id de
reducēdis hēdibus ad ꝓcordiā vbi vnus vult ſoluere ꝓtez
ſuam in vna re alius in alia nullus tñ totā rez ꝓtendit velle
ſoluere. Ubi aūt vnus vult totā ſoluere:ꝛ tūc ꝓcedat alius
intellectus ꝙ pōt ſoluere ꝛ bz repetitionē a cohēdibus: ꝛ
faciūt no.p Bar.in.l.ꝛ hec diſtinctio.§.cuz fundus.§.loca.
dum alf.d.l.hēdes.§.ſi vnus.fa.hercīſ. Sed tūc obſtat alīō
.§.adductū ꝙ ſi res ſoluta erat cōis ꝛ in hereditate defun
cti ceſſat illud de repetitiōe niſi diceres ꝙ dz intelligi quan
do ſoluit rē que erat extra hēditatē:ꝛ ita hunc intellectuz
declarat Jmo.ſup hac gl.ſed hoc eſt diuinare ꝛ reſtringe.
re hunc tex.vñ ēt.d.intellectus eſt dubius ꝛ ſiſr intellectus
Ang.qꝛ vt eſt deductū ei obſtat ꝙ ſi ꝓſtitit ſeruitutē in fun
do cōi nō cadit repetitio. Intellectus ēt Bar.ꝙ tex. intelli
gat vbi eſtimatio ſeruitutis ab vno hēdū iſolidū fuit ꝓſtita
nō caret ſcrupulo lz qō ipſe ꝓſupponit vnū ꝓ alīs nō poſſe
imponere ſeruitutē ſit verum vt appet ex ꝓdictis. ¶ Unde
ipſe dñs mens dat nouū intellectū ad hūc tex.vt intelligat
vbi vnus coheredū ꝓſtitit ſolidam ſeruitutē datis tñ termi
nis habilibus puta vel qꝛ totus fundus in quo debebat cō
ſtitui ſeruitus ſibi obuenit in parte in diuiſiōe facta iter he/
redes vel ſi nō totus illa pars per quā cōmode pōt ꝓſtitui
ſeruitus.tūc.n.nihil repugnat ꝙ poſſit ꝛ debeat in totū cō
ſtituere ſeruitutē ꝛ ꝙ habeat repetitionē a cohēdibus qui
habēt eoꝝ partes liberas. Sed ꝑ hūc ſuū intellectū de dire
cto facit.d.l.hēdes.§.an ea.vt.§.declaratus duz op.de illo
.§.ad hūc ter.ibi.n.ꝓbat ꝙ facta diuiſiōe nō cōpetit iudici
um familie herciſcūde inter cohēdes. ¶ Tene ergo intel/
lectū Bar.qui eſt cōis cui nō obſtat ꝙ diuinat ad hūc tex.
nā ꝓcordia iurīū nō incōuenit excogitare caſum in quo
aliqua.l.poſſit ꝓcedere:ar.c.cū expediat.de elec.li.vj.nec il
lud obſtat qō diffoꝛmiter tūc accipit dum inſoliduz. nam
vnū ꝛ idē dum ēt ſemel tñ in oꝛione poſitū diffoꝛmiter ꝛ
diuerſimode accipit:vt.l.ij.§.de offi.ꝓcōſul.ꝛ le. ¶ Et ad/
de ꝙ lz.d.intellectū de quo.§.ſibi appꝛopꝛiet dñs meus tñ
de ꝙ lz.d.intellectū de quo.§.ſibi appꝛopꝛiet dñs meus tñ
illū ponit hic Jmo.ꝛ refert fuiſſe Ang.ꝛ ipm approbat ſi
fundus in quo dz ꝓſtitui ſeruitus nō fuit adiudicatus vni
hēdū cū ſuo onere vlſi añ diuiſionē redemiſſet ab vno here
dum partē ſuā vel ſi per defunctū ꝓmiſſoꝛē ſeruitutis fuiſſz
alienatus.nā nō obſtāte alienatiōe remanet obligatio ſer/
uitutis vt p Bar.in.l.ſi ſub vna.§.j.j.e.lz ſecuſ dicat ibi ſi ſti
pulator alienat fundū dñanē vnde ſi talē fundū aliqs here
dū redemiſſet p ꝓſtituēda ſeruitute ꝓmiſſa p defunctū hīet
regreſſum ꝑ cohēdes ꝓut hic dꝛ ꝛ in iſtis caſibus qñ ante
diuiſionē vnus cohēdū habuiſſet totū fundū modis de q/
bus ꝓprie poſſet ſaluari iſte intellectus:qꝛ tūc ceſſat obiec/
tio.d.d.§.an ea.lz tñ Ang.in.d.caſu teneret vnū hēdē poſ
ſe ꝓſtituere ſeruitutē tñ ēt gñalr ꝛ indiſticte ēt hoc tenebat
vt.§. fuit relatū ꝛ ꝑz ēt ex dictis ipſius Jmo.referētis ipſuz
Ang. Sed tu exceptis dictis caſibus tene qō eſt ꝓcluſuz ꝙ
vnus nō poſſit ꝓſtituere ſeruitutē in fundo cōi. ¶ Quātuz
ad ſcām ꝓcluſionē Bar.Jmo.hic dicit dcm Bar.in.d.cō

cluſiōe ēē valde no.ꝛ ſingulare cui nō obſtat glo. in.d.l.in
ſtipulationibus.§.operarū.qꝛ loquit ex parte hēdum ſtipula/
toris:ꝛ ita rīdet ħ Jmo.ꝛ ſup iſta gl.ꝛ ſup ꝓcedenti in v.
nō imutat.in fi.ꝛ ſic illa gl. facit ꝙ quarta ꝓcluſiōe bart.vt
ēt.§.dixi recitando dicta bar.ꝛ ita ꝓut ħ tenet ēt ipe Jmo.
in.d.§.operaꝝ. Dicit tñ ꝓut.§. relatū fuit in ꝓcedenti gl.in
v.imutat ipm dicere dū bar.pōderat hūc tex.ſm ſcōm itel/
lectū ꝙ hic ꝓbet ꝙ de neceſſitate vnus hēdū debitoris ge
neris vel alternatiue bz ſoluere totū exquo iudicio fa.her/
ciſ.repetit a cohēdibus ꝙ hoc nō ꝓcludit neceſſitate ꝓciſa
vnum hēdem ſoluere ſed neceſſitate cauſatiua: qꝛ alſ ēt ꝙ
parte ſua quā ſoluit nō liberaret. Ita ergo in ꝓpoſito vbi
vnus hēdū ꝓmiſſoris ſeruitutis inſolidum fuit ꝙuētus ad
ſeruitutē ſi ꝓſtitit inſolidū eſtimationē nō ꝓbat hic ꝙ ō ne/
ceſſitate ꝓciſa hoc fecerit ſz qꝛ alſ nō poterat ēt ꝙ parte li/
berari tñ vt dixi Jmo.approbat dictū bar.ēt ꝙ dicta rōne
nō ꝓbet ex hoc tex.dictū ēt bar. Sequit hic Paul.de ca.ex
10 ipſo inferēs vltra bar.†ꝙ ſi poſt moꝛam in obligatiōibus
facti nō agat ad intereſſe ſed ad ipm factū ad qō pōt agi: lz
ſuccedat obligatio ad intereſſe nō vt ꝓciſe cogat ad factuz
ſed deueniat ad eſtimationē offō iudicis ſi nō vult facere:
vt per gl.in.§.itē ſi in facto.j.e.ꝛ per bar.in.l.ſtipulationes
nō diuidunt.in.ix.q.iunctis dictis ſuis in.vij.q.debebit er/
go iſto caſu ſoluere totū intereſſe heres ita ꝙuētus ad ipm
factū ex iſta theoꝛica bar.nō aūt liberabit ſoluēdo intereſſe
ꝙ hēditaria portiōe ꝛ ipſe Paul.ēt reputat hoc ſingulare.
11 †Sit ergo cautus aduocatus foꝛmare libellū ad ipm fcm
vel aliud qō inſolidū debebat ꝓſtari ab heredibus ꝓmittē/
tis.hoc eim eſt vtilius agēti q ēt ab vno ex hīdib⁹ ꝙ hāc viā
ꝓſequet totū intereſſe ſine eſtimationē ſecus ſi ageret ad in
tereſſe vt.j.prima ꝓcluſiōe:ꝛ lz ꝙ hac theoꝛica bar.ſi nō fa
cit iſte tex.nō alleget aliqd aliud nec per ipm bar.nec ꝙ ali
os tñ eſt tenēda mēti ꝓpter eius auctoritatez ꝛ aliozū qui
ſequunt talē doctrinam ꝙ qua ſatis ꝓſerre videt.d.l.here/
des.§.an ea.v.ꝓtra ſi ꝓmiſſoꝛ ꝛ c.§.fami.herciſ.ſiqs tamen
vellet forte poſſet ad illū tex.rīdere ꝓut Jmo.hic reſpōdet
ad iſtū tex.vt nō ſtringat de neceſſitate ꝓciſa.ille tñ tex.plus
ſtringit qz iſte qꝛ ꝓſupponit vnū ex coheredibus poſſe ꝓti/
gere ꝙ ꝙuentus ſoluat totā eſtimationē vñ cū iudicū red/
dat in inuitum:vt.l.inter ſtipulātē.§.j.j.eo.ſatis videt ꝓbari
ex illo tex.ꝙ ex neceſſitate fuerit aſtrictus ſoluere ex hoc ēt
tex.vī poſſe dici talr ꝓbari dcm bar.qꝛ lz nō ꝓſupponatur
hic ſoluētē ſolidū fuiſſe ꝙuentuz tñ cū nemo ꝓſumat iactare
ſuū:vt.l.cū de indebito.§.de ꝓba.vī inferri ꝙ ex neceſſitate
ſoluerit. Et ſi dicat ergo ēt in obligatiōe gñis vel alternati
ua de qua ēt pōt intelligi iſte v.idē erit dicēdū qō tñ vt di
xi nō videt de mēte bar.nec doc.ꝙ in tali cogat qs neceſſi/
tate ꝓciſa totū ſoluere. Sed dic ꝙ nō incōuenit ꝓnt refer
tur ad obligationez gñis vel alternatiuā intelligi de neceſſitate
cauſatiua ꝓnt refert ad obligationē oīno indiuiduā itel/
ligi ſolutionē intereſſe ꝙ idiuiduo fieri ꝙ vnū in totū ex ne/
ceſſitate ꝓciſa:ar.no.in.d.l.ij.§.de offi.ꝓcō.ꝛ le. Et quare
magis in vna ꝙz in alia adſit neceſſitas ꝓciſa de ſe pz qz.ſ.in
vna ꝓcedens obligatio erat idiuidua ꝛ aſtringebat ad to/
12 tū qō nō eſt in obligatiōe gñis vel alternatiua: qꝛ ibi obli/
gatio ꝛ actio eſt diuidua.†Et ex dictis in hac ſequēti ꝓclu
ſione eſt no.ꝙ lz ſeruitus ꝓtineat dari reſpectu ꝓſōnis: vt
l.ij.§.dare.§.de vſufruc.ꝛ vidimus.§.ꝓxio.§.in qua obli
gatiōe dādi ēt in executiōe nō venit intereſſe ꝛ eſtimatio ſed
demū vbi dari nō pōt qō bz dari:vt.d.l.ſi ſeruum.§.ſi.tñ in
ſeruitute debita a ꝑtibus heredibus ꝓmiſſoris in execu/
tiōe venit eſtimatio imo ēt ab ipſo initio ſentit ipſe bart.in
ſequēti ꝓcluſiōe dū ꝓſupponit abinitio poſſe agi ad eſtima
tionē qō pōt ex eo ꝓcedere: qꝛ ſeruitus bz ēt aliqd facti
ꝛ lz nō reſpectu ꝓſōnis ſed patiētie tñ ꝓſō in hoc partici/
pet de obligatiōe facti ꝓp eius ꝓiūctionē:ar.no.in.l.q ꝓi.
ff.de acq.heredi.vel ex eo ꝓcedit qꝛ nō eſt certum vbi vel
quomodo habeat fieri datio ꝛ ꝓſtō ſeruitutis añq̄ hēdes
ſint in ꝓcordia de ꝓſtituēda ſeruitute in certo loco fūdi ſer/
uientis:ar.no.§.in gl.in v.imutat.in fi.ſup.q.ibi mota per
glo.ſup eo qō dicit bar.ſup ꝓmo mēbro qō facit ad decla/
rationem.q.

rationē.q.glo.ibi qui etiā allegat ibi istum tex.q̄ ex dissen
su heredum deueniat ad estimationem. Cogita tamen qr
aliter videt velle Bar.in.l.si vsusfructus mihi in biēnū.§.
de vsufruc.lega.vult enim q̄ cōstituta seruitute vbi venit pa
tientia succedat obligatio ad interesse ꝛ Pau.hoc p̄mium
sentiens illud qō dicit Bar.in sequenti p̄clusione non intel
ligit in seruitute in qua ꝑm ipsum non potest cōtingere q̄
succedat obligatio ad interesse sed intelligit in alia stipula
tione facti sednō aduertit Pau.q̄ ēt in p̄cedēti p̄clusio
ne dum Bar. p̄cise loquitur de seruitute ꝛ p̄supponit q̄
in execution veniat estimatio videtur obstare qō habetur
in.d.l.si seruum.§.fi.ff.eo.nisi rīdeatur prout p̄xime rīdi.ꝛ
cuius decisiō Bar.hic transit dīns Alexā.in.ij.nota.p̄suppo
nens simplr posse agi ad interesse abinitio iuxta sententiā
Bar.quā sequit etiā Areti.sup gl.in ver.actionē.post dīm
suū Ludo.de ro.qui ad cōprobationez eius qō dicit Bar.
in hac p̄clusione q̄ tota estimatio debeatur ab herede qui
fuit cōuentus ꝛ condēnatus in seruitute adducit rōnez qr
estimatio videt deberi sub tacita conditione si seruitus nō
p̄stetur vnde nō diuiditur solutio talis estimationis cum
p̄ditio nō diuidat: vt.d.l.cui fundus.§.de condi.ꝛ demon.
ꝛ vidimus.§.post Bar.ꝛ per ipsum in.d.viij.op.in.§.cato.
sed Areti non comprobat hanc rōnem qr ipsa seruitus est
in cōditione nō estimatio ꝛ rectius in hoc loquitur ꝛ ad il
lud q̄ est.§.tactū an in stipulatione seruitutis succedat ob
ligatio ad itereſſe vide dicta.§.primo.§.in.d.glo.qui viā.
ꝛ vide glo.hic in ver.sed nō facit in fi.que simpliciter tenet
q̄ sic sed illam improbat Pau.ff.primo.§.item si in facto.
vbi vide dicta in primo nota.ꝛ pro eo qō vult hic Bar.fa
cit.l.heredes.§.an ea.§.fa.bercis.licet illi rīdeat Pau.in
d.§.item si in facto. ¶ Quantum ad tertiam p̄clusionē nō
cadit aliud addere nisi q̄ cuius in dictis terminis vnus here
dum nec p̄cise nec causatiue nō astringitur ad solutionez
totius estimationis si soluit nō habebit actionez fa.bercis.
sed negociorū gestorū contra coheredes exquo ex volunta
te soluit per.d.l.iij.cum ibi no.C.de neg.ge.alia que cōcer
nunt hāc p̄clusionem sunt dicta in supioribus. ¶ Quantū
ad quartam p̄clusionez aliud nō expedit dicere nisi adde
re ad eius comprobationem.d. glo.in.d.l.in stipulationi
bus.§.operarum.ff.eo.ꝛ ibi Imo.ꝛ glo.ff.in ver.actionem.
in prin. ¶ Glo.in ver.actionem.in prin.op.ꝛ soluit prout
in ea ex dictis.§.proxima glo.in hac parte remanet decla
rata hoc solum addo q̄ dum allegat.§.an ea.in fi.vult fa
cere vnum.§.vsq; ad ver.contra si promissor.quod enim di
citur ante dictum ver.facit ad propositum glo. ¶ In secū
da parte que incipit ibi:sed si partem fundi ꝛc̄. glo.querit
ꝛ respondit reddendo rationez responsionis ꝛ decisionis
prout in ipsa glo.adde etiam textum ꝛ ibi no.quo ad hoc
in.l.pluribus.§.fina.ff. eo.alleg. in precedenti parte glo.
adde etiam.d.l.si sub vna.§.j.ff.eo. ¶ In tertia parte que
incipit ibi:itez cōtra.§.de serui.ru.pre.ꝛ c̄. glo.op.de tex.in
ipsa alle.ꝑm vnaz litterā illius tex.que est q̄ habeat in tex.
inutilis ꝛc̄.ꝛ ꝑ so.se remittit ad ibi dicta vbi glo.soluit q̄
est inutilis donec hēdes stipulatoris de loco seruitutis cō
sentiant iuxta.l.itinere.eo.ti.de seruī.ru.pre.ꝛ ita Bar.ꝛ
cōiter doc.transeunt. Vel posset dici ꝑm dīm meum q̄ ꝑm
illā lām. Ja.p.ibi loquat ꝑm opinionē illoꝝ que hic impro
batur.ꝛ vide hic Areti.qui retenta cōi so.de qua in con
trario instat post dīm suum ad quez spectet electio loci ser
uitutis an ad debitorez an ad creditorem. ¶ †Glo.super
ver.putant.declarat quod erat motiuuz istorum qui puta
bant seruitutē extingui vbi stipulator ipsius decessit pluri
bus relictis heredibus ꝛ clarius adhuc Imo.explicat di
cens q̄ isti volebant dicere extingui stipulationē quasi res
deuenerit ad eum casum a quo incipere non pōt.nam per
factum vnius ex dominis non potest acquiri seruitus fun
do cōmuni seu obligatio ad seruitutem per stipulationem
sed si dicimus stipulationem a defuncto interpositam per
seruitutem valere ꝛ transire ad plures heredes ipsius vi
detur per factū vnius queri seruitus per stipulationem oi

bus dominis.ergo ꝛc̄.tamen hoc est falsum prout hic pro
batur ꝛ dicit hic,per glo.que tamen aliter nō assignat ra
tionem decisionis nec respondet huic motiuo istorum sed
Imo.respondet q̄ imo seruitus ꝛ obligatio ad ipsaz pos
set queri ex facto vnius repzesentantis personam omnium
dominorum puta si esset seruus cōmunis qui ipsam stipula
ret:vt.ff.de stipula.seruo.l.si cōmunis seruus meus ꝛ tuus.
ita ergo a defuncto potest queri cuz in eius persona repze
sententur eius heredes ꝛ eius personam repzesentant ipsi
heredes cum censeantur vna ꝛ eadem persona:vt in auc̄.
de iureiuran.a mo.presti.in princi.posset etiam queri per
omnes heredes si omnes stipulentur eodez tempore vel di
uersis.l.si.§.cōmunia predio.ꝛ.l.per fundum.§.de seruitu.
rusti.predio.licet hoc de facili non contingat vt dicit glo.
14 in ver.non potest.†ꝛ hoc propter naturalem facilitatē ho
minum ad dissentiendum.l.quia poterat.§.ad trebel.l.itez
si vnus.§.principaliter.§.de arbi.c.quia diuersitatez.de cō
cessio.prebē.Et licet Imo.declarans vt.§.istam glo.nō di
cat ex ista glo.iunctis his que ipse dicit elicitur vnus intel
lectus ad hunc textum qui tamen non videtur eius verbis
applaudere.responsio enim.Ja.p. de difficultate prestatio
nis que non facit inutilem stipulationem non tendit ad
hoc q̄ illi quos refert iuris cōsultus fundarent se ad dicē
dum stipulationem extingui ea ratione q̄ sicut per vnū ex
dominis nō potest acquiri seruitus fundo cōmuni vel obli
gatio ad ipsam seruitutem ita nec per defunctuz transfera
tur ad heredes quasi res deuenerit ad euz casum ꝛc̄. Pre
terea vt dicit hic dominus meus valde supinus ꝛ fatuus
fuisset erroz istorum non considerantiuz heredes repzesen
tare personam defuncti ꝛ sic in ipso repzesentari heredes
ꝛ q̄ vbi repzesentatur persona plurium dominorum in
vno per ipsum pro omnibus seruitus acquiritur: vt.d.l.si
cōmunis seruus.ꝛ sic ista glo.non bene percepit motiuum
istorum de quibus in ver.sed quidam ꝛc̄.istorum motiuuz
ꝛ ratio est illa de qua in textu ibi quia per singulos ꝛc̄.de
clarando vt declarabitur in sequenti glo. ¶ Glo.sup ver.
per singulos. ponit duos intellectus ad hunc textum ꝑm
Imo.duobus modis exponendo ꝛ declarando illud ver
bum per singulos. Unus intellectus est vt ratio istorum de
quibus hic esset q̄ quia per singulos dominos.i.per quosdā
sine alijs non potest acquiri seruitus ita etiā nec per defun
ctum pro heredibus ꝛ est in effectu idem cum precedente
de quo in ꝓxima precedenti glo.Alius intellectus est sup
plendo ad textum facile vt sic motiuū eorum de quibus in
textu esset q̄ cum per plures dominos difficile sit acquiri
seruitutē in fundo cōmuni per defunctum non possit acqui
ri heredibus cum in ipsis heredibus subsit dicte difficul
tatis ratio ꝛ hunc intellectum ponunt etiam sequētes glo.
Et iste intellectus ꝑm Imo.diuiditur in duos alios.Uno
enim modo intelligitur vt isti ponderarent difficultatē cō
sentiendi inter plures dominos pro acquirenda seruitute
propter naturalem hominum facilitatem ad dissentiendū
ꝛ sic ponderarent difficultatē ex parte eorum quibus habet
queri.Alio modo vt isti ponderarent difficultatem presta
tionis eius quod versatur in stipulatione quia non potest
de facili quod indiuiduum est solui pluribus:ꝛ sic ꝑm istuz
intelligendi modū ponderarent difficultatē ex parte hūtis
pstare ꝓpter q̄litatē rei prestāde imo quodāmodo impossi
bilitatē ſz imo nō est impossibile:vt.l.lucio.§.ō aqua quoti.
ꝛ esti.vbi casus expssus q̄ plurib⁹ eadē seruitus pstari siue
cōstitui pōt illud ergo de impossibilitate tollit p.d.l.lucio.
illud de difficultate tollit p. Ja.p.hic duz dicit q̄ difficultas
pstationis nō facit inutilez stipulationē ꝛ primā difficulta
tez p̄sentiēdi pōderari per illos quos refert.Ja.p.vult glo.
sequēs ꝛ etiā videt velle alia glo.in ver.sed nō facit.duz po
nit opinionē Jo.non enim aliud vī voluisse Jo.nisi q̄ isti
ponderarent difficultatez p̄sentiendi que tñ non obstat qr
successu tēporis poterit fieri cōcordia ꝛ acquisitio per oēs
vt.d.l.si.cōia pdi.sicut si pauper ꝓmittat centum marchas
tenet promissio ꝛ est obligatus ꝛ licet sit difficile q̄ ipse sol

ad iudicē ⁊ no. hāc inductionē: qz videt stringere ꝯ bar. in
d. viij. op. dum dicit ꝙ vnus pōt dare ꝓ alīo. naz ad qd re-
curreret ad iudicē in obligatiōe gñis vel alternatiue ⁊ sili
bus vt hīdes cogeret ad ꝓcordiā si posset vnus totā vnam
rē in patrimonio ⁊ hīditate defuncti existētē inuitis alīs
dare ⁊ frustra ēt videt dici ⁊ ꝓbari in isto. §. iuncto. §. ꝓce-
den. ⁊ dictis in eo ꝙ soluta parte incerta re p vnū exhēdi-
bus in obligatiōe gñis vel alternatiue res sit in pendenti.
¶ Facit ēt ꝯ Ang. iste tex. vt pōderaī per doc. magna eiz
eēt restrictio ⁊ diuinatio intelligere ꝓut intelligit dñs me⁹
qō in eo de repetitiōe loquaī respectu sumptuū factorum.
¶ Et no. qō ꝓrie est dictū iducēdo hūc tex. ꝯ Ange. vltra
doc. qz talis inductio facit ēt ꝯ alium intellectū datum ad
hūc tex. ꝙ referaī ad obligationē gñis vel alternatiue vt ēt
sup eo. §. dixi: lz doc. simplr cū ipo trāseāt. ¶ Posset tñ for
te ꝓ euitanda dicta inductiōe ꝯ Ang. ⁊ ꝯ alium intellectū
cōiter vt dixi approbatū dici ꝙ illud de reducēdis hēdib⁹
ad ꝓcordiā ꝓcedat vbi ꝓcurrunt in volēdo soluē vn⁹ vnam
rē vel eius partē alius aliā rē vel eius partē. Secus si nō cō
currūt qz tunc voles vnus poterit totā rē soluere vel id de
reducēdis hēdibus ad ꝓcordiā vbi vnus vult soluere ꝓtez
suam in vna re alius in alia nullus tñ totā rez ꝓtendit velle
soluere. Ubi aūt vnus vult totā soluere: ⁊ tūc ꝓcedat alius
intellectus ꝙ pōt soluere ⁊ bz repetitionē a cohēdibus: ⁊
faciūt no. p Bar. in l. ⁊ hec distinctio. §. cuz funduſ. §. loca.
dum alf. d. l. hēdes. §. si vnus. fa. hercīſ. Sed tūc obstat alīō
§. adductū ꝙ si res soluta erat cōis ⁊ in hereditate defun
cti cessat illud de repetitiōe nisi diceres ꝙ oz intelligi quan
do soluit rē que erat extra hēditatē: ⁊ ita hunc intellectuz
declarat Jmo. sup hac gl. sed hoc est diuinare ⁊ restringe-
re hunc tex. vñ ēt. d. intellectus est dubius ⁊ silr intellectus
Ang. qz vt est deductū ei obstat ꝙ si pstitit seruitutē in fun
do cōi nō cadit repetitio. Intellectus ēt Bar. ꝙ tex. intelli
gaī vbi estimatio seruitutis ab vno hēdū isolidū fuit pstita
nō caret scrupulo lz qō ipse psupponit vnū ꝓ alīo nō posse
imponere seruitutē sit verum vt appet ex pdictis. ¶ Unde
ipse dñs meus dat nouū intellectū ad hūc tex. vt intelligaī
vbi vnus coheredū pstitit solidam seruitutē datis tñ termi
nis habilibus puta vel qz totus fundus in quo debebat cō
stitui seruitus sibi obuenit in parte in diuisiōe facta iter he-
redes vel si nō totus illa pars per quā cōmode pōt ꝓstitui
seruitus. tūc. n. nihil repugnat ꝙ possit ⁊ debeat in totū cō
stituere seruitutē ⁊ ꝙ habeat repetitionē a cohēdibus qui
habēt eox partes liberas. Sed ꝯ hūc suū intellectū de dire
cto facit. d. l. hēdes. §. an ea. vt. §. declaratus duz op. de illo
§. ad hūc ter. ibi. n. ꝓbaī ꝙ facta diuisiōe nō cōpetit iudici
um familie herciscūde inter cohēdes. ¶ Tene ergo intel-
lectū Bar. qui est cōis cui nō obstat ꝙ diuinat ad hūc tex.
nā ꝓ ꝓcordia iurīū nō incōuenit excogitare casum in quo
aliqua. l. possit ꝓcedere: ar. C. cū expediat. de elec. li. vj. nec il
lud obstat qō diffozmiter tūc accipit vbum insoliduz. nam
vnū ⁊ idē vbum ēt semel tñ in oīone positū diffozmiter ⁊
diuersimode accipit: vt. l. ij. §. de offi. ꝓcōsul. ⁊ le. ¶ Et ad-
de ꝙ lz. d. intellectū de quo. §. sibi appropriet dñs meus tñ
illū ponit hic Jmo. ⁊ refert fuisse Ang. ⁊ ipm approbat si
fundus in quo dz pstitui seruitus nō fuit adiudicatus vni
hēdū cū suo onere vl si añ diuisionē redemisset ab vno here
dum partē suā vel si per defunctū ꝓmissoze seruitutis fuisz
alienatus. nā nō obstāte alienatiōe remanet obligatio ser-
uitutis vt p Bar. in l. si sub vna. §. j. ff. e. lz secuſ dicaī ibi si sti
pulator alienat fundū dñanē vnde si talē fundū aliqs here
dū redemisset ꝓ pstituēda seruitute ꝓmissa p defunctū hīet
regressum ꝯ cohēdes ꝓut hic dī ⁊ in istis casibus qñ ante
diuisionē vnus cohēdū habuisset totū fundū modis de q-
bus ꝓrime posset saluari iste intellectus: qz tūc cessat obic-
ctio. d. §. an ea. lz tñ Ang. in. d. casu teneret vnū hēdē pos
se pstituere seruitutē tñ ēt gñaīr ⁊ indistincte ēt hoc tenebat
vt. §. fuit relatū ⁊ pz ēt ex dictis ipsius Jmo. referētis ipsuz
Ang. Sed tu exceptis dictis casibus tene qō est ꝓclusuz ꝙ
vnus nō possit pstituere seruitutē in fundo cōi. ¶ Quātuz
ad scōam ꝓclusionē Bar. Jmo. hic dicit dcm̄ Bar. in. d. cō
clusiōe eē valde no. ⁊ singulare cui nō obstat glo. in. d. l. in
stipulationibus. §. operarū. qz loquit ex parte hēdum stipula-
toris: ⁊ ita rñdet h Jmo. ⁊ sup ista gl. ⁊ sup ꝓcedenti in v.
nō imutaī. in fi. ⁊ sic illa gl. facit ꝓ quarta ꝓclusiōe bart. vt
ēt. §. dixi recitando dicta bar. ⁊ ita ꝓut h tenet ēt ipe Jmo.
in. d. §. operaz. Dicit tñ ꝓut. §. relatū fuit in ꝓcedenti gl. in
v. imutaī ipm dicere dū bar. pōderat hūc tex. sm scōm intel-
lectū ꝙ hic ꝓbet ꝙ de necessitate vnus hēdū debitoris ge
neris vel alternatiue bz soluere totū exquo iudicio fa. her-
cīſ. repetit a cohēdibus ꝙ hoc nō ꝓcludit necessitate ꝓcisa
vnum hēdem soluere sed necessitate causatiua: qz alīs ēt ꝓ
parte sua quā soluit nō liberaret. Ita ergo in ꝓposito vbi
vnus hēdū ꝓmissoris seruitutis insolidum fuit ꝓuētus ad
seruitutē si pstitit insolidū estimationē nō ꝓbaī hic ꝙ ō ne-
cessitate ꝓcisa hoc fecerit lz qz alīs nō poterat ēt ꝓ parte li-
berari tñ vt dixi Jmo. approbat dictū bar. ēt ꝙ dicta rōne
nō ꝓbet ex hoc tex. dictū ēt bar. Sequit hic Pau. de ca. ex
10 ipso inferēs vltra bar. †ꝙ si post moram in obligatiōibus
facti nō agaī ad itereſſe sed ad ipm factū ad qō pōt agi: lz
succedat obligatio ad intereſſe nō vt ꝓcise cogaī ad factuz
sed deueniaī ad estimationē offō iudicis si nō vult facere:
vt per gl. in. §. itē si in facto. j. e. ⁊ per bar. in. l. stipulationes
nō diuidunt. in. ix. q. iunctis dictis suis in. vij. q. debebit er-
go isto casu soluere totū intereſſe heres ita ꝓuētus ad ipm
factū ex ista theorica bar. nō aūt liberabit solnēdo itereſſe
ꝓ hēditaria portiōe ⁊ ipse Pau. ēt reputat hoc singulare.
11 †Sit ergo cautus aduocatus formare libellū ad ipm fcm̄
vel aliud qō insolidū debebat pstari ab heredibus ꝓmitte-
tis. hoc eim est vtilius agēti q ēt ab vno ex hīdib⁹ ꝓ hāc viā
ꝓsequet totū intereſſe siue estimationē secus si ageret ad in
tereſſe vt. j. prima ꝓclusiōe: ⁊ lz ꝓ hac theorica bar. si nō fa
cit iste tex. nō allegeī aliqd aliud nec per ipm bar. nec p ali
os tñ est tenēda mēti ꝓpter eius auctoritatez ⁊ aliozū qui
sequunt talē doctrinam ꝓ qua satis ꝓferre videt. d. l. here-
des. §. an ea. v. ꝓtra si ꝓmissor ⁊ c. §. fami. hercīſ. siqs tamen
vellet forte posset ad illū tex. rñdere ꝓut Jmo. hic respōdet
ad istū tex. vt nō stringat de necessitate ꝓcisa. ille tñ tex. plus
stringit qz iste qz psupponit vnū ex coheredibus posse ꝓti-
gere ꝙ ꝓuentus soluat totā estimationē vñ cū iudiciū red-
daī in inuituz: vt. l. inter stipulātē. §. j. j. eo. satis videt ꝓbari
ex illo tex. ꝙ ex necessitate fuerit astrictus soluere ex hoc ēt
tex. vz posse dici talr ꝓbari dcm̄ bar. qz lz nō psupponatur
hic soluētē solidū fuisse ꝓuentuz tñ cū nemo psumaī iactare
suū: vt. l. cū de indebito. §. de ꝓba. vz inferri ꝙ ex necessitate
soluerit. Et si dicaī ergo ēt in obligatiōe gñis vel alternati
ua de qua ēt pōt intelligi iste v. idē erit dicēdū qō tñ vt di-
xi nō videt de mēte bar. nec doc. ꝙ in tali cogaī qs necessi-
tate ꝓcisa totū soluere. Sed dic ꝙ nō incōuenit prout refer
tur ad obligationez gñis vel alternatiuā intelligi de necessitate
causatiua prout referī ad obligationē oino indiuiduā itel-
ligi solutionē intereſſe ꝓ indiuiduo fieri p vnū in totū ex ne-
cessitate ꝓcisa: ar. no. in. d. l. ij. §. de offi. ꝓcō. ⁊ le. Et quare
magis in vna qz in alia adsit necessitas ꝓcisa de se pz qz. l. in
vna ꝓcedens obligatio erat indiuidua ⁊ astringebat ad to-
tū qō nō est in obligatiōe gñis vel alternatiua: qz ibi obli-
12 gatio ⁊ actio est diuidua. †Et ex dictis in hac sequēti ꝓclu
sione est no. ꝙ lz seruitus ꝓtineat dari respectu ꝓstōnis: vt
l. iij. §. dare. §. de vsufruc. ⁊ vidimus. §. ꝓrrio. §. in qua obli
gatiōe dādi ēt in executiōe nō venit itereſſe ⁊ estimatio sed
demū vbi dari nō pōt qō bz dari: vt. d. l. si seruum. §. fi. tñ in
seruitute debita a plībus heredibus promissoris in execu-
tiōe venit estimatio imo ēt ab ipso initio sentit ipse bart. in
sequēti ꝓclusiōe dū ꝓsupponit abinitio posse agi ad estima
tionē qō pōt ex eo procedere: qz seruitus bz ēt aliqd facti
⁊ lz nō respectu ꝓstōnis sed patiētie tñ pstō in hoc partici-
pet de obligatiōe facti pp eius ꝓiūctionē: ar. no. in. l. q pii.
ff. de acq. heredi. vel ex eo procedit qz nō est certum vbi vel
quomodo habeat fieri datio ⁊ pstō seruitutis añq̄ hēdes
fiant in ꝓcordia de pstituēda seruitute in certo loco fūdi ser-
uientis: ar. no. §. in gl. in v. imutaī. in fi. sup. q. ibi mota per
glo. sup eo qō dicit bar. sup ꝓmo mēbro qō facit ad decla-
rationem. q.

rationē.q.glo.ibi qui etiā allegat ibi istum tex.q̄ ex dissen
su heredum deueniat ad estimationem. Cogita tamen q̄
aliter videt velle Bar.in.l.si vsusfructus mihi in biēnū.§.
de vsufruc.lega.vult enim q̄ cōstituta seruitute vbi venit pa
tientia succedat obligatio ad interesse ⁊ Pau.hoc p̄ium
sentiens illud qđ dicit Bar.in sequenti p̄clusione non intel
ligit in seruitute in qua ſm ipsum non potest cōtingere q̄
succedat obligatio ad interesse sed intelligit in alia stipula
tione facti sednō aduertit Pau.q̄ ēt in precedēti p̄clusio
ne dum Bar. precise loquitur de seruitute ⁊ p̄supponit q̄
in executione veniat estimatio videtur obstare qđ habetur
in.d.l.si seruum.§.fi.ī.eo.nisi rñdeatur prout p̄xime rñdi.⁊
cuz deciß. Bar.hic transit dñs Alexā.in.ij.nota.p̄suppo
nens simp̄r posse agi ad interesse abinitio iuxta sententiā
Bar.quā sequit etiā Areti.sup gl.in ver.actionē.post dñm
suū Ludo.de ro.qui ad cōprobationez eius qđ dicit Bar.
in hac p̄clusione q̄ tota estimatio debeatur ab herede qui
fuit cōuentus ⁊ condēnatus in seruitute adducit rōnez q̄
estimatio videt deberi sub tacita conditione si seruitus nō
p̄stetur vnde nō diuiditur solutio talis estimationis cum
p̄ditio nō diuidat: vt.d.l.cui fundus.§.de condi.⁊ demon.
⁊ vidimus.§.post Bar.⁊ per ipsum in.d.viij.op.in.§.cato.
sed Areti non comprobat hanc rōnem q̄ ipsa seruitus est
in cōditione nō estimatio ⁊ rectius in hoc loquitur ⁊ ad il
lud q̄ est.§.tactū an in stipulatione seruitutis succedat ob
ligatio ad iteresse vide dicta.§.primo.§.in.d.glo.qui viā.
⁊ vide glo.hic in ver.sed nō facit in fi.que simpliciter tenet
q̄ sic sed illam improbat Pau.ī.primo.§.item si in facto.
vbi vide dicta in primo nota.⁊ pro eo qđ vult hic Bar.fa
cit.l.heredes.§.an ea.§.fa.hercis.licet illi rñdeat Pau.in
d.§.item si in facto. ¶ Quantum ad tertiam p̄clusionē nō
cadit aliud addere nisi q̄ cuz in dictis terminis vnus here
dum nec p̄cise nec causatiue nō astringitur ad solutionez
totius estimationis si soluit nō habebit actionez fa.hercis.
sed negociorū gestor contra coheredes exquo ex voluntā
te soluit per.d.l.iij.cum ibi no.C.de neg.ge.alia que cōcer
nunt hāc p̄clusionem sunt dicta in supioribus. ¶ Quantū
ad quartam p̄clusionez aliud nō expedit dicere nisi adde
re ad eius comprobationem.d. glo.in.d.l.in stipulationi
bus.§.operarum.ī.eo.⁊ ibi Jmo.⁊ glo.ī.in ver.actionem.
in prin. ¶ Glo.in ver.actionem.in prin.op.⁊ soluit prout
in ea ex dictis.§.proxima glo.in hac parte remanet decla
rata hoc solum addo q̄ dum allegat.§.an ea.in fi.vult fa
cere vnum.§.vsq; ad ver.contra si promissor.quod enim di
citur ante dictum ver.facit ad propositum glo. ¶ In secū
da parte que incipit ibi:sed si partem fundi ⁊c. glo.querit
⁊ respondit reddendo rationez responsionis ⁊ decisionis
prout in ipsa glo.adde etiam textum ⁊ ibi no.quo ad hoc
in.l.pluribus.§.fina.ī. eo.alleg. in precedenti parte glo.
adde etiam.d.l.si sub vna.§.i.ī.eo. ¶ In tertia parte que
incipit ibi:itez cōtra.§.de serui.ru.pre.⁊c. glo.op.de tex.in
ipsa alle.ſm vnaz litterā illius tex.que est q̄ habeat:in tex.
inutilis ⁊c.⁊ p̄ so.se remittit ad ibi dicta vbi glo.soluit q̄
est inutilis donec hēdes stipulatoris de loco seruitutis cō
sentiant iuxta.l.itinere.eo.ti.de serui.ru.pre.⁊ ita Bar.⁊
cōiter doc.transeunt. Vel posset dici ſm dñm meum q̄ ſm
illā lram.J.p.ibi loquat ſm opinionē illoz que hic impro
batur.⁊ vide hic Areti.qui retenta cōi so.de qua in con
trario instat post dñm suum ad quez spectet electio loci ser
uitutis an ad debitorez an ad creditorem. ¶ †Glo.super
ver.putant.declarat quod erat motiuuz istorum qui puta
bant seruitutē extingui vbi stipulator ipsius decessit pluri
bus relictis heredibus ⁊ clarius adhuc Jmo.explicat di
cens q̄ isti volebant dicere extingui stipulationē quasi res
deuenerit ad eum casum a quo incipere non pōt.nam per
factum vnius ex dominis non potest acquiri seruitus fun
do cōmuni seu obligatio ad seruitutem per stipulationem
sed si dicimus stipulationem a defuncto interpositam per
seruitutem valere ⁊ transire ad plures heredes ipsius vi
detur per factū vnius queri seruitus per stipulationem oi

bus dominis.ergo ⁊c.tamen hoc est falsum prout hic pro
batur ⁊ dicit hic,per glo.que tamen aliter nō assignat ra
tionem decisionis nec respondet huic motiuo istorum sed
Jmo.respondet q̄ imo seruitus ⁊ obligatio ad ipsaz pos
set queri ex facto vnius representantis personam omnium
dominorum puta si esset seruus cōmunis qui ipsam stipula
ret:vt.ī.de stipula.seruo.l.si cōmunis seruus meus ⁊ tuus.
ita ergo a defuncto potest queri cuz in eius persona repre
sententur eius heredes ⁊ eius personam representant ipsi
heredes cum censeantur vna ⁊ eadem persona:vt in auc.
de iureiuran.a mo.presti.in princi.posset etiam queri per
omnes heredes si omnes stipulentur eodez tempore vel di
uersis.l.fi.§.cōmunia predio.⁊.l.per fundum.§.de seruitu.
rusti.predio.licet hoc de facili non contingat vt dicit glo.
14 in ver.non potest.† ⁊ hoc propter naturalem facilitatē ho
minum ad dissentiendum.l.quia poterat.§.ad trebel.l.itez
si vnus.§.principaliter.§.de arbi.c.quia diuersitatez.de cō
cessio.prebē.Et licet Jmo.declarans vt.§.istam glo.nō di
cat ex ista glo.iunctis his que ipse dicit elicitur vnus intel
lectus ad hunc textum qui tamen non videtur eius verbis
applaudere.responsio enim.J.p. de difficultate prestatio
nis que non facit inutilem stipulationem non tendit ad
hoc q̄ illi quos refert iuris cōsultus fundarent se ad dicē
dum stipulationem extingui ea ratione q̄ sicut per vnū ex
dominis nō potest acquiri seruitus fundo cōmuni vel obli
gatio ad ipsam seruitutem ita nec per defunctuz transfera
tur ad heredes quasi res deuenerit ad euz casum ⁊c. Pre
terea vt dicit hic dominus meus valde supinus ⁊ fatuus
fuisset erroz istorum non considerantiuz heredes repreſen
tare personam defuncti ⁊ sic in ipso representari heredes
⁊ q̄ vbi representatur persona plurium dominorum in
vno per ipsum pro omnibus seruitus acquiritur: vt.d.l.si
cōmunis seruus.⁊ sic ista glo.non bene percepit motiuum
istorum de quibus in ver.sed quidam ⁊c.istorum motiuuz
⁊ ratio est illa de qua in textu ibi quia per singulos ⁊c.de
clarando vt declarabitur in sequenti glo. ¶ Glo.sup ver.
per singulos. ponit duos intellectus ad hunc textum ſm
Jmo.duobus modis exponendo ⁊ declarando illud ver
bum per singulos. Vnus intellectus est vt ratio istorum de
quibus hic esset q̄ quia per singulos dominos.i.per quosdā
sine alijs non potest acquiri seruitus ita etiā nec per defun
ctum pro heredibus ⁊ est in effectu idem cum precedente
de quo in p̄xima precedenti glo.Alius intellectus est sup
plendo ad textum facile vt sic motiuū eorum de quibus in
textu esset q̄ cum per plures dominos difficile sit acquiri
seruitutē in fundo cōmuni per defunctum non possit acqui
ri heredibus cum in ipsis heredibus subsit dicte difficul
tatis ratio ⁊ hunc intellectum ponunt etiam sequētes glo.
Et iste intellectus ſm Jmo.diuiditur in duos alios. Vno
enim modo intelligitur vt isti ponderarent difficultatē cō
sentiendi inter plures dominos pro acquirenda seruitute
propter naturalem hominum facilitatem ad dissentiendū
⁊ sic ponderarent difficultatē ex parte eorum quibus habet
queri. Alio modo vt isti ponderarent difficultatem presta
tionis eius quod versatur in stipulatione quia non potest
de facili quod indiuiduum est solui pluribus:⁊ sic ſm istuz
intelligendi modū ponderarent difficultatē ex parte hūtis
p̄stare p̄pter q̄litatē rei prestāde imo quodāmodo impossi
bilitatē ſz imo nō est impossibile: vt.l.lucio.§.ō aqua quoti.
⁊ esti.vbi casus expſſus q̄ plurib⁹ eadē seruitus p̄stari siue
cōstitui pōt illud ergo de impossibilitate tollit p.d.l.lucio.
illud de difficultate tollit p. J.p.hic duz dicit q̄ difficultas
p̄stationis nō facit inutilez stipulationē ⁊ primā difficulta
tez p̄sentiēdi pōderari per illos quos refert. J.p.vult glo.
sequēs ⁊ etiā videt velle alia glo.in ver.sed nō facit. duz po
nit opinionē Jo.non enim aliud vī voluisse Jo.nisi q̄ isti
ponderarent difficultatez p̄sentiendi que tñ non obstat q̄
successu tēporis poterit fieri cōcordia ⁊ acquisitio per oēs
vt.d.l.fi.cōia pdi.sicut si pauper p̄mittat centum marchas
tenet promissio ⁊ est obligatus ⁊ licet sit difficile q̄ ipse sol

uat tamen talis difficultas non attenditur ex quo poterit per partes successu temporis soluere ꝛ hoc est ꝙ infert Jo. ꝙ si vnus heredum agit ad seruitutem obtinet seruitutem sed ea non vtitur nisi vbi omnes egerint vt.d.l.fi.facit ēt.l. fi.de actio.emp.vbi probatur illud de difficultate ꝙ nō impedit contractuz ꝛ obligationem. Que omnia dicta Jo. apte indicāt ꝛ demonstrant ipsuz intellexisse illos de quibus facit mentionē. J.p.ponderasse difficultatem ꝓsensus. Secundā difficultatē prestationis pōderari per predictos quos reprobat. J.p.sentit.d.glo.in v.sed nō facit.dum po nit opinionē Azo.ꝛ dum refert ēt alios voluisse ꝙ si vnus heredū agit ad seruitutē obtinet ꝛ ea vtitur.ista.n.opinio non vī bōe aliud fundamentū nisi ꝙ seruitus insolidū possit pluribus deberi ꝛ sic ꝙ circa hoc nō versetur impossibi litas ꝛ difficultas ꝓstandi pluribus nō impedit quominus qlibet habeat actionē insolidū ꝛ ꝑmo agēs habeat ēt par tē coheredū ꝛ ꝑm hūc modū intelligēdi istud qō vī in hoc ver.sed nō facit inutilē stipulationē ꝛc̄.refert ad primū dictū ꝙ difficultas ꝓstationis nō impediat per singulos acq ri seruitutē quasi illi de qbus hic ponderarēt difficultatem ꝓstationis sed Jo.nō refert illū fi.versi.ad primū dictū sed vult ꝙ.J.p.sic in gñe dicat impossibilitatē non difficultatē impedire ꝛ sic ex eo ꝙ sit difficultas in ꝓsentiēdo inter plu res dños nō impediri acqsitionē seruitutis sed cū reqratur oium ꝓsensus qui p̄ egit lz obtinuerit non pōt vti seruitute sed ꝑm aliā opinionē si hic respectu ꝓstationiſ seruitutis dī ꝙ difficultas ꝓstandi eandē pluribus nō impedit acqsitio nem ꝛ sic si vltimus ver.refert ad primum dictuz sequit ꝙ qui ꝑmo egit obtinet ꝛ vti pōt seruitute. Et sic habes decla ratas oēs gl.que tendūt ad declarationē huius vltimi vīsi. ꝛ habeſ diuersitatē resultātē ex hoc an iste tex.intelligat de difficultate respectu ꝓsensus vel respectu soꝛonis ꝛ ꝓstatio nis ipsius seruitutis.resultat ciz dicta diuersitas qz ꝑm vnū modū intelligēdi ꝙ intelligat de difficultate respectu ꝓsen sus sequit ꝙ lz vnus egerit ꝛ obtinuerit nō possit vti seruī tute qz reqrit alioꝛ coheredū ꝛ ꝺdominoꝛ ꝓsensus q lz sit difficilis tñ nō est impossibilis ꝑm aliū modū intelligēdi ꝙ intelligat de difficultate respectu ꝓstationis ꝛ soꝛonis ser nitutis seqt ꝙ cuz talis difficultas nō impediat quominus possit pluribuſ ꝓstari ꝙ si ꝓstet vni qui ꝑmo egit ꝙ habeat illā seruitutē ꝛ ipsa vti possit ꝛ ꝑm hunc modū intelligendi qō vī in ter.refert ad primū dictū de acqsitione per singu los ꝑm alium modū intelligēdi nō refert ad dictū primuz dictū sed ponit per.J.p.dictū in gñe Bart.hic refert istos duos intellectus ꝛ tenet illū ꝙ isti ponderarēt difficultatez respectu ꝓsensus quasi put a ꝓncipio impedit ita ex postfa cto quasi res venerit ad eum casuz a quo incipe non pōt sed nec a ꝓncipio impedit nec expostfacto. Aliū aūt impro bat qz nō est verū ꝑm ipsuz ꝙ sit impossibilitas nec difficul tas in ꝓstatiōe eiusdē seruitutis pluribus:vt.d.l.lucio.ꝛ.l. via.§.fi.ſ̄.de serui.ru.pre.vñ isti male se monuissent ꝛ in deci sione ꝛ in rōne decisionis ꝙ.ſ.esset difficultas respectu pre stationis fiēde plurib⁹ dicit tñ Bar.ꝙ iste scōs modus in telligēdi fuit Jo.qui ꝑm ipsum eqparabat difficultatē que est vt pauper ꝓstet centū marchas ꝛ difficultatē ꝓstādi ean dem seruitutē plurib⁹ sed si bñ aduerteris ista nō fuit opio Jo.qui dictū sike de ꝓstandis centū marchis per pauperez adducit ad tollēdū illud de difficultate ꝓsensus qō patet ex eo qō dicit ipse de successiua ꝓstatione ꝛ ex eo ēt qō infert ex eius dicto ꝙ qui p̄ egit nō possit vti seruitute.hoc enim nō recte inferreret si teneret ꝙ hic per eos de qbus in ver. sed qdaz ꝛc̄.ponderaret difficultas respectu ipsius seruitu tis que bz prestari quasi nō possit pluribus ꝓstari.si enim ꝫ improbat.J.p.sequit ꝑiuz eius qō infert ex opinione Jo. ꝙ qui prio egit ꝛ obtinuit possit vti seruitute doc.male de clarant istos intellectus ꝛ istas glo.si tñ tu vis saluare etiā illū intellectū ꝙ per eos quoꝛ opinio reprobat in tex.pon derarēt difficultas respectu seruitutis que bz ꝓstari ꝙ non posset pluribus prestari vel esset difficile ad illā.l.lucio.cuz si.rñdere potes ꝙ loquitur ꝙ potest cōstitui pluribus re spectu plurimū fundoꝛ non cōium sed respectu eiusdē cōis fundi dominātis videbat difficile imo quodāmodo impos sibile ꝙ possit pluribus prestari ad eundez fundū sed.J.p. determinat ꝑiuz quasi ista sit difficultas sed non impossi bilitas sed istam difficultatē nō videtur ꝓsiderari posse nisi respectu ꝓsensus ꝛ ꝓpterea alius intellectus videtur ꝓba bilis ꝓut tenet Bar.bene est verus ꝙ pro illo intellectu de difficultate respectu prestationis videt facere respōsio ipsi⁹
15 J.p.in fi.tex.que est de prestatione⁹. ¶ †Sed ꝓdictis suffi
a cientibus ad intelligentiā dictarū lecturaꝛ dubitat. Quid tenendum in.q.mota in glo.quādo vnus heredum stipu latoris seruitutis cui insolidum competit actio egit ꝛ obti nuit an poterit vti seruitute añq̄ alij coheredes agant. Et qdam de qbus fit mentio post ꝓncipiū glo.in ver.nō facit. tenent ꝙ sic.fuerūt enim isti in opinione ꝙ alū non possint agere exquo primo agens exquo egit insolidū cōsequutus est seruitutez etiā pro parte coheredum ꝛ sic isti voluerunt ꝙ actio pluribus heredibus stipulatoris seruitutis compe tat insolidū nō exactio sed respectu exactionis primo agēs fit potioꝛ Jo.fuit in cōtraria opinione ꝙ primo agēs licet obtineat nō possit vti seruitute donec alij egerint ꝛ sic nō te net ipse ꝙ vnus primo agendo preferatur alijs imo ꝙ non possit vti seruitute sibi adiudicata donec alij egerint Bar.⁹ dicit ꝙ videt ꝙ prima opinio sit vera cuz in ꝓfessoria vni victoria ꝓsit alteri.l.loci corpus.§.si fundus.ſ̄.si ser.vendi. quasi si prodest alijs nō sit opus ꝙ ipsi amplius agant ꝓut presupponit Jo.ꝛ per consequens ꝙ ille qui egit possit vti seruitute subdit Bar.ꝙ ille tex.nō facit pro dicta opinione qz loquitur in seruitute cōstituta secus in seruitute cōstituē da ꝛ ideo lz vnus egerit ꝛ obtinuerit non videt ꝙ nec ipse nec alius coheres possit vti seruitute qz pro parte sibi con stitui nō potuit:vt.d.l.pro parte.ſ̄.de serui.titu.ꝯnali. Tu adde qz tenētes primā opinionē nō fundāt se in eo ꝙ vni victoria ꝓsit alijs imo fundant se in rōne ꝙ agēti ꝛ obtinē ti sit acqsita exclusis alijs quasi ipse poccupauerit ꝛ ita so nant verba glo.recitātis dictā primā opinionē vnde Bar. ꝛ doc.nō vident percepisse mentē ipsius glo in dicta ꝑma opinione. Tamen in.d.q.Bar.ꝓcludit ꝙ in seruitute ꝓsti tuta vniuſ victoria ꝓsit alijs per.d.§.si fundus. In seruitute aūt ꝓstituenda de qua loquit ista glo. vult ꝙ vni nō possit seruitus ꝓstitui ad funduz cōem sine alijs ꝛ sic alijs dicoꝛ dātibus:vt.d.l.itinere.ſ̄.de serui.rusti.pre.ꝛ.d.l. ꝑ parte. vñ nullus poterit vti tali seruitute exquo nō potuit cōstitui ꝛ sic loquit opinio Jo.si tñ ille qui bz seruitutē de facto cō stituit vni nō poterit ille ꝓhiberi vti tali seruitute.l.ꝑ fun dum.ſ̄.de serui.ru.pdio.ꝛ ita ꝓcedit alia opinio ꝑm ipsum Bar.cuius opinio clari⁹ ipsam deducēdo est ꝙ vbi vni ex pluribus dñis fundi ꝓstituit seruitus nō ꝓdest ēt illi cui est ꝓstituta quo ad ius seruitutis qz nō est constituta seruitus ꝛ ita ꝓcedit opinio Jo. Duo aūt ad cōmodum seruitutis sibi ꝓdest qz nō potest ꝓhiberi ꝛ ita ꝓcedit alia opinio de qua in glo.ꝛ cum Bar.trāsit hic Jmo.addens ad primuz mēbrum ꝙ licet rōne eiusdem cōis fundi nō possit seruituſ vni cōstitui sine alijs tamen ratione pluriuz nō cōmunium fundoꝛ sic:vt.d.l.lucio. Addit etiam ꝙ quando omnibus esset cōstituta quilibet ea vti poterit quod nō habet dubiū refert etiam opinionem Ray.quia in hac.q.distinguebat an vnus egerit resistente reo contra quem agebat ꝛ tūc ꝑ cedat opinio scōa glo.ꝛ sic opinio Joā.per.d.l.itinere. Si vero egit nō resistente reo qz patiens vni condēnatus fuit ad seruitutem ꝛ ꝓcedat prima opinio vt obtinēs insolidū possit vti seruitute.ar.d.l.per funduz. Jmo dicit plus sibi placere opinionem Bar.qz nemo pacisci vel stipulari alte ri potest ꝛ per consequens acqrere facit.ſ̄.cō.prędi.l.pro prium. Sed non dicit Ray.aliquid de hoc an prosit alijs nec ne sententia lata pro vno ad seruitutem sed an ꝓsit sibi sine alijs ꝛ ista est proprie.q.glo.nec aliud etiā in fine vult Barto.dum loquitur de seruitute constituenda ꝛ sic sentē tia Ray.ꝛ Barto.in seruitute constituenda est eadez si re cte aduerteris nisi forte Ray. intellexerit in secundo casu

ꝙ obtinens

a ¶ De prestatione. Et ad illud quod prime dixi ad intellectū.l.lucio vide dicta.j.ꝑ prime.in.q.glo. vbi Barto.allegans.l.pro parte.videtur sibi ꝓtrariari ab eo quod hic dicit per.d.l.lucio.

q̄ obtinens possit vti seruitute quasi sit sibi recte constituta seruitus sine alīo ⁊ sic acquisitus, non solum cōmodum sed etiam ius seruitutis sine alīo exquo videtur sequi q̄ talis sentētia profit etiā alīo quasi fecerit ius quo ad oēs ⁊ hoc modo credo q̄ Ymo.intellexerit dictū Ray.Et cum opinio
16 ne Bar.trāseunt etiaꝫ Pau.de ca.⁊ alij doc.†Et ex dictis Bar.⁊ alioꝝ potes percipere an ⁊ qñ sntia lata sup seruitute p vno ex dñis fundi dominātis,prosit alīo.Sed mouet dubium in fi.Bar.qd eō.An sntia lata p̄ vnuꝫ ex talibus dñis noceat alīj quo ad seruitutē ⁊ cōcludit q̄ nō per.l.si de cōi.§.si ser.ven.⁊ no.in.d.§.si fundus.l.loci corpus.vnde alteri acrescit ꝑm ipm ⁊ habeꝫ perinde ac si nō esset ille q̄ succubuit:vt.d.l.pprīū.cō.pdi.de quo dic latius vt hic p Ymo. dñm Alex.⁊ Areti.qui declarāt qd in p̄stituta seruitute ⁊ qd in p̄stituenda ꝑt ēt hec distinctio adhibeꝫ in sntia lata
17 p vno vt.§.prime vidim⁹.¶†Tangit ēt Bar.in hoc.§.vꝫ in fi.scōe partis p̄ncipalis an plures hēdes stipulatoris sertutis vel plures heredes p̄missoris cum primi insolidū habeant actionem ⁊ secūdi teneanꝫ insolidū sint vt duo rei ⁊ determinat q̄ nō videbimus.ī.primo.§.⁊ vide ipm Bart. in.l.reos.§.cū in tabulis.in.iij.q.vbi p hoc pōderat istam glo.in v̄.nō facit.dum recitādo opinionez Jo.vult q̄ vno heredū agente insolidū alius possit agere qō nō p̄cederet si essent duo rei qꝛ vbi vnus est litez p̄testatus alius nō pōt agere:vt.l.ex duob⁹.eo.ti.de duo.reis.sed ꝑm aliā opinionem recitatā hic in ista glo.post p̄ncipiū hic est glo.in p̄riū vult eiz dicta opinio q̄ imo sit locus p̄occupationi ſz ista opinio a nullo vī approbari ⁊ vī contra.d.l.p parte.§.de serui.cum simi.Sequitur,§.si tamen hoiem.

Si tamen hominem. Presens.§.legitur per glo. hic duobus modis tertio modo per glo.magnā in fi.§.primo.§.quarto modo ꝑm Pe.ō bellapti.Bar.⁊ doc.cōiter. quinto modo ꝑm Are.Et ꝑm lec.Pe.⁊ cōem breuiter.h.d. per sniam liberatoriā ⁊ acceptillationē vnus ex heredibus p̄missoris gñis vel alternatiue pōt liberari p parte idez in p̄ncipali debitore ⁊ eius fideiussoribus.h.d. Lapo glo.j. que tacite op.de.§.j.⁊.§.ex'his.§.e.l.vbi vno.ex heredib⁹ debitoris gñis vel alternatiue soluente partē suam nō p̄tingit liberatio ēt p parte soluta pp hoc glo.intelligit duob⁹ modis hūc tex.Porio q̄ loquaꝫ vbi homo certus debebaꝫ p̄ria loquunt vbi in gñe vel alternatiue erat debitus q intellectus est verus in se ꝑm By.Bar.⁊ alios doc.⁊ est tex.in l.si stipulatus.§.j.ī.de solu.⁊ per glo.magnā ⁊ ibi dictū fuit in.§.j.§.e.l.sed non ꝺz dubium. Scōo modo legiꝫ ꝑm glo. vt loquaꝫ in obligatione gñis vel alternatiua ⁊ itelligatur ꝑm q̄ disponiꝫ in p̄riis vt pro parte solutis obligatio siue exactio sit impēdēti.Que lec.improbaꝫ ad hūc tex.p Bar. ⁊ doc.qꝛ repugnat eius v̄bis dum dicit pars ceteroꝝ obligationi supererit ergo nō pars solutis sed p ipsa est secuta liberatio.† Preterea dictio tñ denotat aduersatiuā superioribus:vt.l.hoc amplius.§.de his aūt.§.de vā.infec.cū in superioribus disponaꝫ de suspēsione obligationis siue exactionis hic v̄ disponi de submotione hūc tñ intellectū ad hūc tex.dant q̄si oēs glo.ipsius. Tertio modo legiꝫ per.d. gl.magnā in fi.i.d.§.j.q̄ iste tex.p̄cedat vbi stipulatori volenti pars soluta fuit ibi qñ ipsi inuito quā lec.improbat ēt Bar.qꝛ stipulatori inuito non pōt solui ps vbi p̄cessit obligatio gñis vel alternatiue ēt ab vno hereduꝫ p̄missoris vt vidimus.§.primo.§.Quarto modo legiꝫ iste tex.per Pe. de bellaper. Qō loquaꝫ in acceptillatione ⁊ sntia per quas vel aliquā ipsaꝝ si p̄tingit liberari aliquē heredū p̄missoris generis vel alernatiue p parte sua vel ipm p̄ncipalem pro aliqua parte vel aliquē fideiussorē ꝺz effectū ipsa liberatio nec est aliquo modo in suspēso ꝑt qñ soluiꝫ pars in talib⁹ obligationibus ⁊ vbi pars soluiꝫ loquunt p̄ria.Et rōnem diuersitatis iter solutionē ⁊ sniam siue acceptillationē assignat ipse Pet.qꝛ in solutiōe partis nō p̄tingit liberatio in parte soluta qꝛ ꝺ dicendo p̄tingere posset fieri solutionē in diuersis rebus qō nō est in acceptillatione siue sntia vbi pro parte ꝙuent⁹ est absolutus qꝛ nō ꝺz sibi admodo nisi pars

solui ⁊ sic hic cessat ratio.l.in executione.§.pro parte.ī.e.⁊ ꝑm hūc intellectū ꝺz intelligi.l.qui hoiem.ī.de acceptil.vbi ēt vide Bar.⁊ iste tex.vō dicit egero ꝺz exponi ⁊ succubuero ⁊ hūc tenēt Bar.⁊ cōiter doc.†Et vltra ipsos opus est p̄supponere q̄ iniuste absolutoria ꝙuenti ad partē lata fuerit cuꝫ p̄supponaꝫ p̄cedere obligationē ad totā rez pariter ⁊ respectu totius rei ⁊ respectu oium heredū tamen exquo acquenit facit de indebito debitū.l.ingenuuꝫ.de sta.ho.mirandū tamen videꝫ q̄ acquienerit cuꝫ nemo p̄sumaꝫ iactare suū:vt.l.cum de indebito.§.de ꝓba.⁊ cū respectu alioꝝ coheredū videatur talis sntia si ipsi creditor acgescit debilitare iura sua exquo vī satis reddi dubius iste cōis intellect⁹ respectu sntie q̄ intelligaꝫ vbi fuit absolutoria cōuenti accedit q̄ est diuinatiuus qꝛ in tex.nō ꝺz q̄ fuerit absolutoria. dubium ēt reputat respectu acceptillationis Areti.qꝛ ꝑm hunc intellectū videꝫ plus opari acceptillatio que est ficta solutio q̄ꝫ vera solutio.Sed ad hāc rōnez ego rñdi circa dicta Bar.in.ij.q.in.l.stipulationes nō diuidunt.⁊ ibi ēt respondi ad quedā alia que videnꝫ facere p̄ ipsum non tñ ibi moui dubiū qō.§.prime moui vltra doc.cōtra hūc intellectum ponit tñ ipse Areti.qntuꝫ intellectū p̄sistēs in sua opinione quā posuit.§.in.§.j.q̄ nō sit ꝺzia inter obligationem gñis ⁊ alternatiuā respectu exactionis partis solute sed q̄ in vtraq̄ respectu partis solute exactio sit impēdēti siue solua ab vno heredū p̄ncipalis siue ab ipso p̄rincipali ⁊ q̄ ꝺ ꝓbet ista lr̄a dum dicit pars ceteroꝝ obligationi supererit vt exolui possit q̄ñ respectu exactionis nō supsit obligationi pars soluta sed dictū suū reprobaui in.d.§.j.vñ iste intellect⁹ suus nō p̄cedit.Logita igiꝫ an pp obiectionē quā ego formaui p̄ cōem intellectū respectu sntie posset dici q̄ ēt q̄ñ fuit cōdēnatoria cōuenti ad partē p̄cedat qō hic ꝺz in tex. q̄ sequaꝫ liberatio a parte soluta ⁊ p̄stita vigore dicte sntie quasi videat agens p̄ vnū heredū p̄missoris ad partē suaꝫ ⁊ nō p̄ alios simul vel p̄ ipsum p̄ncipalē pro parte certe rei gñis vel alternatiue nō curare q̄ soło habeat fieri in diuersis rebus ſz secus sit vbi simplr recipit partē ēt q̄ sciēter recipiat vt vidimus.§.in.§ j.ad fi.alia enim ratio vī esse vbi simplr recipit partē alia vbi ad ipsaꝫ agit ⁊ vigore sentētie ipsam exigit.tunc enim plura cōcurrūt ex ꝙbus mens recipientis vī deprehēdi q̄ nō curauerit hic solutionē in diuersis rebus.plura enim vincula vincūt vnū ⁊ plusq̄ꝫ vnū operant vt auc.itaq̄.C.cōia de succes.⁊.c.j.ō treu.⁊ pa.In eo ergo qō hic ꝺz in sntia si p̄supponaꝫ q̄ fuerit condēnatoria ipsius cōuenti rō erit qꝛ voluntate creditoris pōt fieri solutio in diuersis rebus ⁊ volūtas vī ad esse vbi agit ad partē certe rei de genere vel alternatiue ⁊ ipsaꝫ exigit.Si vō p̄supponaꝫ lata absolutoria ⁊ sic q̄ agēs succubuerit siue ēt p̄supponaꝫ per acceptillationē pars certe rei q̄ñ soluta tūc erit rō Pe.de bellaperti. Bar.⁊ alioꝝ.doc.⁊ sic erit verū in se ēt qō dicūt in sntia sed diuinatiuū ad hūc tex.⁊ nō vere similr ꝓtingibile per ea q̄ ꝺ.§.dixi vī tñ ei qō dixi repugnare.§.sed p parte.l.in executione.vbi ēt petita parte ⁊ iudicialiter exacta in hmōi obligationibus gñis vel alternatiue nō vī sequi liberationē ⁊ maxime ꝺ ibi vī ꝓbari iuncta glo.in ver.non potest.nisi responderes q̄ ille tex.cum glo. loquiꝫ vbi sponte a cōuento soluiꝫ pars nō aūt vbi condēnatus exigiꝫ iterum dico cogita qꝛ nullus hoc dubiū facit ⁊ stringit plurimū respectu sntie ꝓtra cōem intellectū Pe. ⁊ doc.nisi forte diceres q̄ cōuēto fuerat factū pactū de nō petēdo ⁊ pp id fuit absolut⁹ sed ꝺ nō apparet aliquo modo in tex.preterea vt.§.dixi tex.videꝫ presupponere q̄ pars modo totus homo deberetur ⁊ ab omnibus deberetur. ¶Glo.ij.in ver.hominez.hunc tex.continuat ad precedētia dic vt in ea.¶Glo.super v r.egero supplet.⁊ partem accepero ⁊ sic p̄supponit sententiā fuisse condēnatoriam ⁊ eius vigore secutam solutionem partis sed Pe.⁊ alij doc. dicunt p̄rium q̄ sntia fuit liberatoria ⁊ propterea supplent egero ⁊ succubuero dic vt.§. ¶Glo.sup ver.exolui.possit declarat tex.put in ipsa q̄.d.declarationē facit p̄supponēdo quo ad partē nō esse secutā liberationē itelligēdo hūc tex. in obligatione gñis vel alternatiua de q̄ in glo.j.dictū fuit.

¶ Glo.sup ver.acceptolatū.in prin.repetit vtrunq; intel-
3 lectū qué dedit ad būc tex.s.in ꝑma glo. ¶ †In scōa par-
te que incipit ibi sed vī q ipse ꝛ alij liberent ꝛc.glo.op.q
nó solum ille cui acceptolatuz fuit fit liberatus sed etiā alij
coheredes cuius ꝓrium hic dicit qz dicit q remanet ob-
ligatio alioꝝ ꝛ monetur glo.per.l.si ex pluribus.j.de acce-
ptilla.ꝛ respondet tribus modis. Primo modo q ibi ac-
ceptillatio fuit in rem hic in personam quia.s.actuz fuit q
acceptillatio liberaret illum cui fiebat ꝛ nó alium. Secun
do modo soluit glo.q ibi erant duo rei debendi secus hic.
Tertio modo soluit q hic sumus in diuiduis in ꝓtrario se-
cus de qua tertia sol.ꝛ si doc.mentioné nó faciāt tñ vī oino
4 diuinatiua ad ꝓrium ꝛ nó vera ꝛ ꝓria ꝓcedēti.†vī enī glo.
ponés hāc so.sentire q in indiuiduis ꝓstituantur ipso iure
duo rei debēdi,cuiꝰ ꝓriuz sentit glo.in ꝓcedēti so.ꝛ in ipsis
nó est verū q vno liberato alij sint liberati vel vno satisfa-
ciente alij sint liberati cū in ipsis indiuiduis ꝛ in ipsoꝝ sōa
nó cadat q vnus satisfaciat ꝑ alio vt vidimus.s.primo §.
maxime.in ver.sed quo casu vnus solidū ꝓstiterit ꝛc. Iteꝝ
vī nō vera hec so.qz ꝓsupponit q hic sumuſ in indiuiduis
qō nó est verū respectu solutionis ꝛ liberatiónis lz respectu
stipulationis ꝛ obligationis sic ꝛ Bar.ꝛ alij doct.tenētes
scōaz sol.videnť ꝓsupponere ꝓriū q hic sumus indiuiduis
de qua so.j.aliqd reassumeť ꝑ mō tenēde vñr due ꝓcedētes
so.que simul iungēde sunt ꝑm Ange.Et ex ꝑma est no.dili
gēter ꝑm ipm.qō qñ duo sūt obligati ad vnū ex natura rei
in obligationé deducte nó vt duo rei acceptillatio fcā vni
nó ꝓdest alteri nisi vba acceptilationis in rem ꝓcepta sint
hic enī duo heredes ex obligatione defuncti ad vnū boiez
tenebanť in gñe ꝛ sic effectu ꝓsiderato qlibet erat insolidū
obligatus ꝛ tñ acceptillatio facta vni vel absolutoria lata
ꝑ eo non ꝓdest coheredi vt est hic casus lz si essent duo rei
5 ꝓdesset alteri per.d.l.si ex pluribus.j.de acceptil.† Et ex ꝟ
sequiť aliud no.ꝑm Ange.q cū pluresſ sūt obligati ad vnū
ꝛ idem ex natura rei in obligatione deducte isti nó dicunť
duo rei ꝛ per ꝓñs nó gaudebūt eoꝝ ꝓuilegijs ꝛ ad ꝟ est ca
sus in.l.rem hereditariā.s.de euictio.quā allegat ēt Bart.
.s.prio.§.ꝛ vide ēt de ꝟ Bar.j.in.§.cato.in ꝑma distinctio-
ne quā ibi ponit ꝛ ēt in scōa.ꝛ in.vj.op.ꝛ latius in.l.ij.ꝛ in
l.reos.§.cū in tabulis.qué legit vna cū.d.l.ij.j.de duo.reis.
6 ꝛ in.l.eandē.in ꝑn.eo.ti.†Aliud vltra Ange.sequiť ex ꝓdi
ctis q vbi sūt duo rei debēdi liberatio vniꝰ indistincte ꝓdest
alteri ꝛ sic ēt q nō sint vba ꝓcepta in rem lz in psonā.dicta
enī distinctio adhibeť vbi nō sunt duo rei debēdi ꝛ ista est
intētio glo.ꝛ Ange.hic.Sed Imo.hic nō facta mentione
de Ange.nec ēt de glo.quo ad hoc tenet q dicta distinctio
adhibeať vbi plures sunt obligati vt duo rei debēdi vbi er
go acceptillatio ꝓcipiť in psonā alterius ex reis debēdi nó
ꝓdest alteri alle.l.ꝛ ꝑ iusiurādū.§.si legatoꝝ.j.de acceptil.
ꝛ Bart.in.l.ex duobꝰ.la.ij.in.ij.q.j.de duo.reis.ex cuiꝰ dic-
tis ibi colligiť qñ dicať facta in rez ꝛ qñ in psonā vbi aūt
plures sunt insolidū obligati nō aūt vt duo rei debēdi sed
ex natura rei ꝛ tūc indistincte Imo.dicit q alteri facta ac-
ceptillatio alteri nó ꝓdest per hāc glo.in.ij.fol.ꝛ p.l.si vnꝰ.
.§.ante oia.s.de pac.ad veritaté ꝓdictoꝝ habēdā tria sunt
videnda.ꝓmū an ad indiuidua plures dicanť teneri ꝛ obli-
gati esse vt plures rei debēdi ex natura ipsoꝝ indiuiduorū
absq; alia expssione.secūdū an acceptillatione facta vni ex
reis debēdi alius sit liberatus.tertiū qd si nó sunt rei debē-
di q ad idē tenenť ꝛ vni accepto ferať an alteri dcā acceptil
7 latio ꝓsit. ¶ †Circa ꝓmū dic q aut sumus in indiuiduis
oino aut in indiuiduis solutione siue liberatione tñ primo
casu nō dicunť plures obligati ad tale indiuiduū teneri vt
duo rei vt vult Bar.s.primo.§.ꝛ ēt hic lz nó bñ ad ꝟ pon-
derauerit hāc glo.cum isto tex.q loqť in indiuiduis solone
tñ melius ergo ad hoc facit.§..s.primus iūcta glo.in ver.
nō facit.ponderata put ibi ipsaz pōderauī ꝛ put ipsaz pon
derat Bar.in.d.l.reos.§.cū in tabulis.ꝛ in.d.l.ij.in.iij.q.j.
de duo.reis.vbi multa alia ad hoc adducit ꝛ dicit hoc ꝓce
dere ēt si actū esset vt oēs insolidū tenerenť cū hoc insit ex
sine expssione per.l.iij.de leg.j.q̄uis in ꝟ ipse videať voluiſ

se ꝓriuz in.§.cato.indistinctiōe quā ponit post.vj.op.lz eiꝰ
dictū ibi oz intelligi in indiuiduis solone tñ vt ibi declarat
Imo.ꝛ sequunť doc.vbi de ꝟ dixi ꝛ aliqd dicetur.j.primo
casu ꝛ in.d.iij.q.Bar.pōderat q ista glo.cū isto tex.nó fa-
cit ad ꝓpositū indiuiduoꝝ oino ibi ēt reꝓbat glo.in.d.§.
cū in tabulis.q̄ in indiuiduis vult q olim cōstituerenť duo
rei lz bodie secus.nam circa modū ꝓstituēdi reos nihil per
iura noua est imutatū lz in mō exigēdi vñ sicut oliz in indi-
viduis qlibet obligabať insoliduz ita ēt bodie lz nó ꝓpte-
rea dicunť duo rei.i.ꝓpter hoc q sint obligati insolidū nisi
aliud actū sit vz:qz expsse actū ꝛ cōuentū sit vt sint duo rei.
nō.n.sufficit in hmōi indiuiduis oino expmi vt teneanť in-
soliduz qz est expmere illud qō tacite inest de necessitate ꝛ
sic nō opať:vt.d.l.iij.de lega.j.ꝛ.s.prime dictū fuit.Si vō
sumus in indiuiduis solone sine ꝓstatione tñ tūc est magis
clarū q plures ad talia obligati nō dicunť nec sūt obligati
vt duo rei debēdi cū qlibet teneať ꝓ rata sua lz partis so-
lutione aliqs nō liberet:vt.s.§.ꝛ harū.ꝛ seq.ꝛ.l.in execu-
tione.§.ꝑ parte.ꝛ in talibus indiuiduis ꝓcedere pōt q si
adꝺiciať vt oēs teneanť insolidū q tūc teneantur vt duo rei
debēdi qz in talibus indiuiduis nō est fieri expssionem eo
modo quo illud qō expmiť inerat qz nō inerat q insolidū
essent obligati lz respectu solutionis inesset ꝛ insit q insoli
dum habeat fieri vt sequať liberatio sed expssio solide obli
gationis est diuersa a solida solone ꝛ in his terminis pōt
saluari dictū Bar.in.d.§.cato.post dictā.vj.op.in distictio
ne ꝛ ita saluat ibi Imo.ꝛ doc.sequunť vt ibi dictū fuit ꝛ.s.
aliqd tetigi ꝛ ꝑ hoc facit tex.in.d.l.eandē.in ꝑn.j.de duo.
reis.ꝓbať enī duos depositarios siue cōmodatarios tene
ri vt duos reos debēdi ex eo q actū fuit ipsos insoliduz te-
neri vt patet ibi vtrinsq; fidē insolidū sequtus ꝛc.qui depo
sitarij ꝛ cōmodatarij tenenť ad rem restituendā que est di-
vidua obligatione sz indiuidua solone vt per Bar.in.d.§.
8 cato.in.ij.op.ꝛ in.d.l.eandem.in.ij.q. ¶ †Circa scōm an
ex acceptillatione facta vni ex reis debendi alius sit libera
tus glo.hic in scōa sol.simplr vī tenere q sic.Sed in ꝓcedē
te sol.glo.vī distinguere an talis acceptillatio fiat in rē vel
in psonā ꝛ primū vī tenere Ange.hic q vt.s.retuli dictā di
stinctionē an acceptillatio fiat in rem vel in psonā adhibet
vbi sumus in pluribus obligatis nō vt reis debendi sed ex
natura rei.Sed Imo.vt siliter.s.retuli dictā distinctionez
adhibet in pluribus reis debēdi in pluribus aūt q tenenť
ad idē nō vt plures rei debēdi indistincte tenet q acceptil-
latio vni facta nó ꝓsit alij ꝛ vt vixi fuit opinio Bar.in.d.l.
ex duobus.d.ij.q.sed Areti.hic ꝛ latius in.d.l.ex duobus.
dubitat de ꝟ q vni ex duobus reis fieri ꝓssit acceptillatio
in psonā.i.hoc expsso vt alij correo nó ꝓsit.naz restator nó
vī hoc posse disponere vel saltē heres ꝑ seruanda volunta
te testatoris:vt.l.iij.§.nūc de effectu.ꝛ.l.nō quocūq;.§.qui
gaium.de le.j.ergo multo minꝰ vbi acceptillatio fit citra di
spositionē vltime volūtatis cū in ipsis testamētis ꝛ vltimis
volūtatibus fiat plenior interpretatio:vt.l.in testamentis.
de re.iu.cum si.ꝛ sic Areti.vī esse in opione in q̄ est Ange.
hic lz de ipso mentionē nō faciat.ꝛ vide ipsuz latius in.d.l.
ex duobus.sup.d.ij.q.Bar.vbi adhuc clarius q̄ hic cōtra
Bar.inducit.d.§.nūc de effectu.ꝛ.d.§.qui gaium.ꝛ rndet
ad fundamentuz Bart.qō facit de soone que pōt fieri per
vnū ex reis debendi ita vt nō ꝓsit alij:vt.l.modestinus.j.de
solu.Et ibi ēt dubitat de alio dicto Bar.q acceptillatio fa
cta vni ex reis debendi ꝓ parte non ꝓsit neq; noceat alij
put tenet Bar.per.l.si ex duobꝰ.iudi.sol.qō ēt ipse Areti.
tangit hic in fi.sed plene in.d.l.ex duobus.super qbus vlte
9 rius nō insisto qz nō est ꝓsentis indagationis. ¶ †Circa
tertium an acceptillatio facta vni ex pluribus qui ad idez
tenenť etiā insolidū tamen nō vt plures rei debendi,ꝓsit al-
teri tenet illud qō tenet Imo.q nó facta distintione an in
psonā vel in rem fiat ipse acceptillatio qz nō pōt vni ex pa
cto alterius queri: vt.d.l.si vnus.§.ante omnia.s.de pac.
facit.§.alteri.l.stipulatio ista.cum simi.j.eo.vbi autem plu
res ad idem sunt obligati nō tamen insolidum sed ꝓ par
te tunc clarissimuz est q acceptillatio facta vni nó ꝓdest
alteri vt

alteri vt in tex.nostro.ꝛ in glo.ſm tertiam ſo. neetunc cadit ꝙ acceptillatio fiat niſi pro parte eius cui fit acceptillatio cuz ꝓ parte ſit ipſe obligatus ꝛ acceptillatio ꝓſupponit ꝓcedentē obligationē:vt.§.itē per acceptillationē.inſti. qbus mo.tol.obli. ¶ †In tertia parte que incipit ibi: porro ſi debitori gñis ꝛ c̄. gl.querit qđ ſi debitori gñis accepto ferat in vna ſpē gñis an ſit liberatus ꝛ gl.rñdet ꝙ ſic p.l.ꝛ per iuſiurandū.§.ſi is qui hoiem.J.de acceptilla.ꝛ ita Bar. ꝛ doc.trāſeūt dicētes ſecus eſſe ſi per pactū ꝓmittat nō petere certam ſpēm gñis:qz nō ꝓtingit liberatio ſed ſolū virtute illius pacti nō pōt ꝓueniri ſiue ꝓſtringi ad ꝓſtandaz illam ſpēm:vt.l.ſi vnus.§.ſed ſi gñaliter.s̄.de pac.vbi gl.reddit rōnem diuerſitatis inter acceptillationē ꝛ pactuz: qz.ſ. acceptillatio eſt imaginaria ſolutio.

Item ſi in facto. Hunc.§.ꝓtinua ad ꝓcedentia vt hic per gl. ꝛ p Bar.Sūma sūt ſic in ſtipulatione facti idiuidui ſi vnus ex hēdibus ꝓmiſſoris veniat p̄.ſtipulatio cōmittit ad ſoliduz intereſſe p̄ oēs ꝓ hēditarijs portiōibus ꝛ qđ alij nō ꝓueniēte ſoluūt recuperant ab illo q ꝓuenit.Sed ſi vni exheredibus ſtipulatoris p̄fiat cōmittit ſtipulatio ad intereſſe ꝓ pte illius tm̄ ſed ad penā cōmittit inſolidū quo ad oēs mero iure tñ illis q nō fuerūt impediti agētibus ad penā obſtat exceptio:qz eoꝝ nō intereſt.b.d.vſq; ad.§.cato. Diuiditur in ſex partes. In ꝑma ponit vbi vnus exheredibus ꝓmiſſoris facti idiuidui venit p̄.In ſcōa que incipit ibi:p̄.aūt ſi ſtipulatoz ꝛ c̄.ponit qñ vni exheredibus ſtipulatoris ꝓuētū fuit. In tertia que incipit ibi:nā ſi pena ꝛ c̄.in heredibus ſtipulatoris diſtinguit an pena appoſita fuerit nec ne. In quarta que incipit in .l.idē iuris eſt ꝛ c̄.illō qđ.s̄.dictū eſt in vna ſtipkone extēdit ad aliam. In quinta que incipit ibi:ſz hec dōia ꝛ c̄.ponit rō dīe iter heredes ſtipulatoris ꝛ hēdes ꝓmiſſoris ꝛ rō diſtictiōis an pena adiecta ꝛ appoſita ſit nec ne. In ſexta ꝛ vlt.parte que incipit ibi:eadē dicemuſ ꝛ c̄.fit extēſio ad aliā tertiam obligationē. ¶ †No.ꝑ ex hoc tex. ibi:pte nō fieri ꝛ c̄.iūcto ꝑncipio tex.ꝙ iſta ſtipko per te nō fieri ꝛ c̄.nō ꝓtinet ius ſeruitutis ſed merū factū .de ſtipkone eim meri facti loquit iſte tex.vt vult gl.j.in ꝑn.cōtinuando hūc tex.ad ꝓcedētia ꝛ adhuc clari⁹ Bar.ſed ſtipko ſeruitutis nō ꝓtinet merū factū:imo ſm multoꝝ opionē nullo modo ꝓtinet factū vt vidimus.s̄.§.j.in gl.qui viam. Et q̄ iſta ꝓtineat merū factū ꝛ differat a ſtipkone ſeruitutis eſt ſatis de mēte gl.in ꝟ.nō fieri.in fi.in.§.cato.lz in caſu quez ponit d.gl.eē interpoſitā hāc ſtipulationē.vz.conſtituta ſeruitute Bar.in.§.ſiqs ita.J.alf.dicat eſſe iuris. Et eſt magni effect⁹ ſm Pau.de ea hic an ſtipko iſta ꝓtineat ius ſeruitutis vel ꝓtineat merū factū.ſi.n.ꝓtinet merū factū nō trāſmittit ad heredes ꝓmiſſoris nec ſtipulatoris niſi ō ipſius mētio facta fuerit vt hic fuit ꝛ tūc qualr ad ipſos trāſeat vide dicta.J.in §.cato.in.vj.q.p Bar.ꝛ poſt Pe.de bellap. ¶ Itē ſi alienareť fundus ꝓmiſſoris vel ſtipulatoris ēt poſtq̄ ſtipulatoz icepiſſet vti cōmodo ſtipulatōis nō trāſiret in emptorē obko actiue vl̄ paſſiue:qz reo nō ē affecta vicio realis.ſ.ſeruitutis ſecus ſi eēt ſtipko ſeruitutis:vt.l.via ꝓſtituī.§.ſi fundus.de ſer.ru.p̄dio. Itē vltra ipm reſultat alius effectus qz ſi talis ſtipko ꝓtineret ſeruitutē ſeruus ſtipulādo tali ſtipulatiōe p ipſam acqreret dño:vt.l.ſi ſeruus cōis meus ꝛ tuus. J.de ſtip.ſer.alē aūt acqret ſibi:vt.§.ſz cū factū.inſti. ō ſtip. ſeruo.ꝛ ꝙ iſta ſtipko nō ſit ſtipulatio ſeruitutis ſatis eſt de mēte Bar.hic dū ponit.d.eius ꝓtinuationez ita expreſſius ꝛ clarius vult Bar.in.l.ſtipko iſta.§.ſiqs ita.J.e.niſi iſta ſtipko interponereť ꝓſtituto itinere vel actu.tūc.n.ꝓtineret ius qz interponereť ſm nām talis ſeruitutis ſz vbi de p ſe interponitur talis ſtipko ꝓtinet merū factū ꝛ nō trāſit ad heredes niſi quatenus de ipſis eſt facta mētio nec ēt ad oſim vbi talez ſtipulationē facit ſeruus:vt.d.§.ſz cū factū.ꝛ.d.l.ſtipulatio iſta.§.bij quoq; ꝛ vbi in tali ſtipkone fit mētio de hēde alia ſtipko cenſeť eſſe ꝛ eſt in eius ꝑſona ſm ipm in.d.§.ſiqs ita. ꝛ ꝙ ſit facti vult ēt in.d.§.bi q.ꝛ vide eūdē Bar.in.l.ſi ſub vna.§.ſi.in fi.J.e.vbi ēt eſt buī intētionis ꝙ hmōi ſtipko ſit mieri facti ꝛ ꝑſonalis ꝛ in.l.añp.ꝛ.p.s̄.de ſerui.ruſti.p̄dio.

ꝛ in.l.p.s̄.de ſerui.lega.in qbus iurib⁹ vltimo loco allegatis Bar.dicit eē dīam an v̄ba referant ad factū in iſta mā vt ꝓcedo ire agere vel ꝓmitto nō impedire ire agere licere ꝛ ꝓceſſio eſt ꝑſonalis.An v̄o referant ad ius:ꝛ tūc fit diſtictio an ꝓceſſio fiat indeterminate reſpectu fundi v̄antis ꝛ p̄ſumit ſilr ꝑſonalis:vt.d.l.p.de ſer.ruſti.p̄di.Aut fit determinate ꝛ p̄ſumit realis:vt.e.ti..l.añp.Sed idē Bar.in.l.ſi ſic ſtipulatus ſum.nec per te nec per hēdez tuū ꝛ c̄.J.e videť tenere ꝙ imo ſtipko de qua hic nō ſit ꝑſonalis ꝛ ꝙ tranſeat ad hēdem dū in ſtipkone negatiua ꝓcepta reprobat terminz mēbrū diſtictiōis Pe.ꝛ Ly.qđ erat ꝙ niſi ꝓcedat p̄ct⁹ ō cui⁹ nā hēs teneť vel niſi alſ ſtipko eēt inutilis nō trāſit ad hēdē ſtipulatio negatiue ꝓcepta niſi fiat expreſſa mētio ō herede allegāt būc tex.ſed ipſe Bar.iprobat hoc dictuz:ꝛ ſic vult ꝙ in his terminis ſtipko trāſeat ad hēdem p.l.iuriſgētium.§.pactorū.in ſcōo rñ.s̄.de pac.idez Bar.in.§.cato. in vj.q.vult ꝙ ſtipko de qua hic ſit trāſitoria ad hēdes ꝛ videť velle ꝙ ꝓtineat ius ſeruitutis.alſ.n.ſi nō eēt tranſitoria ad hēdes ſequereť ꝙ vbi vni ex hēdibus ſtipulatoriſ p̄ſit ſtipulatio penalis cōmitteret inſolidū illi cui p̄ſit vbi hic in ſcōa parte dī cōmittit oibus de rigore iuris.vbi.n. ſtipko nō eſt trāſitoria ad hēdes de ſui nā ſi de hēdibus in tali ſtipulatione fit mētio in ꝑſona hēdum cenſeť noua ſtipko ꝛ cēſeť multiplex ſi ſunt plures lz in ꝑſona ōfuncti eēt vna vt ſubtiliter declarat Bar.poſt Pe.de bellapti.in.d.vj.q.ꝛ ꝙ alia cenſeat ſtipko in ꝑſona hēdum in his terminis vbi de ipſis fit mētio.vult ēt Bar.in.d.§.ſiqs ita.vt.s̄.retuli per illuz tex.lz nō ꝓderet ibi būc tex.q facit vt ꝓtime ꝓderatus in p̄riū ꝛ ꝓbat ꝙ trāſit ad hēdes de ſui nā.Et hāc varietatē Bar. in hac mā ꝓderat ō Pau.de ca.Qui p ꝓcordādis dictis ipſius bar,ꝛ ꝓcludēda mā dicit ꝙ aut ſtipulator q ſtipulatur per te nō fieri ꝛ c̄.nō hz fundum ꝛ clarū eſt ꝙ iſta nō eſt ſtipko ſeruitutis qz debeť a fundo alteri fūdo:vt.l.j.s̄.cōmu.p̄dio.ꝛ tūc nō bret locuz qđ hic dī in ſcōa parte tex.ꝙ heres cui p̄uētum eſt agat ꝓ portiōe ſua:qz multiplicerentur ſtipkones in ꝑſonis hēdum ꝛ ꝓhibitus ageret ad ſolidam penaz ſiue ſolidum intereſſe ipſe ſolus ſm ea que dicit bar.in.d.§.cato.poſt Pe.ꝓferūt ēt dicta ſua in.d.§.ſiqs ita l.ſtipulatio iſta hīe licere.Si aūt ſtipulator hēbat fundū:ꝛ ſic poterat eē ſtipulatio ſeruitutis ꝛ adhuc ſm Pau.non eſt ſtipko ſeruitutis:vt.d.§.ſz cū factum.ꝛ ꝓz in tex.nr̄o iunctis paraphis duob⁹ ꝑmis hui⁹.l.in qbus dī de ſtipulatione ſeruitutiſ:hic aūt de ſtipkone facti patz ēt ex eo qđ hic dī ſuccedere in tali ſtipkone obligationē ad intereſſe qđ nō eſt in ſtipkone ſeruitutis que eſt ſtipko vandi vt vidimus.s̄.in in.d.§.j.in gl.in v̄.qui viam ꝛ aliquid ēt vidimus.s̄.in.§.ex his. nec ob.l.heredes.§.an ea.s̄.fa.hercīſ.vbi videť ꝓbari ꝙ in ſtipkone ſeruitutiſ veniat intereſſe.nā ſm ipm Pau.dz intelligi ꝙ venit offō iudicis mercēnario ſicut in alijs obligatiōibus vādi nō aūt venit iure obligatiōis ꝛ actionis ꝛ gl.in v̄.ſz nō facit.in fi.s̄.in.§.ex his.que vult p̄riuz male loquit ſm ipm ō quo an in ſtipkone ſeruitutis veniat intereſſe in obligatiōe dic vt dictū fuit in.d.§.ex his.ſup v̄.ſz quo caſu ꝛ in.d.§.j.ſup gl.in v̄.viam.lz tñ ſm Pau.iſta nō ſit ſtipulatio ſeruitutis tñ qz ꝓtēplatiōe fundi v̄antis fuit interpoſita habz ſilitudinē cū ſtipkone ſeruitutis quātuz ad hoc vt trāſeat ad heredes ſicut trāſit ipſe fundus:ꝛ ſic iſta ſtipulatio nō multiplicať in ꝑſonis heredū tanq̄ diuerſa in eoꝝ ꝑſonis:ꝛ ideo nō cōmittit inſolidū ei cui p̄uentum fuit ſed
2 oibus ſm tñ qđ hic dī nō tñ iſta ſtipko trāſit ad ſingulares ſucceſſorē poſtq̄ ex ea nō eſt acqſitū ius reale dicit Pau. ſubdēs iſta eē de apicibus iuris ꝛ altiſſime ſpeculationiſ ꝛ ꝙ p̄dicta tanq̄ ꝑſonalis obko nō tranſeat ad ſingulare ſucceſſorē vult Spe.in ti.de emp.ꝛ vē.§.j.v̄.ſed pone.p. canit
3 vicino ſuo ꝛ c̄.†Decidit.n.poſt Alber.pap.ꝙ ſi.p.canit vicino ſuo ſub certa pena nō bre vel facere per ſe vel per aliū feneſtrā in muro domus ſue ꝙ ſi poſtea vēdidit domū illaz emptor poterit ibi facere feneſtrā: qz illud qđ fuit p̄miſſuz per.p.nō fuit ſeruitus ſed obko ꝑſonalis que nō excedit ꝑſonam:lz ſeruitus trāſeat ad quēcūq; reo vadit:vt.l.ꝛ in p uinciali.C.de ſerui.ꝛ aqua. Limitat tñ hoc no.Spe.ꝙ p o

cta vel sĩlia verba in factũ sonãtia nõ cẽseãt ꝓstituta seruit⁹ nisi cã aliqua exprimãt puta in terminis positis per ipsum adꝫciãt ne vsus aliqs domus vicini impediãt.tũc.n.erit cõ stituta seruitus ⁊ hãc limitationẽ refert ⁊ sequit ħ ℙau.⁊ ẽt Areti.q approbat dicta ℙau.in hac mã. ⁊ vult ẽt ipse ꝙ ista stipło ꝓ te nõ fieri ⁊ c̃.ꝫ nõ sit stipło seruitutis tamen ꝙ trãseat ad heredes ꝓ no.p bar.in.d.l.si sic stipulatus.Sꝫ dñs Alexã.ħ nõ facta mẽtiõe de bar.in.d.l.tenet ꝓ̃ium ꝙ imo nõ transeat ad heredes:qz per istũ tex.ꝓbatur ꝙ ẽ sti pulatio meri facti itẽ in.d.§.siqs ita.l.stipulatio ista.eqpaꝛ ista stipulatio stipłoni vsufructus que sine dubio nõ trãsit ad heredes.ergo nec ẽt ista ⁊ idẽ est de intẽtiõe sua.s̃.in.§. j.nostre.l.oũ examinãs illã.q.an stipło seruitutis dicaꝛ cõti nere factũ vel ius ⁊ tenẽs ꝙ in ꝓstõne saltẽ ꝓtineat ius re/ spõdet ad hũc tex.ꝙ stipulatio de qua ħ est stipulatio me/ ri facti:⁊ idẽ adhuc latius loquẽs ꝯ ipse dñs Alex.in.d.§. cato.super.d.bart.in.vj.q.⁊ ibi facit mẽtionẽ etiã de dictis Bar.in.d.l.si sic.⁊ ipsa impugnat ⁊ respõdet ad mottuum Bar.ꝙ si nõ transiret ad bẽdes talis stipulatio de sui nã vi derẽt noua stipło in psona bẽdꝫ per.d.§.siqs ita.⁊ sic cui/ libet cui ꝓfieret cõmitteret insolidũ nõ aũt oibus ꝓut ħ dꝛ nã hoc ẽm ipm post ℑmo.nõ ꝓbaꝛ in.d.§.siqs ita.vbi non dꝛ stipłonem cõmitti vni exhẽdibus insolidũ ⁊ eẽ diuersaꝫ in psona bẽdum sed dꝛ diuersum eẽ vsũfructũ in psona de/ functi ⁊ diuersum in psona bẽdũ.⁊ ibi dñs Alexan.impro bat dcm̃ ℙau.hic volẽtis vt.s̃.retuli ꝙ si bñs fundũ stipu latur stipłone de qua hic ꝙ ꝫ nõ sit stipulatus seruitutẽ tñ qz hꝫ sĩlitudinẽ cũ stipłone seruitutis ꝙ transeat ad bẽdes per tex.nostrũ declaratũ vt declaraꝛ ex dictis Bar.in.d.vj. q.nã dicit dñs Alex.ꝙ ista est magna diuiatio ⁊ suppletio ad hũc tex.vt inteiligaꝛ qñ stipulatoꝛ bẽbat fundũ ⁊ qõ di cit ℙau.ꝙ trãsit ista stipulatio ad bẽdes est ꝯ iura ꝓpan/ tia ꝙ est mere psonalis ⁊ ꝯ.d.§.siqs ita.vt.s̃.per ipm indu/ctũ ⁊ ħ ⁊ in.d.§.cato.⁊ vide ẽt eũdẽ in.d.§.siqs ita.vbi sĩlr resident cũ ista opione ꝙ sit stipło meri facti ⁊ nõ trãseat ad bẽdes:⁊ in.d.§.cato.tenẽs vt ꝓme est relatũ ꝫ ꝯ Bar.ẽt in eo qõ dicit de vno exbẽdibus stipulatoris offenso ꝙ pos sit agere ad solidã penam adiectã in stipłone de nõ offẽden do aliquẽ nec bẽdes suos dicaꝫ ẽt de bis in.d.§.cato. in.d. vj.q.Bar.Et qõ supꝑ ꝓsuppositũ est ꝙ stipło meri facti non trãsit ad hẽdẽ vel ad dñꝫ itellige de facto explicãdo ab ipso stipulãte secus si ab alio qz hoc trãsit ad alium vt vidimus post Bar.s̃.in.§.⁊ barum.in hac.l.ij. ¶ No.ij.ex hoc tex. in eiusdẽ verbis.s̃.primo no.pderatis ꝙ nõ factũ appel/ laꝛ factũ:⁊ sic hic est tex.ꝙ gl.in ꝑn.huius.l. Et aduerte ꝙ nõ refert an hec stipło ꝓcipiaꝛ negatiue vel affirmatiue: vt pꝫ ex ꝑn.huius.§.iũcto v.ꝯ si ꝓmissor vbi ꝓcipit affirmati/ ne sibi bẽdicꝫ suo ire agere licere ⁊ c̃.nã ẽt tũc bꝫ inclusam negatiuã per ꝓmissorẽ nõ fieri quominus ire agere liceat.

4 ¶ †No.iij.ibi:tenent qdem ⁊ cohẽdes eius ⁊ c̃.iũcta glo. in v.cohẽdes ꝙ vno hẽdũ ꝯueniente ꝓmissioni facti indi/ uidui stipło cõmittit ꝯ oẽs tñ ꝙ portiõibus hẽditarꝫ ad qõ de cõmissiõe ꝙ portiõibus hẽditarꝫ hꝫ gl.aliqd nõ alle get tu post doc.alleg.tex.j.in.§.cato.vbi ita dꝛ de pena sub/ iecta hmõi stipłonibus facti indiuidui.ita ergo de itereſſe ẽt est dicẽdũ.Exquo no.ꝙ hꝫ stipło sit indiuidua ẽt in pso/ nis hẽdum vt.s̃.§.ex bis.⁊ in.l.stipłones nõ diuidunt.tñ scõaria obło que succedit ad interesse vel pena est diuidua ⁊ ad hoc gl.fi.in fi.§.ex bis.⁊ gl.in v.viam.in fi.in.§.⁊ ba/ rum.vñ nõ põt agi ꝯ ipm solũ ꝓhibentẽ insolidũ ad penaꝫ vel interesse sed ꝯ ipm ⁊ alios ꝙ hẽditarꝫ portiõibus licꝫ alꝫ ab ipo ꝯueniẽte repetãt qõ soluerũt p iudiciũ fa.bercis. Qui tex.in hoc videt in pluribus ꝓtinere quid mirabile ⁊ nõ ꝓcedere.ℙrimo.n.qd mirandũ ⁊ a rõne alienuꝫ vꝛ ꝙ cohẽdes absqꝫ aliqua sua culpa teneant ex facto ⁊ ꝙuẽtiõe alterius ꝯ id qõ dꝛ in.l.nõ põt.alteri per alterũ iniqua ꝓdi tio afferri.j.de re.iu.Sed dic ꝙ hoc qõ ħ disponit inductũ fuit ꝙ seruãdo rigore iuris qui est in istis idiuiduis ꝙ vno hẽdum ꝯueniente ab oibus ꝯuentũ videt vt dicit tex. in.d. §.cato.exq̃.n.obligatio taliũ dscẽdit a defũctoꝛ sic ab vno si vnus heredũ peccauit oẽs vident peccasse ꝙ saluãdo er/

go rigore inductũ est oẽs teneri ꝙ portionibus hẽditarꝫ sed ꝙ saluãda ẽt eqtate inductũ est:vt q nõ fuerũt in culpa ⁊ nõ peccauerũt illõ in quo fuerũt dãnificati recupẽt a pec cante.Et ꝙ illa de qua.s̃.fuerit rõ huius decisiõis ex eo pꝫ qz si plures ad idẽ tenent nõ ex ꝯctu defuncti tunc facto et delicto vnius alꝫ nõ tenent:vt.l.de pupillo.§.si plurũ.s̃.de no.op.nũ.⁊.l.fi.s̃.ad sylł.⁊ vult Bar.j.in.§.cato.in.iij.op. ita limitãs illũ ⁊ istũ tex.⁊ sequunt hic ℙau. dñs Alex.⁊ dñs meus de quo vide dicta in.d.iij.op. Ex alio ẽt appet ꝙ rõ decisiõis huius tex.⁊ d.§.cato.fuerit illa que.s̃.fuit as signata.nã videmus hoc qõ ħ ⁊ in.d.§.cato.disponitur nõ bñe locũ in ꝯctibus bonefidei:vt.s.ex facto vnius alꝫ ad pe nam vel itereſſe teneant imo solus ꝯfaciens insolidũ tenet in talibus ꝯctibus:vt.l.indepositi.in fi.cũ.l.seq.s̃.depos.⁊ vult ẽt Bar.in.d.§.cato.in.v.op.⁊.s̃.allegati doc. sequunt ħ quasi cũ in ipsis exuberet bona fides.iuxta no.in.§.actio num.insti.de actio.cessat iste rigor ⁊ circa hoc ẽt vide lati/ us dicta in.d.v.op. ¶ Scõo hoc sine rõne vꝛ in hoc tex.dꝛ sponi ꝙ agaꝛ ꝯ oẽs heredes ꝙ portiõibus hẽditarꝫ ⁊ ꝙ qui nõ ꝯuenerũt habeãt regressum ꝯ illũ qui ꝯuenit ꝙ iudi cium fa.ber.iste.n.videt qdam inutilis circuitus ⁊ sic cui/ tandus.l.dñs testõ.de ꝓdi.inde.videbaꝛ.n.ꝙ solus ille qui ꝯuenit deberet isolidum per stipulatorẽ ꝓueniri sed respon de put ꝙ tollẽda ꝓma obiectiõe respõsuꝫ fuit hoc.vꝫ.fu/ isse iductũ ꝙ seruãdo rigore ⁊ ẽt ꝙ seruãda eqtate:⁊ ita ẽt

5 dicit hic ℙau.de ea. ¶ †Tertio illud de repetitiõe p iudi cium fa.ber.qõ dꝛ in hoc tex.vꝛ dubiũ:qz cũ quilibet tenea tur ꝙ parte sua ad interesse si vnus solvit totũ vꝛ ex volũta/ te nõ ex necessitate solvere ⁊ ꝓpteres nõ vꝛ habere locũ iu/ diciũ fa.hercis.p.l.iij.C.de neg.ge.⁊ dictũ fuit.s̃.in.§.j.⁊ in §.ex his.⁊ hãc obiectionẽ facit hic Areti.laborãꝫ plurimũ vt ipse rñdeat nõ aduertẽs ꝙ.d.obiectio nõ fuit ꝯueniẽs ⁊ ptinẽs aliquo modo qz in tex.nostro nõ dꝛ nec ꝓsupponit ꝙ si vnus hẽdum solidũ interesse soluerit ꝙ repetat ꝙ iudi ciũ fa.hercis.sed dꝛ ꝙ cohẽdes qui soluerũt ex ꝙuẽtiõe vni us illud qõ soluerũt repetũt a ꝯfaciẽte ex cuius culpa fuerit coacti soluere.dꝫ ergo tex.intelligi vbi soluerũt ꝙ portõib⁹ hẽditarꝫ.nõ.n.in tex.secus dꝛ nec aliquo modo ꝯuenit ꝫ ꝓsupponere vt q tenebaꝛ ꝙ parte hereditaria soluerit insol idũ.Si aũt soluẽt ꝙ iudiciũ fa.hercis.nõ repeteret nisi par tẽ hẽditaria residuũ repeteꝛ actiõe negociorꝫ gestorꝫ cũ resi duũ soluerit ex volũtate ⁊ hoc nõ repugnat aliquo modo

6 huic tex. †Qui tex.oũ dicit de repetitiõe fienda ꝙ cohẽdes ab eo cuius facto ⁊ culpa fuerunt exacti ⁊ coacti solvẽ idu citur ꝙ Bar.post Ja.de are.ad.q.exacti vigore reꝑsaliarũ ꝓcessarũ ex defectu sine culpa alicui⁹ vt bẽat regressum cõ tra illũ cui⁹ cã reꝑsalie ꝓcesse fuerũt de quo dicẽt.j.extra gl. Et aduerte oũ dixi.s̃.obiectionẽ Areti.nõ facere ad ꝙpoſi tũ.nã ipsemet hic in fi.textualiũ se rexidẽs dixit ꝙut ego.s̃. dixi ꝙ repetitio ꝙ iudiciũ fa.hercis.fit de parte hereditaria quã tenẽt solvẽ ꝫ anteqꝫ ipm videẽ vt.s̃.respõderiꝫ. Et rñdet ipse in.d.fine ad tex.in.l.bẽdes.§.in illa.fami.hercis. vbi vꝛ dici quẽlibet bẽdum insolidũ teneri ex ꝙuẽtiõe vni⁹ in hac stipłone.ꝫ.n.tex.dicat stipłonem cõmitti insolidũ tñ nõ addit ille tex.ꝙtra quẽlibet bẽdum sed dicit simplr inso lidum cõmitti:⁊ ideo debere ꝙspici inter bẽdes ꝙ cautões ꝙut dꝛ in.§.an ea.in fi.ne vnius factũ alꝫs noceat vñ dꝫ in/ telligi ille tex.ꝙ cõmittit insolidũ respectu oium bẽdum ꝫ ꝯ quẽlibet ꝙ portiõe hẽditaria ad qõ tex.cũ gl.in.l.v.§.fi. j.e.Respõdet ẽt ad scõm rñsum illius.§.in illa vt dum dicit idẽ iuris intelligaꝛ quo ad qd.i.ad ꝓstandam cautionẽ nõ aũt quo ad obligationẽ ne ꝓmittaꝛ stipło prout loquit ille

7 v. ¶ †No.iij.in v.ꝯ aũt si stipulatoꝛ decesserit ⁊ c̃.ꝙ ꝫ vbi agit ad ipm indiuiduũ qlibet heredũ stipulatoris habeat actionẽ insolidũ vt vidimus.s̃.primo.§.in v.exquo qdẽ ac cidere posse ⁊ c̃.tñ nõ sic est vbi agit ad interesse:qz tũc so/ lũ ꝙ parte sua ꝓhibitus agere põt vt est hic tex.⁊ si egerit ad ipm indiuiduũ ⁊ obtinuerit isolidũ si tñ in executiõe ve nit ad ꝓstationẽ itereſſe nõ ꝓstaꝛ nisi interesse pars ipsi ꝙ hibito:vt.d.l.bẽdes.§.an ea.ꝫ in heredib⁹ ꝓmissoris distin guaꝛ an ꝯ vnũ fuerit a principio actũ ad indiuiduũ ⁊ non

pót liberari

pōt liberari nisi pſtet solidū interesse secus si a pn.agat ad ipm interesse vt vidimus.ſ.in.§.ex bis.in v.t io que pſideratio co: ita an adapteť ad terminos tex.nostri in pn.q loquit in heredib⁹ pmissoris.nam nō loquit tex.in tali facto qō cadat peti ab vno insolidū p se t alijs cobſdib⁹ q ōbēt siē pōt peti ipsa seruitus de q̄ in.v.§.ex bis.victo v.t io t c.

8 ¶Et istum tex.dū loquit de bſdib⁹ stipulatoris t pbat q̄ nisi pbibitus nō pōt agere ad interesse nec ēt ad penam effectualr:q: alī repellunt exceptiōe itelligit t declat bar. vbi vnus exbſdibus ibat ad fundū ppriū q sibi obuenerat in diuisione facta cū coheredib⁹ vel ibat ad partē fūdi pro diuiso:t sic ibat p vtilitate ppa nō p cōi alo aūt si iret ad fundū cōem p indiuiso cui⁹ ptēplatiōe fuit adiecta hec stipulatio cū videret ire p cōi vtilitate cuz nulla particula sit in qua qlibet nō habeat cōionem:vt.l.meuius.§.duobus. de leg.9.ex pbibitiōe illius oēs cohēdes nō tanq̄ pbibiti ex pbibitiōe illi facta cū ire agere licere sit factum persone coherens:t sic pbibitio circa tale factū t impedimentū ſz tanq̄ bñtes interesse in pbibitione illi facta ppter cōe cō modū p quo ibat possent agē tam ad penā effectualr q̄ ēt ad interesse:t sic isto casu stipło ad interesse cōmitteretur quo ad oēs t nō pcederet tex.iste p.l.si stipulatus fuero p te nō fieri.in fi.ſ.e.vbi pbat q̄ in hmōi stipłonib⁹ nō refert an pbibeat ipse stipulator vel alius q eius nomie vadit ad
a rem⁹.t hāc reputāt no.limitatōez ad būc tex.Imo.Pan. ō ca.t dña Alex.b lz oñsmeus de ipsa dubitet exquo multū restringit būc tex.t videť pſupponere q̄ semper ad fundū cōem p indiuiso vnus vadat p vtilitate cōi t tñ secus pōt eē vt de se pz.pone.n.q̄ vn⁹ vadit ad fundū cōem p indiuiso p portandis lignis p se tñ vel ad pascēdū in eo sua ppria aialia vel silia pagendā que sibi tñ sunt vtilia.vī ergo hoc dcm Bar.t doc.restringēdū vbi prohibitus ibat noie
9 cōi:t p cōi vtilitate t q̄ hoc alr q̄s ex cōmunione rei pſtet. ¶Ho.quito in.l.idē iuris t c.q̄ stipło bīe licere vī cōtinere factū t vī esse meri facti put stipło per te nō fieri t c. ſi.n.idem dī esse in vna qō in alia t sic hic tractat de stipulatiōibus meri facti.ergo t c.sed in ꝓtium est tex.in.l.stipulatio ista.§.hȳ quoq;.in v.nō.n.factū sed ius t c.ſ.e.t p Ange.in.§.siqs volū.e.l.vbi ōclarat ēt quare hic Pyl. dixerit miranda nouitas t c.t ibi Ang.ꝓcludit q̄ est iuris nisi in casibus ibi per ipm expſſis ad hunc ergo tex.pōt rīderi q̄ ſ.p.dicit idē iuris eē respectu cōmissionis interesse vel pene vbi ꝓfit vni exbēdibus stipulatoris qui stipulatus fuit sibi bīe licere t c.nō aūt velit.ſ.p.q̄ quo ad oia iste stipulationes sint eiusdē nature q: b eēt ꝓ.d.§.hȳ quoq;. nisi tex. iste intelligeret in aliquo casu fallētie de casibus positis p Ange.in.d.§.siqs volū.t q̄ iste tex.itelligi ōbeat vt dixi est de intētiōe gl.j.in ista.l.idē iuris.Aret.tñ in pmo no.in isto.§. alr de pdictis nō facta mētione simplr videť dicere q̄ ista stipło sit facti put illa p te nō fieri t c.t qualr t quomodo ista stipulatio dicatur eē iuris declat Ange.in.d.§.siqs volum.t Bar.t doc.in.d.§.hȳ qui.t ibi dicit eē dūiam inter hāc stipłonē bīe licere:t banc ire agere licē t c.q: ista vltima est facti:t sic cōmittit ēt si de facto stipulator impediat ꝑma est iuris.i.vt si ꝓtroversia de iure fiat stipulatori ꝑmittens teneat t an in hac stipłone veniat factū exnei vide plene dicta in.l.inter stipulantē.in pn.in gl.in v. bīe licere.ſ.e. Et no.pdicta q: lz dicat q̄ b tractet d obłone meri facti.i. in isto.§.tñ interserit postea ēt de obligatōe iuris t si dicat si talis stipło habere est iuris qualr cōmittit ad interesse di
cas respectu executiōis iuxta no.in.l.si seruū.§.fi.ſ.e.vñ eq patur.d.obligationi respectu pſtandi interesse p pte illius cui ꝓuentum fuit sed nō in modo pſtandi,q:in pcedenti ire
10 agere licere interesse venit in obligatiōe In ista venit in exe cutiōe. ¶Ho.vlt.ibi:q: hic nō querimus cui⁹ iterſit t c. q̄ in penis nō inspicit an iterſit ad idē.§.alteri.l.stipulatio ista.ſ.e.qđ gl.hic in.l.idē iuris.in v. cōmittit vī intelligere de stricto iure de eqtate ergo vī sentire q̄ inspiciat an iterlz mero iure pena cōmissa fuerit t idē vī velle alia glosella in v.nō q̄rit:vt in.§.alteri.idē debeat dici q̄ quo ad cōmis-

sionē loquat nō ispici an iterſit secus quo ad executionez p hunc tex.t sic adinuicē nō ꝓbient hec iura que lz quo ad b de cōmissiōe pene adinuicē pcordent q̄ nō inspiciat an interſit q: hoc ēt in tex.nostro vī tamē quo ad exactōez pene pbat tex.noster q̄ inspicit an iterſit cū nō molestatos vicat repelli exceptiōe t ppterea Bar.hic op.de illo.§.alteri op. ad hūc tex.que op.vadit ad hoc de exactiōe q: vt dixi eius respectu pbatur b q̄ ispicit an interſit. Duplex ergo ſo. de prēdēdit ex glo. vna.ex gl.in v.cōmittit q̄ quatenus hic t in.§.alteri.vī penā ꝓmitti nō attēto an iterſit pcedat mero t stricto iure.Vō at vī nō posse exigi p eos q non fuerūt p bibiti q̄rū nō itereſt:t sic attēdi an interſit pcedat de eqtate.Alia ſo.deprehēdit ex gl.in v.nō querit vt quo ad commissionē pene nō attēdat an interſit t in hoc iste tex. t ille §.pcordēt quo aūt ad exactionē inspiciat an interſit p hūc tex.ſm quē vz intelligi.§.alteri.Bar.nō facta mentione de hac ſo.dicit ꝑmam nō pcedere q: ipa attēta.§.alteri.impone ret.l.verbis.q: si de eqtate nō valet pena ipsa eqtas attē dat:vt.l.placuit.C.de iudi.Sed ſm hāc aliā ſo.nō impone ret.l.verbis.t non staret sine effectu.§.alteri.prout tex.noster.nisi.n.opponeret exceptio pcedēt iudiciū t snia cū virtus exceptionis pſistat in opponēdo:vt.l.si vnus.§.pactus ne petēt.ff.de pac.t ſz hāc ſo.possz intelligi ēt pcedēs t nō est aliena a vbis illius §.alteri.qui loquit de cōmissiōe pene verū q: hoc vī mēti illius tex.repugnare q:.ſ.p.ibi pro ut hic expſſisset impediri exactionē p exceptionē si intēdisz pena exigi ibi nō posse t q: ēt effectus ad quē imponi penam mādat.ſ.p.ſ.vt pareat stipulatiōi alteri facte nō seqret si ibi pena nō posset exigi.Ideo Pe.de bellap.sup hoc pūcto.An in penis inspiciat vtrū interſit. Distinguebat q̄ qñq; pena apponit in stipłone in qua venit interesse:t tūc inspicit an iterſit quasi tūc pena sit appposita rōne interesse t loco ipsi⁹:t ita pcedat tex.noster quatenus pbibet exactionē pene p eos quorū nō itereſt. Qñq; pena apponitur rōne ptēne vbi nō venit itereſſe:t tūc nullo modo ispiciat an interſit t ita pcedat.§.alteri. Et rīdet Pe.siqs ꝓ pmū mēbrum sue distinctiōis op.d.l.fi.ſ.de pto.stip.vbi.ſ.p.dicit in stipłonib⁹ in quib⁹ venit interesse cauti⁹ fore penam apponere ne itereſſe habeat ꝓbari:t sic ēt dicto casu vī probari q̄ in cōmittēda vel exigēda pena nō attēdit an iterſit. Dicit.n.Pe.q̄ ibi pbat q̄ nō dz probari quātū interſit p habēda pena ſz q̄ nō debeat probari an interſit nō abnegat ille tex.Sed By.dicit q̄ nec an interſit p cōmittēda t habēda pena appposita:vbi alr venit itereſſe probari dz.nā incōpromisso venit interesse vbi pena nō est appposita:vt.l. die proferre.§.fi.ff.de arbi.t tñ pena appposita incōpromisso nō inspicit an interſit vt dicit tex.in terminis in.l.cū pena.ff.de arbi.By.ergo in hac mā p pcordādis iurib⁹ dicebat q̄ aut directo offendit ille cui est facta ꝑmissio sub pena t nō ispicimus interesse:vt.d.§.alteri.Aut offendit ali⁹ nō ille cui ꝓncipalr est ꝑmissum t ispicimus an iterſit vt b t ita t in.d.§.alteri.t hic dicit By.Cuius vltimū dictum vī ꝓ hūc tex.in quo p pte ei⁹ hēdis qui fuit offensus simplr citer dī t pbat penā cōmitti:t sic nō inspecto an interſit t tñ ipsi hēdi nō fuit facta ꝑmissio. Preterea vī ēt ꝓ.d.l.fi.q̄ idistincte probat penā posse peti ēt q̄ nō interſit cū pro nō probando interesse pena apponat.Tñ Bar.saluat dictum By.si sic By.voluit intelligere.vz.Vō si offenditur ille cui ꝓncipalr est ꝑmissum siue ille qui eius psonam repñtat t pena cōmittit nec inspicit an interſit:vt.d.l.stipulatio.§.alteri.t instī.de inuti.stip.§.alteri.t in tex.nostro duz loquit de hēde cui ꝓuentū fuit qui pro pte pro qua est heres repsentat psonam defuncti vt proxie dicet.Sed si offēdit alter q̄s ille cui ꝓncipalr est ꝑmissum vel alius qui eius psonam nō repñtat:t tūc pro habēda pena inspicit an iterſit stipulatoris vel hēdis sui q eius psonaz repñtat vt est gl.in.d.l.
11 cū pena.t tex.in.l.aduersus.c.ti.t est casus hic.†nā heres repñtat psonam defuncti in totū si est heres vniuersalis:vt l.hereditas.ff.de acq.re.do.Si aūt est heres ptialis repsentat psonam defuncti pro pte pro qua est heres pro alia parte reputat extraneus:vt.l.cū a matre.C.de rei vēdi.t c

a ¶Ad rez. facit p hac limitatione q: hic tex. fundat se in interesse q̄ alī coheredes non possint agere q: eorum non interest sz vbi vnus cohe redum vadit p cōmuni cōmodo puta ad faciendū colū,vt quid simile p vtilitate fundi faciendum cessat illa ratio q̄ nō interſit nō prohibitorum. ergo t c.

gl.no.in.l.ij.§.fi.ff.de pto.stip. Unde heres offensus agit ad
penā pro rata sua nō inspecto an interfit qr est offēsa psona
que pro dicta sua pte repñtat psonam defuncti cui pncipa-
liter promissum fuit ita probat hic. Sed pro pte alioꝝ qui
pro ratis suis repñtant psonaꝫ defuncti pena effectualr nō
cōmittit ex eo qp vni ꝯuentū fuerit cum quātum ad ratā il-
lius cui ꝯuētuꝫ fuit alij cohēdes sint extranei respectu ergo
ipsoꝝ nō pōt dici offensus ille cui pncipalr pmissū fuit nec
qui eius psonam repñtant vnde offēsiōe facta alteri nō pos
sunt hic penā cum eoꝝ nō interfit vt in tex. nostro ꝛ facit.d.
l.aduersus. Et ita in hac mā pcludit ēt Bald.in.l.vnica.in
xj.op.C.de sen.que p eo qō interest pferū. Et videt ista cō-
clusio gl.in.d.l.cū pena. Uel dic qp glo. ꝛ Bal. distinguūt
an directo ꝯueniat stiploni ꝛ eius verbis necne: vt.ff.ēt dice
tur. Sed ꝯ id qō dicūt By. ꝛ Bar. sequuti gl. in.d.l.cū pe
na. qp si offendit alius qꝫ ille cui pncipalr pmissum fuit vel
qui eius psonam repñtat tūc in pena inspiciat an interfit vī
de directo iste tex. pbans p pte aliox cohēredū phibiti fi-
ue offēsi penam committi mero iure. attēto enim illo dicto
videbat nullo modo cōmitti sicut in.d.l.aduersus. in vlti.
rñ. simplr dī qp si petit a reo pncipali vbi cōpromissum fue-
rat cū fideiussore pena nō cōmittit nisi interfit ipsius fideius-
sozis Pau. faciēs hoc ꝓtiuꝫ rñ. qp ideo mero iure pena cō
mittit quo ad oēs hēdes stipulatozis ex ꝯuētiōe facta vni
qr interptatiue vī offensus ipse defunctus cuius psonam re-
psentat ipse offēsus ꝛ ēt alij qui ēt quodāmodo interptatiuo
offēsi vident lꝫ in.l.aduersus. nec vere nec interptative fuit
offēsus pncipalis q fecerat cōpromissum: ꝛ sic ipse fideius-
sor vī nec mero iure pena cōmittitur[a]. ¶ Itē ꝯ id qō est di- 12
a ctū qp si offendit alius qꝫ ille cui pncipalr pmissuꝫ fuit vel q a
eius psonam repñtat in pena inspiciat an interfit vī facere. l.
arbiter intra certū. §. de arbi. Ang. hic p illā. l. dicit eē limi
tandū dictū By. ꝛ Bar. dū dicūt qp inspicit an interfit vbi
nō ꝯuenit directo stipulatozi vt non pcedat vbi a pncipio
nō itereſt stipulatozis pene nec itereſſe verisimlr pōt: qr tunc
cōmittit pena absqꝫ eo qp interfit lꝫ stipulatozi directo ꝯ nō
fiat exēplū est ſm ipm in terminis. d. l. arbiter itra certum.
nā si duo cōpromisserūt ꝛ inter ipsos pmittat pena appli-
cāda fisco si laudo ꝯfiat. nō. n. directo fit ptra fiscuꝫ nec fisci
itereſt ꝛ tñ pena cōmittit ꝛ petit: vt in.d.l.arbiter. pōt etiā
ſm Ang. poni exēplū in. §. alteri. §. alī. nam nō ꝯfit directo
stipulatozi ꝛ tñ pena cōmittit nō ergo fit qr a pncipio nec
intererat nec itereſſe verisimlr poterat. Et hoc ſm Jmo. fuit
originalr dictū Bal. Tñ p ipso nō vī facere. d. l. arbiter. i-
mo potius vī facere in ꝓtium: qr ibi vī p fiscū nō posse agi
ad penā que debebat sibi applicari si laudo nō pareretur.
Sed saluando qp faciat p Bal. ꝛ Ang. dicit Jmo. qp ideo
ibi pena nō petit per fiscū qr partes fuerūt penam stipula-
te fisco cui q̄rere nō potuerūt vt ibi no. gl. ꝛ ēt Bar. ꝛ in.l.
j.ff. de iure fi. Et sic a ꝓtio sensu ibi ꝑbatur qp si notarius eēt
stipulatus fisco penā vel dimidiā pene qr ipse notarius po-
tuisset q̄rere fisco iuxta no. in.l.ij.ff. rē pu. sal. fo. tūc bñ daret
actio fisco si ꝯfit snie per alterā partiū lꝫ ipsius fisci nō video
tur itereſſe: ꝛ lꝫ ipsi fisco vel eius succeſſozi nō ꝯfiat ꝛ hoc
modo a ꝓtio sensu faceret p Bal. ꝛ Ang. Tñ Jmol. dicit
qp pōt dici qp imo ibi fit late quoddā itereſſe ipsius fisci qp
petur snie arbitri ad hoc vt subditi nō vexent litibus ꝛ ex
pēsis: ꝛ sic nō depauperent. ¶ interest. n. ipsius fisci subditos 13
locupletes bñ: vt. §. sed ēt maioꝝ. insti. de bis q sunt sui vel
alie. iu. ꝛ ibi pcordan. Et sic ille tex. facit p By. ꝛ Bar. vt
cū nō offendat directo ille cui est facta stipło inspiciat an in-
terfit ꝛ psideret dictū itereſſe de quo ꝓxime est dictū non
ergo facit p limitatiōe Bal. ꝛ Ang. p qbus ēt nō facit. §.
alteri. qr ibi directo ꝯfit stipulatozi cui erat quesita natura
lis obło vt alij detur vt ibi bñ per gl. ꝛ doc. Et per bāc viaꝫ
pōt saluari theozica By. ꝛ Bar. lꝫ b Jmo. q vt vides non
tenet limitatiōnē Bal. ꝛ Ange. assignās qp in.l.arbiter. in-
tereſſe fisci, ꝛ in. §. alteri. assignās ꝯuētionē fieri directo sti-
pulatozi. Uel dicit Jmo. in hac mā posset dici qp aut direc-
to fit ꝯ tenorē stipulatiōis qr offendit cōprehēsus in stipu
latiōe lꝫ sit alius qꝫ ipse stipulator ꝛ nō inspiciat an iterfit

a ¶ Cōmittit. adde p hac re sponsiōe qō di citur in. §. cato qp in istis indi uiduis vno he redum pmisso ris ꝓtrafaciēte oēs ꝯfecisse vi dentur. Ita er- go ecōtra in ta libus vbi vni exheredib⁹ sti- pulatozis ꝯue nitur omnibus ꝯuentum vī ō mero iure ꝛ p pterea de dicto mero iure etiā quo ad omnes pena cōmittit verum qr non est equuꝫ vt q non fuerunt, p hibiti habeant penam dicta fi ctio non opera tur respectu cō sequēde pene cum fictio nita tur equitate vt per Bar. in.l.j. §. si vir. ff. ō ac- qui. pos. ꝛ in.l. si is qui p em- ptore. ff. ō vsuca. Et sic Pau. in omnibus tran sit cum Bar.

alo sic: ꝛ sic loquit glo. in.d.l.cum pena. ꝛ cessabit obiectio
Bal. ꝛ Ang. quasi velit Jmo. qp in. §. alteri. ꝛ in.l. arbiter.
fit ptra tenorē stipłonis. Et est hoc dictū Jmo. magis latū
dcīm qꝫ By. ꝛ Bar. qr ipsi dīt an fiat directo ptra stipula-
torē vel eum qui eius locū repñtat ipse Jmo. dicit an ꝯfiat
tenori stipłonis. tenor. n. stipulatiōis plures cōprehendere
pōt qꝫ ipm stipulatorē. Nec. ob. dicit Jmo. iste tex. vbi fit ꝯ
tenorē stipulatiōis ꝛ tñ inspicit an interfit p parte cohere-
dū stipulatozis quoꝝ psonis nō fuit ꝯuētum lꝫ stipłoni ꝛ
eius tenori sic. Nam dicit ipse qp vī ptranētū tenori stipula
tiōis p ea parte p qua heres cui ptrauenit repñtat psonaꝫ
defuncti: ideo illo respectu nō ꝓsiderat interesse: secus p ea
parte p qua nō est heres p qua cēset penit⁹ extrane⁹ iuxta
no. in.d.l.ij. de pto. stip. vnde p dicta parte nō vī ptranētū
tenori stipulatiōis. Et hoc de egtate nā de rigore cōmittit
insolidū: qr ꝓditio regłariter nō scindit: vt. l. cui fundus. de
ꝓdi. ꝛ demon. ꝛ qr nō pōt acqri nisi oibus heredib⁹ repre-
sentātibus psonam defuncti nō sūt vni soli queri pōt: vt. l.
ptinnus. §. fi. ff. eo. ꝛ iste rōnes vltimo loco assignate sunt ad
ostēdēdum qī de rigore cōmittatur ēt p parte eorum qbus
nō est ptranētum. Et ꝓsideratio quā facit Jmo. an ptrue
niat directo tenori stipulatiōis an ꝯo p obliquū est de mē-
te Bal. in.d.xj.op. vt ēt ħ dicit dñs Alex. qui nō tꝫ. d. ꝓmaꝫ
respōsionē Jmo. ad.d.l.arbiter. qp ibi interfit fisci large sal-
tē ex illa rōne: qr interest bñe subditos locupletes. naꝫ tale
interesse nō attēdit nec ꝓsideratur in hac mā sꝫ interesse pecu
niarium iuxta no. p gl. in.l. fideiussozis. §. de pactis. Tenet
ergo ꝓsiderationē Jmo. an directo veniat ptra tenorē sti-
pulationis necne lꝫ quantuꝫ ad terminos. l. arbiter. Dicat
qp non facit aliquo modo ptra Bar. imo facit pro Bar. eo
qr ibi offēduntur pncipalr compromittētes ideo pena cō
mittit ēt qp eorū non interfit vt ibi ꝑbat. Sꝫ Bal. ꝛ Ang. ꝛ
clarius Jmo. ꝓsiderāt ibi penā que cōmittit fisco quādo si-
bi fuisset stipulata p notariū ꝛ tñ cōmittit ex ptrauentione
facta inter cōpromittētes vī respectu pene applicāde fisco
cū ipsi non ptraueniat vī qp habeat ꝓsiderari interesse nisi
dicamus ꝑut dicebant Bal. ꝛ Ange. vel ꝑut dicit Jmo. ꝛ
sic dñs Alex. nō vī bñ ꝓsideraſſe inductionem. d. l. arbiter.
Areti. hic ēt ipse ꝛprobat ꝑmaꝫ rñsionē Jmo. ad. l. arbiter.
ꝛ ad. §. alteri. lꝫ ꝓsupponat eandē eē ꝑmam rñsionē Jmol.
ad ambo dicta iura qō nō est verū vt ex supdictis apparet
approbat igit Areti. scōam ꝓsiderationē Jmo. p cuius pri
mo dicto in. d. ꝓsideratione allegat. l. si pcurator. in pn. ff.
quis cautio. vbi pcurator penā appositā in stipulatiōe quā
stipłonem fecit p dño pōt exigere lꝫ sua nō interfit ꝛ lꝫ sibi
14 nō ꝯueniat sed ipsi dño cōprehēso in stipłone. ¶ Limita tñ
hanc māꝫ vbi sumus in mulcta impositā a ptore qr in ipsa
inspicit an interfit vt p gl. in v. ēt ei. in. §. alteri. insti. de inuti.
stip. ꝛ per gl. ꝛ Bar. in.l.ij. §. fi. ff. §. siqs in ius vo. nō ie. nec ħ
mirandū dicit Bar. qr videmus qp ēt in penis ꝯuētiōalib⁹
interpositis in stipłonibus ptoriꝫ ptor qñqꝫ se interponit vt
remittant vbi nō interest partis: vt. l. ꝛ si post tres. §. fiquis
cautio. vbi est casus ſm cōem intellectū qp in stipłonib⁹ iu-
dicialibus ēt qp sit dies ꝛ pena admittit purgatio more si
actoris nō interest que vba no. ꝛ tene menti. ex ipsis. n. ba-
bes qp ēt in ptoriꝫ stipulatiōibus ꝯuētionalibus pena cō-
mittit absqꝫ eo qp iterfit ad qō. d. l. ff. de pto. stip. ꝛ hoc so-
nāt ēt vba Bar. in.d.l.ij. qr dicit qp ptor qñqꝫ se intromit-
tit vt remittat vbi nō interest ergo cōmittit ꝛ plerūqꝫ exigi
15 tur. fallit in casu. d. l. ꝛ si post tres. inducta vt. §. ¶ † Itez li
mita banc mām vbi sumus in penali pactiōe qr in ipsa inspi
citur an interfit vt est tex. cū gl. in.l. seruꝰ ea. §. de ser. expor.
ꝛ per gl. ꝛ doc. in. d. §. alteri. l. stipulatio ista. j. e. in v. ꝯueni-
ꝛ et. nec tale pactū vtilit cohercētis ꝑctus ad effectū exigēdi
talem penā nisi interfit: vt. d. l. seruus ea. que. l. patit adhuc
alios intellectus de quibus per moderniores. in. d. §. alteri.
¶ Itē limita hanc mām ſm aliquos vbi pena adiecta cōpe-
si pena adiecta eēt stipłoni desistēdo que est stipło accesso-
ria ipsi pncipali obligatōi itelligēdo qp tali stipulationi de-
sistendo de

sistendo de qua in.d.§.adiecta esset pena.vz.cessu quo non
sisteret put itelligit Bar.in.l.qui aũt.§.fi.e.ti.ibi videt etiã
pbari ista limitatio.nã put ipsa stipla desistẽdo nõ cõmit-
tit nisi interfit ita nec penalis stipla sibi subiecta .z ita vult
hic Ra.cu.hic quã limitationẽ iprobat ẽ dño Alex. z dño
meno:qz ẽt vbi pena est adiecta stiplanti accessorie cõmitti
tur lz nõ interfit si directo venit ꝯ ipsaz stipulationẽ nec be-
ne arguit q sicut accessoria stipla cui penalis est subiecta
nõ cõmittit si nõ interest:ita nec ipsa penalis qz penalis sti
pulatio nõ regulat ꝺm nãm illius stiplantis cui adducit:vt.d.
§.alteri.vbi lz nõ valeat ꝑncipalis stipla valet ipsa penalis
qcqd aliud ẽt senserit Bar. in.d.l.q aũt.§.fi. duz examinat
an sufficiat abinitio interfuisse licz defierit ad hoc vt possit
peti pena.ꝓsupponit.n.penam ꝙtiõalem succedere loco
interesse z in ea attẽdi interesse nõ tñ exprimit q fit eo qz ap-
ponit circa accessoriam stiplationẽ sed loquit simplr z videt
loq ꝯ.d.l.fi.de pto.stip.z ptra dicta sua ẽ maxime dum re-
16 probat Pe.de bellapti. ¶ †Itez limitat ꝺm aliquos ista
mã vt nõ ꝓcedat de eqtate canonica de qua ꝺm aliquos in
.c.dilecti.de arbi.nõ pót peti pena nisi quatenus interfit ꝯ-
rium tñ voluit Inno.in.c.suã.de penis de quo articulo ali-
qd hic per Ludo.de ro.Areti.z dñz meũ hic ad fi.z p doc.
in.d.§.alteri. videbimuꝫ aliqd.J.in.§.cato.in fi.op.Bar.vbi
ipse allegat.d.c.suam. z ibi plene examino intellectum.d.c.
¶ Glo.j.in pn.ptinuat bũc.§.ad ꝓcedẽtia sentiẽs q in su-
perioribus nõ fuerit dctm de stiplationibus facti qõ no.ad di-
17 cta in.§.z barum.sup gl.in v.viã. ¶ †In scõa pte que inci
pit sz qd est tũc in oblone z c.gl.vsqz ad v.itẽ ne iste.ll.s.hec
z due sequẽtes z c.monet plura dubia. Primũ qd a ꝑnci-
pio sit in obligatiõe in stiplationibus facti an.s.ipm factuz z
itereſſe a ꝑncipio. Scõm an ꝓcise possit agi ad factũ. Terti
um an post morã vbi successit oblo ad interesse in talib⁹ sti
pulatiõibus possit nihilominus agi ad factũ ꝓ ꝓsequendo
itereſſe:z sic an factũ defierit eẽ in obligatiõe lz successerit
obligatio ad itereſſe de qbus oibus dubĩs late per Bart.
in.vij.viij.z ix.q.in.l.stiplationes nõ diuidunt.j.e. Illud enim
an ꝓcise quis cõpellat ad factũ siue itereſſe plene examinat
Bar.in.d.viij.q. Illud aũt an post morã duret adhuc oblo
ad factũ examinat in.d.vij.q. Illud aliud an peti possit fa-
ctũ vt ꝓsequat itereſſe tãgit in.d.ix.q.vbi ponit practicam
petẽdi factũ siue itereſſe. ¶ In tertia parte que icipit ibi:
itẽ ne iste.ll.z c.gl.distinguit dic vt in ea z videbimus lati⁹
18 in.§.cato. ¶ †Extra glo.Bar.post Ja.de are.iducit hunc
tex.ad instã pacis in qbus quis ꝑ se z hẽdibus suis ꝓmit
tit nõ offendere illũ z hẽdes suos cũ quo facit pacez an ex
ꝓuentiõe vnius exhẽdibus ꝓmissoris pena cõmittat ꝯ oẽs
vel ex ꝓuentiõe vni exheredibus stipulatori pena cõmittat
ipsi soli ꝑ portiõe sua vel oibus de qua.q.plene p ipz Bar.
19 in.d.§.cato.in.vj.q.vbi videbimus. ¶ †Itẽ inducit ad ali
am.q.exacti ꝑ repsaliꝫ vt habeat regressum ꝯ illuz cui⁹ cã
repsalie ꝓcesse fuerũt sicut videmus hic in cohẽdib⁹ exactis
culpa cohẽdis qui ꝓuenit ꝓmissiõi defũcti qz hñt regressũ
ptra illũ qui ꝓfecit ad idẽ allegat.l.si vo.§.cũ aũt.s.de bis q
deie.vel effu.z l.lz.§.fi.s.nau.cau.sta.z l.nã z seruius.s.de
neg.ge.subdit tñ Bar.se hoc nõ dicere determinãdo sz al-
iegãdo z q alibi determinabit vide p Bar.in.d.l.nã z ser
nius.vbi lz ex illo tex.arguat ad hanc partẽ q exactus repe
tere possit tñ se remittit ad tractatũ suũ de repsaliꝫ in vl.q.
tãgit Bar.si Bar.fuit in auc.vt nõ fiant pigno.vbi etiã tan
git qualr z ex qua cã de iure repsalie ꝓcedi possint.regula-
riter.n.sũt ꝓhibite:vt ibi z in.c.j.de iniu.z dam.da.li.vj.z
in.d.vlt.q.in ꝑma.q.ipsius Bar.firmat istã opionem q ex-
actus habeat regressum ptra illũ cuius cã repsalie ꝓcesse
fuerũt qui exactus dicit Bar.q poterit petere ab exigente
vt sibi cedat actiões ptra ꝑncipalem debitorez per.d.l.lz.§.
fi.s.nau.cau.sta.hoc tñ dicit verũ Bart.vbi ꝑuatus de po-
pulo exigit sz vbi exigeret officialis qui fecit iniusticiam vl
omisit facere iustũ z ꝓpter hoc ptra ipm fuerũt ꝓcesse rep-
salie an habeat regressum ipse officialis ptra ꝑncipalez de-
bitorẽ. Bar.alr in illa.q.distiguit an vz faciẽdo iniusticiaz
exercuerit z nõ habeat regressum ptra ꝑncipalẽ debitorez

per no.in.l.siquis dolo.§.j.de re iudi. An vo omittendo z
tũc habeat regressuz p tex.in.l.missi opinatores.añ fi.de ex-
ac.tributo.li.x. Et in.q.nra q exactus habeat regressuz có
tra illũ cuius cã repsalie ꝓcesse fuerũt approbat bal.in.d.l.
nã z seruius.cũ ista limitatiõe siue declaratiõe si iuste rep-
salie ꝓcesse fuerũt.i.ꝓpter dolũ culpã vel debitũ alterius qz
tẽ ab illo poterit recupare alꝺ si iniuste ꝓcesse fuerũt nõ po
terit recupare nisi ei⁹ volũtate soluisset vt in termie.d.l.naz
z seruius.vbi vnus remãsit obses ꝑ alio z ibi glo.no. que
vult q citra bũc itellectũ exactus iniuste nõ possit repetere
ab eo cuius cã exact⁹ fuit iniuste tñ qz.s.nec cã erat iusta ꝯ
illũ ꝑ quo fuit exactus. Et istã distictionẽ an iuste vel iniu-
ste repsalie ꝓcesse fuerũt approbat Pau..in.d.l.nã z seruꝰ
z ẽt hic hoc addito nisi iniustitie cãm dederit ille cuius cã
repsalie ꝓcesse fuerũt:vt.d.l.nã z seruius.nã ibi odio nõ re-
uertẽtis alij exacti fuerunt vñ vr Pau.velle q ẽt q alr ibi
volũtas nõ iteruenisset.i.illius ꝑ quos alij soluerunt q illi
alij ptra illũ ꝑ quo soluerũt habeãt regressum bal.ẽt ẽ fa-
cit.d.distin.an iuste vel iniuste repsalie ꝓcesse eẽnt qz si iniu
ste earũ vigore exactus nõ bz regressum ptra illuz cuius cã
nõ tñ culpa vel debito ꝓcesse fuerũt per.l.si p imprudẽtiaz.
§.de cuictio. Jo.de imo.hic multa sup hac.q.verba effun-
dit. Et relata opione bar.z distictiõe bal.in effectu dicit q
talis distictio est ptra mẽtẽ bar.qui idistincte vult q exactus
regressum habeat ptra illũ cuius cã repsalie ꝓcesse fuerunt
ẽt q iniuste ꝓcesse fuissent puta qz ille nõ erat ẽbitor vl nõ
deliquerat z ꝑ opione bar.itellecta sine distictiõe adducit
Imo.l.si merces.§.culpe.s.loca.z ibi no.per glo.z doc.duz
20 volũt post gl.†q damnũ datuz ꝓpter alterius inimicitias
debeat resarciri p illũ qui hẽbat inimicitias ẽt q ipsas ha
beret sine culpa idẽ no.doc.in.l.p.s.so.ma.vbi bar. dicit q
qñ damnũ dat ꝓpter aliquã indignationẽ ptra te ꝓceptaz
semp vr datũ tui culpa lz ẽt idignatiõi cãm nõ dederis. Et
volẽdo sic simplr tenere hãc opionẽ Imo.pluribus modis
dicit posse rñ.ad illã.l.si p imprudẽtiam.quã alr.bal. Pri-
mo qz ibi emptor iniuste damnatus bz regressum ptra iu-
dicẽ ẽ aũt exactus nõ bz regressum ptra aliquẽ si nõ bz cõ-
tra illũ cuius cã repsalie ꝓcesse fuerũt verũ qz ꝺm istam re-
spõsionẽ nimis restrigit .d.l.que ẽt qñ iudex nõ eẽt soluen
do ex sui gñalitate pót ꝓcedere ideo. Scõo modo rñdet q
ille tex.loquit in emptore cui iniusticia facta siẽ z casue for
tuitus bz nocere ad qõ facit.l.necrio.s.de pi.z cõmo.rei vẽ
di.z qõ no.bar.in.l.exceptiõe.de fideius.nos aũt sumus in
exacto cui imputari nõ bz si ex facto alterius fuit exactus.
Tertio modo rñdet q illa.l.loquitur z ꝓcedit vbi iniuria fit
ipsi emptori nõ in iniuriã sine despectũ vt ita loqr ipsi⁹ ven
ditoris hic aũt exactio fit in iniuriã ipsius cui⁹ cã repsalie
ꝓcesse fuerũt vñ nõ incõuenit q exactus ptra ipm hẽat re-
gressum ar.d.§.culpe.z.d.l.p.so.ma.cũ ibi no.ex qbus idez
dici pót in termis.d.l.si p imprudẽtiaz.vt si fieret iniusticia
in iniuriã vẽditoris q emptor hẽt regressum ꝯ venditorẽ
ita dicit Imo. Qui tandẽ ꝑ ꝓcordãdis opionibus in hoc
pũcto qñ repsalie iniuste cõcepte fuerũt distiguit an ille cui⁹
cã repsalie ꝓcesse fuerũt fuit in aliqua culpa cõi vel particu
lari:lz nõ tali ꝓpter quã debuerũt z potuerũt ꝓcedi repsa-
lie:z tũc oino tenet ipsi exacto p no.in iuribus ꝓxime alr.
An vo nõ fuit in aliqua culpa ẽt particulari:z tũc secus sit
dicẽdũ:z sic ꝓcedit opio bal.absurdũ.n.eẽt dicere q ille q
penitus nõ fuit in aliqua culpa teneat ipsi exacto ꝓpter re
psalias lz ꝓcessas ex cã sua. Si ergo ille cuius cã ꝓcesse fue
rũt repsalie vere nõ erat debitor z fecit qcqd potuit vt non
ꝓcederẽtur z post ꝓcessas ipsas publicauit z certiorez su-
os ꝓcives z ꝓterraneos,reddidit vt qlibz hẽt ꝓcauere non
est dicẽdũ istũ fuisse in aliqua culpa:z p cõs teneri ipsi ex-
acto. Sed lz nõ eẽt debitor si in nõ resistẽdo quantũ potuit
z in nõ auisando vt ita loqr nõ adhibuit diligẽtiã tenebit
ipsi exacto tanꝯ eius culpa fuerit exactus p no.in.d.§.cul-
pe.z in.d.l.p. Et ista distictio est de mẽte Imo.ẽt in.d.l.p.
Sic Alex.de imo.hic nõ approbat hãc distictionẽ Imo.
in.q.nra.vt repsaliꝫ iniuste ꝓcessis teneat ille cuius cã con
cesse fuerũt si nõ adhibuit diligentiã ne ꝓcederent z postꝯ

sunt concesse non aduisauit ꝛ certiozes alios reddidit qz ꝺ nō ꝓcessit aliquis ꝯctus cuius vigoze ille cuius cā concesse fuerūt repsalie teneret ad'aliqnā diligētiā adhibēdā inutili taté alioꝝ ꝓciuiū sic ꝓcessit ꝯct⁹ in termio.ꝺ.l.p.ꝛ.ꝺ.§.ckpe. cuius vigoze alteri tenebat ad diligēti⁹ qnā maioꝛē debuit adhibere vbi videbat se hīe inimicitias ēt sine sui culpa: ꝛ sic illa iura nō faciunt ad ꝓpositū nostre.q. Jn q̄ ipse dñs Alex.trāsit cū opione bal.quā ēt tz Ang.s.§.ex bis.adhibita ista modificatiōe quā ēt adhibet Pau.hic vt ex eius dictis.s.relatis appet lz de ipso mētionē nō faciat dñs Alex. nisi aliqꝺ factū ꝓcessisset ꝓpter qꝺ fuerūt ꝓcesse repsalie.tūc cim ille qui tale factū fecit tenet exacto nisi diligētiam fecerit ꝛ adhibuerit vt repsalie nō ꝓcederent vt ꝓbatur ex tex. no.ꝛ gl.in.ꝺ.l.nā ꝛ seruius. Si ergo aliquis tanq̄ debitor alterius in aliena ciuitate fuisset carceratus vbi in vero nō erat ꝛ eo qz de carceribus aufugit fuerūt ꝓcesse repsalie si nō fecit diligētiam in obuiando vt nō ꝓcederent vl in non auisando ꝛ notificando ré tanq̄ existēs in culpa teneretur exacto. Sz tu ꝓsidera an ēt hoc casu possit in dubiū refricari ꝛ dici ꝙ iste nō teneat exquo.l.nā ꝛ seruius. ꝓbat alios exactos teneri eo qz remāserūt obsides ꝓ eo qui non redijt Preterea ista culpa in nō obuiādo ꝛ notificādo nō vī congruere huic imputari exquo repsalie ꝓcedunt notificatiōe facta ciuitati siue terre ꝛ supiozi vñ est ille cuius cā repsaliē ꝓcedunt vt iusticiam faciat alꝯ cōcedent repsalie: vt per Bar.in.ꝺ.tractatu repsaliaꝝ maxime in.v.q.quarte.q.ꝑncipalis. Nec ob.si dicerez possent repsalie ex tali facto isti⁹ ꝓcedi nō seruatis seruādis: ꝛ sic sine notificatiōe quo casu iste eēt in culpa: nō notificare quod sibi accidit.nā imo nō est in culpa: qz non debuit cogitare ꝙ fieret qꝺ iniustuz est ar.l.merito.ꝓ so.si tñ sciuit fuisse factum tutius esset ꝙ notificaret Are.hic in effectu transit cū opione Jmo. quā tenuit ēt Roma.latius adhuc explicās hūc articulū volūt tñ oēs ꝓdicti in hoc pūcto in quo vī eē doc. discrepātia ꝙ qñ pōt'iputari negligētia ei cuius cā repsalie ꝓcesse fuerūt: puta qz nō cōparuit ꝛ alia nō fecit ad impediendū repsalias cum nō eēt debitor ꝙ teneat exacto vigoze talium repsaliarum ꝛ idē ēt hic tz dñs meus qui multa ꝛ plurima dicit in
21 hac.q.que gr̄a breuitatis omitto. †Quid aūt si citra repsalias a priuato ꝓpter debitum vel delictū alterius qs exigat an habeat regressum ꝯ illū cuius iniuria vl facto fuit facta exactio per Specu.in ti.de iniurijs.§.j.v.sed pone ꝛc.ꝛ ibi
a Jo.an.in addi⁸.ꝛ ala in hac mā habui ꝓsulere ꝛ multa in mā dixi in ꝓsilio.cviij.incipiēte si ꝓdicti de territorio aquile ꝛc.ꝛ ibi tetigi de intelligētia glosaꝝ in.ꝺ.l.nā ꝛ seruius. q̄ adinuicē vident sibi ꝓdicere. Et vnū aduerte ꝙ Jmo. Areti.ꝛ dñs me⁹ in.q.s.mota de exacto vigoze repsaliaꝝ ꝓsupponūt Bar.in.ꝺ.tractatu.ꝺ.vlt.q. allegare.ꝺ.§.culpe.ꝛ.ꝺ.
b l.p.vbi in meo libzo dicta iura aliquo modo non allegat⁹.

Cato. Dñs.§.difficilis est in sua mā ꝼz Bar.qꝺ re ꝛ fama verū eē attestat hic Ang Quē Bar. hic post Pe.ꝺ bellapti.continuat ad ꝓcedētia intelligētie gr̄a hoc ordine dictū est.s.l.ij.ꝙ stipulonum quedā in dubio q̄dam in faciēdo ꝓsistunt de bis que in dubio ꝓsistunt dictū ē vsq; ad.§.ité si in facto. lz interseruerit. J.ꝓ.ꝺ suitutib⁹ q̄ bñt in se aliquid facti: vt p gl.in v.viam.ꝛ ibi p doc. in.ꝺ.l. ij.§.j.ꝛ aliquid dixi circa.iij.q. Bar.in.l.stipulones nō diuiduñt.plene.in.ꝺ.§.j. Et in.§.ité si in facto. J.ꝓ.icepit dicere ꝺ stipulatiōibus que in faciēdo ꝓsistunt ꝛ hoc bucusq; plecutus ē qꝺ ñ declara vt fuit dcm̄ in.ꝺ.§.ité si in facto. Dex qz circa hoc cato posuit vnuz suum dictū obscuꝝ iō illud ꝺ ponit ꝛ declarat. J.ꝓ.paulus. Diuidit in quattuor partes. Jn ꝑma ponit dictū catonis de quo dubitat ꝛ est dcm̄ obscurū ꝛ bimēbrū. Jn scꝺa que incipit ibi: ab oibus ꝛc.distinctio ipsius catonis declaratur. Jn tertia que incipit ibi: ꝛ dñe hanc eē rōné ꝛc.ponit distinctiōis rō: ꝛ sic rō dñe inter casum qñ pena adiicit facto indiuiduo quare vno bēdum ꝓtrafaciēte cōmittat ꝓtra oēs ꝓ portiōe tñ bēditaria ꝛ casum qñ adiicit facto diuiduo quare solū cōmittat ꝯ illū q ꝯ fecerit. Jn q̄rta q̄ incipit ibi: ſz videamus ꝛc. refricat in dubiū qꝺ ꝓ ꝓstanti.s.posuerat vz eqpari nō fieri ꝛ iter fieri ꝛc.

ꝙ imo nō eqpet illa stipło nō fieri stipłoni iter fieri: ꝛ sic sit indiuidua sed magis eqpet stipulationi de rato: ꝛ sic sit diuidua vt ecōtra stipło iter fieri nō equipetur stipulatiōi nō fieri ſz magis stipłoni ꝺ rato ſz Pau.rñ.ꝙ nō ē idē in istis stipłonib⁹ qꝺ in illa de rato: ꝛ sic ꝙ eqpatio.s.facta ꝓcedit ꝛ hoc si in lr̄a hēatur paulus rñ.nō eē idē ꝛc.ſz si nō sit negatiua nō ſz lr̄a loquat affirmatiue Pau.rñ.idē eē ꝛc.refe ras ad stipulationē amplius nō agi vt in illa nō sit idez qꝺ in illa stipulatiōe p te hēdēq; tuū nō fieri ꝛc.ſz idē qꝺ in illa stipulatiōe de rato ꝓut hic declarat gl.sup v. ſz videam⁹ ꝛc.ꝛ p Bar.in casus positiōe q dicit ꝙ lr̄a negetiua cōiter habet ꝛ dictam lr̄am ipse ꝓsequit: ꝛ vide ēt Ang.in declaratiōe lr̄e. Et in fi.huius quarte partis subiungit quakr teneat ipse ꝑncipalis ad penam si cōtrauenit ꝓmissiōi facti ſz diuidui ꝓ parte ꝛ ꝺterminat ꝙ tenet ad totam penā qz ex eius ꝓtrafactiōe ꝓ parte pena cōmittit in totuz ꝛ breuiter
c hoc dicat. ¶ †Pena adiecta stipulationi facti indiuidui vno hēdū ꝓmissorio ꝯfaciēte ꝓmittit ꝓ hēditaria portiōe ꝯ oēs. Sz si fuerit adiecta stipulatiōi facti diuidui soluz committit ꝓtra nō parētē ꝓ portione tñ sua. Sz ꝓtra ipm ꝓmissorē insolidū pena cōmittit ēt ꝙ facto diuiduo adiecta fuerit ꝛ lz ꝓ parte ꝓtrauenerit ꝛ nō insolidum.ꝺ.d.ꝼm doc.cōiter ꝼm quos pñs.§.loquit de quatuor stipulatiōib⁹ de duabus ꝓtinētibus indiuiduū ꝓut sunt iter fieri ꝛ nō fieri quo minus mihi ire agere liceat quaꝝ ꝑma ꝓtinet ꝓmissionem suitutis: vt.l.si via.s.de ser.ru.ꝓdi.ꝛ.l.si pupillus.§.q actū. de nouo.ꝓtinet tñ ēt factū vltra patiētiaz vz vt fiat ipm iter
c vt hic p gl.in v.nō fieri añ fi'. Scꝺa ꝓtinet merū factuz nō aūt ius seruitutis vt p Bar.in.l.stipulatio ista.§.siqs ita.J.e.ꝛ p Pau.ꝛ p dñm Alex.hic ꝛ.s.l.ij.§.ité si in facto. Et ꝺ duabus alijs stipłonibus ꝓtinētibus diuidū loquit ēt pñs §.ꝓut sunt amplius nō agē ꝛ ratum bꝺi ꝛc. Sz dñs Fran. de are.ꝓut depēdit ex dictis suis sup gl.in v.nō fieri vult ꝙ iste tex.loquat de qnq; stipulationibus de tribus indiuiduis ꝛ duabus diuiduis ꝛ duas diuiduas vult eē illas q̄ asserūt ēt doc.tres vo indiuiduas vult eē iter fieri. Jté iter nō fieri ꝛ de hac intelligit istū tex.in v.ab oibus ibi vel nō fieri ꝛc. Jté ꝛ tertiā nō fieri quominus mihi ire agē liceat de qua in v.ꝛ dñe ibi: vt in illa stipulatiōe p te nō fieri ꝛc. que assimilatur stipulatōibus de quib⁹ in.ꝺ.v.ab oibus in quo si ponat de stipłone nō fieri quominus ꝛc.ꝓut cōiter dñt doc.tunc supfluit sikitudo de qua in v.ꝛ dñe ēt ꝙ dicat ꝓut dicit gl.ꝙ in illis vbis vt in illa stipulatione p te nō fieri ꝛc.ponat sikitudo inter ꝑmam stipulationē de qua in v. ab oibus ꝛ scꝺam intelligēdo ꝙ scꝺa sit nō fieri quominus ire agē liceat ꝛc.nam iam iter ꝺictas in illo v.ab omnib⁹ erat facta sikitudo vnde supfluū fuisz iterū dicē ipsas sileas in.ꝺ.v.ꝛ dñe ꝛc.ibi vt in illa stipulatiōe ꝛc.ſz intelligēdo illa vba nō fieri.s.iter ꝓut.s.tūc cessat ꝺicta supfluitas dicit ꝓfatus doc.ꝛ illa stipulatio nō fieri iter ꝛc.importat ꝙ hñs seruitutē ipa nō vtat ſz ipsi renuncier. Alr ēt q̄ doc.istum tex.ipse Are.diuidēdo declarat. Mā in scꝺa parte vltra illō qꝺ dñt doc.ꝙ ibi ponit declaratio dictoꝝ catonis ꝼz ipz Are ti.ponit rō dñe iter vnum casum ꝛ aliū. Jn tertia parte ponit vz in v.ꝛ dñe ꝛc.rō rōnis.s.posite vl declaratio ꝺicte rōnis posite in v.ab oibus ibi: qz qꝺ in partes diuidi nō ꝓt ꝛc. Sz posset rñ.ad illud qꝺ pōderat Are.ꝓtra doc.qz si illa vba vl nō fieri itelligerētur de stipłone nō fieri quomin⁹ ire agere ꝛc.vī supuacuo postea in v.ꝛ dñe fieri sikitudo iter ꝺictas stipulatiōes qz iam J.ꝓ.fecerat. Mam pōt dici ꝙ sic. J.ꝓ.in.ꝺ.v.ꝛ dñe ꝛc.repetit rōnez de q̄ ꝑmiserat ita ēt repetat ꝛ clarius exꝑmat sikitudinē: lz iam ipsam in ꝓcedēti parte in effectu fecisset. Et ꝼm intellectū ipsius Areti. posset hic tex.alr summari.vz.pena adiecta stipłoni facti indiuidui vt in tribus exēplis de qbus ꝺ in tex.s.iter fieri iter nō fieri ꝛ p te nō fieri quominus mihi ire agere liceat committit cōtra oēs heredes ꝓmissorios ꝓ hereditaria portiōe vno ex eis ꝓtrafaciēte. Sz si est adiecta stipulatiōi facti diuidui vt in duobus exēplis de qbus hic in tex.s.amplius non agi ꝛ de rato committit solū ꝓtra hēdem ꝓtrafaciēté ꝓ eius parte tñ sed ꝓtra ipm ꝑncipalem ꝓmissorē committit in solidum etiam

a ¶ In addi.ꝛ vide Ange.in consilio suo.cxcvij.incipiente in.q.ꝓpositā dubium mihi faciunt plura ꝛc.

b ¶ Allegat.ꝛ vide in materia bonum tex. in.l.si iſ cū quo ff.cōmu.di.vbi disponit ꝙ qcquid damni cōtingit in re cōi culpa socij illō tenetur refarcire.

c ¶ Ante fi.ꝛ vide dicta in.ꝺ. §.item si in facto,in ꝑmo no.

solidū ēt si ꝓtrafaciat ꝑ parte ⁊ ēt si sit factū diuiduuz. b. d. ⁊ ita summat quidam bononiēsi. tenendo communem litterā ꝛz falsam in multis attestet vt J. subūciā. Ꝙ summariū nō est necessariū. nam ēt ꝙ in tex. fiat mētio de tribus stipulatiōibus indiuiduis tñ summariū cōe de quo. ē. ꝓgruit qō sonat vt cuicūq; stipulāti facti idiuidui pena sit subiecta exp̄ssa mētione vnius hēdum cōmittat p̄ oēs ꝑ portione tñ hēditaria ⁊ ipse Are. sūmando nō facit mentionē de dictis tribus stipulationibus: ꝛz sūmat ꝑut alij. Diuidit ēt alr hunc tex. ꝑfatus doc. in nouē. s. partes ꝑsuppositas ēt cōi lra. In ꝑma ponit elegās ⁊ bimēbre dictū catonis clarissimū tñ ꝑm ipz In scōa que icipit ibi: ab oibus ponit decisio ꝑmi mēbri dicti ipsi⁹ cato. exēplificādo ipm duob⁹ exēplis. vno. s. affirmatiuo. alio negatiuo illi penitus ꝓrio ꝑut est iter nō fieri de hac. n. stipulone nō fieri iter itelligit tex. ibi. vl fī fieri ꝑut dñs Fran. nō aūt de illa nō fieri quominus mihi ire agē liceat. illa. n. nō est ꝓria ꝑme imo coadiuuatiua ꝑme si illi est subiecta. sonat. n. vt nō ꝑstet impedimētū seruituti itineris vel actus: ⁊ sic ꝑfirmat nō negat seruituté ꝛz vbiꝫ negatiuis cōcepta sit ꝛz illa iter nō fieri abnegat seruituté siue vsum fruitutis: ⁊ ꝓpterea vt dixi est ꝓria stipulōni iter fieri de qua ꝑrimo loquit tex. In tertia que icipit ibi: at'si ō eo ⁊ c. ponit decisio scōi mēbri ipsi⁹ cato. illud exēplificādo vno tñ exēplo negatiuo. In q̄rta pte assignat rō dicte iter decisionē ꝑrimi ⁊ scōi mēbri que'q̄rta pars icipit ibi: ⁊ dicte hāc eē rōnē ⁊ c. In qnta que icipit ibi: ꝙ nisi i solidū ⁊ c. ponit rō rōnis ꝓdicte. In sexta que icipit ibi: vt in illa stipulone ⁊ c. subūcit vnū exēplū ꝑ verificāda rōne rōnis ꝓxie assignata. In septima que icipit ibi: ꝛz videamus ⁊ c. refricat in dubiū an in exemplo subiecto ꝑ verificāda rōne rōnis de qua in qnta parte locū hēat decisio ꝑmi mēbri ipsi⁹ cato. vel decisio scōi mēbri qō scōm mēbrū exēplificat ēt alio exēplo affirmatiuo de rato ⁊ c. in hac. vij. pte. In octaua pte que icipit ibi: ⁊ paulus ñ. ⁊ c. ponit decisio in ꝓdictis duob⁹ exēplis vltimo loco ꝓductis vz. p te nō fieri quominus mihi ire ⁊ c. ⁊ in illo ō rato subūciēs ꝙ nō est idē in illo qō in isto de rato: qz hac stipulatiōe solus tenet q nō bz ratū. secus ergo in alia stipulone p te nō fieri ⁊ c. qz ex ꝓtrafactiōe vni⁹ oēs tenent. In nona pte ponit qd iurīs in ꝓncipali ꝑmissore ꝓfaciente facto diuiduo ⁊ icipit ibi q̄uis ipe dñs ⁊ c. Sz cū cōis lra in multis reperiat deprauata ⁊ discrepans ab originali tex. pandectarū vnde habuisse asserit qui ē talis. vz. Cato libro qndecimo scribit pena certe pecunie ꝑmissa sigd alr factuz sit mortuo ꝑmissore si ex plibus hēdibus vnus ꝓtra q̄ cautū sit fecerit aut ab oibus penā ꝑmitti ꝑ portiōe hēditaria aut ab vno ꝑ portiōe sua. Ab oib⁹. Si id factū ō quo cautū est diuiduū sit veluti iter fieri qz qō in ꝓtes diuidi nō ꝓt ab oibus quodāmodo factū videret. At si ō eo cautū sit qō diuisionē recipiat veluti ampli⁹ nō agi tñ eū hēdez q aduersus ea fecit ꝑ portiōe sua solū penaz cōmittere. Differentie hāc eē rōnē ꝙ in ꝓze casu oēs cōmisisse vident ꝙ nisi insolidū peccari nō poterit. Illā stipulonē p te nō fieri quomin⁹ mihi ire agere liceat. Sz videamus ne nō idē hic sit ꝛz magis idē qō in illa stipulone ticiū hēdēue eius ratū habiturū. nā hac stipulone ⁊ solus tenebit' q nō habuerit ratū ⁊ solus aget a quo fuerit petitū idq; ⁊ marcello vī q̄uis ipse dñs ꝑ pte ratū hāe nō pōt. Si iꝫ q duplā ⁊ c. Inter quā lram sūptā ex dicto originali pādectaꝝ ⁊ lram que cōiter in libris quos ꝑmanibus habemus repitur in pluribus vbis discrepantia ⁊ diuersitas. Et p̄ in ꝓncipio ibi: ꝓtra q̄ cautum sit ⁊ c. nā in multis libris repit ꝓtra qō cautū sit ⁊ c. ⁊ ita hēo in libro meo in formis ꝛz in libro in mēbranis habeaz ꝓtra quā cautū sit ⁊ c. idē tñ est sensus vtriusq; lre. s. si vn⁹ ex pluribus fecerit ꝓtra pueta siue in stipulonē deducta ⁊ sic ꝓtra q̄ cautū sit ⁊ c. i. fecerit alr q̄ cautū sit ⁊ sic venit ꝓtra ꝓmissa qō idē sonāt illa vba ꝓtra qō cautū ⁊ c. Scdo in ṽ. ab oibus ibi: iter fieri vel nō fieri que vba vel nō fieri ꝛz cōiter in libris reperiant in originali pādectaꝝ. ē. relato nō reperiunt qbus vbis nō stātibus in tex. tūc cessat disceptatio de qua ꝑ gl. in ṽ. nō fieri. Et ad veritatē ꝓdicte lre facit qō subūcit in ṽ. ⁊ dicte hāc eē rōnez ꝙ in ꝓze casu ⁊ c. si. n. ꝑmisisset de duabus stipulationibus iter. s. fieri ⁊ non fieri quominus ⁊ c. subiecisset in. d. ṽ. ⁊ dicte ⁊ c. ꝙ in ꝓzibus casibus ⁊ c. ⁊ sic in plurali cū de duob⁹ ꝑmisisset ꝑm cōem lram nō in singulari. Tertio in eodē ṽ. ab oibus. i. ab oibuꝫ quodāmodo factū videret ⁊ c. nā in cōi lra est vī sed in hoc nō est vis. ⁊ in libro meo manu scripto habeo vbū videret. Quarto in ṽ. at si de eo cautū sit ⁊ c. ibi: tū eū heredē ⁊ c. nam cōiter bz tūc sed ēt in hoc nō est vis an habeat tūc vel tū. Quinto in ṽ. dicte ⁊ c. nā in multis libris est copula ⁊ dicte hanc ⁊ c. licz in libro manu scripto nō habeā dictā copulaz sed in impsso sic. sed in hoc nō est vis. Sexto in ṽ. vt in illa stipulone ⁊ c. q̄ verba cōiter in libris quos habemus repiūt ꝛz in originali nō sunt ꝓdicta verba sed alia vz. Illā stipulonez ⁊ c. p que cato facit ꝓpositionē cū interrogatiōe sequēti ibi: sed videamus ⁊ c. ⁊ sic ꝑm hāc lram nō ponit aliq̄ ꝓtinuatio ad'ꝓcedētia vel exēplificatōe nec refricatio in dubiū dictorū in ꝓcedētib⁹ in ṽ. sed videamuꝫ vel de aliquo ex dictis in ꝓcedētibus sed ponit noua. q. diuersa penitus a ꝓdictis cū ꝓpositione ꝓcedēti ⁊ interrogatiōe subsequēte. Septimo in eodez ṽ. in quo cōiter repiunt ꝓdicta verba p te nō fieri neq; p heredē tuū ⁊ c. vbi in originali nō sūt ꝓdicta verba neq; per heredē tuū ⁊ c. ꝛz ēt in libro meo manu scripto nō habeam ꝓdicta verba. Octauo in ṽ. pau. rñ. ⁊ c. nā ꝓdicta verba nō sūt in originali nec ēt in libro meo manu scripto in tex. sed bñ in in margine dicta vba habeo remissa non tñ in loco in quo alij libri cōiter bñt dicta verba sed sūt remissa añ illa verba qō in illa stipulone ticiū heredēue eius ratū ⁊ c. ⁊ sic post illa vba sed magis idē ⁊ c. idē tñ sensus est qui resultat si habeant dicta verba in loco in quo cōiter repiunt in alijs libris. sed in originali pādectaꝝ. ē. relato ⁊ in dcō meo libro post illa verba heredēq; eius ratū habiturū ⁊ c. subsequūt imediate ista verba. nā hac stipulone ⁊ solus tenebitur ⁊ c. ⁊ si hoc modo habeat lra cessat ꝓdicta disceptatio an habeat lra negatiua vel affirmatiua vt per glo. in ṽ. sed videamus ⁊ c. ⁊ sequit ēt maximus effectus ꝑm ꝑfatuz doc. ꝙ hic decidat ꝙ stipulo per te non fieri quominus mihi ire agē ⁊ c. sit diuidua cui⁹ ꝓtrariū cōiter tenēt doc. post gl. de quo dixi in. l. in executione. circa. iij. q. Bar. in. l. stipulones nō diuidunt. ⁊ j. latius subūcia. Cū ergo dicta lra originalis pādectaꝝ alr habeat q̄ cōiter in libris repiatur ꝑfatus doc. iudicās ꝙ ex diuersitate lraꝝ ēt effectus ⁊ decisio diuersificat alr sūmat ⁊ diuidit būc tex. ⁊ in eo casum ponit. vz. Pena adiecta stipulōni ꝓtinēti factū idiuiduū vt in exēplo de quo hic in tex. iter fieri vno exheredibus ꝓmissoris ꝓtra facientē cōmittit ꝓtra oēs ꝑ portione hereditaria sed si est adiecta facto diuiduo vt in trib⁹ exēplis de qbus ē in tex. s. ampliꝰ nō agi ⁊ per te nō fieri quominus mihi ire agere ⁊ c. ⁊ de rato cōmittit solū ꝓtra heredē ꝓtrafacientē ⁊ ꝑ portiōe sua tñ. Sz ꝑncipalis ꝓmissor ēt ꝑ pte ꝓtraueniēs tenet i solidum ad penā. b. d. Vel sic ꝑm aliū intellectū eiusdē quē dicit sibi magis placē. Pena adiecta stipulōni ꝓtinēti factū idiuiduū vt in vno exēplo de quo ē in tex. s. iter fieri vno exheredibus ꝓmissoris ꝓtrafaciēte cōmittit cōtra oēs ꝑ portiōe hereditaria. Sz si est adiecta facto diuiduo vt in vno exēplo. s. ampliꝰ nō agi cōmittit solū ꝑ portiōe hereditaria ꝓtra hēdem ꝓtrafaciētez. Sed pena adiecta ꝓmissiōi de rato ⁊ stipulōni quomin⁹ mihi ire agere ⁊ c. cōmittit ꝓtra hēdē ꝓtrafaciēte tñ ⁊ i solidū sicut ꝓtra ipm ꝑncipalē ꝓmissorē ꝓtrafaciēte. h. d[a]. Diuidit in sex ptes. Primo ponit dictum cato. bimēbre. Scdo ibi ab oibus ⁊ c. decidit p̄mū mēbruz vno tñ exēplo. Tertio ibi: at si ō eo decidit scōz mēbrū cū vno alio exēplo. Quarto ibi: dicte ⁊ c. assignat rōnē dicte iter duo ꝓdicta mēbra. Quinto ibi: illā stipulonē ⁊ c. ꝓponit aliud exēplū sup quo interrogādo ꝑs ⁊ postea decidēdo ꝓcludit eē diuiduū ⁊ ꝓforme cū vno alio exēplo nouiter adducto. s. de rato. Vel ꝑm aliū itellectū dicti doc. in. d. v. pte ponit aliud exēplū qō ꝓcludit eē idiuiduū sed de q̄dā tertia spē cū illo exēplo de rato. ꝓcludens. J. p. idē eē in vno qō in alio respectu pene que vz. vno hēdū ꝓmissoris ꝓtrafaciēte i solidū cōmittit ꝓtra ipm. Sexto ibi: q̄uis ipse dñs ⁊ c. ponit qd in ꝓncipali ꝓmissore ꝓtrafaciēte. Casuz in ter

a ℂ hoc. d. ⁊ ad illud qō dicit in ē scdo tū mario ꝙ pena cōmittatur insolidum ꝓ illuz qui ꝓfecit promissioni de rato. vide dicta. j. in. viij op. vbi pono opiones tenētiū q; hoc indistincte procedut in obligationibus facti diuidui.

minis ponit ꝓfatus doc.tot vbis q̄ bñ.viij.col.occupat ve-
rū q̄ ſtātibus ꝑdictis qlibet facillime caſum in termis figu
rare pōt ſm vnā vel aliā lr̄am ⁊ ſm vnū vel aliū itellectum
ideo ſup hoc me nō extēdo iutilr̄ ⁊ fruſtratorie. Sed ꝑmit
to ꝙt dicit Pau.de ca.ħ q̄ pñs.ℌ.fraternizat cū.ℌ.item ſi
in facto.nā vterq; tractat qualr̄ cōmittaſ ſtipło ſcōaria iſte
ad penā ille ad penā vel itereſſe nō aūt qualr̄ cōmittaſ ꝑnci
palis ſtipło ad ipm factū ſiue qualr̄ ad factū idiuiduū tene
anſ ꝑncipales vel eoꝝ ſucceſſores:lz Bar.ħ in tribus ꝑmis
op.hoc aggrediaſ ⁊ tractet.Eſt tñ gñalior iſte.ℌ.q̄ℌ.itez ſi
in facto.Primo qꝛ ille.ℌ.cū.l.ſequē.ſolū tractat de aliqb⁹
ſtipłonibus indiuiduis iſte.ℌ.gñaliter.de qualibet ſtipłone
ꝑtinēte factū idiuiduū vt ꝑz ibi ab oībus ſi id factū de quo
cautū eſt idiuiduū ſit ⁊c̄.⁊ lz exēplūz de vna vel duabus ſti
pulatiōib⁹ idiuiduis ſubijciaſ nō refert qꝛ exēpla nō arctāt
lr̄am:vt.C.j.ne cle.vel mo.⁊.l.dāni ifecti ſtipło ꝑtinet.ℌ.fi.ſ.
de dā.infec.Scōo qꝛ ille.ℌ.loquit ſolū de ſtipłonib⁹ ꝑtinēti-
bus idiuiduū pñs.ℌ.ēt de ꝑtinētibus diuiduū vt ꝑz ibi:at ſi
de eo cautū ⁊c̄.Tertio qꝛ ꝑdi.ℌ.tractat ſolū q̄ vnus exbe-
redibus ꝓmiſſoris ꝓfacit vel vni exbēdibus ſtipulatoris ꝓ
fit. Iſte aūt.ℌ.tractat ⁊ de ꝑdictis ⁊ q̄ ipſe ꝑncipalis ꝓfe-
cit vt ꝑz in fi.in v̄.q̄uis ⁊ q̄ ēt tractat q̄ vni exbēdibus ſti
pulatoris ꝓfactū fuit ꝑz in v̄.nā hac ſtipłone ⁊c̄.ibi ⁊ ſolus
aget ⁊c̄.q̄ aūt tractet q̄ vnus exbēdibus ꝓmiſſoris ꝓtra-
facit clariſſime ꝓſtat. In vno aūt ille.ℌ.eſt gñalior iſto:quia
iſte ſoluz tractat q̄ pena ꝓmiſſa fuit qualr̄ cōmittaſ ſtipło
ad penā ꝑdi.aūt.ℌ.tractat ⁊ qualr̄ cōmittaſ penalis ſtipło.
vbi pena ꝓmiſſa fuit ⁊ qualr̄ cōmittaſ ſtipło ad itereſſe vbi
2 pena ꝓmiſſa nō fuit. ¶ †Jtē premitto qꝛ vt dicit Bar.hic
ſcōa op.diuiduū vel idiuiduū diuerſimode ſiue diuerſis re-
ſpectibus in iure ꝓſideraſ:⁊ ꝑ eundē Bar.in.d.l.ſtipłones
nō diuidunſ.in ꝑn.⁊ in ꝑmis nouē op.⁊ ꝑmis q̄ttuor qōni
bus.Ex cuius dictis dephendiſ q̄ diuiduū vel idiuiduū cō
ſideraſ nā ꝑctu obligatiōe iter hēdes petitiōe ꝑſtatiōe ſiue
executiōe aut ſolone ⁊ pene cōmiſſiōe ⁊ ēt dephēdiſ q̄ obli
gatio ſit diuidua vel idiuidua dictis oībus reſpectibus vel
aliquo victoꝝ reſpectuū ſiue aliqbus diuidua ⁊ aliquo ſiue
aliqbus idiuidua ⁊ eſt bonus tex. in mā.ſ.in.l.ij.ℌ.j.⁊ in.l.
in executiōe.j.e.nō eſt pñtis idagatiōis:qꝛ in.ℌ.nr̄o.tracta-
tur ꝑncipalr̄ qualr̄ ipſi ꝑncipales ⁊ eoꝝ ſucceſſores tenean
tur ad idiuiduū ⁊ qualr̄ ⁊ aduerſus quos pena ⁊ intereſſe
cōmittaſ in ſtipłone ſup idiuiduo vel diuiduo ſi ꝓfiat taz ꝑ
ꝑncipales q̄z ꝑ ſucceſſores.Dico q̄ ꝑncipaliter ꝑdicta tra-
ctantur in.ℌ.nr̄o.per Bar.⁊ doc.ipſe.n.ℌ.nō tractat qualr̄
ipſi ꝑncipales ⁊ eoꝝ ſucceſſores teneanſ ad idiuiduum ſed
Bar.tractat in tribus ꝑmis op.Nā aūt diuidui vel idiui-
dui hic nō tractaſ ſed in.d.l.ſtipłones nō diuidunſ.ad quā
ēt quo ad hoc ſe remittit ħ Bar.in fi.⁊ ideo dixi nō eē pre-
ſentis indagatiōis tractare que obligatio dicaſ diuidua vl
iduidua ⁊ qbus reſpectib⁹ qꝛ eēt opus hic iterſerere repe
titionē Bar.in.d.l.ſtipłones nō diuidunſ.vt bñ ⁊ perfecte
hoc tractareſ:⁊ vide dicta circa dictas ꝑmas q̄ōneſ Bar.
3 in.l.in executiōe.vbi ego tractaui hanc mām. ¶ †No.pri
mo ex hoc tex.q̄ obligatiōes factoꝝ quedaz ſūt diuidue q̄-
dam idiuidue.Dicas tñ q̄ facta diuidua ſola ſūt ea de qb⁹
hic in tex.amplius nō agi ⁊ rē ratā haberi rlariter aūt fcā
ſūt idiuidua ſm Jmo.hic alr̄.l.ſtipłones nō diuidunſ. vbi
a vide Bar.in.ij.q.⁊ dicta circa.d.q⁹.Et aſſignat Jmo.rō-
nem quare dicta facta dicanſ diuidua:qꝛ.ſ.ſm ipm a ꝑnci
pio pars pōt deduci in obłonē.itē ex poſt facto.i.poſt ōdu
ctionē in obłonem adipletio partis affert tantā vtilitatem
reſpectu ꝑtis quanta tota reſpectu totius.Et ex nā obłonis
nō pōt deueniri ad incōueniēs de quo in.l.in executiōe.ℌ.
ꝑ parte.j.e.vz.qꝛ nō pōt cōtingere ſolonem fieri in diuerſis
rebus:⁊ lz ipſe nō referat hoc vult Bart.in.d.ij.q. in.l.ſti-
pulationes.dū dat rlam circa facta diuidua. Ultima ratio
militare vī vbi iſte ſtipulatiōes ſūt interpoſite circa obliga
tionē vel actionē cōpetētē ad quātitatē ſecus ſi ſunt iterpo-
ſite circa obligationē vel actionē cōpetentē ad ſpēm:qꝛ tūc
nō videt militare dicta rō:⁊ ꝓpterea nō dicunſ tunc tales
ſtipłones diuidue imo idiuidue:⁊ ita declaraſ ⁊ reſtringiſ

a ¶ Circa.d.q. vide etiaz ipm Bar.in.l. conti nuus.ℌ.fi.in ꝑ ma.q.j.e. in v̄. itē q̄ro que eſt rō q̄ in obliga tione faciendi. ⁊c̄.

iſte tex.ſm Bar.in.d.ij.q.qđ ſatis ēt vī de mente Jmo.hic
dū affignat.d.vlt.rōnez.⁊ idē eſt de mēte Bar.j.in.v.q.vbi
dicit q̄ iſte ſtipłones dñr diuidue qñ actio cuius ꝓtempla-
tiōe interponunſ ꝑtinet quātitatē vel factū diuiduz ałs ſi
actio cuius ꝓtēplatiōe interponunſ ꝑtinet idiuiduū iſte ſti-
pulatiōes plerūq; ſunt indiuidue ſm ipm cuius dicta in.d.
ij.q.ad limitationē huius.ℌ.an ꝓcedāt ibi plene examina-
ui ⁊ tāgit ħ dñs Alex.in tex.⁊ in.d.l.ſtipłones nō diuidun
tur.vbi conaſ opiones reducere ad ꝓcordiam.Qđ aūt tan
git Bar.j.in.d.v.q.examinabiſ dum deuenerimus ad.d.q.
4 ¶ †No.ſcōo q̄ vbi idiuiduū vſaſ in obligatiōe nō pōt niſi
iſolidū peccari ꝑueniēdo:⁊ ideo vno hēdum ꝑueniēte oēs
cenſenſ ꝑueniſſe ⁊ pena iſolidum cōmittiſ ꝑ oēs nō aūt cō-
tra quēlibet iſolidum ſed ꝑ hereditarijs portionibus vt eſt
hic tex.no.ibi:aut ab oīb⁹ ꝑ portiōe hereditaria ⁊c̄.ꝑ quē
ſm Jmo.hic declaranſ iura dicētia penam iſolidū cōmitti
ꝓtra heredes vt debeāt itelligi iſolidū reſpectu omniuz he-
redū ſed reſpectu ſinguloꝝ ꝑ portiōibus hereditarijs ꝑ q̄-
bus fit exactio:⁊ ſic oz declarī ⁊ itelligi.l.v.ℌ.fi.j.e.vbi ēt ꝑ
glo.⁊.l.heredeſ.ℌ.an ea.⁊.ℌ.in illa quoq; ſtipłone.ſ.fami.
5 herciſ. ¶ †No.tertio q̄ vbi diuiduū verſaſ in obligatiōe
ex ꝓuentione vnius exheredib⁹ pena nō cōmittiſ ꝓtra oēs
ſed ꝓtra ꝓtraueniētē ⁊ ꝑ ipm ꝑ portiōe ſua qđ itellige vbi
ꝓtrauētio habuit effectū:qꝛ vz agēti nō fuit oppoſita exce-
ptio q̄ ex ꝑmiſſione defuncti nō poſſet contrauenire pura
amplius nō agere.Secus ſi ſibi talis exceptio oppoſita fu-
it ⁊ opponēs obtinuit:qꝛ tunc nō poterit agere ad penam
ēt ꝓtra illū qui egit:qꝛ nō oz habere rē ⁊ penam:vt.l.reſcri
ptū.ℌ.ſi pacto.ſ.de pac.⁊ hic per dñm Alex.qđ intellige ni
ſi fuiſſet adiecta clā rato manēte pacto.l.q fidē.ſ.de trāſac.
⁊ per Bar.in.l.q rome.ℌ.duo fratres.in.vij.op.j.e. Et intel
lige dum ipſe Alex.dicit q̄ non cōmittiſ pena effectualr̄:⁊
ſic reſpectu effectualis exactiōis mero aūt iure videt cōmiſ
ſa per.l.amplius non peti.j.rem ra.ba.ꝓtra quā.l.videt lo-
quutus Alex.ſi alr̄ ſenſit ⁊ ꝓtra mentē Bart. in.d.vij.op.q
vult ſtante clā rato manēte pacto penam poſſe peti. Jtem
quatenus pena excedit rē ex quibus depz hēditur q̄ pena
eſt cōmiſſa ⁊ ſatis aperte hoc ꝓbat tex.in.d.ℌ.duo fratres.
6 ¶ †No.vlt.q̄ lz pena ſubiecta in ſtipulatiōe ampliuſ non
agi vel rem ratā haberi non ꝓmittaſ niſi ꝓtra heredē ꝓue-
nientē:⁊ ſic talis obligatio lz diuidaſ inter heredes tamen
in perſona ꝑncipalis ꝓmiſſoris qui ꝓmiſit habere ratū qđ
aliꝙ fecerit talis obligatio non recipit diuiſionez:⁊ ꝓpte-
rea pena ꝓtra ipm ēt ex particulari ꝓtrauētione cōmittitur
in ſolidum.Et ſic ex hoc tex.habes ſm Jmo.q̄ ex pſona he-
redū mutaſ cōditio obligationis q̄ ideo eſt ſm ipm qꝛ iu-
mus in facto ſeu in obligatiōe diuidua:ſecuſ aūt vbi in obli-
gatione verſaſ idiuiduū:⁊ ſic ꝓcedit.l.ij.ℌ.ex his.ſ.e.vbi vi
de dicta ⁊ dicta in.l.in executōe.circa ſ.dāz.q.Bar.in.l.ſti
pulatiōes nō diuidunſ.Expeditis textualib⁹ aſſumo dicta
Bar.in hoc.ℌ.q in op.Primo declarat qualr̄ ꝑncipales ⁊
eoꝝ ſucceſſores teneanſ ad idiuiduū.Scōo qualr̄ ⁊ aduer
ſus quoſ pena ⁊ itereſſe cōmittaſ ſi ꝓtrafiat tā ꝓtra ꝑncipa
les q̄z ꝓtra ſucceſſores ſiue factū idiuiduū ſiue diuiduū ver
ſeſ in ſtipulatione cetera aūt ad mām ptinētia examiat per
queſtiones. ¶ Opp.igiſ ꝑmo Bar.in quantū in tex. nr̄o.
vbi idiuiduū eſt in obligatiōe dī q̄ vno ꝓtrauentiēte oēs he
redes teneanſ ꝑ hereditarijs portiōibuſ.nā imo videſ q̄ in
iſtis idiuiduis omnes teneanſ iſolidum: vt.l.ij.ℌ.ex his.in
ſcōo rñ.ſ.e.Rñ.q̄ reſpectu idiuidui oēs tenenſ iſoliduz:⁊
ſic qlibet heredū pōt ꝓueniri inſolidū:⁊ ſic loquiſ.ℌ.ex his.
ſed reſpectu pene adiecte ſtipulatiōi facti idiuidui qlibz he
redum teneſ ⁊ pōt ꝓueniri ꝓ portiōe hereditaria. Et ita
nihil circa hoc addētes doc.tranſeūt nec aliud addere con
gruit niſi diuerſitatis rōnem que eſt q̄.l.xij.tabularuz que
actiones diuiſit iter heredes noluit manus apponere circa
hmōi indiuidua nec potuit vt aſſerit. J.ꝑ.in.d.l.heredes.
ℌ.an ea.ſ.fami.herciſ.cum.n.nā ſint idiuidua: vt.l.ij.ℌ.j.ſ.
e.non potuit lex hanc mām imutare arg.ℌ.ſed naturalia. in
ſti.de iure na.gen.⁊ ci.Sed pena cōſiſtit in quātitate vnde
ipſam diuiſit.l.inter heredeſ.ſicut diuidit vbi a ꝑncipio in-

7 teruenit ꝓmissio quātitatis: vt. l. in executiõe. §. j. j. e. ¶ †Scõo op. Bar. ꝑ illud qõ est dcm̃ ꝓncipales ⁊ successores teneri isolidũ in i-diuiduis. nã rẽ tradi siue rẽ restitui dr fcm̃ idiuiduũ. l. stipkones nõ diuidunt. j. e. ⁊. l. si duo. §. deposi. ibi ⁊ nisi ꝑ solido nõ põt res resti tui ⁊c. ⁊ nihilominus si plures sũt ꝓncipales q acceperũt depositũ vel cõmodatũ vel plures hẽdes vnⁱ ꝓncipalis qlibet tenet ꝑ pte vt. l. j. §. si apud duos. §. deposi. iũcta. glo. oũ dicit ibi actũ fuisse vt qlibet isolidũ teneat põt ẽt dici ꝓbari in tex. inquantũ dicit ꝑ vnũ-quẽq; posse agi ⁊ nõ liberari vnum licz ꝑ aliũ egat ergo vr quẽli-bet teneri ꝑ parte sua sed nõ ꝓtingere liberationẽ nisi ex solida so-lutiõe sicut alr dr in. l. in executiõe. §. ꝑ pte. ⁊. l. iij. §. heres. §. cõmo da. ergo ⁊c. Et rñ. Bar ꝓsiderãdo q idiuiduũ sumit tribus respe ctibus. Et alique obkones sũt idiuidue oibus dictis tribus respe-ctibus vt obkones seruitutũ siue ipse seruitutes aliq̃ duobus respe ctibus puta obkone ⁊ solone: vt obko factoꝝ idiuiduoꝝ rem tradi fossaꝫ fodi ⁊ insulã fabricari ⁊ si. Alique vo sũt indiuidue solo vlti-mo respectu: puta solone ⁊ talis est obko rem restitui. vñ ista diui-dit inter hẽdes: vt. d. §. heres. qr qlibet tenet ꝑ pte hẽditaria quo aũt ad solonẽ dr idiuidua qr soluta pte adhuc nõ ẽ secuta libera-tio ẽt ꝑ illa pte vt ꝓbat in. d. l. si duo. in v. plane. hoc aũt in obliga tiõe rẽ restitui ꝓcedit respectu obkonis ꝓmeue que ꝓbit ad rez re-stituẽdã. secus in ea que scõario ꝓbit rõne doli vr culpe eoꝝ qui te nent ad restituẽdũ qr illa ꝓbit isolidũ: ⁊ sic tali obkone plures te-nent isolidũ: vt. d. l. si duo. in v. q si lancem. ⁊ ꝑ Bar. hic in. vj. op. vbi videbimus. †Quare aũt obko rẽ tradi sit magis indiuidua q̃ rẽ restitui declarat Bar. in. l. si vt certo. §. si duobus vehiculũ. §. cõ mo. ⁊ J. in. l. stipkones nõ diuidunt. in. viij. op. vbi in effectu ꝓcludit rõnẽ eẽ: qr in obligatiõe rẽ tradi statim post morã succedit obliga tio ad interesse: in obkone aũt rẽ restitui demũ secuta iterẽptione. l. in re furtiua. §. de ꝓdi. fur. lz alr in hoc ibi teneat glo. qõ plene exa-miat Bar. in. d. l. stipkones. in. vj. q. cũ ergo quo ad hoc q statim post morã nõ succedit obligatio ad interesse in obligatione rẽ resti tui sapiat de obligatiõe'pãdi dr diuidua obligatiõe cũ aũt quo ad hoc q secuta iterẽptiõe succedit obko ad interesse sapiat de obliga tiõe faciẽdi: qr in obkone dãdi ẽt post pemptionẽ nõ succedit obko ad interesse sed semp bz peti res tanq̃ debita lz ipsa nõ exñte soluat estimatio: vt. l. si seruũ. §. fi. j. e. cũ ergo quo ad hoc sapiat õ obliga tiõe faciẽdi ꝓpterea dr idiuidua solone ipsa obko rẽ restitui. Et sic in ea eligit quedã via media quo ad eius diuiduitatẽ vel idiuidui tatẽ cũ: teneat mediũ iter obligationẽ diuiduã ⁊ idiuiduam. s. dan di ⁊ faciẽdi. † Jmo. h recitatio dictis Bar. pũgit q vr limitandus qõ dicit Bar. vbi traditio est in obkone ex ꝯctu emptionis ⁊ vẽdi tiõis: qr tũc cũ ſm cõem opionẽ bz ipm possit cogi ꝓcise venditor tradere si bz facultatẽ rei tradẽde: vt no. in. §. preciũ. insti. de emp. ⁊ vẽdi. ⁊ ꝑ Bar. in. l. stipkones nõ diuidunt. in. viij. q. in v. ad ter-tium venio ⁊c. vr q sit eadẽ rõ que in obkone rẽ restitui: ⁊ per ꝓñs vr q sit indicãda diuidua quo ad obligationẽ h casu obko rẽ tra di tñ ipse Jmo. hoc nõ firmat assignãdo rõnẽ diuersitatis iter ob-ligationẽ rẽ restitui ⁊ rẽ tradi ẽt ex ꝓtractu vẽditiõis: ⁊ sic indisti-cte vr residere cũ opione Bar. lz in fi. se remittat ad dicẽda in. l. sti pulatiões nõ diuidunt. ⁊ cũ opione bar. trãsit hic Areti. in. vj. col. recurrẽdũ dicẽs de hoc ad dicta bar. in. d. l. stipulatiões. Pau. õ cast. hic tz ꝓtra bar. q nõ sit dãa iter obkonẽ rẽ restitui ⁊ rẽ tradi ⁊ q vtraq; sit idiuidua solũ solone. nã rõ que assignat ꝑ bar. in. l. stipulatiões nõ diuidunt. in. iij. q. quare obligatio rẽ tradi. sit indi uidua ne vz ꝓtingat fieri solonem in diuersis rebus solum ꝓcludit ad idiuiduitatẽ respectu solonis: vt. l. ij. §. j. ad fi. §. eo. ⁊ l. in execu-tione. §. ꝑ parte. J. e. alia aũt rõ quã assignat bar. in. d. ij. q. q sit in-diuidua qr traditio partis nõ affert illã cõmoditatẽ respectu par-tis quã affert totũ respectu totius est falsa ⁊ non tenet ꝑ bar. in. d. ij. q. ſm Pau. dic tu q sequeret q obko dãdi spẽm eẽt indiuidua cũ in ea ẽt subsit illa rõ q datur pars in cõione ad qõ vide dcã in d. ij. q. ⁊ alr. Pau. iter cetera ꝯ bar. l. sit bõ. §. si fundus. de lega. j. q obko rem tradi sit diuidua obligatiõe q. §. alr. per bar. j. ꝓxi. op. Et rñ. Pau. ad. l. stipkones nõ diuidunt. qr ibi rẽ tradi iungit cuz alijs factis: qr est idiuidua nõ tñ quo ad oia sicut alia facta. si enim eo qr interserit iter alia facta idiuidua censeret in oibus ⁊ per oia idiuidua ꝓut alia facta sequeret q ẽt quo ad ꝯctum eẽt idiuidua cũ ita sint seruitutes de qbus ibi interserit qõ tñ inficiat h ipemet bar. ⁊ ita transire vr hic dñs Alex. post Pe. ⁊ Cy. in. d. l. pro he-reditarijs. asserens ita tenere plures modernos hic ⁊ in. d. l. stipu

lationes. vbi dicit se dicturum de veritate huius articuli cum opi-nione Pau. satis videt ꝓcedare ẽt dñs meus hic nõ extẽdo me vlterius in hoc articulo qr ipm discussi tractando mãm. d. l. stipu-lationes nõ diuidunt. in. l. in executiõe. j. eo. ibi vide latius dicta ⁊ ad h aduerte qr ex dictis bart. in. d. viij. op. in fi. depbenditur alia ratio quare obligatio rem tradi sit diuidua q̃ illa qr posset con-tingere fieri solutionẽ in diuersis rebus ad quã rõnem Pau. nõ rñ. nec tenẽtes ꝓtra bar. in obligatione rẽ tradi: ⁊ illa non militat in obligatione rẽ restitui: qr re perẽpta tota obligatio est in esti-matione ⁊ durat ẽt pariter in tota re: ⁊ sic vnus hẽdum nõ tenet alr q̃ alter. nõ enim illud succedere obligationẽ ad interesse est ex mora sed ex interitu rei: ⁊ lz interemptio ꝓtingeret ẽt restitutione facta ꝑ parte sua per vnũ hẽdum omnino semp eadẽ eẽt obliga-tio ⁊ nõ variaret inter hẽdes qr soluẽs nõ fuit liberatus ẽt ꝑ par te quã soluit. Preterea rñ. Pau. ad. l. stipulatiões nõ diuidunt. non est sufficiẽs qr fundũ tradi ponitur cũ insulam fabricari fossã
10 fodi ⁊ silibus de quib⁹ in v. idez celsus. ¶ †Tertio op. bar. in q̃-tum ꝓxima op. pclusit plures hẽdes ad rem restituẽdam teneri ꝑ portiõibus hereditarijs de. d. l. ij. §. heres. vbi dr illum qui insoli-dum rem possidet insolidum condemnari. Et rñ. post Pe. §. l. pro xima. ⁊ Cy. in. l. pro hereditarijs. C. de heredi. acti. q regula. l. ꝑ hereditarijs. fallit vbi in obligatione est rem restitui ⁊ restitutio venit actione bonefidei qr tunc contra illum qui habet facultatez rei restituende datur actio insolidum. d. §. heres. actio enim cõmo dati est bonefidei: vt. §. actionum. instit. de actio. ⁊ pro hoc dicto bar. allegat rationem: qr illud q conueniatur insolidũ habens fa cultatem rem restituendi insolidum si conuenitur actione bonefi-dei operatur equitas cui in talibus actionibus bonefidei deseruit officium iudicis vt habetur in. d. §. actionum. ⁊ hanc rationem fa cit. J. ꝓ. in. d. §. heres. Regula ergo ſm prefatos doc. remanet fir-ma in actiõibus stricti iuris: qr vbi plures heredes tenent actio-ne stricti iuris quilibet tenetur pro portionibus hereditarijs etiã q rem insolidum possideat: vt. l. si tibi homo. §. si fundus. de lega. ꝓmo. vbi heres cuius res legata fuit lz ipsam in totum habeat nõ conuenitur nisi pro portione sua alij pro alijs portionibus actio-ne ex testamento que non est actio bonefidei qr nõ est enũerata in d. §. actionum. lz habeat instar bonefidei: vt in. l. in minoruz. C. in qui. cau. in integ. re. non est necessa. de quo. j. Nec huic decisioni ob. l. si plures. §. de vi ⁊ vi ar. vbi vnuz exheredibus eius qui vi rẽ abstulit qui ipsam tenet. J. ꝓ. dicit insolidum posse conueniri: qr cum actione personali: ⁊ sic cum interdicto vnde vi concurrere ꝑt rei vendicatio. vbi. n. pro re restituenda potest competere ⁊ actio personalis ⁊ rei vendicatio ꝯ possessorem insolidum põt insolidũ agi qõ operatur concursus ⁊ vnio actiõis personalis ⁊ realis vt vna aliquid habeat ab altera: ⁊ sic hoc casu personalis a reali q in ipsa attendatur quis possideat sicut in reali sicut alr dicimuz in iure accrescendi qõ propter vnionem quã bz cum pupillari substi tutione trabitur ad bona pupilli. Item competit adita heredita-te: vt. l. qui patri. §. de acqui. heredi. vbi etiam vide alios effectus ex vnione resultantes sed vbi pro restõne rei sola cõpetit actio pso nalis tũc ẽt insolidũ possidẽs nõ tenet nisi ꝑ portiõe hẽditaria: vt d. §. si fundus. re. n. hẽdis legata nõ trãsit dñium: ⁊ sic ꝑ ipsa non cõpetit rei vendicatio vt per Bar. in. d. §. si fundus. Et hanc ꝓside rationẽ in hac mã faciebat By. in. l. qui funduz. §. si tu ex pte J. ad l. fal. vt refert hic Bar. qui eius ꝓsiderationem approbat vbi ꝑ re restituenda competit actio stricti iuris vt debeat distingui an cuz ipsa concurrat rei vendicatio nec ne vt ꝓprime est dictum. Sz vbi cõpetit actio bonefidei ꝑ re restituẽda: ⁊ tũc nõ approbat dictuz By. sz dcm̃ Pe. ⁊ Cy. lz By. ẽt in actõe bonefidei eadẽ adhibẽt dist. alr ando. d. §. hẽs. Sz ꝯ ipz bar. adducit qr põt actio cõmodati cõpetere ⁊ nõ rei vẽdi. puta si sit ꝓmodata res aliena: vt. l. ita vt si fur. §. cõmo. vbi disponit q fur ⁊ pdo hñt actiõez cõmodati ꝯ cõ-modatarij ⁊ si tali actõe ex ꝯctu agãt eis referri nõ põt qõ dñij rei ãt vẽdicatõez tales non habent ꝓtra cõmodatarij cũ nõ habeant dominium vt ibi per glo. ⁊ sic attento dicto By. esset opus restrin gere. §. heres. vt procedat solum vbi res ꝓpria fuit cõmodata se-cus si aliena quod est contra generalitatẽ illius tex. vnde q̃ ad ter mínos. d. §. heres. Et sic vbi competit actio bonefidei tenet Bar. dictum Pe. ⁊ Cy. vbi competit actio stricti iuris tenet distinctio. By. Cui nõ ob. si diceres ẽi res aliena violenter nobis auferri põt ꝑ q̃ vi q nõ cõpetat rei vẽdicatio sed solũ actio psonalis ⁊ sic in-

terdictū vñ vi. ⁊ tñ tex. in. d. l. si plures. indistincte ꝓbat tenentē in
11 solidū cōueniri. †nam ꝯ violētus detentorē dat rei vēdicatio indi-
sticte. i. ēt spoliato q nō est oña vt est tex. no. in. l. siqs emptiōis. §. ſz
ꝫ sup illis. C. de ꝓscrip. xxx. an. ⁊ per gl. in. d. l. ita vt si fur. ⁊ aduer
te qz Bar. vult ꝙ ēt heres violēter auferēs nō possit referre qōnē
dñij. ⁊ sic ampliat. §. ꝫ sup illis. qō doc. reputāt no. ſz Alexā. equo-
cet si aduerteris ſz tu ꝓsidera an ꝯ hoc faciat qō dicit Imo. ↄcōtra
By. ⁊ Bar. ꝫum illū tex. adducūt ad declaratio. l. si plures. pz. n.
ex dictis suis ꝙ ille. §. nō extēdit. Nō ob. ēt ꝓdictis. l. siqs ex argē-
12 tarijs. §. j. ſ. de edē. †qz ibi cōpetit officiū iudicis qō nō ꝓsupponit
obl'onē. l. q per collusionē. §. pēj sortē. ſ. de acti. emp. ſic nec rei vē-
dicatio vt insti. de actio. §. j. ⁊ in ꝑn. in glo. in v. deberet. ⁊ p Bar.
in. l. j. ff. de iu. om. iu. vñ sicut rei vēdicatio datur ꝯ possidētez ita ēt
officiū iudicis de ꝫ tñ q̄liter ꝓcedat ꝙ rei vēdicatio det ꝯ hēdem
possidēte Bar. se remittit ad no. in. l. ij. §. fi. j. ff. ꝓto. sti. vbi recitant
opiniōes inter glo. antiq̄s Bar. eni ⁊ Alde. tenuerūt distinguēdū
an possessor decesserit añ lit ꝓtest. ⁊ tūc ille solus heres pōt ꝓueni
ri rei vēdicatiōe q solus possidet ꝓ illū tex. in ꝑn. An vo decesserit
post litē ꝓtestatā ⁊ tūc hēdes oēs cōueniēdos ꝙ portionib⁹ hēdi-
tarijs ēt ꝙ vnus solus possideat ⁊ ita intelligūt illū tex in fi. qz per
litis ꝓtestatiōez cuz videat q̄si ꝯctum obl'o ꝓcedēs ex tali q̄si ꝯctu
trāsferr̄ in heredes ꝓ portionib⁹ hēditarijs p. l. ꝙ hēditarijs. nō
attēta possessiōe ⁊ ista est rō illoꝝ glosatoꝝ. Ex qua hēs ꝙ realis
ista casu assumit de nā ꝑsonalis qō vi facē ꝯ By. ⁊ Bar. q volūt
ꝙ vbi ꝑsonalis stricti iuris ↄcurrit cū reali assumat de nā ipsi⁹ rea
lis ſz ipsū loquunt vbi intēratur ꝑsonalis qz tūc assumit a reali cū
qua est iūcta Bar. ⁊ sequaces loquunt eē vbi intērat realis qz
tūc assumit de nā ꝑsonalis ſz ꝫ est facere dīez inter casuz ⁊ casum
vñ dic vt j. Jo. Azo. ⁊ Bug. tenuerūt indistincte insolidū possiden-
tez heredē insolidū debere ↄueniri ⁊ ꝫm dictū itellectū nō facit ille
13 tex. ꝯ dictū By. ⁊ Bar. †Et ꝓdictis vt. ſ. declaratis Bar. ex oib⁹
. ſ. adductis in trib⁹ ꝓcedētib⁹ op. colligit distinctionē q̄r ad indi
uidnū qs teneat. aut ez est vnus reus ⁊ nō est dubiū qz. ſ. ipse inso
lidū tenet aut plures ⁊ tūc aut plures ꝑncipales aut plures here-
des vnius ꝑncipalis. Si plures ꝑncipales ⁊ in indiuiduo quo ad
ꝯctū obligationē ⁊ solonē vel in indiuiduo quo ad solonē ⁊ obli
gationē ⁊ qlibet tenet insolidū vt patet ex dictis. ſ. in. ij. op. non tñ
tenent vt duo rei ꝫm ipm Bar. hic ⁊ in. l. ij. §. ex his. ſ. e. ⁊ in. l. j. ⁊
l. reos. §. cū in tabulis. ſ. de duo. reis. vbi ponit effect⁹ ex ꝫ resultan
tes an teneant insolidū vt duo rei vel vt non duo rei in indiuiduo
quo ad solonē tm̄ ꝓut est rem restitui vt fuit dictū in. d. ij. op. ⁊ tūc
qlibet tenet ꝓ ꝑte nisi alr actū sit vt. d. l. j. §. si apud duos. ſ. de posi.
vel nisi vnus insolidū rem possideat ꝫm dicta. ſ. in hac. iij. op. ⁊ di-
cēda. j. in plurib⁹ heredib⁹ vnius ꝑncipalis in qbus clare distiguit
ipse Bar. vt hic vide per ipm. ¶ Et cū dictis Bar. hic in oibus ⁊
ꝓ oia trāsit Ange. nihil aliud addēs nisi ꝙ ex eo qō ↄcludit Bar.
circa plures hēdes vnius ꝑncipalis ꝙ possidēs tenet insolidū vbi
actio bonefidei cōpetit vel ēt vbi competit rei vēdicatio vna cum
actione stricti iuris que cōpetit ad rez restituēdā elicit ipse Ange.
duo no. Primo ꝙ actio personalis non diuiditur inter heredes
ꝓ hereditarijs portionibus sed cōpetit contra possessorem. Se-
cundo ꝙ competit contra nō obligatum Imo. hic ponit distintio
nez in hac mā nō discrepantē a Bar. nisi in eo qō dicit Bar. circa
intellectū. l. si plures. de quo. j. vbi ergo rem restitui est in obliga-
tione ēt ꝙ vnus heredū rez insoliduz possideat ↄcludit regulā esse
ꝙ oēs teneant ꝓ portiōib⁹ hēditarijs ⁊ ꝙ fallat vbi cōpetit ꝓ re
restituēda actio bonefidei: vt. d. §. heres. Et sumit ex dictis Bar.
per. d. §. si fundus. ꝙ actio ex testō nō in oibus ꝫ nām actionū bo
nefidei ſz quo ad accessiones sic vt. l. in minorum. C. in qui. casi. in
inte. resti. nō est ne. de q̄ ꝫ ꝓ ꝙm meū ⁊ do. Fran. de are. ⁊ j. aliqd
dicet. Sz Pau. de ca. ⁊ Ro. hic nō approbāt hec dicta Bar. sed
dñt ꝙ cuz obl'o rez restitui bēat sitūdinē cuz actiōe reali. nam ēt
rei vēdicatio cōpetit ad restituēdū: vt. l. q restituere. ſ. de rei vēdi.
dicēdū est ꝙ sicut rei vēdicatio datur ꝯ heredē possidentē: vt. d. l.
ij. §. fi. j. de ꝓto. sti. ita indistincte dicēdū ꝙ det actio ꝑsonalis ad rez
restituēdā ⁊ sic ēt vbi ꝓ re restituēda cōpetit actio stricti iuris cuz
qua nō ↄcurrit rei vēdicatio. Et distin. By. ꝓcedat in obligatiōe
rez tradi in qua loquunt iura per ipm alle. ꝫm Pau. vt sic in ipsa
dicamus: vt si cū actiōe ꝑsonali q̄ datur ad rem tradendā cōcurrit
rei vēdicatio detur insolidū ꝯ possidentē vt no. glo. in. d. §. fi tu ex
parte. l. qui fundū. j. ad le. fal. alʾs aūt non detur nisi ꝓ ꝑte ēt cōtra

possidentē insolidum: vt. d. l. si tibi homo. §. si fundus. ⁊ sic ille tex.
cum ꝫm istos loquatur in obligatione rem tradi nō facit ad ꝓpo
situm Bar. ¶ Sed si obligatio rez tradi est magis indiuidua q̄ꝫ
obligatio rem restitui ꝫm opinionē Bar. ſ. prima op. vel equalr
indiuidua cū obligatione rem restitui ꝫm opinionē ipsius Pau.
vt vidimus. ſ. prima op. nō videt ista cōgrua ⁊ ↄcludēs rñsio ad
d. §. si fundus. si enim in obligatiōe magis indiuidua dicimus pos-
sidentem insolidū nō teneri nisi ꝓ portione hereditaria nisi cum
actione ꝑsonali cōcurrat rei vendicatio multo magis hoc est di-
cenduz in obligatione minus indiuidua vel si sunt equaliter indi
uidue oino dicta rñsio tollit qz est ponere differentiā inter casuz ⁊
casum ⁊ nō rōnem differentie. Illa eiz rō ꝙ obligatio rem restitui
habeat similitudinē cum rei vendicatione nō cōcludit nec ex hoc
sequit ꝙ si in vtraq̄ venit restitutio ⁊ in hoc habent similitudem
ꝙ in reliquis sint similes quod patet qz licet rei vēdicatio nō de-
tur cōtra heredes eius qui dolo ante litem cōtestatam desijt possi
dere: vt. l. si aūt. la. ij. ſ. de rei vendi. ⁊ per glo. in. d. l. ij. §. fi. j. de ꝓto.
sti. alʾs. d. l. si autem. incipit cuz aūt: qz deficit extremū possessionis
requisitū penes cōuentū in rei vendicatione: vt. l. j. C. de alie. iudi.
mutuan. cau. fac. non sic est in actione ꝑsonali que cōpetit ad resti
tuendū: vt. l. in cōditione. ſ. de condi. fur. Et hac rōne ⁊ ēt ex rōne
qz regula est ꝙ obligationes ⁊ actiones ꝑsonales diuidunt inter
heredes ꝓ portionibus hereditarijs: vt. d. l. ꝓ hereditarijs. do
minus Alexan. hic improbat dictum Pau. de ca. ⁊ Ro. ⁊ appro
bat dictū Bar. vt nisi in casu. d. §. heres. ⁊ d. l. si plures. nō ꝓcedat
vt licet insolidum possidens possit cōueniri nisi ꝓ portione here
ditaria ⁊ ista ratio ⁊ sic. l. ꝓ hereditarijs. stringit ⁊ cōcludit in
euitabiliter pro Bar. contra Pau. ⁊ Roma. Et rñ. do. Alexan.
ad. l. ij. C. si vnus ex plu. heredi. debi. quam adducit Roma. cōtra
14 Bar. vbi hypotecaria datur contra heredem possidentem tm̄. †⁊
tamen hypotecaria est stricti iuris qz nō cōnumerat in. d. §. actio-
num. nam dicit dñs Alexan. hypotecaria est actio realis. l. pigno
ris. C. de pig. l. pignoris. ſ. eo. ti. de pigno. vnde nō miruz ꝙ illa in
sequit possessionē tantum ⁊ sic nō bz aliquid cōe cum materia no
stra ⁊ cōtra Ro. est tex. in terminis in. d. l. ꝓ hereditarijs. vbi pa-
tet ꝙ non bene arguitur de hypotecaria ad personales. Et hanc
inductionem Roma. de. d. l. ij. improbat ēt hic Areti qui tñ circa
ꝓclusionem principalis articuli nihil hic firmat sed dicit pendere
a dicēdis circa. vj. op. vult dicere in. v. op. Bar. ꝫum examinat an
sit differentia inter cōtractus bonefidei ⁊ stricti iuris quo ad cō-
missionem secundarie obligationis ad penā vel interesse. Conclu
dit tamen ꝙ. §. si fundus. nō facit ad ꝓpositum qz loquitur in ob-
ligatione rem dari exquo nō erat ibi translatū dominiū qz erat le
gatus fundus heredis: vt. l. si heredis seruus. de leg. j. ⁊ per Bar.
in. d. §. si fundus. ⁊ respectu heredis cuius erat res claruz est ꝙ ibi
sumus in rem dari ꝓcise ꝓ portione. vz sua respectu autez alioꝝ
coheredum sumuſ ēt in dicta obligatione rem dari secuta redem-
ptiōe quā ipsi facere tenentur si possunt redimere: vt. l. nō dubiū.
de lega. iij. ⁊ l. cum alienā. C. de leg. licet ipsum redimere sit facti:
cum ergo obligatio rem dari sit diuidua etiā solutione nō mirum
ꝙ heres cuius erat fundus nō cōuenitur nisi ꝓ parte sua etiā ꝙ
insolidum possideret ⁊ ita refert Ro. respōdere ad illuz tex. ꝓout
ēt refert hic dñs meus qui dicit etiam ita respondisse Pau. ⁊ ita
videtur ēt ꝑsupponere dñs Alexā. ꝙ Pau. ad. §. si fundus. rñ. ꝙ
loquitur vel in obligatione rem dari vel in obligatione rem tra-
di sed in mea lectu. nō dicit ꝙ loquatur in obligatione rem dari.
Preterea vltra ipsos ille tex. etiaz ꝙ loqueret in obligatione rez
restitui nō habet aliquid cōmune cum. d. §. heres. ⁊ d. l. si plures.
cum illa iura loquantur in possidente insolidum tanq̄ꝫ herede ⁊
sic ex persona defuncti siue ex titulo habito a defuncto sed. §. si fun
dus. loquitur in possidente insolidum ex persona sua ⁊ sine titulo
habito a defuncto qz. ſ. ꝑtes ipsaz possidebat qz erat sua iter quos
casus est apertissima ratio differentie qz vbi res erat defuncti non
est in aliquo dāno insolidū possidens si insolidū ↄueniat ⁊ restituit
qz insolidū bz restitui ⁊ siue ipse insolidū restituat siue ꝓ portione
hereditaria oino penes ipz nihil plus remanet nō sic in. d. §. si fun
dus. qz esset in dāno si insolidum cōueniretur ⁊ cogeret restituere
exquo nō esset aliud dicere nisi ꝙ ipse insoliduz esset grauatus qō
proprie vult abnegare ille tex. vel si insolidum non esset grauatus
quasi a coheredibus posset repetere pro portionibus hereditā-
rijs grauaretur saltez in hoc quia quodāmodo cogeretur vende-
re rem suam

re rem suaz ꝯ.l.nec emere.C.de in.deli.repetēdo.s.precīū a coheredibus ꝓ portionib⁹ ipsoꝝ. Preterea grauaret in ℔ ꝙ cogeretur agere ꝛ repetere cōtra heredes vbi meli⁹ est nō soluere q̄ꝫ solutū repetere.l.iij.in fi.ff.ō lib.leg.ꝛ ꝑm istā rñsionē ꝛ ēt ꝓcedētē nō ꝓcederet ille tex.si res hēditaria legata insolidū ab vno heredū possideret qꝛ ille solus posset cōueniri exq̄ nō vertit dānū suū ꝛ posset dici ꝙ tūc ēt ꝓcurrit rei vēdicatio tñ cōcurrit ēt rō eqtatis ꝛ ꝙ heres ex hoc nō patitur aliqđ dānū. Item nō agitur vbi legat res hereditaria de dādo ꝛ quodāmodo de restituēdo qꝛ dominiuz fuit trāslatū nec obstat ꝙ cōpetat ēt actio psonalis qꝛ cōpetit rōne possessionis nō rōne dñij exītis penes heredem vt per glo.in.§.nīa.insti.de leg.ꝛ per Bar.ꝛ doct.in.l.j.in fi. dictoꝝ de leg.j. Et ꝑm rñ.data ad illū.§.si fundus.tollit obiectio quā qs posset facere ꝙ ptingere pōt in diūsis reb⁹ fieri solonez ꝯ.l.in executione.§.ꝓ parte.id.n.tollerat ne sec⁹ dicēdo eueniāt incōueniētia que.s.ꝓsideraui ꝛ sic limita bitur.d.§.ꝓ parte.p.d.§.si fundus. Preterea in.§.si fundus. a ꝓncipio taliter nata fuit obligatio vt ptingere posset hec diuersitas solonis qꝛ.s.alij cohēdes nō fuerūt ꝓcise grauati dare alias partes fundi ꝛ redimere si possent ꝛ sic a ꝓncipio in.d.§.fuit diuersitas obligationis inter hēdes. Et hec no.ad limitationē §.ꝓ pte.ꝛ adde alās limitationes de qb⁹ circa dicta Bar.in.iij.q.in.l.stipones nō diuidunt. Et ex his rñsio quā dedi ad.§.si fundus.magis plz.q̄ꝫ rñsio By. ꝛ Bar.qꝛ hz in se aptissimā rōnē. Et nō incidimus tenēdo hāc rñsionē in illud aliud ꝓriuz qđ actio ex testō ꝛ ē.q tenēs intellectū Bar.ad.d.§.si fundus. Rñdet ꝙ illud ꝓcedit quo ad accessiones ꝑut loqtur .l.in minoꝝ.C.in qui.cau.in integ.resti.nō est necess.sed quo ad materiā nostrā vt insolidū possidēs insolidū possit ꝓueniri ꝑut pōt cōueniri actione bonefidei secus est ꝑm ipz per.d. §.si fundus. Et hāc rñsionē Imo.ad.d.ꝓriū approbat hic Areti.lz dicat tolli hāc obiectionē siue nō esse opus ipsi rñdere si tenemus ꝙ tex.in.§.si fundus.loquat in obligatōe rem dari ꝛ est verū ꝑut ēt si tenemus intellectū quē ꝓrime dedi ad illū tex.tñ tenēdo itellectū Bar.dicit vt dixi ꝓcedere rñsionē Imo.ad no.in.d.l.in minoꝝ.ꝓ qua adducit doctrinā Bar.in.l.si heres.ff.ō eo qđ cer.lo. †vbi Bar.voluit ꝙ actio ex testō sortit.nām bonefidei quo ad vsuras ꝛ fructus lz quo ad alia iudicat vt actio stricti iuris vt ibi ꝓbat vbi actio ex testō dr ee arbitraria vbi heres certo loco dare dānatus est actiōes aūt bonefidei nō sūt arbitrarie:vt.l. in bonefidei.eo.ti.ꝛ per Pau.in.l.arbitraria.e.ti.dicit ēt Bar.quo ad aliud actionē ex testō hre instar bonefidei:vt re pfecte nō soluta actio duret: vt.l.hmōi.§.si edes.de le.j. Ex ꝓdictis ergo hēs aperte declaratū q̄re in.§.si fundus.i. solidū possidēs insolidū nō cōuenit hēs ēt ꝙ voc.cōit trāsire vñr cum Bar.ꝙ in actionib⁹ bonefidei cōpetētib⁹ ad restituēdū insolidū possidēs insolidū ꝓuenit per.d.§.heres. lz Bal.in.d.l.ꝓ hēditarijs.in v.duodecimo ꝛ ē.de quo facit mētionē hic Areti.alr intelligat illū tex.vz ꝙ secūdaria obligatiōe teneat insolidū possidēs q censet cōmittere dolum si ipsaz nō restituit ꝛ sic nō rōne possessionis tm̄ vt sentit Bar.q intellect⁹ ad.d.§.heres.penitus ruit si nō tenem⁹ opinionē Pe.ꝛ Bar.j.in.v.op.quam refricat in dubium Areti.per tex.in.l.qđ si nolit.§.pōponius.s.de edil.edic.ꝛ ℔ est ꝙ hic remittit se ad dicēda in sequenti.i.in.v.ꝛ.vj. op.ꝛ lz iste intellect⁹ nō cōgruat ꝓncipio illius tex.tñ circa scōm rñ.vī ꝓgruere ꝛ ió nō vī ibi ꝓcludēter ꝓbari ꝙ actio bonefidei ad rem restituendā dēt insolidū ꝯ illū q insolidū possidet qꝛ ꝑm hāc intellectū nō loqt de obligatōe ꝓmeua sed de scōaria que ꝯbit rōne doli vel culpe ꝛ cū ꝓn.illi⁹ tex. nō cōueniat ꝙ loquat de obligatōe scōaria iprobat hic ꝛ in.l.stipones nō diuidunt. Raph.q alr dixit vt hic ꝛ ibi p a Pau.vbi dixi circa.viij.op.Bar. ¶ In eo aūt qđ Bar. post By.tenet in actionib⁹ stricti iuris cōpetētib⁹ ad restitutiōē vt si dar ꝓcursus rei vēdicatiōis cōpetāt ꝯ possidētē insolidū ꝛ ita intelligit.d.l.si plures. Imo.hic tz ꝓrium improbās itellectū By.ꝛ Bar.ad.d.l.si plures.ꝙ ibi spoliatus posset agere rei vēdicatiōe ꝛ sic ꝙ ipsi spoliato nō posset obīci exceptio dñij per.l.siqs emptionis.§.tz ℔ sup illis. nam ꝑm ipm ibi est casus spālis in eo q.xxx.annis possedit ꝛ postea spoliat vt patet ex ꝓcedētib⁹. tūc enim ꝓcedit ꝙ si agit ꝯ spoliatorē rei vēdicatiōe nō pōt sibi obīci exceptio dñij alās ergo spoliatus agens rei vēdicatione dz ꝓbare de dñio suo ꝛ sic pōt repelli exceptiōe dñij vt ꝓbat in.c.j.de resti.spo.lz secus si agit iterdicto vñ vi:vt.l.siqs a se fundū.C. ad le.iuli.de vi publi.ꝛ ꝓbat in.d.c.j.inquantū ibi ꝓbatur ꝙ si spoliat⁹ eligit cognosci de dñio dz de ipso cognosci añq̄ fiat sibi restitutio lz agēs rei vēdicatione ita eligit ꝛ ita cōsentit vt.l.fi.C.de rei ven.ꝛ.l.j.C.cō.vtriusq; in.ergo ꝛ ē. de ℔ puncto late dixi ꝛ discussi in.l.nāīr.§.nihil cōe.de acq. pos.circa dcā Bar.in ꝑma cōminatiōe. Improbato ergo intellectu Bar.ad.d.l.si plures.exq̄ nō pōt intelligi gñalr tenēdo qđ ꝓrime est dictū ꝙ spoliat⁹ bēat ꝓbare de dñio qꝛ tenēdo intellectū Bar.ꝛ By.ꝙ ibi sit ratio ꝓcursus rei vēdicationis cū psonali opus ēt ipsam restringē vbi dñs fuisset spoliatus vbi illa.l.gñalr ꝛ idistincte loquēs pōt itelligi ēt in nō dño spoliato iprobato ergo dicto itellectu rñ. aliter ꝑut in effectu rñdet vno modo Bar.in.d.l.si plures. ꝙ.l.ꝓ hēditarijs.loqt in obligatiōib⁹ discēdētib⁹ ex ꝯctu d.aūt.l.si plures.loqt in obligationib⁹ discēdētibus ex delicto qb⁹ hēdes tenent q̄ten⁹ ad eos puenit:vt.l.ij.C.vñ vi. ꝛ.l.j.C.ne ex ōlic.defunc.vñ nō mirū ꝙ ille ad quē puenit res insolidū teneat silr insolidū qꝛ si minus portiōe hēditaria pueniss̄et in minus teneret vt sic ꝓrioꝝ eadez sit disciplina ꝑm Imo.hic.nec huic rñsioni ob.l.in cōditione.s.de ꝓdi.fur.vbi vī ꝓbari ꝙ hēdes teneant vltra q̄ꝫ ad eos puenerit.tenent eiz cōditione furtiua ꝓ hereditarijs portiōib⁹ nō specto si ad eos min⁹ puenerit dic q̄ ad ℔ vt ibi ꝑ Bar. ꝛ in.l.si ꝓ fure.§.fi.eo.ti.q dicit ꝙ est spāle in cōditiōe furtiua ꝛ rō spālitatis pōt esse. †qꝛ cōditio furtiua alās exorbitat a nā aliaꝝ cōditionuz vt in.§.sic itaq;.insti.de actio.ꝛ ꝑ glo.in rubri.s.de cōdi.furti.ꝛ vide Pau.de ca.in.d.l.si ꝓ fure.vbi aliqđ tāgit. Et sic ex his pz ꝙ.l.si plures.nō facit ad ꝓpositū By.ꝛ Bar.quoꝝ dictū hic remanet sine.l.submoto fundamēto.d.l.si plures.tñ ꝓ ipsis ꝑm Areti.hic remanet illa rō ꝓiūctionis ꝛ vnionis quā ipse corroborat ex his q̄ hñr ꝑ Bar.in.l.stipones nō diuidunt.in.xiiij.op.dū vult ꝙ si ꝓcurrit psonalis ꝛ realis actio in obone psonali de dando ꝯ nām suā succedit obo ad itereſſe de q̄ ibi vide dicta facit ēt ꝓ opione By.ꝛ Bar.auctas glo.in.d.§.si tu ex pte.vbi vide dicta ad intelligētiā illius glo.ꝛ dici pōt ꝙ Imo.aliud nō sentiat.solū.n.vī improbare By.ꝛ Bar.in q̄ꝫtuz volūt ꝙ.l.si plures.debeat itellī qꝛ ibi pōt dari ꝓcursus realis ꝛ psonalis actiōis. Inq̄ꝫtū ēt Bar.vltio loco circa istā tertiā op.dicit quantū ad terminos.l.siqs ex argentarijs.§.j.ꝙ ibi cōpetit officium iudicis qđ datur cōtra nō obligatū sicut actio realis vt in.§.j.insti.de actio.Areti.hic allegat Bar.in.l.si tert⁹.§.officiū.s.de aqua plu.ar. † dicē qđ officiū iudicis de q̄ in titu.de eden.est psonale nec trāsit ꝯ singularē successorē ꝙnimo nec ꝯ hēdē nisi q̄tenus ad eū puenit:vt.l.quedā.§.is aūt cui.de eden.vñ ad illū tex.dicit rñdēdū ꝑut ad.l.si plures.ꝙ sicut in delictis hēdes tenent nō qꝛ hēdes sed q̄tenus ad eos puenit ita sit in.d.materia de edēdo sed nō habeo Bart.dicentē qđ ipse refert in.d.§. officiū.ſz in.§.siqs ꝑue.tractat an officiū iudicis sit psonale vel scriptū in rem ꝛ pōt dici ꝙ in.d.§.j.nō agit de restituēdo ſz de edendo in quo nullū vertit incōmodū eius qui insolidū edit qꝛ insolidum habet sicut.s.est dictū in terminis d.§.heres.dū fuit discussuz de intelligētia.d.§.si fundus.l. si tibi homo. †ꝛ ꝑm hoc ēt si ad editionē cōpeteret actio de quo in.l.j.§.editiones.in glo.magna.s.de eden.ꝛ in.l.j.C. eo.vbi discutit an ad editionē detur officiū iudicis vl actio esset rñsum.d.§.j.ꝛ ℔ alio mō posset ēt rñderi ad.d.l.si plures.vt sic nō fiat dīa inter actiones bonefidei vel stricti iuris ſz an si insolidū agat ꝯ possidentē insolidū ille sit in dē

a ¶ Op.Bar. Et vide que dicentur.j. circa dicta Bart. in v.op.vbi tāgetur aliquid de dicto itellectu Bal.

no nec ne ⁊ p hac opione facit qz ꝑm ipsaz euitaꝝ circuitus
ficut cõuenit.l.dño testó.de cõdi.inde.nec ob.regula.l.pro
hereditarijs.qz nó ꝓcedit vno insolidũ possidẽte rõne eui-
tandi inutilis circuitus. Nec ob.iste tex.vbi vno ꝯueniẽte
alij tenent ⁊ tñ bñt regressum ꝯ illum qui ꝯfecit vt.ff.l.ij.§.
itẽ si in facto.⁊.d.l.heredes.§.in illa.fa.her.⁊ sic nó vi cu-
rari de circuitu.nã in his terminis interest stipulatozis hẽ
plures reos debẽdi obligatos:vt.l.ij.§.fi.ff.de lib.leg.que
rõ cessat vbi plures tenent ad restituendũ ⁊ vnus insolidũ
possidet qz nec stipulatozis nec possidẽtis interest ꝙ ipse so-
lus cõueniaꝝ.eius.n.est clarũ ꝙ nó interest stipulatozis sili-
ter clarũ est qz hic nó cadit ꝙ cõuento effecto nó soluẽdo
ipse bẽat aliqd dãnũ exq̃ agit ꝯ ipm rõne rei quã possidet.
Et sic in puncto iuris posset teneri siue ꝓ re restituẽda vel
actio bonefidei siue stricti iuris siue officiũ iudicis ꝙ talis
actio detur cõtra beredẽ insolidũ possidentẽ nisi in termis
d.§.si fundus.intelligẽdo ipsum ꝓut.ff.intellexi.Et idẽ põt
dici vbi sumus in re tradẽda qcqd aliud in ꝫ vltimo tenue
rint Ro.⁊ Pau.vt.ff.retuli eoꝝ ergo opio vbi sumuꝫ in re
restituẽda põt sustẽtari ⁊ adhuc extẽdi vbi daꝝ offm iudicis
⁊ hec no.qz multa ſex supra adductis sunt vltra doc.⁊ illa
rõ euitãdi inutilis circuitus ꝙcludere vi ad id qõ est dictũ
ẽt ꝙ nó faceret.§.heres.de q.ff.aliqd vidimuꝫ ⁊ videbimus
ẽt.j.circa dicta in qnta.op.in ꝓncipio tñ aliquaꝝ faĉ.l.ij.§.fi.ff
ꝓto.sti.ꝑm intellectũ Bar.⁊ Alderi.nã si post lit.ꝓtest.cuꝫ
defuncto rei vẽdicatio daꝝ ꝯ heredes ꝓ hẽditarijs portio-
nibus eo qz vñr teneri ex quasi ꝯctu ⁊ tñ ibi militat illa rõ
euitãdi inutilis circuitus ergo ⁊ eodẽ modo ⁊ multo ma-
gis actio ꝑsonalis ẽt ad restituẽdũ cõpetens ꝓut rei vendi
catio cum ista sit sua ꝑmordialis natura ꝙ deꝝ ꝓ heredita
rijs portionib⁹.ſz posset rñ.ꝙ exquo ille tex.habet ẽt aliuꝫ
intellectũ ꝙ in fi.loquaꝝ in ꝑsonali ex eo ꝙcludenter nó ar-
guit ar.no.per Bar.in.l.in ambiguo.ff.ó re.du.attẽto ma
xime ꝙ aliũ intellectum multi tenẽt ⁊ hoc modo posset rñ-
deri ad illũ tex.ꝑm intellectũ Bar.q̃tenus de eo opponaꝝ
cõtra dictũ By.⁊ Bar.⁊ attẽto eo de circuitu inutili tollit
ar.qõ faciũt Bar.⁊ Alderi.de toto quo ad totũ per.l.cũ
aũt.als incipit si aũt.ff.de rei ven.nam in illis terminis vbi
nullus possidet eo qz defunct⁹ dolo desijt possidere nó ſbest
dicta rõ vitãdi inutilis circuitus ⁊ nó subest rõ quare ma-
gis vnus q̃ alter cõueniaꝝ. Preterea intellectus Bar.⁊
Alde.ꝓcedit vbi agit ex eadẽ instantia incepta cum defun
cto:vide ẽt aliaz rñonẽ que deprehẽditur ex dictis Bar.
in.d.§.fi.dum ꝯ Bar.alle.l.si plures.⁊ rñ.ꝓto saluãda ei⁹
opinione intelligẽdo ipsam ꝑm By.⁊ postea rñ.ad ibi no.
per Bar.ꝓ saluando dicto By.vt loquaꝝ dictũ By.qñ a
ꝓncipio daꝝ ꝓcursus ꝑsonalis ⁊ realis Bar.vbi ex postfa
cto non discedas ab opinione Bar.quantũ ad id qõ dicit
per.§.heres. qz cõiter teneꝝ. Et ad illud qõ dicit Areti.ꝯ
Bar.de offõ iudicis:vide hic moderniores saluãtes Bar.
ꝯ quem nó faciũt no.in.d.§.siqs ꝓusq̃.qz vbi subest eqtas
ꝙ officiũ iudicis dicaꝝ scriptũ in rem vi in rez scriptũ verũ
est ꝙ Bar.ibi nó ꝑsupponit ꝓut hic ꝙ habeat naturaz rei
vendicationis sed ꝙ aut est ꝑsonale aut scriptũ in rem ⁊ in
terminis.d.§.j.vbi agit de edẽdo vult esse ꝑsonale per.d.§.
is aũt.Bar.in.d.§.siquis ꝓus.⁊ hoc cõtra ipsum Bar.hic
Areti.allegat qz Bar.in indiuiduo vult ꝓrium nec per vo
lẽtes saluare Bar.bene rñ.ad illũ.§.is aũt.per id qõ dicit
in fi.illius tex.qz cõtra tertiuz agit vtili in factũ ꝑm glo.in
ver.cogẽdus ⁊ ita ẽt vult ibi Bar.sũmãdo illũ.§.quẽ sum-
mat vna cum ꝓcedẽti. Preterea Bar.nó defendit a ꝓrie-
tate inquãtũ hic simplr vult ꝙ officiũ iudicis habeat simi-
litudineꝫ cum reali in illo aũt.§.siqs ꝓusq̃.vult ꝙ aut sit ꝑ-
sonale mere aut ꝑsonale scriptũ in rem ⁊ sic nó dicit ꝙ ha-
beat naturã realis vt hic.diuersuꝫ eni est esse scriptũ in rez
vel hr̃e naturã realis qz actio scripta in rez diũsa est a ꝓ-
rei ⁊ ẽt a ꝑsonali vt patet ex dictis Bar.in.d.§.siqs ꝓiusq̃.
Item respectu huius officij qõ cõpetit ad edendũ Bar.ibi
vult ꝙ sit ꝑsonale hic ꝙ habeat naturã realis. Et ei qõ di-
xi rñdendo ad.§.si fundus.l.si tibi homo.nó ob.id qõ vi ꝓ
Accur.in.d.l.ij.§.fi.duz ponit tertiã suã lec.ad illũ tex.ex q̃

inferri vi ꝙ magis teneaꝝ insolidũ possidens ⁊ insolidum
possit cõueniri qñ ex facto suo possidet q̃ qñ ex facto testa-
toris.naz loquit in reali q̃e datur rõne possessiõis ⁊ nó ex
aliquo facto vel obligatione defuncti ⁊ sic in illis terminis
nó congruit ꝙ ipse patiaꝝ dãnum vel incõmodum ex facto
vel dispositione defuncti si insolidũ cõueniꝝ qz nõ attendit
nisi possio nó sic in.§.si tibi fundus.qz attẽditur dispositio
defuncti. Expeditis his q̃ veniebãt dicẽda ꝓ declarãdo q̃li
ter qs ad indiuiduũ teneaꝝ Bar. Quarto loco incipit op.
ꝯ id qõ hic vi in tex.ꝙ ex fcõ vnius heredũ pena cõmittit
ꝯ oẽs in facto indiuiduo de.l.fi.ff.ad sylĺ.⁊ l.de pupillo.§.
si pluriũ.ff.de no.ope.nũcia.dic in ver.sed si vnus illius.§.si
pluriũ.el.j.⁊ rñ.Bar.put hic per ipm cui⁹ dictis circa hãc
19 op.aliud nó addit doc. ☞ Quinto op.Bart.ꝙ ẽt in ob-
ligationibus q̃ descẽdunt ex cã hẽditaria ille solus teneaꝝ
q ꝯfacit: vt.l.in depositi.in fi.⁊ l.seq.ff.depos.vbi ex dolo
cõmisso circa depositũ ꝓ vnũ ex hẽdib⁹ depositarij nó agit
ꝯ cohẽdes sed ꝯ ipm tm̃ qui dolũ cõmisit Bar.rñ.duobus
modis. Primo ꝑm Pe.ff.l.prima ꝙ iste tex.loqt in actio
nib⁹ stricti iuris ꝓrium in actione bonefidei in qua officio
iudicis conuenit vt ille solus teneaꝝ qui ꝯuenit sicut alꝫ dr̃
in.d.l.ij.§.heres.cõmo.ꝙ arbitrio iudicis conuenit vt ille
insolidũ actiõe cõmodati cõdẽneꝝ qui insolidũ possidet vt
vidimus.ff.in tertia op.exq̃ infert Bart.ꝙ si pena peteret
actiõe bonefidei in terminis tex.nostrĩ puta informata ex
pacto nudo incõtinenti apposito iuxta.l.iuris gentiũ.§.qn-
imo.ff.de pac.vt si empto fundo emptor pact⁹ fuisset de via
sibi pstãda p aliũ fundũ venditoris ⁊ si nó pstaret talis pe-
na cõmitteret ꝙ tũc pena cõmitteret insolidũ ꝯ illuz q ꝯfe-
cit ⁊ sic ꝯ illũ insolidũ ageret. Scõo modo rñ. Bar.ꝙ iste
tex.loqt in facto indiuiduo oino ꝓrium in facto indiuiduo
quo ad solonẽ tm̃ vñ cum in tali indiuiduo obligatio diui-
daꝝ inter hẽdes ꝑs est vt vno ꝯfaciẽte pena nó cõmittaꝝ
cõtra alios sed ꝯ ipsuz ꝯfacientẽ insolidũ lz si esset factũ di-
uiduũ nó cõmitteret nisi ꝑ portiõe hẽditaria vt hic in ver.
aut ab vno ⁊ c.⁊ in v.nam hac stipone ⁊ c.eligit ergo q̃dã
media via quo ad cõmissionẽ pene in hac obligatiõe indi-
uidua tm̃ solone sicut in ea eligit quedã media via quo ad
indiuiduitatẽ vt vidimus.ff.u.op.⁊ quo ad successionẽ ob-
ligationis ad interesse vt ibi vidimus ⁊ p Bart.in.d.l.sti-
pulatiões nó diuidunt.in.viij.op.⁊ in.vj.q. Et sic ex dictis
Bar.duplr limitaꝝ tex.ꝑ vbi essemus in actiõe bonefidei.
Scõo qñ essemus in indiuiduo soluz respectu solonis put
est rem restitui de qua loquit.d.l.in depositi. Et idẽ qõ hic
in oibus tz Bar.in.l.si seruus.§.si pluriuz.ff.siqs cautio.ad
declarationẽ dictoꝝ cuius in hac op.anteq̃ veniã deduco
dicta sua in.vj.op. ☞ p.ergo.vj.loco Bar.ꝙ in actioni
bus bonefidei ⁊ in his q̃ st̃ indiuidua tm̃ solone dolo cõmis-
so qlibz insolidũ teneaꝝ tãq̃ duo rei:vt.l.si vt certo.§.si duo-
bus vehiculuz.ff.cõmo.⁊ l.j.§.si apud duos.ff.depo.⁊ l.si
duo.versi.ꝙ si lancez.e.ti. Et rñ.in effectu ꝙ in illis iurib⁹
nó vi ꝙ dolo ab vno cõmisso alij teneant̃ lz bñ ibi disponit
ꝙ dolo ab oib⁹ cõmisso oẽs insolidũ tenent̃ ⁊ sic nó qlibet
ꝑ portiõe sua lz ꝑ portiõe sua ad ꝓncipale qlibz eẽt obliga
tus ⁊ rõnẽ de hoc subdit hic Bar.q ẽt declarat q̃re in ter-
minis illoꝝ iuriũ ex facto vnius alij nó teneant̃ ꝑ portiona
biliter in tex.aũt nr̃o sic cũ vtrobiq̃ versẽt factũ indiuiduũ
custodia eius q̃ debetur rei depositę vel cõmodate est quid
indiuiduũ lz ipm restituẽ sit diuiduũ obligatiõe. Dicit eim
put dixit,primo ꝓrio ꝙ iste tex.loqt in actiõib⁹ stricti iuris
in qbus vno ꝯfaciẽte pena vel interesse cõmittit ꝯ oẽs pro
portionib⁹ hẽditarijs lz per iudiciũ familie herciscũde re-
deatur in effectu ad euz q dolũ cõmisit.l.ij.§.itẽ si in facto.
.ff.eo.⁊ l.hẽdes.§.in illa.ff.fa.her.ꝓria loquunt̃ in actioni-
bus bonefidei in qbus ꝯ illũ qui ꝯfecit de directo insolidũ
deuenit nõ ꝯ alios ó quo est tex.in terminis in.d.§.si apud
duos.ibi ⁊ si alter dolo nó fecit ⁊ iccirco absolutus sit ⁊ c.
Hec sunt in effectu dicta Bar.in istis duab⁹ op.ad que est
aduertendũ. Et ꝑ inquantum ipse in.v.op.dicit ꝙ si pena
hic peteret aliqua actiõe bonefidei informata ex pacto nu
do incõtinẽti appositio ille solus qui ꝯfecit cõueniret insoli
dum iuxta.d.l.

dum iuxta.d.l.in depositi.†Sentit enim Bart.in his vbis suis q̃ actio q̃ oritꝝ ex pacto incõtinẽti appositꝫ iuxta ꝯctũ bonefidei sit bonefidei.ꝯrium tñ tenet glo.j.in.d.§.qnimo. q̃ sit stricti iuris cum dek loco actionis ꝓscriptis vbis ꝛ idem tenet glo.in ver.ex permutatione.in.§.actionuꝫ.insti. de actio.ꝛ in.l.pacta que ꝯ.C.de pac.Sed Bar.post antiquos in.d.§.qnimo.ꝛ ẽt in.d.l.pacta nouissima.reprobat glo.per.l.ij.C.de pac.inter emp.ꝛ ven.vbi in actiõe ex vendito quęrꝫatur ꝯ emptorẽ ad reuendendũ vigore pacti incõtinẽti appositi veniũt fructus post oblationeꝫ ꝛ sic a tpe more vbi in actionib⁹ stricti iuris nõ veniũt nisi a tpe litis ꝓtestate: vt.l.videamuſ.§.si actionẽ.s̃.de vſu.ꝛ per glo.in.l. qõ te.s̃.si cer.pe.ꝛ ita moderni cõiter trãseunt adducentes vltra.d.l.ij.ꝓ hac opinione plures rõnes ꝛ rñ.ad illã rõnẽ q̃ dak sine succedit loco actionis ꝑscriptis vbis qꝛ imo ſm Bar.ꝛ doc.nõ succedit imo accedit ei principalr ꝛ vtraq; locũ hz: vt.d.l.ij.ꝛ ita ẽt tenet Ange.de are.post Joã.fa.in d.§.actionũ.sup.d.glo.in v.ex permutatiõe.que nõ loqr de actione veteri informata ex pacto incõtinẽti appositꝫ ſz de actiõe ꝑscriptis vbis que sikiter dak ex pacto incõtinẽti appositꝫ.pactũ enĩ incõtinẽti appositũ veterẽ actionẽ ex ꝯctu iuxta quẽ apponik informat ꝛ nouã ꝑscriptis vbis parit: vt d.§.qnimo.ꝛ ibi glo.Bar.ꝛ doc.ꝛ in.l.in bonefidei.ꝛ in.l. petẽs.C.de pac.eo.ti.illa ergo glo.loquik de noua actione ꝑscriptis vbis que orik ex pacto ꝛ illã dicit esse stricti iuris qrit qñ actio ꝑscriptis vbis sit stricti iuris cuꝫ ibi disponak q̃ illa vbi dak ex ꝯctu de estimato vel ex pmutatione sit bonefidei ꝛ sic illa glo.male allegak hic per dñm Alexã.q̃ velit q̃ actio quã iformat pactũ nudũ incõtinẽti appositũ sit stricti iuris: ꝯ illã glo.tñ vi facere.d.l.ij.C.de pac.iter emp. ꝛ ven.que põderata vt per Bar.ponderak vi pariter ꝓbare in actiõe informata per pactũ incõtinenti appositũ ꝛ in actione q̃ de nouo orik.ſ.ꝑscriptiſ vbis q̃ sit bonefidei ꝛ ita vult hic Areti.in quarta addi.quaꝫ facit ad dicta Bar.in materia.vj.op.lz h̃ incidẽter dicat nec faciat mẽtionẽ de il-
a la glo.cũ qua videnk ibi trãsire doc. C †Jtez in dictis suis vbis.s̃.relatis ꝛ põderatis sentit Bar.q̃ ex pacto incõtinẽti appositꝫ iuxta ꝯctũ possit agi ad penã qõ est contra.l. seruus ea.ꝛ ibi glo.s̃.de ser.expor.ꝛ per gl.in ver.ꝓueniet. in.l.stipulatio ista.§.alteri.j.eo.ꝛ ibi Bar.ꝛ doc.pactũ enĩz penale nõ vestik coherẽtia ꝯctus nisi quaten⁹ intereſt ꝛ sic nisi q̃tenus pena nõ excedit itereſſe ꝛ in his terminis possit saluari dictũ Bar.hic duꝫ ꝓsupponit penã posse peti ex pacto incõtinẽti appositꝫ vt ꝓcedat q̃tenus intereſt Jmo. tñ per.d.l.seruus ea.pungit ꝯ Bar.Sentit ẽt Bart.in dictis suis vbis faciẽs vim in pacto icõtinẽti appositꝫ iuxta ꝯctũ bonefidei q̃ si stipulatio esset appositꝫ iuxta talem ꝯctũ q̃ adhuc ꝓcederet q̃ vno ꝯfaciẽte pena cõmitteret ꝯ oẽs q̃si stipulatio ſz appositꝫ iuxta ꝯctuꝫ bonefidei oino remaneat in sua natura vt sit stricti iuris qõ bene ꝓbak in.l.cuꝫ ex cã. J.eo.ꝛ faciũt dicta.s̃.in rubrica in illa.q.qd operek stipulatio in ꝯctibus iurisgentiũ interposita. C Scõo aduertẽdũ est dum Bar.ponẽdo dictã primã sokonez limitat tex.nr̃m vbi pena appositꝫ iuxta ꝓmissionẽ facti indiuidui petẽda veniret actione bonefidei.nam Jmo.nõ trãsit cuꝫ ista limitatione.dicit enim q̃.d.l.in depositi.loquik in intereſſe nõ
z in pena ꝛ eodez modo.l.incõmodati.§.si ex facto.s̃.cõmo. z †tex.aũt noster loqr in pena.Que venit imediate ex disposne boys ꝛ eius ꝓuisione itereſſe aũt venit ex ꝓuisione.l.vñ nõ mirũ.q̃ nõ cõmittak itereſſe ꝓtra oẽs ex cõtrauẽtione vnius ſz pena sic qꝛ.l.facilius limitat suuꝫ auxiliũ q̃ auxiliũ boys: vt no.glo.in sikī in.l.assiduis.C.qui po.in pig.ba. glo.vz in ver.ſz anteriozis ꝛc̃.facit ẽtiã vltra Jmo.ꝓo ista dꝛia inter penã ꝛ itereſſe qꝛ mitius agik cuꝫ.l.q̃ cuꝫ boie. vt.l.celſus.s̃.de arbi.vbi ergo sumus in pena ꝓmissa circa factũ indiuidnũ nõ facit dꝛiam Jmo.an dek actio bonefidei vel stricti iuris ſz indistincte tenet q̃ ex ꝯfactione vnius pena cõmittik ꝯ oẽs beredes vbi aũt sumus in ꝓstatiõe interesse ex ꝯfactione vnius ex beredib⁹ ꝓmissoris facti indiuidui ꝛ tunc facit dꝛiam an simus in actionibus bonefidei vel stricti iuris vt in actionib⁹ bonefidei cõmittak intereſſe

cõtra ꝯfaciẽtẽ in actionib⁹ stricti iuris cõmittak cõtra oẽs ꝓportionib⁹ bereditarijs ſz in itereſſe ꝓut in pena nõ ꝯfaciẽtes habeãt regressum ꝯ illũ q̃ ꝯfecit per actionẽ.fa.ber. ſm Jmo.per.d.§.item si in facto.ꝛ per.§.in illa. C Pau. de ca.ẽt hic nõ tenet hãc limitationẽ Bar. dicẽs q̃ in.d.l. in depositi.ꝛ in.d.l.in cõmodati.§.si ex facto nõ agitur ad itereſſe ex ꝓmissione defuncti qꝛ obligatio depositi ꝯbik solũ ad rem restituẽdam nõ vt dolus malus abſit illud aũt venit ex dispõne legis volẽtis q̃ depositarius teneatur de dolo.l.j.§.si conuenerit.ff.depoſi.l.sicut.C.de actio.ꝛ obli. ideo si vnus ex heredibus ꝯuenit qꝛ dolũ cõmittit obligatio legalis ſz ex eodẽ ꝯctu descẽdat non ꝯbik nisi ꝯ illũ solũ qui ꝯuenit.Sed qñ descẽdit ex ꝓmissione defuncti vt qꝛ ꝓmisſisset exꝑsse doluꝫ malum nõ cõmittere in depositꝫ vt in ꝓncipio huius.l.tũc vno heredũ cõmittẽte dolũ obligatio ad penã vel itereſſe cõmitteret ꝯ oẽs qꝛ tũc de directo venik ꝯ ꝓmissa per defunctũ Pau.ergo nõ facit dꝛiam inter penã ꝛ itereſſe ꝓut facit Jmo.ſz an pena vel itereſſe veniat ex ꝓmissione defuncti vel ex dispõne legali ꝛ vi cõtra id qõ dicit Jmo.de itereſſe.l.ista in ꝓn.sed exq̃ loquik vbi itereſſe venit ex actiõe stricti iuris nõ facit ꝯ Jmo.qꝛ vbi tali actione venit petẽdũ itereſſe tũc facit dꝛiam an simus in actionib⁹ bonefidei vel stricti iuris ꝯ ipsuꝫ tñ bñ facit qꝛ in quacũq; actione simus militat illa rõ q̃ cũ itereſſe veniat ex dispõne.l.mitiuſ vi agendũ q̃ſ in pena que venit ex dispõne bois ꝛ ꝯ eius opinionẽ tenet hic do.Alexã.q dicit q̃ quo ad h̃ vt stipko facti indiuidui cõmittak ꝯ bẽdes ꝓmissoris nõ differt pena ꝛ itereſſe: vt.d.l.ij.§.si in facto.ſz posset ꝓ Jmo.rñderi q̃ est verũ vbi sumus in ꝯctib⁹ stricti iuris qõ nõ ificiak Jmo.ſz vbi sum⁹ in ꝯctib⁹ bonefidei tũc ipse dicit esse fiendã dꝛiam inter penã ꝛ itereſſe cũ opione cuius vi hic trãsire dñs Andreas barba.vltimo loco ipsaz recitãs ſz sibi obstat qõ ꝓme dixi obstat ẽt id qõ dicit do. Alexã.put simpkr ipm Barba.dicit Jmo.facẽ dꝛiaz inter penã ꝛ itereſſe.Tenet ẽt do.Alexã.ꝯ opinionẽ Pau. qꝛ ista lex in ꝓn.loquik vbi ex stipkone ꝛ sic ex ꝯctu stricti iuris agebatur quasi velit q̃ eius distinctio q̃ nõ sit fienda dꝛia an simus in ꝯctib⁹ bonefidei vel stricti iuris: ſz an pena vel itereſſe descẽdat ex ꝓmissione defuncti nõ ꝓbek iure cum tex..l.nostre.in ꝓn.loquak vbi sumus in stipkone vbi ergo sumus in ꝯctu bonefidei Pau.nõ adducit.l.ꝓbantẽ.q̃ si defunctus exꝑsse ꝓmittit dolũ q̃ pena vel itereſſe cõmittak ꝯ oẽs vno bẽdũ ꝯfaciente tñ ꝓ eius opinione posset addu ci illa rõ q̃ mitius cuꝫ.l.agik q̃ſ cum boie.Tenet ergo dñs Alexã.opinionẽ Bar.quã tanq̃ cõem a qbusdã obiectiõibus saluat hic Areti.qtãgit de h̃ dicto in.xij.col.ꝛ ꝓsequik ipm bñ per duas col.ꝛ in puncto iuris vi magis adherere ſnie Pau.Bñs meus ẽt hic tenet se cũ Bar.ꝛ rñ.satis sũtiliter ad.l.bẽdes mei.§.an ea.v.idẽ dicẽdũ est.s̃.fa.bercis. quẽ tex.dicit adduxisse Fulg.ꝯ opinionẽ Bar.in.d.l.si seruus.§.si pluriũ siqs cautio.lz Areti.hic allegãs illũ tex.non
z faciat mẽtionẽ de Fulg.†ꝛ adducit ꝓ hac opinione Bar. dns meus qꝛ ẽt in ꝓtozijs stipkonibus ex facto vnius bẽdũ in istis ẽt indiuiduis pena nõ cõmittik ꝯ oẽs: vt.l.penales. §.iul.s̃.ad le.fal.ꝛ.l.ij.§.incertã.j.de ꝓto.sti.ꝛ per Bar.hic in.ij.q.ꝛ aliqd ẽt.j.in ꝓrima distintione qõ nõ est ex alio qꝛ in talib⁹ stipkonib⁹ ꝓcedik ſm eqtatẽ nõ ſm rigozẽ sed ita ẽ in ꝯctib⁹ bonefidei.ergo ꝛc̃.magis tñ satisfak scõa respõsio Areti.hic ad.d.§.an ea.q̃ rñsio dñi mei.Qui Areti. ẽt rñdet ad.l.qõ si nolit.§.põponius.s̃.de edil.edic.inq̃tũ ibi vi ꝓbari q̃ dolus vnius ex beredib⁹ emptozis in actiõe redibitozia q̃ est stricti iuris obliget ipz insolidũ exq̃ vi inferri q̃ alij nõ obligenk ex ei⁹ facto sicut dꝛ in.d.l.in depositi. ꝛ in.l.incõmodati.§.si ex facto.s̃.cõmo.ꝛ sic q̃ ẽt in ꝯctib⁹ stricti iuris nõ ꝓcedat q̃ ex ꝯuentione vnius alij obligenk ad penã vel itereſſe: ꝛ ꝓ ꝓñs q̃ nõ ꝓcedat distinctio Bar. ꝛ doc.ſz vt dixi rñdet q̃ ille tex.oz intellígi quo ad effectuꝫ vz q̃ cũ ꝯ bẽdẽ ꝯfaciẽte alij habeãt regressum de eo qõ ipsi soluũt vt.s̃.sepius est dictũ ꝯfaciẽs dicak teneri insolidũ mero iure ergo oẽs ad qõ finis illi⁹.§.exq̃ tñ illa.l.vi satis vrgere ꝯ cõem opionez conak in puncto iuris saluare ſniam

Pau.de ca.Et ꝓtra cõem videt etiaꝫ facere rõ tex.nostri. ibi:qz qõ in partes diuidi nõ põt ꝛc.que rõ cum sit gñalis videt operari disp̃ositionẽ istius tex.gñaliter ꝓcedere ét ꝙ in stipl̃one que est stricti iuris loquat̃ per.l.regula.ℌ.fi.ff.õ iur.ꝛ fac.igno.ꝛ per no.in cle.j.per gl.in v. eligat̃.de elec. tñ saluando cõem opionem pót rñderi ꝙ cũ per moduꝫ fictiõis sit ꝙ vno ꝓtrafaciẽte oẽs ꝑfecisse dicant̃ in factis in diuiduis nõ attendat̃ talis fictio in ℞ctibus bonefidei sed magis attẽdat̃ veritas.Ut ille qui ꝓtrafecit teneat̃ ꝛ qdez isolidum:vt.d.l.in depositi.que ad hoc videt ℞riari ét huic tex.in v.at si õ eo cautũ sit ꝛc.vbi dr ꝙ pena cõmittit̃ ꝓ portione ℞facientis tñ sed nõ ℞riat̃:qz loquit̃ in disp̃ositiõe in diuidua ſolone tex.aũt in v.at si de eo in disp̃ositõe oino dr nidua imo.l.in depositi.illõ õ obl̃one isolidũ dicit respectu ſcõarie obl̃onis que est oino idiuidua vt h̃ ꝓ bar.in.vj.op. Cogita tñ inquãtũ resp̃õdi ad rõnẽ tex.ꝙ logt̃ ſm fictionẽ an illa rñsio sit dubia.Tex quo fictio nitit̃ eqtate:vt.l.postli-
24 minij.in pn.ℑ.de capti.ꝛ ꝓ Bar.in.l.si is q ꝓ emptore.ℌ.de vsuca.vñ nõ videt rõ qr̃ nõ habeat locũ ét in ℞ctibus bonefidei ꝛ nõ tenẽdo cõem opionẽ cũ pauciorib⁹ spinis ꝓ cedit opio Pau.de ca.ꝓ cõi tñ opione facit.l.ij.ℌ.heres. in ſcõo rñ.ſm intellectũ Bal.in.l.ꝓ hereditarijs.in v.xij.õ quo feci mẽtionẽ.ℌ.in.iij.op.nisi tu diceres ꝙ Bal.nõ intelligit ꝙ loquat̃ ille tex.de ſcõaria obl̃one que ℞bit̃ rõne voli vel culpe ad penã vel itereſſe õ qua loquunt̃ Pe.ꝛ bar. ꝛ doc.ſz de ea que oino cõpetit ad ipſam rẽ ꝛ isolidum rõne possessiõis quã bz insolidũ ꝓpter quã vr̃ eẽ in dolo respectu totius rei ꝛ ista est intẽtio Bal.in.d.v.xij. Et sic h̃z hũc intellectũ ex illo tex.nec ꝓbat̃ opio Bar.in.iij.op.nec opio ſua in hac qnta.nã in tertia ipse est itentiõis ꝙ ex sola possessiõe isolidũ possidẽs teneat̃ ꝑmeua actiõe ad rem restituendã qõ nõ ꝓbat̃ per.ℌ.heres.ſm itellectuz Bal.nec ex eo ꝓbat̃ id qõ in hac qnta dicit Bar.qz ille tex.non loquit̃ de ſcõa que ℞bit̃ rõne voli vel culpe ad penã vel itereſſe sed õ ſcõa que ℞bit̃ rõne voli ad restõnez totius rei non ergo videt ꝓgruere ꝙ deb̃ ꝑma ℑ possidẽtẽ isolidũ:qz ex eo ꝙ possidet insolidũ ꝛ nõ restituit vr̃ esse in dolo vt Bal.põderat ꝓ ea tñ opione ꝙ deb̃ ℑ possidentẽ insolidum sine fimus in actiõibus bonefidei sive stricti iuris cõpetẽtib⁹ ad restituẽdũ facit rõ euitãdi circuit⁹ª. ¶ Tertio adũtẽdũ ẽ oũ Bar. ponit in qnta op.ſcõam ſo.ad.l.in depositi.qz dicte ſo.re-
pugnãt ea que ℑ.dicit in.vj.op.ex cuius dictis clare ꝛ apte ꝓstat ꝙ de ꝑmaria obligatioe ad rẽ restitui non arguit̃ ad ſcõariaz que cõmittit̃ rõne voli vel culpe adhibite circa rẽ restituẽdã ꝛ per ipm assignat̃ rõ diuersitatis ꝛ ad dictã ℑ-
rietatẽ Bar.doc.nõ aduerterũt faciũt ét ℑ hanc ſcõam ſo.
25 dicta per ipm ad fi.sequentis dicti. ¶ †Quarto aduertendum est circa dicta Bar.in.vj.op. qz inquantũ ipse vult ꝙ si plures exhẽdibus ꝓmissoris ℑuenerũt oẽs teneant̃ insolidũ iuxta terminos.l.j.ℌ.si apud duos.ꝛ.l.si duo.v.qõ si lãcem depoſi. Ra.h̃ ℑ Bar.dicit facere hũc tex. in quo ꝓbat̃ ꝙ pena cõmittit̃ ꝓ hẽditarijs portionibus ℑ oẽs:lz oẽs ex ℑuentiõe vni⁹ ℑueniſſe videant̃ sic ergo vbi oẽs ℑuenerunt oẽs tenent̃ ꝓ hẽditarijs portiõibus non insolidũ ꝓut dicit Bar.qui ꝛ Ra.in aduertẽter loquutus fuit ℑ hunc tex.ꝛ ad.l.si duo.quã Bar.alr̃ rñdet ꝙ nõ loqtur de pena sed õ re restituẽda vt ad ipsam restituẽdã isolidum teneant̃ cui⁹ dictũ ꝓbat h̃ dñs Alex.ꝛ rñdet ad hũc ter.saluãdo bar. vt hic vide per ipm ꝛ tangemus.ℑ.circa dicta Bar.in disti ctiõe quã subdit quakr ꝛ aduersus quos pena seu interesse
26 cõmittat̃ si ℑfiat obl̃oni ꝓtinẽti factũ idiuiduũ. ¶ †Veniamus modo ad distinctionẽ Bar.quã ipse facit ex ꝑdictis ꝛ aliqb⁹ ét additis quakr ꝛ aduersus quos pena seu interesse cõmittat̃ si ℑfiat obligationi facti idiuidui. Distinguit ergo duo mẽbra ꝓncipalia ꝙ aut sunt plures debitores ꝓncipales ꝙ ꝓmisserũt factũ idiuiduũ:Aut plures heredes vnius debitoris ꝓncipalis.Et in quolibet mẽbro subdistiguit vt h̃ vide ꝓ ipm.Cuius dictis adde.Et ꝓmo oũ ipse in ꝓmo mẽbro dicit ꝙ si fuit actũ vt plures debitores ꝓncipales ꝓmittẽtes factũ indiuiduũ qlibet teneret̃ isolidũ ꝙ tũc sũt duo rei ꝛ factũ vni⁹ facit penã ꝛ itereſſe cõmitti aduer-

a ¶ Euitandi circuitus. ꝛ vide.q.ad quã infernunt hic dñs Alexan.ꝛ dñs meus ex dictis Bar. de duob⁹ heredibus et⁹ mul emphyteo sic accepit quorum vnus partem suaz canonis solui ꝛ alter non an ex non solutione alteri⁹ alteri fiat ꝓiudiciuz quã.q.late ꝓsequitur hic.d. Andreas bar. sup a qua nõ insisto q̃ est extra materiam hoc tñ no.ꝙ si vnus heredum insolidum soluisset q non ꝓcederet qz a quocũ q̃ canon soluatur non refert ad hoc vt res non incidat in cõmissum:vt.l. forma.ℌ.si cuz ego.ff. de cẽſi. ꝛ per Bal.no. in.l. solennib⁹. C.õ rei vendi,

b ¶ Cõmodatarijs. ꝛ vide bar. in.l.reos, ſ.ℌ.cum in tabulis quẽ legit l.d.l.ij.j.õ duo, re.vbi facit dictam rõnez de expressione ei⁹ qõ inest in omnino indiuiduis:vt.j. ét dico allegando ipm Bar.ꝛ vide ét circa h̃ aliqd dictuz in.l.ij.ℌ. ſi tamen homi nem.ſe.e.

sus oẽs:ar.l.fi.C.de duobus re.ꝛ.ſ.de vſu.l.moza.ℌ.fi. Sz h̃z Imo.dicta exp̃ssio ꝙ qlibet teneat̃ isolidum nõ vr̃ aliqd operari exquo si factũ erat idiuiduũ tacite hoc ierat ꝙ qlibet teneret̃ isolidum vt vidimus.ſ.prima distin.ergo bui⁹ exp̃ssio nõ dz aliqd opari p.l.ij.de leg.j.ꝛ.l.nõ recte.C.de fideius.ideo ſm ipm vr̃ necesse exp̃mi ꝙ sint duo rei nec sufficiat illud ꝙ qlibet teneat̃ isolidũ nisi essemus in facto idiuiduo solone tm̃ ꝓut est rẽ restitui.tunc.n.põt ꝓcedere qõ dicit Bar.exquo tũc non exp̃mit̃ qõ tacite ierat:qz quo ad obligationẽ qlibet tenebat̃ ꝓ rata sua:ꝛ ita cũ Bar. trãſ-
unt Ang.ꝛ Pe.de ancha.ꝓut refert Imo.ꝛ lz Imo.non alleget ꝓ eo qõ dicit ꝙ si in obligatiõe rẽ restitui adjicitur vt qlibet teneat̃ isolidum ꝓstituant̃ duo rei est tex.in termiſ in.l.eandẽ.in pn.ℑ.de duo.reis.ibi vtriusqz fidẽ insolidũ ſecutus ꝛ c.loquit̃.n.in duobus depositarijs sive cõmodata-
b rijs⁹. Ubi ergo plures ꝓmittẽtes factũ idiuiduũ sunt vel tenent̃ vt plures rei debẽdi qõ est vt.ſ.dictũ est qñ ꝓmittitur factũ oino idiuiduũ si exp̃sse actũ fuit ꝙ sint duo rei vel qñ ꝓmittit̃ factũ idiuiduũ ſolone tm̃ si actũ fuit ꝙ qlibet teneret̃ isolidũ ét absqz eo ꝙ fuerit exp̃ssum ꝙ eẽnt duo rei vbi ergo vt icipiebam dicẽ tales ꝓmittẽtes factũ indiuiduum tenent̃ sive sũt duo rei debẽdi ꝓcedãt ꝓme allegati doc. cũ Bar.ꝙ factũ vnius noceat alijs.Sz Imol.dicit ꝙ h̃ videt ℑ.d.l.moza.ℌ.fi.vbi de directo ℞riũ eius ad qõ illũ tex.
27 allegat Bar.dici vr̃.Tꝙ imo moza vnius ex reis debẽdi nõ noceat alijs ſz saluãdo distinguit ꝙ aut sunt socij isti plures rei debẽdi ꝛ factũ vni⁹ nocet alijs:ꝛ ita ꝓcedit quod dicit Bar.hic ꝛ doc.ipm sequẽtes:Aut nõ sũt socij:ꝛ tũc secus ꝛ ita ꝓcedat tex. in.d.l.moza.ℌ.fi.vbi per gl.ꝛ per Bar.in l.p.ℑ.de duobus reis.Et sic duo supplet Imo.hic ad h̃ primum dcm̃ Bar.Primum iquantũ ꝑsupponit ꝙ ad faciẽdum vt plures ꝓmittentes factum idiuiduum sint duo rel sufficiat dicere ꝙ teneant̃ isolidum vt hoc ꝓcedat in facto idiuiduo solutione tantũ. Scõm inquantũ eo casu quo tenent̃ vt duo rei vult ꝙ factũ vni⁹ noceat alijs quo ad commissionẽ pene vel itereſſe vt procedat si sunt socij alr̃ secus. Ista est vera intentio Imo.lz Roma.hic ꝛ post ipm Are. ꝑsupponant in ꝓmo dicto Imo.simplr reprehẽdere Bar. ꝛ velle ꝙ per ista verba ꝙ insolidũ plures debitores facti idiuidui teneant̃ nõ faciat ipsos teneri vt plures reos debẽdi nam in pluribus depositarijs vel cõmodatarijs dñt nõ exp̃mi illud qõ tacite ieſt si exp̃mitur ꝙ isolidum teneantur exquo qlibet teneat̃ ꝓ rata sua ꝛ vno delinquẽte alter non teneat̃ vt.ſ.vidimus in.vj.op.sed vt pz ex recitatiõe dictoruz Imo.ipse bñ ad hoc aduertit ꝛ in obligatis ad rẽ restituendam saluauit dcm̃ Bar.ꝛ sic isti doc.nõ bñ aduerterũt dicta Imo.hoc tñ vltra Imo.quo ad hoc dicũt sive ꝑsupponũt ꝙ illa clausula ꝙ isolidum teneant̃ operet vt altero depositario sive cõmodatario delinquẽte alter teneat̃ vbi solus delinquẽs teneret:vt.d.l.in depositi.ꝛ sic ꝓpter hoc dicũt exp̃mi alr̃ q̃ ieſſet.Sed salua pace boc qõ dñt nõ respicit ꝓstõnem duoꝝ reoruz sed effectũ constõnis duoruz reoruz vt si sũt effecti duo rei sequatur qõ ipsi dñt ꝓut Bar. subdit ꝑsuppoſito ꝙ sint effecti duo rei ꝓ illa verba ꝙ isolidum teneant̃ ꝓbabilius.ergo vr̃ loquutus Imo.ꝛ vide Bar.in.l. ij.in.iij.q.j.ꝛ in.l.eandẽ. in pn.in.ij.ꝛ.iij.q.j.de duobus re. vbi ex dictis suis colligit̃ an per illa verba ꝙ obligati insolidũ teneant̃ ꝓstituant̃ plures rei debẽdi distiguẽduz est ꝓmittãt factũ oino idiuiduũ an nõ ꝓut distiguit hic Imo.lz de Bar.in dictis locis mẽtionẽ nõ faciat quẽ vide ét in ꝑma.q.in.d.l.ij. vbi in ꝓmissiõe quãtitatis simplr vult ꝙ per illa verba vt plures ꝓmittẽtes isolidum teneant̃ ꝓstituant duo rei.Unũ tñ ad ꝑdictoruz declarationẽ diligẽter aduerte ꝙ si illa verba vt isolidum teneant̃ essent adiecta in obligatiõe ad penã vl̃ itereſſe ét in factis oino indiuiduis eẽnt oino ex dictis verbis ꝓstituti duo rei debẽdi qz respectu pene vel itereſſe est alr̃ facta exp̃ssio q̃ ieſſet:qz nõ ierat ꝙ ad penam vel itereſſe isolidũ tenerent̃ vno ꝓtrafaciẽte sed ꝓ parte vt hic videmus in pluribus heredibus ꝓmissoris ecti idiuidui vt hic in v.ab oibus ꝛ c.vnde vno ꝓtrafaciente isto casu pena vel itereſſe cõmitteret̃ ꝓtra oẽs insolidum lz vnica ſolone

vnica solutione stipulator deberet esse contentus: ⁊ sic vnica solone vnius ex ꝓmittẽtibus alij liberarent: vt.ℌ.p.insti.
a de duobus reis[a]. ¶ In eo aũt qđ scđo loco dicit Jmol. ad declarationẽ eius qđ dicit Bar. ꝙ factũ vnius noceat alij quo ad cõmissionẽ pene vel itereſſe vbi sũt obligati vt duo rei vt hoc ꝓcedat si sunt socij alesecus per no. in. d. l. mora. ℌ.fi.ff.de vsu. ⁊ in.l.p.ff.de duo.reis. Areti.ƀ trãsit cũ Jmol. rñdens ad duo que vident facere in ꝓtiuz. Et ꝑmo ad no. per Bar. in.l.ex duob⁹.in.xij.q.ff.de duobus re. vbi vult ꝙ quo ad cõmissionẽ obłonis ad itereſſe culpa vnius ex reis debẽdi noceat alij nđ distincto an sint socij nec ne allegat. l. si diuisa. C. loca. ⁊ ſ. loca. l. cũ apparebit. ⁊ l. eandez. in ꝑn. de duo. reis. ⁊ dictã distinguit an sint socij nec ne facit Bar. in eadem. l. ex duobus. in. xj. q. quo ad hoc an mora vnius noceat alij ad effectũ vt teneant de iteritu rei de quo post moram debitor solet teneri iuxta. l. qđ te. ſ. si cer. pe. illud ergo qđ dicit Bar. in. xij. q. videt tollere dcm Jmo. in termis notatis vbi agit de cõmissiõe obłonis ad penã vel itereſſe ex culpa vel dolo. rñdet igit Areti. ꝙ iura allegata per Bar. in. d. xij. q. debẽt restrigi vt loquant de obłone ꝑmitiua que cõpetit ad mercedẽ exigendã vel ad rẽ restituẽdã nđ autez de obłone scđaria quo ad penam vel itereſſe cuz non possit assignari rđ dñe qñ factũ vnius ex reis debẽdi non noceat alij quo ad iteritũ nisi sint socij ⁊ quo ad penã vel itereſſe fic. Respõdet ẽt Are. Ad. l. eandẽ. ℌ.pe.ff.de duobus re. vbi videt ꝓbari ꝙ ẽt qñ duo rei sunt socij culpa vnius nđ noceat alteri. diſponitur. n. ibi ꝙ remiſſio culpe facta vni ex reis debẽdi ꝑdeſt alteri duobus ꝓcurrẽtibus si sũt socij. ⁊ si culpa eſt cõmunis. Sz si culpa vnius vbi sũt socij nocet alteri videbat ꝙ ibi ẽt qñ nđ erat culpa cõis sed illi⁹ cũ quo non fuit factũ pactũ ỏbẽt pactũ ⁊ remiſſio ꝑdeſſe ne ex culpa illius cũ quo nđ fuit factũ pactũ alter dãnificet cui fuit facta remiſſio. cũ ergo ibi ꝓbet ꝙ nđ ꝑdeſt pactũ alteri vbi culpa nđ eſt cõis vł inferri ꝙ ex facto vnius siue ex eius culpa alter nđ teneat. Sz rñdet ipſe ꝙ vbi culpa nđ eſt cõis ideo pactũ alteri factũ nđ ꝑdeſt alteri ẽt ꝙ hoc nđ ꝑdeſſe videatur redũdare in ꝓiudiciũ eius cũ quo pactũ factum fuit qz ipſe de eo in quo dãnificat ex culpa alterius hz regreſſuz ꝛ
aliũ: vt. ſ. l. ij. ℌ. itẽ si in facto. ⁊. d. l. heredes mei. ℌ. in illa. ſ. fa. bercil. nđ sic vbi culpa eſt cõis qz tunc exquo participauit in culpa nđ hz aliquẽ regreſſum ꝛ socij ⁊ ꝑptera si nđ ꝑdeſſet pactũ ẽt alteri ipſe eẽt in dãno. Tu melius rñde vt eſt de mẽte Bar. in. d. l. ex duob⁹. in. vj. q. vbi allegat illũ. ℌ. j. ꝙ reſpectu eius cũ quo fuit factũ pactũ remiſſiuum culpe ibi ꝓbat ꝙ siue culpa sit cõis siue ꝓpria alterius pactũ ipi paciſcẽti ꝑdeſt exquo depẽdit ꝙ culpa ẽt ꝓpria ꝓsocij si bi noceat als pactũ quo ad hoc eẽt ſupfluũ. ergo vbi culpa eſt ꝓpria alterius ꝑdeſt pactũ paciſcẽti: qz nđ põt ꝓueniri per illũ q fecit pactũ hz als potuiſſet si nđ eẽt pactũ nec per ꝓsocium cũ si ab alio ꝓueniret ꝛ ipm hẽret regreſſum ar. d. l. heredes. ℌ. in illa. ⁊. l. ij. ℌ. itẽ si in facto. ſ. e. reſpectu aũt alterius cũ quo nđ fuit factũ pactũ diſtinguit an culpa sit cõmunis nec ne qz si eſt cõis sibi ꝑdeſt exquo hẽt regreſſum ꝓtra socium cũ quo fuit factũ pactũ ⁊ sic sua. i. illius qui fecit pactũ intereſt ꝙ pactũ hoc casu ꝓfit ꝓsocio. Si aũt eſt ꝓpria ꝓsocij culpa: ⁊ tũc pactũ cũ alio factũ nđ ꝑdeſt ipsi culposo qz nđ habet regreſſum ꝓtra aliũ: sed bñ ꝑdeſt ipsi paciſcẽti vt aduerſus illũ qui fecit pactũ possit se tueri qcquid aliud in hoc dicat Aret. ⁊ minus bñ. Et aduerte ꝙ dictas duas obiectiões sumpsit Aret. ex dictis Jmo. in. d. l. p. ff. de duobus re. vbi Jmo. pẽderat iter cetera Bart. ƀ velle quo ad cõmissionẽ obłonis ad penã vel itereſſe contra plures ex culpa vnius vbi sũt duo rei debẽdi nđ eẽ distinguẽdũ an sint socij nec ne ⁊ tex. i. d. l. mora. ℌ. fi. tenẽdo hãc opionẽ ꝑt itelligi reſpectu iteritus ꝑut dicit Bart. in. d. xj. q. in. d. l. ex duobus. ⁊ ꝓtra opionem bar. in. d. xij. q. quã sequit Ange. in. d. l. p. ita itelligẽs illã. l. Jmo. ibi allegat. d. l. j. ℌ. fi apud duos. ſ. depoſi. ſm itellectũ gl. ibi ꝙ actũ fuerit ꝙ ſolidum tenerent: ⁊ sic ꝙ eẽnt duo rei ⁊ tñ ibi apte ꝓbat ꝙ vnus nđ tenet de dolo vel culpa alterius hz qlibet de ꝓprio vel cõi allegat ẽt. d. l. eandẽ. ℌ. j. Et rñ. ad. d. l. si diuisa. ⁊ ad. d. l. cum

appebit. ꝑut. ſ. retuli rñdere ipm Areti. ƀ nđ facta mẽtiõe
b de Jmo. vt dixi[b]. ¶ Adde scđo dictis Bar. in hac diſtinc. dum circa hoc primũ mẽbrũ ꝓncipale dicit ꝙ vbi non fuit actum vt oẽs insolidũ tenerent si vnus facit ꝓtra. ille solus tenet insolidum ⁊ alij nđ ꝓindicat per. d. l. j. ℌ. si apud duos. in fi. ſ. depoſi. ex rõne qz nđ sunt duo rei ꝓprie ẽt ꝙ insolidum in factũ ꝓncipale tenerent vt dixit bar. ſ. prima diſti. lz ẽt si eẽnt duo rei adhuc factũ vnius nđ noceret alij vt. ſ.
28 prime vidimus. ¶ †Adde dico limitando hoc dcm bar. ſm Ang. ⁊ Jmo. nisi ille alter fuerit in culpa in nđ ꝓcurando ꝙ socius nđ cõmitteret dolũ. nam ipſe ẽt põt ꝓueniri ex dicta sua culpa stante ꝓuentione ꝓsocij ꝓtra quẽ tñ sibi cedẽda erit actio ſm Ang. qui dicit de hac limitatiõe eẽ casum no. in. l. vñ querit. ſ. cõmo. ⁊ hoc dicit nđ vidiſſe Bar. ⁊ cũ hac limitatiõe ⁊ dicto Ang. ſimplr ƀ trãsit Are. ⁊ satis ẽt hoc eſt de mẽte Jmo. in. d. l. p. ff. de duob⁹ re. vbi allegat. d. l. vñ querit. de hoc dicto Ang. facit mentionẽ ƀ dñus Andre. bar. q diſcutit an verũ sit ꝙ hec culpa debeat ꝓbari per allegãtẽ ipſam ꝑut tz hic Ro. Et aduerte ꝙ. d. l. vñ querit. in v. ſz si legis aqlie. ꝓbat dcm Ang. ⁊ doc. ſm ꝑmã lec. de qua ibi in gl. in v. cõpellit. quã approbat ibi Bar. re
29 probata alia lec. gl. vt ibi vide per ipm qui lz ƀ non viderit hanc limitationẽ bñ tñ ipſam vidit in. d. l. vñ querit. quã legit vna cũ. ℌ. si duobus. l. si vt certo. †casus ergo. d. v. ſed si. l. eſt ꝙ si vnus ex duobus cõmodatarijs dãnũ dederit siue deteriorauerit rẽ ꝑmodatã si alter conuenit lege aqlia sibi actio cedi dz ꝑ cõmodãtez ꝑ ꝓsociũ qui damnũ dedit sicut sit agẽt ꝑ dãnũ dãtẽ cõmodati nđ lege aqlia ỏberet sibi remittere actionẽ. l. aqlie nisi forte in eo qđ plus eſt in actiõe l. aqlie: qz agẽdo aqlia poſtqz egit cõmodati illđ minus cõ seq dz qđ ꝓsequutus fuit agẽdo cõmodati. ecce ergo ꝙ in ꝑn. illius v. ꝓsupponit ꝙ vnus ex his qui tenent ad restituendũ teneat ex facto alterius ⁊ reſpõdet ꝑut prime eſt di
30 ctũ. ¶ †Adde tertio dictis Bar. in hac diſtic. duz dicit ꝙ vbi oẽs fecerũt ꝑ oẽs tenent insolidũ ꝙ hoc fallit ſm gl. in v. habebunt. in. d. ℌ. si duobus vehiculũ. ⁊ ibi Bar. ⁊ in op. ⁊ idiſtic. quã ponit nisi actũ fuerit ꝙ qlibet teneat ꝑ parte vt. l. rem. ℌ. in exercitu. ſ. cõmoda. Item fallit ſm Jmo. nisi delinquãt circa quãtitatẽ quã debebãt: qz cũ olno diuidua sit oẽs tenent ꝑ parte: vt. l. si duo. in ꝑn. ſ. depoſi. Itẽ fallit ſm eũdem vbi plures q ꝑmisserũt factũ indiuiduũ simt pe
nam ꝑmisserũt: qz tũc ad penam que diuidua eſt lz factum sit idiuiduũ: vt. l. ij. ℌ. fi. ſ. e. videt ꝙ qliber ꝑ parte teneatur: ar. l. reos. ℌ. cum in tabulis. ſ. de duobus re. ꝓcedit ergo dictũ Bar. vbi plures q tenent ad indiuiduũ ex ꝓtractẽtione obligant ad itereſſe vel ẽt ad penam quã oẽs de per se ꝑ
31 misserũt secus si simul penaz ꝑmisserũt. †Nec ob. ƀz Jmo. ꝙ ſtipulatio que accedit ꝓtractui ipſius nãm sapit ⁊ ex ipo pẽdet: vt. j. l. prima. ℌ. ꝓuentiõ ales. ⁊ l. si ſtipulatus. ſ. ỏ vſu. ⁊ l. j. ℌ. ſiquis ſub ꝓditione. ſ. vt le. no. ca. ⁊ sic videt ꝙ ſtipulatio penalis iterposita ſuper obligatiõe facti idiuidui ipſius idiuidui nãm sapiat. nã ſm ipm illud qđ ſtipulatio sapiat nãm ꝓtractus ſup quo interponit eſt verũ quãdo ſtipulatio iterponit ſup quo ꝓceſſit ꝓtractus siue obligatio: ⁊ ita ꝓcedũt iura ꝑrimealr. secus si ſup diuerſo vt in cãu noſtro in quo ꝑncipalis eſt ſup idiuiduo ⁊ penalis ſup quãtitate: ⁊ sic ſup diuiduo. Subdit tñ ꝙ forte poſſet ſaluari opinio Bar. ẽt hoc casu vbi pena simul ꝑmiſſa fuit si simul ꝓtrauenerũt exquo maxime pena eſt ꝑmiſſa loco itereſſe ⁊ ad interesse cõmittit insolidum in ꝓtium tamẽ facit multũ. d. ℌ. cũ in tabulis. ⁊ ꝑptera tutius eſt ſm ipm vt adiciat ꝙ insolidũ qlibet teneat ẽt ad penam. Et ꝑ eo qđ dicit Jmo. ꝙ ſtipulatio penalis ƀ nđ assumit nãm ꝑmene obligatiõis Areti. ƀ adducit. l. si ꝑgnans. cũ seq. iuncta. l. vẽditor. ff. de enic. nam in. l. vẽditor. diſponit ꝙ actiõe exẽpto agit nđ solum si euincat ipſa res vẽdita sz ẽt si euincat illud qđ accesſorie venit ad ipſam rẽ vẽditam. Sed ſtipłone duple interpoſita in ipſo ꝓtractu nđ agit nisi vbi euincit ipſa res ꝓncipalr vẽdita: vt. d. l. si ꝑgnans. cuz seq. ⁊ sic pz ꝙ ſtipulatio penalis
32 nđ assumit nãm ꝓtractus ſup quo iterponit. †Adducit etiã qz qualitas adiecta in ꝓtractu ꝓncipali nđ censet repetita

a ¶ Reis. ⁊ vide hic dominũ Andr. bar. qui adhuc alr conatur ſaluare dictuz Bar. de ducendo ꝙ expreſſio eius qđ tacite ineſt operetur nouã formam per no. ꝙ Bar in. l. dieni. ℌ. ſtari. ff. de arbi. ſz an quod ipſe dicit proceđat ỏpendet a no. in. l. iij. de lega. j. vbi vide dicta ẽt ad declarationẽ eius qđ dicit bar. in d. ℌ. ſtari. Et illud qđ ego vltimo loco dixi non videt adaptari huic primo mẽbro qđ eſt de pluribus ꝓncipalib⁹ in quibus Bar. tenet ꝙ ẽt ad penam vł interesse teneãtur insolidum ỏ quo j. videbimus.

b ¶ Ut dixi. ⁊ vide ẽt Are. in d. l. p. vbi trãsit cum opinione Bar. tñ qđ hoc dicit ꝓbabili⁹ videt eſse quãtũ ad hunc pactũ an vbi queritur si culpa vnius ex reis ỏbẽdi noceat alij ỏbeat fieri diſtinctio an sint socij nec ne.

in stipulatione accessoria quando nō tēdit ad exactionem eiusdē rei:vt.l.per retētionē.C.de vsu.vbi pignus adiectus in ꝯctu ꝛ in ꝓmissione vsurarū ꝑmo loco facta nō censet repetitū in stipꝰone siue quētione maiorū vsurarꝫ postea subiecta ꝛ de hoc ēt ꝑ Bar.in.l.si ita stipulatus.§.grisogon⁹. ¶.de vbo.obli.dum examiat mām an dicta in ꝑcedentibus cēseant repetita in sequētibus ꝛ inter cetera determiat ꝙ nō qñ sequēs dispō tendit ad diuersum effectū q̄ꝫ ꝑma ꝛ q̄litas de qua dubitaꝯ an cēseat repetita respicit dispōnē nō actum pſone allegat.l.si ita qs.in pn.c.ti.de vbo.oblig.vbi dies adiectus sorti ꝑncipali nō cēset repititus in stipulatione vsurarꝫ.[a] Iz tñ ista adducat ꝑ dicto Imo.Areti.ex pluribus tandē videt residere cū opione Bar.ꝯ Imo.nō tñ oino se firmat ſz sic dubitatiue ꝓtranſit ꝛ potissime mouet ex rōne ꝓtra Imo.qz pena est ꝑmissa loco interesse siue est accumulata cū ipso interesse adeo ꝙ cessat petitio. interesse q̄tenus est quātitas pene:vt.l.siqs a socio.§.pro so.vñ videt ꝙ eius nām imitet per no.ꝑ Bar.in.l.j.§.hec actio.§.siqs teli.eē iust.fu.ſz interesse cōmittit insolidū ꝛ hoc fatet ipe Imo. ergo ꝛc.ꝛ Iz Areti.nō dicat satis hanc rōnē sensit Imo. vt ꝑz ex eius dictis.§.relatis q ꝑpter dictam rōnē vī sic dubiꝰ ꝓtāsisse dicēs tutius eē ꝙ adꝺiciat vt isoliduz qlibet teneatur ad penam ꝛ ꝓtra ipm Imo.facit qz si in interesse ita dicimus qđ ꝑcedit ex dispōne.l.vz.ꝙ isolidum cōmittat contra oēs ꝓtrafaciētes multo magis hoc vī dicēdum in pena que ꝑcedit ex dispōne bois cū agat ourius cū bomie ꝛ in eius dispositione:vt.l.celsus.§.de arbi.ꝛ faciūt dicta ꝑ ipm Imo.§.circa id qđ tangit bar.circa qntā op. faciēdo dīaz iter ꝓtractꝰ bonefidei ꝛ stricti iuris quā dīaz Imo. nō approbat ſz facit dīam iter penam ꝛ interesse ꝛ vult interesse cōmitti ꝯ ꝯfaciēte penā aūt ꝓtra oēs:ꝛ sic vlt ourⁱ⁹ agi circa penā:hic aūt vult ꝯrium.Et ad.§.cū in tabulis.possz rñ. ꝙ nō ꝑcedit in ꝓmissione pene subiecte in obꝰne facti indiuidui cū sit loco interesse qđ isolidū cōmittit:ꝛ hoc modo posset rñ.ad alia que adducit Are.ꝑ opione Imo.qz ħ sumus in pena que succedit loco interesse qđ alꝫ cōmittit isolidum rōne ergo succedētie in locū interesse hoc opet.Et aduerte qz rō Imo.casu quo subsistat ꝑcedit respectu pluriū ꝑncipalium ꝛ in ipsis adaptat ꝙ ꝑ rata qlibet teneat per d.§.cū in tabulis. ſz in pluribus bēdibus vnius ꝑncipalis sua rō nō ꝙruit nec adaptant termini.§.cū in tabulis.ꝛ Iz hoc nō explicat Imo.tñ satis hoc est de mēte sua qz etiā in pluribus ꝑncipalibus vbi de ꝑ se ꝓmisserūt penam vult ꝙ ꝑcedat dcm̄ bar.in bēdib⁹ tñ siqs in ipsis vellet tenere opinionē Imo.respectu pene posset assignare rōnem.l.ꝑ hereditarīꝫ.C.de bēdi.actio. cū si.Et opionē ꝯ Imo.tz ēt dns meus hic.Qui ꝯ bar.pūgit inquātū in.vj.op.reddit rōnez quare obligatiōe scōaria ad penam vel interesse plures ꝑncipales vel plures bēdes vnius ꝑncipalis obligent oēs in solidum si oēs ꝓtrauenerūt qz.ſ.talis obligatio scōaria est ēt idiuidua obligatiōe Iz prima sola soꝰne exquo in ista se cūdaria nō pōt ꝑ parte ꝯueniri qn ꝓtraueniat in totū. naz attēta hac rōne ꝑm ipm idē eēt dicēdum in termis tex. nr̄i. ꝛ.§.itē si in facto.l.ij.§.e.ꝛ tñ hic ꝛ ibi dī siue ꝑbat ꝙ committit ꝑ hēditarīꝫ portiōibus ita si vnuſ ꝓtrauenit ꝛ ꝓtra facit ꝑut ēt qñ oēs ꝓtrafaciūt vt ꝑz ibi ab oibus quodāmodo ꝛc.ꝛ hanc obiectionē ꝓtra bar.dicit fecisse hic Ra.cu. ꝛ verū dicit.nam ēt dns Alex.facit mētionem de hac obiectione Ra.ꝓtra bar.vt ꝑz ex dictis ipsius dñi Alex. sup.vj. op.de qbus aliqualr.§.feci mētionē reseruās ad latius ħ dicēda.Et dicit dns meus mirandū eē ꝙ bar. nō aduerterit ad hoc ꝓtrariū ꝑ quo saluādo se satis inuoluit tñ in fi.dicit vnum vbum qđ est verū:Iz ipse nō ponat rōnem nec videat ℨ ꝓtraria que hz illud dictū.†Dicit.n.aliud in ꝓtractib⁹ stricti iuris aliud in ꝓtractibus bonefidei ꝛ eodē modo in effectu rñdet dns Alex.q ēt nō vidit illud qđ huic rñsioni obstat.Qđ est hoc qz ꝑm istam rñsionem mitius agit cū obligatis ex ꝓtractu stricti iuris quā cum obligatis ex contractu bonefidei:ꝛ tamen contrarium videmus alꝫ determinatum:qz in ꝓtractibus bonefidei vno ꝓtrafaciente alij nō tenent:vt.d.l.j.§.si apud duos.ꝛ.l.in depositi.cum seq.§.de

a ¶Usurarū. facit etiaz.l. cū fundo.§.de seruī.rustī. ꝓdi. vbi ꝓbatur ꝙ penalis quētio stat in sua natura qz est personalis nec efficitur realis Iz sit subiecta in seruitute reali nec ipsius naturaz immutat aliquo modo.

posi.vñ ita in ꝓposito nostro dicēdum videt vt oibus obligatis ex ꝓtractu stricti iuris ꝑncipalibus siue bēdibꝰ cōtra faciētibus oēs teneant isolidum ad penaz siue itereſſe sicut dicimus in ꝑlibus obligatis ex ꝓtractu bonefidei q oēs in solidū tenent ad itereſſe ꝛ ēt ad penam ꝑm cōem opionem Iz Imo.de pena dubitauerit vt ꝓxime est dictū. Et hāc rōnem sensit hic Are.ꝛ ꝑ ipsam determinat vt ꝓxime dixi qđ idē sit vbi plures tenent ex ꝓtractu stricti iuris ad idiuiduū qđ est vbi tenēt ex ꝓtractu bonefidei:ꝛ sic ꝙ vtrobiqz ex cōtrafactione omniū teneant oēs insolidum ad penaz vel interesse. Et ad hunc tex.rñ.ꝙ in eo nō fit adequatio ꝛ similitudo quo ad omnia inter istos duos casus qñ vnus ꝓtrafecit ꝛ qñ omnes qđ ꝑz ꝑm ipm ex vbo quodāmodo qđ ōnotat impꝛopetatē vñ cum eo casu quo vnus ꝓtrafecit oēs ꝑ fictionē dicant ꝓtrafecisse nō est arguēdū ad casum qñ vere omnes ꝓtrafecerūt.Sz hoc videt repugnare mēti.¶.ꝓ. qui vtit hoc ar.vt ex alio oēs nō tenent ꝑ hēditarīꝫ portionibus nisi qz omnes cēsent ꝓtrafecisse vñ si eo casu quo omnes ꝓtrafecerūt nō tenerent ꝑ hēditarīꝫ portiōibus ſz insolidum.¶.ꝓ.inepte argumētū ꝛ rōnem formasset.Pre terea casus verus ꝛ fictꝰ solēt, apī ꝑcedere:vt.l.q ad certū .§.loca.Et ideo tu teneas ꝙ aliud sit in cōtractibus stricti iuris q̄ꝫ in ꝯctibꝰ bonefidei ꝑut est de mēte bar.ꝛ.§.allegatorū doc.Et sic tene ꝙ deteriozis ꝓditionis sint in his terminis plures obligati ex cōtractu bonifidei q̄ꝫ obligati ex ꝓtractu stricti iuris.Et ad rōnē Are.rñdeas ꝙ nō inconenit ꝙ mitius agat cū obligatis ex ꝓtractu stricti iuris boc respectu vt nō teneant isolidum vbi oēs ꝓtrauenerint ſz qlibet ꝑ portiōe sua sicut vbi vnus ꝓtrauenit cū in hoc ꝓmaxime sint grauati vt ex facto vnius alij teneant qđ nō est in obligatis ex ꝓtractu bonefidei.qui.n. in vno grauat ꝛc̄.l. eum q.ff.de iu.iu. Preterea subest alia vina rō. nam ꝙ ex facto vel culpa vnius alij nō teneant in ꝓtractibꝰ bonefidei est ex eqtate ꝛ bonafide que in talibus cōtractibus debet exuberare iuxta no.in.§.actionū.insti.de actio.que ita non attēdit in ꝓtractibus stricti iuris in qbus magis ꝓcedit ꝑm rigorē.Sz vbi oēs ꝓtrauenerūt magis incōuenit ꝛ repugnat nature cōtractus ꝛ obligatiōiſz bonefidei q̄ꝫ stricti iuris vñ nō mīx ꝙ plures ad idiuiduū obligati ex ꝓtractu bonefidei oēs teneant isoliduz ad penam vel itereſſe quasi magis deliquerit q̄ꝫ si fuissent obligati ex ꝯctu stricti iuris obligati aūt ex ꝓtractu stricti iuris teneant vbi oēs deliquerint qlibet ꝓportione sua.Vel rñ.rōni Areti.ꝙ mitius alꝫ agit cū obligatis ex ꝓtractu stricti iuris respectu eorū qui nō ꝯuenerūt non aūt respectu eius q ꝓtrauenit qz ipse tenetur insoliduz:vt.d.l.in depositi.§.depositi.Ita ergo respectu omniū qui ꝓtrauenerūt in ꝓposito nostro nō agat mitius cū ipsis ſz dur⁹ q̄ꝫ si eēnt obligati ex ꝓtractu stricti iuris q̄si magis deliquerint ꝓtraueniēdo ꝓtractui bonefidei quasi hoc.l.magis aborreat ꝛ q̄si per hoc magis faueat ipsis ꝯctibus bonefidei ꝛ eorū obseruātie:qz magis ꝑm ħ ex ipsis obligati abstinebūt a ꝓtraueniēdo.facit ēt qz in his ꝓtractibus videmus rigidiꝰ ꝑcedi ꝓtra nō obseruātē respectu curſus vsurarū que currūt ex mora in ꝓtractibus stricti iuris ex tpe litis ꝓte.vt.l.videamus.§.si actionē.§.de vsu.ꝛ p gl. in.l. qđ te.§.si cer.pe.ꝛ hec no.ꝛ tene mēti qz nō repies declata ꝑ doc.ꝑfidera ꝙ nō est verū ꝙ ꝑut dicit Are.hoc dubium nō sit tactū per doc.qz vt vides Ra.ꝛ post ipm.§.dicti doc.tetigerūt ꝛ Ra.est in opione ꝯria q̄ꝫ fit Areti.ꝙ oibus obligatis ex ꝓtractu stricti iuris ꝯfaciētibus teneatur qlibet ꝑ portiōe sua discrepat tñ a Bar.ꝛ doc.qz vult idez eē in pluribꝰ obligatis ex ꝓtractu bonefidei rñdens ꝛ male ad.d.l.si duo.§.depositi.vt hic per dñm Alexā.Et ad illud qđ ꝓxime dixi ꝙ in ꝓtractibus stricti iuris nō icōuenit mitius aliqñ agi faciūt dicta ¶De.Ray.ꝛ Ang.dum dñt ꝙ ꝛz vno bēdum ꝓtrafaciēte facto diuiduo pena cōmittat contra ipm ꝑ portiōe bēditaria in ꝓtractibꝰ stricti iuris ꝑ tex. nostrū.secus tñ eē dīt in ꝓtractibus bonefidei qz ꝓtra bene dē ꝓtrafaciētē pena cōmittit insolidū ꝑ tex.in.l.incōmodati.§.si ex facto.§.cōmo.de quo dicto videbim⁹.¶.circa dicta Bar.in.viij.op. ¶Adde ꝛ aduerte quarto ad dicta bar.

in hac sua

in hac ſua diſtin.qz in pluribus ꝑncipalibus obligatis ad
indiuiduum qualiter ex ꝓtrauentione teneantur ad penaz
vel intereſſe nó diſtiguit an ſimus in ꝯctibus bonefidei vel
ſtricti iuris ꝓut facit in pluribus bẽdibus vnius ꝑncipaliſ
ná dictam diſti.facit in plibus bẽdibus iſto reſpectu an ex
ꝯuẽtione vni⁹ aly teneanꝫ ſz in plurib⁹ ꝑncipalibus obliga
tis ẽt ad idiuiduũ nó cadit qꝫ ex facto vniuſ alij grauentur
z ꝑpterea in ipſis non adhibeꝫ dicta diſtinc.ſz an ſint obli
gati vt duo rei debẽdi nec ne vt hic diſtiguit Bar. qó.ſ.eſt
declaratũ qualr ꝓcedat an.ſ.vltra hoc qꝫ ſint duo rei requi
raꝫ qꝫ ſint ſocij ad hoc vt factũ vni⁹ noceat alteri. Jn bẽdi
bus vo vt dixi fit dicta diſtinctio an ſimus in ꝓtractib⁹ bo
nefidei vel ſtricti iuris.in ipſis.n.bẽdibus nó aborreꝫ vt ex
facto vni⁹ alij teneanꝫ cum repũtent ꝓſonam vnius.ſ.defũ
cti:vt in auc.de iu.iu.a morie.ꝑſti.poſt ꝑn.cuz ſi. ¶ Adde
vltimo dictis Bar.in hac diſtic.in v. Et aduerte zc. ná vel
Bar.errauit vel ſcripta ſua male habeꝫ. ꝓſupponere.n.vi
34 deꝫ in vbis ſuis qꝫ ex nó reſtone in obligatiõib⁹ rem reſti
tui ꝓbat obligatio ad intereſſe qó nó eſt verũ qz nó ex mora
in talib⁹ obligationibus ſuccedit oblo ad intereſſe ſz ex pemptio
ne vt vidimus.ſ.in.ij.op.z p bar.in.d.l.ſtipones nó diui
dũt.in.viij.op.z in.vj.q. Preterea bar.in vbis ſuis vt facẽ
diam iter obligationẽ que ꝓtrahit ex nó reſtone ad intereſ
ſe z illã que ꝓbit rone doli culpe vel negligẽtie z tñ ẽt iſta
ꝓtrahit ad intereſſe ſine penam z illa que ꝓbit ex nó reſtone
in effectu ꝓtrahit rone doli.ná doluſ eſt nó reſtituere. Pre
terea vt ꝓſupponere qꝫ in ꝓcedẽti diſtic. declareꝫ qualr qs
teneat ad intereſſe vbi declarat qualr qs teneat ad idiuidu
um ꝑmeua oblone:z ꝑpterea ꝯcludas qꝫ vba bar.ſunt er
ronea altera ex duabus ronib⁹ de qb⁹ dixi. Hic ergo bar.
in hoc v.hoc voluiſſe vere dicẽ qꝫ in hac.d.diſt. nó fit diffe
rentia inter indiuiduum obligatione ſolutione z inter in
diuiduum ſolutione tantum ꝓout.ſ.proxima diſtinc.qz in
iſta declarat de obligatiõe ſcõaria ꝓtracta rone doli culpe
vel negligẽtie que ẽt circa factũ idiuiduũ ſolutiõe tñ ꝓtra
hit iſolidum exquo nó ꝓt niſi iſolidum ꝓtraueniri vt dicit
ipſe bar.in.vj.op.z ꝑpterea h nó cadit diſtin.que bñ cadit
vbi agit de obligatiõe ꝑmeua qua plures tenent ad idiui
duum vt vidimus.ſ.prima diſt.z ita dicit Jmol.hic añ ſi.
eoz̃ que h dic ad declarationẽ eoz̃ que h dicit bar.in hac
ſua diſt. Et ex oibus.ſ.adductis appet declaratũ qualr plu
res ſiue ꝑncipales ſiue bẽdes vni⁹ ꝑncipalis teneanꝫ ad fa
ctũ idiuiduũ z qualr ad penam vel intereſſe rone ꝯuẽtionis
obligatiõi facti idiuidui. ¶ Nunc ergo ꝑm bar.reſtat de
35 clarare. Qualr plures ꝑncipales ſiue plures bẽdes vniuſ
ꝑncipalis obligati ad factũ diuiduũ ſiue ad dãduz teneanꝫ
ad ipm factũ ſiue ad ipſam dationẽ. Et qualr ad penaz vel
intereſſe ex ꝯuentiõe obligatiõi facti diuidui vel datiõis. Et
ꝑmũ ꝑm bar.eſt ſatis clarũ z expeditum qz obligatio facti
diuidui z obligatio dãdi diuidit iter bẽdes per.l.xy.tabu
larũ.z ad hoc tex.noſter z tex.in.l.y.§.j.ſ.e.z gl.bñ in hoc
diſtiguit in.l.ſi ſeruus.§.pluriuz.ſ. qs cautio.z vide circa
hoc dicta circa ſcõam.q.bar.in.l.ſtipones no diuidunt.ex
qbus ibi dictis appet qꝫ oblo dandi ẽt aliquib⁹ reſpectib⁹
eſt idiuidua per accidẽs tñ. Et ibi dico aliqd ó veritate fal
36 lẽtie Ang.z Jmo.quã ponũt in.l.in executiõe.j.e. qꝫ licet
obligatio dãdi ſit diuidua fallit qñ datio eſt in obligatione
ꝑpter factũ idiuiduũ:qz tũc ẽt obligatio dãdi eſt idiuidua
iter bẽdes ꝑm ipos per tex.in.l.fideicõmiſſa.§.p.de leg.ij.
vbi dñt ꝓbari qꝫ ſi teſtator legat mille ꝑ ꝓſtruenda capella
glibet bẽdũ tenet inſolidũ ad mille: qz debẽt ꝑſtari ꝑpter
factũ qó eſt idiuiduũ ſz bar.ibi:alr intelligit nó inſiſto. Sz
37 venio ad illud qó ꝑncipalr h tractat per bar. qualr z ad
uerſus quos cõmittat ſtipło ad penã vel intereſſe ſi ꝓtrahat
ſtipłoni facti diuidui vel datiõis ꝑ cui⁹ pũcti declaratione
bar. ꝓſequendo ordinẽ op.Septimo op.de iſto.§.de ſeipſo
ad ſeipm.nã ꝑmo videt dici qꝫ pena nó cõmittat niſi ꝑ pte
ꝓtrafactiẽtis facto diuiduo in fi.vt dici qꝫ cõmittat in totuz
rñ.qꝫ ꝑmo loco dz ꝓcedit in plurib⁹ bẽdibus vni⁹ ꝑncipa
lis qꝫ añ in fi.tex.dz ꝓcedit in ipſo ꝑncipali qó tñ qualr in
in plurib⁹ bẽdibus ꝓcedat venit.j.declarandum. Octauo

op.qꝫ imo ẽt ꝓtra bẽdes vno ꝓtrafaciẽte vt cõmitti pena i
lidum vt.j.l.prima.§.fi. Et reiecta ſo.que ponit in glo.fi.in
ꝓtrario que dicit eſſe dñiam an debeatur pecũia z tũc vno
nó ſoluẽte pena cõmittit inſolidũ ꝑpter ſingularia ꝓcepta
pecũie per.l.ſingularia.§.ſi cer.peta.an vo ſpẽs z tũc pena
cõmittit ꝑ ꝑte.nam idẽ diſponit vbi debeꝫ ſpẽs:vt.l.in exe
cutiõe.§.p.j.e.bar.tz ſo.gl.noſtre h ſup v.ſolũ penam cõmit
tere vt ſit dñia iter obligationẽ dãdi z faciẽdi vt in obliga
tiõe dãdi ꝑcedat.l.j.prima.§.fi.z.l.in executiõe.§.p.cuz ſi.
in obligatiõe faciẽdi ꝑcedat tex.noſter cũ ꝓcordan.vt.ſ.pe
na ſolum cõmittaꝫ ꝑ parte ꝓtrafaciẽtis. Et tz ẽt bar. rõnez
diuerſitatis quã aſſignat ipſa gl.iter obligationez dandi z
faciẽdi improbatis rõnib⁹ antiquoz̃ q nó adherẽtes rõni
gl.conabanꝫ alias rones aſſignare quas tñ bar.deducit nó
ꝯcludere. Et ſaluat rõnẽ diuerſitatis ipſius gl. poſt Jac.de
are.p.l.ſi ꝑcurator.§.ſi ignorãtes.ſ.manda. vbi fideiuſſor
ſoluit de ſba dñi dño ignorãte:ita ẽt vbi a plurib⁹ cohẽdi
bus debeꝫ aliqua ſpẽs poſſit vn⁹ ſoluere rẽ ẽt ꝑ partib⁹ co
heredum z ꝑpterea ſi nó ſoluit niſi ꝑ parte ſua ꝑpter non
ſołonem alioz̃ vel alicui⁹ ipſoz̃ incidat in penam. Addu
cit ẽt qz poſito qꝫ tradẽdo ꝑ pte cohẽdis nó trãſferret dñi
um oino ille cogereꝫ traditionẽ eius noie facta ratam hẽ:
vt.l.põponius ſcribit.ſ.de neg.ge.z auc.ſi captini.C.ó epi.
z cle.z in corpore vñ ſum ꝛ ad hoc qó eſt dcm qꝫ põt ſolue
re ẽt parte cohẽdis no.in.l.vẽditor.ſ.de iu.in gl.in v.ſole
38 re.z in auc.qua in ꝓuincia.C.vbi de cri.agi.opor. Facit ẽt
qz ſocius re cõi ad eũ vſum ad quẽ deſtinata eſt vti põt:vt
l.ſi edes.§.cõi di.z per Bar.in regula in re cõi de re.iu.lib.
vj.vnde z qz coheres põt dare partẽ coheredis:z qz poſi
to qꝫ nó poſſet dare põt tradere z coheres cogaꝫ ratazꝫ hẽ
z qz ipa res erat deſtinata ꝑſtationi:z ſic poterat ipaz pre
ſtare totam ſi nó ꝑſtitit niſi ꝑ parte ſua fuit in culpa z pro
pterea ẽt ꝓtra ipm pena cõmittit nó ſic in facto:qz alienuz
factũ ipſe nó põt explicare qz diuerſum eſt factũ vnius z di
uerſum alteri⁹.l.vnica.§.ne aũt.C.de ca.tol. Et illud qó dr
qꝫ facilius fit qz detur procedit reſpectu ꝑpriꝫ facti z datio
39 nis. Et reddit rõnez bart.quare obligatio penalis in his
termis ſit alterius nature qz ꝑncipalis in qua glibet teneꝫ
ꝑ rata ſua z ꝑ rata alterius nó põt ꝓueniri:vt.l.ſi teſtó.§.
qó ſi duo.j.de fideiuſ.z.l.iij.C.de neg.ge.z tñ penalis ſubie
cta obligatiõi dandi cõmittit inſolidũ vno nó ſoluẽte: vt.d.
§.fi. Dicit.n.bar.qꝫ illud qó eſt in obligatiõe quãtũ ad ſti
pulationẽ penalẽ eſt in ꝑditiõe ſz ꝑditio dandi non diuidit
iter heredes per.l.xy.tabularũ.vt.l.cui fundus.in fi.ſ.de cõ
di.z de.vñ oz a quolibz dari totuz ne ſtipło penalis cõmit
taꝫ. Sz conditio facti diuidui bñ diuidit inter heredes ne
ꝺueniaꝫ ad impoſſibile vt hoc.§.nño qó ẽt tz Cy.in.l.j.C.de
ꝑdi.inſer.in.j.q.ad quẽ hic ſe remittit bart.qualr id qó eſt
in ꝑditione ſimplr oz ipleri z ad gl.in.l.ſi ſeruus.§.ſi pluri
um ſ.ſiqs cautio.vbi vide ipm bar.q adhuc clari⁹ qz h rñ
det huic vltime ꝓtrarietati z totũ qó in iſta.viij.op.hic po
nit ibi in effectu tangit in v.modo aduerte ꝑmo habes vi
dere zc.z vide ẽt eundez in.d.l.cui fundus.ſ.de ꝑdi.z de
mon.z j.l.prima.§.fi. ¶ Cõcluſio ergo ſua eſt qꝫ tex.nñ ꝑ
bans qꝫ ex facto vni⁹ pena nó cõmittit ꝓtra alios vbi erat
ꝑmiſſum factũ diuiduũ non ꝓcedat vbi pena erat adiecta
obligatiõi dandi qz tũc vno non dante pena cõmittit ꝓtra
oẽs per.l.j.primaz.§.fi. Et rõ eſt ꝑm ipm:qz ẽt ſpẽs que oz
dari facilius põt dari ẽt ꝑ parte coheredis qz ab eo fiẽduz
per aliũ explicari. Ex cuius dictis in hoc elicit ẽt alia ꝯclu
ſio qꝫ vnus heredũ poſſit trãſferre dñium ẽt ꝑ parte cohe
redũ de re debita ab ipſis heredib⁹. Vel caſu quo nó tenea
mus qꝫ poſſit coheres ꝑ parte alterius coheredis trãſferre
dñium cogeꝫ ipſe ratam hẽ traditionẽ factam ex cui⁹ ver
40 bis in hoc elicit ẽt alia ꝯcluſio. Qó ſi vtlr quis ſoluit pro
alio vel aliqd faciat ad qó ille erat obligat⁹ qꝫ ille cogitur
ratum hẽ:z ſic nó põt tale factuz retractare. Elicit ẽt alia
ꝯcluſio ex dictis ſuis qꝫ ſz obligatio dandi diuidat iter he
redes ſecus in cõditiõe dandi adiecta in obligatiõe dandi
ſecus ſi adijciat obligatiõi facti diuidui qz ꝑut diuidit ob
ligatio talis facti inter heredes ita ipſa cõditio dandi ipſi

subiecta rõne impossibilitatis explicãdi factũ pro pte alterius. Et que sit ratio quare obligatio dandi diuidatur inter hẽdes secus in cõditiõe dandi tali obligationi subiecta tãgit Cy.in.d.l.si plures.in.j.q.in fi. ¶ Et cũ opione bar.
41 trãsit ꝟ Ang. † Addẽs tñ vnam limitationẽ ad illud qõ dicit Bar.ꝛ probaꝯ in tex.nostro de pena adiecta facto diuiduo ꝙ vni hẽdum ꝓtrafaciẽte cõmittaꝯ ꝑ ipm ꝓ portione hẽditaria vt ꝓcedat in ꝓtractib⁹ stricti iuris in qbus logtur tex.noster. Secus in ꝑctibus bonefidei: qꝛ in ipsis vno hẽdum ꝑfaciẽte pena insolidum ꝓtra ipm cõmittiꝯ allegat ita tenuisse Pe.ó bellap.ꝛ Ray.de frolli.ꝟ per tex.in.l.in cõmodati.§.si ex facto.ſ.cõmo.qui tex.fuit allegat⁹.ſ.circa dicta, Bar.in.v.op. Refert tñ Ja.de are.dixisse per illũ tex. ꝙ ẽt in terminis tex.nostri heres q ꝑuenit poterit insolidũ ꝓueniri ad penam ꝛ ad tex.oĩ dicit ꝓ portiõe sua rñdebat ꝙ ita loquiꝯ vt excludat alios nõ teneri ex facto istius non aũt vt velit tollere ipm nõ teneri insolidũ. Sed hoc est ó directo ꝑ hũc tex.qui psupponit ſm Ang.ꝓtraueniẽtẽ nõ teneri nisi ꝓ portione hẽditaria: ꝛ ideo ipse tꝫ qõ oñt Pe.ꝛ Ray.faciẽdo vŕiam iter ꝑctus bonefidei ꝛ stricti iuris ex quorũ dictis no.ꝙ durius agiꝯ in ꝑctibus bonefidei q̃ stricti iuris ad qõ dicta.ſ.circa dist.primaꝫ Bar.dum fuit discussum: An in terminis tex.nostri oibus heredibus ꝓtrafaciẽtib⁹ facto idiuiduo pena cõmittatur aduersus omnes insolidũ vel ꝓ portiõe hẽditaria ꝓ Ja.tñ de are.posset adduci iste tex.dum ante fi.dicit.nam hac stipulatiõe ꝛ solus tenebiꝯ q nõ habuerit ratũ ꝛc̃.nec repetit tex.ꝓ portõe sua itelligaꝯ ergo dicta illa ṽba ꝓ portiõe sua ad effectum de quo.ſ.prime retuli dixisse Ja.de are.fuisse dicta. Vel dicamus ꝙ illa verba faciunt ꝓ ipso Ja.ó are.qꝛ nó oñt ꝓ portione sua hereditaria ſꝫ simplr ꝓ portiõe sua penam cõmitti: ꝛ sic solidaꝫ ꝓtra ipm ꝛ ad id qõ allegaꝯ.d.l.incómodati.§.si ex facto.pót allegari ẽt.d.l.in depositi.ſ.ópositi. illa tñ iura loquunt in obligatiõe facti indiuidui saltẽ quo ad solutionem vt pꝫ ex dictis.ſ.in.vj.op.ꝛ distin.prima bar. Itẽ loquunt in itereſſe tñ quo ad hoc posset dici ꝙ si in itereſſe ita dicimus multo fortius in pena que apponiꝯ: qꝛ durius cũ hoie ꝛc̃.ꝑ opionem tñ Jac.de are.facit tex.in fi.qui vtiꝯ aduersatiua. q̃uis ergo daꝯ itelligi ꝙ in supiorib⁹ secus ẽ sed pót rñ.ꝙ est verũ ꝙ est secus hoc respectu qꝛ ille q adiplet ꝓ parte sua in nihilo teneꝯ: sed quo ad illũ q ꝓtrauenit nó vadit illa aduersatiua: ꝛ sic nó facit ꝓtra Ja.ꝙ pena nõ cõmittaꝯ insolidũ ꝑ illum q ꝑfacit. Cogita qꝛ doc.cóiter tenẽt ꝓtrarium ꝙ pena nõ cõmittaꝯ nisi ꝓ parte ꝓtrafaciẽtis vt pꝫ ex sũmario Bar.ꝛ doc.ꝛ vŕ de hoc tex.in termis in.l.si ꝓcurator.j.rem ra.ba.de qua.l.op.j.pri.op.vbi aliqd videbimus: ꝛ videbimus ꝙ ille tex.loquiꝯ in itereſſe ꝙ ꝓmittiꝯ pro parte qñ ꝓtraueniꝯ ꝓ parte siue per defũctũ siue per aliquẽ exheredib⁹ defuncti ꝛ.d.l.incómodato.§.si ex facto ꝛ.d.l.in depositi.quatenus alĩ.in ꝓtrarium posset rñ.ꝙ loquunt in idiuiduis videbimus melius vt dixi.j.prima op.
42 ¶ † Itez ipse Ang.addit aliã limitationẽ ad hoc de pena adiecta facto diuiduo vt vno heredũ ꝓtrafaciẽte nõ cõmittaꝯ ꝓtra alios vt nó ꝓcedat qñ ipm factũ venit explicandũ ꝓ dari seu per dationẽ: qꝛ tũc vno ꝓtrafaciẽte pena cõmittitur ꝓtra omnes sicut dicimus in obligatiõe dandi casus est singularis ſm ipm.j.l.prima.§.fi.vbi in obligatiõe primitiua erat stare snie arbitri qõ est facti tñ qꝛ illõ factũ expediꝯ per dationẽ eo ꝙ parꝫ erat ꝑdẽnata per arbitrũ ad dãduꝫ si vnus exheredibus ꝑdẽnati nõ paret pena insolidũ omittiꝯ ꝓtra omnes ꝛ hoc ſm Ang.nó dixit Bar.qõ est verum hic: ſꝫ j.l.prima.§.fi.vŕ satis hoc dixisse. Subdit ẽt Ang.ad
43 itelligẽtiã.d.§.fi. † Qõ si in termis illi⁹ tex. agiꝯ qꝛ fuit nõ datum qõ dixit arbiter: ꝛ tũc ꝓcedit qõ est dictũ: qꝛ potest agi ad penã ꝓtra oẽs heredes. Si vo agiꝯ qꝛ nó paritũ snie arbitri: ꝛ tũc nõ posset agi nisi ꝑ illũ qui ꝓtrafecit. Vñ õbꝫ ſm ipm eẽ cautus aduocatus informãdo libellum: qꝛ si formaꝯ eo qꝛ nõ datũ qõ dixit arbiter ꝛ sic formaꝯ in dari poterit solidã penã petere ꝓtra oẽs tñ heredes. Si vo formaꝯ in facere eo qꝛ nõ paritũ snie arbitri: ꝛ tũc solum ꝓtra heredẽ ꝓtrafaciẽtẽ poterit dicere penã cõmissam ꝛ pro portiõe

sua cum simus in iudicijs stricti iuris: ꝛ hunc vltimum intellectũ ad illũ.§.fi.tãgit ẽt Ang.in.d.§.fi.ſꝫ ibi ꝑsupponat aliꝟ dixisse q̃ hic dicat.nã in rei veritate dicit qõ proxie retuli ibi aũt dicit ꝙ in termis illius.§.fi.si agiꝯ qꝛ nõ paritum snie arbitri vŕ actũ ex facto indiuiduo: ideo pena insolidũ committiꝯ tñ ibi nõ tꝫ talem intellectũ sed supiorem ꝙ ibi simus in facto diuiduo qõ venit explicandũ per dari ꝛ ꝙ ꝑ illum tex. ita itellectũ limiteꝯ doctrina gl.ꝛ doc. volentiũ ꝙ pena adiecta facto diuiduo vno heredũ ꝓtrafaciẽte cõmittaꝯ cõtra ipm nõ ꝓtra alios vt nó procedat vt est dictũ vbi factũ venit explicandũ per dationẽ: qꝛ tũc idẽ est qõ in obligatione dandi qꝛ.ſ.ex ꝓtrafactiõe vnius pena cõmittiꝯ ꝓtra oẽs Et subdit Ang.dum ponẽdo vltimũ intellectũ ad illum.§.fi.dicit eẽ vŕiam an agaꝯ qꝛ nõ datũ qõ dixit arbiter vel qꝛ
44 nõ paritũ eius snie. † Qõ ex hoc semel in hac ciuitate fuit iudicatũ in.q.facti statuto disponẽte nõ posse peti penã adiectam datiõi ꝙ si arbiter cuius snie stare fuit promissuꝫ ſꝫ pena ꝑdẽnauit ad dandũ ꝙ nõ posset peti talis pena si petebaꝯ eo qꝛ nõ datũ secus si eo qꝛ nõ pitum snie ipsius arbitri. ¶ Et vide ẽt Ang.in.d.l.si seruus.§.si pluriũ. vbi in articulo ꝓncipali ꝙ sit vŕia iter obligationẽ dandi ꝛ obligationẽ facti diuidui quo ad cõmissionẽ pene ex ꝓtrafactione vnius exheredibus trãsit cũ opione ꝛ rõne glo.hic saluata vt hic ꝑ Bar.post Ja.de are.ꝛ sic ẽt ipse tꝫ ꝙ coheres possit trãsferre oñium totius spẽi que erat in obligatiõe dandi per.d.l.si procurator.§.si ignorãtes. ꝛ per alia adducta ꝟ ibi ꝑ Bar.cũ quo ẽt Pau.ibi transit recolligẽs breuiter totam mãm cõmissiõis pene adiecte siue facto idiuiduo vel diuiduo vel ipsi datiõi. Et tenẽs rõnẽ vŕie quã assignat gl. ꝛ corroborat Bar.iter obligationẽ dãdi ꝛ faciẽdi qd diui
45 duum. † Infert ꝙ si eẽt tale factũ qõ nõ coherẽt psone: puta fossam fodi qõ in ipso idẽ eẽt dicẽdũ qõ in datione vt pena cõmitteret ꝓtra oẽs ex ꝓtrafactione vnius exheredibus exquo glibꝫ heredũ pro oibus tale factũ explicare poterat: ꝛ sic est eadẽ rõ que in datiõe. Sꝫ qõ ipse subdit est malus exẽplũ qꝛ fossam fodi est factũ idiuiduũ: vt.l.stipulationes nõ diuidunt.ĩ.e. vnde exẽplifica melius hãc limitationẽ in termis.d.l.v.§.fi. vbi erat promissuꝫ parere snie arbitri qõ est facti lꝫ arbiter ꝑdẽnauerit ad pecuniã vt ibi per gl.in ṽ. cõmittaꝯ.vñ vnus heredũ pót tale factũ explicare pro alijs ꝓpterea vno ꝓtraueniẽte pena cõmittiꝯ ꝓtra oẽs: ꝛ ita ibi tenẽt doc.ꝛ hic Bar.in.ij.q.post Pe.de bellapti. Et hic ẽt Jmo.sup hac gl.in ṽ.soluꝫ penã cõmitti. Qui Jmo.in effectu trãsit cũ vŕia quã faciũt gl.ꝛ Bar.iter obligationẽ dandi ꝛ obligatoẽs facti diuidui. Et cũ rõne vŕie quã assignat ipsa gl.ꝙ facilius pót dari qõ dꝫ dari ab alio q̃ fieri ex rõne Pe.de bella.que venit ad coadiuuãdã rõnẽ glo.nec ab ipsa discrepat quã rõnẽ Pe.ipse Jmo.saluat ab obiectiõe Bar.qꝛ est verũ ſꝫ ipm ꝙ difficultas supueniẽs impedit moram cõmitti: ꝛ per ꝓns ẽt stipulationẽ penalẽ nisi difficultas supueniat ex facto debitoris ar.no.p gl.in ṽ.interest.in l.si seruus.§.de ꝑdi.fur. sed in casu nr̃o ita vŕ esse qꝛ difficultas vŕ supueniſſe facto debitoris q instituit plures heredes merito nõ tollit q̃minus pena cõmittaꝯ ꝓtra oẽs ẽt ꝙ vnus nõ soluerit nõ sic si vnus nõ fecit ꝛ alij sic: qꝛ respectu facti explicãdi per aliũ versaꝯ impossibilitas nõ soluꝫ difficultas ꝙ alius ipm explicare nõ possit: vt.l.stipulatio ista.j.eo.vŕ ne per indirectũ qs obligeꝯ ad impossibile scindiꝯ cõditio in facto diuiduo in pson a heredũ lꝫ alr nõ scindaꝯ: vt.d.l. cui fundus.§.de ꝑdi.ꝛ demõ. ¶ Nõ improbat ẽt Jmo.rationẽ Bar.ꝙ qñ plures heredes sunt obligati ad dandum bŕe: ꝛ ista rõne cõprobeꝯ rõ gl.ꝙ facilius explicaꝯ dandus ab alio q̃ faciẽdũ nõ tñ ipse tꝫ aliquomodo qõ dicit Bar. post Ja.de are.ꝙ pro pte coheredis vel coheredũ trãsfer
46 tur oñium. † Et sic non tꝫ ꝙ vnus possit dare pro alio ipso inuito vel ignorãte ad euitationẽ cõmissionis pene ꝛ ꝙ in bis termis limiteꝯ.d.l.id qõ nostrũ.ſꝫ bñ vt dixi tꝫ ꝙ possit tradere: ꝛ sic citra trãslationes oñij ꝛ ꝙ ex hoc euiteꝯ penã qꝛ eqpollet datiõi exquo ille pro quo fuit res trãdita cogiꝯ bŕe ratũ ꝛ si ageret ꝓtra recipiẽtẽ posset repelli exceptione

volo facio

volo facis petere qđ incontinenti restituturus es: vt.l.volo.ſ.de vo.except. Eſt tñ maximi effectus quo ad alia q̄ fit vł nó fit trāslatū dñiū puta ſi recipiēs cadēt a poſſóe: qz nó poſſet intētare rei vēdicationem lz forte publicianam ſic p l.j.ſ.de publi. Et opionē Ja.de are.ꝛ Bar.in eo qđ ſentiūt dñiuz trāſferri p parte coheredū improbat Imo.per.l.ſiqs pbibuerit.ſ.de publi.reprobata gl.ū.ibi q̄ itelkit illū tex.q̄ res nō eēt mādantis qz eſt diuinare ꝛ p̄zium tz glo.magna in fi.in.ſ.alie.inſti.de actio.q̄ illa.l.loquaꝛ ꝛ pcedat ēt vbi res erat mādātis vēdi.ꝛ tñ ibi probaꝛ nó transferri dñium in emētē inuito ipſo dño mādāte.nam ibi dī q̄ ptor tuetur emptorē:ꝛ ſic per publicianā que nó pſupponit dñium trāslatum:vt in.d.l.j.de publi.ꝛ in.d.ſ.alie.ꝛ pódera illā.l.per quā penitus tollīt ſaluatio quā quidā faciunt de opinione Bar.eo qz pcedēte pmiſſione dñi defuncti dñium erat apō heredes reuocabilr exquo.ſ.ex facto ōfūcti poterat agi ad ipſam rē ptra ipſos hēdes.nam ꝛ in.l.ſiqs prohibuerit ſiłr dñium erat reuocabile ex facto ppzio:qz ibi dño mandauerat curatori vt vēderet ꝛ tñ probaꝛ q̄ p̄ eius volūtatē nó fit trāslatio dñij. Adducit ēt Imo.ptra Ja.de are.ꝛ Bart. d.auc̄.ſi captiui.vbi dī eē ſpāle in illo caſu ergo in p̄trariuz eſt ius cōe ꝛ q̄ ibi ſit ſpāle vult gl.ū. Et rñ.ad.l.ſi curatorem.ſ.ſi ignorātes.qz ibi nó dī trāſferri dñiuz per ipm fideiuſſorē dño ignorāte:lz ibi dicaꝛ non imputari fideiuſſori ſi ſoluit oz intelligi q̄ ibi nó trāſferꝛ dñium per.d.l.ſiqs pbibuit. Ad auc̄.qua in puicia.ēt rñ.ꝛ dicit q̄ nó facit p bar. imo ptra vt pz ex no.ibi per gl.in v̄.nó ſit ꝛ ſm illam gl.dicit ēt itelligendā gl.in.d.l.vēditor.ſ.de iudi.ꝛ ſic q̄ ſnia lata ptra vnū nó mandaꝛ executiōi in bonis alterius ſz intelligaꝛ qđ hī in dictis iuribus vbi ſnia fuit lata ptra illum de cuius bonis dī q̄ ſatiſſit. Et vltra Imo.poſſet rñ. Poſito q̄ dicta iura pbent q̄ ſnia lata ptra vnū ſatiſſit de bonis alterius tñ nó faciūt ad ppoſitum Bar.qz boc eſt mediante iudice q̄ exequī ſniaznon mirū ergo q̄ ibi ignorāte vel iuſto dño trāſferaꝛ dñiuz. Preterea nec in dictis iuribus aliqd dī de trāſlatiōe dñij. Rñdet ēt Imo.ad.l.ſi edes.ſ.cōi dīuī.qz loquiſ vbi vnus socioꝝ vult vti re cōi ad vſuz deſtinatum nō tñ trāſferēdo dñium in aliū puta habitādo in eā.ſecus ergo qñ ageꝛ de dñio trāſferēdo. ¶ Et buic opioni Imo.ptra Bar.in hoc de trāſferēdo dñio adheret hic dño Alex.ꝛ ēt in.l.ij.ſ.ex bis.ſ.c. qcqd aliud ibi volerit Ang.ꝛ ibi ꝛ hic dño Andreas barba. Et illū tex.in.d.ſ.ex bis. dicit dño Alex.facere ptra Bar. Sed imo vī facere p Bar. in v̄.ſed quo caſu ꝛ c̄. ſm ſcōm intellectū gl.iūcto p̄n.vbi dī q̄ niſi oēs dederint rem pmiſſam in gñe vel vnam rem de alternatiue pmiſſis nō ſequiſ liberatio ꝛ tñ in.d.v̄.ſed quo caſu ſm.d.ſcōm itellectū dī q̄ ſi vnus hēdum ſolidum pſtiterit repetit a cohēdibus iudicio fa.hercīſ.daꝛ ergo intelligi q̄ ēt p parte coheredū trāſtulerit dñium. Sed ſi ħ eſſet nō caderet q̄ aliqd repeteret ab hēdibus. dediſſet.n.rē vel partē rei coheredū quā ipſi debebāt dare: ꝛ ſic non caderet repetitio ꝛ ppterea ille tex.ēt ſm.d.intellectū.facit p̄ Bar. adūcto maxie q̄ ſi vnus poſſet dare inuitis alijs fruſtra diceꝛ poſſe p iudicē heredes diſcordātes cogi ad p̄cordandum qd hēant dare in obłone gñis vel alternatiue ꝛ tamē Bar.in illo.ſ.hoc vult q̄ p iudicē habeāt cogi.in p̄n aūt ō directo facit ptra ipm qz dicit q̄diu nō eandē rē omnes dederint ꝛ c̄.exquo depēdiſ q̄ oēs debēt p̄ſentire ad hoc vt trāſferaꝛ dñium totius ꝛ in v̄.ſed quo caſu nō repetiſ vbuz dederit ſz vbum pſtiterit ꝛ c̄. Et illū tex. adhuc ałr p̄ Bart. poſt Ro.pōderat ħ Are.quatenus vz.ibi pbaꝛ ſm intellectū Bar.ꝛ doc.q̄ inquātū ibi pſupponiſ q̄ pluribus heredibus obligatis ad ſeruitutē ſi vnus ſolidū pſtiterit agit p̄ coheredes itelligiſ q̄ pſtiterit ſolidā eſtimationē nō aūt ſeruitutē: qz in fundo cōi vnus ſine alijs nō pōt p̄ſtituere ſeruitutē. ſi ergo ħ qđ eſt minus nō p̄t vnuſ facere in re cōmuni multo minus trāſferre dñiuz cū ſit qd maius facit tex. in d.l.heres.ſ.an ea.v̄.eē ſi p̄miſſor.ſ.fa.hercīſ. Dicit tñ q̄ ſi qs vellet ſaluare opinez Bar.poſſet rñdere ad illa iura vt intelliganſ qñ alij coheredes exp̄ſſe pbibuerūt per.d.l.ſiqs pbibuit.ſ.de publi. Ad quā ēt ita rñ.volēdo ſaluare Bar.

q̄ illa.l.loquaꝛ vbi dñs pbibuit vt tūc eo inuito non poſſit fue rei dñiuz trāſferri ſecus ſi ſit ignorās vel ſciens ꝛ nó pbibens. Vel ad illud de quo in.d.ſ.ex bis.de p̄ſtōne ſeruitutis dicit ałr poſſe dici ꝛ diſtingui ipſe Are. Qđ aut coheredes illius q̄ fuit p̄ventuſ ad ſeruitutē fuerūt iterpellati: ꝛ ſic fuerūt in mora p̄ſtituēdi ſeruitutē ab ipſis debitā: ꝛ tūc vn⁹ poterit p̄ſtituere ſeruitutē in p̄iudiciū alioꝝ ałs ſec⁹ ꝛ de ħ dicit eē tex.ſingularē q̄ facit hanc diſtic.in.l.fideicōmiſſa.ſ. p.de leg.ij.quē tex.dicit ſe reperiſſe poſtq̄ imaginatuſ fuit d.rōnē ꝛ dñiam an coheredes pbibeāt nec ne ipm cohere dē dare totā rē p qua tñ dicit ſe nó inueniſſe.l.ineuitabilē. ꝛ ppterea vī ab ea diſceſſiſſe adherēdo diſt.p̄xi.facte p.d. l.fideicōmiſſa.ſ.p.quaſi put fit.d.diſt.in ſeruitute p̄ſtituenda in re cōi: ita ēt in tranſferendo dñio totius rei cōis fiat.

47 †Quā tñ dicit p̄cedere ꝛ ſeruādā in vltimis voluntatib⁹ q̄ nō debēt pēdere: vt.l.ſi.in fi.ff.cōia pdi. Sed in p̄tractibus in qb⁹.d.rō pēdētie ceſſat dicit poſſe teneri ꝛ ſimpłr dici q̄ vnus nó poſſit p̄ſtituere ſeruitutē in p̄iudicium aliorum: ꝛ ſic nec ēt trāſferre dñium ſentit ipſe qui dicit q̄ nec traditionem a coherede factam cogenī coheredes hīe ratā put tenēt doc.in hoc ſequētes Bar.qz cū heres totū ſoluerit p̄ncipałr ppter ſe vt ipſe nó incurreret penā nó poteſt videri geſſiſſe negociū coheredis ꝛ cū nó poſſet negocium explicare p parte ad euitationē pene nó eſt dicendū q̄ p̄tra eū habeat actionē negociorū geſtorū: ꝛ ſic q̄ ille cogaꝛ ratifica

48 re: †qz actio negociorū geſtorū nō daꝛ vbi aliqd geriſ ex neceſſitate: vt.l.ſi cōes edes.ſ.de nego.geſt.ꝛ.l.iij.C.e.ti.ꝛ ibi Bar.ꝛ doc. Preterea poterat forte alioꝝ coheredum magis intereſſe q̄ ſolueꝛet pena q̄ ipa res p̄ſtaꝛet rōne alicuius particularis intereſſe: iuxta.l.ſi in emptiōe.ff.de mino.ró ergo aſſignata p Bar.ꝛ doc.q̄ cogenī cohēdes hīe ratam traditionē factā per cohēdē tanq̄ vtiłr ipſaz fecerit nō eſt gñalis ꝛ pcludens in oi caſu vt pz. Et ad.ſ.ſi ignorātes.l.ſi p̄curatorē.dicit poſſe rñ.qz fideiuſſor ſoluēs virtutē taciti mādati qđ cēſet hīe: vt.l.in debitā.ff.de pdi.inde.vī deꝛ p̄ncipałr geſſiſſe negociū ipſius p̄ncipalis vñ nó miruz q̄ ōbeat ratificare ꝛ nō poſſit eius facto p̄trauenire. Et ſic vult q̄ ibi cadat ratificatio dicta rōne ſz in ſupioribus examinās an in.d.ſ.ſi ignorātes. pbeꝛ illud ad qđ allegaꝛ p Bar. de tranſlatione dñij ſubdit q̄ illud de ratificatione ibi non probaꝛ qz eſt impoſſibile q̄ teneaꝛ hīe ratū ipſe dñs cū fideiuſſor idebite ſoluerat exquo dñs p̄ius ſoluerat vel ałr liberatus fuerat. Et ſic in hoc ipſe eſt varius put ēt eſt in p̄ncipali p̄cto an ſit in his terminis dñia inter obligationē facti diuidui ꝛ obligationē dādi. nā in fi.tenēs ipſe q̄ ſic comprobat rōnē Pe.de bellap.vbi iuxta p̄ncipiū huiuſ diſcuſſiōis ſup gl.ħ in v̄.ſolū penam cōmittere defēdit improbationē quā facit Bar.de dicta rōne Pe.de bellap.ab obiectione Imo.qz ꝛ ſi ex facto auctoris ſit cauſata difficultas ꝛ per p̄ſs videaꝛ ex facto hēdum tñ nō eoꝝ culpa: qz non eſt culpa nec auctoris nec heredū q̄ plures hīdes ipſe iſtituerit ſiue reliq̄rit qđ maxime p̄cedit vbi ab iteſtato deceſſiſſet ꝛ poſito q̄ aliqua culpa eēt nō eſt ordinata ad hoc vt difficilior reddaꝛ ſolo adeo q̄ vī vt dicit Bar.ex ipſa ipedi

a ri cōmiſſio more per.d.l.qđ te.ꝛ.l.iij.ſ.heres.ff.cōmoda⁹. Et ſic in hac difficultate nihil certū ex dictis ſuis teneri p̄t. Qui ēt dū allgat.d.l.fideicōmiſſa.ſ.fi.nō videꝛ p̄babiliter locutus vt pz ex no.per dñm Alex.ſ.in.ſ.ex bis.vbi improbat Ro.q̄ per illū.ſ.ita dicebat hic put dicit Areti. licz de Ro.ipſe Areti.mētionē nō faciat. Dicit.n. Alex.in.d.ſ.ex bis.q̄ in.d.ſ.p.lz dicaꝛ vnum exheredibus teneri in ſolidum vbi alij ſūt p̄ſtituti in mora nō ſequiſ q̄ poſſit ſolus ſeruitutez p̄ſtituere. nā ꝛ in.ſ.ex bis.dī vnū ſoliduz p̄ſtare: ꝛ tñ intelligiſ nō de ſeruitute ſed de eſtimatōe nec pōt ałr ille tex. in.d.ſ.p.intelligi qz cū loquaꝛ in ſeruitute legata nō cadit p̄ſtitutio heredū cū ipſo iure ſit p̄ſtituta abſq̄ facto hēdis vt.l.ſi parte.ſ.j.ſ.quēadmo.ſer.amit.ꝛ.l.j.ſ.de ſerui.lega.

a ¶ Cōmoda. ad quod vide plene ipz Bar. in l.continuus ſ.illud.in vlti. col.j.c.

ꝛ ptra dec. Ro. ꝛ Are. est tex. in terminis in. l. hẽdes mei. ℌ. an ea. v. idem dicendum est ꝛ c. s. fami. hercis. naz ibi loqꝫ de fuitute legata ꝛ ꝓbaꝫ iunctis ꝑcedẽtib⁹ ꝙ vnus exhẽdibus quẽtus tenet insolidũ ad estimationez. Bñs meus hic in hac difficultate tz ẽt ptra Bar. in eo qđ dicit de trãslatione dñij ꝙ fiat de toto vno soluẽte in eo aũt qđ Bar. dicit de ratificatiõe lz dicat ꝙ ista rõ satis vrgeat exquo vtiliter est gestũ negociũ aliorum tñ nõ aduertit ꝙ nõ est gñalis ꝓut Are. hic dicit qz põt aliqñ itereſſe magis soluere penaz qz̃ pstare rẽ vel partẽ rei que dz pstari: ꝛ rõ quã ipsemet facit respectu trãslatiõis dñij. vij. loco ptra Bar. vrgerent respectu ratificatiõis. Tñ id qđ dicit Bar. đ ratificatiõe ab hac obiectiõe videt posse defẽdi. exquo. n. obligatus dare põt ad id ꝑcise cõpelli: vt. l. si seruũ. ℌ. fi. J. e. nõ vi posse allegare ꝙ sua magis itereſſet rẽ siue partẽ rei nõ pstari sed penam soluere. Jn eo ergo de trãslatiõe dñij magis dubiũ videtur qđ dicit Bar. ꝫ quẽ plura adducit h dñs meus ꝛ potissime no. in. d. ℌ. ex his. ẽt ꝓ ipmmet Bar. dũ vult vnuz hẽdum in fundo cõi solũ nõ posse pstituere seruitutẽ ad qđ. d. l. hẽdes ℌ. an ea. v. ptra si ꝓmissor. ꝛ v. idẽ dicẽdũ est ꝛ c. Adducit ẽt. ℌ. si incerto. e. l. quẽ tex. lz ipse nõ dicat allegauit h Ro. ꝫ Bar. ꝛ Fol. in. l. si seruus. ℌ. si pluriũ. s. siqs cautio. q ẽt tz ꝫ Bar. sed illi. ℌ. rñdet h dñs Alex. adeo ꝙ nõ vrget ꝫ Bar. põt ẽt oibus ꝑdictis rñ. put Are. rñdet qñ alij cohẽdes esse dissẽtiũt ꝛ ꝓhibẽt. Jnterea in. d. ℌ. si incerto. erat hõ in gñe legatus adeo ꝙ nõ cadebat translatio dñij: qz si caderet a ꝑn. absqz traditiõe diceret intervenisse: vt. l. alicio. J. de fur. ꝛ l. si tibi homo. ℌ. cũ seruus. de leg. j. Et põdera qđ dicit dñs Alex. rñ. ad illũ tex. ꝙ ibi ẽt vsaꝫ factũ coherẽs psone qđ decoherẽtia psone dixit qz aliꝫ factũ qđ põt p alium explicari bz quo ad cõmissionẽ pene nãm obsonio vandi: vt. s. vidimus quare aũt electio dicaꝫ factũ coherẽs psone dic ex eo: qz dependet a volũtate. declaratio aũt ꝓprie voluntatis est qđ psonale vt pz ex no. in. l. idẽ poponi⁹ scribit si frumentũ. ℌ. fi. s. de rei vẽdi. ꝛ in. l. iter stipulanté. ℌ. j. J. e. Adducit ẽt dñs meus tex. in silꝫ in. l. j. C. qbus res iudi. non no. que nihil facit: qz nõ suberat ibi necessitas euitãdi penaz ꝓ ut in casu nostro ibi ergo stat regula ꝙ res iter alios acta ꝛ c. vt in. l. seq. in illo titlo ꝛ in rubro ꝛ nigro. C. res iter alios ac. ꝛ in. l. sepe. s. de re iudi. cũ si. Jnterea ibi nihil dr đ translatiõe dñij eodẽ modo. l. ij. ℌ. sed si forte. nõ facit ad ꝓpositum ꝛ multuma lõge allegaꝫ. Adducit ẽt qz si rõ bar. ẽt vera sequereꝫ ꝙ vbi homo in gñe fuit ꝓmissus vel due res alternatiue ꝙ vnus hẽdũ ipsius ꝓmissoris vnuz ex hominibus q erant in hr̃ditate vel vnaz ex rebus alternatiue ꝓmissis exñtibus in hẽditate posset insolidũ soluere ad euitationẽ pene ꝛ ꝙ sequereꝫ liberatio vbi iura dñt ꝙ liberatio est in pẽdẽti ꝛ expectaꝫ an alij cohr̃des in eodẽ homine vel in eadẽ re sokonem facere velint: vt. l. ij. ℌ. ꝛ harũ. s. eo. ꝛ l. si nõ sortẽ. ℌ. si. x. s. de condi. ide. que rõ facit ẽt ptra id qđ dicit Bar. de ratificatiõe. Sed siqs vellet saluare Bar. posset rñ. ꝙ nõ loquunt vbi pena erat subiecta ꝓmissiõi. Jnterea in dictis termis põt dici ꝙ verseꝫ nõ solũ datio sed ẽt electio: ꝛ sic factũ ꝓut dicit dñs Alex. rñdẽdo ad. ℌ. in certo. l. heredes. fa. hercis. Addducit ẽt. l. in executione. ℌ. p. J. eo. ibi nec ꝓdest partes fundi posse dari cessante vna ꝛ c. quasi velit tex. ꝙ lz hr̃des possint partes suas dare nõ liberaꝫ a pena si vnus cessauerit exquo ergo tex. ꝑsupponit hr̃des partes suas posse dare vi denegare ꝙ alienaꝫ possint dare. Sz posset rñderi ꝙ ille tex. ꝓcedit alio vel aliꝫ ꝓhibẽtibus ꝛ resistẽtibus per. d. l. siqs ꝓhibuerit. s. de publi. vel ꝙ nõ dz sumi dcm̃ ar. quodãmodo a ꝓrio sensu. ar. no. in. l. cõuenticulam. C. de epis. ꝛ cler. ꝛ in. l. ij. C. de ꝓdi. inser. cũ si. ꝛ in. C. cupientes. ℌ. qđ si per. xx. de elec. li. vj. cũ si. Et eodez modo ꝓ ut ꝓxime primo loco est rñsum ad. d. ℌ. p. põt rñderi ad. l. si seruus cõis. s. de noxa. que optime vi ꝓferre ad hanc opinionem vt in eo qđ dicit Bar. ꝙ vnus hr̃dum põt dare totam spẽm debitã a defuncto ad euitationẽ pene debeat addi cohẽdibus nõ ꝫdicẽtibus aliꝫ secus qua declaratiõe nõ obstãte oino subsistit rõ Bar. qr̃ facilẽ⁹ possit dari qz̃ fieri illũ ad qđ alius teneꝫ qz vex est hoc dicere nõ stãte ꝫdictiõe ꝛ ꝓbi

bitiõe. Et redeũdo ad. d. l. si seruus cõis. dico ꝙ facit ad id qđ est dictum in v. plane si ꝓpter hoc ꝙ socij vedere patinõ sũt ꝛ c. ex dictis. n. verbis apte depẽdit ꝙ ille tex. loquitur vbi alij expresse renuunt dare. Jnterea ille tex. loquit in pluribus socijs non in pluribus hẽdibus vnius ꝓmissoris iter quos aliꝫ fit dña: vt. d. l. cui fũdus. Jnterea ibi cadit electio dãdi seruum ꝓ noxa vel soluere estimationem q̃ electio est qđ facti vt dicit ẽt h dñs Alex. rñdẽdo ad. d. ℌ. certo. Et. l. si ex duobus. ℌ. fi. e. ti. de noxa. quã dñs meus simili ter allegat ꝫ Bar. potiꝰ facit ꝓ eo ꝛ ẽt ꝓ eo qđ ꝓxi. est dcm̃ ꝙ vnus nõ possit dare ꝓ parte alterius ipso resistẽte nisi interueniẽte iudice lz bñ ꝓbat tex. ꝙ põt tũc tradere nec aliꝰ ptra tradẽtẽ ius habz ꝓpter hoc vt ibi probaꝫ in fi. q tex. in eo fine facit vt saltẽ ille pro quo tradit cogaꝫ hãc ratum ꝓ ut dicit Bar. Alia que dñs meus adducit ꝫ Bar. sũt leuia Et ex his satis videntur defensata dicta Bart. vltra doc. Et ad. l. id qđ nostrũ. ff. de re. in. põt ẽt ex ꝑdictis rñ. vt ꝓcedat, ꝛ intelligaꝫ sine facto nostro. i. nobis ꝫdicẽtib⁹ vel illa l. limitari in his termis: ꝛ qz res erat revocabilis r hãdum ex quo defũctus ꝓmisserat: ꝛ qz daꝫ ad euitationẽ pene. Adhi tñ nõ displicet ꝓsideratio aliquoꝝ modernorum quã in hac difficultate refert ꝛ sequit ipse dñs meus hic vz. ꝙ non sit fiẽda dña iter penã adiectã facto diuiduo vel datiõi put videmus ꝙ dictam dñiam nõ facit. J. o. J. l. prima. ℌ. fi. vbi annectit ẽt de pena cõmissa ꝓpter nõ factũ. i. ꝓpter nõ parere ſnie arbitri qcqd aliud voluerit hic gl. ꝛ doc. ipsam sequẽtes. Sz sit fiẽda dña an sit tale factũ diuiduuz vel datio qđ vel que nõ possit ꝓ alium hẽdẽ aliquomodo explicari vt fiquidẽ sit tale factũ diuiduum qđ nõ põt ꝓ parte alterius explicari: ꝛ tunc ꝓcedat tex. noster vt vno ptrafaciẽte pena nõ cõmittaꝫ ptra alios qui adimpleuerint ꝓ parte sua. An vo sit tale factũ diuiduũ qđ põt ꝓ pte aliox explicari: ꝛ tũc pena cõmittaꝫ ptra oẽs vno ꝫfaciẽte vt est factũ de quo in d. ℌ. fi. lz ipse exẽplificet in ꝓmissiõe de defẽdẽdo que põt eẽ diuidua vt ꝓ Bar. J. in. v. q. nam exquo vnus hẽdum põt defendere ꝓ alio ex ꝫfactione vnius pena cõmittit ꝫ oẽs ꝛ ipse nõ dicat hoc volũt hic Ang. Jmo. ꝛ ẽt dñs Alexã. qui hoc modo limitãt tex. nostꝝ. ꝛ qđ hic dr̃ in gl. qñ est tale factũ diuiduum qđ vnus põt ꝓ alio explicare ꝛ. s. hoc retuli velle dictos doc. Jta ẽt in datione fit fiẽda dicta distinctio an possit ꝓ alium explicari nec ne vt fiquidẽ põt ꝓ alium explicari ꝓcedat vt vno hẽdũ ꝫfaciẽte pena cõmittaꝫ ꝫ oẽs: ꝛ ita ꝓcedat tex. in. d. ℌ. fi. l. J. ꝓxi. ꝛ tex. in. d. l. in executiõe. ℌ. p. vbi ꝛ si in obsone vandi sit spẽs ꝛ teneamus ꝫ Bart. ꝙ vnus nõ possit dare partẽ alterius tñ tradere põt vel cũ fit fundus idiuisus in totius possionẽ imittere creditorem põt. Si vo explicatio ꝛ satisfactio obligationi dãdi nõ põt fieri ꝓ parte alterius: puta qz fit facta diuisio rei dãde iter hẽdes ꝛ qlibet hz partẽ suam: ꝛ tũc adimplẽs ꝛ dans ꝓ parte sua nõ incidat in penam tali datiõi adiectam ex ꝫuentiõe ꝛ nõ datiõe aliox cũ nõ sit in aliqua culpa ar. d. l. si vehẽda. ℌ. p. s. ad. l. ro. de iac. ꝛ ar. no. in. d. l. qđ re. s. si cer. pe. facit. l. ij ℌ. siqs in iudicio. cũ sequẽ. s. siqs cau. lz illa iura loquanꝫ in obligatiõe facti. l. qđ te. loquit in obligatiõe dãdi

49 ꝛ ꝓbatꝫ ꝙ difficultas excuset a mora vt ibi ẽt ꝓ Bar. ꝛ ꝓ eundẽ in. d. l. ꝓtinus. ℌ. illud. in vlt. col. ꝛ ibi Jmo. ꝛ doc. Et ꝑm hoc erit dare casum singularẽ in quo cõditio ipsa ꝛ ipsius implemẽtũ scindaꝫ in psona hr̃dum ẽt in obligatiõe dandi qđ est singulariter no. ad limitationẽ. d. l. cui fũdus. s. de condi. ꝛ demon. rõ. n. necessitatis quã assignat h bar. ꝛ in. d. l. si seruus. ℌ. si pluriũ. vbi ꝓmissio pene est subiecta obligationi facti diuidui militat in obligatiõe dãdi in ꝑdictis termis. Et per hãc viã soluit ista ꝓrietaꝫ cũ pauciozib⁹ spinis. Et facit qz si vbi est tale factũ qđ põt ab vno explicari ꝓ pte alterius dicimus ꝙ vno ꝫueniẽte pena in totũ cõmittit longe magis est dicẽdũ vbi sumus in obligatiõe vãdi tali ꝙ vnus nõ põt dare tradere vel adimplere ꝓ parte alterius ꝙ ex ꝫuẽtione vnius pena non cõmittaꝫ ꝫ alios q bus nihil põt imputari: ar. l. arrianus. s. de actio. ꝛ oblig. Jtẽ facit qz si in obligatione facti dicimus ꝙ facilitas que est vt vnus possit facere ꝓ alio facit vt ex ꝫuẽtione vnius

alij incurrant

alij incurrant penam sicut in obligatione dandi econtra in obligatione dandi si vertitur difficultas q̄ vnus non possit dare pro alio dici ꝛ concludi debet q̄ ex contrauentione vnius pena non committatur cōtra alios sicut dicimus in obligatione facti. contrariorum enim eadem est disciplina l.j.s̄.de his qui sunt sui vel alie.iu.l.f̄m naturam.j.de re.iu. per Barto.ꝛ doct.in.l.inter stipulantem.§.sacram.j.eo.facit ét'q̄ in principali promissore siue fit obligatus ad factū siue ad dationem concludit Barto. ꝛ in.d.l.quod te. ꝛ in d.l.continuus.§.illud.in vlti.col.j.eo.q̄ ex difficultate excusatur a mora ꝛ per consequens a pena. Si ergo in principali promissore ita concluditur quare etiam in heredibus ipsius hoc non dicimus vt si vnus non potest dare pro parte alterius non incurrat aliquo modo penam si ille alter est in mora siue contumacia dandi. Non ob.si dicatur tu presupponis vnū quod non videtur procedere q̄.s.detur difficultas dationis respectu partis coherediś prout datur in facto. Nam si debetur quantitas clarum est q̄ non cadit ista difficultas vt vnus non possit dare pro parte alterius vt hic dicit Bar.ꝛ est clarum. Si debetur species ꝛ adhuc videtur idem tenendo quod tenet Bar.hic q̄ cohereś possit dare vel saltem tradere pro parte alterius speciem debitam. Sed dico q̄ hoc non obstat. Nam respectu quantitatis debite licet Barto.in hac op.ꝛ clarius in.d.§.illud. ꝛ in.d.l.quod te.p̄supponat non dari difficultatez ex qua impediatur cōmissio more ꝛ per consequens pene quia si peremptio f̄m ipsum non excusat:vt.l.incendium.ff.si cer. pe. multominus difficultas. Tamen plurimi docto.in hoc tenent contra Barto.perplura iura ꝛ rationes ꝛ rñdent ad fundamentum Barto. quod facit per .l.incendium . quia illud vadit ad hoc an debitor liberetur ab obligatiōe quātitatis quod est prorsus diuersum ab eo in quo sumus an vz difficultas excuset a mora ꝛ a cōmissione pene ꝛ per extensum hunc articulum tangit do.Alexan.in.d.l.quod te.super glo.in ver.in potestate.super quo puncto nō expedit insiste re quia posita pro vera opinione Barto.q̄ respectu dationis quantitatis non detur difficultas per quam quis excusetur a mora ꝛ per consequens a commissione pene tamen respectu dationis ipse Barto.in dictis iuribus vult ꝛ comprobat dari difficultatem excusantem a mora ꝛ per consequens a commissione pene. Et licet loquatur in principali in quo hoc cōgruit ex fuga vel peremptione speciei debite tamen in heredibus posses dicere hoc non congruit quia ex tali casu omnes videntur excusari a mora ꝛ sic pena. Sed dico q̄ in heredibus hoc congruit secuta diuisione rei debite vt.s̄.dixi vel etiam non secuta si vnus habet rem ꝛ non vult dare alijs volentibus dare. Et adde predictis q̄ opinionem Barto. hic tenet Pau. de castro.j.l.proxima in.§.fi.licet in contrarium alleget.l.si fundum sub conditione.§.si libertus.de lega. primo. tamen ille textus non viget in contrarium quia ibi legatum seruorum nō fuit factum nisi pro parte certorum heredum vnde pro illa parte transfertur dominium talium seruorum legatorum nó pro parte patroni coheredis etiam instituti. Adde etiā ad primam rationnem quam retuli supra facere Areti. contra Barto.ꝛ docto.in eo quod dicunt q̄ coheredes debebunt habere ratam prestationem factam de tota re a coherede quia dicit ipse cum prestet ex necessitate ꝛ principaliter vt ipse euitet penam non videtur q̄ habeat actionem negociorum gestorum ꝛ per consequens q̄ coheredes teneantur habere ratum. nam ipse presupponit illud quod potest negari q̄ principaliter propter se quia imo videtur q̄ etiā pro coheredibus cum omnes pro hereditarijs portionibus. Item ipse arguit ex eo q̄ non competit actio negociorum gestorum ad illud q̄ cogatur habere ratum ꝛ q̄ non possit venire contra factum coheredis que sunt inter se satis diuersa cum hoc vltimum tendat ad dandam exceptionem contra coheredes primum ad dandam actionem licet enim de primo ad secundum bene arguatur vt cui datur actio multo magis detur exceptio: vt.l.inuitus. §.cui damus.j.de reg.iur.ꝛ regula qui ad agendum.eo.ti tu.lib.vj. non sic econtra: vt cui non datur actio non detur exceptio. Et ex his potest respon.siquis diceret q̄ non cadit hic ratihabitio quia illud quod nomine meo gestuz non est ratū habere non possum:vt.l.si pupilli.§.sed si ego. .ff.de nego.ge.nam potest negari vt dixi q̄ non sit facta solutio etiam nomine coheredum ꝛ ita videtur esse de mente Barto.ꝛ doc.allegantiuz in proposito.d.l.pomponius. .s̄.de neg.ge.ꝛ videretur quid illicituz fecisse si nomine suo tantum prestitisset vnde hoc non est presumendum.arg.l. merito.ff.pro socio. Preterea si non cogitur habere ratuz expresse datur contra ipsum exceptio saltem illa dolo facis petere quod incontinenti restituturus es vt.s̄.dixi ex qua ratione in effectu concluditur ad differentiam glo.ꝛ rationē glo.ꝛ Bart.q̄ facilius possit dari quod ab alijs habet dari quia si datur etiam q̄ non transferatur dominium ipsius speciei ꝛ etiam q̄ coheredes nō cogerentur habere ratum tamen possunt repelli exceptione adeo q̄ potest imputari culpa cuilibet heredi si totuz nō soluit exquo nihil poterat timere ex tali traditione cum contra ipsam aliquo modo non possit venire coheres. Aduerte etiaz quia illud qō tenet gl.in ver.penam cōmittere.tenet alia glo.supius
51 in ver.si de eo. ¶ Op.ix.loco Bar.contra id quod dixit in.vij.op.q̄ est differentia inter principalem contrauenientem facto indiuiduo ꝛ ipsos heredes. naz in ipso principali videtur q̄ ex particulari contrauentione pena non committatur insolidum:vt.l.si procuratorz.j.rem ra.ha.de qua l.op.glo.fi.hic ꝛ pro so.remittit se ad contrarium vbi glo. ponit tres sol.quas omnes improbat Pe.de bellaperti.ꝛ ideo ponit quartam suam sol.faciendo differentiam an pn cipalis velit habere ratum pro parte vt habeat actionez ꝛ non potest:vt.l.cum queritur.s̄.de admi.tu.ꝛ ita intelligit hunc fi.aut vult habere ratum pro parte ad euitationez pene vel interesse ꝛ potest ita loquitur.l.contraria.que solu. improbatur per Bar.post antiquos quia est contra hunc textum in quo tractatur de cōmissione vel non cōmissione pene ꝛ tamen dicitur q̄ dominus pro parte ratum habere non potest. Unde Barto.post Ray.de fozli. tenet tertiam solu.glo.in.d.l.si procuratorz.q̄ sit differentia inter cōmissionem pene ꝛ de hac loquitur textus noster ꝛ cōmissionez interesse ꝛ de hac loquitur.l.contraria.nam cum nō interfit in plus q̄z cōtrauentum fit in plus non cōmittitur stipulatio ꝛ hoc vult dicere.l.contraria.ibi quia in id committitur stipulatio quod stipulatoris interfit ꝛc̄. Et ad rationez
52 Pe.propter quam reprobabat.d.sol.dicens q̄ pena succedit loco interesse ꝛ ideo si non interest etiam pena nó cōmittitur saltem ope exceptionis:vt.l.ij.§.fi.ꝛ.l.sequen.s̄.eo. respondetur q̄ licet vbi stipulatio penalis succedit loco interesse non cōmittatur nisi intersit tamen vbi in aliquo interest non curatur quantum sed pena cōmittitur insoliduz etiam q̄ insoliduz nō interfit exquo sufficit q̄ in aliquo interfit ad cōmissionem solide pene vt est dictum ad quod.l. fi.j.de preto.stipula.ꝛ sic patet differentia inter commissionem pene ꝛ interesse quia interesse non committitur nisi in eo quod interest non in totum eo q̄ in aliquo interest sicut pena. Preterea q̄ vbi pena succedit ꝛ ponitur loco interesse requiratur ad eius commissionem q̄ saltem in aliquo interfit procedit vbi non offenditur directo ille cui est promissum sed alter. Sed vbi directo offenditur ille cui est promissum non inspicitur etiam q̄ in aliquo interfit sed pena ex contrauentione indistincte cōmittitur vt hec probantur in.l.cum pena.iuncta glo.ꝛ iuncta.l.aduersus.s̄.de arbi. probatur etiaz in dicto.§.item si in facto.prout ibi declarat Barto.post By.ꝛ sic apparet aperta ratio differentie inter penam ꝛ interesse etiam q̄ pena sit apposita loco interesse quia pena indistincte cōmittitur ex contrauentione facta contra illum cui promissum fuit:interesse autem committit ex contrauentione ét contra talez quatenus interest ꝛ put hic tenet Bar.tenet ét in.d.l.si pcurator.dum ad hic dicta ibi se remittit ꝛ cū hac so.approbata ꝛ defensata vt.s̄. per Bar.ꝛ doc.trāseūt ꝛ dictā so.dat ét glo.fi.in.d.l.si seruus.§.si pluriū.s̄.siqs cautio. Sed in p̄riuz posset instari de

d.l.i cómodati.§.si ex fcō.s.cómo.ꝛ de.l.in depositi.s.ōpo. vbi intereſſe cómittiť in totū ex ꝑfactióe ét vnius ex heredi bus ſed rñ.ꝙ illa iura loquunť in facto indiuiduo reſpectu ſolonis ſaltē vt vidimus.s.ꝓxima op.ꝛ vidimus ét in ſupe
53 rioꝛib⁹ op.dum tractatuꝫ fuit de mā indiuidui.† Et reddit róné dīe hic dño meus iter intereſſe ꝛ penā.nam intereſſe eſt diuiſibile ét quo ad ei⁹ cómiſſionē vt.l.ſtipłones nō di uidunť.v.celſus.j.de ver.obli.ſz pena quo ad ei⁹ cómiſſionē nō eſt diuidua ꝛ ſic nō pōt cómitti ꝑ parte qꝛ debeť ſub có ditione q̄ cōditio nō diuidiť:vt.d.l.cui fundus. Et ſi dicas ſm b vī ꝙ ét in pſona hēdū pena nō diuidať ꝛ ſic ꝙ ex fcō vniuſ beredū cómittať ꝑ oēs cuius ꝑtiū hic dī rñ.vt fuit di ctū.s.ꝓxima op.ꝙ b ꝓcedit róne difficultatis adimplēdi ꝑ parte alteri⁹ quaꝫ róné ponderāt Bar.ꝛ doc.s.ꝓxima op. reſpectu facti ſed vt ibi fuit dictū ét iſta rō pōt ſubeſſe reſpe ctu obligatiōis vādi poſſet ét vltra doc.rñ.ad b de indiui duitate cómiſſiōis pene fatēdo ꝙ eſt indiuidua ét in pſonis beredū ꝛ ꝓpterea ex ꝑfactióe vni⁹ cómittiť inſolidū ꝑ ipm ꝑfaciēte vt fuit tactum.s.ꝓxia op.dum retuli dicta Ange. b tñ nō affirmo qꝛ doc.nō tenēt ꝛ multū vī huic opinioni q̄ fuit Jac.de are.vt relatū fuit.s.ꝓxia op.repugnare iſte tex. poſſet ét iter penā ꝛ intereſſe aſſignari rō ꝙ cū intereſſe ve niat ex diſpōne.l.mitius.tūc agiť.l.celſus.ff.de arbi.cuꝫ ſi. ꝛ.l.facili⁹ tūc moderať iuxta no.in.l.aſſiduis.C.qui.po.in pig.ha.faciūt ét no.in.l.j.C.ſi aduer.ven.qꝛ.l.tuum ꝛ c̄.Et ſic tenēdo dictā tertiā ſo.glo.in.d.l.ſi ꝓcurator.approbatā per Bar.ꝛ doc.cóiter habemus vnā limitationē ad tex.no ſtruꝫ in fi.vt nō ꝓcedat vbi agiť de cómittēda obligatione ad intereſſe qꝛ ex particulari ꝙuētione nō cómittiť niſi ad partē intereſſe alias plures limitatōes colligit dño Alexā. ſup glo.fi.de qb⁹ dicemus.j.expeditis op.ꝛ ibi videbimus an iſte tex.bēat locū in pena legali vt ex ꝙuētiōe particula ri cómittať in totū qō tangit hic dño meus in iſta.viij.op. Qui ét aliqd tāgit de eo qō Bart.hic dicit ꝙ in penis que ſuccedunt loco intereſſe inſpiciť ad hoc vt cómittantur an interſit ſz nō inſpiciať quātū interſit de quo aliqd.s.dictum fuit ꝛ pleni⁹ hī in.d.§.itē ſi in facto ad quē Bar.in effectu ſe remittit. Aduerte tñ ꝙ ſz Bar.ꝛ doc.improbēt ꝓmā ſo. poſitā per glo.in.d.l.ſi ꝓcurator.tñ ipſa vī eſſe veriſſima ꝛ
54 bīe euidētez rōné diuerſitatis.† Vbi enīz ꝓmittit ꝓcurator ꝙ dño rez quā facit ꝓcurator noie ipſius dño ratā habebit vt dicit Bar.cēſetur ꝓmittere ſe acturū ꝛ curaturū ꝛ ſic cē ſetur ꝓmittere factū ſuū ſi ergo curauit vt hīet ratū vlteri⁹ ipſe nō teneť qꝛ iſta eſt natura hui⁹ ſtipłonis vt per gl.ſi.in c.ex reſcripto.de iurein.ꝛ in.c.ſicut.de ſpō.vbi glo.j.ꝛ dixi in.l.inter ſtipulantē.in ꝓn.ſup glo.magna.j.eo. Si aūt nō curauit ꝛ dño ratificauit ꝑ parte ꝛ ꝓ ꝓte non vī apta rō ꝙ ꝓcurator nō teneať niſi ꝓ parte ét ad penā qꝛ ipſe pec cat in omittēdo.i.in nō curādo ꝙ dño ratificet ipſe autem dño vbi ꝓcurator.i.ille q̄ gerebat ſe ꝓ ſuo ꝓcur atore.de tali eiz itelligiť ille tex.in.d.l.ſi ꝓcurator.vt ibi ꝑ gl.j.nullo modo peccat ét ꝓ ꝓte ratū hndo vbi aūt ipſe ꝓmi ſit ꝛ ꝑ parte ratū hz ꝛ ꝓ parte ꝙuenit peccat in faciēdo vnde nō
55 mirū ꝙ pena cómittať in totū:† qꝛ culpa in faciēdo ꝓpon derat culpe in omittendo:vt.l.ſi mora.s.ſo.ma.ꝛ ibi glo.ꝛ doc.ꝛ ſi dicas imo ꝓcurator peccauit in faciēdo .i.in inge rendo ſe cuz eſſet falſus rñdeo illud nō tēdit ad cómiſſionē pene ſed ad cómiſſionē pene imediate tēdit ꝙuētio dñi cui
56 nō curauit ꝓcurator ꝓuidere.† An aūt dño alē poſſit ꝓ parte factū ꝓcuratoꝛis ratificare vel eꝯ ipſe ꝓcurator poſſit mādatū dño ꝓ parte acceptare tāgit hic Arer.poſt dñm ſuū Lud.de ro.Et ét tāgit.An mādatū ſufficiēs dicať ſi dño promiſit hre ratū qcqd fuerit factū legitime per ꝓcu ratorē vel ſub aliq̄ alia taxatione qō ad idem tendit cū ꝓxi mo an dño ꝓ parte poſſit hre ratū.videť enim ꝑdicta par ticularis ratificatio vt per Bar.in.l.que oia.§.fi.ꝛ.l.ſeq.s. de ꝓcur.Et an dāo mādatū ꝓcuratoꝛi in medio iudicij videať ratificare ꝓcedētia dic vt hic per eum qꝛ ſunt eī ma teriā nō proſequoꝛ. Aduerte tñ ad ſaluationē quaꝫ feci de ꝓma ſo.glo.an ei repugnet ratio illius.l.ſi procuratoꝛ.que nō militat in pena quā promiſiſſet ꝓcurator niſi diceres ꝙ tūc ſz nō militet illa rō militāt alie.s.aſſignate ꝛ ex plurib⁹ rōnibus ꝛ c̄.§.affinitatis.inſti.de nup.cuꝫ ſi.vī tñ.d.ſo.ꝓce dere reſpectu pene vt in ea ſit dīa inter dñm ꝛ ꝓcuratoꝛez ſed reſpectu intereſſe vī eſſe idem in vtroqꝫ qꝛ nō congruit
57 intereſſe cómitti in pluſqꝫ interſit.† Decimo Bar.iterū op. ꝯ id qō dixit ꝙ ꝯ ꝓncipalē ꝑfacientē ꝓ parte pena cómit titur inſolidū.naꝫ ꝛ imo vī ꝙ cómittatur ſolū ꝓ parte ꝛ ꝓ alia parte obſtat exceptio:vt.d.l.ſi ſeruus.§.ſi pluriū.s. ſiqs cautio.ꝛ glo.hic in v.ſolum penā.cómittere fatetur ꝛ ſic vult per illū tex.limitari ꝛ declarari tex.noſtrū vt proce dat de rigoꝛe iuris ſed de eqtate obſtat exceptio ꝛ hoc vult glo.indiſticte tam in obligationib⁹ vādi qꝫ ét faciēdi vt ſic in obligationib⁹ vādi dicamus ꝙ ex ꝙuētione vnius bere dum pena cómittiť cōtra oēs tñ reſpectu illoꝝ qui nō ꝙue nerūt obſtat exceptio ꝛ iſta fuit opinio Bar.ꝓout refert glo.j.l.ꝓxima.§.fi.q̄ voluit oēs iſtas.ll.dicētes penā cómit ti inſolidū ſiue reſpectu beredum ſiue reſpectu ꝓncipalis ꝛ ſiue in obligatione vandi ſiue faciēdi limitari per illuz.§.ſi pluriū.ſed iſta ſo.improbať ab oibus ſm Bar.hic ꝛ ſiliter alia ſol.quā ponit glo.in ꝓrio vt hic ꝛ ibi per Bar.q̄ viro biqꝫ approbat ſol.ꝙ ſpāle ſit in iudicijs in qbus ſz ex parti culari ꝙuētione pena cómittať inſolidū tñ ꝓ parte obſtat exceptio ſz in ꝯctibus cómittitur inſolidū ꝛ exigiť inſolidū ſine obſtaculo exceptionis ꝛ ita loquiť tex.nī ꝛ ſic mitius agiť in iudicijs qꝫ in ꝯctibus ſz glo.in.l.ꝓxia. faciēs dīam inter iudicia ꝛ ꝯctus eꝯ dixerit vz mitius agi in ꝯctibus⁹ qꝫ in iudicijs ꝛ ita ꝓout dicit Bar.vī tenere glo.j.l.ꝓxima.§. fi.s.ꝛ fa.hercī.l.heredes.§.idē iuris.ꝛ glo.in.l.ſi is q̄ duce ta.§.vtruz.s.de re.du.in vlti.glo.magna ꝛ ibi By.ꝛ refert Bar.ꝙ ipſo audiente ita ét tenebat Ray.de fozlli.ſup b.§. ſz aliqñ.alr dixerit ꝛ banc diuerſitatē dicit Bar.procedere inter ꝯctus ꝛ iudicia ꝛ reſpectu eoꝝ que ptinēt ad ordina tionē ipſoꝝ iudicioꝝ ſecus in bis que ptinēt ad deciſionem qꝛ in bis eſt idez qō in ꝯctibus:vt.d.§.fi.j.l.ꝓxima.dum lo quiť de ſnia arbitri ꝛ faciūt no.in.l.celſus.s.ō arbi.ꝛ in.d. l.ꝛ ſi poſt treo vbi vide Bar.ex cui⁹ dictis ꝓcipies qſ miti⁹ agať circa ꝓparatoria qꝫ circa deciſoria iudicij. Saluat ét Bar.ſol.quaz ponit glo.magna in fi.in.d.§.ſi pluriū.ꝙ ille tex.intelligať vbi ex impotētia totū nō adimpleuit tex.aūt
58 nī vbi ex volūtate ſaluat dico vt iſta ſol.ſit vera in ſe.† Cum difficultas ſz nō ipediat obligationē:vt.l.cōtinuus.§.illud. j.eo.impedit tñ moꝛā ꝛ ſic cómiſſionē pene:vt.d.l.ſi vehem da.§.idem iuris.s.ad.l.ro.de iac.ꝛ ꝑ glo.ꝛ doc.in.l.qō te. s.ſi cer.pe.ꝛ dictū eſt.s.viij.op.fateť tñ Bar.hāc ſol.eſſe di uinatiuā ꝛ ꝓpea reſpōdam. Preterea vltra ꝙ ſit diuina tiua pōt dici ꝙ ét nō ſit vera qꝛ ſi difficultas impedit cómiſ ſionē pene ergo ét mero iure vī ꝙ pena nō ſit cómiſſa cui⁹ ꝯtium probatur ét in.d.§.ſi pluriū. Improbat ét Bar.ſol. Pe.de bellapti.quā ſeqtur Ja.bu.in.d.§.ſi pluriū.dicebat enim ipſe Pe.eſſe idem in cōtractibus ꝛ iudicijs ſed eſſe differētiā an vnū factū diuidnū vel plura ſint in obligatio ne ſi vnū loquiť tex.noſter ſi plura loqtur.l.cōtraria.nā ibi plures ſerui ꝓmiſſi fuerūt ſiſti vñ vno nō ſtato verū eſt oēs ſtatos nō eſſe qꝛ oꝛo ſumitur ex vniuerſo. Preterea ex plu ralitate rerū plures videnť ſtipulatiōes:vt.l.ſcire debem⁹. j.e.Et ſic de rigoꝛe iuris pena in totū cómittitur ſed de eq tate quatenus nō fuit ꝙuētū obſtat exceptio: vt in.d.§.Sz Bar.dicit ꝙ bec ſol.eſt ꝯ.l.ſi is q̄ ducēta.§.cū ita.ij.rñ.ꝛ ꝯ .§.vtrū.s.de re.du.vbi indiſticte dī penā cómitti aliquo nō facto nō ergo ibi dī ꝙ in aliqua parte obſtet exceptio ét ꝙ plura facta eſſent ꝓmiſſa ꝛ vide ét Bar.in.d.§.vtrū.col.iij. in v.veniamus ad ſcōam ſtipłonem copulatiue ꝛ affirma tiue cōceptā ꝛ c̄.vbi nec illud qō hic ꝛ ſic ét ibi iprobat opi nionē Pe.ꝛ approbat ſo.gl.de qua ibi ꝛ hāc ſo.ꝛ opionē
59 tenet Oldra.in ꝓſi.ſuo.xxix.incip.de rigoꝛe iuris.† teneꝛ enīz ꝙ emphitheota ceſſans a ſolutione partis canonis ca dat a tota emphitheoſi ad cōprobationez inter cetera ad ducit ꝙ cōmuniter doct.dicunt eſſe ſpeciale in iudicijs vt vno de ꝓmiſſis impleto altero non competat exceptio con tra petitionem pene ꝓ parte impleta alle.d.§.ſi plurium. alē aūt ſi pena eſt adiecta in cōtractibus facto ſiue damni

cómittitur in

cõmittit in totũ sine obstaculo exceptiõis ẽt ex particulari q̃uẽtiõe alle.l.j.primã.§.fi.ꝛ alia de q̃bus ibi per eũ ꝛ facit ẽt tex.nf ꝛ no.ex his q̃ hẽo q̃ ẽt si vnus heredum empbi/theote cessat reo incidit in cõmissuz in totũ ꝛ ita sentit ipse Oldr.allegãs.d.§.fi.l.j.prie ꝛ vide qõ dico.j.pria distin.ad intelligẽtiã.c.suã.de penis.ꝛ cũ hac opione trãsit ẽt hic Ange.Et in.d.§.si pluriũ.ꝛ j.l.prima.§.fi.vbi q̃ Pe.de bella/perti.ꝛ q̃ eius intellectũ ad.d.§.si pluriũ.q̃ rõne pluriũ ser uoꝛ plures censeant stipkones ꝛ sic ex q̃uẽtione in vna nõ cõmittat pena in totũ rñ.q̃ si hec sua rõ,pcedẽt sequeret q̃ ẽt mero iure pena in totũ ibi nõ eẽt cõmissa cui⁹ q̃riũ tñ ibi dꝰ Jmo.aũt alia rõne improbat opionẽ Pe.ꝛ Jac.bu.qꝛ rõ que est vbi plura copulatiue,pmittunt ibest ẽt vbi pmit tit factũ diuiduũ.si.n.est factũ diuiduũ ita ex pticulari q̃uẽ tione vi q̃ pena cõmittit ꝓ parte ꝓut ẽt qñ plura copula/tiue pmissa fuerũt si ergo in vno dicimus q̃rium ergo ꝛ in alio q̃ Jmo.ẽt residet cũ opione Bar.quã ẽt asserit hic te/nuisse Pe.de anch.vt sit dõia iter penã subiectã pmissioni facti diuidui in q̃ctibus ꝛ loquit tex.noster vel penã subie/ctã in obligatõe circa ꝓparatoria iudicij ꝛ logt.§.si pluriũ. ad quẽ tex.refert qnq̃ intellect⁹ ꝛ tãdẽ residet cũ ꝓximo in/tellectu cũ quo ẽt residet Ray.de fozlli.vt deprehẽdit ex di/ctis suis hic relatis p Jmo.ꝫq reddit aliã rõnez q̃ reddat Bar.in.d.§.si pluriũ.iter iudicia ꝛ q̃ctus lz ẽt Bar.vt.s̃.re tuli dicat q̃ ẽt Ray.hic ipso audiente ita tenuit dicit ergo Ray.q̃ rõ q̃re sec⁹ in iudicijs q̃ in q̃ctib⁹ qꝛ in iudicijs ꝓsta tur cautio necessaria in q̃ctib⁹ volũtaria ideo mitius pce/dit in iudicijs q̃ in q̃ctibus in his terminis facit in ar.l.si fideiussoꝛ.§.j.s̃.q̃ satisda cog.Et ex h̃ vi posse assignari aliã rõnẽ in decisorijs iudicij q̃re sit idez qõ in q̃ctib⁹ q̃ assignet Bar.in.d.l.ꝛ si post treo.põt eiz assignari ista rõ qꝛ in tali/bus pena apponit ex volũtate puta in cõpromisso dum p/mittit stare snie arbitri. ¶ Et huic opioni Bar.ꝛ alioꝝ p quã fit dõia iter iudicia ꝛ q̃ctus vt.s̃.adberet hic do.Alex. lz dicat q̃ Pe.de bellaperti.ad iura que ꝓ ipsum adducit Bar.rñ.q̃ loquunt de rigore ꝛ mero iure secus de eqtate per.d.§.si pluriũ.dicere quẽ tex.illud qõ dicit Ange.p confundẽdo dicto Pe.posset tolli ẽm tõm do.Alexã.qꝛ lz ibi in ꝑncipali pmissiõe plura deducta fuerint tñ pena vna ob/iecta fuit vnde ex rõne Jmo.s̃.relata ipse adberet opiniõi Bar.sed ex eo ẽt qõ dicit volẽdo tollere dictũ Ange.cõfun ditur opio Pe.qꝛ si pena est vna ꝛ sic stipko penalis vnica ꝛ de pena cõmittẽda agit vnitas ipsi⁹ penalis stipkonis nõ pluralitas ipsi⁹ ꝑncipalis vi attẽdẽda. ¶ Cum opione Bar. ꝛ sequactũ trãsit hic ẽt Areti.ꝛ ab ipsa tanq̃ cõi recedẽdũ nõ esse in psulendo ꝛ iudicãdo dicit hic dñs meus lz in via disputatiua tẽtet ipsaz impugnare ꝛ substẽtare opionẽ Pe. de bellapti.referẽs vidisse eaz senis disputãdo teneri.Dñs Andreas barba.ẽt trãsit cũ opione cõi q̃ formalr ꝛ de vbo ad vbũ refert dicta do.Alexã.in h̃ solũ addit pro doctrina Bar.ꝛ doc.l.cũ eiusdẽ.s̃.de edili.edic.coniuncta doctrina Riccar.malũ.ꝛ Oldra.quos ibi refert ꝛ seqt Bal.in suis recollectis que.l.cũ.ll.sequẽtibus facit p doctrina Bar.ꝛ doc.inquãtũ improbãt so.Pe.ꝛ Ja.bu.qꝛ pbat ex dictis.ll. q̃ nõ refert q̃ iteruenerit rerũ pluralitas vbi vnicũ p oib⁹ ꝑciũ ꝓstituit ita in ꝓposito nõ vi referre vbi vnica pena p oibus subijcit.Et cũ cõi opione trãsit ẽt Pau.de ca.in.d. l.si ꝓcurator.j.rem ra.ba.ꝛ in.d.l.si seruus.§.si pluriũ. pa/rũ ante fi.ita ẽt tz hic lz approbet ẽt dõiaz quã facit Pe.de bellaperti.nõ tñ facta mẽtione de ipso nec de Jac.but.sed de Spec.in ti.de arbi.§.fi.v.qd si plura ꝛ c̃. Lud.ro.hic im probat cõem opionẽ dicens se nõ videre rõnẽ diuersitatis q̃re mitius agat iniudicijs q̃ in ista stipkone ỽ rato que est ꝓtoria vt.l.j.§.cautionales.j.de ꝓto.sti.Sed Areti.saluã do cõez dicit in effectu lz per supflua ỽba q̃ rõ est qꝛ stipko de rato lz ꝓtoria respicit decisoria iudicij in q̃bus dꝰ idẽ qõ in q̃ctib⁹ vt.s̃.dictũ fuit.Sipulatio aũt de iudicio sisti respi cit ꝓparatoria iter q̃ fit dõia in hac mã:ꝛ ẽt in mã purgatio nis more:vt.d.l.ꝛ si post tres.Tu meli⁹ rñdeas q̃ iste tex. nõ logt de stipkone de rato iudiciali nec de ista hũc tex.itel ligũt Bar.ꝛ doc.q̃ cẽs dñt q̃ tex.nr̃ loquit in q̃ctib⁹ logt

61 ergo iste tex.de stipkone de rato eẋiudiciali.Tnam stipko de rato ẽt eẋiudicialis repit:vt.l.interdũ.j.rez ra.ba.ꝛ in.§.fi. instit.de di.sti.ꝛ ibi glo.q̃ declarat qñ sit iudicialis ꝛ qñ eẋ/iudicialis.Aduerte tñ q̃ Bart.j.in.ij.q.añ fi.intelligit hũc tex.in stipkone rem ra.ba.ꝓtoria ꝛ tũc ad id qõ dicit Lud. de ro.rñde vt prime retuli rñdere Areti.Sed q̃ cõem opi nionẽ fortiter facit qꝛ in ꝓparatorijs iudicioꝝ durius ꝓce/dit q̃ debitorẽ q̃ in decisorijs vt p Bar.ꝛ doc.in.l.iter sti/pulantẽ.§.j.j.e.vñ si in decisorijs pena cõmittit in totũ lõge magis vi idẽ dicẽdũ in ꝓparatorijs ꝛ sic nõ vi subesse rõ di uersitatis quã assignat doc.in ista mã nisi rñdeas q̃ in ꝓpa ratorijs durius ꝓcedit q̃ debitorẽ reũ q̃tenus agit vt iudi/ciũ ꝓcedat ꝛ nõ reddat frustatoriũ alꝰ aũt ꝛ sic vbi agitur de incurrẽda pena posset dici q̃ h̃ nõ ꝓcedit.Sed iteruz q̃ cõez facit qꝛ ẽt in ꝓparatorijs vi ꝓbari idẽ esse vt cõmittat pena in totũ ex particulari q̃uẽtiõe in.d.l.si is q̃ vocẽta.§. cũ ita.in v.idẽq̃ est euidẽter ꝛ c̃.per quẽ tex.ꝓfundit ẽt alia so.quã sentit Spec.in.d.v.qd si plura.ibi vñ dic q̃ iõ in.l. si seruus ꝛ c̃.dicit.n.q̃ ideo ibi pena nõ cõmittit in totũ qꝛ pẽdet ex fcõ alieno sicut alꝰ parcit pp factũ alienũ in.l.san cimus.C.de fideius.vbi ꝑmittẽs exhibere aliũ bz sex mẽses ad purgãdũ morã q̃s nõ bz ille q̃ ꝑmisit exhibẽ seipm.naz in.d.§.cũ ita.in.d.v.idẽq̃ est euidẽter ꝛ c̃.pendet adimple/ctio ex facto alieno ꝛ tñ pena cõmittit in totũ ex particula ri q̃uẽtione ꝛ sic ista so.de qua aliq̃ hic nõ tñ fcã mẽtiõe de Spe.faciũt magnũ fektũ vt sit fiẽda dõia an adimpletio fa/cti diuidui dependeat a facto alieno nec ne nihil valet vt vi/detis p.d.§.cũ ita.ꝛ p illud.§.ꝓfundit ẽt rñsio Pe.de bel/lapti.qꝛ si.§.cũ ita.logt in termis in qb⁹ logt.§.si pluriũ.di/cere q̃ vnus logt de rigore alt⁹ de eqtate nõ est aliud dicẽ nisi q̃ vn⁹ corrigat p aliũ:ꝛ sic opio Pe.ẽt in pũcto iuris nõ vi sustẽtabilis lz ipsaz conet sustentare hic dñs meus ꝑ saluãdo tñ Bar.forte posse rñ.q̃ cum.§.cum ita.nõ exprimat q̃ fuerit ꝑmissũ sistere in iudicio,put facit.§.si pluriũ. q̃ dz intelligi vbi alio loco ꝑmisit.posset forte in tanta per plexitate dici q̃ oblatio partis pene cõmisse cũ ei⁹ accepta tiõe q̃ ibi põt psupponi pariat exceptionez in aliã partẽ q̃s ex illa oblatiõe ꝛ acceptatiõe secuta videat remissa alia pe
62 pene†fac qꝛ alꝰ ex receptiõe canõis debiti vi remissa pena delectõis vt hi in.l.ij.C.de iu.emphi.ad h̃ ẽt no.alꝰ ꝑ gl.j. in ꝑn.in.c.suã.de penis.fac ẽt qꝛ alꝰ ỽbũ offerat.de q̃ in.d. .§.si pluriũ.vi stare sine effectu aliqd operandi q̃.l.si qñ.de leg.j.ꝛ.c.si papa.de ꝓbil.li.vj.Et ꝑ ista opione q̃ cõez facit qꝛ nõ vi rõ qr̃ ptor faueat ei q̃ nõ adimpleuit in totũ ex cõ tumacia ꝓut opus est intelligi illũ.§.si pluriũ.qꝛ si ex impo tẽtia ꝓclusum est.s̃.q̃ tũc nec mero iure pena cõmitteret ꝑ illa pte pro qua nõ est q̃uentũ.in iudicijs eiz vbi non paret offẽdit duplex psona ꝛ iudicis ꝛ ptis vñ posset forte rñ.ad d.§.si pluriũ.q̃ ibi peccat in omittẽdo hic in cõmittẽdo fic alꝰ decebat.s̃.prima op.lz tũc oino obstat.§.cũ ita nisi.rñ. q̃ ibi nihil dꝰ de cõmissiõe pene lz vt stipkoni satisfiat neces se est oẽs statos esse ꝛ c̃.sed hoc repugnat ꝓnci.illius.§.vbi se est oẽs statos esse ꝛ c̃.patet q̃ loquit quo ad cõmissionẽ.An per.c.suã.de penis. limitet iste tex.in fi.Et tenẽdo q̃ cõem opinionem ad illud de purgatiõe more que facilius admittit in preparatorijs iudicioꝝ potest rñ.q̃ diuersi sunt termini illius materie ad iudicioꝝ potest rñ.q̃ diuersi sunt termini illius materie ad mãm nostrã ꝛ ꝓptera de vna ad aliã nõ dz fieri illatio per iura vulgaria.l.fi.s̃.de calũ.l.nãr.§.nihil cõe. de acq. pos. nam in materia purgatiõis more agit vt creditor ꝓsequat itegre vel sorte siue id qõ venit in ꝓncipali pmissiõe vel pe/nã sikiter integre qõ nõ est in ꝓposito nr̃o:qꝛ agitur vt ꝓse/quatur partẽ pene ꝛ in parte id qõ deuenit in ꝓncipali p/missione facit qõ dicetur.j.circa intelligẽtiã.c.suã.de penis. facit ẽt qõ alꝰ dicit in.l.in executione.§.ꝑ parte.j.eo. Pe re terea multiplicare spãle in iudicijs vi incõueniẽs. Jtez val
63 de dubiũ est q̃ sit spãle in ꝓparatorijs iudicioꝝ.† q̃ vbi est dies ꝛ pena admittat purgatio more.multi eni tenẽt q̃ in distincte admittat purgatio more ẽt q̃ sit dies ꝛ pena ꝛ sic ẽt in alijs disponib⁹ ꝛ ita adhuc scholaris disputãdo tenui ꝛ dixi in.l.si insulã.j.e.ꝛ per doc.in.d.l.ꝛ si post tres.s̃.siqs cautio.ꝛ q̃ opinionez q̃ in ꝓparatorijs iudicioꝝ admittat

purgatio more vbi est dies ꝛ pena lꝫ in alijs nō facit rō.ff. facta in casu nr̄o:qr in ꝓparatorijs in dubio p̄ reum vt per Bar.in.d.l.inter stipulantē.§.j. Ultimo Bar.dicit p̄ fi.tex. posse opponi de.l.ij.§.ex his.ff.e.qr si nō lꝫ defuncto implere ꝑ parte nō vī q̄ nec heredi liceat cum in.d.§.disponat. q̄ ex p̄sona heredū nō mutat obligatio ꝛ in effectu Bar. se remittit ad p̄riū vbi vide dicta. ¶ Deinde Bar.ex iam dictis a.vij.op. huc vsq; colligit distinctionē quālr itereſſe vel pena adiecta facto diuiduo cōmittatur. Cuius dicta ex dictis in p̄cedētibus apparēt declarata vno excepto qō in fi.distinctiōis tangit limitādo hāc mām per.c.suā.de penis quē ēt vide in.d.l.si seruus.§.si plurīū.in fi.vbi per illud.c. in oi obligatione tam faciēdi q̄ ēt dandi ꝛ tam in p̄cipa-
64 libus q̄ in heredib⁹ vult† q̄ de iure canonico pena nō cō-mittat nisi ꝑ ea parte ꝑ qua p̄uentū est ꝛ per eundē Bar. ff.l.prima.§.fi.ꝛ ꝫ vult glo.in.d.c.suā.que dicit q̄ per illas decre.est approbata opinio Bar.de qua est facta mentio in p̄n.huius op.qui voluit q̄ in oi obligatōe de ętate ob-stet exceptio ꝑ ea parte ꝑ qua est partiū ꝛ iste tex.cū si.vo-lentibus q̄ ex particulari p̄uentione pena cōmittat insoli-dus loquunt de rigore ſm dictā glo.ꝛ ita ēt dicit Jmo.hic q̄ opinio Bar.est vera de iure canonico per illud.c.suā. qō an hēat locus ꝛ debeat seruari in foro ciuili discutit hic Jmo.ꝛ nihil clare firmat. Primo enim arguit q̄ sic quasi illud.c.tollat ambiguitatē que erat in hac mā de iure ciuili an ex particulari q̄uētione pena adiecta facto diuiduo vel dationi cōmittat ꝛ debeat in totus ad hoc alleg.no.in.c.lꝫ ex suscepto.de fo.cōpe.ꝛ in.c.raynutius.de testa.dum in il-
65 lis iurib⁹ habet.† q̄ si aliqd qō est dubiū de iure ciuili apte decidit de iure canonico ius canonicū dz seruari in vtroq; foro ad qō vltra ipz no.in.c.j.de no.ope.nū.ꝛ in rūa posses-sor de re.iu.li.vj.ꝑ Bar.ꝛ doc.in.l.priuilegia.C.de sa.san.ec. Sed volēdo tenere p̄riaz sniam dicit Jmo.posse dupl̄r rñ. ad dictā rōnem. Primo negādo hāc mām esse dubiā de iure ciuili imo cum Bar.esset solus ꝛ oēs alij in p̄rium pōt di ci q̄ ꝫ erat clarū de iure ciuili ꝛ allegata in p̄rium p̄cedūt qñ in aliquo casu erāt opiniōes de iure ciuili hincinde. Se cūdo dicit posse rñ.negādo per illud.c.hoc clare dispōni de iure canonico cum illud.c.ſm ipm habeat duos intellect⁹ Unū q̄ ibi nullo modo possit peti pena de rigore siue eqta te canonica ſm Host. Aliū q̄ ibi nō possit peti pena insoli dum sed ꝑ rata partis nō solute ꝛ hūc intellectū tenet ibi glo. Jnno.ꝛ alij ꝛ ſm istum intellectū ibi approbat opinio Bar.sed ſm aliū nō facit ad ꝓpositū cōmissionis pene in solidū vel ꝑ parte sed disponit q̄ nō possit aliq̄ modo peti. Allegata ergo in p̄rium p̄cedāt ſm ipm vbi sup decisione
a nona iuris canonici nō est variatio vel opinio⁹. Sed volēs tenere qō ꝑ loco dictus fuit posset adducere aliā rōnem q̄ il lud.c.fundet in peccato:vt ps ibi inhonestis q̄stibus anelā-
66 do desideres cuz aliena factura dictari ꝛ c.† vbi aūt sumus in p̄cernētibus peccatū clarū est q̄ in vtroq; foro seruatur ius canonicū vt no.in.d.c.j.de no.ope.nū.ꝛ in alijs iuribus .ff.alleg.ꝛ in.§.sexto gradu.insti.de gradi. Pau.de ca.hic simpl̄r vī velle q̄ de iure canonico pena nō cōmittat nisi ꝑ parte ꝑ qua est p̄uentū sine summa in obligatiōe facti diui-dui sine ēt in obligatione dandi ita ēt tenet do. Abb.sic.in d.c.suā.qui ꝫ dicit velle illud.c.ꝛ secus esse vbi pena adiicit facto indiuiduo qr etiā de iure canonico indistincte cōmitti tur insolidū ꝛ ibi reprobat opinionē illā de qua vt.ff.retuli facit mentionē Jmo.q̄ de iure canonico pena peti nō pos-sit ꝑ pte ꝑ qua est p̄uentū nō tñ ipse Abb.nec ēt Pau.hic tangūt an dispositio illius.c.sit seruāda in foro ciuili. Dñs Alexā.de imo.tenet ēt hāc opinionē quā dicit cōem vt per illud.c.suā.ſm vnū itellectū de ętate canonica pena nō cō mittat nisi ꝑ parte ꝑ qua est p̄uētū ꝛ hoc dicit p̄cedere nō solū in pena cōuentionali sed ēt pena legali lꝫ in pena lega li secus esse dixerit hic Raph.cu.per.c.potuit.de loca.vbi tñ hoc in ter.aliquo modo nō ꝓbat ſm do.Alexā.sed bene
67 ad hoc ibi facit glo.magna ad fi.† dum vult ꝛ sentit q̄ si to ta pēsio debita pro re empbitheotica nō soluatur q̄ res in-cidat in cōmissum cōcordat Specu.in ti.de loca.§.nūc ali-

a ¶ Uel opio. Et vide etiam Jmo.in.c. dilecti.de arbi.vbi adhuc plures intellectus re-fert qui dātur ad.d.c.suam.

b ¶ Uel mona. Facit ēt.c. cum ab omni specie.de vi.ꝛ bone.cleri.

qua ver.xxix.ꝛ Oldra.in.d.ꝑsi.xxix.ꝛ ita trāseūt cōiter ca-nonīste sed Jo.de imo.in.d.c.potuit.in p̄rium allegat.d.c. suā.ꝛ hoc est substentabile ſm do. Alexā.hoc.s.q̄ ēt pena legalis nō cōmittat nisi ꝑ parte ꝛ sic q̄ emphitheota cessā-do ꝑ parte soluere canonē non p̄uet tota emphitheosi qō cōprobat duob⁹ medijs. Primo qr lꝫ.c.suā.loquatur in pe na cōuētionali ꝛ sit eius dispositio exorbitās a dispōne iu-ris ciuilis tñ nō incōuenit q̄ extēdat ēt ad penā legalez qr
68 sumus incōcernētib⁹ aiaz per adducta hic per ipz.† Scōo qr in illo.c.est scripta rō quo casu ēt in exorbitātib⁹ fit exten sio vt in iurib⁹ similiter per ipm hic adductis. Ex cuius dictis vltra q̄ declaret an dispositio.d.c.suam.hēat locū in pena legali vt illa nō cōmittat in totum ex particulari p̄uentiōe etiam dedurit an habeat locum in foro ciuili dispositio.d. c.dum eiz p̄supponit q̄ illud.c.loquat incōcernētibus aiaz ponderādo illa vba inhonestis lucris ꝛ c.satis per expssuz sentit q̄ in vtroq; foro illud seruandū sit ex illa doctrina q̄ incōcernētib⁹ aiaz vbiq; stat iuri canonico. Et ad cōproba tionē eius qō dicit do. Alexā.q̄.d.c.habeat locū in pena le gali facit qō est dictū.ff.prima op.q̄ itereſſe nō cōmittitur nisi ꝑ parte ꝑ qua est p̄uentum per.l.si p̄curator.j.rem ra-
69 ba.† nam interesse est q̄dam pena legalis magis q̄ cōuen-tionalis:vt per Bar.in.l.si insulā.j.eo.in.vj.op.si ergo ēt de iure ciuili pena legalis nō cōmittit nisi pro parte ex parti-culari p̄uētione multo magis de iure canonico hoc idē di-camus ꝛ p̄cludam⁹ ꝛ ita refert hic dñs me⁹ tenere Raph. cu.lꝫ in p̄rium alleget no.in.d.c.potuit.ꝛ no.Spe.ꝛ Oldr. locis de qb⁹.ff.ꝛ sic refert alr Cu.quā referat do.Alex.ꝛ re fidet p̄ opionē dicte gl.de ętate canonica p.d.c.suā.maxie in foro p̄scie per no.p̄ glo.no.in.c.finitas.xij.q.ij.de rigore aūt iuris ciuilis vī dicere q̄ tam pena q̄uētionalis q̄ lega lis cōmittat in totū ex particutari p̄uētiōe exquo in vtroq; est eadē rō qr vtroq; p̄mittitur sub cōditiōe.naz cōditioni in totū dz pareri:vt.d.l.cui fundus.ff.de cōdi.ꝛ demon.sed in p̄rium facit qō ipsemet adducit de interesse qō nō cōmit titur nisi pro parte ꝛ sic in hoc de pena legali an cōmittat de iure ciuili in totū ex particulari p̄uētiōe vī sibi ipsi p̄ria-ri. Areti.hic circa intellectū.d.c.suā.breuiter se expedit di-cēs q̄ lꝫ cōiter moderni hic dicāt p illud.c.put dicit Bar. tñ q̄ dña sua dixit aliuz esse intellectū.d.c.vz q̄ ibi ꝓbetur de purgatione more q̄ admittat ꝑ rata nō soluta lꝫ fuerit appositus dies ꝛ pena ꝛ sic facit ad mām.l.si insulā.nō aūt ibi dz q̄ pena nō possit peti nisi ꝑ ea rata ꝑ qua nō fuit p̄-missio adimpleta ꝛ hūc dicit Areti.esse verū intellectū illi⁹ c.qō tñ ꝛ si ꝓbaret qō dicūt Bar.ꝛ doc.tñ ſm ipm nō esset trabēdū ex termios suos vñ cū loquat in p̄sonis religiosis nō est trabēdū ad alias p̄sonas p̄sertim vt euitet cōrectio iuris ciuilis qō dz seruari ēt in foro canonico quatenus nō sit cōreptuz iuxta no.in.d.c.j.de no.ope.nū.ꝛ q̄ loquat in p̄sonis religiosis pōderat illū tex.ibi qr vero nō decet te in tñ pontificalis modestie oblīuisci ꝛ c. Et sic ipse vult q̄ il-lud.c.nō solū.nō hēat locū in foro ciuili imo nec in foro ca-nonico iter p̄sonas nō religiosas. Et ad rōnē in p̄riū factā q̄ loquat ille tex.incōcernētib⁹ aiam quā ēt vt.ff.retuli fac̄ do.Alex.pōt rñderi q̄ inhonestū ꝛ turpe alr reputatur in clericis ꝛ in p̄sonis ecclīasticis ꝛ religiosis illud qō nō re-
b putat in secularib⁹ vt ps ex no.in.c.j.ne cle.vel mona.b ꝛ ꝫ ēt rñdet ad illud q̄ in illo.c.est expssa rō ex q̄ pōt fieri extē-sio ꝛ c.naz illa rō respicit p̄sonas religiosas ꝛ multū ꝑ hac opione facit auctas gl.ꝛ Abb.in.d.c.potuit.si.n.ita deter minat in pena legali q̄ ēt de iure canōico cōmittit in totū ex particulari p̄uētiōe multo magis vī ita dicēdū in pena cōuētionali. Et.c.suā.ſm vnū modū itelligēdi loqr vbi dñs adimplere fec̄ qō potuit vt totū adimpleret ꝛ sic nō omisit totū adimplere ex ꝓtumacia vt p Jmo.in.d.c.dilecti.qō ꝫ modo itellectū nō repugnat decisiōi iuris ciuilis qr ex difficultate ꝛ impotētia ēt de iure ciuili impedit cōmissio ps qr vt.ff.fuit dictū in.viij.op.ꝛ vī sbnixa hec opio ēt ętari vbi ex nolūtate ꝛ ꝓtumacia totū adipletū nō fuit in qb⁹ termis huic opioni adheret Spe.in.d.§.xxix.q̄ rō fac̄ vt ēt religio sis ꝫ nō incōueniat ꝛ.d.c.suaz.intelligat vbi ex impotētia

vel ēt p̄ t

vel etiã put ipm intelligit Roma. vel alio modo de modis positis per Jmo. in. d.c. dilecti. qbus dicit posse itelligi. d.c. fuã. q iter alios modos ponit ét illũ quẽ refert Areti. ℔ ponere Ro. ꝙ loqr respectu purgatiõis more ⁊ refert Jmo. hũc itellectũ fuisse Hosti. q dicebat in illo tex. ꝓbari morã posse purgari si aliqð dãnũ nõ est passus ipse qui ꝺz recipe ⁊ per doc. ét de ℔ in. l. si insulã. j. eo. vbi vide dicta ⁊ in scõa fallentia ad regulã negatiuã ꝙ mora nõ possit purgari vbi est dies ⁊ pena in. v. q. do. Andr. barba. hic refert plures itellectus ad illud. c. suam. ⁊ lz cõmendet. d. intellectũ Ro. tñ ꝑ ipsum adducit ꝙ ille ter. nõ fundat se in purgatiõe more lz in inhonestate lucri nec põt clare depẽdi qd ipse nouus siculus teneat ⁊. d. sua ratio quã facit ꝑ Ro. nõ multũ vrget qz possunt ista simul stare ꝙ papa fundet se in inhonestate lucri ⁊ ꝙ ꝓpterea velit morã posse purgari ꝯsi ex hoc papa velit significare reqri vt pars nõ fuerit in dãno ex mora. illud enim ꝙ creditor cogatur residuũ sortis siue crediti recipe nõ vi sonare in aliud niſi in purgatione more ⁊ facit qz doc. dicũt de egrate canonica oi casu admitti purgationem more ⁊ per. d.c. ⁊ per. c. potuit. de quo vide dicta in. d. l. si insulã. in scõa fallen. ad regulã que fit per doc. ꝙ vbi est dies ⁊ pena nõ admittat purgatio more ⁊ ét in. v. q. vel dictũ. c. ⁊ eius v̄ba sonãt in hoc ꝙ pena in nulla parte cõmissa fuerit cum papa mãdet recipi residuũ sortis ⁊ nõ instari i pena tãꝯ in lucro inhonesto qð ex eo vi posse dici ꝓcedere qz ex impotẽtia ille totã quãtitatẽ nõ soluerat ⁊ sic fecerat quantũ poterat ꝑ adimplẽdo totũ vt vno modo intelligit ille tex. per Jmo. in. d.c. dilecti. vt ꝓxime retuli. naz in nulla parte. d.c. fit mẽtio ꝙ ꝑ parte esset cõmissa pena put itelligit cõiter per doc. hic ⁊ ét per glo. ⁊ doc. cõiter ibi de qbus est mirãdũ cum nullũ verbũ illius. c. ad hoc adeptet. Et sic ex oĩbus. ſ. adductis satis apparet ꝙ opinio tenẽtiũ ꝙ per illud. c. suam. nõ sit aliter dispositum in materia incursionis pene ex particulari ꝯuẽtiõe ꝯꝫ esset dispositũ de iure ciuili est satis substẽtabilis saltẽ in puncto iuris. cuz. n. d.c. fuaz. plures hẽat intellectus in eo nõ põt fieri totale fundamẽtũ per no. per Bar. in. l. in ambiguo. ff. de re. du. ⁊ aliud ibi nõ allegat in quo ꝓbet hec diuersitas iter ius canonicũ ⁊ ciuile ⁊ facit qz cuz sit dubiũ de intelligẽtia. d.c. ⁊ de iure ciuili sit satis determinata ista mã ipsi oino vi standuz per no. in. d.c. j. de no. ope. nũ. cũ ꝓcor. facit ét qz vbi in totũ nõ satisfit ꝓmissioni ex cõtumacia ⁊ cõtentu si ius canonicum
70 nõ fineret penã insolidũ cõmitti ꝑ nõ parentẽ. ℣esset fauere peccanti ⁊ sic dare mãm peccãdi ꝑ. l. cõuenire. ff. de pac. dota. ⁊ ꝑ id qð dr in. c. est misericordia. in fi. xxiij. q. iiij. venia peccandi in centiumu tribuit delinquendi. nec ob. si dicas ius canonicũ admittit purgationẽ more ad euitãdũ penaz naz hoc facit qz volens satisfacere agit quodãmodo penitentiã quã nõ denegat ius canonicũ sed impedire penã nõ cõmitti est prorsus diuersum ⁊ dare mãm peccãdi ⁊ se non reuidedi vt est dictũ ⁊ facit. c. significãte. de pig. vbi ad euasionẽ pene põderat ꝙ debitor fecerit qð potuit facit ét. d. c. dilecti. de arbi. qð multũ restringit si intelligit vt tota pena incurrat vbi totaliter laudo ꝯuẽtum fuit ⁊ v̄ba nõ vltr pati hũc itellectũ qz papa mãdat pareri ſnie siue laudo ſ̃ pena ⁊ c. ⁊ sic indefinitũ ergo oĩbus ꝓtẽtis in laudo qz indefinita eqpollet vniuersali. l. si pluribus. de leg. ij. cuz si. qſi velit ꝙ si in vno ꝯueniat tota pena in cõpromisso cõtenta
71 cõmittat ℣facit ét qz in cõcernẽtib⁹ aiam durior via eligit c. pe. de sen. excõ. sed ꝙ seruent ꝓmissa cõcernit aiam qz nõ obseruare est peccatum: vt in. c. j. de pac. ⁊ c. ⁊ si xp̃s. de iureiur. ergo ꝺz eligi via vt ét tota pena incurrat ex particulari ꝯuẽtione ad hoc vt qs magis inducat ad obseruantiã ꝓmissoꝝ. Et ex dictis in ꝓcedẽtibus op. colligunt plures limitatiões ad hũc tex. in fi. dum dicit ꝙ ex particulari ꝯuẽtiõe pena cõmittitur insolidũ. ℙrima limitatio est vbi nõ fuit ꝓmissa pena sed stipulatio cõmitti ad interesse qz tũc ex particulari cõtrauentione nõ cõmittit nisi pro parte: vt d. l. si ꝓcurator. j. rem ra. ba. ⁊ hic per Bar. in. ix. op. Et ex hac limitatione infert ad scõam vt idẽ sit in pena legali cũ interesse ét sit quedã pena legalis ꝑ quã limitationez tñ fa-

ciũt no. in. d.c. potuit. de loca. sed dic vt ꝓxime dictũ fuit discutiẽdo intellectũ. c. suaz. de pe. Tertia limitatio est vbi sumus in stipulonibus penalibus interpositis in ꝓparatorijs iudicioꝝ qz si ꝓmissor pro parte ꝯuenit nõ cõmittit in effectu pena in totũ sed tm̃ pro parte cũ ꝑ alia parte obstet exceptio: vt. d. l. si seruus. §. si pluriũ. fm itellectũ Bar. ⁊ cõez de quo plene discussum fuit in. x. op. Quarta limitatio dat vbi ꝓmissor fuit impeditus pro parte adimplere qz pro ea parte ꝑ qua ex impotẽtia ⁊ difficultate nõ fuit satisfactum ꝓmissioni nõ cõmittit pena qz lz difficultas nõ impediat obligationez tñ excusat a cõmissione pene per. l. si vehenda. §. fidẽ iuris. ſ̃. ad. l. ro. de iac. ⁊ dictũ est. ſ̃. viij. op. ⁊ iste est alius itellectus datus ad. d. §. si pluriũ. per glo. ibi quẽ approbat Jac. bu. Nõ ob. obiectione per aliquos facta de. l. continuus. §. illud. j. e. ⁊ sikiter approbat Bar. hic in. x. op. tãꝯ verũ in se lz respuat tanꝯ diuinatiunz ad illũ. §. ⁊ ita ét est de mente Spec. in. §. nũc aliqua. ver. xxix. de loca. ⁊ de ℔ an ⁊ qñ ⁊ qualr difficultas impediat cõmissionẽ more ⁊ pene vide plene p Bar. in. d. l. ꝓtinuus. §. illud. in vlti. col. Quinta limitatio datur vbi plura facta ꝓmissa fuerũt copulative qz si quedã adimplent ꝑ illis nõ cõmittitur pena ⁊ ista limitatio ꝓbatur in. d. §. si pluriũ. fm intellectũ ℙde. de bel laperti. ⁊ Jaco. bu. de quo plene sikiter est dictum in. x. op. Sexta limitatio datur vbi sunt plures ꝓmittentes qz tũc lz vnus nõ adimpleat ꝑ parte sua non cõmittit pena ꝑ alios ad qð. l. cui fundus. ſ̃. de cõdi. ⁊ demon. ⁊ per glo. Bar. ⁊ doc. j. l. ꝓxima. §. si. vbi videbimus ad ℔ ét ꝓferũt dicta. ſ̃. in iiij. op. ⁊ sic est idem qð in pluribus hẽdibus qñ factũ erat in obligatiõe secus si datio qz tũc aliud est in pluribus ꝑncipalibus aliud in heredib⁹ vnius ꝑncipalis vt per Bart. in. d. §. fi. Septima limitatio dari posset vbi dñs ꝯuenit cuius ꝓcuratoz. i. qui gerebat se pro ꝓcuratore ꝓmisit de rato: vt. d. l. si ꝓcuratoz. j. rem ra. ba. de quo dixi. ſ̃. in. viij. op. Ultima limitatio datur de iure canonico de quo indistincte pena nõ cõmittitur nisi ꝑ ea parte pro qua ꝯuentuz fuit ꝑ d.c. suam. fm cõem intellectũ doc. hic de quo tñ plene vide dicta. ſ̃. ꝓxime. Et an per. d.c. vel ꝑ aliud de iure canonico inspiciat an interfit vide aliqd dictũ. ſ̃. in. §. item si in facto. in fi. textualiũ. Et quantũ ad id qð est dictũ circa intelligẽtiã. d.c. suaz. aduerte qz quantũ ad terminos. §. fi. l. j. ꝓxime vi cõgruere equitas canonica ꝙ pena nõ cõmittat nisi ꝑ parte ꝑfacientis. Expeditis op. Bar. venit ad plures que-
72 stiones quas formar circa istũ. §. ⁊ eius materiã. ℣Et ꝓma q. est qd si noie pene ꝓmissum fuerit aliqd indiuiduũ in quibus terminis non loquitur iste tex. sed vbi pecunia ꝓmissa fuit noie pene vt patet maxime ibi pena certe pecunie ⁊ c. ⁊ distinguit in hoc. §. an sit adiecta facto indiuiduo vel diuiduo alieqz distinctiones. ſ̃. relate fiunt tam respectu principalis ꝓmissoris qñ respectu heredũ qualr talis pecuniaria pena cõmittitur. Quid iuris ergo in ꝓmissione indiuidui pro pena querit ⁊ examinat Bar. in ista. q. qui etiã ꝓnũ ꝓmittit ⁊ breuiter decidit qd qñ facto diuiduo apponit pena facti diuidui. ⁊ quid si talis pena facti diuidui adꝯcitur facto indiuiduo. ⁊ qd si facto indiuiduo adꝯciatur pena facti indiuidui qualr pena cõmittat in dictis trib⁹ ꝑmis casibus ⁊ vt dixi breuiter se expedit tanꝯ nõ habeant dubiũ in quarto ergo casu dicit esse dubium. s. vbi facto diuiduo adꝯcitur pena facti indiuidui puta qz ꝓmisit non agere ⁊ si ageret nomine pene ꝓmisit iter fieri qualiter ipso ꝓmissore defuncto si vnus bereduz cõtrauenit cõmittitur talis pena ⁊ ꝓcludit post ℙde. ꝙ tantũ cõtra beredem qui contrauenit cõmittitur pena cum ita dicatur in. §. isto de pena adiecta facto diuiduo verũ cum pena sit indiuidua insolidum cõmittitur contra ipsum cõtrauenientẽ vbi qñ est diuidua cõmittitur cõtra illum qui cõtrauenit pro portione hereditaria. Subdit tamen ℙetruz ℔ sue decisioni adꝯcere tẽperamentũ vt stipulator q egit ad penã debeat tali beredi qui ꝯuenit ⁊ insolidũ dictaz penã incurrit offerre estimationẽ ꝑ parte coheredũ. ar. si ser. ven. l. loci corpus. §. si fundus. ⁊ de le. ij. cũ filio in ꝑn. ⁊ ſ̃. ad. l. fal. l. lege falcidia. inueniẽte qð vltimũ dictũ ℙde. Bar. reliqt ſ̃ dubio id. n.

qđ vltimo loco subdit ℙe.nõ est in effectu aliud dicere nisi qđ effectualr bẽs ꝓueniẽs nõ teneaꝫ nisi ꝑ pte bẽditaria ad penã ꝓmissam in facto indiuiduo. Qđ dcm̃ merito reliquit Bar.sub dubio qz iura que allegat ℙe.nõ stringunt quibus hic rñdet Ang.q banc.q.tangit sup tex.ꝫ clariꝰ ħ Imo.sup gl.j.qui post Ang.tz ꝯ ℙe.q dicta oblatio non sit necessaria sz ꝓfaciens insolidũ teneaꝫ ad talẽ penã ꝫ insolidum ad ipsam possit ꝓueniri citra dictã oblationẽ ꝑt tz ẽt hic ℙau.sup tex.ꝑsupponũt tñ Ange.ꝫ ℙau. ħ ꝑt ẽt dñs Alex.ℙe.velle bẽdem ꝓueniẽtẽ nõ teneri ad talem penã idiuiduã nisi ꝑ parte ꝫ nisi ꝑ parte nõ fuisse cõmissaꝫ qđ respectu effectus dicere potuerunt qz in rei vitate ℙe. dicit insolidum penã facti idiuidui adiectaꝫ facto diuiduo cõmitti ꝯ ꝓfaciẽtẽ: vt ẽt post Bar.refert Imo.q meliꝰ dicta ℙe.ꝫ Bar.circa hoc refert q̃ Ange.ꝫ ℙau. q ℙau.ẽt ꝑsupponit ℙe.eo casu quo facto idiuiduo fuit adiecta pena similis facti in quo ex ꝓuentiõe vnius pena cõmittit cõtra oẽs q ei ꝯ quẽ agit debeat offerre estimationẽ ꝑ parte cohẽdum qđ minime dicit ℙe.nec in hoc Ang. replẽdit ℙe.quasi hoc dicat imo nihil de hoc dicit Ang.lz ℙau. referat Ang.ẽt in hoc tenere ꝯ ℙe.ꝓferũt tñ dicta ℙau. ad declarationẽ dicti casus qñ facto indiuiduo est adiecta pena eiusdẽ facti ponẽdo exẽplũ put ponit ℙau.qñ noie pene fuit ꝓmissum domũ fabricare. Ubi aũt eẽt ꝓmissũ nomine pene adiecte facto indiuiduo iter fieri qualr practicabitur dicta pena ꝯ quẽlibet insolidũ declarat ħ dñs meus. Dñs Alex.aũt ħ nõ tangit sz vltimũ mẽbrum qñ facto diuiduo pena facti indiuidui adiecta fuit bñ tangit ꝫ trãsit cuz ℙe.rñdens ad adducta per Ang.Imo.ꝫ ℙau.ꝫ vã respõsio ad illa iura patẽ põt ex dictis.s.circa.v.op.Bar.Et Ang.ꝫ sequaciũ rõnem ẽt improbat hic dñs meus: qz ea attẽta idẽ dicẽdũ eẽt qñ pena est diuidua ꝫ post multa que ipse adducit ꝯ dcm̃ ℙau.q videt approbare dcm̃ ℙe.residet tandẽ cũ dicto ipsius ℙe.q pena aduersus ꝓfaciẽtẽ ꝓpter impossibilitatẽ diuidẽdi cõmittaꝫ in totũ ꝫ hoc ħ rigore sz eqtas dictat vt stipulator teneaꝫ refũdere ꝑ pte cohꝛdũ quos post ℙon. vult nõ teneri in aliquo ex ꝯuẽtiõe coheredis: qz nec vere nec ficte ꝑ eos est peccatũ exquo factum deductũ in ꝑncipali stipłone erat diuiduũ: ꝫ sic cessat rõ v.ab oibus ꝫc.ibi qz qđ in partes diuidi nõ põt ꝫc.si ergo ꝓsenserit pstõni seruitutis oz offerri ꝯueniẽti ꝑcium qđ hz erogari ꝑ tali ꝓsensu si nõ voluerint ꝓsentire: ꝫ tũc ipe tenebiꝫ ad pstationẽ partis estimatiõis ipsius seruitutis ꝫ ħ modo practicabiꝫ ista mã iuxta.d.l.cũ filius.de leg.ij.ꝫ ita vult Areti.sup gl.j.vbi plene explicat articulũ ꝫ ad ibi dcã se remittit sup hac.q.ꝫ expsse dicit approbãs sniaz ℙe.qđ paulo añ dicebã allegãdo.d.l.cũ filius.circa practicã materie qđ dixi anteq̃z videre ipm Are.id ꝓsiderans per.d.l.cũ filius quã ℙe.allegat cũ opione cuius trãsit ẽt dñs Andr. barba.in.viij.col.q̃ iter cetera põderat tex.nostr̃.vbi p ablatiuũ absolutũ dr de adiectiõe pene ibi pena certe pecũie
73 ꝓmissa ꝫc.† qui ablatiui facilt ꝓditionẽ a testatore de ꝓdi. ꝫ demon.que ꝓditio est indiuisibilis.l.cui fundus.e.ti. cuz si.ergo hic est casus �means ipm q vbi actus ꝑncipalis est diuiduus: lz pena sit idiuidua nõ curatur de ea vel de alio actu accidẽtali sed iudicaꝫ actꝰ diuiduus sed tu ꝓsidera q semp pena ꝓmittit ꝓditionalr.vñ citra tex.nostruz videt subesse dicta rõ idiuiduitatis pene rõne ꝓditiõis ꝫ tñ nõ ꝑter eã imutaꝫ nã ipsius stipłonis. Et no.hãc rõnem qz facit q idẽ sit dicẽdum si adiecta fuerit pena facti indiuidui explicabilis tñ p quẽlibet sine alia puta fossam fodi vel domũ fabricari vt dz.ẽt in his termis nõ teneaꝫ ꝯueniẽs in effectu nisi ꝑ parte sua: ꝫ sic nõ teneaꝫ nisi ad partẽ estimationis opis faciẽdi in penam nisi sibi offeraꝫ pecunia ꝑ ratis cohẽduz sup quo tñ cogita qz specifice doc.nõ tangũt nisi vnũ vbuz dñs meus dũ arguit ꝓtra ℙõta.approbãtẽ opionẽ ℙet.
74 † rõ tñ accessiorietatis quã põderat dñs Andre.qz.s. accessorium seq ꝓgruit nãm sui ꝑncipalis.l.cũ ꝑncipalis.j.de re. iu.ꝫ rl̃a accessoriũ.e.ti.li.vj.cũ ꝓcordã.ꝫ ꝑncipalis stipulatio ẽ diuidua vñ adiectio pene que venit accessorie ꝫ in cõsequẽtiã ẽt q ꝓtineat idiuiduũ ꝓgruit q sequaꝫ nãm ꝑncipalis ꝫ sic nõ cõmittaꝫ in effectu nisi ꝑ parte aduersus cõtrafaciẽtẽ. ista ergo rõ militat ẽt in adiectiõe pene opis faciẽdi. Jtẽ alia rõ quã ipse põderat † q ꝑncipiũ ꝓtractus nõ
75 finis attẽdi dz iuxta no.per gl.in.l.minoribus.C.de bis q. vt indi.ꝫ in.l.j.in qbus cau.in ite.restl.nõ est ne.ꝫ ad ħ plura possent de initio spectãdo ꝫ c̃.sil̃r facit vt idẽ dicit ħbeat qñ pena facti idiuidui.s.opis faciendi adiecta fuit stipłoni facti diuidui. Ad cõprobationẽ ẽt facit qz cõueniẽtius ẽ q ꝑualeat ꝫ attẽdi debeat nã ꝑncipalis stipłonis que odium nõ ꝓtinet q̃ nã penalis q̃ odium ꝓtinet: ar.l.cuz qdam.s.de lib.ꝫ post.ꝫ rl̃a odia.de re.iu.li.vj.cũ si. iuncta.l.querit.de sta.ho.cũ si. Cũ opione ℙe.trãsit ẽt ħ ille bononiẽsis q mirãda ꝫ ab alijs nõ visa ꝑm ipm adducit sz quãtũ ad modũ soluẽdi: ꝫ sic quo ad practicã huius.q.dicit se nõ stare cuz ℙe.ꝫ doc.sz ea quã ipse in hoc dicit eẽ sniam suã est ẽt snia ℙe.allegãtis.d.l.cũ filius. put.s.declarauí post Are.de q̃
76 istẽ doc.quo ad hoc de practica ꝫ modo soluẽdi non facit mẽtionẽ. C † Scdo querit bar. An decedẽte eo q promisit indicatũ solui sub certa pena in qua stipłone indicatũ solui ꝓtinet cł̃a de defendẽdo si vnus ex cohẽdib9 nõ defẽdit pena cõmittaꝫ aduersus oẽs vel solũ aduersus nõ defendẽtez Et discusso ꝑmo an stipło de defendẽdo sit diuidua vel indiuidua. Cõcludit in effectu q cõmittaꝫ solum aduersus nõ defẽdẽtẽ ꝫ q in stipłonibus ꝓtorijs siue ꝓtineant factũ diuiduum siue idiuiduũ siue dationẽ ita sit dicẽdũ ꝫ ꝓcludẽdũ per iura ꝫ rõnes de quib9 hic p euz qui idẽ ẽt tz in.l.penales.§.iuł.ad.l.fal.excepto eo de pena adiecta dationi in stipulatiõe ꝓtoria: qz ibi vult penam cõmitti ꝓtra oẽs ꝫ illuz tex.itelligit vbi pena adiecta nõ fuit ꝫ hoc in ꝓtrarijs q̃ formal in illo.§.sz in sũmario idem tz qđ hic simplr.n. dicit q si facto vnius hẽdis ex stipłone ꝓtoria pena cõmittiꝫ solus ille teneaꝫ qui ꝓtrauenit. Et sic ꝑm istã opionem limitatur ꝫ declaraꝫ iste tex.ꝫ tex.in.l.v.§.fi.vt nõ habeat locũ in stipulatiõibus ꝓtorijs sz in ipsis nõ adhibita dist.diuidui vel indiuidui vel an ꝓtineat factũ vel dationẽ vno hẽdũ ꝓtrafaciente ille solus teneaꝫ dictãte hoc eqtate ꝓtoria sz ipm bar. cuius opio cõiter vr approbari ꝫ hic ꝫ in.d.§.iuł.nõ obstãtibus qbusdã que in ꝓtrariuz adducit Ra.qbus rñ. ꝑ doc. Sz ego ꝑ opione Ra.que est ẽt opio glo.in.d.§.inlianus. põderaui ibi ꝫ adduxi nõ nulla ex qbus satis dubia reddi vr opio ipsius bar.in hoc q faciẽdo dr̃am inter ꝓtorias ꝫ ꝓuẽtionales limitat istuz tex.ꝫ.d.§.fi.l.v.que hic nõ repeto sz me remitto ad dicta in.d.§.iulianuz. Et de opione bar.in pũcto iuris vr ẽt dubitare dñs meus põderãz iter alia bar. eẽ sibiipsi ꝓriuz dum j.rñ.ad.l.vt tñ.§.si tamẽ plures.vłt ex ꝯuentiõe ꝫ nõ defensiõe vnius penã cõmitti insoliduz: ꝫ sic ẽt ꝓtra defendẽtẽ ꝑ parte ꝫ tñ ille tex.loquiꝫ in stipłone ꝓtoria nisi dicamus ꝑm dñm meum q ille tex. loquiꝫ respectu nõ defendẽtiũ sup quo cogita qz imo tex.vr loquí ẽt respectu defẽdẽtis. Et vide bar.hic q bñ aduertit ad illũ tex. q videbaꝫ facere in contrarium ꝫ aliter.rñ.q.s.in effectu ibi omnes ꝓtraueniebant. Et sic dominus meus non bene aduertit q vlterius retẽta opione bar.tangit an ꝯueniẽs in hmói ꝓtorijs stipłonib9 idiuiduis teneaꝫ ad totã penaz vel ꝑ rata sua qđ dicit bar.nõ apire ꝫ determiat q ad totã penam ꝓut in sil̃i dr̃ in.d.l.in depositi.s.depos.ꝫ p dicta.s.in qnto ꝓtrario ad qđ ẽt dicta in.viij.ꝓtrario dum ibi referũt dicta Ang.ꝫ qz absurdum eẽt ꝑ parte tñ penaz eẽ cõmissam ꝫ eẽt ꝓtra tex.ꝫ eius rõnẽ in.d.l.cui fundus.s.de cõdi. ꝫ demõ.ꝫ ita hic senẽses non facta mẽtione de nostris tenẽt. Tangit ẽt qualr ꝓcedat q respectu clausule de defendẽdo stipulatio iudicatũ solui sit indiuidua an dz ꝫ obłone ꝫ pstatione vel solũ pstatiõe ꝫ dicit q solũ pstatione lz ꝑm ipsum bar.sentiat q vtroqz ex dictis respectibus sit indiuidua remittit se tandẽ ad dicẽda j. ꝓximo.§.huius.l. Tãgit ẽt aliqd de dicto pe.ꝫ bar.in hac.q.dũ volũt q iste tex. loquẽs de facto diuiduo q pena ipsi adiecta cõmittaꝫ ꝑ parte ꝓcedat in facto ꝑsone cohẽnti adeo q nõ põt per alios explicari inuitis cohẽdibus. dicit.n. hoc facere ꝓtra rõnez glo.iter factũ ꝫ dationẽ quã bar.fuit secutus.s.in.viij. contrario. vbi vide dicta qz hoc ẽt ibi tactũ fuit Areti. ẽt ħ dubitat de

bitat de limitatiõe bar. deducens q̃ violat ꝛ diuinat. §. in certam. si intelligatur ꝑut ipm intelligit bar. ꝛ nõ videtur
77 decidere in v̊. at in ꝓtrariũ ꝛ c̃. † q̃ in prętorijs fiat diuisio inter hẽdes stipulatoris qõ est ꝓtra mẽtẽ lfe ꝛ ꝓtra. l. ex dã ni. §. quotiẽs. de dam. infec. qz ꝓtorie diuidunt inter hẽdes stipulatoris qõ vltimũ nullo mõ infert ex intellectu bar. qz in v̊. at in ꝓtrariũ ꝛ c̃. rñ. de ꝓtorijs nõ obstante eo qõ dictũ est in alijs in v̊. q̃uis quasi de illis ad ꝓtorias nõ fiat illatio Deducit ẽt rñ. bar. nõ eẽ sufficiẽtem ad. l. cum ex cã. qz vel opus erit dare stipulationẽ duple in triplici dãa qõ erit re darguere. J. p. de insufficiẽtia. J. l. prima. v̊. itez duple vel si datur in duplici dãa ꝑut ipsam ibi distinguit. J. p. nõ ẽbet minori, equitate inniti index in stipulatione duple que sua auctoritate interponit ipsam. s. moderãdo q̃s faciat ꝓtor vt ipse deducit sz in. d. l. cũ ex cã. ẽt q̃ loquat de nõ ꝓtoria nihil de hac moderatiõe dr. ergo ꝛ c̃. Et no. hec dicta Areti. circa intelligentiã. d. l. cũ ex cã. qz faciũt q̃ rñ. Alex. ad illaz l. ad quã Are. vidẽs cũ difficultate posse rñ. Et ꝑterea conat defendere opionẽ ℳe. rñdens ad. §. iuk. ponẽdo nouuz intellectũ ad. d. §. de quo tandez ipsemet dubitat lz conetur ipm saluare senẽses conant saluare cõem subdẽtes in fi. dubium qõ dicũt nõ repire declaratũ an ꝑ parte an in totum in istis ꝓtorijs pena cõmittat q̃ ipm q̃ueniẽtẽ vel ꝑ parte ꝑ bĩda vera resolone istoꝝ dictoꝝ Bar. ℙrimo est videnduz an stipulatio de defendẽdo sit idiuidua ꝛ quo respectu siue q̃bus respectib⁹. Subinde videndũ est ꝺ veritate cõclusiõis Bar. quã ipse facit in ꝓtorijs stipulonibus in ipsis limitans hũc etc. ꝛ ẽt alia iura ꝑut. l. J. primã. §. fi. ꝛ. l. in executione. §. p. vbi de pena adiecta stipulanti vãdi dr̃'q̃ cõmittit q̃ oẽs ex q̃uentione vnius vt nõ ꝓcedat in ꝓtorijs stipulationibus.
78 ¶ † Circa primũ Bar. tz per iura ꝛ rones q̃ sit idiuidua ꝛ in hoc ꝓcordat cũ ℳe. limitat duob⁹ modis hãc ꝓclusionem vt h̃ vide per ipm q nõ tangit specifice quo vel quibus respectibus sit indiuidua ꝛ cũ ipso in hoc simpliciter trãsit ℑmo. hic q̃ dando limitatiões quas dat Bar. dicit q̃ tũc. i. qñ actor nõ est renitẽs vt diuisim fiat defensio quo casu ꝓpte fieri põt defensio: tũc ergo poterit dici diuidua ꝟz ipm. Et sic h̃ respectu talis stipło de defendẽdo nõ est idiuidua: ꝛ ista ẽt vr̃ mẽs Bar. dũ ponit limitationẽ q̃ inito actore ẽ idiuidua h̃ tñ est ꝑ accidẽs ꝛ ꝑterea nõ vr̃ tollere qn dicat talis obło indiuidua sicut ẽt dicimus ecõtra in obligatiõe dandi que lz ꝑ accidẽs. j. inuito creditore nõ recipiat diuisionem tñ oino diuidua dr̃ vt dixi in. l. ij. §. j. s̃. e. ꝛ in. d. l. stipulatiões nõ diuidunt. in primis tribus. q. ꝛ vide ipz bar. s̃. in. ij. op. q idem sentit dũ vult q̃ obligatiões factoꝝ indiuiduoꝝ sint indiuidue obłone ꝛ solone ꝛ que dicant facta indiuidua ꝛ quakr cognoscant ponit ipe Bar. in. d. l. stipulatiões nõ diuidunt. maxime in tertia. q. ad quã vult hic se remittere dũ ponit rõnem qr̃ defendere sit indiuiduũ ꝛ dixi de hoc quot modis dcit diuiduitas ꝛ indiuiduitas ꝛ in sup̃ioribus ꝛ in. d. l. stipłones nõ diuidunt. ꝛ ẽt in. d. l. ij. §. ꝛ barũ. ꝛ in tex. ꝛ ẽt sup gl. j. Et q̃ stipło de defendendo sit indiuidua nõ alr specificãdo quib⁹ respectib⁹ cũ Bar. transeũt alij doc. hic excepto Ra. cuma. de quo faciũt h̃ mẽtiões papienses sequẽtes tñ Bar. nõ obstãtibus rõnibus Ra. cu. que sunt satis debiles ꝛ friuole ꝛ ꝑ ipm stringit. l. ex clausula. J. iudi. sol. quã ẽt allegat Bar. vbi. J. p. reddit rõnez que ꝓcernit ꝛ ꝓsupponit ꝺfensionẽ idiuiduã non ergo est bona ꝓsideratio sua q̃ in. l. cũ ex cã. nõ sit ex nã ꝺfensiõis q̃ stipulatio penalis cõmittat in totũ vno nõ defendẽte sz ex nã rei empte ꝛ c̃. nã in. d. l. ex cła. vt dixi reddit rõ que ꝓcernit idiuiduitatẽ ipsius defensiõis nec obstat q̃ ibi fiat mẽtio de re nõ defensa ꝛ c̃. ꝛ sic ꝑ Ra. posse dici debere itelligi ꝑut ipse itelligit. l. cũ ex cã. nam ibi res accipit ꝑ cã vt ꝓbat ex ꝑn. d. l. ꝛ ex. l. ex iudicatũ solui. ꝛ ex multis legibus illius ti. de opione Ra. quo ad hoc facit ẽt mentionẽ dñs Alex. in discussiõe alterius articuli dum ponit rñ. Ra. ad. §. iulianus. Bononienses repetẽtes hic ponunt nouã opionẽ q̃ stipulatio de defendẽdo ꝓtoria in ꝑsona ꝑncipalis lz sit indiuidua tñ in ꝑsona hẽdum mutat nãz ꝛ efficit diuidua ꝛ ista rõne lz q̃ pena nõ cõmittat nisi q̃ nõ defendẽtem quasi respectu hẽdum pena sit apposita facto diuiduo ꝛ sic militat tex. h in v̊. at si de eo cautũ sit ꝛ c̃. ꝛ idẽ dicũt in oibus ꝓtorijs stipulationibus ꝓtinentibus factuz indiuiduuz respectu ꝑncipalis ꝑmissorie vt in ꝑsonis hẽdum resoluant ꝛ mutent nãm suam ꝛ efficiant diuidue mouent per tex. in. d. §. incertam. in v̊. scindi eas ꝛ c̃. ꝛ in v̊. a defũcto stipłonem diuersã ꝑditionẽ cuiusq̃ facẽ ꝛ c̃. ꝛ in v̊. ꝛ in ꝑrium ꝛ c̃. ꝛ per. §. fi. eiusdẽ. l. de ꝓto. stip. ꝛ per. l. fi. in v̊. ꝛ si reus promittendi. J. iudi. sol. non est ergo spãle ꝑut dicunt Bar. ꝛ doc. q̃ pena apposita sup stipłone ꝓtoria ꝓtinẽte factũ indiuiduũ cõmittat ꝓ parte ꝓtrafaciẽtis sz est spãle q̃ respectu facti ꝑncipalis mutat ipam nãz in ꝑsona hẽdum vt dicat ꝛ sit in ꝑsona ipsoꝝ diuiduũ exquo bñ sequit qõ dñt Bar. ꝛ doc. de pena nõ tñ rõne ipsoꝝ sz in ꝑsequẽtiã ꝛ a maiozitate rõnis ꝛ ad. l. v. §. fi. rñdẽt q̃ non loquit in ꝓtorijs stipłonib⁹. In ꝑsona ergo ꝑncipalis stipłonem de defendẽdo ẽt ꝓtoriam tenẽt eẽ indiuiduam q̃quid aliud dixerit Ra. ꝺ quo ẽt isti mẽtionẽ faciũt. Sz in ꝑsona hẽdum tenẽt vt. s̃. approbãtes in his termis opionẽ ℜpba. ¶ Sz tu aduerte ꝛ ꝑsidera q̃. §. incertã. loquit respectu cõmissionis stipłonis ꝓtorie q̃ diuidit inter hẽdes vt pz in ꝓclusiõe quã facit. J. p. q̃ ꝑriũ sũma rõne fit sicut in heredibus stipulatoris stipło ꝑmittit ꝑ eius parte obtinet ita ẽt in heredib⁹ ꝑmissorie cõmittit ꝓtra eũ qui nõ obseruat siue ꝑmissum eẽt factũ idiuiduum siue diuiduũ vt pz ex ꝓin. §. qui in v̊. in quibus rñdet scindi eas ꝛ c̃. q̃ loquat respectu cõmissiõis stipłonis vt dixi ꝺclarat ex fine ꝛ decisiõe illius. §. que fit in cõmissione ad qõ. l. si seruus ꝑpluriũ. §. fi. de leg. j. cũ si. vbi disponit q̃ sequẽtia declarant ꝓcedentia facit ẽt qz in ꝑncipio. §. ponit ẽt de stipulationibus ꝓtinẽtibus factũ diuiduũ ꝑut est rẽ ratã haberi vt in tex. nostro in qua nõ ꝓgruẽt aliquo modo qõ dr̃ in illo tex. si diceret respectu facti ꝑncipalis: qz in illo nõ fit mutatio nec alteratio in ꝑsona hẽdum qz ẽt in ꝑsona ꝑncipalis erat diuiduũ vt in tex. nostro. sz bñ respectu cõmissionis pene ẽt respectu stipłonis ꝓtinentis factũ diuiduuz ꝓgruit illud qõ ibi dr̃ de mutatiõe in ꝑsona hẽduz vt pz ex fine tex. nostri ꝛ hoc modo rñderi põt ẽt ad. d. l. fi. J. iudi. sol. Et duz allegat. §. fi dicte. l. ij. de ꝓto. stip. ꝑatere põt q̃ nõ obstet ex his que dicta fuerũt. s̃. in. iij. op. Bar. vbi tactũ fuit de intelligẽtia illius tex. ꝛ eoꝝ que ibi no. Et ꝓtra opionem istoruz facit ẽt. d. l. ex cła. iudi. sol. in rõne sui. cõgruit. n. dicta rõ ẽt respectu heredum ꝑmissorie facit ẽt rõ Bar. quã assignat qr̃ defendere sit factũ indiuiduũ que rõ militat ẽt in ꝑsona heredũ. ¶ Videt ergo ex pdictis in hoc ꝑmo residendum cũ opione bar. q̃ stipło de defẽdẽdo sit idiuidua nisi actor nõ curet diuidi vel nisi ex diuersis causis diuerse actiões intentent: vt. d. l. iam tñ. §. si tñ. vbi vtraq̃ limitatio ꝓbatur in v̊. desiderante ꝛ c̃. iũcta gl. que allegat. l. omniũ. s̃. ꝺ ꝑcura.
79 vbi ꝓbatur scda ꝑxime data limitatio. ¶ † Sz ex pdictis nõ remanet expeditũ qbus respectibus stipło de defendendo dicat indiuidua q̃ vt dixi tangit h̃ dña meus q̃ quatenus vult nõ eẽ idiuiduam respectu obligatiõis sz ꝑstatiõis tñ satis est intẽtionis cuius sũt. s̃. relati repetẽtes nisi dicas q̃ pdicti loquunt indistincte ꝛ sic ẽt respectu ꝑstationis vt stipło dicat diuidua in ꝑsona heredũ ex mutatiõe natalis stipło dicat diuidua in ꝑsona heredũ ꝑ mutatiõe nature quã facit in ꝑsona ipsoꝝ heredũ ꝑut isti volũt monet itaq̃ dña meus q̃ talis stipło de defendẽdo nõ sit idiuidua obłone sz solũ ꝑstatione per tex. J. e. l. nostra. §. fi. in fi. vbi vr̃ ista assimilari obligationi rez restitui que nõ est indiuidua obligatiõe vt vidimus. s̃. circa scdam. q. bar. ꝛ in. l. stipulatiões nõ diuidunt. in. viij. op. bar. vñ si vnus heredũ eius q ꝑmisit iudicatũ solui ꝓtrauenit nõ defendendo solus tenet ẽt q̃ nõ essemus in stipłone ꝓtoria ꝛ sic ex eius ꝓtrauẽtiõe alij q̃ obseruarũt nõ tenent sicut dicimus in idiuiduis solutiõe iuxta. l. in depositi. in fi. cuz. l. seq. s̃. depositi. ꝛ ꝑm ea que dicta fuere. s̃. in scda ꝛ qnta op. Dicit ẽt ꝑ hac opione bñ facere. l. si cões. s̃. de neg. ge. vbi tex. dicit q̃ ipsa defensio ꝓt dinidi in partes ibi qz potui ꝓtẽ meã ita defendere ꝛ c̃. ꝛ sic vnus coheredũ vl̃ correoꝝ põt ꝑ parte sua defendere tñ iõ indiuidua est ꝑstatiõe: qz nõ ꝓsequit creditor suã oimodaz cõmoditatẽ ex defensiõe vnius sicut ex defensiõe omnium.

Et rñ.ad.l.in executióe.ℌ.insolidũ.ꝛ.l.cum ex cã.ℑ.e.vbi vī optime ꝓbari opio bar.i.ꝙ hec stipnlatio sit indiuidua ét obligatione.nam ibi non dicitur ꝙ quilibet bereduꝫ solus ꝓueniri possit ꝓ defensióe ſꝫ ꝙ oēs insolidũ ꝓueniri debent vt sic oēs defendãt ꝛ nó vn⁹ vñ si vni soli denũciatũ eét: ꝛ il le solus defenderet tũc ille solus nó teneť ſꝫ forte nó ꝓtingat oimoda liberatio nisi per oēs fiat defensio sicut dictũ est in obłone rem restitui.Et idé qó hic vult ipse dñs meus in.d. ℌ.fi.vī ét velle ꝛ ibi latius videbim⁹ de ipsa stipłone ó ofen dédo an sit indiuidua obligatóe ꝛ iter hẽdes ꝓmissoris ꝛ qd dicẽdũ respectu hẽdum stipulatoris.Aduerte tñ qꝛ sua rñ.est ꝑ.d.iura vbi ꝓbať ꝙ non sufficit ofendere vno nó de fendẽte qꝛ oēs tenentur ita ergo ꝛ multo magis vno defen dẽte ꝛ nó alīe sibi nó ꝓsit ꝛ ad ℌ.ℑ.primũ facilis est rñ.ꝓ/ nt ét ad.l.si cões.qꝛ ibi.ſ.in.d.l.si cões.nó sum⁹ in obliga tióe ad defendẽdũ discẽdente ex cã hẽditaria ad quod alꝭ 80 no.ſ.in.iij.op. ℂ †Circa id qó scdo loco dic bar.in hac se cũda.q.ꝙ in stipłonib⁹ ptoriis siue ptinent factũ diuiduꝫ per aliũ explicabile vel nó explicabile siue indiuiduum siue dationẽ interesse ꝛ ét pena cómittať solum ꝑ hẽdem ꝓfacié tẽ ꝛ nó ꝑ alios nó tñ declarat an ꝑ ꝓfaciẽte pena cómittať in totũ vel in partẽ ſꝫ vt.ſ.retuli tangit ꝛ decidit dñs meus ꝙ in totũ in pena adiecta factis indiuiduis ꝓut ét dicimuſ in iudicio bonefidei in ꝙbus limitať iste tex.cũ ſi.vt ex ꝑuẽ tione vnius alīj hẽdes nõ teneanť tñ ꝙ pena insolidum có mittiť ꝑ illum qui ꝑuenit: vt.d.l.in depositi.ꝛ vidimuſ.ſ.in v.op.Bar.ita ergo dicamus in ptoriis stipłonibus vt ſꝫ in ipsis tenẽdo cõem opionẽ limiteť iste tex.respectu cómitte/ de pene insolidũ ꝑ oēs ex ꝑuẽtióe vnius nó tñ limiteť quin insolidũ cómittať ꝑ ꝓfaciẽtẽ: ꝛ facit qꝛ Bar.in hac.q.argu st de eo qó dictũ est in supioribus ꝙ in actiõib⁹ bonefidei limiteť iste tex.ita ét vt dixi tenẽt ħ senẽses dicẽtes nó repi/ re hoc declaratũ ꝛ idiuiduiſ dicũt clarũ eẽ ꝙ pena nó com mittiť ét in his ptoriis stipłonibus nisi ꝓ rata ipsius ꝓfacié tis per hũc tex.ſꝫ ꝑ hoc fũt dicta ang.ſ.relata circa.viij.op. vbi ét indiuiduis vbi sumus in ꝯctibus bonefidei vult ex ꝑ uẽtóe vnius penã cómitti isolidũ ꝑ ꝑueniẽtẽ ita dicamuſ in pretoriis cum videamus eqparari ꝓ alia tñ opione ꝙ indi uiduis ét vbi sumus in ptoriis pena cómittať ꝓ rata ꝑueni entis facit iste tex.intelligẽdo ꝙ loquať de rẽ ra.ba.ptoria de qno aliqd vide dictũ.ſ.in.x.op.Et adde ad illud qó di/ ctũ est circa indiuiduũ dõ retuli.d.meũ ꝛ senenſes ꝙ vltra ipos habeo ét quasdã recollectas antiquas fine noie vbi ét hoc declarať de pena an insolidũ cómittať ꝑ ꝓfacientẽ etiã in istis ptoriis stipulatióibus ptinẽtibus indiuiduũ ꝛ dī ꝙ si pena ptinet indiuiduũ ét insolidũ cómittiť per dicta.ſ.ꝓ/ xima.q.Si aũt ptinet diuiduũ ipsa pena ꝓuẽtionalis ſꝫ ad/ iecta facto idiuiduo: ꝛ tũc nó cómittať nisi ꝓ rata interesse il lius cui ꝑ fit ex eqtate ptoria.Si aũt sumuſ in pena legali.i. interesse: ꝛ tũc cómittať in totũ ꝑ ꝓfaciẽtẽ ar.d.l.in depositi.ꝛ sic possꝫ itelligi.d.l.ex cła.ℑ.iudi.solui.vbi ꝓsupponiť ꝛ dī ex cła de defendẽdo cómitti insolidũ stipulationeꝫ ꝛ hec opio vī hñe in se magnam rõnẽ ꝛ eqtatẽ si bñ ꝑpendať ꝺpẽ det multũ veritas hui⁹ articuli a dictis.ſ.circa.d.v.op.bar. vbi fuit tactũ an in ista mã vbi sumus in indiuiduis fiat dif ferẽtia inter penã ꝛ itereſſe ſꝫ id tactũ ibi fuit respectu com missióis vel nó cómissióis stipłonis ex facto vni⁹ ꝑ alios he redes vbi sumus in ꝯctibus bonefidei nó aũt respectu com missióis insolidum vel ꝓ rata ꝑ ꝓfaciẽtem. Preterea facit ꝑ ꝓme relatã opionẽ qꝛ si itereſſe cómittiť insolidũ ꝑ ꝓfa cientẽ qó itereſſe est pena legalis multo magis vī ꝙ ꝓmit/ tať insolidũ pena ꝓuẽtionalis qꝛ durius cũ hoc ꝛ c̃.iuxta.l. celſus.ff.de arbitris.cũ ſi.ꝛ opionẽ ꝙ insolidũ teneat ꝑfaci ens tenẽt hic papiẽses eisdẽ fundamẽtis ꝙbus senẽses ꝛ añ ipos vt dixi vidit ꝛ decisit hoc dubiũ dñs meus aduerte tñ qꝛ Jmo.ꝛ do.Alex.nó examinãtes hoc dictũ ſꝫ in ꝓponen da sine formãda dubietate Bar. in hac.ij.q.ꝓsupponũt tñ ꝓ rata ꝑfaciẽtis cómitti penã ſꝫ exquo vt dixi dicũt sic icidẽ ter ꝓponẽdo.q.nó aũt examinãdo hũc articulũ nó est curã dum de eo qó dicũt. Sꝫ redeundo ad id qó ꝑncipalr dicit Bar.in ptoriis stipłonibus vbi loquiť de itereſſe ꝙ ex ꝑuẽ/

tione vnius nõ cõmittať stipulatio respectu itereſſe ꝑ alios nullus vī discrepare ꝛ de hoc est tex.clarus ꝛ in.d.ℌ.incer/ tam.in fi.ibi quãti ea res est ꝛc̃.in.d.l.ij.ℑ.de ꝓto.stip.ꝛ etiã in.d.l.penaleſ.ℌ.iulianus.ad.l.fal.ſꝫ in stipłonibus nó ꝓto rijs ꝓtinẽtibus factum indiuiduũ secus sit vt in.l.ij.ℌ.itez si in facto.ſ.e.ꝙnis in hoc videanť equocasse paꝑ.dicẽtes ꝙ stipło ét oino indiuidua respectu itereſſe est oino diuidua per.l.stipłones nó diuidunť.v.celſus.ℑ.e.ſꝫ errãt vehemẽter vt ꝑz ex no.in.d.v.ꝛ in.l.ij.ℌ.ex his.ſ.e.in v.ſꝫ quo casu ꝛc̃. vbi dixi.nõ.n.loquiť v.celſus.respectu cómissióis stipłonis ad itereſſe vt sit diuidua qꝛ ẽét de directo ꝑ.d.ℌ.ité si in fa/ cto.cum ſi.loqť ergo v.celſus.respectu ꝙsequutióis itereſſe ℂ Ubi aũt Bar.loquiť qñ pena est adiecta in hmói stipu lationibus ptorijs ꝙ ex ꝑuẽtione vnius idistincte pena non cómittať ꝑ alios.Et hic est ꝓflict⁹ opionũ.Et suam opinio nem fundat Bar.in.d.duobus iurib⁹ vꝫ in.d.ℌ.iuſ.ꝛ in.d. ℌ.incertaꝫ.ꝛ in ratione eqtatis ptoris.Sꝫ ex ꝓdictis patẽ põt ꝙ ℌ.incertã.nõ facit ad ꝓpositũ cũ nó loquať vbi pena adiecta fuit ſꝫ ibi agiť de cómissióe ſcõarie obligatióis ad itereſſe: ꝛ ita ét posset rñ.ad.d.ℌ.iuſ.ꝙ nõ loquať vbi pena adiecta fuit ꝓut ét ibi tꝫ Bar.vt.ſ.retuli ꝛ latius tetigi in d.ℌ.iulianus.Et si dicať ꝓut dicit do.Alex. aduertẽs forte ꝙ illa iura nõ stringũt ꝓ Bar.ꝙ in ista mã a pari ꝓcedũt pena ꝛ itereſſe.Dicas ꝙ imo hoc nõ est verũ ꝛ in iurib⁹ que ipse allegat appet ꝑriũ ꝓut ꝛ ex his que dicta fuerunt ℌ.circa nonam op. Itaqꝫ in pũcto iuris inficiari nó põt qn opio Bar.sit plurimũ dubia. ℂ Et dum vī presupponere añ finem huius.q.ꝙ iste tex.loquať in stipłone rẽ rataꝫ ha beri ptoria circa hoc vide dicta.ſ.in.x.op. ꝛ dicta.ℑ.in fi.in v.q.ꝛ psidera ꝙ nó vī adaptari tex.itelligi de ptoria stipu latióe rẽ ratam hñi: qꝛ ꝑ illã nó obligať dñs vt ꝑz ex no.in/ sti.de diui.sti.in fi.tex.aũt nr̃ loquiť in dño ꝓmittẽte ó rato vt hic in fi.ꝛ vide hic Alex.sup vlt.glo.in ꝓma limitatione quã ponit ad hũc tex.qui alia rõne deducit ꝙ iste tex. non põt itelligi in stipłone rẽ ratam hñi ptoria.Jnquãtũ ét pa/ piẽses intelligũt.ℌ.iuſ.in v.nam constat ꝛc̃. ipsi hoc modo rñdẽtes vt nó faciat ꝓ Bar.vt loquatur qñ stipło actiue ꝛ passiue incepit ab hẽdib⁹ ꝛ sic cũ nõ loquať in stipłone he/ reditaria nó facit ad ꝓpositꝫ per no.ſ.in.iij.op. aduerte qꝛ boc est violare ꝛ sũme restringẽ illũ tex.qui in nulla sui parte aliquo modo ꝓbat ꝙ hẽdes deuenerit ad stipłones ſꝫ per illa vba siue a parte actoris ꝛc̃.clare vī ꝓsupponi ꝙ defunctus stipulatus fuerat siue ꝓmiserat. Preterea ꝙ lo/ quať d.v.nam ꝓstat ꝛc̃. qñ ab oibus hr̃dibus fuit deuẽtuꝫ ad stipłonẽ nó vī ex alio ꝙgruere cũ in ꝑn.tex.ad qó ꝑncꝺ pium ptinnanť sequẽtia fiat mẽtio vbi vnus stipulatuſ fuit qó põderat Areti.ponẽdo itellectũ ꝙ loquať ille tex.inter/ posita stipłone per vnũ vel cũ vno exhr̃dibus.ſꝫ.n.ét ipe ꝙ nõ loquať ille tex.in stipłone hr̃ditaria ſꝫ in interposita per aliquẽ exhr̃dibus qui itellectus Are.magis ꝙgruit lr̃e si re nere velimus ꝙ ille tex.nõ loquať in stipłone hr̃ditaria q̃ꝫ itellectus ꝙ per oēs hr̃des fuerit iterposita stipło ipse tamẽ Are.vt.ſ.ét retuli dubitat ó hoc itellectu: qꝛ ꝭm hũc intelle ctum ibi nõ ponit aliqua dñia inter stipłones ptorias ꝛ ali as ꝓut vī eẽ intẽtio.J.ꝑ.ſꝫ ét coneť rñ.volẽdo saluare hũc intellectũ.Sꝫ volẽdo tenere ꝑ Bar.melior est rñ.de q̃.ſ.ꝙ loquať vbi pena adiecta nõ fuit.tũc.n. est spãle ab alīe sti/ pulatióibuꝫ vt.ſ.deductũ fuit.Nec ob. ꝙ non vī verificari ꝙbus pena nõ est apposita cũ. J.ꝑ.nullũ ꝺbuꝫ faciat de pe/ na. Preterea vt iura iuribus ꝓcordenť non incõuenit ista tollit motiuũ Bar.ad illũ tex.qui põderat dcm̃ vniuersale oēs ℂ †Tertio q̃rit Bar.an ꝓmittẽs nó excipe videat ꝑ/ mittere factũ diuiduum vl indiuiduuꝫ ꝛ qcqd ꝛc̃.dixerit qui simplr dicebat ꝙ factuꝫ diuiduũ ipse distinguit qualis sit exceptio que opponiť qꝛ si talis que actori parat ꝑndi/ cium quo ad opponẽtẽ nõ quo ad alios hr̃des ꝓncipalis ꝓmissoriſ ꝛ dī stipło diuidua: ꝛ ió dic tu ex tali oppositióe pena nõ cómittiť nisi ꝑ opponẽtẽ ꝓut hic dr̃ in tex.nr̃o vbi ꝑuenit facto diuiduo. Si aũt est talis exceptio q̃ parat ꝑiu

dicium actori

dicium actori ét quo ad alios hẽdes: ꝛ dr̃ stipło indiuidua ꝛ sic ex q̃uẽtione vniꝰ pena cõmittit q̃ oẽs prout hic dr̃ in indiuiduis ꝛ exẽpla subiẽcit huius scõi casus Bar.cuiꝰ pri
82 mum exemplũ iprobat hic Are.†qz exceptio q̃ qs nõ possit eẽ ꝓcurator nõ est illa que repellit agentẽ ꝫ offõ iudicis ét citra oppositionẽ alicuiꝰ exceptionis fit talis repulsio: vt d.l.filiusfa.§.veterani.ꝛ.d.l.quos ꝓhibet.alr.ꝓ Bar.vnde dicit Are.tenẽdũ scõm exẽplũ posituꝫ per Bar.ꝛ q̃ iudex possit repellere inhabilẽ ad agẽdũ ex offõ ét q̃ pars nõ opponat vult gl.fi.in.C.exceptionẽ.de excep.que iter alia allegat.d.l.quos ꝓhibet.ſz ſi iudex nõ facit talẽ repulsionẽ ex mero officio nõ dr̃ partẽ grauare vt volũt Joã.an.ꝛ canonist.in.d.C.exceptionẽ.vbi dñs Abb.sic. in vlt.no.vbi ergo ꝑs opponẽt talẽ exceptionẽ sẽtiũt doc.q̃ iudex tũc non possit ꝓtermittere qn agẽtẽ repelleret ꝛ secus faciẽdo tũc ipsã grauaret ꝛ sic ꝑz q̃ ét in his termis oppositio ptis opatur put tũc ét maxime oparet qñ iudici inhabilitas non eẽt nota iudici vt iudici ꝛ in his termis posset saluari dcm̃ Bar. ab obiectione Are.vt sentiũt hic senẽses allegãtes Albe.in
83 d.l.quos ꝓhibet.ad hoc q̃ vt iudex repellat ex officio ibabilitas sibi nota dz esse vt iudici. Sed q̃ ipsum facit†qz aut Bar.intellexit vbi spãlr ꝛ expsse actum fuit q̃ nõ exciperet ista spẽ exceptionũ que repellũt ptextu ifamie seu mllitie ꝛ nõ põt ꝓcedere eius dcm̃: qz tũc talis quentio nõ valz.l.milites.C.de ꝓcura.cũ ſi.iũcta.l.iurisgentiũ.§.ſi paciſcit.ff.de pac.quẽtiones eim q̃ publicaz vtilitatẽ nõ valẽt: ꝛ per ꝓñs nec pena subiecta.l.seius ꝛ augerius.ff.ad.l.fal.ꝛ.l.nõ dubium.C.de legi.cũ ſi. Aut Bar.intellexit vbi simplr ꝓmiſſũ fuit nõ excipe ꝛ adhuc nõ videt ꝓcedere eius dcm̃ q̃ ſi opponant hmõi dilatorie exceptiões qs incidat in penã qua-
84 ſi de istis ét stipulatio intelligat.†exceptiões eniz cum sint actiõis exclusio.l.ij.ff.de excep.cũ ſi.nõ vident ꝓprie eẽ iste dilatorie ꝛ declinatorie que opponunt añ litẽ ꝓtesta.C.j.de excep.li.vj.cũ ſi.ſed emptoris: ꝛ per ꝓñs tales ꝺclinatorie ꝛ dilatorie nõ vident cõprehẽdi sub gñali ꝓmiſſiõe nõ excipiẽdi ſubiecta pena cũ odia restrigi ꝛ C.regula odia ꝺ regiur.li.vj.alẽ aũt posset admitti q̃ cõprehendant ét tales exceptiões ad qõ no.per Bal.in addi.ad Spe.in ti.de emp. ꝛ vẽdi.§.j.v.ij.vel.iij.in addi.incip.vba illa per ſe ꝛ ſuos heredes ꝛ C.dicit.n.Bal.vba sine aliqua exceptiõe oẽm exceptionẽ ꝛ defensionẽ excludũt.l.thais.§.ſticbus ſeruus.ſ.de fideicõ.lib.cogita tñ qz magna est auctoritas Bar.cũ quo satis videt ꝓcordare Bal.q̃ appellatiõe exceptionũ comprehendant ét hmõi dilatorie ꝛ declinatorie quasi sint ꝓprie exceptiões qõ vult Alex.in ꝓsilio.xij.in vlt.col.in secundo volumine.ꝛ satis põt dici q̃ excludant actionẽ cũ repel-
85 lant agentẽ a limine iudicij. ¶ Quarto querit Bar.†an q̃ tenet mihi ad agẽdum ꝓtra aliquẽ puta in termis.l.cuz in plures.§.messem.ſ.loca.ꝛ.l.ſi ſic.de leg.j.teneat ad diuidendum vel indiuiduũ ad effectũ vt ſi decedit relictis pluribꝰ heredibus sciamus an ex pticulari q̃uentione secũdaria obligatio ad itereſſe vel penam cõmittat in totũ vel in partem iuxta no.in op.ꝛ in distinctiõe posita post.vj.op.Et reiecta distictione Pe.in bac.q.residet cũ distinctiõe Ja.de are.ꝛ Old.q̃ regula sit q̃ plures hẽdes diuisim agere possint p l.iam tñ.§.p.in fi.iudi.ſol.ꝛ sic sentit q̃ ſiſr ex nõ agere vniꝰ ex pluribꝰ hẽdibus ꝓmiſſoris de agẽdo intereſſe vel pena nõ cõmittat ꝓtra alios ſed ſolũ cõtra nõ agentẽ ꝓ ſua portione per hũc.§.cũ ſi.Fallit ista regula ſm Bar.post predictos niſi nã negocij reqrat simul ꝛ p vnũ agi: vt.l.qõ ſi nolit.§.ſi plures.ſ.de edil.edic.ꝛ.l.ſi familie.ſ.fa. hercis.ꝛ ita ét dicũt doc.in.§.p.ꝛz gl.ibi alleget.d.iura in ꝓcordãtias illius tex.vt ibi ét dicit Bar. Jtẽ fallit niſi actio ꝓtineat indiuiduum: ꝛ sic tũc ex nã rei indiuidue deducte in ſtipulatione actio est idiuidua iuxta no.in ꝓprima.q.in istis ergo duobus casibus reqrit q̃ oẽs agant alẽ vno non agẽte obligatio ad penã vel intereſſe cõmittit q̃ oẽs cohẽdes datis terminis habilibus q̃ qs ſe obligasset agere ſub pena vl ét ſine pena quo casu nõ agẽdo teneret ad intereſſe.Et cuz dictis Bar.trãſiuerũt oẽs vſqz ad tẽpora Are.q ꝛ post ipſuz aliqui alij inſteterũt ꝛ inſtãt aliqualr circa dicta Bar. Jn-

ſtat eim Areti.in primis qualr.l.qõ ſi nolit.§.ſi pluresꝫ ꝛ.l.ſi familie.ꝓbẽt q̃ ex natura negocij actio ſit indiuidua iter hẽdes ꝛ quantũ ad.§.ſi plures.clara ſt reſpõſio ne ipſe cõuentus redhibitoria ſi diuideret talis actio iter hẽdes emptoris cogat accipe partẽ bois ꝛ ꝓ parte reſtituere ꝓcium quãto minoris hõ emptus fuiſſz put ét dicit ipſemet tex.in d.§.ſi plures.cogeret eim per hanc viã inuitus ad cõtionez ꝓtra.l.ſi nõ ſortem.§.ſi centũ.ſ.de ꝓdi.inde.cũ ſi. Quantuz aũt ad.l.ſi familie.primo ſecutus gl.in.d.l.dicit q̃ ideo ibi dat indiuiduitas qz plures hẽdes repſentãt vnã perſonã vnius ex cohẽdibus qui deceſſit pẽdente iudicio vñ oẽs eorum portiones in illa parte que debet defuncto ꝓſiderat vt vna res indiuiſibilis adeo q̃ oẽs tenent dare vnũ ꝓcuratorem put ipſe ꝓncipalis vnũ dare debuiſſet nõ plures ſi per procuratorẽ litigare voluiſſet. Si aũt añ acceptũ iudiciũ deceſſiſſet vnus ex cohẽdibus vel ipſe ꝓncipalis tũc in iudicio incohando per hẽdes vel cũ hẽdibus poſſent dare plures procuratores: vt.l.ſiqs cũ ꝓcuratorio.§.vnius.ſ.de ꝓcura. ꝛ ibi per Bar.post gl.ꝛ in.d.l.iam tñ.§.ſi tñ plures.ꝛ sic ꝑz hũc intellectũ in.d.l.ſi familie.nõ tm̃ idiuiduitas dat rõne negocij ſiue rei quãtum rõne ꝓſone repñtate cũ qua inceptũ fuerat iudiciũ. Scõo quãtũ ad.d.l.ſi familie. dicit Areti.q̃ rõ
86 ne negocij ibi dat indiuiduitas:†qz ſumus in iudicijs duplicibus in qbus quilibet cẽſet eſſe actor ꝛ reus.l.in tribꝰ. .ſ.de iudi.ꝛ.C.ex lris.de ꝓba.vñ qualitas q̃ cenſeatur reus ꝓualet ꝛ ꝓpterea in illo iudicio plures hẽdes defuncti tãq̃ hẽdes rei cogunt dare vnuz procuratorem put hẽdes rei in alio iudicio cogunt iuxta.d.§.ſi tñ plures. ꝛ rõné reddit ꝺ Areti.ꝛz Bal.qui hoc ſentit in.d.l.ſi familie.nõ reddat rõnem ſed dicit q̃ ſicut plures rei tenent dare vnũ ꝓcuratorẽ ita plures q̃ ſunt rei ꝛ actores vt in iſtis duplicibꝰ iudicijs qualitas ergo duplicitatis iudicij reddit iudiciũ indiuiduum ꝛ hoc ſatis in idẽ ſonat q̃ in qualitate negocij. Jtẽ bis
87 declaratis inſtat idẽ Areti.†qualr in termis in qbus loqt Bar.vbi vz.qs tenet agere ꝓ alio det idiuiduitas rõne negocij put ipſe Bar.videt ꝓſupponere nã in termis.l.qõ ſi nolit.§.ſi plures.ꝛ.l.ſi familie.nõ agit qs ꝓ alio. Et reſpõdet q̃ dat iſta idiuiduitaſ rõne negocij ét vbi qs eſt obligatus agere ꝓ alio qz põt ſecus dicẽdo ꝓtingere fieri ſokonez in diuerſis rebus q̃.l.in executiõe.§.ꝓ parte.ꝛ.l.ſi nõ ſortẽ
88 .§.ſi centũ.de ꝓdi.inde.cũ ſi.†cũ.n. obligatus agere ꝓ alio liberet cedẽdo actionẽ vt ꝓ Bar.in.d.l.ſi ſic.§.ſi.ꝛ per gl.ꝛ Bar.in.l.iulianus.§.pe.de acti.emp.ſi nõ diceret talis obligatio idiuidua iter hẽdes ꝓmiſſoris vnus cedẽdo actionẽ creditori poſſet liberari alter aũt poſſet velle agere ꝛ ſic poſſet ꝓſeq̃ partẽ debiti ꝛ ipſam pſtare ipſi creditori. Sed tu ꝓſidera q̃ ſi ad quãtitatẽ vel ét ad ſpẽz vandã ꝓceſſerat obligatio agẽdi ceſſat ꝫ de ſokone fienda in diuerſis rebus nã ex ceſſiõe actiõis ſibi facta ꝓ vnũ ex cohẽdibus ꝓmiſſoris ꝛ ex agere qõ ꝫz facere aliꝰ hẽs ꝓmiſſoris ꝓſeqt creditor ſokonẽ in eadẽ nõ in diũſa cũ ille q̃ quẽ agit ſiue a ꝓncipali ſiue a ceſſionario q̃ ipm̃ agat cogat q̃titatẽ ſiue ſpẽz dare ꝛ hinc videmus q̃ obligatio vãdi eſt oino diuidua ꝛ ex ſokone ptis ꝓtingit liberatio: vt.l.ſi ſtipulatus.§.j.ſ.de ſo. ꝛ vidimus in.l.ij.§.j.ſ.e.vbi ꝓ gl.ꝛ doc. Pro declarando ergo ꝛ ſaluãdo eo qõ dicit Bar.dic q̃ ipſe nõ vult q̃ in terminis.l.ſi ſic.§.ſi.nec.l.cũ in plures.§.meſſem.obligatio cõ tieat idiuiduũ ꝫ vult q̃ regulr obligatio de agẽdo ſit diuidua iter hẽdes ꝛ q̃ fallat in duob casib q̃s ipe vltio loco ponit vñ ſi in illis casib pt adaptari q̃ ꝫbat obło agẽdi ꝓ alio tũc obło erit idiuidua ꝛ iſta eſt mens Bar. Ex cui dicto no.q̃ ſicut plures hẽdes pñt ꝓ ſe diuiſiz agere ita etiaz pro alio: ꝛ sic extẽdit.d.l.iam tñ.§.p.q in fi.loqtur in pluribus hẽdib agẽ volẽtib ꝓ ſe ét vbi eẽnt obligati agere ꝓ alio vt diuiſim agere poſſint niſi ꝓmiſſio de agẽdo ꝓceſſiſſz ſup idiuiduo vel niſi nã negocij reqreret ꝓ vnum agi. Et sic no.q̃ tex.in.d.§.p.l.iam tñ.niſi extẽdẽdo vt ꝓprie non facit ad ꝓpoſitũ Bar., put nec ad ꝓpoſitũ Pe.facit tũ dicta rõne qua dcm̃ eſt q̃ nõ facit pro Bar.niſi extẽdẽdo tuz ét qz in hẽdib actoris probat q̃ium ei qõ dicit Pe.vt declarat ipſe bar. Aduerte tñ qz forte Pe.voluit põderare pri-

89 mũ rñsum.d.ℌ.p.vbi† fideiussores iterueniẽtes ꝓ alio in iudicio nó possũt diuisim defẽdere ꝛ ita alĩq saluãt ℙe.a retorquẽdo quã facit ꝯ ipm Bar.de illo tex.d.ℌ.p.Que ẽ mala saluatio qꝛ id ibi nó procedit qꝛ interueniãt noie alieno ſz qꝛ iterueniũt ad defendẽdũ qđ clare pz qꝛ idẽ disponit in pluribꝰ hẽdibꝰ ipſi⁹ rei siue quẽti q noie propo iterueniũt ꝛ tñ nó pñt diuisiz defẽdere vñ ibi fit dña iter hẽdes rei siue fideiussores ꝛ heredes actoris. Et in vtroq casu nó fit dña an noie propo an vo noie alieno hẽdes veniãt ad iudiciũ qđ ex eo cõprobaꝝ qđ ibi dr de fideiussoribꝰ ipsius rei. Vñ sicut hẽdes actoris siue pro se siue pro alio pñt diuisim agere ita eꝯ hẽdes ipsi⁹ promissoris nó pñt nisi ꝓiũctim ꝛ oẽs per se vel p vnũ defẽdere siue ꝓ se faciãt talẽ defensionẽ siue pro alio: ꝛ ista est pura veritas qcqd aliud dicti saluãtes ℙe.a retorquutiõe Bar.dicãt. quatenꝰ.n.volũt ꝛ dicũt q hẽdes promissoris de defẽdendo prout fideiussores iterueniãt noie alieno respectu hẽdũ nó video vñ sõnietur. ipſi.n.prout hẽdes actoris iterueniunt in iudicio in termio
90 illi⁹ tex ꝓ se. Itẽ inquãtũ dicũt † q reus in excipiẽdo dicit actor.l.j.ſ.de excepti.ꝛ ħ modo volũt dicere ꝓbari ille tex. ℌ.p.in pn.l.siue in ꝑmo rñ.intẽtionẽ ℙe.nó aduertunt q ꝑm hãc eoꝝ ꝓsiderationẽ iplicãt ꝯrietatẽ in illo tex.cũ in beredibus actoris in fi.illi⁹.ℌ.p.disponat q diuisiz agere pos
91 sũt. ¶ †Quinto Bar.q̃rit an si stipko amplius nó agi vꝛa tũ bñ iterponat sup idiuiduo ꝓcedat qđ ħ dr in tex.vt tales stipkones sint diuidue vel potiꝰ indiuidue: ꝛ sic limitat iste tex.ꝛ rñdet referẽdo circa hoc ꝯrias opiones ℬy.ꝛ ℙe. ꝛ in fi.distiguẽdo an simus in seruitute formata ad quã vꝛ ꝓ qua ꝓmissuz est ampliꝰ nó agẽ ꝛ dr stipko indiuidua: qꝛ ẽt q vnus hẽdũ ꝓmissoris nó agat attñ remanet integruz ius alioꝝ circa ipsã seruitutẽ: vt.l.ꝓ pte.in fi.ſ.de serui.ꝛ.l. aquã.ſ.quẽadmo.ser.amit.facit ẽt.l.itinere.in fi.ſ.de serui.
92 ru.pdio.† ꝛ sic adipletio ptis nó affert illã cõmoditatez respectu ptis quã adipletio totiꝰ respectu totiꝰ quo stante dispositio iudicat idiuidua iuxta no.ſ.in.ij.q.ꝛ ꝓ Bart.in.l. stipkones nõ diuidunt.in.iij.q. Vbi aũt sumus in seruitute pstituẽda ꝓ qua ꝓmissuz fuit ampliꝰ nó agere ꝛ adhuc vꝛ Bar.q̃ dicat talis stipko idiuidua si heres q agit ad seruitutẽ pstituẽdã cuiꝰ defunctus ꝓmisserat ad ipsaz nó agere habz fundũ cui dz pstitui suitus.tũc.n.alioꝝ cohẽdũ dissẽsus nó impedit seruitutẽ pstitui ꝛ sic nó bz tũc locũ.d.l.itinere.loquit.n.illa.l.vbi fundus in quo bẽbat pstitui seruitus erat ꝛ remãsit cõis: ꝛ sic ẽt in bis termis militat illa rõ q adipletio ptis: ꝛ sic nó agere cohẽdũ q non bñt cõiones in illo fũdo cui dz pstitui seruitus nó affert cõmoditatẽ respectu ptis quã adipletio totius affert respectu totius ꝛ in bis duobꝰ casibꝰ vz.in seruitute pstituta siue formata. Item in seruitute pstituẽda siue formãda ꝓ fundo q habeꝝ ꝓ hẽdes agẽtẽ saluat opionẽ ℬy.vt stipko amplius nó agi dicaꝝ ꝛ sit idiuidua: ꝛ sic hẽbit locũ qđ in isto tex.dr de commissiõe pene in idiuiduis ex ꝯuẽtione vniꝰ ex pluribꝰ hẽdibus ꝓmissoris. Vbi aũt sumus in seruitute pstituẽda ꝓ fũdo cõi ꝛ q cõiter ꝛ ꝓ idiuiso tenet per hẽdes eiꝰ q ꝑmisit ampliꝰ nó agẽ ad talẽ seruitutẽ: ꝛ tũc ꝓcedit opio ℙe. ꝟz Bar.ex q̃.n.nó pót pstitui dicta seruitus nisi ꝑ ꝓsensu oiuz hẽdũ: vt d.l.itinere.ꝛ dcm fuit in.l.ij.ℌ.ex bis.ſ.e.si vnus nó agit ad ipsaz seruitutẽ lz aliꝰ vel alĩ agat vel agãt nihilominus illꝰ nó agẽ vnius: ꝛ sic adiplere ꝓ pte sua affert illã cõmoditatẽ respectu ptis quã adipletio totiꝰ affert respectu totiꝰ ergo stipko est diuidua pp dictã regulã q̃ daꝝ ad cognoscẽdũ
93 diuiduũ vꝛ idiuiduuz. † Illud aũt qđ dicit hic Bar.qñ bu
a iusmõi stipkones diuidue iterponunt sup idiuiduis an sint iudicãde idiuidue Ang.trãsit simplr cũ ℬy.ꝛ Bar.ꝓt ẽt Imo.in seruitute iã formata in suitute vo formãda nó specificat casus quos exꝑmit Bar.sed simplr dicit in seruitute formãda verũ dicit ℙe.p rõnẽ suã ꝛ per no.in.l.ij.ℌ.ex bis ſ.e. Et in suitute formata in qua tz opionẽ ℬy. rñdet vni obiectiõi quã facit q nó vꝛ ꝓgruere in bis termis q ex ꝯuẽtiõe vniꝰ pena possit peti nec ꝯ ipsuz nec ꝯ alios. exq̃ eim vniꝰ victoria ꝓdest alijs iuxta no.in.l.loci corꝑ.ℌ.si fũduſ, ℜ.si serui.vẽ.vꝛ q ꝓt ab ipso ꝑmo obtinẽte pena peti non

a ¶ Indiuidũum. Et vide eũdem Bar.in.d. ij.q.q adhuc alio modo limitat hũc tex. vt nõ ꝓcedat qñ huiusmodi stipulatões amplius non agi vel ratuz haberi sunt interposite super specie vel respectu speciei qđ satiſ etiam videꝝ de mente sua hic post Dy.duz dicit q tunc ipse iste stipulationes amplius nõ agi vel ratum haberi sũt diuidue quando actio cuiuſ cõtemplatiõe interponũtur cõtineat quantitatem vel factũ diuiduuz secuſ ergo sentiunt Dy. ꝛ Bart. si continet spẽm de quo vltimo vide dicta supra dicta.ij.q. Bar.ꝛ aliquid tactum fuit.ſ. in tex.huiuſ.ℌ.

põt pp sniaz que psumit iusta ꝛ facit pindictũ ẽt quo ad penã: vt.l.q rome.ℌ.fi.j.e. ita ẽt peti nõ possit aduersus cohẽdẽ siue cohẽdes cũ ẽt ipso vel ipsis ꝑsit snia. Cũ itaq ħ de diuiduitate vel indiuiduitate pncipaꝝ queraꝝ respectu ꝑmissiõis vel nó cõmissiõis pene ex ꝯuẽtiõe vnius ex cohẽdibꝰ vꝛ q cũ statibus ꝓdictis id cesset q ꝑ ꝑñs nó ꝓcedat dictũ Dy.Sz Imo.tenẽs cũ Dy.ꝛ Bar.in seruitute formata vt dixi rñdet dicte obiectiõi p.l.vẽdicantẽ.ſ.ħ enic.cũ ibi no. vbi succũbẽs in pncipali põt agere ad penã. Nec ob ℌ.duo fratres.qꝛ ibi reꝰ obtinuit ħ aũt succubuit iõ secus: vt.d.l. vẽdicatẽ.ꝛ p Bar.in.d.ℌ.duo frẽs.cũ opione Dy.declarata vt ħ p Bar.trãsit ẽt hic dñs Alex.deducẽs qualr Bart. nõ est sibi ꝓprius in bis que dicit hic ab bis que dicit in.l.ij. ℌ.ex bis.ſ.e.ꝛ vult allegare Bar.ibi sup vlt.siue.p. gl.ꝛ satis ex bis que dicit Bar.hic pz q nó est sibi ꝓpriꝰ. declarat eim seipm Bar. Refert tñ Alex. Ray.ꝛ Lu. simplr trãsire cũ opione Dy.ꝛ sic ẽt in seruitute formãda nó adhibita dictione Dy.an fũdus cui pstitui dz seruitꝰ sit agẽtis tñ vel cõis sz dicit q nihil boni vñt sz imo Lu.vꝛ ꝓbabiliꝛ loq cũ quo in effectu trãseũt ħ senẽses.nã cũ in stipkone ampliꝰ nó agi ad seruitutẽ ẽt respectu seruitutis pstituẽde vel formande dicaꝝ ꝓtineri ꝛ ꝓtineaꝝ indiuiduũ ẽt ipsa stipko ampliꝰ
94 nó agi vꝛ idiuidua† cũ talis iudiceꝝ stipko qualis est res q̃ in ipsa ꝓtineꝝ: vt.l.ij.ℌ.ꝛ haz.ſ.e.ꝛ.d.l.stipkones nó diuiduntur.j.e. vbi ℙau.de ca.vñ nó attẽto q vno agẽte ad seruitutẽ ꝛ obtinẽte forte: qꝛ ꝓtus nó opposuit ħ stipkone amplius nó agi cũ nó possit in fũdo cõi citra ꝓsensuz alioꝝ cõstitui seruitꝰ iuxta.d.l.itinere.cũ si.deueniaꝝ ad estimatões cũ estimatio ẽt in talibꝰ sit diuidua: vt.d.ℌ.si fundus.ꝛ.d.l. stipkones nõ diuidunt.attñ vꝛ q pena in totuz cõmittaꝝ: ꝛ sic respectu oium tãq̃z simus in idiuiduis.ex eo.n.q ex necessitate in talibꝰ qñq̃z deueniꝝ ad estimationẽ nó ppea desinit ipsa stipko alꝛ idiuidua desinere eẽ idiuidua vt patz in d.l.stipkones nõ diuidunt.ꝛ in.d.ℌ.ex bis. Sz saluãdo bar. ꝛ ℙe.de bellap.in hoc casu dicas q eoꝝ intentio nó est q stipko sit diuidua ex eo q deueniaꝝ ad estimationem nec q deueniret ad estimationẽ imo ex eo q iudiciũ siue snia redaꝝ frustratoriũ siue frustratoria alꝛ nó ꝓsentiẽtibꝰ p.d.l. itinẽ.ꝛ sic q qꝛ adipletio ptis affert tãtã cõmoditatẽ respectu ptis quãtã adipletio totiꝰ respectu totiꝰ imo in casu isto adipletio ptis affert cõmoditatẽ respectu totiꝰ prout si totũ adipletũ fuisset qꝛ vno nó ꝓsentiẽte ꝛ sic volente observare ampliꝰ nó agere impediꝝ pstõ seruitutis dicaꝝ ipsa stipko diuidua: ꝛ lz Bar.in seruitute formãda tãgat illud de estimatiõe tñ in eo nó plñtit nec vꝛ procedere q ꝙrẽꝰ pro pte eoꝝ q nó egerũt cogaꝝ recipe estimationẽ imo potiꝰ ꝓgruit q cũ alĩ nó ꝓsentiãt ille q egit nó possit ꝓseq qđ intendit ꝛ tñ pro rata sua icidat in penã prout hic dr idiuiduis: qꝛ ipse egit ꝛ sic ꝯuenit p.l.amplius nó peti.j.rem ratam ha. ℙreterea qd ad rũbũ q ꝙrẽꝰ recipet estimationẽ ꝓ pte nó agẽtis siue non agẽtiũ. nã oino non poterit pstitui seruitus in fũdo cõi sine oium dñoꝝ ꝓsensu: vt.d.l.itinere. cuz si. ꝓ pstationem.n. estimationis seruitutis pro pte non agẽtium non efficit agens solus dñs fundi in quo debeat pstitui seruitus.non mirũ ergo q Bar.non plñtit in eo qđ dicit d. estiatiõe cuiꝰ dcm in ħ nõ ꝓgruit referre ad estimationẽ pdũ cui dz pstitui seruitus pstanda ipsi cohẽdi pro pte quaz bz in fundo ipse cohẽs.tũc.n.stipko eẽt indiuidua qꝛ adimpletio ptis: tũc non affert aliquã cõmoditatẽ qꝛ debẽt tunc pstitui seruitus nõ obstãte dissensu alicuiꝰ vel alioꝝ cohedũ nõ bñtis vel bñtiũ cõionẽ in fũdo in quo dz seruitus cõstitui vt ipsemet Bar.in inferioribus declarat ꝛ in hoc aliter dicẽdo equiuocarũt papienses. ¶ †Inquãtum aũt bar.
95 tangit in ista.q.q nó ꝓgruit in bis termis cohẽdẽ nó agẽtes cogi ad ꝓcordiam cũ agente vel forte rem dirimere adẽ de hoc dictis.ſ.in.l.ij.ℌ.ex bis.vbi plene discussum fuit an ꝛ qñ plures discordãtes coganꝝ ad ꝓcordiam redire. Addere ꝛ declaratões eius qđ dicit Bar.post ℙe.p.d.l.itinere.id qđ dicit ℙau.de ca.in.d.l.ex cuius dictis pz q probabiliter loquit Bar.post ℙe.intelligẽdo q illa.l.intelligatur in seruitute pstituenda. Adde ẽt ad ꝛa qđ in finalibꝰ

ver bis dicit

verbis dicit de stipłone rem ra.hñi ⁊ c.illud q̄ circa hoc di
96 ctū fuit.s.ÿ.q.Bar. ¶ †Sexto querit Bart.an decedente
cū plurib⁹ heredib⁹ eo qui stipulatus fuit vsum alicui⁹ fun
di sibi ⁊ heredibus suis quilibet heredū habebit integrū
vsum ⁊ determinat q̄ sic secutus ℙe.de bellapti.quē dicit
in hac materia mētē iuris subtilr ispexisse dux ꝓsiderauit q̄
ius vsus vel vsusfructus cū nō trāseat ad hēdē siqs vsus vel
vsūfructū stipuleť ét hēdib⁹ nō est idem vsus vł vsusfructus
sed diuersus in ꝓsona heredū: vt.l.stipło ista.§.siqs ita.ĩ.e.
⁊ ꝓpterea quot sūt ꝓsone heredum tot censenť stipłones ꝓ
ut si ipsi hēdes sibimet stipulati fuissent quo casu si diuidu
um deductū eět in stipulatione nō dicto isolidū qlibz vide
reť stipulatus ꝓ parte sua:vt.l.reos.§.cū in tabulis.ĩ.ō duo
bus re.⁊ auč.hoc ita.C.e.Si aūt indiuidū eět deductum
in stipłone facta per plures vel per vnū ꝓ pluribus puta p
defunctū ꝓ heredib⁹ tūc quilibz habz actionē insolidum lz
nō sint tanq̄ duo rei iuxta dicta in.l.ÿ.§.ex bis.⁊ in.§.si tñ
bominē.s.e.⁊ aliqd tactū fuit.s.post sextā op.sup dist. bar.
Si itaq̄ defunctus stipuleť vsūfructū ét ꝓo hēdib⁹ qlibet
97 hēdum hēbit partē. †qz vsusfructus est diuiduus vt p ipm
Bar.in.l.stipłones nō diuidunť.in.iiÿ.q.Si vo stipuletur
vsum ét ꝓ hēdibus cū vsus sit indiuiduus qlibet hēduz in
solidū ⁊ ꝑm necessitatē sue ꝓsone hēbit vsum ⁊ si fruct⁹ non
sufficiūt oībus qd tūc agendū hr̄ in.l.vsus ps.s.de vsu.⁊ ha
98 bita. ¶ †Et ex hoc ifert Bar.ad ꝓmissionē de nō offendē
do aliquē nec heredes suos sub certa pena vt cū ista stipło
cohereat ꝓsone nec sit trāsitoria ad hēdes ⁊ ꝓtineat indiui
duū si ét ꝓ heredib⁹ fiat stipło cuilibet acqrit̄ actio isolidū
adeo q̄ qlibet ipsoꝝ offensus poterit agere ad solidā penā
put si qlibet sibi stipulatus fuisset ⁊ rñ.ad.§.itē si in facto.
vt hic vide p ipm ⁊ vide quo ad hoc plene dicta in.d.§.itez
si in facto. Et vide ipm Bar.hic in fi.huius.q.qui declarat
qd eq̄ si vnus ex heredib⁹ ꝓmissoris de nō offendēdo p se
⁊ heredes suos ⁊ c.offēdat an pena cōmittať q̄ solū offen
dētē vel q̄ oēs ꝓo hēditarijs portiōib⁹ ꝓout hic dī in indi
uiduis ⁊ determinat hoc vltimū eē verius deducēs ⁊ com
probans ꝓbus sil'ibus q̄ lz offensio ex parte stipulatoris
sit ꝓsonalis tñ ex pte rei ⁊ ꝓmissoris est in rē ⁊ sic trāsitoria
99 ad heredes. ¶ †Circa que dicta Bar.adde ꝑmo oū tan
git de seruitutib⁹ realib⁹ ⁊ ꝓsonalib⁹.l.j.s.de serui.ti.gñali
⁊ gl.insti.de serui.in ꝑn.vbi ponit de multiplici spē seruitu
tū ⁊ qñ cēseať ꝓcessa seruitus realis vel ꝓcessum ius ꝓsona
le vide p Bar.in.l.si vna.§.j.in fi.ĩ.eo.⁊ clarius ⁊ latius in
l.p.s.de serui.lega. Et ex ibi dictis cōprobať verū eē qđ di
cit ꝟ Bar.q̄ seruitus realis ꝓstituiť ꝑm indigentiā ꝑdij do
minātis.nisi.n.determineť ad ꝑdiū dominās non dī ꝓcessio
seu seruitus realis sed q̄dam ꝓcessio ꝓsonalis:vt.l.p.s.ō ser
ui.rusti.ꝑdi.vbi per Bar.⁊ in.d.l.p.de serui.lega.vide etiā
Bal.⁊ Ang.in.d.l.ergo.§.j.⁊ ℙau.de ca.in.l.pecoris.eo
ti.q oēs ita volūt q̄ seruitutes reales siue ꝑdiales ꝓstituanť
ꝑm indigentiā ꝑdij dominātis adeo q̄ cessante idigētia si
ue cōmoditate ꝑdij cessat ipsa seruit⁹ ꝑm Ang.in.d.l.ergo.
facit qz hmōi reales seruitutes debenť a re rei.i.a fundo al
100 teri fundo:vt.l.j.s.cō.ꝑdi. †Et hoc qđ est dictū q̄ ꝑm indi
gentiā ⁊ c.est gñale in oibus seruitutib⁹ realib⁹ qcqd aliud
velint hic papienses q conanť mordere in hoc Bar. dicētes
nō eē gñale q̄ seruitutes reales ꝓstituanť ꝑm indigētiā ꝓ
dij lz solum ꝓcedere in seruitutib⁹ que sūt ad necessitatē ꝑ
diorū quasi velint facere dīam inter reales que sūt ad vsuz
ꝑdioꝝ ⁊ reales que nō sūt ad vsuz ꝑdiorum ad qđ allegant
Bal.in.d.l.ergo.§.j.vbi Bal. mime est huius intētiōis lz si
bñ aduertať ipse vult oēs reales eē ad vsum ꝑdioꝝ.nō eim
aľr danť reales seruitutes nisi sint ad vsum ꝑdioꝝ hic est vt
dixi.s.post Bar.in.d.l.p.de serui.ru.ꝑdi.⁊ in.d.l.p. de ser.
leg.q̄ nisi fiat ꝺtermiatio ad ꝑdiū dñanꝫ nō dī tūc nec ē ser
uitus realis ⁊ in ꝟ isti volētes ꝓbare Bar.ꝑmaxie equi
uocauerūt volētes dare seruitutē realē nō determinatā ad
ꝑdiū dñans:⁊ sic citra necessitatē siue cōmoditatē ipsi⁹ fun
di dñantis.hoc.n.est velle dare ſbam sine subiecto nec exē
plū qđ ponūt in quo ℙau.in.d.l.pecoris.in fi. vult dici ⁊
eē seruitutē realē q̄ Ang.ibi facit ad ꝓpositū.nā in illo exē
plo est indigētia siue vtilitas domus dñantis ⁊ illā ponde
rat ℙau.q̄ Ang.quasi aľs nō dareť q̄ eět seruit⁹ realis ꝓ
ut dicebat Ange.q̄ quē ℙau.pūgit quatenus ipe negbat
indigētiā siue vtilitatē domus dñantis ⁊ ꝓpterea negaba
in illo exēplo dari seruitutē adiūcto q̄ si eět seruitus eět ser
uitus rustica.s.itineris.dicit eim ℙau.ego miror de ꝟ qz
imo erit seruitus vrbana si nō poterā aľr inhabitare domū
per ea que hñr in.l.fi.§.de serui.vrba.ꝑdi.vbi gl.in ỽ.nō eē
⁊ c.dicit q̄ ibi eět seruitus si dñium rei fuisset legatum.ecce
ergo q̄ ℙau.pōderat indigētiā siue vtilitatē fūdi dñantiq̄
ět in exēplo eūdi siue trāseūdi per domū tuā ad domū meā
ad qđ ꝑdicti doc.allegātes dcm̄ ℙau.ꝓ se mime aduerte
101 rūt †prout ét pūgentes q̄ Bar.in eo qđ illatiue vī velle q̄
cū seruitutes ꝓsonales ꝓstituanť ꝟ indigētiā ꝑdij dñantis
q̄ nō plus indiget si est vnius q̄ si est pluriuz ⁊ q̄ ꝓpterea
nō grauať in plus ꝑdiū seruiēs lz sint plures dñi fūdi dñan
tis puta plures hēdes stipulatoris seruitutis ꝓut bÿ dice
bant quos ꝑmo loco refert Bar.in ista.vj.q.Nō ergo isti
papienses in hoc ét vt dixi pūgētes q̄ bar.bñ aduerterūt ad
terminos iuris. Supposito.n.ꝓut supponi dz vt pz ex ꝑdi
ctis q̄ nō deť seruitus realis nisi habita ꝓsideratione ꝑdij
dñantis ⁊ ei⁹ idigētie siue vtilitatiq̄ seqť ō necessitate qđ vłt
bar.q̄ tantū indiget si est pluriū quātū si est vnius ⁊ q̄ ꝓ
pterea nō dī plus grauari ꝑdiū seruiēs si sūt plures dñi fū
di dñantis. semp.n.eadē est seruitus ⁊ vnica qua eodē mo
do indiget fūdus dñans nō aūt ex multiplicatiōe dñorum
fundi dñantis multiplicanť seruitutes in fūdo seruiēte in ꝟ
ergo vez est q̄ nō plus grauať fundus seruiēs: qz.s.ꝓpter
plures dños fūdi dñantis nō dz plures seruitutes fundus
seruiēs ⁊ hoc respectu plures lz hñtes actionē insolidum nō
plus cōsequunť q̄ vnus qz.s.vnica est seruitus ad qđ no.ꝑ
gl.magistrā in ỽ.rñdit.in ꝑn.in.l.naz satis.§.j.s.quēadmo.
ser.amit. Bñ verū q̄ ipsa vnica seruitus vī grauior vbi plu
res hñt ea vti q̄ vbi vnus qđ de grauitate seruitutis nō ab
negāt bar.⁊ doc.nō.n.dicūt q̄ seruitus nō sit grauior lz q̄
fūdus seruiēs nō plus grauať.s.vt dixi in multiplicatione
seruitutū ⁊ q̄ ista fuerit intētio bar.pz qz ipse reassumēdo
⁊ declarando dictum eoꝝ quos allegat inter cetera dicit q̄
seruitutes reales ꝓstituanť ꝑm indigētiā ꝑdij dñantis ⁊ ꝑ
diū ipm dñantis nō plus egeat si est pluriū q̄ si est vni⁹ iō
lz plures habeāt actionē insolidū tñ nō ꝓsequunť plusq̄ vn⁹
qz.s.vnicam seruitutē ꝓsequunť respectu ergo vnitatis ser
uitutis loquiť bar.si bñ adūtať. ℙreterea ét respectu ipius
seruitutis pōt dici ex numero siue multiplicatiōe ꝓsonarum
nō magis grauari.si eim ꝓo qz debita est ꝑm indigētiam
ꝑdij ꝓout est debita necessaria siue vtilis vbi vnus est dñs
ꝑdij dñantis ita vbi sūt plures dñi: ar.l.que de tota.s.ō rei
ven.cū si.cū ergo semel fuerit cōstituta ꝑm indigentiaz ꝑdij
dñantis quicūq̄ sequať euentus siue successus dicti ꝑdij in
oēm illū euentū iuxta indigentiā prędij dz subsistere illa ser
uitus que ex nūero personarū nō dī magis grauari siue fū
dus seruiēs nō dī magis grauari: qz etiaz in hūc euētum a
ꝓncipio censeť ꝓstituta vt pluribus exñtibus dñis fundi do
minātis puta heredib⁹ illius cui seruitus fuit cōstituta ipa
seruitus deberet.ista eim est indigētia prędij dñantis q̄ ꝓ
ut sibi inseruiť vbi vnū dz dñm ita vbi plures vt.s.ꝓout qñ
est vnus dñs dz posse vti fundo dñante ⁊ de ipsa hr̄e com
moditatē mediante fūdo seruiente ita ét plures dñi ipsi⁹ fū
di dñantis tolle instantiā in seruitute itineris ꝓut dī indigē
tia prędij dñantis qñ vn⁹ est dñs talis ꝑdij vt ille possit vti
seruitute itineris eūdi ad tale ꝑdiū vt de ipso mediante tali
seruitute possit hr̄e cōmoditatē ⁊ vtilitatē ita ét vbi plures
sunt dñi dī indigētia siue vtilitas talis ꝑdij vt dicti plures
dñi ad ipm possint accedere mediāte fūdo seruiēte nō ergo
dī in plus grauari fundus seruiēs ex nūero dñoꝝ fundi do
minātis qz cū seruitus fuerit cōstituta simplr ꝟ indigentiā
fundi dñantis ét in euētū pluriū dñoꝝ talis fundi fuit cōsti
tuta vt.s.dixi.q̄uis eim a ꝑdio alteri ꝑdio ꝓstituať ⁊ ōbea
tur realis seruitus tñ cōstituiť ⁊ debeť ad hominū vtilitatē
dñi.s.siue dñorum fundi dñantis: vnde dī constitui ꝑm idi
gentiā fundi dñantis ad vtilitatē dñi siue dñorum talis fū

di. ¶ Adde scõo his que dicit bar.dũ refert opionẽ ℙe. qz idem papiẽses ꝑ ℙe.ꝛ Bar.adducũt.l.hereditariũ.s. de bo.auc.iu.pos.ꝛ dicta per ipmmet Bar.in.l.cõtinuus.

102 §.fi.in pn.ex qbus volunt ꝓbari† ꝙ imo ẽt hmõi iura ꝑ sonalia que incipiũt in ꝑsona heredũ cuz incipiãt ex cã siue obl'one hẽditaria acqrant' ꝓ portiõe hẽditaria nõ insoli dum ꝓut volunt Bar.ꝛ ℙe.qz ꝓ pte ꝓ qua qs nõ est heres reputaꝯ exneus defũcto ꝛ ꝓpterea ꝑ illa pte nõ potu it defũctus stipulari alicui heredũ: ꝛ sic tenẽt opionẽ illorũ quos refert ꝑmo loco in hac.q.Bar.quoꝝ opionẽ dicit fũ datam in eqtate. Sed qcqd isti dicãt nõ recedas a sentẽtia ℙe.ꝛ Bar.qbus nullo modo refragaꝯ.d.l.hẽditarium. nec ẽt id qõ dicit Bar.in.d.§.fi.in.d.j.q.in stipl'one.n.vsus ꝓut in stipulatiõe alioꝝ indiuiduorũ ibi ꝓut hic vlt ꝙ fiat acqsitio insolidũ vez est ꝙ ibi vult ꝙ fiat vni heredi cui de functus fuit stipulatus nõ alijs qbus ipse defunctus nõ fu it stipulatus: vbi ergo oibus hẽdibus fuisset stipulatus ipe defũct⁹ vsuz nullo mõ vult Bar.ꝙ nõ acqraꝯ cuilibet insoli dum ex stipl'one defuncti imo intẽdit ꝙ tũc cuilibet isolidũ acquiraꝯ rõne indiuiduitatis qua rõne ſtãte nõ attenditur ꝙ solũ ꝑ pte hẽditaria qs repñtet persoñ defuncti in vsu fructu aũt ꝛ alijs diuiduis vult acqsitionẽ non fieri nisi ꝓ pte hẽditaria ẽt ꝙ simus in his quoꝝ obl'o incipit in perso na heredũ: qz oino hẽditaria est: vt.d.l.hẽditarium. qcqd aliud in hoc qñ obligatio incipit a defuncto voluerit ℙe. quẽ ipse ibi reꝓbat. Mirandũ ergo est de dictis paꝑ. ꝙ ita ad oia os apponẽ velint cũ ex hoc plerũqz faciãt miran

103 da somnia ꝛ incidãt in absurda palpabilia. ¶ † Adde ter tio his que dicit Bar.inferẽdo ex theorica ℙe.de bellap. ad ꝓmissionẽ factam de nõ offendẽdo aliquẽ nec eius here des sub certa pena vt si vnus exhẽdibus stipulatoris offen daꝯ tota pena peti possit ꝓ offensum nõ obstãte.§.itẽ si in fa cto cui ipse rñ. Adde dico dicta.s.in.§.item si in facto.ꝙ ẽt dominus meus hic dubitat de consideratione ℙau.de ca. in.d.§.itẽ si in facto.cũ illa distinctio an respectu certi fundi fiat ꝓcessio nec ne fit vbi verba ꝓcessiõis referunt' ad ius se cus vbi referunt' ad factũ qz tũc nõ adhibita dist.an respe ctu certi fundi fiat ꝓcessio in his termis ipsa cõcessio censet ꝑsonalis vt per Bar.in.d.l.p.de serui.ru.ꝑdi. ꝛ lati⁹ in.d. l.p.de ser.lega.post multa tandẽ vr̃ residere cũ snia Bar.in eo qõ Bar.tz ó vno hẽde stipulatoris offenso vt possit age re ad solidã penã lz nõ teneat id qõ ipse Bar.dicit rñdẽdo ad §.itẽ si in facto.sz ꝙ imo ibi sit stipl'o meri facti coherẽs ꝑsone: ꝛ sic nõ trãsitoria ad hẽdes nisi de eis sit facta expssa mẽtio tñ tenendo illud de vno hẽde offenso ꝙ possit agere ad solidã penã rñ.ad.§.itẽ si in facto.ꝙ stipl'o ꝑ te non fieri ꝛc̃.coberet iuri hẽditario siue rei hẽditarie vñ si vnus he redũ ꝓhibeaꝯ ire oẽs hẽdes videnꝯ offensi cũ in iure hẽdi tario vel re hẽditaria oẽs hẽant vel habuerũt ꝓticipium iõ pena cõmittiꝯ quo ad oẽs ꝑ portionib⁹ hẽditarijs sed sti pulatio de nõ offendẽdo coberet meris ꝑsonis ꝛ nullo mõ alicui iuri vel rei hẽditario vel hẽditarie ꝓpterea nõ com mittiꝯ nisi ipsi offẽso ꝛ ipsi insolidũ rõne indiuiduitatis ꝑ missiõis de nõ offendẽdo. in idiuiduis.n.ex ꝙuẽtione ẽt vni facta pena cõmittiꝯ insolidũ vt.d.§.itẽ si in facto.cũ si.lz ali quãdo oibus: vt.d.§.itẽ si in facto.aliqñ illi soli q fuit offen sus rõne de qua.s. Et plura ipse oñs meus dicit ad intelli gentiã aliorũ dictoꝝ Bart.in hac.vj.q.referẽs plura dicta Ang.sup dictis ipsi⁹ Bar.de qb⁹ ẽt vide h ꝑ Are. Modernio res tã senẽses ꝙ papiẽses tenẽt ẽt cũ Bar.in eo qõ dicit de offenso hẽde ꝙ possit agere ad solidã penã ꝛ tollũt rñ. Imo.ꝛ Alex.ad.§.siqs ita.ꝛ declarãt ꝙ Bar.hic nõ volu it ꝙ stipl'o ꝑ te nõ fieri ꝛc̃.ꝓtineat ius seruitutis ſz voluit idẽ qõ vult in.d.§.siqs ita.qõ retuli in.d.§.item si in facto.s. qõ voluit Bar.in.d.§.siqs ita.de hac stipl'one ꝑ te non fieri ꝛc̃.ꝛ ꝙ sit trãsitoria ad hẽdes vbi iterponiꝯ ꝓstituto itine re ꝓut vult Bar.hic ꝛ in.d.§.siqs ita.hoc mõ itelligẽs.d.§. itẽ si in facto.facit qz in illo.§.fit silitudo baꝝ stipl'onuz per te nõ fieri ꝛc̃.ꝛ hr̃e licere ꝛc̃.vt in.l.ij.s.e. sed hec vltima ẽ trãsitoria ad hẽdes vt.l.stipl'o ista.§.sicut.j.eo.ergo ꝛc̃.ꝛ in his termis possũt itelligi dicta Bar.in.d.l.si sic stipulatus.

ꝛ tũc adiectio hẽdũ in.§.itẽ si in facto.poterit dici facta ad

104 maiorẽ expssionẽ ꝛ declarationẽ. † Et vide Bar.in.l.fi.in ij.q.j.de duo.reis.vbi ponit.q.qñ plures faciẽtes pacẽ ꝓ mittũt se inuicẽ nõ offẽdere sub pena ita ꝙ qlibet insoliduz teneaꝯ an ex offensiõe vnius alij de illa pte possint agere ad

105 solidã penã ad quẽ Bar.hic se remittũt doc. ¶ † Ultimo Bart. dicit ꝙ hec mã facit ad.q.statuti ꝙ occisor occidaꝯ nisi hẽat pacẽ ab herede occisi an reqraꝯ ꝙ si occisus reliqt plures hẽdes ab oibus hẽat occidens pacẽ vel sufficiat ꝙ ipsaz hẽat ab vno.rõne.n.indiuiduitatis vindicãdi necem defũcti ista mã facit ad hanc.q.in qua Bart.refert varias opiones. Primã quorũdã aduocatorũ qui tenebant regri pacẽ hr̃i ab oibus hẽdibus occisi rõne indefinite locutõis ipsi⁹ statuti. Scõam Oldra.tenẽtis ꝑriũ ꝛ ꝙ sufficiat pacẽ hr̃i ab vno ꝛ referẽtis ita Bononie fuisse obtẽtũ tribus rõ nibus vna potissime qz cũ vt est dcm̃ ius vindicãdi necẽ de fũcti sit qd indiuiduũ est penes quẽlibz hẽdẽ insolidũ sicut alia indiuidua vt.s.sepi⁹ est dcm̃ ꝛ in hoc.§.ꝛ.l.ij.§.ex his. cũ ergo ꝑriũ vindicãdi: ꝛ sic remissio tanqz qd idiuiduum est penes quẽlibet hẽdẽ insolidũ sufficit ꝙ ab vno fiat ꝑ ꝓ xime allegata iura ꝛ per alia que refert Bar.Oldra. ad duxisse ad hoc ꝓpositum qui Bar. refert ẽt Oldra. rñ.ad l.p fundum.ꝛ.l.vnus.s.de ser.ru.ꝑdi.ꝛ.l.fi.s.cõ.ꝑdi. Quã opionẽ Old.plurib⁹ deducit Bar.nõ ꝓcedere q nec ꝑmaz

106 vr̃ approbare. Qñ refert ꝛ ponit tertiã opionẽ suã† ꝙ stet maiori parti hẽdũ intelligẽdo maiorẽ partẽ ꝑ nũero vncia rũ si in vncijs sunt dispares ſz si sũt pares in vncijs tũc itelli gẽdo maiorẽ ptẽ ꝑ nũero ꝑsonaꝝ ꝛ si sũt pares ꝛ in nũero ꝓcurrãt tũc stet digniorib⁹ ꝛ si in oibus ꝓcurrãt ꝛ sint pa res siue equales tũc stet remittẽtib⁹ p.l.ꝛ suũ.§.heredes.ꝛ §.fi.ꝛ.l.maiorẽ.in pn.ꝛ.C.q bo.ce.pos.l.fi.s.n. hoc iducit fauor liberatiõis ab obligatiõe pecuniaria: vtin.dd.iurib⁹ multo magis h̃ iducat in his termis fauor liberatiõis a pe na capitali in qua liberatio facili⁹ ꝓmittit.C.de transac.l. trãsigere.ꝛ j.de his q.moz.sibi ꝓsci.l.j.ꝛ hãc opionem dicit Bar.videri veritati ꝑsonã.ꝓrẽ aũt Oldr.ab eqtate discre pãtẽ vltra ꝙ deducat vt dixi ꝙ discrepet a iure.qd.n.dicit Bar.si ex plurib⁹ hẽdibus vnius eẽt qdã ribaldus q moz tẽ defuncti forte pr̃is sui modica pecũia remitteret certe ini quum eẽt hoc sibi ꝓcedi vt posset facere pacẽ: ꝛ sic facere li berari ipm occisorem ꝓtra.l.sz si vn⁹ §.filio. v̈.interduz.j.de iniu. Modo videamus que ex istis opionib⁹ sit verioꝝ ꝛ tenẽda vel an alia opio tenẽda in hac.q.repiaꝯ. Primã er go opionẽ ꝙ omniũ hẽdum pax requiraꝯ tenet Ra. cu.ꝛ quidã papiẽses ꝛ alij dicũt hanc tutiorẽ ꝛ Alex.dicit ipsaz esse alijs opinionibus in hac.q.relatis veriorẽ ꝑ iura ꝛ rõ nes allegatas siue allegata per Bar.ꝛ alios dic tu ꝑ Bar. ꝓtra opinionẽ Oldra.omnia.n.adducta per Bar. ꝓtra.d. opinionẽ Oldra.inferunt ad veritatẽ dicte prime opionis ꝑ qua ẽt satis stringit ꝙ per talẽ interpretationẽ dictũ sta tutum minus ledit ius cõe ꝓtra qõ nõ est dubium esse dcm̃

107 statutũ quatenus parcit occisori ꝓpter pacem † cum de iu re cõi occidens debeat occidi ꝛ nõ debeat ꝑmitti viuere su per terrã.ff.ad.l.cor.de ficca.l.eiusdez.§.legis cornelie.ꝛ.l. p.ꝛ.l.is qui cũ telo.C.e.ꝛ.§.item lex cornelia.insti.de pub. iu.vbi glo.in v̈.vltore.ꝛ ibi Ange.de are.dicunt penã occi

108 sorum eẽ vt occidanꝯ: ꝛ sic morẽ. † Statuta aũt claruz est ꝙ eo modo interꝑtari debẽt quo minus ledaꝯ ius cõe.l.si serui vestri.C.de noxa.ꝛ.c.cũ dilectus.de ꝓsue. vbi tex.no. ꝙ ad hũc effectũ verba late intelligunt' ꝛ ibi dñs Abb. sic. ꝛ ꝙ hmõi statutũ sit exorbitãs a iure cõmuni tenet h̃ Imo. ante fi.in.q.an stante hoc statuto sufficiat pacem habitam fuisse a defuncto. Et ista rõ ꝑ cludubio concludit hoc sup posito ꝙ pena homicidij de iure cõmuni indistincte sit mors sed cũ aliter se ueritas habeat dicta rõ nõ cõcludit genera

109 liter ꝛ indistincte. † de iure eim cõi pena homicidij in ma ioribus est deportatio. Et in minoribus est decapitatio vel ꝙ bestijs homicida subijciaꝯ ꝛ ita ꝑbãt iura.s.allegata ad hoc ꝓpositũ ꝛ per gl.in.d.l.is q cũ telo.cũ qua simplr̃ tran sit ibi Saly.hoc ergo stante dici possz ꝙ aut homicida est de minoribus ꝛ sic de his q de iure cõmuni morti tradi de

bent ꝓpter

bent ppter homicidiū ꝛ ſtante dicto ſtatuto nō ꝺꝫ penam euadere niſi ab omnibus heredibus pacem habeat. Aut homicida eſt de maioribus: ꝛ tunc etiam habita pace ab vno herede non occidatur vigore dicti ſtatuti: ſed remaneat tunc pena iuris cōmunis ꝛ hoc caſu poſſet bene ſalvari opinio Oldra. Et qō eſt premiſſuꝫ in vtroqꝫ caſu eſt dicendum dicta rōne vt per ſtatutuꝫ minus q̄ fieri poſſit ledatur ius cōmune: nam etiam in ſcō caſu militat dicta ratio. Et no. ꝛ tene menti banc ꝓſiderationē ꝛ diſtinctionem quam non reperies tactam per doc. ꝛ tñ videtur veriſſima ꝛ rationi conſona: ꝛ licet Imo. hic dicat opinionem iſtam primam eſſe nimis rigidam: tamen vbi de iure cōmuni ē pena mortis ceſſat dicta ratio rigiditatis ex quo per talem interpretationē redigimur ad terminoſ iuris cōmunis. † Preterea parcere malefactoribuſ eſt mala miſericordia cum venia peccandi incentivum tribuat delinquendi. xxiij. q. iiij. eſt iniuſta miſericordia cum ſimi. Preterea ſecus dicere niſi q̄ oēs heredes concurrere debeant ad pacem faciendam ad effectum euaſionis ipſius occiſoris eſt inducere odium ꝛ rancorem inter heredes ꝛ relinquere cum heredibus non facientibus ꝛ ipſo occiſore. bij. n. qui pacē facere denegarēt ꝛ coheredes ꝛ occiſorem odio ꝓſequuntur ꝫ mentem ꝛ intentionem ſtatuti que vī fuiſſe q̄ occiſor non euadat citra voluntatem ꝛ remiſſionem offenſorum: ꝛ iſte rōnes ēt faciunt pro hac prima opinione quaꝫ tenuit ēt Gandi. in tractatu malefi. dū ponit de tranſa. in malefi. v. pone ſtatuto caueri ꝛc. ſcōaꝫ opinionē Oldra. quam ipſe tenuit in. l. ſi plures gradus. dele. iij. ibi ſequuntur Ray. de ſrol. ꝛ Albe. ꝛ idem in tertia parte ſtatutorum. q. xxviij. incipi. Item quero aliam vtilem. q. ꝛc. vbi refert eadeꝫ oia motiua ex quibus refert Bar. hic Oldra. motum fuiſſe: ꝛ adhuc plura: † ꝛ in fi. tangit quid ſi ſtatutum diceret: niſi habuerit pacē ab heredibus vel maiori parte ipſorumꝫ qualiter pars maior intelligatur ꝛ remittit ſe ad dicta in. d. l. maiorem. de pac. vbi tñ de hoc nihil dicit et ad ſuum alphabe. dictione maſor pars ꝛc. banc opinionem q̄ ſufficiat pacē haberi ab vno ex heredibus poſt multa tenet Bal. in. l. ij C. de lib. ꝛ eorum li. dūmodo tñ heres qui facit pacē ſit honeſta perſona: ꝛ eam faciat bona fide ꝛ banc opinionem comprobat † actento ēt q̄ ius diuinum oꝛatur offenſum ad pacem ꝛ remiſſionem de iniuria ꝛ offenſione faciendam: vt no. ff. de infa. l. furti. §. pactꝰ. ꝛ deducit Bal. q̄ coheredes nullam ex hoc offenſionem vel preiudicium pretendere poſſunt. Et alia adhuc dicit ex qbus rñ. poſſet bis que adducuntur contra banc opinionē refert tñ Oldra. non ſta ſimplr tenuiſſe ſed variaſſe ſiue vaccillaſſe in hac. q. Et cū ex rōne Bal. facta per no. in. d. §. pactus. hec opinio tēdat ad fauoreꝫ anime vt iniurie offenſiones ꝛ odia remittantur. ppea vī tenenda. ar. no. in. c. iuuenis. de ſponſa. ꝛ in. c. p. de ſen. excō. cum ſi. videntes. n. alij coheredes vnuꝫ facere pacem occiſori: ꝛ q̄ illa ei ſufficit poterūt etiaꝫ ipſi induci ad ipſam faciendam. Et pro hac opinione plurimum facit: qꝛ ſi vt vult Bal. poſt Cy. vbi ius indiuiſibile tendit ad vindictam prefertur magis idoneus: ꝛ ille cuius plurimuꝫ intereſt: vt. ff. de ſepul. viola. l. ſepulchri violati multo magis vbi agitur de remittendo ipſa vindicta cum fauorabilioꝛ ſit liberatio q̄ vindicta quaꝫ liberatio nem ipſa res publica quam reſpicit vindicta permittit faciendo tale ſtatutum q̄ propter pacem ipſe occiſor liberetur: ꝛ coheredes non poſſunt ex hoc pretendere aliquā leſionem: qꝛ nihil agunt niſi vt officiant ſiue noceant. ar. ff. de rei vendi. l. infundo. ꝛ. l. ij. §. item varus. ff. de aqua plu. ar. Et per hoc tollitur ratio quam facit Bar. contra opinionem Oldra. per. d. l. ſi. C. de iudicio. preſtan. q̄ etiaꝫ ius non coherens corpori hereditario pluribus competens non poteſt per vnum tolli ſiue per actuꝫ explicandū per vnum ex talibus pluribus: naꝫ id procedit vbi ex hoc alij poſſunt pretendere leſionem: ꝛ ita etiam poteſt rñ. ad l. i. §. p. de ven. in ſpi. ꝛ etiā ad aliud quod dicit Bar. q̄ in diuidua licet ſint apud plures inſolidum tamen ſunt ſine effectu niſi alij conſentiant. Ad illud autem qō dicit Bar. ponderando mentem ſtatuti q̄ voluerit intelligere de pace fienda ab eo qui repreſentat perſonaꝫ defuncti: ꝛ ſic de herede ex aſſe poteſt rñ. negando banc fuiſſe mentem ſtatuti cum non exprimatur: ſicut aſſerit ipſe Bar. in. l. libe
113 rorum. de ver. ſigni. † in ſtatuto vt ſtantibus maſculis femine non ſuccedant q̄ ratio ipſius ſtatuti: vt agnatorum ſalua ſit dignitas non poſſit dici q̄ ſit ex quo nō eſt expreſſa in ipſo ſtatuto ad quod facit: qꝛ nulla difficultas erat ſtatuentibus exprimere in caſu noſtro de pace habenda ab heredibus prout expreſſit ab herede. ar. l. vnice. §. finaliter. ad deficientis. C. de cadu. tol. ꝛ. c. ad audiendam. de deci. cum ſi. Preterea cum vt dicebat Oldra. ius vindicandi necem defuncti: ꝛ ſic eius contrarium non veniat ad heredes: vt quoddam ius ꝛ corpus hereditarium ad quod. l. pro herede. §. fi. ꝛ quod ibi no. ſ. de acqui. heredi. ad quod etiam no. per ipſum Bar. in. l. ſi filius qui patri. in fi. de vul. ꝛ pu. videtur ceſſare illud quod ipſe Bar. hic dicit q̄ mens ſtatuti fuerit pacem haberi ab eo qui repreſentat perſonam defuncti. cum. n. hoc non ſit quid hereditarium non cadit q̄ mens ſtatuti fuerit illa quā hic Bar. dicit licet Bal. in hoc videatur approbare dicta Bar. in. d. l. ij. dum ſtante ſtatuto de quo in terminis noſtris dubitat an ſufficiat pacem habitaꝫ fuiſſe a defuncto de quo
114 etiam per Imo. hic in fi. † Ad illud autem quod dicit q̄ verbum ab herede in dubio intelligitur ab herede ex aſſe per. d. l. ſi defenſor. §. j. de interro. actio. poteſt reſpon. q̄ illud eſt in. d. §. j. ex ratione. l. de etate. §. nihil inter eſt. eo. titu. quia non debet incertus dimitti interrogator. Preterea in caſu iſto ſubſūt rationes q̄ non intelligatur de herede inſolidum: vt patet ex dictis Bal. ſupra relatis. Ex quibus videtur ſatis probabiliter teneri poſſe opinio Oldra. in caſu conſiderato ꝛ expreſſo per Bal. in dicta. l. ij. In caſu etiam per me conſiderato circa dictā ad declarationem precedentis opinionis videtur indubitanter teneri poſſe dictam opinionem Oldra. Que alio caſu videtur poſſe ſalvari ex dictis Bal. in. l. j. §. de pac. vbi ipſe monet banc queſtionem ꝛ non facta mentione Oldra. diſtiguit an tractetur ſolum. de relaxatione pene fiſcalis: ꝛ tunc ſufficiat pacem haberi ab vno ex heredibus an vero agitur de aliquo preiudicio heredum puta: quia per talem pacem perditur aliquod cōmodum debitum heredibus occiſi ex forma ſtatuti: ꝛ tunc vnus nō poteſt ſine alijs pacem facere: ꝛ ſatis poteſt dici banc etiam fuiſſe mentem Bal. in. d. l. ij. dum conſiderat q̄ coheredes qui non fecerūt pacē nihil agunt niſi vt officiant intentio ergo ſua eſt etiam ibi quando non agitur de preiudicio heredum ſed fiſci ſiue. R. P. ꝛ eiuſdeꝫ intentionis cuius eſt in. d. l. j. de pac. Bal. eſt etiam in. c. cum omnes. de conſtitutio. colū. vj. Ubi tandem ſe remittit ad dicta in. d. l. ij. C. de liber. ꝛ eorum li. Ubi latius q̄ alibi tractat banc queſtionem in qua opinio Oldra. cōmuniter improbatur que ſimpliciter intellecta ſine dubio non procedit vt facile ex predictis patere poteſt: ꝛ contra ipſam faciunt omnia que adducūtur contra opinionē Bar. ꝛ adhuc magis ſtringunt contra ipſam. ſi enim opinio Bar. non eſt vera multo minus opinio Oldra. ꝛ ſic etiam in caſibus in quibus ſaluatur opinio Oldra. multo magis ſaluatur opinio Bar. Quaꝫ tamen ꝛ ſic terto attento rigore ꝛ puncto iuris improbat hic Ange. ponens nouam ſuam conſiderationem attento dicto rigore iuris ſed attenta humanitate ꝛ equitate tenet opinionem Barto. preterq̄ in tribus caſibus.
115 † Primo vbi in numero maioris partis eſſet femina: qꝛ ipſa non poteſt leuare faydam. i. inimicitiam iuxta in. c. primo. verſiculo hoc autem. nota. in fine glo. magne qui feu. da. poſ. vnde prevalet vox maſculi. Secundo ſi in numero heredum eſſet vnus conſors occiſi alij autem eſſent extranei: qꝛ vox talis ꝓſortis ſiue ꝓiuncti eſt preferenda cum

cõseruatio fame domus ꝛ onus vindicte ipsum respiciat: vt ff. de accusa. l. si cui. §. j. ꝛ eo. titu. l. si plures. ꝛ. §. si quis omiss. cau. te. l. iulia. ꝛ. §. de li. can. l. iij. C. de adulte. l. q̃uis.

¶ Tertio vbi ex factõe pacis vnius oẽs alij forte piculuz incurrerẽt puta qz offensione facta p ipm pacẽ facientẽ intelligerẽt ẽt pax rupta p cohẽdes. talis. n. iniqua ꝓdictio p vnũ siue plures alijs nõ ꝓsentientibus inferri nõ pot: vt in regula iuris nõ pot alteri p alterꝫ iniqua ꝓdictio inferri. ff. de reg. iu. cũ si. ꝛ cũ Ange. simplr transit hic Pau. de ca. q Ange. ẽt nõ tz opionẽ Bal. in. d. l. ij. C. de li. ꝛ eoꝝ li. Jmo. hic diffuse satis tractat hanc. q. ꝛ nullius opionẽ tz ꝛ sic nec ẽt opionẽ Ange. nec Bal. nec Bar. nisi ista adbita disti. quãtũ ad opi. Bar. qui p statutũ pena totalr 116 remittit pp pacẽ ꝛ reqrit oinm hẽdũ ꝓsensus † p regulaz qꝫ qñ aliqd est cõe pluribus vt singulis debent oẽs ꝓsentire vt p gl. Jnno. ꝛ alios in. d. c. cũ oẽs. de ꝓsti. ꝛ tale vult esse Jmo. ius faciendi pacẽ: qz tale ius penes quẽlibet in solidũ vr residere put ius vindicandi necem defuncti: ar. l. j. §. si ad plures. ff. de sepul. vio. ꝛ supra hoc dcm̃ fuit nec in totali remissione debiti loquit. l. maiorẽ. sed in pticulari: vt ibi p glo. ꝛ doc. vñ lz. §. d. regula fallat in. d. l. maiorẽ tñ illa. l. nõ facit ad ꝓpositũ vbi de totali remissiõe tractat lz ẽt vt põderat ꝛ Ange. ꝛ Jmo. cũ ibi sit casus spális nõ videat trabẽdus in ꝓseqntiã p. l. ius singulare. ꝛ. l. qõ vero. ꝑ. de. ll. ꝛ sic nõ videat trahendũ ad aliũ casuz vbi agit de liberatõe ptis tñ vbi agit de liberatõe totius resvr magis clara ꝙ illa. l. nõ faciat ad ꝓposituz q̃ ẽt ex alio nõ facẽ qz ibi vltra favorẽ liberatõis ꝓcurrit favor creditoꝝ ne totũ debitũ pdãt: vt ibi p Ang. ꝛ Alex. Aut p statutũ minuit pena nõ in totũ tollit pp pacẽ: ꝛ tũc Jmo. approbat opiones Bar. cũ limitatõibus tñ Ange. quas ipse refert q nõ refert illã quã tertio loco supra retuli quã tñ ponit Ang. sed vltra alias duas supra p me relatas refert aliã qñ vn9 fecit pacẽ alijs pñtibus ꝛ nõ ꝓdicentibus: qz sufficit: ar. l. ꝓsilio. in fi. §. de cu. fu. q̃. l. ꝛ fi Jmo. deducat nõ stringere ꝓcludẽter tñ approbat. d. limitationẽ p no. in. l. gayus. §. de pig. act. ad qõ ẽt no. in. l. q̃ dotis so. ma. duz ibi tractat p Bar. ꝛ alios mã an ꝛ qñ pñs ꝛ tacens hẽat ꝓsentiente aduerte tñ: qz ista limitatio limitat alio modo opionẽ Bar. q̃ alie supra relate: qz alie supra relate limitant vt nec maior pars hẽdũ satis sit ꝙ faciat pacẽ occisori. Jsta aũt limitat vt sufficiat vnũ facere pacẽ ꝛ sic venit ad salutionẽ opionis Oldr. in hoc casu nisi dicas ꝙ illa qñ vnus ex hẽdibus est de ꝓsortibus limitat ẽt vt minor ps sufficiat qñ cuz illa minori pte ꝓcurrit ille ꝓiunctus ꝛ sic ẽt vt ille solus sufficiat qñ se vertat ꝓcurrit ad faciendã pacẽ volũt eni Aug. ꝛ Jmo. ꝙ eiꝰ vox ꝓualeat q̃cũq̃z se vertat ℔ casu ẽt posset saluari opio Oldra. Et rñ. ẽt Jmo. quatenus dicat ꝙ. l. maiorẽ nõ sit trabẽda in ꝓseqntiã tãq̃ exorbitãs tẽ. ꝛ sic ꝙ ẽt qñ de pticulari remissiõe pene tractat illa. l. nõ faciat ad ꝓpositũ: vt hic vide p ipm. Cõtra cuius opionẽ ꝛ visti. ꝛ sic ꝑ casuz in quo ipse saluat opionẽ Bar. posset adduci ꝙ ex alio. d. l. maiorẽ nõ faciat ad ꝓpositũ: qz vt pri. dixi in. d. l. tractat ẽt de favore creditoꝝ ne totũ debitũ pdãt q̃ rõ nullo mõ adaptatur ad casuz nr̃z ꝛ ppea illa. l. nihil ad rez in hac mã. Et ista rõne nõ pcedit ẽt visticio Alex. p quã nitit saluare opionẽ Bar. maxime cuz in effectu sit eadẽ cũ visti. Jmo. si bñ aduertatur cũ opione cuius Jmo. transit ẽt hic Bñs meus additis etiã multis alijs limitatõibus. Qui discutit de limitatõe data p. d. l. ꝓsilio. in fi. an pcedat. Jtẽ de eo qõ dicit Ange. ꝙ femina nõ pot levare feydã ꝛ sic limitationẽ Ange. qñ femina est in maiori pte tangit ẽt qd stante dicto statuto an sufficiat pacẽ hri a defũcto de quo vt. §. dixi p Jmo. in. d. l. ij. C. de 117 li. ꝛ eoꝝ li. ꝛ hic p Jmo. ad fi. † tangit ẽt qd eꝫ si statutũ dicit de pace hñda ab offenso an sufficiat hri ab hẽde. Jtẽ qd si dicat statutũ de pace hñda a ꝓsanguineis q itelligãt cõsanguinei a qbus pax hri dz. Et de hac. q. de quabic p Bar. ꝛ alios vide Areti. in. d. l. ꝓ hẽde. §. fi. vbi satis vr cõcordare cũ snia Bar. in qua in effectu qd sit tenendũ satis patẽ pot ex pdcis ℔ varietatẽ. n. casuũ ꝛ terioꝝ erit dom

a ¶ Jnfra eodez. Et vide hic Pau. de ca. q declarat qñ defensio sit indiuidua. non. n. hoc ꝓcedit respectu pluriuz ꝙuentoꝝ: q: si vnus se defendit ꝛ alter non pot quo ad se nõ defendentẽ expediri iudiciuz ꝛ quo ad alium nõ: vt. l. nõ id circo. §. de iudi. ꝛ. l. de vnoquoq̃z de re iudi. ꝛ vtrobiq̃z p Bar. Et vide Bar. §. ꝓ xi. §. in scõa. q. vbi examiat an stipło de defendendo sit indiuidua ꝛ sic an defensio diuidatur: ꝛ ibi plene dixi ꝛ examinaui.

aliqñ regrt oẽs aliqñ sufficẽ vnũ ꝛ sic multo magis sufficẽ maiorẽ ptẽ hẽdũ facẽ pacẽ. Sequit. §. si is q vuplã ꝛc.

Si is qui duplã. Stipłones oẽs ꝛ qb9 hic lz fcm̃ indiuiduũ ꝓtineant. Quatenus tñ cõmittunt ad penaz vel interesse dicunt diuidue. h. d. ℔m verũ ꝛ cõem intellectũ: ꝛ ita hũc §. sũmant hic Pau. Alexã. Bñs meus ꝛ ẽt senenses. Et est difficilis. §. ꝛ nõ minus ℔m Rapha. cu. q̃. §. cato. lz nõ hẽat tantaz mãm. ꝛ indiget magno intellectu dicit idem Rapha. subdẽs ẽt j. ꝙ est scrabosus. Et ℔z hũc intellectũ diuidit in tres ptes. In ꝑma ponit qualr diuidant iste stipłones inter hẽdes stipulatoris qñ agit ad interesse. In scõa qualr vel an diuidant qñ agit ad fcm̃. In tertia ꝛ vltima qualr vel an diuidant ex pte ꝓmissoris. scõa ibi. Restitui tñ opus ꝛc. tertia ibi. Hec vtilitatis cã ꝛc. Et ita ẽt diuidit Bar. hic. Qui p alia verba sũmat pñtẽ. §. tñ adeũ dez effcm̃ tendere vr cũ sũmario dato: ꝛ put Bar. sũmat hũc tex. ita ẽt ipm sũmant hic Ange. Jmo. Ro. Andre. si cu. Are. ꝛ ẽt papien. lz ipse Are. dicat ꝙ Bar. non sũmat vltimã ptẽ tex. q̃ logt in pluribus hẽdibus ꝓmissoris vel in ipso ꝓmissore. Sed ex quo Bar. in vltima pte sũmarij vũ dicit secus si ad fcm̃ nõ repetit nec ex pte stipulatoris: ꝛ suoꝝ hẽdũ nec ex pte ꝓmissoris vel suoꝝ hẽdũ. ppea simplr ꝛ gñalr intelligendo dicta verba sũmarij Bar. cõprehendunt ẽt vltimã ptẽ tex. ꝙ ꝑ pte ꝓmissoꝝ vel suoꝝ hẽdũ dicunt diuidue q̃tenus cõmittunt ad penaz vel interesse. Q̃ an ita sit infra declarabit ex qbus infra dicendis apparebit an summariũ supra positũ sit sufficiens. si. n. secus esset respectu ꝓmissoris vel suoꝝ hẽdũ ꝙ ẽt quatenus hee stipłones cõmittunt ad penã vel interesse dicunt: ꝛ sint indiuidue ꝑdictũ sũmariũ ẽt esset defectiuuz: qz nõ sũmaret vltimã ptẽ tex. vel si ipsaz sũmaret: sũmaret erronee. Et sic vbi sũmariũ Bar. esset vel est defectiuuz hoc esset siue est erroneuz si intelligat gñalr: ꝛ sic ẽt respectu ꝓmissoris ꝛ suoꝝ hẽdũ. Si aũt intelligat soluz respectu stipulatoris ꝛ suoꝝ hẽdũ est defectiuũ sũmariũ supra datũ put ẽt sũmariũ Bar. ¶ Et ꝓpterea ꝑ clara ꝛ vera intelligẽtia pdcõrũ ꝛ tex. ꝛ mãe. Quero ꝑmo † an stipłones de qbus hic ꝓtineant fcm̃ diuiduũ vel idiuiduũ ꝛ sic an respectu facti diuidant vel nõ diuidant tam ꝑ pte stipulatoris vel suoꝝ hẽdũ q̃ ẽt ꝑ pte ꝓmissoris vel suoꝝ hẽdũ. Scõo qñ iste stipłones cõmittũt ad penã vel interesse an sint diuidue vel indiuidue. Et hoc silr taz ꝑ pte stipulatoris ꝛ suoꝝ hẽdũ q̃ ẽt ꝑ pte ꝓmissoris ꝛ suoꝝ hẽdũ. Et ad ꝑmã. q. rñdet ꝙ doc. hic tenent ꝙ stipłones de qbus hic ꝓtineant fcm̃ indiuiduũ maxime illi q sũmant tex. ℔m sũmariũ qõ supra posui ponendo ergo summarium predictum tenent: vt dixi

2 † Et capiendo stipulationẽ duple de qua ꝑmo loco fit hic in tex. mentio vt videamus an ꝓtineat fcm̃ indiuiduũ sciẽduz est ꝙ eadẽ ꝓtinet defendere qõ ẽ fcm̃ indiuiduũ: vt. l. ex clausula. j. iudica sol. ꝛ. l. cũ ex cã. j. e. ꝛ hoc. §. in fi. in q̃bus duobus vltimo loco allegatis iuribus ꝓbat qõ est dictũ ꝙ stipło duple ꝓtinet defensionẽ ꝛ ꝙ defensio siue defendere est indiuiduũ qõ vltimũ ꝓbat ẽt in. d. l. ex clausu-

a la. ad hoc ẽt. l. in executione. §. insolidum. j. e. a Et quando siue de quibus rebus cadat duple ꝓmissio hr̃ in. l. empto-

3 ri. §. de euictio. † Et hec dicitur penalis quatenus excedit simpluz: vt. l. hoc edicto. §. fi. §. de publi. Et ex hoc seqt ꝙ iste tex. loqt ẽt de pena: vt i ista stipłone dupli ꝛ loqt de interesse: vt in alijs stipłonibus de qbus hic in tex. ꝛ sic nõ solum respectu facti: sed ẽt respectu pene vel itereſſe ꝓbat quales sint stipłones de qbus hic an diuidue vel indiuidue siue cõmittant ad interesse siue ad penã: ꝛ vide aliqd de hac stipłone duple p Bar. §. pri. §. in. d. ij. q. cir. fi. ꝛ j. l.

4 pri. in pn. † ¶ Veniendo ad stipłonẽ fructuariã fcm̃ qõ hec ꝓtinet est ꝙ ipse fructuarius vtat ꝛ fruat arbitrio boni viri

ni viri ⁊ q̄ finito vſufructu rem reſtituat: vt.l.j.Ḡ. vſufruc. quẽadmo.ca.⁊ hic in glo.j. reſtituere aũt rez eſt fcm̃ indiuiduũ quo aũt ad qd dicaṫ ſiue ſit indiuiduũ vide dicta.Ḡ. in.Ḡ.cato.ſup ſcḋa opp.⁊ in.l.ſtipkones. non diuidunt in viḡ.p̄rio.⁊ in.vj.q. Sed glo.ſi.ad ſi. vult q̄ in iſta ſtipko/ ne veniat reſtō vſufructus ſup qua dicemus ⁊ tangit ali/ qd de hoc Are.j.ſup glo.ij. † Stipko aute vāni infecti dr̄ ptinere ⁊ ptinet fcm̃ idiuiduũ reſpectu cautiõis ſine ſatiſ/ datõis p̄ſtande: ⁊ ſic reſpectu deductiõis ipſius ſtipkonis de vā.infec.in eẽ qz nō ſufficit ipſaz p̄ pte p̄ſtari ſed dz p̄ſta ri p̄z tota re minante ruinā a dño talis rei vel p̄z ea pte quā bz in domo ruinoſa ille a quo petiṫ: nō aũt ſufficit p̄ pte ſue ptis p̄ſtari. ſi.n. ſunt plures dñi domus ruinoſe ſin guli p̄z pte ſua p̄ſtare cautionẽ debent: vt.l.plures.Ḡ. de vā.infec.⁊ Ḡ.de neg.geſt.l.ſi cões.ad hoc ẽt.l.in ſtipkone. cũ ibi no.eo.ti. quae.ll. allegat hic glo.ſi. poſt p̄n.⁊ ℔ mõ reducunt ad p̄cordiã: vt hr̄ in dictis iuribus p.d.ſi.gl.hic q̄ allegat.d.ll.p̄z p̄ꝛũe ⁊ non ſoluit: ſed p̄z ſo. ſe remittit ad.d.l.ſi cões.⁊ hr̄ ẽt in.d.l.i ſtipkone. iſta ergo ſtipko vā/ ni infecti. nō eo reſpectu dr̄ ptinere fcm̃ idiuiduũ q̄ ſingu li dñi ruinoſaꝝ ediũ inſoliduz cauere teneanṫ. Et ita ẽt re/ ſpectu ſtipulatoꝝ: ⁊ ſic dñoꝝ domus nō ruinoſe ſinguli p̄ rata ſua ſtipulanṫ ſiue ſtipulari cẽſent nō aũt p̄z toto vā/ no q̄libet: vt.d.l.plures. Sed poſt p̄ſtitā cautionẽ nō cõti net hec ſtipko de vāno infecto aliq̄ fcm̃ indiuiduũ p̄ſtan/ dũ p̄ ipm̃ p̄mittentẽ ad q̄ agi poſſit: ſed vaṫ ad intereſſe ſi vānũ deṫ: vt.l.in hac ſtipkone.Ḡ.de vā.infec.⁊ quatenus cõmiſſa agiṫ ad intereſſe hec ſtipko bz ſiṁitudinẽ cũ aliis ſti/ pkonibus de q̄bus in tex.ſed reſpectu facti in hoc nō prici pat ſine nō bz ſiṁitudinẽ totalẽ cũ aliis ſtipkonibus de q̄b⁹ hic q̄ ẽt ex poſt fcō p̄tinent fcm̃ indiuiduũ ad q̄ agi pōt vt ſi peto defendi rem vel rem reſtitui finito vſufructu vel opus fcm̃ reſtitui ſiue demoliri: ⁊ hoc vult dicere glo.ſi.in ſi.dũ dicit idẽ in vāno dato poſt ſatiſdationẽ de vāno infe 9 cto ⁊c. Et cũ dicat poſt ſatiſdationẽ † q̄ñ debeat p̄ſtari ſa tiſdatio de vāno infecto: ⁊ q̄ñ nuda cautio ſiue repromiſ/ ſio dic vt in.l.p̄ꝛ ait.in p̄n.⁊.Ḡ.j.⁊.l.hoc ampliꝰ.Ḡ. pe. ⁊ ſi.⁊.ll.ſeq.ff.de vā.infec.⁊ p Azo. in ſum.de vā. infec.ff. Et ad illud q̄ eſt dcm̃ de ſtipkone vāni infecti q̄ q̄ñ ſunt plures dñi eſt diuidua intere ſe vide ẽt Bar.⁊ doc.ſup.d. glo.ſi.dũ glo.loquiṫ de cautõe vāni infecti: naz idẽ dicunt Bar.⁊ doc.in pluribus hr̄dibus illius cuius domuſ erat ruinoſa: qz q̄libet teneṫ p̄ rata ſua cauere. Et ſic reſpectu hr̄dũ dicũt nō p̄cedere exẽplũ Jo.in defenſione p̄ vāno in 7 fecto: vide tñ q̄ ibi dicenṫ: ⁊ vide Are. q̄ ẽt in hr̄dibus ali/ q̄ caſu ſaluat exẽplũ Jo. † ſtipko noui op⁹ p̄tinet fcm̃ in/ diuiduum: qz ſi in iniuſte edificaſti poſſum agere: vt totũ opus fcm̃ reſtituas. i. deſtruas ſiue demoliaris: vt in hoc tex.in v̄.reſtitui tñ opus ⁊c. Et hec ſtipko noui operis de/ ſtruendi ſi iniuſte edificatuz apparuerit interponiṫ facta nuntiatiõe noui op⁹: naz edificans ſiue edificare volens offert ſatiſdationẽ de ope demoliendo ſi iniuſte appareat eũ edificaſſe: vt.l.p̄ꝛ.Ḡ. deinde ait p̄ꝛ.⁊.Ḡ. hoc interdi/ ctũ.⁊.Ḡ.ſi aliq̄ñ.⁊.Ḡ.ſi.⁊.l.ſeq.in p̄n.Ḡ.de no.ope.nũ.⁊ p̄z ſtita tali ſatiſdatiõe vel oblata ſi ſtat p̄ illũ cui offerṫ quo/ minus p̄ſteṫ p̄ōt nũciatus edificare ſm̃ q̄ hr̄ in dictis iu/ ribus: ⁊ in.l.ſi.C.de edifi. p̄ua. vbi qd bodie circa hoc ſit imutatũ: vide nā nō eſt p̄ñtis indagatõis dixi in.l.j.in p̄n. Ḡ.de no.ope.nũ.ſup gl.magna.vbi ẽt p Bar.⁊ alios. Et q̄ facta p̄tenta in his ſtipkonibus dicanṫ ⁊ ſint indiuidua reſpectu ipſoꝝ p̄ncipaliũ. ſ. ſtipulatoris ⁊ p̄miſſoris: vt ſic ſtipulator inſolidũ agat ⁊ p̄miſſor inſolidũ p̄ueniaṫ ad ta ſta facta non bz dubitationem nec diſceptationem: ⁊ fa/ ciṫ.d.l.in executione.Ḡ.inſolidum. ⁊.d.l. cum ex cauſa.j.e. 8 lz non loquantur in omnibus iſtis ſtipulationibus: ſed in ea de defendendo. † ℂ Sed reſpectu hr̄dũ ipſoꝝ p̄rinci paliuz eſt dubitatio ⁊ diſceptatio nam glo.ij.⁊.iij. volunt q̄ ſtipko taliũ factoꝝ ſit diuidua obl̄one ſiue petiõe inter hr̄des ſtipulatoris ⁊ p̄miſſoris p̄ſtatiõe aũt indiuidua ſit ⁊ lz iſte glo. loquanṫ in ſtipkone vāni infecti ⁊ noui op⁹ nũciatõis tñ idẽ dicendũ vt ipſas ſentire ẽt in aliis ſtipko/

nibus de q̄bus hic cũ oẽs videanṫ in tex. parificari ⁊ mo/ nenṫ iſte glo.p̄ hũc tex.in hoc p̄n. q̄ intelligunt q̄ñ p̄ he/ redes ſtipulatoris agunt ad fcm̃ ⁊ p̄m hũc intellectũ duz tex.dicit ob euictionẽ ſue ptis ⁊c. dz exponi. ſ. nõ ſeq̄nde ⁊ ſic defenſionis ſuſcipiende ne ſequaṫ euictio q̄libet p̄ pte ſua habebit actionẽ q̄ eſt tm̃ dicere quãtũ ſi diceret vnuſ q̄ſq̄ hr̄dũ ſtipulatoris duple habebit actionẽ ⁊ aget p̄z ſua pte vt ſuſcipiaṫ defenſio ⁊ p̄ q̄libet hr̄dũ p̄miſſoris ad idẽ p̄ ſua pte ageṫ ſed totũ habebit adipleri vt ſequaṫ liberatio: ⁊ ſic in aliis ſtipkonibus de quibus hic intelligi dz hoc p̄n.p̄m hũc itellectũ q̄ñ agiṫ ad fcm̃. Sed Bar. hic intelligit hũc tex.in hoc p̄n. q̄ñ agiṫ ad intereſſe cõmiſſuz in iſtis ſtipkonibus puta in ſtipkone duple pp euictionẽ ſe cutã.tũc.n. q̄libet hr̄dũ agit p̄ pte ſua ad tale itereſſe ⁊ ſic dũ tex.dicit ob euictionẽ ſue ptis ⁊c. dz intelligi ⁊ ſic expo ni iam ſecutã pp quã agiṫ ad intereſſe ⁊ ſic in aliis ſtipko/ nibus de q̄bus hic. Q̄ñ aũt ageret ad fcm̃ p̄tentuz in his ſtipkonibus Bar. vult q̄ ẽt obl̄one ⁊ petiõe nō ſolũ p̄ſta tione ſeu executõe tale fcm̃ ſit indiuiduũ inter hr̄deſ q̄cq̄d ſecus iſte glo. velint p̄ quos q̄ imo ſtipkones factoꝝ: ⁊ ſic iſtoꝝ factoꝝ p̄tentoꝝ in iſtis ſtipkonibus p̄out ſtipkones alioꝝ factoꝝ ſint indiuidue inter hr̄des ẽt quo ad petitio nez: ⁊ ſic q̄ cuilibet hr̄dũ ſtipulatoris actio cõpetat inſoli duz Bar. alle.l.in executõe.Ḡ. ſcḋa ſpẽs.j.eo. ⁊ dele.iij.l.ſi deicõ.Ḡ.pe.⁊ ſi.⁊.l.ij.Ḡ.ex his.v̄ſi.ex quo ⁊c. vbi arguiṫ de hr̄dibus p̄miſſoris ad hr̄des ſtipulatoris ergo ipſis ad fcm̃ actio cõpetat inſolidũ ſicut p̄ hr̄des p̄miſſoris cõpe/ tit: vt in.d.Ḡ.ſcḋa ſpẽs.⁊.d.Ḡ.pe.⁊ ſic hec iura ſimul iuncta p̄bant p̄ iſtas glo. q̄ ſtipko factoꝝ eſt indiuidua inter he/ redes ẽt quo ad petitionẽ ⁊ de hr̄dib⁹ p̄miſſoris ſiue ali obligati ad fcm̃ p̄baṫ: ⁊ in.d.Ḡ.pe.⁊ in.d.Ḡ.ſcḋa ſpẽs. ⁊ p dictos.Ḡ..Ḡ. p̄baṫ idẽ in hr̄dib⁹ ſtipulatoris arguẽdo ō he redibus p̄miſſoris ad hr̄des ſtipulatoris p.d.Ḡ. ex his.d. v̄.ergo ⁊c. Et vlterius p̄ hac opione p̄ glo. facit q̄ cũ re/ ſpectu p̄ncipaliũ iſte ſtipulatões p̄tineant idiuiduũ: vt.Ḡ. fuit dcm̃ ⁊ p̄cluſum idẽ dicendũ eſt in eoꝝ hr̄dibus: q̄ in mã indiuidua ex p̄ſona hr̄dũ nō imutaṫ p̄dictio obl̄onis: vt.Ḡ.ex his. Et cum hac opione quã tz Bar. p̄ glo. Imo. Pau.⁊ doc.cõiter p̄tranſeunt tenentes p̄ iſtas glo. imo. Alex. hic in pe. textuali dicit q̄ oẽs doc. tenent p̄ glo. Sz Are. lz teneat cõem opionẽ p̄ glo. dicit q̄ poſſet opio glo. p̄cedere in exẽplo de fructuario cuius hr̄deſ tenenṫ ad rẽ reſtituẽdã: vt.n. fuit dcm̃.Ḡ. in declaratõe ſtipkoniſ fructua rie in ea finito vſufructuo venit rem reſtitui ſtipko aũt ſiue obl̄o rẽ reſtitui eſt indiuidua dũtaxat ſolone vt fuit ſupra tactũ ⁊ plene examinatũ in.Ḡ.cato.ſup ſcḋa op. Bar. Tu aduerte: qz ẽt in dcõ exẽplo nõ p̄gruit ſaluari gl. inquãtũ p̄ſupponit ℔ p̄ncipiũ loq q̄ñ agiṫ ad fcm̃: ⁊ tñ tex. loqṫ q̄ñ agiṫ ad intereſſe ſeu ad penã: vt in .d.Ḡ. fuit dcm̃ p̄z quo ſcilicet quod dictum fuit contra glo. q̄ non loquatur hoc p̄ncipiũ q̄ñ agiṫ ad fcm̃ facit: qz tũc iſte ſtipkones nō p̄ce/ derent a pari: qz aliꝰ eſſet dicendũ in ipſa ſtipkone fructua ria q̄tenus in ea venit rẽ reſtitui q̄z in aliis ⁊ tñ tex.vr.Ḡ.di xi iñ hoc p̄n. eas v̄ parificare ſtipko ẽt vāni infecti q̄tenuſ in ea vertiṫ fcm̃ nō p̄cedit a pari cũ aliis: vt p̄z ex dictis.Ḡ. dũ fuit declarata talis ſtipko vāni infecti. vñ ad ℔ vt p̄gruat parificatio itelligaṫ p̄ncipiũ ipſius tex. datis terminis abi libus: ⁊ ſic q̄ñ agiṫ ad itereſſe vel ad penã: nō aũt q̄ñ agiṫ ad ipm̃ fcm̃ cõprehenſuz in iſtis ſtipkonibus. ℂ Rapha. cu. hic loq̄ns in fcō defenſionis nō infacto aliaꝝ ſtipkonũ de q̄bus in tex. lz in ipſis p̄ncipalibus ⁊ ẽt in hr̄dibus p̄ro miſſoris teneat ſtipkonẽ eẽ indiuiduã q̄ñ eius vigore agiṫ ad tale fcm̃: ⁊ ſic agi inſolidũ: vt.d.l.cũ ex cã.⁊.d.l.in exe/ cutõe.Ḡ.iſolidũ. tñ in hr̄dib⁹ ſtipulatoris tz fcm̃ defenſiõis eſſe diuiduũ ⁊ per p̄ñs q̄ q̄libet ipſoꝝ heredũ ſtipulatoriſ agat p̄ pte. ⁊ ita dicit eſſe caſum hic ⁊ eſſe ad ℔ hunc tex. ſingulare p̄bantẽ q̄ ſtipko de defendendo q̄ñ agiṫ ad de/ fendendũ eſt indiuidua reſpectu aliꝰ ſed reſpectu hr̄dũ ipſius ſtipulatoris eſt diuidua. Et ſic ipſe ℂu. in hr̄dibus ſtipulatoris in ſtipkone p̄tinente fcm̃ defenſiõis ⁊ q̄ñ agiṫ 9 ad ipſam defenſionẽ tz opionẽ glo. † Et rõnẽ diuerſitatis

iter hr̄des stipulatorie ⁊ hr̄des ꝓmissorie ad signat Cu. qr si vnus ex hr̄dib⁹ stipulatorie defendat ꝑ pte sua nihil eius interest q ꝑ pte alioꝝ suoꝝ cohr̄dū nō fiat defensio ergo ꝑ pte hr̄dū stipulatorie est diuidua postq̄ nō est de re rone ꝓpria pte ipsoꝝ qī secus sit dicendū: lz ex pte hr̄duz ꝓmissorie si diuideret posset subcedere incōueniens .d.l. in executōe.ℌ.pro pte.ℑ.e.qr vnus hr̄dū promissorie vellet defendere alius vellet soluere interesse. Itē posset resultare incōueniens q stipulator solū bēat ptē vendite rei pro alia pte interesse ⁊ sic cogeret stare in cōione vel iuit⁹ veniret siue icideret cū aliquo in cōionē ꝑ.l.si nō sortē.ℌ.si centuz.de ꝓdi.inde. Et de subtilitate iuris banc opionē Cu. dicunt esse multū ꝓbabilē Senenses ⁊ conat ipsaz defendere nulla fcā mētōe de Alex. q banc opionē Rap. improbat ꝑ quāvltra alia supra adducta ꝑ opionē gl. q̄ et faciūt ꝑ istā opionē facit et illud qđ ꝓxi. adducebā ꝑ Areti. ponderando q̄parificatio q̄ fit in hoc ꝓn. de istis quatuor stipulatōibus nō ꝓcederet si fieret respectu facti cōprehensi in talibus stipl̄onibus nō ꝓgruit ergo ꝓut vult Ra. q in telligat hoc ꝓncipiū log qñ agit ad fcm̄ sed qñ ad interesse vel penā alr in oibus stipl̄onibus de q̄bus hic esset idem dicendū qđ ipse dicit in stipl̄one de defendendo. Et p hoc rñdet ad vnū qđ ꝓmo loco ponderant senenses ꝑ Ra. q ſm cōem intellectū iste tex. multuz restringit intelligendo ipz de dū dicit ob euictionē ⁊ c̄.ſ.secutā cū possit itelligi ex sui gñalitate et ob iminentē euictionē rñdet ergo q nō in cō gruit talis restrictio pp id qđ ꝓxi. dixi. alr. n. resultaret repugnantia ⁊ ꝯrietas in ipso tex. ⁊ facit qr alr verba indefinita siue gñalia restrigūt ne resultet ꝯrietas ⁊ repugnātia: vt. l.j. C. de sa. san. eccl. cū si. Ad aliud qđ scdo loco ꝓdicti ponderant ꝑ Ra. qr. vz. tex. vī ponere spāle innūtiatōe noui opis q nō fiat restō ꝑ pte ⁊ sic q respectu ꝓncipalis facti ꝓmissi nō cōmittat ꝑ pte ergo in stipl̄one fructuarie vī secus ꝓsupponere ꝓut et est q est diuidua inter hr̄des stipulatorie. Ita ergo ꝓut ifructuaria est dicēdū in stipl̄one defensionis q sit diuidua inter hr̄des stipulatorie. si. n. ponit spāle in stipl̄one noui opis ergo i alijs est secus. Ad hoc ergo et rñdet q in v. restitui ⁊ c̄. nō ponit spāle in stipl̄one noui opis ab alijs stipl̄onibus respectu facti ꝓncipalis sed ponit qd diuersum: vt denotat dictio tñ: qñ agit ad fcm̄ ab eo qđ dixerat in ꝓn. qñ agit ad interesse in talibus stipl̄onibus: ⁊ q̄ꝫuis in v. restitui tñ ⁊ c̄. ponat ⁊ dicat
11 solū de restōne in stipl̄one noui opis nō refert: qr † exempla nō artant regulā siue dcm̄: vt in. c. j. ne cleri. vel mona. cū si. idē ergo intendit. ℑ.q. esse in alijs stipl̄onibus q sint indiuidue respectu ꝓncipalis facti in ipsis cōprehensi executōe satisfactōe siue solōne q̄ indiuiduitas ꝓgruit et stiploni rez restitui: vt pz ex supius dictis ⁊ in hoc sonat v. restitui ⁊ c̄. Et ad rñsionē quā dedi ad hoc ꝑz adductū ꝑ Ra. facit qr in prima pte tex. ita ⁊ pariter dī de stipl̄one noui opis ꝓut de alijs stipl̄onibus. Quō ergo ꝓgruit q incōtinēti in v. restitui ⁊ c̄. in tali stipl̄one dicat ⁊ pōat qd diuersum ab alijs stipl̄onibus certe nullo mō cū nō posset ponere ⁊ dicere qd diuersum in illa ab alijs qn et in eadē ponere diuersum ⁊ ꝯriū ab eo qđ incōtinenti dixerat in ꝓma pte tex. si ipsa ꝓma ps tex. intelligat qñ agit ad ipm factū vt. n. ſ. tetigit in ipsa ꝓma pte tex. pariter dī ⁊ ponit de oibus istis quatuor stipl̄onibus q hr̄des stipulatorie ꝓportione sua bēant actionē. Ad tertiū adductū ꝑ Ra. pōderando itez tex. in v. hec vtilitatis cā ⁊ c̄. q vī ponere spālitatē in hr̄dibus stipulatorie et intellectus iste v. put ipm itelligit Bar. i. interesse ꝙsequēdi cā ⁊ c̄. diminat ⁊ destruit Rñdet ergo et ad hoc q attenta dicta ponderatiōe et infactis oium stipulationū de q̄bus hic in tex. esset dicendū esse ⁊ poni spāle in hr̄dibus stipulatorie: ⁊ tñ Cuma. ⁊ se quaces hoc non volunt q oēs stipulatōes de q̄bus hic in tex. quo ad fcm̄ in ipsis cōprehensuz respectu hr̄dū stipulatorie sint diuidue. Et ex hoc toleret expositio Bar. et doc. adhūc v. qr si intelligat ꝓut simplr ⁊ quo ad cozricē verboꝝ loquit resultant ꝯrietates ⁊ pplexitates ꝑ q̄bus tollendis ⁊ submouendis nō icōuenit expositio Bar. ad illū v. hec vtilitatis cā ⁊ c̄. Jura. n. inrib⁹ sunt ꝓcordāda. c. cū expediat. de elec. li. vj. cū si. qđ et ꝓcedit p repetitiōes ⁊ subauditiones: vt p glo. no. in. c. cupientes. ℌ. q si p. xp. eo. ti. ⁊ li. Ad vltimū qđ adducit ꝑ Rapha. ⁊ qđ ipsemet adducit ⁊ ex eo potissime monet ad ponendā banc suam opionē ⁊ dandū hūc intellectū adhūc tex. vt ponat qd diuersum in hr̄dibus stipulatorie in stipl̄one de defendēdo
12 ab ipso ꝓmissore ⁊ ab hr̄dibus ꝓmissorie † ⁊ hoc respectu verificet aduersatiua aūt de qua in vltima pte tex. cuius nā est aduersari ꝓcedentibus: vt. l. hoc amplius. ℌ. de his aūt. ℌ. de dā. infec. ⁊ ibi Bar. ⁊ doc. Diuersitas ergo sit respectu huius stipl̄onis de defendendo qr est diuidua in hr̄dib⁹ stipulatorie sed in ꝓmissore ⁊ eius hr̄dibus est indiuidua: alr aūt dicendo dicta: aduersatiua aūt non vī stare in sua nā q̄vt dixi est aduersari ꝓcedentibus. Sed et ad hoc rñdet q nec ſm hūc intellectū Rapha. stat in sua ꝓpa nā: vt aduerset piter oibus ꝓcedentibus sed aliqbus ex his aduersat ⁊ aliqbus ꝓuenit qđ vī oino repugnans
13 nāe ipsius aduersatiue † ⁊ vī et sic in gñe loquendo magis iuri esse ꝯriū q vnū ⁊ idē verbuz diuerso mō censeat ar. l. eū q edes. ff. de vsuca. lz aliqñ hoc in iure reperiat: vt l. ij. ff. de offi. ꝓ ꝓsu. ⁊ le. sed ibi est apta ⁊ euidens rō quare ita sit dicendū rō. ſ. diuersaꝝ psonaꝝ ad quas idē v̄buz refert in q̄bus oibus piter ⁊ vnifozmiter nō pōt itelligi q̄ rō nō ē in hoc tex. Vñ ad. d. aduersatiuam. Rñ. q aduersat respectu interesse de quo in ꝓma pte tex. vī q ad ipm agit ꝑ pte: ⁊ de eo replicat in v. hec vtilitatis cā ⁊ c̄. ſm ex positionē Bar. Jn v. ipsi aūt promissori ⁊ c̄. Vī secus esse qñ agit ad fcm̄: qr ipsi ꝓmissori nec et eius hr̄dibus lz de hr̄dibus tex. nō explicet nō est licita diuisio: ⁊ sic ꝑ pte tale fcm̄ ꝓstare: ⁊ sic aduersatiua nō aduersat respectu psonarū: sed respectu rerū de q̄bus disponit in tex. i. respectu interesse ⁊ facti. Et ita hūc tex. declarat hic Alexā. in vltimo textuali Bar. autē ponendo casum in hoc tex. vult in vltima pte tex. poni ius diuersum in ꝓmissore ⁊ eius hēredibus tam respectu facti q̄ꝫ et respectu interesse: vt non possint dinidere stipl̄ones de q̄bus in tex. ⁊ sic q in ipso promissore ⁊ eius hr̄dibus stipl̄ones de q̄bus in tex. siue agatur ad fcm̄ siue ad interesse sint indiuidue. Et si ꝓcederet dcm̄ Bar. tūc clarius ⁊ aptius cessaret obiectio facta de aduersatiua q̄ ponit in fi. huius tex. qr satis aduersaret ⁊ poneret diuersum ius inter hr̄des stipulatorie ex vna ⁊ promissore ⁊ eius hr̄des pte ex alia in istis stipl̄onibus respectu interesse: qr ꝑ pte hr̄dū stipulatorie sunt diuidue q̄ꝫ ex ipsis agit ad interesse lz qñ agit ad fcm̄ sint indiuidue ꝑ pte aūt ꝓmissorie ⁊ eius hr̄dū sunt indiuidue et respectu interesse. Et quo casu ꝓcedat q qñ stipl̄o indiuidua cōmittit ad interesse oino et quo ad interesse remaneat ⁊ sit indiuidua vide dicta post Bar. in. l. ij. ℌ. ex his igit. ℌ. e. in v. Sed tūc op. qñ deuenit ad estimationē ⁊ c̄. Vez qr ipse Bar. ℑ. in declaranda. glo. fi. alr dicit qñ agit ad interesse vel penaz ꝯ hr̄des ipsius ꝓmissorie: qr vult q et respectu ipsoꝝ iste stipl̄ones sint diuidue ⁊ sic q libet liberet soluendo ptē suā interesse vel pene. Propterea alr nō firmo qđ retuli Bar. dicē in figuratōe casuſ. Et reſerno plenius declarandū. ℑ. in alio articulo qñ agit ad interesse vel penā an iste stipl̄ones sint diuidue vel indiuidue: et ibi plenius venit examinādus itellect⁹ dicti v. Ipsi aūt ꝓmissori ⁊ c̄. Et quātū est de opione ⁊ intellectu Rapha. satis est q vt pz ex ꝓdcis ⁊ patebit et ex ℑ. dicēdis vno vel alio mō itelligendo ⁊ declarando. d. v. ipsi aūt ꝓmissori ⁊ c̄. nō facit ꝑ ipso Rapha. cuius itellectū improbant et papien. hic Bñs meus hic tentat in hoc ꝓmo arti. siue in hac ꝓma. q. tenere opionez glo. hoc plus vel vltra glo. dicens q totus iste tex. logt qñ agit ad ipm ꝓncipale fcm̄ ⁊ q hoc sibi in effectu velit totus iste tex. q oēs stipulatōes de q̄bus hic excepta stipl̄one noui operis quatenus in ea venit opus restitui sint diuidue obl̄one ⁊ petitione lz non ꝓstatōe ⁊ hoc ꝓ pte stipulatorie ⁊ suoꝝ hr̄dū ꝓ pte aūt ꝓmissorie ⁊ heredum ipsius ꝓmissorie videtur velle q omnes iste stipulatōes sint omnino idiuidue ⁊ q hoc sibi velit iste tex.

in fi.

in fi.dum venit aduersatiue ad p̄cedētia. Que aduersati
ua aliter non ꝓgrueret ꝛ nō esset bona si teneremur intel
lectū Bar.ꝛ cōem q̄ iste tex.ante v̄. fi.loquat qñ agit ad
ipsam penā vel interesse:q̄ pari mō ꝓ pte bf̄duz ꝓmisso
rio diuideret cuius p̄fūvellet v̄.fi.attenta aduersatiua in
eo posita.Et sic ipse dño meus tz cum glo. quatenus glo.
vult q̄ hoc p̄ncipiū loquat qñ agit ad ipm fcm̄:sed vltra
glo.tz q̄ totus iste tex.loquat qñ agit ad fcm̄.Et q̄ stipło
nes de quibus hic oēs excepta stipłone noui opis sint diui
due obłone glo.n.vult q̄ ēt illa noui opis fit eodē mō di
uidua ꝑut alie. Itē vltra glo.hoc vult q̄ sit dīa inter be
redes stipulatoris ꝛ ꝓmissoris inter quos ipsa glo.nō vī
facere dīam:sed velle q̄ pari mō respectu bf̄du ꝓmisso
rio iste stipłones respectu facti in ipsis p̄senti sint diuidue
obłone ꝛ petitōe:nō aūt p̄statōe vt sic ꝙ pte bf̄ditaria agē
duz sit ꝑ quēlibet bf̄dū ꝓmissoris. Tenet ergo dño meus
vt dixi tz nō ita clare explicet ꝑut ego explicaui solū glo.
inquātū vult q̄ hoc p̄ncipiū loquat qñ agit ad fcm̄. Et
mouet ad dicendū ꝛ tenendū ꝑut retuli tenere duplici fun
damento primo ponderans aduersatiuā de qua in fi.tex.
que vt dixi nō videret ꝓgruere si in superioribus tex.non
loqueret qñ agit ad fcm̄. Scōo.pōderās q̄ in v̄si.restituī
tñ opus ꝛ c̄. ponit per.J.p. exceptio in stipłone noui ope
ris in qua venit destructio operis vt nō possit in ptes destrui
14 ergo dicit ipse † vt exceptio sit de regula per iura vulga
ria:ꝛ per glo.in.l.j.ff.de re.iu.ꝛ per By.ex̄ eo.ti.li.vj.ꝛ ꝙ
Bar.in.l.si eū,§.qui iniuriarū.s̄.si qs cau. opz intelligere
q̄ in stipłone duple ꝛ in illa vsufructuarij ꝛ in illa dāni in
fecti de quibus p̄dixerat agebat ad ipm principale ꝛ sic ad
fcm̄:nō aūt ad penā vel interesse. Et hoc intellectu posito
15 querit postea imediate ꝛ dclarat † quare stipło noui opis
ꝛ sic de demoliendo sit dio indiuidua:ꝛ dicit q̄ nō affert
eam cōmoditatē in ptē respectu ptis ꝑut in totū respectu
totius sicut dicimus in stipłone opis faciēdi siue p̄struen
di:vt.l.in executōe.§.scōa.j.c.ti. verū postea tentat ꝓbare
q̄ imo eam vtilitate afferat in pte respectu partis ꝛ c̄.ꝛ sic
q̄ sit in ea idem quod dixit in alijs.s.q̄ etiam ipsa sit diui
dua obłone ꝛ indiuidua solū p̄stātōe tz secus sit in alijs sti
płonibus ꝛ p̄statōibus meri facti q̄ ille sunt indiuidue ēt
obłone ꝛ q̄ respectu illaꝝ aliaꝝ stipłonū meri facti. J.p.
voluerit ponere hic spāle in ipsa stipłone noui opis. Sed
tandē nō ꝓsistit in hoc ꝓposito dicēs q̄ si stipło noui ope
ris demoliendi nō est indiuidua ea rōne q̄ nō affert eam
vtilitatē in ptē respectu ptis ꝛ c̄. nō est indiuidua alia rōe
ne cōtingat icōueniens q̄ in diuersis rebus fiat solo que
rō tendit ad inducendā indiuiduitatē solū respectu p̄sta
tionis:vt.d.l.in executōe.§.p pte.nō aūt respectu obłonis
16 † pōt.n.ꝑcise qs cogi ad demolitionē: vt.l.stipło.§.siue. ꝛ
§.bz.s̄.de no.ope.nū.ꝛ ibi ēt p Bar. ꝛ in.l. stipłones nō
diuidunt in.viij.q.vī si vnus cobf̄dū ꝓmissoris de demo
liendo nouū opus casu quo nō iure fuerit fcm̄ demolitus
fuit,ꝓ pte sua opus ꝛ alter cobēs nō vult demoliri si stipu
lator velit poterit ipm cogere ad demoliendū tz ēt si velit
possit agere ad interesse: vt in.d.iuribus tñ satis est q̄ eo
inuito nō pōt ptingere sibi fieri solonez in diuersis rebus
i ista stipłone:vñ vt est dcm̄ nō vī q̄ sit indiuidua nisi dicta
rōne:q̄ demolitio in pte nō affert eam vtilitatez respectu
ipsius ptis quā demolitio totius operis respectu totius que
rō tendit ad indiuiduitatē respectu obłonis nō sic aūt in
alijs stipłonibus de quibus hic:q̄ ille vident esse indiuidue
illa rōne ne ptingat fieri solonē in diuersis rebus ꝓ pte .s.
in ipso facto ꝛ ꝓ pte in interesse:ꝛ sic vident esse indiuidue
solū p̄statōe cū ad talē indiuiduitatē tendat dicta rō non
aūt obłone ꝛ petitōe.Et sic in effectu residet i sua opione
s̄.relata nouo mō intelligendo ꝛ declarando hunc tex.ꝛ
sic volēdo q̄ oēs stipłones de quibus hic in tex.excepta sti
płone noui opis demoliendi ꝛ c̄. dicant diuidue obłone
seu petitōe:indiuidue aūt solū p̄statōe ēt qñ agit ad factuz.
Illa aūt noui opis sit indiuidua ēt obłone i q̄ vult q̄ pōat
exceptio ab alijs ꝓmissis in.d.v̄.restitui.Que opio ꝛ q̄ itel
lect⁹ q̄uis ꝓma facie videat subtilis ꝓgrin⁹ ꝛ applaudēs

tñ est dubitabilis ꝛ nō tenēdus. Mā ei qđ dicit q̄ in ver.
restitui tñ ꝛ c̄. ponat exceptio ab alijs tribus stipulatōib⁹
de quibus p̄dixerat vz duple dāni infecti ꝛ fructuarie ꝛ c̄.re
pugnat plurimū: q̄ ēt de stipulatiōe noui opis p̄dixerat.
vñ sicut respectu ipsiusmet stipłonis noui opis nō cadit q̄
ponat exceptio i illo v̄.restitui tñ ꝛ c̄.vt de se pz ita nec re
spectu aliaꝝ stipłonū de quibus simul cū illa p̄dixerat: ar.l.
Jam hoc iure.ff.de vul.ꝛ pu.cū ꝓcor. in quibus bī q̄ q̄rēs
vnū determinabile ꝛ c̄.dicam⁹ ergo q̄ i illo v̄.restitui tñ ꝛ c̄.
nō ponat exceptio:sed aliud diuersum dcm̄ a dicto posito
in p̄n.tex.ꝑm qđ dicūt ꝛ volunt Bar.ꝛ doc.p̄terea q̄ hoc
p̄n.loquat qñ agit ad fcm̄ repugnat parificatio que vī fie
ri de oibus istis stipłonibus in hoc p̄n.nō.n. ꝓgruit talis
parificatio qñ ex istis stipłonibus agit ad fcm̄ cū diuersi
ficent inter se plurimū quo ad ipm fcm̄:vt.s̄. ēt dixi deduc
endo quālr q̄libet istaꝝ stipłonū dicat ꝓtinere:ꝛ ꝓtineat
fcm̄ indiuiduuz. Et ꝙ hanc viaz tollit vnū de fundamētis
qđ supra retuli facere dñm meū p .d.v̄.restitui tñ ꝛ c̄. Cu
ius ēt p̄mū fundamentū ponderādo aduersatiuā positā in
fi.tex.nō ꝓcludit cū variis modis intelligat iste tex.in fine
sui i aduersatiua de qua ibi vt pz ex supradictis maxie dū
fuit reprobata opio Cu. ꝛ sequatiū ꝛ patebit ex infra di
cendis in ꝓmo articulo siue.q.Jn hac igit p̄ma.q.Ac
cipe has ꝓclusiones ex oibus supra adductis p̄maz q̄ sti
pulatōes de quibus hic ꝓtinent fcm̄ indiuiduuz scōaz q̄ re
spectu p̄ncipaliū iste stipłones dicunt idiuidue ēt obłone
ꝛ petitōe nō solū p̄statiōe tertiaz respectu bf̄dū q̄ in ipsis
bf̄dibus idez est qđ dcm̄ fuit in p̄ncipalibus q̄ sūt indiui
due ēt obłone.vz.stipło duple ꝛ stipło noui opis nō soluz
p̄statione qcqd aliud velint.d.glo.j.ꝛ ij.Quarta q̄ stipło
fructuaria quatenus in ea venit rem restitui finito vsufru
ctu in p̄sona bf̄dū est diuidua obligatōe ꝛ petitiōe execu
tōe aūt siue p̄statōe ē idiuidua:qđ tñ itelligē ꝑz qđ dcm̄
fuit.s̄.in.§.cato.in scōa op. Illa aūt dāni infecti nō solum
obłone tz ēt executōe ē diuidua inter bf̄des dñi dom⁹ rui
nose vt fuit tactū supra circa p̄ncipiū huius.q.ꝛ tangit ꝛ
ponit ēt p Bar.ꝛ doc.hic sup glo.fi.in p̄n. siue post p̄nci
piū:vbi de hoc aliqd vlterius dicet: ꝛ eodē mō dicendus
est inter plures bf̄des dñi domus nō ruinose vel plurium
aliox dñox taliū domox:vī aūt indiuidua stipło dāni in
fecti iquātū qlibet bf̄dū vel aliox pluriū dñox ruinose do
mus tenet cauere insolidū ꝓ sua pte:vt.s̄.ēt dixi in hac.q.
in p̄n.Et hec no.ꝛ tene menti:q̄ nō ita explicite deducūt
ꝛ declarant doc.ex quibus ēt ꝑpēdere potes q̄ nullū ex sū
marijs datis adhūc tex.simplr intellectū ꝓcedit. nō.n. est
vez q̄ oēs iste stipłones ꝓtineāt fcm̄ eodē mō vel eodē re
spectu idiuiduū. Nec q̄ respectu ipsius facti nō diuidant
inter bf̄des ꝛ sic q̄ cōmisse ad fcm̄ sint indiuidue inter be
redes.aliqua.n.obligatōe ꝛ petitōe est diuidua inter be
redes vt fructuaria quatenus in ea venit rem restitui. Alī
qua aūt vt dāni ifecti ēt executōe siue p̄stātōe est diuidua
inter bf̄des ꝛ vlterius hec postq̄z est p̄stita nō ꝓtinet vlte
rius fcm̄ idiuiduū p̄standū ad qđ agi possit ꝛ per ꝓns in
ea nō ꝓgruit dicere q̄ si cōmittat ad fcm̄ est idiuidua:sed
bñ cōmittit ad itereſſe: vt supra fuit declaratū. ¶ Venio
nūc ad scōam p̄ncipalē.q.ꝓpositā supra examinādā ꝓ in
17 telligētia ꝛ resolone tex.ꝛ māe † vz. Qñ stipłones de qb⁹
hic cōmittunt ad penā vel itereſſe. An sint diuidue vel in
diuidue taz respectu p̄ncipaliū q̄z suoꝝ bf̄dū. Et respectu
ipsius stipulatoris ꝛ bf̄dū suoꝝ est satis claꝝ ꝛ expeditus
q̄ sunt diuidue ꝛ in bf̄dibus ꝓbat tex. nī in p̄ma pte p̄m
cōem intellectuz qui est q̄ loquat qñ agit ad interesse cō
missū ad ipm i istis stipłonibus vt in superiore.q.declara
tum fuit:ꝛ tz de ipso stipulatore nō exprimat in tex.nr̄o tñ
in eo idem dicendū est cum ex p̄sona hereduz non variet
ꝓdictio obligatōis:vt.d.l.ij.§.ex his.s̄.eo.ex eo.ergo q̄ in
p̄sona heredū stipulatoris:ita bī q̄ iste stipłones respectu
interesse dividunt ꝛ sūt diuidue dat intelligi ex proxime
fcā rōe q̄ idē sit in p̄sona bf̄dū ipsi⁹ stipulatoris ꝑterea cū
interesse vel pena ꝓtineat dari ex hoc ēt cōprobat q̄ ēt in
p̄sona p̄ncipalis stipulatoris iste stipłones cōmisse ad pe

nam vel interesse sūt diuidue.stipulatio.n. dandi est diui
dua: vt.d.l.ij.ℌ.j.vbi vide dicta maxime in primo no.In
ipso aūt pmissore ꝛ eius heredibus est difficultas an iste
stipkones qū ex ipsis ad interesse vel penaz cōmissum vel
cōmissam agīt sint diuidue vel indiuidue Bar.n. vt.s. ēt
pri.q.retuli in figuratiōe casus tz ꝙ sint indiuidue: ꝛ ita
intelligit istum tex.in fi.qui tñ non loquīt nisi in pmissore
sed ꝑm dcm̄ intellectuz supplet ēt in eius heredibus ꝙ in
ipsis idem sit.Et ad hoc facit aduersatiua autē de qua in
ipso fine que vī aduersari ad id qō dcm̄ erat in prin.ꝛ qō
replicatur in v.hecvtilitatis cā exponendo prout exponit
Bar.ꝛ sequunt doc.de stipulatore siue de eius heredibus
ꝙ respectu ipsoꝝ iste stipkones si cōmittunt ad penaz vel
interesse sūt diuidue:secus ergo in pmissore: ꝛ eius here
dibus vī pbare tex.virtute dicte aduersatiue cuius natu
ra est aduersari infacto ꝛ in iure qñ ponit sine copula: vt
d.l.hoc amplius.ℌ.de bis aūt cum si.vz. ꝙ sint indiuidue
non solū si agīt ad fcm̄ sed ēt si ad interesse: ꝛ tz Bar.nō
dicat figurando casum ista fuit opi.glo.fi.in v.apparet er
go ex pdictis ꝛ c̄. ibi nec a pncipali nec a pena ꝛ c̄. si vno
mō intelligaī post cōmissam penā. Que glo.q̄uis nō di
cat de interesse tñ cū dicat de pena. Idē sentit ēt in inter
esse:ꝛ eodē mō tz nō dicat de pmissore dicens de eius he
redibus sentit idez in pmissore vt ēt ad penā vel interesse
cōmissum vel cōmissam in bis stipkonibus teneaī insoli
dum:ꝛ sic ipsa glo.in effectu intendit si loquaī post com
missam penā ꝙ in pmissore:ꝛ eius hrdibus ēt quo ad pe
nam vel interesse iste stipkones sint indiuidue verus est ꝙ
ipsa glo.loquīt in stipkone noui operis: ꝛ in stipkone du
ple.Quā glo.Bar.ipsam recitans reprobat quatenus in
tendat qō dixi ꝙ pena cōmissa in dictis stipkonibus non
fiat diuisio inter hrdes adeo ꝙ qlibet pro pte sua soluen
do nō liberet:sed si glo.intellexit añ cōmissionē pene ꝙ ex
pticulari sokone nō ipediaī pena cōmitti glo. bñ loquuta
fuisset per tex.j.l. proxi.ℌ.fi.vt Bar.ꝛ doc.dicunt volētes
in effectu has stipkones respectu pene vel interesse postq̄
est cōmissam vel cōmissa esse diuiduas ēt inter hrdes p
missoris:vt hic vide per ipz i v.q̄ro quaīr iste stipkones di
uidanī iter hrdes pmissoris ꝛ c̄.Et sic Bar.est sibi p̄rius
ab opione quā ponit figurādo casum quā pri. retuli sed
hanc vltimā opionē sequunt cōiter doc.reprobantes glo.
in.d.v.apparet ergo ꝛ c̄.p tex.in.d.l.in executōe.ℌ. insoli
duz:ꝛ in.d.l.cū ex cā si intelligaī vt dixi post cōmissaz pe
naz.Et ita est tenendū ꝛ in pmissore:ꝛ in hrdibus ipsius
ꝙ cōmissa pena vel interesse in bis stipkonibus diuidanī
siue sint diuidue bmōi stipkones:ꝛ sic ꝙ teneanī ipsi here
des ꝑ hrditarijs ptōibꝰ: ꝛ ita satisfaciēdo ipz itereſse vel
penā liberenī:vt.d.ℌ.insolidū.ꝛ.d.l.cū ex cā.Sed tunc re
stat rñdere adhūc tex.in fi.duz in eo hr dicta aduersatiua
aūt.Añ rñde put retuli.s.pri.q.rñdere dñm Alex.cuius
rñsionē vltra ipm extendidi ꝛ declaui quā papien. cōanī
ipugnare dicētes dñm Alex.ponētez dictā rñsionē errare
p tex.hic in v.restitui aūt qz loquīt in hrdibus stipulato
ris qñ agūt ad ipm fcm̄: ꝛ ita declarat Bar.dum diuidit
hunc tex.sed non video quaīr hec reprobatio ꝛcludat cū
tz in v.restitui aūt dicaī qō ipsi dicūt postea in v. hec utili
tatis cā ꝛ c̄.repetitur de interesse ꝑm expositionez Bar. ꝛ
doc.ꝛ respectu.d.interesse de quo ēt in prin.tex.ꝑm cōem
intellectū erat dcm̄ ponīt aduersatiua de pstatiōe facti in
ipso pmissore aīr fienda q̄ fiat de ipso itereſse put ēt i v.
restitui ponīt respectu stipulatoris siue suoꝝ hrdū aduer
satiua de pstatōe facti ipsis fienda ad pstationē itereſse de
qua erat pmissuz ꝙ aīr fieri neče sit q̄ pstatio ipsius iter
esse:ꝛ sic aīr ad ipz fcm̄ agēdū p hrdes stipulatoris: qz.s.
solidū q̄ ad ipm itereſse:qz p hrditarijs portōibus:vt in
pn.tex.Et saluata hac rñsione ad aduersatiuā de qua: in
fi.tex.remanet minus neciue intellectus quē ipsi papien.
ponūt adhuc tex.tenētes ēt ipsi cōem opionē in hoc arti
culo ꝙ contra pmissorem ꝛ eius heredes respectu pene
vel interesse cōmissi in istis stipulatiōibus dicatur agi ꝛ
agatur ad diuiduum: ꝛ sic ꝙ respectu pene vel interesse

commissi dicantur:ꝛ sint iste stipulationes diuidue ꝛ vl
terius aduerte qualiter dictus eoꝝ intellectus aliquo mo
do ad hūc tex.congruat in quo nullū penitus fit verbū de
electione ꝙ detur ipsi stipulatori: ꝛ eius hrdibus in dua
bus stipulatiōibus de quibus in fine tex.vñ posito ꝙ pce
deret ꝛ vez eēt qō dicunt de electiōe nihil tñ ad ppositū in
isto tex.qualde diuinaret ꝑm dictū intellectū.Et ex his re
manet expedita hec scōa.q.pncipalis.Et ex dictis in hac
ꝛ pcedēte.q.remanēt declarata ꝛ expedita quasi oia dcā
glo.pñtis.ℌ.fi.Capio tñ glo.fi.in pn.vt adhuc melius ipaz
declaré que gl.in hoc pn.istū tex.in fi.ver.neqz defensio.ex
ponit siue exēplificat tribus modis put in ea ꝛ tertia expo
sitio siue exēplificatio cōiter approbatur ex qua vū loqtur
de hēdibꝰ vēditoris ꝛ vult ꝙ iter eos obło de defēdēdo sit
idiuidua ꝛ sic ꝙ qlz teneaī ad defendēdū insolidū p.d.ℌ.iso
lidū.ꝛ.l.cū ex cā.qō ēt i supioribꝰ dictū fuit ꝛ p Ja.de are.
Ange.ꝛ alios in.d.l.cū ex cā.no.ꝛ tene menti qz ex ℌ vī in
ferri † ꝙ si pater vel mater vendidit rem vnius filij ꝛ po
stea decedit relicto tali filio hēde pro parte ꝙ ēt ꝑ ea parte
ꝑ qua nō est heres ꝛ sic nō representat defunctū iuxta nō.
in.l.ij.ℌ.fi.j.de pto.stip.nō poterit tñ talem rē vendicare ex
quo.n.teneī insolidū defendere emptorez fortius insolidū
teneaī ipsuz nō offendere siue molestare put alias vī in.l.
frater a fratre.ver.porro.ꝛ c̄.s. de pd.inde.facit ēt.l.vēdicā
tez.s. de euic.Sed in p̄rium vī esse tex.in.l.cū a matre.C.nō
rei vendi.vbi disponitur ꝙ filius pt vēdicare rem suam vē
ditam a mre ꝑ ea parte ꝑ qua nō est heres mris ꝛ tñ ma
ter ꝛ eius hēdes clarū est ꝙ tenebaī emptorē defenderevt
.l.si plus.ℌ.mota qōne.s. de euic.hāc difficultatē soli senen
ses hic tāgūt cui duobus modis rñdent:ꝛ in vltima respō
sione residet:sed clariꝰ rñdendo dicas ꝙ.ℌ.insoliduz.ꝛ.l.
cum ex cā.cū sy. ꝛ qō in eis dicīt de necessitate defensionis
ꝙ tenet quēlibet hēduz pmissoris insolidū nō procedunt
qñ vēdita fuit res alicuius ex heredibus sed tūc pcedit.d.
l.cū a matre.ꝑ quā hoc modo limitari ꝛ declarari debēt
dicta iura ꝛ rō sit ista qz alia rō est in adstrigēdo ad defen
sionē insolidū ꝛ in repellēdo a vēdicatione eo hēde q tra
ctat deperdenda ppria re q̄ in alijs hēdibus q de hac non
tractant ꝛ an.d.l.cū a matre hēat locū hodie demū pfecto
inūtario vide dicta p glo.ꝛ doc.i.l.fi.ℌ.in cōputatione.C.
de iure deli.redeūdo modo ad pmuz modū quo hūc tex.in
ver.neqz defensio.ꝛ c̄.exēplificat ista glo.bar.in ipso pnci
pali dicit posse pcedere hoc exēplū ꝛ hāc intelligentiā glo.
p.d.l.in stipulatiōe.alīr.in gl.sed in pluribus hēdibus vñi
domus ruinose minime p.d.l.si cōes.s. nō neg.ge. sīr alīr.in
gl.ꝛ.d.l.plures.s. de vā.ifec.ℌ tñ posset dici nō facere p̄tra
hoc exēplū qn cōgruat tex.cū vt sepius est dictū i hoc ficte
nō exprimat de hēdibus ipsius pncipalis sed de ipso pnci
pali Are.tñ ℌ dicit hoc exēplū posse pcedere ēt in plurib⁹
heredibus vñi domus ruinose ꝙ teneaī insoliduz ad cauē
dum de damno ifecto. eo casu vz in quo cautio de dāno in
fecto fuisset petita ab ipso defuncto ꝛ p ipsuz nō pstita an
teq̄z decederet sicut.n.ipse pncipalis insolidū tenebaī caue
re p.d.l.in stipulatiōe.ita ipsi hēdes tenebunt adeo ꝙ vno
nō cauēte fiet missio in cōtumaciā i tota re ꝛ hoc ꝑm ipsum
vī pbare tex.in.d.l.ij.ℌ.incertā.j. de pto.stipu.intelligendo
vſi. q̄uis ppie put dicit se dixisse eē intelligendū in .ℌ.ca
to.in.ij.q.ꝛ reddit rōnē diuersitatis inter hunc casuz ꝛ ca
suz qñ a defuncto nō fuit petita hec cautio vt ℌ vide p ipm
Sed ra.cu. ℌ reprobat ℌ pmū exēpluz ꝛ dicit nō pcedere
ꝛ nō pgruere adhūc tex.ēt respcū pncipalis ex q̄ tex.loqī
in pmissore ꝛ sic in eo q virtute precedentis pmissionis te
netur defendere dictū aūt exēpluz nō pstupponit pmissionē
cū cautio dāni infecti ō qua loquīt hoc exēplū pstetur offō
indicis dñs aler.ꝛ si dicat sibi nō displicere qō dicit Rap.
attamē respondēdo saluat dictū exēplū in pncipali put di
cūt bar.ꝛ doc.qñ pcessit pmissio de pstādo cautiōe dāni in
fecti.nō aūt ipsa pmissio dāni infecti resarciēdi tūc ergo si
p̄ pmissorē agīt vt caueat si nō cauet i totū fit missio i pos
sessionē totaꝝ ediuz ꝛ sic nō sufficit siue nō opatur cautio ꝛ
sic defensio quā vult pstare ipse pmittēs ꝑ parte edium. Et
in bis

in bis terminis deberet ēt intelligi salvatio Areti. in perso
na bēdū qz ēt respectu bēdū militat obiectio Rapha. q
nō cōueniāt exp̄missione quā tex. ꝓsupponit: ꝛ tūc. i. pce
dente promissiōe de cauēdo eo magis p̄cederet rō affecte
psone ipsius p̄ncipalis quā cōsiderat ipse areti. salvās dcm
exēplum vt. s. retuli ēt in bēdibus ipsius p̄ncipalis salvatō
nē Alex. impugnāt ꝟ papienses tum qz diuinat hunc tex.
a ꝟtum qz p̄mittendo qs q ꝓstaret cautionē dāni ifecti ē ob
ligatus ac si eam ꝓstitisset ar. eius qō alr dicit q si p̄mitto
me obligaturum in. x. statim possuz cōueniri ac si me obli
gassem ad ipsa. x. gratia euitādi circuit⁹ put euitari debet
vt cle. audītor. de rescrip. ꝛ. l. dñs testō. ff. de ꝓdi. inde. ꝛ. l.
cū fundus. §. ꝟuū tuū. imprudēs si cer. pe. vbi ita i p̄mo nō.
tenet dñs alex. referēs ita velle Jo. an. post Albe. galeo. in
addi. ad spe. i ti. ō obli. ꝛ so. sup rubrica. in. j. col. sed ab hac
obiectione pōt defendi salvatio alex. suppōsito q ille q re
cepit dictā p̄missionē de cauēdo velit sibi caveri ꝛ sic nō ve
lit stare i eo q habeat ꝑ ꝓstita virtute dicte p̄missionis de
ipsa ꝓstanda ꝛ sic non velit stare in cautione quodāmodo
ficta vl pōt defendi intelligēdo qñ p̄cessit de prestāda cau
tione dāni infecti dato fideiussore tūc. n. nō cadit habeat
ꝑ prestita cū regrat cōsensus fideiussoris: ꝛ eo maxime p
cederet hec scōa defensio si de iure cautio dāni infecti reg
ritur vt fiat cū fideiussore put ꝓsupponit ista glo. in fi. vtēs
verbo satisdationē ꝛc. de quo dixi aliquid. s. in p̄n. dum de
clarani stipulationē dāni infecti vel in casibus i quibus re
quirit cautio de dāno infecto maxime p̄cedit hec defensio
rō quā p̄ri. assignaui: ꝛ sic rete nto ēt dicto ꝛ decisione Jo.
an. post albe. gal. p̄ri. relata pōt vt. s. defendi salvatio alex.
posset ēt lz sit maxima auctoritas Jo. an. ꝛ sequaciuz dici
b illud dictū nō p̄cedere ꝟex quo ꝑctus sunt facti. l. psilio. §.
fi. de cura. furio. ꝛ ad factū qs precise regulariter nō cogit
vt. l. stipulatiōes. nō diuidūtur. j. e. sed si p̄cederet illud di
ctū ꝑ hāc viam indirectā qs inuitus eēt ad strictus ꝑctu ꝛ
p̄missione quē vel quā adhuc nō fecit sed p̄mittit se factuz
ergo ꝛc. ad illud de euitādo circuitu pōt rñderi q p̄cedit
qñ circuitus esset inutilis sed ꝟ est vtilis ꝛ magni effectus
qz añs p̄mittat. x. pt solvēdo interesse liberari post añs aūt
p̄mittit minime cū addādum qs precise cōpellat vt hī in
d. l. stipulationes. nō diuidūtur ꝛ est tex. j. e. l. vbi autē non
apparet. §. fi. cū sy. allegabat ēt do. albe. gale. ꝛ post ipsum
Jo. an. l. ob eā. s. de p̄script. ver. sed facilis est rñsio volen
do tenere ꝫ qz illa. l. nō ꝓbat intentū p̄di. doc. Alia que
tangunt in hac glo. alr nō ꝓse quor qz i supiozibus fuerūt
vt in pluribus maxime i difficiliozibus declarata sequitur
a. stipulationum alie ꝛc.

Tipulationes nō di/uiduntur ꝛc.

Huius. l. materiā ꝛ quam ꝟ tractat Bar. vide tractatam per me in. l. in executio
ne in p̄n. j. e. vbi eam plene examinaui ꝛ tractaui.

Ter stipulantem.

Prīcipiuz huius. l. in ver. ꝛ qui spondet legit pluribus modis tñ ꝟm Bar. cōiter approbatū breui/
ter. b. d. factū alienū qs p̄mittere nō ꝓt sed si
simplr p̄mittat p̄mittere videt se actuz ꝛ curatuz vbi ꝑce
dit ꝑctus de cuius nā ꝟ venit. b. d. diuidit hoc p̄ncipium in
duas partes in prima parte ponit casus vbi factū alienum
expresse p̄missuz fuit in scōa parte q incipit ibi ꝛ q spondet
ꝛc. ponit casus qñ p̄mittēs impsonaliter locutus fuit cāus
ctū alienū nō obligatur ex tali p̄missione nec ēt obligatur
ille quē factuz se ꝛ datuz p̄misit vt ꝟ in glo. in ver. nō obli
gatur rō reddit in tex. ꝛ cōcordantes ponunt ꝟ in glo. po
sita sup ver. quemqs ꝛ ꝛc. ꝛ intellige hūc tex. vbi p̄mittens
factū alienū refert se a d psonaz extraneā secus si verba re
ferat ad suā psonā super facto alieno vel datione puta qz
p̄mittit se actuz ꝛ curaturū q ticius dabit vel faciet tunc
n. obligat ex quo p̄mittit factū ꝓpriū interponēdū vt ali⁹
facīat iste est tex. hic in ver. ꝛ q spondet ꝛc. ſm vnuz intel
lectū quē ponit ꝟ glo. sup ver. habere licere ibi vl ꝟ p̄misit
se curatuz ꝛc q est fi. ꝛ hoc tenēt Jmo. Pau. de ca. ꝛ cōi/
ter doc. hic q pau. dicit q hoc p̄cedit ēt q nō p̄cedat cō/
tractus de cuius nā ipse promittēs teneat curare ꝛ ēt si nō
sit talis persona de qua promisit se actuz ꝛ curatuz q fa/
ciet vel nō faciet quā nō possit prohibere nō facere facit. §.
si quis alium insti. de inuti. stipu. ꝛ. l sicut reus. j. de fide. ꝛ
vide Jmo. in. l. stipulatio ista. in p̄n. s. e. vbi allegat ar ge.
ponere hāc fallētiā ad illā regłaz q factū alienū p̄mitti nō
possit tñ dicit hāc nō esse fallentiā qz in isto casu p̄mittit fa
ctū ꝓprium vt est. s. deductū. ꝛ facit vltra ipsum q ista nō
2 sit ꝓprie fallētia ad p̄dictā regulā ꝟqz exceptio ꝛ fallētia
debet eē de re. vt. l. nā q liquide. §. fi. s. de pe. lega. p Bȳ. in
rubri. de re. iur. lib. vj. ad fi. p bar. in. l. si eu. §. q iniuriaz.
ff. si qs cau. si ergo regła est ō fcō alieno nō cōgruit q excep/
tio ꝛ fallentia sit de facto ꝓprio exp̄dictis ergo potius
declarat. l. nr̄a cū sy. ponētibus p̄dictā regłaz q̄s ponat fal
lētia ad illā regłam lz ipse Jmo. ꝟ simplr dicat q. d. regu
la fallit in hoc casu qñ alius se acturū ꝛ curatuz p̄mittit
3 ꝟSecūdo ſm ipsuz ꝟ ꝛ in. d. l. stipulatio ista fallit in stipu/
latiōe ꝓtoria qz lz simpliciter qs p̄mittat factū alienū tñ in
telligit p̄misisse se acturū ꝛ curaturū: vt. l. quotiēs. qs. s. e.
ꝛ ibi bar. ꝛ cōiter doc. ꝛ i. §. si quis aliū. insti. de inuti. stip.
ꝛ ita tenet ēt bar. in. d. l. stipulatio ista. in p̄n. reprobās gl.
in. d. §. si qs aliū. q in distin. videt voluisse q p̄mittēs factū
alienū intelligat p̄misisse se actuz ꝛ curaturū ꝛc. sed videt
4 hoc esse dubiū ꝟ ꝛ facere discrepātiaz quo ad hoc inter ius
ciuile ꝛ ꝓtoriū qō in quenire videt ar. c. cū expediat. ō ele.
lib. vj. item restringit. d. l. quotiens. q loquitur de stipula/
tione interposita desistēdo q interponi pōt vt qs sistatur in
iudicio ꝛ est ꝓtoria ꝛ ēt extra iudiciū ꝛ est q̄stionalis vt
p Bar. in. l. ita stipulatus la grande in p̄n. j. eo. ꝛ ibi p glo.
in ver. loco ꝛc. ꝛ iō forte meline. d. l. intelligi posset q ca/
lor iudicis opetur vt p̄mittens factū alienū censeatur pro/
mittere se actuz ꝛ curatuz ꝛc. ꝛ sic itelligat illa. l. vbi stipu
latio q qs sisteret interposita fuit in iudicio non tñ restrin
gatur q ipsa sistentia haberet fieri in iudicio put ibi vult
glo. j. quā sequit bar. intelligens illam. l. in stipulatione pre
toria put est illa desistendo in iudicio lz gl. i ver. cōes. in. l. j.
j. de ꝓto. stipu. velit q ista sit ꝓtoria ēt q isti p̄mittatur ex
5 iudicium sed illam glo. reprobat ibi bar. ꝟ ꝛ ad hoc q ca/
lor iudicij plurimuz opetur facit. l. pacta novissima innecta
glo. in ver. maxime. ꝛ ibi bal. C. de pac. ꝛ hoc modo intelli
gendo p̄dictaz. l. non est opus ipsaz restringere q fuerit ibi
sisti p̄missus fuerit in casibus in qbus pōt eē in iudicio qr
si intelligimus ēt de stipulatione desistendo in alio loco q̄s
in iudicio tūc illa. l. loquens. de seruo simplr intelligi pōt ꝛ
lz dici possz q iste intellectus ad illā. l. quotiēs q intelliga/
tur vbi stipulatio de facto alieno fuit facta in iudicio sit di
uinatiuus tñ rñdeo q nō incōuenit p cōcordiā iurīū ꝛ ēt
intellectus cōis est diuinatiuus ꝛ inducit discrepātiā inter
6 ius ꝓtoriū ꝛ ciuile vt p̄dixi ꝛ ad p̄dictū intellectū facit ꝟ
qr in iudicio q̄ſq ēt q nō interuenerit stipulatio tñ inter/
uenisse fingit: vt. l. cū ostendimus. §. fi. s. de fideius. tu. ꝟz q
illā. l. intelligit ipse bar. in. l. j. in p̄n. s. e. de quo tñ latius ibi
vide p doc. si ergo caloze iudicij fingitur stipulatio vbi nō
interuenit ergo multo magis vbi interuenit sed inutiliter
vt fingatur vtiliter interuenisse argu. l. j. post p̄ncipium. C.
de rei vxo. actio. posset ēt alr rñ. ad. d. l. quotiēs vt p̄cedat
illud qō i vidit eo qr fuit facta promissio impsonalr per
verbū passiuū iō talis promissio refertur ad psonā p̄mittē
tis ꝛ ita illam. l. itelligit ra. cu. ibi q ꝓ hoc allegat ēt. l. fi. §.
fi. s. si cer. pe. ꝛ. l. illa stipulatio. §. j. s. e. q ēt tenet q nō sit spe
ciale in stipulatiōibus ꝓtoriis ꝛ hec ꝓclusio in pūcto iuris
satis esset substētabilis intelligendo tñ. d. l. put ego dixi li/
7 mitatur regula huius. l. ꝛ sy. ꝟvbi p̄mittit factū alienū i iu
dicio qr valet promissio eo qr censetur promisisse se actuz
ꝛ curatuz ꝛc. sed secūdū intellectū ra. nō limitatur p̄dicta
regula est tñ satis applaudens sua intelligentia ad pre. l.
8 ꝟTertio fallit predicta regula vbi precedit ꝑctus de cui⁹

nã est vt qs teneatur de facto alterius qr tunc si talis ẽnet factũ ꝓmittat valet ⁊ tenet ꝓmissio: vt.l.emptores.§.q aũt.s̃.de actio.empti.vbi ꝓbatur ꝙ vendẽs q tenet de cui ctione qcũq; sit q rẽ euincat obligatur si ꝓmittat ꝙ ꝓ oẽs ipsi emptori rem emptam habere licebit: ⁊ ita tenet etiam ibi glo.super ver.prestare quam sequit bar.cũ doctoribus imo in ꝓdicto casu ẽt si oium fcm̃ non ꝓmittat tñ tacite venit vt est tex.no.hic in.d.v̊.⁊ qui spondet ⁊c̃.ꝑm aliũ itellectũ quẽ ponit glo.sup v̊.bñe licere in ꝓma so. ad ꝓmũ ꝑ-
9 rius qõ ipsa format sup qua dicet.† ¶ Quarto fallit ꝓdicta regula qñ quis ꝓmittit aliquẽ facturu aliqd ad ꝓservationẽ eius qõ ipse ꝓmittens dz vt daturũ aut facturu illud qõ ipse dare vel facere tenet.valet.ff.ꝓmissio qr itelligit ꝓmisisse se acturũ ⁊ curaturũ ⁊c̃.vt.l.qui autẽ.§.j.⁊ ibi glo.⁊ Bar.j.de consti. pecu. ⁊ hoc tenent hic Jmo. ⁊ Pau.de ca.⁊ Bal.in rub.C.de ꝓsti.pe. ante fi. ⁊ Pau. de ca. in.d.§.j. ¶ Sed ꝑ hanc limitationẽ vr̃ esse tex.expressus in.l.eum.§.sed si quis.eo.ti.de ꝓstit.pecu. nisi rñ. ꝙ ille tex.dz itelligi ꝙ ille cui alius ꝓ me soluturus ꝓmittebat nõ erat creditor meus: sz adhuc ꝓdicte fallentie obstare vr̃.l.sicut reus.j.de fideius.tam in ꝓmo ꝙ in scõo rñso: ⁊ ppea forte dici posset ꝙ dicta fallentia non sit vera ⁊ ad.d.§.j.d.l.qui aũt.rñ. ꝙ ibi expressit ipse ꝓmittens se acturũ ⁊ curaturũ ꝙ aliqs fideiuberet ꝓ eo ⁊ hoc in veritate vult ibi gl.vl̃ no.posset rñ.ad illũ tex.vt itelligat qñ quis erat obligatus ad faciẽdũ fieri factũ alienũ puta ad faciendũ fideiuberi: qr tunc poterit ꝓmittere quod dabit
10 talem ⁊ hic erit li.no. † ¶ Quinto fallit qñ quis alienus fcm̃ ꝓmittit non vt ꝑsone sed vt rei i ꝯctũ deducte exẽplũ bẽs in.l.si ita qs.s̃. de euic. vbi ꝓbat ꝙ valet ꝓmissio per quã quis ꝓmittit seruũ nõ esse fugitiuũ vl̃ eẽ sanũ ⁊ sy. ⁊ hoc tenuit Pe.referente Cy.in.l.j. in .viij.q.C. de ꝓcu. put dicit Jmo.referre Ange.in.d.l.stipho.in prin.Sexto fallit vbi adijcit pena vel interesse: qr tunc in cõdictionis euentũ ex facto alieno pena cõmittit: vt.l.stipho.ista.in fi.
11 prin.sepius allegata † ¶ Septimo fallit ꝑm Ang.Jmo. ⁊ Pan. de ca. hic vbicũq; sup stipkone facti alieni interponit iuramentũ.tunc.n.valet stipho: qr vigore iuramenti censet ipse ꝓmissor facti alieni ꝓmisisse se acturũ ⁊ curaturũ ⁊c̃.est.n.huius nãe ꝑm iuramentũ vt sup actu interpositũ faciat ipm valere eo mõ quo melius pót: vt.l.cũ pr̃.§.filius mr̃em.dele.ij. per Barto.in.l.j.§. si quis ita.s̃. eo.⁊ in.l.si quis ꝓ eo in septimo ⁊ octauo mẽbro.j. de fideius.⁊ ita vult Bal.in.l.fi.C.de non nu.pecu. imo plus
8 vult in.l.fi.in vlti.col.C.de sponsa.† ꝙ in spũalibus ꝓmittens fcm̃ alienũ censet ꝓmittere se acturũ ⁊ curaturũ ⁊c̃. allegat canonistas ita tenere vult allegare no.in.c.ex lr̃is. el.ij.⁊ in.c.sicut. desponsa.p que not.in dictis iuribus sin. cu.⁊ ro.in.d.l.stipho.tenent hoc ꝙ vbi iterponit iuramẽtus sup ꝓmissione facti alieni tunc ꝓmissio valeat quasi ꝓmittens ⁊ iurãs censeat ꝓmisisse se acturũ ⁊ curaturꝫ ⁊c̃. ⁊ est tex.ꝓ hoc ꝑm vnã le.in.c.ex rescripto. in fi. de in.⁊ ibi illũ tex.ad hoc singulariter no.d.Ab.sy. ꝑm intellectũ glo.fi.⁊ illud qõ tz Bal.in.d.l.fi.C.despon.tz.d. An. i.d. c.ex lr̃is dicẽs ꝙ sicut de egtate ꝓtoris in stipkonibus pretoris ꝓmittens factũ alienũ censet ꝓmittere se acturus ⁊ curaturus ⁊c̃.vt.d.l.quotiẽs.qs ita de equitate canonica sed.do.Abb.sy.dicit ꝙ hoc iure non probatur licz sit no. dictum cuz quo dicto transit simplr nouus Jmo. in.d.l. stipho ista ⁊ hoc vr̃ fuisse de intentõe glo.in v̊.meo.in.c.ti bi dño.lxij.di.⁊ in.c.j.xcj.di.⁊ in.c.j.xxx.q.ij.⁊ per glo.in v̊.firmata.in.c.veniens.de eo.qui co.cõsan.vxo. sue.sed ꝯ hoc dcm̃ faciunt dicta.s̃.in scõa fallentia ⁊ hoc tenuit do. Lardi.flo.vt dixi in.d.c. ex lr̃is. no. tñ ⁊ semp tene menti illud qõ est dictũ de iuramẽto qr i oibus quasi ꝯctibus apponit iuramentũ. ¶ No.ij.ibi.⁊ qui spondet dolũ malus
13 abesse ⁊c̃.iuncto ibi non simplex abnutiuum ⁊c̃, † ꝙ verba dz affirmatiue ꝓposita si sapiunt ꝓpationẽ tñ dicunt negatiua vl̃ ꝓtinere negationẽ: nã ista verba dolus malũ abesse ⁊c̃.sunt affirmatiue ꝓposita: ⁊ tñ ex quo ꝓtinent ꝓvationẽ dicunt negatiua: vt ꝑ ibi non simplex abnutiuũ ⁊c̃. qõ verbũ exponit.i.ab negatiuũ: vt per glo.sup.d. verbo.erg o abnutiuus.i.abnegatiuũ ꝓmittit ille qui ꝓmittit dolũ malũ ab esse dz non simplex ad hoc glo.no.fi. inordi-
14 ne.in fi.in.l.fi.§.fi.s̃. de do. excep. † que dicit ꝙ vbi testator ꝓhibet legatariũ agere dz locus cautio mutiana que interponit in ꝓditionibus negatiue ꝓpositis: vt.l.mutiane.s̃.de ꝓdi.⁊ demõ.p q̃cũq; verba testõr prohibeat ipsum legatariũ agere ẽt si sint verba affirmatiua put fuerũt in d.§.fi. quia testator dixit si cũ hr̃dibus tuis pare rõne fecerit ⁊c̃.facit.l.j.in pn.s̃.de iti.act. qz priua.in cui⁹ principi⁹ fine dicit ꝙ edictũ de quo ibi est ꝓhibitorius ⁊ tñ nõ est ꝓpositum verbis ꝓhibitiuis sed affirmatiuis tñ privationẽs
15 cõtinentibus vt patet ex illis verbis vim fieri veto ⁊c̃.† Et ex hoc tex.cõfundit cautela antiquor aduocator qui volẽtes ꝓbare aliquẽ nõ fuisse in aliquo loco nõ ponebant verbis negatiuis exꝓresse sed dicebant ꝙ ticius cessauit eẽ in tali loco vel fuit absq; eo ꝙ fuerit in tali loco ⁊ ꝓdicta cautela vtebãtur nolẽtes negatiue ponere ꝙ nõ fuerit i tali lo-
16 co† qr erat dubiũ an positioni negatiue deberet rñderi nec ne vt habet in .l.ij.§.qõ obseruari.C.de iu.calũ.licz hodie hoc sit decisum p.c.j.de ꝓfes.lib.vj.sed ex quo ponebat per verba ꝓpatiua non desinebat positio esse negatiua ⁊ sic vt dixi eor cõfundebat cautela p hũc tex.cuz aliis inribus.s̃. allegatis vt hic vide ꝑ bar.ad fi.⁊ p Cy.i.l.actor.qõ asseuerat.C.de ꝓba.⁊ ibi ẽt bal.⁊ p eundẽ bal.in.l.cũ te.in fi. e.ti.vbi dicit ꝙ verbor cauillatio nõ attendit an negatiue vel affirmatiue ꝓponant vñ si facta sunt negatiua nõ refert ꝙ ꝓponant ꝑ verba affirmatiua nec eꝫ si facta sunt affirmatiua refert ꝙ ꝓponant ꝑ verba negatiua ⁊ ad hoc gl. nõ.in ver.creatus.ad fi.in cle.fi.de rescri.que dicit ꝙ lz qs excipiat ꝙ bñficiũ nõ extabat tpe dationis lr̃ꝫ tñ tenetur hoc ꝓbare qr omnino talis oꝛo habet resolutam affirmatiuam dz ꝙ post datam creatum fuerit ⁊ sic iudicat affirmatiua lz verbis negatiuis talis oꝛo sit ꝓposita ⁊ de materia ꝑ Bar.in.l.nec codicillos.C.de codicil.vbi tenet illud qõ hic qcqd aliud ibi sentiat glo.⁊ ad predicta facit.l.optimã.C.de ꝓben.⁊ co.stip.quã post Ange.allegat ad hoc ꝓpositũ h Jo.de imo.⁊ de mã ẽt per bar.in.l.de etate.i.ij-
q.ꝓncipali.s̃.ō mino. Et aduerte ꝙ lz supra dictũ fuerit ꝙ ꝓcedit hodie positio negatiua cui per partẽ rñderi debet
17 † nõ tñ ꝓcedit articulus negatiuus sup quo testes bñt examinari qr articulus debet esse talis vt possit ꝓbari sed negatiua est improbabilis: vt.d.l.actor.⁊ d.c.bone. el primo de elec.ita dicit bal.no.in.l.ij.s̃.de ꝓba.allegat hoc tenere spe.in ti.de test.§.nũc videndũ.ver.hoc quoq; animaduer-
18 tendũ est ⁊c̃.vbi hoc tenet specu.⁊ ꝑ hoc ego allego† ꝙ testes satagẽtes astruere ⁊ probare negatiua sunt suspecti ō falso: vt in.c.cũ eccl̃ia sutrina.de cã po.⁊ ꝓprie.⁊ ibi ꝑ doc. ⁊ per Bal.in.c.si qs p.xxx.in.ij.col.si de feu.fuc.ꝯuer.inter do.⁊ agna.dñt tñ doc.i.d.c.cũ eccl̃ia sutrina. hoc esse verũ in negatiua nõ coartata loco ⁊ tpe sec⁹ si sit coartata qr talis est ꝓbabilis: vt.d.l.optimaz hr̃ in.d.c.bone.⁊ in.d.l. actor qõ asseuerat vbi de mã negatiue de q̃ per quẽ fit probanda no.ꝑ Bar.in.l.in illa stipulatione si klendis.⁊ in.l. hoc iure.s̃.e.ti.⁊ per Jnno.in.c.sup his.de accusa. ¶ No-
19 tertio ibi itẽ † neq; ꝑ te neq; ꝑ hr̃dẽ tuũ fieri ⁊c̃.ꝙ ꝓmittẽs vt i hoc ver.nõ ꝓmittit simplex abnutiuũ ⁊ sic ꝙ ipe solus nõ habeat impedire fiendũ sed ẽt eius heres ⁊ hoc vult dicere iste versi.nõ aũt vult dicere ꝙ talr ꝓmittẽs ꝓmittat se curaturũ ex quo.n.exꝓmit de se ⁊ hr̃de suo ꝙ nõ habeat impedire nõ cadit ꝙ hat interpretatio vt censeat ꝓmisisse se acturũ ⁊ curaturũ ꝙ ẽt alij nõ impediẽt qr predicta interpretatio fit qñq; vbi ꝓmittit factũ alienum: vt.d.l.quotiẽs qs.s̃.e. vel ꝓmittitur simpliciter factũ vt i hoc versi. ⁊ q spondet ⁊c̃.imo ex quo exꝓressit de se ⁊ herede suo ꝙ nõ impedient quominus fiat vr̃ negare de alijs vel de aliquo fcõ quod deducit in stipulationẽ ar.C.nõne.de ꝓsumptio.l. marit⁹.C.de ꝓcura.⁊ no.in.l.cum prętor.s̃.de iudi.in ꝯriũ
20 tñ facit† dictio itez q̃ est in hoc versi. que est oium ꝓcedẽtiũ repetitiua: vt.l.in repetendis.s̃.de leg.iij. vbi plene de hac dictione. Et aduerte ꝙ ẽt si nõ exꝓmitur aliqd de herede

in stipulatione

in stipulatione negatiue cõcepta oino transit ad heredem vt.d.l.stipulatio ista.ver.sed si se obligat ne ipse faciat ꝛc̃.
22 imo plus dixit no.bal.in.l.fi.ad fi.C.de actio.emp. ☩q̃ ẽt si ꝓmittens factũ suũ adiciat taxatiuam tm̃ oino talis ꝓmissio extendit ad heredẽ allegat.d.l.stipulatio.d.ver.sed si se obligat ꝛc̃.vbi nõ est dictio taxatiua ꝛ ꝓpterea ex illo tex. nõ probat dictũ suũ q̃ si qs promittat de suo dato ꝛ facto vel de suo dãdo ꝛ faciendo tm̃ q̃ talis promissio extendat ad factũ hr̃dis vt sic ẽt eius factũ censeat promissum Bar. tm̃ in.d.l.stipulatio.tenet per.d.ver.q̃ ẽt vbi in obligatiõe fuit adiecta dictio taxatiua trãseat ad hr̃dem vt per ipsum
23 ibi vide in ver.reassumme ergo ꝛc̃.ꝛ pro hoc facit ☩qr dictio taxatiua non excludit casus similes vt hr̃ in.l.ob eo.C. de pre.mi.ꝛ in.l.serui noie.ſ.de vsuca.ꝛ per bar.in.l.ſi cõſtante.in.ix.q.prime partis.ſ.ſo.ma.ita ergo nõ excludat psonas sikes put sũt hr̃des vt i auc̃.de iu.iu.a mo.pſti.post pn.ꝛ p hac decisiõe vr̃ tex.in termio in.l.ſi necessarias.ſ.
24 de vendendo.ſ.de pig.actio. ☩vbi dicit q̃ si creditoris persona dũtaxat fuerit cõprehensa vt possit pignus vẽdere ẽt eius heres vendere poterit. Et ex hoc vr̃ dicẽdum q̃ facta promissione: vt.ſ.teneat ꝓmittens ex facto ẽt sui auctoris ꝛ ita determinat pau.de cast.in.d.l.stipulatio ista.allegat no.in.l.ſi seruus.in pn.ſ.de pdi.fur.p glo.in ver.interest in fi.q̃ no.ibi p glo.bar.ꝛ bal.mouẽs hoc dubium in.c.j.in fi. qui succes.teneã.feu.pfir.allegat licz nihil firmet sed q̃ vbi stipulatio est facta cuz taxatiua sit psonalis tz bar.in.l.nisi per illum tex.ſ.de pac.ꝛ in.l.q in futurũ.ſ.i.e.ti.p illũ tex. in quo ꝑm fran.ac. subaudiri debet dictio taxatiua ꝛ per tex.in.l.nõ solum.ſ.tale.ſ.de li.le.ꝛ idẽ tenet ipsemet bar. in.l.ſi sic stipulatus sum.la grãde.j.eo.q vr̃ sibi fuisse ꝓrius ab his que dixit in.d.l.stipulatio ista nisi sua dicta ibi intelligant ꝑm alia sua dicta in alijs locis ꝛ sic dũ dixit aut qs ꝓmisit de se tm̃ ꝛc̃.nõ intellexit expressa illa dictione tm̃ in obligatione sed qr nõ exꝑssit de extraneo q est secũdus casus quem ipse ibi ponit ꝛ cũ Bar.in preallegatis locis trãseunt cõiter doc.pcludentes in effectu q̃ vbi in dispositiõe est adiecta dictio taxatiua nõ comprehẽdat nec auctorem nec heredẽ ipsius in cuius psona est adiecta talis taxatiua ꝛ sic nõ est vex ẽt illud qđ dicit pau.de cast.de auctore i.d. .l.stipulatio ista. Nõ ob.adducta in ꝓriuz tex.n.in.d.l.stipulatio.ſ.est dictũ q̃ nõ ꝓbat qr in ea nõ est dictio taxatiua. Nõ ob.qđ hr̃ in.d.l. ob eo.ꝛ in alijs iuribus.ſ.allegatis licz per taxatiuã nõ excludat casus sikis vel ꝓnexus tm̃ hr̃ excludit similis psona ẽt representãs psonã disponẽtis put est heres vt ꝓbat in.d.l.q in futuz.ꝛ in.d.ſ.tale ꝛ p hoc limitãtur nõ.pdicta iura vz.l.ob eo cũ ibi no.ꝛ.d.l.ꝑui noie cũ ibi no.ſ.de vsucapio.ꝛ no.p bar.in.d.l.ſi pstãte.d.vij. q.vt dicit ẽt are.in.d.l.stipulatio.nõ ob.d.l.ſi necessarias. ſ.đ vẽdẽdo.qr sunt verba iu.c.q dũtaxat psona ipsius creditoris fuerit cõprehẽsa nõ aũt sunt verba ipsoz ꝗbentius non ergo ꝓsupponit ibi iur.c.q adiecta dictione taxatiua cõuentio facta fuerit. Nõ ob.qđ hr̃ p Bar.in.d.l.ſi seruus
25 qr ipse nõ loqtur vbi adiecta fuit dictio taxatiua ☩vt põderat ẽt are.in.d.l.stipulatio ista.ꝛ illud qđ no.ibi glo.q̃ fcm̃ defuncti reputat factũ heredis sikr nõ obstat qr illud estficte ꝛ ad psonam fictam nõ fit extẽsio vbi est adiecta dictio tm̃ vt dixi rñdendo ad no.in.d.l.ob eo.ꝛ in.d.l.serui noie
a ꝛ hec no.ꝛ tene mẽti qr sunt quotidiana plurimũ. [a] ☙Capio glo.sup versi.habere licere qr oẽs alie sunt tex.declaratiue vel allegant pcordãtes que glo.in sui pn.op. fortiter ꝯ hũc tex.ſ.l.stipulatio ista.ſ.sed ꝛ si qs.ꝛ.ſ.quesitũ.ſ.e.in qbus
26 iuribus ꝓbat ☩q̃ factũ alienũ ꝓmitti non põt ꝛ si fiat simplex ꝓmissio q̃ habere liceat aliquã rez talis promissio nõ operatur in re aliena si aliena durat ꝫ aũt vr̃ ꝓbari ꝓrium silicz q̃ si qs ꝓmittat habẽ licere q̃ ẽt cẽseat ꝓmittere se actum ꝛ curatuz respectu extranei. Et rñdet glo.q̃ iste tex. est intelligendus vbi pceſſit ꝯctus in quo debebat ẽt factũ extranei puta precessit ꝯctus emptiõis ꝛ vẽditiõis de cuius nã est vt debeatur euictio ẽt extraneo euincẽte ad hoc allegat glo.l.emptorẽ.ſ.q aũt ꝛ ibi no.ſ.de actio.empt.ꝛ ista prima rñ.siue so.glo.cõiter approbat ꝑ Bar.ꝛ doct.ꝛ est veriſſima ꝛ ꝑm ipsaz sũmatur tex.ꝛ optime ꝓbatur in.d. ſ.q aũt.vbi ꝓbatur q̃ ẽt si expresse ꝓmittat factũ extranei valet ꝓmissio vbi sumus in ꝯctu de cuius nã venit factũ eĩ nei multo ergo magis vbi nõ expresse pcedente tali ꝯctu factũ eĩnei nõ ꝓmittit sed fit simplex ꝓmissio qr alꝫ exꝑsse aliqua nocere solent q̃ nõ expressa minime solẽt obesse: vt .l.nõ nũc̃.ſ.đ pdi.ꝛ demõ.sed lz hãc so.veriſſimã dixerim ꝛ ipsam cõiter p doc.approbari tm̃ ꝯ ipsaz modo mihi occurrit q̃ ad hanc lr̃am est penitus diuinatiua. Jtẽ non vr̃ vera qr in ꝯctu emptionis ꝛ vẽditionis tenet precise de facto eĩnei ipse vẽdens si fiat euictio nec excusat si curauit vt nõ fieret euictio vt ꝓbat in.d.ſ.q aũt.cuius ꝯrium eẽt dicẽdum ꝑm hãc so.ſi.n.iste tex.intelligit vbi pcessit ꝯctus emptionis ꝛ vẽditionis q̃ ꝓmittens habere licere censeatur ꝓmittere se acturũ ꝛ curatuz ꝛc̃.ergo si curauit ꝛ fecit diligentiã amplioꝝ nõ tenet cũ ista sit nã huioꝝ obligatiõis se acturũ ꝛ curatuz vt verba sonant ꝛ per glo.j.in.d.c.sicut. de sponsali.ꝛ p glo.ſi.in.d.c.ex rescripto.đ iu.iur.ꝛ ꝫ ꝑ pau. de ca.q declaret qñ qs videat nõ egisse ꝛ curasse adeo q̃ possit sibi imputari negligentia vt sic teneat ex dicta stipulatione qui ẽt dicit q̃ doc.in hac so.ꝓsupponũt q̃ ẽt precedente ꝯctu emptiõis ꝛ venditiõis nõ possit ꝓmitti factuz tertij puta q̃ tertius nõ euincet: ꝛ tm̃ ipse reputat hoc durũ imo nõ est vez vt ꝓbatur in.d.ſ.q aũt.ꝛ dixi.ſ.in tertia fallentia ꝛ si glo.babuisset hunc intentũ ꝛ ẽt doct.q̃ pcedente ꝯctu emptionis ꝛ vẽditionis ꝓmittẽs habere licere censeat ꝓmittere se actuz ꝛ curatuz ꝛ nõ possit ꝓmittere q̃ a nemine euincet adhuc peius ipsa glo.ꝛ doc.intellexisent tm̃ doc.nõ vident ita intellexisse vt pz ex dictis.ſ.in tertia fallẽtia data ad hũc tex. ☙Secũda so.quã glo. dat ad pdictum ꝓriũ est q̃ iste tex.debet intelligi q̃ ꝓmittens simpliciter habere licere censet ꝓmittere se actuz ꝛ curaturũ vt ẽt ab alijs quos ipse ꝓhibere põt nulla molestia inferat nõ soluz aũt censet ꝓmisisse q̃ ipse nõ molestabit allegata aũt in ꝯrium intelligi debẽt q̃ nõ teneat de facto aliorum quos ꝓhibere nõ põt ꝛ ad hoc allegat glo.l.ſi fundus.ſ. loca.vbi locãs fundũ si pductor impediat ipso frui p illos quos ipse locãs ꝓhibere poterat tenet nõ soluz ad restitutionẽ pretij sed ẽt ad interesse addunt doc.l. fluminũ.ſ.q̃ quã.ſ.de dã.infec.vbi stipulatio de dãno ifecto comittitur si dãnum inferat ex edificatiõe facta p illos quos ꝓmittẽs ꝓhibere poterat ꝛ hec so.sikr approbat p bar.ꝛ doc.q̃ ꝑm imo.debet intelligi vbi pceſſit ꝯctus ex cuius nã ꝫ venit q̃si sentiat q̃ in dubio qs ꝓpriũ factũ censet ꝓmittere nõ aũt se acturũ ꝛ curaturũ ẽt respectu illoz quos prohibere põt nisi nã ꝯctus hoc suadeat ꝛ requirat qđ no. ☙Tertia so. quã gl.dat ꝑz mar.q̃ refert an qs simplr ꝓmittat habere licere ꝛ tũc loquit tex.noster q̃ ẽt de eĩneis teneat an vo ꝓmittat exꝑsse p se ꝛ alios habere licere ꝛ tũc nõ teneat đ facto eĩnei sed de facto ꝓprio tanc̃ simplex annutiuum ꝓmisserit ꝛ ita intelligant ꝓria quã so.lz approbaret pe.đ belap.tm̃ improbat bar.p.d.l.stipulatio ista.in pn.iũcto v. sed quattenus vbi ꝓbat q̃ interposita simplr stipulatione habere licere nõ tenet qs nisi đ facto suo ꝛ successoꝝ suoꝝ nõ aũt de facto eĩnei ꝛ ita doc.transeũt. ☙Quarta solu. quã glo.dat ꝑm Jo.est q̃ tex.ſ.quesitũ.intelligi debet ꝑm tex.nostrũ hoc modo ibi dr̃ q̃ si res ꝓmissa habẽ licere durat aliena ꝛ sic p eĩnemm euincat nõ cõmittit stipulatio ꝫ est vez q̃ non cõmittitur ex facto ꝓmissoris vel sui hr̃dis lz cõmittit si nõ curauit q̃ euictio nõ fieret p hũc tex.i quo ꝓbatur q̃ ẽt hoc censet ꝓmisisse se acturũ ꝛ curatuz ꝛc̃.respectu extranei ꝛ hec so.est veriſſima ꝑm Bar.declarantẽ quakr isto casu libellus sit formãdus ꝛ dicẽdẽ ẽt q̃ est verisſima iũcta cũ ꝑma ꝛ ſcõa so.vel cũ altera eaz quasi sentiat q̃ in stipulatiõe simplr interposita habere licere nõ cẽseat qs ꝓmittere se actuz ꝛ curaturũ ꝛ sic curare q̃ ẽt eĩnemm nõ faciat nisi pcedat ꝯctus ex cuius nã hoc veniat vel nisi respectu psonarũ quas ipse ꝓhibere põt ꝛ ad hoc facit.d.
b .l.stipulatio ista. in pncĩ.iuncto.d.versi.ſz quatenus [b] ꝛc̃. ☙Quinta solu.quã glo.dat est q̃ v.idemq̃ referri debet ad pncipiũ.l.ꝛ sic dici q̃ ẽt in illis stipulationibus habere

a ☙ Et alꝫ generaliꝝ nõ adiecta dictione taxatiua an ꝛ qñ dispõ cẽseatur ꝛ sit persõa alis vt nõ vide.i.d. .l. qui futuruz .ſ.i.ꝛ in. d.l.ſi sit stipulat⁹ suz ꝛ ibi qd ex pte stipulatoris ꝛ qd ex pte promissoris ꝛ viõ cy.ꝛ doc. in.l. veteris.C.e.de ꝯbẽ.ꝛ cõ.stip.

b ☙ Et vide bar.i.l. i illa stipulatiõe p te ñ fieri.ſ.e. quã.l. ipse itelligit vt teneat ille q̃ promisit p se ñ fieri curare vt stipulator possit facere respectu illoz quos ꝓhibere poterat ꝛ sic illa.l. pdicta modo intellecta facit pro secunda ꝛ hac q̃rta so. simul iunctis.

licere ꝛ neq; p te neq; per hr̃dẽ tuũ ꝛc̃.si alius p alio pmit
tat nõ cõmittit stipulatio q̃ so.est vera tñ ꝑm bar.nõ babẽ
dubiũ ut̃ trãsplantat lr̃am dat glo.sexta so.q̃ est vera tñ est
diuinatiua ad tex.ꝛ nulla babẽs dubitationẽ. ¶ In secũda
parte q̃ incipit ibi in eo qõ ꝓcedit ꝛc̃.glo.op.iterũ p̃ id qõ
ꝓcedit ver. idẽq; ꝛc̃.ꝛ fic p̃ v̊.ꝛ q spondet ꝛc̃. de.d.l.stipu
28 latio ista.§.si qs dolũ.vbi ꝓbatur ⁊q; stipulatio dolũ abesse
nõ obligat nisi pmissorẽ ꝛ eius hr̃des respectu ꝓpriaruꝫ
psonarũ nõ aũt respectu ex̃neorũ vt sic teneat curare ꝛc̃.ꝛ
glo.dicit dic vt in añ.p.ꝛ vl.so. ꝛ fic q; tex.noster,ꝓcedit vt
cẽsear pmittẽs pmisisse se actuꝫ ꝛ curatuꝫ vt dolus malus
absit ab illis tñ quos ꝓhibere pót vel qñ ꝓcedit p̃ctus de
cuius nã hoc venit ꝑm q; fuit dictũ in so.Jo.data ad ꝓce/
dens p̃rium q̃ est q̃rta in ordine,ꝛ añ.p.in quantũ aũt glo.
dicit in vlt.so.ꝑm illã iste v̊.nõ haberet dubiuꝫ ꝑterea non
adaptatur ad tex.huius v̊si.ꝛ q spondet ꝛc̃.in quo expresse
dr̃ q; pmissum fuit dolũ malũ abesse ꝛ ab futurũ esse ꝛ q;
censetur pmisisse ẽt se curaturũ ꝛc̃. Si aũt bẽatur in gl.so.
vt dixi in.p.so.tũc glo. oino male loqueretur qr.p.sol.vult
q; fiat relatio ad p̃ncipiũ tex.in quo dicit q; stipulatio non
valet vbi pmittitur factũ alienum ℔ aũt dicit q; valet ꝛ q;
nõ simplex annutiuũ censetur promisisse ꝛc̃.in quãtũ ẽt gl.
dicit vt in tertia so.reprobatur cuꝫ illa so.fuerit reprobata
vltra gl.pro euitatiõe.§.dictoꝫ p̃riorũ Ja.de are. ¶ Idrs.
ꝛ ray.legũt alr istũ v̊.ꝛ q spondet cuius casus variat non
aũt variatur casus p̃ncipij p̃ntis.l.ꝛ dñt quod ille q; pmit
tit dolũ malũ abesse nõ promittit simplex annutiuũ.i.sim/
plex abnegatiuũ ꝛ fic q; ab oibus habeat dolus abesse sed
promittit se curaturũ q; dolus malus aberit a se venienti/
bus ꝛ a se ꝛ fic iste tex.ꝓcordat iuribus allegatis p glo.in
p̃rium qui intellectus ꝛs nõ improbeꝫ p bar.ꝛ Jmo.hic tñ
mihi nõ placet ex quo ille q; promittit dolũ malũ abesse vr̃
habere licere respectu sui ꝛ suorũ successorũ nõ promittit
se acturũ ꝛ curaturũ ꝛs tenet precise de facto suo ꝛ successo
rum nec adaptãtur illa verba se acturũ ꝛ curaturũ ꝛc̃.re/
spectu sui ꝛ hr̃dũ cũ vt.§.dixi adhibita diligentia si seqtur
factũ vlteri9 nõ teneatur nec iura vtũtur illis verbis nisi re
spectu extraneorũ vt patet in.l.quotiẽs.quis cum fi.§.eo.
¶ Preterea iste intellectus ꝓsupponit q; in pmissõe do/
lũ malũ ab esse ꝛ habere licere nõ cõprehendaꝫ factũ ex/
traneoꝫ ꝛ tñ p̃riũ est verius qr cõprehendit oium factum
vigore ipsorũ indefinitoꝫ verboꝫ sed nõ tenet stipulatio re
spectu ex̃neoꝫ sed solũ respectu pmittentis ꝛ hr̃dũ: vt.d.l.
stipko ista.i p̃n.iũcta glo.ij.in scõa so.quã approbãt ibi cõi/
ter doc.nisi pena sit adiecta in stipulatõe qr tũc ẽt respectu
ex̃neorũ tenet: vt.d.§.si qs dolũ.p quẽ ita tenẽt cõiter doc.
ꝛs bar.ibi p̃.volẽs q; requiraꝫ expssio ipsoꝫ ex̃neoꝫ ad hoc
vt cõprehẽdant ꝛ ipsis faciẽtibus pena cõmittaꝫ sed loqui
tur p̃.d.§.si qs dolũ.ꝛs conet rñdere sed sua rñsio est violati
va illius littere ꝛ p̃ ipsuꝫ facit ẽt tex.in.l. noniissima j.iu.so.
in v̊.sin aũt.adiectũ sit si huius rei ꝛc̃.ibi ẽt ob ex̃nei dolum
29 ꝛc̃.† An aũt pmittẽs simplr q; teneꝫ de facto suo ꝛ suorũ
successorũ teneaꝫ ō facto singularis successoris vide p bar.
ꝛ doc.in.d.l.stipulatio ista.§.sicut.q declarat an actiue ꝛ
passiue talis stipulatio habere licere trãseat ad singularem
successorẽs. Pe.de belap.dabat aliũ intellectũ ad hũc tex.
q; ℔ detur ꝓfiliũ sine instructio vt qvult teneri de dolo oinꝫ
nõ simplex annutiuũ spõdeat ꝛ sic dolũ ab esse sed se actuꝫ
ꝛ curatuꝫ ꝛc̃.qui intellectus est no.ad hoc q; q; pmittit se
actuꝫ ꝛ curatuꝫ q; dolus ab erit censeaꝫ pmittere ẽt respe
ctu ex̃neorũ se hoc curatuꝫ nec mirũ cũ ẽt in simplici stipu
latiõe habere licere vel dolũ malũ ab esse cõprehẽdatur fa
ctũ ex̃neoꝫ ꝛs nõ cũ effectu nisi pena sit adiecta vt paulo añ
dixi iste tñ intellectus nõ applaudet lr̃e qr dicit spondet nõ
spõdeat,put dicere deberet ꝑm pre.intellectũ. Et sic teneas
ad hũc tex.lec.illam q̃ deprehẽdit ex quarta so.glo. iuncta
secunda. Et ꝛcludas breuiter quod aut pmittit factũ alie
nũ expsse ꝛ dicẽdũ est put.§.ꝛcluſuꝫ fuit in p̃mo no.aut fa/
ctũ simplr pmittit ꝛ si est adiecta stipulatio pene vel inter
esse cõprehendit factũ ex̃nei: vt.d.l.stipulatio ista.in p̃n.in
ver.at si qs ꝛc̃.ꝛ in.d.§.si qs dolus.aut nõ est adiecta stipu
latio pene vel interesse ꝛ tũc cõprehẽdit effectualr factum
penitus ex̃nei sed factũ ex̃nei quẽ pmissor ꝓhibere pót cir
ca cui9 factũ ipse pmissor cẽsẽt pmisisse se actuꝫ ꝛ curatuꝫ
ꝛ iste est tex.hic in hoc ver.ꝛ q spondet ꝛc̃.ꝑm quartã sol.
glo.iũcta cũ secũda ꝛ hoc nisi ꝓcedat p̃ctus ex cuius nã ve
niat factũ alienũ tũc.n.de facto cuiuslibet ex̃nei teneꝫ vt in
p̃ma so.gl.q̃ ꝛs nõ ꝓcedat quo ad hũc tex.vt.§.dixi tñ est ve
ra in se ꝛ est no.ꝛ ꝓbaꝫ in.d.l.emptorẽ.d.§.q aũt.ꝛ nõ so/
lum teneꝫ agere ꝛ curare sed in distin.teneꝫ de facto ipsius
extranei vñ ẽt si curauerit vt ex̃neus nõ euiceret ipso cuin/
cente teneꝫ: vt.d.§.q aũt.extra gl.bar.℔ dicit q; qdaꝫ indu/
30 cũt hũc tex.in hoc p̃n.vꝫ in v̊.ꝛ q dolũ malus ꝛc̃.† q; dolus
tertij faciat rescindi p̃ctũ videm9.n.q; de ipso dolo tertij ẽt
censeꝫ pmissum vt debeat curari abesse quasi hoc nõ im/
portaret venire in stipulationẽ si dolus tertij nõ noceret ſꝫ
bar.dicit q; ista.l.alr intelligit vt.§.est dictũ vꝫ qr intelligi
tur q; iste cẽseaꝫ pmisisse se actuꝫ ꝛ curatuꝫ q; dolus illoꝫ
quos pt ꝓhibere bẽat abesse puta dolus ꝓcuratoꝫ ꝛ siliuꝫ
quoꝫ dolus bñ nocet ipsis p̃ncipalibus vt habeꝫ p gl.ma/
gnã post p̃ncipiũ i.l.eleganter.in p̃n.§.de do. ꝛ ibi p Bar.
babeꝫ in.l.si ꝓcurator.§.de do.excep.an aũt reddat nullus
vel faciat rescindi p̃ctus dic vt p glo.in.d.l.eleganter.

1 **Si sticbum.** † Dissensus vitiat stipulationem
sed nõ iudiciũ.h.d. ꝑm Bart.ꝛ
Ange.ꝛ Pau.de ca.ꝛs latiozibus ver bis vel sic ſꝫ Jmo.
put dicit eẽ de mente pe.dissensus vitiat stipulationẽ ꝛ iu/
diciũ vbi de ipso dissensu ꝓstat sed in dubio in stipulationi
bus fit interpretatio p reo in iudicijs p actore. h.d. ꝛ iste
intellectus ſꝫ ipsuꝫ Jmo.vr̃ magis ꝓformari littere.j.tñ de
2 clarabiꝫ q; intellectus verior sit. ¶ † No.p̃mo ꝛ tene mẽti
q; stipulatio reqrit cõsensuꝫ ꝛ qdẽ vtriusq; partis ad idem
.l.ꝑtinuus.§.i.j.e.facit.l.j.§.fi.§.de pac.quare aũt si reqrit
cõsensuꝫ put alij p̃ctus denoietur a verbis declarat Pau.
de ca.§.in rub.nostra in.ij.q.ꝛ dicit q; cõsensus est gnãle re
qsitum in oibus p̃ctibus: vt.d.§.fi.vñ aꝫ hoc gnãli reqsito
3 nõ assumpsit nomen ipsa stipulatio † qr nomen generis nõ
reddit reꝫ noiatã pꝫ in p̃ctibus q; stant in noie generis qa
nõ dicunt noiati vt babeꝫ ꝛ no.in rub.C.de reꝫ pmu.ꝛ pꝫ
in boibus q; ex hoc gnãli noie nõ dicũt noiati ſꝫ ex ꝓpio
ꝛ ꝛs hãc rõneꝫ pau.improbet nouus Jmo.in rub.dicẽs q;
attenta sua rõne nullus p̃ctus eẽt denominãdus a cõsensu
ꝛ tñ p̃riuꝫ videmus in emptione ꝛ vẽditione locatiõe ꝛ cõ
ductiõe ꝛ in filibus p̃ctibus q; vñtur p̃ctus q; ꝓsensu p̃bunt
vt.l.ꝓsensu.§.ti.p̃mo.ꝛ inſti.de obli.q̃ ex cõsen.p̃bũ.tñ ego
ipsam saluo reiecto motiuo ipsius vñi alex.nã nõ est verũ q;
p̃dicti p̃ctus denoienꝫ solũ a ꝓsensu ꝛ sic stent in hoc noie
generis solũ sed trãseũt in aliud speciale nomẽ vt patet in
4 emptione ꝛ filibus p̃ctibus † nec tales est verũ q; dicantur
p̃ctus ꝓsensus ſꝫ dicunt p̃bi ꝓsensu qõ ẽt cadit in ipsa stipu/
latione ꝛ p̃ ipm do.alex.apte facit.d.l.j.in fi.§.ō pac.i qua
ꝓbatur q; p̃ctus q; stãt in noie ꝓsensus nõ dicũtur noiati ſꝫ
illi q; trãseũt in aliud nomen.ꝛ vide dicta.§.in.d.rubr. Et
cũ stipulatio reqrat ẽt ꝓsensuꝫ ex ipsa oritur nõ solũ ciuilis
sed ẽt nãlis obligatio vt p glo.ꝛ doc. in.d.l.i.§.p.sine fi.de
pac.ꝛ in.§.de cõstituta.inſti.de actio.ꝛ in.l.si post diuisio/
nẽ.C.de iur.ꝛ fac.igno.allegaꝫ ad hoc.l.si fideiussor.§.ō cõ
di.indebi.ꝛ ibi per Bal.ꝛ Pau.de cast.ꝛ per eundem in
rubr.§.eo.vbi lati9 de hoc. Et cum ipsa stipulatio requi/
rat consensum intellige tamen verbis expressum vt hic di/
cit Bar.in.iij.op.viciatur ipsa stipulatio ꝑpter dissensum
5 vt hic dr̃ no.in p̃n. Et hoc est verũ ſꝫ Pau.de ca.hic. † vbi
de ipso dissensu appet de quo pót appere duobus modis.s.
ex verbis prolatis tpe stipkonis vt si fui stipulatus sticbum
albũ tu promisisti sticbũ nigrũ. Itẽ ex verbis prolatis ante
stipulationẽ puta qr tu dixeras iter amicos q; intendebas
ꝑmittere sticbũ ſꝫ nõ album. Adde tu ꝛ ego stipulator iter
amicos dixi q; volebam stipulari sticbũ albũ ꝛ postea secu
ta est stipko de sticho simplr ꝛ ad hoc probandum ꝑm ipm
Pau.debes admitti: vt.l.fulcinius.§.qd fit latitare.Ag℔
ex cau.in pos.ea.ꝛ l.apud celsum.in p̃n.§.de do. excep.vbi
vide gl.in v̊.cã.ꝛ in.d.§.qd sit latitare vide gl.in v̊.animus.

Sed si

Sed si de ipso dissensu nō appet ꝛ ego stipulator dicerem ꝙ sensi de albo tu diceres ꝙ sensisti de nigro valet stipulatio in eo de quo te sensisse dicis: vt.l.stipko ista.§.in stipulationibus.s.e.bī in.l.quotiēs in stipkonibus.s.e.qō intellige si in eo de quo se asserit sensisse ꝓmissor valere pōt alꝫ stat dicto eius q asserit fuisse sensum de eo in quo valet stipulatio: vt.d.l.quotiēs.vbi de mā ꝛ in.d.§.in stipkonibus.ꝛ ad d.l.quotiēs.remittit se bar.hic in.ij.op.ꝛ sic vbi non ꝓbat de dissensu nō stat verbo rei vt in nihilū teneat sed vt in mi
6 nus teneat dicit ipse Pau. †postea subdēs qō hoc qō hic dī ꝙ ꝓpter dissensum stipko vicieť locū nō hz vbi nō in ꝑncipalibus sz in accessorijs appet dissensus: vt.l.si in emptione.in ꝑn.s.de ꝯben.emp.ꝛ hic per Bar.in ꝓma op.ꝛ dicet sup glo.j.bui⁹.§.ꝛ no.ꝑdicta qz ex ipsis ꝑcipe potes qualr casus sit ponēdus ꝛ figurādus in boc.§.non tñ plz mihi ꝙ in hoc ꝑncipio ponať exēplū vbi ex verbis ꝓlatis tpe stipulatiōis appet de dissensu qz in tex.dici debuisset si ista fuisz eius intētio si sticbū stipulatus ō alio dicā tu de alio ꝛ c̄.magis ergo plz scōm exēplū qñ.s.partes sepatiz declarauerūt quē seruū quelibet ps intēdebat deducere in ꝯctu stipulatiōis in quo simplr fuerūt locute nō alr specificata qualitate serui ꝛ huic exēplo ꝓgruit vbuz sentiā de quo in tex.ꝛ pō dera illud qō in hoc exēplo dixi ꝙ quelibet pars sepatim añ stipkonem declarauit de quo sticho volebat ꝯbere ꝛ ꝙ stipko simplr postea secuta.nā si altera pars declarasset vo
7 lūtatē suā ꝛ altera nō verba tex.nō possent verificari ꝙ altera pars senserit de vno sticho altera de alio. ¶ †Mo.ij. ꝙ lz stipko ex dissensu vicieť vt ꝓrime ocñ ꝛ declaratuz est nō tñ sic est in ipso iudicio qz nō viciať ex ipso dissensu vt ꝓbať no.ex hoc tex.ꝫm Bar.Ange.ꝛ Pau.de ca.ꝫm quos dictū aristonis hic recitatū in v.qō ꝛ in iudicijs ꝛ c̄.reprobať per sequētia: ꝛ ita ēt vult hic gl.parua sup v. existimauit. Qui doc.itelligūt hoc procedere dūmodo de ipso dissē
8 su nō appareat in ꝓtestatiōe litis puta qz te petēte sticbum albū rñdeo ꝛ dico me nō teneri ad sticbū nigrū. †tūc eim viciať iudiciū qō nō pōt eē sine litis ꝓtestatiōe: vt.l.j.C.ō li. ꝓtesta.ꝛ l.prolatā.C.de sen.ꝛ interlo.om.iu.in ꝑdicto autē casu nō inducit ꝓtestatio in aliquo ex ꝑdictis sticbis. Sz si alr appet de dissensu ꝙ in ꝓtestatiōe puta per ꝓbatiōes quibus ꝓbať de quo senserit actor ꝛ de quo senserit reꝰ forte qz anteꝙ ad iudiciū venirēt qlibet corā amicis expōsit ō quo sticho eēt litigaturus ꝛ iudiciuz postea fuit simplr initū de sticho ꝛ isto casu nō viciať ipm iudiciū qz ꝑsumit iu
9 diciū factū de sticho de quo asserit actor ꝛ est ꝑsumptio iuris ꝛ de iure adeo ꝙ nō admittit ꝓbatio in ꝯriuz †si tñ fiat talis ꝓbatio lz ex ea nō irriteť iudiciū tñ restituit ipse reꝰ ex cl'a gñali si qua mihi iusta cā ꝛ c̄.de qua in.l.j.s.ex quibꝰ ca.ma.si ꝓbat ꝙ ex hoc errore omisit aliquā necessariaz defensionez respectu sticbi quem actor se petijsse asserit ꝫm bar.hic in.iiij.op. Qui in effectu vult ꝙ ista sit dīa inter ꝯctus ꝛ iudicia quātū est in ꝓposito qz in ꝯctibus qualiter cunqz ꝓstat de dissensu reddunt nulli ipsi ꝯctus. In iudicijs vō hoc nō est nisi de dissensu ꝓstet ꝛ appeat ex contestatione litis vbi ergo a ꝑncipio est dubiū de quo sticho ꝓtes senserūt in iudicio ꝛ actor asserit se sensisse de vno ꝛ reꝰ de alio subsistit iudiciū ꝛ stat dicto ipsius actoris ēt ꝙ per testes vel alr ꝓbeť: ꝛ sic ꝓstet de ipso errore ꝛ hoc vult dicere Bar.lz obscure loquať ꝛ videať sibi ꝯriari in vbis suis dū ꝓius dicit ꝙ ēt vbi ꝓstat de dissensu nō vitiať iudiciuz sed bñ ipse ꝯctus postea dicit ꝙ in cāu dubij est differentia inter iudicia ꝛ ꝯctus sed dic ꝙ Bar. dū dixit in casu dubij est differentia inter ꝯctus ꝛ iudicia būit respectū ad initiū qz in ꝑmordio nō ꝓstat ō ipso errore sz postea ꝓstat de ipo dissensu ex quo ꝯctus vitiať sed iudiciū nō. Refert tñ bar. Pe.de bellap.voluisse ꝙ iudicium ꝓut ꝯctus irriteť vbi ꝓstat de dissensu. ꝛ būc tex.intelligit in casu dubij in v.sed ō magis ꝛ c̄.ꝛ ꝫm būc intellectū posset dici nō improbari dictū aristonis quasi ipse loquať in casu certo ꝛ vbi de ipso dissensu ꝓstat sed dictū pet.reprobat ipse Bar.ex quo tex. in ꝯctibus ꝑmittit casuz vbi ꝓstat de dissensu vt est dictum §.ꝑi.no.ergo eūdē cāuz subijcit in iudicijs Jo.ō imo.hic tenet intellectū ꝑe.ꝛ sic ꝙ vbi ꝓstat de dissensu idem sit in iudicijs qō in ꝯctibus ꝛ hoc velit tex. in ꝑn. vsqz ad versi. sed ō magis ꝛ c̄.vbi aūt sumus in casu dubij ꝛ tūc sit differentia inter ꝯctus ꝛ iudicia qz in ꝯctibꝰ statur dicto ipsiꝰ rei: vt.d.§.in stipulatiōibus in iuditijs dicto ipsius actoris ꝛ hoc velit ver.sed ō magis ꝛ c̄.ꝛ sic in eo ponať nouus casus a casu ꝑncipij huius.§.ꝛ hoc vī eē de mente glo. parue ō sup ver.semp dū dicit.s.in re dubia ꝛ c̄. ¶ Nec obstat illud qō vult bar.ꝙ nō admittať ꝓbatio ipsiꝰ rei †qz ista nō
10 est ꝓsumptio iuris ꝛ de iure sed iuris tm̄ ex quo ius nō statuit ꝙ reus nō possit ꝓbare se dissensisse ab eo qō dixit actor lz ꝓsumat ꝙ senserit de eo de quo sensit actor ad ō not. in.c.is q.de sponsa.in.l.fi.s.qō me.cā.in.l.fine possidetis.C. de ꝓba.ꝛ cū Jmo.ō transit do.alex.ꝛ ꝓpterea post ipsum Jmo.ponit ēt ipse secūdū sūmarium quod ēt ego.s.posui. Sed iste intellectus mihi nō placet qz rō q̄ reddiť in versi. nā stipulatio ex vtriusqz ꝓsensu ꝛ c̄.cōgruit casui in quo cōstat de dissensu nō casui in quo est dubiū de dissensu vel cōsensu in quo statur dicto rei vt.s.est dictū tunc.n.ꝑdicta rō est penitus imptinēs vñ ex illa rōne declarať ꝙ in illo ver. sed ō magis ꝛ c̄.nō variať casus positus in ꝑncipio.§.ꝛ sic reprobatur dictū ipsius aristonis ꝛ si aliō diceremus seq̄retur absurdū ꝙ semp ipse reus frustrareť iudiciū declarādo añq̄z cōgrediať ad iudiciū ꝙ ipse est litigaturus de tali sticbo sciens ꝙ nō de ipso sed de alio intendit litigare ipse actor ꝛ sic semp negabit ipse reus se ꝓsensisse ꝛ hoc vult dicere iste tex.in fi.ex quo.n.iudiciū reddiť in inuituz ꝑut dicit lra nō ita curať de dissensu ꝑut in stipulatiōibꝰ in qbus cōsensus requiriť. Et in qnātū ꝑfacti doc.dñt ꝙ ista ō qua ō nō est ꝓsumptio iuris ꝛ de iure qz lz ius ō ꝓsumat nō tñ statuit vt ꝓbatio nō admittať in ꝯriū qō ē de eē talis ꝓsum
11 ptiōis dicas ꝙ hoc nō est vez †lz illa dī ꝓsumptio iuris ꝛ de iure quā ius induxit ꝛ ea inducta sup ea statuit vl sup cāu in quo induxit dictā ꝓsumptionē pinde ac si ipsi iuri cōstaret de veritate vt pz in.d.c.is q.vbi de hoc dixi ꝛ p Hosti. in summa de ꝓsumptio.§.quot sint eiꝰ spēs ver.ꝓsumptio. vero iuris ꝛ de iure ꝛ c̄.ꝛ p Spe.e.ti.§.spēs aūt ꝓsumptio nū.ver.necessaria aūt est ꝓsumptio ꝛ c̄.ꝛ ita est in casu nr̄o in quo ius ꝓsumit illū sticbū de quo actor sensit ꝛ ꝓpterea statuit iudicium nō irritari aliquo modo ex ipso dissensu qui aliquo mō deduceret ꝓterqz si ō duceret apparuisse in litis ꝓtestatiōe qz tūc nō est iudiciū vt est.s.dictū. ¶ Nec obstat si ꝯ Bar.dicať ꝙ si sup hoc dissensu inducant ꝓba
12 tiones lz in ꝯriū sit ꝓsumptio iuris ꝛ de iure ꝓiudicāt †qz lz ꝯ ꝓsumptionem iuris ꝛ de iure admitti nō debeat ꝓbatio in ꝯriū nisi p ꝓfessionē ptis vt p gl.no.i.§.aliud quoqz. in auc.de equa.do.vñ sumpta est auc.sed iam necesse.C.de do.añ nup.tñ si admittať ꝓiudicat qz est imputandū parti q̄ nō opposuit ipsam nō eē admittēdā ꝫm Jnno. in.c.fraternitatis.de fri.ꝛ malefi. quē allegat Jo. de imo.ꝛ vult ēt ō Pau.de ca.ꝛ do.alex.nā dico ꝙ dictū bar.est intelligendū vbi reus fuit admissus ad ꝓbāduz actore ꝯdicente quo casu ex talibus ꝓbatiōibus nō iritatur iudiciū sed datur restitutō si apparet ꝙ ipse reus ꝓp būc dissensuz omisit ꝓbatiōes necessarias sed ꝙ retuli.s.velle Bar.ō cui tñ in
13 hoc ꝯriať Ang. †qz ex quo ꝓbatiōes nō debuerūt admitti si fuerūt admisse vī ꝙ nihil releuēt argu.l. antique.i fi.C. ad vellea.ꝛ l.fi.in ꝑn.C.arbi.tu.sed dic salnādo bar. ꝙ nō debuerūt admitti ad effectū vt irriteť iudiciū sz ad effectuz vt restituať ad defensiōes omissas ex clausula gnāli bñ debuerūt ꝛ debēt admitti ꝛ hec est intentio Bar.ꝛ Pau.de
14 ca.ō ex quo no.ꝛ tene †ꝙ lz ꝯ ꝓsumptionē iuris ꝛ de iure nō admittať ꝓbatio nisi p ꝓfessionē partis tñ hoc fallit nisi talis ꝓbatio fiat ad effectuz petēdi restitutionē ex clausula gnāli si qua mihi iusta cā ꝛ c̄.ꝛ ꝛō pōt assignari qz tūc ꝓbatiōes nō fiunt directo ꝯ ipsaz ꝓsumptionē sicut alꝫ dicimꝰ de exceptiōibus q̄ opponi possūt post sniaz: vt.l.j.C.de iur. ꝛ fac.igno.ꝛ p viā indirectā admittit ꝓbatio ꝯ ꝓsumptionē iuris ꝛ ō iure vt p gl.no.iv.fecisse narramꝰ in cle.vnica. de ꝓba.ꝛ p do.Mi.in.d.c.is qui. Et adde ꝙ si actor ꝓfiteť de dissensu tunc reddiť nullū iudiciū absq̄z alia restōne qz

tunc ꝓstat de offensu interuẽto in ꝓtestatione ꝛ sic reddit iudiciũ nullũ ẽt ꝙ ipsa ꝓfessio post ꝓtestationẽ emanauerit q̃ ꝓeiudicat ꝓsumptiõi iuris ꝛ de iure lz alia ꝓbatio nõ vt bñ in.d.§.aliõ.in gl.in v.ꝓuilegiũ iũcta gl.i verbo scribat. ꝛ p doc.in.d.auc̃.sed iã necesse ꝛ ita tenent ħ Ang.Imo.
14 Pau.de ca.ꝛ doc.†hoc aũt ꝙ ꝑ ꝓsumptionẽ iuris ꝛ de iure admittat ꝓbatio in ꝓrium p ꝓfes.partis fallit in casu .d.C.ia q. vbi ẽt ꝓfessio vtriusq; partis nõ ꝓiudicat ꝓsumptioni de qua in.d.C.rõ fallentie ponit ibi per doc.vbi late dixi in notabilibus illius.C.ꝛ an ꝑ ꝓsumptionẽ iuris ꝛ õ iure admittat ꝓbatio in ꝓriũ ꝓfictaz cõfessionẽ vide p Bar.
15 in.l.absentẽ.in fi.ꝑn.ff.de penis. ¶ †Ho.tertio ꝙ iudiciuz reddit in inuitũ ꝛ ad hoc semp allegat iste tex.lz ergo iudiciũ nõ cadat in inuitũ respectu agẽtis regulr vt in rubro ꝛ nigro.C.vt ne.inui.tñ bñ respectu ꝙuenti cadit in inuituz quod intellige si ipse ꝙnctus nõ vult soluere vel satisfacere aut ꝓfiteri illud qõ ab ipso petit ꝛ sic cedere liti sed si ꝓdicta vel aliquod ꝓdictoꝝ vult facere nõ cogit litẽ ꝓtestari ꝛ litigare: vt.l.si reus.§.de ꝓcura.ꝛ.l.si domus.§.q ꝓfitetur. .§.de le.j.ꝛ.§.fi.instit.de p pe.ꝛ tempora.actio.ꝛ sic necessitas suscipiẽdi iudiciũ est cãtina.l.si ꝙuentus nõ vult ꝓdcã facere ꝛ respectu cui⁹ necessitatis iudiciũ i inuitũ reddi dicit sed respectu necessitatis ꝓcise dñ reddi inuolẽtẽ qz ille q vult suscipit iudiciũ nolẽdo satisfacere vel ꝓfitẽdo cedere liti ita dñt ħ Bar.Ang.Imo.Pau.ũ ca.ꝛ doc.ª imo si reus
a ¶ Et p Bar. in.d.l.si re⁹. ꝛ vide eũdẽ in.l. i.in fi.C.de lit. ꝓtesta. vbi declarat qñ p cõfes.euitet iudiciũ ꝛ qñ inducat litis ꝓtest. ꝛ ibi plene p Saly. ꝛ aliqd .j.dicet i dictis Bar,extra glo.
nõ vult ꝓdicta facere adhuc nõ cõpellit suscipere iudiciuz si pót p missionẽ impossessionẽ in bonis ipsius rei plene cõsultũ eẽ ipsi actori ita dñt no.ħ Jo.de imo.ꝛ Pau.de ca. hoc mõ intelligẽtes glo.in auc̃.q semel.C.quomõ ꝛ qñ iu. q̃ est posita sup v.qõ locũ cui ꝓcordat alia gl.in.l.vnica.C. vt ne.inui.q̃ glo.dicũt ꝙ cõuentus nõ cogit suscipe ꝑcise iudiciũ sz ꝙ fit missio in possessionẽ p.l.satisq;.§.de in ius vo. Et sic ꝓcludũt ꝓfacti doct.ꝙ iudiciũ reddat in inuitũ vbi cõuentus nõ vult soluere nõ vult ꝓfiteri ꝛ nõ pót plenarie ipsi actori eẽ ꝓsultũ p missionẽ in possessionẽ in bonis ipsi⁹ rei ꝛ hoc cãu intelligat iste tex.ꝛ tex.in.l.q̃tiẽs.in ꝑn.ꝛi.§. ꝓtor ait.§.de noxa.Bar.in .l.sed ꝛ he.§.ꝑter satisdationẽ .§.de ꝓcu.dicit ꝙ si ꝙuentus repitur exꝰ domũ ꝑcise cogi ꝑt venire ad iudiciũ ꝛ sic subire iudicium si aũt nõ repitur exꝰ domũ ꝛ tũc ꝓcedat .d.l.satisq;.§.de in ius vo.quasi sentiat ꝙ in reperto exꝰ domũ nõ habet locũ missio in possessionez sed pót cogi puta captis pignoribus vel in dicta multa vl per retẽtionẽ suaz in carcerib⁹ vel in cõpedibus vsq; quo
16 cõtestet litẽ †ꝛ nõ ob.ꝙ nõ cogit qs ad factuz ꝑcise qz hoc fallit in iudicijs vt p Bar.in.l.stipulatiões nõ diuidunt in viij.q.§.e.ꝛ p Bal.in.d.§.ꝑter.ꝛ illã glo.in.d.auc̃.q semel. improbat ibi Bal.ad fi.lz Bar.videat cũ ipsa trãsire ꝛ cũ Bal.trãsit Saly.in.d.auc̃.q semel.ꝛ p eundẽ in.l.j.C.de li. ꝓtesta.in.vj.q.vbi saluat gl.ꝓdictã qñ actor cõsentiret reo nolenti litẽ ꝓtestari fieri missionẽ in possessionẽ qz tũc esset fienda talis missio nec cogeret reus ꝑcise ad ꝓtestationez.
17 Et ꝓdicta ꝓcedũt in ꝑncipali litigãte †qd aũt in ꝓcuratore an cogat iudiciũ suscipe p glo.ordinariã ꝛ magistrã.in.d. .§.ꝑter.ꝛ qd in tutore ꝛ filijs ꝓnis habet.in.l.eũ q.C.
18 ũ ꝓcura.ad quã.l.remittũt se doc.hic. ¶ †Ho.vlti.ex hoc tex.ꝙ actori potiꝰ q̃ reo i iudicijs fauẽdũ est videmus.n. hic ꝙ stat dicto actoris potius q̃ rei de quo senserit lz in ꝯ ctibus potius stet dicto ipsiꝰ rei.d.l.stipulatio ista.§.in stipulationibus.ã.e.ꝛ dictũ fuit.ã.in ꝑmo no.ꝓcedit aũt tex. noster respectu declaratiõis verboꝝ ꝓlatoꝝ p ipsuz actorẽ qz eius declaratiõi statur ad qõ ẽt facit.l.si qs intentione ambigua.ã.de iudi.respectu aũt verboꝝ ꝓlatoruz p ipsum reum in iudicio fauet ipsi reo qz statur eius declaratiõi ita vult Bar.ħ plenius attingẽs hãc mãz ꝛ dicet j.latius post ipsuz ꝛ vide ħ Pau.de ca.Gl.j.in ꝑn.allegat ꝓcordantes in scõa pte q̃ incipit ibi sz ꝑ.j.e.ti.ꝛ c̃.gl.op.ꝛ fol.duob⁹ modis ꝛ ꝑma so.cõmuniter approbat p Bar.ꝛ doc.vt pz ex his q̃ dixi.ã.in ꝑmo no.Glo.sup v.inuitus allegat ꝓcordãtes ad hoc ꝙ iudiciũ reddit in inuitũ sed male allegat ad hoc.d.l.si reus.ã.de ꝓcura.qz ibi potius ꝓbatur ꝓrium ꝙ qs inuitus nõ cogat suscipe iudiciũ vt dictũ ꝛ declaratum fuit.ã.in tertio nõ. Glo.sup v.actori op.de.l.itẽ pomponi⁹ scribit si frumẽtũ.§.fi.ã.de rei vẽ. vbi dñ ꝙ si qs petijt heroté ꝛ plures serui huius nois repiantur nec appareat de quo actũ fuerit non sequit condẽnatio ꝛ sic ille tex. ꝓsupponit posse nõ apparere õ quo actũ fuerit qõ nõ eẽt si victo ipsi⁹ actoris staret ꝓut hic dñ ꝛ sic ille tex.vñ huic ꝯrius glo.ħ ibi soluit ꝙ ille tex.est intelligẽdus vbi actor decessit vl nõ vult declarare eius.n.heres nõ poterit hãc declarationem facere tex.vo noster intelligẽdus é vbi actor ꝛ viuit ꝛ vult
19 declarare. Ex quibus glo.no.ꝛ tene menti ꝑpetuo † ꝙ ius declarandi intentionez ambiguã ipsius actoris nõ transit ad eius heredẽ ꝛ ꝑ hoc facit.l.centesimis.§.fi.ã.eo.sec⁹ tñ est in facultate eligẽdi qz bñ talis facultas transit ad hñdẽ illius cui hec facultas competebat: vt in.l.si stipulatus fuerim.in ꝑn.ã.e.itẽ illud qõ est dictũ de declaratiõe procedit vbi declaratio volũtatis defuncti posset eẽ alteri nociua ꝑ ut est in termis nostris qz ꝑt talis seruus declarari de quo si cogitasset reus ale defensiões fecisset nõ sic si declaratio voluntatis defuncti nõ pót alicui eẽ nociua tunc.n.poterit fieri p hñdẽ ꝛ hoc mõ ꝓcedit.l.si qs a filio.§.si qs plures. .ã.de le.j.vbi dñ ꝙ heres eligere ꝑt stichũ quẽ vult tãꝯ illũ testator legauerit q stichũ simplr legauit vbi plures hẽbat ꝛ facit qõ ibi dñ in glo.fi.dũ op.de.l.duo sunt ticij.ã.de te. tu.quẽcũq;.n.ipse heres eligat nõ nocet legatario q in oẽz euẽtuz tractat de lucro.ita dicit no.Bar.ħ cũ quo trãseunt Imo.Pau.de ca.ꝛ doc.qui Bar.ex hoc infert quod si decedit reus eo casu quo ad ipsum ptinebat declaratio in stipulatiõe dubia iuxta no.in.l.quotiẽs.in stipulatiõibus.ã. eo.ꝛ in.l.stipulatio ista.§.in stipulatiõibus.ã.e.ꝛ dcm fuit .ã.in ꝑmo no.si qdẽ stipulatio erat ex cã lucratiua eius hẽs poterit eligere ꝛ declarared.§.si qs plures.si aũt non erat ex cã lucratiua ꝛ tũc secus ꝑ no.in hac gl.ꝛ in gl.d.l.item pomponi⁹ scribit si frumẽtũ allegat ẽt Bar.l.si.x.ã.loca.cũ ib i no.in gl.fi.dũ soluit ꝯriũ.l.j.§.p.ã.e.ꝛ vide Bar.i.d.l. itẽ pomponius scribit si frumẽtũ vbi tz istas gl.lz dicat alr posse rñ.ad illũ tex.ꝙ dubietas ibi erat in ꝓbatiõibus quã
20 nõ pót declarare ipse actor †sed dubia ꝓbatio non releuat vt.c.in pñtia.de ꝓba.ꝛ dicet ꝓri.post Bar.in.q.de test.ꝛ Bal.ibi trãsit cũ istis gl.lz post Ja.ũ are.ꝛ Cy.in addi.ad illũ tex.rñdeat vt retuli rñdere bar.ita tenẽt ẽt bar.ꝛ Bal. in.l.si qs intentiõe ambigua.ã.ũ iudi.ꝛ vide Bar.in.l.ge rit.ũ acq.he.vbi tenet ꝙ hẽs possit declarare verba dubia ꝓlata p defũctũ circa hñditatẽ delatã qz ex tali declaratõe qs non ꝑt vãnificari lz lucrũ possit amittere p no.in.d.§.si qs plures. ¶ Sz ꝯ hãc doctrinã doc.vñ tex.in termis.ã.de re.dub.l.si fuerit.vbi legatũ factũ sempronio amico si duo eiusdẽ nois pariter amici repiant viciat legatũ ꝛ tñ secus ẽt dicẽdũ attẽta doctrina doc.ꝛ sic ꝙ hẽs deberet declarare de quo testor senserit ex quo de nullius dãno icurrẽdo sed lucro amittẽdo agit.ꝛ ad.d.§.si qs plures.l.si qs a filio posset rñ.ꝙ ibi legatari⁹ qcũq; eligatur in aliquo relevat qõ nõ est in termis.d.l.si fuerit ꝛ in termis in qbus loqtur Bar.in.d.l.gerit.ꝛ sic posset teneri nõ eẽ verũ hoc dictum ꝙ vbi nõ agit de dãno alicui⁹ ꝙ heres possit declarare voluntatẽ defuncti sz tũc demũ qñ ex declaratione qs oino in aliquo relevat ꝛ alius in nullo gravat ẽt in lucro ꝑdendo ꝛ est differentia inter hoc dictũ ꝛ dictũ doc.qz ipsi solũ põderãt ꝙ nullus vãnificet nõ ꝑsiderato ꝙ qs gravet i lucro ꝑdendo ego vero pondero ẽt amissionẽ lucri illius qui in nullo relevat ex declaratione hñdis ꝛ ꝓdictis nõ obstat.l. si qs seruũ.§.si inter.de le.ij.nã ibi debet exponi ꝑ pót vt ibi p gl.ꝛ doc.vel ꝑm Cu.i.d.§.ille tex.est intelligẽdus qñ erat cõiectura ꝙ alter ꝓbaret ꝙ de se testator senserat nõ aũt qñ erat oimoda incertitudo ꝛ ad hoc facit illud qõ ibi
21 dñ de defensiõe. ¶ †Extra gl. Bar.hic dicit ꝙ ista.l.facit ad.q.testis q exaiatus in iudicio ambigua deposuit de scibo.nõ declarato õ quo facit.n.ꝙ intelligi debeat de quo actor senserit vt sic fauemus actori refert dcm doc.ex quo vñ inferrt ꝙ imo interpretatio fiat ꝑ reo testes.n.inducũt ad litis decisionẽ ꝛ refert doc.velle ꝙ in his que pertinẽt ad litis decisionem fauemus reo tandem ipse in hac.q.cõ-

cludit

cludit vbi testis dubie ꝛ ambigue deposuit ꝑ neutro fien
daz interpretationē ꝛ dictū tale nō valere ꝛ nō releuare
p.c.in pñtia.de ꝓba.vbi ꝓbabat dictū testis qui deposuit
aliquē fuisse minorē cū possit intelligi minorē.xiiij.ꝛ mino
22 rē.xxv.ꝛ gñaliꝛ ꝓcludit† ꝙ vbi in iudicio ꝟba ꝓferunt ab
alio nō ab ipsis litigātibus tūc si sunt dubia nō releuant: ꝛ
idē si aliqs ex litigātibus q ipsa protuli defunctus est: vt p
gl.hic ꝛ p.d.l.itē pōponius scribit si frumētū.§.fi.cū gl.s.
de rei vē.ꝛ sic nō fit interptatio taliū ꝟborꝫ p tertiū plato
rū vel p defūctū ad.l.effectū: vt hoc bēat alicui afferre uti
litatē ad obtinēdū in iudicio sed ad effecū vitandi ꝓrieta
tē sic vt in.c.cum tu.extra de testi.ꝛ in.§.quibus in prima
constitutione.C.in verbis autem prolatis ab ipsis litigan
tibus concludit interpretationem semper esse fiendaz pro
eo qui ipsa profert siue sit actor siue sit reus: vt hic ꝛ in.l.
si quis intentione ambigua.s. de iudi. ꝛ in regula contra
eum. de re.iu.li.vj.per By. non distincto aliter an simus
circa preparatoria iudicij an vero circa decisoria ꝓdicta
enim distinc.ꝑm ipsum locuz sibi vendicat vbi in iudicio
emergit dubietas circa aliud q̄z circa verba: vt hic vide
per ipsum. Qui ex predictis.vz. ex eo quod dictum est de
verbis prolatis ab alijs q̄z a litigantibus ꝙ si sunt ambi
gua nō releuāt: ꝛ sic nō interpretant pro aliquo infert ꝙ
dubia intentio declarari debet in probationibus. si enim
probatio esset dubia fieret interpretatio contra induceñ
tem probationes.quia.s.tales probationes nō releuarent
ꝛ licet dicere posset sic intellexi in libello nō tamen posset
dicere sic testis intellexit vel sic instrm intelligi debet pro
cedat ergo iste tex. cuz si.vbi in probationibus per testes
fuit expressuz de certo sticho vel de certo apparet in instro
tunc enim libellans qui simpliciter libellū ad stichuz por
rexit dicere poterit de tali ego intellexi: ꝛ ad hoc est bona
glo.in ver.iuranti.in.l.i.§.si quis argentū .j. depos. quaz
allegat Bal.in.d.l.si quis intentione ambigua ad hoc ꝑ
positum ꝛ dicit ꝙ illa.l. intelligi debet ante receptas pro
bationes: sed imo potest etiam intelligi post receptas pro
bationes vt probatur ex hoc tex.in quo in fine iudicij pre
supponendum est ꝙ actor dicebat de quo ipse senserit nec
obstat si dicatur si probatiōes induxit de certo sticho iam
intentionem suam per talium probationum inductionez
declarauit: nam potuit simpliciter ipse facere articulum su
per quo testis haberet recipi de sticho put fecit libellum
ꝛ tamen testis exprimit in dicto suo de quo sticho ꝓmissio
facta fuerit coꝝ se inter nūc litigantes ꝛ visis talibus pro
23 batiōibus de tali sticho ipse libellans postea dicere pote
rit de tali sticho in libello meo intellexi.[a]† Et eodē modo
dicit Bar.si litis cōtestatio est facta per confes.quod qua
liter possit fieri habetur per ipsuz Bar.in.d.l.j. in fi.C. de
li.conte.ꝛ in.d.l.si reus.s. de procu.ꝛ tetigi.s. in tertio no
ta. tunc si cōfessio emanauit simpliciter prout libellus pu
ta quia stichus fuit petitus tāq̄z promissus ꝛ stichus fuit
confessus nō stabitur dicto ꝛ declarationi ipsius actoris
de quo sensum fuerit ex quo contestatio isto casu non solū
est ordo iudicij sed etiam est probatio cuius declaratio vt
est dictum non pertinet ad ipsum actorem debebit ergo
declarare ipse reus qui verba protulit: vt.l.certū. in prin.
s. de confes.vel si non vult declarare habebit locum.l. de
etate.§.qui tacuit.s. de interro.actio. quia .s. fiet interpre
tatio contra eum ꝛ sic intelligatur confessus illum de quo
actor se sensisse dicit vt per By.etiam in dicta regula con
tra eum qui tamen dicit ꝙ iure nouissimo hoc procedit
vbi ipse iussus a iudice recusauit declarare per.c.ij. de con
fes.li.vj.alias contra ipsum tanq̄z contra contumacē pro
24 cederet† ꝛ ad illud ꝙ litis contestatio possit fieri per cō
fessionem per sententiam facit.l.iulianus.ꝛ.l. qui sticbū.
s. de confes.in quibus iuribus probat ꝙ post confessionē
sequitur sententia que sententia non potest sequi sine litis
contestatione: vt dictum fuit.s.in secundo no.ꝛ per Bar.
hic dum formar quintam op.ꝛ ponit opinionem Jsde.de
bel. perti. ergo ex confessione inducitur litis contestatio:
vbi emanauit postrecto libello: ꝛ hoc expsse tenet Pau.
de ca.in.l.j.s. de confes.ꝛ satis etiā est de intentione Bar.
ibi dum examinat illam.q.an confessus sit cōdennandus

¶ Item ex eo qō supra dictum est ꝙ verba ab alio ꝑ la
25 ta in iudicio non possūt per aliū declarari dicit Bar.† ꝙ
si libellus datus est per dñm non poterit ipsum si hz aliqō
verbum ambiguum declarare ꝓcurator: nisi ad hoc bēat
spēale mandatum a dño sicut ꝛ in herede videmus ꝙ nō
pōt declarare verba dubia per defunctū ꝓlata. Et ita eꝫ
si libellus est dat⁹ per ꝓcuratorez si est ambiguus nō po
terit ipm declarare dño nisi dederit spēale mandatū ꝙ sic
daret libellum debebit ergo declarare ipse ꝓcurator libel
lum datum per se in quo sunt verba ambigua: vbi nō fuit
sibi spēaliꝛ mandatum vt sic libelluz daret ꝛ si non decla
rat tenebit dño ipse ꝓcurator si sequit absolutio ar. no.in
l.in seruo.s. de li.cau.ꝛ.l.cum mancipiū.§.circa.s. de edi.
26 edic. In qbus iuribus hr̄† ꝙ si ꝓcurator cui fuit datum
gñale mandatū de emendo seruum scienter emit liberum
tenetur dño mandati vel negociorꝫ gestarū actione cum
ipse dño impediat cōsequi talem empt. ꝛ ad hoc proposi
tum faciunt hec iura lz Bar.videat ipsa allegare ad hoc
ꝙ ꝓcurator debeat ipse declarare libellum sed nō faciūt.
Et sic ex his dicit Barto.apparet ꝙ declaratio verbi am
bigui est ꝓsonalissima: ꝛ hoc dicit cē no.ꝛ si libellus est in
certus ꝛ ꝓbationes sunt certe articuli debent esse dati ad
declarationem hñdam: sed vt supra dixi ét ꝙ articuli sint
incerti ꝓbatio pōt hr̄i certa: qz testis pōt specifice loqui
ꝛ declarare ꝛ actor qui simpliciꝛ petit i libello dicere ꝙ de
27 ipsa intellexit.† Et ꝙ supra dictū est in actore ꝙ eius suc
cessor non pōt verba dubia per ipm plata declarare dicit
esse in reo obscure excipiente. Et idem in successore iudi
cis ingrentis: vt non possit declarare verba ambigua pre
cessoris per supra dicta. Mouet postea dubiū ipse Bar.
28 † quid si in certitudo appareat post sniam quasi illud qō
premisit ꝓcedat vbi in certitudo apparet in ingsitione an
possit per aliqué declarari ꝛ dicit ꝙ si qdez ex actis certis
apparet lz in snia nō exprimat ei dz stari per no.in.l. si qs
ad exhibendum.s. de excep.rei iu.vbi hr̄ in tex. iuncta glo.
ꝙ absolutus in actione ad exhibendum ꝑsumit absolutus
vel qz nō possidebat vel qz nō ꝓbauit de iure suo ꝑm ꝙ ex
actis apparet. Si autē non apparet ex actis: tunc dicit ꝙ
non statur declarationi actoris vel rei sed de quo sensum
fuerit in snia cōstare dz per verisimia: ꝛ sic in effectu vult si
eius dicta bene perpendant ꝙ hoc hz declarare successor
ꝑsideratis istis verisimilibus.ar.no.in.l. semp in stipulonib⁹
.j. de re.iu.dicit.n.ꝙ non obstant supius dicta: qz oia ꝓce
dunt vbi declaratio ꝓsistat ex mera voluntate: secus in ea
que ꝓsistit ex verisimilibus: qz pōt fieri per successorem siue
iudicis siue alterius qui ambigua verba ꝓtulit ꝛ inquan
tum allegat.l.si in iudicio.s. de iu. ad hoc ꝙ vbi non appa
ret ex actis ꝓstare dz p verisimia ꝛ nō dz stari dēclatōi acto
ris vel rei illa.l.nō facit.potius.n.ꝓbat ꝙ attendit volun
tas ptiū lz fuerit erratū in noie iudicis. Et cū ꝓcluserit du
bietate emergēte post sniaz q̄ nō appet ex actis hr̄e decla
29 ri p successorē ex verisimilibus.† Dicit bonos assessores cum
capiūt aliqué ex bānitū si repit alius eiusdē nois ꝛ cogno
minis faciūt ei ꝓfiteri se esse illū hoiem de quo cātat bānū
ꝛ ꝓdēnatio: ꝛ illud idē corpus ꝛc̄.de quo se remittit addi
cta in.l.demōstratio falsa.s. de ꝓdi. ꝛ de. vbi de hꝫ dicit in
vj.ꝓncipali.q. Et si nō vult ꝓfiteri sumit ꝓbatōes ꝛ verisimia
ex qbus appet iudicē q iudicauit de hꝫ sensisse. ¶ Ulti. di
cit ꝙ ille q semel declauit intentionē suā nō pōt ampliꝰ
variare p.l.qcqd astringēdū .j.e. ꝑm vnā lec. vz. ꝑm scōaz
lec. dataz ad v. nec cursus ferendus est ꝛc̄. Hec sunt dicta
30 Bar.ex qbus plura sunt no.† ¶ Et ꝓmo. Cui potius in
iudicio fauendū sit an actori an reo vbi circa aliud q̄z cir
ca verba dubietas oritur cuius dictis dum distinguit an sit
in his q̄ ptinēt ad litis ordinationē an vo in his q̄ ptinēt
ad litis decisionē. Adde tertiū casū vbi sumus in his q̄ re
spiciūt mediū ipsi⁹ iudicij: ꝛ dic ꝙ i his piter ꝛ actori ꝛ reo
faueat vt p imo.pau. & ca.hic ꝛ p gl.in v.cū ptinētijs.ad fi.
s.c.cū sedes.& re.spo.ꝛ i reg.cū sint ptiū iura obscura: ꝛ in

a ¶ Intellexi Et vide Bar. in.d.l. si qs intentione ambiguua post ꝓncipiuz ꝛ dic ꝙ Bal.loquit st̄ tib⁹ ambiguis ꝓbationibus: qz añ ipsas receptas locū hz ꝑdicta.l.sed receptis certis ꝛ claris ꝓbationibus: tūc vult idem qō Bar. vt possit declarari itentio dubia.

regula ꝯ cum de re.in.li.vi.per glo.in.c. ex lris.de spon.ꝛ vide Azo.in summa pandectarũ. in ti.de re.du.vbi ꝛz illõ qõ dictum est in glo.in v.actori ꝙ successor non possit declarare intentionẽ dubiam ꝑdecessoris siue ꝑcessoris ꝛ illud qõ est dictum ꝙ in medio litis pariter actori ꝛ reo favetur limita in criminalibus in qbus reo etiã imedio litis magis favetur ꝯ actori ei.n.dantur plures dilationes:vt
31 in.l.fi.ff.de feriis. ¶ Scõo est no.ex dictis Bar. † ꝙ vba plata ab alio ꝯ a litigantibus in iudicio vel ab illo qui defunctus est non interpretant per aliquez in alicuius vtilitatem gr̃a euitandi aliquam ꝯrietatem. Sed adde ꝙ ꝯ ipm vr̃ tex.satis aptue in.d.c. cum tu. vbi verba illa ante appellationẽ ꝛ post appellationẽ prolata a testibus sunt ambigua:ꝛ tñ interpretant pro dicentibus sniam excõicationis non tenere ꝛ sic ante appellationẽ scõaz ꝛ post primam adeo ꝙ infringitur snia:ꝛ sic non vr̃ verum dictum Bar.ꝙ verbum dubium a texte platum pro neutro interpretetur sed non relevat per.d.c. in pñtia. Sed salvando dicas dictum suum ꝓcedere vbi verba plata a teste sunt dubia de sui ꝓpria significatõe ꝓut sunt illa de quibus in d.c.in pñtia.puta talis fuit vel est minor. Secus vbi verba ꝓlata a teste sunt certa de se ꝑm ꝓpriaz significatũ alio non ꝓbato per aduersarium:qz tunc si fiat ꝓbatio per aduersarium talis que videat huic ꝯriari interpretetur taliter vt non ꝯrietꝛ:ꝛ ita loquit.d.c.cum tu.illa.n.verba post appellationez ꝓlata in.d.c.per testes prepositi ꝛ canonicorum de qbus insuprascripto ꝓtendentiuz ꝙ excõicatio fuerit nulla:qz lata post appellationẽ sũt certa:vt de se pz ꝛ ꝓcludũt qũocũq; intelligant intentionẽ ꝓbantis siue.s. intelligant post appellationẽ primaz siue post appellationem scõam:ꝛ sic non pót aliquid imputari inducenti tales testes ꝙ dubie ꝓbaverit:si ergo aduersarius ꝓbat tale quid qõ vr̃ huic ꝯrium illa ꝓbatio aduersarij taliter interpretat:vt banc non habuit infringere:ꝛ ita loquit.d.c. cum tu. In quo verba plata per testes archiepi ꝓtendentis excõicationẽ recte latam erant dubia ꝛ non concludebant oi casu intentionẽ ipsius archiepi dicebant.n.excõicationem latam ante appellationẽ ꝛ poterant intelligi ante primaz ꝛ tunc excõicatio valuisset ꝛ ante scõam:ꝛ tunc non valuisset illa ergo dubia ꝓbatio nõ attendit: sed illa que fuit certa ꝛ ꝓcludens in oẽm casuz:ꝛ ad hoc vt testes archiepi non dicant incidisse piuriuz fit interpretatio de eorum dicto ante appellationẽ,s. scõam ꝛ sic.d.c. cum tu. si subtiliter aduertat ꝓcordat cum.d.c.in pñtia. Inquantum in.d.c.cum tu.non attendit dictum testium inductorum per archiepm qui dubie deposuerant:sed dictum testium inductorũ per canonicos qui certe siue concludenter deposuerunt: vt est.ff.deductum:ꝛ hoc est satis de intentione glo.in.d.c.cuz tu.dum dicit. Itez est hic ar.ꝙ dubia ꝓbatio non ꝓdest ei qui ipsam inducit qõ non video vnde glo. possit elicere nisi inspectis dictis testium ipsius archiepi qui dicebant ante appellationẽ excõicationẽ latam fuisse qui non ꝓbassent intentionẽ archiepi ẽt ꝙ non essent testes canonicoꝝ ꝓbantes:vt.ff.puta si archiepus susscepisset in se onus ꝓbandi ꝙ iuste recte ꝛ ꝓbabiliꝛ sniaz tulerit. Et ex his apparet ꝙ Bar.recte logꝛ hic dũvult ꝙ interminis.d.c.cum tu.non fiat interpretatio dubie ꝓbationis facte per testes ad effectũ ꝓbandi:ꝛ sic ad alicuius vtilitatẽ sed adeffectũ euitandi piuriũ dubia.n.ꝓbatio in d.c.fuit illa que fuit facta per testes archiepi quoꝝ dictuz non interpretat taliter vt ꝓbent sed vt euitent piuriũ probatio vero facta p testes canonicoꝝ fuit certa ꝛ in ea non cadit interptatio:qz in incertis nõ certis ꝛc̃.vt.l.ꝓtinuns. .§.cum ita.ff.e.ꝛ ideo dicta ꝓbatio remanet firma ꝛ ꝓbat
32 † Alꝫ anté vbi dicta testium videnꝛ ꝯria an reducant ad ꝓcordiam vt ꝓbent vel solum vt euitent piurium:ꝛ an reducantur ad ꝓcordiam cum dicto partis vel qñ testes nõ sunt binc pares ista est materia de qua per Bar.in.l.ij.§. creditũ.ff.si cer.pe. ꝛ ibi plene per poc. qui in fi. inter alia dicit ꝙ vbi testes dubie deponunt cautius est vt iudex iterum mittat pro testibus ꝛ faciat vt declarent qualiter eorum dictum intellexerunt alle.no.in.§.quia vero. el secundo in glo.magna super ver.non habebit.in auc̃.de testi.ꝛ in.c.cum clamor.ex̃ eo.ti. ꝛ ibi per glo. ꝛ doc. ex quibus ibi no.habetur no.limitatio ad illud dictuz ꝙ dubia probatio non relevat nam hoc procedit nisi iudex ex officio suo querat declarationem ipsius dubie probationis puta repetendo testes:ꝛ per glo.in ver.dubium.in.d.c. in pre-
33 sentia.de proba.ꝛ ita tenet Jo. de imo.hic post Ange. † ꝛ de materia interpretationis dictorũ per testes vide per Bar.in.l.j.in fi.C. de vsufruc. vbi dicit ꝙ si loquatur improprie coadiuvari debet: vt non incidat in falsum non ad hoc vt probet allegat Ja.bu.hoc velle.in.l. sed si possessori.§.item si iurauero.ff.de iureiur. ꝛ tangit aliquid in d.§.item si iurauero.ꝛ per eundem Bar.post Ja. de are. in.l.in insulam.§.j.ff.so .ma. vbi videtur velle ꝙ testes reducantur ad concordiam etiam ad effectuz probandi. ꝛ per eundem vbi hoc idez videtur tenere in.l.gallus.§.ille casus.ff.de li.ꝛ po. dum tractat dedictione in bene est verum ꝙ ipse ibi dicit illud idem ꝙ in.d.§.creditum. ꝙ hec concordia non est fienda nisi qñ testes sunt binc inde pares:ꝛ plene de materia per canonistas in.d.c.cuz tu. ꝛ in c.in nostra.eo.titu.ꝛ per antiquum ꝛ nouum Jmo.hic ꝛ pro examinanda plene hac materia opus esset per plura membra discurrere. Aliquando.n.testes varie deponunt ab his que pars dixit. Aliquando vnus ꝛ idem testis in dictis suis varius est. Aliquando testes vnius partis super vno facto varie deponunt ꝯ testes alterius. Aliquando est varietas inter testes eiusdem partis. Et his casibus aliquando vnus testis varius est a dicto plurium testium aliquando econtra. Aliquando vnus est varius a dicto alterius solius testis. Aliquando plures a dicto plurium ꝛ in his oibus casibus potest dubitari an testes reduci debeant ad effectum euitandi piuriuz vel penam falsi an vero ad effectum probandi: que oia si examinare vellemus nimis in longum ꝓcederemus.ideo si vis de materia plene videre dic vt in ꝓallegatis locis. Et adde predictis ꝙ dictum Bar.hic duz vr̃ velle ꝙ verba dubia testis possint interpretari quo ad euitandam ꝯrietatẽ. non aũt quo ad ꝓbandum intelligi posset in vno teste qui in dicto suo est sibi varius seu ꝯdicẽs in quo ista vr̃ esse magis cõis opinio doc.ꝙ quo ad euitandum piuriuz ꝛ penaz falsi possit interpretari ꝛ ad cõcordiam reduci.non aũt quo ad hoc vt probet:qz testis varius non ꝓbat: vt.l.qui falsa ꝛ varia.ff.de testi.vt vide hic per do.Alexan. qui tñ dicit ꝙ in puncto iuris posset attentari ꝙ imo etiam quo ad hoc vt probet reduci possit ad ꝓcordiam vt latius vide per ipm.
34 ¶ Adde etiam dictis Bar.hic dum vult † ꝙ dubia probatio seu data testis ambiguum non relevet vltra limitationem supra dataz nisi iudex ex officio suo repeteret ipm testem. Alia nisi probatio lz dubia concludat in quolibet intellectu ad intentionem agentis. tunc.n. probat ita voluit no.Joã.an.in.c.i.de pac. ꝓt ipsum refert hic nouus Jmo.subijciens exemplum si accuso titiuz ꝙ occidit seyũ testes oẽs deponunt alternative ꝙ occidit ipm cum gladio vel cum clava.lz.n.testes pp alternativam videantur dubie deponere tñ ꝓbant:qz vtraq; pars alternative concludit homicidium ad hoc bene facit.l.ꝙ si dubitet.ff. de
35 acqui.heredi.† dubitans.n.an defunctus decesserit apud hostes an vero in ciuitate non impedit adire hereditate: qz in quocũq; loco decesserit satis est vt hereditas possit
36 adiri pro hoc ẽt facit † qz libellus alternatiuus ꝓcedit qñ quelibet pars alternative tendit ad eundem effectum puta petit dñs ab emphiteota rem emphiteoticaz qua dicit ipm privatum: qz ipsam alienauit in requisito dño aut.ff. triennium canoné non soluit. vtraq;.n. pars alternative ꝓcludit ꝓpriationẽ:vt in.l.ij.ꝛ fi.C.de iu.ẽphi.ita vult Bal. referens ita tenuisse Cy.in.l.gallus.§.si eius.ff.de li.ꝛ po. alle.d.l.ꝙ si dubitet facit qõ hr̃ per Bar.in.d.§.si eius. fi.vbi tradit regulã ꝙ vbicũq; quelibet pars dubitatiõis tendit ad eundẽ effectũ nõ est curandũ de illa dubitatiõe alle.d.l.ꝙ si dubitet facit etiaz optime ad hoc quod dicit

Bar.in

Bar.in.d.l.q̄ si dubitet.ꝛ ad idem facit.d.c.cum tu qua/
tenus supra ponderaui depositionem testium inductoꝝ
per canonicos ibi quorum dictū quocūq; modo intelliga
tur concludit intentionem ipsorum canonicorum.Aliaꝝ
37 adde limitationem ad illud † q̄ dubia probatio non re/
leuat nisi emanaret ad excusandū a delicto tunc releuat
ꝛ interpretatur in dubio vt delictū euitetur:vt p Bar.no.
in.l.non solum.§.sed vt probari.s̄.de no.ope.nun.qui alle
gat.l.merito.s̄.pro so.ꝛ.l.interpretatione.j.de penis.alle/
gat etiam.l.ij.iuncta glo.in ver.probetur.C.de peti.here.
vbi habet q̄ emens hereditatē ante litem motam ꝛ hoc
probans tenet ad restitutionem fructuum lite contestata
glo.dicit q̄ probatur eo ipso q̄ non probatur contrariuꝝ
alias.n.induceretur presumptio delicti.vꝫ.q̄ emerit rem li/
tigiosam:ꝛ hoc dictum sequuntur ibi cōmuniter doc.per
Ab.ficu.in.d.c.in presentia.in.ij.colū.in v̄.no.vlterius ex
38 hoc ꝛ ex tex.ꝛc̄. ¶ Tertio no. est ex dictis Bar. hic † q̄
lz actor possit declarare intentionem suam dubiam nō ta
men intentionem dubiam testis vel dubiū instr̄m sed be/
ne factis ꝛ inductis claris probationibus dicere pōt ego
sic intellexi ꝑm q̄ est probatum:ꝛ hoc vult Bar. in.d.l. si
quis intentione ambigua: ꝛ ibi etiam Bal. ¶ Quarto
39 no.est ex dictis Bar. † q̄ confessione non solum negatio
ne lis contestari potest ꝛ facta tali contestatione per con/
fessionem precedente dubia petitione ꝛ similiter confessio
ne dubia declaratio spectat ad reum qui si non vult decla
rare videtur confessus illuꝝ de quo actor sensit ad hoc qō
dicit de confessione ꝛ per eam lis contestari possit adde di
cta supra ꝛ in tex. ꝛ in recitatione dictoꝝ ipsius Bar.
ꝛ etiam ad illud q̄ reus nolens declarare habeatur pro
confesso illum de quo actor sensit adde dictum By. in di/
cta regula contra eum qō allegaui simile supra in recita/
40 tione dictoꝝ Bar. ¶ Quinto no. q̄ † libellum datuꝝ
per oēm nō potest declarare procurator nisi habeat expres/
sum mandatum nec econtra libellum datum per procura
toꝛ potest dominus declarare nisi viderit speciale man
datū de sic libellando hoc tamen limita ꝑm Jmo. hic nisi
dominus declararet libellum dubium datum per procu/
ratorem ad vtilitatem ipsius rei. ar.d.l. si quis a filio.§.si
plures.dele.j.ꝛ vide Bal.in.d.l.idem pomponius scribit
si furmentū.§.fi. vbi in predictis tenet idem qō Bar. hic.
41 ¶ Sexto est no.ex dictis Bar.hic. † Qō successor in offi
cio sententiam dubiam ꝛ ambiguaꝝ sui predecessoris de/
clarare non potest vbi declaratio dependet a mera volun
tate:secus in declaratione que fit per verisimilia:quia illa
fieri potest per quēcūq; successorem:ꝛ hoc vltimo dicto li
mitat ipse omnia superius dicta ꝛ pone exemplum vbi de
claratio dependet a mera voluntate:puta si iudex condē
net amputationem manus stat in voluntate sua de qua
sensserit. ideo successor non potest declarare sed imitioꝛeꝫ
intelligitur:ꝛ sic de sinistra.arg.l.si presses.de penis.exem
plum vero declarationis non dependentis a mera volun
tate est si titius sempronij fuit condēnatus de homicidio
ꝛ reperitur alius eiusdem denominationis nam ex verisi
milibus ꝛ coniecturis potest deprehendi de quo iudex sen/
serit puta perqrendo ipse successor quis titius inculpaba
tur de tali delicto:vt hic per Bar.ante finem:ꝛ hoc secun
do casu intelligi debet dictum Bar.in.l.ab executore.j.de
appella.ꝛ in.l.terminato.C.de fructi.ꝛ li. expen. duꝝ vult
q̄ imo successor in officio possit declarare intentionem du/
biam predecessoris cum sit idem iudex ꝛ tribunal:vt.l. pro/
ponebatur supra de iudi.ꝛ ita rñ. ad hic nota.ꝛ ad no.in
d.l. Idem pomponius.§.fi. quem simplr sequitur Pau.
de ca.hic in fi.ꝛ hoc modo hec dicta Bar.reducit ad con
cordiam Jmo.lz ratio Bar. in dictis locis sit plurimum
generalis dum allegat.d.l. proponebatur. placet tñ mihi
hec concordia que percipitur ex dictis Bar.hic quia po/
sito q̄ considerata iurisdictione ꝛ tribunali sit idem iudex
ꝛ idem tribunal tamen diuersa est persona. ꝛ non potest
scire voluntatem predecessoris sicut nec heres predecessoris
sui:ꝛ aliquid de hoc alio anno dixi in.l.ex facto.s̄. de vul.
ꝛ pu. ¶ Septimo ex dictis Bar.no. est dum allegat.l. si
42 quis ad exibendum.s̄.de excep.rei iu. † q̄ sententia in du
bio refertur adacta ꝛ de contentis in ipsis lata censetur.
vnde si condemnauit titiuꝝ simpliciter ꝛ in actis certifice
tur qualis sit iste titius de ipso sententia intelligetur licet
simpliciter lata ꝛ de hoc dixi.in.l.ait pretor.§.j.s̄.de re iu/
di.vbi etiā tenui an ex non actis certificari sententia pos/
sit.i.ex nō productis ꝛ redactis in actis. ¶ Septimo ex
43 dictis Bar. † no. est cautela quam habent adhibere as/
sessores capientes bānituꝝ vbi de pluralitate nominis ap
paret verum:quia hec cautela refricatur aliqualiter in du
bium per Ange. Jmo. ꝛ doc. hic quia non videtur ex ea
cōcludi q̄ citatio precesserit que ad hoc vt astringat de/
bet esse clara ꝛ certa:vt.l.aut qui aliter.§.i.s̄. quod vi aut
clam. Ideo dic cautelaꝝ indubitatā esse ꝑm Ange. Jmo.
ꝛ doc.q̄ vbi est pluralitas nominis faciat iudex ipsuꝝ ca
ptum confiteri q̄ ipse est de quo cantat bannuꝝ ꝛ qui fuit
condemnatus de tali maleficio ꝛ faciat ipsum confiteri q̄
ipse est qui cōmisit tale maleficium stante.n. tali confessio
44 ne poterit puniri etiaꝝ stante inordinato processu † quia
omne vitium processus purgat ipsa confessio:vt est elegās
dictuꝝ Jnno.in.c.qualiter. ꝛ quando el.ij. de accu. in.iij.
col.qō probatur in.c.pisanis.de resti.spolia. ꝛ ibi per om
nes doc.per Bar.in.l.si confessus.j.de custo.reoꝝ.ꝛ per
Ange.de are.in tractatu suo maleficiorum in ver. qui in/
dex videns q̄ dicti inquisiti ꝛc̄.vbi hoc singulariter limi/
tat in confessione vera. Secus in ficta cōfessione puta pro
cedente ex contumacia:nam illa non purgat vitium pro/
cessus: imo ad hoc vt fieri possit condemnatio ex tali ficta
confessione vult q̄ precedat processus rite ꝛ recte factus
45 vt ibi per ipsum vide.[a] ¶ Vltimo no. ex dictis Bar.† q̄
a in declaratione non est locus variationi.ꝛ vide dicta per
doc.in.d.l.quicquid adstringendo:ꝛ ita etiaꝝ tenet Bal.
in.d.l.si quis intentione ambigua:ꝛ hic Pau.de ca.qui
dicit secus esse in electione in contractibus: vt.l.cum qui
certarum.j.e.de qua materia dic vt ibi per doc. ꝛ quid in
vltimis voluntatibus an in electionibus licita sit variatio
dic q̄ non:vt.l.serui electione.s̄.dele.j.ꝛ sic ex predictis ꝛ
dictis super glo.in ver.actori habes duas differentias in
ter electionem ꝛ declarationeꝫ. Una est quia facultas eli
gendi transit ad heredes: secus est in facultate declaran/
di. Alia differentia quia in declaratione non licet discede
re ab eo quod semel declaratuꝝ fuit secus in electione in
contractibus facta.ꝛ vide Bar.in.d.l.eum qui certarum
vbi ponit hanc dr̄iam inter electionem ꝛ declarationem.

[a] ¶ Vide.Et vide eundēvbi facit mentionē de dictis Ang. ꝛ Jmo. hic in d. tractatu i v̄. gayuꝝ sempro/nij ꝛc.in.i. col.

Si stipulante. Si alternatiue interroga/
ti respondeatur de vno tan
tum vitiatur stipulatio in speciebus secus in sūmis. Jteꝫ
secus si in speciebus p̄cedat interrogatio copulatiua.b.d.
ꝛ tria dicta sunt No. q̄ dictuꝝ est in summario. ¶ Glo.
sup v̄.nō teneri op.de.l.qui lancem.s̄.de au.ꝛ ar.le. vbi si
ex pluribus rebus vna legetur valet legatum ꝛ venit me/
dia vbi fuit dictum de minori glo.rñ. q̄ aliud est in lega/
tis aliud in stipulationibus que so.nō adaptatur aliquo
modo non.n.in legatis cadit vt in alternatiuis legē vnū
aut.n. testatoꝛ legat alternatiue aut legat vnum speciali/
ter ꝛ propterea glo. soluit alio ꝛ sic secundo modo q̄ ibi
est diuersus casus a casu nostro dic tu ꝛ diuersam ratio/
1 nem habens † naꝫ non sufficit assignare diuersitatē casuū
vt per glo.no.in.l.j.s̄.qui.mo.py.vel hypo. sol. ratio eniꝫ
quare in casu nostro non valeat stipulatio vbi alternati/
ue interroganti respondetur de vno apparebit.j.in glo.in
ver.qō minimū est ꝛc̄. ratio vero quare in.d.l. qui lanceꝫ
valeat legatū ꝛ veniat lances medius est:qz ita fuit volū
tas testatoꝛis cui⁹ sola volūtas bzattēdi ñ volūtas pluriū
prout in stipulatione. ¶ Glo.super ver. summarum taci
te querit in quo est ista diuersitas inter stipkonꝫ alterna
tiuam specierum ꝛ stipulationem alternatiuam summa
ruꝫ.ꝛ rñdet in hoc qz in alternatiua sūmarū valet ꝛ lz sti
pko si de altera tñ rñdeat ét q̄ nō dicat alr ipse stipulatoꝛ
incōtinēti q̄ sibi placet ista rñ. sed in alternatiua spēz nō

est sic: q2 nonvalet vbi de altera tm̃ specie sequit rnsio nisi talis rnsio illico placuerit. tunc.n. valeret vt est de intentione huius glo. ⁊ clarius hoc firmat hic Pau. de ca. per l.j.§.cum adjcit.s̃.eo.ti.nr̃o. ¶ Glo. super ver. q̃ minus est ⁊c̃.tacite op. q̃ hoc idem sit dicendum in speciebus vt minor censeatur promissa dic tu ar.l.apud iulia.§.scio.de
2 lega.j. † vbi si hñs duos fundos eiusdez nois legat fundũ cornelianum simpliciter venit fundus minoris estimationis ⁊ sic si est r̃ eadem in speciebus eadem sit iuris dispositio per iura vulgaria glo. timore huius p̃rietatis rsider ⁊ dicit coadiuuando rationem tex. q̃ in summis censetur promissa minor summa que minoritas vel maioritas apparet ex verbis non sic in ipsis speciebus: quia etiam q̃ vnus seruus sit vilior tm̃ eligẽti vel soluenti pot esse vilior ⁊ sic non apparet ista minoritas in spẽbus ⁊ ppterea aliud in ipsis dicimus q̃ in quãtitatibus alternatiue stipulatis scdam rnsionẽ dat ipsa glo. q̃ in sumis ⁊ in spẽb⁹ eadez est r̃ q̃ minor censet ꝓmissa ⁊ ista est psumptio in vtroq̃ casu tm̃ in sumis est magis violenta psumptio q̃ in ipsis spẽbus ⁊ ppea aliud dicimus in alternatiua sum̃a q̃ in alternatiua spẽ̃ lz ẽt in sumis maior pars ⁊ quanitas eligi pot ꝑm glo.per.l. si ita relictũ.§.fi.s̃.deleg.ij. que l.subdit glo. hoc non dicit ⁊ bene loquit glo. quatenus intendit q̃ non dicat illa.l. vt eligi possit maior sũma tanq̃ existens in obkone ⁊ de hoc infra dicetur ⁊ subdit glo. q̃ ꝑm has duas rnsiones sponderi hic ponitur pro ꝓmitti. Tertiaz rnsionẽ dat glo. exponens verbũ sponderi pro interrogari. In sumis ergo tex. vult q̃ valeat stipko si pcedẽte interrogatiõe alternatiua de maiori ⁊ minori summa rndeat de minori: q2 de ipsa minori vr̃ spondisse .i. interrogasse ipse stipulator ⁊ maior sũma supuacuevr̃ adiecta puta sũma viginti vbi quis.x. aut.xx. stipulatus fuit nõ sic in alternatiua spẽ̃: q2 non vr̃ de sola minori spẽ pcessisse interrogatio ⁊ alia bñ pro supuacue adiecta.nõ.n. est eadem r̃ que in sumis: vt p3 ex prima rnsione: ⁊ ad hoc q̃ minor sũma censeat stipulata ⁊ ꝓmissa glo. allegat plurima iura. Ex qua glo. in hac tertia so. est no. ⁊ menti te-
3 nend † q̃ in alternatiua summaruz minor sũma tm̃ est in obkone ẽt si simplr rnsum fuit pcedente alternatiua interrogatione si nõ de maiori sũma.n. censet pcessisse interrogatio ergo non cadit q̃ ꝑbatur obko ⁊ ex hoc sequit q̃ si maior sũma eligat quatenus illa sũma excedit minorem sũmam vr̃ per creditorẽ bñ ex cã donationis ita dicit no. Bar. in.d.l. si ita scriptuz reprobans glo. que ibi vr̃ velle q̃ imo maior summa sit in obkone ⁊ eligi possit tanq̃ existens in obkone ⁊ allegat Bar. ibi istam glo. quã cõmendat ⁊ hanc opi. dicit tenere doc. in.l.cum qdaz.C. de ver. signi. vbi hoc tz Cy. ⁊ ibi Bal. ⁊ Pau. de cast. hic ⁊ per Bar. ẽt in.l.si duo rei.j.e. Hoc tm̃ dicunt verũ prefati doc.
4 † nisi in sumis caderet affectio vel rõne adiectõis tpis loci aut psone tunc.n. in sumis idem esset dicenduz q̃ in ipsis spẽbus ⁊ in alternatiua spẽruz ad hoc facit.l.si is cui.j. de noua. vbi per ipm Bar. Imo. ⁊ Pau. de ca. ad idem facit tex. in.l. qui reo.§. qui stipulat.j. de solu. ⁊ ibi etiam per Bar. que.l. allegat pro ꝓria. in fi. huius gl. q̃ imo maior sũma sit in obkone ⁊ solvit q̃ ibi ideo est q2 illa maior sũma fuit adiecta in psona alterius ⁊ sic rõne adiectionis psone cadit affectio: vt ibi per gl. in v̊. debebunt ⁊ clarius per Bar. ¶ Et ex his dicit Pau. de cast. q̃ si stipulatus fui decem aut q̃q̃z ⁊ tu rndisti de decem q̃ non erit ꝓcta obko nisi in q̃q̃z q2 non vr̃ pcessisse interrogatio de decez ꝑm hanc glo. ⁊ lz Pau. non dicat hoc vult ẽt Imo. in.l. j.§. si stipulanti.s̃.e. vbi dixi in fi. illius.§. Et pdicta, pcedũt
5 vbi electio est ipsius rei † vbi vero electio in alternatiua sũmarũ est ipsius stipulatoris tunc vtraq̃ sũma est in obkone non maior tm̃ put q̃ electio est debitoris est minor tm̃ ita tz Bar. i.d.§. fi.d.l. si ita scriptũ alꝫ relictũ. ar.l. plane. la.j.§. i.s̃.dele.j. subũciens rõnem: q2 non est psumptio q̃ semp stipulator eligat maiorẽ sũmaz vbi sibi competit electio put est psumptio in debitore q̃ eligat minorẽ ⁊ ppea stante hac psumptiõe stipulator vr̃ de hac minori sensisse ⁊ hoc tz ẽt hic Pau. de ca. lz in ꝓrium ꝑm ipm videat facere q̃ ꝓrioz eadez: vt.l.j.s̃. de his qui sunt sui vel alie. iu. cum vulgaribus sed ex dicta diuersitate rõnis que assignata fuit p3 rnsio: ⁊ vide oino Bar. in.l. si duo rei.j.e. ⁊ ita tz Ra. cu. in.d.§. fi. lz aliqualr pungat ꝓ supradictã rõnem dr̃ie ⁊ aliam assignet: quia vbi electio est debitoris si tunc vtraq̃ sũma esset in obligatione dependeret a voluntate debitoris obko in maiori sũma q̃ est incõueniens: vt.l. stipko non valet. s̃.e. facit. §. legatũ.l. senatus. dele.j. Vbi vero electio ẽ creditoris vtraq̃ sũma ẽ in obkone ⁊ q̃ debeatur minor vel maior dependet a voluntate creditoris q̃ non incõuenit: vt.l. si ita legatũ. §. illi si volet. dele.j. ista est rõ sua si recte aduertatur rõ tm̃ Bar. ⁊ doc. est satis ꝓbabilis quaz melius ⁊ clarius adducit ipse Bar. in.l. si duo
6 rei.j.e. ¶ Et ex hac tertia rnsione data per glo. † elicitur rõ dr̃ie inter alternatiuam specierũ ⁊ summarũ qr̃ vno casu valeat stipko si sequit rnsio in vno secus in alio: q2. si. in sumis vr̃ pcessisse interrogatio de sola minori summa secus in spẽbus: q2 de oibus vr̃ pcessisse interrogatio: ⁊ hoc forte voluit glo. in.l.j.§. si quis simplr. in glo. in v̊. vitiataz. s̃. eo. dum reddit rõnem dr̃ie inter stipkonem alternatiuam sũmaruz ⁊ stipkonem alternatiuam specierũ ⁊ dicit rõnẽ esse: q2 in spẽbus tot sunt stipkones quot sunt spẽs in sũma vna ⁊c̃. i. in spẽbus quot sunt spẽs de tot pcessisse vr̃ interrogatio non sic in sumis: q2 de vna solum ⁊ sic de minori ⁊ sic isto vltimo casu valet stipko non in precedenti: vt in tex. nr̃o ⁊ hoc modo intelligendo pdictam glo. euitatur rõ quam ꝓ ipsam facit ipsam improbans Bar. e.l.j. in.d. §. sed si mihi qui Bar. reddit rõnem dr̃ie circa quam ibi vide dicta. ¶ Sed aduertendũ q2 attenta pdicta ratiõe dicendũ videret idem in tertio casu huius tex. q2 in dicto casu ẽt pcessit interrogatio de oibus spẽbus: ⁊ sic rnsio vr̃ debere fieri ad oia sed rñ. saluando pdictaz rõnem q̃ vbi pcessit interrogatio copulatiue ⁊ sequit rnsio de vna terrogatio a rnsione variat solum in re non in qualitate: q2 interrogatio precisa de duobus rnsio precisa de vno. Sed vbi precessit interrogatio specierũ alternatiue ⁊ sequitur precisa rnsio de vno tm̃ variatur rnsio ab interrogatione in qualitate q̃ non est in alternatiua summaruz q2 non vr̃ pcessisse interrogatio nisi de minori pp violentam psumptionem que est q̃ non habeat solui nisi minor summa. Et sic vnico verbo ꝓcludendo in primo casu tex. dic rõnem esse: q2 inter interrogationẽ ⁊ rnsionem est diuersitas ⁊ in re ⁊ in qualitate. In scdo casu dic rõnez esse q2 rnsio vr̃ esse eiusdem qualitatis cuius fuit interrogatio in qua lz fuerit deducta maior ⁊ minor summa tm̃ minor vr̃ effectualiter deducta: ppea q2 ipse stipulans psumere pot q̃ ꝓmissor non velit ꝓmittere ⁊ soluere nisi minorez que psumptio cessat in spẽbus: q2 interrogans nõ bz ita
7 psumere. ⁊ ideo vr̃ de oibus interrogare ⁊ sic rnsio vt dixi vbi sequit precisa vr̃ diuerse qualitatis ab interrogatio ne in alternatiua specierum. † In tertio casu tex. vbi precessit interrogatio copulatiue de pluribus speciebus ⁊ sequitur rnsio de vna tm̃ dic rõnez esse: q2 ex tali rnsione nõ inducitur diuersitas in qualitate sed solum in re ⁊ de ma
8 teria † an ⁊ qñ stipko vitietur pp diuersitatẽ inter interrogationem ⁊ rnsionem: vide per glo. ⁊ doc. in.l.j.§. si quis simplr. s̃.e. ⁊ per Bar. in.§. fi. e.l. ⁊ per Ange. de are. in.§. preterea. insti. de inuti stipu. ⁊ glo. in.d.§. si quis simpliciter vr̃ appellare diuersitatez in qualitate vbi interrogatio precessit pure ⁊ rnsio secuta est sub ꝓdictione vel econtra. vnde vbi precessit interrogatio alternatiua: ⁊ secuta est rnsio precisa non vr̃ diuersitas in qualitate sed diuersitas in re. ⁊ ideo rõ supra assignata vr̃ dubia tm̃ vr̃ posse sustentari q̃ imo etiam in qualitate sit diuersitas per id quod supra dixi: ⁊ ad hoc no. per Bar. in.d.§. pe.l.j.s̃.eo. ⁊ ad hoc etiaz facit: quia interrogatio alternatiua de duobus est ambigua siue variabilis rnsio de vno tm̃ nõ ⁊ hoc velit dicere tex. q̃ rndẽs de vno tm̃ nõ vr̃ rndere ad interrogata q2. s. non eo mõ quo interrogat nec ad vnaz obkonẽ ex pluribus put in vltimo casu tex. nam vna est tm̃ obko

⁊ vnius

ꝛ vnius rem vbi alternatiue plures ſpēs deducunt ſecus vbi cōpulatiue.ꝛ ideo hoc vltimo caſu cadit ꝙ videatur rēſum vni obl̄oni ex pluribus qđ non cadit in primo caſu ꝛ predicta no.qz doc.non declarant ſequitur.ff. ſacraz.

Sacram. Si res a cōi comertio eximat ſupea obl̄o ꝓbi non pōt ꝛ iam ꝓcta extinguitur nec reuiuiſcit impedimento ceſſante. Idem in domo vſqz adareaz diſſoluta Secus in naui diſſoluta aio reficiendi ꝛ refecta ex eiſdē tabulis in fructibus autem naſciturīs ꝓbitur obligatio ꝛ aliorum natiuitas expectatur quibus natis ꝛ corruptis ceſſat obligatio ꝛ reuertit cuz renaſcuntur.b.d.iſte.ff.qui ſm Bart.reputatur difficilis Diuidit in.vij.ptes pncipales. Primo determinat vnā.q. An res exēpte a cōi comertio,put ſunt res de qbus in tex. in ſtipl̄onē deduci poſſint ꝛ determinat ꝙ non ꝛ ꝙ ſi fuerunt deducte in ſtipl̄onē tpe quo erant in comertio ꝛ poſtea deſierunt eſſe in comertio vitiat ſine extinguit ſtipl̄o. Scōo in ỽ.nec reuocant in obl̄onē ꝛc̄.deteriat aliā.q.q̄ ex añcedētibus dependet que eſt. An ſi ꝑdicta reuertant in nr̄o comertio reuiuiſcat obl̄o ꝛ deteriat ſibi ꝙ nō. Tertio in ỽ.qm̄ qdē ꝛc̄.aſſignat vnā rōnē ꝑcedentiū ſm vnū modū intelligendi de quo hic in glo.poſita in ỽ.qdē.ꝛ ēt per Bar.ꝛ doc.que rō eſt talis:† ió obl̄o ſemel extincta nō reuiuiſcit:qz ſequeret abſurdum ꝙ eadē eſſet cā liberandi ꝛ obligandi.i.ipſa res exiens nr̄m comertiū eſſet cā liberandi reintrans nr̄m comertiū eſſet cā obligandi qđ eſt abſurdū:qz res tranſit iſto vltimo caſu de nō eſſe ad eſſe.i.de nō obl̄one ad obl̄onē imo vī impoſſe ſicut impoſſe eſt nāt̄r loquendo ꝙ hō ſemel mortuus ad vitā reuertat.Et p hanc rōnē rn̄dēt rōni dubitandi que in ꝓriū faciebat ꝙ ceſſante cā ceſſat effectus que rō dubitandi vī hic cōprobari in ỽ.naz ꝛ ſi nauē ꝛc̄.vt hic vide p.d.glo.poſitā.in ỽ.qdē ꝛc̄. Sed ſcōm aliū modū intelligendi. Ff.p. in hoc ỽ. aſſignat rōnē ꝓriā ꝑcedenti deteriatiōi ꝛ ſic ꝙ imo renaſcat obl̄o ſine reuocet:qz ꝓrioꝛ eadē eſt diſciplina:Si ergo impedimentū ſupueniens facit extingui obl̄onē ita ceſſans vī ꝙ reuocet ꝛ reuiuiſci faciet ipſam obl̄onē.Et hec rō ad tex. adaptat hoc mō nec reuocat in obl̄onē ſi rurſus lege aliqua ꝛc̄.qm̄ qdē ꝛc̄.i.ex iſta rōne ꝙ eadē vī debere eſſe cā liberandi ꝛ obligandi ꝛ ꝙ aliqua res poſſit aut nō poſſit dari cū ꝓriꝛ eadē ſit diſciplina:ſed hec rō nō attenditur per. Ff.p.qz no eſt eadē rō ꝙ extinguat obl̄o ſupueniente impedimento ꝛ renaſcat ipſo ceſſante cū hoc vltimo caſu agat vt res de nō eſſe trāſeat ad eſſe vt eſt dcm̄ in.j. lec.bu ius ỽ.ꝛ ſic iſta rō aſſignata ꝑ ꝑcedens dcm̄ eſt rō remotiua cū ipſam nō attendat. Ff.p. imo remoueat deteriando ꝓriū nō ob.ꝑdicta rōne. Quarto in ỽ.nā ꝛ ſi nauē ꝛc̄. ponit duo dicta que vident ꝑ ꝑcedentē deteriationez .vz. de naui ꝑmiſſa ꝛ diſſoluta aio reficiendi ꝛ refecta ex eiſdez tabulis que oīno debet ꝛ de fructibus certi fundi natis ꝑſumptis ꝛ poſtea renatis qui ſibi debent que dicta vident ꝓria ſupiori deteriatōi de qua in ỽ.nec reuocat ꝛ co adiuuare rōnē in ꝓriū factā in ꝓx̄i.ꝑcedenti ỽ. ſm ſcōam lec.d.ỽ. Quinto in ỽ.ſed hec diſſicilia ſunt ꝛc̄.ſoluit ꝑdicta ꝓria diſſicultudinē oñendo ꝛ aſſignando inter ſtipl̄onē boīs liberi ꝛ viui ſeu fructuū:nā bo liber nō pōt deduci in ſtipl̄onē qñ erit ſeruus ſecus eſt in vino ꝛ alijs fructibus ꝛ ſi ꝑmittat vinū intelligit de vino naſcituro in gñe qđ expectare vt naſcat nō eſt improbatū ſz cuz ꝑmittit liber bo nō ſpectat tps ſeruitutis:qz hoc ſpectare eſt inboneſtu ꝛ in ciuile:qz caſus ꝛ aduerſa fortuna boīs ꝛc̄.quaſi velit dicere. Ff.p.vinū pōt ꝑmitti cū naſcet ꝛ ſimpl̄r ꝑmiſſum intelligit cuz naſcet : qz nulla inboneſtas reſpectat qđ ſpectet hoc tps. Sed bō liber cū erit ſuus nō pōt ꝑmitti qz nō eſt in nr̄o comertio ꝛ ſi ꝑmittat bō liber nō ſpectat tps ſeruitutis:qz hoc ſpectare eſt inboneſtū. ſicut ꝙ res ſacra efficiat ꝓꝑbana ꝛ ſic de ſibis ꝛ ſic apparet ꝙ exemplū de vino no bz obſtare cū ſatis diuerſa rō ſit in vno q̄ in alio ꝛ de diuerſis ꝛ diuerſam rōnē bñtibus nō fit illatio:vt.l.ſi.ff.de calumn.ꝛ.l.nāt̄r.ff.nib.l cōt.ff.de acq. poſ. cū ſi. Sexto in ỽ.ꝛ nauis ꝛc̄.ponit oſtiam inter nauem ꝛ boiem.Talem.vz.qz in naue que reſoluit ꝛ reficit animus inſpicit:qz ſi reſoluat: vt in aliū vſuz ꝑuertat nō reuocat prior obl̄o ꝛz poſtea reſciat : qz alia nauis eſt ſecus ſi reſoluat eo aio vt reficiat:qz tunc reuocatur obl̄o nec iſte aiꝰ eſt improbat⁹ in naue ſecus in boie:qz eſt improbat⁹ ꝙ liberet vt redigat poſtea in futurū. Itē in re vī improbatū ꝙ efficiat ſacra aio vt reducat ad ꝓꝑbanos vſus:ꝛ ſic nō bñ arguit de naui ad boiem ꝛ ſubdit an idē ſit dicē dū in domo qđ in naui ꝛ deteriat ꝙ nō ſed diſtinguit an ꝑ ptes reſoluta ſit an vero in totū ꝛ ſicvſqz adareā. Ff. Septimo ꝛ vlti.in ỽ.hic tractatus ꝛc̄.ponit effectuz pñtis in quiſitōis ad qd .ſ. vtile ſit ſcire an ſit eadez vel diuerſa res illa que fuit reſoluta ꝛ refecta puta domus vel nauis que inſtitio facta eſt in ꝑcedēti ꝓx̄i.ỽ.Et dicit ꝙ eſt vtilis pdicta inſtitio nō ſolū ꝑꝑ ꝓuentiōales ſtipl̄ones puta qñ nauis vel domus pſtari ꝓmiſſa fuit : ſed et ꝑꝑ proprias puta qñ ꝑ vſufructuariū cauet ꝓprietario de reſtituenda re finito vſufructu iuxta.l.j.ff.vſufru.quēadmo. ca.intereſt.n. ſi forte vſufructuarius deſtruxit ꝛ refecit rem ſcire an ſit eadē vel diuerſa res:vt ſic ſciamus an ad eius reſtōnē vel ad intereſſe teneat hec ē pncipalis diuiſio pñtis.ff. ex qua ēt ꝑcipe poſſes in ipſo caſum in terminis.Et iteruz prima pars ſubdiuidit in tres ptes:vt hic vide per Bar. In tex.
2 ibi aut baſilicā ꝛc̄. † qd ſit baſilica.vide per glo.in.l.pedi culis.ff.item cū querit.ff.de au.ꝛ ar.le. que dicit ꝙ eſt domus pncipis ꝛ hoc modo accipit hic ꝛ in.l.baſilicā.C.de ope.pu.appellat ēt baſilica eccl̄ia añ ꝓſecrationē:vt in .c. j.de reli.do.iuncta glo.j.ꝛ ibi per Abb.ſicu.ꝛ per eūdē in rubri.de ꝓſe.eccle.vel alta.ꝛ hoc mō accipit in.c.oēs baſi
3 lice.xvij.q.vj. ꝛ recte. † qz eccl̄ia eſt domus dei q eſt oiuz pnceps:ꝛ res ꝙ domus dei dicat eccl̄ia eſt tex.in.c. decet.de imuni.eccle.li.vj.ꝛ ibi glo.in ỽ.pacificus vī ꝙ dñs nr̄ eſt rex ꝛ qdē pacificus. Quare aūt baſilica,put accipit ꝑ domo regia vel imperatoria dicat vlibus publicis deſtinata dependi pōt ex his que dicit glo.in.d.ff.itez cū que
4 reret. † Mo.j.plures res q̄ in ſtipl̄one deduci non pñt vt res ſacra vel religioſa res publicis vſibus deſtinata liber bō ꝛ gñal̄r quelibet res que in comertio nr̄o nō eſt in ſtipl̄onē deduci nō pōt ad idez tex.in.ff.j.inſti.de inuti.ſtipl̄o.ꝛ que dīa ſit inter rem ſacrā ꝛ religioſaz dic vt in .ff.
5 nullius.ꝛ in.ff.religioſum.inſti.de re. diui. † an aūt eo caſu quo talia deducunt in ſtipl̄onē vel in aliū ꝓctū ꝓmittēs talia teneat ad aliqd vigore dicte ꝓmiſſiōis:vide per Ange.de ar.in.d.ff.j.ſup glo.in ỽ.ſacraz.ꝛ per Bar.ꝛ doc.in l.liber bō.in pn.j.e.lapiccola.vbi Bar.quē ſequunt cōiter doc.tz ꝙ ꝓmittēs talia ſi precedat cā oneroſa vel ſi fuit in dolo.tenet de euictōe nō aūt tenet ad ipſam rem ꝛz glo.in
6 ꝓallegatis iuribus voluerint † ꝙ liber bō deduci poſſit in ꝓctū emptōis ꝛ venditōis ꝛ ꝙ debeat:qz in tali ꝓctu venit tradi nō aūt venit dari ꝓut in ſtipl̄one in qua ēt ſi veniret tradi Ra.ſecutus pdictas gl. in.d.l.liber bō voluit ꝙ ipſe bō debeat ꝛ hāc opi.in pucto iuris approbat An
a ge.de ar.in.d.ff.j.ꝛz ꝓriā opinionē dicat eē cōez.ª Mo.
7 y.ibi q̄uſ res ſacra ꝛ c̄.† ꝙ nō ſemp inſpicit illō qđ eueni re pōt ad qđ ēt facit iſte tex.in.ỽ.ꝑte ibi bō liber certa ſpē ꝓtinet ꝛ caſum aduerſāq; fortunā ꝛc̄.ex quo tex.deprehēditur rō quare hoc ſit in his terminis ꝙ nō inſpiciat illō qđ euenire pōt qz .ſ. illud qđ pōt euenire repugnat ciuilitati ꝛ honeſtati ꝛ pōt ꝓtingere ꝛ euenire ꝑter nām ꝛ ꝑter legē nec pñs ſtatus indicat ꝓtingentiā de futuro quā māz plene declarat Bar.ſup dicta.ỽ.ꝑte ſup glo.in ỽſi. nāle.ꝛ
8 ibi dicet. Mo.iij. ibi nā ꝛ cū quis ꝛc̄. † qđ ea que diſſoluunt iaz ꝑcta fortius impediū ꝓbenda ꝛ ſic obl̄o que iam facta ex aliquo poſtea euenienti ꝛ ꝓtingenti diſſoluitur fortius ſi illud erat a principio ꝓbi impediē ꝛ rō eſt ſatis in promptu:qz difficilius ſolent iam facta tolli q̄z fienda impediri:vt.l.patre furioſo.ff. de bis q ſūt ſui vel alieiu.c.ad aplicam.de regula.c.qđ admodū.ō iureiu.cū ſi. de qua mā an ea que diſſoluunt iam ꝑcta impediant contrahenda hic plene per Bar.An aūt econtra ea que non tollunt nec diſſoluunt iam facta non impediāt ꝓbenda ꝛ

a Cōez.Et anveniat tantū rerū eſtimatio vide ꝑ Bar. in l. multū itereſt ff.eo. ad quam hic ſe remittit in ꝓma op.ꝛ vide que hñt i.l. apud iulia.ff. ſi.ff.dele.i.ꝛ cōcluſio ē iſta ꝙ talium rerum que in nullius comertio ſūt nec in ꝓctibus nec in legatis venit eſtimatō earum vero rerum que ſunt in alicuius comertio ꝛz nō oiuz ꝛ debet eſtimatio:vt.l.ceterū. ff.ſi duobus.ꝛ l.ſi qs inquilinos.dele.i. earum vero rerum que nō ſunt in comertio,pmiſſe forte inducticte debet eſtimatio eaꝝ q̄ n ſūt in comertio ſtipulatoris ſecꝰ vt .d.l. multum inter eſt que in diſtincte logt in legatis . dic vt.l.perui de.ō lega.l.

fienda bñ in.l.pluribus.§.t si placet.ℑ.e.ad quaz mãm faciũt iura hic allegata per Bar. in scõa op. que allegabat By.pro ꝯrijs in mã nra t male ꝑm ipz Bar. in oibus.n. ꝓdictis iuribus ea que nõ tollunt iam facta impediunt fienda:vt pz in.d.l.is cui.§.e.in.l.j.§.si quis aũt.de bo.pos. ꝑz tab.in.d.l.pluribus.§.t si placet.ℑ.e.facit.d.l. patre furioso.t.d.c.ad aplicaz. sed forte By. voluit op.quatenus in isto tex.ꝓbaꝫ ꝙ illud qõ impedit actũ fieri.i. stipłoné puta libertas vel alia qualitas de qua hic tex.tollit ẽt iam ꝯctam:qz ẽt hoc ꝓbaꝫ in hac lra t ad hoc vadunt hec ꝯria Sed ꝯ hoc ꝙ imo ea que tollunt ꝯcta nõ impediant ꝯbẽ
9 da op.Bar.de.l.ij.§.j.§.de capi.di. vbi casus † ꝙ lz de rigore iuris ciuilis si obligatus capite minuaꝫ tali tñ capitis diminutiõe qua nec ciuitatẽ nec libertatẽ amittit liberetur actione si qua tenebaꝫ tñ nõ impedit de nouo obligari t adhunc casum nõ ptinet illud edictũ:vt.d.l.ij.§.ait ptor.t.§.bij qui.v.ceteruz. t ibi per Bar.t vide Azo.in sũma insti.de ca.di.dũ tractat qui effectus resultat ex minima capitis diminutõe pro so.ergo huius ꝯrij.rñ. Bar. ꝙ tex.nr̃ loquit vbi supueniens impedimentũ reddit rem inhabilem in futurũ nam hõ effectus liber semp impedit deduci in ꝯctuz t res effecta sacra t silles res secus si impedimentũ supueniens nõ reddit rem inhabilem in futurum.tunc n.nõ ꝓcedit regula tex. nr̃i sed hz locuz ꝯriũ in quo capite minutus minima capitis diminutiõe nõ redditur inhabilis in futurũ ad ꝯbendũ imo magis habilis qñ patit talem capitis diminutionẽ: qz emancipaꝫ idem tñ si talẽ patit:qz arrogaꝫ nam filiusfa.ẽt obligaꝫ ex ꝯctu vt.l.iam ex ꝯctibus.§.de iu.silr adducit Bar. d.l. si debi
10 tori deportatio.ℑ.de fideius. † vbi obłoni deportati nõ ꝑt accedere fideiussor:qz per deportationẽ est sublata respectu ipsius deportati obło tñ de nouo ipse deportatus nõ impedit obligari nãr:vt ibi vult glo.per.l.qdaz. de pe.t sic pro eo in tali obłone postea ꝯcta nõ impedit accedere fideiussor intelligit tñ ꝙ nõ impedit obligari ex ꝯctibus iurisgentiũ:qz eoꝝque sunt iurisgẽtiũ remanet capar ipse deportatus:vt.d.l.qdã.t ꝑ Pau.in.d.l.si debitori. Ꝑ. ẽt Bar.ꝯ regulã hui⁹ tex.de.l.quotiens.ℑ.de noua.t de.l.
11 sub ꝓditõe.ℑ.de so. † nã nouatio tollit obłonem iam ꝯctaz vt.l.j.ℑ.de no.t.§.ꝑterea nouatõe.insti.qui.mo.tol.obli.t tñ in.d.l.quotiens.in v.sed si id qõ sub ꝓdictõe t c. dr̃ ꝙ si debitũ sub ꝓdictione pure nouet nõ statiz fit nouatio:sed eueniente ꝓdictiõe qua eueniente ꝯbiꝫ obło t postea nouaꝫ ecce ꝙ nouatio nõ impedit oriri obłonẽ lz iam ortaz
12 tollat.† Jtẽ solutione tollit obło:vt insti.qui.mo.tol.obli. in ꝑin.t acceptilatõe:vt eo.ti.§.item per acceptilationez t tñ si debitori condictionali accepto feraturvel soluatur creditori vt cedat in solutũ eueniente ꝓdictõe nõ impedit oriri obłonẽ qua orta per dictos actꝰ retro censet sublata vt.d.l.sub ꝓdictiõe: t ibi per glo.j.bar.soluit ꝓdicta ꝯria ꝙ actus łonis acceptilatõis t nouatõis tendit ad libe-
13 rationẽ que liberatio nõ cadit nisi ꝓcedat obło† qz priuatio ꝑsupponit habitũ in.c.ad dissoluendũ. de spon.t.l.de cem.ℑ.e.cũ si. vñ illi actus qui solent tollere obłonẽ iam ꝯctã nõ impediunt ꝯbendã in ꝓdictis terminis vt ipm postea tollant nõ impediunt ergo ꝯbi ad effectũ vt tollãt: sz regula tex.nr̃i nõ logt in actu qui ꝑncipalr tendat ad liberationẽ adeo ꝙ reqrat ad esse talis actus vt ꝓcedat obło lz scõario t in ꝓsequẽtiã effecta re sacra vel destinata publicis usibus vel suo effecto libero sequaꝫ liberatio ꝓdicti tñ actus nõ reqrunt ꝓcedentẽ obłonez: t ideo secuti post ꝯctam obłonẽ ipsam tollunt t impediunt ipsam ꝯbi t in esse deduci. Et formatis ꝓdictis ꝯrijs bar. per viaz distin
14 ctionis tractat hanc mãm † an ea que tollunt iaz ꝯcta impediant ꝯbenda. Et facit duos casus ꝑncipales ꝑmus est vbi sumus in his que ꝑncipalr respiciũt liberationẽ:scõs qñ sumus in his que nõ respiciunt ꝑncipalr liberationez. ¶Primo casu distinguitꝙ aut actus de liberando preterita tñ respicit: t tunc lz talis actus tollat iam ꝯcta nõ impedit ꝯbenda:vt.l.si stipulatus fuerim.§.j.ℑ.eo.t.l.si a
15 colono.ℑ.e. In qbus iuribus ꝓbaꝫ † ꝙ in stipłonibus verba ꝓtis tpis nõ respiciunt futura:t iõ si stipulor quicqd te dare facere opz nõ venit in stipłone illud qõ in futuruz debebit nisi alr fuerit dcm̃:ita si qcqd te dare oz acceptolatũ tibi fuerit nõ extendet talis acceptilatio: t sic actus liberatorius ad futura nec impediet obłonẽ ꝯbi in futuꝝ lz iaz ꝯctã tollat in ꝓterituz:ar.d.iuriũ. Aut talis actus de liberando respicit tñ futura: t si tendit ad liberanduz a
16 dolo lz tollat iam ꝯctã obłonẽ de dolo nõ impedit ꝯbẽdã † qz dolus futurus remitti nõ põt:vt.l. si vnus.§. illud.ℑ. de pac. Sivo talis actus de liberãdo nõ tẽdit ad liberanduz de dolo:t talis actus lz tollat obłonẽ iam ꝯctã nõ impedit tñ eam ꝯbi nõ ad effectuz vt maneat sed ad effectuz vt tollaꝫ:vt.d.l.quotiens.t.d.l.sub ꝓdictõe. ¶Sedo casu ꝑncipali vbi sumus in his que nõ respiciunt liberationez ꝑncipalr t tunc si qualitas supueniens que tollit iam ꝯctã obłonẽ reddit psonã vel rem inhabilẽ in futurũ: t si
17 cut tollit iam ꝯctã obłonẽ:ita ẽt impedit ꝯbendã:vt in.§. nõ facit.l.ij.§.desinere.ℑ.vsufr.quẽad.ca.t.l.semproni⁹ attalus.ℑ.de vsufruc. lega. In qbus iuribus ꝓbaꝫ † ꝙ sicut morte vel defectu ꝓdictiõis extinguit vsufructus iam acqsitus:ita tali casu eueniente impedit acqri:t ppea disponit in.d.l.semproninus.ꝙ si heres post tps fundũ deducto vsufructu ꝑstare iussus est si añ tps hẽs moriꝫ fundus postea plenus t sic respectu vsufructus t ꝓprietatis ꝑstari oz:qz ficut si heres habuisset taz vsufructũ acqsituz morte talis vsufructus perisset ita ẽt ꝓstitui impedit:qz qualitas mortis in futurũ reddit inhabilẽ psonã:vt non teneat vsũfructũ. Sivero qualitas supueniens que tollit obłonẽ iam ꝯctã nõ reddit personam vel rem inhabilẽ in futurũ t talis qualitas nõ impedit obłonẽ ꝯbi:t sic hoc casu nõ ꝓcedit regula tex.nr̃i vt ea que tollũt iam ꝯcta impediãt ꝯbenda:sed loquit tex.in.d.l.ij.§.j.ℑ.de ca.di.t in.d.l.si debitori deportatio.ℑ.de fideius.ad hoc etiam facit .l. existimo.ℑ.e.vbi ꝓbaꝫ ꝙ lz acqsitio dñij rei in stipłonẽ deducte tollat ipsam stipłonẽ nõ tñ impedit eam ꝯbi sub ꝓdictiõe
18 si meus esse desierit.† ¶Et ꝓdicta inducit Bar.ad.q.de bannito qui infra terminũ bãni occidit rebellez an possit esse de priozibus stantibus statutis de qbus hic per eum t determinat ꝙ nõ qz statutũ ꝙ occidens rebellẽ eximat ab oi bãno:qõ incurrisset vel incurrere posset pp eius prita delicta est penitus liberatoriũ que liberatio nõ põt se qui nisi ꝓcedat bãnũ:t sic vr̃ iste bãnitus t exẽptus a bãno eodẽ pũcto:sicut dr̃ in.d.l.quotiens.t in.d.l. sub cõdictione.Secus aũt dicendũ esset ꝑm ipm si statutũ occidẽtez rebellẽ redderet inhabilẽ ad bãniendũ: qz tunc posset esse de priozibus ex quo qualitas supueniens inhabilitat psonã in futurũ ad bãniri valendũ: t iõ sicut tollit bãnuz iam incursum:ita t incurri ipm bãnum impedit:t sic veruz esset isto casu ꝙ iste nũqz fuit bãnitus: t per ꝑns non ozipediri eẽ de poribus statuto dictãte ꝙ bãnitus elapso termino bãni nõ possit eẽ de poribus ẽt si fuerit rebãnitus Sed in hoc de bãnito tenent ꝯ Bar.Bal.t Ange. prout refert Jmo.hic t sic ꝙ imo talis bãnitus occidens rebellem:vt.ℑ.possit esse de poribus tãqz nõ incurrerit bãnũ vigore ꝓdicti statuti de occidente rebellẽ dũ loquit per verbum preteriti imperfecti t sic denotat ꝙ bannum adhuc non sit incursuz:t ab eo incurrendo eximatur ipse bannitus vigore statuti:t per ꝑns nõ impediatur esse de priozibus quasi illud statutum circũducat t deleat illum terminum secuta occisione talis rebellis:sicut alr dicitur in.l.t post edictũ.§.circũducto.ℑ.de iudi.quem tex.pro hoc allegat Ange.t Bal.allegat.l.quesitum.ℑ.de re iu.t.l.ij.§.j. t etiaz in ꝑin.ℑ.si quis cau.in quibus iuribus excusatur quis a comparendo superueniente iusta causa non comparendi. Jta ergo in ꝓposito nostro bannitus occidens rebellem infra terminum sibi assignatum in banno ad cõparendum excusetur a comparendo: t per consequens non incurrat bannum quam opinionez approbat hic nouus Jmo. dicens ꝙ illud statutum de occidente bannitum duz dicit eximatur ab omni banno qnod incurrisset vel incurrere posset respectu banni incursi loquetur pro-

prie per

ptie per verbuz eximatur sed respectu banni incurrendi
de quo loquitur per illud verbum incurrere posset stabit
impropie ꝛ accipiet eximat.i.non incurrat nec incouenit.
19 ¶ꝙ vnum ꝛ idem verbū stet ppie ꝛ improprie rone sub-
iecte materie:vt.l.ij.ff.de offi.procōsul.ꝛ lega.ꝛ ad illud q
preteritū impfectū importet sine respiciat tps futuruz alle-
gat.l.cū certus.ff.de vi.tri.ꝛ oleo lega.qđ maxime dicit eē
verum in verbo potest qđ ēt prolatū in verbo pītis tēporis
a respicit futurū tēpus:vt.l.si ita qs in testō.ff leg.ij°.ꝛ ex his
apparet q non ob.d.l.quotiens . ꝛ.d.l.sub cōditione per
quas vel quarū ar.Bar.mouet qz hic nō agit de liberādo
sed de impediēdo bānum incurri vbi adhuc nō erat incur
sum Jo.de imo.tenet se cū bar.nisi bānitus comparuisset ꝛ
allegasset suā defensionē qua allegata bānum non curreret
nec ob.d.l.quesitū.ꝛ.d.l.ij.qz in dictis iuribus impedimē-
tū est necessarium ppter qđ qs impedit comparere secuz in
terminis nostris ꝛ ista opio mihi placet ꝛ illud verbuz in-
currere posset potius vī facere ptra pfatos doc. tenētes cō
tra bar.qz pīsupponit q oino secuta occisiōe rebellis possit
quis bāniri tñ eximat vigore dicte occisionis in qua exem
ptiōe necesse est dicere q pcedat ipm bānuz put dicit bar.
p quo ēt facit q intelligēdo put ipse intelligit verba stant
ppie prout conuenit secus ſm alios doc.ꝛ a verbis ꝛ earuz
ppietate in dubio nō est recedēdū.l.nō aliter.ff de leg.ij.cuz
si.ꝛ si statutū volūisset inhabilitare psonā vt nō posset bāni
ri secuta tali occisiōe sciuisset dicere arg.c.ad audiētiam.de
deci.ꝛ.l.vnice.ff.sinaūt ad deficiētis.C.ō cadu.tol. ¶ Mo.
20 quarto ibi:nec re vocat ꝛ c̄.¶ꝙ obligatio semel exticta nō
reuiuiscit de quo in.l.q res.ff.aream.j.de solu . ꝛ per glo.in
v.ꝯbatur.in.c.queris.de pcra.di.iiij. ¶ Mo.quinto ex v.
qm̄ qdem ꝛ c̄.ſm vnū intellectū q vna ꝛ eadē cā nō debet
eē occasio duorū ꝟriorū qđ declarat.ff.in diuisione lre duz
21 declarat hūc v.sed ſm alium intellectū no.¶ꝙ ꝟriorum nō
semp est eadē disciplina.Iz eim si res efficiat sacra vel bō li-
ber definat obligatio tñ si desinit hīe predictā qualitatē nō
reuiuiscit obligatio ꝛ rō est qz nō est eadē rō vt sicut qua-
litas libertatis supueniēs tollit obligationē ita cessans ipsā
inducat cū in inducēda regrat psensus in tollēdo nō super-
ueniēte tali qualitate ꝛ de hac mā an ꝟriorum eadem sit di-
sciplina ꝛ qualr hoc itelligat hic p bar.in.ij.col.ad fi.ꝛ di-
22 cit sup gl.in v.stichus.vel in gl.sup v.quidez.¶ꝛ qualr res
semel effecta sacra possit amplius fieri prophana ꝑ rām se
mel deo dedicatum.de reg.iu.li.vj.vide ibi per glo.ꝛ doc.
¶ Mo.sexto in v.nā ꝛ si nauem ꝛ c̄.in fi.q iter esse ꝛ extin-
ctā eē obligationē est dare mediū.i.cessare vt pz in exēplo
de naui ꝛ fructib° ꝛ ħ optime ꝓbat tex.in.l.qres.ff.areaz.
23 J.de solu. ¶ Mo.vij.ex v.sed hec difficilia sūt ꝛ c̄.¶ꝙ de sepa
ratis seu dissimilibus nō fit recta illatio ꝛ sic būc tex.adde ad
alia iura vulgaria que ad hoc allegant put est.d.l.fi.ff.de
calū.l.nātr.ff.nihil cōe.ff.de acq.pos.l.papinianus exuli.de
mino.l.si maritus.C.de do.ter vi.ꝛ vxo. ¶ Mo.viij.ibi:ꝛ
24 casum aduersāq; fortunā ꝛ c̄.¶ꝙ inhonestuz ꝛ in ciuile est
spectari casuz ꝛ aduersaz fortunā liberi hois qđ limita nisi
in talē casuz ipsi puideat vt videmus in pupillari substōne
que ꝯcipit ꝛ verificat in casu quo pupillus in pupillari eta
te decesserit :vt insti.ō pu.substō.in pn.ꝛ.l.ij.in pn.ff.e.vbi
alio āno dcm̄ fuit ꝛ ita forte posset rñ.ad iura all.in v. nāle
p gl.sup dicto verbo.vz ad.l.gñaltr.ff.si hoi.ff.de fideicō. li.
idē si ipsi nō puideat tñ circa eiꝰ psonā nō dispōit in euen-
tuz casus aduersi sz circa bona vt in fideicōmisso post mor
tē relicto. ¶ Mo.ix.ibi:nā de his rebus negociū ꝛ c̄. q qc-
qđ dño nro ſm pīs tps in gñe subijci non pōt in ꝯctum
deduci nō valet ēt sub cditiōe qñ poterit eē sub dño nro
vt pz ex supiorib° verbis tex.ibi illū cū seruus erit ꝛ c̄.ꝛ ex ħ
bē no.limitationē ad illud q dici solet q paria sunt aliqd
facē tpe pmisso vltpe pbibito ꝛ ꝯferre in tps pmissū :vt.l.
in tps.ff.de bēdi.insti.vt illud nō pcedat vbi actus q expli-
cat in gñe pbibit° est explicari de pīti circa rē de qua agit
25 ꝛ qñ ꝯsiderare tps futurū iprobat prout hic. ¶ ¶ Mo.vlti.
dixiam inter nauim ꝛ domū qñ destruit ꝛ reficit qz in naui
distinguit quo aio fuerit destructa ꝛ refecta ad ħ vt dicatur
eadē ꝛ debeat ex pmissione de ipsa naui facta in domo vo
distinguit an fuerit destructa vsq; ad solū nec ne ꝛ q̄ sit rō
differentie dicet.j.in gl.sup ver.mētez.vbi ēt p Bar.ꝛ doc.
Illud tñ qđ ħ dī de naui pcedit si tota dissoluat ēt chari-
na.Si vo charina remanēte dissoluat in alijs partib° ipsa
nauis oino dī eadē nauis ꝛ debet nō distincto quo aio dis
soluta fuerit:vt in.l.qđ in reruz.ff.fi.ꝛ ibi gl.ꝛ doc.ff.de le.
pmo.itē pcedit iste tex.vbi vno pestu dissoluit tota secun
si p partes dissoluat ꝛ p partes reficiat qz idistincte dī eadē
nauis ēt q nihil de antiqs tabulis remaneret:vt.l.qđ tñ.ff.
in nauis.ff.qui.mo.vsufru.amit.l.ꝑponebat.ff.de iud.ꝛ iō
in.d.ff.fi.dū dicit p partes subaudit dictio maxime idē.n.si
nō p partes qñ charina remānsit sed vbi nō remānsit charina
tūc fit distinctio an p ptes fuerit destructa ꝛ refecta an vo
in totū ꝛ ex his per te distin.colligere potes in naui disso
luta ꝛ refecta an dicat eadē vel diuersa ꝛ no.ēt dictū.ff.in
nauis qz ex eo hēs vtilitatē q̄ vertit in pquirēdo an nauis
dissoluta ꝛ refecta sit eadē vel diuersa vltra vtilitatē tex.no
stri quo ad estimationē vel durationē vsusfruct°. ¶ Glo.
sup v.ꝑpbanā.ꝛ sup v.sticbū.tacite op.de.l.si seruū.ff.j. ꝛ
.ij.j.c.vbi si res ꝑmissa efficit sacra vel stichus ꝑmissus effi
cit liber oino ꝑmittēs tenet gl.iste timore huius ꝟrij sup-
plēt ad tex.de re ꝓpbana aliena ꝛ sticho alieno qz in alie-
nis procedit iste tex.qz si ipse adijcit q̄litas de qua hic de-
sinūt eē in obligatōe sec° in ppijs ꝛ ita loquit ꝟriū ꝛ ad ħ
facit ēt tex.in.d.l.q res.ff.areaz.vbi expsse fit vis q seruus
eēt alienus. Glo.sup v.facto tacite ēt opponit q nō regrat
factū interuenire ipsius q tenet sed sufficiat ei° mora p̄cta
fuisse secutū illud de quo ħ in tex.vt. d.l.si seruū.ff.j.siue.ff.
ꝛ glo.rñ.fatēdo ꝟriuz ꝛ iō dicit q verbū facto ħ large ac-
cipi debet vt sic cōprehēdat culpā ꝛ morā illius q tenebat
ꝛ sic no.q ēt negligētia ꝛ omissio appellat factū. Glo.sup
ver.ꝛ stichus in pncipio allegat pcordātes ꝛ est clara. In
scōa pte q̄ incipit ibi sz p̄ ꝛ c̄.glo.op.de.l.si chorus.ff.si.ff.de
le.iij.vbi seruus legatus manumissus ꝛ postea seruus effe-
tus dī q peti pōt gl.soluit q ibi manumissio fuit facta ab
hīde ꝛ sic cū interuenerit factū ꝛ culpa hīdis tenet ad ser
uum.i.ad estimationem.que so.improbat per Bar.ꝛ doc.
26 ¶nā seruus sub cditione legat° nō pōt manumitti p hīdez:
vt.l.seruū q.ff.de manumis.ꝛ.l.gnātr.ff.j.ff.qui.ꝛ aq.nō ap
probāt ēt doc.scōaz so.quā gl.hic dat sz so.gl.in.l.ꝟria vbi
dicit q ibi debet manumissus effectus seruus ex noua vo-
lūtate ipsius testatoris ꝛ hāc so.dat ēt glo.in.d.l.q res.ff.
areaz.in ver.liberoz ꝑ qua facit.l.cum seruus.j.de adi.leg.
Glo.sup v.qdem ꝛ c̄.sup hoc v.ponit duas lec.de qb° dixi
.ff.in diuisiōe littere ꝑma lec.est q hic ponat rō ꝓcedentis
decisiōis ꝛ p hāc rōnez tollit illud qđ gl.in ꝟriū allegat q
cessante cā debet cessare effectus nā vna ꝛ eadē cā eēt libe-
rādi ꝛ obligādi.i.qualitas superueniēs ꝛ cessans. Secūda
le.est q ħ ponat rō ꝟria supiori decisiōi qz sicut supueniēs
qualitas tollit obligationē ita cessans videbat q ipsaz re-
suscitaret pp illaz rām ꝟrioꝝ eadez est disciplina tñ in hac
rōne nō stat iu.cō.imo decidit ipsam obligationē nō rena
sci ex cessatiōe huius q̄litatis nō obstāte hac rōne ꝛ sic istā
rōnez allegat iu.cō.ipsaz remouēdo ꝛ ꝓpterea dī rō remo
tiua vt ħ p gl.in fi. Que tenēdo hāc lec.quam cōiter tenent
27 doc.nō rñ.ad illā rōnē ¶ꝙ cessante cā debeat cessare effect°
vt in.c.cū cessante.de appel.ꝛ.l.adigere.ff.q̄uis.de in.pa.
ꝛ.l.gnātr.C.de epi.ꝛ cle.itē nec ad illā rōnē q̄ vī facere in
ꝟriū q ꝟrioꝝ eadē est disciplina:vt.l.j.ff.ō his q sunt sui vī
alie.iur. ¶ Sed Bar.ħ post By.rñ.ad illā rōnē q cessan
te cā ꝛ c̄.q procederet in terminis nr̄is ꝓdicta rō si obliga-
tio p supuenientiā qualitatis nō fuisset oino ſblata ꝛ pem-
pta sed ex quo fuit pempta nō cadit q ex cessatione q̄lita-
tis sumat dicta obligatio effectū ar.l.si vnus.ff.pactus.ne
peteret.ff.de pac. ¶ Et rñ.Bar.ad aliud qđ vī facere in ꝟ
riuz vz q sicut oppositū in oppositō ita ꝓpositū in ꝓpositō
opatur:vt.l.si.in fi.de le.iij.ꝛ.l.ꝛ si ꝟ.ff.de vulg.ꝛ pupil.vī
sicut supueniēs q̄litatis tollit obligationē ꝛ sic oppositū
opatur in oppositō ita vī q desistentia q̄litatis habet opa
ri vt renascat obligatio ꝛ sic operetur ꝓpositū in ꝓpositō di

a ¶ Lega.ij.ꝛ adde ad illud de preterito im perfecto Bart. in.l.si debitor. ff.si.j.de ꝯben. emp.

cit.n.q̄ dicta regula p̄cedit eodē p̄currente in ꝓposito qđ̄ p̄currit in opposito vel eꝫ̄ qđ̄ ħ nó est vt ipse ħ declarat qz veniēte opposito vꝫ q̄ res definat ēe in cōmertio nr̄o extinguit obligatio qz p̄currit illud qđ̄ sufficit p extinguenda ⁊ tollenda obligatiōe sed veniēte ꝓposito ⁊ sic q̄ res re incipiat eē in nostro comertio nó reuiuiscit obligatio qz nó interuenit illud qđ̄ sufficiat p inducēda obligatiōe vꝫ cōsensus verbis expſſus ad ħ facit̄ no.p By. in regula q sentit
28 comodū de re iu.lib.vj. ¶ †Rñdet ēt Bar.ad illud qđ̄ ꝑrioꝫ eadē est disciplina declarās q̄ tribus modis hoc intelligi pōt ⁊ put intelligit tertio mó facit ad ꝓpositū nr̄uꝫ vꝫ q̄ ꝑrioꝫ eadē sit disciplina p ꝑriuꝫ vt ꝑria eodē modo opentur ꝑriū effectū puta in ꝓposito nostro desinētia q̄litatis operur inductionē obligatiōis sicut supuenientia q̄litatis opata fuit extinctionē ipsius obligatiōis ħ sunt inter se ꝑria venire qualitatē ⁊ definere qualitatē. Tamen bar. vt dixi rñ.dicēs q̄ ꝑrioꝫ eadē est disciplina put hoc tertio modo hoc intelligit qñ est par ratio vtriusq; ꝓtrarij vt p By.in.d.regula qui sentit que par ratio nó est in ꝓposito nostro vt pꝫ ex dictis.s. pri.cōtrario ⁊ cū his dictis transeūt hic doc.⁊ vide ℙau.ħ in notabilibus vbi aliqd tāgit
a ¶ Bar. ⁊ de materia ista qñ ꝑrioꝝ eadē sit disciplia ⁊ qñ nó v. de aliqua dcā moderniorū in rub.ff.de a. q.pos. vbi inter cetera tangūt an hēat locū incorrectoris vt ꝑrioꝝ eadē sit disciplina. a ⁊ nó discrepat a bar.”Glo.sup ver.nauē declarat tex.⁊ est
satis clara dic vt in ea qz nō expedit insistere. Gl.sup ver. dissoluerit.⁊ sequentes tacite op.de ver.⁊ nauis.j.e.vbi in naui p̄missa ⁊ dissoluta distiguit quo aio dissoluta fuit nō aūt simplr dr̄ put ħ q̄ debeatur ⁊ glo. intendit q̄ iste v. distinguat ⁊ declaret p illū ⁊ bñ loquit ⁊ ita dicit clarius ħ Bar.Gl.sup v.centuꝫ ampboras op.de.l.cū certus.s.de vi.tri.⁊ oleo le.⁊ l.si debitor.ℌ.verisile.s.de ꝑhē.em.in qb⁹
29 iuribus vr̄ dici† q̄ vbi pstāde veniūt certe mensure vini vel olei nascitur ex aliquo fūdo si nō nascūtur nó tenet ipe obligatus ⁊ sic eatenus tenet quatenus nascit nec dr̄ in dictis iuribus q̄ expectent sequētes anni put ħ dr̄ gl.rñ. q̄ ħ simplr debeant cētuꝫ ampboze vini ex certo fundo in iuribus aūt allegatis in ꝑrio in dispone fuit adiectū qđ̄ natū erit q̄ verba obtinēt vim taxatiōis vt sic teneat qs ad mensurā declaratā q̄tenus nascat q̄tenus vo non nascat minime ⁊ rō
30 est ħz Bar.†qz relatiuū qs vel q adiectū verbo futuri tpis importat ꝓditionē: vt.l.sticbū q meus erit.de leg.j.⁊ l.nuper.in fi.de le.iij.q̄ ꝓditio intelligit de ꝓma vice: vt.l.boues .ℌ.hoc ꝑmone.j.de verbo.sig.⁊ ꝓpterea nō natis fructib⁹ nō tenet ille q erat obligatus pstare in casu vo nr̄o sec⁹ est qz nó fuit adiectū relatiuū vbo futuri tpis nec alr p̄missi sub ꝓditiōe si nascerent ad ħ facit.l.firmio.in pn.s.qñ dies le.ce. ¶ Illud aūt q̄ vbi est adiectū relatiuū verbo futuri tpis in pstatiōe fructuū pcipiendoꝝ ex certo fundo vt non deant nisi ⁊ quatenus nascāt in ꝓmo āno ꝓcedit vbi semel tm̄ fructus hñt pstari secus si annuatiz qz tūc qđ̄ nō nascit in ꝓmo āno suppleri debet ex fructu sequētiuz annoꝝ: vt.l. legatū.ℌ.vini salerni.s.ō annu.le.⁊ l.ex eo.s.ō vi.tri.⁊ ole. leg.⁊ p glo.in.d.l.cū certus. Itez ꝓcedit vbi certus locus ex quo bñt pstari fruct⁹ adiicit gr̄a taxatiōis secus si gr̄a ō signatiōis siue demōstratiōis qz tunc fruct⁹ incōtinenti debent ex illo loco vel ex alio: vt.l.lucius.s.de adli.leg.⁊ l.q dā testō.in fi.pn.de le.j.⁊ l.paulo calimacho.ℌ.fi.de leg.iij. ⁊ gr̄a demōstratiōis vr̄ adiici certus locus qñ nó in obligatione sed in executiōe ⁊ pstatiōe fructuū adiicit puta explicata dispone obligatiua fructuum in alia oc̄one vt ꝓbatur in pri.allegatis iuribus ⁊ ħ p Bart.q ita determinat hāc mām p viā distinctiōis post ℙe.de bellap. ħ ⁊ Ly.in .l.si qs argētū.C.de dona. ¶ Qui Bar.subdit ħ q̄ p̄dicta ꝓcedūt vbi de certa q̄ntitate fructuū disponit vt debeat distingui an in eoꝝ obligatiōe adiiciat relatiuū verbo futuri tpis nec ne ⁊ an sit vna pstatio vel plures annue vl an gr̄a taxatiōis vel demōstratiōis locus adiiciat secus aūt dicit ēē vbi simplr fruct⁹ nascituri veniūt in dispone qz tūc semper dispō fructuū est ꝓditionalis: vt.l.i.in fi.s.de ꝓdi.⁊ demō.⁊ l.interdū.s.e.aduerte qz in.d.l.i.in fi.est relatiuuz ⁊ in.d.l.dr̄ q̄ obligatio est in die sed dic incertū q est p ꝓditione ⁊ vide dcā in.l.j.ff.de ꝓdi.⁊ de.dū tractat ō dictiōe si i.j.q.bar.⁊ ōclarat ēt ipe bar.an i termis tex.nr̄i expectet

tertius annus ⁊ determiat q̄ tertius ⁊ vlteriꝰ donec vinū nascat reprobata gl.in.l.nemo.de le.j.vt ħ vide p ipsum ⁊ cū Bar.trāsit ħ Jmo.⁊ alij doc.nihil dñt ꝑ dicta sua.⁊ vide Bar.i.d.l.nemo.añ fi.⁊ no.ex p̄dictis q̄ stipl̄o fructuū nó est ꝓditiō alis in termis tex.nr̄i ⁊ sic male vr̄ allegari p glo.⁊ doc.iste tex.q̄ in sit tacita ꝓditō in dispone fructuū in termis tex.nr̄i put in.d.l.j.de ꝓdi.⁊ demō.⁊ i.d.l.interdū.⁊ ad illō qđ̄ dixi allegat iste tex.p gl.in.d.l.j.⁊ in.l.ites qz.s.de pac.⁊ q̄ dispō ħ sit in diē dicit expresse Bart. post distin.quā ponit sup hac mā dū op.de.d.l.j.⁊ de.d.l.interdū.Glo.sup versi.sed hec disiūcta sunt ⁊ c̄.est tex. declaratiua dic vt in ea.Glo.sup v.liber hō.⁊ sup v.pmissus est tacite op.de eo qđ̄ dr̄ in sequētibus q̄ liber hō ꝓmitti nó pt ħ dr̄ liber hō ꝓmissus est ⁊ c̄. Rñ.gl.exponēdo seruus q est effectus liber ⁊ bñ loquit qz de isto ē disceptatio ⁊ ꝑ id qđ̄ fuit.s.decisum vbi talis stipulat⁹ fuit q effectus liber redijt in seruitute tenduī duo casus de naui ⁊ fructib⁹ inter quos ⁊ hunc iur.ꝓ.ħ assignat dissimilitudinē.Gl.sup v.nāle op. de.l.gnātr.ℌ.si hoi.s.ō fideicō.li.nec sol.Bar.post By.sol. qđ̄ est fauoze libertatis tu dic put dictū fuit.s.in no.qz idē dici pōt vbicūq; in euentū talis aduersi casus disponit ali qd in fauorē ipsius cui talis casus euenit alr secus ⁊ ita lo
31 qtur iste tex. ¶ Sz ꝑ hāc partē Bar.op.†qz illō qđ̄ euenire pōt inspici solet: vt.l.q bona.ℌ.cū in tra edes.s.ō vā.infe. ⁊ l.si qs domū.ℌ.j.s.loca.cuius ꝑriū ħ dr̄ qz nó inspicit q̄ hō liber pōt effici seruus ⁊ res sacra effici ꝓphana ꝓ intelligentia igit materie ipse distinguit. Quod aut id de quo agit pſens tps tm̄ respicit ⁊ nullā hz dependētiā de futuro ⁊ nō inspicit qđ̄ euenire pōt: vt.l.si stipulatus fuerim.ℌ.j.s. eo.⁊ l.si a colono.j.e.nā stipulatio qđ̄ te mihi dare oportet solū respicit tps pſns ⁊ nullā hz dependētiā de futuro ⁊ propterea nó venit in illa stipl̄one illud qđ̄ in futuꝝ hz pstari nisi sit adiectū ēt verbū oportebit: vt in dictis iuribus facit ēt.l.sciendū.ℌ.fi.s.q satisda.cog. nā vbi qs citat in iudicio inspicit an possideat imobilia nec ne ad effectuz an releuet nec ne abonere satisdādi ō iudicio sisti ⁊ ꝓpterea si talis tps nō possidet imobilia cogit reus dare nō inspecto q̄ postea immobilia adipiscatur: vt in.d.ℌ.fina.⁊ ita si a principio possidet immobilia non inspicitur q̄ ipsa postea amittat. ¶ Aut id de quo agit respicit ēt futuruz tps ⁊ tūc si illud qđ̄ euenire pōt est ꝓtingēs ꝑm nām ⁊ hois dispositionē ⁊ illud inspicit: vt.l.heres meus.ℌ.fi.s.de cōdi.⁊ demō.vbi relictum factum patri si filia nō nupserit ⁊ filio si pr̄ nō uxerit vxorē debet tāq̄ pure relictū ⁊ sic reūcit illa ꝓditio cum ea posset impedire mr̄imoniū cū filia sine cōsensu patris nō nubat ⁊ pr̄ soleat adhibere ꝓsensum filij inducēda vxore cū ergo hoc impedimētū possit euenire ꝑm nām ⁊ hois dispōnem .i.ꝓpter dcm̄ ꝓsensum adhibēdū hoc inspicit ad idē facit.l. fi.ℌ.finaūt auaritie cupidus.C.cōia de lega.⁊ l.si quis vo mū.ℌ.fi.s.loca.in q̄bus iuribus satis apte hoc ꝓbat. Si vo illud qđ̄ euenire pōt respiciēs futurū est ꝓtingēs ꝑm.l.⁊ sic dem est ꝓtingēs de iure spāli nō inspicit si aūt de iure cōi ⁊
32 inspicit: vt.l.iij.in pn.⁊ ℌ.j.s.de fideicō.li.†nam fideicōmissaria libertas relicta in codicillis si nemo adit hēditatē abintestato pstita cautiōe per illū cui talis libertas est relicta ħz q̄ disponit in.l.ij.e.ti.debet qđ̄ ꝓcedit vbi est certū q̄ hereditas nō aditur abitestato secus si est icertū nisi eēt icertuz de iure spāli puta qz ille qui repudiauit est minoꝝ ⁊ sic pōt restitui in integrū ad adeūdū.naz cū hoc sit de iure spāli nō inspicit: vt.d.ℌ.j.d.l.iij.facit ēt ad p̄dicta.l.sed si p pōtoreꝝ.ℌ.si ferie.s.ex qui .can. maio.vbi disponit q̄ leso ꝓpter feriās repētitas que sūt de iure spāli dat restō qz ille potuerūt nō inspici lexo.aūt ꝓpter feriās cōes mime qz inspici debuerunt q̄ esset vētura. ¶ Si aūt illud qđ̄ euenire pōt nō est cōtingēs ꝑm nām ⁊ hois dispōnem nec ēt ꝑm.l.ſz ꝓpter nām ⁊ pōter.l.⁊ tūc aut pñs status rei iudicat ꝓtingētiaz de futuro ⁊ inspicit qđ̄ euenire pōt: vt.d.l.qui bona.ℌ.cū intra edes.s.de dam.infec.nā ruina iminēs iudicabat ibi dānū qđ̄ ꝓtingere poterat ⁊ ꝓpterea imputat ei q hoc nō inspexit ad idē facit l.in hāc.ℌ.fi.e.ti.⁊ l.habitatores.ℌ.fi.s.loca.⁊ l.si idē cū eo dem.ℌ.fi.eo.ti.in q̄bus iuribus hoc satis apte ꝓbatur. Aut

pñs status rei nõ idicat illud qõ euenire põt pter.l.z tũc illud qõ euenire põt nõ inspicit vt in text.nostro. Hoc tñ vltimum ꝑm bar.fallit rõne culpe:vt.l.diuortio.ℌ.de neg.gest. vbi maritus qui soluto matrimonio gessit negocia vxoris z erat soluẽdo tpe quo cepit gerere tenet isolidũ ad ipsam dotẽ:z sic nõ inquãtũ facẽ põt lz ex iteruallo fuerit effectus nõ soluẽdo qz fuit in culpa nõ exigere a se dotez a pncipio z pspicere ꝙ possit effici nõ soluẽdo rõne ergo culpe ipsius mariti est in ꝓsideratiõe illud qõ euenire poterat ẽt pter.l. z ẽt qõ pñs rei status nõ idicat illud vẽtuꝫ puta ꝙ qs bẽat effici nõ soluẽdo imo potius ꝓtiũ:vt.l.si defũct⁹.C.ar.tu.ad hãc fallẽtiam allegat ẽt bar.l.eũ q.ℌ.pap.ℌ.de fur.z.l.locũ. ℌ.pdẽnatio.ℌ.de ta.exhi.in qbus turib⁹ hoc ad qõ allegãtur nõ vr̃ ꝓbari nam in.d.ℌ.pap.euẽtus mortis q ꝓsiderat
33 nõ videat pter nãm. Iz forte pter.l.sic que ꝓsiderat hoiem victuꝫ vsqꝫ ad.c.ãnos:vt.l.fi.C.de sac.san.eccl.in.d.vo.ℌ.cõdẽnatio.ꝓbat ꝙ rõne culpe z ptumacie nõ ispicit illud qõ euenire põt lz illud ptingibile sit ꝑm nãm z hois dispõnem z sic als soleat ispici puta defectus cõditiõis vt pz ex dictis ℌ.dũ fuit alr̃.l.heres meus.ℌ.fi.z.l.fi.ℌ.sinaũt auaritie cupidus. Item.ℌ.dictũ vltimũ dictũ ad qõ fuit alr̃. iste tex.fallit alio casu ꝑm bar.vz fauore libertatis:vt.d.l.gñalr.ℌ.si libero hoi.ℌ.de fideicõ.li.de quo dictũ fuit.ℌ.in tex.z in gl. sup
34 v.nãle. ¶ Et ex ꝓdictis bar.decidit.q.†An frater q cũ fratre diuisit possit eẽ tutor pupilli fratris ꝓdefũcti cũ quo diuiserat cũ sit obligatio ꝓditiõalis iter ipsos si res diuisa ab aliquo ex ipsis euicat:vt.l.heredes.ℌ.p.ℌ.fa.her.br̃ in.l.qui rome.ℌ.duo frẽs.j.eo.z determiat ꝙ sic si pñs status rei nõ idicat ꝙ habeat seq euictio p ꝓdicta.als secus allegat ẽt p hac ℌcisiõe.l.hec aũt.in pn.ℌ.si cui plusqꝫ.per.l.fal.z cũ his dictis bar.tráseũt Ang. Imo.z doc.hic lz tu aduerte ꝙ illud qõ põderat bar.in hac.q.ex ꝓdictis nõ facit qz illa ꝓsideratio an pñs status rei idicet ptingẽtiã de futuro nec ne fuit facta qñ sumus in eo qõ euenire põt pter.l.z nãm.qõ nõ est in ipsa euictiõe que est ptingẽs ꝑm.l.z de iure cõi z ꝓpterea vr̃ debere inspici per dicta.ℌ.dũ alr̃. fuit.d.l.iij.de fidecõ.li.decisio igit huius.q.dependet a.q.que solet fieri in
35 hac mãt an debitor ꝓditiõalis pupilli possit eẽ tutor ipsius pupilli de qua.q.tangit gl.in v.hec aũt.in fi.in auc. minoris debitor z ibi ꝙ ipsuꝫ Bar.z doc.C.q da. tut.z cu.pos. ¶ Gl.sup v.mente.in pn.declarat tex.dicẽs ꝙ I.p.ℌ affignat aliã dissimilitudinem inter nauẽ z boiez qz in boie nõ attendit qua mẽte manumittat in naue sic z inducit similitudinẽ de domo lz nõ sit oimoda situdo z iõ tex.subdit in domo sed si vsqꝫ ad areã z c.z hoc tenet gl.lz aliqui viderent velle poni ℌ similitudinem inter nauim z hoiem aliquo casu puta qñ dissoluit ea mente vt nõ reficiat lz hoc nõ tenet glo.qz tũc nõ bñ subijceret situdo de domo de q̃ tigna sunt deposita:sed certe dicta situdo nõ est respectu an domus dicat eadẽvel diuersa qñ tigna sunt deposita qz semp est eadẽ vt ℌ p Ioan.z I.subijciã z p glo.in v.erit z ꝓpterea sine ℌ poneret dissimilitudo inter nauẽ z hoiem si ne situdo aliquo casu puta qñ destruit ea mente vt nõ reficiat piter cõgruit illud qõ subijcit de domo in qua attẽditur mens isto respectu an tigna dicãtur eadem vel diuersa doc.tñ magis cõiter volunt ꝙ ℌ ponat dissimilitudo inter nauẽ z boiez ꝑut vult ẽt ℌ glo.in pmis verbis licz postea recitãdo opinionẽ mar.videat ꝓsupponẽ ꝙ ipsa nõ sic tenuerit loqtur verbis satis implicitis tenẽs in effectu ꝙ ℌ ponat vt dixi dissimilitudo inter nauẽ z boiez. ¶ In scõa
36 parte q̃ incipit ibi porro.lz alia sit domus i veritate z c.†gl. op.ꝓ illud qõ ℌ or̃ de domo diruta vsqꝫ ad areaz ꝙ nõ dicatur eadẽ domus de.l.seruitutes.ℌ.si sublatũ.ℌ.de ꝑui.vr. prędi.z rñ.ꝑut in ipsa glo. ¶ Bar.aũt latius sic distiguit quod aut querimus an domus destructa vsqꝫ ad areaz z refecta sit eadẽ quo ad intentandas actiões ꝓsonales z dicendũ est ꝙ nõ nec vere nec ꝑm fictionẽ vt ℌ z.l.si ita lega
37 tũ.ℌ.fi.q incipit si domus.ℌ.de leg.j.z ibi vide Bar.z eũdẽ Bar.in.l.dãni.ℌ.si is q vicinas.ℌ.de dã.infe.†dũ ponit.q.ô rustico q ꝓmisit nobili venatori facere domũ z ibi in estate dare de aqua frigida an si domus fuit destructa z refecta

ouret obligatio rustici. Aut quo ad intẽtãdas actiões reales z tũc fingit eadẽ:vt.d.l.ℌuitutes.d.ℌ.sublatũ.z.l.paulus.ℌ.al domus.ℌ.de pig.nã actio q̃ datur vt liceat bñe seruitutẽ vel vt nõ liceat est realis vt in.ℌ.eque.insti.de actio. z illa q̃ datur creditori ad psecutionẽ pignoris sitr est realis:vt.e.ti.ℌ.itẽ seruiana. Aut quo ad intẽtandas actiones mistas z ẽt in vsufructu z tunc ẽt pcludit Bar.ꝙ domus destructa z refecta nec est nec fingit eadẽ domus:vt in primo cãu allegat.l.repeti.ℌ.rei mutatõe.ℌ.quibus mo.vsusfru. amit.q̃ aũt sint actiões miste dic vt in.ℌ.q̃das actiones mistã z c.institu.de actio.nec putes ꝙ illa q̃ cõpetit ꝑ vsufructu sit mista qz imo est realis:vt in.d.ℌ.eque nec ꝓtiũ ℌvult Bar.q dicit aut in actone mista z vsufructu z c.quasi ponat ista vt diuersa z tñ idez statuit ex quo limitat iliud qõ est dictũ ꝓxi.casu vt nõ ꝓcedat respectu realis actiõis que cõpetit ꝑ vsufructu z cũ Bar.doc. transeũt ℌ lz nõ ita de-
38 clarent dicta sua ꝑut ego feci. ¶ Gl.sup v.erit tacite†querit de rõne inter domũ z nauẽ z rñ.qz area ẽ pars domus quã rõnẽ improbat gl.qz potius pp hoc deberet dici eadẽ domus dic tu ar.l.qõ in rerũ.ℌ.fi.ℌ.de leg.j.quẽ tex.allegaui in alia lec.in vl.no.hui⁹ tex.lz Bar.saluat hãc rõnẽ hui⁹ glo.reprobata rõne quã reddit in.l.q vsũfructuz.in pn.in glo.in v.legatus sit.ℌ.de vsufruc.titu.gnãli declarãdo vt ꝑ ipsum ℌ vide doc.tñ cõiter vident approbare rõnẽ quam reddit pre.glo.in.d.l.q vsumfructũ.dicẽtes ꝙ facilius refici or̃ nauis q̃ domus in pristinã formã naz impossibile est vnã domũ nisi tota sit lignea refici ex eisdem rebus qm̃ in dissolutione cõiter plurima destruunt z maxime calces antiqua nõ reprobant amplius z sic in refectõe domus nõ possunt omnia dici reposita i pristinũ statũ sicut in naui z hoc in rei veritate voluit ꝓdicta glo.qz ponderat ꝙ i domo refecta nõ vr̃ remanere idẽ stat⁹ z eadẽ repositio sicut i naui
39 z rõnẽ Bar.ℌ dicit Jo.de imo.posse mordere†qz res mobilis z eius possessio facili⁹ pdetur q̃ immobilis: vt.l.rem que nobis z.l.si rez mobilẽ.ℌ.de acq.pos.z sic in re mobili puta in naui videretur dicendũ ꝙ minus operetur animus q̃ in re immobili z sic in domo nec vr̃ bona similitudo quam facit Bar.ô incorporalibus ad ipsam nauim q̃ est corporalis nec ẽt vr̃ ꝓbabile aliud qõ dicit ꝙ nauis cõsistit i aio hñtis ipsaz cõstruere domus in area nã ẽt domus cõstruenda stat in aio hñtis edificare quatr̃ bẽat edificare z prius animus optatur ẽt in edificatione domus q̃ corpus z manus prius.n.designatur in aio z ꝑ ipsuz ẽt facit.d.l.q vsũfructũ.dũ loquit ô scipho q est mobilis z tñ videmus ꝙ redactus ad massaz z iterũ ꝓstatus nõ debetur z rõ que assignatur in domo hz locũ ẽt in scipho vt per gl.in.d.l.q vsũfructũ qz ẽt scipbus difficile est ꝙ reficiatur in eodez statu
.i.penitus in eadẽ forma aliquo nõ mutato z sic q̃litas ꝑstina restituitur nõ forma z hoc vult tex. z glo. in.d.l.qui vsumfructũ.z hoc magis placet de scipho q̃ illud qõ ℌ dicit do.alex.ꝙ iõ refect⁹ nõ or̃ idẽ qz ãtiquũ metallũ in aliquo consumitur in cõflatione nam ẽt in naui impossibile est ꝙ de antiquis aliqd nõ diminuat vbi reficitur z aliqua ẽt in naui de antiquis penitus pduntur z hoc facit etiaz ꝑ doc.approbãtes rõnem pdicte glo.nam illa rõ quam assignant in domo militat ẽt in naui qz si dissoluatur ẽt plurima destruuntur iõ forte melius eẽt reddere rõnem.l.non oium.ℌ.de.ll.Unũ nõ omitto qõ circa banc partẽ tex.dicit ℌ Ioan.de ca.qõ est no.vz ꝙ lz hic in ver.sicuti. de edib⁹ videatur poni similitudo inter nauẽ z domum nõ destructaz vsqꝫ ad areã quasi in ea debeat distingui quo aio fuerit destructa nõ vsqꝫ ad aream nõ tñ sic est qz semper est eadem domus ex quo lz tigna fuerint remota remanent due partes de tribus vz parietes z aree z sic attrabũt tertiam sine ergo eadem tigna sine alia reponantur sine fuerũt remota aio reponendi sine nõ semper eadem est domus nec ꝑm ipsum tex.recte inspiciendo vult dicere ꝓtium nã soluz ponderat an fuerint remota tigna ea mente vt reponant nec ne ad effectũ vt videatur an sint eadem vel diuersa ti-
40 gna quod est vtile ꝑm ipsum†nam si testator legauit mihi talem domum de qua remouerat tigna debẽtur ille tigna

si fuerũt remota animo reponendi q̃ videntur eadẽ tigna
ꝛ quasi nõ remota secus si alia intentione fuissent remota
ad hoc.l.granaria.ℌ.fi.s.dõ actio.emp. ¶ Sꝫ querit Bar.
41 bt̃ an ecclesia destructa ꝛ re edificata dicatur eadẽ vel di-
uersa ꝛ determinat q̃ si ecclesia accipiatur ꝑ loco pietib⁹
circũdato debet dici idẽ qõ in domo ꝛ hoc modo dicit pro
cedere dictũ Gof.in sũma de eccle.edifi.in fi.Si vero eccle
sia accipiat̃ ꝑ capitulo ipsius ecclesie ꝛ tũc ꝯ ecclesia sit de
structa ꝛ re edificata dr̃ eadẽ ecclesia.i.idẽ capitulũ ꝛ q̃ ꝑ
dictis modis accipiatur ecclesia ꝛ adhuc alijs modis di-
cit Azo in sũma.C.de sacro san.eccle.ꝛ optima glo.ponẽs
quot modis accipiatur nomẽ eccl̃ia.in.c.fi.de pla.vi.suas.
Et predictã decisionẽ dicit no.Bar.pp id qõ dr̃ in cle.fi.de
42 rescrip.†q̃ lr̃e ad bñficia nõ porriguntur ad beneficia de
nouo creata si ergo eccl̃ia fuerit destructa penitus ꝛ re edi
ficata post datam litterarũ dicetur nouum beneficium qõ
esset verũ si nomen beneficium soluꝫ comprehẽderet eccle-
siam put accipitur ꝑ ambitu murorꝫ sed ex quo hoc nomẽ
comprehendit omnia licet sit alia ecclesia tñ idem est bene
ficium ꝛ propterea comprehenditur in gratia non obstãte
destructione arg.l.quotiens.ℌ.fi.s.de vsufruc.ꝛ ꝑ hoc ver
bum beneficium loquitur.d.cle.fi.non autem per verbum
43 ecclesia quo casu esset dicendus prout supra.† Et predicta
sunt etiam vtilia pro alio vt sciamus an ecclesia destructa
ipsa ꝛ refecta retineat sua priuilegia. In qua.q.concludit
b̃ Jo.de imo.post Jnno.in.c.ij.de no.ope.nuncia.q̃ retine
at priuilegia sua nisi fuerit destructa auctoritate superioris
ꝛ ratio est ꝟm ipsum Jo.de imo quia ipsum priuilegium
est quoddam ius reale in bereꝫ ipsi rei cui est concessum
ꝛ propterea retinetur non obstante destructione arg.l.ser
uitutes.ℌ.si sublatum.s.de serui.vrba.predi.qui tex.fuit al-
legatus ꝛ declaratus.s.in glo.in ver.mente.ꝛ pondera q̃
Jnno.vult q̃ etiaꝫ si nõ fit refecta ecclesia destructa sua re
tineat priuilegia.ꝛ vide bonam glo.in.c.ꝛ hoc dicimus in
versi.destructa.xvj.q.vij.per glo.in.c.priuilegium.de re in-
dica.lib.vj.per Bar.in.l.fi.j.de colle.illi.tangit Bal.in.l.si
vsufructus.s.quibus modis vsufruc.amit. ¶ Querit etiã
44 b̃ Bar †si canonici sunt excõmunicati ꝛ aliqui illorum lo
co sunt subrogati an isti subrogati etiam sint excõicati ꝛ
non determinat sed dicit q̃ est.q.canonistarũ.in.c.aduer
sus.de immuni.eccle per Jnno.in.c. grauem. de sen. excõ.
ꝛ ex dictis glo.fi.ꝛ doc.in.d.c.aduersus.deprehendit̃ ista
conclusio q̃ excõmunicatio lata in aliquem siue nomine ꝑ
prio siue nomine officij non transit ad successorem nisi suc-
cessor foueat factũ damnatũ propter qõ fuit lata excõmu-
nicatio prout est in terminis.d.c.aduersus.ꝛ prout etiã eẽt
in hoc exemplo si iudex laicus fuit excõmunicatus propter
detentionem clerici ꝛ successor continuat dictam detentio
nem erit excõmunicatus. Et si canonici alicuius ecclesie
fuerunt excõmunicati eo quia forte administrant sacramẽ
ta populo audiunt confessiones ꝛ similia in preiudicium
parachialium nam si subrogati continuant predicta liga-
buntur predicta excõmunicatione alias secus Jnno. vero
in.d.c.grauem.parũ tangit de hac sed solum arguens q̃
vniuersitas non possit excõmunicari dicit q̃ si secus dicere
mus illa que arentur illi qui non deliquerunt puta succe-
dentes illis qui deliquerunt quasi sentiat q̃ successores nõ
ligantur excommunicatione lata in predecessorem sed dic
vt.s.dictum fuit quia illud videtur verissimum. ¶ Glo.fi.
in prin.exemplificat hunc tex.ꝛ in hoc primo exemplo ine
pte loquitur quia debuit dicere fructuario a proprietario
in termis eim huius primi exempli fructuarius̃ hꝫ recipere
a ꝓprietario vt patet ex his que sequunt in ipsa glo. Que
in v̊.vel dic recte ꝛ c̃.ponit exemplũ vbi ꝓprietario cauetur
ab vsufructuario de re restituenda finito vsufructu iuxta
l.j.s.vsufruc.quẽadmo.cauea.ꝛ hoc est optimum exẽplum
tũc cadit querere an sit eadem res vel diuersa ad effectum
vt sciamus an habeat restitui res vel pecunia ꝛ dixi.s.in di
uisiõe ꝛ declaratiõe lr̃e.

Si rem. Stipulatio ex causa lucratiua euanescit
si res in ea ỗducta efficiat stipulatoris ex
alia causa lucratiua dum tamẽ inrenocabiliter.Secus si re
uocabiliter.hoc dicit.Et primo loquit̃ iste tex.quãdo inre-
uocabiliter efficitur mea ex causa lucratiua. Secũdo in v̊.
si vo ꝛ c̃.quãdo renocabiliter efficit̃ mea ex causa lucratiua
res deducta in stipulationẽ fit̃r ex cã lucratiua: puta qꝛ ta-
lis res legat̃ a me creditore instituto herede per tñm dicte
rei siue pure siue sub cõditione talis res a me legat̃ qué vlti
mum casum quãdo a me hẽde instituto sub cõditione talis
res mihi debita ex stipulatiõe legat̃ q̃ possit peti ex stipula
tione comprobat ex tali rõne:qꝛ si debitor fuisset institutus
heres a domino rei stipulate ꝛ ab ipso debitore fuisset ta-
lis res sub cõditione legata alteri nõ ipi creditori ꝛ pendẽ
te cõditione debitor solueret talꝫ rem nõ esset liberatus ꝛ
posset cõueniri vigore stipulationis vt hic ꝛ.l.cum quis.ℌ.
qui hominem.j.de solu.qꝛ talis res nõ soluitur perpetuo ꝑ
mansura penes ipm creditorem:puta eueniẽte cõditione le
gati ergo multo magis vbi ipse creditor fuit institutus he-
res a domino rei ꝛ ab ipso talis res fuit legata ẽt sub con-
ditione qꝛ poterit agere ex stipulatione ex quo nõ est certũ
rem perpetuo eẽ mansuram apud ipm ꝛ etiaꝫ qꝛ nõ habet
ipsam rem ẽt renocabiliter ab ipso debitore sed a defuncto
a quo fuit ipse creditor hẽs institutus prout ab ipso debi-
tore bꝫ vbi ipse hẽs institutus talem rem licꝫ sub conditio
ne legatam soluit.Si ergo in predicto casu potest agi ex sti
pulatione nõ obstãte solutione ergo multo magis quando
ipse creditor fuit heres institutus a domino rei stipulate ꝛ
ab ipso talis res fuit legata sub cõditione cum hic nõ inter
ueniat solutio debitoris:ꝛ vide glo.hic sup v̊.ꝛ si ipse que
hoc modo declarat hunc tex.ꝛ bñ qui tamẽ in fi. dicit q̃ si
deficit cõditio:ꝛ sic res remanet penes creditorem inreuo
cabiliter extinguitur petitio ex stipulatu nec ex ea pót am-
plius ipse creditor niti sicut si a principio talꝫ rem inreuo-
2 cabiliter adeptus fuissꝫ. ¶ Nota primo ex hac lr̃a †q̃ rem
alienã possum ab aliquo stipulari ita enĩ de necessitate hic
presupponendum est q̃ quis a nõ domino fuerit stipulat⁹
rem ex causa lucratiua:ꝛ postea ipsam a domino consecu-
tus fuerit ex causa lucratiua ita vult hic Pau.dicẽs q̃ ꝑ-
missor isto casu tenebitur redimere rem alꝫ prestabit esti-
mationem iuxta.l.nõ dubium.ff.de lega.ij. ¶ Nota secun
do q̃ si rem mihi debitam ex causa lucratiua nactus fuero
ex causa lucratiua puta qꝛ a domino fuerit mihi donata le
gata vel alio titulo lucratiuo in me translata nõ possuꝫ am
plius ipsam petere imo euanescit prior obligatio ex quo mi
hi debebatur ꝛ pondera bñ tex.hic dum dicit nactus fue-
ro ꝛ c̃.qꝛ ad hoc vt euanescat p̃or obligatio ex causa lucra-
tiua requiritur vt ex secunda nactus fuerim rez ipsaꝫ ꝛ pos
sessionẽ ipsius ꝛ quidem inrenocabiliter vnde ex solo titu-
lo nõ sequeret effectus de quo hic licꝫ per illum esset in me
translatum dominium:puta ex titulo legati iuxta.l.a ticio.
ỗ fur.ꝛ ita vult hic Pau.de castro qui allegat ad hoc tex.
3 in.c.si tibi concessũ.de preben.lib.vj.vbi bonus tex.†q̃ licꝫ
per adeptionem secundi bñficij curati primum curatuꝫ va
care soleat iuxta.c.de multa.de preben.in antiquis tamẽ h̃
procedit vbi quis titulum bñficij est adeptus tñ nõ pos-
sessionẽ:puta qꝛ alius ex cã ad aliquod tẽpus ex illo benefi
cio fructus percipiat ꝛ facit optime ista littera in v̊. idẽꝯ
esse ꝛ c̃.vbi probatur q̃ ẽt si dominium ꝛ possessionẽꝫ quis
adeptus fuit rei sibi alꝫ debite ex causa lucratiua nõ extin-
guitur prior obligatio si renocabiliter talis adeptio secuta
fuit puta qꝛ ab illo qui heres institutus fuit a domino ta-
lis rei talis res fuerit legata sub conditione.Et sic ex predi
ctis hẽs q̃ due cause lucratiue inrenocabiles non possunt
circa idem concurrere ad hoc.l.oẽs debitores.s.de actio.
ꝛ obliga.ꝛ.ℌ.si res aliena.insti.de lega.ꝛ.l.mentus.ℌ.duo
rum testamẽtis.s.de leg.ij.vbi plene per Bar.de hac mate
ria duarũ cãrũ lucratiuaꝝ. ¶ No.tertio ex ver.sed ꝛ si be
4 res extitero ꝛ c̃.†q̃ res que efficitur mea per successionem
mihi delatam dr̃ effici mea ex causa lucratiua videmus.n.
b̃ q̃ extinguitur prior obligatio hoc aũt est verũ bꝫ Jmo.
hic q̃ titulus hereditarius dicatur titulus lucratiuus si be
reditas est soluendo alꝫ secus.l.si seruus legatus.ℌ.fi.cũ.

ver.itē si dño.de leg.j.vī tñ q̄ iste tex.nō ꝓbet hoc ad qō al
legatur per doc.†qz tex.vtitur dictiōe:sed que hñs copulā
iunctā denotat diuersitatē in facto ⁊ identitatē in iure vt p
glo.Bar.⁊ doc.in.l.ij.§.ne qs eoz qui.in ius vo.est.vi.exi.
bī in.l.sed si lege.§.de pe. here.in.l.hoc amplius.§.de bis
aūt.de vāno infec.in.l.q vsumfructū.§.eo.ti.nfo.cum ergo
fuerit premissus casus qñ ex cā lucratiua acquirīt res debi
ta ⁊ subditur iste ver.sed ⁊ si heres extitero vī denotari q̄
idē iuris sit hoc casu lz factū sit diuersuz qz nō ex cā lucrati
ua nisi dicatur q̄ denotat diuersitatē i facto tituli nō in cā
tituli quasi ꝑmisserit qñ akr q̄s ex instōne quis cōsequīt rez
h subijcit qñ ex instōne lz etiam instō bēat cām lucratiuam
ꝑm q̄.§.declaratū fuit ⁊ ita tenet ēt h Pau.de ca. dicens
q̄ in hoc ver.erat magna dubitatō†ex quo heres isto iure
tenebaī insolidū creditoribus ēt q̄ hereditas nō esset sol-
uendo:vt.l.q̄ dotis.§.sol.ma.hodie vero ēt tenetur legata-
rijs insolidū si nō ꝑfecerit inuentariū lz si cōfecerit nec cre
ditoribus nec legatarijs teneaī vltra vires hēditarias:vt
.l.si.§.⁊ si ꝑfactā.C.de in.delib.⁊ per glo.in ver. nimirū.in
.l.in rōne.§.qō vulgo.§.ad.l.fal.videbatur ergo q̄ ꝑdictis
attentis si creditor instituereī heres a dño rei nō extingue
reī prima obligatio tñ hic ōterminaī ꝯriū intelligendo vt
.§.est declaratū qñ hēditas est soluendo ⁊ hoc modo tollīt
ꝯrium ⁊ ad predicta facit tex.in.l.si hereditatem.§.māda.
7 †predicta tamen ꝑsideratio an hereditas sit soluendo nec
ne ad effectū an res dicaī hī ex titulo lucratiuo vel onero
so vī fienda vbi extraneo hēditas defertur secus si ab ascē
dente descendenti quia videtur in distin.hī ex titulo one
8 roso † ex quo ipsis descendentibus ascendentium heredi-
tas debita est:vt.l.j.C.de imponē.lucra.descrip.vbi impo-
sitio siue in dictio que imponitur rem immobilem curialiū
habenti ex titulo lucratiuo nō habet locum in descenden-
tibus succedentibus ascendentibus nec ecōtra vel aliter rē
consequentibus quasi non dicantur habere ex titulo lucra
tiuo ex quo videtur debita hereditas ascendentium descen
dentibus ad idem bonus tex. in.l.fi.ante fi.C.de codicil.⁊
sic videtur limitādus ⁊ declarandus iste tex.vbi extraneo
dño rei quis succedit in cōtrarium tñ facit glo.in.l.si emā-
cipata.C.de in.⁊ fac.igno.q̄ vult q̄ amittens hēditatē ascē
dentium nō dicatur proprie pati damnum ⁊ propterea de
scendenti amittenti hēditatem ascendentium non succurri
tur quasi damnū patientibus si in iure errauerint:vt in.d.
.l.in qua Bar.sūme cōmendit ꝑdictam gl.no. ex ea q̄ ille
q acquirit illud qō est sibi quasi debitū vī lucrari ⁊ indica
tur de eo sicut de eo qui lucratur ⁊ hoc idem no. ex illa gl.
Bal.⁊ ibi per Pau.de ca.⁊ in.d.l.fi.C.ō codicil.⁊ ex his
videtur verius esse q̄ iste tex.vēdicet sibi locū ēt vbi descē-
dens consequitur hereditatem ascendentis vel eō ⁊ in ipa
consequīt rem sibi ꝑmissaz ex stipulatiōe ⁊ ad adducta in
ꝯriū patet rñsio qz nō est ꝓprie taliū debita sed quasi debi-
ta hēditas ⁊ ꝓpter hoc quasi debituz nō imponīt gabella
9 que imponi solet hñtibus ex mero titulo lucratiuo:vt.d.
.l.j.C. Ro.vl.ex hac littera.in fi.†quod qñ lite pēdente de
ficit ius actoris reus absoluit ad idem.l.si cōstante.§.fi.§.
so.ma.⁊ l.si seruus.in pn.§.de ꝑdi.fur.⁊ hoc procedit ꝑm
Pau.hic siue ius deficiat ex cā de preterito lite mota siue
ex cā hñti originē post litē motam vt ꝓbatur in dictis iuri
bus.Quid aūt si post litez motā actori ius superueniat qō
hō erat tpe motе litis an sufficiat ad cōdēnationē ⁊ distin
guitur ꝑm ipsuz Pau.an ex cā de preterito ante litē motā
⁊ sufficit.vt.l.si rem.§.fi.§.de pigno.acti.an post litē motaz
⁊ tunc secus quia noua interpellatione opus est :vt.l.non
pōt videri.§.de iudi.vbi plene de hac materia per Bar.⁊
doc. distinguentium principaliter an defectus iuris sit ex
parte conuenti an vero ex parte actoris vbi.n.est ex parte
actoris tunc seruāt ꝑdictam distin.⁊ de mā p ipsum Bar.
in.l.j.C.de iudi.⁊ in.l.an eandez.§.actiones .in pe.col.de
excep.rei iudi.⁊ in.l.j.in.ij.vel tertia col.j.de excep. Gl.
super ver.legauit tacite op.q̄ iste versi.superfluat propter
sequentia ⁊ ꝓptera dicit q̄ iste tex.intelligi debet vbi pu
re res debita ex stipulatione legata fuit ab ipso creditore

herede instituto ⁊ sic iste ver.differt a sequenti in quo sub
cōditione a creditore herede instituto legata fuit res sibi
ex stipulatione debita. Sed ꝯ hanc glo.facit qz tunc nullū
10 videtur esse dubiū†ex quo me adeunte imo mortuo testa
tore incōtinenti transfertur dñium in legatarium : vt.d.l.
a ticio.de fur.adeo q̄ ego nō dicor aliquo modo ꝓsecutus
talem rem ex cā lucratiua nec ex aliqua causa vñ nō mirū
q̄ mihi remaneat actio ex stipulatiōe ⁊ propterea Pau.
de ca.intelligit hunc v̄.si vero a me herede ⁊c.vbi in diem
certaz a creditore legatū factū fuit vī sibi ōbita ex stipłone
Quo casu ante euentū diei in legatarium nō transit domi-
niū:vt.l.sempronius attalus.§.de vsufruc. lega.⁊ propte-
rea videbatur extingui actio ex stipulatione ex quo talem
rem acquisiueram ex causa lucratiua ꝯrium tñ h determi-
natur ex quo eueniente die talis rei dominiuz a me recessu
rum est tu saluando glo.nostram dicas q̄ lz pure talis res
fuit legata dubium faciebat q̄ esset extincta actio ex stipu
latione exquo quo ad spem vī talis rei dominiuz ꝓsecutus
ipse heres legatario repudiante legatū quo casu nunquaz
videtur fuisse suum dominiū talis rei sed heredis:vt.l.si ti-
ti homo.§.cū seruus.§.de leg.j.⁊ ibi ꝑ Bar.⁊ doc. Gl.
super ver.idemq̄ ⁊c.tacite querit quo ad quid est idem h
qō in superiori casu ⁊ rñ.quo ad hoc vt etiam h possit agi
ex stipulatione ad dictam rem nō obstante q̄ heres fuerit
institutus ipse creditor ex quo fuit ab ipso talis res legata
licet sub conditione poterit ergo agere pendente conditio
ne ꝯ promissorem quo agente ⁊ cōsequente estimationem
conditione defecta ipsam restituere debebit ꝑm Pau.de
ca.h quia defecta conditione fingitur nunq̄ fuisse legata:
vt.l.necessario.§.j.§.de peri.⁊ co.rei vendi.⁊ l.pecuniam.
in fi.§.si cer.pe.⁊ sic apparet q̄ illa estimatio fuit indebita
ex quo creditori remanet res ex causa lucratiua. Sed ꝯ ꝑ-
dicta q̄ imo creditor non possit agere pendente conditio-
ne legati sed in suspenso sit actio ex stipulatione an habeat
intētari nec ne facit qō no.⁊ hī in.l.non quocūq̄.§.de le.j.
sed de hoc dicetur ꝓxi.in gl.super v.nō liberaretur que te-
net hoc q̄ possit agi pēdēte cōditiōe ipsius legati. Gl.
super ver.⁊ si ipse declarat tex.⁊ fuit declarata.§.in diuisio
ne littere ⁊ h ēt glo.ꝓsupponit q̄ pēdente conditione lega
ti creditor hēs institutus a dño rei possit agere ex stipula-
tione. Gl.sup ver.nō liberaret tacite querit h rōne tex.
⁊ rñdit q̄ rō est qz existente cōditiōe mea esse desinit ⁊ iō
statim ago:vt.j.de sol.l.cū quis.§.qui hoiem.j.de solu. vbi
11 casus†q̄ si debēs hoiem statuliberū soluat nō est liberat⁹
⁊ iō pōt agi ꝯ euz nō expectato q̄ eueniat cōditio liberta-
tis ꝯ hoc tñ facit qō hī in.d.l.nō quocūq̄.vbi glo.in ver.
agam vult in vltima opiniōe quā ipsa ponit q̄ si rem mihi
debitā ꝓsecutus fuerim renocabiliter puta qz fuerit legata
sub cōditione q̄ demū exñte ꝑditiōe sub qua dicta res fuit
legata ⁊ sic demuz vbi mihi fuit ablata possim petere ⁊ ad
hoc bñ facit ille tex.ibi in fine principij dum dicit existente
conditione ⁊c.⁊ hanc opinionem tenet Ioc.in.l.nerati⁹.
.§.de condi.indebi.⁊ By.in.d.l.nō quocūq̄.per illuz tex.
⁊ rñ.ad illum.§.qui hominez.q̄ ibi quis erat debitor ho-
minis in genere vnde si soluit hominem qui poterat reuo-
cari in aliquem euentum etiam ante illum euentuz potest
conueniri quasi nihil soluerit: secus vbi erat debitor in cer
to homine vel in certa specie sicut etiam homo vbi homo
debetur in gñe si soluatur statuliber statim potest cōdici se
cus si certus homo debetur:vt in.d.§.qui hominē.iūcta.d.
.l.neratius. Ja.de are.reducit opiones ad cōcordiam si.n.
statim volo agere ad estimationem illius dubij euentus in
quantum vz propter dubium euētum videor minus h abe-
re:⁊ possum ar.§.fami.hercis.l.item idē labeo.in fi.⁊ le.se.
⁊ l.j.§.si heres.j.ad trebellia.puta res debita valet in rei ve
ritate.x.quia tamen est legata non repiretur qui emeret ip
sam nisi quinq̄ in casum vz euenturum q̄ esset sua si defi-
ceret conditio ⁊ se existeret conditio legati tunc remane-
ret vacuus ⁊ re ⁊ precio certe cum creditor heres institu-
tus a quo fuit legata talis res sub conditione non videat
habere nisi qnq̄ ad alia quinq̄ incontinēti agere poterit:

& ita potest procedere opinio huius glo. Si autem volo in continenti agere ad totalem estimationem rei vel ad rem & non possum sed demum existente conditione legati: & sic eueniente casu q̄ res mihi auferatur: & ita p̄cedit alia opinio & hanc concordiam approbat ħ Bar. Imo. Pau. de cast. & cōiter doc. intellige tamen ſm q̄ supra dictum fuit q̄ ſi conditio postea deficiat restituit estimatio cōsequuta puta illa quinq; vt in exemplo. s. posito si autem existit p̄dicta conditio legati & sic priuatur re ipse creditor agere poterit ad residuum estimatiōis totalis & opinionē quaz tenet ħ Bar. tenet etiā ipse in. d. l. nō quocūq; & ibi Bal. & Pau. & ca. qui in hoc q̄ possit agi ad residuum estimationis eueniēte cōditione legati vel q̄ recepta estimatio dubij euētus debeat restitui defecta cōditione legati tenet p̄dictum eius qđ supra est dictū: & sic q̄ non debeat restitui habita nec peti non habita quia hinc inde vī emptus & venditus dubius euentus nihil in̄ concludens allegat & ꝓpterea magis placet illud qđ supra est dictum nec est vera illa ratio q̄ videatur emptus & venditus dubius euētus qz creditor eo quia tanto minus censetur habere ꝓpter futurū euētum petit illud minus vt cōsequatur sibi p̄missum & debitor soluit ēt dicto respectu nō vt videant̄ emere & vēdere inter se secundo ergo euētu & certitudine cōueniens est vt quilibet debituz suum & facit iste tex. & d. l. nō quocūq; & d. §. q hominē. in quibus probat̄ q̄ re effecta reuocabiliter creditoris ex cā lucratiua nō sequitur liberatio adeo q̄ pōt agere si postea sequit̄ sibi reuocatio q̄ iura lz videant̄ loqui respectu totiꝰ estimatiōis tñ idem est dicēdum respectu partis vbi pars fuerat habita arg. l. q̄ de toto. ff. de reiuēdica. cum si. cogita tñ qz p̄dicta doc. minime declarant: & addē Bar. tenentē idem qđ ħ & in. d. l. nō quocūq; in. d. l. meuino. §. duobus. col. vij. in v. sexto op. ad predicta & cē.

Stichum. Res perempta que in rez nā esse finit vel rōne delicti vel rōne more sicut cōdiciti: ita ēt in stipulationez deduci pōt. b. d. ¶ Not. 1 ꝑmo ibi si quidē p̄dici & cē. & q̄ in obligatione rez restitui rempta p̄dici pōt res ipsa vt patet hic in seruo furtiuo qui oz restitui p furem nam ēt mortuus p̄dici pōt ad idem. l. si seruus. §. boue. ff. de p̄di. furti. & sic ista iura faciunt p opinione glo. in. l. in re furtiua. ff. de p̄di. fur. q̄ voluit q̄ in obligatione rē restitui ēt re pempta nō succedat obligatio ad interesse sz interesse siue estimatio sit in solutione: & ita intelliget illa. l. & alia iura q̄ vidēt velle q̄ estimatio petatur vt debeat. Sed Cy. tenuit p̄dictum cui⁹ opinionē sequit̄ Bar. 2 in. l. stipulationes nō diuidunt̄ in se. ꝑncipali. q. ff. eo. & ad hūc tex. & alia iura ꝓbātia q̄ res ēt rempta duret in obligatione rñdet q̄ lz succedat obligatio ad interesse nō tñ extinguit̄ prior obligatio ad rē & ad hanc opinionē tenēdaz Bar. mouet ex pluribus iurib⁹ maxime tñ ex hac rōne qz si sec⁹ diceret: & sic q̄ nullo vnq; rpe succedēt obligatio ad interesse vbi res restitui oz eēt dicēdū q̄ obligatio rē restituī eēt oi respectu diuidua sicut obligatio vādi & tñ ipse p discordia plurimoꝝ iuriū tenet q̄ respectu solutiōis sit individua respectu vo obligatiōis diuidua vt p ipsuz in. l. iij. §. cato. ff. eōdē op. ff. & in. d. l. stipulatiōes nō diuidunt̄ in vniuersū & put rñ. ad hūc tex. Bar. in. d. l. stipulatiōes nō diuidunt̄. rñ. ħ Jo. de imo. & ita ēt lz Imo. in. d. l. stipulationes nō diuidūt: & ibi magis cōiter doc. ¶ No. scdo ex hac lra illud qđ fuit no. ff. in. §. sacraz † q̄ ea q̄ tollūt iā ꝑctā obligationē fortius impediūt ipsaz de nouo ꝓbi na m mora boia eueniens añ morā cōmissaz in pstatōe ipsius bois tollit obligationē ipsius bois vt hic & in. l. si ex legati cā. ff. e. multo 3 ergo magis impedit ipaz ħ nouo ꝓbi: vt ħ arguit. J. p. † & sic hō mortuus inutiliter p̄mittit ad idē. l. si hō mortuus. ff. e. Hoc tñ limitat no. Gui. de cu. in. l. eū q. §. j. ff. de in. iur. vbi sciēter p̄miserit ille a quo fui stipulatus boiez mortuū sicut ibi hī in iuramēto q̄ vbi iuro mihi deberi boiez mortuū ab illo q̄ scit eē mortuū & defert mihi iuramētū debet estimatio & ille rez. intelligit vbi putabat seruus viuere: vt ibi 4 p glo. j. & clarius p Bar. † sicut ēt dicimus in ꝓfessiōe quia sciens ꝓfitēs se debere boiez q̄ nō est in rez nā tenet ad esti-

mationē: vt. l. iulianus. & l. q sticho. ff. ō ꝓfes. hī. in. l. si. e. ti. Ja. bu. Ang. & Pau. ō ca. in victis iurib⁹ tenēt ꝓriū p gñalitatē hui⁹ tex. & d. l. si hō mortuus. & rñ. ad allegata in cōtrariū q̄ loquūt in ꝓfessiōe & iuramēto indiciali q̄ tēdūt ad p̄mendū oēz exceptionē antea cōperētē stipko vo tēdit ad inducēdā obligationē de nouo qđ est satis diuersuz & facit rō quā reddit. J. p. q̄ iam p̄cta obligatio extinguit̄ secuta morte ergo multo magis impedit ō nouo ꝓbi qz rō est generalis siue ignorāter siue sciēter p̄mittat hō mortuus: vt eius p̄missio nō valeat rō. n. gñalis facit gñalr ipsaz diſpō, nē intelligi ēt q̄ loqueret in cāu ſpāli: vt. l. regula. §. fi. & ibi p Bar. ff. de iu. & fac. igno. multo ergo amplius vbi loquitur gñalr facit ēt qz de his rebus negociū recte gerit q̄ subijci vsibus dñioq; nostro statiz possunt: vt. ff. p̄ri. §. sacrā. & glo. ibi sup v. possunt subdit nā vel iure nō impediēte sed nā impedit subijci dñio nostro hoiem mortuū ergo si p̄mittat ēt sciēter nō valet eius p̄missio ēt respectu estimationis sicut in terminis. d. §. sacrā. de hoc tñ latius hī in. d. §. j. d. l. eū q. ¶ No. vl. ex hoc tex. ibi idem dicet & si mora facta & cē. iū- 5 cta glo. † q̄ morsus & fur equiparant̄ sicut. n. in odiū furis homo lz mortuus deduci potest in stipulationez: ita ēt in odium ipsius morosi & allegat frequēter ad hoc iste tex. & Pau. de ca. ħ & maxime ad hoc q̄ sicut in fure re subtracta pempta nō distinguit̄ an eodē modo essz pitura penes dñm nec ne: vt. l. j. §. rectissime. ff. de vi & vi. ar. vbi ꝓbatur q̄ ēt si sine culpa furis moriatur hō subtractus debet: & sic talr q̄ eodē mō bēbat pire penes dñm ita ēt nec in morosō & ita vult Bar. ff. l. p̄ri. §. fi. in. l. qđ re. si cer. pe. & ad hoc plene in victis iuribus. & in. l. merito. ff. de vi & vi ar. ¶ Glo. 6 ꝑma tacite op. de. l. scire debemus. §. fi. ff. e. † vbi a fure vī dici q̄ nō possum stipulari mihi dari boiez quē mihi subtraxit qz dare est accipientis facere: & sic trālferre dñium vt in. §. fin. ita q; instītu. de actio. q̄ trānslatio dñij non pōt fieri si res ē mea qz amplius nō pōt effici mea: vt. l. sequit̄. §. lana. ff. vsuca. facit. l. ff. p̄ri. in p̄n. rñ. gl. q̄ iste tex. est intelligēdus ſm illū vz q̄ a fure seruus furtiuus tradi stipulatus est nō aūt dari qz tūc nō valeret stipulatio: vt. d. §. fi. & ibi per gl. in ver. stipulat⁹ ſm Pe. ō bellap. quē sequit̄ Bar. in. d. §. fi. lz q̄ a fure possumus stipulari rem dari odio ipsius furis: vt. d. §. sic itaq; & illum. §. fi. intelligit q̄ velit facere differētiam an stipulatio a fure fiat expressa causa furti & tunc valet etiam q̄ dari res propria stipuletur si autem non expressa causa furti: & tunc secus & a Bar. & doc. approbāt habet intellectum in. d. §. fina. licz Bal. de hoc dubitauerit in. l. subtracto. C. de fur. & Pau. de cast. in. d. §. fina. & in d. l. subtracto.

Si quis ancillam. Ancilla fisti promissa in eadem causa fisti dicitur etiā q̄ pregnans esse desierit. b. d. ¶ No. & re- 1 nentenenti ex hoc. §. † q̄ ancilla enixa pariēs nō dicitur in alio quo deteriorata si. n. esset deteriorata nō diceret fisti in eadem causa tunc. n. videtur quis fisti in eadem causa quādo ius actoris non est effectuz deterius nec etiam persona fisti promissa est alterius status nec est deterior vbi seruus fisti fuit promissus: vt. l. j. si ex noxa. causa agatur. & hic per Pau. de cast. Contrarium tamen videbatur ex quo partus est pars viscerum ipsius matris: & sic mater promissa fisti cum pregnans erat & post partū presentata non videbatur in eadem causa & in eodem statu sed in diuerso & di- 2 minuta presentata. Sed dic ſm Imo. † q̄ partus est pars viscerum ipsius matris dum est in vtero secus vbi vterum exiuit quia tunc non dicitur pars corporis materni immo & mater est vnum totum & partus aliud totuz adde tn ad hoc tex. in. l. j. §. ex hoc rescripto. ff. de ven. inspici. & in. l. fi. C. de libe. causa. iunctis ibi no. per Bal. qui dicit hanc rationem illius littere q̄ sententia lata in liberali causa vl p vel contra matrez extenditur ad partum qui erat in vtero tpe incepte litis quia censetur pars viscerum matris: sed 3 cus si prius erat natus. † Et hoc inducit ibi Bal. ad. q. de capiente lupam pregnantē an debeat habere premium p lupattinis existētibus in vtero & determinat q̄ non quia

sunt pars

sunt pars ipsius matris immo ꝙ nec etiam pro pendentibus ad vbera habere debeat dubitat: quia etiam donec pendent ad vbera ꝑm ipsuz videnť pars ipsius matris alleg.l.sed ꝛ addes.§.siquis mulierez.supra loca.qui textus parum facit. nam non redditur ibi ratio ꝙ pro infante non debeat solui merces nante quasi sit pars matris sed alia ratio de qua ibi ꝛ de predicta questio.vide Barto. ꝛ docto.in.l.qui in vtero.ſ.de statu homi. ꝛ docto.in.l.in .l.falcidia placuit.ſ.ad le.fal. ¶ Glo.super ver. pregnãs
4 tacite op.de.l.ij.§.siqs non pp valitudinẽ.ſ.siqs cau. † vbi mulier pregnans excusatur si se non sistat ergo videtur ꝙ non debeat promittere solu. licet glo. non soluat ꝙ potest cogi se sistere nec hoc promittere ꝙ habeat sisti dum pregnans est tamen si fuit promissum eam sistere valet promissio ꝛ si post partum sistatur dicitur satisfactum ipsi.stipulationi ꝛ hoc vult iste.§.

I insulam. Presens.l.ꝛ Bartolum habet materiam profundam ꝛ est famosa ꝑm Pau.
8 de cast.hic.Et diuiditur in tres partes.In prima ponitur thema ꝛ.q.In secunda responsio de tempore ante litem contestatã. In tertia de tẽpore post lit.contest.secunda ibi:q̃diu ꝛc̃. tertia ibi:ꝙ si litẽ iam contestatus ꝛc̃.Vel melius hec.l.diuiditur in duas partes.In ꝑma ponitur thema exquo resultat.q.In secunda ponitur rñ.ad.q.secũda ibi:q̃diu ꝛc̃. Que secũda pars subdiuidit in duas partes.In ꝑma ponitur de tempore ante lit.ꝓtesta In secũda que incipit ibi: ꝙ si litez ꝛc̃.de tempore post litẽ cõtesta.Cum interesse cõmissum post morã pctitur admittitur purgatio more ante litem contestatam secus post litem contestatam.b.d.In textu ibi potuisti facere supple ꝛ non feciſti ꝛ sic commissa est stipulatio ad interesse:vt.l.si ita stipulat⁹ essem abste ſ.eodez queritur modo an admittatur purgatio more ad euitandum prestationem interesse ꝛ ista est tacita.q. que resultat cui respon.prout sequitur in littera. In textu ibi: litẽ iam contestatus ꝛc̃. supple super interesse non autem super ipso facto.nam contestatio litis super ipso facto non impedit moram purgari ꝛ sic ipsum factuz semper prestari posse:vt in.§.fi.instit. de perpe. ꝛ tempo.actio.de hoc tamen latius dicetur.I.in prosecutione materie post Bar. qui hoc tangit in prima op.secũde partis licet hic apostillando tex. simpliciter super.d.ver.contestatus suppleat super interesse ꝛc̃.qualiter autez sit ꝙ post moram commissam in faciendo ipsum factum peti possit declarat Barto. in.l.stipulationes non diuiduntur.in.vij.q.ſ.eo.licet enim post moraz succedat obligatio ad interesse tamen non tollitur ipsa obligatio facti vt ibi per ipsum vide ꝛ etiam in
2 precedenti.q.ꝛ aliquid fuit tactum.ſ.l.proxima.§.pe.in p̃mo no. ¶ No.primo† ꝙ qui insulam fieri stipulatur vtiliter stipulatur quod procedit ꝑm Ange.ꝛ Jo.de imo.si locus demonstratur in quo insula habeat fieri ꝛ talis ꝙ ipsius stipulatoris interſit ibi fieri.alias enim stipulatio insule esset inutilis:vt.l.ij.§.siquis insulam.ſ.de eo quod cer. lo.ꝛ.l.qui insulam.I.eo.ad idem.l.ita stipulatus.I.eo. imo adhuc plus requiritur ꝑm ipsuz Jmo.ꝙ exprimatur qualitas quantitas ꝛ mensura ipsius insule ꝛ sic cuius latitudinis altitudinis ꝛ de qua materia.alias enim ꝓpter nimiaz incertitudinem viciaretur ipsa stipulatio:quia posset promissor liberari dando domunculam duarum palmarum
3 vel duorum digitorum vel talem quam habere non expedit:† constituitur enim domus destinatione nostra sicut ꝛ fundus licet facilius fundus:vt in.l.quod in rerũ.§.si post. .ſ.de lega.primo.ꝛ.l.si domus.in princi.eo.tit.ꝛ .ſ.cõmu. predi.l.siquis duas.§.siquis partem.ꝛ ita ét determinauit Ja.de are.in.l.siquis insulam.I.e.prout referunt Ange.ꝛ Jmo.de hoc tamẽ latius dicetur in dicta.l.ita stipulatus.
3 ¶ No.secundo ibi:ꝛ transierit tempus quo potuisti facere ꝛc̃.† ꝙ promittens factum nõ expresso tempore I.quod

illud debeat explicare tenetur illud consumare infra tempus infra quod per alios eiusdẽ cõditionis tale opus perfici potuisset assumpta via temperamenti de qua in.l.continuus.§.cum ita.ꝛ.§.item insulam.I.eo.ꝛ elapso dicto tempore committitur mora non ante quod intellige respectu totalis interesse sed respectu particularis interesse more cõmittitur lapso tempore quo insula inchoari potuit quo lapso agi potest ad illud particulare interesse quod interest stipulatoris domum non fuisse inceptam: vt.l.stipulationes non diuiduntur.§.fi.ſ.eo.ꝛ ibi per glo.Bar.ꝛ doc.
4 ¶ No.tertio ibi:quamdiu litez contestatus ꝛc̃. † ꝙ mora cõmissa in non faciendo vsq; ad litis contestationez super interesse purgari potest quod fuit introductuz de equitate de rigore vero secus:vt.l.si seruum.§.sequitur.I.eod.quod autem mora commissa in faciendo vt quia non fieri esset in obligatione an mora possit purgari videbimus I. post Bar.qui in.vj.questio.tangit an mora commissa propter
5 factum sit purgabilis. ¶ † Et ex eo quod dictum est more purgationem inductam fuisse de equitate nõ de rigore iuris dicit Ange.hic ꝙ si statutuz dictaret ꝙ in decisionibus causarum solus rigor obseruaretur non haberet locum purgatio more.Et idem si statutum disponat quem debere cogi ad obseruantiam promissorum per instrumentum guarentigiatum:quia similiter non poterit mora purgari
6 Sed hoc vltimum non tenet hic Jmo.† quia statutum recipit interpretationem restrictiuam nequis damnum indebite patiatur iuxta nota.in.l.ij.C.de notali.actio. habetur plene in.l.omnes populi.ſ.de iusti.ꝛ iure.vbi per Barto. in.vj.q.principali nisi forte statutum diceret ꝙ instrumenta guarentigiata habeant executionem paratam sicut sententie.tunc enim ꝑm ipsum Jmo.impediret purgatio more vbi peteretur executio talis instrumenti sicut impedire
7 tur in executione sententie. † Sed tu aduerte quia pro dicto Ange.facit quia instrumenta guarentigiata etiam ꝙ non disponatur per statutuz habent executionẽ paratas vt per ipsum Ange.in.l.ait pretor.§.j.ſ.de re iudi.vbi latius dixi per Barto.in.l.j.C.de confes.in princi.ꝛ per Pau.de castro in consilio mihi numero.lxxiij.quod incipit in nomine sancte ꝛ individue trinitatis. Visis compromisso laudo ꝛc̃. ex quo videtur ꝙ etiam si statutum nihil disponat ꝙ quis debeat cogi ad obseruantiaz promissorum per instrumentum guarentigiatum vel ꝙ talia instrumenta habeant executionem paratam sicut sententie tamen impedietur purgatio more cum in executione non habeat locũ purgatio more vt patebit ex infra dicendis ꝛ ex his tollitur illud ꝙ statuta recipiunt interpretationem a iure communi ꝛc̃.nam ius cõmune dictat ꝙ in executione non habeat locum purgatio more ꝛ ꝙ instrumenta guarentigiata habeant executionem paratam.ꝛ vt predicta possint procedere effectualiter opus est presupponere ꝙ alias in instrumento fuerit promissuz aliquid dari vel fieri ꝛ si id nõ daretur vel fieret ꝙ pena fuerit promissa ꝛ mora fuit commissa in principali que non possit purgari sed ꝙ pena cõmissa oino debeatur.si enim non presupponeret pena apposita in instrumẽto sed simplr fuisset factũ ꝑmissuz nõ caderet ꝙ ꝑpter instrm impediret purgatio more exquo vigore instri via executiua nõ potest peti interesse de quo nõ cantat instrm sed ꝙ factũ explicetur qõ semp potest põstari ꝛ sic mora purgari vt patet ex his que dicta sunt.ſ.in apostillatione littere ꝛ ad illud ꝙ nõ possit peti via executiua interesse de quo nõ cantat instrm facit qõ habet per Bar. in.l.j.in p̃n.ſ.de his que in test.delen.ꝛ ét in.§.fi.d.l.j. Nec predictis obstat illud quod dicit hic do.Alexan.allegãdo dictum Bar.in.l.euz.§.si iurauero.ſ.de iureiur.qz Bar.in fi.illius.§.nõ tangit aliquid de purgatione more an possit fieri vbi vigent talia statuta sed an obligat⁹ vigore instrumenti quod ex statuto habet vim sententie diffinitiue sit in mora a principio absq; alia interpellatione ꝛ determinat ꝙ non:qz sequeretur incõueniens ꝙ eodez tempore quis

obligaretur ⁊ cõstitueretur in mora hoc aũt est prorsus di uersum a proposito nostro. Nec ob.ratio quã facit hic do. Alexan.q̃ purgatio more ante esset impedita q̃ ipsa mo ra cõmissa.non enĩ video quid repugnet q̃ obuietur nec mora possit purgari si incurrit ⁊ in statuto quod dicat ser uari rigorem hoc euenit fatendum tamen est q̃ more pur gatio nõ impeditur quando statutum dictat q̃ quis coga tur ad obseruantia promissorum per instrumentũ guaren tigie ex hoc q̃ tale statutum dictat q̃ ille cogatur ꝓut sen tit Ange.sed ꝓpter guarentigiam vt predixi.licet enim di sponatur q̃ quis cogatur obseruare ⁊c̃.non impedit pur gatio more: vt.l.si duo.§.ait pretor.iuncta glo.in v̊.consti tutus quam tamen nõ tenet ibi Bar.iuncta.l.seq.s̃.de con sti.pe.nam pretor dicit se coacturũ satisfacere illum qui cõ stituit se daturum vel facturum: vt.d.§.ait pretor.⁊ tamen in.d.l.seq.presupponit imo dicitur q̃ potest morã purga re vnde si statutum diceret q̃ quis cogat ad obseruantiaꝫ promissoruꝫ per instrumentũ tunc nõ impediretur purga tio more si in instrumẽto nõ est guarentigia que impediat cum illud quod quis debeat cogi ⁊c̃.et non impediat ⁊sic hoc casu non ꝓcederet dictũ Ange.nisi forte dicamus q̃ ħ sit ad hoc vt statutum aliquid operetur vltra ius cõe.nam de iure cõi est q̃ quis cogatur ad implendum ⁊ obseruan
8 dum ꝓmissa in instrumento: ꝟ qr in quolibet instrumẽto ꝓ missionis presumitur interuenisse stipulatio: vt.l.sciendu. s̃.eo.l.j.C.de vsu.alias enĩ ad hoc vt statutũ aliqd operet vltra ius cõe nõ recipit interpretationẽ ab ipso iure cõi vt patet ex no.per Bar.in.l.iiij.§.pretor ait.s̃.de dã.infec.duꝫ dicit q̃ si statutũ dictat q̃ quis debeat citari psonaliter vel ad domũ illa alternatiua stat in vi alternatiue non aũt de uotat ordineꝫ ꝓut alias in predicta materia denotat de iure cõi vt ibi per Bar.⁊ eũdẽ in.l.j.§.j.s̃.de lib.agno.⁊ per gl. in.c.causam.de do.⁊ cõtu.⁊ dictũ Bar.in.d.l.iiij.d.§.pretor ait.approbãt ibi cõiter doc.⁊ do.Abb.si.in.c.cuꝫ dilectus. in.iiij.col.de ꝓsue.⁊ in.c.causaꝫ que.de rescrip.⁊ alias in plu ribus locis doc.faciunt hanc cõsiderationẽ q̃ statuta talĩ ter debẽt interpretari vt aliquid addant ad ius cõmune ⁊ memini alias ꝓsulẽdo plurima dicta de hoc collegisse. Nec ob.si diceretur predicta nõ ꝓcedunt vbi quis dãnum inde
9 bite pateretur: ꝟ qr semper statutuꝫ debet ita iterpretari ne quis dãnuꝫ indebite patiatur vt per glo.no.in.l.fi.§.in cõ putatione.C.de iure deli.⁊ ibi per Bar.⁊ doc.naꝫ dico q̃ nõ est indebitũ q̃ morosus nõ possit morã purgare ⁊ sic q̃ puniat de sua culpa in qua est ꝓpter quaꝫ eqparat furi: vt.s̃.l.proxima.§.pe.vbi vidimus secus aũt est in terminis glo.d.§.in cõputatione qr heres conficiens inuẽtariũ inde bite ⁊ sine aliqua sua culpa pateretur dãnum si non posset fundum ꝓpriuꝫ alienatuꝫ per defunctũ reacqrere obstante statuto de quo ibi: de cuius glo.veritate vide ibi plene per doc.⁊ cogita an in terminis nostris statutum dicatur satis operari vltra ius cõmune ẽt q̃ non impediat purgationeꝫ more qr inducit nouuꝫ vinculum iuxta no.per Bar.in.l.j.
10 in pn.ff.ad le.fal. ¶ No.quarto ꝟ q̃ sicut dies exp̃ssa inter pellat pro hoie adeo q̃ ad cõtrahenduꝫ morã nõ est opus alia interpellatione: vt.l.magnam.C.de ꝓben.⁊ cõmit.sti: ita ẽt est in die tacita qr etiaꝫ ipsa interpellat pro homine vt ꝓbatur hic vbi presupponitur mora cõtracta transacto tempore j.qõ opus fieri ꝓmissum fieri potuit quod tẽpus ineſt tacite ex iuris dispositione: vt.d.l.cõtinuus.§.cuꝫ ita. ⁊.§.item qui insulam j.eo.⁊ ad hoc q̃ dies tacita interpel let sicut exp̃ssa facit.l.ij.C.de iure emphi.⁊ ibi Saly.ħ no. ⁊ hic Pau.de ca. ¶ No.quinto ibi: posse te facientẽ libe rari ⁊c̃.q̃ si ante litem contestatã incepi edificare insulam licet nõ pfecerim dicor morã purgare nec cogi debeo litez
11 prestari super interesse. ꝟ ita denotat hoc participiuꝫ faciẽ tem qõ denotat rez prout est in fieri nõ ꝓut est in facto esse ſm Raph.⁊ Pau.de ca.hic qui reputat hoc valde subti le ⁊ dicit ab alijs non tactũ. Si aũt anteq̃ inciperet facere obligatus ad faciendum datus esset libellus super inter esse ⁊ ei esset responsum ⁊sic lis esset contestata non posset amplius mora purgari: vt in fi.l.sed si anteq̃.rñ deat libel lo offerat se paratum incipere ⁊ cõplere opus dicit Pau. se putare ipsum admittendum qr nondum est lis contesta ta ante cuius cõtestationem nõ requiritur q̃ opus sit com pletuꝫ vt patet ex predictis ⁊ hoc etiam tenet Raph. hoc .s̃.de oblatione cuꝫ moderamine tamen vbi ius actoris nõ esset factum deterius aliꝫ secus per.l.⁊ si post tres.s̃.siquis cautio.⁊ propterea dicit q̃ si tãto tempore fuisset in mora ipse habens facere q̃ expectare vt opus magnuꝫ ꝓmissum fieret necessaria esset longa expectatio ipse offerens se pa ratum facere nõ audiretur.arg.l.cum res.§.sed si stichus. de leg.j.ibi totiẽs.enim heredi electio ⁊c̃.⁊ ad ħ vltra ipm
12 facit ꝟ qr post longum tempus etiam q̃ non sit lis cõtesta ta nõ admittitur purgatio more: vt.l.si ita quis.§.seya.j.e. ti.⁊ per Bar.j.in.ij.op.prime partis faciunt que dicuntur etiaꝫ in prima op.Bo.Alexan.hic reprobat hoc quod di cunt prefati doc.de verbali oblatiõe per no.per Bar.in.l. pretor ait.§.siquis paratus.s̃.de no.ope.nuncia.dum con
13 cludit ꝟ q̃ iura loquentia de oblatiõe intelliguntur de rea li oblatione per.l.qui decem.§.item rñsum.in fi.j.de solu.⁊ .l.seruus si heredi.in fi.s̃.de sta.lib.⁊ ad ħ optime facit iste rex.in v̊.facientẽ.⁊ in v̊bo edifices que denotant q̃ volens purgare moram habeat facere ad hoc vt purget nõ autez habet dicere ⁊ sic offerre ⁊ vbi est factũ successiuum prout est edificare insulam sufficit j.tempus purgandi morã inci pere etiam q̃ factum nõ compellatur vt probatur in hac littera si aũt est factum momentaneuꝫ ⁊ tunc requiritur q̃ nõ solum sit inceptum imo q̃ sit completum ante tempus purgationis more: vt.d.l.si ita quis.§.seya.j.eo.qui rex. loquit de facto numerationis ⁊ requirit q̃ fuerit explica tum infra modicũ tps a die cõmisse more vel steterit p de bẽtẽ recipe. ¶ Subdit no.ipse do. Alex.q̃ forte sufficeret sola oblatio facti si ille cui fieri dz dicẽt noloq̃ edificas vel nolo edificiũ.ar.gl.no.fi.in ordie in.c.pastoralis.de of.or. dum dicit ⁊ hoc intellige si illi volũt recipere ⁊c̃. Que glo. non multum facit qr potest intelligi ⁊ ita videt intelligen da vbi oblatio realis ipsius cautionis recusabatur ⁊ sic q̃ prestaretur cautio de qua ibi non ergo loquitur vbi facta verbali oblatione cautionis renuit ipsam accipe qui ipsaꝫ tenebatur accipere ⁊ ħ modo possunt itelligi.c.j.⁊.ij.de eo qui mit in pos.cau.rei seruan.que ponderant an per debẽ tem prestare cautionẽ steterit ipsam prestare nec ne certuꝫ est enim q̃ ex verbali oblatione ⁊ denegatione subsecuta alterius partis non apparet q̃ per debentẽ cauere nõ ste terit: sed tunc apparet quando altera pars resistit facto ⁊ licet tex.in.d.c.j.ponderet q̃ altera pars parata esset reci pere quasi aliaꝫ sit secus dz tamen intelligi quatenus reali ter sibi offerretur vel cautio vel non debet argui a contra rio sensu illius.c. hoc tamen tenet Raph.⁊ Pau.de ca.⁊ ipse do.Alexã.in.l.qui rome.in pn.j.eo.qr exquo ex dictis verbis nolo recipere de intẽtione habẽtis recipe apparet
14 non expedit aliter realiter offerre. ꝟ sicut alias dicimus in eo qui dicit nolo venire ad iudiciũ qr vlterius nõ citatur ⁊ re putatur verus contumax vt per glo.no.in.l.fi.s̃.de in inte resti.mi.facit quod habetur per Bart.in.d.l.qui rome.§. seya.in prima.q.dum vult q̃ non requiratur aliqua obla tio debitoris ad hoc vt creditor dicat esse in mora recipiẽ di vsuras ⁊ sicõ sinat cursus vsurarũ vbi ipse creditor ma gis vult litigare cuꝫ debitore super debito quasi ex hoc cõ stet q̃ ipse nõ vult recipere ⁊ ita intelligit illũ tex. qr heres pupille ibi volebat litigare ⁊ sic sicut ibi illud litigare tol lit necessitatẽ offerẽdi ita si facta sibi oblatione verbali de clarat mẽtem suam creditor dicẽdo nolo recipere vlterior oblatio realis nõ requiratur facit etiaꝫ quod habetur per Bar.in.l.qui solidũ.in pn.s̃.de leg.ij.duꝫ vult q̃ te petẽte ħ nego tibi totũ deberi excusor si nõ offero partẽ tibi debi tam qr te petente totũ verifiꝛ possuꝫ credere q̃ nõ accipe res partẽ ita ergo in ꝓposito nostro excuser ab oblatione reali te dicente

reali te dicente cuz offerr̃ verbaliter nolo recipere facit ẽt
15 C.eum qui.de do.ꝛ cõtu.lib.vj.†nam appellãs ab interlo-
cutoria cuz videaꝫ dicere se nolle amplius corã ipso iudice
a quo litigare nõ est per ipm vlteri⁹ de necessitate citãdus
in actibus explicãdis ꝛ in snia ferenda nisi sponte renũciet
appellationi ita in simili in ꝓposito nostro est dicẽdũ ꝙ ꝓ-
pter denegationem non sit vlterius fienda oblatio realis
ꝛ hoc in terminis vult Bal.in.l.vnica.C.ne li. ter.ꝓuo.in
ꝑma col.in v.modo quero vtrũ sufficiat verbo offerre ꝛc̃.
allegat.l.pe.s̃.de rescin.vendi.ꝛ.l.si residuũ.C.de distrac.
pig.in qbus iuribus intelligit factaz fuisse verbalem obla
tionem ꝛ operari rescissionem venditionis postea facte qz
renuit creditor recipere qõ tamen nõ apparet in dictis iu
ribus ꝛ ideo Bar.in.d.§.si paratus.intelligit ꝙ sit speciale
in dictis iuribus quo ad rescindendã venditionẽ pignoris
forte tñ Bal.voluit põderare ꝙ si creditor nõ renuisset re
cipere nõ venisset ad venditionem pignoris sed recipisset
pecuniaz ex actu ergo venditionis post oblationem appa-
ret de nõ acceptatione ꝛ ꝙ ibi fuerit verbalis oblatio pa-
tet ex illis verbis ꝓfessus esset se paratum ꝛc̃.si eniz fuisset
facta realis oblatio. J.ꝓ.dixisset cum lucius titius obtulis-
set ꝛc̃.nec bene responderetur ad illum tex.ꝙ venditio ibi
rescinditur qz res minori ꝛ sic nõ iusto precio vẽdito fuit:
16 †qz nõ apparet ibi ꝙ minus dimidia iusti p̃cij vendita fue
rit quo casu hz locuz rescissio vẽditionis si emptor nõ vult
supplere iustum precium qõ stat in sua electione: vt.l.ij.C.
de rescin.vendi.ꝛ in.c.cum dilecti.ꝛ in.c.pe.de emp.ꝛ ven.
ꝛ hoc tollit ẽt ꝙ rescissio ibi facta non fuerit ex minoritate
precij qz indistincte dicitur ꝙ venditio rescinditur qõ non
est vbi minoritas precij sed vt dixi datur electio emptori.
Preterea in.d.l.pe.nõ dicitur ꝙ res fuerit vẽdita minori
precio respectu precij ipsius rei sed respectu quãtitatis de-
bite ipsi rei publice que ꝓpter debitum vendiderat predi-
ctam rem ꝛ hec est vera intentio ipsius littere non bene ẽt
illi.l.respondetur ꝓut respondet Saly.in.d.l.si residuũ.ꝙ
ibi fit rescissio venditionis fauore reipublice ex quo ex ven
ditione fundi ꝛ eius precio nõ fuerat debitũ totũ ipsa con
secuta.nam nullus fauor ipsius reipublice iste est ꝙ sicut a
debitore consequitur totũ rescissa venditione ita parte cõ-
sequi poterat ab ipso vz illud minus quo fundus vendi-
tus fuit q̃s esset debitũ ipsi⁹ reipublice ꝛ lr̃a vi ꝓprie innue-
re ꝙ fauore debitoris qui obtulit hoc fuerit factũ Bar.tñ
vt.s̃.dixi illã.l.intellexit vt ponat spãle in vẽditione pigno-
ris rescindẽda ꝛ adhuc hoc clarius explicauit in.l.credi-
17 tor.la vlti.s̃.de distrac.pig.qui in fi.dicit verbũ no.† ꝙ vbi
sufficit verbalis oblatio ꝓut in p̃dicto casu ad ipsaz eliden
dam modus est ꝙ acceptetur per creditorẽ ꝛ dicaꝫ ꝛ ego
sum paratus recipere.tũc enim illo nõ soluente elidit effe
ctus ipsius oblatiõis.ar.l.aut qui aliter.in p̃n.s̃.qõ vi aut
clam.ꝛ.l.j.s̃.de li.agno. Exquo dicto Bar.põt sumi vnuz
fundamentũ pro supradicto dicto istoꝝ modernoꝝ ꝙ ver-
balis oblatio sufficiat vbi creditor vel ille cui hz fieri dixit
nolo recipere.si enim verbalis oblatio perimit vbi credi-
tor dixit volo accipe ꝛ offero me paratuz accipere vbi alꝫ
ipsa oblatio verbalis sufficit ergo vbi nõ sufficit cõualideꝫ
creditore dicente volo accipere cum cõtrarioꝝ eadẽ sit di-
sciplina.i.cõtraria eodẽ modo opantur p̃dium effectuz vt
vidimus.s̃.in.§.sacrã.post Bar.ꝛ pro hoc ẽt facit qz alias
stipulatio inualida ex varietate rñsionis conualidatur ex
declaratoria volũtate alterius partis: vt.l.j.§.siqs simpli-
citer.v.cum adiecit aliquid ꝛc̃.s̃.e.ita ergo in ꝓposito no-
stro ex secuta cõtradictione cõualidetur ipsa oblatio.ꝛ ꝓ
hac opinione ego pondero tex.in.l.sed si alia.iũcta.l. pce-
denti.in.§.ait pretor.cum sequẽ.s̃.de ꝓsti.pecunia.nam in
d.l.precedenti premittit de facto ꝛ datione suo die ad im
plendũ aliter disponitur ipsum reum teneri ẽt post interi-
tum nisi morã purgauerit offerẽdo ipsi actori ita disponit
in.d.l.sed si alia que loqtur simpliciter per verbuz offerat
qõ non potest verificari nisi in oblatione verbali cuz refe-
ratur simul ad dationem ꝛ factũ qõ factũ successiuũ nõ po
test realiter offerri nec in ipso hoc cadit sed ꝙ ipsuz fiat vt

hic ꝓbat littera nostra in verbo faciente ꝛ in v.si edificas.
quod facere est diuersum ab ipso offerre vt de se patet cuz
ergo verbum offeratur proferatur respectu dationis ꝛ fa-
cti pariter ꝛ in facto nõ possit verificari nisi respectu ver-
balis oblationis ergo ꝛ eodem modo respectu dationis ꝛ
obligatiõis pecunie vel alteri⁹ rei per regulã: de qua in.l.
iam hoc iure.s̃.de vulg.ꝛ pupil.ꝛ.l.q̃uis.C.de impu.cuz
si.ꝛ sic ibi est casus ꝙ verbalis oblatio sufficit ad purgan-
dum moraz ꝛ in facto ꝛ in datione vbi actor recusauit re
cipere.hoc enim ponderandũ ibi in illa littera que hz mo-
do huic nõ contrariatur cõclusio ergo sit ista ꝙ in datione
requiritur actualis oblatio ꝛ in facto momẽtaneo in quo
cadit similiter in successiuo vero in quo nõ cadit ꝙ fiat vel
saltem incohetur ipsum factuz vt purgetur mora verbalis
autem oblatio nõ sufficit nisi habens recipere dixerit nolo
accipere per dictam.l.sed si alia die.ꝛ per alia.s̃.adducta
ex quibus satis predicta opinio modernoꝝ comprobatur
contra quã tamen tenet do.Fran.de acco.de are.in.d.l.q
rome.dicens esse dubiaz opinionẽ glo.in.d.l.fi.de in inte.
resti.ꝛ casu quo esset vera illud dictum habere diuersaz ra
tioneꝫ a dicto nostro.ibi enim citatio renuit hic aũt verba
lis oblatio minime cuz regulariter v̄balis oblatio nõ suffi
ciat sed ad hoc posset rñ.per illud qõ.s̃.est adductum alle.
d.§.siqs simpliciter. Preterea posset dici ꝙ verbalis obla
tio verũ est ꝙ nõ tenet actore se offerente acceptare vel ẽt
tacente sed ipsoꝝ dicẽte tz ꝛ sic posset in effectu negari nul
la duz proponitur ꝛ de materia oblationis plene habetur
per do.Alexã.in.l.si mora.s̃.sol.ma. ¶ No.vlti.ſm An-
18 ge.ꝛ Jmo.hic.†ꝙ cõmissio pene legalis nõ nouat primi-
tiuam obligationẽ.nam ſm predictos interesse est pena le
galis ꝛ ꝙ nõ nouet patet qz cõmisso interesse totali potest
solui factũ qõ fieri nõ posset si nouatio esset facta cum illa
perimat obligationem ꝛ per cõsequens soluendi potentiã
ex ipsa prima obligatiõe: vt.l.j.J.de noua.ꝛ insti.qbus mo.
tol.obli.in ꝑncipio dic tu imo in.§.ꝓterea.nouatiõe in illo
titu. ¶ Et hinc sumpta occasione Ange.hic plene tractat
19 †an ꝛ quando per penalem stipulationem nouetur prece
dens obligatio de qua materia plene per Bar.in.l.ita sti
pulatus.J.eo.in cõtrarijs vlt.partis qui recitatis pluribus
opinionibus octauo loco ponit suaz opinionẽ faciens dif-
ferentiaz an precedens obligatio sit ex causa lucratiua vel
ex causa onerosa ꝛ de hac materia aliquid dixi in.l.j.§.itẽ
si ita.s̃.ad le.fal.ꝛ dicetur ꝛ tractabit in.d.l.ita stipulatus.
ꝛ hoc vt cõmissio interesse nõ nouet precedentẽ obligatio
nem vult Bar.in.l.stipulationeꝫ nõ diuiduntur.s̃.e.in.vij.
q.vbi post An.de pisis in hac.l.cõcludit ꝙ cõmissa mora
factũ ꝛ interesse sunt in obligatiõe alternatiue ꝛ rñdet ad
ea que videnr̃ facere in ꝓrium vt ibi per ipm vide cuz quo
doc.magis cõiter transire videnr̃ ꝛ ꝑr hoc ꝙ lz succedat
aliquo euentu obligatio ad interesse nõ tollaꝫ prior obli-
gatio facit.§.p.s̃.l.prima vbi res perẽpta que debebat re-
stitui presupponit petẽda ꝛ tñ ibi successit obligatio ad in-
teresse: vt.l.in re furtiua.s̃.de ꝓdi.fur.ꝛ per Bar.in.d.l.sti
pulationes nõ diuidunt.in.vj.q.ꝑncipali. ¶ Jnquantum
tamen Ange.ꝓsupponit ꝙ si fieret nouatio per cõmissionẽ
interesse impediret purgatio more nõ est vsqzquaqz bene
dictũ.naz per penalẽ fit aliqñ nouatio vt est in terminis.l.
obligationum fere.§.fi.ꝛ in.d.l.j.§.item si ita.ꝛ in alijs iu-
rib⁹ de qbus per Bar.in.d.l.ita stipulat⁹.ꝛ tñ nõ impedit
purgatio more vt p Bar.hic in oppositiõib⁹ ꝑme ptis vz
in.vij.op.q ita ꝓcludit post By.ꝙ lz inducaꝫ nouatio p pe
nalẽ stipl̃onem nõ impedit purgatio more qz nihil repu-
gnat ꝙ vnũ sit in obligatione aliud in solutione: vt.l.si sti-
pulatus fuero.ꝛ.in melle.j.de sol.ꝛ declarabim⁹ J.post ipm
Bar. Dicit tñ hic do.Alexan.ꝙ dictum Ange.posset sal-
20 uari.†vbi sumus in vera nouatione qz illa impedit purga
tionẽ more vt per Bar.in.d.l.ita stipulat⁹ in finalib⁹ v̄bis
prime op.vltime ptis iura aũt que ipse alle.in.d.vij.op.lo-
quuntur in quasi nouatione que nõ impedit purgationeꝫ
more prout ipse vult hic ꝛ etiam in.d.l.ita stipulatus.loco
proxime allegato: ꝛ ꝙ vbi fit vera nouatio nõ possit mora

purgari tenet Bal.in.l.rescriptū.§.si pacto.in.fi.col.añ si. .§.de pac.t satis est de intētiōe Bal.in.l.si pacto quo penā. in.ij.op.C.de pac.vbi declarat que sit vera nouatio t dicit q̄ est quādo expresse agitur vt nouatio inducatur t illud q̄ vbi sit vera nouatio impediat purgatio more itelligas vbi ante nouationē fuerat mora cōmissa.si enim ante mora nō fuit cōmissa nō potest postea facta nouatiōe de priori obli
22 gatione cōmitti:†q; vbi nulla petitio ibi nulla mora:vt in l.si pupillus.j.eo.t si nō pōt cōmitti nō cadit q̄ purgatur. ar.l.decem.j.e.cum si. Sed tūc bene cadit dicere q̄ nō liberatur quis offerendo q̄ō in principali stipulatiōe t obligatione venenit t istis v̄bis utitur Bar.in.d.l.ita stipulatus que sunt verba magis gñalia q̄ista q̄ facta vera nouatione mora nō possit purgari q; non adaptantur ista nisi vbi mora in p̄ma obligatione fuit cōmissa ante nouationē forte tñ nō adaptatur q̄ fiat nouatio per penalē nisi mora cōmissa in p̄ncipali t sic nō adaptatur q̄ nouatio fuit q̄ mora nō sit cōmissa in p̄ncipali.si enim dicat ꝓmittis tale qd t si nō feceris vel dederis tm̄ noie pene adeo vt fiat in talē euentū vera nouatio certus est q̄ nouatio nō inducitur nisi demū cōmissa mora in p̄ncipali obligatōe t aduerte q̄ nō adaptatur q̄ saluet dictū Ange.vbi fuit vera nouatio cuz loquat de nouatione que induceretur per cōmissionē inter esse que esset tacita casu quo induceret nō expressa t vera q; vera nō est q̄ tacite inducit vt p; ex dictis.§.t sic Ange. sensit q̄ vbi fieret ēt quasi nouatio impediret purgatio more adde tñ q̄ ipsemet Ange.in.d.l.ita stipulatus. videt tenere q̄ lz sit subiecta penalis stipulatio t sic facta quasi nouatio ēt appositis istis v̄bis vt nō satisfacto eo qō in p̄ncipali stipulatione venenit sola pena debeatur t c̄.mora possit purgari t hoc per illum tex.in v̄.sed si ita cautū sit t c̄.t hoc dicit singulariter esse no.t cū ipso trāsit ibi simpliciter Jo.de imo.reputans ēt hoc plurimum esse no.sed dictum suum nō ꝓbatur ex illo tex.t nō transit sine dubitatione q;
23 ex illis verbis sola pena debeatur:†videtur renūciate purgationi more cui nō est dubiū q̄ potest renunciari:vt in.l. sancimus.C.de fideius.ibi nisi pacti teneor ad hoc nō reclamauerit t c̄.t dicetur.j.in p̄secutione materie t vide dicta
24 in.d.l.ita stipulatus[a]. C †Glo.j.declarat hoc nomē insula q̄d significet sed de hoc noie t eius ethimologia t importātia t quot modis accipiatur:vide glo.melioré in.§.insula.insti.de rerum diui. C Glo.ij.in p̄n.tacite op. cōtra hūc tex.de.l.si ita quis.§.seya.j.e.vbi ad hoc vt admittatur purgatio more regrit q̄ alterius partis nō interfit ꝓpter moram hic aūt simpliciter videt dici q̄ admittatur purgatio more quare male gl.rñ.q̄ iste tex.simpliciter loquēs debet
25 intelligi t distingui p̄m.d.§.qui loquitur distincte t sic†q̄ admittatur purgatio more ita demus si nō interfit partis q̄ quam habet fieri purgatio more t cuz hac glo.trāsit Bar. hic qui pro ipsa allegat ēt.l.si cum dies.§.fi.t.l.sequē.§.de arbi.t ille tex.melius facit ad ꝓpositus glo.quā.§.seya. in quo agitur de purgāda mora ex parte actoris ad cōseruationem actionis nō aūt ex parte rei ꝓut est in terminis nr̄is t ita dicunt hic Ange.t Imo. C Sed q̄ hāc glo.op. Bar.q; si ꝓcedit nunq̄ in obligationibus facti erit locus purgationi more cum in ipsis post moraz succedat obligatio ad interesse:vt.d.l.stipulationes nō diuidunt.v.celsus. §.eo.t sic aduersarius ad impediendā purgationez more semp dicere poterit inter est mea t ex hoc ēt resultat q̄ cuz tex.noster loquatur de obligatione facti nō debuit admitti purgatio more Bar.post By.fol.exponēdo v̄ba gl.t aliorum iurium.§.allegatoz dum dicūt nisi interfit.i.nisi interesse creditoris excedat estimationē facti puta estimatio facti est in rei veritate.x.t illud interesse qō cōmittit per moram nō impedit eius purgationē sed si vltra veram estimationē ꝓtenditur meū interesse ex aliqua affectione singulari impeditur ꝓpter hoc purgatio more t de hoc est intelligēda nostra glo.que tñ est limitāda nisi adhuc ꝟ interesse offerret per volentem moram purgare:vt per glo.no.in.l. seq.d.l.si cuz dies quā approbāt hic sikiter By.Bar.t cōi. alij doc.ꝓut hic dicit Imo.qui tenet predictā glo.t in ex.

a C Sipulat⁹. t vide hic Alexan.in.v.op.regule affirmatiue.

iudicialibus t in iudicialibus cum rō eqtatis ex qua est inducta purgatio more:vt in.d.l.si seruū.§.sequtur.j.e.pariter in ambobus militet.si eni pticulare interesse qō est vltra veram rei estimatoinez impedit purgationem more nulla rō eqtatis dictat impediri purgationez more si illud interesse offeratur simus in extraiudicialibus vel iudicialib⁹ nō refert:
26 refert tñ Ange.inter p̄dicta fecisset differentiā.† cuz in iudicialibus habeamus exp̄ssum q̄ non admittatur purgatio more vbi interest:vt.d.l.si cum dies.§.fi.t sic in ipsis nō videtur q̄ debamus recedere ab hoc rigore scripto pp eqtatem nō scriptam in hac materia extraiudicialiū actuz sed ipse Imo.rñdet q̄ imo eqtas inducēs purgationem more est scripta p viā regule in.d.§.seq̄.t ppea parit mitigat rigorē scriptū in iudicialib⁹ ꝓut in extraiudicialib⁹ ar.eoz que habent in.l.siquis seruo.C.de fur.t.l.qō v̄o p̄.§.de.ll.t cuz illa glo.simpliciter trāsit hic Paul.de ca.t ita ēt transit hic
27 do.Alexan.†Joans cautelā siquis vult impedire moraz purgari vt cum sibi ꝓmittitur aliqd dari vel fieri ꝓmittatur si nō detur vel fiat tantū noie interesse.cōmissa eni mora nisi tale interesse offeratur impediatur purgatio more t ita refert velle Bal.t Ange.in.d.l.t si post tres.per glo.d.l.vti/q̄.que seqtur post.d.l.si cum dies.hoc tñ dicit ipse ꝓcedere si tale interesse ꝓstari ꝓmittatur vltra prestationē facti p̄ncipalis secus aūt si loco estimatiōis facti principalis qz tūc poterit mora purgari explicādo factuz per supdicta in declaratione huius glo.post By.t Bar. C Sed iterū Bar.
28 cōtra hanc glo.op.†q̄ ad impediendā purgationez more non attendatur an interfit sed an ius actoris sit factū deterius t sic an deperierit sua actio nec ne:vt.l.t si post tres.§. siquis cau.rñ. Bart.faciendo dīam inter iudicialia t extraiudicalia.in iudicialibus enim attēditur an ius actoris sit factuz deterius nec ne:t in his loqtur.d.l.t si post tres. nō aūt attenditur an interfit qz ēt q̄ interfit admittet purgatio more si actio actoris durat t sic ius eius nō est factū deterius exquo ipsum interesse consequetur officio iudicis qui non audiet ipsum reum nisi refectis expensis damnis t interesse: vt.l.sancimus.C.de iudi. veniunt enim huiusmodi officio iudicis:vt ibi t in.l.nō ignoret.C.de frūc.t lī. expen.in extraiudicialibus vero p̄cludit attēdi an interfit cū cessāt illa ratio q̄ aliter q̄ per viam impediendi purgationez more possit tale interesse consequi exquo euitatur iudicium super principali per purgationem more t sic non cadit q̄ ipsum possit consequi officio iudicis quod verbum nisi interfit est pinguius q̄ verbum ius actoris fuerit factū deterius qz comprehendit etiam si ius fiat deterius qō nō est ecōtra:vt patet ex predictis.t hoc q̄ ēt in extraiudicialibus si ius actoris fiat deteriuz impediatur purgatio more tenet Ric.vt patet ex his que retuli ipsuz dicere.§.in.p.no. Ex quo infert Bar.q̄ si in extraiudicialibus ius actoris sit fa
29 ctū deterius impediat purgatio more. Et ex ꝟ decidit† q̄ si ꝓmisisti mihi facere domū in fundo meo t fuisti in mora faciēdi t ego alienaui fūdū impediat purgatio more p te fieri qz ius meū est factū deterius ꝓpter alienationē.s.dicti fundi in quo nō interest ad modo mea domū fieri t in istis extraiudicialibus ꝓcedat glo.fi.hic que videtur equipare hec duo q̄ interfit vel ius sit factū deterius t ita tenet ēt Bar.in.d.l.t si post tres.qz si facit dīam iter iudicialia t extraiudicialia volēs q̄ in iudicialib⁹ inspiciat an ius actoris sit factū deterius in extraiudicialibus vero inspiciat an interfit.Bal.aūt in.d.l.t si post tres.in lec.in.viij.col.t in repetitione in p̄ma col.tenet q̄ in iudicialibus nō possit mora purgari nisi refectis expensis t sic q̄ ēt in ipsis inspiciatur an interfit t q̄ anteq̄ reficiantur expense t alia dāna non debeat admitti ad purgandū moram qz nō videtur legitime cōparere ille qui nō reficit expēsas:vt.d.l.sancimus.C. de iudi.t lz Bar.velit expensas refici tamē i ipse vult officio iudicis mediante t sic q̄ aduersarius nō possit ipm repelle re impediēdo ipm morā purgare Bal.v̄o vult q̄ aduersarius possit ipm impedire morā purgare nisi expense reficiantur t sic a principio debeant ipsi aduersario expēse offerri t ita etiam videtur velle Saly.in.l.si pacto quo penā.C.de pac.in.vj.

pac.in.vj.regula negatiua siue ꝓclusione quaꝫ ponit in mã purgatiõis more.dum alle.d.l.ꝛ si post tres.nó tñ bñ ipse explicat an iudicis officio ỹbeãt refici expẽse ꝛ sic ꝙ iudex nõ admittat ad purgãdã morã nisi refectis expẽsis vel ipsa pars impediat hãc purgationẽ. solũ enim dicit ꝙ nisi refusis expẽsis nó admittaꝫ ad purgandũ morã ꝛ est dñia inter p̃dicta qꝛ iudex vbi eiꝰ officio hñt refici pót ipsas omittẽ vel alr grauare partẽ adeo ꝙ erit opꝰ appellare nó sic si a p̃ncipio nõ pót mora purgari nisi refectis expẽsis ꝛ sic pa pót
a impedire qꝛ ỹbebit eẽ in ꝓcordia cũ ipsa pte añqꝫ audiaꝫ: sed Ange Imo. Pau. de ca. ꝛ cóiter doc. hic tráseunt cuꝫ Bar. inquãtum facit dñiam inter exiudicialia ꝛ iudicialia vt in ipsis solum attẽdatur ad effectũ impediẽdi purgationem more per ipsaꝫ partẽ an actio alterius partis sit extincta. Quod tñ singulariter limitat hic Pau. de ca. nisi reus offerat se paratũ sub illa actõe perẽpta velle iudiciũ suscipere perinde ac si nó esset extincta vt euitet sokonem pene vel interesse tũc poterit morã purgare alle. l. iuli. §. alꝰ quantũ. ff. ad exbi. ꝛ l. ellegãter. §. pe. ff. de do. ꝛ ita vult Imo. ỹ col. xij. in p̃ma fallen. quã ponit ad regulã buiꝰ tex. ꝙ añ lit. có test. sit licitũ morã purgare lꝫ referat Ange. in ỹ distingue
30 re an sit cõmissa pena vl interesse. † ꝛ tenet ipse Pau. illud qõ hic dicit Bar. de domo que ꝓmittit fieri in fundo q alienatur vt ex hoc impediatur purgatio more tãqꝫ ius actoris sit factũ deteriꝰ Ang. aũt dicit ꝙ sibi plꝫ decisio Bar. sed nõ rõ qꝛ in p̃dicto casu pót esse ꝙ in nullo ius nostrum factũ est deteriꝰ puta si fingamus fundũ vẽditũ sine domo quantũ cum domo vel plus forte qꝛ domus incõmodasset ipsius fundi vsum. Et ideo in p̃dicto casu dicit aliaꝫ rõnem esse ꝙ mora nõ pót purgari qꝛ facta alienatione fundi nõ cadit ꝙ in fundo meo fiat domus ꝓut fuit ꝓmissuꝫ ꝛ ꝓpterea opus est deuenire necessario ad p̃stationeꝫ interesse qõ pót cõcurrere cuꝫ vera estimatione domus vel ipsaꝫ trãscẽdere Jo. de imo. hic improbat dictuꝫ Ange. qꝛ si tñ poterat vẽdi fundus sine domo quantũ cuꝫ domo aut plus, ꝓut ꝓsupponit Ange. ergo in nullo interest ipsius stipulatoris ꝛ sic nó videt posse agi ad interesse ꝓut ipse Ange. ꝓsupponit ꝛ ꝓsertim exquo ex facto ipsiꝰ actoris desinit ius sibi cõpetere. i. ex alienatiõe quã facit de fundo disinit ipsi actori stipulatori ius cõpetere ad faciẽdum domũ. ar. l. si seruus. in p̃n. ff. de cõdi. fur. cum ibi no. ꝛ l. si sub vna. in p̃n. ꝛ §. j. Jeo. ꝛ per ỹ qꝛ ex facto suo. i. ex alienatione ipse stipulator
2 ꝓdidit ius sibi cõpetẽs videt ẽt dubium dictũ ipsius Bar. ỹm Imo. qõ improbat qñ alienatio fuit facta ex voluntate. ar. no. in dictis iuribus ꝛ l. siue aũt. §. fi. ꝛ l. ꝛ ideo. §. j. ff. de cõdi. fur. vbi aũt alienatio fundi fuisset facta ex necessitate ꝛ tunc saluat dictũ Bar. exquo alienãti ex necessitate nõ videt qd imputandũ ar. l. fideicõmissa. §. si rem. ff. de leg. iij. ꝛ l. rez legatã. ff. de adi. leg. vt sic dicamꝰ ꝙ possit agere ad interesse suũ si plus vendidisset ꝓpter domũ intellige vltra estimationẽ ipsius domus. nam estimatio domus nó videt ꝙ possit peti exquo pro ipsa domo faciẽda ipsi ꝓsoluisset lꝫ videtur ꝙ possit petere illud plus quo vendidisset fundum ꝓp domũ detracta estimatione domus vbi gratia fundus fuit venditꝰ centũ si fuisset domus fuisset venditus centum xx. ꝛ domus fuisset vẽdita. l. certe illa. xx. peti poterũt non illa. l. nec erit locus purgationi more pro euitatiõe solutionis dictorũ. xx. exquo fundus est alienatus nec interest amplius ipsius stipulatoris ꝙ domus ibi ꝓstruatur. Bo. Alexan. hic tenet indistincte opinionẽ Bar. ꝛ rñdet ad rõnem Imo. ꝙ morosus nõ potest allegare p̃dictam alienationeꝫ cum fuerit facta post moram. alꝰ enim ex sua mora cõmoduꝫ cõsequeretur nõ faciendo quod promisit ꝛ expectãdo alienationem qõ est incõueniens. Preterea nihil pót imputari alienanti exquo disposuit de re sua qõ est licitũ: vt. l. in re mãdata. C. man. ergo nullã penaꝫ nec dãnum meretur vt. l. gracchus. C. de adulte. nec ob. d. l. si seruus. cuꝫ aliis iuribus. ff. allegatis qꝛ distinctio illoruꝫ iurium procedit vbi agit ad rez. Secꝰ aũt vbi agit ad interesse qꝛ tũc pót agi ad interesse lꝫ desierit interesse dũmõ aliqñ int fuerit ꝛ lꝫ modo cessauerit interesse si nõ cessauit dãnum de ꝓterito: vt in. l.

qui aũt. §. illud. ꝛ ibi per Bar. ff. siquis cautio. ꝛ ita est in ꝓposito nostro nec ob. d. l. si sub vna. §. j. qꝛ ibi nó dicitur ꝙ si ante alienationẽ ꝓmissor fuisset in mora ꝙ nõ posset agi ad illud interesse debet ergo dici ꝙ ẽt in predictis terminis posset agi ad interesse per supradicta ꝛ ỹ mihi placet. Adnerte tñ ꝙ in predicto casu posito per Bar. videtur etiã interesse nõ solũ ius stipulatoris esse effectuꝫ deteriꝰ ꝛ ꝓmore purgatio videtur impediri ꝓpter illud interesse ẽt si tale interesse offeratur cuꝫ facto qꝛ factũ explicari nõ interest amplius ipsius stipulatoris cum funduꝫ alienauerit. Et ex hoc limitabit illud qõ est supradictum ꝙ vbi interest vltra estimationem facti nó impeditur purgatio more si tale interesse offeratur cum facto. nó enim ꝓcedit vbi nõ interest ipsius stipulatoris tale factũ explicari ꝓut est in p̃dicto casu posito per Bar. ¶ In secũda parte que incipit ibi ꝛ facit. ff. de pe. lega. ꝛ c̃. glo. ad hoc ꝙ mora possit purgari alle gat plures ꝓcordãtes. ¶ In tertia parte que incipit ibi: lꝫ cõtra. ff. e. stipulationes nõ diuidunt. §. fi. ꝛ so. duobus modis ꝛ vltima so. cõiter tenetur ꝛ sic lꝫ nihil ibi dicaꝫ de purgatione more tñ per hanc. l. etiã in predicto casu sit dicẽdũ ꝙ mora purgari possit. ¶ Glo. fi. in p̃n. dicit ꝙ sicut mora nó possit purgari lite cõtestata vt hic ita ẽt quãdo ius meũ est factũ deteriꝰ ẽt ꝙ simus ante lit. ꝓtest. vt dixi dicit glo. referre volens se ad id qõ. ff. dixit in scõa glo. in p̃nci. quasi sentiat ꝙ paria sunt interesse ꝛ ius deteriꝰ factum esse de quo dictũ est. ff. in p̃n. d. glo. ¶ In secunda parte que inicipit ibi hoc aũt fallit ꝛ c̃. glo. op. de. l. hoc edictio. in p̃n. ff. de
31 publi. † vbi ẽt post lit. contesta. auditur publicanus ꝛ eius familia volens restituere rem ꝛ euitare penã ꝛ sic purgare morã ꝛ dicit ꝙ fallit in illo casu nó assignat rõnem fallẽtie Bar. aũt soluit. j. in quarta op. secũde partis ꝙ loquitur in penis legalibus que cõmittuntur ex maleficio vel in actionibus arbitrarijs Bar. aũt in cõtrario soluit ꝙ ibi volens impugnare purgationem more volebat cõsequi penã consistentẽ in mero lucro hic aũt volebat cõsequi meruꝫ interesse: vnde admittitur magis ad impediendam purgationẽ more q̃ ibi. ar. l. fi. §. licẽtiam. C. de iu. deli. ꝛ hanc approbat Imo. hic videbimus latius post Bar. in. d. quarta op. que sol. sit verior ad p̃dictum ꝓrium. ¶ Extra glo. pro expeditione buiꝰ materie purgationis more Bar. formal hic plures op. ad vtranqꝫ partez tex. ꝛ ẽt plures. q. ꝛ formata prima op. ꝙ nõ possit mora purgari vbi interest que fuit declarata ex dictis. ff. in p̃n. glo. ij. ℗ p. scõo inquãtuꝫ in littera dz ꝙ vsqꝫ ad litis cõtesta. admittatur purgatio more ve. d. l. si ita quis. §. seya. j. e. vbi disponitur ꝙ infra modicũ tempus admittatur purgatio more litis aũt contestatio posset fieri post longum tẽpus ꝛ rñ. post glo. in. d. §. seya. ꝙ ista. l. limi
32 tatur ꝛ declaratur per illaꝫ vz. † ꝙ vsqꝫ ad lit. contesta. admittaꝫ purgatio more vbi ipsa litis cõtestatio fit infra modicum tempus alꝰ secus. Et qõ dicatur modicum tempus ꝓcludit esse arbitrariũ per illuꝫ. §. seya. ꝛ qualiter iudex habeat arbitrari dicit ex qualitate opis vel tempoꝛ: vt. l. cõtinuus. §. itẽ qui insulam. j. eo. ꝛ est alia limitatio ỹm ipm ad regulam huius tex. inquãtum permittit purgationẽ more. p̃ma eni limitatio est de qua in p̃ma op. vbi. s. interest. scõa vbi litis cõtestatio est facta post longuꝫ tẽpus qꝛ tunc non est locus purgationi more vsqꝫ ad lit. cõtesta. elapso modico tẽpore ꝛ banc opinionẽ tenent Pe. ꝛ Ly. in. l. si pacto quo penã. C. de pac. in. l. si maior annis. C. de trãsac. ꝛ Bal. ꝛ Ange. in. d. l. ꝛ si post tres. vbi per Bal. in lec. in vlti. col.
33 qui examinat † infra quãtuꝫ tẽpus mora purgari possit ad actionem querendam ad actionem cõseruandam ꝛ ad exceptionem parandam. Et primo casu concludit nullo tempore admittitur purgationem more: vt. l. thaio. ff. intra. ff. de fideicõ. liber. Secundo casu concludit moram purgari posse vsqꝫ ad modicum tempus: vt. l. si ita quis. §. seya. j. e. de quo habetur per Barto. ꝛ in dicto. §. seya. ꝛ in hac. l. in vltima. q. ꝛ ibi latius explicabitur post ipsum Barto. Tertio casu similiter dicit moram posse purgari vsqꝫ ad modicum tempus si lis nó fuerit contestata ꝛ actoris non interfit ꝛ sic ista tria dicit esse necessaria ꝛ pro ista opinione

a ¶ Audiaꝫ. Et vide Bald. in. d. l. ꝛ si post tres. in. iij. col. in v. opponiꝫ. ꝛ vr ꝙ non distinguitur ꝛ c̃. ex cuiuꝫ verbis ꝓcipiꝫ dicta differẽtia inter p̃dicta cuiꝰ opio saꝫ possꝫ sustẽtari attenta ratiõe eqtatis ex qua purgatio more fuit inducta: vt. d. §. seqtur que eqtas in purgatione more i iudicio ẽt attẽditur vt est. ff. dictũ eqtaſ aũt vz dicta re ꝙ ẽt iudice nõ ꝓcipiente interesse offeratur anteqꝫ mora purgetur ẽt in iudicio ꝛ ỹ vult Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in. iij. col. in repetitione.

q̄ solum infra modicuz tempus admittatur purgatio more ꝛ sic q̄ iste tex. faciens mentionē de contestatione intelligatur vbi cōtestatio fuit facta infra modicuz tempus facit d.l.ꝛ si post tres.ꝛ l.si in lege.§.colonus.s̄.loca.v.qō si pactis diebus ꝛc̄.ꝛ c.ꝑpter sterilitatē.ꝛ c.potuit.de loca.que iura loquuntur in reo ꝛ dicūt morā purgari solum vsq; ad modicum tempus. Contrariam opinionem q̄ imo nō attenditur in reo volēte morā purgare lapsus modici temporis sed solū an lis cōtestata sit nec ne videt tenere Bart. in.d.l.si ita quis.§.seia.j.eo. dicens q̄ ille tex. loqtur in actore ꝛ propterea in ipso attenditur modicuz tempus nō aūt
34 cōtestatio litis cuz regula sit: † q̄ per litis cōtestationē non efficit deterior sed melior cōditio ipsi⁹ actoris: vt.l.aliā.j.de noua.ꝛ l.nō solet.j.de reg.iu. attēdatur igit in ipso reo litis ꝓtestatio ad impediēdā purgationē more in ipso aūt actore lapsus modici tpis lz gl.in.d.§.seya. idisticte ad vidēduz an mora purgari possit nec ne dicat tria attēdi.p̄ an iersit vbi. scōo an lapsum sit modicū tpe vt siker ibi dī. tertio an sit lis ꝓtestata vt hic. cessantibus p̄dictis trib⁹ mora purgari pōt p̄dictis vo nō cessantib⁹ minime ꝛ p̄dictā opinionez p̄ glo.s̄. dictā tenēt Imo. ꝛ Pau. de ca. ibi ꝛ etiam hic post Ange. ꝑfati doc. idem tenēt vt hic vide per Imo. col. xij. ꝛ hic p Pau. in. v. exceptiōe ad hāc. l. exq̄ enim hec. l loqtur gñaliter ꝛ indisticte oz itelligi nec restringi ꝛ limitari p.d.§. seya. q vt est dictū loqtur in actore ꝛ sic in casu satis diuerso ppea de ipso ad casum nr̄m q loqtur in reo nō oz inferri per. l. nāliter. §. nihil cōe. s̄. de acq. pos. l. fi. s̄. de calū. l. s̄. pria §. sacrā. v. sz hec dissimilia sūt ꝛc̄. rei eim sūt fauorabiliores q̄ actores: vt in. l. fauorabiliores. j. de re. iu. ꝛ dictū fuit. s̄. l. prima. §. j. ꝛ hāc opinez ꝓut refert Imo. tz ēt Bal. hic ꝛ idē Bal. i. d. l. ꝛ si post tres. in repe. in. iij. col. vbi in reo absolute tz q̄ morā purgare possit vsq; ad litis ꝓtestationē ēt q̄ post modicū tpe fuerit facta litis ꝓtestatio in actore vo tz inspici modicū tpe per. d. §. seya. ꝛ ēt litis ꝓtestationē vbi actor male agit ꝛ ita saluat glo. d. §. seya. qz lucius titi⁹ ibi male egisset ad consequutionē oꝛtoꝝ si egisset anteq̄z satisfecisset ipsi seie ꝓut fuerat ꝓuētū ꝛ ppea fuisset sibi imputā duz si venisset ad ꝓtestationē litis qz ex ipsa impediret purgatio more nec ob. dicit Bal. q̄ ab actore pōt impleri conditio lite cōtestata: vt. l. si rem. §. fi. s̄. de pig. actio. qz ille tex. ꝓcedit vbi dies nō est appositā grā adimplende cōditiōis secus si est apposita ꝛ sic bz ꝓcedi p viā purgationis cuiusdam negligētie qz tūc si lis ꝓtestat añ purgatā negligētiaz ēt q̄ ꝓtestatio fiat cuz intētiōe purgādi negligētiā impedit purgatio more per talē ꝓtestationē ex pte actoris ꝛ ita ꝓcedat p̄dicta gl. in. d. §. seya. Quā saluationez Bal. improbat ibi Pau. de ca. p. d. l. si rez. §. fi. nō faciēs mētionē q̄ illi rñ. Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. ꝑ quo facit qz veniēdo ad ꝓtestationē litis añ purgatā negligētiā ꝑseuerat in male agēdo ꝛ ꝓpterea magis dz puniri ꝛ istā opinionē q̄ fieda sit dōia iter actorē ꝛ reū vident approbare magis cōiter doct. vt in reo nō inspiciat lapsus modici tpis sz solū litis cōtestatio ꝛ ad d. l. ꝛ si post tres. rñ. q̄ loqtur ꝺm verā lec. vbi est dies ꝛ pena quo casu nō solet admitti purgatio more vt ꝓrie videbimus fallit tñ in casu illi⁹. l. vbi sumus in ꝑparatoriis iudicū vñ cū reus ibi releuet in ℔ q̄ morā purgare pōt lz sit dies ꝛ pena grauat in ℔ alio q̄ solū. j. modicū tpe. ar. l. eum q. s̄. de iureiu. Ad. §. colonus. l. si in. l. s̄. loca. rñdetur ēt q̄ loqt vbi mora fuit cōmissa in faciēdo q̄ est ḡuior ꝛ ppea more purgatio solū. j. modicū tpe admittit vt hic p Bar. in. vj. q. Ad d. c. potuit. ꝛ. d. c. pp sterilitatē. rñ. q̄ loquunt vbi in obligatiōe est certa dies ꝛ ita ēt pōt rñ. ad. d. l. ꝛ si post tres. ꝛ. d. §. colonus. qz ēt in p̄dictis iurib⁹ fuit certa dies adiecta in obligatiōe vñ tūc nō admittit purgatio more ēt ex pte rei nisi. j. modicū tpe in casu vo nr̄e. l. nō inest certa dies lz dies insit vz in quā pōt insula fieri: vt. l. si ita stipulat⁹ essez abste. s̄. e. ꝛ ē dictū. s̄. in tex. tñ talis dies nō est certa sz venit certificāda arbitrio iudicis inspecta q̄litate pson̄e ꝛ tēpoꝝ: vt. l. cōtinuus. §. itē q insulā. j. e. ꝛ ista vī verissima rñsio ad dicta capitula tenēdo hāc cōem opinionē. Que vt patet venit limitāda ꝛ declarāda vbi in obligatiōe inest certa dies sine talis dies sit expressa a partibus sine als insit ex. l. dispōne ꝓut est in terminis dictoꝝ capꝝ. Jo. de imo. hic ipꝛobat hāc limitationez ꝛ dicit q̄ sola diei vel sola pene expssio in obꝛone nō opat ad impediēdā purgatiōez more vt p Bar. ℔ idisticte quā vlt. loco ponit sup hac. l. ꝛ ēt in ꝓrije pme ptis ꝛ ppea indisticte tz q̄ ex pte rei admittat purgatio more ēt post longū tpe si ꝓtestatio litis nō fuit secuta. ꝛ ad. d. l. ꝛ si post tres. rñ. vt. s̄. ꝑmo loco rñsum fuit ad. d. §. colonus. non rñ. nec ipm allegat tñ posset rñ. vt. s̄. fuit rñsuz primo loco. Non rñ. ēt ad. d. capꝝ que fortiter vrgēt p̄ ipm vñ nouus Imo. lz dicat q̄ pp auctoritates doc. cōiter tenentiū q̄ vbi certa dies inest in obligatiōe nō admittat purgatio more ex pte rei vltra modicū tpe ēt q̄ lis nō sit ꝓtestata. Tamen dicit posse rñ. tenēdo hāc opinionē Imo. q̄ in dictis capitu-
35 lis est spāle † in emphiteota ecclesie q̄ nisi infra modicum tpe morā purgare nō possit exquo emphiteota ꝑuati non pōt morā purgare cum ergo ipse emphiteota releuet in ℔ q̄ possit morā purgare grauat in ℔ alio q̄ solum infra modicū tpe ar. d. l. eum q. als ergo lz insit dies in obligatiōe nō impedit purgatio more nisi lis sit ꝓtestata ēt q̄ lapsum sit modicū tpe ꝛ ad hoc q̄ emphiteota ꝑuati nō
36 possit morā purgare allegat. l. ij. C. de iu. emphi. † ponderādo dictionem oīmodo de qua ibi que est dictio p̄cisa ꝛ importat idez q̄ ipso iure ꝛ sic vī importare impedimentū purgationis more de qua dictione per glo. in v. oino. in. l. j. §. si pecunia in sacculo. s̄. depositi. Adde tex. in. l. vbi autem non apparet. §. fi. s̄. e. ꝛ in. l. si cū exceptiōe. §. quatenus. s̄. qō me. cau. ꝛ in. l. j. C. qūo ꝛ qñ iu. ꝛ in. C. ex pte. el. j. iūcta glo. j. de offi. dele. Sed hec rñsio nō est sufficiēs p sustētāda opione Imo. naz emphiteota ecclesie bz regulā p se q̄ possit moram purgare: vt in. l. nr̄a. vbi Bar. ꝛ doc. vident p̄suppone re q̄ regula sit q̄ mora possit purgari ex equitate: vt. d. l. si serui. §. sequit. j. eo. nō cadit ergo dicere q̄ ipse releuat in ℔ q̄ morā purgare possit ergo granet in ℔ alio q̄ solus infra modicuz tpe morā purgare possit ꝛ in emphiteota ꝑuati est spāle q̄ morā purgare nō possit per. d. l. ij. pōderataz: vt s̄. vnde ad p̄dicta capꝝ ꝓpria rñsio vī esse illa que. s̄. ꝑmo loco data fuit p que capꝝ vt. s̄. pōderata limitat ista cōis opinio vt non ꝓcedat vbi diez bz obligatio sine sit dies exꝓssa sine tacita dūmodo sit certa. nam in dictis capꝝis est dies tacita sub intellecta a. l. tpe. s. biēnij qō est tpe certum
a secus aūt si est incerta dies ꝓut in casu. l. nostre[a]. Sīqs tñ vellet tenere opionē quā tenet Bart. hic in puncto iuris posset ipsaz de facili sustētare per illa capꝝ qbus nō vī sufficiēter rñ. q̄ ibi insit dies cuz vt est. s̄. dictū sola diei existētia in ista materia nō attēdatur nec vī Bar. tenere ꝓximus in d. §. seia. lz allegetur sibi ꝓximus in ℔ ibi enim loqtur respectu actiōis q̄ nō attēditur litis cōtestatio ad impediendā purgationē more per. d. l. nō solet. ꝛ. l. aliam nō aūt dicit q̄ in reo nō attēdat modicū tēpus lz attēdat litis ꝓtestatio: vt in l. nostra. ꝛ ista opinio videt habere magnā eqtatem in qua est fundata purgatio ipsius more. satis enim videt iniquuz q̄ longo tpe post cōmissam morā ipsa mora purgari possit si lis nō est ꝓtestata cum licet lis nō sit cōtestata tñ quotidie grauior sit mora ꝛ sic quotidie videatur ex ipsa magis puniēdus ipse reus. ar. c. nō debet. in fi. extra de cōsan. ꝛ affi. ꝛ in. c. cum haberet. in fi. de eo. qui dux. in ma. quam pol. per adul. ꝛ. l. ij. C. de reg. reis. ꝛ no. per Bar. in. l. siquis diutino. j. de pe. Et sequi videt absurdū ex alia opinione q̄ reo differēti cōtestationē litis nō auferetur facultas purgādi morā cum semp dicet litem nō esse cōtestatam ꝛ lz Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in repetitiōe dicat banc rationem milita re vbi mora cōmittitur in iudicio in quo solū vsq; ad modicum tēpus durat facultas purgandi moram: vt. d. l. ꝛ si post tres. tñ nō video q̄re ēt nō militet in mora cōmissa ex̄ iudiciū qz ēt tunc reus poterit detractare ꝓtestationē litis ꝛ differre purgationez more quodāmō ꝑ libito volūtatis sue Ange. aūt ꝛ Imo. ℔ sentiētes ex p̄dcā opione posse seq
37 p̄dictū absurdū dixerūt † q̄ nō ꝓcedit vbi p subterfugia rei differtur litis cōtestatio qz tunc a tpe subterfugij impedie tur purgatio ipsius more perinde ac si lis esset cōtesta: a ne si secus

a ¶ Nostre. ꝛ ad intelligētiā predictoruz capitulorum vide qō dicetur. j. in illo articulo an vbi est dies ꝛ pena admittat purgatio more vbi dicetur de intellectu. d. l. ij. C. de iu. emphi.

si secus diceremus apiret via malicijs ⁊ fraudibus ꝯ.l.in fundo.§.de rei vẽdi.c.sedes.de rescrip.⁊.c.quãto. de dinor. ⁊ ad hoc ꝙ vbi subterfugiẽ litis ꝓtestatio bẽat ꝑ ꝓtestata. facit.l.si eũ.§.q iniuriaꝝ.in fi.§.siqs cautio.quẽ ad hoc all'. Bal.in.l.si more.C.de rei vẽdi.⁊ reputat ipm singulare ad
38 hoc† ꝙ mora litis ꝓtestãde ⁊ ꝓtestatio litis ꝓcedãt a pari. Sed nõ cessat dino ꝑdictũ incõueniẽs per id qõ dicũt ꝑfati doc.qz poterit magna cautela subterfugere litis ꝓtestatio nẽ ipse reus adeo ꝙ nõ poterit ꝑbari dolus suus nisi cũ difficultate. Preterea vĩ incõueniẽs ꝙ ipse actor graueꝫ onere ꝑbãdi hoc ⁊ vĩ ex hoc dari mã litibus ⁊ ꝓtentionibus ꝯ l.qdã estimauerũt.§.si cer.pe.⁊.c.finẽ litibus.de do.⁊ ꝓtu.⁊ in cle.dispendiosam.de iudi.semp.n.partes erũt in ꝓtentione an reus subterfugerit litẽ ꝓtestari nec ne qõ cessat si tenemus ꝙ solũ ifra modicũ tps mora purgari possit nõ autez post ẽt ꝙ lis ꝓtestata nõ fuerit ⁊ ꝑ hac opione facit.d.§.seya.qz ille lucius ticiꝰ respectu ꝑstande pecunie quã ꝓuenit ꝑstare erat reus ⁊ ad ipaz poterat ꝓueniri lz respectu cõsequẽdorũ ortorũ eẽt actor ⁊ respectu ꝑstationis pecunie ibi ꝓmittit purgatio more que purgatio ipm liberat ab amissiõe ortoꝝ ꝓut hic ꝓtestatio facti liberat a ꝑstatiõe interesse bñ est verũ ꝙ ibi purgata mora nõ impedit agere:⁊ sic cõseruat sibi actio per purgationẽ more qõ hic nõ est nisi diceremus ꝙ hic ẽt posset dici ꝓseruari actionẽ purgari moram puta actionẽ ad ꝑstationẽ precij ꝑ ipso facto explicato ⁊ hoc bene no.qz est subtile ⁊ nõ põderatũ per doc.exquo ista opio ꝓmaxime ꝙualidaꝫ deducendo ꝙ in eodẽ casu loquanꝫ ista duo iura vñ nõ incõuenit ꝙ vnũ per aliud declarẽt ⁊ suppleaꝫ ꝓut vult gl.in.d.§.seya. Que hoc modo etiã posset saluari vbi sup ꝑstatiõe ꝑdij fuisset lis ꝓtestata qz tũc nõ admitteret purgatio more ad ꝑstandũ ipm ꝑciũ:⁊ tunc cessat motiuũ doc.factũ ꝯ ꝑdictã gl.ꝙ ꝓtestatio litis nõ dz nocere ipsi actori.nã ꝓcedit si gl.intellexisset de ꝓtestatione facta sup ꝑstatione ortorum:secus aũt si intellexit de ꝓtestatione litis sup ꝑstatione pecunie:lz ẽt Bal.saluet gl.si intelligaꝫ de ꝓtestatione sup ꝑstatione ortoꝝ:⁊ sic facta per lucium vt.§.relatũ audistis tenẽdo tñ cõez opionẽ eam limita nisi dies certus insit in obligatiõe siue expssa siue tacita puta subintellecta a iure:vt.d.c.ꝓpter sterilitatẽ.⁊.d.c.potuit. Itẽ limita nisi reus subterfugerit litẽ ꝓtestari qz tũc ab illo die impediet purgatio more tanꝯ lis eẽt ꝓtestata ẽt ꝙ tale subterfugium fuisset ifra modicũ tps qz ẽt ꝙ litis ꝓtestatio sit ifra modicũ tps impedit purgatio more.solũ.n ꝑm hanc opionem attẽdit litis ꝓtestatio qñcũq; fuerit facta:⁊ ita vlt
39 hic Pau.de ca.⁊ ẽt do.Alex.⁊ facit gl.in.d.§.seya.dũ alt. hanc.l.declarata vt ꝓxime declaraui.† An aũt si actor ꝓtestaꝫ litez sup eo qõ ꝓsequi debz aliquo dato qõ fuit in mora dandi impediaꝫ purgatio more Bar.⁊ doc.in.d.§.seya.volũt ꝙ nõ Bal.aũt in.d.l.⁊ si post tres.vult ꝯrium vbi ipse male venit ad ꝓtestationẽ litis:puta nõ facta oblatiõe ꝓut ipsam fecit in.d.§.seya.in cuius termis nõ videt posse saluari ꝑdicta gl.intellecta in ꝓtestatione litis sup ortis exquo lucius ticiꝰ bñ agebat exquo ꝓius obtulerat secus si nõ obtulisset sed ante venisset ad ꝓtestationẽ litis.tunc.n.forte posset ꝓcedere dcm ipsius Bal.ꝓ quo facit qz in.l.si rez.§.fi. .§.de pig.actio.nõ ꝑsupponit ꝓcessisse morã ad ꝑstationem ꝑcij. ¶ Tertio op.Bar.ꝙ imo nõ admittaꝫ purgatio more:vt.l.traiecticie.§.de illo.§.de actio.⁊ obli.⁊.l.magnã.C. de ꝯben.⁊ cõmit.stip.⁊ rñ.post glo.in.d.l.⁊ si post tres.⁊
40 ☞ doffre.⁊ By.ẽ in distinctione sua† ꝙ in illis iurib⁹ erat dies ⁊ pena ideo in ipsis non admittit purgatio more licz Pe.de bellapt.vellet ꝯriũ vt.j.diceꝫ. ¶ Quarto op.Bar. de.d.l.⁊ si post tres.vbi est dies ⁊ pena ⁊ admittit purgatio more.nam ꝑm gl.j.ibi quã magis cõiter doc.sequi videtur ibi fuit apposita pena ⁊ de die est claruz.si enim nõ fuisset ibi pena apposita q̃si de nihilo ꝑdicta.l.quideret. exquo absq; ꝓuisiõe illius.l.qui fuit ꝓtumax postea veniẽs ẽbuisset audiri si ius actoris nõ eẽt factũ deterius exquo quilibz q fuit ꝓtumax in ueniẽdo audit si actoris nõ interest ipsum venisse:vt.l.ij.§.fi.§.siqs in ius voc.nõ ier.lz qñ est apposita pena exquo nõ inspicit an iterfit:vt.l.stipulatio ista.§.alteri.§.e.d.l.puidens.moraz purgari posse:⁊ sic posse euitari dictũ Pe.nã facto ipsius partis de plurimo nobis seruit exquo hoc nõ erat inductũ ⁊ ꝑdicta rõne:qz in penis nõ ispicit an iterfit videbat dicendũ ꝯrium ꝙ pars suo facto non posset tollere hãc penã ꝓuentiõalez lz iam eẽt inductũ ꝙ ꝑtor remitteret penã siue mulctã ab ipso indictã.vbi nõ interesset:vt.d.§.fi.d.l.ij.in fi.⁊ ibi per Bart.⁊ per eũdẽ in.l. ij.§.itẽ si in facto.§.e.bĩ an in penis ispiciat an interfit ⁊ ꝙ ibi fuerit adiecta pena lz ẽt gl.magna in.d.l.onz tractat de purgatiõe more ⁊ ibi Bar.ita lz ⁊ ꝑdictã lec.lz ẽt ibi Bal. in lec.in.vij.col.ad fi.lz nõ approbet ꝑdictã rõnez dicte lec. ꝙ rõ sua eẽt:qz in penis nõ inspicit an interfit exquo in penis iudicialibus ħ inspicit ꝑm ipm cũ ergo in.d.l.fuerit pena apposita illa.l.est de directo ꝯ illud qõ est dictũ.§.in ꝓximo ꝯrio ꝙ vbi est dies ⁊ pena nõ admittit purgatio more glo.magna in.d.l.⁊ si post tres.dicit ꝙ est spãle in iudicijs ꝯria ergo ꝓcedũt in extraiudicialib⁹ ⁊ ita dicit ẽt By.
41 Sed Pe.de bellapti. dicit† ꝙ est truffa dicere in iudicijs multa sũt spãlia ergo hoc ⁊ est satis incõueniens ꝋz ipm ⁊ ꝓpterea ꝓcludit in.d.l.⁊ si post tres.eẽ casum ꝯ By.Et respõdet ad.§.de illo.l.traiecticie.§.ti.primo.ꝙ ille tex. loqt in tali pena que põt peti vna cũ ꝑncipali vt est vsura iõ nõ admittit purgatio more ad euitãdũ solonem talis pene in d.aũt.l.⁊ si post tres.⁊ in alijs legibus loquẽtib⁹ in mã nõ poterat peti pena vna cũ ꝑncipali ideo admittit purgatio more.nõ ergo ꝑm ipm Pe.in.d.§.de illo.cã exclusiõis purgatiõis more est dies sz pmissa petitio vtriusq;. ibi.n.ꝑ pena fuit ꝓmissum ꝑciũ siue mercis opaꝝ serui qui iret ad petendũ ipsaz pecuniã mutuatã si nõ restitueretur tpe statuto qõ preciũ opaꝝ serui lz respectu ꝓmittentis sit pena respectu ipsius recipiẽtis nõ est pena imo est debitũ exquo interim ꝑdit opas serui vt ibi dicit gl.j.⁊ ꝓpterea põt peti vna cũ ꝑncipali sicut ẽt vsure precij petunt vna cũ ipso ꝑcio rei ⁊ hoc vult dicere Bar.hic dũ referẽs Pe.rñ.ad.d.§.de illo.dicit ꝙ ibi erat talis pena que poterat peti vna cũ ꝑncipali vt vsura ⁊c.vt vsura.s.põt alꝫ peti cũ ꝑncipali:⁊ sic cũ ꝑcio nõ aũt ꝙ in.d.§.de illo.est vsura qz nihil de ipsa ibi dĩ sed de ꝑcio operaꝝ serui mittẽdo ꝑ exigẽdis pecũijs qõ ꝑcium fuit ꝓmissum noie pene vt ibi dĩ Ad.l.magnaz rñ. ipse Pe.ꝙ ibi dĩ remitti penã nõ aũt morã purgari non posse Bar.hic examinãs dicta Pe.inquãtũ ipse dicit ꝙ vbi põt peti pena vna cũ ꝑncipali impedit purgatio more improbat
42 ipm Pe.per ea que ipse dicit.ĩ.in.ij.q.volẽs† ꝙ lz sit apposita cl'a rato manẽte pacto vbi pena fuit ꝓmissa:⁊ sic extali cl'a ⁊ principale ⁊ pena simul debeantur ⁊ peti possint:vt l.q fidẽ.§.de trãsac.tñ admittit pugatio more per.l.ij.§.q stichũ.v.⁊ gñal'r.§.de eo qõ cer.lo.dũ dĩ ibi ꝙ actori datur electio in quo loco petat vbi in duob⁹ locis alternatiue ꝓmissio collata fuit ⁊ reo vbi soluat.s.añ petitiõez post petitionẽ igit ⁊ sic litis ꝓtestationẽ secus:⁊ sic ꝓz ꝙ vsq; ad litis ꝓtestationẽ põt mora purgari ⁊ sumus in arbitrarijs:vt.l. ij.eo.ti.⁊ in.§.ꝓterea.quasdã actiones arbitrarias.insti.de actio. In qbus arbitrarijs interesse venit vna cuz ꝑncipali vt bĩ in.d.§.ꝓterea quasdã. Inquãtũ ẽt Pe.dicit ꝙ vbi pena nõ põt peti vna cũ ꝑncipali ꝙ admittaꝫ purgatio more Bar.ipm reprobat p.d.§.de illo.in fi.dũ ibi vĩ dici ꝙ in pacto.l.cõmissorie.non admittaꝫ purgatio more:⁊ tñ in illo
43 casu nõ cadit penã peti vna cũ ꝑncipali.† si.n.vẽdo tibi rẽ pacto.l.cõmissorie.vt vz res sit inempta te nõ soluẽte mihi pecuniã ad diẽ destinatã iuxta.l.j.⁊ ij.§.d.l.cõmis.si nõ soluis in tpe recupero rẽ nõ aũt peto aliquã penã vna cũ ipsa re:⁊ sic cũ ipso ꝑncipali videbaꝫ ergo attenta rõne Pe.ꝙ exquo pena hic nõ petit vna cũ ꝑncipali sed debet eẽ ꝓtenus recuperãs rez ipsa re ⁊ arris sibi datis vel parte ꝑcij sibi soluta:vt.l.de lege cõmissoria.§.de le.cõ.lz ꝑdicta habeãtur loco pene:vt.l.sed si lege.§.de pe.bẽdi.tñ non petit vna cũ ꝑncipali.attẽta ergo rõne Pe.videbaꝫ dicẽdum morã purgari posse in ꝑdicto casu ⁊ tñ ꝯriuz determinaꝫ in.d.l. traiecticie.in fi. ¶ Reiectis ergo dictis Pe.ipe Bar.stat cũ opione gl.⁊ By.ꝙ in.d.l.⁊ si post tres.sit spãle in iudicijs ⁊ secus sit in ꝯctibus ⁊ assignat rõnẽ spãlitatis quaz ħ

vide per ipm. Qui subdit q̄ vo. Ray. de forli. ꝯ so. By. de tam ad dcm̄. §. de illo. ꝛ. d. l. magnā. vz q̄ in illis iurib⁹ dies ꝛ pena impediat purgationē more op. ō. l. j. §. de pe. leg. vbi dicit eē casum ꝯ By. quatenus ibi dī q̄ si penus legef in singulos annos ꝛ si nó pstetur certa quātitas q̄ si fuerit heres in mora soluēdi penum vz pstare quātitatem tm̄ vsq; ad litis ꝓtestationē pōt se liberare a pstatiōe quātitatis prestando penū: ꝛ sic ibi est dies. s. in annos singulos ꝛ pena. s. pstatio quātitatis si penus nō prestet ꝛ tm̄ admittitur purgatio more. Sz Bar. saluādo By. dicit q̄ ipse loquit ō die apposita solōni cuius cuētus ꝓstituit quē in mora sed. l. j. ō pe. lega. loquit de die que apponit gra multiplicāde obligatiōis put est illa dies in ānos singulos lego penū ꝛ si nó det lego. x. cuius diei cuētus nō ꝓstituit quē in mora sed in ipsius cuētū nascit obligo vñ nō est ꝙueniēs q̄ eodē momento ꝯbat ꝛ obligatio ꝛ mora. iura. n. hñt ꝓ incōuenienti q̄ gs eodez tpe quo obligat exigat: vt. l. qō dicimus. §. de so. ꝛ q̄ talis dies in vltimis volūtatib⁹ adiectus gra multiplicā de obligatiōs ipediat natiuitatez obligatiōis añ aduētum
44 tpis ꝓbat in. l. si in ānos singulos. §. de an. leg. vbi dī †q̄ legatū annuū ꝓ pmo anno est puruz ꝓ sequētibus ꝙditiōale ꝙditio aūt nulli dubiū q̄ ipedit natiuitatez obligatiōis: vt in. l. cedere die. §. de verbo. sig. ꝛ per Bar. in. l. ita stipulat⁹. §. e. ꝛ eius cuētus nō ꝓstituit quē in mora vt per Bar. in. l. quotiēs in die. §. e. Secus aūt est in ꝯctibus qz tps annuus nó reddit dispositōez aliquo modo ꝙditiōalē imo a principio nascit ꝛ obligo ꝛ actio ꝓ toto tpe sz impedit eius executio ꝓ sequētibus ānis: vt. l. si stichū. §. stipulatio. §. e. ꝛ propterea in ꝯctibus cuētus talis tpis siue diei ꝓstituit in mo-
45 ra: vt. l. ij. C. de iu. emphy. †nā emphyteota ānuatiz tenetur soluere pēsionē ꝛ si nó soluit ꝓstituit in mora absq; alia interpellatione: vt. d. l. ij. ꝛ hāc vīam vult facere Bar. hic in
a ter ꝯctus ꝛ vltimas volūtates dū allegat. d. l. ij.[a] cū ergo. d. l. j. pōderata vt. §. ꝓ Ray. de forli. ꝯ By. loquat de die adicta gra multiplicāde obligationis nō facit ꝯ ipm By. imo quatenus dicit illa. l. ibi nisi aliud tps vel mēte vel verbis testatoz ꝛc. facit optime ꝓ ipso By. pbās q̄ in vltimis volūtatib⁹ vbi dies est apposita solōni impedit purgatio ipi⁹ more vbi ēt est pena. ¶ Quinto op. Bar. ō. l. q rome. §. flauius hermes. j. e. vbi si pena fuit ꝓmissa nō manumisso suo put ꝙuenit si pena ꝓmissa petat ꝛ offerat manumissio ipsi⁹ sui euitat pena: ꝛ sic mora purgat Bi. sol. quez seqt Bar. q̄ ibi pena tm̄ adiecta fuit qō aūt. §. dictū ꝓcedit vbi ꝛ dies ꝛ pena simul adiecta fuerūt: ꝛ ita ad illū tex. ēt rñ. Bart. in d. §. reiectis duabus alīs soln. Et rñ. bic ad ꝯtiuz qō formabat Andr. de py. ꝯ hāc so. By. de die tacita que inest in q̄libet obligatiōe que opat vt expssa: vt. d. l. j. de pe. lega. in. d. v. nisi forte aliud tps vel mēte vel verbis testatoz ꝓstituerit ꝛc. vt h̄ vide per ipm q in hoc clare loquitur. ¶ Sexto op. Bar. ō. l. si ita qs. §. seya. j. e. vbi admittit purgatio more ꝛ
46 tm̄ ibi est dies ꝛ rñ. post ipm By. †q̄ ibi lz sit dies nō est pena qō aūt. §. est dcm̄ ꝓcedit vbi vtrūq; ꝙcurrit ꝛ rñ. ad ꝯtia formata per Andr. de py. ꝯ hāc so. By. ad illū. §. declarans quare nō dicat ibi ꝓmissa pena lz fuerint ꝓmisse vsure: qz fuerunt ꝓmisse vt forte nec ad euitationem vsurarum mora ibi purgat ꝓ put euitat forō pene vbi mora purgat. ¶ Septimo op. Bar. ō. d. l. j. in pn. de pe. lega. ꝛ ō. l. cū fine. ꝛ l. si penū. qñ dies le. ce. in qbus iurib⁹ disponit q̄ si legetur penus vel fundus ꝛ si nō pstetur pecunia q̄ pecunia debet cū est in mora pstandi penorē vel fundū tm̄ vsq; ad litē ꝓtestatam liberat pstando fūdū vel penū: ꝛ sic pōt mora purgari vsq; ad litis ꝓtestationē lz sit pena ꝛ rñ. p⁹ By. q̄ in dictis
47 iurib⁹ est pena ꝛ nō dies. †Et rñ. Bar. si opponatur q̄ penalis stipulatio nouat ꝓcedētē obligationē: vt. l. obligatio nū fere. §. fi. §. ti. primo. ꝛ l. ita stipulatus. in fi. j. e. vbi ꝓ ipm Bar. plene in pma op. ad vltimā partē: ꝛ sic vī q̄ impediat purgatio more quasi nō possit amplius solui illud qō venit in pncipali stipone exquo illud est nouatuz rñdet ergo Bar. post By. in. l. si seruū. §. sequit. j. e. q̄ talis nouatio nō impedit purgationē more qō ꝓbat in ꝓdictis iuribus nec obstat q̄ prior ꝛ pncipalis obligatio defierit: qz nihil obstat vt vnū sit in obligatiōe aliud in facultate soluēdi: vt. l. si stipulatus fuero. x. in melle. j. de solu. ꝛ ita est in termis ꝓdictoz iuriū: ꝛ ita vult ēt ipse Bar. in. d. pma op. vlti. ptis. in
48 fi. in. d. l. ita stipulatus. †Vbi dicit secus eē si fiēt vera nouatio: qz tūc ipediret purgatio more in ꝓdictis aūt iurib⁹ nō est vera nouatio sz quasi nouatio vt in pall. §. fi. d. l. obligationū fere: ꝛ ꝓpterea illud qō ꝙuenit in principali disponе remanet in facultate soluēdi qō nō est vbi fit vera nouatio ꝛ de hoc dictū fuit. §. in vlt. no. huius. l. Rñdet ēt Bart. ad op. quā ꝯ By. faciebat dñs Andr. de py. Inquātū By. volebat q̄ pena nō impediret purgationē more q̄ ex hoc incurrit dānuz ipse ꝯ quē babz mora purgari si forte pena cō missa est maior allegādo ipse Bar. l. si cū dies. §. fi. ꝛ l. seq. iūcta. l. nō distinguemus. §. de arbi. ꝛ d. l. j. in fi. §. de pe. leg. ex qbus iuribus appet q̄ nō impedit purgatio more propter cōmissionē maioris pene quasi in pena nō sit dānuz sine interesse illius ꝯ quez bz mora purgari. ¶ Octauo op. Bar. Inquātū. §. est dictū q̄ vbi est dies ꝛ pena admittitur purgatio more in iudicijs ō. l. celsus. in pn. §. de arbi. vbi dispositiōi vī q̄ si arbiter. j. certū tps disposuit aliqd dari vel fieri impedit purgatio more ad euitandū penā cōpromissi.
49 Et rñ. post By. †q̄ supius dicta ꝓcedūt vbi sumus in preparatorijs iudicioꝝ secus vbi sumus in decisorijs: ꝛ ita logt d. l. celsus. ꝛ rōnē dīe subijcit rñdēs ēt ad. l. si cū dies. §. fi. ꝛ l. seq. vbi admittit purgatio more ꝛ tm̄ sumus in decisorijs. nā ibi nō fuit dies adiectus ab arbitro sed a. l. cū qua mitius agit q̄ cū ipso hoie nisi agat de annllatiōe actus qz tūc durius agit cū. l. q̄ cū hoie. vt. l. si libertus minorē. j. de iupa. cui ita rñdet ipse Bar. lz gl. tenēs. §. dictā so. ad. d. l. celsus. ibidē op. ō. d. l. ipsi nō rñdeat ꝛ vide de hoc per eūdem Bar. in. l. amplius nō peti. j. ré ra. ba. ¶ Vlti. op. Bar. ō. l. sancimus. C. de fideius. vbi in ꝓparatorijs iudicioꝝ admittitur purgatio more ifra sex mēses ꝛ sic vltra modicū tps qō
50 vī ꝯ. d. l. ꝛ si post tres. Sed rñ. †q̄ illa. l. sancimus. loquit in fideiussore q̄ ꝓmisit aliū sistere in iudicio q̄ cuz alieno facto graueť lōgius tps bz ꝑm qō disponit in. d. l. sancimus. sz. d. l. ꝛ si post tres. ꝛ supius dicta ꝓcedunt in eo q̄ seipm sistere ꝓmisit ꝛ sic in eo q̄ ꝓpriū factū nō alienum bz explicare: ꝛ ita ēt so. gl. in. d. l. ꝛ si post tres. pma vz gl. post pn. ¶ Conclusio ergo que elicit ex dictis Bar. a tertia op. vsq; ad istam est talis. Qō vbi dies ꝛ pena est expssa si sumus in ꝓparatorijs iudicioꝝ ꝛ admittit purgatio more ifra modicū tm̄ tps vbi qs ꝓ se tenet: vt. d. l. ꝛ si post tres. sz si tenet ꝓ alio ēt vltra modicū tps pōt mora purgari ꝑm qō disponit in. d. l. sancimus. in decisorijs aūt purgatio more nō admittit vbi dies ꝛ pena sūt expssa ab hoie: vt. d. l. celsus. in pn. secus autē si dies inest ex legis dispone: vt. d. l. si cū dies. §. fi. ꝛ l. seq. eoti. de arbi. Si vo nō sumus in iudicialibus sz in ꝙuētionalibus ꝛ ꝯctibus nō factis circa iudicia qō dico ad exclusionē factoꝝ in iudicio in qb⁹ est dicendū vt ꝓprie dcm̄ fuit ꝛ si dies ꝛ pena sūt expssa impedit purgatio more per. d. l. traie eticie. §. de illo. ꝛ d. l. magnā. ꝛ d. l. j. de pe. lega. in. d. v. nisi aliud tps ꝛ c. Si vo dies ꝛ pena nō sūt expssa sz subintellecta a iure: ꝛ tunc nō impedit purgatio more vt hic ꝓ Bar. in. v. ꝛ vj. op. q̄ idē qō hic lz nō per tot verba in effectu tz in d. l. ꝛ si post tres. Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in lec. in. viij. col. post mediū cū trib⁹ col. seq. soleniter recitat omniū opiniones in hac dubia. q. ꝛ in effectu residet in hac ꝙclusione q̄ vbi pena pōt peti vna cū pncipali ēt q̄ nō fit dies impedia tur purgatio more ꝛ tz opionē ℣De. cū quo ipse stat quo ad hoc rñdens ad motiua Bar. facta in ꝯtium hic in. ij. q. ꝛ dicit rōnē ℣De. fuisse multū subtilē. Vbi vo pena nō pōt peti vna cū pncipali: ꝛ tūc tz se cū By. ꝙcludēs q̄ vbi est expssa dies ꝛ expssa pena ipediat purgatio more idē vbi ē tacita dies ꝛ tacita pena subintellecta ab vtroq; ꝯbēte: qz tunc silr impedit purgatio more p. d. l. j. in. d. v. nisi aliud tps ꝛ c. §. ō pe. le. cui. l. nunq; aduertit rñdere ipse ℣De. ꝑm Bal. q̄ dicit ēt de hac. q. eē casuz in. d. l. magnā. nā si dicat q̄ in illa. l. nō ponat casus de purgatiōe more sz de iterpellatiōe que fit p lapsum diei tūc nō verificat qō dicit impator se remouere magnā veterū legū obscuritatē. nō eim erat dubiū apō veteres diem

a ¶ Lege. ij. ꝛ vide ipm bart. in. d. l. ita stipulat⁹. in. ij. q. pn. in v. tertio ē videndum ꝛc. j. eo.

tere⁹ dlē interpellare ꝑ hoie siue tacitā siue expſſam: vt.l.ſi
mora.§.ſo.ma.ꝛ in.d.l.traiecticie.§.de illo. Preterea in il/
la.l.eſt verbū obnoxius ꝑ tenore ſtipłonis itē verbū mime
ad euitādam penā ꝛc̄.ex qbus verbis apparet penā ineui/
tabilr eē cōmiſſam ꝛ ſecus dicēdo ſm Bal.illa.l.non vale/
ret vnā muſcā. Et ex dictis Bal.in.d.l.ꝛ ſi poſt tres.dū re/
citat opionē Pe.ꝛ And.de py.appet ꝙ Bart. infideliter
recitauit inductionē.§.ſeya.l.ſi ita qs.quā faciebat ꝑfatus
doc.ꝑ ſua opione.nō.n.dicebat ipſe ꝙ ibi eēt intereſſe loco
pene ꝑut refert Bar.in.vj.op.nā hoc ēt nō fuiſſet bñ dictū
exquo lucius ticius q tractat de purganda mora ibi tene/
bat ad vandū in qua obligatione vādi nō ſuccedit obliga
tio ad intereſſe: vt in.l.vbi aūt nō appet.§.fi.ff.e.ſed dicebat
ibi eē penā tacitā vꝫ liberationē ipſius ſeye ad ꝑſtationē o⁹
torū quā tenebat facere ipſi lucio ticio ꝛ ſic cōmiſſionē iu/
ris iam queſiti per ipm luciū ticiū ad ortos ꝓſequendos: ꝛ
ita ēt Saly.in.l.ſi pacto quo penā.in.vij.col.refert ꝑdictus
§.Andr.de py.induxiſſe ꝑ By.bñ eſt verū ꝙ in.d.§.ſeya.
fit mētio de intereſſe ꝑſtādo vt mora poſſit purgari ſꝫ nō in
telligit de intereſſe qđ ſucceſſit in obligatiōe ſꝫ de intereſſe
particulari ꝛ eꝫ debitū vt pꝫ ex dictis.ff.in pn.glo.ij.ꝛ opio
nē quā tꝫ Bal.in.d.l.ꝛ ſi poſt tres.in lec.quātus eſt in pnci/
pali articulo noſtro tenet ipſe in.d.l.ſi pacto quo penā.ꝛ in
l.magnā.ſepius allega.Bal.in.d.l.ꝛ ſi poſt tres.in.vij.col.
incipit tractare hūc articulū ꝛ ꝓſequit ipm per qnq; col.ꝛ
tādem nō vī reſidere in opione in qua ſe firmauit in lec.ſed
ponēdo tres regulas in mā purgationis more in.ix.col. in
fi.in examinatiōe ꝑme regule vī reſidere cuꝫ opione vltra/
mōtanoꝝ ꝓterq; in vltimis volūtatibus per.d.l.j.de pe. le.
ꝛ hoc dicit eē fauore vltime volūtatis ꝛ odio ipſius hēdis
ꝛ ēt qꝛ in vltimis volūtatibus fit vera nouatio adeo ꝙ eēt
indebitū illud qđ habēt ſolui ſi pmitteretur purgatio more
nō ſic in ꝯctibus qꝛ fit quaſi nouatio: vt.l.obligationū fere.
§.fi.ſꝫ hec rō parū valet: qꝛ ēt in termiſ.d.l.j.eſt quaſi nova
tio vt pꝫ ex dictis per Bar.in.d.l.ita ſtipulatus.in ꝑma op.
vlti.partis. Preterea attēta ſua rōne ēt vbi per teſtatorem
nō fuit dies adiectus ſołoni ſi fuit legatus: vt in.d.l.j.eēt di/
cēdū ꝙ nō admitteret purgatio more ꝑdicta rōne nouatio
nis. nā ēt ſi dies nō fuit adiectus inducit nouatio ꝛ tamen
in.d.l.j.ꝓtiū diſponit ꝙ purget mora ꝛ ēt in.l.cū ſine ꝑfini/
tiōe.ꝛ in.l.ſi penū.j.qñ di.le.ce. Ange.ēt in.d.l.ꝛ ſi poſt
tres.tꝫ ꝑdictam opionē vl ramōtanorū ꝓterq; in vlti.volū.
per.d.l.j.ꝛ ꝓterq; ſi ſit adiecta pena ꝓtemptus: vt.d.l.celſus
de arbi. Saly.in.d.l.ſi pacto quo penā. in.vij.col.cū ſe/
quē.tādē tꝫ opionē By.potiſſime per dictā.l.j.de pe. leg.ꝛ
eandē opionē cōprobat ibi in.x.col.in v.octaua cōcluſio ꝛ
rñ.ad.d.§.ſeya.qui plurimū vī obſtare huic opinioni ꝙ ibi
nō fuit pena ex partium ꝓuentiōe ſꝫ ex.l.diſpone que dictat
ꝙ agēs añq; agat dꝫ ex ſui parte ꝓuenta iplere: vt.l.iulian⁹
§.offerri.de actio.emp.ꝛ.l.quero.§.inter locatorez.ff.loca.
vñ ſi lucius ticius in termis.d.§.ſeya.nō obtulit pecuniam
cū vſuris in kalis Aplis abſtulit ſibi facultatē vlterius offe
rēdi de iuris rigore: qꝛ pmiſſum ad tp̄s poſt tp̄s vī eē ꝓhi/
bitū: vt.l.ij.C.de in.empby.ꝛ in ꝓtiaꝫ abſtulit ſibi faculta/
tē agēdi ſltr ex rigore iuris ſꝫ ex eqtate reſtituit ſibi hec fa/
cultas ifra modicū tp̄s: vt.d.§.ſeya.in quo nō eſt pena adie
cta ſed dies ꝛ ſiqua iſurgit hec iſurgit ex.l.diſpone. Ꝑq pena
legalis nō ipedit purgationē more vt pꝫ ex.d.c.ꝓpter ſteri/
litatē.ꝛ.d.C.potuit.de lo.lꝫ gl.in regula mora.de re.iu.li.vi.
ſentiat ꝓtium dicēs ꝙ in dictis capłis iō mora pōt purga/
ri qꝛ ita reperit expſſum ſꝫ.d.gl.reprobat Saly.in.d.l.ſi pa
cto quo penaꝫ.in.xj.col.in v.nona cōcluſio ꝛc̄.de hoc tñ ali/
qđ.j.dicef: an dies ꝛ pena legalis ipediāt purgationē more
ꝛ opionē quā tꝫ Saly.in.d.l.ſi pacto quo penā.firmat etiā
ipſe in.d.l.magnā.ꝛ ibi ꝛ in.d.l.ſi pacto quo penā.iprobat
ſo.quā dat Bar.ad.d.§.ſeya.in.d.§.dicēs ꝙ purgatio mo/
re ibi nō fit ad euitationē pene: ſꝫ ad ꝓſeruādā actionē. nam
ꝑ ꝓſeruationē actiōis euitat pena cū nō eēt in.d.§.alia pe/
na. niſi amiſſio iuris agēdi.ꝛ bāc opionē firmat hic Jo.de
imo.in.xxiij.col.in vlt.fallētia quā ponit ad regulā tex.nſri.
bāc opionē firmat ēt hic Pau.de ca.dicēs ipſam cōiter te
neri lꝫ dicat ꝙ opio Pe.ꝛ ſequaciū eſt humanior ꝛ conat
ipm defēdere ab obiectiōib⁹ Bar. Jnq̄rtū dicit ꝙ in termi
nis.§.de illo.pena poterat peti vna cū ꝑncipali ꝛ iō ipedit
purgatio more. naꝫ dicit ꝙ Pe.loquit vbi pena fuit adie/
cta loco ꝑticularis intereſſe quo caſu ipedit purgatio more
niſi tale particulare intereſſe offerat vt vidimus.ff.in gl.ij.in
ꝑn.fuit enim in.d.§.de illo.adiecta pena loco ꝑcū opaꝫ ſerui
mittēdi ꝑ exigēdis pecunijs que pena eſt intereſſe reſpectu il
lius cui ꝑmiſſa fuit vt p gl.j.in.d.§.de illo.nō mirū ergo ꝙ
talis pena que pōt peti vna cū ꝑncipali ipediat purgatiōes
more. Ubi vo eſt pena appoſita loco totalis intereſſe: ꝛ tunc
nō ipedit purgatio more ꝛ ꝓcedit qđ dicit ipſe Bar.q in ff
male repbēdidit Pe.ſm ipm Pau.cū Pe.loquutus fue
rit iuxta terminos.d.§.de illo.loqntis vt eſt dictum in pena
adiecta loco particularis intereſſe. Jn ſcō ēt dicto Bar.nō
bñ repbēdidit Pe.per.d.l.traiecticie.in fi.dū loquit de pa
cto.l.cōmiſſorie.qꝛ ibi lꝫ pena nō poſſit peti vna cū ꝑncipa
li impedit tñ purgatio more eo qꝛ facta fuit executio a lege
vt hic ipſe declarat ꝓpter quā executionē nō ꝓpter appoſi/
tionē diei ꝛ pene impedit purgatio more Saly.ēt in.d.l.ſi
pacto quo penā.in.viij.col.in v.o⁹ attende. ſaluat dcm rñ.
Pe.ad.d.§.de illo.dicit.n.ꝙ ipſe nō loquitur vbi eſt poſſi/
bilis petitio ꝛ pene ꝛ ꝑncipalis ſꝫ vbi ē poſſibilis ēt exactio
pene vna cū ꝑncipali. tūc.n.clarus eſt ꝙ purgatio more nō
admittit exquo fieri ſolet ad euitationē pene ꝛ ſm hoc nul
lo modo obſtat.d.§.de illo.in fi.dū loquit de pacto.l.cōmiſ
ſorie.qꝛ ibi ꝑſequit vēditor ꝑncipale vna cū pena vꝫ cū par
tē ꝑcij ſibi ſolute ꝛ vide ēt ipm in tertia ꝓcluſiōe quā ibi po/
nit ꝛ ēt in.xviij.lꝫ aūt ipſe ſaluet opionē Pe.in ꝑdicto caſu
tñ in ꝑncipali articulo nſro ꝛ ibi ꝛ in.d.l.magnā. trāſit cuꝫ
opione By.quā dicit eē cōem ꝛ ipſam ēt dicit eē cōem gl.
ꝛ doc.hic Jo.de imo.ꝛ cū ea tranſeunt moderniores ꝛ in
practica ab ipſa nō eēt recedēdū. C Sed in pūcto iuris ꝛ
in via diſputatiua ſiqs vellet tenere ꝓriam ſniam poſſꝫ ipſā
ſuſtentare. Et rñdere ad iura que alleganť ꝑ ꝓria opione.
Et ꝑmo ad.d.§.de illo.in ꝑn.pōt rñ.ꝙ ibi pena erat adie/
cta loco ꝑticularis intereſſe nō mirū ꝙ impediať purgatio
more per.d.§.in.d.glo.ij.in ꝑn.qꝛ in.d.§.dī ꝙ offerebať pe
cunia ſola nō aūt pena que fuit appoſita loco ꝑticularis in
tereſſe ꝛ ſic preciū opaꝫ ſerui: ꝛ ita pōderātes illuꝫ tex. hic
Ang.ꝛ Jmo.dñt ꝙ nō facit ꝑ cōi opione vt ff vide p Jmo.
col.xxv.ꝛ eſt ēt de intētiōe Pau.dū ſaluat dictum Pe.ꝙ
vbi pōt peti pena vna cū ꝑncipali impedit purgatio more
ꝛ ita ad illū tex.rñdet etiaꝫ Bal.in.d.l.ꝛ ſi poſt tres.in.vij.
col.in repetitiōe poſſet ēt adhuc aſr rñ.ad illum.§.in ꝑn.ꝙ
ibi nihil dī de purgatiōe more ſed ſolū de cōmiſſiōe pene vt
ibi per gl.in v.ꝛ hoc rectius dī ꝛc̄.an.ſ.facta interpellatiōe
de pecunia reſtituenda ſi poſtea offerat pena nihilominus
cōmittat abſq; alia interpellatione ꝛ rñdet. J.ꝑ.ꝙ ſic q lo/
qtur reſpectu futuri tp̄is nō ſecuta ſołone lꝫ fuerit facta ob/
latio: qꝛ ſi eēt facta ſoło nō caderet ꝙ poſtea pena cōmitte/
reť intelligat ergo ille tex. vel reſpectu pene cōmittēde ſine
interpellatione vel ſi intelligit de pena iā cōmiſſa intelligat
ꝙ impedit purgatio more eo qꝛ talis pena nō offerebat: ꝛ
ſic ēt in futurū poſtea pena cōmittat quaſi mora nō ſit pur
gata niſi ſoluta pecunia ꝛ pena loco particularis intereſſe
adiecta. Nō ob.ēt.d.§.de illo.in fi.dū loquit de pacto.l.cō/
miſſorie.qꝛ ibi. J.ꝑ.dicit eē idē qđ in ſuperioribus reſpectu
more cōmittēde ſine interpellatiōe adeo vt res ſit inempta
ſi emptor nō ſolvit ꝑciū tp̄e ſtatuto vel nō ſit inempta ſi per
eum nō ſtetit quo minus ꝑciū ſolueret vt ibi per gl.ff.nō er
go loquit ille tex.reſpectu more iā cōmiſſe non purgande.
Vel ſi ſ̄ modo intelligat illud dicamus ꝙ ꝓcedit eo qꝛ ꝑn
cipale ꝛ pena ſimul ꝓcurrēt ꝛ vtrūq; ꝑſequit ipſe vēditor.
ꝑſequit.n.rē remanētibus penes ſe arris vel parte ꝑciī: vt
d.l.de.l.cōmiſſoria.§.de lege cō.ꝛ dictū fuit.§.in recitatiōe
dictoꝝ Bar.circa quartā op. Vel in ꝑdicto cāu ipedit pur
gatio more qꝛ fit executio a lege. Ꝑeo eiꝫ ipſo ꝙ non ſolvit
ꝑcium ipſi vēditori die appoſito in pacto legis cōmiſſorie
retrāſſerť dñium ipſius rei vēdite in ipm venditorē adeo ꝙ
ſibi cōpetit rei vēdicatio: vt.l.cōmiſſorie.C.de pac.inter ēpt.

ꝛ vẽdi.eo aũt casu quo cõmissa mora fit executio ipeditur purgatio more vt hic p Bar.ꝛ in tertia ꝛ in quarta.q. ita ad illũ.§.in fi.rñ. Jo.de imo.hic col.xxvj.ꝛ Pau.de ca.dũ saluat Pe.de bellapti.ab obiectionibus Bar. Saly.ét in d.l.si pacto quo penã.dicit q in.d.§.de illo.in fi.ipedit purgatio more ꝓpter executionẽ secutaz morã cõmissã. ¶ Et ꝟ modo dicit ipse posse rñ.ad.l.qui fundũ.ſ.de ꝓhen.emp. qui alĩ.per Bar.in.d.l.si pacto quo penam.in vlt.col.C.de pac.nã ibi pena erat in quãtitate ꝓcij soluti vltra modũ prẽdij vt vz ad ipius restitutionem nõ teneret vẽditor ſz eẽt solutus lege ꝓctus si sibi de mẽsura ꝑdij ꝛ quãto minori eẽt nõ renũciaret ifra tps statutũ.nã elapso termio incõtinẽti est facta executio qz remãsit ipse solutus lege ꝓctus ꝛ ꝓciũ remã sit inrevocabiliter penes se qõ prius erat revocabiliter quatenꝰ erat vltra modũ ꝛ mẽsurã ꝑdij. Et hoc modo posset ét rñ. ad.l.ij.C.de iu.emphy.tenẽdo q per illã.l.emphyteota ꝑ hibeat purgare morã put vi Bar.ꝟ in quarta op. dũ allegat.l.ꝑdi.ꝛ clarius hoc volũt ꝟ Jmo.ꝛ doc.põderãdo dictionẽ oimodo õ qua ibi in tex.vt ꝟ vide per Jmo. col.xxx. ꝛ dixi.ſ.circa scõaz op. Bar.ibi ergo posset dici q ipediat purgatio more nõ ꝑp diẽ ꝛ penã ſz qz est facta executio mora cõmissa per emphyteotã vz rescissus ꝓctus emphyteoticus adeo q ét ꝓpria auctoriate põt dña rẽ emphyteoticaz recupare vt per gl.in.d.l.ij.ꝛ ét in.d.c.potuit.de quo ibi p
53 doc. † Et vbi fit rescissio ꝓctus nõ hz locum purgatio more ét q alia executio nõ sequeret ſm Bal. no.in.d.l.ꝛ si post tres.in.viij.col.in repetitiõe q hoc alio mõ rñdet ad.d.§.de illo.in fi.quatenus ille tex.loquit de vẽditiõe facta pacto.l. cõmissorie apposito. Et reputat hoc satis no.q vbi deficit ꝓctus ipediat purgatio more vnde si vlterius ét.l.nõ ꝓcedat exequẽdo nõ admittit purgatio more ꝛ hoc mõ tollit ꝓtium ꝑdi.l.ij.intelligẽdo ipsam vt.ſ.ſz cũ habeamus expsum de iure canonico q emphyteota põt purgare moram vt.d.c.potuit.videat dicẽdũ idẽ de iure ciuili:ar.c.cũ expediat.õ elec.li.vj.ꝛ illa dictio oimodo operẽ ꝛ stet in sua natu
a ¶ Moram. ad quod facit quod dicetur i respõdẽdo ad l.magnam. a ra demũ lapso tpe purgãdi morazᵃ ſz Jmol.col.pri.alĩ. dicat q illõ.c.loquit in emphyteota ecclesie que abhorret penas vt in.c.sna.de pe.bñ.in.c.dilecti.de arbi.facit gl.no.in.c. fraternitas.xij.q.ij.ꝛ qõ no. Host.in sũma.de arbi.§.qlr cõstituat v.ſz nunqd religiosi ꝛ c̃. Nec ob.si dicat si ꝑdicto mõ intelligat ꝑdicta.l.tũc obstat doctrine doc.q fcã executiõe nõ admittit purgatio more ꝛ ét doctrine Bal.prie relate in.d.l.ꝛ si post tres.q rescisso ꝓctu nõ habz locũ purgatio more.nã dico q dz intelligi q in.d.l.ij.nõ fiat executio nec rescissio ꝓctus a pncipio ſz demũ volente dño ꝛ lapso modico tpe ꝛ ꝑ hoc optime facit.d.c.potuit.qõ priꝰ qz dicat õ expulsiõe ẽphyteote pmittit illõ nisi celeri satisfactiõe ꝛ c̃.ꝛ sic de purgatiõe more ꝛ ad ꝟ qõ dixi faciũt no.in.c.j.õ no.op. nũ.in.c.ij.de arbi.li.vj.in rla peccatũ.de re.iu.e.li.in.l.puile gia.C.de sa.san.eccl.ꝛ q in.d.l.ij.nõ sit facta executio ꝛ rescissio ꝓctus facit:qz dicit voleti ei licere ꝛ c̃.ꝛ sic rescissio vi remitti in volũtate dñi ꝛ ꝟ põderat do. Abb.si.in.d.c.potuit.post Jnn.nisi forte qs dicẽt q expulsio remittit in voluntate dñi rescissio ergo iã ꝑtesserat facta ab ipa.l.pp quã põt fieri repulsio de ꝟ tñ vide plenius p doc.in.d.l.ij.maxie per Saly.ibi in.iij.q.vbi q͡ztũ est in termio.d.c.potuit.dicit q p mittit volẽte dño ibidẽ purgatio more puta si ipse recipiat solonẽ canonis sine aliqua ꝓtestatiõe ꝛ ad hoc facit:qz ille tex.ꝛ ét ꝓcedẽs vtit verbo satisfactione qõ vi reqrere volũtatẽ bñtis recipe:vt.l.si rẽ.§.ois.v.satisfactũ.ſ.de pig.actio. volũtate aũt eiꝰ ꝛ quẽ mora est cõmissa mora alĩs in purgabilis purgari põt:vt in.l.celsus.de arbi. Et ex ꝑdictis bẽ clarã rñ.ad ꝑdictã.l.ij.quãtũ in articulo nro. Aut.n.ꝓsupponit fcã executio a.l.ꝛ ipedit purgatio more pp ipsaz executõez nõ pp diẽ ꝛ penã nisi ex volũtate dñi ꝓcedat purgatio ét in ꝑdicto cãu ꝛ hoc mõ ꝓcedat tex.in.d.c.potuit. Aut nõ ꝓsupponit ibi fcã executio:ꝛ tũc dicimus admitti purgationẽ more put in.d.c.potuit.pmittit que nunc cogito q ét sine volũtate dñi ibi pmittaf qz si voluntate dñi papa requisisset nõ adiecisset illud vbũ celeri idicãs infra modicũ tps tm̃ esse ꝓcessaz purgationẽ more.nã volẽte illo ꝛ quẽ est mo
b ¶ Executio. ꝛ ad intelligẽtiaz illius.c.potuit ꝛ illius .l. ij. vide que dicentur .j. in.ij. fallen. ad regulam negatiuaz que sumit ex cõi opinione q vbi est dies ꝛpena nõ possit mora purgari.

ra cõmissa semp vi eẽ pmissa purgatio ipsiꝰ more vt in.d.l. celsus.ꝛ q in.d.l.ij.sit pmissa purgatio more videnf tene-
54 re doc.in illa.q. † an p solonẽ canonis nõ factã emphyteota ipso iure cadat a iure suo in qua videnf magis cõiter tenere q nõ ſz demũ accedẽte voluntate dñi ꝛ ad ꝟ potissime mouenf qz dñt emphyteote pmittit purgatio more p.d.c. potuit.que nõ pmitteret si eẽt a pncipio ipo iure secuta exe
b cutioᵇ. Nõ ob.ét opioni Pe.de bellap.ꝛ sequaciuz tex. in .§.chalimacus.l.q rome.j.e.ibi dũ dicit reddẽt vniuersam ꝓtinuo pecuniã q͡si ꝛ c̃.quẽ ꝑ cõi põderat ibi Ang.nam ꝛz Jmo.in.d.§.nõ fuit adiecta mera pena ſz itereſſe qõ ipedit purgationẽ more vt.ſ.sepiꝰ est dictũ maxie rñdẽdo ad.§.de illo.vel si volumus dicẽ q loco pene sit illud qõ dz in v.aũt si itra diẽ supscriptã ꝛ c̃.put dicit ibi Pau.adhuc ibi nõ ꝑ bat cõis opio qz nõ appet ibi q j.modicũ tps post moram cõmissaz ille chalimacus cepit navigare put ét dicit ibi ipe Pau.nã purgatio more vbi est dies admittit solũ j.modicũ tps vt vidimus.ſ.circa.ij.op.Bar.ꝛ vtraq rñ.est bona tñ rñsio Jmo.magis cõcludit cui non obstat qõ ponderat Pau.qz totũ illud qõ dz in.d.v.ꝓtinet itereſſe partis ꝛ bñ facit.d.l.tralecticie.ꝛ adaptat ét illi.§.rñ.vltramõtanoruz q ibi pena vna cũ pncipali poterat peti ꝛ exigi. Nõ ob.ét ꝑdicte opioni.d.l.celsus.ſ.õ arbi.qz ét ibi nõ appet q j.modicũ tps ibi voluerit ille morã purgare vñ dictio postea dicamus q ipozrat lõgũ tps put ibi vult glo.j.in ꝑn. Vel rñ. põt q est ſpale in illo casu gña finiẽdaz litiũ que expedit vt finiant: vt.c.finẽ litibꝰ.eẋ de do.ꝛ ꝓtu.ꝛ l.terminato.C.de fruc.ꝛ lit.expẽ. Que rñ.nõ multũ satisfacit:qz ipsa attenta idẽ dici debuisset in termio.l.si cũ dies.§.fi.ꝛ l.seq. Prete rea nõ video qr magis finiant lites si hz pstari pena:ꝛ sic si nõ põt mora purgari q͡si põt purgari mora ꝛ euitari solo pene pstito pncipali vñ tene pcedẽte so. Vel rñ.put subtiliter rñdet Bal.in.d.l.ꝛ si pꝰ tres.col.v.in repetitiõe q in.l.celsus.iõ mora purgari nõ põt qz terminꝰ trãsit in rẽ iudicatã nec põt revocari ſz si posset mora purgari revocaret ipse terminꝰ.ergo ꝛ c̃.potẽtia ergo snie que trãsiuit in rẽ iudicata ipedit purgationẽ vbi terminꝰ fuit expssus in snia. Non ob.ét.d.l.magnã.quatenus põderat q impator intẽdit re mouere dubietatẽ ꝛ c̃.que nõ erat respectu iterpellationis an fiẽt p diẽ.nam dico q ét nõ erat respectu purgãde more vbi erat dies ꝛ pena.nã ſm opionẽ By.ꝛ sequaciũ ét õ iu.ffox.erat decisũ q nõ ſm opionẽ vltramõ. erat decisum ꝓtiũ ꝛ si erat dicta dubietas apud veteres.ll.nõ declaratur ꝑ ipatorẽ put debebat declari ꝑ remouẽda dubietate diffiguẽdo iter iudicialia ꝛ nõ iudicialia ꝛ in mora cõmissa in ꝓparatoriis ꝛ cõmissa in decisoriis.dicamus ergo q ꝑdicta ꝓtentio an dies iterpellaert ꝑ hoie erat de media iuris prudẽtia post iura.ff.ꝛ de hac facit mẽtionẽ impator in.d. l.magnã.put alĩs facit in.l.j.C.de his que pe.no.vt ibi ꝛ ocular Bar.ꝛ dixi in.l.j.§.itẽ si ita.ſ.ad.l.fal.vl dicamus q velit hñe respectũ impator ad iura añ tps.ff.vt alĩs de tali iure facit mẽtionẽ impator in.l.fi.C.de noua.vt declat Bart. in l.p.j.de ꝓto.stip.ꝛ dixi in.l.iij.§.si ex ꝓuentiõe.ſ.de re iudi. si bñ memini.ꝓcedẽs tñ rñ.magis plz. Nec ob.d.l.in v. obnoxius.put ipsam põderãt Ja.bu.ꝛ Bal.ꝛ ẽt Ang.hic qz dz intelligi q sit obnoxius tñ cũ facultate purgãdi moram. nõ.n.tollit q nõ possit ꝓueniri ꝛ dicat debitor ſz hẽat facultatẽ purgãdi moram cũ effectu ergo intelligit eẽ obnoxiuz pene in.d.l.magnã.adeo q eius solonẽ aliquo mõ nõ possit euitare demũ lapso tpe purgãdi morã ꝛ ad hoc optime facit.l.si penũ.iũcta.l.cũ sine ꝑfinitiõe.j.qñ di.le.ce.ꝛ.d.l.j. de pe.lega.nã in.d.l.si penũ.dz q si legeẽ penus ꝛ si penus nõ vel legenf.x.illa.x.incipiũt deberi cũ ipse heres iterpellatus nõ ꝑstitit penũ ꝛ tñ clazᵗ q vsq ad litis ꝓtestationẽ põt soluẽdo penũ euitare solonem q͡stitatis:vt.d.l.j.ꝛ.d.l.cum fine.ꝛ sic purgare morã:ꝛ sic pz q verbũ deberi respectu inevitabilis solonis pecunie nõ verificat nisi demuz lapso tpe purgãdi morã:ꝛ ita rñ. Jmo.ad illũ tex.hic col.xxvj. Non ob.d.l.j.de pe.lega.in v.nisi aliud tps ꝛ c̃.nã illi põt rñ.duobus modis. Primo mõ q.d.v.nisi aliud tps ꝛ c̃.ponat nõ exclusiue purgatiõis more sed inclusiue vsq ad tps qõ ꝑfixit testator

ſit teſtator ipſi purgatiõi alꝰ aũt ſi nõ appoſuit tpõ:ꝛ tunc
ſit licita purgatio more vſq; ad litis ꝓteſtationez vult ergo
dicere ille tex.ꝙ legata penu:ꝛ ſi nõ deſ legata quantitate
põt põſtari penus vſq; ad litis ꝓteſtationẽ:ꝛ ſic purgari mo
ra ꝛ euitari põſtatio quãtitatis niſi aliud tpõ vel mẽte vel v̊
bis teſtator expſſerit:qz tũc.ſ.poterit mora purgari vſq; ad
illud tpõ ꝛ hoc vult ꝑ expſſum gl.ibi poſita ſup v̊.mẽte que
hoc mõ intelligẽdo tex.nullũ hz dubiũ ſed itelligẽdo tex.ꝙ
in.d.v̊.niſi ponaſ excluſio more tũc illa gl.hz dubiũ vt ibi ꝑ
Bar.qui in ſuo ſũmario ſatis vĩ ſentire ꝓdictũ intellectum
ad.d.l.oũ in ſcõa pte ſũmarij dicit ꝛ mora põt purgari vſ
q; ad litis ꝓteſtationẽ vel diẽ a teſtatore ſtatutũ ꝛc̃.eſt tñ i
ꝓpria locutio ꝙ vbi teſtator appoſuit tpõ ſolutioni poſſit
mora purgari ſed ꝙ poſſit vſq; ad illud tpõ ſolui ꝛ añ nõ ꝯ
haſ mora bñ adaptanſ ꝛh velit illa.l.Scõo modo põt rñ.
intelligẽdo illũ v̊.ꝙ ponaſ excluſiue purgatiõis more vt ſit
ſpãle in vltimis volũtatibus ad h vt celeriꝰ mãdenſ execu
tiõi ꝛ hẽʒ puniaſ q nõ adiplet ꝛ ad h facit.d.l.j.in fi.ꝛ faĉ
l.in teſtis.j.de re.in.ꝛ.l.j.C.cõia de leg.vbi pz ꝙ tres actio
nes danſ ꝑ executõe legatoꝝ ꝛ h nõ ex alio niſi qz iura plu
rimuz fauẽt executiõi legatorũ ꝛ plus q̃ executiõi ꝯctuum
ꝛ alioꝝ actuũ ꝛ has duas rñ.dat Saly.in.d.l.ſi pacto quo
penã.col.viij.ad fi.ꝓcedẽs tñ magis plz ꝛ ꝯ cõem opionem
facit qz ſi mora cõmiſſa in iudicialibus põt purgari:vt.d.
l.ꝛ ſi poſt tres.multo magis cõmiſſa in extiudicialibus cuz
in iudicialibus offẽdaſ ꝛ paro ꝛ iudex.qõ nõ eſt in extiudi
cialiꝫ ꝛ hãc ꝓſideratiõnẽ alꝰ memini fieri in iure ꝛ in.c.j.
eẋ de crimi.fal.ꝓſideraſ offenſio pluriũ ꝯ ipſaz facit.l.lucioꝰ.
.ſ.de act.ẽp.ibi neq; hẽs exhibuerit ꝛc̃.ſz tenẽtes cõez opi
nionẽ rñdẽt ꝙ ex illo tex.nõ dz ſumi ar.a ꝯrio ſenſu:qz ve
niret ꝯ alia iura que alleganſ ꝑ ipſa cõi opione ꝑ no. in.l.
quẽticulã.C.de epiſ.ꝛ cler.in.c.j.de eta.ꝛ qua.li.vj.ꝛ ꝑ doc.
in.l.j.ℌ.huiꝰ rei.ſ.oc offi.eius cui mã.eſt iu.que rñ.eẽt opti
ma ſi iura que alleganſ ꝑ cõi opione ipſam ꝓbarẽt ſed cuz
ipſis vt ex ꝓdictis pz facillime rñdeaſ appet ꝙ ille tex.pluri
mũ ſtringit ꝯ cõem opionem.Qua tñ ſuppoſita ꝛ retẽta ex
ipſa Bal.in.l.magnã.C.de ꝯben.ꝛ cõ.ſtip.ꝛ Ang.ꝛ Jmo.
55 h ſumũt regulã negatiuã in mã purgatiõis more.¶ Qñ vbi
eſt dies ꝛ pena impediẽ purgatio more ꝛ rla huiꝰ.l.ꝙ poſ
ſit mora purgari añ litẽ ꝓteſtatã ꝓcedit vbi nõ eſt dies ꝛpe
na ꝛ potiſſime hãc rlam negatiuã ꝓbari dicunt p.d.l.ma
gnaz.ꝛ per.d.l.ũ.C.de iu.empby.ꝛ ꝑ ipſa aſſignat rõnem
Bal.in.d.l.magnã.qz vbi eſt certa dies ꝛ certa pena eſt qd
imputeẽ ei q nõ curauit adiplere effectualr illud ad qõ ſcie
bat ſe aſtrictũ certo die:ꝛ ió nec rigor nec eqtas ſibi ſuccur
rit:vt.l.ũ.ℌ.ſiqs tñ.ſ.ſiqs cau.Recipit tñ iſta rla plures fal
lẽtias ſiue limitatiões.Et iciplẽdo ab biſ que pcipiũt ex di
ctis Bar.hic ad h vt delareñ dicta ſua meliꝰ.Dico ꝙ pri
mo fallit.Vbi ſumus in ꝓparatoriis iudicioꝝ:qz tũc põt mo
ra purgari.j.modicũ tpõ ꝑ illũ q ꝓprio facto teneſ ꝛ eſt in
mora:vt.d.l.ꝛ ſi poſt tres ꝑ illũ vo q pro alio teneſ ẽt vltra
56 modicũ tpõ ſm ꝙ hĩ in.l.ſancimus.C.de fideiuſ. ¶ Se
cũdo fallit ꝓdicta regla negatiua vbi adiecta fuit dies gr̃a
multiplicãde obligatiõis:vt.d.l.j.de pe.lega.in v̊.q̃diuꝛc̃.
iũcto v̊.ꝙ ſi in annos ꝛc̃.iũcta gl.poſita ſup v̊.in ãnos que
dicit ꝙ ille v̊.ponit factũ diuerſum a ſupiorib⁹ ſed ius idez
ꝛ ſic ꝙ ẽt ibi poſſit mora purgari vſq; ad litis ꝓteſtationez
niſi aliud tpõ teſtator põſixerit ꝓut in ſupiorib⁹ erat deciſuz
ad hoc ẽt gl.in.d.l.j.in pn.in v̊.nõ ꝑ ſingulos annos ꝛ hoc
vult Bar.hic in.iij.op.q tñ dicit id ꝓcedere in vltimis vo
lũtatibus ſecus aũt in ꝯctib⁹ p.d.l.ũ.C.de iur.empby.ꝛ rõ
dñe inter ꝯctus ꝛ vltimas volũtates eſt:qz talis dies adie
ctus gr̃a multiplicãde obligatiõis in vltimis volũtatib⁹ ꝑ
ſequẽtibus ãnis facit ꝓditionẽ:vt.l.ſi in annos.ſ.ó an.leg.
a qõ nõ eſt in ꝯctib⁹:vt.l.ſtichũ.ℌ.ſtipulatio.ſ.eꝰ.ꝛ hãc rõnẽ
reddit Jmo.h .qui hic.xxviij.col.cũ ſeq.examiat dicta per
Bar.in.iiij.op.ouz in die adiecta gr̃a multiplicãde obliga
tiõis facit dñiam inter ꝯctus ꝛ vltimas volũtates reſpectu
impediẽdi purgationẽ more.Et tandẽ poſt Ang.hic in.xv
fallẽ.quã ponit ad hanc rlaz negatiuã ſequit opionẽ Bar.
Cui inquãtũ loquit de ꝯctibus non ob.c.potuit.de loca.qõ
non allegat Bar.ꝛ tñ vĩ ꝯrium ſue deciſioni qz ibi admit
tit purgatio more ꝛ ſikr in.c.ꝑpter ſterilitatẽ.e.ti.nã illa ca
pitula loquunt in emphyteota eccleſie que eccleſia ſolet ab
horrere penas:vt.d.c.ſuã.ꝛ dictũ eſt.ſ.in rñ.ad.d.l.ũ.ꝑ ſu
ſtẽtatione opionis vltramõtanorũ ex qbus ibi dictis appa
ret eẽ dubiũ illud qõ tz Bar.hic ꝙ in ꝯctibus dies adiect⁹
gr̃a multiplicande obligatiõis impediat purgationẽ more
cõis tñ opinio dũ doc.tractãt hãc mãm vĩ eſſe cũ Bar.ẽt in
hoc de die adiecta gr̃a muliplicãde obligatiõis in ꝯctibus
banc.n.tenẽt Ang.ꝛ Jmo.vt ꝓdixi ꝛ Bal.in.d.l.magnaz.
in vlt.fallentia quã ponit ad hãc regulã negatiuã traditam
in mã purgatiõis more ꝛ põderat.d.l.ũ.ꝙ loquit ꝑ vba ꝓ
cisa quaſi velit ꝓhibere purgatiõez more ꝛ rñ.ad.d.c.potu
it.ꝓut ꝓxime fuit rñſum:ꝛ hoc ẽt eſt de intẽtione Bald.in
auĉ.qui rẽ.in pn.C.de ſa.ſan.eccl.ipſe tñ Bald.in.d.l.ſi pa
cto quo penã.in vlt.col.dũ rñ.ad.d.c.potuit.qõ Andre. de
py.inducebat ꝑ opione Jſe. ꝯ Sy.vĩ tenere ꝯ Bar. in h
de emphyteota.dicit eim ꝙ ibi erat pena legalis ꝛ mũus
agiſ cũ.l.q̃ cũ hoie.ſed iſta rõ eſt gñalis in emphyteota ꝓ
nati ꝓut in emphyteota eccle.ergo ꝛc̃.ꝛ ita vĩ etiaz velle
Saly.in.d.l.ſi pacto quo penam.col.x.in v̊.nona concluſio
ꝛc̃.vbi per.d.c.potuit.tenet ꝙ vbi eſt dies ꝛ pena legalis
admittaſ purgatio more ſed nõ ſolũ in emphyteota eccle
ſed ẽt ꝓuati eſt dies ꝛ pena legalis.ergo ꝛc̃.doc.tñ tenen
tes vt.ſ.volũt ꝙ imo dies ꝛ pena legalis ipediat purgatio
nem more ꝓut ꝙẽtionalis ꝛ ꝙ ſit ſpãle in emphyteota ec
cleſie.Jnquãtũ aũt Bar.hic loquit in vltimis volũtatibus
ꝙ dies adiectus gr̃a multiplicãde obligatõis nõ impediat
purgationẽ more Jmo.refert Bal.h variaſſe.Primo eim
ſm ipm ſimplr videt tenere oppoſitũ vz ꝙ in vltimis volũ
tatibus ſit idẽ qõ in ꝯctibus vt nõ admittaſ purgatio mo
re ꝑpter talẽ diem adiectũ gr̃a multiplicande obligatiõis
ꝛ refert Sy.ita tenuiſſe in.d.l.j.quã ꝑ hoc põderat in illo
v̊.ꝙ ſi in annos in quo.J.ꝑ.videt velle ꝙ qñ penus legaſ
in annos ſingulos ꝛ ſi nõ põſtetur legaſ quãtitas ꝙ penus
põt ſolui q̃libet annoꝝ ſi nõ ſoluaſ põt peti quãtitas q̃ſi tũc
nõ admittaſ purgatio more ſicut admittiſ in pn.vbi ſimpli
citer penus legata fuit ꝛ ſi nõ põſteſ legata fuit quãtitas in
ter quos caſus.J.ꝑ.vĩ voluiſſe facere dñiam in.d.l.j.reſpe
ctu pene iam cõmiſſe euitãde:ꝛ ſic reſpectu purgatiõis mo
re ꝛ ꝑ hãc opione facit ille tex.in fi.vbi qñ legatũ penozis
fuit annuũ:ꝛ ſi nõ prẽſteſ legata fuit vnicha ſũma illa illico
debeſ tota ꝙ heres fuit in mora põſtandi penuz.Scõo loco
ipſe Bal.vĩ tenere ꝯriuz:ꝛ ſic ꝙ dñia ſit inter ꝯctus ꝛ vlti.
volũtates vbi adĳciſ dies gr̃a multiplicãde obligatiõis cũ
in vltimis volũtatib⁹ euẽtus talis diei nõ ꝓſtituat in mora
ſecus aũt in ꝯctibus ꝛ ad hoc no.per Bar.in.d.l.ita ſtipu
latus.d.ũ.pn.q.v̊.tertio videndũ eſt ꝛc̃.forte tñ ſm Jmol.
poſſet ſaluari Bal.a ꝯrietate intelligendo illud qõ pmo lo
co dixit ꝙ mora nõ põt purgari vbi dies eſt adiecta gratia
multiplicãde obligatiõis vbi poſt lapſum diei iteruenit in
terpellatio:ꝛ ſic alr q̃ ꝑ lapſum talis diei mora fuit cõmiſ
ſa.Qui Bal.ꝓcluſo ꝙ dies adiectus gr̃a multiplicãde obli
gatiõis in vlti.volũtatibus nõ ꝓſtituit in mora dicit ꝙ non
obſtat tex.cũ gl.in v̊.mẽte.in.d.l.j.dum exẽplificat illũ tex.
qñ teſtator legauit penũ de fructib⁹ futuri ãni:ꝛ ſic vĩ velle
ꝙ talis dies ꝓſtituat in mora ꝛ impediat ipſi⁹ purgationez
ꝛ tñ talis diſpõ eſt ꝓditionalis:vt.l.j.in fi.ſ.de ꝓdi.ꝛ dmõ.
ꝛ.l.interdũ.ℌ.fi.ſ.e.nã ibi hoc opaſ diuerſitas diei.cũ.n.qs
legat fructus naſcituros taliꝫ anni exẽmit tpõ qz dicit taliꝫ
ãni ꝛ aliud tpõ tacite ieſt.ſ.cũ recolligenſ: ſecus aũt vbi nõ
eſt iſta duplicitas diei puta ſi legeſ qd ãnuũ alr Bal. dicit
nõ videre ꝙ illa gl.poſſit ſuſtineri.Vel ſm ipm põt dici ꝙ
illa gl.ponẽdo ꝓditũ exẽplũ male loquaſ.nã ſm ipſam ſo
lus euẽtus ꝓditiõis induceret morã ipurgabilẽ ꝛ illã glo.
quatenus h ſentit iprobat ibi Bar.ꝛ in.l.quotiẽs in diẽ.ſ.
e.Tertio ipſe Bal.in hoc an dies adiecta gr̃a multiplican
de obligatiõis ipediat purgationẽ more diſtinguit ꝙ aut
vnica eſt pena reſpectu oĩum ãnoꝝ legatoꝝ ꝛ tunc cõmiſſa
pena ꝓp vnã morã totũ legatũ eſt trãſfuſum in penã nec lo
cũ hz purgatio more.Aut plures ſũt põſtatiões ꝛ plures ſũt

a ¶ Supra.r. ꝛ per Bart. in d.l.ita ſtipulatus,in ſcõa pn. q.in v̊. tertio ẽ videndum ꝛc̃.

pene ꝑ pluribus ꝑstatiõibus singlr adiũcte: ꝛ tunc dicit ꝙ mora cõmissa circa vnã ꝑstationẽ nõ trahit ad aliam adeo ꝙ in alia ꝑstatiõe poterit ꝑstare illud qõ venit in ꝓncipali dispõne: ꝛ ita dicit posse saluari sniam Bar. hic quaten⁹ dicit ꝙ dies adiecta gra multiplicãde obligatiõis nõ impedit purgationẽ more in vlti. volũtatibus. dz eim intelligi respectu futuraꝝ ꝑstationũ ꝙ mora cõmissa in ꝓma nõ impedit purgationẽ in sequẽtib⁹ lz ista sit iepta locutio exquo in sequẽtib⁹ mime mora est cõmissa vñ nõ cadit ꝙ purgetur. Ipse Jmo. recitatis dictis Bal. tenz in effectu ꝯ Bal. ꝛ sic opinionẽ Bar. quẽ refert dicere in. d. l. j. ꝙ addi. de qua. s. fuit fcã mẽtio in ꝑ dicto Bal. lz aliq dicant ꝙ fuerit By. tñ ipse nõ credit fuisse By. ꝛ ad tenẽdũ ꝯ Bal. mouet Jmo. ꝑ tex. in. d. l. j. in. d. v. ꝙ si in annos. iũctis gl. s. põderatis ꝛ põderat ẽt illũ tex. dũ dicit in illo v. penus adhuc ꝑstari poterit ꝛ c. quasi tex. velit ꝙ poterit ꝑstari ꝓut est dcm in ꝓma parte tex. sed in ꝓma ꝑte tex. põt ꝑstari nõ solũ a ꝓncipio sz mora cõmissa vsq ad litis cõtestationem. ergo ꝛ c. ꝛ rñ. ad tex. illius. l. in fi. ꝙ debet intelligi ꝙ mora cõmissa vno anno cõmittat pena totalr debeat ꝑstari vbi vnica sũma adicta fuit respectu petitiõis nõ autẽ respectu exactiõis si vult morã purgare vsq ad litis ꝓtestationez sicut dr in ꝓncipio l. ꝛ hãc opinionẽ firmat qz cũ talis diei euẽtus nõ ꝓstituat in mora sz solũ purificet obligationẽ vt est. s. dictũ ꝛ hz in. d. l. quotiẽs. nõ est dicẽdũ ꝙ impediat purgationẽ more sicut nõ impedit vbi dies nõ est appositus sz est opus iterpellatiõe. reꝓbat Bal. ipse Jmo. inquãtuz dicebat ꝙ in illa. l. j. eqpat legatũ factũ ꝑ vno anno cũ pena vel in singulos ãnos cũ pena. nã in nulla ꝑte illius. l. hoc dr nec est verus qz si legat penus ꝑstãda. j. ãnuz ꝛ si nõ ꝑstet legat quãtitas mora cõmissa nõ poterit purgari qz est pena ꝛ dies adiecta solutioni ibi ergo eqpant isti duo casus qñ legat penus simplr nõ adiecto tpe ꝛ si nõ ꝑstet legat quãtitas ꝛ qñ legat pen⁹ singulis annis ꝛ si nõ ꝑstat legat quantitas vel vna ꝑ toto tpe vel certa ꝑ singulis ãnis: ꝛ sic ex ꝓdictis in effectu post Ang. residet cũ opione Bar. Aduerte tñ: qz tenẽ do opionẽ Bal. tũc illa. l. j. penitus nihil faceret ꝑ opione vltramõ tanozũ imo faceret ꝯ ẽt in illo v. ꝙ si in annos. cũ sequẽ. cuz �fm ipm Bal. ibi nõ admittat purgatio more ꝑ cui⁹ opione negari nõ põt qn ille tex. stringat dum dicit ꝙ si ꝛ c. ꝛ ite
57 rum dũ in fi. dicit illico postꝯ cessauit ꝛ c. ¶ Tna ista dictio illico videt importare ꝙ sine aliqua dilatiõe ꝛ sine aliq exceptiõe ꝑstatio fiat ꝛ importat paratã executionẽ: vt. l. p. C. ꝺ posi. ꝛ ibi Bar. ꝛ sic per ipam vr impediri purgatio more.

a ¶ Uerificari ꝛ faciunt dicta s. in tertio no,

alꝫs. n. nõ videt illa dictio verificari⁹: ꝛ hoc mõ ponderãdo illam lram vltra voc. facit ꝑ cõi opione ꝙ vbi est dies ꝛ pena possit mora purgari facit tñ ꝯ hanc cõem limitationem cõis opionis ꝙ vbi est dies gra multiplicãde obligonis ꝛ sumus in vltimis volũtatibus ꝙ possit mora purgari que vt saluet nõ põt rñ. ꝓut põt rñderi saluãdo opionẽ vltramontanozũ ꝙ fallit in vlti. volũtatibus: ꝛ ita ꝓcedat. d. l. j. que
58 facit ẽt ꝑ Bal. vt dixi. ¶ dũ dicit ꝙ si ꝛ c. qz illa verba videt denotare diuersitatẽ ꝛ in iure ꝛ in facto a supiozibus ꝙ no. in. l. hoc amplius. ꝯ. de his. s. de vã. infec. ꝛ in. l. ij. s. ne quis eũ q in ius vo. est vi. ex. ꝛ nõ ob. ró Jmo. ꝙ hic reqrat interpellatio qz est dies vltra interpellationez q operat pluscꝯ si nõ eẽt aliquis dies. ar. c. j. de trcu. ꝛ pa. ꝛ auc. itaqz. C. cõia

b ¶ More. ꝛ vide Bal. in. d. l. magnam. in scda fallẽtia q. d. l. si cum dies, ꝯ. fi. ꝛ. d. ꝯ. flauius. intelligit ꝓout Ang. ꝛ Jmo. hic ꝙ in illis iuribus dies ab vno dies ab alio sit appositus vl sub intelligatur.

de succes. cũ si. ¶ ¶ Tertio fallit ꝓdicta regula vbi pena est 59 appposita ab hoie exꝑsse dies aũt subintelligit tacite qz tunc mora nõ põt purgari si talis dies est incertus cuius euẽtus ꝓuideri nõ põt: vt. l. qui rome. ꝯ. flauius. ꝓz intellectũ Bar. hic in qnta op. ꝛ in. d. ꝯ. secus si sit certus. qz tũc impeditur purgatio more ex tali die ẽt nõ exꝓresso sed tacite subintellecto. ꝛ iste est tex. in. d. l. j. de pe. lega. in. d. v. nisi aliud tempus vel mẽte ꝛ c. �fm Bar. hic ꝛ hoc ẽt satis videt eẽ de intentione Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in lec. vt pz ex dictis suis relatis. s. circa hũc articulũ an vbi est dies ꝛ pena admittatur purgatio more. Sed idẽ Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in repetitione in. viij. col. ad fi. vlti. regule. quã ibi tradit ꝛ ad fi. d. vlt. col. videt facere dr̃iam inter ꝯctus ꝛ vltimas voluntates vt in ꝯctibus indistincte dies tacita nõ impediat purgationem more: secus in vltimis voluntatibus per. d. l. j. de pe. leg. quã hoc modo ipse ibi itelligit: lz in lec. simplr dicat per illã. l. ꝙ dies tacita subintellecta ab vtroqz ꝑtẽte impedit purgationẽ more ꝓut dies subintellecta ab ipso testatore in. d. l. j. ꝛ illud qõ vult Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in repetitiõe ꝙ. d. l. j. loquẽs de die tacita ꝓcedat in vltimis volũtatibus vult ẽt ipse in. l. j. q. xiij. C. de bis que pe. no. Ang. hic ꝛ silr Jmo. in quarta fallẽtia ad hãc regulã negatiuã tenẽt ꝯ Bar. ꝙ. s. dies tacita siue certa siue icerta nõ impediat purgationẽ more vbi talis dies subintelligit a lege ꝛ pena fuit exꝑssa a partibus ꝛ hoc mõ limitant ꝓdictã regulaz ꝙ vbi dies ab vno forte ꝓcedit puta a lege pena ab alio sit locus purgationi more: secus si ab eodẽ fonte: qz tũc ẽt ꝙ dies sit tacitus impedit purgatio more: ꝛ hoc modo rñdent ad. l. ij. C. de iure emphy. ibi est dies ꝛ pena legalis nõ miruz ꝙ impediat purgatio more ꝓterꝯ in emphyteota ecclesie: vt. d. c. ꝓpter sterilitatẽ. ꝛ. c. potuit. ꝛ dictũ est. s. ꝓrima limitatione. Et ad ꝓimuz ꝙ vbi inest dies a lege ꝛ pena ab hoie ẽt ꝙ talis dies sit certus ꝛ sic ꝓuideri possit impediat purgatio more allegant ꝓfati doc. l. si cum dies. ꝯ. fi. s. de arbi. �fm
59 vnã lec. que est ¶ ꝙ modicum tps intelligat ibi illud qõ dat iudicatis qõ est certũ: vt. l. ij. ꝛ. iij. C. de vsu. rei iudi. allegat ẽt ꝯ Bar. d. ꝯ. flauius. iuncta. l. latinus. s. q sine manu. nã ibi ẽt inerat dies certus subintellectus a lege ꝛ nõ impeditur purgatio more: lz Bar. velit ꝙ illa dies nõ insit: qz nõ fuit cogitatum de effectu manumissionis: sed de modo manumittendi: ꝛ ideo ibi lapso tẽpore de quo in. d. l. latinus. nõ competit libertas inerat ergo dies incert⁹ cũ peteret ꝙ seruus manumitteret: ꝛ ita ẽt sentit hic Bar. in. d. v. op. ꝯ. Jo. de imo. ibi dicit ꝙ illa dies legalis inerat ad ꝓstituendũ in mora nõ ãũt ad faciendũ competere libertatẽ ꝛ hoc modo dicit posse saluari glo. in v. libereꝛ. in fi. in. d. ꝯ. flauius. dum allegat. d. l. latinus. quasi ipsam voluerit allegare argumẽtatiue ꝛ hoc modo ille tex. facit ꝯ Bar. ꝙ ẽt vbi dies qui a lege subintelligit est certus nõ impediat purgatio more: sicvolunt ꝓfati doc. ꝙ solum attendat an ab eodem fonte ꝓcedat dies ꝛ pena vel a diuerso. Nec ob. l. celsus. vbi dies ab vno fonte vz. ab arbitro videt ꝓcedere pena ab alio
60 fonte. i. a partibus: ꝛ tñ impeditur purgatio more. naz �fm Jmo. imo. ibi ꝛ dies ꝛ pena videt ꝓcedere ab eodez fonte. i. a partibus ¶ cũ omnis potestas arbitri ꝓcedat a ptãte sibi data per partes: vt. l. nõ distinguemus. ꝯ. de officio. s. ꝺ arbi. ꝛ c. cum dilectus. eo. ti. Bo. Alex. hic tenet opinionez Bar. per. d. l. j. de pe. lega. ꝛ rñ. ad. d. l. si cuz dies. ꝯ. fi. ꝙ ibi erat dies incertus vz. arbitrio iudicis declarandus vt ibi per glo. �fm aliã lec. Ad. ꝯ. flauius. põt rñ. ꝙ non ꝓcedit. d. lec. Jmo. qz. l. latinus. non loquit de die cõmittendi morazz sz ꝺ die cõpetendi libertatẽ qõ non adaptat in. d. ꝯ. flauius. cum presupponat adhuc libertatẽ non competijsse: ꝛ ideo Bar. ibi ꝛ cõiter doc. reꝓbant gl. super. d. v. libereꝛ. dum alꝫ. d. l. latinus. Tu in hac. q sic concludas Mõ aut dies lz tacita vbi est pena inest ex mente ꝓtrahentium: ꝛ si est certa cuius euentus ꝓuideri põt: ꝛ ista impedit purgationez more: ꝛ ita procedat opinio Bar. hic in. d. v. op. dum alꝫ. d. l. j. quã hoc modo intelligit Bal. in. d. l. ꝛ si post tres. in lec. vt. s. retuli: secus si est dies icerta: qz ista ẽt ꝙ insit tacite a partibus non impedit purgationẽ more cogita tñ an. in. d. l. j. sit dies certus cuius euentus ꝓuideri possit. Aut dies tacita inest a lege ꝛ pena a partibus ꝛ ista non impedit purgationem more siue sit incerta qõ est clarũ: ꝛ in hoc omnes cõcordant siue sit certa ꝛ hoc casu saluat opio Ang. ꝛ Jmo. per. d. l. si cũ dies. ꝯ. fi. �fm vnã lec. ꝛ ẽt per rõnẽ qz nõ vi ita velle ipedire purgationẽ more ille q nõ certificat reũ de oibus puta de die ꝛ pena ꝓut ille q certificat de oibus predictis q vr velle ꝙ nõ sit locus purgationi more. ꝛ ita vbi ipa l. appponit certam diem ꝛ certam penã: qz tunc similiter vi
61 det velle impedire purgationez more[b]. ¶ ¶ Quarto fallit
b predicta regula vbi dies inest ex conuẽtione partium ꝛ pena inest tacite ex. l. dispositiõe: vt. l. si ita quis. ꝯ. seya. ꝙ. eo. ꝛ hic per Bar. in. vj. op. in quo. ꝯ. qualiter insit pena ex. l. dispositione declaratum fuit. s. in recitãdo opinionem Saly. super hoc

sup hoc articulo qñ é dies ꝛ pena impediat purgatio more
61 ¶ † Quinto fallit pdcá regula vbi dies ét expssus est in-
cert⁹ vbi gña pmitto facẽ ꝛ curare qꝫ fili⁹ me⁹ psentiet ali
cui ꝛctui cũ erit ltie etatis sub certa pena certe ℔ tps é in-
certũ ꝛ indiget liqdatõe. ꝛ ppea bz locuz purgatio more:
qz pbabilr in tali tpe pót errari. ꝛ iõ cessat rõ. l. magná q
loqt de die certo ꝛ in quo nó cadit error: sed est talis q pt
scíri ꝛ puideri. ita dicit no. Bal. in. d. l. si pacto quo penaz
in. ij. col. ad fi. C. de pac. p. d. l. magnaz. vbi alle. ét Cy. hoc
velle vbi Cy. hoc vult qñ pmittit qꝫ exnens ratificabit cuz
erit ltie etatis: sz qñ pmittit qꝫ filius vel alius piũctus rati
63 ficabit: tũc ipse de ℔ dubitat: † qz pót ꝛ alius piũctus nó
psumit etatẽ filij vel piuncti ignorare: vt. l. de tutela. C. de
in inte. re. ꝛ l. octani. s. vñ cogna. Sz Saly. in. d. l. magná
col. iiij. tz ét in pte vel piũctis pmittétib⁹: vt. s. admitti pur
gationẽ more: qz illud tps cũ erit ltie etatis reddit dispó-
né pdictõ alẽ: vt. l. si ita scriptũ. ff. de ma. testa. vbi ita dispo
64 nit pter qꝫ fauore libertatis: † ꝛ loqt illa. l. ét p dictionẽ
cũ q nó differt a dictõe si vbi apponit alicui actui extrinse-
co: vt. l. qõcũqꝫ. §. nó solũ. s. eo. cũ ergo illa dictio cũ faciat
pdictionẽ ex euentu ltie etatis nõ pstituit qs in mora sz re
grit interpellatio p no. in. d. l. qũiens. in die. s. eo. ꝛ in. l. ita
stipulatus. in. ij. q. pn. in v. tertio est uidendũ. j. e. p Bar. ꝛ
p ppñs pót ét mora purgari: sicut dies aliqs nó esset adie-
ctus cũ ad impediendũ purgationẽ more videat póderari
qꝫ fit talis dies q interpellet: vt. d. l. magná. ad hoc dcá. s.
in scda limitatõe ex qbus appet an regrat dies q interpel
let: ꝛ idẽ vult ipse Saly. in. d. l. si pacto quo pená. in. xj. co
lũ. in v. duodecima pclusio ꝛ c. ꝛ p hac limitatõe facit qõ
dicit Bar. hic in. v. op. qõ in tertia limitatõe est relatuz ꝛ
qõ dicit idẽ Bar. in. l. ita stipulat⁹. j. e. in. ij. q. pn. in v. scdo
iuxta hoc qro dũ in fi. illius qsiti dicit qꝫ p cursuz diei icer-
65 ti non pstituit qs in mora. † ¶ Sexto fallit dicta regula
vbi dies est adiecta cũ pena gña demonstratiõis: qz talis
dies nõ interpellat ꝛ non intelligit adiecta cã differende
solonis. l. liber bõ. §. decé bodie. j. e. ꝛ ita vult hic Ange. in
xj. fallen. ꝛ Imo. in. xiij. fallen. ad hanc cõem opi. lz dicat
qꝫ hec nó é ppa fallen. cũ regula supta ex cõi opione bẽat
locũ: ꝛ dẽat intelligi qñ dies est adiecta gña euitãde solo-
nis: ꝛ hoc tz Pau. de ca. in. d. l. liber bõ. §. decé. reprobãs
Ange. q voluit ꝛriũ p. l. talis scriptura. §. j. s. dele. j. p quaz
ét ita tenuit Bal. in. d. l. magnaz. in. ij. colũ. sed illi. l. rñdet
Pau. de ca. ipsam potius inducens p hac opione: vt ibi
66 vide p ipm. ¶ † Septimo fallit vbi dies est certus pena
in certa puta pmittis scribere libz̃ sub illa pena quaz ti-
tius declarabit qõ vñ posse pmitti. ar. l. si qs arbitratu. s. e. ꝛ
l. fi. C. de ꝛben. emp. nó. n. vñ ita iputandũ isto casu illi qui
nõ facit pmissa. j. tps sicut qñ pẽa fuit expssa. potuit. n. cre
dere qnõ bret ille in cuius arbitrio pena fuit remissa tantã
penã arbitrari: ꝛ ita sub dubio forte tz Ange. hic sz Imo.
tz ꝛriũ pp iura q̃ alleganꝫ p hac cõi opione q̃ gñalr ꝛ in-
distin. loquunt ꝛ sic gñalr ꝛ indi. dẽnt intelligi: vt. c. si ro-
manoz. xix. di. l. i. §. ꝛ gñalr. de le. pstan. l. de ptio. de publi.
cũ fi. nec ob. rõ in ꝛriũ scã qz vñ iputandũ ei q pmisit qz de
buit cogitare qꝫ ille potuit magná ꝛ parvã penã arbitra-
ri. ar. l. ij. §. si qs tñ. s. si qs cau. nec in pena i certa est illa ró
q̃ est in die in certa. p Ange. tñ facit. d. l. magná q̃ loqt de
pena certa: ꝛ sic nó loqt indistin. put pstupponit Imo. vñ
cogita qz cũ ista cõis opio sit rigorosa vñ qꝫ solũ in casu in
quo loquunt iura p ipm allegata dẽat intelligi nec trahi
ad aliũ casum. ar. l. ius singulare. ꝛ l. qõ vo. p. s. de. ll. cũ si.
67 ¶ † Octauo fallit in ctibus bone fidei: vt. l. lutius. s. de
ac. emp. quá. l. hoc mõ intelligit Bal. in. l. cũ allegas. i. vj.
op. C. de usu. ꝛ ita tz Pau. de ca. hinc in. j. col. lz referat qꝫ
cũ bret de fcõ in ciuitate florentie nõ potuit obtinere vt p
nũciaret ꝛz opi. Bal. sed Imo. tz p Bal. hic circa decimã
quartã fallentiã ad hanc regulaz qz maior ró est qꝫ mora
nó possit purgari in ctibus bone fidei q̃z in ctibus stri-
cti iuris ex q̃ magis dz exuberare bõa fides in ctib⁹ bo-
ne fidei q̃z in alijs: vt in. §. actionũ. in fi. de acti. ꝛ ppea ma
ior est pfidia illius q est in mora in hmõi ctibus q̃z in c-

ctibus stricti iuris: ꝛ iõ mora minus purgabilis. ꝛ ad. d.
l. lutius. rñ. pluribus modis: ꝛ hocvno qꝫ ibi nõ dz admit
ti. ar. a prio sensu: vt ibi p glo. ꝛ tetigi in supioribus. ꝛ rñ.
ad róné quã facit Bal. de nouatõe q̃ fit ꝛm ipm in ctib⁹
bone fidei p penalé stipõné subiectã: secus in ctibus stri
cti iuris p no. p bar. in. d. l. ita stipulat⁹. in. j. op. vl. ptis. j. e.
ex qbus ibi dictis apper an sit vez qꝫ in ctib⁹ stricti iuris
inducat nouatio per penalez: secus in ctibus bone fidei.
68 ¶ † Nono fallit qñ actũ fuit vt mora possit purgari aut
purgationi more ptes psenserunt expsse vel tacite: ita vult
Bal. in. d. l. magná. ꝛ Imo. hic in pma limitatõe ad ℔. l.
de. l. cõmissoria. §. fi. ꝛ l. si qué. s. de. l. com. vbi si post euen
ctũ diei. l. cõmissorie expsse petat ptiuz vel recipiat nõ pót
exerceri amplius pactũ. l. cõmissorie cui p hanc petitionẽ
vel receptionẽ vñ renũciatũ: ꝛ sic vñ actuz vt ille q tenebat
soluere ptiũ possit ipm ptiũ soluere: ꝛ sic purgare moram
quã alr nó potuisset purgare: vt tactũ fuit. s. circa quartã
op. Bar. dũ fuit discussus intellectus. l. traiecticie. §. de il-
lo. in fi. s. ti. pri. facit. l. emilius largianus. s. de mino. ꝛ qõ
ibi p glo. in v. restituí. ibi vel dic qꝫ hic denũciauit p roga
do ꝛ c. cũ seq. ex qbus ibi dictis: ꝛ p gl. ꝛ doc. ꝛ p illũ tex.
in v. dicebã ibi ꝛ ptiũ petendo recessisse ꝛ c. pbat qꝫ mora
cõmissa ex psensu ptium pót purgari: ergo multo magis
a principio hoc in quentionẽ deduci pót facit. l. cum stipu
69 latus sim mihi a pculo. j. eo. vbi pbatur † qꝫ per proga-
tionem termini impedit cõmissio pene: ꝛ sic pót mora pur
gari: qz vltra tps primo conuentuz pót opus explicari: ꝛ
si pena est cõmissa ꝛ opus recipiatur euitatur solutio pe-
ne: ꝛ sic mora purgatur consentiente parte: vt ibi per glo.
in verbo cõmissa: ꝛ ibi per Bar. ꝛ doc. est ergo verum qꝫ
ex conuentione partium mora potest purgari etiã vbi est
dies ꝛ pena. Et no. bene ille m. l. cum stipulatus sim mihi
70 a proculo ꝛ quod per illam. l. dicit ibi Bar. in fi. † Quõ lz
ad aliquod tempus aliquid tibi promisi. ꝛ deinde in po-
sterum ad tui petitionem ꝛ terminum omnino per lapsuz
temporis expressi constituitur promittens in mora. qz illa
verba. deinde ad tui petitionem ꝛ terminuz ꝛ c. intelligun
tur hoc modo qꝫ si ille cui promittitur vult prorogare po
test prorogare tempus vt est tex. ibi iuncta glo. in ver. ar-
bitratu ꝛm qꝫ vno modo exponit illum textum qꝫ in arbi
trium stipulatoris fuerit remissa prorogatio termini: ꝛ sic
qꝫ fuerit promissum ante kalendas Junias opus efficere
arbitratu stipulatoris. i. qꝫ in arbitrio suo sit prorogare
tempus post kalendas. Et ex hoc sequitur qꝫ si fuit adie-
cta pena ꝛ dies licet subiectis illis verbis. deinde in poste
rum vel deinde in antea ad tui petitionem ꝛ terminum
omino mora nõ poterit purgari: sicut si illa vba subiecta nõ
essent. ꝛ ita vult Bal. in. d. l magnam. in secunda colum.
ꝛ hoc tenet etiam Imo. hic post Ange. colum. xxix. qui
etiam prout dicit Bal. in. d. l. magnam. affirmat qꝫ predi-
cta regula procedit etiam si dies fuit adiectus gratia mi-
serationis: ꝛ etiam si aliqua iusta ratione motus reus
non impleuit in tempore quod promisit: vt quia forte er-
rauit in iure exemplum ꝛm ipsos si forte ipsi reo fuit ter-
minus prorogatus a factore seu casteldione qui non ha-
bebat potestatẽ: vt. l. qui rome. §. chalimacus. j. e. de cuius
§. intellectu dictum fuit. s. in examinatione huius regule
negatiue: ꝛ ratio est: quia ad hoc vt quis constituatur in
mora non requiritur dolus: vt. l. quod te. s. si certum pete
71 tur. † Alias autem vbi requiritur dolus quelibet iusta
etiam causa excusat a dolo: vt. l. igitur. s. de libe. cau. ꝛ l.
plagij. cum ibi notatis. C. ad legem flauí. de plagia. ꝛ per
Barto. in. l. prima. §. primo. si quis re. li. esse iuss. fuerit duz
ponit de statuto loquente de turbata possessiõe: ꝛ hoc vo-
luit etiam Bal. in dicta. l. magnam. licet Ange. ꝛ Imo
72 la hic non dicant. † ¶ Decimo fallit predicta regu-
la: si debitum non erat liquidum: quia tunc excusatur
ille qui promisit ad diem sub pena: si ad diem actualiter
non obtulit quod promisit: ꝛ sic potest postea offerre: ꝛ
quodammodo purgare moram licet non cadat proprie
purgatio ex quo in mora non fuit: vt. l. statuliber ratio-

nem.ff. de sta.li. no. Ange.in.l.ꝓtor ait.§.si qs paratus.ff. de no.ope.nun. ⁊ in.l.iiij.§.ait prætor.ff. de re iudi. ⁊ in.l. si mora.§.so.ma. vbi ét per modernos duz ponunt fallentias ad illã theoricã q verbalis oblatio non sufficiat facit
73 qõ bñ per Bar.in.l.pe.ff. de distrac.pi. duz qrit † qd possit facere debitor ad hoc vt impediat venditionẽ pignoris ⁊ ita tz ét hic do. Alex.in. viij. fallentia ad hãc regulã negatiuã: ista tñ nõ est ꝑpa fallentia ad hanc regulã ⁊ dicto casu vbi debitũ nõ é ligdũ qd hẽat reus facere vide plenius in.d.l.si mora. ⁊ vide Bal.in.d.l.magnã.in vl.fallen.quã
74 põit ad hãc regu.negatiuã: ⁊ h Imo.i. viij. fall.. † Undecio fallit pdcã regu.i bñde obligato q diei ⁊ pene iustaz ꝓtendit ignorãtia: nã poterit purgare morã bñficio restõnis in itegrũ obtẽto: vt.l.cũ filius.§.in hac.ff. de ver.obl.cũ ibi no.per glo.⁊ doc.⁊.l.ij.C. de iu.emphi. ⁊ ita vult bal. in.d.l.magnã.in.iij.col.⁊ in.vj. fallentia quã ponit ad hãc regulam negatiuaz: ⁊ ita vult Ange.hic in.vj. fallentia ⁊ Imo.in.viij.fallẽtia. ⁊ dñ alle.d.l.ij.C. de iu. emphi. vult
75 allegare id qõ no.glo.fi.in fi. † Duodecimo fallit vbi pena nõ est ꝑpetua sed duratiua solũ mora durante qõ intellige quo ad effectus futuros nõ q̃ ad ꝓteritos: qz illos purgatio more nõ absorbet: vt.l.si pecunie.ff. vt in pos.le. l.sancimus.C. de iudi.l.euictis agris.ff. dõsu. † Facit in siki qõ dicimus de excõicato qui satisfaciẽdo ꝓtumacie absolui ꝑ ad hoc.c.iij. iuncta glo.in verbo ꝑpetuã. de coha. cle. ⁊ mulie. ⁊ hoc vult Bal.in.d.l.magnã.in.viij.fallentia. ⁊ hic Ange.sikr in.viij.fallen. ⁊ Imo.in.xj. lz de Bal. men-
76 tionẽ nõ faciãt. † Decimotertio fallit si actũ erat interptes vt alr q̃z per lapsum diei deberet qs interpellari exẽplũ in mercatore magno qui forte pluribus ad diem sub pena teneꝛ ⁊ dubitat nõ bñe menti. ⁊ ꝑpea vult interpellari alr q̃z per diei lapsum: nã poterit morã purgare: qz non militat hic rõ q iste fuerit certus: ⁊ sic sibi imputandũ: qr nõ adipleuit illud qõ ꝓmisit: ⁊ de quo erat certus ex quo iste nõ ꝓfidit in memoria: ⁊ ita vult Bal.in.d.l.magnã.in xij.fallen.alle.ad hoc.l.ita stipulatus.in v. cum id ageꝛ iuncta glo.j.eo. ⁊ hoc tz ét Ange. hic alr nõ facta mentõe de Bal. Imo. vero hic in.ij.fallen. dicit q si Ange. intellexit q per lapsuz diei nõ icurraꝛ ꝓdicto casu mora bñ intellexit si vero intellexit q mora possit purgari: ⁊ tunc male dixit: qz secuta iterpellatõe é ipse in duplici mora. ⁊ ꝑpea minus vr q admittaꝛ ad purgandã moraz q̃z vbi simplr dies adiectus fuit. ar. auc. itaq̃z.C. cõia de succes. ⁊ c.i. de tre. ⁊ pa. facit.l.si mulier la.ij.C. aduell. ⁊ qõ bñ in.l.cũ sci mꝰ.C. de agri ⁊ censi.li.xj. ⁊ ita trãsit hic simplr do. Alex. de Imo.in.vj. fallen. ⁊ ita transit ét Imo.in.d.l.ita stipulatus. vbi ét Ange. hoc tangit sup glo.in v. certo. die ponderans ad hoc scõam solu. de qua ibi in.d.glo.in ꝑn. hoc vno mõ intelligens dictaz solu. qui intellectus lz sit verus in se tñ nõ applaudet lre ꝑut ibi declarat Imo. nã tũc stipulatio non cõmitteꝛeꝛ pp defectũ ꝓdictõis magis q̃z pp errorẽ qcqd tñ fit dcm̃ Bal. ⁊ ang. puto vez ex rõe quã tãgit Bal. nec est verũ q iste sit bis interpellatus: qz lapsus diei ex ꝙuentõe nõ iterpellat: ⁊ nõ ꝓstituit in mora: vt ipse met Imo. fateꝛ qui vr sibiipsi ꝓrius ꝑmo dicendo q Ange. bñ logr si voluit q lapsus talis diei nõ ꝓstituat in mora. postea vero dicendo q male loquit si intendit moraz purgari posse secuta interpellatõe cũ sit in duplici mora ꝓsupponit. n. q diei lapsus ꝓstituerit in mora cuius ꝓriũ paulo añ ꝓsupposuit: nisi intellexerit q secuta interpellatione dies postea interpellat: cũ ergo pp illam ꝙuentionẽ dies non opeꝛ interpellationẽ: sed hẽat fieri interpellatio exꝓssa dicamus q mora possit purgari: sicut si dies nõ eét appositus vel esset dies incertus ꝺm q est dcm̃. ff. in prece dentibus limitatõibus: ⁊ ad h vide dicta in.d.l.ita stipu-
77 latus vbi hoc melius declaro. † Decimoquarto fallit hec regula vbi dies exꝓssus ab hoie eodẽ mõ quo fuit exꝓssus inerat ex.l. dispõne exemplũ: si iudex sub certa pena ꝓcepit dari.j. tps qõ daꝛ iudicatũ: exꝓssio. n. talis diei nihil opabit. ar.l.iij. ff. dele.j. vbi p Bar. ⁊ doc. de h q tangunt qd qñ arbiter exꝓmit talẽ diem: ⁊ de hoc p Ange. ⁊

Imo. hic ⁊ p Bal.in.d.l.magnã.in.j.fallen. ex cuius dcio ibi ⁊ hic p Ange. ⁊ doc. ⁊ p doc. in.d.l. ⁊ si post tres adhuc possent plures dari limitatões ad ꝓdictã regulaz sed ꝓdicte ꝑ mõ sufficiant. Venio mõ ad ꝓria que formaꝛ
78 Bar. ꝓ scõam ptẽ tex. dũ in eo dr † q post lit. ꝓte. nõ põt purgari mora. ꝑmo ergo ipse op. ꝓ hũc tex. de.l. iterdũ. §. fi. ⁊ de.l.si ꝙũ. §. de illo. ⁊ §. seqr. In qbus iuribus purgatio more indistin. pmittit: ⁊ sic nõ solũ añ lit. ꝓte. sed etiaz post ⁊ rñdet q glo.in.d.§.fi. dicit q ille tex. intelligit ꝺm tex. nr̃m. vz. añ lit. ꝓte. sed ꝓpe. ⁊ cõiter doc. reprobãt illaz glo. qz ille tex. in.d.§.fi. ⁊ ét. d.§. seqr. logr vbi illud idẽ qõ petit offerr qõ qñcũq̃z offeraꝛ põt mora purgari: vt in.§. fi. insti. de ppe. ⁊ tẽ. act. ⁊ tex. aũt nr̃ logr vbi aliud petit. f. interesse ⁊ aliud offerr. f. ipz fcm̃. ⁊ de hoc ét aliqd in tex. dcm̃ fuit. ⁊ ita ét multo rpe tenuit Ray. de froli. vt refert Bar. in.d.§. fi. postea mutauit opionẽ: ⁊ ad sit opioni glo.
79 quo ad euitandũ piculũ interitus: † qz ét eiusdẽ rei non põt fieri oblatio post lit. ꝓte. quo ad euitandũ piculũ interitus ꝑ.l. sed si alia. ff. de ꝓsti. pe. sed quo ad euitandũ istãtiaz iudicij sic ⁊ ita logr. §. fi. insti. de ppe. ⁊ tẽ. ac. Sed hoc improbat Bar. qz ille tex. probat q absoluit ab instantia iudicij tãq̃z soluisset. vñ nõ cadit q aks teneaꝛ de piculo interitus. Saluat tñ opi. glo. ⁊ Ray. qñ rei vel quantitatis petite post lit. ꝓte. fit simplex oblatio: qz nõ sufficit ad purgandã morã: ⁊ ita logr. d.l. sed si alia. put sufficeret añ lit. cõte. vt. d.§. de illo reqreꝛ ergo oblatio in iudicio vel soko vel oblatio ⁊ cõsignatio: ⁊ ita ét vult ipse bar. in.d.§. fi. ⁊ in.d.l. sed si alia. ⁊ in.l.i. in ꝑn. de pe.leg. ⁊ vide eũdẽ bar. in.l. ita. in fi. j.e. ⁊ cũ bar. transit bal. in.l. acceptã. in .xx. q. .C. de vsu. ⁊ in.l. si traditio. in. vj. q.C. de act. emp. ⁊ in.d.l. magnã. in. v. col. in v. venio ad alias. op. q mora põt purgari ét post lit. ꝓte. ⁊ ita tz Saly. in.d.l. si pacto quo pena in. xiiij. col. in fi. ⁊ ꝑn. xv. ita ét tz ipse. in.d.l. magnaz. col. j.
80 † ⁊ itellige dcm̃ bar. ⁊ doc. dũ loquũt de simplici oblatione. f. reali verbalis. n. nõ sufficit regulr: vt p bar. i.l. ꝓtor. §. si qs paratꝰ. ff. de no. ope. nũ. ⁊ cũ bar. trãsit simplr Jo. de imo. in.d.§. fi. in.d.l. interdũ. q dicit vt ꝓdixi dcm̃ bar. intelligendũ de oblatõe reali. Sed ipsemet Jo. de imo. hic colũ. xxxvij. in. iij. fallẽ. quã ponit ad regulã negatiuã q mora nõ possit purgari post lit. ꝓte. sub dubio forte vr tenere ꝓ bar. in quãtũ vult q post lit. ꝓte. nõ sufficiat sola oblatio ex quo eqtas sub qua est fũdata purgatio more: vt. l. si seruuz. §. seqr. ⁊ sepius. ff. est dcm̃ dicat q si actualr offerr illõ qõ petit ét post li. ꝓte. trãsire debeat piculũ in actorẽ q nõ vult recipe ⁊ ꝑ hoc bñ facit. l. illud. ff. de peri. ⁊ cõ. rei. vẽ. vbi simplr ⁊ indistin. dr q vltima mora nocet. Et ad l. sed si alia rñ. q nõ ponderat. J. ꝑ. ibi tps accepti iudicij adhũc effectũ: vt postea reus volens realr offerre illud qõ petit nõ audiaꝛ sed adhũc effectũ: qz si antea reus nõ fuit in mora ꝑ talẽ acceptionẽ iudicij ꝓstituit in mora: vt bñ in l. vlnũ. ff. si cer. pe. ⁊ sic illud qõ dr in.l. ꝓcedenti q vba ꝓtoris referunt ad tps ꝓstituti deckant in.l. sed si alia q referunt ét ad posterius tps vsq̃z ad tps accepti iudicij vbi .f. añ reus non fuit in mora: ⁊ ad hoc cõprobandũ adducit Imo. qz nõ est verisike q actor nõ recipiat illud qõ petit vbi sibi actualr offerr. ⁊ iõ nõ est dicendũ q adhũc casuz habuerit respectũ. J. ꝑ. q q̃si nũq̃z eueniret. ar.l. nã ad ea. ff. de ll. Que rñ. nullo mõ ꝓgruit illi lre q nõ logr respectu more ꝓbende sed iaz ꝓcte purgande. ⁊ ꝑpea melius posset rñ. ad ꝓdictã. l. tenendo hãc opionẽ Imo. q ex illo tex. ibivsq̃z ad tps accepti iudicij ⁊ c. nõ dz sumi. ar. a ꝓrio sensu q postea fcm̃ ipsius actoris nolentis recipe ipsi nõ noceat: qz esset ꝓ iura indistin. pmittentia ad purgandã morã actualẽ oblationẽ. Vel posset rñ. ad illaz. l. q ponderat tps accepti iudicij respectu obkonis facti de qua ét pmisit vbi. f. succesit obko ad interesse nã si ꝓtestaꝛ lis sup interesse nõ põt postea mora purgari offerendo fcm̃ p hãc. l. ⁊ ista opi. ꝑ certo dz magnaz eqtatẽ opio tñ bar. vr esse magis cõis. Quã tz Dan. de ca. in.d.l. interdum. §. fi. vbi res oblata perijt añ secutã absolonẽ ab obseruatione iudicij quam dicit debere sequi ét fcã simplici oblatõe ⁊ ipsa secu-

ta euitari

ta euitari esse piculū interitus: vt ibi vide p ipm. Et pōde
81 ra verba Bar. in.d.§.fi.in fi. qr vī sentire † qp oblatio fcā
in iudicio hēat vim solonis de quo p Bar.in.l. si debitor
offerret.ff.de sol.r vide Bal.in.d.l.acceptā.in.iij. op. q vī
velle esse spēale in terminis.d.l.si rem.§.fi.de pig.actio.qp
oblatio hēat vim solonis vbi fit in iudicio.alr aūt secus.p
83 ut vult ēt Bar.in.d.l.si debitor. ¶ Op.ij. Bar. † qp imo
vsqz ad sniaz more purgatio admittat: vt.l.iij.§.fi.r.l.seq.
r seq.ff.iudi.sol.vbi disponit qplit.pte.cū fideiussore q iudi
catū solui ꝓmisit sup interesse ob rē nō defensam ipse reus
pōt suscipe iudiciū:r seqr ab soko ipsius fideiussoris:r sic
purgat mora lz lis fit ꝓtestata dūmō snia nō sit secuta: qr
tunc vlterius nō admittit purgatio more: vt ibi in.l.iam
tñ.in pn.r rñ.Bar.post Pe.qp est spāle ibi vbi stipko cō
mittit ad totale interesse statim qp reus nō venit ad defen
dendū nō expectato tanto tpe quo iudiciū potuerit expe
diri: sicut tñ tps quo possit fcm explicari expectat qñ pro
mittit fcm ad hoc vt cōmittat obko ad totale interesse: vt
hr in.l.stipkones nō diuidunt.§.fi.ff.eo.r est bonus textus
ad hoc qp solū cōmittat obko ad ꝓticulare interesse vbi qs
fuit in mora faciendi r nō transiuit tñ tps quo totuz fcm
potuit explicari in.l.ꝓtinuus.§.ite q insulā.ff.eo.ti. nro cuz
ergo ꝓmittens fcm in hoc releuet qp ex mora nō cōmitta
tur obko ad totale interesse nisi trāsacto tanto tpe quo to
tum fcm potuit explicari: vt in dictis iuribus grauatur in
hoc alio vt cōmissa obkone ad interesse solum vsqzquo lis
ꝓtestat sup interesse pōt morā purgare explicando fcm r
nō vlterius: vt in.l.nra. Ille aūt ꝓmisit iudicatū solui per
aliquē cū grauet in hoc qp statim nō secuta defensione cō
mittit stipko ad totale interesse releuat in hoc alio vt vsqz
ad sniam admittat purgatio more: r ita vult ēt ipse Bar.
in.d.l.iij.§.fi.r.l.seq.r seq.r ita transit Bal. in.l.magnā.
in.vj.col.r ita ēt lz Pau.de ca.in.d.l.iij.d.§.fi. r expssius
r clarius in.§.ꝓcedente.r ita ēt lz ipse Pau.hic in.iij.co
lū.r ita ēt doc.transeunt lz Bal.in.d.l.r si post tres in vl.
col.in lec.videat velle qp ibi sit spāle in fideiussore: vt ibi vi
de p ipm r p Saly.in.l.si pacto quo penā.col.xvj.in prin.
¶ Op.iij.Bar.de.l.fideiussor euictionis.ff. de do.excep.
84 † vbi ēt post sniam vī dici r dispōi qp more purgatio ad
mittat r reiectis alijs so.aliox residet cū so.Andre.de pi.
qp ibi nō tractat de purgatōe more: qr solutē totū qō ōbet
facit ad hoc.d.§.fi.insti.de ppe. r tem.acti. sed hoc est ibi
mirabile qp cū sit cōmissa obko ad interesse r sic ad quāti
tate admittit soko fundi loco quātitatis r sic soluet aliud
ꝑ alio ꝯ.l.ij.ff.si cer.peta. sed illud iō est: qr quātitas est in
obkone respectu illius spēi: r sic illius fundi. vñ eius soko
admittit: vt.l.si vero.§. fi.ff. solu. matri. vbi maritus q te
net restituere vxori pecuniā eius qō est ꝓsecutus tāqz pro
nus a liberto quē manumisit voluntate vxoris aio geren
di ei⁹ negocia liberat tradēdo illud qō ꝓsecut⁹ est ab ipso
liberto lz nō tradat pecuniaz cū pecuniaz debeat pp ipsas
res.r put hic tz Bar.in.d.l.fideiussor euictōis.ēt tz r ita
ēt vī in effectu tenere Ange.hic. Sed Bal. put refert hic
Imo.col.xxxix.dū tractat de tertio tpe.l. de tpe post sniaz
an admittat purgatio more vī reprobare rōnē Bar.quā
assignat qī ibi possit solui aliud ꝑ alio.dicit.n.qp rō suavī
esse ꝯ hunc tex. in quo obko est ꝯcta ad interesse respectu
ipsius facti r sic attenta rōne Bar. videret dōm qp ēt lit.
cōtestata sup ipso interesse posset solui r pstari fcm qō tñ
est falsum: qr lite ꝓtestata sup interesse non pōt fcm pstari
r sic multo minus post sniam. Et iō ipse ꝑ tollendo ꝯrio.
d.l.fideiussor euictōis.dicit qp rō prę.d.l. est qr pstatio rei
affert p oia eandē vt litatē quā pstatio pecunie qō nō ꝓtin
git: ꝟz eū in obkone meri facti: vt insulā edificari vel fulci
ri qō est singulr no. ꝟz eū. Qui ex hoc infert qp ita demuz
arbitrabit inder nō posse moraz purgari qñ inter est ma
gis actoris hre interesse qz fcm alr secus. Sed ipse Imo.
dicit qp nō videt qī magis hic interfit hre ipm interesse qz
fcm: r in.d.l.fideiussor pariter interfit hre rem r hre pecu
niā. r ppea ipse Imo. nō tz hāc rōnē sed aliā assignat qnā
ꝓxi. subijcia addo tñ qp Bal.in.l.si traditio.in.vij.q.de ac

tio.emp.vī velle idē qō refert Imo. ipz velle hic r ibi ma
gis explicat qī potius interfit hre interesse qz factū in ter
minis nre.l.qz in.d.l.fideiussor qr.s. hic est fcm successiuuz
qō requirit tractum tpis: sed ꝯ bal. facit qō dicit bar.re
probando Gui.de cu.allegando r adducendo.l.si ita qs.
§.seya.ff.e. vbi tex. loqr in actu momentaneo. s. in pstatiōe
pecūie: r tñ nō admittit purgatio more post modicū tps
nec post lit.pte. vt ibi vult glo. de cuius veritate dictū fuit
.s. sup scōa op.bar.ad pmā ptē huius.l.cū ergo rō bal. nō
sit bona pro so. ꝯrij.d.l.fideiussor euictōis dicit Imo. Qō
interdū ab ipso initio qs est obligatus ad pecuniaz respē
ctu certe spēi: r tunc admittit soluens dictā spēm: vt.d.l.si
vero.§.fi.r.l.titie testores.§.fi.s. deleg.j. Interdū ab ipso
initio nō est qs obligatus ad pecuniā sed ad aliud. vñ ex
post fcō obligat pp morā ad pecuniā: r tunc vt mora ali
qd opet cū sit nocina moroso non admittit volens ipsam
purgare nisi vsqz ad lit.pte. sup ipso interesse r pecunia r
ita loquit.l.nra. ¶ Et pp hoc ꝟm ipz pōt inferri ad intel
lectū.d.l.fideiussor euictōis.r pōt dici qp ibi fideiussor p
misit soluere si sequat euictio: r sic ab ipso initio fuit obli
gatus ad pecuniaz respectu certe spēi iō nimirū si ibi ad
mittit ad soluādā dictā spēm ēt post sniaz: r sic vult Imo.
qp in terminis illius.l.obko ad interesse r pecunia fuerit a
pncipio ꝯcta respectu ipsius rei. non aūt fuerit cōmissa ex
post facto pp morā, put hic lz bar. sentiat ꝯriū qp ēt ex post
fcō ibi ad quātitatē fuerit cōmissa obko ad quātitatez: sed
tunc sibi obstat qō dicit bal. qō est supra relatū ꝯ Imo. fa
cit qr sub ꝓdictiōe euictionis sub sequende obligat ipse
fideiussor r facit ēt ꝯ ipm. l. si qs ita stipulatus fuerit ff. de
sol. qr facultas soluēdi spēm nō durat nisi vsqz ad lit. pte.
r ppea dic qp alr pōt solui ꝯriū. d.l. fideiussor ꝟm Imo. di
cendo qp ibi est spāle in fideiussore q alieno vitio laborat
qō sentit ēt glo. in.d.l.r facit qō hr in.l. sancimus. C. de fi
deius. vbi post longū tps fideiussor in ꝓparatorijs iudicio
rum admittit ad purgādā morā lz alr nō soleat purgari
nisi infra modicū tps: vt.d.l.r si post tres r dcm fuit .s. in
vlti.op. pme prie pntis. l. Ita ergo in decisorijs dicamus
qp admittat purgatio more ex pte ipsius fideiussoris etiā
post sniam r lz Imo. non dicat ꝯrium. d.l. fideiussor. hoc
mō soluit bal. in.d.l.r si post tres in vlti. col. in lec. r in.d.
l. si traditio. d. vij. q. referens Mico. de mat. ita dixisse. Et
ꝓdicta ꝓcedunt ꝟm vnū intellectū. d.l. fideiussor. put. s. in
telligit qp fideiussor fuit ꝓdēnatus ad interesse. Si aūt in
telligamus qp ibi fuerit ꝓdēnatus ad penā dupli noie eui
ctionis. tūc de necitate est dōm esse spēale in ipso fideiusso
re. Secus aūt in reo pncipali: vt. l. hre licere. in fi. s. de eui.
r ibi p gl. r p gl. i. d.l. fideiussor euictōis. r qp i. d.l. fideius
sor sit spāle in fideiussore est ēt de itētōe Saly. in. d.l. si pa
cto quo penā colū. xv. in v. scōo vero. casu qñ fuit in mora
soluendi facultate r c. p eūdē in. d.l. magnā. in vlti. col. vbi
eisdē verbis vtit qbus in. d.l. si pacto quo penā dicens qp
in. d.l. fideiussor euictōis. tenet ex fcō ꝓpo sed pp fcm alie
nū: iō post sniaz pōt morā purgare. i. tenet ex ppa obkone
sed pp fcm alienū. i. pp euictionē q̄ seqt fcō alieno nō ꝓpo
ipsius fideiussoris. r reprobat in dictis. ll. rōnē quaz facit
bar. post Andre. de pi. qp in. d.l. fideiussor. non tractat de
purgatōe more. qr offert: r soluit ibi qō debet: qr fundus
est ps interesse: nā ēt in terminis huius. l. insula q̄ offert est
ps interesse. r tñ dī tractari de purgatōe more: r dī ipsaz
impediri purgari post lit. pte. r ppea tz quo ad. d.l. illud
qō ꝓxi. relatū est. Veritas est ista qp in terminis. d.l. fide
iussor euictōis. nō fuit aliqs in mora pstādi rē vēditā imo
fuit pstita r fuit euicta: r pp euictionē fuit fideiussor ꝓdē
natus ad interesse q pstando fundū cū oibus q̄ venūt in
actōe empti nō facit h vt purget morā nec suā nec alteri⁹
r ppea vī recte dici qp ibi nō agit de purgāda mora non
illa rōe: qr soluit qō dēat: lz qr mora nō fuit cōmissa in pn
cipali obkone: vī ergo qp nō mereatur ille tex. allegari in
materia nra: lz inmā an aliud ꝑ alio inuito creditore sol
ui pōt r qī in. d.l. fideiussor hoc possit apparet ex supius
dictis. ¶ Op. ārto Bar. qp imo vsqz ad sniam admittat

purgatio more: vt.l.hoc edicto.§.de publi.ꝛ sol.ꝑmo mõ
85 ꝙ illa.l.loqꝫ † in delictis in qbus an ꝛ qñ sit locus penitẽ
tie necne hr̃ in.l.q ea mẽte.ff.de fur.p Cy.i.l.si qs nõ dicaꝫ
rape.C.de epis.ꝛ cle.nos vo sumus in ꝯctibus. Scdo mõ
soluit Bar.ꝙ ille tex. loqꝫ in actiõibus arbitrarijs in qb⁹
cuꝫ ferank due snie facilius admittik purgatio more q̃ in
86 alijs: vt.l.si cũ exceptõe.§.satis clementer.§.qõ me.cã. † ꝛ
de istis arbitrarijs actiõibus: ꝛ ꝙ in ipsis ferank due snie
hr̃ in.§.ꝑterea q̃sdã.insti.de actio.ꝛ ibi p glo.pe.q̃ sit pra-
ctica in dictis actõibus ꝛ ex illo tex.appet ꝙ recte dici ꝑt
actionẽ descendentẽ ex illo edicto de quo in.l.i.in prin.de
publi.esse arbitrariã: qꝛ dicit ille tex.ꝙ dr̃ eẽ actio arbitra
ria qñ vi metu dolove aliqd fuit fcm̃ qõ póderak in illa.l.
j.in ꝑn.vt pꝫ in v.vi.iuncta gl.ꝛ ꝙ arbitraria sit illa actio
q̃ descendit ex illo edicto tꝫ glo.añpe. in.v.§.ꝑterea. ꝯriuꝫ
tñ glo.tꝫ in.v.l.hoc edicto quaꝫ seqꝫ ibi Bar. post By.in
v.§.ꝑterea q̃sdã qui Bar. no. tradit q̃tuor regulas qr̃ aliq̃
actio dicak arbitraria ꝛ loqꝫ no.ex qb⁹ ibi dictis pꝫ qisita
so.nõ est bona lꝫ cũ ipsa transeat simplr̃ Jmo.hic. ¶ Ter
tio mõ soluit Bar. in.v.l. hoc edicto lꝫ breuib⁹ vbis vtak
ꝙ ibi volens morã purgare tractat de soluẽda pena in q̃
est merũ lucrũ illius q vult impedire purgationẽ more: ſꝫ
in casu nr̃o tractaꝫ de soluendo interesse in quo nõ est me
rum lucrũ q̃rentis impedire purgationẽ morerũ hic ma
gis fauek volenti impedire purgationẽ more q̃ in termi-
87 nis.v.l.ß edicto † nõ est.n.par rõ lucri ꝛ dãni: vt.l.fi.§. li
centiã.C.de iu.deli.ꝛ banc so.approbat hic Jmo. sup vl.
glo.in fi.vbi de hoc ẽt aliqd dixi. ¶ Pau. de ca. hic dat
aliã ꝛ sic q̃rtã so.ad.v.l.hoc edicto qibi agiꝫ de euitanda
pena mere legali pp purgationẽ more. vñ admittiꝫ pur-
gatio vsqꝫ ad snìam secus vbi agiꝫ de purgando morã ad
effectũ vitandi penã ꝙuentõalẽ vel legalẽ ꝓuenientẽ ex cõ
uentione ptiũ.put est interesse: qꝛ tunc admittiꝫ purgatio
more solũ vsqꝫ ad lit.ꝑte. vt in.l.nr̃a ꝛ rõ dr̃ie est ꝑm ipsuꝫ
qꝛ mitius agiꝫ cũ.l.q̃ cũ hoie: vt.l.celsus.§.de arb.ꝛ dcm̃
est.§.in op.ꝑme ptis.ꝛ ita ẽt soluit ipse Pau. in.v.l. hoc
88 edicto † vbi hoc inducit ad statutũ imponens penã emẽti
rem ꝛ nõ soluenti gabellã vel nõ facienti eam allibrari vt
si petaꝫ pena possit euitari eius soko soluendo gabellã vel
faciendo ipsam allibrari: ꝛ hoc dicit tenere Ange. qõ est
intelligendũ nisi statutũ certũ terminũ ꝑfigeret: qꝛ tũc nõ
admitteret purgatio more p.v.l.magnã.C.de ꝯben.ꝛ cõ.
sti.ꝛ de hoc supra est dcm̃ in ꝯriꝯ ꝑme ptis an vbi est dies
ꝛ pena legalis impediaꝫ purgatio more. ¶ Nuto ꝛ vl.
89 op.Bar. † ꝙ admittaꝫ purgatio more nõ solũ post litem
ꝓte.imo post snìam vsqꝫquo qs ꝙueniaꝫ iudicati: vt.l.itẽꝫ
veniunt.§.ꝛ cũ ꝑdiximus.ff.de peti.here.ꝛ soluit ꝙ tex.nr̃
loqꝫ vbi ex mora succedit noua obko ibi vero ab ipso ini-
tio vnũ fuit in obkone.s.estimatio dãni illati p suũ aliõ in
sokone.s.ipse suus q dãnũ dedit: vt.l.miles.§.decẽ.ff. de re
iudi.vñ vsqꝫquo ꝙueniaꝫ iudicati nõ admittit banc facul
tatẽ soluendi illud qõ fuit a ꝓncipio in petitiõe qõ ꝓcedit
vbi pp fcm̃ alteri⁹ ex.l.dispone vnũ fuit a ꝓncipio in obko
ne aliud in sokone: ꝛ ita ꝑdicta loquunt. Secus aũ vbi ex
ꝑꝑa dispone a ꝓncipio vnũ fuit in obkone aliud in facul-
tate soluendi: qꝛ tunc p litis ꝓtestationẽ talis facultas sol-
uendi amittik: vt.l.si qs stipulat⁹ fuerit.x.in melle.ff.de sol.
ꝛ ibi Bar.añ fi.ita deckat ꝑdictã mãm assignans illã rõnẽ
q̃re citius amittaꝫ facultas soluendi vbi ex dispone bois
vnuꝫ est in obkone aliud in sokone q̃ꝫ qñ ex dispone.l.qꝛ.ſ.
mitius agiꝫ cũ.l.ꝛ c̃.vt ibi p ipm vide.ꝛ ita ẽt tꝫ Bal.in.v.
l.magnã.col.v.in fi.vꝫ ꝙsit dr̃ia an vnũ sit in obkone aliud
in facultate soluendi ex dispone.l.vel ex dispone bois ꝛ cũ
Bar.transit Pau.de ca.in.v.l.si qs stipulatus fuerit.x.in
melle. ¶ Sed Ange.hic dicit ꝙ iõ vsqꝫquo ꝙueniaꝫ qs
iudicati admittiꝫ purgatio more in.v.l.itẽ veniunt.§. itẽꝫ
cuꝫ ꝑdiximus qꝛ mora ꝯbiꝫ post snìam q̃ ferk vt dek qõ in
obkone ꝙsistit aut soluat qõꝙsistit in facultate soluendi: vt
v.§.x.ꝯbiꝫ ergo mora qñ qs ꝙueniꝫ iudicati. Secus ergo
si mora ꝯberek añ: qꝛ tunc non posset purgari post snìam
imo solũ vsqꝫ ad litis ꝓtestationẽ: vt.l.si suus cõis.§.de no

xa.vbi seruo cõi dãno inferente vnus ex dñis vsqꝫ ad litis
ꝓtestationẽ admittiꝫ volens soluere ptẽ suã serui nõ autẽꝫ
post. In terminis aũt.v.l. si qs stipulatus fuerit admittiꝫ
purgatio more vsqꝫ ad litis ꝓtestationẽz: qꝛ agit creditor
ꝑcise ad dari ꝛ in snia ꝑcise ꝓtineꝫ dari qõ in obkone deue
nit.nõ aũt qõ det aliud vel soluat aliõ qõ est in sokone q̃si
velit ꝙ ibi cũ vnũ sit in obkone aliud in facultate soluendi
ex dispone hois illud solũ petiꝫ qõ est in obkone ꝛ ad id so
lũ fit ꝯdẽnatio: ꝛ sic añ sniam mora ꝯbi pót qõ nõ est vbi
ex dispone legalivnũ est in obkone aliud in facultate soluẽ
di: ꝛ ita deduciꝫ in snia: qꝛ tunc nisi post snìam mora non
ꝑbiꝫ facit ergo ipse dr̃iam put facit Bar.anvnũ sit in obli
gatõe aliõ in facultate soluendi ex dispone .l. vel hois sed
nõ tꝫ indistincte ꝙ mora possit purgari vsqꝫquo qs cõue-
niaꝫ iudicati qñ ex dispone.l.vnũ est in obkone aliud in fa
cultate soluendi put tꝫ Bar. sed demũ vbi hoc fuit dedu-
ctũ in snia adeo ꝙ mora ꝯbiꝫ post snìam nõ añ. ¶ Jo.de
imo.hic col.xlj.dicit se nõvidere qr̃ ẽt añ snìam p interpel
lationẽ nõ ꝓstituaꝫ reus in mora vbi vnũ ẽ in obkone aliõ
in facultate solnendi ex dispone legali ꝛ qr̃ magis p snìaꝫ
ꝓstituaꝫ in mora q̃ꝫ p aliã interpellationẽ ex quo dispo est
alternativa: vt qs det dãnũ aut suũ p dãno: vt.v.§.decẽ.ꝛ
insti.de nox.in ꝑn.dixi in.l.iij.§.fi.ff.de re iudi. Ang.aũt
vr̃ velle ꝙ ꝺmũ lata snia ꝓstituaꝫ qs i mora in ꝑdicto casu
ꝛ añ nõ nisi in terminis.v.l.si suus cõis.ꝛ si añ ꝙ tunc fa
cultas soluendi qõ fuit in sokone tollaꝫ p litis ꝓtestationẽ
p.v.l.si suus cõis. Cuius.l.rõ est ꝑm Jmo. qꝛ qlibet dño
rũ teneꝫ insolidũ seruũ defendere in iudicio noxali: ꝛ hoc
forte ꝑm ipm ne deueniaꝫ ad incõueniens.l.j. prime.§.p
pte: qꝛ tñ sunt ipsi dñi obligati ex delicto serui: ꝛ sic ex fcõ
alieno subueniꝫ eis vt possint liberari cedendo prẽ suã añ
lit.ꝑte.vt dr̃ in.v.l.postea.aũt non ex quo iam fundatũ est
90 iudiciũ insolidũ ꝯ ꝙuẽtũ † q p susceptionẽ iudicijvr̃ ꝯrisse
ꝛ sic insolidũ se obligasse: vt.l.iij.§.idẽ scribit.ff.de pecu.vñ
nõ est ꝓueniens ꝙ postea audiaꝫ pti cedere volens nõ er-
go est rõ illius.l.si suus cõis illa quã sentit Ange.ꝙ post
lit.ꝑte.nõ audiaꝫ vnus ex dñis volens cedere pti ꝺni eo qꝛ
hoc ibi nullo pacto dicitur sed ratio est ista ꝓri.assignata
ꝛ facit vltra ipsuꝫ imo qꝛ non dicitur in.v.l. ꝙ si vellet va
re totum seruum vnus ex dñis ꝙ non posset euitare soko
nec quãtitatis imo ibi dr̃ ꝯriũ.ꝛ tñ attenta rõne Ang. nõ
esset ita dõm q̃si esset ꝓuatus facultate soluendi siue ꝑstãdi
suũ p nox.a p litis ꝓtestationẽ pꝫ ergo ꝙ nec quo ad.v.l.
si suus cõis est ꝓcludens rõ assignata p Ange.nec ẽt quo
ad.v.l.itẽ veniunt.§.cũ ꝑdiximus cũ nõ sit rõ qr̃ mitius ꝯ
haꝫ ꝛ ꝯbi possit añ snìam q̃ꝫ post ꝛ qr̃ magis post snìam
q̃ꝫ añ. Vñ ipse Jmo.tꝫ illud qõ tꝫ Bar. faciens dr̃iam an
ex dispone legali ab initio vnũ sit in obkone aliud in facul
tate soluendi an vo ex dispone hois ꝛ assignat rõnẽz dr̃ie
quã retuli.ff.assignare ipm Bar.Bal.tñ in.v.l.magnã.po
nit rõnẽ quã assignat Ange.hic ꝙ in snia deuenit vt ꝑstet
illud qõ est in obkone aut soluaꝫ illud qõ in facultate sol-
uendi vbi ex dispone legali vnũ est in obkone aliud in fa-
cultate soluẽdi. Cõtra qõ adde qõ hr̃ p ipm Bar. in .v.l.
si qs stipulatus.ad fi.vbi deteriat ꝙ ẽt si snia in ꝑdicto ca
su nõ ferak sub dicta forma oimõ idẽ est dõm vt facultas
soluendi duret vsqꝫquo qs ꝙueniaꝫ iudicati lꝫ qñ hoc fuit
expssuꝫ in snia sit magis clarꝫ: ꝛ ẽt qñ ex dispone hois vnũ
est in obkone aliud in facultate soluẽdi si peteret illõ solui
in tali re puta in melle put fuit ꝙuentum: ꝛ ita ferret snia
posset post sniaꝫ solui ipm mel ascendens ad quãtitatẽ de
bitã ꝑm Bar.no.in.v.l.si qs stipulatus fuerit q ponit for
91 maꝫ libelli in dcã mã † ꝛ vide ad ꝑdictoꝫ intelligentiã qñ
amittatur facultas soluendi illud qõ a principio solũ fuit
in facultate soluẽdi Saly.in.v.l.si pacto q̃ penã.col.xv.v.
sco vero casu.ꝛ in.v.l.magnã invlti.qui vtiꝫ aliꝫ verbis
pro reducendis ꝑdictis iuribus ad ꝓcordiaꝫ. Dicit.n.ꝙ
aut qs teneꝫ ex fcõ ꝓꝓo ꝛ pp fcm̃ ꝓꝓuꝫ ꝛ locũ bꝫ.l.si qs sti
pulatus fuerit.x.i melle. Aut ñ ex fcõ ꝓꝓo: ſꝫ pp fcm̃ alienũ
ꝛ bꝫ locũ.v.l.fideinssor euictõis de cuius intellectu latius
supra dcm̃ fuit. Aut qs teneꝫ ex fcõ alieno ꝛ pp fcm̃ alienũ

ꝛ habet

ꝛ hz locū.d.l.itē veniūt.d.§.cū ꝑdixim⁹.ꝛ ꝓ hoc facit qꝛ maiori venia digni sunt q laborāt alieno morbo nō ꝓpo: vt.l.legē C.de na.li.facit qđ dcm̄ fuit.s.in tertia op.huius ptis dū discussum fuit de intelligentia.d.l.fideiussor. ꝛ qđ dcm̄ fuit in vlti.op.ꝑme ptis circa intellectū.l. sancimus. .C.de fideius.ꝛ hoc dcm̄ Saly.ē satis ꝓbabile. ¶ Venio
92 ad.q.Bar.q ꝑmo q̄rit de rone † qđ post litis ꝓtestationez nō admittaꝫ purgatio more.ꝛ rn̄.qꝛ est duplex mora que magis nocet q̄ꝫna:vna ē mora q̄ ꝓbiꝫ ex ipa iterpellatōe alia ex ipsa litis ꝓtestatōe.Et ex hoc infert q̄ si añ litisꝓtestationē nō fuisset in mora sed mora fuisset ꝓcta in ipsa litis ꝓtestatione vel post tunc admitteretur purgatio more vsq̄ ad sniam.ꝛ ad hoc q̄ post litis ꝓtestationē mora ꝓbi possit alie.l.in fideicōmiſſi.in ꝑn.s.de vsu. vbi casus no. ad illud vo q̄ vsq̄ ad sniaz mora in ꝑdicto casu purgari possit alle. glo.in v.vrgere. in.l.sine apud acta.C.de transac. ꝛ in.l.si maior annis.eo.ti.Jn qbus iuribus ꝓbaꝫ q̄ si lite ꝓtestata transegi tecū ꝛ ꝓuenit vt aliqd.j. terium dares ꝛ non dedisti ꝛ sic fuisti in mora si ꝓsequor primā actionē ꝛ in lite offero qđ ꝓuenerat dari in transactōe audiris: ꝛ sic purgas morā:ꝛ tn̄ sum⁹ post lit.ꝓt.tn̄ nō refert:qꝛ añ litē ꝓte:nō fuit ꝓcta aliqua mora:sed post ꝛtiō vsq̄ ad sniaz pōt mora purgari:ꝛ hoc est qđ vult glo.in.d.l. si maior q̄ dū textus dicit nec offerant ꝛc̄.subdit.s. in terio offeret tn̄ postea in lite secus si non in lite ꝛc̄. q̄si velit dicere hec.l.si maior dicens q̄ si illi cū qbus est fcā trāsactio nō debēt cogi ꝑstare vltraq̄ꝫ ꝓuenerit in transactōe oīno nō debēt cogi ꝑstare vltraq̄ꝫ ꝓuenerit in transactōe dz intelligi vbi non offerūt in terio: ꝛ sic sunt in mora tn̄ offerunt postea ꝛ sic volūt purgare morā qđ possunt lite pendente:non ergo si nita lite ꝛ sic post sniam intellige latā sup ꝑma actiōe iam intentata añ transactionē lz glo.in.d.l.sine apud acta dubitet q̄ ēt post sniam admittaꝫ ad purgandā moraz:ꝛ sic ad offerendū qđ deuenit in transactiōe p.d.l.itē veniūt.§. cū ꝑdixim⁹.s.de pe.here.q.§.vt est declatū.s. ꝑri.nō facit ad ꝓpositū:qꝛ loqꝫ vbi vnū est in obłone aliud in facultate soluendi ex dispōne.l.nos aūt sumus vbi vnum est in obłone aliud in facultate soluēdi ex dispōne hois quo casu solūvsq̄ ad litis ꝓte.daꝫ facultas soluendi illud qđ erat solū in sołone:vt.d.l.si qs stipulatus fuerit.x.in melle.s.de sol.tn̄ in casu nr̄o datur vsq̄ ad sniam ex quo post litisꝓtestationē cepit illud ēe in sołone est ergo tenenda glo.in.d.l.si maior annis nō illa.in.l.sine apud acta.q̄tenus vult q̄ post sniam in ꝑdicto casu mora purgari possit: ꝛ ita vult Bar.in.d.l.si maior annis. Cū quo inquātū vult rōnē qđ̄ post lit. ꝓte. mora nō possit purgari esse geminatā morazꝫ transit Ange.hic ꝛ ēt in.d.l.ꝛ si post tres ex hoc inferena
93 † q̄ si p̄cessit geminata interpellatio:ꝛ per ꝓñs geminata mora impediet mora purgari ēt añ lit.ꝓte.ꝛ ꝓ hoc pōderat.l.traiecticie.in ꝑn. iūcto.v.de illo.s.ti.ꝑri.ꝛ sic vult ex duplici interpellatōe ibi impediri purgationē more:ꝛ dicit Ange. in.d.l. ꝛ si post tres esse suū nouuz intellectū ad illā.l.ꝛ seqꝫ hoc Ro.hic ꝛ hoc no. si velles tenere ꝙ cōem q̄ vbi est dies ꝛ pena nō impediaꝫ purgatio more:qꝛ hēꝫ vltra alias rn̄.supradatas banc aliā ad .d.l. traiecticie.d. v.de illo.ꝛ facit ꝓ Bar.ꝛ ꝑdictis:qꝛ actus reiteratus solet plus opari q̄ꝫ simplex:vt hī in.l.scimus.C. de agri ꝛ cēsi.li.xj.in.l.si mulier la scōa.C.ad velleia. Joā. de imo.hic col.xxxvj.in v.circa scōm tps an post lit.ꝓte.ꝛ c̄.improbat banc rōnē Bar.qꝛ inquātū ipse sentit: ꝛ hoc ex dicto suo exp̄sse eliciūt doc.q̄ si p̄cessit bina interpellatio impediaꝫ purgatio more ēt añ lit.ꝓte.hoc est ꝙ gñalitatē textus nr̄i: ꝛ.d.l.i.de pe.lega.ꝛ sic inriū indistincte pmittentiū purgationē more vsq̄ ad litis ꝓtestationē.Et ió assignat aliā rōnē qđ̄ ꝓ ꝓtestationē impediaꝫ purgatio more:qꝛ.s.ꝓ ipz ꝓte.q̄si ꝓbiꝫ:vt.l.iij.§.idē scribit de pecu. ꝛ hī ꝛ no. in.l.ij. §.fi.j.de ꝓto.sti.ꝛ ꝓpea ipse ꝓuentus astringiꝫ solvere illō sup quo lis est ꝓtestata nec admittiꝫ volēs aliud ꝑstare in uito ipso actore.arg.l.sicut.C.de actio. ꝛ obli.imo seq debet snia sup eo sup quo lis est cōtestata: ꝛ hec rō cōcludit ꝙm ipz Jmo.q̄ ēt si tn̄ ꝓ ꝓte. sit mora ꝙcta iuxta ea q̄ hn̄r in tex.ꝛ glo.in.l.vinū.s.si cer.pe.in.l.iij.§. in hac cōmo. in l.in hac.s.de triti.nō possit ipsa mora purgari. Vbi autez post ꝓtestationē litis mora fuisset ꝙcta.ꝛ tūc fateꝫ qđ dicit Bar.q̄ vsq̄ ad sniam mora possit purgari. ¶ Pau. de ca.hic ēt improbat hanc rōnē Bar.illa rōne qꝛ sequereꝫ q̄si fuisset fcā interpellatio sup interesse impediret purgatio more cū alia p̄cesserit sup fcō q̄ tn̄ repugnat huic.l. vt supra ēt est dcm̄. Preterea in terminis nr̄is iste more cōmittunt sup diuersis rebus p lapsum.n.tpis cōmittit sup facto p ꝓtestationē cōmittit sup interesse:vñ vna nō dz augere effectū alterius.ar.no.in si.p Bar.in.l.fiscus. i qōne j.de iu.fis.facit ēt qꝛ de diuersis non fit recta illatio:vt.s.l. ꝑri.§.sacrā.cū aliis iuribus ibi alle. ad hoc assignat ergo ipse Pau.aliā rōnē qđ̄ p litis ꝓtestationē impediaꝫ purgatio more:qꝛ.s.fcā litis ꝓte.sup pena vel interesse est for-
94 tificatū ius ipsius actoris: † sicut aꝫs in silī videmus in ꝓcuratore q p litis ꝓtestationē dī̄ effici dñs litis ꝛ pōt aliuz ꝓstituere:ꝛ nō pōt sine cā reuocari:vt.l.qđ qs.ꝛ.l.neq; tutores.ꝛ.l.nulla.C.de ꝓcu.ꝛ.l.post litē.s. de ꝓcu.ꝛ hec rō ēt facit vt mora nō possit purgari ēt q̄ fuerit ꝙcta in cōtestatōe:ꝛ nō añ ꝛ ꝙ rōnē Bar.tz ēt Ra.hic ꝛ do. Alexan. Qui in effectu volūt q̄ duplex interpellatio nō impediat purgationē more:ꝛ q̄ ꝓ ꝓtestationē impediaꝫ ēt non ꝑcedente alia mora:ꝛ ad.l.traiecticie de facili rn̄. dicendo q̄ ex alio impediꝫ purgatio more q̄ꝫ ex ꝓ duplici interpellatione:vt pz ex dictis.s.in illo articulo an vbi est dies ꝛ pena impediaꝫ purgatio more. ¶ Si tn̄ tu bartolista velles tenere suā rōnē ad obiecta posses rn̄dere. Et ꝑmo ad illō qđ̄ vī reputari incōueniens ꝓ Jmo.ꝛ alios tenentes ꝓtrabar.q̄ si p̄cederet duplex interpellatio impediret purgatio more.nō.n.hoc vī incōueniens.ar.no.in.d.l.cū scim⁹. ꝛ in.l.sīr.cū si.nec vī incōueniēs q̄ iste tex.lz gñaꝫ loq̄ne ꝛ alia iura gñaꝫ loquūtia ꝛ pōderantia tps litis ꝓte. limitent nisi duplex interpellatio p̄cesserit videmus.n.q̄ multis aliis modis limitaꝫ iste tex.vt pz ex dictis.s. in op. marī.in.j.ꝛ.ij.op.ꝑme ptis. Vel posses rn̄.ꝛ dicere q̄ bar.intellexit vbi est duplex moravna tn̄ ꝙcta p litis ꝓtestationē ꝛ sic in iudicio. Secus ergo si aꝫ duplex mora ꝙcta esset
95 puta p simplicē interpellationez potentiora .n. ꝛ fortiora sunt ea q̄ fiūt in iudicio. † calor.n.iudicij multuz opaꝫ: vt l.i.C.de pdi.decu.li.x.ꝛ.l.pacta nouissima.C.de pac. ꝛ ibi p bal.Scō ad illud qđ̄ sup diuersis h̄ mora fuerit possessa ēt rn̄.q̄ fcm̄ ꝛ itereſſe nō censenꝫ quodāmō diuersa: vt pz ex his q̄ hn̄r in.l.si qs ꝑ eo.j.de fideius.vbi fideiussor q nō pōt in alio obligari q̄ꝫ ipse ꝑncipalis pōt obligari in iteresse vbi ꝑncipalis ꝑmisit fcm̄;vt ibi p glo.ꝛ doc.ꝑbaꝫ i.l. stipulatus ea.eo.ti.Tertio ad illud q̄ p litis ꝓtestationez ꝓstituiꝫ potentius ius ꝛ q̄si ꝙbitur:ꝛ sic ēt vbi nulla mora ꝑcessit vī ipsa purgatio impediri rn̄.q̄ēt qn̄ exp̄sse ꝙbitur sup pena tn̄ pōt mora purgari:vt.l.q rome.§. flauius hermes j.eo. ꝛ vidimus.s.qnta op.ꝑma ptis:ꝛ hoc totū ꝑcedit ex eqtate:vt.d.l.si huū.§.seqꝫ q̄ magis dictare vī morā posse purgari nō obstāte ꝓte.vbi nulla mora ꝑcessit q̄ꝫ vbi mora ꝑcessit ex quo iste nō est tāta ꝓtumacia ꝑut est ille q añ acceptū iudiciuz fuit interpellatus.Et iste est magnus effectus huius rōnis bar.an sit vera necne qꝛ resultat decisio huius puncti an mora ꝙcta in ꝓtestatōe possit postea purgari.Et an duplex interpellatio impediat purgatōez more lz ēt retenta rōne bar.posset teneri q̄ duplex interpellatio citra litis ꝓtestationē nō impediat purgationem more:vt pz ex his q̄ supra dixi. ¶ Jnq̄ntū aūt bar.in hac
96 ꝑma.q. † vult morā posse purgari vsq̄ ad sniazvbi mora fuit ꝙcta p⁹ litis ꝓte.p no.in.d.l.sine apud acta.ꝛ in.d.l.si maior intelligēdo q̄ in illis iuribus trāsactio fuerit facta post litem ꝓtestatam adde q̄ idez tz ipse Bar.in.l.qui fidem.s.de transac.vbi dicit q̄ si transactio in illis iuribus ꝑsupponeret facta ante litez ꝓtestatā moram nō posset purgari nisivsq̄ ad litis ꝓtestationē:ꝛ hoc modo posset ēt in reo intelligi glo.in.d.l.qui fidem.in qua Ange.transit cū Bar.put ēt hic cum quo ēt quo ad hoc tz Jmo.ꝛ ita etiā tz Bal.in.d.l.magnā colū.v.in vsi. venio ad aꝫs op.ꝛ c̄.ꝛ

ibi Saly.in vlti.col.circa princi.ꝛ in.d.l.si pacto quo penā in.xv.col. Jn qbus.ll.ipse expressevult ꝙ mora ꝑcta in ꝓtestatione litis postea possit purgari Saly.etiā tz ꝙ vsqz ad sniam mora possit purgari que fuit cōmissa post litem cōtestatam : ꝛ in.d.l.si maior.ꝛ in.d.l.siue apud acta vbi satis per extensum examinat banc.q. ꝛ pro hac opinione ponderat illum testū ibi dum dicit rerū vendicatiōe pendente ꝛc̄.nam vsqz ad sniam dr̄ lis pendere:ꝛ tñ ibi ꝓbaꝯ ꝙ reus offerendo qđ venit in transactōe pōt euitare ꝑdē
97 nationē exprima actōe† ponderat ēt.d.l.si maior in v̄bo exigi qđ denotat ab inuito extorqueri:ꝛ sic per sniam : vt l.fideicōmissa.§.si rez.dele.iij.ꝛ sic ille textus vtens ꝑdicto verbo exigi denotat sniam ꝛ ipsius tp̄s ad quā non deuenitur:ꝛ sic nec ad exactionē facta oblatione:ꝛ sic reo volente moram purgare:ꝛ hanc opi.tz ēt Pau.de ca.in.d. l.siue apud acta ad fi.distinguens latius quantū est in terminis illius.l.dum querit vsqz ad qđ tp̄s reus possit offerre qđ ꝓmisit:ꝛ sic moram purgare. An actor incboet novam instantiam supueteri actione:ꝛ tunc soluz vsqz ad litis ꝓte.sup noua instantia per banc.l. An vero actor ꝑsequatur primā instantiam:ꝛ tunc si ante lit. ꝓte. fuit facta transactio possit solum purgari vsqz ad tp̄s litis conte.Si aūt post lit.ꝓte.fuit facta transactio:ꝛ tunc possit purgari vsqz ad sniam per no.in.d.l.si maior non autem vlterius.
98 ¶Sed ipse in.d.l.si maior post Bal.ibi tz † ꝙ siue ante lit.ꝓtest.siue post reus esset in mora in ꝯctu transactionis possit mora purgari post litem ꝓtestatā:ꝛ sic ēt vbi ante litem ꝓtestatam esset facta transactio ꝛ ponit exemplū ipse Pau.ꝛ sic vult ipse Bal.ꝙ sit spēale in ꝯctu transactiōis gratia forte finiendarū litium : ꝛ pro hac opinione optime facit.d.l.si maior annis non diuinando illum textū ꝙ transactio fuerit facta post lit.ꝓte. put ipm diuinant tenētes p̄riam opi.Et ad banc.l. rñ. ꝙ oblatio interesse fit ex eadem cā ex qua lis erat cōtestata.i.ex stipl̄one:ꝛ sic cā ex qua fit oblatio nō est integra hic Secus in terminis.d.l. si quis maior vbi oblatio fit ex cā transactōis que est integra:qz lis fuit contestata ex veteri actione:vt.l.siue apud acta.ꝛ ista est subtilis rñsio ꝫ Pau. in .d.l. si maior qui dicit idem tenuisse Rap.ꝛ ita ēt tz Saly.in.d.l.siue apud acta.vbi reus opponit de transactōe in forma emptorie tunc.n.quātūcūqz cōpeteret ante lit.ꝓte.ꝛ sic ante lit. conte.fuerit facta transactio audiet reus opponens de transactione vsqz ad sniam:vt.l.emptorias.C.senten. rescin. non pos.ꝛ sic vsqz ad snias moras purgare poterit q̄si ipsa purgatio more veniat isto casu ꝓsecutiue ad ipsam exceptionem que est nata ex actu transactōis que exceptio nō est nata in terminis textus nr̄i : qz nullus actus ad hoc tēdens fuit celebratus non mirū ꝙ solum vsqz ad lit.conte. possit mora purgari:ꝛ no. banc rñ. ad hāc.l. qz per ipsas declarat rñsio Bal.Et ita ēt rñdet ad.l.si quis stipulatus fuerit.x. in melle:nam ēt ibi reus nullā habebat exceptionem cui cohereret facultas offerēdi:ꝛ ita rñdet no. ꝛ subtiliter ipse Saly.qui ēt rñdet ad alia que adducūt ꝙ imo vsqz ad sniam non cōpetat hec facultas lz cōpetat post litem ꝓte.voluit.n.Bal.ꝙ cōpetat vsqz ad tp̄s liqdationis ꝓbationū exclusiue:ꝛ nō vlterius ꝛ aliqui inter quos fuit Pe.de bel.perti.lz Bar.hic aliter referat voluerunt ꝙ ēt vbi post lit.ꝓte.fit transactio ꝛ sic mora incurritur tñ non possit purgari nisi vsqz ad primū actuz ꝯdictoriū qui post
99 moram fiet in ꝓcessu:ꝛ nō postea † sicut dicimus in ꝓcuratore ꝙ post lit.ꝓte.sibi non opponunt exceptiones dilatorie vbi ipse interuenit ante lit.ꝓtes. sed si interuenit post lit.ꝓte.tunc sibi opponent vsqz ad primū actū iudiciariuz quē agitabit cuz aduersario post interuentū suum:qz iste talis actus vī bre viz litis ꝓtestatōis:vt bī in.l. nihil.C.de ꝓcu.ꝛ per Bar.in.l.pōponius.§.rati.s̄.de.ꝓcu. faciūt no. per Bar.in.l.nulla.C.e.ti.quā opi. tz ēt Ro. hic quā opi. saluat ipse Saly.vbi de transactōe opponeret invi dilatorie.est.n.de exceptōibus que p̄nt opponi in duplici:vt ibi per ipm:ꝛ bī per Bar.in.l.fi.s̄.pro suo.in.l.eleganter.§.si quis post.s̄. de ꝑdi. inde. Jn ergo opponeret ad transactione in vi dilatorie si fuit facta ante lit.ꝓte.nō pōt opponi nisi vsqz ad lit.ꝓte.ꝛ sic mora purgari pro impediendo ꝓtestationē litis ꝛ ꝓcessuz.Si aūt fuit facta post ꝛ sic post lit.ꝓte.cepit cōpetere:ꝛ tūc fiēr debebit opponi aī aliquē actū iudiciariū qui explicet post transactionē factā alr̄ excludet. ¶Posset ēt alr̄ saluari ꝑdicta opio qñ mora eēt cōmissa ad penā vel interesse post lit.ꝓte.puta qz ad penā vel interesse actū fuisset ante euētū diei ꝛ post lit.ꝓte.dies venisset ꝛ sic fuisset mora ꝯcta:tunc nō posset purgari nisi vsqz ad primū actū qui gereret inter ptes post cōmissam morā qui hz vim ꝓtestatiōis litis:ꝛ sic in terminis textus nr̄i posset ꝑdcā opio ꝓcedere ꝙ qñ mora cōmitteret post lit.ꝓt.nō posset purgari nisi vsqz ad p̄mū actū qui gereret in iudicio post morā inter ptes nō aūt vsqz ad sniam put in terminis.d.l.si qs maior cū ibi sit alia rō.s.exceptōis cō petentis cui coheret facultas purgandi morā que rō non est hic:qz vt est dictū nulla nata est exceptio:ꝛ ita vult no. Pau.de ca.post Ra.in.d.l.si maior.ꝛ hec no.qz sūt sub-
100 tilissima vtilissima tñ.† ¶Ex qbus sumas hanc ꝓclusionez in hac.q. Vsqz ad qđ tp̄s mora ꝯcta post litis ꝓtestanez possit purgari. Naz si qdem mora post lit.ꝓte. ꝯbitur absqz aliquo ortu exceptōis put exēplificaui in terminis tex.nr̄i vbi post lit.ꝓte.sup pena vel interesse ꝯberet circa ꝑdicta mora ꝛ talis mora nō pōt purgari vsqz ad sniam sed solū vsqz ad p̄mū actū iudiciariū q explicat inter ptes post morā ꝯctā ar.no.in.d.l.nulla.ꝛ in.d.l.nihil.C.de ꝓcu.ꝛ in.l.pōponius.§.rati.s̄.e.ti.faciunt no.in.l.ij.C.de cōsor.eius li.Si vero mora ꝯbit̄ post lit.ꝓte.ꝓcedēte aliquo actu ex quo cōpetit exceptio ipsi reo puta ꝓcedente transactōe iuxta terios.d.l.siue apud acta.ꝛ.d.l.si maior.ꝛ tūc cū mora cohereat ipsi exceptōi ppea pōt purgari vsqz ad tp̄s quo pōt opponi ipsa exceptio:si ergo oppōet in vi dilatorie solū vsqz ad actū qui gerit post transactionē in iudicio poterit purgari mora ad effectu euitādi iudiciū cū vsqz ad illū actuz possit talis exceptio opponi vt bī in.d.l. ij.C.de ꝓsor.eius li.ꝛ in alijs iuribus.s̄.alleg.Si aūt talis exceptio opponet in vi emptorie poterit mora purgari vsqz ad sniaz sicut vsqz ad sniaz talis exceptio opponi pōt vt.d.l.emptorias.imo qñ fuit factus talis actus ex quo cōpetat talis exceptio lz mora ꝯbeat aī lit.ꝓte. poterit tñ purgari vsqz ad tp̄s snie rōne coherentie quā hz cū dicta exceptōe:ꝛ ad hoc.d.l.si maior.nō diuinādo.d.l. vt declarat.s̄.post Bal.Saly.Ra.ꝛ Pau.de ca.lz in hoc ꝯriuz sentiat Bar.cuius dcm̄ ꝓcedit vbi nō est nata aliqua exceptio put in terminis tex.nr̄i ꝛ ēt in .d.l. si qs stipulatus
101 fuerit decē in melle. ¶Scdo q̄rit Bar.†An si i stipl̄one penali est apposita cla rato manente pacto impediat purgatio more ꝛ deteriat ꝙ nō iuribus ꝛ rōnibus per ipsuz adductis:ꝛ ita dicit in qōne facti in hac ciuitate determinatū fuisse lz aliq ꝯriū tenerēt per glo.in.l.id qđ pene.ff.de so.vbi gl.vult ꝙ ista cla opet vt pena possit peti ꝛ bī vna cū p̄ncipali sed purgatio more fit ad effectū vitandi penā ergo ꝛc̄.adducebāt ēt dictū By.in.l.qui rome.§.duo frēs ff.eo. Sed Bar.rñ. ꝙ est verꝫ ꝙ ꝑdicta cla opat:vt.s̄.vbi mora nō fuit purgata:secus si purget:qz tunc euitat solo pene Bal.in.d.l.ꝛ si post tres in lec.in.x.ꝛ.xj.col. ꝛ in repetione in.ix.col.tz ꝯ ipm Bar.ꝓcludens gñalr̄ ꝙ vbi pena pōt peti vna cū ipso p̄ncipali maxime ex ꝓuisiōe hois put est qñ apponit ꝑdicta cla ꝙ tunc mora nō possit purgari.ꝛ rñdet ad adducta hic per Bar.ꝛ vide Bal.in.d.l. celsus.in p̄n.vbi se nō multū firmat. ꝛ in.d.l. si pacto quo penā vtiť dist. quaz in effectu facit Saly.'z de Bal.nō faciat mentionē Ange.tñ hic ꝛ Jmo.in aī pe.ꝛ.pe.colū.ꝛ Pau.de ca.ꝛ doc.cōiter transeunt cū Bar.qz satis est ꝙ illa cla opet demū lapso tpe purgandi morā ꝛ hanc opi. vī tenere Bal.in.d.l.magnā.colū.vj. Saly.in.d.l.si pacto quo penā col.vij.post mediū.ꝛ col.viij.in p̄n.refert hec dicta Bar.dū tractat illū articulū anvbi est dies ꝛ pena admittat purgatio more:ꝛ ex eiꝰ dicto vī dephēdi ꝓcōdia iter istas opi.ꝛ ibi ēt dic ꝙ tertia rō quā fac ꝫ bar.é corrupta qz dz dicē ꝙ pēa ꝑt peti vbi fuit apposita ꝛ ipz ꝯbitū p̄n-

cipale

cipale quatenus excedit ipsaz penã: ꝛ ita ꝓbant iura alle.
ꝓ Bar.cũ.l.si qs a socio.cũ se.ꝛ.l.pdia.nó aũt dicunt eꝫ ꝙ
pena possit peti quatenus excedit ipsuz debitũ ꝑncipale: sz
illa iura satisꝫbãt ꝙ ẽt vbi pena est maioꝛ debito ꝑncipali
pót peti ꝛ in ea cõprehẽdit ꝑncipale verũ est ꝙ si est minoꝛ
pót peti ipsuz ꝑncipale qõ est vltra penã: ꝛ sic veruz est qõ
dicit Bar.ħ ꝙ vbi pena est maioꝛ petit vltra debitũ ꝑnci/
pale idẽ Saly.in.d.l.in.xij. col.ꝛ in.xviij. cõclusiõe tangit
bãc.q.ꝛ approbat opinionẽ Bar. vbi simplr fuit adiecta
cla rato manẽte pacto secus aũt si adjcianť alia verba ex/
actionẽ ꝛ ꝑncipalis ꝛ pene importãtia puta si dicať ꝙ pẽa
totiẽs cõmittať ꝛ exigi possꝛ quotiẽs fuerit ꝓuẽtũ vl factũ
rato manẽte pacto tũc.n.impediet purgatio moꝛe: ꝛ ita ip
se ꝯcludit ibi in tertia ꝯclusiõe si.n.moꝛa possit purgari nõ
exigeret vtrunqꝫ put ꝓuenit sed altez tm̃ ꝛ ita ipse intelle/
xit dictũ Pe.de bella.dũ tenẽdo ꝙ adiectio diei ꝛ pene nõ
impediat purgationẽ moꝛe respõdebat ad.§.ó illo.l.traie
cticie.ꝙ ibi pena pót peti vna cum ꝑncipali intellexit.n.ꝙ
Pe.voluerit ꝯsiderare effectualẽ petitionẽ: ꝛ sic exactionẽ
ꝛ ad hoc ipse allegat gl.no.in.l.cũ stipulatus suz m ibi a p/
culo.in v̄.cõmissa.dũ ponit opionẽ Ro.j.eo.Sz aduerte qꝛ
ẽt vbi fuit dictũ ꝙ pena possit peti ꝛ exigi rato manẽte pa/
cto adhuc vꝝ possit moꝛa purgari vt sic illa v̄ba intelligaňť
reseruata tñ facultate purgãdi moꝛã cũ hoc mõ possint itel/
ligi ꝛ ẽt vt censeať adẽpta facultas purgãdi moꝛã .cũ.n.si/
mus in penalibꝰ ꝛ odiosis vꝝ fiẽda illa iterꝓtatio ꝑ quã pe/
na euitať ar.regle odia.de re.iu.li.vj.ꝛ.l.cũ qdã.§.de lib.ꝛ
po.ꝛ ħ est de intẽtõe Jmo.ħ ꝛꝯ Saly.faciũt iura alľata in
tertia rõne Bar. Jn qbꝰ pena nõ solũ pót peti imo pót exi
gi vna cũ ꝑncipali ꝛ tñ admittiť purgatio moꝛe vt ꝓbat
102 ipe bar. ¶ Tertio querit bar. An moꝛosus ignoꝛãs posse
moꝛã purgare soluẽs penã vel intereſſe possit repetere ꝛ sic
moꝛã purgare ꝛ determiat ꝙ nõ p.l.q ob rẽ.§.de ꝑdi.inde.
ꝛ p alia que ipse ħ adducit volens in effectu ꝙ facta execu/
tiõe ẽt ab hoie ꝓut fit qñ soluiť nõ sit locus purgatiõi mo/
re: ꝛ ita alij doc.traseunt ꝛ vide ipm bar.in.d.l.qui ob rez.
103 ¶ Quarto bar.qrit †an facta executiõe a lege sit locꝰ pur
gatiõi moꝛe ꝛ post Bꝛ.in.l.si seruũ,§.de illo.j.e. determiat
ꝙ nõ p.l.si is cui.§.de leg.ij.que.l.ꝓbat vtrũqꝫ ocm̃.l.ꝓcedẽ
tis.q.ꝛ pñtis.vbi.n.duo alternatiue leganť ꝛ legatariꝰ al/
terũ petit icõtinẽti illiꝰ in ipm fit trãslatio dñij: ꝛ sic fit execu
tio a lege: vt.l.apud aufidiũ.§.ó op.le.ꝛ ꝓpea legatariꝰ am
pliꝰ nõ pót mutare volũtatẽ: vt.d.l.ia cui.in ꝑ rñ.si aũt in p/
dicto casu bẽs altez soluat silr ampliꝰ nõ est locus pnie: qꝛ
est fcã executio ab hoie ꝛ vide ibi bar.in fi.illiꝰ.l.ꝛ ita tenet
bal.in.d.l.ꝛ si post tres.in.ir.col.in fi.in lec.ꝛ ẽt in vlt. col.
ad fi.q ponit eosdẽ termios vel sikes quos ponit bar.ħ vbi
.l.fuit legata q̄stitas ꝛ si nõ ꝑstareť fuit legata spẽs ipsiꝰ te/
statoris cuiꝰ dñiuz trãsferť in ipm legatariuz hẽde exñte in
moꝛa soluẽdi q̄stitatẽ: ꝛ sic trãssuso legato q̄stitatis in lega
tuz spẽi: vt.l.a ticio.ó fur. Secꝰ aũt eẽt eꝫ.vbi eẽt factũ lega
tũ spẽi: ꝛ si nõ ꝑstareť eẽt legata q̄stitas: qꝛ nõ impediť pur
gatio moꝛe: vt.d.l.j.ó pe.leg.qꝛ dñium q̄stitatis legate non
104 trãsferť put legatũ spẽi: †ꝛ ꝓpea ꝓ q̄stitate legata nõ cõ/
petit rei vẽdicatio: vt hĩ in.l.ij.C.cõia ó le.vbi ꝑ glo.in v̄. in
rẽ actiões.in fi.ꝛ p bar.in.l.j.e.ti.ꝛ sic pz ꝙ.d.l.j.ó pe.lega.
Nõ ob.decisiõi bar.lz Jmo.adducat ipsã ꝯ bar. itelligẽdo
ipsã gñalr: ꝛ sic siue q̄stitas legata cãu quo nõ ꝑstareť penꝰ
nó sit in certo loco siue sit in certo loco: puta in archa quo
cãu de ipsa iudicať vt de spẽ: vt.l.plane.§.j.in fi.illiꝰ.§..§.de
leg.j. Sz imo ille tex.dz intelligi de q̄stitate nõ exñte in cer/
to loco cũ dicať ibi ꝙ moꝛa possit purgari . nã si loquereť ó
quãtitate in certo loco exñte illa.l.j.eẽt ꝯ.d.l.ia cui.de leg.
ij.ad quã.l.nõ rñ. Jmo.lz pũgat ꝯ bar.in.v.fallẽtia quã hic
ponit ad rlaz affirmatiuã ꝙ moꝛa possit purgari p.d.l.j.vt
.§.iuctã: ꝛ qꝛ ẽt lz sit fcã executio in cãu Bar.respectu dñij
105 nõ tñ respectu possiõis. † lz.n.in multis casibꝰ trãsferatur
dñiuz nõ tñ transferť possio: vt.l.cũ duobꝰ.§.idẽ rñ.§.ꝑ so.
vbi ꝑ gl.ho.ꝛ sic remanet executio facti: vbi aũt eẽt facta ẽt
executio facti: puta qꝛ reo repireť penaꝫ ipm legatariũ tũc
approbat oino ocm̃ bar. Sz cũ vt dixi nõ rñdeat ad.l.iſ cui

tenẽdũ est ocm̃ bar.ẽt vbi est fcã executio facti exquo victo
multas illatiões faciebat ħ Ang.quas exaiat ħ Jmo.bñ ꝑ
tres vl q̄tuoꝛ col.lz gra brevitatis omitto dic vt ħ ꝑ ipm ꝛ
aliqd ꝑ Alex.in vndecima fallẽtia quaz ponit ad rlam tex.
nr̃i ꝙ moꝛa possit purgari. Et vide bar.in.l.cũ qdã.§.de le.
ij.ex cuiꝰ dictis declaranť supius dicta vt nõ ꝓcedãt vbi ꝓ
moꝛã est fcã executio a lege respectu psonalis actiõis ad pe
tendũ nõ aũt est fcã trãslatio dñij vt in termiis ꝑdicte.l.ꝛ ita
saluat ibi gl.positã in v̄.vtiqꝫ ꝛ ad hoc facit.d.l.j. de pe. le.
ꝛ Bal.trãsit cũ bar.in.d.l.cũ qdã.ꝛ ibi Ra.cu.ꝛ qr̃ ibi nõ
sit facta executio respectu dñij declarat bar.in.l.si tñ.q̄ sequiť
106 post.d.l.cum qdam. †Adde ẽt ꝙ ꝑdicta ꝙ vbi est fcã exe
cutio a lege vl ab hoie nõ possit moꝛa purgari nõ ꝓcedunt
vbi executio ẽ medicinalis vt i excõicatiõe ita dicit no.bal.
ħ q ad hoc alľ.c.j.de sen.excõ.in.vj.ꝛ ipm sequiť ħ Jmo.in
fi.dicte qnte limitatiõis dicẽs ꝙ pro dicto suo melius facit
qõ hĩ in tex.ꝛ gl.in.c.iij.eꝫ de coha.cle.ꝛ mu.vult põdera
re gl.ibi in v̄.ppetuam.que vult ꝙ excõicatꝰ vbi resipiscit
debeat absolui lz ẽt in ppetũ fuerit excõicatus: ꝛ tñ excõi
catio trahit secũ executionẽ: vt in.c.pastoralis.de appella.
incõtinẽti.n.ꝙ est lata excõicatus est segregatus a ꝯsortio
ꝛ cõione sacramẽtoꝝ ꝛ fideliũ. Adde ẽt ꝙ cũ dictis Bar.
ħ in oibus trãsit Saly.in.d.l.si pacto quo penã.in quarta
ꝯclusiõe.ꝛ in.d.l.magnã.in.iij.col.ꝛ i dictis.ll.rñ.ad.d.l.j.
de pe.lega.ħz ꝙ.§.rñdidi post Bal. ¶ Quinto qrit Bar.
107 †An vbi in ꝯctu est iuramẽtũ impediať purgatio moꝛe q
determinat ꝙ sic p.l.si qs maioꝛ.C.de transac.vbi idẽ tenet
ꝛ ponderat dictionẽ moꝛ de qua in.d.l.quã ponderationẽ
no.ad dicta.§.in scõa limitatiõe data ad cõez opinionẽ ꝙ
vbi est dies ꝛ pena impediať purgatio moꝛe dũ fuit discus
sus intellectus.l.j.de pe.leg.ꝛ hoc ꝙ vbi intervenit iura/
mẽtuz p.d.l.si qs maioꝛ moꝛa sit in purgabilis tenet Bal.
in.d l.ꝛ si post tres.in vlt.col.in lec.ꝛ ibi cõiter doc. ꝛ ipse
108 Bal.i.d.l.si pacto quo penã.q dicit ẽt †ꝙ ꝑ pactũ renũcia
ri pót purgationi moꝛe p.l.sancimus.C.ó fideius.facit.l.si
qs in ꝓscribẽdo.C.ó epis.ꝛ cleri.ꝛ.C.ó pac.ꝛ idẽ vult ipse
Bal.in.d.l.magnã.col.iiij.v̄.sexto fallit ꝛ c.ꝛ Saly.in.d.l.
si pacto quo penã.in.ir.col.in scõa ꝯclusiõe ꝛ in.d.l.magnã
col.iij.circa ꝑn.ita vult ẽt Jmo.ħ in vj. fallẽtia quaz ponit
ad regulã ħ tex.ꝙ moꝛa possit purgari q ꝙ fiat executio
ipso iure ibi ꝓut ħ ꝛ ibi dicit Bar. respectu oium penaruz
ꝛ sic ẽt pene pecuniarie ponderat ꝙ oẽs pene ponunť sub
vna determinatiõe incursio aũt infamie ꝛ ꝙ ꝓcurat actiõe
nõ est dubiũ ꝙ fit ipso iure sine ſnia ita ergo ꝛ de alĩs pe/
nis.ſ.de pena pecũiaria ꝛ de restõne acceptoꝝ ar.l.iã hoc
iure.§.de vul.ꝛ pupi.cũ ſ.ꝛ ꝙ in oibus quattuoꝛ penis de
quibus ibi nõ requirať ſnia vult ibi glo.posita ſuper v̄.pri
uatus.ꝛ sic sequiť ꝙ respectu oium penaꝝ de quibꝰ ibi im
pediať purgatio moꝛe ad qõ ẽt ponderat ipse Jmo.qꝛ si se
cus diceremus respectu pene pecuniarie ꝛ restõnis acce/
ptoꝝ ꝙ posset moꝛa purgari nõ esset aliqd spãle quo ad ꝑ
dicta in deieraẽte ꝛ ꝙ indistincte respectu oium penaꝝ ibi
impediať purgatio moꝛe tenẽt ẽt Bal. ꝛ Saly.in locis.§.
allegatis ꝛ ẽt ipse Saly.in.d.l.si qs maioꝛ.in.j.col.lz ibi ꝛ
in vlt.col.ad fi.teneat respectu pene pecuniarie ꝛ restõnis
acceptatiõe fiat executio ipso iure vult.n.ꝙ executio facta
in aliqua pena impediat purgationẽ i oibus ꝛ hoc ꝙ fiat
executio in oibus penis tenet ibi Bal. ꝛ ibi ẽt Pau. de
ca.q ex hoc infert ꝙ respectu illaꝝ duaꝝ penaꝝ nõ impedi
tur purgatio moꝛe ꝛ hãc opinionẽ dicit sustentabilem do.
Alex.in.d.l.si qs maioꝛ.rñ.ad illã rõnẽ Jmo.ꝙ si admitte
reť purgatio moꝛe respectu pene pecuniarie vl restõnis da
toꝝ nõ eẽt aliqd spãle ꝯ deieraẽte ꝛ c.naz est spãle ꝙ ipso iu
re ꝓcurat actiõe ꝛ infamiã incurrit.rñdet ẽt ad illã rõnem
factã p.l.iaz hoc iure qꝛ regula illiꝰ tex.nõ ꝓcedit vbi alia
rõ est in vno determinabilium que nõ est in alio: vt.l.si ita
scriptũ.ó manu .testa.ꝛ.l.si seruus liber.§.de sta.lib.ꝛ dixi
alio anno in.d.l.iaz hoc iure. Sed nihil valet aliqua ex di/
ctis rñsiõibus qꝛ Jmo.põderat ꝙ nõ est aliqd spãle respe/
ctu pene pecuniarie ꝛ restõnis acceptoꝝ si deieraõ pót mo
rã purgare nisi forte melius rñdẽdo diceres ꝙ est spãle ex

quo debétur vna cũ ꝑncipali ẽt q̃ nõ fit dictũ rato manẽte
pacto qõ nõ est aliꝰ vt.l.q fidem.s̃.de trãsac.z.l.cũ ꝓponas.
109.C.e.†quasi iurañtũ hẽatvim ꝑdicte clausule qõ tz Jmo.
h̃ z Pau.õ ca.in.d.l.si qs maior.itẽ ipse do.Alex.nõ dicit
q̃ rõ diuersitatis sit inter penã infamie z ꝓuatiõis actionis
ex vna z penã pecuniariã z restõné datoꝝ ex alia adeo q̃
diffozmiter ꝑdicta in.d.l.determinanꝯ.z respectu executio
nis ipso iure z respectu purgatiõis z ꝓpterea cũ illud de/
terminabile oia eoꝝ moꝝ comoda deputabũtur z c̃.sequaꝯ
post oẽs quattuoz penas de qbus ibi vñ q̃ ipsas pariter de
terminet z illã dictioné moꝝ põderat ibi Bar .vt.s̃.tetigi.
z sic melius vñ eẽ tenere opinioné Bar. Jmo. z sequaciuz
q̃ est cõis q̃ mora vbi interuenit iuramẽtũ impediaꝯ pur/
gari quo ad oẽs penas lz an ipso iure incurranꝯ oẽs pene
110 dubitẽt q̃ Bal.Saly.z Pau.õ ca.vt est.s̃.relatũ † hoc tñ
q̃ mora nõ possit purgari vbi interuenit iuramẽtũ limitat
Jmo.h̃ nisi subsit iusta cã purgãdi morã ar.l.fi.s̃.q satis.co
gã.q̃.l.ꝓbat q̃ subsistẽte iusta cã iurãs nõ incidit in p iuriũ
z sic nõ incidit in penas q̃ solent infligi ex p iurio z p ꝯñs
nõ cadit q̃ purget morã qz purgatio est q̃dã priuatio que
nõ cadit vbi nõ est habitus:vt.C.ad dissoluẽduz de despon/
111 sa.impu.z.l.decẽ.j.e.† An aũt ille q ex iusta cã nõ obseruat
iuramẽtũ sit ꝑiurus in rei veritate lz.l.auctozitate nõ tãgit
glo.in.d.l.fi.z determinat q̃ sic z ꝓpterea dicit ibi Bal.q̃
iniungeꝯ sibi pnia de ꝑiurio in foro ꝯscientie qõ credo verũ
in exẽplo qõ ipse ibi ponit puta qñ qs iurauit litẽ ꝓtestarĩ
die dñico vñ.n.ꝓtempsisse iste talis sed vbi iurãs sine conté
ptu aliquo ex aliqua iusta cã nõ obseruat iuramẽtũ tñ talis
credẽ q̃ nõ eẽt ꝑiurus.l.auctozitate.z ẽt in veritate z q̃
nõ eẽt sibi imponẽda aliqua pena nec in foro fozi nec in fo
ro poli puta si aliqs iurauit litẽ ꝓtestari binc ad.x.dies:z
112 vltima dies cadit in feriatã diem in bonozẽ dei. ¶ † Item
limitaꝯ.d.l.si qs maior.ꝟz Bal.in.l.q crimẽ.in.xj. q.C.qui
ac.nõ pos.vt nõ ꝓcedat de eqtate canonica. allegat no. in
.C.apud misericozdez.xxxij.q.j.z in.C.beatus.xxij.q.ij. z in
.C.ex litteris.de ꝓstõ.qõ.C.melius vñ facere q̃.s̃.allegata qz
.C.apud misericozdẽ vñ loq in foro ꝯscientie.C.beatꝰ.cũ ibi
no.vñ loq qñ qs ex cã nõ obseruat qõ iurauit q̃ nõ incidat
in ꝑiuriũ z sic vñ loq iuxta terminos.d.l.fi.s̃.q satis.cogan.
Sed Bal.in illo.C.ex lris.circa ꝑmã col.sentiẽs illã decre.
obstare.d.l.si qs maior.q̃tenus illa decre.intelligiꝯ q̃ fideꝫ
fuerit ꝓstita.i.iuramẽtũ de obediẽdo statuto de quo ibi di
cit q̃ illa decre.loquiꝯ in iudicio in qbus iudicijs benigniꝰ
ꝓceditur quo ad purgationẽ moze nã ẽt vbi est dies z pe/
na mora pót purgari:vt.d.l.z si post tres illa.l.si qs maior
in ꝯctibus q̃ illa decre.loquaꝯ in iudicio lz nõ in pleno oz/
dine iudiciario cõsistẽte:lz in quali quali põderat illud qõ
ibi dñ demonitiõibus cum dicto tñ Bal.in.d.l.crimen.d.
q.xj.transit do.Alexã.in.d.l.si qs maior.ꝑ quo adducit.C.
suaz.de pe.ꝟm vnum intellectum quem ponit Hostien.ad
illuz tex.in titulo de arbi.§.quaꝝ ꝓstituaꝯ.ver.sed nũqd re/
ligiosi z c̃.z Anto.de bu.z Jmo.in.c.dilecti. de arbi. q̃ de
eqtate canonica oi casu possit mora purgari vbi ex mora
qs non est passus damnũ:vt in terminis.d.c.suaz.de cuius
intelligẽtia vide docã.s̃.in.l.iiij.§.cato . circa docã ꝑ Barto.
in fi. oppo.z vide per eundem' hic in tertia limitatione
quã ponit ad illam cõez opinionẽ q̃ vbi est dies z pena nõ
possit mora purgari z ẽt in.xij.fallentia quã h̃ ponit ad re/
gulã huius.l.vbi tandẽ vñ dubitare de hoc dicto Bal.in fo
ro ꝓtẽtioso ex quo.n.habemus clarã determinationẽ illius
.l.si qs maior.videꝯ q̃ debeat obseruari ẽt de iure canoni/
co ex quo nõ repitur determinatũ ꝯriũ ꝑ no.in.C.j.de noui
op.nũ.Sed imo vñ repiri determinatũ ꝯriũ.in.d.C.ex lris.
113 cui vñ satis debiliter rñ.ibi ꝑ Bal.z ꝯ ipsuz facit † qz in de/
cisozijs iudicioꝝ nõ ꝓcediꝯ benignius q̃ in ꝯctibus in pur
gatione moze:vt ꝓ in.l.celsus.s̃.de arbi.z dictũ fuit.s̃.in.p
secutione illius articuli an vbi est dies z pena mora pur/
gari possit z indecisozijs loqtur.d.C.ex lris.vñ ẽt repiri de/
terminatũ ꝯriũ de iure canonico.in.d.C.suaz.ꝟm intellectuz
de quo.s̃.facit.d.C.potuit.de loca nec ob.qõ hñ ꝑ glo.in.C.
mora.de re iudi.lib.vj.qz pót di i illa glo.nõ vera glo.aũt

in cle.j.in.§.qz vero.posita in v̊.ipso facto z c̃.nõ facit ad ꝓ
positũ qz vult q̃ mutatio volũtatis q̃ fuit circa inferẽda dã
na móasterijscũ ingressa fuit curia alicui⁹ ꝑncipis nõ hẽat
facere qn excõicatiõis snia currat:ꝫ q̃ si vult purgare mo
raz z deserere talẽ curiaz nõ debeat ipse absoluí:z sic nõ sit
locus purgationi moze nõ dicit illa glo.z facit qõ est dictũ
.s̃.pri.q.dũ fuit ꝯclusum post Bal.z Jmo.q̃ vbi pena est
medicinalis semp locus est purgationi moze no.ꝑdicta qz
sepius occurrit de facto in hac ciuitate an dispõ .d.l.si qs
maior.hẽat locũ de eqtate canonica.cũ.n.simus i terris ec
clesie attẽdiꝯ ipsũ ius canonicũ ẽt in vtroq foro: vt hñ in.C.
ij.de arbi.lib.vj.z in.C.si duobus.õ appel.vbi ꝑ do. Ab.sy.
114 z dixi in.d.C.j.õ no.op.nũcia. ¶ Sexto querit Bar. † An
vbi mora cõmittitur in faciẽdo sit locus purgationi moze
z rñ.distinguẽdo an simus in facto momẽtaneo z tũc non
sit locus purgationi moze an in facto successiuo z tũc sic si
in modico ẽ ꝯ factũ vt h̃ vide per ipsum:z cũ hac opinione
transit Jmo.h̃ in.xj.fallentia ad regulã huius.l.lz Bal.te/
nuerit ꝯ Bar.q̃ in distincte mora cõmissa in faciẽdo non
possit purgari ꝑ no.ꝑ gl.i.l.habere licere.s̃.õ euic. z Ang.
distinguit inter iudicia bone fidei z stricti iuris qz in bone
fidei iudicijs pót ꝓcedere dictũ ipsius bar. secus in stricti
iuris ꝑ no.in.d.l.habere licere z ꝑ.l.stipulatio ista.§.sed q̃
tenus.v̊.nisi forte.s̃.e.z tenẽdo distin.Ang.apparet rñ.ad
§.colonus.l.si in.l.qz loquiꝯ in bonefidei ꝯctu:vt in.§.ac/
tionũ.institu.de actio.tenẽdo vero opinioné bal.ad.§.colo/
nus.ipse rñ.q̃ ibi mora est cõmissa in nõ faciẽdo.i.in nõ ꝑ/
stãdo pecuniã colono.z ad.l. papinianus.§.meminisse.s̃.õ
inof.test.z.l.q cũ maior.§.accusasse.z.l.q in sernitute.§.pe
tijsse.s̃.de bo.li.z.l.q̃zuis.s̃.õ in ius vo.z ad alia iura alle.
in.l.amplius.nõ peti.s̃.rẽ ra.ba.z auc̃.nouo iure.C.de pe.
iu.q male iu.q̃ videnꝯ facere ꝑ bar.rñ.q̃ in illis iuribus sũt
cãus spãles in qbus parcitur penitẽti sicut ẽt in.d.l.si qs li/
bellos.C.de appella.z ita ẽt dicit h̃ Ang.Sed hec est debi
lis rñ.ad ꝑdicta iura z rñ.s̃.data ad.d.§.colonus.est diuia
tiua imo repugnat illi tex.ibi dũ dicit nã z q expulsus a cõ
ductiõe z c̃.z iterũ ibi q̃ si paucis diebus ꝓhibuit z c̃.ex q
bus aperte apparet q̃ ille tex.nõ pót intelligi in mora cõ/
missa in nõ faciẽdo z dñia quã facit Ang.iter iudicia bone
fidei z stricti iuris nõ vñ bona qz in bonefidei ꝯctibus ma
gis debet exuberare bonafides:vt in.d.§.actionũ.z sic mo
ra vñ eẽ minus purgabilis in bonefidei iudicijs ex quo ma
gis vñ delinquere q nõ obseruat z adimplet illud qõ cõue/
nit z ad hoc faciunt dicta.s̃.in illo articulo an vbi est dies
z pena admittaꝯ purgatio moze dũ fuit discussum de intel
lectu.l.lucius.s̃.de actio.emp.in qua bal.in.l.cũ allegas.in
vj.op.C.de vsu.dicebat eẽ spãle eo qz sumus in ꝯctibus bo
nefidei z tñ doc.hoc reꝓbant.s̃.dicta rõne qz in ꝯctibus
bonefidei reqriꝯ maior obseruãtia z iõ mora ẽ minus pur
gabilis.Et ꝓpterea ad.d.l.habere licẽ rñ.q̃ loquiꝯ demũ
lata snia vñ nõ mirũ q̃ ibi nõ sit locus penitẽtie z sic pur/
gatiõi moze respectu ipsius ꝑncipalis lz respectu ipsius fi/
deiussozis sic:vt.l.fideiussoz euictõis.s̃.de do.excep. z dcñ
fuit.s̃.in.iij.op.scõe partis.Ex qbus ibi dictis ẽt ꝓt aliꝰ rñ.
ad.d.l.habere licere q̃ ibi nõ agiꝯ de purganda mora qz
nemo ibi fuit in mora:sed secuta euictiõe euenit cãus in sti
pulatiõe deductus q̃ stipulatio semel cõmissa amplius nõ
resoluiꝯ z hoc modo vl.in effectu voluerũt rñ.ad illam.l.h̃
115 Rap.z do.Alex.† q an h̃.l.hẽat locũ in dispõe ꝑditõali tra.
ctat plene.s̃.in tertia fallẽtia siue limitatiõe ad hãc.l.z vñ q̃
ꝯ dicta sua ibi faciat.§.flauius.l.q rome.j.e.vbi ꝯctus inci/
pit a ꝑditiõe z est locꝰ purgatiõi moze. Ad.d.§.sed q̃tenus
rñ.q̃ ibi dñ de cõmissione pene nõ aũt de purgatiõe moze
iõ vñ q̃ debeat suppleri per alias .ll.loquentes in materia
purgationis moze ꝟm Jmo.per no.h̃ in glo.ij.in fine. Vel
potest rñ.z melius vltra ipsum Jmo.ꝓut est responsum
ad.l.habere licere cuz loquatur de tali stipone ꝑdictus.§.
z de ista.q.vide latius ꝑ Saly.in.d.l.si pacto quo penam .
col.añp.in v̊.quero quarto z c̃.qui declaꝯ quaꝝ illud qõ hñ
in.l.cũ filius.§.in hac.s̃.e.intelligaꝯ ꝟm distin.Bart.put ẽt
ipse hic dicit cũ ille.§.loquaꝯ in facto succes uo:z sic videa
tur admitti

tur admitti purgatio more ꝛ nō videat necessaria restō ſz
dic ꝙ intelligit ſm hāc dist.qz demū lapso tpe purgādi mo
raz est necessaria restō nō ergo añ. Et ibi ꝑncipaliꝛ facit duo
mēbra. Primū est an simus in obligatiōibus descēdētibꝰ
ex delicto. Scōm an in descēdentibꝰ ex ꝯctu ꝛ in ꝑmo casu
nō vī intellexisse Bar.hic.illa.n.est diuersa ꝛ separata mā a
mā nſa de qua in.l.q ea mēte.ff.de fur.vbi vide p ipm Bar.
ꝛ faciunt que ipse dicit hic in.j.op.scōe partis.dū ꝑmo mō
rñ.ad.l.hoc edicto.ſ.de publi.ꝛ per Bar.in.d.l.q ea mēte.
replees allata per bar.ꝑ maiorē parte iura que allegat Sa
ly.in hoc ꝑmo mēbro ꝛ distin.quā facit ipse Saly.ſz Bar.
ꝑncipaliꝛ distinguat iter forū fori ꝛ forum ꝓscie ꝛ ibi Bar.
ēt examinat intellectū.d.ff.meminisse.l.papi.ꝛ.l.q̄uis.ſ.de
in ius vo.d.anē.nono iure.ꝛ aliorū iurīū.ſ.allegatorꝝ. Cir
116 ca scōm mēbrū: ¶an vbi sumus in obligatiōibus descendē
tibus ex ꝯctu mora cōmissa ꝑpter factuz possit purgari qñ
factum fuit mōmētaneū ſz dcīm Bar. vbi fit actus pōni ꝯtiꝰ
ꝛ nihil aliud fit qz per istū nō pōt mora purgari: ꝛ ita intel
ligit.d.l.j.ff.si rem.ſ.depositi.ꝛ c.j. in titulo qd iu. si vas. feu.
qō alie.recu.in.d.n.iuribus simpliꝛ fuit fcā recuperatio rei
alienate. Si aūt adhuc aliud fieret puta qz talis res offere
ret: ꝛ tūc purgat mora isto respectu vt admodo piculū ite
ritus ſpectet ad nolentē recipe p.l.parui.ſ.de ꝓdi.fur. nec ꝟ
vetat.d.ff.si rem. ꝛ videt satis ꝓbabile dcīm qz ēt in delictis
purgat mora per oblationē ad effectū vitādi periculū inte
ritus vt ꝓcludit ipse in ꝑmo mēbro per.d.l.parui. Vbi aūt
factū est successiuū tūc ipse ſz ꝙ mora nō possit purgari ad
euitāda penam ꝙērtiōalem sed ad euitāduz interesse totaliꝛ
cōmissum: ꝛ tūc ſz ꝙ possit purgari.j.paucos dies per.d.ff.
colonus. quez hoc casu intelligit secus si a ꝑncipio ꝑ parte
sit cōmissum: qz tūc ēt ipse ſz ꝙ mora nō possit purgari sed
sit necessaria restō in integrū per no.in.d.ff.in hac.l.cū filiꝰ.
ſ.qui ponit rōnē dīe inter casuz qñ a ꝑn.fuit cōmissuz to
a tale interesse ꝛ qñ particulare ꝛ ib. ēt rñ.ad illud qō est.ſ.
ꝓclusum ꝙ vbi est pena sola ad eius euitationez pōt mora
purgari qz illud ꝓcedit vbi pena est cōmissa ꝑpter negle
ctum hoc aūt qñ ꝑpter factū qō est graue vt no.in.l.si mo
ra.ſ.so.ma.ꝛ ponit ēt rōnē qr potius mora possit purgari
vbi stipulatio est cōmissa ad interesse ꝙz ad penam ꝯ quem
facit qz si pōt purgari ad vitādum solonem interesse mul
to magis ad vitādum solonē pene que est magis odiosa ꝛ
solā duritiē ꝑtinet: vt.l.seruus ea.ſ.de ser.expor. facit qō hī
in.d.c.suam.de pe.ꝛ vī dictū suū ꝯ gñalitaē.d.ff.colonus.
q recipit intellectuz ēt qñ pena fuit cōmissa ꝛ ꝑpterea tene
dcīm Bar.ꝛ vide Pau.in.l.si seruum.ff.sequit.j.eo. ad fi.
117 Et ex ꝓdictis pōt decidi.q.¶an si emphyteota alienauit rē
inrequisito dño ꝛz ipsam recupet dīno priuet iure suo ꝛ sup
dicta faciunt ꝙ sic: ꝛ ita determinat Bar.in.l.sequit.ff.itez
labeo.ſ.de vsucapio.maxime p.d.c.j.qd iu.sit si vas.feu. qō
alie.re.ꝛ p.d.l.j.ff.si rem.ſ.depositi.ꝛ ita tenēt doc.in.d.c.po
118 nit.de loca. ¶Septimo querit Bar.¶cuius piculo perit
res ifra tpe purgādi morā ꝛ determinat ꝙ perit piculo ipi
us debitoris p.d.l.sancimus.ff.si.C.de fideius. facit.l.q de
cem.ff.j.ff.de so. Dicit tñ Bar.ꝙ isto casu ipe morosus offe
rēdo rē vel estimationē liberabit ab omni pena sicut si rez
offerret.ar.l.cum reo.ff.sed si stichus.ſ.de leg.j.ꝛ cū Bart.
trāsit Bal.in.d.l.magnā.quo ad ꝟ ꝙ si res pit ifra tpe pur
gādi morā pereat piculo ipsius morosi vel si aliud impedi
mētū occurrat ꝑpter qō mora nō pōt purgari vt est in ter
minis.d.l.sancimus.ꝛ in.d.l.si traditio.in.viij.q.Bal.vide
tur tenere in oībus qō ꝛz bar.hic vz ꝙ piculum sit morosi.
si res peat ifra tpe purgādi morā tñ liberaret soluendo in
teresse cum rē pstare nō possit ꝛ cū Bar.quo ad hoc vt res
peat piculo ipsius morosi trāseunt oēs doc.ꝛ vltra.ſ.all'.fa
cit.l.si ex legati cā.ꝛ.l.nemo rem.ff.j.ſ.e.ꝛ.l.si seruū.in ꝑnc.
in v.si aūt alienus fuerit ꝛ c.ibi nisi postea qꝛz mortuus ꝛ c.
119 ¶†Sed quo ad hoc an liberet offerendo estimationem:
ꝛ sic possit purgare morā offerendo estimationē re pempta
sicut si rem offerret pleriqz dubitāt de dicto ipsius bar.vt ꝟ
p Ange.ꝛ per Imo.in.viij.limitatiōe data ad regulā bui
.l.ꝛ per Pau.d ca.in.d.l.si seruū.ff.sequt q ꝯ Bar.ꝛ By.

adducit ꝓdictū.ff.iuncta gl.in v.bono.ꝛ dicit ꝙ ille.ff.ꝑpte
vult facere hāc oīam an seruus in quo pstando fuit cōmis
sa mora sit pemptus nec ne qz si pūt nō pt purgari ex quo
nō pōt offerri si nō pūt pōt purgari ex quo pōt offerri quā
oblationem ponderat ille tex.q cū ponat regulā de eqtate
ꝯ iuris stricti disponē vī nō trahēdus ex casuz suū ar.l.ius
singulare.ꝛ.l.qō vero.ꝯ.d.ll.cū si. ¶Nec ob.d.l.cum res
.d.ff.sed si stichus.qz ibi hēs nō fuit in mora imo tex.apte
vī loq vbi heres nō fuerat in mora vt pz ibi quotiēs morā
nō est facturus ꝛ c.nō ergo vult Pau.ō ca.ꝙ ille tex. velit
facere differētiā inter morā cōmissaz in faciēdo ꝛ cōmissaz
in omittendo ꝑut ibi vult Bar.qz ēt mora cōmissa in fa
ciendo purgatur vt vidimus.ſ.pri.q.nisi dicas ꝙ in.d.ff.
seqtur est factū mōmētaneū quo cāu bar.vult morā purga
ri nō posse: ꝛ hoc facit ꝯ Pau.ꝛ ꝯ bar. adducit ꝟ Ange.
inter alia no.ꝑ gl.in v.qd ergo.in.l.iij.ff.si.ſ.de alie.iu.mu.
cā fac.dū illa glo.in ver.ité intellige hoc qñ ꝛ c. subdit aliꝰ
si diceret rem nō restituā qz non hēo ꝛ c.ꝛ vide Saly.in.d.
.l.si pacto.quo penā.in vlr.col.in ver.qro qnto ꝛ c.vbi late
examinat hāc.q.an ꝑ oblationē estimatōis re pempta mo
ra purgari possit ꝛ in effectu ꝓcludit ꝙ vbi mora cōmissa
res pūt facto ipsius debitoris: ꝛ tūc nō possit purgari ꝑ ob
lationē estimatōis pluribus rōnibus ꝑ ipsuz adductis qē
aliꝰ nō curo referre qz hoc vī clarissimuz nec Bar. hoc cāu
dixisset ꝯrium qz voluit ꝙ mora cōmissa facto momenta
neo aliquo modo purgari non possit vt vidimus.ſ pri.q.
vbi vo res perūt sine culpa: ꝛ facto ipsiꝰ morosi: ꝛ adhuc ſz
ꝑ oblationē estimatōis morā purgari nō posse per iura in
mā loquētia q̄ loquūtur semp qñ offertur illud qō añ debe
batur: ꝛ tūc volūt morā purgari vt patet maxime in.d.ff.se
quit ꝛ facit qz ēt re pempta ꝓciuz nō est in obligatōe licz
ex necessitate executio fiat in estimatōe: vt.d.l.si seruū.ff.si. a ¶Particu-
ꝛ ibi ꝑ gl.ꝛ doc.cū ergo estimatio nō sit in obligatōe nō ꝺz lare.faciunt di
admitti ad eius oblationē vt solutio pene euitet forte tñ ꝟ cta.ſ.in.ꝙ. op.
casu vbi res pūt sine culpa morosi ꝑbabilior ꝛ ego ꝛ est opi scōe partis pre
nio Bar.cuz ille ꝯ quez mora est cōmissa hēat illud qō mō sentis.l.
pōt hī ꝑ ipsa re ꝛ nō damnificatur ipse in aliquo ex rece
ptione huius estimatōis ꝛ ꝑpterea eqtas ex qua inducta
est purgatio adhuc vī militare nec.d.ff.sequit obstat in pri
ma parte qz loquit vbi facto ꝑmissoris res pūt nō obstat ēt
in scōa parte qz nō dicit de oblatione rei circa quam mora
fuit cōmissa sed de oblatione simpliꝛ ꝛ casu quo diceret de
oblatiōe rei adhuc. Nō ob. ꝛ ita ēt nō obstant iura q̄ hoc
vñt qz loquunt re nō pēpta ꝛ satis est ꝙ isto casu militet rō
equitatis in qua est fūdata purgatio more vī oi casu quo
militat ista rō eqtatis debet militare purgatio ipsiꝰ more
ēt ꝙ iura loquerēt in hoc spāli casu vbi offertur res in qua
mora fuit commissa rō.n.gñalis scripta in.l.facit ipsam.l.
gñaliꝛ intelligi ēt ꝙ loquat in aliquo casu spāli: vt.l.regu
la.ff.si.ſ.de iur.ꝛ fac.igno.ad hoc glo.no. in cle.j.de elect.
¶Et ex hoc tollit illud qō dicebat Ang.ꝯ Bar.ꝙ hoc ca
su nō admittit purgatio more eo qz eqtas ꝑmittēs purga
tionē more nō repitur scripta nisi qñ offert vel soluit qō in
ꝑmitiua oblatione venenit vt ꝟ ꝛ in.d.ff.sequit.rō.n.eqta
tis q̄ est gñalis facit ista iura gñaliꝛ intelligi. Et nō ob.etiā
ꝯ Bar.qō hī ꝑ gl.iu.d.l.iij.ff.si.qz ibi.interuenit factū ipsiꝰ
rei vī nō mirū ꝙ nō admittat volens ꝑmittere restōnē rei
in casuz victorie vel interesse ei in cuius ꝑiudiciū alienatio
fcā fuit ꝓterea in termis.d.ff.si.ſi nō ꝑmittit pena casu quo
nō restituit res nō vī cessare interesse ipsius actoris ex quo
aliꝰ nō est certꝰ qd hēat ꝓsequi vt ibi per Bar.ꝛ Bal.ꝛ his
modis rñ.ad no.in.d.ff.si.melius qꝛz ꝑ Imo. ꝟ q volēs sal
uare Bar.vbi res pit sine facto ipsius morosi dicit ꝙ in.d.
.ff.si.reꝰ nō volebat offerre oē interesse vltra estimationē rei
qō est necesse vt mora possit purgari vt vidimꝰ.ſ.in gl.ij.in
ꝑn.nā imo verba ꝓdicte glo. inuūt ꝙ oē interesse offerebat
120 ēt vltra estimationē rei. ¶Octauo Bar.q̄rit.†An mora
possit purgari vbi ꝙentio est collata in ꝑsonā vnius ꝛ pēa
in ꝑsona alterius ꝛ distinguit ꝑ que verba sit facta stipla:
vt ꝟ ꝑ ipsum vide ꝛ vide ꝑ Imo. ꝟ in.vij.fallentia q refert
Ang.volentē morazꝺ dicto casu purgari nō posse nisi ter-

tius esset subiectus iuri: ⁊ ptáti ipsius stipulatiõis ⁊ opinionẽ Bal.in distincte dicẽtis morã posse purgari p.l.q rome.§.flauius hermes.ff.e.⁊ opinionẽ quã tz ħ Ang.tenet ét ipse in.d.l.⁊ si post tres.⁊ ibi Bal.in vl.col.ad fi.in lec.per tex.in.d.l.j.§.fi.ff.de stip.seruo.⁊ hãc opinionem approbat Saly.in.d.l.si pacto quo penã.col.x.in.vij.pclusione moue tur qz cũ p morã ius alteri q̃sitũ sit ad penã illud nõ debet sine facto suo sibi auferri p.l.id qõ nostrũ est.ó re.iu.qõ fie ret si mora purgari posset facit.l.fi.ff.de pact. vbi exceptio acqsita fideiussori p pactũ de nõ petẽdo factũ p ipsum pncipalẽ nõ auferẽ sibi per pactũ de petẽdo postea p ipũz reũ factũ itẽ mouẽ qz per penalẽ cõmissaz est nouata pncipalis obligatio exceptiõis ope:⁊ cũ debitoris volũtate:vt.d.l.j.in fi.ff.de stip.seruo.igit nõ debet ipse posse soluere pncipali creditori in piudiciũ tertij in cui⁹ psona facta est nouatio:vt.l.iij.C.de noua.facit.l.fi.ff.ó trãsac. Et rñ.ipe Saly. ad.d.l.iij.§.j.de adi.lega.p quã mouẽt Bar.q si verba sũt simplr ,plata puta si nõ feceris vel dederis tunc dabis tñ noie pene fisco vel alteri notario tñ recipiẽte iuxta not.per Bar.in.l.j.ff.de in.fis.añ fi.faciũt que habẽtur p glo.⁊ doc. in.§.si qs.alij instituõ inuti.stip.⁊ p bar.in.l.ij.ff.rẽ pu.sal.fo. nã dicit q ille tex.nõ attingit mãm nostrã ex quo mora cõ missa ibi pmo legatario nõ debeẽ secũdo imo tũc maxime debeẽ ipsi pmo.⁊ in eius psona dr tunc cedere dies legati adeo q decedẽ ipsum trãsmittit secus aũt est in casu nro qz vbi cõmittit pmo mora tũc debeẽ secũdo ⁊ Jmo.ét fate tur q.d.l.iij.§.i.nõ facit ad ,ppositũ bar.⁊ ,p hac opinione facit qz regula.l.si seruũ.§.sequit ff.e.nõ logt hoc cãu ergo ⁊c. ipse tñ Jmo.ħ residet cũ opinioe bal. q i distincte mo ra purgari possit ét qñ pena est collata in psonã tertij eadẽ .n.est rõ eqtatis ꝑm ipsuz siue in psona vnius versẽ ⁊ pnci pale ⁊ pena siue in psona diuersoꝝ imo vltra ipm vr q sit maior qz ille terti⁹ in cui⁹ psona pena est collata nullo mõ est offensus,put est offensus ipse creditor in cui⁹ psona vtra qz ,pmissio est collata qz est offensus ex quo sibi fides non est obseruata ⁊ q.d.§.sequit.nõ loquat hoc casu. Nõ ob. qz satis est q rõ eqtatis ibi scripta hoc cãu militat vt pz ex dictis.§.pxi.q.Et nõ ob.illõ qõ adducit Saly.alle.l.id qõ nostrũ est ⁊c.qz illud ,pcedit vbi incõmutabilr ẽ facta acq sitio qõ nõ ẽ in cãu nro. Nõ ob.ét.d.l.j.in fi.de sti.seruo.qz ibi nihil dr de purgatioe more vñ nõ vr incõueniẽs q sup pleat p.d.l.j.de pe.lega.cũ fi.⁊ ad hoc faciũt ħ no. in glo. ij.in fi. Nec ob.illud qõ ibi dr ó nouatioe qz ét i psona eius dẽ fit nouatio:vt.d.l.j.de pe.lega.⁊.l.obligationũ fere.§. fi.ff.ti.pxi.⁊ tñ nõ impedit purgatio more ad ħ faciñt vcã in vij.ꝑrio pme partis pñtis.l.Et nõ ob.d.l.iij.ó noua. qz loquit vbi fit vera nouatio quo cãu.ff.est ꝑclusuz ⁊ in tex.⁊ in.d.vij.ꝑrio q nõ bz locũ purgatio more ét in psona eius dẽ. Nõ ob.d.l.fi.de trãsac.qz loquit vbi ad idez cedenti ⁊ cessionario ius ꝑpetebat quo casu sufficit simplex sciẽtia de bitoris vt nõ possit soluere debitori in termis vero nostris nõ cõpetit ius ad idẽ sed ad diuersa:⁊ ita rñ. Jmo.tu etiaz potes rñ.q in cãu nro tertio ꝑpetit ius ex mora cõmissa in psona pncipalis nõ aũt ex cessatõe vñ cũ nã more sit vt pos sit purgari nõ imutat ex acqsitione facta illi tertio imo vr ipsi facta acqsitio cũ facultate tñ purgãdi morã qõ nõ ada ptatur in termis.d.l.fi.cũ fi.legib⁹.⁊ ex pdictis pót ét alr rñ.ad.d.l.iij.de noua. put.s.ad.d.l.fi.rñsuz extitit hãc opi nionẽ tz ħ Pau.de ca.ad fi.q opinio nõ vr discrepare ab opinioe Bar.q loquit vbi verba sunt certa ⁊ clara talia vz ex qbus apparet de vera ⁊ oimoda nouatioe nisi quis dice ret q ipse vult facere drãm an sit trãslata actio in tertium nec ne quasi in pmo cãu quẽ ipe ponit nõ sit trãslata donec durat facultas purgãdi morã hec tñ opinio q mora pdcõ cãu possit purgari nisi eẽt facta vera nouatio p penalẽ in p sona tertij mihi vr verissima ⁊ tenenda quã tz ét Bal.in.d. .l.q rome.§.flauius.p illũ tex.ibi pena ,pmittit alteri q̃ fue rit ,pmissuz pncipale loqt tñ ille tex.vbi pncipale fuerit col latũ in psonã tertij ⁊ pena in psona ipsius stipulatoris ⁊ sic nõ loquit vbi pena ẽ collata in psona tertij quo cãu vr loq Bar.vt pz ex.d.l.j.§.fi.ó stip.seruo.quã ipe alle.⁊ ita Ang.

in.d.§.flauius rñ.ad illũ tex.ne faceret ꝑ Bar.q̃tenus vult q mora nõ possit purgari:sed nõ video rõnẽ drie inter vnum casuz ⁊ aliũ ⁊ Bar.ħ ꝑponit.q.gñalr ille igit.§.optime.fa
121 cit ,p opinioe.ff.retẽta. ¶ Mono Bar.q̃rit ⁊ an ex parte ac toris mora purgari possit. Et distinguit q aut actor vult purgare ad actionẽ iã q̃sitã ꝑseruãdã ⁊ pt:vt.l.fi ita.§.seia. .j.e. Aut ad actionẽ de nouo q̃rẽdaz ꝑncipaliter ⁊ nõ pót: vt.l.tbaio.§.intra.ff.de fideicõ.li. Aut ad actionẽ de nouo querẽdã accessorie ⁊ pót:vt.l.celsus.§.fi.⁊.l.se.ff.ó arbi.nã actor q noluit recipe qõ reus sibi ꝺbebat dare excꝺpromis so si postea dicit se paratũ recipe.hoc dicit.vt p neglectũ rei pena cõmittat:⁊ in ꝑntiaz actio sibi q̃rat ad illã penaz. Et subdit ipse Bar.q purgatio more facta ex parte ipsi⁹ acto ris nõ opabit nisi respectu eius psone cui⁹ respectu ẽ facta purgatio more nec valet quo ad alios correos ad qõ vlti mũ vide ipz Bar.in.l.ex duobus.la.ij.in.xj.q.in fi.ff.ó duo. reis. Et quãtũ est in pmo dicto Bar.q ad actionẽ iã q̃sitã ꝑseruãdã admittit purgatio more:vlteri⁹ nõ insisto qz ó in tellectu.§.seia.in quo fundatũ est ħ dictũ late discussuz fuit .ff.circa scdaz op. quã format bar.ad pmã partẽ huius.l. ex quibus ibi dictis apparet vsqz ad qõ tpe admittat pur gatio more ex pte ipsi⁹ actoris:⁊ vide Bal.in.d.l.⁊ si post tres.in.iij.col.ad fi.⁊ in pn.iiij.⁊ vide ħ Jmo.in.x.col. qui
122 exaiat ⁊ q requirãt ex parte actoris ad ħ vt possit morã pur gare ad actionẽ ꝑseruãdã requirit.n.q nõ sit lapsuz modi cũ tpe ⁊ q rei nõ interfit:vt in.d.§.seia.⁊ in tñ hoc regrit q si interesset ipsi⁹ rei nõ posset actor morã purgare ét offe rẽdo ħ interesse ipsi reo tz in ipso reo alr fuerit determiatũ .ff.in gl.ij.in pn.p glo.in.l.vtiqz.ff.de arbi.ex quo.n.in acto re repit expsse determinatũ q vbi interest rei nõ pót mora purgare nõ debemus dicere q offerẽdo possit purgare cũ hoc nõ repiat decisuz ⁊ in reo hoc plus erit ⁊ sibi in ħ ma gis fauebit:ita determinat Ang.ħ ⁊ fuit.ff.tactũ sup.d.gl. ij. Sed Jmo.tz ꝑriuz qz rõ eqtatis ex qua est inducta pur gatio more vtrobiqz pariter militat.s.tã ex parte rei q̃ ex parte actoris vt si offert oẽ itereſſe morã purgare possit cũ nullũ dãnũ ipsi⁹ ꝑ quẽ mora est cõmissa vertat. Et vide ipz Jmo.hic in.xj.col.q rñ.ad.l.si rẽ.§.fi.ff.de pig.actio.vbi ad mittit actor offerẽs vsqz ad sniaz:vt hẽat actionẽ effectualr nã ꝺm Ang.ibi actor nũq̃ fuit interpellatus:⁊ sic nõ fuit i mora vel ꝺz Jmo.ét q fuerit interpellat⁹ tñ ,pcedet ille tex. q cũ indistincte loquat indistincte dz intelligi ⁊ rñ.ipse q ió audiet qz nõ est sibi statutũ tpe ad soluẽdũ ad ħ vt possit agere pignoratitia tz q̃cũq̃z offert debituz cõpetit sibi pi gnoratitia:vt in.l.si rẽ.§.oie.lz ergo debitor interpellatus fuerit ꝓstitut⁹ in mora respectu debiti nõ tñ respectu natiui tatis actiois pignoratitie:⁊ sic in effectu ét ipse vult q ibi nõ sit ꝑcta mora respectu oblatioꝝ ⁊ hoc ét est de intẽtioe Bal.in.d.l.⁊ si post tres.d.iij.col.ex quo seqt q si fuissz sta tutũ certũ tpe ad soluẽdũ debitũ in termis ꝑ.d.l.si rez.§.fi. nõ ,pcederet q vsq ad sniam fieri posset oblatio nisi forte essemus.ff.modicũ tpe ⁊ ħ possz ét eẽ rñ.pdicte.l.tenẽdo q litis ,testatõ nõ impediat purgationẽ more ex pte ipsi⁹ ac
123 toris de quo dictũ fuit.ff.in.d.ij.op.pme partis. ¶ † In quãtũ aũt Bar.vult q ad actionẽ pncipalr querẽdã mora nõ pt purgari adde q idẽ tz ipse in.l.hec ꝺditõ.in fi.ff.ó cõ di.⁊ demõ.allegat ét ad ħ.l.si sup possessioe.C.de trãsac.sz ibi nihil dr de purgatioe more bñ ergo ad ,ppositũ fac.d.§. intra.⁊ l.si intra qnquẽniũ.ff.desta.li.vbi gl.op.ó.l.seruus q testõ.§.seruus.e.ti.vbi seruus iussus seruire certo tpe ⁊ li ber eẽ si omisit seruire toto tpe postea supplet audit ⁊ sit pt purgare morã ⁊ libertatẽ ꝑseq ad idẽ.l.sticbũ.§.dama.e.t. ⁊ rñ.q illa iura loquũt in pstatoe facti.l.si intra. in datioe sed tũc ob.d.§.intra.q loquit in redditioe rõnis:⁊ sic in p statioe facti:⁊ ió dic ꝺm doc.ħ q aut implemẽtũ ꝓfitit in dãdo vel in facto de facili explicãdo:⁊ tũc mora nõ pt pur gari:⁊ ita loquunt.d.l.si intra.q̃ loquitur in dãdo.⁊.d.§.in tra.q loquit in facto de facili ⁊ cito explicãdo vz in reddi tioe rõnis. Aut implemẽtũ ꝓfitit in facto successiuo ⁊ diffi cili:⁊ tũc nõ impedit purgatio more:⁊ ita loquit.d.l.seru⁹ q.§.seruus.⁊ illa.l.sticbũ.§.dama.vel dic ꝺm Saly. in.d.l.

si pacto.

si pacto quo penā.col.xiij.in v.nūc ex parte creditoris ⁊c̄. Quod tūc ad actionē q̄rēdaz mora nō pōt purgari qñ tp̄o adiectū facto explicādo est ptātis limitatiuū: ⁊ ita loquunt iura ꝓ hac parte allegata secus si tp̄o adiectū facto explicā do est oneris q̄ntitatiuū: qz tūc mora pt purgari: ⁊ ita alia iura loquunt ⁊ satis apparet q̄ in illis iurib⁹ est ita ꝑut di cit Saly. ⁊ rō satis pz inter vnū casuz ⁊ aliū ⁊ forte in illis iuribus allegatis ꝑ Bar.nō fuit seruus in mora cū tp̄o nō sit adiectū gr̄a limitādi ptātē: ⁊ sic vt ꝑstimat i mora sz gr̄a multiplicādi onus ⁊ circa intelligētiā p̄dictoꝝ iuriū plura verba effundit ℔ Jmo. sz p̄dicta sufficiāt ex quib⁹ bñ intelli gētia: ⁊ ēt ꝓcordia p̄dictoꝝ iuriū ⁊ limitatio ad ꝓclusionē Bar.℔. ¶ Ultio Bar.℔ recolligit istā māz p viā distinctio nis: ⁊ tāgit quasi oia q̄.§.dixit in ꝓcessu vide ergo distin. ⁊ adde cuilibet mēbro distinctionis ꝑm q̄ est.§.dictum in ꝓ cessu materie: ⁊ hec sufficiant in p̄sentiarum pro exami natione huius profunde materie.

A executione.

i Stipulatio dā di certā quanti tatē est diuidua respectu obligatiōis petitio nis ⁊ solonis. Stipulatio vo faciendi vel nō faciendi est indiuidua oibus p̄dictis trib⁹ re spectibus ⁊ vno exheredibus ꝑfaciente pena in totum cō mittit̄ ꝓtra omnes ꝓ hereditaria portiōe alīe aūt heredi bus ꝑ illū qui ꝑfacit succurrit̄ in dicio familie herciscunde. Stipulatio vo gñis vel alternatiua diuidua est respectu ob ligatiōis ⁊ petitionis sed indiuidua respectu solonis ⁊ li beratiōis. Stipulatio vo de euictiōe ecōuerso indiuidua ē respectu petitiōis. i. denūciatiōis qz cuilibet exheredib⁹ ꝓ, missoris insolidum denūciari dz ⁊ defensio ēt est fienda in solidum. Sed est hec stipl̄o diuidua respectu obligationis ⁊ solonis: qz re euicta ꝑ quēlibet exheredibus ꝓ parte cō mittit̄ ⁊ quilibet exheredibus ꝓ parte soluendo interesse li berat̄. b. d. vsq; ad. §. item si ita stipulatio fcā sit ⁊c̄. Diuidit in duas partes p̄ncipales. In p̄ma ponunt quattuor cause obligationū. In scōa quelibet cā obligatiōis exemplificat. Scōa ibi: prima spēs ⁊c̄. Que scōa pars subdiuidit̄ in qua tuor partes. In p̄ma exemplificat p̄ma spēs obligationis que est q̄ quedā est obligatio diuidua ēt respectu solutiōis nō solum obligatiōis ⁊ petitiōis ⁊ est ꝓmissio certe quāti tatis. In scōa parte que incipit ibi: Scōa ad opus ⁊c̄. exē plificat scōa spēs que est indiuidua oibus supd̄ictis respe ctibus ⁊ est obligatio facti affirmatiui vl̄ negatiui. In qua scōa parte. J. p. ꝑsiderauit stipulationē facti ꝑ se: ⁊ sic nō attēto q̄ possit cōmitti stipulatio ad itereſſe qz respectu interē: est diuidua: vt. l. stipl̄ones nō diuidun tur. §. celsus. ⁊ sic ꝑsiderato facto vna cū interesse est idē qō in quarta spē quā ponit. J. p. in qua. J. p. ꝑsiderauit ⁊ obli gationem facti ⁊ obligationem interesse ꝓpter moram ⁊ ista est differētia inter casum de quo in hoc v̄. ⁊ in illo v̄. in solidum vo ⁊c̄. In tertia que incipit ibi: ꝓ parte ⁊c̄. exēpli ficat tertia spēs que est q̄ quedam est obligatio diuidua re spectu obligatiōis ⁊ petitiōis sed indiuidua respectu solo nis ⁊ est obligatio generis vel alternatiua. In quarta que incipit ibi: insolidū vo agi ⁊c̄. exemplificat quarta spēs ob ligatiōis que est q̄ quedā obligatio indiuidua respectu pe titionis sed diuidua respectu obligatiōis ⁊ solonis itereſſe cōmissi ⁊ est stipulatio de euictiōe. ¶ No. ⁊ tene mēti dist. hui⁹. l. que est magistralis in mā ⁊ sepius allegat̄ qualr sti pulatio cōmittat̄ ꝑ heredes: ⁊ an petitio ꝑ heredes detur ꝓ parte hereditaria ⁊ admittat̄ solo ꝓ parte hereditaria vel petitio ⁊ solo insolidum fieri possit ⁊ insolidum debeat ob seruari stipl̄o. Que mā vt pfecte habeat̄ ⁊ intelligat̄. Jsta duo principalr sunt exāminād. ℙ Primum est † que stipula tio dicat̄ ⁊ sit indiuidua ⁊ que diuidua. Scōm est qualiter ipsi p̄ncipales ⁊ eoꝝ successores teneant̄ ad ipm indiuidu um ⁊ qualr ⁊ aduersus quos pena ⁊ interesse cōmittatur si ꝑfiat tam ꝓ p̄ncipales q̄ꝫ ꝓ heredes ⁊ hoc ēt est examinā dum in ipso diuiduo. Et primū Bar. examinat in. l. stipula tiōes nō diuidunt̄. Scōm in. §. cato. l. iij. §. e. ⁊ premisi illud qz dicit Bar. in. d. l. stipulatiōes nō diuidunt̄. cē exaiaturū qz videt̄ quodāmodo eē p̄ambulum ad scōm. p̄mum. n. vide tur de necessitate intelligēdum que stipl̄o dicat̄ ⁊ sit indi uidua ⁊ que diuidua anteq̄ attingat̄ scōm. Et in. d. l. stipu latiōes nō diuidunt̄. Bar. p̄mo tractat de obligatiōe p̄miti ua seruitutū ⁊ factoꝝ. Scōo de obligatiōe subrogata ad in teresse post morā sicut hec duo attingit p̄dicta. l. Et vt intre mus dicta Bar. in. d. l. stipulatiōes nō diuidunt̄. ⁊ ordinez suū sequamur in hac mā examinād̄a iuxta auditoꝝ requisi tionem desideriū lz alij hic nō tractēt op. ꝑ hāc. l. q̄ nō po
2 suerit perfectā distinctionē. † Nā est quedā stipulatio indiui dua quo ad initiū: ⁊ sic in ipso ꝑctu quo ad obligationem quo ad petitionē ⁊ quo ad solonē vt est stipulatio seruitu tis que oibus p̄dictis respectibus dī idiuidua: vt. d. l. stipl̄a tiōes nō diuidunt̄. ⁊ ibi per Bar. maxime in. iij. q. ⁊ in p̄n. l. ⁊. §. in. l. iij. §. cato. in. ij. op. J. p. aūt ℔ ponit de stipulatiōe omni respectu diuidua de indiuidua respectu obligationis petitiōis ⁊ solonis ꝓut est stipl̄o facti. nā quo ad ꝑctuz nō dī indiuidua qz ꝓ parte factū pt deduci in stipulationē: vt est videre in rē tradi nā ab initio possū stipulari rē ꝓ parte tradi ⁊ partē domus fieri vel qd sīle facit. l. ij. §. p parte. §. ō aq̄ plu. arcē. videbim⁹ J. i. vij. op. Sol. q̄. J. p. hic posuit pfe ctā distin. ꝑsiderato tpe post ꝑctā stipl̄onē quo tpe ꝑsidera to aliq̄ stipl̄o dī indiuidua respectu obligatiōis petitiōis ⁊ solutiōis aliq̄ dī indiuidua aliquo ex dictis respectib⁹ aliq̄ vo ex. §. dictis respectib⁹ dī diuidua vt pz in v. ꝓ parte ⁊ in ver. insolidū ⁊c̄. ⁊ q̄ intentio. J. p. fuerit illa de qua. §. pz qz dicit in executiōe obligationū ⁊c̄. ⁊ sic ꝑsuppōit iaz obliga tionē ꝑctā vel solue ⁊ ista plus placet q̄ in distinctōe. J. p. cōprehēdi pōt stipl̄o seruitutis nā vez est dicere q̄ ipsa ser uitus ꝓ parte peti nō pt nec solui vel ꝑstari: ⁊ sic cōprehē dit̄ sub scōo dicto. J. p. nec ob. q̄ ō ipsa. J. p. nō subiicit exē
3 plū: sed de facto vt in v. secūda ⁊c̄. † Nā exēpla nō artāt dcm̄ siue regulā: vt in. c. i. ne cle. vl̄ mona. ⁊ in. l. dāni infec. stipl̄o ptinet. §. fi. §. de dā. infe. cū si. ⁊ ad hoc facit qz. J. p. ℔ ponit de executiōe obligationū an ꝓ pte vel insolidū ⁊ q̄lr hēat fieri qō adaptat̄ ēt vbi in obligatiōe fuit deducta ipa seruitus ⁊ q̄ stipl̄o seruitutis sit indiuidua oi respectu ꝓbat̄ ēt in. l. ꝓ parte. §. ō fui. ti. gñali. iūcta. l. ij. §. ⁊ bar. ⁊. §. ex his. §. e. ti. nr̄o. ⁊ ꝑ Bar. in. d. l. stipl̄ones nō diuidunt̄. in p̄n. ⁊ in. l. iiij. §. cato. i. ij. op. ⁊ ex iferioꝝib⁹ optie declarabit. ¶ Op.
4 ergo scōo ⁊ vr̄ † q̄ imo seruitutes sint diuidue: ⁊ sic ipsaruz stipl̄o pz in seruitute aque q̄ diuidit̄ tpibus ⁊ mēsib⁹: vt. §. de aq̄ quo. ⁊ esti. l. lucio. in fi. ⁊. l. sequē. ⁊. §. cōi di. l. arbor. §. fi. ⁊ ō ser. ru. p̄di. l. si parte. gl. in. d. l. si parte formar ꝓriū ⁊ soluit duob⁹ mōis. p̄mo q̄ ē spāle in seruitute aq̄duct⁹. q̄ so. ē falsa. ⁊ ꝑ. l. i. §. si vsufruct⁹. §. ad. l. fal. vbi dī q̄ ois ser uitus ē indiuidua excipit̄ solū seruit⁹ vsufruct⁹. ⁊ ibi dixi scōo mō soluit p̄dcā gl. in. d. l. si parte. q̄ nō diuidit̄ ipsa ser uitus lz comoditas ipsi⁹ aq̄ ⁊ hāc so. approbat Bar. i. d. l. stipl̄ones nō diuidūt. in. j. op. ⁊ Bal. in. d. l. si parte. q dum tex. ibi dicit fiat ei⁹ aque diuisio ⁊c̄. expōnit. i. cōmoditatis ⁊ ꝑ eundē Bal. in. l. si plures. C. ō p̄di. inser. col. i. alle. l. si sic. §. quēadmo. ꝓhui. amit. ⁊ ista diuisio hui⁹ cōmoditatis pōt fieri ⁊ respectu ipsi⁹ tpis ⁊ ēt respectu ipsius aq̄ vt inter plu res aq̄ diuidat qō ꝓbat̄ in. §. alle. iurib⁹: ⁊ vult ēt Bal. vbi
5 . §. dicēs † q̄ si duo hñt duo molēdina iusta flumē nauiga bile ⁊ p̄ncepe ad eoꝝ molēdina ꝓcessit aquā possz aq̄ diui dit: ita tñ q̄ sufficiat vnicuiq;. ar. §. de aq̄ plu. ar. l. in p̄ducen do. ⁊ j. de va. ⁊ exor. cog. l. de vsu. aque. si aūt aq̄ nō sufficit nisi vni molēdino qd iuris sit dic: vt ibi ꝑ ipm Bal. cui⁹ di cta debēt lz mō intelligi q̄ velit cōmoditatē aque in seruī tute aq̄ posse diuidi nō aūt ipsam seruitutē seruit⁹. n. rema net integra lz eius cōmoditas sit diuisa lz forte nō ita pin guis ⁊ larga tñ hoc nō tollit qn seruitus dicat̄ integra: vt pz ex his que dicit Bar. in tertia op. in. d. l. stipl̄ones nō di uidunt̄. ⁊ j. subdeb. ¶ Tertio op. qz si cōmoditas aq̄ est di
6 uidua vr̄ q̄ ēt ipsa seruitus aque sit diuidua † qz seruitutes sunt iura. ⁊ insti. ō re. coz. ⁊ incoz. in fi. ⁊. l. i. in fi. §. de re. di. iura aūt dicunt̄ diuidua vel indiuidua ꝓz nāz eius qō i ipo iure ptinet pz in obligatiōibus q̄ iudicant̄ diuidue vel indi uidue ꝑm nām eius qō in obligatiōe venit: vt. l. ij. §. i. §. e.

ꝛ in.l.stipłones ꝛ in stipulatōibus bł ꝓ Bγ.ſ̄.in.d.§.cato. ꝛ ibi ꝓ Bar.dū in gnta.q.exaiat an ſtipło amplić nō agi ꝛ rē ratā hr̄i interpoſita ſup actiōe q̄ ꝓtinet indiuiduū dicat
7 indiuidua ꝛ determinat poſt Bγ.ꝙ ſic.† qr rone adiuncti illud qō alś eſt diuiduū iudicat indiuiduū: vt.l.ſi ita fuerit §.hec q̄ſtio.ſ̄.ó māu.teſt.ita ergo eꝫ Bar.ꝓ ſo.bni⁹ ꝓ̄ in ſcōa op.in.d.l.ſtipłones nō diuidunt in q̄libet ſeruitute prediali quattuor dicit ꝓſiderāda fundū ſeruiēté fundū domināté inſtrumētū quo qs vtit ſeruitute.itē tps quo qs vtit ſeruitute cōſideratis ꝑmiſs duob⁹ ſeruit⁹ dī indiuidua qr ꝓ indiuiſo nō ꝓt dici eē in parte fundi ſeruiētis: nec eē fūdi dominātis vbi.n.fūdus eſt indiuiſus illud qō fit vel eſt in vna pte dī fieri vł eſſe in toto fundo.ar.l.iij.in ꝑn.ſ̄.de acq.poſ. vbi fundus ē indiuiſus nō ē dare aliquā parte ſolā q̄ nō habeat cōioné cū reliquo fūdo: vt.l. meui⁹.§.duob⁹.de le.ij.ꝛ hinc dixit gl.mag.in.d.l.ſtipłones non diuidunt. in ꝑn.ꝙ dño ꝓ parte ſeruitutis nec imponē nec acqrere ꝓt ad ħ.d.l. ꝓ parte.ſ̄.de ſerui.ꝛ de ſer.ru.ꝓdi.l.ſi vnus.in ꝑn.facit.l.ſi ſub vna.§.i.j.e.ꝛ.l.ſi qs duas.§.ſi qs partē.ſ̄.cōia ꝓdio.ꝛ vide Bal.in.d.l.ꝓ parte.q refert verba Ja.bu.ꝓ q̄ ſm ipſum declarāt oēs.ll.in mā loquētes. Si ꝓſideret inſtrm quo qs vtit ſeruitute ꝛ iſtud vt plurimū repit indiuiduū qr ſi ſcendat vel diuidat in partes nullus ē ei⁹ vſus exēplū in ſuitute itineris vel actus nā inſtrm quo vtimur dictis ſeruitutib⁹ eſt bō vel iumētū cū iter ſit ſeruitus ꝓ quā ius eūdi boi competit act⁹ ē ſuitus ꝓ quā nō ſolū boi ire ſz ſed ēt iumentū ꝛ vehiculū ducē: vt.l.i.ſ̄.de ſer.ru.ꝓdi.ſi ergo tale inſtrm diuidat ꝓ diuiſo aliqs ē ei⁹ vſus nā dico ꝙ nō eſt aliqs ei⁹ vſus tāq̄ vehiculi ꝓterea vehiculū nō ꝓt ꝓ ſe ire ſz aut bō aut iumētū opus ē ꝙ ducat ꝛ ꝓpterea nō vł de ꝓ ſe ꝓſiderādū: ſz vna cū boie vł iumēto q bō ꝛ qō iumētū nō recipit partes ꝓ diuiſo adeo vt remaneat in vſu. ¶ Nō ob. ſi ꝛ Bar.di-
8 ceret ſ̄timo bō vel inmētū ꝓt diuidi ꝓ partes ꝛ remanet ei⁹ vſus ſi.n.adſcidat auricula boi vel iumēto eruant oculi vł ſcindat manus boi vel pes remanet oino ei⁹ vſus nā dico ꝙ Bar.būit reſpectū ad partes ꝑncipales corporis q̄ ſi diuidant faciūt corporis nullū vſum remanē ſz diminutio circa talia mēbra q̄ nō adimūt vitā ꝛ ſpiritū nō tollit qn bō vł iumētū ſit in vſu ſz nō tali in q̄li fuiſſet cū oibus mēbris nec vł tollere qn bō dicat vel iumētū nō aūt pars boi vł iumēti ſpiritus.n.ē ille q attēdit nō aūt augmētū vel diminutio mēbror: vt.l.qō dī.ſ̄.de li.ꝛ po.faciūt no.in.l.nō ſunt liberi .ſ̄.de ſta.bo.nō vł ergo poſſe dici bō ꝓ pte q nō bz oculos vel manus ex quo bz aiaz ꝛ ꝑncipaliores partes corporis: ꝛ ita in iumēto ex quo bz vitalē ſpiritū ꝛ ꝑncipaliores partes corporis cogita ſup ꝓdictis qr alr nō video Bar. velē di poſſe q̄tenus ꝓſupponit ꝙ bō vł iumētū nō recipiat partes ꝓ diuiſo adeo vt bō remaneat ꝛ ꝫ ipz vł facē.d.l.qō dī q̄tenus dicit qd tñ ſi nō integrū aial ꝛc.ꝛ ſic vł ꝓſupponere aial nō eē integrū vbi nō bz oia mēbra: ſz dic ꝙ būit reſpe-
9 ctū ad corpus ſolū† ſz bito reſpectu ad aiaz ꝛ corpus ſimul dī integrū aial ꝛ ꝓpterea talē occidēs homicida dī vt ibi ꝑ Bal.ꝛ doc. Subdit bar.i.d.ij.op.q̄q̄z iſtrz q̄ qs vtit ſuitute repitur diuiduū vt in ſuitute aq̄duct⁹: nā ipa aq̄ ꝓt diuidi vt in.ll.allegatis.ſ̄.pri.ꝫrio tñ nō ꝓp hoc dī ipa ſeruitus diuidua imo alīs reſpectib⁹.ſ̄.poſitis dī indiuidua ſz quedā gl.ſ̄.cōi di.l.arbor.§.ſi.in ſi.mag.gl.dicat ꝙ ipa ſeruitus diuidi dō exponit inter aquaz.i.ſeruitus: ſz male lo-
10 quit ſm ipm bar.ꝫ quē vł facere qr nō vł vez† ꝙ aq̄ ſit inſtrm ſeruitutis aq̄ductus imo ipa aq̄ vł eē ſba ipſi⁹ ſeruitutis ſiue res in qua ꝓſiſtit ipa ſeruit⁹ † put in ſuitute itineris ꝛ vie ſubſtātia ſuitutis ꝓſiſtit i loco ꝛ inſtrz ē bō vł iumētū vel vehiculū niſi forte bar.būerit reſpectū ad locū ꝓ quem aq̄ ducit in quo vł ꝓſiſtere ſba ſeruitutis ꝛ aq̄ vł eē inſtrm talis loci qr aq̄ ꝓ talez locū vadit ſicut bō vel iumētū piter vel actū ꝛ ħ voluit bar.ꝓſiderare q bñ loquit ꝛ ſic reſpectu iſtius inſtrī pōt fieri diuiſio qr pōt aq̄ diuidi mēſura vł ipſi⁹ ſuitus vt dī in illo.§.ſi.nō tñ ex hoc diuidit ipa ſuitus ꝛ ꝑpte rea illa gl.mag.in ſi.q̄ exponit aq̄ꝫ iter.i.ſeruitus ꝛ ſic ꝓ ſupponit ꝙ ſuitus aq̄ poſſit diuidi mēſura vel tpibus ꝛ ió veniat in iudiciū cōi diui.vel familie hercīſ.male loquit qr ipſa aq̄ eſt q̄ diuidit nō ipſa ſeruit⁹ venit in iudiciū cōi diui dūdo.vł fami.herci.vbi alś nō erat facta diuiſio mēſura vł tpibus ꝛ talis duct⁹ aq̄ eſt diuiſus a fundo.i.nō debet a fūdo cōi pluriū: ſz a fūdo vnius vicini fūdo cōi pluriū poſtea diuiſo vt ibi declarat.d.gl.mag.in v̄.ſecūdū exēplū ꝛc. Si vo in ſeruitute ꝓſideret quartū ꝛ ſic ipſe ꝛ ꝫ hoc ois ſuit⁹ .i.cōmoditas ois ſuitutis diuidi pōt: vt.l.via.§.j.ſ̄.ó ſerui. ꝛ in iurib⁹.ſ̄.alle.in ꝓcedēte op.tñ ipſa ſuitus remāet indiuidua pp alia de qbus.ſ̄.diuiſio ergo aq̄ vł alteri⁹ inſtrī vel tpis nō ē diuidē ſeruitutē: ſz modificare eā ſeu ei modū adicere' quē recipiūt ipſe ſuitutes: vt.l.iiij.§.modū.ſ̄.de ſerui.
11 ¶ Ꝏp.q̄rto ꝫ.ſ̄.dicta q̄tenus eſt ꝓcluſuz† ꝙ rōe fūdi dñantis ꝛ ſeruiētis ſuitus dī idiuidua: † nā diuiſio ꝓprie ꝛ vere eſt qñ fit ꝓ diuiſo: vt pz in toto titulo fa.ber. ꝛ cōi di.ſi ergo fūdus diuidat ad certā partē fūdi ꝓ diuiſo ſuitus ꝓt ꝓſtitui ꝛ remitti vt ē tex.aptus in.l.ad certā.ſ̄.ó ſerui. facit.l.ſi cui.e.ti.ꝛ.l.q ꝓ certū cōia ꝑ.pz ergo ꝙ reſpectu fūdi dñantis ꝛ ſeruiētis ſuitus ē diuidua ex quo ad certā partē fūdi dñantis ꝓt ꝓſtitui vel remitti vt cū ſeruit⁹ debeat tali parti talis fundi ꝓ diuiſo ꝛ talis pars talis fundi ꝓ diuiſo ipſaz
12 debeat Bar.in.d.l.ſtipłones nō diuidūt.i.iij. op.Sol. † ꝙ qñ fundus diuiditur quelibet pars ꝓ diuiſo dī vnus fundus: vt.d.l.ſi qs duas.§.ſi qs partez.ꝛ ꝑpterea ſeruitus debetur integro fundo vel integer fundus ipſam debet: licz nō ſit ita amplus modo ꝓout alīs erat fundus ꝛ ſic patet ꝙ ipſa ſeruitus nō diuiditur hoc tñ ꝙ facta diuiſione quelibet pars dicatur vnus fundus intellige niſi ſit actuz ꝙ remaneat vnus: licz plures ꝓ diuiſo poſideant qō poteſt eē vt per Bar.in.d.l.ſtipulationes nō diuidūtur. in ꝓma.q. ꝛ j. videbimus. ꝛ tunc ſeruitus dicetur eſſe totius fundi vł in toto fundo: licet ſit cōſtituta deſignata certa parte vel re ſtricta ad certam partem iſta.n.reſtrictio ad certā partem non diuidit ipſam ſeruitutem: ſed ipſaz modificat quē modum recipit ſeruitus: vt eſt dictum ꝓxime: ꝛ hoc declarat Bar.exemplo naturali de anima boi vt per ipſuz vide in d.iij.op.ꝛ per Jmo.in.iiij.col.ꝛ aduerte quia licet ſit reſtricta ad certū locum non deſinit eſſe totius fundi: vel in toto fundo per rationem tactam.ſ̄.proxi.op.dum alle.l.iij.ſ̄.de acqui.poſſeſ.ꝛ hoc modo exemplus de anima nō vł multū ſimile qr in mēbro abſciſſo aia nō ē ꝛ ſi alr diceremus nō videretur ſaluari poſſe qō eſt dictuz ꝓxime op.ꝙ reſpectu fundi dominantis ꝛ ſeruientis ſeruitus eſt indiuidua ſi diceremus ꝙ reſtricta ad certam partem ſolum diceretur eē in illa parte: ꝛ non in alīs partibus eſt.n.etiam in alīs ſz eius vſus fiat per certam partem ſicut dicimus de poſſeſſione q̄ eſt in toto fundo ꝛ ad ipſum totum extenditur ſz in certa parte fiat apprehenſio iſta ſunt ſubtiliſſima nec per doc. declarata qui ſimplr tranſeunt cuz dictis Bar. cuius dictū ꝛ exemplū procedit vbi ad certā partem ꝑ diuiſo eſt facta reſtrictio quia illa certa pars eſt fundus ſecus ſi ad certaz partem ꝑ indiuiſo vt eſt in terminis.d.l.ſi cui.ſ̄.de ſerui.vł ſi fundus ſz ꝑ partes diuiſus ſit remanet vnus. ¶ Ꝏp.qn-
13 to† ꝙ ſeruit⁹ in certa parte ꝑ indiuiſo ꝓt eē ꝛ ſic certa pars fundi ꝑ indiuiſo ꝓt debē ſeruitutē nā ſi fūdus tuus dz meo ſeruitutē ꝛ ego efficiar dño fundi tui ꝓ certa pte ꝑ indiuiſo retineo ſeruitutē: vt.l.vt pomū.§.i.ſ̄.de ſerui. ꝛ no. plene ꝑ gl.in.l.ſi cōi fundo.ſ̄.ó ſerui.ru.ꝓdi.hoc aūt nō ꝓt eē niſi ꝑ
14 pte ꝓſotij qr ꝑ pte mea nō ꝓt eē† ex quo res ꝓpria nemini ſeruit vt.l.in re cōi.ſ̄.ó ſerui.ru.ꝑ.ꝛ.l.vti frui.in ꝑn.ſ̄.ó vſu fruc.ꝛ.l.i.quēadmo.ſer.amit. Sol. Bar.ꝙ totus fundus dz ſeruitutē: ſz ſit dño ꝑ pte ꝛ qō dī res ſua nemini ſeruit verū eſt vbi inſolidum res eſt ſua: ſed cū alio cōie pōt ſeruire: vt ꝓbatur.in.d.l.vt pomū.§.j.ibi ꝑ partes ſeruitus retinet ꝛ c.i. occaſiōe partis ꝓdij ſuiētis q̄ eſt aliena retinet ſeruit⁹ tota nō.n.verbū ꝑ partes vel ꝑ parte refert ad ſeruitutez: ſed ad fundū qr ꝑ pte fundi vel ꝑ partes fundi retinet ſeruit⁹: vt dixi tota nō ergo dī ꝑ pte ſeruitutis vł ꝑ ptē ſuitutis ſe

tis ſit retentio imo hoc necubi dſ ſm Bar. in.d.l. pro pte
& in.d.l.ſtipſones nó diuidunt. In iſtō. op. qui ꝓcludit qꝺ ſer
uitus vie & ſi. ſit indiuidua & a ꝓncipio & ex poſt facto et
reprobat glo. magna que voluit ꝯriuz in.l. vnus ex ſocijs.
in ꝓn. C. de ſer. ru. pre. mota per illū tex. ibi & per illū tex. in
d.l. vt pomū. Ꝟ. i. q̃buſ in̅ribus ex ꝓdictis apparet rñſuz &
tz qꝺ ét ex poſt fcō pro pte pro indiuiſo nō dz & ꝓ ſua opio
ne Bar. ponderat qꝺ ſicut ab initio ſeruus pro pte pro in-
diuiſo nō pōt acqrī: vt eſt ſupra dcm̃: ita ét acqſita nō pōt
ꝓfundi niſi totus fundus ſuiens ſit dñantis alle. in arg. l.
15 tria ꝓdia. C. de ſer. vr. pre. vbi ꝓbat & qꝺ ea q̃ reqrunt in ac-
qſitōe ſeruitis ea i amiſſiōe ipſi⁹ reqrūt̄ cā ergo i acqſitōe
totalitas fundi attendat: ita & eodē mō in amiſſione: & vi
de p eūdē bar. in.d.l. vn⁹ ex ſocijs & ex ꝓdcis ét apparet qꝺ
nō bñ locuta fuit gl. pe. in.d.l. ꝓ pte. q̃ vult qꝺ tacite ſeruit⁹
vie diuidi poſſit: & ita itelligit. d. Ꝟ. i. l. vt pomū. quā glo. ét
bar. reprobat. ¶ Ꝺ p. vj. qꝺ imo ſeruitutes nō ſint idiuidue
16 vt. l. i. Ꝟ. ſi vſuſfruct⁹. C. ad. l. fal. ſo. & qꝺ fallit i ſeruitevſuſfru
ct⁹ q̃ é diuidua oēs alie ſūt idiuidue: & ita tz bar. in.d.l. ſti
pſones nó diuidunt. in. v. op. reprobās alia ſo. quā ibi dat
gl. & verōe iter ſeruitutē vſufruct⁹: & alias ſeruitutes dixi i.d.
Ꝟ. ſi vſufructus. & per Bar. in.d.l. ſtipſones nō diuidunt.
in. iij. q. Et ex ꝓdictis bēs qꝺ quelibet ſeruitus eſt indiui-
dua excepto vſufructu taz. ſ. a ꝓncipio: qz pro pte cōſtitui
nō pōt q̃z ex poſt facto: qz iam ꝓſtituta inſolidū nō ſcindit
nec diuidit ex aliquo futuro euētu puta ſi dñs fundi dñan
tis efficiat dñs pro pte fundi ſuientis vel eō. lz glo. in hoc
volverint ꝯriū in.d.l. pro pte. & in.d.l. vnus ex ſocijs. tñ ille
glo. reprobant vt vidiſtis. & rñ. ad iura in quibus ꝓdicte
17 glo. ſe fundant. a † Item habes ex ꝓdictis qꝺ ad certā ptē
a fundi pro diuiſo & ꝓſtitui & remitti ſeruitus pōt: vt. d. l. ad
certā. C. de ſeruī. & per Bar. in.d.iij. op. in.d.l. ſtipſones nō
diuidunt. † Ad certā aūt ptē fundi pro indiuiſo vel in cer
ta pte fundi pro indiuiſo ꝓſtitui nō pōt: vt. d. l. pro pte. &
per Bar. in.d.l. ſtipſones nō diuidunt. in. ij. opp. imo iam
ꝓſtituta in toto fūdo ſi ſequat cōſo fūdo⁊ nó dſ ipſa ſeruī
tus eſſe in pte vel ad ptē fundi ſed in toto vel ad totū occa
ſiōe ptis: vt per Bar. in.d.l. ſtipſones nō diuidunt. in. iiij.
op. & multo minus iſto caſu ſeruitus dſ diuidi: vt per ipſuz
in.d.iiij. op. in. ſi. & .d.l. pro pte. & in.d.l. vnus ex ſocijs. Si
aūt añ ꝓſtituaz ſeruitutē ſequat cōſo pris fundi extinguat
ſtipło. Et ſic lz occaſione ptis fundi ſeruitus iam ꝓſtituta to
ta retineat & in toto fundo tñ cōſtituenda occaſione ptis
fundi ꝓſtitui nō pōt in toto fundo & hoc eſt qꝺ vult dice-
re tex. in.d.l. vt pomuz. Ꝟ. i. in fi. ibi per ptes ſeruitus retinet
lz ab initio per ptes acqri nō poterat & c̄. i. occaſione ptis
retinet ſeruitus tota & in toto fundo lz occaſione ptis pro
indiuiſo non poſſit acqri. Et ex hoc ſequit qꝺ in fundo cōi
ét ſocio conſentiente nō pōt ſeruitus acqri rōne. ſ. ptis ſocij ꝓ
indiuiſo lz tex. in.d.l. in re cōi videat dicere ꝯriū vuz dicit
inuito altero & c̄. ſed dic qꝺ ex illo tex. nō dz ſumi. ar. a ꝯrio
ſenſu qz veniret ꝯ ꝓdicta: & hoc ſatis eſt de intentōe Bar.
ibi ex ſuo ſummario & clarius adhuc Bal. qui ſūmando
ꝓdictā. l. dicit in re cōi nō cadit ſeruitus. Et ſic bēs limita-
tiones ad id qꝺ dicit Bar. hic qꝺ res ꝓpria cū alio cōio pōt
ſeruire: qz eſt verū vbi poſt ꝓſtitutā ſeruitutē eſt ſecuta cōio
nis ſecus qz rōne cōionis rei nō pōt ſeruitus ꝓſtitui: vt. d. l.
18 in re cōi. & ibi Bar. & Bal. ¶ Item bēs ex ꝓdictis rōnem
† qꝺ ſeruitutes dicunt indiuidue nā dicunt indiuidue & rō-
ne fundi ſuientis & dñantis in qbuſ in aliqua pte pro in-
diuiſo ſeruitus conſiderari nō pōt. Item dicunt indiuidue ali-
que ſeruitutes ét rōe inſtri quo qs vtit ſeruitute: vt per Bar.
in.d.l. ſtipſones nō diuidunt. in. ij. opp. Adde ét aliā rōnē
conſiderando diuiduū vel indiuiduū ſm nām † qꝺ dicuntur
ſeruitutes indiuidue rōne impoſſibilis. ſunt. n. in corpora
les & inſibiles: vt. C. de re. di. l. i. & inſti. de re. cor. & incor.
in fi. & vide Bar. in.d.l. ſtipſones nō diuidunt. in. ij. q. qui
conſiderata diuiſione: ſm nām dicit oia iura eſſe indiuidua
& vide eundē in. j. q. qui conſiderat diuiſionē ſm nām & ſm
iuris diſpōnē. & vide ét eūdē in. iiij. q. qui loquit de ſervi-
tutibus & ꝓcludit ſm nām conſiderata diuiſione ipſas ſervi

tutes eſſe indiuiduas rōne impoſſibilis eo qz ſunt incor-
porales. & facit. l. ij. Ꝟ. i. C. eo. Et ex dictis ſuis in. d. iiij. q. de
prebendis alia rō. Quare ſeruitutes dicunt indiuidue qz. ſ.
ꝓſtatio ptis nō affert tantā cōmoditatē reſpectu ptis quā
tam tota reſpectu totius qō in ſeruitute vſus ipſe clare ex
plicat. Et in aliis ſeruitutibus hoc ét eſt ſatis clarū nā ſer
uitus itineris eſt per quā hō pōt ire ſi diuidat iſta ſeruit⁹
nō affert tantā cōmoditatē reſpectu ptis quātā tota reſpe
ctu totius: qz per integrū iter integer & totius hō pōt ire
ꝓ ptē itineris nō pōt pe hois ire vt de ſe pz diuiſio. n. hois
corrūpit ipm hoiez vt vidimus. C. poſt Bar. in.d.l. ſtipſo-
nes nō diuidunt. in. ij. op. & ita eſt ét in ſeruitute actus. ita
in ſeruitute aqueductus q̃ fit ſm indigentiaz ꝓdij dñantis
nā ſi ſcindat & diuidat cito fundus areſcet & inutilis red-
det & hec rō ſatis depēdit ex dictis Bal. in.d.l. ſi plures.
in. ij. col. ad fi. & p eūdē. in.l. ꝓ hēditarijs. in. j. col. C. de he
redi. acti. & vide eūdē Bal. in.l. i. C. ſi vnus ex plu. ap. vbi
ꝓbat opionē Bu. q voluit qꝺ ſeruitutes poſtq̃z fūt acqſite
ſint diuidue ꝯ qué alle. l. vna eſt via. C. de ſer. ru. pre. & hoc
dcm̃ Bal. adde ſupius dictis: & adde qꝺ ſeruitus dicat in-
diuidua ¶ Dau. de ca. in.d.l. ſtipſones nō diuidunt q ſatis
ꝓbabiliter loqtur & ex dictis ſuis depēdit lz ipſe nō pungat
ꝯ Bar. qꝺ exēplū de aia poſitū p Bar. ſoluz facit in ꝓpoſi-
19 to nro ad hoc † qꝺ ſicut aia eſt tota in toto & tota in quali
bet pte corpis ita ſeruitus: vt. d. l. via ꝓſtituī. Ꝟ. fi. C. de ſer. ru.
pre. Sed ſi fundus diuidat ꝓ diuiſo ſeruitus tranſit ad quā
libet ptē integra. ſ. ſeruitus & ad integrū fundū: vt. d. Ꝟ. fi. &
l. ſi ptē. e. ti. qz q̃libet ps eſt integer fūdus: vt eſt ſupra dcm̃
qō nó eſt in aia qz ſi hō diuidat nó trāſit ad quālibet ptē
aia imo vel aia diſcedit totaliter vel remanet in pte corporis
ꝓncipaliori & alia pa amputata deſtruit cuz qua nó trāſit
aia. Si aūt fundus remaneat indiuiſus & ſeruitus reſtrin-
gat ad certā ptē & modificet qō pōt fieri: vt eſt ſupra dcm̃
& ad hoc. l. ſi cui. C. de ſeruī. ſeruitus eſt in toto fundo ét in
pte ad quā nó eſt reſtricta qō nō eſt in aia ſi aliqō mēbrū
corpis abſcidat aia tota eſt & regit irreſiduo nō aūt eſt in
illo mēbro abſciſo vel remoto: ſicut ſeruitus eſt ét in pte
fundi ſm qō eſt ſupra dcm̃. Et ꝓdcā adde ſupiuſ dictis cir
ca tertiā op. Bar. dū dixi qōdcm̃ bar. & exēplū ō aia ſalva
tur in fundo q ꝓ diuiſo ſcindit & diuidit nā vt vidiſtis ét
eotūc nō in oibus adaptat dcm̃ ſic. Item bēs ex ꝓdictis † qꝺ
cū ipſa ſeruitus ſit indiuidua non pōt acqri p vnū ex dñis
ad fūdū cōem nec iponi in ipſo fūdo cōi: & hoc vt dixi. C.
vult glo. in.d.l. ſtipſones nō diuidunt. & Bar. ibi in. ij. op.
militat. n. illa rō qꝺ in ptē fūdi ꝓ indiuiſo nō pōt ſeruit⁹ eē
& ppea glo. vult qꝺ nō valeat ſtipło fcā p vnuz ex dñis vel
cū vno ex dñis ſup ſeruitute conſtituēda quā gl. dcat imo. in
d.l. ſtipſones nō diuidunt. in. iiij. ſeu. v. col. niſi alij dñi fūdi
poſtea ſtipulent ſeruitutē. ar. l. p fūdū. C. de ſer. ru. pre. & l. fi.
cōia ꝓdio. In qb⁹ in̅ribus ꝓbat qꝺ ſi vnus ex dñis fūdi conſti-
tuat ſeruitutē vel ab alio fūdo cōi fūdovt eō iſta conſtō ſumit
effectū ſi alij ſocij idē poſtea faciāt ſine conſentiāt & añ conſtōnē
alioz ē obligat⁹ ꝑm⁹ conſtituēs conſonat adeo qꝺ ipſe aliquo
mō ꝓhibēre nō pōt volēte vti ſeruitute vel ét ipſe nō pōt ꝓhi
beri ſi forte ſibi eſt conſtituta ſuit⁹ in fūdo cōi: vt no. diſpōit
in dcis in̅rib⁹ qō ergovt i ꝓdcis in̅rib⁹ ō conſtōne ſiue ceſſiōe
ſeruitutis dz ē ō ſtipłone ſiue ꝓmiſſiōe ſeruitutis ab vno vel
vni ex plurib⁹ dñis fcā & ſic p ꝓdcā iura limitabit. d. l. vn⁹
ex ſocijs cū ſi. vt ꝓcedat qō vn⁹ ex ſocijs ñ poſſit ſeruitutē im
ponē talr. ſ. vt ſit acqſita ipſa ſuit⁹ & ius reale ſine conſenſu
alioz ſocioz. & l. ſi vn⁹ ex ſocijs. e. ti. q̃ dicit qꝺ vn⁹ ex ſocijs
ſtipulādo nihil agit debit ét limitari & dcari reſpcū iuris
realis añq̃z alij conſentiāt ſz poſt conſenſū alioz ét reſpcū iuris
realis opabit ꝓdcā ſtipło & ꝑ mō poterit itelligi ꝑz rñſum
ꝓdcē. l. dū ꝓbat qꝺ ſi dēs ſtipulet qꝺ tūc bz locū ſtipło & ꝓ
peti ſuit⁹ poterit itelligi ét qñ diuerſis tpib⁹ ꝓdcāz ſtipłonē
dñi fecerūt: & ita i effectū firmat pau. ō ca. lz mlta ṽba ſup ꝑ
effūdat i.d.l. ſtipſones nō diuidunt: & ibi ét do. alex. ſup gl.
ma. p⁹ ꝑn. vbi tāgit gl. ō ſtipłoe vt ꝓmiſ. ſeruitutis fcā ab vno
ex plurib⁹ dñis & refert pau. cu. feciſſe dñiā & iter ſtipłonē &
21 ꝓmiſ. † qz ſtipło ſeruitutis ñ pt fieri p vnū ex dñis ad fundū

a ¶ Fundam Et vide Bal. l. i. C. ſi vnus ex pluribus. qui reprobat Bu. q voluit qꝺ ſervitus iam conſtituta diuidat & .j. ſubiſciaz quid adducat contra ipſum.

cõem † sed promissio seruitutis ex fundo cõi sic sicut cessio iuxta.d.l.per fundũ.qz pmissiones fieri iura non pbẽt qđ improbat Pau.de ca. qz nõ reddit rõnem sufficientẽ inter stipkones z pmissiones z ꝛ ipm est tex.clarus in.d.l. vnus ex socijs in prin.lz Pau.nõ alleget.ille.n.tex. loquit in pmissione facta per vnuz ex pluribus dñis de seruitute z vide ipm Pau.qui ponit rónez in.d.l.stipkones nõ diuidunt sup.d.glo. qr vnus ex socijs seruitutẽ stipulari vel pmittere acqrere vel imponere nõ possit. Et supradicta oia respiciunt seruitutẽ z eius stipkonẽ que vt dixi a principio satis etiaz cõprehendi põt sub scõa specie obkonis quam ponit. J.p.lz addictã spẽm subijciat exemplũ de facto qđ psupponit esse idiuiduũ: sed ꝛ boc z sic. ¶ Septimo op.
15 † nam ego possum stipulari ptẽ fundi mihi tradi : vt dixi .ff.in prin. pbat in.l.locus.ff.de acq.pos. itez certa pars fo nee pót purgari: vt.l.ij.§.ptera.ff.de aqua plu.ar.z sic vr qꝫ facta sint diuidua nõ indiuidua put hic dicit. J.p.z in
13 d.l.stipkones nõ diuidunt. Sol. † qꝫ facta dicunt indiui/ dua postqꝫ sunt deducta in stipkonẽ nõ ante z sic tpe ꝯct9 qz pro pte in ꝯctu deduci pñt vt pbat in iuribus.pxi.alle/ gatis z in boc differunt a seruitutibus que ẽt a principio z sic tpe ꝯctus sunt indiuidue: vt est supra dcm z per bar. in.d.l.stipkones nõ diuidunt.in.vj.op. qui ponit † in quo pueniant ẽt facta z seruitutes ante stipkonez . puenitũt.n. in hoc: qz sicut seruitus non põt ab vno ex dñis certe ptis pro indiuiso imponi z si post stipkonẽ de imponenda ser/ uitute alienat pars fundi extinguit stipko : vt.d.l.pro pte iuncta.d.l.vnus ex socijs.z per.d.glo.in.d.l.stipkones nõ diuidunt. Jta ẽt est in qbusdã factis puta insulã edificari put vult ẽt glo.in.d.l.stipkones non diuidunt.z rñ.Bar. ad.l.ptinuus.§.fi.j.eo. z subijcit qꝫ quedaz sunt facta que ẽt a principio nõ pñt pro pte deduci in stipkonẽ: vt nõ im/ pedire nõ offendere z silia: vt pz ad sensum. Et vlti. loco in fi.dicte op.distinguit aliquat̃ in pdicta mã factoꝝ que dicant diuidua vel indiuidua tam a principio qꝫ ex post facto: z vide per eũdez in.ij.q.vbi tradit regulas in ipsis factis ex qbus cognoscit fcm diuiduũ ab indiuiduo z alt
14 quid dicẽ in sequenti opp. ¶ Mo. tñ ex pdictis † dõ si post stipkonẽ de imponenda seruitute alieneẽ pars fundi extinguit ipsa stipko z sic stipko de iponenda seruitute nõ transit in successorẽ singularez. Idem est in stipkone de fa/ bricanda insula transit tñ ad successorez vlem: vt.l.pluri/ bus.§.z si placet.j.e.vel ẽt ad vnũ ex successoribus vlibus cui forte fuerit plegatus fundus cui est stipulata seruitus vel insulã fabricari vel aliud fcm explicari: vt.d.l.ptinuus. .§.fi.j.eo. vbi ponit dña inter dationẽ z facta: qz stipko de dando nõ pót transire ad vnũ ex pluribus bñdibus: secus in stipkone de faciendo z de ratione dñe z de mã: ibi vide plene per Bar. a Et adde ad illud qđ est dictuz de aliena tione post stipkonez de imponenda seruitute: qz aut dicta alienatio fit pro pte stipulatoris . Aut pro pte pmissoris ¶ Si pro pte stipulatoris. Aut fit in totuz de fundo. Aut pro pte si in totũ z extinguit stipko : vt.l.si sub vna.§.i.j.e.
25 Si pro pte z si pro pte pro diuiso nõ extinguit stipko: † qz pro pte pro diuiso seruitus pstitui pót: vt.l. si qs duas.§.i. .ff.cõia pdio. z vidimus.ff. z sic in pte remanente que ne/ mini est cõis: sed sola ipsius stipulatoris nõ impedit vigo re stipkonis seruitus pstitui: z sic.d.l.si sub vna.§.i.j.eo.dũ loquit de alienatõe ptis dz intelligi de alienatõe ptis pro indiuiso lz glo.i.ibi per implicatiuaz ẽt sentiat ꝯrium: sed Pau.de ca.in.d.l.stipkones nõ diuidunt.z melius tz: vt ff. z illã glo.in.d.§.i.improbat ibi Jmo.z doc.z ꝯ illã gl. adducit Jmo.qꝫ vbi fit alienatio fundi pro diuiso nõ ve/ nit ꝯ mentẽ pmissoris qui voluit seruitutẽ deberi toti fun do.vnde fortius pti pro diuiso que remansit nec boc casu subest illa rõ qꝫ res deueniat ad eũ casuz a q̃ incipe nõ po/ terat. ¶ Si vero alienatio fundi per stipulatorez fiat pro pte pro indiuiso z extinguit ipsa stipko seruitutis put qñ fit in totuz : vt.d.§.i.d.l.si sub vna.venit.n.isto casu res ad eũ casum a quo nõ poterat incipe. vbi.n. fundus est cõis pluribus vnus ex pluribus non pót stipulari seruitutẽ : z

a ¶ Bar. Et vi de Pau. de ca. in .d.l. stipula/ tiones non di/ uidunt. in.iij. col. qui decla/ rat qualiter ob/ dictis p glo. in d.l.ptinuꝰ.§.fi.

ipsam acqrere fundo cõi: vt.d.l.si vnus ex socijs . ita ergo si post stipulationẽ ante pstitutã seruitutez funduꝫ efficiat cõis : nam seruitus non transit: qz non est pstituta . secus aũt si esset pstituta: vt.d.l.vt pomum.§.i.ff.de serui. z d.l.si partẽ. z d.l.via pstitui.§.fi.ff.de ser.ru.predio. z d.l.pluri/
16 bus.§. z si placet. † Stipko ẽt non transit qz non transit in singularẽ successorẽ sed in vlem: vt.l.sed z si qs.§. si opus. .ff.de vsufruc. ¶ Hoc tñ qꝫ extinguat stipko per alienatio nem fundi vel ptis fundi per stipulatorez fcáz ite lligẽ: nisi ipse stipulator i alienatõe cedat actionẽ psonalez ad ipsaz seruitutẽ ipsi in quẽ fit alienatio z translatio dñij. tunc.n. non extinguit stipko eadez rõne qua non extinguit in he/ rede in quo est rõ: qz ad ipm transit actio vigore succesio nis z ad istũ singularẽ successorez isto casu transit vigore cessionis: z ita vult no.Bar.in.d.l.si sub vna. qui secus di cit esse vbi cessio fieret ante vẽditionẽ vel ẽt post vt ibi per ipz vide z ẽt per Jmo.z per Pau.de ca.in.d.l.stipkones in.ij.col.in prin. Qui Jmo.z Pau.de ca. videntur velle
17 idem esse si cessio fieret ante alienationẽ factã ex quo † ser uitus stipulari pót ẽt futuro pdio: vt.l.si seruitus.§.fi.ff.de ser.vr.pdio.z bt in .l.i.ff.cõia pdio. sicut ergo emptor illi pdio anteqꝫ emisset potuisset seruitutẽ stipulari : ita ẽt vr qꝫ potuerit ante emptionẽ cedi actio per venditorẽ ad di ctam seruitutẽ: z sic non vr bona rõ quaz facit Bar. qꝫ fit
28 cessio ei qui nõ est dominus fundi † sine quo fundo fuitus esse nõ põt: vt.d.l.i.ff.cõia pdio. Ubi autẽ cessio fieret post factam alienationẽ ẽt transeunt cuz Bar. qꝫ cum euanu/ erit stipko: vt.d.§.i.non cadat qꝫ amplius cedat. Qđ dicũt in.d.l.stipkones nõ diuidunt.post Ange.pcedere nisi ipse qui stipulatus fuit seruitutẽ illam stipulatus fuit pro se z pro illis qbus iura sua cesserit.tunc.n. ẽt post alienationẽ fundi posset hanc cessionez facere. Uni tñ sm ipm Ange. non pluribus vbi forte in plures alienaret: quia boc non posset fieri sine iniuria pmissoris cum de vno puenerit ad plures: z lz boc idem cõtingat vbi quis decedit pluribus relictis hñdibus: vt.d.l.pluribus.§.z si placet. tñ boc po/ tuit ipse promissor imaginari qꝫ quis decederet pluribus relictis hñdibus.non aũt sic qꝫ in plures hñet fieri aliena/ tio per ipm stipulatorẽ: z ita ipm Ange. ab obiectiõe de pluribus hñdibus stipulatoris salvat Pau.de ca. in.d.l. stipkones non diuidunt.in.iij.col. Sed vbi fuit stipulatus pro se z hñdibus: z illis qbus iura sua cesserit vr qꝫ etiaz pluribus in quos alienat cedere possit: qz ita verba sonãt sed vbi dicta verba non fuerũt apposita : z cessio fieri pót puta in ipsa venditõe z translatõe dñij: vel ẽt ante sm opi nionẽ Jmo.z Pau.de ca.pri.relatã tunc vr pcedere qꝫ pluribus cessio fieri non possit ex quo grauaret promissor qui nisi vni pmisit: z ista vr fuisse mẽs Ange. put referũt Jmo.hic in.vj.col. imo nec vni vr posse fieri cessio si forte pro parte in vnuz fit alienatio fundi z alia pars remanet ipsi dño: qz tunc ẽt militat rõ grauaminis : z sic ex supra/ dictis habes q.l.si sub vna.§.i.cum fi.procedit vbi stipko fuit facta simplr z non fuit facta cessio. Secus autẽ si fuit facta stipko seruitutis pro se z hñdibus z oibus qbus iu/ ra sua stipulator cesserit . Vel si fuit facta simplr tñ cessio facta fuit vel ante alienationẽ vel in ipsa alienatõe. Et sic declarat ex pdictis plurimũ regula illius.§.i.z alioꝝ siliũ iuriuz. Sed do.Franci.de are.in.d.§.i.reputat satis incõ/ ueniẽs qꝫ ille tex.patiat tot restrictões: qz tũc magis regu lavideẽ esse in ꝯrium qꝫ stipko seruitutis non extinguatur per alienationẽ factam a stipulatore qꝫ pro z sic qꝫ extin/ guatur put banc regulã vr ponere ille tex.cum fi. z ppea ipse conatur defendere qꝫ etiam facta cessione ante alie/ nationem vel in ipsa alienatione oino pcedat ille textus z eius regula non tangit tamen prefatus doc. quando sti pulator stipulatus fuit pro se z illis quibus iura sua cesse rit sed ratio ex qua movetur qꝫ tenendo illud quod supra dictum est de cessione: tunc nõ videatur esse regula illa de qua in.d.§.i.nõ est bona : qz imo est regula que pcedit in distin. z oi casu vbi cessio nõ iteruenit de q̃ cessiõe nõ facit mentionẽ ille tex. vnde lz in pluribus casibus vbi fit cessio

non extinguatur

non extinguaſ ſtipło ſeruitutis non infringiſ tñ predicta regula que ſi loqueref ét ſi fieret ceſſio ꝛ reſtringeref ſoluꝫ vbi fieret ceſſio poſt alienationē factā tunc bene ꝓcederet rō ꝑfati doc. qꝛ in pluribus caſibus facta ceſſiōe nō extinqueref ſtipło q̄ extingueref nec ét bene rñ. prefatus doc.
29 ad ſimile quod inducunt docto. de herede: † nam ratio quare non extinguaſ ſtipło in ꝑſona heredis vel hr̄dū eſt: qꝛ in ip̄m vel in ipſos tranſit actio nō qꝛ cenſeaſ eadē ꝑſona cum defuncto: vñ ſi hec eadeꝫ rō cadit in ſingulari ſucceſſore qō eſt mediante ceſſione in ipſo idem dōm ꝛ ꝯcludendū eſt qō in ipſo hr̄de alia ét que ꝑfatus doc. adducit non videnť ꝯcludere. ꝛ ppea pro mō ſatis vr̄ teneri poſſe quātū.ſ.eſt ꝯcluſum in hac mā: ꝛ hec ſufficiant vbi aliena
30 tio facta fuit per ip̄m ſtipulatorē ſuitutis. ¶ † Hunc deueniendū eſt ad caſum vbi alienatio facta fuit pro pte ꝓmiſſoris ſuitutis. In quo caſu Bar. tꝫ nō extingui ꝓmiſſionē ſuitutis. in. d. §. i. d. l. ſi ſub vna: qꝛ ꝓmiſſio ſeruitutis fieri pōt per illum qui eſt dñs pro pte: vt. d. l. p fundū. ſ. de ſer. ru. prę. vñ ét ſi pro pte alienet poſt ꝓmiſſam ſuitutem nō extinguiť ꝓmiſſio: qꝛ reo nō deuenit ad eū caſuꝫ a quo incipe non pōt ſed remanet ipſe ꝓmiſſor obligatus facit
31 † qꝛ ſuitutē ꝓmittere pōt ét qui fundū non hꝫ. l. hr̄des. §. an ea. v. ꝯ ſi ꝓmiſſor ꝛ c̄. ſ. fa. her. ꝛ cū hoc dicto tranſit hic Jmo. † reddens rōnē dr̄ie inter ſtipulatorē ꝛ ꝓmiſſorem: qꝛ ſtipulator alienando ptē pro indiuiſo vel totū fundum pōt ſibi ꝑindicare: ſed ꝓmiſſor nō pōt alteri ꝑindicare: ꝛ ſic ipſi ſtipulatori ꝑdicta facienda ex pte ergo ſtipulatoriſ agiť de ſuo ꝑindicio ex pte ꝓmiſſoris agiť de alterius ꝑiudicio. ꝛ ita ét tꝫ ipſe Jmo. in. d. §. i. ad fi. q aſſignat ꝑdictaꝫ rōnē ꝛ adhuc aliā qꝛ ex pte ꝓmiſſoris ſtipło non validať ex intereſſe ſed ex volūtate: ex pte aūt ſtipulatoris validať ex intereſſe qō ceſſat vbi ipſe in aliuꝫ alienat. ꝛ ppea extinguiť ſtipło. ar. l. ſtipło. iſta. §. alteri. ſ. c. que rō non eſt gñalis: ꝛ nō adaptať ad caſum vbi alienatio facta fuit ꝑ pte pro indiuiſo: qꝛ tunc ſtipulatoris nō deſinit intereſſe ꝑ pte quā ipſe retinuit: ꝛ iō rō ꝓmo aſſignata eſt maior ad quā facit. l. ſi qs i ꝓſcribendo. de pac. cū ſi. ſtipulator. n. alienā-
32 do fūdū renūciat fauori ſuo qō pōt. ¶ Unū nō omitto ꝑ pfectiori declaratōe ſupradictoꝝ † ꝙ tꝫ facta alienatōe ꝑ pte ſtipulatoris dicať extingui ſtipłonē ſuitutis tñ hoc vr̄ eſſe verū vbi fit alienatio in totum. Ubi vero fit alienatio pro pte pro indiuiſo hoc vr̄ ꝓcedere demū illo in quez eſt facta alienatio nō ſtipulāte ſuitatez. ſecus aūt ſi ipſe poſtea
33 ſtipulareť: nā ſupra ꝯcluſum eſt in aliis oppoſitōibus † ꝙ vbi vnus ex pluribus dñis ſtipulať ſuitutē ad fundū cōez ſtipło nō valet ita demū ſi alij poſtea nō ſtipulenť: qꝛ ſeruitus non pōt ꝑſtitui: ſecus ſi alij poſtea ſtipulenť ꝛ hoc mō intelligať. l. ſi vnus ex ſocijs. ſ. de ſer. ru. prę. ar. d. l. per fundū. ꝛ. l. fi. ſ. cōia ꝑdio. imo ét añq̄ alij ſtipulenť ſtipło ſubſiſtere vr̄ nō quo ad hoc vt ſeruitus imponať: ſed quo ad hoc vt ipſe qui fuit ſtipulatus non poſſit ꝓhiberi: ꝛ ſic ille tex. in. d. §. i. dum dicit ea ne ſcit ſtipło dꝫ intelligi demum alijs nō ſtipulantibus vt dixi ꝛ ſic illud v̄bū ea ne ſcit vbi facta eſt alienatio in totū ſimplr intelligiť vbi vero eſt facta pro pte pro indiuiſo. ꝛ tunc intelligiť demū alijs non
34 ſtipulantibus nec inc̄uenit † ꝙ vnū ꝛ idez verbū in vna ꝛ eadē oſone ad plura relatū diuerſo mō intelligať ꝛ ſtet vt hr̄ in. l. ij. ſ. de offi. ꝑcōſu. ꝛ lega. maxi. cuꝫ ſit diuerſa rō in vno q̄ in alio: vt. l. ſi ita ſcriptū. ſ. de manu. teſta. dixi in l. iam hoc iure. ſ. de vul. ꝛ pu. Et ſic inter ſtipulatorē ꝛ ꝓmiſſorē ſuitutis alienātē remanet dr̄ia vbi alienatio fuit facta in totū: qꝛ pro pte ſtipulatoris extinguiť ſtipło intelige niſi ſit facta ceſſio ſm ꝙ fuit ſupradictū ꝛ declaratuꝫ pro pte ꝓmiſſoris nō extinguiť ꝓmiſſio. Ubi vero alienatio pr̄is pro indiuiſo facta fuit ꝛ pro pte ꝓmiſſoris nō extinguiť aliquo mō ſtipło pro pte vero ſtipulatoris extinguiť demū illo in quē eſt facta alienatio nō ſtipulāte: ſecuſ ſi ipſe ſtipuleť: qꝛ tūc nō extinguiť ſtipło: ſicut acqſitio ſuitutis facta per vnū ex dñis fundo cōi ꝙualidať alijs cōſtituentibus ſuitutez. vt. d. l. fi. cōia ꝑdio. ꝛ hoc qō eſt dictū ꝑcedit tenendo illud qō dr̄ de ꝑſtōne fcā ꝑ vnū ex dñis in

d. l. per fundū. ꝛ in. d. l. fi. hēat locū in ſtipłone vel ꝓmiſſione ſeruitutis facta per vnū ex dñis. illud. n. qō dicimus in ſtipłone vel ꝓmiſſione a ꝓncipio facta per vnū ex pluribꝰ dñis illud eſt dōm in ſtipłone facta per dñm poſtea alienantē: qꝛ de ꝓmo caſu adhūc arguiť quaſi res deueniens adhunc caſum deueniat ad caſum a quo incipe non pōt: vt. d. l. pluribus. §. ꝛ ſi placet. vbi ergo in ꝓmo caſu ſubſiſtit ſtipło: ꝛ in iſto dōz eſt ꝙ ſubſiſtat nō pōt tñ negari gn ex hoc plurimū reſtringať tex. in. d. §. i. cū ſi. quatenus loquiť de alienatōe ꝑtis ꝛ dicit ꝙ extinguiť ſtipło: tñ nō vr̄ incōuenire ꝙ ita reſtringať cū inter ꝓſtōnē factā ꝑ vnū ex pluribus dñis ꝛ ſtipłonē ſuitutis alīs poſtea ꝓſentientibus nō videať poſſe reddi rō dr̄ie imo maior vr̄ rō in ſtipłone que vr̄ hr̄e ſubſiſtentiā rōne ꝑſone cui fit tꝫ fiat rōne rei vel pro re. ꝓſtō aūt fit in ipſa re que hanc ꝓſtōnē ſuitutis nō recipit cū ſit cōis. ¶ Jtē no. ex dictis Bar. in ſupra
35 dicta. vj. op. † ꝙ vnus ex dñis nō pōt ſtipulari inſulā fieri infundo cōi: ꝛ ſi ſtipuleť ꝛ poſtea alienet extinguiť ſtipło ſicut dcm̄ eſt in ſtipłone ſuitutis: ꝛ ita tꝫ: vt dixi glo. in. d. l. ſtipłones nō diuidunť ꝯ quā inſurgit Ra. miratus ſatis de doc. qui ſequunť ipſam glo. ex quo infundo ét penitus alieno ſi mea inter eſt inſulā edificari ſtipulari poſſum: vt l. ſtipło. iſta. §. ſi inſulā. ſ. e. nā ſi ꝓmiſi alicui edificare inſulaꝫ ꝛ ab alio ſtipulatus poſtea fui ſibi edificari inſulā valet ꝛ tꝫ ſtipło multo ergo magis vbi pro parte fundus eſt meus in ea inſulā edificari ſtipulari poſſum. Sed Pau. de ca. rñ. ad hoc motiuū Ra. ꝛ ſic adheret opinioni gl. quā dicit intelligendā vbi alij dñi nō ꝓſentiunt ꝙ infundo cōi
36 inſula fiat † nā in re cōi potior eſt ꝑdictio ꝓhibētis aliqd in ipſa fieri: vt. l. an vnus. ſ. ſi ſer. ven. ꝛ. l. ſabinus. ſ. cō. di: ꝛ ibi per glo. ꝛ doc. de mā vbi vero. alij dñi ꝓſentirent tūc nō eſt dubiū ꝙ valeret ſtipło que valeret vbi ét nō dñs cuius inter eſt ſtipulareť in alieno fundo fieri ꝛ dñs ꝓſentiret: ꝛ ita dꝫ intelligi. d. §. ſi qs inſulā. qui nō ꝓcederet vbi dñs nō ꝓſentiret ꝛ facit illō qō eſt dcm̄. ſ. de ſui. qō approbat Ra. tꝫ cōeť aſſignare dr̄iaꝫ inter ſtipłonē ſeruitutis ꝛ ſtipłonē inſule edificande quaꝫ tñ improbat Pau. de ca.
37 ꝛ ét do. Alex. in. d. l. ſtipłones nō diuidunť. † ꝛ an ille qui ſtipulať ſuitutez cenſeať ſtipulari dationē vel fcm̄ qō tangunt ꝑfati doc. vide plene per Bar. ꝛ doc. in. l. ij. §. ꝛ barū. ſ. eo. ti. ¶ Octauo op. ꝯ illud qō eſt dcm̄. ſ. pri. op. ꝙ facta poſtq̄ ſunt deducta in ſtipłonē ſunt indiuidua: naꝫ imo ét dicto tpe ſunt diuidua: vt. l. iij. §. cato. ſ. eo. nā ſi qs ꝓmittat amplius nō agere vel ratū ſe hr̄dēue eius habiturū vr̄ ꝓmittere qd diuidunū ꝛ per ꝯfactionē vniue non cōmittiť ſtipło ꝯ oēs hr̄des: ſed ſolū ꝯ nō obſeruantē. Et glo. in. d. §. ꝛ barū. rñ. ꝙ facta ſunt indiuidua fallit in quibuſdā caſibus quos enumerat ipſa glo. quaꝫ vide ſed per hanc rñ. glo. ſm Pe. de bel. ptī. quē refert Bar. in. d. l. ſtipłones. in. vij. op. nūq̄ cognoſceremus que eſſent facta diuidua ꝛ que indiuidua. ꝛ ppea ipſe tradit regulas quas latius reaſſumit Bar. in. iij. q. ꝛ J. videbimus habes tñ ex ꝑdictis ſo. ad op. qꝛ verū eſt ꝙ facta aliqua ſūt indiuidua poſtq̄ ſunt deducta in ſtipłonē ꝓut ſunt illa de qbus hic aliqua vero ét poſtq̄ ſunt deducta in ſtipłones ſunt diuidua: ꝛ ſunt illa de qbus ſupra eſt dcm̄ alle. §. cato. ꝛ quare illa ſint diuidua hec indiuidua: ꝛ qualr diuidua ab indiuiduis cognoſcanť videbimus. in. d. ij. q. ¶ Nono op
38 po. nam ſupra ꝓſuppoſitū eſt in ꝑcedente op. † ꝙ rem tradi eſt fcm̄ indiuidunū poſtq̄ deductū eſt in ſtipłonez: nam imo vr̄ ꝙ ſit diuiduū: vt. l. ij. §. here. ſ. cōmo. vbi dr̄ ꝙ here cōmodatarij tenef ad rem cōmodatā pro pte hereditaria niſi forte facultatē hēat totius rei reſtituende † ſed cōmodatarius nō tenef ad dandū cū in ipm nō tranſferatur dñiuꝫ imo nec poſſeſſio: vt. l. rei cōmodate. ſ. cōmo. ergo tenef ad tradendū ꝛ reſtituenduꝫ: ꝛ tñ ibi dr̄ ꝙ hr̄des tenentur ꝓportione hr̄ditaria qō nō eſſet ſi rem tradi diceref idiniduū obłone qꝛ qlz teneref iſolidū: vt in. l. nr̄a. in
39 v. ſcōa ſpecieſ ꝛ c̄. ad idem facit. l. ſi plures. ſ. de vi ꝛ vi ar. vbi dr̄ † ꝙ plures hr̄des illius qui violenter deiecit nō tenenť inſolidū: ſed vnuſqſq; quātū ad euꝫ ꝑtinet. inferens

aũt violẽtiã ⁊ auferens p violẽtiã nõ est dubiũ q nõ tenet ad vandũ: qz nõ est effectus vñs sed ad tradendum siue restituendũ: ⁊ tñ inter eius hẽdes fit diuisio qõ nõ esset si res tradi esset fcm̃ indiuiduũ Bar. in. d. l. stipulones. non diuidunt octauo loco formato ꝟ ꝯrio dicit q hz so. valde profundã ⁊ recitat plures so. datas. Et p̃ma fuit so. glo. in. l. i. §. si apõ duos. ff. depos. q̃ fatet q rẽ tradi sit fcm̃ diuiduũ ⁊ diuidat apud plures hẽdes vnius principalis ⁊ ad tex. in. d. l. stipulones. nõ diuidunt vbi rẽ tradi oꝝ eẽ indiuiduũ Rñ. q hoc p̃cedit vbi hoc expresse fuit actũ: ⁊ ita ẽt ad plura iura rñ. vt ibi p ipsum vide quã iprobat Bar. qz est magna diuisatio. l. stipulones. cũ si. ¶ Scõa so. q̃ dat ad p̃dcm̃ ꝯriũ est q dẽat distingui an res tradi veniat ex ꝯctu bone fidei: ⁊ tunc dicat qd diuiduum: vt. d. §. heres. ⁊ l. q si nolit. §. si plures. ff. de edil. edic. vbi in v. idem ait disponit q hoie vendito mortuo vel redibito singuli hẽdes emptoris agunt ꝯ venditorez ad ptiũ p pte hẽditaria: ⁊ sic in ocio duobus iuribus cuz simus in ꝯctibus bone fidei: vt in. §. actionũ. insti. de actio. rez tradi obligo recipit diuisionẽ inter hẽdes. put. n. i. d. §. si plures. agũt ad ptiũ p pte hẽditaria ita ẽt in p̃cedentib⁹ p̃bat q q̃ agũt redibitoria ad hoiez emptũ dẽnt p pte hẽditaria restitui. Aut obligo rẽ tradi venit ex ꝯctu stricti iuris: ⁊ tunc est indiuidua ⁊ ita p̃cedat l. stipulones. nõ diuidunt quã so. ẽt iprobat Bar. post Cy. in auc̃. hoc ita. C. de duo. re. qz est ꝯ. d. l. si plures. q̃ nõ loquit in ꝯctu bone fidei: ⁊ tñ p̃bat q rẽ tradi recipit diuisionẽ ad idẽ fac̃. l. i p̃dictõe furtiua. ff. ꝺ p̃di. fur. ¶ Tertia so. fuit Pe. quã seq̃t Cy. in. d. auc̃. hoc ita. q obligo rẽ tradi oꝝ diuidua quo ad obligonẽ. ⁊ ppea qlibet heres tenet p portiõe hẽditaria: vt in ꝯrijs. Tñ quo ad solonẽ oꝝ indiuidua: qz solone ptis nõ ꝓtingit liberatio: vt. l. si duo. v. plane ⁊ c. ff. depos. ⁊ isto respectu. in. d. l. stipulones. rem tradi oꝝ indiuiduũ: ⁊ hoc ẽt est in obligone gñis vel alternatiua: qz quo ad obligonẽ oꝝ diuidua quo ad solonez indiuidua: vt in. l. nr̃a. ⁊ sic volunt p̃fati doc. inter p̃dictas stipulones nõ esse diam sed oẽs esse eiusdẽ nãe. Sed hanc ẽt improbat Bar. qz rem tradi in. d. l. stipulones. nõ diuidunt oꝝ eẽ indiuidua put stipulo fossam fodi insulaz fabricari ⁊ sic ita p̃stat aũt q insulã fabricari vel aliud opus fieri est indiuiduuz nõ solũ respectu solonis sed ẽt respectu obligonis inter hẽdes: qz qlibet tenet insolidũ: vt in. l. nr̃a. §. scõa spẽs. ⁊ l. fideicõmissa. §. pe. ff. de lega. iij. ¶ Quarta so. dat. Qõ aut obligo rez tradi vel rez restitui ꝯbit re: ⁊ tunc loquunt ꝯria qz est diuidua inter hẽdes qz obligo re nõ ꝯbit in plusq̃ p̃uenit. Aut ꝯbit verbis ⁊ tunc est indiuidua: vt hic. Sed
40 hanc sic̃r improbat Bar. p. d. l. in p̃dictõe. nam † p̃dictio furtiua nõ ꝯbit nec ꝯctu q re nec q verbis celebrat: sed ex delicto vel ex varijs figuris cãrũ iuxta no. in. l. si p fure. §. fi. ff. de p̃di. fur. vbi vide ⁊ tñ in. d. l. in p̃dictõe p̃bat q rez tradi siue rez restitui est diuidua obligone facit ẽt. d. l. si plures. ff. de vi ⁊ vi ar. naz ibi ẽt nõ sumus in obligone q̃ nascat ex ꝯctu q re nec q verbis celebrat: sed nascit ex delicto tñ si qs vellet saluare opionẽ p̃dcõꝝ posset rñ. q nõ dñt an ex ꝯctu q celebrat re vel verbis nascat obligo sed simplr an re vel verbis ⁊ c. ⁊ in p̃dictis iuribus mediante re ꝯbit obligo interueniente tñ facto. ¶ Quinta so. dat q ꝯria loquunt in obligone rez restitui q̃ est diuidua inter hẽdes q̃ ad obligonẽ vt in iuribus. ff. in ꝯriũ allegatis lz sit idiuidua quo ad solonẽ: vt. d. l. si duo. in fi. nos vero. loqmur in obligone rez tradi q̃ est indiuidua quo ad obligonẽ quo ad petitionez ⁊ quo ad solonẽ: ⁊ de hac loqt. d. l. stipulones. nõ diuidunt: ⁊ sic in obligonẽ rez restitui est idẽ qõ in obligone gñis vel alternatiue nõ in obligone rem tradi lz alr voluerunt Pe. ⁊ Cy. vt pz. ff. in. iij. so. ⁊ hec so. dependit ex dictis By. hic ⁊ in. d. l. stipulones. nõ diuidunt. ipse. n. ponendo distin. in hac mã ponit oia facta in vno mẽbro ⁊ rez restitui in alio mẽbro quasi rez restitui in aliquo exorbitet ab alijs obligonibus facti ⁊ hanc sol. By. approbat Bar. in. d. viij. ꝯrio
41 subdens rõnẽ dñe inter obligonẽ rez tradi ⁊ rẽ restitui † qz obligo rez tradi dicat indiuidua ẽt quo ad obligonez siue distributionẽ inter hẽdes secus in obligone rez restitui: qz solum quo ad solonẽ oꝝ indiuidua: qz. ff. in obligone rez tradi posset resultare incõueniens q in diuersis reb⁹ fieret solo cũ in tali obligone post moꝛã succedat obligo ad interesse † secus in obligone rẽ restitui in qua oẽc res extat nõ succedit obligo ad interesse sed cogit qs p̃cise ad p̃stationẽ rei ⁊ vide eũdẽ Bar. in. d. l. stipulones q in. iij. q. tangit de obligone rem tradi ⁊ per supradictã rõnẽ tz q fit indiuidua ⁊ q in obligone rez restitui nõ succedat obligo ad interesse donec res extat sed demũ re pempta examinat plene in. vj. q. ⁊ ita firmat ⁊ sic vult tenere mediũ talez obligonez rez restitui inter obligonẽ vandi ⁊ obligonẽ faciendi ⁊ quo ad obligonẽ ad interesse ⁊ quo ad diuiduitatẽ vel indiuiduitatẽ. q̃tenus. n. quo ad obligonẽ diuidit inter hẽdes sapit de obligone vandi quatenus quo ad solonẽ est indiuidua sapit de obligone faciendi. Et rñ. hic Bar. si ꝯ p̃dicta diceret q illud qõ dcm̃ est in obligone rez restitui q re pempta debet interesse ꝓtingit ẽt in obligone vandi: qz vbi nõ põt dari res deuenit ad p̃stationẽ interesse siue estimatõis. d. l. si fundũ. §. fi. ff. eo. ⁊ tñ in obligone vandi nõ dicimus q aliquo respectu sit indiuidua. Dicit. n. Bar. q in obligone rez restitui hoc ꝓtingit ex nã obligonis q re pempta dẽat estimatio qõ nõ est in obligone vandi: qz nullo vnq̃ tpe debet ex nã obligonis nec vnq̃ in interesse siue estimatõe succedit obligo. venit. n. re pempta q̃ debebat dari officio iudicis stat ergo supradicta cõclu-
42 sio † q obligo rem restitui tz mediũ inter obligonez vandi ⁊ faciendi. ⁊ ppea non respectu obligonis inter hẽdes oꝝ indiuidua sed respectu solonis: qz nullus hẽdũ liberat nisi totuz restituat put ẽt fuisset in defuncto: vt. d. l. si duo. in fi.
43 ff. depos. ex quo pz q ista obligo est indiuidua. † illa. n. cuius p̃dictio nõ variat ex psona hẽdũ oꝝ indiuidua: vt. l. ij. §. ex his. ff. eo. ⁊ ibi p Bar. ⁊ doc. ⁊ p eũdẽ ẽt hic q ꝟ vult dicere cum facta rñsione ad p̃dictã obiectionẽ subdit. ⁊ l. vult q in psona hẽdũ nõ variet p̃dictio obligonis: vt. ff. ẽ. l. ij. §. ex his. ⁊ ex eo iudicat obligonẽ diuisibilẽ ⁊ indiuisibilẽ quasi cũ respectu solonis in psona hẽdũ obligo rem restitui nõ variet dat intelligi q est indiuisibilis: qz idiuiduis variat obligo in psona hẽdũ: vt. l. legatarius. ⁊ ibi glo. ff. delega. j. ⁊ per Bar. ⁊ doc. in. d. l. ij. §. ex his. Rñdet ẽt Bar. si
44 qs forte ꝯ p̃dicta adduceret † q in obligone rez tradi succedit obligo ad interesse alternatiue: vt ipse vult post And. de pi. in. d. l. stipulones. in. vij. q. nõ. n. desinit p̃ma obligo ad traditionẽ lz post moꝛã succedat obligo ad interesse. dz. n. aut res tradi aut interesse p̃stari: vt ipse ibi bñ declarat: ⁊ sic vñ q rem tradi sit diuiduũ obligone sicut dicimus in stipulone alternatiua: vt in. l. nr̃a. §. p pte. Dicit. n. Bar. Qõ i obligone vandi alternatiua vel in gñe nõ põt ꝓtingere variatio obligonis ex moꝛa: nec in psona p̃ncipalis: nec in psona heredũ. semp. n. idẽ est in obligone: vt. l. si fundus. §. fi. ff. e. ppea talis obligo oꝝ diuidua respectu obligonis. respectu aũt solonis in qua põt ꝓtingere ista variatio oꝝ indiuidua: vt. d. §. pro pte. Sed in obligone rez tradi ⁊ sic ibus variatio cõtingere põt ẽt respectu obligonis ex moꝛa: qz ex moꝛa succedit obligo ad interesse. ppea oꝝ indiuidua ẽt respectu obligonis nõ solũ respectu solonis ne ꝓtigat ꝟ icõueniẽs q vno ex hẽdib⁹ exñte i moꝛa ipe vario mõ sit obligat⁹ q̃ alij ipse. ff. ad fcm̃ vel interesse p pte sua alij solũ ad fcm̃ cũ nõ fuerint in moꝛa: ⁊ moꝛa vni⁹ nõ fecit cõmitti obligonẽ ad interesse ꝯ alios si talis obligo est diuidua respectu obligonis siue distributio nis inter hẽdes. si aũt est indiuidua nõ ꝓtingit hec variatio respectu ẽt obligonis: qz vno exñte in moꝛa interesse cõmittit ꝯ oẽs: vt in. l. nr̃a. v. scõa spẽs. ⁊ v. i solidum. ⁊ c. hoc autẽ q obligo variet penes beredes improbat a iure. vt in §. ex his. l. ij. §. eo. ti. ⁊ vide etiam dicta. j. prima oppo. est etiam indiuidua respectu solutionis qz militat etiam illa ratio q in diuersis rebus cõtingere posset fieri solonem. vnus. n. posset rẽ tradere p pte sua alius soluere interesse hoc credo q volnerit ipe Bar. lz obscure loquat. Et sic in obligone rem tradi ⁊ si. voluit ponderare q variatio ꝓtingere põt ẽt respectu obligonis secus in obligone alternatiua vel gñis vandi: ⁊ vide qõ dicet. j. pri. opp. in fi. Conclusio ergo Bar. in hac mã est ista q obligo rem tradi sit indiuidua respectu

dua ēt respectu obl'onis siue distributōis inter bñdes obl'o vero rem restitui sit diuidua respectu obl'onis inter heredes ⁊ indiuidua respectu solōnis: sicut obl'o gñis vel alternatiua: ⁊ hoc mō multa iura ꝓcordant: ⁊ vide eūdē bar.
45 in.l.iij.§.cato.in.ij.op.s.e. vbi tz idē qđ hic. † Que opio Bar. dum loquit de obl'one tradendi rem vñ limitanda nisi illud tradi veniet ex ꝑctu emptōis ⁊ venditōis. tūc.n. ꝓcipat de obl'one dandi ex qua si venditor est dñs trās/fert dñium: vt.l.ex empto.s.de acti.emp. ⁊ plene declarat Bar.in.viij.q.in v.ad tertium venio.in.d.l.stipl'ones.qui dicta rōne ꝓcludit † qꝫ si vendens hz facultatē rei tradendē ꝓcise cōpellat ad ipsam traditionē si non hz: ⁊ tunc teneat ad interesse ex quo ergo in p̄dicto casu interesse debet demū vbi qs non hz facultatē tradende rei: sicut est in obl'one rem restitui dz dici idem qđ in p̄dicta stipl'one rez restitui respectu obl'onis inter bñdes. Item illud qđ dicit
46 Bar. † de obl'one rem restitui qꝫ est indiuidua respectu solōnis limita nisi in restōne eēt pecunia certa puta in sacculo. alꝫs. n. nō caderet restō sed datio. tunc. n. nō pōt ꝓtingere illud incōueniens vt in diuersis rebus fiat solō: qz si pecunia nō restituat debet interesse qđ silr in pecunia cōsistit: vt plene declarat Bar. in.d.l.stipl'ones. in.ij.q. predicto igitur casu obl'o rez restitui erit diuidua oi respectu
¶ De hac.q. vide per Jmo. in.d.l.stipl'ones. nō diuidun tur. in. viij. ⁊. viij. col. qui in obl'one rem tradi transit cum opione Bar. ēt in casu in quo dixi limitandā opionē bar. qñ. s. rem tradi est in obl'one ex ꝑctu emptōis ⁊ venditōis ex quo ēt in p̄dicto casu post morā succedit obl'o ad interesse ⁊ emptor hz electionē qd petat ex quo ergo cōtingere pōt variatio respectu obl'onis dōm est qꝫ sit indiuidua respectu ipsius obl'onis: ⁊ ad hoc facit qđ dicit Bar. in.d. viij. ꝑrio. in fi. qđ ꝓxi. retuli ipse ēt Jmo. i.d.§.cato. in. vij. col. transit cum Bar. in obl'one rem tradi ēt vbi sumus in ꝑctu emptōis ⁊ venditōis lz cesset illud qꝫ ꝓtingere possit fieri solōnem in diuersis rebus donec hñ facultas rei restituendi ex quo ēt in p̄dicto casu cōtingeret variatio respectu obl'onis post morā ⁊ ēt solōnis si emptor eligeret agere ad interesse ꝑ bñdes qui fuit in mora: naz alter nō debebat solnere nisi rem. ¶ In obl'one vero rez restitui Jmo. in.d.l.stipl'ones. in fi. viij. colū. attentat tenere ꝑ Bar. qꝫ imo. s. dicta obl'o oi respectu sit diuidua: ⁊ sic ēt respectu solōnis per.l.j.§.si apud duos. s. depos. qui tex. nō facit ad ꝓpositū: qz loquit de obl'one scōaria ꝑcta rōe doli: vt per Bar. in.d.l.si duo. s. depos. ⁊ casu quo loqueret de ꝓmitua obl'one potius ꝓbat qꝫ nō recipit diuisionē obl'o rez restituī: ⁊ glo. ibi fuit reꝓbata. s. post Bar. ⁊ rñ. ad.d.l. si duo. §. plane. adducta per bar. qꝫ tex. ibi dum dicit qꝫ res non pōt restitui nisi pro solido dz exponi restituī. i. destrui que rñ. nō est aliquo mō digna recitatōe: ió nō teneas opinionē Jmo. in hac obl'one rez restitui. Aduerte tñ qz vnū vñ facere pro hac opione: qz cū demū re pempta succedat obl'o ad interesse nō vñ nec añ nec post pemptionē ꝓtingere possit fieri solōnē in diuersis rebus. ⁊ ppea in ea nō vñ militare rō. §. ꝓ pte. ⁊ ió vñ qꝫ ēt solone sit diuidua nisi diceas saluando bar. qꝫ militat alia rō qꝫ sicut tz mediuz hec stipl'o inter obl'ones dandi. Et faciendi respectu succedendo obl'onis ad interesse ita respectu diuisibilitatis ⁊ indiuisibilitatis. ¶ In qua Ra.cu. dicebat qꝫ imo obl'o rem restitui est indiuidua respectu obl'onis ⁊ distributōis inter bñdes: sicut obl'o rem tradi lz ipse nō dicat hanc tz glo. ij. in.l.si vt certo. §. si duobus vehiculū. s. cō. ⁊ rñ. Ra. ad.d. §. heres. l. iij. qꝫ loquit de obl'one scōaria que ꝑbit icōmodato ex: qz res nō restituit quā rñ. ꝓbat Jo. de ca. ⁊ in.d.l.stipl'ones. in fi. ꝑn. ⁊ ēt in.d.§.cato. qz nullo mō consequit illi. §. dic tu. in ꝑn. in scō. aūt rñ. pōt tolerari ⁊ ita ipz intelligit bal. in.l. ꝓ bñditarijs. in v. xij. vt tetigi. in. §. cato. circa. iij. op. sed ß nō facit ad ꝓpositū: qz nos loqmur in primeua que cōperit ad rem restituendā: vt per bar. in scōa opp. in. §. cato. ⁊ in practica aderet Jo. opinioni bar. quā dicit in.d.l.stipl'ones. esse cōem in puncto aūt iuris defendit opionē Jo. ⁊ Cy. ꝓ qbus plura fundamē

ta adducit ⁊ rñ. ad fundamenta bar. ⁊ ita ēt tz do. Alex. motꝰ eisdē fundamentis qbus movet Jaso. in.d.§. cato. lz de ipso qꝫ ita teneat ⁊ qꝫ dicta fundamēta adducat mētionē nō faciat. Sed nō rñdent isti doc. tenentes ꝑ bar. ad rōnē suaz qꝫ in rez tradi ꝓtingeret variatio circa obl'onez si est diuidua obl'one inter bñdes: vñ cogita. Et vide dicta
47 J. circa tertiam. q. Et vide Jaso. in.d.§. cato. † vbi ponit effectū qui resultat ex ista indagatōe an talis obl'o sit diuidua inter bñdes necne respectu obl'onis: qz si non diuidit pōt agi ꝑ quēlibet bñdē insolidū. si aūt diuidit dz agi pro portionibus bñditarijs: ⁊ ita ꝓportōibus bñditarijs fieri dz ꝓdēnatio lz liberatio nō ꝓtingat soluenti ptez suaz: donec integra solō facta nō fuerit. si ergo vbi diuidit obligatio quo ad obl'onē ⁊ distributionē inter bñdes ꝑ vnū agerē ad solidum puniret agens tanqꝫ plus petens iuxta. §. hodie. insti. de excep. ⁊ melius. in.c.i.ō plus petitio. ⁊ hoc dicit ēt do. Alex. in.d.l. stipl'ones. nulla ēt quo ad hoc facta mentōe de Jaso. Et ꝓsidera dum dixi in stipl'one rez restitui qꝫ in re pempta nō vñ cadere qꝫ in diuersis rebus fiat solō an imo possit ꝓtingere si facta solone siue restōne partis rei alias pars periret puta pars fundi casmate vbi fundus hēbat restitui ꝓsidera tñ qualr tunc cadat obligatuz restituere ad aliqd: tunc. i. secuto dicto casu teneri ptea in rem dari posset hoc ꝓtingere ⁊ tñ oi respectu est diuidua ⁊ p̄dicta respiciunt stipl'onē fundū tradi fossam fodi insulā edificari ⁊ sy. ē ēt stipl'o opaꝫ que in.d.l. stipl'ones. nō diuidunt vñ esse indiuidua ꝓut stipl'o supradictoꝝ factoꝝ: sed ꝑ hoc ⁊ sic. ¶ Decimo op. de. l. in stipl'onibus §. opaꝫ. s. e. vbi vñ qꝫ si duus cōis stipulatus fuit qꝫ uterqꝫ
48 vñoꝝ est neče pte opē petere ꝑm qꝫ in suo hz ⁊ sic vñ † qꝫ opa sit qd diuiduū ⁊ per ꝓns eius stipl'o ad idez facit. l. si qñ. s. de ope. li. vbi vñ qꝫ si qñ libertus duob⁹ pl'onis opas ꝓmisit labeoni placet ptez opē deberi ⁊ peti posse ad hoc ꝑriū ēt plures dant so. ꝓma. n. so. dat per glo. magnā. in fi. in.d.l.stipl'ones. qꝫ ex pte bñdū ꝓmissoris stipl'o opaꝫ est indiuidua: ⁊ ita loquat. d.l.stipl'ones. ex pte vero bñdū stipulatoris est diuidua: ⁊ ita loquunt ꝑria ⁊ hanc so. tenet Jo. de bel. ꝓti. vt refert bar. in.d.l.stipl'ones. in. viij. opp.
49 ¶ † Volens in effectu gñalr in qualibet stipl'one facti qꝫ si fcm̄ est diuiduū: tūc diuidat inter bñdes. vt.l.iij.§. cato. Si fcm̄ est indiuiduū. Et si est vnū fcm̄ nō diuidat iter bñdes ꝓmissoris: vt.d.l.stipl'ones. inter bñdes vero stipulatoris si est tale fcm̄ qđ si fiat vni ꝓdest oibus ⁊ silr est in diuidua talis facti stipl'o iter p̄dictos bñdes: vt.l.ij. in ꝑn. j. de ꝓto. sti. Si vero est tale fcm̄ qꝫ si fiat vni nō ꝓdest alij ⁊ talis facti stipl'o est diuidua inter bñdes stipulatoris: vt d.l.i stipl'onibus. §. i. ⁊. d.l. si qñ. nā ꝓstatio ope que fit vni bñdi nō ꝓdest alij. Si aūt sunt plura facta ⁊ si talia facta sunt eiusdē qualitatis: puta qz in stipl'one deducte fuerint due ope pictorie ⁊ diuidit numero stipl'o talis facti: vt.d. §. opaꝫ. in ꝑn. facit. l. libertus qui. s. de ope. li. si vero talia facta nō sunt eiusdē qualitatis vt vna opa pictoria ⁊ scribere librū ⁊ bñ pinde ac si vnū fcm̄ ꝓmissum fuisset. nō. n. cadit diuisio numero p̄dicto casu. ar. d.l. in stipl'onibus. in ꝑn. dū ibi fit dñia an in stipl'one deducant spēs an gña qz vbi spēs nō fit diuisio numero: qz nō sunt eiusdē qualitatis: secus vbi gña. vt ibi bar. in.d.l.stipl'ones. i eo qđ Jo. dicit qñ sunt plura facta deducta in stipl'one approbat dicta sua ⁊ dicit eū bñ dicere. Inquātū aūt facit dñiaz inter bñdes ꝓmissoris ⁊ stipulatoris reprobat ipz ⁊ ēt gl. post
50 By. † Ea. n. que sunt indiuidua ex pte ꝓmissoris sunt ēt indiuidua ex pte stipulatoris: vt.l.ij.§. ex his. s. co. qui tex. loquit in seruitute que si ꝓcedat vni nō ꝓdest oibus: ⁊ tñ ꝓsupponit eius stipl'onē esse indiuiduā ēt penes bñdes stipulatoris ⁊ sic pz qꝫ nō est bona rñ. Jo. ad.l.ij. in prin. j. de ꝓto. sti. qz lz ille tex. loquat in facto qđ si fiat vni ꝓdest oib⁹ ꝓut ē destruē opus ⁊ reducē ad pristinū statū tñ idē ē in fcō qđ si fiat vni nō ꝓdest alij vt ē in seruitute: vt.d.§. ex his. ⁊ ad ♄ qꝫ si seruit⁹ ꝓcedat vni nō ꝓsit oib⁹ facit lz bar. nō alleget. l. ꝑ fūdū. s. ō ser. ru. p. ⁊. l. fi. s. cōia p̄dio. ⁊ glo. ꝑ dcā i.d.l.stipl'ones ipsobat imo. ⁊ cōiter doc. vñ fac dñiaz

inter heredes stipulatoris ⁊ ꝓmissoris. Scđa ſol. đaſ ad
51 pđcm ꝓriũ. † ¶ Qđ opa diuidi pōtvoluntate ſtipulatoris ⁊ ita ꝓcedit. đ. ℌ. i. đ. l. in ſtipulationibus cuz alijs. ſ. allegatis ipſis aũt ſtipulatoribus nolentibus non recipit diuiſionē ⁊ ita loquunt alia iura que ꝓſupponũt ipſam ſtipulationē indiuiduaz: vt eſt. đ. l. ſtipulationes. ⁊ hanc ſo. đat glo. in v. ptē. in. đ. ℌ. i. ⁊ glo. in l. ij. ℌ. ⁊ bar. ſ. e. Sed hanc ſo. improbat Bar. poſt By. in. đ. viij. op. per tex. in. đ. l. ſtipulationes. in v. haruz. n. diuiſio corrūpit ſtipulationē ⁊ c̄. vñ ét ſi ſtipulator velit nō poterit diuidi: qz ſi diuidit non ſoluit qđ deuenit in ſtipulatione ſed aliud: qz per diuiſionē eſt alia opa q̄ opa ꝓmiſſa. vñ voluntate ſtipulatoris poſſet ꝓtingere liberatio
52 diuiſa ipſa opa † tāq̄ aliud ꝓ alio volente creditore ſolutū fuerit nō inuito: qz eo inuito nō pōt: vt. l. ij. ſ. ſi cer. pe. nō aũt ꝓtingeret liberatio tāq̄ ſolutū fuerit illud qđ deuenit in ſtipulatione ⁊ hanc ſo. improbat ét Bar. in. đ. ℌ. ⁊ harū per diuiſionē. n. ſequit corruptio: vt. đ. l. ſtipulationes. ⁊ ita ét tranſeunt doc. ⁊ in. đ. ℌ. ⁊ harū. ⁊ in. đ. l. in ſtipulationibus. q̄ ſcz ſequat liberatio tanq̄ volente creditore aliud ꝓ alio ſit ſolutū. nō aũt q̄ voluntate creditoris dicat opa diuiſa. ¶ Tertia ſo. đat q̄ iura dicentia ꝑ ope vel ptē ope intelligunt ⁊ exponunt. i. ꝑ eſtimatōis ope quaſi opa ſit indiuidua ſed eius eſtimatio ſit diuidua ad qđ facit. đ. l. ſtipulationes. v. celſus. vbi dī q̄ intereſſe qđ ſuccedit in obligationib⁹ facti eſt diuiduaz: ⁊ hanc ſol. đat ét glo. in. đ. v. ptē. in. đ. l. in ſtipulationibus. ℌ. i. ¶ Que adhuc dat aliā ⁊ ſic quartā ſo. q̄ vbi debeť opa tota opa eſt petenda ab oībus qbus debeť ſed ꝑ eſtimatōis ſoluetur: ⁊ ſic in ſpecto exitu peteť vel peti diceť eſtimatio que ſo. nō differt a ꝓcedenti inquātū quelibet ꝓſupponit q̄ opa ſit indiuidua ⁊ eius eſtimatio ſit diuidua. Sed differūt inter ſe iſte ſo. inquātūvna ꝓſupponit q̄ pars eſtimatōis ope hēat deduci in libello. Alia ꝓſupponit q̄ ipſa opa hēat deduci in libello ⁊ eſtimatio hēat poſtea ſolui per ptes ⁊ cū iſtis ſo. tranſit Bar. poſt By. ⁊ Ray. in. đ. viij. op. ꝓ qbus ponderat Bar. đ. l. ſi qñ que loquit de opis ꝓteritis que nō cadit amplius q̄ ꝓſtent ſed de neceſſitate deuenit ad eſtimationē. Sed in futuris bar. dicit eē ſecus quaſi ſentiat q̄ in futuris opis nō hēat preſtari eſtimatio ⁊ peti: ſed ipſe ope. ¶ Sed Imo. hic in. x. col. inſurgit ꝯ Bar. quo ad hoc qđ ſentit ipſe Bar. q̄ futura opa hēat peti. Aut. n. talis opa eſt certa. ⁊ tūc lz dies cedat a die ſtipulationis ſtatim tñ nō pōt peti qz ꝓmiſſor hz tantū tp̄s infra qđ ipſaz opam poſſit expedire quo tpe trā facto iam nō eſt futura opa: ſed ꝓterita ⁊ ſic ſuccedit eſtimatio ⁊ intereſſe: vt. đ. l. ſi qñ. facit. l. quotiens. e. ti. de ope. li. Aut talis opa eſt incerta ⁊ eius dies nō cedit añq̄ indicat: vt. đ. l. quotiens. ⁊ l. ſi quis hac. l. ℌ. iudiciuz. eo. ti. ⁊ poſtq̄ eſt indicta hz talis opa tñ tp̄s infra qđ poſſit expediri quo lapſo iam opa eſt ꝓterita: ⁊ ſic ét intereſſe peti de
53 bebit facit. l. ſi nō ſortē. ℌ. libert⁹. ſ. de ꝓdl. inde. vbi dī † q ex tpe ⁊ qualitate hois mutať cā opaz: ⁊ ſic opa que debeť vno tpe nō pōt peti alio tpe: ⁊ ſic vī q nullo caſu opa peri poſſit: vñ ét ꝓterita opa vī q peti non poſſit lz glo. in vlti. ſo. in. đ. l. in ſtipulationibus. ꝓſupponat q̄ opa ꝓterita peti poſſit tñ ſoluať eſtimatio: ⁊ facit qđ dicit Bar. in. đ. l. ſtipulationes. in decima oppoſitōe duz in tertia rōne alle. đ. ℌ. libertus. ⁊ vide oino glo. in. đ. ℌ. libertus. dum plene diſtinguit in mā operarū que inter alia dicit q̄ in certis ⁊ certis operis eſt tm̄ tp̄s infra qđ poſſint expediri lz ꝓdicte ope
54 re non habeant idem tp̄s reſpectu ceſſionis: † ⁊ quare ſtipulatio operarū dicať indiuidua declarat Pau. in l. i. ℌ. ſi vſufructus. ſ. ad. l. fal. ne. ſ. ꝓtingat fieri ſolonem in diuerſis rebus cum in ipſa poſt moram ſuccedat obligo ad intereſſe: ⁊ ſic talis ſtipulo eſt indiuidua ea rōne qua eſt indiuidua ſtipulo gñis vel alternatiua ad qđ facere vī. l. in ſtipulationibus. ℌ. operarū. ſ. eo. ibi ſilis eſt his ſtipulationibus in qbus genera cōprehenduntur c̄. niſi dicas q̄ ille rex. loquit reſpectu eius qđ dixit in prin. l. faciendo dīam an ſpēs an genera deducanť in ſtipulone vī q̄ ſit indiuidua reſpectu ſolutionis prout illa non reſpectu obligonis lz tex. in. đ. l. ſtipulationes faciat in ꝓrium dum pariter iudicat indiuiduaz

ſtipulonē operarū ⁊ rez tradi inſulam edificari foſſam fodi ⁊ ſilia que ſunt indiuidua reſpectu ét obligonis qđ ponderat ét Bar. in. đ. l. ſtipulationes. vt dixi. ſ. pri. opp. niſi rñ. ad ter. in. đ. l. ſtipulationes. prout rñ. Pau. Stante ergo ratione Pau. in. ℌ. cato. q̄ tex. i. l. ſtipulationes. aſſimilet facta de quibus ibi reſpectu indiuiduitatis in gñe: qz oia ſunt in gñe indiuidua: ſed non oia pariter ſed vnūvno reſpectu alind alio reſpectu. Et ipſe Pau. in ℌ. cato. ꝯ Bar. dicit q̄ dicta rō ne in diuerſis rebus ꝓtingat fieri ſolonez nō arguit q̄ obligo ſit indiuidua inter hīdes: ſed ſolo put pz in ſtipulone gñis vel alternatiue. Aliud tñ eſt in ipſa obligone rez tradi: qz ſi obligo eſſet diuidua inter hīdes poſſet ſequi variatio reſpectu obligonis: vt. ſ. pri. op. fuit dctm ⁊ eſt de intentione Bar. in. đ. l. ſtipulationes. in viij. ꝓrio. in fi. lz illa variatio reſpectu obligonis ꝓtingere poſſit in re reſtituenda poſt interitū ipſius rei. ⁊ tñ non pp hoc dī indiuidua reſpectu diſtributōis inter heredes talis obligo. Sed imo in obligone rem reſtitui non pōt cōtingere variatio reſpectu obligonis inter heredes: vt alr teneať vnus q̄ alter: qz non ſuccedit obligo poſt moraz ſed poſt interitū rei quo caſu oēs tenenť ad eſtimationē in hac ergo obligone rem reſtitui non attenditur fctm̄ alicuius vt ſuccedat obligo ad intereſſe: ſecus in obligone rem tradi: qz attendiť fctm̄ ſine mora que pōt cōmitti ab vno ⁊ nō ab alio ⁊ ſic inducere variationē reſpectu obligonis inter hīdes: vt alr teneať vnus q̄ alter ſi dicemus ipſam p̄ncipalē obligonez eſſe diuiduam inter heredes ⁊ ꝓdicta adde dictis. ſ. pri. op. ꝓ ſaluatiōe opinionis Bar. ab impugnatōe modernorū. ⁊ ad. l. turpia. ℌ. ſi tibi hō. ℌ. ſi fundus. dele. j. quas adducit Pau. ꝯ Bar. rñ. vt per do. Alex. in. đ. l. ſtipulationes. non diuidunt. ⁊ vide Saly. in. l. ꝓ hīditarijs. C. de here. actio. vbi tranſit cuz Bar. Et adde Pau. in. đ. l. ſtipulationes. in prin. in. v. col. in v. nam Bar. ſcđo loco op. vbi facit mentionē de op. quaz facit Bar. in. đ. viij. ꝓrio. in vſi. Item poſſes in ſtare ⁊ c̄. ⁊ vī referendo dicta Bar. velle q̄ Bar. intellexerit obligonē rem tradi indiuidnam eſſe ét reſpectu diſtributōis inter hīdes non ſolū reſpectu ſolonis: qz poſt moram ſuccedit obligo ad intereſſe qđ petiť certi ꝓdictōe: ⁊ ſic diuerſa actione q̄ petať ipm̄ fctm̄ qđ petiť actōe ex ſtipulatu vt ꝑ Bar. in. đ. l. ſtipulationes. in. viij. q. ad fi. ⁊ hoc reſpectu Bar. voluerit ponderare variationē obligonis que nō ꝓtingit in obligone gñis vel alternatiua ꝓſiſtente in dando cū nō ſuccedat obligo ad intereſſe. Sed ſi Bar. hoc mō intellexit tunc obillud de obligone rem reſtitui in qua eadē variatio ꝓtingit lz poſt pemptā rez. Preterea nullo iure vī ꝓbari iſta variatio. vz. q̄ varie ſubſint obligones poſt moram ad varias res. Preterea ét q̄ obligo rē tradi ſit indiuidua reſpectu obligonis nō tolliť iſta variatio reſpectu diuerſaꝝ obligonum. ſiue. n. ſit diuidua ſiue indiuidua ſemp poſt moram ſuccedit obligo ad intereſſe q̄ eſt diuerſa ab obligone qua ꝙ tenet ad factuz ⁊ ſiue heres non poſſit ſoluere partē rei ⁊ partē intereſſe ſiue poſſit oino iſta variatio contingit cuz pp moram ſucceſſerit obligo ad intereſſe verū eſt q̄ cū non poſſit fieri ſolo in predictis diuerſis rebus predicte varie obligationes non exequuntur. Unde ergo melius eſt dicere q̄ Bar. voluerit illud qđ ſupra dixi. ſ. qz ſi obligo rem tradi ⁊ ſimiles eſſent diuidue reſpectu obligationis mora cōmiſſa per vnum ipſe teneretur diuerſo modo ⁊ diuerſis obligationibus q̄ alij coheredes vel alius coheres ⁊ ſic verificatur illud quod dicit Bar. q̄ ſi heres poſſet ſoluere partē rei ⁊ partē intereſſe contingeret variatio reſpectu obligationis ⁊ ſolutionis ſi heres. ſ. vnus poſſet ſolure partē rei: quia non fuiſſet in mora ⁊ alius partē intereſſe contingeret predicta variatio q̄ vnus fuiſſet diuerſo modo obligatus q̄ alter qđ non cōtingit: vt. ſ. dixi ſi teneamus eſſe indiuiduaz reſpectu obligationis inter heredes quia ex facto vnius omnes tunc tenentur ad intereſſe cōgita: quia predicta ſunt difficilia ⁊ ſi aliter verba bar. intelligantur difficile eſt ipſuz ſaluare ab obiectione de obligatione rem reſtitui in qua poteſt contingere variatio reſpectu obligonis poſt rem pemptā: ⁊ ſ̄ñ nō pp hoc iudicať

indiuidua

indiuidua nisi respectu solutiõis dicta ergo variatio respectu obligatiõis nõ videt ipsam reddere indiuiduã inter beredes dicta variatio obligatiõis dico quã põderat Paul. sed dicta variatio quã ego sup põderaui videt bñ reddere ipsam indiuiduã inter beredes qui cũ representẽt vnã psonam videt incõueniens q diuerso modo teneat vnus q̃s alter. Et adde ẽt q ipse Paul.in.d.v.col.circa medium pcedendo ad intellectũ.§.cato.ꝛ volendo ꝯ bar.in.iij.q.q ille §.dum loquitur de obligatione amplius nõ agi vel rez ratã haberi pcedat ẽt si tales stipulatiões fuerint interposite super actiõe que competebat ad spẽm: vt.s.oino tales stipulatiões dicant diuidue: lz cõtingat variationez fieri solutionis in diuersis rebus ꝛ intelligat in persona beredũ in quo rũ psona hoc nõ incõuenit ꝟm ipm sed in persona pncipalis sic: ꝛ ita dicit eẽ in obligatiõe rem tradi vt sit indiuidua respectu pncipalis nõ respectu beredũ ꝛ rñ.ad.l.ij.§.ex bis .ff.eo.q loquit in obligatiõe gñis vl alternatiua in qua est vnica tm̃ variatio que nõ ptingit in psona beredũ put nec in persona pncipalis. Sed hoc videt plurimum restringere bũc tex.indistincte dicentẽ q obligatio rẽ tradi est indiuidua ꝛ.v.§.cato.indistincte q ille due obligatiões sunt diuidue restringit ẽt.v.§.ex bis.exquo gñaliter sumunt doc. q in indiuiduis nõ mutat pditio obligatiõis in psona beredum. Et ipsemet Paul.in.v.l.stipulatiões in obligatiõe rẽ tradi post mediũ.d.v.col.vsq; ad fi. alr loquit ꝛ ẽt in.d.§. cato.qz in ipsa in practica videt seq opionem bar.in pũcto iuris opionem Pe.ꝛ Cy.nõ aũt facere pdictã diam iter pncipalẽ ꝛ bẽdes. Et supdicta oia cõcernũt obligationem pncipalr ꝯctam iter partes ad factũ sed in.l.nostra.ꝛ in.d. l.stipulatiões nõ diuidunt. dr ꝛ pbat q in tali pmissiõe facti post morã sneedit obligatio ad itereſſe sed ꝯ hoc ꝛ sic.

55 ¶ Undecimo op.ff.v.l.si seruũ.§.fi.ff.e. †vbi ẽt homie moz tuo facto pmissorie adhuc homo petit p ff.§.de psti.pec.l. pmissor hoie.ꝛ.l.eũ qui.§.fi.§.e.ti.nostro.gl.in.l.siquis ab alio.§.fi.§.de re.iu. dicit q post morã interesse nõ est in obligatiõe nec in petitiõe vt in sup allegatis legibus sed venit in cõdẽnatione officio iudicis: ꝛ ita intelligat.v.l.stipulatiões.cũ multis si.ꝛ hãc opionem videt ẽt tenere gl.in.l.cũ stipulatus sim mihi a pculo.§.fi.ff.e.vbi per gl. in v. estimari. Sed pdictas gl.reprobat bar.in.d.stipulatiões.in.x.op. post By.ibi ꝛ in.c.mora.in pma.q.de reg.iu.lib.vj.ꝛ dicit q cõiter reprobant ꝛ ꝯ predictas glo.adducit plurima infra ꝛ potissime tex.ibi in fi.pn.v.l.vum dicit iuxta estimatiõnẽ facti vandã eẽ petitionẽ ꝛc. Et ad alta in ꝯtrariũ rñ.q lo
56 quunt †in obligatiõe vandi in quibus verũ est q post morã nõ succedit obligatio ad interesse sz interesse vel estimatio venit in condẽnatiõe siue executiõe officio iudicis vbi res nõ põt prestari vt habet in dictis iuribus maxime in.v.l.si seruũ.§.fi.vbi vide per bar.qui in.v.x.op.rñ.ad.l.stipulatio §.siue aũt.§.de no.ope.nũci. intelligẽdo q ẽt ibi interesse ꝛ factũ est in obligationẽ: ꝛ sic illa.l.intelligit ꝟm illã.l.stipulatiões.ꝛ alias.ll. loquẽtes in mã ꝛ psupponẽtes interesse post morã eẽ in obligatione. Et ponit quatuor rões inter obligationẽ vãdi ꝛ obligationẽ faciendi quas ibi vide per
57 eum †ꝛ hoc q in obligatiõibus facti succedat post moram obligatio ad itereſſe secus in obligatiõibus vãdi tenet cõiter per doc.ꝛ tetigi in.v.l sigo ab alio.§.fi.§.de re iu.ꝛ in.l. fieri karie.eo.ti.ꝛ vide per Jmo.in pma ꝛ scda.q.pncipali quã monet in.v.l.stipulatiões.in v.celsus. nam intelligit q post morã succedat obligo ad interesse in obligatõibus facti scz meri facti secus si sit factũ qõ participat cũ obligatione vãdi prout est rem restitui qõ tactũ fuit.§.in.ix.op.ꝛ p bar. in.d.l.stipulationes.in.viij.ptrario in.vj.q.ꝛ latius.ff. videbimus in obligatione aũt rem tradi tenet ipse Jmo.q statim succedat obligatio ad interesse ẽt q aliquo casu qs cogat precise tradere de quo per bar.in.v.l.stipulationes. in viij.q.in v.ad tertium venio ꝛc.ꝛ aliqd fuit.§.tactuz in.d. ix.op.ꝛ ff.latius tangit ꝛ per Jmo.in.d.v.celsus.in.v.q.pncipali.ꝛ hoc tenet ẽt Paul.in.v.v.celsus.qui satis dubitat de rõne differẽtie inter obligationẽ rem tradi ꝛ rem restitui quãdo tradi venit ex ꝯctu bonefidei exquo quis precise cõpelli põt tradere si hz facultatẽ rel tradende ꝛ tñ probat q incõtinẽti post morã in ipa succedit obligatio adinterẽe vt.d.l.i.in pn.de actio.emp.ꝛ in obligatiõe rem restitui secus est qz demũ re pempta cũ donec res extat possit precise cõpelli vt p By.ꝛ Bar.in.d.vj.q.ꝛ in eius recitatiõe latiꝰ videbimus ꝛ tãgit Paul.in.d.§.celsus.an añ morã ipm factũ sit in obligatiõe ꝛ refert opinionẽ Chri. de castel.quã reprobat. Aduerte tñ dũ Bar.in.d.x.op.tenẽdo q in obligatiõibus facti post morã succedit obligatio ad interesse alle.l.si penã.§.e.qz illa.l.loquit in obligatiõe vãdi ꝛ qñ ibi succedat obligatio ad interesse declarat ipse Bar.ꝛ ẽt i.d. .l.stipkones.in.xij.op. aduerte ẽt dũ allegat.l. stipko.§. siue
58 aũt.§.de no.ope.nũ.habes.n. †q licz simus in tali facto ad qõ qs pcise compelli põt nihilbominus post morã succedit obligo ad itereſſe ꝛ sic ẽ in electõe actoris an petat fcm̃ an petat itereſſe post morã.in.d.n.§.siue aũt.põt qs pcise cõpelli ad factũ: vt ibi p glo.ꝛ Bar.ꝛ per eundẽ. in.v.viij.q. in.d. .l.stipkones.ꝛ facit qõ ꝓri.est tactũ q lz aliqñ tradere pcise cõpelli possit nihilbominus post morã succedit obligató
59 ad interesse. †Adde ẽt dũ Bar.ponit rões diuersitatis inter obligatiõez vãdi ꝛ faciendi quare i vna succedat obligatio ad interesse in alia nõ: qz aliqd ipse tãgit. in.l.vnica. in.iij.q.pn.C.de sen.q̃ pro eo qõ interest ꝓfe.ꝛ assignat rõnez quã tertio loco assignat.in.d.x.op.quã approbat etiaz Paul.õ ca.i.d.§.celsus.ꝛ hãc magis vr̃ approbare Jmo. qui dicit q pma rõ Bar.pcedit in factis hñtibus cãm successiuã scda in factis q̃ ex tpe variant due vl.sunt magis generales ꝛ pcipue tertia que est no.dicit ipse: sed aduerte qz nulla pcludit vbi res est perempta ꝛ sumus in obligatiõe vãdi nisi dicamus q vl.aliquaꝛ adaptetur ꝛ tertia ab obiectione Bar.posset defendi qz rẽ tradi vr̃ ẽt variari ex tpe addicta aliqua qualitate: vt p ipuz in tertia rõne. ¶ Duodecimo op.q imo in obligatiõibus vãdi succedat obligatio ad interesse: vt.l.nãlis.§.j.§.de prescript.ver.ꝛ.l.j.in fi. iuncta gl.in v.agemus.§.de re.pmu. Sol.q dicta iura nõ ꝓbãt de necessitate q dari sit in obligatõe ꝛ q vbi est dari succedat obligatio ad interesse: ꝛ.d.l.j.in fi.de re.pmu.loquit de traditiõe vñ nõ mirũ q re nõ tradita possit agi cõditione ob cãm vt res nra nobis reddat ꝛ ẽt pscriptis vbis ad interesse supplẽdo ad illũ tex.dũ dicit nõ i hoc agemus qõ interest ꝛ c.dictionẽ tm̃ put facit glo.in.d.v.agemus.ꝛ pbat in.d.l.nãlis.§.j.q̃ nõ pbat ẽt q dari eẽt in obligatiõe
60 sed loquit vbi do rẽ vt rẽ accipiat †qõ verbũ accipiã nõ importat trãslationẽ dñij: vt ibi declarat Bar.dũ op.de.l.fi.§. de ꝓdi.ob cãm.vbi ẽt vide p ipm Bar. By.tñ in.d.l.stipkones nõ diuidunt. secuꝰ opinionẽ gl.in.d.l. vnica.C.õ sen. que pro eo qõ interest ꝓfe.in v.ꝯctibus.in fi.ꝛ in v.in alijs
61 tenet †q in ꝯctibus innoiatis vbi dari ẽ in obligatiõe oino post morã succedat obligatio ad interesse: ꝛ ita ꝓcedat iura.§.alle.ꝛ assignat ipse rõnẽ quã declarat ꝛ saluat Bar.q sequit.d.opinionẽ.in.d.l.stipkones.in.xi.op.ꝛ i.d.l.vnica. in.iij.q. reiecta opiniõe vltramõtanoꝝ q tenuerũt ꝯ gl.rñ. ad ꝓallegata iura q in ipsis interesse nõ venit in obligatõne: sz ꝓdẽnatiõe ꝛ sic officio iudicis ꝛ ad hoc facit.d.l.j.siue ij.§.fi.de rerũ pmu.nihil subaudiẽdo put subaudit gl. ꝓbat .n.q nõ agit ad interesse hãc tñ rñsionẽ nõ recipit.d.l.nãlis.§.j. sed ipsi põt rñ.vt.§.pmo loco rñdidi opinionẽ tñ glo. By.ꝛ Bar.tenẽt Ang. Jmo.ꝛ cõiter doc.i.d.l.stipkones. vbi p ipz Jmo.in.j.q.quã exaiat sup.d.v.celsus.ꝛ p Paul. de ca.in.l.vbi aũt.nõ apparet.§.fi.§.e.ꝛ vr̃ rõ satis apta p
62 ista opiniõe †nã in ꝯctibus innoiatis est locus pñie: vt.l.si pecuniã.§.õ ꝓdi.ob cãz. vbi ergo aliqs nõ vult producere ad effectũ ꝯctũ ꝛ sic agere pñiaz definit teneri ad illud qõ in ꝯctu deductũ fuit: ꝛ sic nõ põt queniri ad illõ qõ venenit in ꝯctu adeo q interesse veniat postea officio iudicis in ꝓdẽnatiõe si ergo interesse nõ essz i obligatiõe nõ possz aliquo mõ hbñ: ꝛ hãc rõnẽ vr̃ sentire Jmo. Sz hec rõ nõ cõcludit qz in ꝯctibus innoiatis est locus pñie re integra vel ꝓ parte adimplentis nõ aũt ꝓ parte eiꝰ cui est adimpletũ: vt p glo. mag.in.d.l.si pecũiaz.in pn.ꝛ ibi p Bar.ꝛ doc.ꝛ h cãu loquunt.§. allegata iura qñ ꝓ pte vniuz est secutuz implemẽ

tū ⁊ alter nō vult ad implere ⁊ hāc opinionē ꝙ in ꝯctibus
inoiatis succedat obligatio ad interesse tenet Bal.in.d.l.
nāli.s.⁊ in.d.l.j.in fi.de rerū pmu.vbi dicit ꝙ rōnem By.
assignat gl.in.d.l.si pecuniā.dic tu ad aliū tñ ꝓpositū.s.qr
in ꝯctibus innoiatis fit locus penitētie hāc opinionē tenet
ēt Saly.in.l.cū precibus.C.de re.pmu. post glo. ibi ⁊ de-
clarat ibi rōnes By.dicens Bar. male declarare in.d.xj.
op.Si qs tñ vellet in pūcto iuris sustentare opinionē vltra
montanoꝝ nō haberet magnā difficultatem ꝑ qua facit qr
oēs rōnes q̄ assignant quare vbi dari ē in obligatōe nō suc
cedat obligatio ad interesse sec⁹ vbi fieri militāt ēt qñ dari
63 est in obligatiōe ex ꝯctu inoiato. ¶ Tertiodecimo op.†ꝙ
imo in obligatiōe dādi veniat interesse:vt.l.liber bō.§.fi.ff.
64 eo.Sol.†supius dicta ꝓcedūt vbi ipsi stipulatori dādū est
d.l.liber bō.§.fi.vbi alij est dāduz:⁊ aꝭ in alia mā an inter
esse eꝝ res veniat allegādo.d.l.liber bō.ꝓdictā ꝓsideratio-
nem facit gl.in v̄.interfuit.in fi.in.l.iulianus.in pn.s.de ac
tio.emp.⁊ hāc so.dat Bar.in.d.l.stipulones.in.xij.op.q assi
gnat rōnē dīe quaz ibi vide per ipsuz q ēt examinat intel-
lectū.l.si penā.s.e.⁊ sic vult ꝙ illa.l.loquat in obligatione
dādi ꝑut ēt ibi vult lz in.x.op.videaꝭ ꝓsupponere ꝯriuz vt
dixi.s.in.xj.op.⁊ vide eundē in.d.l.liber bō. d.§.fi.vbi idē
in effectu tz qō in.d.xij.op.⁊ ita transit Jmo.in.j.q.in.d.v̄.
celsus.⁊ Pau.in.d.l.vbi aūt.nō apparet.§.fi.⁊ idem ēt te
nēt Jmo.⁊ Pau.de ca.in.d.l.liber bō.§.fi.⁊ ita doc.trā-
seunt. ¶ Quartodecimo op.de.l.in sūma.§.in frumēto.s.
de ꝓdi.inde.vbi frumēto indebite soluto cōsumpto repetit
ꝓciuz.⁊ sic vī ꝓbari ex illo tex.ꝙ succedat obligatio ad in
teresse ⁊ tñ sumus in obligatōe dādi Bar.i.d.l.stipulones.
in.xij.op.reiecta so.Cy.que est ꝯ illū tex.dū dicit ꝓciuz re
petit ⁊c̄.Sol.ꝙ in ꝓditione indebiti nō est qs ꝓprie obli-
gatus ad reddēduz sed ex quadā nāli eqtate obligatus est
inquātū effectus est locupletior:vt.l.nā ⁊ hoc nā.s.de ꝓdi.
inde.⁊ d.l.si nō sortē.§.libertus.e.ti.vñ si frumētū est ꝓsū-
ptū remanet locupletior in estimatiōe ⁊ sic equū est ꝙ ipa
estimatio reddaꝭ ⁊ iō ipsa repetit:⁊ hec ꝑm ipsum pōt esse
65 rō.l.si ipsa.s.qō me.cā†nā actio qō me.cā in extraneū daꝭ
inquātū effectus est locupletior si ergo rē q̄ peruenit ad eū
ab eo q metū intulit in ꝓciū cōuertit in dicto ꝓcio dī effect⁹
locupletior ⁊ sic ꝓciuz peteꝭ ꝑut vī ꝓsupponere.d.l.in qua.
ita tenet Pe.de bellap.ꝯ ipsuz ē ēt ꝓncipalē q metū intulit
re pempta adhuc ad ipsaz rē agi pōt:vt.l.i.C.qō me.cā ipe
.n.nō teneꝭ eo qr sit effectus locupletior vel inquātū effect⁹
sit locupletior an autē ab ipso peti posset estimatio dicet.j.
pri.op.⁊ ita in.d.§.celsus.trāsit Jmo .cū Bar. quo ad.d.
§.in frumento.alia.n.tacta in hac op.nō tangit:⁊ vide eū
dē Bar.in.d.§.in frumēto.vbi tz idem qō in.d.l.stipulones.
66 ¶ Quintodecimo op.⁊ videtur†ꝙ ipsa estimatio in obli-
gatiōibus dādi succedat in obligatiōe ⁊ petitiōe: vt.l.si fi-
liofa.la.j.s.de do.cā mor.⁊ ꝙ ipsa res peti nō possit vt ibi
in fi.dī gl.in.d.l.si filio.sol.ꝙ imo agitur ad ipaz rez in ter-
minis.l.ꝓdicte tñ cū res nō possit ꝓstari ꝓstaꝭ ꝓciuz qō cuz
ꝓstetur ⁊ soluaꝭ vī quodāmō agi ad ipsuz ꝓcium tex.ergo
dū dicit nō rez sed ꝓciū ꝓdicet ⁊c̄.debet exponi nō ꝓsequeꝭ
rez sed ꝓciū ⁊ sic ipsuz ꝓciū ibi ꝓdici dicaꝭ eo qr ipm ꝓciuz
soluiꝭ sed.l.illud.§.iul.e.ti.vī ꝓbare ꝙ imo si eligit ipe do-
nator ēt ipsa res alienata ꝑ donatariū bēat restitui:⁊ sic vī
ꝓbare illa lra ꝙ peti possit res donata ⁊ ipsa tūc dz restitui
ītē preciū rei ⁊ silr ipm tūc dz prestari nō vī ergo adaptari
qō dicit gl.in.d.l.si filio.ꝙ ꝓciuz dicaꝭ ꝓdici eo qr ex cōdi-
tione rei prestaꝭ ꝓciuz qr si ꝓdicit res ipsa debet restitui nisi
rñ.ꝑut facit gl.in.d.§.iulianus.in v̄.ipsuz tñ ꝓdicta rñ. vio
lat plurimum iura ꝓdicta By.ergo sol.ꝙ ille tex.loquitur
in obligatiōe rē restitui in qua re nō extante succedit obli-
gatio ad interesse vt.d.l.in re furtiua.s.de ꝓdi. fur.cum si.
Sed hāc so.reprobat Bar.in.d.l.stipulones. in vl.op.quia
imo ibi est obligatio rez dari:vt.l.p.s.de ꝓdi.ob cām.vbi ꝑ
67 batur†ꝙ cōditiōe ob cām agitur ad dari sicut ⁊ quelz ꝓdi
tio excepta furtiua:vt in.§.sic itaqz. ver.plane. ⁊ v̄.ꝓdicere
⁊c̄.insti. de actio.que ꝓditio ob cāz daꝭ donāti.cā mor.q re
cōualuit vt ꝓbatur in.l.j.iuncta gl.e.ti. ipse ergo Bar. in
d.l.si filio.⁊ in.d.l.stipulones.lz det alias sol.i effectu residet
in ista ꝙ obligatio de qua.in.d.l.si filio.sapit nām obliga-
tiōis dādi ⁊ obligationis restituēdi qō patet qr ad repetē-
duz dona.cau.mor.datur ꝓditio ob cām. Itē vtilis in rem
68 †quasi morte nō secuta vtile dñiuz retransferaꝭ in donātē:
vt.l.si mortis cā.l.sequen.s.de dona.cau.mor.in quibus iu
ribus ꝓbaꝭ ꝙ vtilis rei vendicatio ꝯcurrere pōt cū ꝓditio
ne ob cām.⁊ sic limitaꝭ.l.fi.s.vsufruc. quēadmo.ca.⁊ §.sic
itaqz.insti.de actio.ad qō.l.j.C.de dona.q̄ sub mō.⁊ in di-
ctis iuribus ꝑ doc.cū ergo dicta obligatio sit mista non bz
in oibus eandē nām quā bz obligatio dādi:sed re nō exīte
penes donatariū pōt ab ipso ꝓdici ꝓciū vel peti ipsa res bz
ꝙ elegerit ipse donator vt.d.l.illud.§.iul.ꝑm quā debet in-
telligi.d.l.si filio.⁊ sic dum dicit nō rem ⁊ c̄.suppleri tñ.Et
idē dicit Bar.in actiōe qō me.cā qr lz psonalis ptinet tñ re
stōnem ⁊ daꝭ ēt vtilis in rē:vt.l.metuz.§.volenti.s.qō met.
69 cau.†⁊ sic ēt in ipsa ꝯ inferentē metuz pōt agi ad restōnez
rei ⁊ ēt ad ꝓcium ⁊ estimationē rei re nō extante:⁊ ita tz ēt
Bar.in.d.l.i.C.de bis.q̄ vi.me.ne.cā fi.† Jdem dicit Bar.
in actione ex testō ꝑ relegata ad quā daꝭ ⁊ psonalis ⁊ rea
lis:vt.l.i.C.cōia ō lega.vt si res nō pōt prestari heres tñ te-
netur legatario possit eligere an agat ad rē vel estimationē
⁊ ꝙ possit agere ad estimationē ⁊ ꝙ ipsa estimatio sit i ob
ligatiōe ꝓbaꝭ in.l.sed si res q̄ sequiꝭ post.l.apō iul.s.de le.j.
⁊.l.cū res.§.itaqz.⁊ §.fi.e.ti.⁊ l.mortuo.§.i.de le.ij.ꝙ autē
res peti possit ꝓbatur in.§.nō solū.⁊ in.§.si res aliena.insti.
de leg.⁊ hoc mō dz intelligi.l.cū alienā.C.de lega.ꝓbatur
.n.in.d.§.nō solū.ꝙ petit res ⁊ si nō pōt dari ꝑstaꝭ estima-
tio:⁊ vide eundē Bar.in.l.plane.la.j.§.ꝙ si rem vbi in ac-
tiōe ex testō tenet:vt.s.⁊ cū Bar.vident trāsire magis cōi-
ter doc.in.d.§.celsus.⁊ Saly.in.d.l.vnica. in.xij.col. ⁊.xij.
op.vbi colligit distin.in mā ⁊ nō vī discrepare ab his q̄ di-
cit Bar.in.d.vl.op.⁊ in tribus precedentibus Pau.ō ca.
etiā in.d.l.illud.§.iul.vī etiā tenere illud qō tenet Bar. sed
in.d.l.si filio.conatur saluare so.By.nō tñ rñ.ad.l.p.s.ō cō
di.ob cām.quā ꝯ By.adducit Bar. Jo.de imo.in.d.§.cel-
sus.in.j.q.dubitat de so.Bar.qr obligatio rez restitui non
bz de sui nā:vt in ipa succedat obligatio ad interesse nisi de
mum re pempta vt vult Bar.in.d.l.stipulones.in.viij.op.⁊
in.vj.q.⁊.s.vidimus.⁊ ideo nō videt ꝙ obligationi dādi
sibi ꝓnexe tribuere possit hāc nāz ar.l. traditio.s.de acq.re.
do.qr nemo dat qō nō bz.Si ergo iura allegata ꝑ Bar.vz
d.l.si filio.⁊ d.l.illud.§.iulianus.loquerent demuz re pem-
pta tūc posset ꝓcedere rō quam facit Bar. sed ex quo illa
iura loquuntur re extante lz alienata ꝑ ipsum donatorem
nō vī sua rō ꝓcedere ⁊ anteqz viderem Jmo.nō applau-
debant mihi dicta Bar.ꝓdicta rōne qr in obligatione rez
restitui nō succedit obligatio ad interesse nisi demū post ꝑ
emptionē.Sol.ergo ipse Jmo.ꝓdicta ꝯria ꝙ in dictis iu-
ribus est spāle fauore exercētis liberalitatē vt vbi res alie-
nata est donata possit agere vel ad ipsam rem vel ad eius
estimationem ⁊ eodem modo dicit esse spāle fauore vltime
voluntatis:⁊ ita rñ.ad iura q̄ vl.loco allegat Bar. nouus
Jmo.in.d.ver.celsus.tenet cū Bar.reprobato dicto ⁊ so.
70 Jmo.nam dicit†ꝙ in donatione cā mortis nō est liberali-
tas sed in simplici donatione:vt.l.i.s.de dona.sed imo est li
beralitas lz non tanta quanta in simplici donatione: vt.d.
.l.i.ꝓbatur rñdet ēt ad no.ꝑ Bar.in.d.viij.op.⁊ in.d.vj.q.
nam dicit ꝙ Bar.in dictis locis non negat ꝙ vbi non ad-
est facultas rei restituende prout est in terminis.d.l.si filio.
possit agi ad precium sed vult ꝙ vbi res extat que pōt peti
rei vendicatione non succedit obligatio ad interesse quod
in effectu nō est aliud dicere nisi in obligatione rez restitui
succedat obligatio ad interesse etiam vbi non adest facul-
tas rei restituende non solum vbi est perēpta qō repugnat
menti ⁊ intentioni Bar.⁊ aliorum doc.⁊ predicta cōside-
ratio an habeatur facultas prestandi rem nec ne fit in ob-
ligatione rem tradi ex causa venditionis dum queritur an
cogatur venditor precise tradere vt per Bar.in.d.l. stipu-
lationes.in.viij.q.in ver.ad tertium venio ⁊c̄.⁊ tactū fuit
.s.in nona op.tenendo ergo ꝙ in obligatiōibus dādi post
morā

moram non succedat obligatio ad interesse non esset forte malum ad supradicta iura rñ. ꝓut rñ. Imo. ¶ Sed si qs
71 vellet tenere opinionem† qꝫ in obligationibus dandi post moram succedit obligatio ad interesse posset predicta iura adducere pro hac opinione quaꝫ videtur tenere Imo. prout refert Inn. in c. sacro. in gl. magna in vlti. col. de sententen. excõmu. qui rñ. ad. d. l. si seruum. §. fina. qꝫ licet ibi dicatur qꝫ petitur homo promissus dari post moram ꝛ post peremptionem tamen non infertur de necessitate qꝫ nõ potuisset peti estimatio: ꝛ sic qꝫ ad ipsam non successisset obligatio. ¶ Nec ob. ter. dum dicit nec pecuniam que nõ debet quia debet intelligi qꝫ non debetur exprimena obligatione ꝛ conuentione vel potest rñ. qꝫ illud dicit allegando. J. cõ. posset etiam rñ. ad. l. vbi autez. §. fi. vbi probatur qꝫ vbi qs promisit dare dẽ promisisse certũ ꝛ venit translatio dominij qꝫ hoc procedat volente ipso stipulatore: secus si nollet quia tunc deberet prestari estimatio siue interesse: ꝛ hoc respectu non esset certa nõ. n. sequitur põt quis precise compelli ad aliquid ergo non succedit obligatio ad interesse post moram vt patet in obligatione rem tradi vbi venit ex contractu emptionis ꝛ venditionis patet etiaꝫ in terminis. l. stipulatio. §. siue autem. de no. oper. nuncia. nam potest quis precise cogi ad factũ in terminis predi. §. vi per Bar. in. d. viij. q. ꝛ tamen etiam ibi post moram succedit obligatio ad interesse: vt per Bar. in. d. l. stipulationes. in. x. op. ꝛ dixi. s̃. in. xj. op. Inno. tamen vbi. s̃. videtur velle qꝫ demum re promissa dari perempta succedat obligatõ ad interesse. ¶ Communis tamen opinio est qꝫ in obligatione dandi regulariter nõ succedat aliquo tempore obligatio ad interesse: sed ipsum interesse venit in condẽnatione siue executione fallit tamen hec communis opinio in pluribus casibus ꝛ aliqui comprehenduntur ex. xj. op. Bar. ꝛ sequen. in. d. l. stipulationes. ꝛ ex dictis. s̃. ¶ Fallit ergo primo in contractibus innominatis: vt per Bar. in. d. xj. op. ꝛ dictũ est. s̃. qõ procedit ꝑm Ange. ꝛ Imo. etiam si super contractu innominato fuerit interposita stipulatio ꝑ. l. cuꝫ mota.
72 .C. de transac. vbi per Bar. ita tenẽtẽ ista ratione† quia stipulatio interposita super aliquo contractu intelligitur ꝑm naturam illius contractus: vt. l. si stipulatus. s̃. de vsu. ꝛ ita tenet etiam Bal. in. d. l. cum mota. in scõa col. in contrariũ tamẽ videtur facere qõ hñ per Bar. in. l. ij. in fi. C. de cõdi. ob cau. vbi vult qꝫ cum in quolibet instrumẽto notarij apponant stipulationem nõ erit reperire ꝯctuꝫ innominatuꝫ quasi inspiciatur tunc stipulatio nõ contractus super quo interponitur ꝛ ad hoc facit. l. ex placito. C. de rerũ permu. vbi super contractu permutationis interposita stipulatiõe agitur anteq̃ sequatur implementũ qõ fieri nõ posset si remaneret permutatio in sua natura. ¶ Sed rñ. qꝫ stipulatio interposita super aliquo actu interpretatur ꝑm naturaꝫ talis actus quo ad hoc qꝫ non censetur quis in plus se obligasse: ꝛ ita loquuntur primo loco allegata sed bene efficacius censetur se obligasse: ꝛ isto respectu nõ videtur imitari naturam actus super quo interponitur: ꝛ ita procedant adducta secũdo loco ad hoc bonus tex. in. l. miles. §. decez. s̃. de re iudica. vbi plene per Pau. de cast. ꝛ ibi late dixi. in vlti. no. ꝛ vide dicta in rubri. s̃. e. ꝛ hãc respõ. dat nouus Imo. in. d. l. stipulationes. ꝛ est satis de intentione sua in d. rubri. ad fi. ꝛ in. l. sciendum. s̃. e. ti. ꝛ in. l. i. in fi. s̃. de pact. que videtur dubitabilis quia in proposito nostro non videtur quis se obligare ad plus sed efficacius ex quo agitur an precise possit cogi ad dationem: nec ne nõ autem vt per stipulationem sit ad aliud obligatus: ꝛ facit ratio que assignatur inter pactus nominatos ꝛ innominatos ex qua apparet qꝫ propter debilitatem in contractibus innoiatis succedit obligatio ad interesse stipõ ergo interposita cũ efficacius obliget videl opari qꝫ qs precise cõpelli possit nec succedat obõ ad interesse sicut in ꝯctibus nominatis passus est dubius ꝛ si tenerem⁹ qꝫ in ꝯctibus inominatis nõ esset hõ spãle omnia ista cessarẽt sed tũc ob. d. l. cũ mota. nisi rñ. prout ad. l. nãlis. §. i. ꝛ. l. j. in fi. s̃. de rerũ pmu. rñ. fuit. s̃. xij. ꝛio qꝫ. f. illa verba partem bonoꝝ acciperet qꝫ non importent

trãslationẽ dñij: lꝫ ꝓrium velit Bar. in. d. l. nãlis. §. j. cogita qꝛ pdicta hñt magnã difficultatẽ nec multũ declarant per doc. ꝛ vide nouiter per senẽses in rubrica. s̃. e. vbi satis dubitãt de hac cõi opione qꝫ ẽt interposita stipõne sup ꝯctib⁹ innoiatis in qbus est dari succedat obligatio ad itereſſe ꝛ satis mouent ex rõne quã ego hic facio ꝛ ibi plene examinãt lati⁹ qbus respectibus stipõ interposita sup ꝯctib⁹ inno-
73 minatis sortiat ei⁹ nãz. ¶ †Fallit scõo dicta regula vbi dãdum est alij nõ ipsi stipulatori: qꝛ tũc ẽt succedit obligatio ad interesse: vt. l. liber hõ. §. fi. j. e. ꝛ dicta. in. xiij. op. ¶ Tertio fallit vbi dãdum est ipsi stipulatori reuocabiliter iuxta. l. si penã. s̃. e. vbi per bar. ꝛ dictũ est in proxi. alr. op. ¶ Quarto fallit vbi obligatio dãdi est mista cũ obligatiõe restituẽdi: vt. l. si filio. la ꝓma. s̃. de dona. cã mor. cõ. ꝓdi. ide. ꝛ de hoc plene dictũ fuit. s̃. in vlt. op. ꝛ circa hoc recitate opiones. nã ꝑm Imo. nõ fallit ꝓdicto casu sed fauore exercentis libera-
74 litatẽ ꝛ ẽt fauore testamẽti. ¶ Quinto fallit† in bonefidei ꝯctibus in qbus in obligatiõibus dãdi post moꝛã succedit obligatio ad interesse. l. j. in ꝓn. s̃. de actio. emp. per quã ita dicit glo. no. ꝛ sing. in. §. actionũ. insti. de actio. glo. magna post medium ꝛ illã gl. dicit nõ esse alibi bal. in. c. j. de ꝓtouer. inuesti. qui cũ ipsa ibi trãsit ꝛ in. d. l. vnica. C. cõ sen. que pro eo qõ interest ꝓfe. in. iij. col. ad fi. in v. scõo queriẽ ꝛ c̃. ꝛ in. v. col. in v. scõa op. ꝛ c̃. Sed Imo. in. d. l. stipulationes. in xj. col. in fi. reprobat predi. glo. exquo. d. l. j. de actio. emp. loquiẽ de obligatiõe rẽ tradi in qua post moꝛã succedit obligatio ad interẽsse vt vidimus. s̃. ꝛ ita ẽt tꝫ Ro. in. d. l. stipulatiões. ꝛ ibi ẽt do. Alex. qui alr. cõ ꝓdi. glo. tenere ẽt Ang. in. l. fi. s̃. siquis in ius voc. nõ ier. ꝛ cõ ꝓdictam gl. facit qꝛ in ꝯctib⁹ bonefidei militãt rõnes que assignant quare in obligatiõibus rem dari nõ succedat obligatio ad interesse de qbus est dictum. s̃. in. xj. op. ꝛ ꝓdictam glo. in. d. §. actionũ. reprobant ibi Jo. fa. Jo. de pla. ꝛ alij doc. Aduerte tamen qꝛ ꝓdicta glo. in casu in quo loquiẽ non penitus male dicit vꝫ. in ꝯctu emptionis ꝛ vẽditiõis in qua venit dari si vendens est dñs: vt. l. exempto. s̃. de actio. emp. ꝛ tñ. in. d. l. j. ꝓbat qõ in ipsa succedit obligatio ad interesse post moraꝫ ꝛ dictum est. s̃. in ꝓcedentibus ꝓximis op. hñ est verum qꝫ qs põt cogi precise tradere si facultatem hꝫ rei tradẽde vt per bar. in. viij. q. in v. ad tertium venio in. d. l. stipulatiões. ꝛ. s̃. sepius tactum fuit. Banr aliqne alie fallentie ad dictã cõꝛ opionem per doc. in. l. si seruuꝫ. §. fi. sepius alr. sed ꝓdictas adduxisse in ꝑsentiarũ sufficiat. Et ex ꝓdictis sunt declarata omnia dicta bar. in. d. l. stipulationes non diuidunr. vsqꝫ ad questiones. Qui expeditis op. per. ix. q. examinat mãm diuidui ꝛ indiuidui ꝛ mãm obligatiõis ad itereſſe que succedit in obligatiõibus. primaꝫ vꝫ per quatuor. q. ꝛ scõaꝫ p-
75 qnqꝫ. q. ¶ Primo ergo bar. querit† qualr res corporales vel incorporales dicanr diuidue vel indiuidue. Et ꝓmo initiũ facit a corpalibus. Et ꝓsiderat qꝫ aliqua res dici põt diuidua vel idiuidua dupliciter. Uno modo ꝑm nãm. Alio modo ꝑm iuris dispõnem: vt. l. nõ amplius. §. fi. s̃. de lega. j. ibi dũ dicit finaũt vel nãliter idiuise sint vel sine damno diuisio earũ fieri nõ põt ꝛ c̃. dum. n. dicit vel nãliter idiuise sint dat intelligere qꝫ aliqd nãliter põt diuidi vel nõ diuidi duꝫ vo dicit vel sine dãno diuisio earũ fieri nõ põt vult ostẽdere qꝫ aliqua est diuiduitas vel idiuiduitas ꝑm iuris dispõnem. vbi eim sine dãno aliqua res nõ põt diuidi idiuidua dr ꝑm iuris dispõnem: lꝫ nãliter sit diuidua. Primo ergo mõ ꝓsiderata diuiduitate vel idiuitate quelibet res corpalis dr diuidua. ꝓstat. n. qꝫ põt in ptes diuidi puta homo equs bos ꝛ silia. Quãꝫ ꝑꝫ Pe. ꝛ bar. ꝓpter rei modicitatẽ vt in pũcto potest. n. esse ita paruus qꝫ non recipit ꝑm naturam diuisionem. Secundo modo cõsiderata diuiduitate vel indui-
76 duitate puta ꝑm iuris dispositiõem ꝛ ordinationem † ꝛ an res corporalis dicatur diuidua vel indiuidua considerat Bar. in hoc nõ sequendo ordinem Pe. qꝫ diuiduum dici potest tribus modis ꝑm iuris dispositionẽ. Uno modo in partes multiplicatiuas puta dimidiam tertiam quartam ꝛ similes partes ꝓ diuiso. Alio modo in partes inridicas puta in ꝓprietate ꝛ vsufructu. Alio ꝛ tertio modo in par-

tes diſcretas ⁊ ſeparatas ꝑmo modo vnaquęq res cor-
poralis dicitur diuidua poteſt.n.ex quocūq ꝯctu parsꝑdi
cta pro indiuiſo induci:vt.ĩ.de ſtip.ſer.l.ſeruus cōis ſic.⁊.l.
locus.ij.rñ.§.de acqui.poſ.patet per totū.ti.fa.herci.⁊ cōi
diui.in illis.n.titulis ſepe ſepius fit mentio q vnus recipit
partem vnius rei alius aliā partē ⁊ aduerte qz pro indiui-
ſo res corporalis iſtas partes vī recipere nihil.n.obſtat q
in aliquo fun o vl in alia re corporali ego habeā dimidiā
vel tertiā vel quartā partez pro indiuiſo:vt in.d.l.locus.⁊
bī in.l.ij.§.⁊ incertaz.e.ti.de acq.poſ.in quibus iurib⁹ple
77 ne per Bar.⁊ doc.† an incertitudo rōne quote vel rōne lo
ci impediat poſſionē ⁊ ex ibi dictis apte deprehēdit q di
cte partes dant in re corporali pro indiuiſo: ꝑ diuiſo autē
nō dātur qz facta diuiſione dicūtur partes diſcrete ⁊ multo
tiens quelibet pars facit totū de per ſe vt eſt videre in pre
fundi ⁊ domus. Secūdo modo ēt quelibet res corporalis
dī diuidua niſi ſit res que vſu ꝓſumat in his.n.ꝓprie nō ca
dit vſusfructus:vt.l.i.⁊.ij.§.de vſu.ea.re.que vſu cōſu.ſed p
cautionē ꝓſtituitur quaſi vſusfructus:vt in.§.ꝓſtituitur.in-
ſtitu.de vſufruc.⁊ in palle.iuribus p doc. Tertio modo re-
gulariter q̄libet res corporalis dī diuidua ſz Pe. ¶ Fal
lit in quibuſdaz caſibus quos ipſe enumerat ⁊ poſt ipſum
Bar.in.d.i.q.q dicit q verba Pe.ſunt verba glo. in.l.fi.
.C.cōi.di.vbi tñ Ly.nō approbat in omnibus dicta ipſius
glo.ad que dicta per Ly.in.d.l.fi.ſe remittit Bar.in qua
.l.Bal.Saly.⁊ Pau.de ca.transeunt cuz glo. ſolū adden
78 tes † q minor maritus vel eccleſia de quib⁹ ibi dicit glo.q
nō poſſunt puocare ad diuiſionē q imo aliqñ poſſunt bar.
tñ ibi dicit q doc.reprobant glo.inquātū ipſa vult † q rō-
ne tpis:⁊ ſic ꝓpter ꝓſcriptionē qs cogatur ſtare in cōione
⁊ alle.l.i.§.ad hec.C.de anna.excep.vbi glo.inver.cōi diui
79 dundo eſt in opinione † q ſi res cōiter poſſidetur p.xxx.an
nos amplius nō poſſit prouocari ad diuiſionem ⁊ hoc ve-
lit ille tex.dum dicit q poſt.xxx.annos.nō pōt intentari in
dicium cōi diuidundo vel familie hercīſ.ſed illa glo. repro
batur p doc.vt ibi vide per Bar.bal.⁊ Saly. plenius cete
ris. Si ergo verū eſt q lapſu tpis nō preiudicatur faculta-
ti petendi diuiſionem patet q nō bñ loquitur gl.in.d.l.fi.
dum dicit q rōne ꝓſcriptionis cogitur ſtare in cōione:⁊ ſic
etiā nō bñ loquitur Pe.de bellap.qué refert bar.in.d.l.ſti
80 pulatiões.d.i.q. † qñ aūt ꝓſcribat actioni cōi diuidūdo vl
fami.herciſ.dic qñ alter tñ poſſidet qz preſcribit aduerſus
nō poſſidentē poſſet tñ ſaluari dictum Pe. etiam q gl.in
d.l.fi.⁊ in.d.l.i.male loquantur nam ſz propter preſcriptō
nem nō cogatur quis ſtare in cōione quaſi nō detur q pre
ſcriptio ꝓcedat vbi ambe partes poſſident tñ bñ eſt veruz
81 † q rōne preſcriptionis impeditur diuiſio ſi.n. vnus ſolus
illorū inter quos res eſt cōis poſſidet ⁊ ꝓſcribit aduerſus
alterū partē ſuā veriſſimum eſt dicere q diuiſio impeditur
poſſunt ergo iſta duo ſimul ſtare q quis nō cogatur pro-
pter tpa ſtare cōioni tñ bene impediatur diuiſio ꝓpter tpa
p.d.l.i.§.adhec que hoc optime ꝓbat ſm cōem intellectuz
Et ex hoc etiam ſequit q diuerſum eſt illud qō dicit Pe.
de bella. q in aliquibus caſibus. Fallit q nō fit diuiſio in
partes diſcretas. Diuerſum eſt illud qō dicit glo.in.d.l.fi.
82 .C.cōi di.† que enumerat caſus in quibus qs cogitur ſtare
in cōmunione:⁊ ſic nō videt verū q verba Pe.ſint verba
gl.in.d.l.fi.verba.n. Pe.q in caſibus enumeratis p ipm
impediatur diuiſio verificari poſſunt ſiue ex hoc impedimē
to diuiſionis quis remaneat in cōione ſive etiam non Ja.
bu.prout refert bal.in.d.l.j.de anna.excep.tenebat opinio
nem glo.dicens q reſultant mirabilia q res ſemper rema
83 nebūt in cōione:⁊ ſic ſequet † q ſi cōſortes ſteterūt i cōione
longiſſimis tpibus domorum clauſtrarū ⁊ plateaz nullus
ad diuiſionē puocari poterit Ly.tñ ⁊ in.d.l.fi.⁊ in.d.l.j.ō
anna.excep.tz ꝑ glo.⁊ ſic inquātū predicta glo. loquit de
ꝓſcriptione ipſam reprobat Ly.q in.d.l.j.de anna.excep.
plura fundamēta adducit Ro.doc.antiquiſſimi q tenebat
q facultati petēdi diuiſionem nullo tpe preſcribat qñ am-
be partes poſſident. ¶ Qualiter aūt diuiſio fiat ſiue ſepa-
ratio in predicta.i.q.declarat bar.cuius dictis adde inquā

84 tū dicit † q fundus nō habet certos fines a nā q de hoc eſt
tex.in.l.qō in rerū.§.ij.ſ.de lega.j.⁊ idem dicitur in domo
⁊ in fundo q nā nō hñt certos fines ſed deſtinatiōe patris
fa.verum tñ eſt q in domo paterfa. nō videtur deſtinaſſe
diuiſionem niſi interiecto pariete: vt.l.ſi quis duas.§.ſi
quis partem.ſ.cōia pdi.⁊ in fundo niſi adiectis terminis:
85 vt.d.§.ſi quis partem. ¶ Querit etiam bar.in.d.i.q. † an
vna res pro diuiſo poſſideri poſſit:ita q remaneat vna ⁊
tenet poſt glo.in.l.recte dicimus.§.fi.j.de ver.ſig.q ſic quic
quid aliud Pe.diceret ⁊ ponit ⁊ declarat qualr hoc poſ-
ſit eſſe in fundo qualiter in domo ⁊ qualiter in arbore la-
pide ⁊ ſilibus ponit etiaz que vtilitas reſultet ex hoc an ſit
vna res vel ſint plures vt ibi vide per ipſum cum quo doc.
tranſeunt ⁊ vide qō dicit idez bar.in.d.l.recte dicimus.d.
§.fi.⁊ in.l.damni infecti.§.cum parietē.ſ.de dan.infect.⁊
86 inquantum preſupponit † domum non adiecto piete dici
poſſideri pro diuiſo videtur repugnare ei qō ipſe dicit in ſu
perioribus dum concludit q diuiſio domus nō fiat niſi in
teriecto pariete ⁊ glo.in.d.§.fi.nō videtur hoc dicere ſz q
aliqua res ꝑ diuiſo dicatur habere partes ⁊ remanē vna
res cōcurrēte voluntate diuidētis vñ ſz paries ſit adiectus
in domo ſi voluntas eſt q ille paries nō conſtituat plures
domos ſed q remāeat vna domus dicetur vna domus nā
⁊ in domo ⁊ in fundo deſtinatio bois regritur: vt.d.l.qō
in rerum.§.ij.verū eſt igitur q vna res poteſt poſſideri pro
diuiſo ⁊ remanere vna res de voluntate diuidentis ſed nō
videtur verum exemplum qō ſubijcit bar.de domo q dica
tur poſſideri pro diuiſo ſi paries nō eſt adiectus nec etiam
videtur verum qō ſentit q ſi paries eſt adiectus deſinat eē
vna domus ſi voluntas diuidētis iſta eſt qui forte diuidit
ad maiorem cōmoditatem prout in.l.gaius.§.fi.ſ.de le.ij.
87 ¶ Secundo bar.querit † qualiter incorporalia dicātur di
uidua ⁊ indiuidua puta actiões ⁊ obligationes ⁊ ſi.⁊ cō-
cludit q ſm naturam dicuntur indiuidua cum nec videri
nec tangi poſſint vnde nō cadit q nāliter diuidantur ad ſ
.§.incorporales.inſti.de re.cor.⁊ incorpo.qō tenet ēt By.
in.l.grece.§.illud.j.de fideiuſ.ſecundum iuris diſpoſitionez
ſiue ordinationem concludit q incorporalia dicuntur di-
uidua vel indiuidua ſm naturam eorū q̄ in obligatione ⁊
actiōe veniūt:ita dicit ſentire gl.⁊ By.in.§.cato. vbi aſ-
ſerit ſe dixiſſe ⁊ vult allegare By.⁊ dicta per ſe in predi.§.
cato.in.q.dū ꝓcludit q ſtipulatio rem ratā bñi vel ampliuſ
nō agi dicatur indiuidua ſ actio ſuper qua interponit cō-
tinet indiuiduz veluti q amplius nō agatur ad ſeruitutē
qō tñ tenet cū aliquali diſtin.ſentit tñ ſatis ibi q qñ actio
cōpetit ad indiuiduū dicat indiuidua:⁊ ita ſi cōpetit adui
uiduū dicēdū eſt q ſit diuidua:⁊ vide dicta.ſ.in.ij.op. Cū
ergo i obligatōe aliqñ poſſit eē datio aliqñ factū aliqñ ſtu
tus de qualibet eſt videndum an ſit diuidua vel indiui-
88 dua. † Quando ergo in obligatione eſt datio ⁊ ſi eſt datio
quātitatis iſta obligatio dicitur diuidua quo ad effectū di
ſtributionis inter heredes.n.diuiditur. Item quo ad effe-
ctum ſolutionis ⁊ liberationis partis.n.ſolutio ꝑ illa par
te affert liberationem:vt.l.ij.§.i.ſ.e.⁊ l.noſtra.§.i.qō intel-
lige creditore volente partē recipere ab ipſo principali de-
bitore ſecus ſi ipſe nō vult recipere quia nō cogitur:vt.l.tu
tor.§.lucius.ſ.de vſu.⁊ per glo.ij.in.d.§.i.d.l.ij.ſ.eo.⁊ ſic
propter hoc etiam reſpectu ſolutionis ⁊ liberationis obli-
gatio dandi poteſt dici indiuidua:ita etiam poteſt dici in-
diuidua talis obligatio reſpectu petitiōis quando debitor
ꝑdicit partez debiti peti ſed vult totuz peti:vt.l.qdam eſti-
mauerunt.ſ.ſi cer.pe.vbi per bar.relinquentē hanc.q.inde
ciſam ⁊ per eundem vbi hanc.q. decidit in.l.incōmodato
§.vnabus.ſ.cōmo.⁊ per bal.Ange.⁊ doc.in.l.cuz quedaz
89 puella.in fi.ſ.de iu.om.iu.⁊ in.d.l.quidā eſtimauerunt † pe-
dicta ergo obligatio dandi ex voluntate creditoris vel de-
bitoris ſz alias de ſe ſit diuidua eſt tamē indiuidua aliqui-
bus reſpectibus ſm q eſt.ſ.pri.declaratuz qō eſt ſm acci-
dens non de propria nā obligationis ⁊ ꝓpterea non trā-
ſit hec indiuiduitas ad heredes quia heredes creditoris
poſſunt pro parte hereditaria debitum petere ⁊ heredes
debitoris

debitorie soluere non obstante contradictione creditorie vbi heredes debitorie pro partibus hꝝditarijs volūt solue
& ꝯdictiõe debitorie vbi ꝓ partib⁹ hꝝditarijs hꝝdes credi-
90 torie volunt debitum petere †actiones.n.actiue & passiue transeunt in heredes pro portionibus hereditarijs: vt.l.j. C.si certum peta.& l.prima.& ij.C.de heredi. actionibus. & vide Pau.de cast.in.d.l.ij.§.j.ſ.e.vbi ita tenet & allegat hoc tenere Pe.post Cy.in.l.iij.C.de nego. gest. per illum tex.in pn.vbi actio negociorum gestorũ directa dat cohe-redi soluẽti debitũ hereditarium pro parte coheredis que non daret si ipse ex necessitate solueret sed daret vtilis vt in scõa parte predicte.l.iuncta glo.in v.eandem vel fami.ber cis.probat ergo illa.l.ꝙ solvit ex volũtate partẽ coheredis nõ ex necessitate qz si vult partẽ suam soluz soluere non põt cogi partem cohẽdis soluere:& sic totum debituz lz aliqui vellẽt ꝓrium per.l.ij.§.ex bis.ſ.e.dum ibi dr ꝙ pditio obligatõis nõ mutat ex persona hẽdum sed ille tex.loqtur in indiuiduis:& ita rñ. Pau.de ca.in.d.l.iij.& vide Bar.& doc. in.d.§.ex bis.vbi Bar.ad hoc allegat.l.si testamẽto.§.j.ſ.õ fideiuſ.& tangit ibi Bar.& Pau.de ca.in v.ꝙ si duo & cẽ.& ita doc.tenẽt in.d.§.ex bis.& Bar.in.l.fi plures.C.de cõdi. inser.in.iiij.col.ad fi.in v.ſz iurta predicta querit & cẽ.& Saly.in.l.pro hereditarijs.C.de hẽdi.actio.in pn.& ibi ẽt bal. & vide dicta in.d.§.j.& in.§.ex bis.in.d.l.ij. ¶ Et sicut con-91 clusum est †plures hẽdes debitorie pro parte hẽditaria ẽt inuito creditore posse soluere debitũ lz defunctus hoc non posset. Ita ẽt est dicẽdum in pluribus heredib⁹ creditorie vt cuilibz ꝓ parte sua a debitore debitũ solui possit cũ inter ipsos hẽdes actio sit diuisa per.l.xij.tabu.& sic quilibet hz actionem ad partẽ suaz & nõ ad plus hoc tñ fallit nisi actio taliter diuisa inter hẽdes fuit vnita per adiudicationez factam in persona vnius:qz tũc non admittitur solutio partis vt est tex.no.& singularis in.l.si pignori.§.fami. bercis. 92 in v.ꝫ quoqz.& ibi Bar.in.ij.col.ibi eim est casus no.†ꝙ si pignus hẽditarium adiudicat vni exhẽdibus nõ auditur debitor volens pignus reluere nisi totuz debitũ isti cui fuit facta adiudicatio soluat imo totuz qõ debit coheredi ẽt ꝙ sit vltra debitũ. ¶ †Et adde ꝑdicta ꝙ intãtũ inter hẽdes 93 stipulatoris actio diuidit †vt si vnus ꝓ parte sua fecit exactionem & debitor postea fuit effectus nõ soluendo non hz aliquid resarcire ipsi coheredi vt est tex.no.in.l.fi.C.õposi. & ita ẽt si vnus ex pluribus hẽdibus debitoris soluit partẽ suam nõ tenetur pro parte cohẽdis qui efficitur nõ soluendo vt vult no.Ang.in cõsilio suo.cxxx.super tertio dubio qõ decidit in illo cõsilio qui adhuc plus vult ꝙ ẽt si a ꝓncipio coheres erat non soluendo alter non tenet illa rõne qz per l.xij.tabularum fit diuisio actionis inter hẽdes & hoc sine 94 dubio procedit de iure ciuili.†sed õ iure canonico vno herede existẽte vel effecto non soluẽdo alius tenet. Ita tz Bo ſti.in.C.tua.õ usu.quẽ refert & sequitur Pe.de ancha.in regula peccatum.de reg.iu.li.vj.in antep.charta vbi dicit ꝙ predicta opio seruaret in foro ecclesiastico:secus in foro seculari cum vt dixi inter hẽdes fit facta diuisio eris alieni õ hoc vide latius per ipsum ibi:qz est passus pulcher & satis quotidianus: & vide Areti.in.l.ij.§.& harum.ſ.e. super.ij. 95 glo.vbi male allegat.d.l.fi.vt ibi dixi†& in legato debito a pluribus heredibus ꝙ vnus nõ teneatur pro parte alteri⁹ 96 qui est non soluẽdo est tex.in.l.legatorum. de lega.ij.†Est ẽt idiuidua predicta obligatio dandi quãtitatẽ respectu cõmissionis pene qz pro minima parte nõ soluta pena insolidum cõmittit: vt.l.v.§.fi.ſ.e.& ibi per bar.& doc.& ꝓ doc. post gl.in v.sticbum.in.d.§.cato.& ibi per Bar.in.viij. op. & per glo.bar.& doc.in.l.si seruus in iudicio.§.si plurium. ſ.siquis cau. ¶ Si vo in obligatione est datio spẽi certe. Et ista obligatio dr diuidua quo ad petitionem & solonez & quo ad obligationem inter hẽdes:vt.l.si stipulatus.§.i.j. de solu.hoc aũt ꝙ talis stipulatio sit diuidua respectu solutionis ꝓcedit si soluat certa para spẽi pro diuiso:& sic para discreta vel certa para pro indiuiso:& sic para multiplicata. Secus si para iuridica puta nuda vsufructus vel nuda ꝓprietas:qz tũc in nihiluz ꝓtingeret liberatio:vt.l.si ita

stipulatus fuero.si ticius.§.j.ſ.e.& ibi per gl. in v. nulla.& ꝓ doc.& respectu huius partis talis stipulatio certe spẽi dr in diuidua respectu solutõis dr ẽt idiuidua respectu cõmissionis pene:qz si in totum nõ soluat spẽs cõmittit pena insoli-97 dum:vt.l.nostra.§.p.†& sic est idẽ in obligatione dãdi spẽz qõ est in obligatione dandi quãtitatẽ:lz aliqui dicerent esse speciale vbi debetur quãtitas propter specialis pecunie numerate de quibus in.l.singularia.ſ.si cer.pe.sed hoc reprobat Bar.in.d.§.cato. in.d.viij. op.& per eundem in.d.§.si plurium. Quez Bar.vide ẽt in.d.§.cato.in.x.op. vbi reprobat opinionem Bar.õ qua facit mẽtionẽ in hac scõa.q. qui volebat indistincte in oi obligatiõe tam dandi qz etiaz facti diuiduꝝ ꝙ ex nõ ad ipletõie partis pena cõmittatur in solidum tñ ꝓ parte ꝓ qua fuit facta solutio & implementũ 98 ꝙ obstat exceptio p.d.§.si plurium.& adde †ꝙ ista stipulatio speciei certe dicitur esse diuidua quo ad solutionẽ & petitionem respectu principalis debitorie & creditorie ipsoꝝ voluntate accedẽte vz ꝙ creditor velit partẽ recipere & debitor sit cõtentus partẽ ab eo peti sicut dictuz ẽ.ſ.vbi certa quantitas debet dari ad hoc glo. not.in.d.§.si plurium.in ver.scõo casu que parificat vbi debetur quãtitas vel certa species ẽt quo ad hoc ꝙ creditor non teneatur partem recipere allegat.d.l.tutor.§.lucius.ſ.de vsu.& ita etiam vult 99 Pau.de ca.in.d.§.si plurium. ¶ Item adde †ꝙ hec regula ꝙ obligatio dandi sit diuidua. Fallit ꝑm Ang.& Imo. hic qñ datio est in obligatione propter factum indiuiduz quia tũc talis datio est indiuidua inter heredes verbi gra legat testator mille pro capella construenda quilibet hẽdũ tenetur insolidum ad illa mille qz debent prestari propter factum qõ est indiuidunm:ita ergo datio est indiuidua allegant tex.in.l.fideicõmi.§.p.ſ.de lega.ij. qui tex.non probat concludenter quia loquitur vbi heredes sunt grauati facere & expendere tantam quantitatem in opere tunc.n. ad factum tenentur insolidum ad qõ facit ille tex.ibi dum dicit tempus tamen prestituerũt heredi intra qõ mittat ad opus faciendum & cẽ. Et iterum ibi dum subseqtur post qõ solam proculam voluerunt facere & cẽ. Secus autem si ali⁹ habet facere & heredes habent prestare pecuniam qz tunc tenentur ad prestationem pecunie pro portionibus hereditarijs sicut regulare est in soluendis legatis: vt.l.legatorum.ſ.de leg.ij.facit.l.mortuo.§.fi.eo.ti.vbi glo.presupponit ꝙ ad factum heredes teneãtur insolidum nõ ad dationem:& ita vult Bar.in.d.§.p.& hoc dictum videtur verius cum quo transit do.Alexã.in.d.l. stipulationes. circa.d.ij. .q.Bar.& Pau.de ca.ꝫ in practica & esset magna restrictio ad iura gñaliter dicẽtia ꝙ vbi obligatio continet dari talis obligatio dicitur diuidua dicere ꝙ procedant nisi da-100 tio fiat propter factum indiuiduz[a]. ¶ †Si vero in obligatione dãdi est datio speciei in genere vel est datio duarũ rerũ alternatiue ista obligatio dr diuidua quo ad effectuz distributionis inter heredes quia quilibet tenet ꝓ portiõe sua. Item quo ad effectum petitionis qz ꝓ parte tñ debet peti. Sed quo ad effectum solutionis dr indiuidua qz nisi integra res soluat nõ cõtingit liberatio:vt.d.l.ij.§.i.ſ.eo.& in.l.nẽa.§.pro parte.vbi huius decisiõis rõ redditur: & sic patet ꝙ obligatio generis & alternatiua sunt eiusdem conditionis qõ dicit tex.in.d.§.j.d.l.ij.& procedit quo ad hoc qõ est.ſ.dictum.nõ autem quo ad oia quia in obligatione alternatiua vtrunqz est in obligatione:vt.l.illud aut illud .ſ.de cõsti.pe.& l.si duo.j.eo.ti.in obligatione generis nullus:vt.l.cum incertus.ſ.de le.j.& hoc vult glo.in.l.cum is. .§.fi.ſ.de cõdi.indebi.& Bar.post By.in.d.§.j.lz tñ si non soluitur integra res in obligatione generis vel alternatiue nõ contingat liberatio tñ secus est si alr ꝙ per solutionem quis liberaretur a parte rei puta per acceptilationem vl ꝑ sniam absolutoriaz quia tũc diceretur diuidua quo ad effectum liberationis qz cõtingeret liberatio in parte acceptilata vel in parte in qua est lata snia:ita dicit Bart.alle.l.q hominẽ.j.de acceptila.& §.si tñ homines.l.ij.ſ.e. & assignat rõnem differentie inter solutionem & alios actus de qbus 101 .ſ.vt hic vide ꝓ ipsuz. Cui adde in quãtũ loquitur †de obli

a ¶ Indiuiduũ. vide õ hoc ẽt dñm Alex. in.l.ij.§.i.ſ.eo. vbi vi tranſtre cum Ange. & Imo. sed tu tene quod est dictum.

gatione generis vel alternatiua ꝛ vult ꝙ solutio partis nō
afferat liberationem ꝙ moderni post ℙe.de ancha.in.d.
§.j.d.l.ij.ſ.eo.ꝛ aliqui ét in.§.ex his op.ꝫ hoc ꝙ soluens
certā partem bois vel pecunie vī elegisse soluere illam rem
cuius partem elegit cum sua sit electio :vt.l.plerūq;.in fi.ſ.
de iur.do.habetur in.l.legato generaliter.ſ.de lega.ꝑmo.
ꝛ ita ét creditor acceptando partem rei vī esse intentionis
ꝙ in illa re sibi fiat solutio:ꝛ sic etiam ipse ex ista accepta/
tione tacite videt eligere vbi sibi electio datur facto.n.non
minus q̄ verbis voluntas declaratur:vt.l.de quibus.ſ.de
.ll.cum simi.Si ergo in illa re per solutionem partis videt
facta electio videt ꝙ cōtingat liberatio:ex quo cessat incō/
veniens de quo in.d.§.pro parte.ꝙ in diuersis rebus pos/
sit contingere solutionem fieri:ꝛ rñ.pluribꝰ modis ad hāc
op.vt vide p ipsos.in.d.§.i.ꝛ in.d.§.ex bis.tangunt etiam
torin dictis iuribus doc.Tan creditor recipiens partem rei de
bite in genere vel alternatiue scienter sibi preiudicet adeo
ꝙ in alia re alia pars sibi solui possit:ꝛ sic limitentur iura
dicentia non cōtingere liberationem in parte vbi credito/
ri ignoranti vel errāti solutio partis fuit facta secus si scié/
ti ꝛ determinant ꝙ non quicquid aliud voluerit Bal.di/
cunt.n.doc.ꝙ videtur recipere partes sub spe:vt alia pars
eiusdem rei sibi soluatur:vbi autem appareret de expressa
voluntate creditoris ꝙ voluit debitorem pro parte quam
soluit liberare contingeret liberatio quia ꝙ non induca/
tur liberatio est inductū fauore creditoris ne in diuersis re
bus contingat fieri solutionem vnde huic fauori potest re/
nunciare per.l.si quis in conscribendo.C.de pac.cum vul/
garibus:ꝛ ita tenet ℙau.de cast.in.d.§.ꝛ barum.qui ét
subnectit no.verbum.Quod licet in obligatione dandi cer
tam speciem vel quantitatem creditor ab vno exheredibus
cogatur recipere partem suam ꝑm ꝙ.ſ.conclusum fuit ta/
men secus est in obligatione dandi speciem in genere vel
in obligatione alternatiua quia alia ratio est in ista q̄ in il
la est.n.in ista illa ratio ꝙ in diuersis rebus contingere po
test fieri solutionem que non est in illa.Item in ista licet he
redes pro portionibus hereditarijs teneant tamen donec
non concordant non apparet in qua re pro istis portioni/
bus hereditarijs teneantur:ꝛ hoc licet ipse non referat te/
nuerūt etiā ibi Bal.ꝛ Imo.vbi vide dicta. C Itez inquā
torum Bar.dicit ꝙ solutione partis rei debite in genere vel
alternatiue non contingit liberatio etiam in illa parte ad/
de quid dicendum an possit illa pars soluta repeti per ipm
soluentē tamquā indebite soluerit :ꝛ an possit creditor to/
tam rem petere:ꝛ sic etiam partē quā recepit. Et an si sunt
plures heredes promissoris rei in genere vel alternatiue ꝑ
misse ꝛ vnus soluit suspendatur actio vel executio contra
ipsum ꝙ de his omnibus habet per Bart.ꝛ doc. in.d.§.j.
post glo.positam.in ver.alius detur ꝛc.ꝛ per ennde; bar.
in.l.si non sortem.§.si decem.ſ.de condi.indebi. C Et con
clusio Bar.est ista ꝙ conditio indebiti ad repetendum par
tem solutam est in pendenti quia si solvitur alia res predi/
cta pars potest condici alias secus ad hoc.d.§.si decem.ꝛ
d.§.i.d.l.ij.ꝛ ita tenet Bar.in.d.§.si decem.ꝛ doc.in.d.§.j.
d.l.ij.licet aliq dubitent an pendeat nativitas conditionis
indebiti.vel cōditionis ob causam. C Obligatio autē pri
mena per solutionem partis tenet ꝙ nō pendet aliquo mo
do quo ad eius substantiam ex quo.n.semel fuit nata sem/
per durat donec integre fuerit satisfactum alle.l.pecuniā.
.ſ.si cer.pet.ꝛ tenet etiam ꝙ obligatio nō cesset licet pre/
dicta glo.velit ꝙ cessat per solutionem partis quo ad illaꝫ
partem que gl.ꝑm Bar.improprie loquuta fuit. Nec ob.
§.aream.quē glo.alle.qz cōsiderato effectu in terminis.ꝑ.
§.dī obligatio cessare:ꝛ ita in.l. inter stipulantes.§.sacrā.
in ver.nam ꝛ si nauem.ſ.eo.sed quo ad ipsam substantiaꝫ
obligationis nō datur cessatio ꝛ effectū forte voluit cōside
rare glo.licet dixerit ꝙ obligatio cessat.i.eius effectus exe/
cutio ꝛ exercitium.Quod exercitium actionis fatetur bar.
esse in pendenti respectu partis solute in obligatione alter
natiua per.d.§.si decem.vbi idem vult dicens secus esse re/
spectu partis non solute vbi ipsa pars non soluta cum alia

re alternatiue petitur secus si quelibet de per se quia isto re
spectu etiam exercitium dicitur esse in pendēti: ꝛ ita Bar.
rñ.ad illum tex.§.decem.in versi.Ideoq; ꝛc.vt ibi vide per
ipsum posset tamē dici ꝙ tex.in illo v.ioq;.hoc velit ꝙ solu
tio quq; de decē alternatiue debitis sit in pēdēti liberatio
sed reliqua.v.an stichus peti possūt quasi nō quq; soluta:ꝛ
sic dū tex.dicit peticq; ab eo possunt reliqua quq; ꝛc. nō re/
ferat ad superiora vt sit in pēdēti an possint peti in obliga
tiōe aūt gñis ét respectu partis solute nō vult exercitium p̄
mene actiōis ꝛ obligatiōis eē in pēdēti soluta.n.pte hōis
debiti in gñe adhuc integer hō peti pōt vt.d.l.si stipulat⁹.
§.j.ff.de solutio. ℙ Hoc aūt ꝓcedit ꝑm ipsuꝫ vbi solutio par
tis rei debite in gñe fit ab ipo debitore sec⁹ si fiat ab vno bē
duꝫ soluente partē sibi cōtingentē qz quo ad eū est in pēdē
ti exercitiuꝫ actiōis dōec alū cōueniant vt videat an soluāt
residuū rei cuius partes ali⁹ cohēres soluit ꝛ nō pōt vlteri⁹
cōueniri an vō nō:ꝛ tūc sic vt p gl.ꝫ no.in ver.nō pōt quā
pro multū no.alle.Bart.in.d.§.ꝛ bar.vbi glo.in.d. verbo
detur.in versi.item no.ꝛc.hoc mō pōt saluari. C Respe/
ctu ergo substātie p̄mene obligatiōis nō est differētia inter
obligationē gñis ꝛ alternatiuā:sed in vtraq; ꝛcludendum
est ꝙ p solutionē partis nō ꝓtingit liberatō ét in parte nec
suspēdi vī ipsa obligatio manet ergo qs obligatus prout
prius qz obligatio in se semel nata nō recipit suspensionem
lz eius executio sic:vt.d.l.pecuniā.respectu autem exercitij
obligatiōis in gñe vel alternatiue bñ est differentia si pars
soluat qz in alternatiua obligatiōe respectu partis solute
impedit exercitiū secus in obligatiōe gñis si est ipse princi
palis:vt.d.§.i.d.l.si stipulatus. secus si sunt eius hēdes qz
est in pēdenti ꝫ soluēdō exercitiū vñ respectu exercitij añq;
appareat qd alij cohēdes faciant dici pōt ipse solvēs libe/
ratus ꝑ parte sua:ꝛ ita saluetur glo.d.§.ꝛ barū.in. d.ver.
itē no.que hoc mō intellecta nō dicit ꝫ prius eius qs in p̄n.
dixerat dū voluit ꝙ cessat obligatio intelligēdo cessat obli
gatio.i.eius effectus ꝛ exercitiuꝫ.ꝛ in.d.v.item no.intelli/
gendo ꝙ vnus exheredibus liberatur inspecto p̄nti statu
respectu exercitij intelligendo.n.hoc modo pre.glo.idē di/
cit in p̄n.qs in.d.v.item no.ꝛ hoc intelligendo ipsaꝫ in p̄n
cipio loqui in heredibus si aūt intelligimus in.d.p̄n.ꝙ lo/
quat in p̄ncipali:ꝛ tūc ꝓcedit in obligatiōe alternatiua ꝙ
eius exercitiū impedit quo ad partē solutam :ꝛ ita saluat
Bar.post By.qui reddit rōnem dīe inter obligationem
alternatiuam ꝛ generis. Item in obligatiōe gñis inter ipꝫ
p̄ncipalem promissorem:ꝛ eius heredes:vt vide per ipsuꝫ
latiue in.d.§.ꝛ barum. C Et sic patet ꝙ obligatio gñis ꝛ
alternatiue discrepant ét in alio q̄.ſ.fuerit dictum in reci/
tatione dictorum Bar.lz tex.in.d.§.ꝛ barum. dicat ꝙ sunt
eiusdem cōditionis debet ergo intelligi quo ad quedam ꝛ
potissime quo ad substātiam ipsius obligatiōis secus quo
ad ipsum exercitium intellige quo ad substātiam obligatō
nis quia i neutra ex predictis obligatiōibus ꝑ solutionem
partis ipsa obligatio dī suspēdi alr.n.quo ad obligationē
differre vt dictum fuit.ſ.allegādo.d.l.cuꝫ icertus.ſ.de le.j.
C Et cuꝫ Bar.trāseunt magis cōiter doc.licet aliqui pū/
gent ꝫ ipsum inquātum respectu exercitij facit differētiam
inter obligatiōem generis ꝛ alternatiue cum dicātur eius/
dem cōditiōis ꝛ rñ.ad.d.§.si decem.ꝙ nō probat opinez
suam qz licet ibi dicatur ꝙ reliqua quq; peti possint nō ne
gatur ꝙ quiq; soluta nō possint etiam peti nisi dicamus ꝙ
ibi probetur a cōtrario sensu si.n.permittitur solutio quiq;
nō solutoꝝ aut stichi ergo alioꝝ negat ar.c.nō ne.ō p̄sum.
ꝛ.l.cū p̄tor.ō in.p̄terea vltra tex.Bar.allgat rōnē cui tenē
tes ꝫ ipsuꝫ nō rñ.aliq ét tenēt ꝙ nō sit dīa iter obligatiōes
gñis ꝛ alternatiuā respectu exactōis partis solute q̄ ét i ob
ligatiōe gñis nō p̄t exigi lz p̄t possit peti ꝛ in ipa fieri ꝓdē/
natio ꝛ hoc mō loquat.d.§.i.d.l.si stipulat⁹.de quo vide di
cta in.d.§.j.l.ij.ſ.e. Itē aliq ét tenēt ꝫ ipm inquātū in obli/
gatiōe gñis facit dīaꝫ iter ipꝫ p̄ncipalē ꝛ eius hēdes nā in
p̄sona hēdū nō recipit mutationē obligatio sz dic ꝙ nō re/
cipit penes ipsam rem vt aliud possit solui q̄ posset per de/
functum sed ex dilatione exercitij actoris hoc non contin/
git merito

git merito ꝛ c̃. de hoc tamen latius vide dicta per doctores in dicto. §. ꝛ harum. volui predicta adducere vt darez materiam videndi no. in dicto. §. ꝛ harum. ꝛ in dicto. §. ex his. quatenus loquuntur de obligatione generis vel alternatiue. ¶ Inquantum autem Barto. dicit ꝙ quando contingit liberatio partis rei debite in genere vel alternatiue aliter q̃ per solutionem ꝙ tunc contingit liberatio in ipsa parte ex quo cessat predicta ratio ꝙ in diuersis rebus contingere possit fieri solutionem per. l. qui hominem. §. de acceptilla. ꝛ. §. si tamen hominem. l. ij. supra eo. Adde circa hoc no. per doctores in dicto. §. si tamen hominem. vbi magis cõmuniter transeunt cum intellectu Pet. de bellaperti. ꝛ Barto. in dicto. §. si tamen hominem. Sed con-
104 tra Pe. de bellaperti. ꝛ Barto. facit † quia acceptillatio est ficta solutio: vt. l. si ex pluribus. de acceptilla. † ꝛ per glo. in. l. si vnus. §. sed si generaliter. de pactis. sed fictio nõ debet plus operari q̃ veritas imo veritas prevalet: vt. l. filio quez pater. s̃. de libe. ꝛ posthu. si ergo vera solutio partis non liberat ergo nec ficta ꝛ hoc contrariuz videtur sentire glo. in dicta. l. qui hominem. Sed respondet saluando predictum intellectum cõmunem ꝙ vbi fictio concurrit in eodem actu cum veritate tunc attenditur ꝛ prevalet ipsa veritas ꝛ non fictio ꝛ ita loquitur dicta. l. filio quem pater. secus quando non concurrunt simul: quia tunc alias operatur fictio q̃ veritas: vt. l. si quis posthumos. §. si quis filium. ver. diuersum. eodem titulo. de libe. ꝛ posthu. ꝛ per totum titulum. §. de capti. ꝛ postlimi. reuer. ꝛ per Barto. in. l. prima. §. hoc autem. ad senatusconsultum tillenianuz. Non obstat etiam ꝙ facta acceptillatione de parte rei in genere debite vel alternatiue si in alia re postea fiet solutio omnino in diuersis rebus fictione intercedente contingere dicetur fieri solutionem in parte scilicet vnius rei ficte in parte alterius rei vere ꝛ sic non videtur cessare ratio. §. pro parte. l. nostre. put dicit Bar. Nam respõdet saluãdo Bar. ꝙ. §. pro parte. ꝓsiderat veram solutionez ne habeat contingere fieri in diuersis rebus ꝛ sic ꝙ quis habeat cogi ad cõmunionez in diuersis rebus contra. l. si non sorte. §. si centũ. s̃. de condi. inde. Imo. in. d. §. si tamen hoiem. sentiẽs hoc ꝑtium rñ. ꝙ secuta solutione in parte vbi in parte precesserat acceptillatio censebitur in eadem re precessisse acceptillatio de qua fuit facta soko. Que rñ. adaptat vbi ad rem aliquam erat obligatus in genere ꝛ pars rei in gene re sibi acceptolata fuit: secus si pars rei in specie sibi acceptolata esset ꝛ postea in alia re fieret solutio. Item ꝓcedit predicta rñ. respectu obligationis alternatiue in qua certa pars rei deducte in alternatiuam acceptolata fuit ꝛ ideo rñ. melius prout proxime dixi qz vere in diuersis rebus nõ fit solutio ꝛ sic in diuersis rebus nõ cogitur quis ad cõmunionem ꝛ per hanc viam saluatur dictum Pe. ꝛ Barto. quod est cõmune licet Fran. de accoli. de are. in dicto. §. si tamen hominem. subtilizando contra ipsum aliqua adducat que ex predictis sunt sublata. Et dat nouum intellectum ad illum. §. vt intelligatur respectu exactionis vt vni ex heredibus acceptolatum sit: sit ipse liberatus quo ad exactionem donec alij conueniantur prout vult glo. in. §. pro parte. etiam quando fuit facta vera solutio ꝛ licet tex. dicto. §. in ver. idemq; est in promissore ꝛ c̃. dicat idem esse in promissore in quo tamen quando soluit partem rei debite in genere dicitur ꝙ non differtur exactio etiam in illa parte vt diximus. s̃. allegãdo dictã. l. si stipulatus. respon. ipse ꝙ imo etiam in ipso principali differtur exactio tex. enim in. d. l. si stipulatus. §. i. de solu. loquitur de contrauentione ꝛ condemnatione non de exactione ꝛ ita tenet ipse in dicto. §. i. l. ij. s̃. eo. ꝛ supra tetigi. ꝛ sic non facit differentiam inter obligationem generis vel alternatiuaz. Et sic sua cõclusio est ista. Quod non sit differentia inter solutionem ꝛ acceptillationem vel aliam liberationez in obligatione generis vel alternatiua sed in omni casu ex satisfactione partis sequitur liberatio respectu exactionis illius partis non autem respectu obligationis actionis ꝛ condemnationis ꝛ sunt dicta satis subtilia tamen a cõmuni opinione plurimum deuiantia ꝛ vide dicta ẽt in. §. j. l. ij. ꝛ etiam in. §. si tamen hominem. ¶ Tertio Bar. querit † cum videremus de obligatione dandi an sit diuidua vel indiuidua quid dicendum de obligatione facti ꝛ cum supra in alia. q. conclu
105 sit ꝙ obligationes dicuntur diuidue vel indiuidue ꝫm naturam eorum in obligatione continetur primo ꝛ ante oia
106 declarat † an factuz dicatur diuiduum vel indiuiduum. ꝛ dicit quod aut querimus an sint diuidua vel indiuidua ꝫz naturam. Aut ꝫm iuris dispositionem. Primo casu antequaz sint facta non sunt in certa natura ꝛ sic non cadit ꝙ ꝫm ipsam naturam dicantur diuidua vel indiuidua. illud enim quod non est non potest diuidi. argu. l. nam ꝛ si sub conditione. §. j. s̃. de iniu. rup. ꝛ irri. te. ꝛ. l. decem. §. e. post q̃ autem ipsa facta sunt effecta ꝛ tunc est sublata obligatio ꝛ propterea non cadit querere an obligatio facti sit diuidua vel indiuidua tamen vtrum ipsum factum sit diuiduũ de natura postquam est factum ꝛ si ex facto resultat certuz corpus puta insula edificata ꝛ dicendum est prout dictum fuit supra in rebus corporalibus in prima. q. Si autem nõ resultat certum corpus puta si defendit si ratum habuit ꝛ simi. ꝛ tunc ex quo tale factum est quid in corporeum ꝫm rerum naturam non recipit diuisionem. Secundo casu an facta sint diuidua vel indiuidua secundum iuris dispositionem ꝛ ordinationem ꝛ si sunt plura facta numero diuidũtur: vt. l. stipulationibus. §. operaruz. supra eo. titulo. quod intelligit Barto. vbi sunt plura facta eiusdem qualitatis ꝛ remittit se ad dicta supra in nona op. ꝛ ego dixi ꝛ declarani in decima in hac. l. nostra. Si vero est vnum factum: ꝛ tunc refert regulam Pe. qui dicebat ꝛ dabat talem regulam ꝙ si est tale factum quod tantam vtilitatem affert respectu partis quantam tota respectu totius ꝛ hoc factum dicitur diuiduum vt est videre in facto rem ratam haberi ꝛ amplius non agi de quibus factis habetur in. l. iij. §. cato. s̃. eo. vbi ꝓbatur ꝙ talia facta sunt diuidua. si enim fuit promissum habere ratam solutionem factam acceptillationem vel quid simile ꝛ habeatur ratum pro parte non est dubium ꝙ respectu partis affert tantaz vtilitatem quãtam affert totum respectu totius quia ratificatio pro parte liberat a parte sicut ratificatio totius liberaret a toto ꝛ ita etiam si aliquis promisit amplius non agere ad aliquã rem. Sed si est tale factum quod pro parte impletum non affert tantam vtilitatem respectu partis quantam tota respectu totius ꝛ hoc factum dicitur indiuiduum: vt in dicta. l. stipulationes non diuiduntur. in qua pro certo sunt talia facta quibus predicta regula congruit prout est insulam edificari ꝛ fossam fodi ꝛ similia quo ex sui consumatione recipitunt formam: vt supra ad leg. falcidiam. l. si is qui quadringenta. §. quedam. ꝛ qui non fecit totum nihil fecisse videtur. Si enim fiat tota domus defendit a pluuia a vento si pars puta paries sine tecto non defendit a parte pluuie ꝛ venti. Item si fodiatur fossa vsq; ad fundum ꝫm ꝙ requiritur planta ibi ponenda potest poni planta si autem pro parte fodiatur non potest poni pars plante ꝛ ita de similibus. Vni tamen exemplo. l. stipulationes. non videtur cõtingere predicta regula videlz fundum tradi. naz si pro parte tradatur tantaz vtilitatem affert respectu partis quantam tota respectu totius sed Barto. saluat ꝙ imo
107 non affert tantam cõmoditatem † quia pars traditur in cõmunione que multa incõmoda affert: vt. l. cum pater. §. vulcissimis. de lega. secundo. ꝛ dicta. l. si non sorte. §. si centum. supra de conditio. inde. Sed attenta dicta cõmunione si videlz ratione cõmunionis partis prestatio non diceretur afferre tantam cõmoditatem respectu partis quantam tota respectu totius sequeretur ꝙ etiã obligatio dandi certam speciem esset indiuidua contra dicta Barto. ꝛ doc. in precedenti. q. ꝛ hanc rationem non tenere Barto. hic dicit Pau. de castro in. §. cato. licet non consideret id
108 qõ ego ꝓsideraui. Assignat ergo ipse aliam rõnem † quare fundum tradi dicatur factum indiuiduũ qz contingere

posset fieri solutionem in diuersis rebus contra.§.pro par/
te.l.uostre.si enim partes prestare posset & ex tali prestatio/
ne partis p parte esset liberatus si alia pars nó prestaret
deueniret ad pstationé interesse qó succedit in obligationi
bus facti & sic resultaret predictú incóueniens exquo iudi
catur aliquid indiuiduum lz alis de sui natura sit diuiduú.
Pro tolléda aút omni dubitatione Bar.sic regulas for
109 mat Tillud factú dñi indiuiduú qó pro parte impletum nó
affert tantá vtilitaté respectu partis quantas tota respectu
totius vt patet in exemplo fossam fodi insulas edificari ro/
mas iri & si.ad hoc facit ét iste tex.in v.scda spés ibi duz di/
cit qz opis effectus &c. Item istud factú dñi indiuiduú qó si
p parte fiat & p parte interesse prestetur in diuersis rebus
fieret solutio & ß patet in exemplo fundú tradi ad vsi. pro
parte.in.l.nostra.& pdicte regule sunt vere alternatiue qz
qócúqs ex cótentis in dictis regulis continet factú dñi indi
uiduú.Sed circa facta diuidua dat vná regulá copulatiue
110 Tillud dñi factú diuiduú qó pro parte impletú affert tantas
vtilitaté respectu partis quantá tota respectu totius & si p
parte fiat pro parte interesse pstetur in eadem re ptingit so/
lutioné fieri quá regulá sic cóprobat non est dubium q qui
tenet ad restituendú tenetur ad factum pone ergo q aliqs
tenet ad restituédum sacculú pecunie istud factú dicit diui
duú qz si pro parte nó implet p parte soluit interesse semp
habebo idem.s.pecuniá que in suo gñe recipit functionem
vt.l.ij.§.j.s.si cer.pe.i.fungit vice pecunie depposite vt ód la/
ratur in.d.l.ij.Sed pone q tenebar tibi ad restituédú cer/
tam spém núc dicit factú indiuiduú qz si pro parte restitua
tur & pro parte nó sed pstet interesse cótingit fieri solutio/
nem in diuersis rebus sic verificat altera ex regulis supra
datis & ad hoc facit.l.j.§.si pecuniá.& l.si duo.s.deposi. nã
in.d.§.si pecunia.pbatur q restitutio pecunie depposite est
factú diuiduú & cuilibet heredú deponétes pro rata est fié/
da restitutio:restitutio aút speciei pbatur q est factú indi/
uiduú & ppterea nó est fiéda restitutio p parte sed est fien
da restitutio prout ibi dñi & vnus ex heredib9 depositarij re
stitués parté nó liberat sed dz restitui totú lz pdénatio fiat
p parte:vt.d.l.si duo.v.plane.fm intellectú Bar.ibi & di/
ctú fuit aliqd de intellectu illius.l.in moza.op.dum fuit di
scussum an rem restitui sit factum diuiduú vel indiuiduz.
111 Et sic dicit Bar.se intelligere.§.cato.vt dum ibi pbat Tq
amplius nó agi vt rem ra.ba.sit factú diuiduú pcedat vbi
stipulatio ptinés ibi qó de pdictis factis est interposite sup
actione cópetente ad pecuniam exquo nó potest resultare
predictú incóueniés q solutionez fieri cótingat in diuersis
rebus & solutio partis affert tantam cómoditaté respectu
partis quantá tota respectu totius.Secus aút si sup actióe
cópetente ad spém qz tunc stipulatio amplius non agi vel
rem ra.ba.desup interposita diceret indiuidua exquo con
tingere posset incóueniés de quo in.d.l.in executione.§.p
parte.Declarato per dictas regulas qó factú dicat & sit di
112 uiduum & qó indiuiduú.Venit ad solutioné.q.Tvtrú obli
gatio facti dicat diuidua vel indiuidua. Et pcludit q obli
gatio factoz indiuiduoz ex regula.s.pmissa sit indiuidua
quo ad obligationé solutioné & pene cómissioné & quo ad
distributioné inter heredes qz qlibet tenet insoliduz fallit
tñ in obligatióe rem restitui cuius factú lz sit diuiduú ex re
gula.s.data tñ dicit indiuidua quo ad solutioné.qlibet eni
heredú tenet pro parte & condénatio fit pro parte sed non
ptingit liberatio nisi solutio fiat insolidú:vt.d.l.si duo.v.
plane.& dictú fuit.s.in.ix.op.& per Bar.in.d.l.stipulatio/
nes.in.viij.op.Obligatio vero factoz diuiduoz ex regula
.s.data & firmata in factis indiuiduis dicit fm ipsum diui/
dua quo ad oia supradicta quo ad ipsam.s.obligationé so
lutioné pene cómissioné & distributioné inter heredes qui/
libet enim tenet p parte & dz cóueniri hoc aút qó est dictú
de pene cómissione q quo ad ipsam talis obligatio est di/
uidua pcedit respectu ipsoz heredum secus respectu ipsi9
pncipalis qz quo ad ipsum dñi indiuidua respectu cómissio
nis pene:vt.d.§.cato.in fi.& vide ibi per Bar.in.viij.op.cú
sequétibus vbi plene declarat istá materiá qualr & aduer/

sus quos cómittat pena adiecta dationi vel facto diuiduo
& de pena adiecta dationi dictú fuit.s.prima.q.& hec sunt
dicta Bar.in hac.q.Cum quo inquátú tradit regulas ad
cognoscédum facta diuidua & indiuidua doc.tráseút.Sed
inquantú dicit de stipulatióe fundú tradi q est indiuidua
ét quo ad obligationé inter heredes qz militat pdicta re/
gula q in diuersis rebus ptingere potest fieri solutioné est
aduertédú qz predicta ratio infert indiuiduitaté respectu
solutionis nó respectu obligationis vt patet in stipulatióe
generis vel alternatiua in qua pdicta ratio assignat in.d.
l.in executione.§.pro parte.& ita póderat Pau.in.§.cato.
& ppterea vi q melioz sit ratio ét in ista stipulatióe fundú
tradi qz pstatio partis nó affert tantá cómoditaté respectu
partis quantas tota respectu totius róne cómunionis put
supra dicit ipsemet Bar.Vel pót rñ.saluádo pdictá regu/
lam in hoc facto funduz tradi vz:qz solutio partis &c.put
deprehéditur ex dictis Bar.in.d.l.stipulationes non diui/
dunt.in.viij.op.in fi.q op.q fundú tradi dicat factuz indi/
uiduú respectu solutionis sicut dicimus in obligatione ge/
neris vel alternatiue cú alternatiue succedat obligatio ad
interesse in obligatióe rem tradi vt per ipm Bar.in.vij.q.
in.d.l.stipulationes nó diuidunt.rñ.q ideo dicimus ipsas
stipulationé fundú tradi indiuiduá ét respectu obligatóis
inter heredes qz in ipsa ptingeret variatio & respectu obli
gationis actionis & respectu solutionis.alia eni actione pe
titur factuz qz ipm interesse vt per ipm Bar.in.d.vij.q.qó
nó ptingit in obligatione dandi gñis vel alternatiua. Sal
uatur ergo ß modo ista regula cógruat huic facto qz ptin
geret fieri solutioné in diuersis rebus & ex diuersis actioni
bus & vide dicta circa dictá.viij.op.Bar.s.suo loco vel sal
uando simplr pdictam regulá in obligatione fundú tradi
rñderi posset q verú est q obligatio funduz tradi est indi/
uidua respectu solutionis sicut obligatio rem restitui quaz
opinionem tenerút Pe.& Cy.put refert Bar.in.d.viij.
op.& per Pau.de ca.& in.d.§.cato.& in.d.l.stipulationes
non diuiduntur.& s.in.ix.op.pclusum fuit q ista opinio in
puncto iuris est plurimú substentabilis. Inquantú aút
113 Bar.in.d.ij.q.restringit.§.cato.quatenus psupponit stipu/
pulationem amplius nó agi vel rem ratam haberi esse di/
uiduam vt nó pcedat vbi tales stipulationes sunt interpo
site super specie cum isto casu militet illa regula q ptinge/
re potest in diuersis rebus solutionem fieri intellige quan/
do interposita est super obligatione de specie tradéda vel
si de specie dáda intellige q alternatiua erat obligatio vel
ad genus exquo certa species de genere erant danda. naz
in his terminis potest cótingere fieri solutioné in diuersis
rebus.Et est aduertendú q Bar.in.d.§.cato.in.v.q.videt
velle idem quod in.d.ij.q.post By.enim concludit q túc
stipulatio amplius nó agi vel rem rataz haberi dicitur di/
uidua quando actio cuius cótemplatione interponitur có
tinet quantitaté vel factuz diuiduú. Secus ergo sentit esse
si non continet quantitatem sed speciem & exprésse dicit ibi
secus esse si continet factum indiuiduz puta seruitutés & lz
Pe.de bellaperti.improbaret By.tamen Barto.in serui
tute formata ipsuz saluat. Item in seruitute formáda si po/
natur casus q heres qui agit cuius defunctus pmisit am/
plius non agi ad seruitutem habeat totú fundum cui serui
tus constitui debet tunc enim dissensus aliorú non inpedit
seruitutem cóstitui & sic non habet locum.l.itinere.s.de ser
uitu.rusti.predio.per quaz Pe.fundat se contra By.etiá
q stipulatio amplius non agi sit interposita super actione
competente ad seruitutem exquo obseruatio partis affert
tantam cómoditatem respectu partis quantam tota respe
ctu totius qz si vnus hereduz agat ad seruitutés non potest
ipsam consequi si alij nó consentiant: vt.d.l.itinere.predi.
enim.l.itinere.loquitur vbi fundus in quo seruitus habet
cóstitui est cómunis & possidetur cómuniter adeo q oium
consensus requiritur quo casu in seruitute formáda potest
procedere dictum Pe. & cum Barto.in.d.v.q. transeunt
Ange.Imo.& cómuniter doc. Sed in hoc quod Bar.
dicit in dicta.ij.q.restringendo illuz.§.cato.vbi stipulatio
amplius non

amplius nō agi vel rez ra.ba.interponiť ſup actione cōpe
tente ad quātitatez ſecus vbi ad ſpeciem videť improbari
cōiter per doct.in.d.l.ſtipulationes nō diuidunť.ꝛ in.d.§.
cato.vt per Jmo.in.d.l.ſtipulationes nō diuidunť.in glo.
magna ad fi.vbi per Ro.Pau.de ca.ꝛ per moderniores
vbi ꝛin.d.§.cato.dicūt eiz ꝙ iſta eſt magna reſtrictio ad.d.
§.cato.Raph.ēt tenuit ꝓ Bar.Qui ponit rōnē quare ſti
pulatio amplius nō agi vel rem ra.ba. dicať diuidua que
improbať per Pau.de ca.ꝛ doc.dicētes ꝙ eſt quedā fan
taſticaria. ¶ Et ideo ſm Jmo.ꝛ Ro.in.d.l.ſtipulatiōes
nō diuidunť.dic ꝙ regula.§.ꝑ pte vel quā Bar.tradit per
illū.§.ꝓcedit in ſtipłone rei vel facti affirmatiui. Sed in fa
cto negatiuo vel habente virtutē negatiuam:vt rez ra.ba.
que ſtipulatio ſit vt nō ꝯueniať alicui facto ꝛ ſic hz virtutē
negatiuā.An factū dicať diuiduū vel indiuiduū regula ſu
mitur ex.d.§.cato.talis vz factū indiuiduū tūc dī qñ eſt ne
gatiuū qñ non pōt ꝑ parte ꝯ fieri quin ꝯfiat inſoliduz ꝑut
eſt qñ ꝑmittis per te nō fieri neqz per heredē tuuz quomi
nus mihi ire agere liceat de qua ſtipłone loqť ēt.d.§.cato.
Sed qñ pōt pro parte ꝯfieri ꝛnon ꝯfit inſolidū ꝛtūc factū
negatiuū vel hīs virtutē negatiue dī diuiduū ꝑut qñ pro
mittiť amplius nō agere vel ratū haberi ſup actione cōti
nēte ſiue quantitatē ſine ēt ſpēm.pōt enim vnus heredum
agere pro parte ſua ꝛ nō peccať inſolidū imo de neceſſita
te vnius heredū nō pōt niſi ꝑ parte agere qz iter heredes
per.l.xij.tabulaꝝ.fit diuiſio actionū ꝑ portionibus heredi
tariis:vt.l.j.C.ſi cer.pe.ꝛſic in facto negatiuo lz ꝓtingat ꝙ
habeať pars facti ꝛ pars intereſſe non dī ꝓpterea indiui
duū ſed regritur ꝙ per ꝯuentionē partis inſoliduz peccet
ꝛ ita tráſit do.Alexan.in.d.§.cato.in.ij.col.in.d.vero.l.ſti
pulationes nō diuidunť.circa.d.ij.q.reducit opiniones ad
cōcordiā hoc modo vt ſtipulatio amplī⁹ nō agi vel rez ra.
ba.dicať diuidua ēt ꝙ fuerit interpoſita ſup actione cōpe
tente ad ſpēm reſpectū obligationis inter heredes ꝛ h̄ mo
do loquať.§.cato.gñaliter itellectus ſm opinionē doc.Re
ſpectu aūt ſolutionīſ vbi dicta ſtipulatio eſt interpoſita ſup
actione cōpetente ad ſpēm dicať indiuidua ꝛ h̄ modo,pce
dat opinio Bar.qui ꝙ h̄ reſpectu volnerit p̄dictā ſtipłonē
eſſe indiuiduā ꝑbatur qz mouet ex rōne.§.ꝑ parte. cuius
rō arguit ad indiuiduitatē reſpectu ſolutionis nō reſpectu
obligatiōis vt.s̄.dictū fuit ꝛ ſic nō reſtringiť.§.cato.qui lo
quiť de diuiduitate vel indiuiduitate reſpectu obligatōis.
¶ Que concordia nō placet quia vbi aliquis ꝑmiſit non
agere ad aliquā ſpeciem vel vbi fuit ꝑmiſſum ratū haberi
debere actū de aliqua ſpecie nō hz ꝑmittēs vel eius heres
ſoluere ipſi ſtipulatori adeo vt cadat dicere ꝙ ſolutio par
tis nō afferat liberationez ſed ꝙ regrať ſolutio totius ꝛ ꝑ
pter hoc diſpoſitio dicať indiuidua reſpectu ſolutionis:ſed
hz nō agere ſtipulator aūt amplius nō agi vel rem ra.ba.
ꝙētus vigore primene actionis hz ſoluere cuius reſpectu
Bar.ꝓſiderat poſſe ꝓtingere ꝙ habeat partez ſpeciei vbi
vnus heres nō agit cōtra ipſuz ꝛ parte pecunie ſiue inter
eſſe vbi alius agit ꝯ ipm.Reſpectu cuius cōuenti nō ꝓſide
rat.J.o.in.d.§.ꝑ parte.ꝙ poſſit ꝓtingere ipm hīe partem
in diuerſis rebus ſz reſpectu ipſius ſtipulatoris vbi agit ꝛ
ꝓpterea.d.§.nō vī extendēdus ad hunc caſum vt qñ cōtin
gere pōt ꝙ cōuentus habeat in diuerſis rebus partem ſti
pulatio dicať indiuidua ꝛ maxime cum ſua culpa videať h̄
euenire quare.ſ.nō repellit heredem agentē ad partez rei
exceptione oriente ex illa ſtipulatione amplius nō agi quā
ipſe hereſ teneť obſeruare.Preterea h̄ nō eſt vigore ſtipu
lationis amplius nō agi ꝙ ipſe habeat ſoluere ſed vigore
primene obligationis ꝛ ſic nō cadit ꝙ ꝓpter hoc ſtipula
tio amplius nō agi dicať indiuidua.Ex p̄dictis ergo vī ꝙ
regula illa ꝙ vbi poteſt ꝓtingere ſolutionē fieri in diuerſis
rebus ſtipulatio dicať indiuidua ſit vera nec huic ob.d.§.
cato.quatenus loquiť de ſtipulatione amplius nō agi vel
rem ratā haberi ēt interpoſita ſuper actione cōpetente ad
ſpeciem qz ibi nō cadit ꝙ ſolutio fiat in diuerſis rebus cuz
ꝑmittēs nō habeat ſoluere ſed ſibi vel heredib⁹ ſuis ſolui
cōuentus aūt poteſt eſſe ꝙ in diuerſis rebus habeat partē
ſed hoc nō decidit.d.§.pro parte.ꝛ nō eſt eadem ratio que
in illo cui ſoluiť ꝛ ſic in ſtipulatore cum ipſe nō poſſit face
re partē non recipere ab vno herede quam dz ſoluere cuz
aliter heres nō teneatur nō ſic in ipſo conuento qui pōt ſe
tueri vbi cōuenitur ad partē ſpeciei quādo fuit interpoſita
ſtipulatio amplius nō agi ꝛ p̄dicta no.qz non reperies dī
a cta nec declarata per doc.[a] ¶ Jnquantum aūt Bar.in.d.
114 ij.q.dicit obligationes factorum indiuiduor eſſe indiui
duas inter heredes ꝛ ſic quēlibet teneri inſolidū limita h̄
eſſe verū vbi oēs heredes ſunt in mora ſecus ſi oēs nō ſunt
in mora qz tunc qlibet nō poteſt cōueniri inſolidum vt eſt
tex.no.ꝛ ibi Bar.in.d.l.fideicōmiſſa.d.§.pe.ꝛ illū tex.ad
hoc Pau.de ca.hic dicit ſe alibi neſcire ꝛ hoc tenet etiam
Ro.in.d.§.cato.ꝛ do.Alexā.in.d.l.ſtipulationes. circa.d.
ij.q.Bar.vbi reprobat Ro.in.d.§.cato.qui dicebat ꝙ oī
bus heredibus,pmiſſoris cōſtitutis in mora quilibet tene
tur inſolidū in tantum ꝙ vnus ſine alijs ſi per auctorē fue
rat ꝑmiſſa ſeruitus poterit ipſam ſernitutē imponere per
d.§.pe.in v.ergo ꝛ in ſtatua ꝛ in ſeruitute ꝛc̄.Sed ille tex.
intelligitur reſpectu eſtimationis ꝛ vide latius per ipſum
in.l.ij.§.ex his.s̄.eo.col.iij.qui.§.facit etiā cōtra Ro.inquā
tum dicit ꝙ ſi vnus ex heredibus ꝑmiſſoris ſeruitutis ſo
lidum preſtiterit repetit ab alijs iudicio fa.hercis.hoc antē
nō adaptatur vbi preſtatur ſeruitus ſed vbi preſtať eſtima
tio quādo enim preſtaretur ſeruitus inſoliduz ab vno non
caderet ꝙ ab alijs aliquid repeteret exquo cōſtituens ſer
uitutem in fundo cōi nihil vltra q̄ꝫ deberet preſtitit de ſuo
pro coherede ſtanduz ergo eſt regule.l.ij.s̄.de ſerui.titulo
115 generali. ¶ † Jtem limita ſingulariter hoc dictū ꝙ facta
ſint indiuidua inter heredes ſm Ro. in.d.l.ſtipulationes
nō diuidunť.quādo heredes ſunt ad ſtricti ad opus facien
dum rōne portionis coheredis ſibi acreſcentis.tunc enim
qlibet tenetur ꝑ portione hereditaria vt eſt tex.no.in.d.l.
mortuo.§.fi.de lega.ij.cuius dicti ēt ratio eſt ſm ipſum qz
exquo ipſis coheredib⁹ inuitis fit accretio vt.l.vnica.§.his
itaqz.C.de cadu.tol.ꝛ ſic grauantur in h̄ releuanť in h̄ alio
vt nō teneantur inſolidum ſed pro portionib⁹ hereditarijs
maxime ēt qz nō poteſt reſultare illud incōueniens ꝙ in di
116 uerſis rebus fiat ſatiſfactio † exquo in vltimis voluntatib⁹
quis preciſe cogi poteſt ad factū:vt.d.l.fideicōmiſſa.§.fi.ꝛ
per Bar.in.d.l.ſtipulationes nō diuidūtur.in.viij.q.Sed
glo.in.d.§.fi.tenet ꝯtium dum dicit.Jtem referas ad certa
legata nō operis qz illud inſolidū quemqz obligat ꝛ inter
alia iura alle.d.§.pe.l.fideicōmiſſa.ꝛ ſic ſentit ꝙ ēt quādo
heredes teneť ad factum rōne portionis ſibi accreſcētis
teneaťr inſolidum ꝛ ad hoc facit qz licet ceſſet illa ratio ꝙ
in diuerſis rebus ꝓtingere poſſit fieri ſolutionē tamen pōt
eſſe tale factum in quo ſupereſt illa ratio ꝙ ꝑſtatio partis
non affert tantam cōmoditatem reſpectu partis quantam
tota reſpectu totius ſufficit.n.alterā ex p̄dictiſ rōnibus ſub
eſſe.ſunt enī vere alternatiue vt per Bar.in.d.iij.q.ꝛ illud
ꝙ grauenť exquo ipſis inuitis accreſcit nō obſtat qz vbi al
terius portio deficit anteqꝫ alij adeant poſſunt nolle adire
hereditatē ꝛ hoc caſu quando portio defecit ante aditionē
alioꝝ coheredum bene poteſt intelligi.d.§.fi.Preterea ēt
ꝙ deficiat poſtqꝫ adierūt ſatis eſt ꝙ releuantur in hoc ꝙ
in maiori portione ſunt heredes ꝛ ſic nō teneas limitatio
nem Roma.quam nec do.Alexan.tenet in.d.l.ſtipulatio
nes.licet tot non adducat contra Ro. ¶ Et aduerte iterū
dum.s̄.eſt tactum de intellectu.d.§.cato.qz ſm cōmunez in
tellectum ibi ponit de duabus ſtipulationibus indiuiduis
vz iter fieri vel per te vel per heredē tuum nō fieri quomi
nus mihi ire agere liceat. Jtez de duabus diuiduis videlz
amplius non agi vel rem ra.haberi.Sed nouiſſime q̄dam
modernus bononienſis aſſerens omnes doc.erraſſe ſuper
intellectu.d.§.cato.ꝛ nō habuiſſe veram litteram in illo.§.
tenet ꝙ imo ibi ponať de tribus ſtipulationibus diuiduis
117 volens † ꝙ ſtipulatio per te neqz per heredē tuum nō fieri
quominus mihi ire agere liceat ſit diuidua ſicut illa ſtipu
latio ticiū heredemqz eius ratū habiturū ꝛ ꝙ ex ꝯuentio
ne vnius ſolum pena cōmittať aduerſus cōtrafacientē non

a ¶ Per doct. Et adde ad illud qō eſt dcm vbi qs vult recipere ſolutiones in diuerſis rebuſ ꝙ nō hz locuz.§.ꝑ parte.dicta in.l.ij.§.zbarū.ad fi.ꝛēt in.§.ex hiſ dum examinatur an.§.ꝛ harum.cum fi.habeat locuz vbi creditor in genere vel alternatiue recipit partem ſciēter in tali obligatione.

aduersus alios ꝛ rñ. pluribus modis ad hunc tex. in v. ꝙ si stipulatus fuero ꝛ c̃. vbi dicit ꝙ ex p̃factione vnius stipulatio cõmittit aduersus oẽs ꝛ dicit tex. §. cato. habuisse ex libro pandectarũ ꝛ sm ꝙ ipsum refert in multis discrepat a cõi littera que habet in qua sunt multa verba que non sunt in littera quã ipse refert habuisse a pandectis ꝛ maxime non sunt illa verba Pau. rñ. non esse idem ꝛ c̃. littera enim in pandectis sm ipsuꝫ nõ hꝫ etiã vt in illa stipulatione per te nõ fieri ꝛ c̃. sed hꝫ illam stipulationẽ per te nõ fieri quominus mihi ire agere liceat ꝛ c̃. per que vba apponit. q. postea subsequit interrogatio qd dicẽdũ in. d. q. in v. sed videamus ꝛ c̃. vbi sm ꝙ ipse refert est talis lra. Sed videamus ne nõ idem hic sit sed magis idez qõ in illa stipulatiõe ticiũ heredemqꝫ eius ratum habiturũ. nam hac stipone ꝛ solus tenebitur qui nõ habuerit ratũ ꝛ solus aget a quo fuerit petitũ idẽqꝫ ꝛ marcello vi ꝛ c̃. Que lra etiã ꝙ hoc modo haberetur dico ꝙ nõ ꝓbaret ꝙ stipulatio per te nõ fieri neqꝫ per heredem tuũ quominus mihi ire agere liceat essꝫ diuidua sicut stipulatio rem ra. ha. qꝛ sm predictã litteram ponitur interrogatio nõ aũt decisio circa illã stipulationem neqꝫ per te nõ fieri neqꝫ p heredẽ tuũ quo minus mihi agere liceat ꝛ alꝫ. J. p. ita facit: vt. l. ij. §. fi. vbi per glo. ĵ. de ꝓto. stipulatione missa ergo dicta iterrogatiõe declaret natura stipulationis rem ra. ha. cum ergo ibi nõ decidat ꝛ in hoc v. ꝙ si stipulatus fuero ꝛ c̃. decidatur stemus predi. decisioni ꝛ sic dicamus esse stipulationẽ indiuiduã ꝛ facto vnius penaꝫ cõmitti aduersus oẽs maxime cuꝫ in ipsa militet vna ex regulis traditis per Bar. ad cognoscẽdũ factũ indiuidũ ꝙ adimpletio ꝓ parte nõ affert tantã cõmoditatẽ respectu ptis quantã tota respectu totius vel regula tradita per Jmo. ꝛ Ro. nõ eniꝫ potest pro parte impediri ire qn in totũ impediatur vt de se patet ꝛ tex. in terminis in v. ꝙ si stipulatus. póderat predictã rõnez vt patet ibi qñ lꝫ ab vno ꝓhibitio nõ tñ in parte, ꝓhibitio ꝛ c̃. exqua rõne gñali tollunt multe rñ. date per prefatũ doc. ad tex. in hoc v. ꝙ si stipulatus. l. nostre. ꝛ banc rõnez nõ ꝓsideravit bene ꝓfatus doc. multũ exclamatiue loquẽs ꝛ audacter volẽs sibi ꝓuenire illud virianũ iam noua ꝓgenies celo dimittit alto ꝛ ex ꝑdictis tollitur siqs diceret imo vi fieri decisio ꝙ equipareꝫ stipulationi de rato cũ ponat vltimo loco ista opinio in. d. §. cato. per no. per glo. Bar. Bal. ꝛ doc. in. l. bonafides. s̃. depositum. nam cum reperiatur decisi. ꝓrium in hoc v. ꝙ si stipulatus. nõ est dicendus pro illa parte de qua ibi dicit decidere intẽdat maxime cuꝫ sit idez. J. p. posset ẽt dici ꝙ in illo v. Sed videamus lꝫ sm lram predictã Cato ꝛ Marcellus videãtur fuisse ꝑdicte opinionis ꝙ illa stipulatio per te neqꝫ per heredẽ tuum fieri ꝛ c̃. equipareꝫ illi stipulationi ticiũ heredemqꝫ eius ratũ habiturũ tamen Pau. hoc nõ approbat imo approbat sniam tenentium ꝓrium vt patet in hac. l. nostra. in hoc v. ꝙ si stipulat⁹ fuero ꝛ c̃. vbi ꝑsupponit aliquã ꝓtentionẽ fuisse de predicta stipulatiõe vt patet ex illis verbis verior est snia existimantiuꝫ vnius facto oẽs teneri ꝛ c̃.

118 †Quarto Bar. querit de diuiduitate vel indiuiduitate seruitutum quas sm naturã ꝓcludit nõ esse diuiduas qꝛ sunt incorporales sicut. s̃. ij. q. dictũ est de obligatiõibus ꝛ actionibus qõ dicit ꝓcedere siue eas cõsideremus de per se siue ꝓut sunt in fundo. †cuꝫ enim seruitus sit tota in toto fundo ꝛ tota in qualibet parte fundi diuiso fundo nõ diuidit seruitus vt per ipsuꝫ Bar. in. d. l. stipulationes. in. iij. op. ꝛ declaratũ fuit. s̃. in. iiij. op. ꝛ vide eundẽ Bar. in. ij. op. vbi declarat an instrm quo quis vtitur seruitute sit diuiduꝫ vel

119 indiuiduũ. sm iuris ordinationem Bar. dicit regulr †oẽs seruitutes esse indiuiduas: vt. d. l. stipulatiões excepto vsufructu: vt. l. j. §. fi vsusfructus. s̃. ad. l. fal. qõ Bart. dicit ꝓcedere sm iuris ordinationẽ. nam sm naturã est indiuiduus qꝛ est quoddam inuisibile ꝛ incorporale alle. ad hoc no. in l. si cum duo ꝓ. J. titu. ij. vbi per glo. in v. cõi diuidundo. in v. vel dic ꝙ nulla cõio iuris ꝛ c̃. Bar. tñ approbat opinionez Jo. cui nõ contradicit illud quod dicitur in proxima alle. versi. Qualiter autem ꝛ quãdo reales seruitutes dicant indiuidue declarat Bar. in. d. ij. op. ꝛ dictum fuit. s̃. in. iij. op.

120 ¶Sed querit Bar. †quare seruitus vsusfruct⁹ dicitur diuidua seruitus autez vsus dicitur ꝛ est indiuidua: vt. l. vsus pars. s̃. de vsu. ꝛ ba. cuꝫ quelibet sit seruitus ꝑsonalis. i. que debetur ipsi persone licet a re ꝛ propterea magis dici posset mixta seruitus vsusfructus ꝛ vsus: vt habetur in. l. j. s̃. de serui. titulo generali. ꝛ ibi per glo. ꝛ Bar. ꝛ per gl. ꝛ doc. insti. de serui. in princi. dixi in. d. l. j. §. si vsusfructus. s̃. ad. l. fal. Bar. ergo assignat rationem qꝛ seruitus vsus assimilatur seruitutibus realibus que cõstituuntur sm indigentiã ꝛ necessitatẽ predij dominantis: vt. l. j. s̃. de serui. rusti. prę. constituitur enim vsus ipse sm indigẽtiã persone respectu cuius persone nõ pót ꝓ parte nec pro pte rei pro indiuiso vti ille qui habet vsum qn alia parte vtatur sicut ergo alie seruitutes dicunt indiuidue ꝛ quo ad ꝓstitutionem ꝛ quo ad distributionẽ iter heredes ꝛ quo ad solutionẽ ita est dicendum in ipso vsu. nam respectu partis pro parte solutus non affert tantam commoditatem quantã totus respectu totius. si enim homo comederet dimidium eius quod haberet necesse cito moreretur propter regulas ergo supra datas debet iudicari seruit⁹ indiuidua ipse vsus. Sed vsusfructus nullam habet similitudinẽ cum alijs seruitutibus. licet eniꝫ sit ius debitũ a re persone tamen non habetur respectus ad necessitatem persone, put in vsu. habet tamen similitudinez cum dominio imo pars ipsius est: vt. l. iij. s̃. de vsufruc. Sicut ergo acquiri potest certa pars dominij pro indiuiso ita etiam certa pars vsusfructus ꝛ sic vsusfructus est diuiduus quo ad constitutionem qꝛ pro parte constitui potest quo ad effectum distributionis inter heredes ꝛ quo ad solutionẽ: vt. l. v. s̃. de vsufruc. tantã eniꝫ cõmoditatẽ affert pars respectu partis quantam tota respectu totius ꝛ sic vendicat sibi locum regula ꝓxima. q. tradita ad cognoscendum an aliquid dicatur diuiduũ vel indiuiduũ in qua regula aliud requiritur copulatiue ꝙ cõtingere non possit

121 solutionem fieri in diuersis rebus. † quod contingere non potest in ipso vsufructu cum ad ipsum obligatus sit obligatus ad dandum: vt. l. iij. §. dare. s̃. de vsufruc. titulo generali ꝛ sic potest quis precise cogi ad constitutionem vsusfruct⁹ sicut ad dandum vt hic declarat Bar. Qui etiam declarat an vsusfructus dicatur diuiduus vel indiuidus quo ad pene cõmissionem ꝛ vltimo loco format vnam op. pro cuius

122 solutione cogitandum relinquit. †Et an ius fendi dicatur diuiduũ vel indistiduũ remisiue ptrãsit. Jnquantũ Bar. nititꝫ assignare rõnem dñie inter seruituem vsus ꝛ vsusfructus Bal. in. l. ꝓ hẽditarijs. C. de heredi. actio. satis vi cõcordare cum Bar. Jmo. ẽt in. d. l. stipones. in. iij. col. tran

123 sit cũ Bar. †ex cui⁹ dictis elicit tres rõnes dñie iter ꝑdictas seruitutes primã qꝛ emolumentũ vsusfructus est certũ cuꝫ oẽs fructus ad vsufructuariũ pertineãt sed nõ est ita in vsu qꝛ variat sm necessitatez vsuarij. qui vna vice plus alia indiget. Scõam qꝛ vsusfructuo hꝫ sikitudinẽ cum dñio qõ est diuiduũ sed vsus hꝫ sikitudinẽ cũ seruitutib⁹ realibus. Tertiam qꝛ pstatio partis vsusfruct⁹ tantã vtilitatẽ affert respectu partis quantã tota respectu totius nec pót deueniri ad aliqõ incõueniẽs cum ille qui tenet ad vsumfructũ teneat ad dandũ: vt. d. l. iij. §. dare. ꝛ lꝫ teneat ad patiẽtiã illud est post ꝓstitutũ vsumfructũ ad quam vi ꝙ ẽt ꝑcise cogi possit sm ipm per ea q̃ habent in. l. barũ. ꝛ in. l. egi. s̃. si ser. vẽdi. Sed in vsu ꝛ eius seruitute partis pstatio nõ affert tantaꝫ vtilitatẽ respectu ptis quantã tota respectu tot⁹ cũ pstatio vsus fiat habito respectu ad necessitatẽ pone que pona videre nõ pót ex particulari pstatiõe eius qõ est sibi neceſſa-

124 riũ ꝓ vita. †cibaria. n. nõ sm indigẽtiã exhibita corrodũt subiectũ dicit Bal. in. d. l. ꝓ hereditarijs. ꝛ hãc tertiã rõnẽ

125 ꝓ meliori approbat Jmo. ¶Qui rñdet ad illud †ꝙ vsufructus exq̃ hꝫ in se vsuꝫ dicat indiuiduus. dicit. n. ꝙ nõ hꝫ in se vsum vt spẽm distinctã ꝛ separatã ab ipso vsufructu ꝛ vt seruitutẽ sed hꝫ in se cõmoditatẽ seu emolumẽtum vsus ineſt ergo vsus vsufructui nõ vt seruitus sed vt cõmoditas ꝛ hec fuit rñsio Angeli in. d. l. j. §. si vsusfructus. s̃. ad le. fal. vbi dixi i euidẽtialib⁹ ꝛ ad hãc rñ. facit gl. in. l. huic stiploni. §. j. posita in v. sine vsu. s̃. vsufru. quẽadmo. ca. ¶Rñdet ẽt Jmo. siquis

Jmo. siqs diceret q̄ imo vsusfructus est indiuiduus ex quo omnes respectus quibus iudicat seruitutes reales indiuiduas Bar. in secunda op. videñ hic subesse. si enim consideretur fundus sicut in parte p̄o indiuiso non potest constitui seruitus ita nec ex parte p̄o indiuiso fructus percipi possunt quin ex alia parte percipiantur si etiam consideretur instrumentum in hac seruitute ꝛ sic persona est indiuidua. Dicit enim Jmo. q̄ ideo vsusfructus est diuiduus q̄ ex vsu talis seruitutis resultat vtilitas separata ab ipsa re que vtilitas diuisibilis est in partes ꝛ eius prestatio affert tantam vtilitatem respectu partis quantam totum respectu totius. Secus autem est in seruitutibus predialibus ex ipsarum enim vsu non resultat aliqua vtilitas separata ab ipsa re que sit diuisibilis in partes cum ergo vsus talis seruitutis sit indiuiduus ꝓpter respect⁹ quos ꝓsiderat Bar. in .d.ij. op. merito iura voluerūt ipsas seruitutes prediales esse indiuiduas nec pp̄ ß dici debēt diuidue q̄ in certa parte ꝓ diuiso ꝓstitui possint: vt l. ad certā. s. ó serui. q̄ illa certa pars h̄ loco integri fundi: vt l. siqs duas. ℣. siqs partez. s. cóia p̄di. ꝛ per Bar. in .ij. op. in .d. l. stp̄ones nó diuidūtur. ꝛ supra dictū ꝛ declaratū fuit. ¶ Jnquātū Bar. in p̄
116 dicta. ij. q. dicit† q̄ ille qui tenet ad ꝓstitutēdū vsumfructū tenet ad dandū ꝛ q̄ qui tenet ad nō impediēduz tenet ad indiuiduū ꝛ q̄ per p̄ñs quo ad pene cōmissionē vsusfruct⁹ h̄ indiuiduus q̄ ante ꝓstitutionē qs tenet ad dandū post ꝓstitutionē tenetur ad nō impediendū ꝛ sic ad indiuiduuz aduerte dum alle. ℣. sed cū factū. insti. de sti. ser. ꝓiuncta. l. si cōis seruus meus ꝛ tuus. J. e. ti. de sti. ser. nam in illis iurib⁹
117 ꝓbat q̄ q tenet ad seruitutē tenet ad dāduz ꝛ ꝓptereā† si seruus stipuletur seruitutē ipsam acqrit dño vt. d. l. si cōis seruus secus si stipuletur ire agere licere q̄ h̄ ꝓtinet factuz ꝛ nō trāsit ad p̄sonā dñi vt h̄ in .d. ℣. sed cuz factū. ꝛ p̄dicta iura allegat ēt Bar. in .d. l. ij. ℣. ꝛ barū. s. eo. vbi plene examinat an ille qui stipulatur seruitutē stipuletur ius vel factū glo. n.
128 posita in v. viā tenet † q̄ q stipulat seruitutē stipuletur factū cū patiētia ꝓ traditiōe sit in ipsis seruitutib⁹: vt l. quotiēs. s. ó serui. † ꝛ patiētia est factū vt l. vbi aūt. ℣. qui id qó. J. e. vltramontani tenuerūt h̄ glo. per .d. ℣. sed cuz factū. iuncta d. l. si cōis seruus meus ꝛ tuus. J. de sti. ser. sed Bart. rñ. q̄ ℣. sed cuz factū loquit de facto explicādo a se ipso q̄ illud nō acqrit dño sed si stipulat factū explicanduz ab alio ipsi seruo puta domū edificari vel qd sīlie illud acquiritur domino ex stipulatione ꝛ sic nō sequit omne illud q̄ acquirit domino serui dicitur cōtinere ius siue dationem nō factum q̄ etiā factū ꝓtinere pōt. ¶ Contra glo. tñ Bart. plures rōnes facit ꝛ plura iura inducit h̄ quā vltra ipm facere vr̄ d. l. stip̄ones nō diuidunt. in cuius ꝑn. separato modo ponit de seruitutibus ꝛ de factis vt patet in v. idem puto ꝛ si
129 qd faciendo ꝛc̄. Bar. ꝓcludit† q̄ qui stipulat seruitutē stipulat ius ꝛ factū ius inquantū seruitus dz ꝓstitui factū inquantū patientia dz p̄stari alle. d. l. ij. v. dare. s. de vsufruc. allegat ēt glo. in l. corruptionē. C. de vsufru. in v. altercantibus que vult q̄ ꝓstituēdo qs seruitutē nō liberat q̄ tenetur adhuc ad patientiā ꝛ ibi Bar. ꝛ per glo. no. in v. ꝓfirmat in. l. pluribus. ℣. ꝛ si placet. J. e. ti. ꝛ ibi ēt per Bar. qui in .d. ℣. j. rñ. ad obiectionē factam contra glo. q̄ patiētia veniat officio iudicis ꝛ sic nō sit in obligatiōe: vt ibi vide per ipsum. ¶ An aūt ista patientia cuius respectu stip̄s seruitutis dr̄ ptinere factū dicat factū diuiduuz vel indiuiduū lz gl. j. in .d. ℣. j. videat dicere q̄ sit factū diuiduū tñ Bar. hic vult q̄ sit factū indiuiduū q̄ qui tenet ad patiētiā tenet nō impedire qó nō pōt fieri p̄ parte: vt l. ij. ℣. itē si in facto. s. e.
130 Et ex h̄ sequit† q̄ stipulatio vsusfructus quo ad pene cōmissionē dicat oīno indiuidua ante ꝓstōnem enim tenet qs ad dandū in qua obligatione dandi dicimus q̄ est indiuidua respectu cōmissionis pene per .d. l. v. ℣. fi. s. eo. ꝛ dictuz fuit in scō. q. post ꝓstōnem tenet qs ad patientiā qó est factum indiuiduū in quo indiuiduo dicimus q̄ ex p̄factione vnius pena cōmittit p̄ oēs: vt. d. ℣. cato. ꝛ sic oīno respectu cōmissionis pene est indiuidua stip̄s vsusfructus. ¶ Sed cum post ꝓstōnem vsufructus cōtineat patientiā ꝛ sic factū

vī resultare posse illud incōueniēs q̄ in diuersis rebus habeat fieri solutio qó sufficit ad faciēdū vt res dicat indiuidua vt vidimus. s. p̄. q. ꝛ sic vī q̄ ex ista rōne vsusfructus dici debeat indiuiduus Jmo. sentiēs ß in eliciēdo tertiam rōnem ex dictis Bar. vt. ℣. retuli dicit q̄ p̄cise qs ad patientiam cogi poterit alle. no. in .d. l. ꝛ barū. ꝛ in .d. l. egi. ſz illa l. barū potius vī facere in p̄rium q̄ in fi. dicit q̄ si sit cōdēnatio ad interesse cōuento nolente p̄stare cautionē de patiendo ꝛ q̄ succedat obligatio ad interesse vbi qs nō patitur post ꝓstitutū vsumfructū est tex. in terminis in. l. q vsumfructū. ℣. fi. s. de vsufruc. loquit enim de vsufructu legato q̄ sine alia expssa ꝓstitutione h̄ ꝓ ꝓstituto: vt. l. si parte. ℣. j. s. quēadmo. serui. amit. ꝛ p̄ gl. s. alle. in .d. l. corruptionē. fac. l. j. s. de serui. lega. posset forte dici p̄ saluanda rōne Bar. ꝛ substētādo q̄ vsufruct⁹ sit diuiduus ꝑut est q̄ lz ꝓtingat fieri solutionē siue satisfactionē in diuersis rebus ex hoc nō sequit aliqua cōio cum aliquo in aliqua re: nam ꝓ tpe preterito quo fuit passus h̄z fructus nō cōes cuz aliquo ꝓ tpe futuro h̄z interesse in quo sīliter qs nō h̄z cōmunionē hoc aūt q̄ ꝓtingat fieri solutionē in diuersis rebus sine cōione nō videt attendi vt dixi. s. circa secundaz. q. Bar. dum saluaui illud qó ipse ibi dicit de acceptillatiōe posset ēt forte saluari q̄ qs p̄cise cogatur ad patientiā vt dicit Jmo. ꝓpter cōiunctionē quā h̄z ista obligatio cuz obligatione dandi ar. no. per Bar. in .d. l. stipulationes nō diuidunt. in. ir. op. ꝛ ad iura p̄supponētia cōdēnationez fieri ad interesse posset rñ. q̄ hoc ꝑcedit nō instante in p̄riuz illo cui debetur vsusfructus ꝛ nō curante accipere vsumfructū. Sed vbi amplius nō cadit p̄statio patiētie puta q̄ sit mortuus ille cui debebatur vsusfructus ꝑut est in terminis. d. l. q vsumfructū. ℣. fi. s. de vsufruc. nō cadit ista rñsio ꝓpterea cogita bñ sup
a p̄dictis q̄ doc. nō declarant[a]. Et circa illam. q. quā tangit hic Bar. an qui tenet ad seruitutē teneat ad dandū vel teneatur ad factū vide latius dicta per doc. in. ℣. ꝛ barū. multi enim tenuerunt opinionē vltra. cōtra glo. q̄ teneatur ad dationē ille qui tenetur ad seruitutē nō obstante q̄ patientia debeat p̄stari q̄ venit officio iudicis. hanc enim opinionem tenuerūt Raph. ꝛ Pau. de ca. in .d. ℣. ꝛ barū. ꝛ satis est de intētione Bar. in hac. q. in v. itez nō potest deuenirī ad illud inconueniens q̄ ꝑ parte detur vsusfructus ꝛc̄. lz postea ad fi. huius. q. in v. ego aliter dico videatur tenere opinionem quā tenet in .d. ℣. ꝛ barū. ꝛ q̄ qui tenetur ad seruitutē teneatur ad dandum ante ꝓstitutam seruitutez ꝛ post ꝓstitutam seruitutem ad factū. i. ad patientiā quā opinionem magis cōiter doc. videñ approbare p̄o qua facit d. l. qui vsumfructū. d. ℣. fi. ꝛ posito q̄ teneremus opinionē vltramon. q̄ indistincte teneretur ad dandū ille qui tenetur ad seruitutē omnino posset resultare illud incōueniens q̄ in diuersis rebus fieret solutio saltem in casu in quo amplius nō potest p̄stari patiētia si p̄supponatur per aliquod tempus p̄stita ꝛ sic fructus percepti p̄o aliquo tempore ꝛ licet in obligatione dandi aliud q̄ seruitutē ꝓpter peremptionem rei deuenitur ad p̄stationē interesse: vt. l. si seruū. ℣. fi. j. eo. tamen ibi nō contingit q̄ solutio fiat in diuersis reb⁹ exquo si extat res omnino potest quis cogi ad eius p̄stationez si nō extat in totū p̄statur estimatio vel si p̄statur p̄o parte vbi p̄o parte fuit soluta res volente creditore nō habetur pars in diuersis rebus cum res p̄stita p̄o parte sit perempta. Preterea q̄ p̄stetur pars rei debite ꝛ non alia pars nō videtur adaptari vel non videt p̄siderabile q̄ quis ita soluat ꝛ quis ita recipiat partez. s. speciei debite totaliter nō potest tamen negari q̄ tenendo opinionem vltra. minus potest ptingere deueniri ad illud incōueniens q̄ in diuersis rebus fiat solutio q̄ etiam post constitutionem dicitur obligatus ad dandum. i. cōstituendum seruitutē lz consequatur patientiā vt declarat Pau. de cast. in .d. ℣. ꝛ barum. qui subtilissime loqtur non tamen facit mentionē de. d. l. qui vsumfructū. ℣. fi. cui tamē posset rñ. q̄ interesse dicitur esse in obligatione inspecto exitu ex quo in ipso habet fieri condemnatio siue solutio: vt in. l. si seruum. in fine. J. eo. ꝛ alias glo. similem expositionem facit

a ¶ Declarat. ꝛ vide qó p̄. dicaz p̄o intelligentia. d. l. q vsumfructum. ℣. fi.

in.l.filiofa.ſ.de dona.cau.mor.ꝛ dictum fuit.ſ.in vlti.op.
bec tñ eſt magna violatio prædi.§.fi.qui plurimuꝫ ſtringit
pro cõi opinione ꝑ qua ꝛ adhuc plura adducunt que gra
breuitatis omitto vide i.d.§.ꝛ baꝛ.ꝛ ꝑ Bal.ꝛ Saly.in.d.
l.corruptionem.vbi tranſeũt cum opiniõe glo.lꝫ Pau.ibi
teneat opinionẽ quã tenet in.d.§.ꝛ harũ.inquãtuꝫ Bar.in
fi.huius.q.tangit de iure feudi:vide Bal.in.d.§.pterea.de
ꝓbi.feu.alie.per fede.qui.§.vi eſſe magiſtralis in mã ꝛ per
ipm Bar.in.l.inter tutores.ſ.de admi.tu. ¶ Quinto loco
31 cõdeſcendẽdo ad qõnes ſecunde partis.†qrit Bar.ſ.vidi
mus ꝙ in obligationibus facti poſt morã ſuccedit obliga
tio ad intereſſe qñ cõmittaꝫ iſta ſtipulatio ad intereſſe ꝛ qꝛ
iura in hac mã vario modo loqui videnꝫ ꝛ doc. defectuoſe
hãc mãm diſtinxerũt ideo ipſe ſic diſtiguit. Qõ aut in obli
gatõe erat nõ fieri aut erat fieri. Primo caſu aut factũ eſt
reiterabile aut nõ eſt reiterabile. Si eſt reiterabile ꝛ tunc
aut illud factũ porrigit effectũ ſuũ ꝑ toto tpe futuro ꝛ ſta
tim ad totale itereſſe cõmittiꝫ:vt.l.ſi in lege.§.colon⁹.ſ.lo
ca.vbi ſi dñs impediuit colonũ nõ frui re cõducta exq̃ im
pedimẽto ſe trãſtulit colonus in aliã coloniã incõtinẽti põt
agere ꝯ dñm ad illud qõ intereſt ſua ꝑ toto qnquẽnio etiã
ꝙ dñs velit ipm ꝑmittere frui ꝑſequentib⁹ annis lꝫ qñ pau
cis diebus impediuiſſet ꝛ colono oia integra eſſent poſſet
agere penitentiã patet ergo ex illo.§.ꝙ ex facto ꝛ impedi
mẽto dñi obligati ad nõ faciendũ ꝛ nõ impediendũ porri
gentẽ effectũ ſuũ ꝑ toto tpe futuro ſtatim obligatio cõmit
tiꝫ ad totale intereſſe ꝛ vide ibi Bar.ꝛ Pau.de ca.ꝛ illũ
tex.allegaui in.l.ſi inſulã.ſ.e.vbi p Bar.in.vj.q. aut illud
factũ reiterabile nõ porrigit effectũ ſuũ ꝑ toto tpe ſed ſolũ
ad tps pñs ꝛ tũc ſtatim cõmittiꝫ ad particulare intereſſe ꝛ
ſi ſepius ꝯ fiat ſepius cõmittiꝫ:vt.l.ſi ſic.la.ij.ſ.e. ꝛ.l.nouiſſi
ma.ſ.iudi.ſol.in qbus iurib⁹ diſponiꝫ ſi aliqs ꝑmiſit nec per
ſe nec per beredẽ ſuũ vim fieri ꝛ ab ipſo ꝛ herede ſuo dolũ
abeſſe ab futurũ veeſſe ex cõmiſſione doli vel violentie au
ctoris cõmittiꝫ obligatio nec tolliꝫ qn cõmittaꝫ poſtea ex
facto heredis qõ nõ eſſet ſi ex facto auctoris fuiſſet a pnci
pio cõmiſſa ad totale intereſſe ꝛ vide ẽt Bar.in pallegatis
.ll.aut factũ nõ eſt reiterabile ꝛ ſtatiꝫ ſtipulatio cõmittitur
ad totale intereſſe ar.l.ſi ꝑcurator.in fi.ſ.rem ra.ha.ꝛ ibi ħ
32 no.ex tex.iuncta glo.in v.ꝑpe modũ.ibi.n.eſt caſus.† ꝙ ſi
ꝑcurator ꝑmiſit dñm heredem ve eius ratũ habiturum ſi
alter ex heredib⁹ ratũ habeat alter nõ cõmittiꝫ ſtipulatio
ꝑ parte ratũ nõ hñtis ꝑ alia parte nõ ꝛ eodẽ modo ſi dñs
ꝑ parte ratũ habeat ꝑ alia parte cõmittiꝫ ſtipulatio ad in
tereſſe lꝫ ad penã cõmittaꝫ in totũ:vt in.§.cato.in fi.ꝛ ibi ꝑ
Bar.in.ix.op.ſubditur in.d.l.ſi ꝑcurator.ꝛ ideo ſepius ex
ea ſtipulatione agi põt ꝑut interſit agentis in eo ꝙ litigat
ꝛ c̃.quaſi cum ħ intereſſe ſit particulare ſepi⁹ agi poſſit ad
ipm ꝑm ꝙ ꝑ tpe particulariter intereſt ipſi⁹ ſtipulatoris ſi
cut ẽt eſt in ſtipulatione dãni infecti qꝛ ꝑm ꝙ dãnũ ꝓtingit
de tpe in tẽpus agi põt ad particulare intereſſe aks eniꝫ di
cit.ſ.p.ſi cõputato toto dãno agendũ eſſet ſequereꝫ ꝙ ꝑ
pe moduꝫ.i.ſemper fere nõ poſſet agere niſi tranſacto toto
tpe appoſito in pdicta ſtipulatione ꝛ ſic ſi qõ dãnũ medio
tpe cõtingeret ad ipm agere nõ poſſet glo.ergo ſup.d.v.ꝑ
pe.dicit fere ſemper.nã qñq ẽt ante diez agi poſſet puta ſi
manifeſtũ eſſet ante diez ꝙ totũ dãnuꝫ eueniſſet ꝛ ꝙ aliud
nõ eſſet euẽturũ puta qꝛ domus tota ruiſſet.tũc eniꝫ poſſet
agi ꝛ ſic ex facto nõ reiterabili intereſſe totũ cõmittaꝫ to
33 taliter.†Secũdo caſu qñ in obligatiõe erat fieri ꝛ ſic iter
eſſe cõmitti habebat ex nõ facto qñ cõmittatur hec ſtipula
tio.Diſtinguit Bar.qõ aut in obligatiõe erat factũ momẽ
taneũ puta rem tradi ꝛ tũc ſtatim poſt morã ſtipulatio cõ
mittiꝫ ad totale itereſſe:vt.l.i.ſ.de actio.emp.ꝛ.l.ſi fundũ.
ſ.eo.fallit qñ eſt in obligatione rem reſtitui qõ lꝫ ſit factuꝫ
momẽtaneũ tñ ſtipulatio ad intereſſe nõ cõmittitur ſtatim
poſt morã ſed poſt peremptionẽ rei ꝑm Bar.in ꝓma.q.
Aut in obligatione erat factũ ſucceſſiuũ puta inſulaꝫ edifi
cari romaꝫ iri ꝛ ſiria.ꝛ ſi in obligatione erat appoſita dies
certa ab hoc ꝛ ante diez ſtipulatio ad intereſſe nõ cõmitti
tur ſed ſt. tim poſt diem:vt.d.l.ſtipkones non diuidunt.§.ſi

quis ita.ꝛ .l.ſi inſulã.ſ.e.ꝛ vide Bar.in.d.§.ſiqs ita. Con
tra ħ tñ dicit Bar.facit.l.inſulam.§.in opio.ſ.loca.ꝛ aliter
nõ rñ.tu aũt dicas ꝙ ille tex.loquiꝫ vbi dies appoſita erat
adeo breuis ꝙ impoſſibile erat infra illam opus expedi
ri:vñ nõ mirũ ꝙ ꝑ eius lapſuꝫ pena vel intereſſe nõ cõmit
tatur ſed expectatur ꝙ labatur tps qõ.l.ſupplet ꝑ cõſtruẽ
do ope vt ibi eſt caſus no.ꝛ ibi vide Pau.de caſt.Si vero
in obligatione facti ſucceſſiui nõ erat appoſita dies.Et tũc
aut factũ erat explicandum in iudicio:aut exẽ iudiciuꝫ. ſi in
iudicio puta qꝛ qs ꝑmiſit iudicatũ ſolui que ſtipko cõtinet
ẽt ckam de defendẽdo:vt.l.iudicatũ ſolui.ſ.iudi.ſol.ꝛ ſi ali
quo tpe nõ facit pena ſtatiꝫ cõmittiꝫ ad totale intereſſe:vt
l.iam tñ.§.in hac.ꝛ.l.cũ quereba.ſ.iu.ſol.ꝛ vide per Bar.
in dictis iuribus ꝛ per eũdẽ in.l.fi.e.ti.ꝛ per Pau.de ca.
in pdictis iuribus in qbus in effectu habeꝫ ꝙ intereſſe to
tale cõmittiꝫ ex clauſula de defẽdẽdo ꝛ amplius ex alia nõ
cõmittiꝫ niſi forte ex ꝑma ckа fingereꝫ nõ cõmiſſa qꝛ tũc cõ
mittitur ꝛ ſoluiꝫ ex alia tñ nõ aũt ẽt ex ꝑma ꝑut eſt in ter
minis.d.l.cuꝫ qrebaꝫ. naꝫ cõmiſſa ſtipulatiõe ex ckа de nõ
defendedo iterũ poſtea cõmittitur ex ckа qõ verbũ ſonat ſi
ſoluiꝫ nõ ex ꝑma qꝛ ex ꝑma fingiꝫ ſtipulatio ad penã vel
intereſſe nõ cõmiſſa niſi ante ſecutaꝫ ſniam ſup ſtipkone ob
rem nõ defenſaꝫ eſſet lis ꝓteſtata vt eſt caſus no.in pdicta
l.cuꝫ querebaꝫ.ꝛ ibi glo.in v.ex ſtipkone.ꝛ in v.qõ magis
ꝛ c̃.ꝛ doc.Si vo factũ erat explicãdũ exẽ iudiciũ ꝛ intereſſe
particulare cõmittiꝫ ſtatim ꝙ fui in morа inchoãdi:vt.d.l.
ſtipulatiões nõ diuidunt.d.§.j.v.plane ꝛ c̃.ꝛ ibi ẽt ꝑ Bar.
intereſſe aũt totale cõmittiꝫ cum trãſiuit tantũ tps quo po
tuit pficere ꝛ nõ pfecit ꝛ ſic fuit in morа pficiẽdi:vt.l.ſi ſti
pulatus eſſem abſte.ſ.e.ꝛ.l.cõtinuus.§.itẽ qui inſulã.ſ.e.q
.§.facit ad ſupius dicta ħ aũt ꝑm Bar.fallit in ſtipulatione
noui opis q̃ cõmittiꝫ cũ fuerit iudicatũ:vt.l.ſtipulatio.§.hꝫ
aũt.ſ.de no.ope.nũ. ¶ Expedita ergo pdicta mã qñ ſtipu
latio cõmittaꝫ ad intereſſe per ſupdictã diſtin.in qua ẽt al
34 leganꝫ iura loquẽtia de cõmiſſione pene.† Querit Bart.
de rõne dãie inter caſuꝫ vbi factũ eſt explicandũ in iudicio
quo caſu eſt ꝓcluſum ꝙ ex nõ facto ſtatim pena cõmittitur
ad intereſſe totale.Et caſum vbi factũ eſt explicandũ exẽ iu
diciũ in q̃ eſt ꝓcluſum ꝙ intereſſe totale nõ cõmittiꝫ niſi la
pſo tpe infra qõ factũ potuit expediri ꝛ rñ.aſſignãdo rõnẽ
dãie poſt Pe.de bellapti.vt per ipm in.d.v.q.Qui poſtea
35 iterũ qrit ꝑ intelligẽtia dictoꝝ in pdicta.q.†Quare ex ckа
dolũ malũ abeſſe ſtipulatio cõmittaꝫ ad particulare inter
eſſe vt.ſ.eſt dictũ in pmo pncipali mẽbro diſtin.ꝓbaꝫ in.l.
nouiſſima.ſ.iudi.ſol.ex ckа aũt de defendendo cõmittaꝫ ad
totale intereſſe cum ꝯrium videreꝫ rõnibus per ipm addu
ctis ꝛ ad id qõ allegat no.in.l.iulianus.in pnci.ſ.de actio.
emp.facit qõ hẽ in.l.ſi morа.ſ.ſol.ma.ꝛ rñ.vt per ipꝫ vide
in pdicta.q.qui ſatis aptis vbis loquiꝫ in dictis duob⁹ vlti
mis qſitis que facit in pdicta.q.v. ¶ Cuius dicta examí
nant doc.in.d.l.ſtipkones.in.§.ſiqs ita.ꝛ inquantuꝫ loquiꝫ
qñ nõ fieri eſt in obligatiõe ꝛ ſic ꝓpter factũ ſtipulatio ad
intereſſe cõmittiꝫ qñ taliꝫ ſtipulatio cõmittaꝫ ꝛ ꝓcludit vt.ſ.
relatũ fuit diſtinguẽdo inter factũ reiterabile ꝛ nõ reitera
bile vt in nõ reiterabili ſtatim cõmittaꝫ ſtipko ad totale in
tereſſe per.d.l.ſi ꝑcurator.ſ.rem ra.ha.in reiterabili autẽꝫ
eodẽ modo cõmittaꝫ ſi factũ porrigit effectũ ſuũ ꝑ tpe futu
ro per.d.§.colonus.Secus ſi nõ porrigit effectũ ſuũ ꝑ tpe
futuro ſed tantũ ad tempus preſens qꝛ tũc ſolũ cõmittitur
ad particulare intereſſe ꝛ ſi ſepius cõtrafiat ſepius cõmit
tiꝫ per.d.l.nouiſſima.doc.trãſeunt cum Bar.vt per Jmo.
Pau.de ca.ꝛ alios in.d.§.ſiquis ita.qui Jmo.ad illud ad
qõ allegaꝫ.d.§.colonus.quãdo factuꝫ reiterabile porrigit
effecctũ ſuuꝫ ꝓ tẽpore futuro:vt ſtipulatio cõmitatur ad
totale intereſſe allegat ẽt.l.ij.ſ.de annu.lega. ¶ Inquãtũ
36 vero Bar.in ſecũdo caſu principali ꝓcludit† ꝙ vbi in fa
cto nõ mometaneo adiiciꝫ dies tũc ſtipko ẽt ad particulare
intereſſe nõ cõmittiꝫ niſi lapſo die per pn.§.ſiqs ita.d.l.ſti
lationes nõ diuiduntur.Adde ꝙ Bar.in.d.§.ſiquis ita.ſa
tis ẽt hoc ſentit vbi ponit differentias inter prin.d.§.ꝛ ver.
plane.ꝛ

plane ꝛ inter alias ponit istã ꝙ in principio.§.fuit dies ad iecta in ṽ.plane nõ.ꝛ ideo in ꝑncipio regrit lapsus totius tẽporis ad hoc vt stipulatio cõmittaꝛ. Ueruꝫ est ꝙ ibi dicit ꝙ in ꝑncipio fuit adiecta certa pena que vt ꝓmittaꝛ requiritur lapsus totius tẽporis in ṽ.plane nõ fuit adiecta.ꝛ ió stipulatio statim cõmittit ad particulare interesse :ꝛ sic nõ videt ꝓbare intentionẽ Bart. hic de interesse melius ergo videt ꝓbari per.l.insulam.quã ipse allegat nisi dicamuꝫ ꝙ nõ sit verum ꝙ pena fuerit adiecta in ꝑn.d.§.put ibi dicit Pau.de cast. motus rõne qꝛ pena est certa ꝛ que releuat ab onere ꝓbãdi interesse:vt.l.fi.j.de preto.stip.sed in ꝑn.d.§.fuit ꝓmissuꝫ.si opus nõ fieret tãta pecunia qnãta id opꝰ esset:ꝛ sic interesse qõ habꝫ ꝓbari ꝛ hoc cõprobat do.Alexan.lꝫ de Pau.mẽtionẽ nõ faciat in.d.§.siquis ita.tali ratione qꝛ si fuisset adiecta pena in ꝑn.predicti.§.cuꝫ ẽt ibi sit dies pena statim cõmissa fuisset ꝙ cõstitisset opus explicari nõ posse ẽt ꝙ dies appositus lapsus nõ eẽt:vt.l.cũ stipulatus sim mihi a ꝓculo.j.eo.vbi per glo.in ṽ. cõmissa.ꝛ ibi per Bar.ꝛ doc.cõcludentes ꝙ pena cõmittit ante euẽtum diei lꝫ exactio differaꝛ sed in.d.§.siquis ita. dr̃ ꝙ post diem kalarum dies stipulatiõis cedit per quã fuit qꝫ stipulatus si opus nõ fuerit ergo ante nõ fuit cõmissa ꝑdicta stipula-
137 tio ꝛ nõ potuit agi ad illud qõ in ipsa deuenit.Tcedere eiꝫ die denotat ꝙ iã quis sit obligatus:ꝛ sic ꝙ stipulatio sit cõmissa:vt.l.cedere die.j.de verb.sig.nõ cedere ergo denotat ꝙ quis non sit obligatus:ꝛ sic si in ꝑn.predi.§.fuisset pena adiecta ꝓriareꝫ.d.l.cum stipulatus sim mihi a ꝓculo.dicamus ergo ꝙ dies ꝛ nõ pena ibi fuerit adiecta Bar.in.d.l. cum stipulatus sim mihi a ꝓculo.in.ij.col.in ṽ.sed ꝑ illud op.ꝛ c̃.op.ẽ.§.siqs ita.ad illã ꝛ sic sentiẽs ꝙ ẽt in ꝑdicto.§. pena fuerit adiecta rñ.ꝙ dum ille.§.dicit vel ꝑsupponit ꝙ nõ cedit dies ante tẽs finitum intelligi dꝫ respectu exactionis nõ respectu obligatiõis:ꝛ sic cõcordat cũ.d.l.cuꝫ stipulatus sim mihi a ꝓculo.ꝛ ex hoc tollit motiuũ do. Alexan. ex motiuo aũt Pau.de ca.satis videt posse teneri ꝙ a ꝑncipio predicti.§.nõ fuerit adiecta pena ꝛ hoc modo intelligẽdo ꝑdi.§.ꝑbabit opinionem Bar.vltra.d.l.insulã. ¶ Cõtra Bar.tñ tenet Ange.in.d.§.siquis ita.volẽs ꝙ imo appositio diei nõ impediat cõmissionem interesse ẽt añ lapsuꝫ ipsius diei sicut nõ impedit cõmissionẽ pene in.d.l.cum stipulatus sim mihi a ꝓculo.ꝛ cũ Ang. trãsit Pau.de ca.in d.§.siquis ita.dicens dictũ Bar.posse ꝓcedere respectu totalis interesse:qꝛ ipm nõ cõmittit nisi lapso die apposito seclus respectu particularis interesse qꝛ cõmittitur eo ipso ꝙ quis fuit in mora inchoãdi:lꝫ tẽs ad perficiẽdũ appositus fuerit ꝓut vult Ange.ꝛ in totali interesse intelligi põt.§.si quis ita.ꝛ l.insulã.ꝛ hãc opinionem tenet ẽt Ro.ḃ ꝛ Jmo. in.d.l.insulaꝫ.vbi adhuc plus dicit ꝙ appositio diei nõ impedit cõmissionem ẽt totalis interesse sicut nõ impedit cõmissionẽ pene per.d.l.cũ stipulatus sim mihi a ꝓculo.si.n. hoc dicimus in pena que est odiosa multo magis est ḃ dicendũ in interesse qõ est fauorabile ar.l.cũ quidã.c̃.de lib. ꝛ posthu.ꝛ regule odia.de re.iu.li.vj.ꝛ sic.d.l.cuꝫ stipulatus.nõ videt bñ ꝛ sufficienter rñ.ꝙ loquaꝫ in pena ꝓut rñ. ipe idem Jmo.ꝑ saluãdo dictũ Bar.in.d.§.siquis ita.lꝫ in effectu ibi se remittat ad no.per se.in.d.l.insulã.vbi tenẽdo ꝑ Bar.rñ.ad illã.l.dum dicit ꝙ nõ cõmittit stipulatio ad interesse añ lapsum tẽs appositi vt intelligaꝫ respectu effectualis exactiõis sicut dr̃ ẽt in.d.l.cum stipulatus.de pena ꝙ cõmittit eoipo ꝙ certũ est opus explicari nõ posse ante tẽs tñ obstat exceptio donec venerit finis tẽs ꝛ ad ḃ adducit no.per Bar.in.d.l.cũ stipulatus.dum rñ. ad ꝓrium formatũ ẽ.d.§.siquis ita.q̃ supꝛ retuli.Et sic vult ipe Jmol. ꝙ pena ꝛ interesse cõmittaꝫ lꝫ appositus dies in dispositiõe eoipo ꝙ certũ est illud qõ venit in dispositiõe adimpleri nõ posse tñ exactio differt vsqꝫ ad finem tẽporis:ꝛ hãc opinionẽ videt tenere Bal.in repe.l.ꝛ si post tres.c̃.siqs cau.in.xiiij. sine in.xv.col.vbi gñaliter videt velle ꝙ per appositionem diei nõ impediaꝫ cõmissio nec particularis nec totalis interesse sed bñ differaꝫ exactio vsqꝫ ad finẽ tẽporis ꝛ ḃ modo intelligaꝫ.d.l.insulã.ipemet Bal.in.l.nõ omniꝫ.c̃.si cer.

pe.videt tenere opionẽ Bar.quã tenet gl.ꝛ ibi ẽt ipe Bar. in.d.l.cũ stipulatus sim mihi a ꝓculo.ꝛ ibi Ange.ꝛ Jmo.
138 qui ꝓut Bar.Tdicit eẽ dr̃iam inter penã ꝙuẽtionalez ꝛ legalẽ qꝛ pena ꝙuẽtionalis adiecta facto cõmittit statim ꝙ est lapsum tantũ tẽs ꝙ certũ est infra residuũ tẽs factũ explicari nõ posse legalis aũt ꝛ sic interesse cõmittit demum lapso tẽ appositi per.d.l.insulã.ꝛ assignat ipe rõnem differẽtie:qꝛ mitius agit cũ lege q̃ cũ hoie:vt.l.celsus.c̃.ó arbi. ꝛ vidimus in.l.si insulã.c̃.e.ꝛ qꝛ.l.facilius limitat suam dispositionẽ q̃ dispositionẽ hois vt no.in.l.gñaliter.§.fi.C.ó instit.ꝛ substi.sub ꝓdi.fac.ꝛ l.assiduis.C.qui po.in pig.ba-
139 nam mulier in dote ꝑfert oibus hñtibus tacitã hypothecam nõ aũt expssam ꝛ ex his tollit rõ quã facit Jmo.ꝓtra Bar.in.d.l.insulã.ꝙ si dicimus in pena ꝙ cõmittaꝫ multo magis in itereſſe.appet eim apta rõ dr̃ie inter penam ꝛ interesse ꝛ hãc opionem tenẽt Ang.ꝛ Pau.de ca.in.d.l.insulã.vbi Pau.tã in itereſſe particulari q̃ totali tenet ꝙ impediaꝫ per appositionẽ diei ꝛ ita ẽt tꝫ ipe Pau. in.d.l.cuꝫ stipulatus.vbi dicit penã legalẽ:ꝛ sic itereſſe nõ cõmitti añ lapsum termini vbi terminus appositus fuit ẽt ꝙ ipa pena legalis fuerit deducta in stipłonem puta qꝛ fuerit dictuꝫ si nõ feceris opus ꝓmissum ꝓmittis quãti mea inter erit ꝛ hũc dicit eẽ casum no.d.§.siqs ita.vbi põderat verbũ diem ꝓmissiõiꝫ cedere ꝛ c̃.qõ denotat ortũ obligatiõis non eẽ añ finitũ tẽs per.d.l.cedere diez. ¶ Et ista opio videt in practica maxie tenẽda qꝛ dr̃ eẽ fundata iuribus satis vigentibus si nõ cauillent put est.d.§.siqs ita.ꝛ.d.l.insulã.quibus rñ.put rñ.ꝙ intelligant respectu exactionis est magna cauillatio ꝛ ipoꝝ destructio est ẽt hec opio cõprobata maioribus auctoritatibꝰ ꝛ maxime auctoritate gl.ꝛ Bar.ꝛ ad hoc facit.c.cõmissa.de elec.li.vj.cui.c.conat rñ.Jmo.in.d.l. insulã.tenẽdo opionẽ ꝑ gl.ꝛ Bar.sequẽdo Ja.de are.dicit eim ꝙ ibi est pena legalis que imponit ipo iure:ꝛ sic secuꝫ trahit executionẽ vñ nõ cõmittit añ diẽ ne sequaꝫ ꝑ metẽ.l. ꝙ añ diem fiat executio.nã ẽt ꝙ pena cõmittaꝫ doc.volunt ꝙ executio differaꝫ vsqꝫ ad lapsuꝫ termini:vt in.l.in illa stipulatiõe si kalis.c̃.e.qcquid tñ ipe dicat nõ recedas ab opinione gl.ꝛ Bar.quã approbat ẽt do.Alex.in.d.§.siqꝫ ita.ꝛ do.Frãcis.de are.ꝛ in.d.l.cũ stipulatus sim mihi a ꝓculo.
140 ꝛ in.d.l.insulã. ¶ †Inquãtũ Bar.assignat rõnẽ dr̃ie inter factũ explicãduꝫ in iudicio ꝛ explicãdũ eẍiudiciũ quare in explicãdo in iudicio stipło ad totale interesse cõmittaꝫ icõtinẽti.In explicãdo extra iudiciũ cõmittaꝫ demũ lapso tanto tẽ infra qõ ipm factũ potuit expediri:ꝛ dicit eẽ incertitudinem iudicij qõ est icertũ quãdo habeat finiri adde ꝙ licꝫ Ang.in.d.§.siquis ita.trãseat cũ Bar.tñ Jmol. dubitat de rõne Bar.qꝛ stipło de defendendo ꝛ sikes vident respicere instantiã.l.cũ lite mortua.ꝛ l.cuꝫ apud.j.iudi.sol.vnde tẽs qõ respiciũt ꝑdicte stipulatões vr̃ eẽ certũ adeo ꝙ nõ videt ꝓcludẽs rõ Bar.ꝙ interesse totale cõmittaꝫ in istis iudicialibus eo ipso ꝙ ꝑfit eo qꝛ nõ est certũ tẽs litigij exquo ꝑdicte stipulatiões vt est dictũ respiciũt instantiaꝫ.Et ꝓpterea dicit ipe dici posse rõnẽ eẽ auctoritas iudicioꝝ ꝑsertiꝫ incõcernẽtibus decisoria ipsius iudicij ar.l.fi.C.si tu.vel cura. interue.Alex.dicit ꝙ Bar.ꝓsiderauit idem qõ Jmo.qꝛ dixit ꝙ tẽs instãtie de iure ciuili est certũ sed tẽs litigij est incertũ vñ dicit simul iungi posse vtrãqꝫ rõnem Bar.ꝛ Jmo. quasi velit ꝙ rõ dr̃ie inter eẍiudicialia ꝛ iudicialia sit auctoritas ipsoꝝ iudicioꝝ:ꝛ rõ rõnis sit:qꝛ ipsa iudicialia non habẽt certũ tẽs.Tu aduerte qꝛ Bar.optime loquit.posito eim ꝙ ꝑdicte stipulatiões respiciãt instãtiã ꝛ nõ durẽt post instantiã finitã vt ꝓbaꝫ in iuribus allegatis per Jmo.tñ.ꝛ. tẽs instãtie nõ est dare certũ tẽs infra qõ dici possit ꝙ possit explicari illud qõ est agendũ in iudicio sicut est dare in bis que sũt explicãda eẍ iudiciũ certitudo ergo instãtie nõ iducit certitudinẽ ꝑdicti tẽs infra qõ iudicialia habeãt expediri ꝛ sic Bar.ꝓsiderauit ista duo tẽa put diuersa qõ nõ fe-
141 cit ipe Jmo.ꝛ minus bñ.teneas ergo rõnẽ Bar.† Inquãtum ẽt Bar.assignat rõnẽ dr̃ie inter ckaz dolũ abesse exqua cõmittit stipulatio ad particulare interesse ꝛ ckam de defẽdendo exqua cõmittit ad totale Jmo.ẽt improbat hãc rõ-

142 nē Bar.† qz imo qñ lis est ptestata: lz quis nō defendatur
pueneri pōt ad diffinitiuā sniam: vt. d. l. pperādum. C. ō in.
adde tu. tex. in termis in. d. l. cū querebatur. Assignat ergo
ipe rōnem: qz nō defendēs quātū in eo est totū impedit qō
secus est in cōmittēte volū particularē: z ita ēt post Jmol.
dicit Ro. in. d. §. siqs ita. Tu potes assignare talē rōnē non
defendere totā cām respicit ideo ad totale interesse stipula
tio cōmittit nisi ipsa defensio nō fit. Cōmittere volū nō re
spicit de necessitate totā cām sed partē in qua volus cōmit
tit pptera ad particulare interesse nō totale stipło cōmit
titur nisi totā cām ēt respiceret. Jtē cōmittere volū est quid
reiterabile qō nō est defendere: qz si semel qs non defendit
vnā cām nō cadit ꝙ amplius ipsaz nō defendat de nouo vt
dicat noua nō defensio put vī nouus volus. Jste rōnes si
ne pluasiōes assignari possunt lz vo. Alex. in. d. §. siquis ita.
recurrat ad rōnē. l. nō omniū. ff. de legi. C Adde ēt inquā
143 tū Bar. ꝯcludit† ꝙ vbi dies est apposita facto nō momē
taneo ꝙ stipło ad interesse nō cōmittit añ lapsum diei p. d.
§. siqs ita. z per. d. l. insulā. ná boc ꝓcedit in ꝯctibus stricti
iuris. Secus in ꝯctibus bonefidei in qbus statim cōmittit
obligatio ꝓpter nō factū z statiz pōt agi ad totale itereſſe
vt. l. si in lege. §. si domus. ff. loca. z ibi Bar. vbi etiā dicit ꝙ
qñ fuit apposita pena in ꝯctu bonefidei si aliqd nō fieret. J.
certū terminū pena statim cōmittit z exigi pōt ꝙ certū est
factū nō posse explicari lz in ꝯctibus stricti iuris exactio dif
ferat: vt. d. l. cū stipulatus siz mihi a ꝑculo. J. e. z ita tz Jmo.
in. d. §. siqs ita. ad finē ꝓpter exuberantiā bonefidei que in
talibus ꝯctibus debet: vt §. actionū. insti. de actio. Pau. tñ
de ca. in. d. §. si domus. tz ꝯ Bar. per. l. item querit. §. si lege
opis. eo. ti. ꝯ quē ēt tz in. l. in illa stipłone si kalis. ff. e. per. d.
§. siqs lege. z ad. d. §. si domus. rñ. alr vt per ipz vide in dictis
iurib⁹. Sed ipe Pau. in. d. §. si lege. ad tex. ibi vī dicit nec
añ relocari id potest qz dies efficiēdi ꝑteriſſet z c. supplet ꝙ
idē est si ꝑteryſſet tantū tpe ꝙ certū eēt opus fieri nō posset
qz silr posset fieri relocatio quasi eēt cōmissa stipulatio la
pso tali tpe z ex ipsa agi posset sicut vī in. d. §. si dom⁹. z sic
vī ipe in. d. §. si lege. nō discrepare ab opione Bar. cuz qua
cōiter trāseūt doc. in illa. l. in illa stipłone si kalis. z in. d. §.
siqs ita. lz vo. Frācis. de are. in. d. l. in illa stipłone si kalis. co
nek ostēdere ꝙ. §. si domus. nō facit ad ꝓpositū Bar. qz ibi
nō agit de cōmissiōe pene vel interesse sed de ꝑstatiōe pe
nāia sed certe in fi. illius. §. agit de cōmissiōe interesse eo qz
nō fit illud qō fieri ꝓmissum erat ifra diē ēt non expectato
lapsu diei: lz. n. opus eēt fiēdum de pñti tñ aliqō rpe requi
rebat ad expletionē sui: vt. l. si ita stipulatus eēz abste. ff. e. z tñ
in. d. §. si domus. nō vī expectandū eē finē dicti tpis sz statiz
agi posse. Preterea in ꝓncipio poterat ēt eē ꝓmissa pena
z tex. ibi gñaliter dicit ꝙ statim agi pōt q ꝓmaxime restrin
geret intelligēdo. s. ad pēsionē nō ad penā. C Sexto Bar.
144 querit† An in obligatiōe rē restitui succedat obło ad in
teresse z qñ z recitatis opionibus in bac. q. ipe resident cuz
opione By. ꝙ succedat obło ad interesse in obłonibus rez
restitui vemū re pempta per. l. in re furtiua. ff. de ꝓdi. fur. cū
alīs per ipm allegatis iuribus q rñ. ad allegata in ꝯtruz z
vltimo ponit rōnē quare in obligatiōe rē restitui nō succe
dat obligatio ad interesse statim post morā sicut in obliga
tiōe rē tradi z sibus. dicit. n. ꝙ in illa militat illa rō q̄ mili
tat in obłone dādi de qua per ipm Bar. in. d. l. stipulatōes
nō diuidunt. in. x. op. z. §. dictū fuit z opiones quā tz By. tz
gl. in. l. djuortio. §. ob donatōes. ff. so. ma. z in. l. rei iudicate
c. ti. lz gl. in. l. in re furtiua. ff. de ꝓdi. fur. tenuerit ꝙ añq̄ suc
cedat obło ad interesse: z sic ꝙ ēt pempta re bēat ipsa res
peti z opionem quā tenēt By. z Bar. in effectu approbat
Jo. de imo. motus potissime illa rōne qz si diceremus ꝙ nū
q̄ succederet obło ad interesse dicēdū eēt ꝙ obło rem resti
tui omni respectu eēt diuidua sicut diximus in obligatiōe
dādi z tñ quo ad solutionē ꝓcludit ꝙ obligatio rē restitui
est idiuidua: vt. d. l. si duo. in fi. ff. depos. z dictū fuit. §. in. ix.
op. nisi forte dicit Jmo. rñ. ad. d. l. si duo. put. §. rñsum fuit
cuius rñ. destruit illū tex. vt dixi in. d. ix. op. ideo de ipsa nō
est curandū z bāc opionem firmaui in. l. inter stipulantē. §.
pe. quā approbāt magis cōiter doc. in locis in qbus ꝑdicta
mā tractat: lz Ang. in. d. l. stipulatiōes nō diuidunt. distin
guat an cū obligatiōe rem restitui ꝓcurrat obligatio dādi
145 inregularis† vt est in fure ꝯ quē degenerat ois cōditio: vt
in. §. sic itaq̄. insti. de actio. z in. l. fi. §. vsufru. quē admo. ce.
z tūc in ipa nō succedet obligatio ad itereſſe z ꝫ trabet ipa
ab obligatiōe dādi z boc modo poterit saluari glo. in. d. l.
in re furtiua. z erit boc casu obligatio rem restitui in totuz
diuidua inter heredes furis ēt quo ad obligationē z solu
tionē sicut obligatio dādi. An vō cū obligatione dādi non
ꝓcurrat: z tūc qz ipm restitui est factū z in facto ꝓsistit suc
cedet obligatio ad interesse non statim post morā sed post
pemptionē: z tūc ꝓcedet opio By. z Bar. C Et nō ob. ꝫz
ipm. l. filiofa. in fi. §. de dona. cā mor. que fuit allegata. §. in
vlt. op. vbi obligatio rē restitui ꝓcurrit cū obligatiōe dādi
z tñ succedit obligatio ad interesse si non ꝫz facultatez rei
restituēdi: qz ibi vtraq̄z obligatio est ordinaria obło resti
tuēdi z dādi. In casu aūt nostro obło dādi est extraordinaria
z inregularis. Jtē non ob. ꝫm ipm ēt. d. l. inquātū. in ipa ꝓ
bat ꝙ ēt in obligatione dādi ibi succedit obligatio ad in
teresse ꝓpter ꝓcomitantiā quā ꝫz cū obłone restituēdi z fic
obło dandi sumit de nā obłonis restituēdi nō ecōtra. nam
dicit ipse ibi obło dādi erat ꝑncipalis z potētior ideo tra
bit ad se nām obłonis rē restitui. Sed in. d. l. in re furtiua.
est totū ecōtra. qz in obłone ꝑncipali est rē restitui. z iō ve
lut potētior trahit ad se de nā obłonis dādi vt in ea nō suc
cedat obło ad itereſſe sicut nec in obłone rē dari in qua in
teresse solū est in solone. Que opio Ang. lz sit subtilis tamē
ipsaz nō tz Jmo. q dicit ꝙ potius debuisset dicere econtra
ipse Ang. Uz ꝙ in obłone rē restitui succederet obło ad i
teresse vbi delcēdit ex delicto secus vbi nō delcēdit. ex deli
cto. d. n. l. in ꝓditiōe. que loqf in obłone delcēdente ex deli
cto apte ꝓbat ꝙ succedit obło ad itereſſe re pempta z est
rō odiū ipsi⁹ furis ꝯ quē ex odio iura iducūt plures actio
nes: vt in. d. §. sic itaq̄. insti. de actio. Preterea rñ. ad. d. l. fi
lio. ipi⁹ Ang. vī implicare ꝯtrietatē. ꝑmo. n. dicit ꝙ ibi obło
z restituēdi z dandi est ꝑncipalis postea videtur dicere de
obligatiōe dandi ꝙ est ꝑncipalis nec ēt assignat rōnez q̄re
si est ꝑncipalis regulet ꝫm nām obłonis restituēdi. potius
eim erat dicēdū ꝯtrium ꝙ si erat ꝑncipalis obło dandi ꝫm
146 ipsaz debēt regulari obło restituēdi. †ꝑncipale eim regu
lat accessoriū nō ecōtra accessorium ꝑncipale: vt in regula
accessoriū. de re. iu. li. vj. cū si. z sic opio Ang. non videt ali
quo modo tenēda quā improbat ēt vo. Alex. in. d. l. stipula
tiōes nō diuidunt. lz nec ipse nec alīj q̄ improbāt predictaz
opionem adducāt ea que ego addnxi ꝯ Ang. Ra. cu. in. d.
l. stipłones. z Ful. in. l. j. C. qō me. cā. tz ꝙ in obłone rē restī
tui succedat obło ad interesse post moram cū restitui sit fa
ctum z in factis post morā succedit obło ad interesse: vt. d.
§. de restōne z rō vīe ponit per Bar. in bac. vj. q. alt. ēt. l.
j. §. heres. ff. cōmo. que nihil facit z. l. si duo. in fi. ff. depos. q̄
l. ēt nō facit qz in fi. nihil dī de itereſſe z casu ēt quo diceret
posset itelligi re pempta. Preterea loquit de cōdēnatione
ꝙ est fiēda ad interesse nō ꝙ obligatio ad ipsam succedat.
lz. n. fiat ꝓdēnatio ad itereſſe nō sequit ꝙ ipm itereſſe sit in
obłone vt pz in obłone dandi in. l. si seruum. §. fi. j. e. z sic te
nēda est opio Bar. Que ꝓcedit ēt si res restituēda nō sit p
147 empta tñ nō appet nec inuenit qz† paria sunt nō eē z esse
z nō appere: vt. l. cum res. §. itaq̄. v. irē si res. de leg. j. z ita
per illū tex. tenet Bar. in. l. si ꝓstante. §. si vxor. ff. so. ma. z cū
eo trāseunt doc. ibi z in. d. l. stipulatiōes nō diuiduntur. Et
idem dicaz si res restituēda appareret. lz non tñ sine magna
difficultate haberi pōt qz tūc silr succedet obło ad interesse
paria. n. esse reputant rem non extare z extare sine magna
difficultate haberi nō posse: vt. l. nālem. in pn. ff. de acqr. re.
do. l. multa. in pn. ff. de ꝓdi. z demon. cū si. z ꝙ paria sint rē
ꝑ pemptā vel sine magna difficultate haberi nō posse tenēt
Ly. z Bal. in. l. mī. C. de rei. vē. vbi multa ad hoc alt. vt ibi
vide per Bal. col. fi. z per Saly. vj. q. z ꝙ in ꝑdictis casib⁹
succedat obligatio ad interesse satis est de intētione Bar.
qui dicit

q̃ dicit q̃ tũc succedit qñ quis nõ bz facultatẽ rei restituẽde
qõ est in p̃dictis casibus. Et sic habes in q̃bus casib⁹ re ex-
tãte in obligatõe rem restitui succedat obl̃o ad itereſſe q̃b⁹
148 adde alĩ casum de quo in.l.p.§.j.ff.so.ma.†nam si mari-
tus faciat vestimẽta seruis vxoris facto diuortio si vxor de-
negat restituere vestimẽta talia qualia sunt p̃cium vestimẽ
torũ compẽsat cũ dote ne serui remaneãt nudi: ꝛ sic preciuz
est in obl̃one q̃ de eo fit cõpensatio ꝛ ad hoc ſllũ tex. ibi põ
derat Paul. de ca. Et inter p̃dictos casus nõ habes casuz
qñ res est alienata per illũ q̃ tenebatur restituere ꝑ̃t est in
termio. d.l. filiosa. in fi. ff. de do. cã mor. in qua l. Bar. in vl.
op. vult q̃ succedat obligatio ad itereſſe in obligatõe dan
di eo q̃ est iũcta cũ obligatõe restituẽdi. Que rõ nõ mul-
tum facit vt dixi. ff. eo. quo obl̃o restituendi nõ bz hoc q̃ in
ipsa succedat obligatio ad itereſſe donec res extat ꝛ appet
ꝛ nõ est impossibile vel multum difficile ipsaz haberi lz aũt
res sit alienata nõ sequit q̃ nõ appeat nec possit reh̃aberi ꝛ
dicere q̃ ille tex. intelligat in aliquo ex p̃dictis casibus est
magna restrictio ꝛ violatio p̃dicte. l. ꝛ ideo dcm̃ Bart. est
dubium vt dixi in vlt. op. lz do. Alex. vt. ff. retuli conek salua
re opinionem Bar. cuius salutatio est ꝓ mẽtez iuriuz ꝛ doc. ꝛ
de p̃dicta. q. ponit Imo. in. d. l. stipulationes nõ diuidunt.
d. v. celsus. in. ij. q. pn. p̃ncipalr facit an in obligatiõibus fa
cti succedat obligatio ad itereſſe. In cuius. q. p̃n. refert vnã
opinionem Ang. quã reprobat. nã dicebat Ang. q̃ in obliga
tionibus facti post moram non succedit obl̃o ad itereſſe
imo nec aliquo tpe vbi q̃s p̃cise cogi põt ad factũ sicut dici
mus in obligatõe vendi. dicit. n. Imo. q̃ hoc est ꝓtra. l. i. in
p̃n. ff. de actio. emp. itelligẽdo q̃ vẽditor habẽt facultatẽ rei
tradẽde quo casu põt iuste cogi ad tradẽdum vt videbi-
mus in. viij. q. Bar. ꝛ tñ ibi dr̃ q̃ vbi res nõ tradit succedit
obligatio ad itereſſe ꝛ ꝓ ipm est ẽt tex. in. l. stipulatio. §. fi-
ne aũt. ff. de no. ope. nũ. vbi succedit obl̃o ad itereſſe ꝛ tñ est
talis casus in quo q̃s p̃cise cogi põt ad factũ vt ibi ꝑbatur
ꝛ per Bar. in. d. viij. q. ꝛ ita tenẽt doc. ꝓ Ang. ꝛ sup̃ septimo
in p̃cessu hoc dcm̃ ꝛ ꝑsupposituꝫ fuit ẽt nõ viso Imo. nec
149 alĩs doc. ¶ Septimo Bar. querit † quãlr obligatio ad
itereſſe cõmittat an extinctiue an vo copulatiue vl alterna
tiue ꝛ factis motiuis q̃ nullo ex predictis modis succedat
obligatio ad itereſſe recitat opinionem Pe. de bellapti. q̃ di
cebat q̃ solutũ succedit obligatio ad itereſſe ꝛ q̃ in obliga
tiõe solute electio est ipsius actoris ꝛ recitat reprobationẽ
And. de py. quã faciebat de p̃dicta opione Pe. de bellap.
ꝛ opinionem ipsius And. q̃ itereſſe ꝛ factũ sint in obligatõe
alternatiue vbi ad itereſſe obligatio successit. Quã opinez
ipse cõprobat rñdẽs vltra ipm do. Andr. ad motiua facta
in ꝓriũ q̃ imo ẽt alternatiue nõ succederet obl̃o ad itereſſe
ne sequat illud icõueniens de quo in tex. ꝛ glo. l. eum q̃ cer
tarũ. §. fi. ff. e. Dicit. n. q̃ hic est alternatiua nõ solũ reruz sed
ẽt actionũ qr debet factũ qõ petit actiõe ex stipulatu tanq̃
incertuz. vt isti. de verbo. obli. in p̃n. Aut itereſſe qõ petit
certi p̃ditione: vt. l. certi p̃ditio. in p̃n. ff. si cer. pe. In alterna
tiua vo rerũ ꝛ actionũ mixtim electio est ipsius actoris ne
si alr diceremus actori actio tolleret ꝓ. l. iij. §. qui stichum.
v. ꝛ gñaliter. ff. de eo qõ cer. lo. ꝛ sic cessat p̃dictũ icõueni-
ens de quo in. d. l. eum, q. §. fi. ꝛ in fi. huius septime. q. ſdit
Bar. q̃ si actor eligit agere ad factũ quãtũ ad illã actionez
itereſſe est in facultate soluẽdi ꝛ si eligit agere ad itereſſe
factũ in facultate p̃standi est vsq̃ ad litis ꝓtestationẽ: vt. l.
si insulam. §. e. ꝛ remittit ad latius dicta p̃ se in. viij. q. vbi vi
de in v. sed iuxta p̃dicta moneo vnũ vnbiũ ꝛc. In quo ver.
Bar. vult q̃ petito facto ꝛ ad ipm p̃dẽnatiõe facta ꝙtus
facultatẽ habeat soluẽdi itereſſe exq̃ dicta facultas ẽ ex di-
spositõe legis que subrogat obligationẽ ad itereſſe. Secus
aũt vbi petit itereſſe: qr ꝑ̃t in hac. q. ẽt dicit ex p̃statione
facti nõ poterit liberari nisi vsq̃ ad litis ꝓtesta. exquo fcm̃
est in obligatiõe ꝛ facultate soluẽdi ex disponẽ bois: ꝛ ita
loquit. d. l. si insulã. latius videbimus super. d. ix. q. Et cum
Bar. in oibus ꝛ per oia trãsit Imo. in. d. l. stipulatiões nõ
diuidunt. in v. celsus. in. iij. q. p̃n. reiecta opione Ang. ꝛ ibi
approbat q̃ in vltimis verbis huius. q. Bart. dicit, ꝑ iura

allegata per Bar. in. d. ix. q. v. ff. alk. ꝛ cũ Bar. alĩ. doc. trã-
seunt ꝛ ipemet in. d. l. j. de actio. emp. idem tz col. ij. ꝛ ꝑ glo.
in v. in alijs in. l. vnica. C. de sen. que ꝑ eo interest proferũ.
150 ¶ Octauo Bar. querit † an ad factũ vel ad itereſſe p̃ci-
se cõpelli possit ꝛ de itereſſe clarũ est q̃ ipm soluere com-
pellit nisi purgare velit morã explicãdo factuz vsq̃ ad litis
ꝓtestationẽ: vt. l. si insulã. ff. eo. De facto aũt. q. est dubia an
ad ipm q̃s p̃cise cõpelli possit. Et ideo ꝑ clariori itelligẽtia
p̃dicte. q. Bar. facit tria mẽbra. Primũ est vbi fcm̃ simpli
citer est in obligatiõe. Scõm qñ in obligatiõe est reꝫ resti-
151 tui. Tertiũ qñ in obligatiõe est rẽ tradi. ¶ † Circa p̃mum
Bar. recitat sex opiones ꝛ septimo loco ponit suaz opionẽ.
Aut ergo factũ est explicandũ in iudicio ꝛ gl. in. l. fz ꝛ bec.
§. ꝑter. ff. de ꝑcu. clare circa ß loquit an ꝛ qñ ad tale factũ
q̃s p̃cise cõpelli possit ꝛ cũ illa gl. trãseunt ibi Bar. ꝛ Bal.
ꝛ Paul. de ca. Aut factũ est explicãdum extra iudiciũ. Et
gl. in. l. stipulatio. §. sine aũt. ff. de no. ope. nũ. dũ ponit. q. de
scriptore vr̃ velle q̃ sit in electiõe actoris an p̃cise velit age-
re ad factũ aut itereſſe hãc opionẽ tz Cy. in. d. l. vnica. C. de
sen. que ꝑ eo q̃ interest ꝓfe. hãc ẽt opionẽ tenuit Hugo. gl.
antiquus in. l. siqs ab alio. §. fi. ff. eo. ꝑ̃t ibi refert Accur. ꝛ
Bar. de fa. fil̃r adhesit huic opioni. Quã pluribus cõpro-
babat exẽplis ꝓcludẽs indistincte ad factuz quẽ cogi posse
nisi ille q̃ tenebat facẽ omiserit facẽ ꝛ amplius facẽ nõ pos
sit vel amplius nõ iterfit actoris q̃ fiat: tunc. n. cogit ad in-
tereſſe: ꝛ ita itelligit. d. l. stipulatiões non diuidunt. ꝛ. d. l. si
q̃s ab alio. ꝛ. l. si in. l. §. colonus. ff. loca. ꝛ ß fuit ꝛ est prima
opio in hac mã quã reprobat Bar. p. l. in stipkonib⁹. §. ope
rarũ. ff. e. vbi factũ fieri põt ꝛ est in electiõe debitoris vel fa
ctũ explicare vel itereſſe p̃stare ꝛ ad iura alk. per Bar. rñ.
152 Bar. j. dũ ponit suã opionẽ. † Scõa opio fuit gl. in. l. iij. §. ne
tñ. ff. de vsufruc. q̃ regulr ad factũ q̃s cogi nõ põt fz liberat
p̃stãdo itereſſe ꝛ hãc tetigit gl. lz nõ firmauerit in. d. l. siqs
ab alio. §. fi. ꝛ firmauit Cy. in. d. l. stipkones non diuidunt.
adducẽs aliquas limitatiões ad p̃dictaz regulam vt refert
Bar. q̃ tñ hãc opionẽ iprobat exquo multi casus sunt vltra
enũeratos ꝑ Cy. in q̃bus q̃s ad factũ p̃cise compellit vt p̃z
ex his que dicit Bar. referẽdo p̃mã opionẽ. Preterea ẽm
ipm. l. fi. C. de fideicõ. lib. in qua Cy. dicit eẽ vnũ casum fal
lẽtie loqtur de obligatõe dãdi. Tertia fuit opio quã fil̃r tetẽ
git gl. in. d. l. siqs ab alio. §. fi. Qõ aut est tale factũ ad qõ q̃s
tenet qõ nõ põt explicari ꝑ aliũ ꝛ q̃s p̃cise ad tale factũ cõ-
pellit alĩs nõ ar. C. de ca. tol. l. vnica. §. ne aũt. hãc opionem
fil̃r reprobat Bart. ꝛ rõnẽ qr̃ nõ ꝓcedit adducit duz ponit
septimo loco opionẽ suã. Quarta opio fuit distinguẽtium:
An q̃s agat vt sibi fiat ꝛ reus precise facere cogat an vo vt
fiat alteri: ꝛ tũc secus ꝛ hãc opionẽ tangit gl. in. l. heredita
tẽ. ff. de dona. sed hãc ẽt reprobat Bar. p. d. l. in stipkonib⁹.
§. oparuz. que loquit qñ q̃s agit vt fiat sibi ꝛ tñ ꝑsupponit
succedere obl̃onẽ ad itereſſe. Quinta fuit opio Ja. d. are.
quã posuit in. d. l. hẽditatẽ. qui distixit vt. ff. qõ me. cã. l. si cũ
exceptiõe. §. sed ꝛ siqs. ꝛ de ope. no. nũ. d. l. stipko. §. sine aũt
de ꝑcur. l. sed ꝛ hec. §. ꝑter. in dictis. n. ll. lz quis sit obliga
tus ex stipkone legali tñ illa stipko successit in locũ obliga-
tionis legalis: ꝛ sic possũt intelligi oia allegata ꝑ Bar. de
fa. nã in oibus ꝓxi. allegatis iuribus. l. obligat: lz alia ꝙten
tio nõ interueniret. qũocunq̃z. n. q̃s vim vel metũ infert. l.
153 obligat: vt. d. ti. qõ me. cã. † Si ergo ꝑ vim q̃s aliquẽ cogat si
bi stipulãti ꝑmittere cogit ꝑmittẽti acceptillationẽ facere:
vt. d. §. siqs ꝑ vim. in fi. qr factũ est in obligatiõe legali lz sti
pulatio successit in locũ obligationis legalis qr alĩs oino ex
l. dispone erat obligatus qũocũq̃z metũ intulisset ẽt q̃ non
fuisset ꝑ vim stipulatus: ꝛ vide Bar. in. d. §. lz siqs ꝑ vim. in
quo stipko nõ iterfit ad effectũ obligãdi viz inferẽtẽ ad illõ
qõ ex. l. dispone. erat obligat⁹ lz ex dicta stipkone isurgit ob-
ligatio legalis: ꝛ sic ibi nõ vr̃ adaptari q̃ stipko successerit
in locũ obligatiõis legalis lz qõ mere q̃s tenet ex obl̃one le
gali lz ꝑpter stipkonẽ ꝑ vim extorta lz bñ in. d. §. sine aũt. sti
pulatio ỏ demoliẽdo nouũ opus casu quo appꝛet iniuste
edificatũ successit in locũ stipkonis legalis qr. l. vult q̃ iniu-
ste edificatũ demoliat. Ita ẽt in. d. l. lz ꝛ bec. §. ꝑter. nã. l. vlt

154 †q̄ ꝓcurator actoris qui cām suscepit teneatur ipm defē
dere in cā recōuētiōis si ergo ꝓstat cautionē tenet ꝓcise ad
defensionē bñ est verū q̄ ibi sumus in facto explicādo in iu
dicio in quo qs ꝓcise cōpellit vt.J. videbimus. An vo factū
sit in obłone hois: ⁊ tūc ad illud qs ꝓcise nō compellat ſm
Ja. de are. vt. d. l. siqs ab alio. ⁊ d. l. in stipłonibus. §. opaꝛ
⁊ d. l. stipłones nō diuidunt. ⁊ hāc opionē tꝫ Oldra. Que
tꝫ Bar. multū sit ꝓria veritati ſꝫ tñ nō est ꝓfecta ⁊ ꝑ eaꝫ vī
l fideicōmissa. §. fi. s̄. de leg. iij. vbi est obligatio facti iducta
ab hoīe. i. a testatore ⁊ tñ ad factū qs ꝓcise cōpellit nisi rñ.
put rñdet ibi Ja. qō illud spāle fauoꝛe vltime voluntatis q̄
est. l. vt in. §. disponat in auc̄. de nup. Itē ꝑ eaꝫ est. l. filiussa.
§. fi. s̄. de ꝓcura. vbi ꝓcuratoꝛ datus ad suscipiēdā lītē ꝓ
quo ꝓsentiēte dño satisfecit cogit iudiciū accipe ⁊ tñ non
sumus ibi in obłone legali nec in obłone q̄ successerit in lo/
155 cum obłonis legalis imo mere in obłone hois †ante. n. q̄ꝫ
qs ꝓcurationē suscipiat. l. nō cogit: vt. l. inuitus. C. de ꝓcu.
⁊ ita ēt in termis. d. §. ꝓter. nō vī obło surrogata in locum
obłonis legalis qī. l. anteq̄ꝫ ꝓcuratoꝛ siue actoris siue rei
aliquo modo ꝓsentiat ꝓcure nō cogit ad ipam suscipiēdaꝫ
vt. d. l. inuitus. ⁊ ꝑ gl. in. d. §. ꝓter. Sexta fuit opio Pe. de
bellap. in suis bꝛocardis. Qui in hoc an qs cogat ad factū
distinguebat q̄ aut qs est obligatus ad factū ad qō ꝓuenit
Aut nō est obligatus ad factū ad qō qs ꝓuenit puta qī cō
uenit actiōe reali. Primo cāu aut factū est implēdū in ꝑso
na alteriꝰ q̄ꝫ actoris cuius interest ⁊ ille q̄ est obligatus ad
factū liberat ꝓstādo interesse: vt. l. stipło ista. §. si stipuler. ⁊
§. sequē. s̄. e. Aut est implēdū in ꝑsona actoris: ⁊ tūc aut af
fert tantā vtilitatē bñe factū vt si stipu/
latus sim mihi mutuari: ⁊ tūc sufficit ꝓstare interesse: vt. l. si
penā. s̄. e. itelligēdo illā q̄ credere pecuniā ꝓtineat factuꝫ tꝫ
hoc ibi reꝓbet Bar. ⁊ in. d. l. stipłones non diuidunt. in
xij. op. Aut nō affert tantā vtilitatē. Et tūc aut est tale fcm̄
ꝓmissum q̄ ex tacito itellectu nō cogit adimplere vt cū ꝓ/
mittit defendere vbi satis est q̄ fit in missio in ꝑsessionez:
vt. l. satisq̄ꝫ s̄. de in ius vo. ⁊ tūc nō cogit ꝓcise ad factū: vt
l. nō cogendū. §. sabinus. s̄. de ꝓcura. Fallit vbi actio est tpe
peritura: vt. l. mutuo. §. fi. in v̄. labeo. e. ti. de ꝓcu. ⁊ bñ ꝑ gl.
in. d. §. sabinus. Itē fallit vbi frāgeret fidē duob⁹: vt. d. l. fi/
liussa. §. fi. qui loquit vbi reus satisfecit ꝓ ꝓcuratoꝛe suo
ꝓsentiēte q nō defendēdo frāgeret fidē duob⁹ ⁊ reo dño ⁊
actoꝛi vt ꝑ gl. ibi ⁊ in. d. §. ꝓter. vbi ēt est ali⁹ casus fallētie
ſm ipm Pe. de bellapti. in ꝓcuratoꝛe actoris: Aut est tale
factū qō ſm tacitū intellectū qs cōpelli poterat ꝓcise cōple
156 re †vt cū scriptoꝛ locauit opas suas ⁊ cogit ꝓcise tale factū
explicare: vt. d. l. stipło. §. sine aūt. s̄. de no. ope. nun. ⁊ ꝑ. l. si
cū exceptiōe. §. ſꝫ siqs ꝑ viz. s̄. qō me. q̄si locādo opas suas vi
deat electa ei⁹ industria: ⁊ sic tacite actū q̄ cōpellat ad tale fa
ctū fallit ſm ipm in. l. si ꝓcuratoꝛē. §. mādati. s̄. mā. ¶ Se/
cūdo casu vbi qs nō est obligatus ad factū ad qō ꝓuenitur
puta qī ꝓuenit actiōe reali. Et tūc aut agit ad factuꝫ ꝑnci-
palr tñ ꝓpter interesse vt cū agit hypotecaria. naꝫ agit ad
restōnem rei ꝑncipalr tñ ꝓpter ꝓsequēdū debitū: ⁊ tūc suffi
cit ꝓstare interesse: vt. l. paulus. s̄. qbus mo. pig. vel hyp. sol.
in. §. j. illi⁹. l. Aut agit ad factū ꝑncipalr vt qī agit rei vēdi
catiōe: ⁊ sic nō ꝓpter interesse ⁊ cogit ꝓcise ad ipm factuꝫ:
⁊ sic ad restōnē: vt. l. q restituere. s̄. de rei vēdi. Ista est opio
Pe. quā reꝓbat Bar. qī nō cōꝓbēdit oēs casus vt ꝓz
ex supi⁹ dictis maxie in ꝑma opione vbi multa iura fuerūt
allegata in qb⁹ ad factū qs ꝓcise cōpellit ō qb⁹ nō facit mē
tionem Pe. ⁊ q nō cōꝓbēdunt in distin. sua. Itē. s̄. ꝓria
opione tactū fuit q̄ in v̄lti. volūtatib⁹ qs cogit ꝓcise ad fa
ctū: vt. l. fideicōmissa. §. fi. s̄. de leg. iij. qō nō tetigit ipe Pe.
de bellap. in sua dist. Preterea ſm Bar. ipse videt tenere
157 †q̄ vbi est electa industria ꝑsone qs ꝓcise cōpellat ad factū
qō est ꝑ. d. l. in stipłonibus. §. opaꝛ. ⁊ ꝑ. d. §. mādati. naꝫ in
dictis iurib⁹ opam ꝑsone qs elegerat: ⁊ sic ei⁹ industriaꝫ ⁊
tñ in illis iurib⁹ dī q̄ succedit obło ad itereſſe ⁊ tꝫ Cy. ali
qñ tenuerit dictā opionē tñ ꝓpriū vī tenuisse in. d. l. j. C. ō sen.
que ꝑ eo qō interest ꝓfe. ⁊ patet ex ꝑma opione posita per
Bar. in hac. q. vbi refert Cy. tenere indistincte q̄ ad factū
qs ꝓcise cōpelli possit si hoc actoꝛ elegerit ⁊ in qua ꝑte dist.
Pe. velit pōderaī an sit electa idustria ꝑsōe nec ne ꝑꝫ ex re
citatiōe sue opionis in cui⁹ recitatiōe hoc pōderaui. Pre-
terea Pe. dū dicit aut est tale factū qō ꝓcise cōpelli poterat
implere ⁊ c. vī ponere regulā q̄ ad facta qs ꝓcise cōpellatur
sed tex. in. d. l. siqs ab alio. §. fi. s̄. de re iu. ponit rām in ꝓriū
q̄ ꝓstādo itereſſe regulr liberat ꝑmittēs factū. Bart. ergo
licꝫ inter tot tātoꝛūq̄ varietates oīcat se dubitare loq tamē
158 †Septimo loco ponit opionē suā. Talē vꝫ. Aut agit ꝑ ob/
ligatum ad fcm̄: Aut ꝑ non obligatū vt cum agitur reali.
¶ Primo cāu: Aut obło facti inducit a. l. aut a testatoꝛe
aut a quētiōe partiū. ꝑmo casu qñ inducit a. l. ⁊ tūc indisti/
cte ad factū qs ꝓcise cōpelli pōt: vt. d. l. si cū exceptiōe. §. sed
⁊ siqs ꝑ vim. s̄. qō me. cā. ⁊ tūc dicit ipse se intelligere obli/
gationē induci a. l. vbi qs obligat ꝓter ꝑncipale ꝓpositum
⁊ ita ſm ipsum loquunt oīa iura allegata per Bar. de fa.
Scō casu qñ inducit a testatoꝛe ⁊ cogit qs precise ad fa/
ctū: vt. d. l. fideicōmissa. §. fi. Fallit si induceret ꝑpetuam ser
uitutē: vt. l. ticio. §. ij. s̄. de ꝑdi. ⁊ demō. qui incipit ticio cen/
tū. Tertio cāu qñ inducit a quentiōe: ⁊ tūc aut est subroga
ta talis obło in locū obligatōis legalis: ⁊ idē qī ad factum
qs ꝓcise cōpellit: vt. d. l. stipło. §. sine autē. s̄. de no. op. nūc. ⁊
ita ſm ipm loqui pōt. l. sed ⁊ hec §. ꝓter. s̄. de ꝓcur. Qō an
ꝓcedat ex supdictis ꝑz. Aut nō est subrogata in locuꝫ obli/
gatiōis legalis ⁊ tūc aut illud factū est explicandū in iudi/
cio ⁊ dicit sequēdā gl. in. l. ſꝫ ⁊ hec. d. §. ꝓter. q̄ ſm ipm opti
me loquit: Aut est explicādū ex iudiciū: ⁊ tūc indistice dicit
q̄ ad factū quis ꝓcise nō cōpellit sed liberat ꝓstādo itereſſe
vt. d. l. stipłones nō diuidunt. d. l. siqs ab alio. d. l. si penaꝫ.
quā intellige q̄ faciat ad hoc ꝓpositū ſm q̄. s̄. dixi recitan/
do opionē Pe. de bellap. ⁊ l. siqs stipulatus sit stichuꝫ aut
pāphylū. §. fi. J. e. ⁊ d. l. si ꝓcuratoꝛē. §. mādati. s̄. man. Scō
casu qñ agit ꝑ nō obligatū ad factū: ⁊ tūc dicit eē dicenduꝫ
put supꝑ relatū est in tali casu dicere Pe. de bellap. ℞ addi/
to q̄ qñ agit ꝓfessoria vt qs patiat quē vti seruitute ꝓcise
ad talē patientiam coget ⁊ ad hoc gl. no. in v̄. iubeat. in. l.
159 barū. s̄. si ser vēdi. que ℞ modo saluat. †nā ꝓfessoria est rea
lis actio vt in. §. eque. instī. de actio. Et ꝑdictoꝝ rōnē sūdit
Bar. ex cuius redditiōe rōnis tollit siqs forte ꝑ ipm addu
xisset q̄ mitius agit cū. l. q̄ꝫ cū hoīe. ⁊ sic q̄ siqs vbi est ob/
ligatus ex disponе legali ad factū ꝓcise cōpellit multo ma/
gis vbi ex disponе hois. nā q̄ ad factū qs precise teneat nō
est ourities ⁊ odiū rei cū verti possit ēt ꝑiudiciū ipsius sti/
pulatoriſ qui ꝓsequet factū vbi sua nō itereſt qō. l. nō curat
ſꝫ bñ hō curat neqs ꝑ stipłonē bēat aliud q̄ꝫ interſit cuꝫ sti/
pulatio sit inuēta vt qs acqrat qō sua intereſt: vt. l. stipula/
tio ista. §. alteri. s̄. e. Et reꝓbat Bar. distin. illoꝝ q distin/
guūt an sit electa industria ꝑsone nec ne. nā vtrobiq̄ꝫ est ea/
dē rō vt. s. ēt vbi est electa industria ꝑsone nō cogat qs ꝓci/
se ad factū vt stipulatoꝛ ꝓsequat qō sua intereſt. Et ex ℞ di/
160 cit †q̄ scriptoꝛ nō ponet incōpedibus tꝫ gl. dicat alr in. d.
§. sine aūt. l. stipło ista. qō nō ē de mēte iuris ſm ipm. Et de/
clarat qī sit secus in vltimis volūtatib⁹ q̄ꝫ in ꝓctibus vt ꝑ/
cise quis cogat ad factū in vlti. volūtatib⁹: secus in ꝓctib⁹
⁊ qī ēt nō obligati ꝓcise cogant ad factuꝫ: ⁊ vide ad hanc
mām Bal. in. d. §. ꝓter. ⁊ Jmo. in. d. l. stipłones nō diuidun
tur. in. v. q. quā mouet sup. d. §. celsus. vbi in effectu trāsit cū
161 Bar. ¶ Ex cuius dictis †sūme regulā †q̄ vbi qs ad factū
simplr ꝓuenit nō ꝑt ꝓcise cōpelli ad ipm factū sed liberat
ꝓstādo itereſſe: vt. d. l. stipłones nō diuidunt. cuꝫ aliis. ll. s̄.
alr. Que regla bꝫ multas fallētias. Et ꝑmo fallit vbi qs est
obligatus ad factū ꝓter ꝑncipale ꝓpositū ⁊ sic ex disponе
l. vt. d. l. si cū exceptiōe. §. sed ⁊ siqs ꝑ vim. s̄. qō me. cā. de cu
ius intellectu dcm̄ fuit supꝑ in recitāda qnto loco opionem
Ja. de are. ⁊ ad ℞ faciunt oīa iura allegata ꝑ Bar. de fa.
cuius opio ꝑmo loco recitata fuit: ⁊ ita tꝫ Bar. in ꝑnci. sue
opionis q̄ postea subīcit rōnē qī obligatus ad factū ex ob
ligatiōe legali ꝓcise teneat ⁊ alia subīcit Jmol. ne. l. disꝑ
sit ludibrio ar. l. fi. §. vbi aūt puerilis. C. de bo. q̄ꝫ li. que. l. ex
eqtate. inducit obłonē ad factū vī semp est verisimile q̄ semp
162 iterſit bñe factū vbi. l. ad ipm factū obłonē induxit. †Secū
do fallit

do fallit ſm Ang.in.d.l.ſtipſones nō diuidunt.vbi qs te/
neť ad factū ex obligatiōe deſcēdēte ex ſnia vel decreto iu/
dicis:qz tūc ſibi poterit p̄ciſe ad factū eadez rōne qua p̄ciſe
ad factū cogi pōt vbi teneť obligatiōe legali allegat.l.ſi p̄/
tor.in p̄n.ſ.de iudi.qō dictū dicit Jmo.p̄cedere ſi tale fcm̄
mere deſcendit ex officio iudicis vt eſt videre in reſtōne rei
vbi agiť rei vēdicatiōe:vt.d.l.qui reſtituere. Sz vbi tale fa
ctū nō deſcēdit ex ſnia vel offō iudicis ſz p̄ns erat in obl'one
ꝫ index interponeret ptes ſuas ex q̄ſtione ptiuz ſi poſtea
ad ipm̄ p̄dēnať ex ſnia iudicis nō cogiť p̄ciſe ad ipm̄ ſz libe
rať p̄ſtādo intereſſe donec p̄ueniať iudicati:vt.l.miles.ſ.de
cē.ſ.de re iu.z hoc vult Bar.ſup̄ p̄rima.q.in fi.z J.in ſeq.
q.in v̄.ſed iuſta p̄dicta moueo vnū dubiū z̄c.vbi concludat
163 Tq̄ p̄dēnatus ad factū hz facultatē ſoluēdi intereſſe donec
p̄ueniať indicati per.d.l.miles.ſ.decē.z.l. itē veniūt.ſ.cuz
p̄dixim⁹.ſ.de pe.hēdi.tu aduerte qz ꝫ Jmo.facit.d.l.qui
reſtituere.in fi.vbi illud qō dictū eſt ſup̄ in actiōe reali vī eē
in actiōe p̄ſonali vbi qs ad reſtōnez teneť qz p̄dēnatus ad
reſtōnē ad ipſaz p̄ciſe cōpelliť ēt q̄ p̄riuſ ex q̄ſtiōe ad ipſā
teneret:z ſic nō deſcēdit mere ex offō iudicis vel eius ſnia
vñ ille tex.vī bñ facere p̄ opione Ang.quā tz Bal.in.d.l.q
reſtituere.ſup̄ gl.magna p̄ illū tex.z illā glo.in v̄.dicit ergo
Jo.z c̄.ibi ſicut in re vēdita p̄tingit z c̄.nā vult quaſi p̄d.gl.
q̄ lata ſnia ꝫ vēditorē vt tradat rē pōt p̄ciſe cogi ad tradi/
tionē lz alſ̄ h̄ ſit iniuſte p̄dēnare ipm̄ ad traditionē cū libe/
reť p̄eſtādo intereſſe:vt.d.l.j.de actio.emp.z h̄ modo intelli
git illū tex.in vlt.v̄.z Bal.ibi dicit q̄ oīs ſnia hz p̄ciſe obli/
gare allegat tñ in ꝫrium.d.l.itē veniūt.ſ.itē recte nec rñ.z
idē tz Bal.in.c.ſi facta.ſi ō feu.fue.p̄trouer.iter do.z agna.
z in.d.l.vnica.C.de ſen.que p̄ eo qō itereſt p̄ſe.in.viij.col.
in v̄.ſed pone q̄ in venditione eſt factū inſtr̄m z c̄.vbi tenet
164 Tq̄ ſi ſup̄ vēditiōe eſt factū inſtr̄m guarētigie vēditor co/
giť p̄ciſe ad factū qz hz vim ſnie tale inſtr̄m cuz guarētigia
z ſnia lata vēditor cogiť p̄ciſe ad tradēdū moueť per.d.l.q
reſtituere.quā dicit eē ſingularē ad hoc ſz dic q̄ illa.l.loqui
tur in obl'one rē reſtitui in fine ſue intelligētie.nā in p̄n. licz
loquať ēt vbi hz fieri reſtō tñ nō loquiť vbi reſtō ē in obl'o/
ne in qua obl'one rē reſtitui donec ipſa res extat qſ̄ p̄ciſe co
giť ad reſtōnez vt vidimus.ſ.in.vj.q.nō ergo ibi rōne ſnie
z decreti iudicij ſz qz rē reſtitui eſt in obl'one que in aliquo
ſapit obl'onē dandi vt in ſuperioribus ſepe vidimus z h̄ opi/
nio ē tenēda z illa gl.in.d.l.q reſtituere.loquiť in ꝫctu em
ptiōis z vēditiōis in quo qs p̄ciſe cogiť ad tradēdū vbi fa
cultatē hz tradēdi:vt in.iij.mēbro huius.q.abſq; ſnia z vi/
de Bar.oū ponit ſuā opionem in hac.q.qz alī.d.l.qui reſti
tuere.z gl.in.l.z hēs.in v̄.iubeat.ſi ſer.vēdi.que vī facere
165 in ꝫrium ſed ex ibi dictis per ipm̄ pz rñ. C †Tertio fallit
p̄dicta regula in obl'one facti a teſtatore iducta.nam ad ta
le factū p̄ciſe quis cōpelliť:vt.d.l.fideicōmiſſa.ſ.fi.de le.iij.
z rōnem Bar.que.ſ.relata fuit.Sed Bal.in.d.l.vnica.C.
de ſen.que p̄ eo qō itereſt p̄ſe.in.viij.col.in v̄.modo queriť
de qbuſdā qōnibus que ſūt mēbris diuiſionū nō cadūt z c̄.
in fi.illius v̄.vbi tractat hāc.q.de qua agimus ponēs regu
lā q̄ qs ad factū p̄ciſe cōpelli nō pōt z ponēs fallētias hāc
inter alias ponit q̄ fallit ſi aliqō opus piū vel ad honorem
dei fieri debz vt ſepulchrū vel capella z allegat.d.l.fideicō
miſſa.ſ.fi.z ſic vī velle q̄ nō ſit ſpāle fauore vltime volūta/
tis ſed fauore pie cāe.fi.n.ille tex.ita diſponit vbi agiť ō pu
blico fauore ita eſt dicēdū vbi agiť de fauore pie cāe: ar.l.
fi.C.de ſa.ſan.ecc.z opionem Bal.refert Saly. in.d.l.vni/
ca.in.x.col.vbi tractat hāc.q.plēiſſime in illa col.cū duab⁹
ſequētibus tñ poſtea vī reſidere cū opione Bar.q̄ ſit ſpāle
fauore vltime volūtatis z hāc opionē cōtēr videnť appro
bare doc.iō tenēda eſt in practica:lz in pūcto iuris poſſz te
neri q̄ nec fauore vlti.volūtatis nec fauore iuris publici vī
diuini z pīj iuris ſit ſpāle ſed duob⁹ p̄currētib⁹ fauore vltie
voluntatis z publici vel diuini iuris:z ita loquitur.d.ſ.fi.
166 C †Quarto fallit in facto explicādo in iudicio ō quo dic
vt p gl.in.d.l.ſed z hec.ſ.p̄ter.ſ.de p̄cura.z h̄ eſt ne p̄torie
auctores eludať ſm Bal. in.d.ſ.z in.d.l.vnica.C.de ſen.q̄
p̄ eo qō intereſt p̄ſe.z ibi ēt Saly.ſed Jmo.in.d.v̄.celſus.

ſentit rōnē eē qz iudiciū reddiť in iuitū:vt.l.iter ſtipulantē.
.ſ.j.ſ.e. C Sexto fallit qñ agiť ꝫ eum q nō eſt obligatus z
agiť ad factū p̄ncipalī:vt.l.q reſtituere.ſ.de rei vē.z h̄ vult
Bar.z doc.ſequunt facit qō hī per gl.in.l.earū. ſi ſer.ven.
167 C †Septimo fallit fauore publice vtilitatis ſaltē ſcōario z
ita pōt p̄cedē qō hī p gl.in.d.l.ſtipſo.ſ.ſine aūt.ſ.ō no.op.
nū.oū logiť de ſcriptore ponēdo incōpedib⁹:z ita vult bal.
168 in.d.l.vnica. †vbi dicit h̄ p̄cedē in ſcriptore obligato ſcri/
bere libros legales vel libros medicie vel alios ſikes libros
ſec⁹ in obligato ſcribere aliquā cātilenā z ſatis eſt de inten
tiōe Saly.in.d.l.vnica.ſz Bar.vt.ſ.retuli vī de h̄ dubitare
z ꝫ Bal.facit qz ēt vbi agiť de publico fauore p̄ncipalī ni
ſi aliō p̄currat nō vī p̄ciſe qs cogi ad factū:vt.d.l.fideicom
miſſa.d.ſ.fi. Jmo.in.d.v̄.celſus.dicit q̄ illā gl.ſeq̄bať Frā.
de rāpo.z q̄ ab ipſa nō vī recedēdū p̄ qua adducit qz ſm
ipm̄ vbi eſt electa iduſtria p̄ſone tūc p̄ciſe qs ad factū cogi
tur:ar.d.l.vnicā.ſ.ne aūt.C.de ca.tol.z.l.iter artifices.ſ.de
ſo.ſicut.n.in dictis iurib⁹ diſponiť q̄ p̄ aliū nō poſſit expli/
cari illud in quo ei⁹ iduſtria eſt electa:ita eſt dicēdū q̄ p̄o
tali facto nō poſſit ſolui intereſſe:z iō ipſe ſcriptor cū eius in
duſtria ſit electa p̄ciſe cogať. Adducit ēt p̄ p̄di.gl.rōnē pu/
blici fauoris.i.ſtudiī ad qō adducit no.p gl.z doc.in.l.j.C.
de ſtu.li.vr.ro.lib.xj.z doc.in.l.j.ad fi.ſ.ſo.ma.dum teneat
169 †an faber ipediens doctorē legē z ſtudere vel ſcholaré au
dire vel ſtudē expelli debeat z p̄di.gl.in.d.l.j.p̄cludit q̄ ſic
fauore ſtudiī in q̄ vtiť publica vtilitaſ Bar.tñ in.d.ſ.ſine aūt
z ibi ēt Pau.ō ca.vī ō h̄ dubitare p̄ut in.d.l.ſtipſones nō
diuidūt.ſz Bal.in.l.nec p̄ſon⁹.in fi.C.de op.li.tz illud qō in
d.l.vnica.z in.l.ſi traditio.in.j.q.ad fi.idē ēt tz z in.l.ſi bi.
ꝫ q̄s.C.de loca.vbi vī p̄derare q̄ ſit electa iduſtria p̄ſone
vbi qs ſtipulať libz ſcribi ab aliq̄ ſoleni ſcriptore z hāc opi
nionē vī tenē Spe.in ti.de renū.z p̄clu.ſ.vnico.v̄.itē eſt be
neficiū ne liber hō ob es alienū obligeť z c̄.z ibi plene per
Jo.an.in addi.z p canoniſtas in.c.ij.de pig. vbi do.Abb.
ſic.vī tenē opionē Bar.quā approbat ēt do. Alexā.in.d.l.
ſtipſones nō diuidunt.in añpe.col.z p̄n.p.vbi ēt trāſit cuz
Bar.in eo qō dicit q̄ ēt vbi eſt electa induſtria p̄ſone nō oz
qſ̄ p̄ciſe cogi ad fcm̄ exq̄ ēt in p̄dicto cāu mīlitat illa rō quā
ipſe aſſignat alī.ſ.alteri.q̄ qs vz.nō p̄ſequať vltra q̄ſ̄ ſua in
terſit vel illud qō ſua nō interſit ex q̄ rōne rñdeť ad rōnē fcāz
p.l.iter artifices.ſ.de ſo.z.l.vnicā.ſ.ne autē.C.de ca.tol.q̄
ſicut vbi eſt electa induſtria p̄ſone nō pōt factū explicari per
aliū ita ēt nō poſſit p̄ſtari intereſſe.nā in eo qō vī q̄ factū nō
pōt explicari p aliū nō mīlitat illa rō.ſ.alteri.vt qs p̄ſequať
vltra q̄ſ̄ ſua iterſit vel alr q̄ſ̄ ſua iterſit ſi hz p̄priuſ p̄mittēs
facere nec admittťt q̄ p aliū fieri faciat p̄ut mīlitat ſi coge/
reť factū explicare nec admitteret volens ſoluere intereſſe z
cū Bar.quo ad h̄ trāſit ēt Saly.in.d.l.vnica.vbi eſt tale fa
ctū qō p aliū pōt explicari:tūc.n.ſm ipm̄ ſiue ſit electa idu/
ſtria p̄ſone ſiue nō liberabiť p̄mittēs p̄ſtādo intereſſe allegat
iter alia.d.l.ſi p̄curatorē.ſ.mādati.ſ.māda.nā ille tex. log/
tur ſm ipm̄ vbi fuit electa iduſtria p̄ſone tñ eſt tale factū qō
pōt p aliū explicari. Ubi aūt eſt tale factū qō nō pōt p aliū
explicari:puta qz nō eſt ſibi ſikis qui id ſciat explicare:z tūc
ad tale factuz pōt p̄ciſe compelli z rō eſt ſm ipm:qz tūc vī
hoc tacite actū vt qs cogať p̄ciſe ad factū vt dicebat Pe.
de bellap.qō maxime p̄cedit ſm ipm Saly.qñ intereſſe non
ſtat incōmodo pecuniario:puta qz factū explicādū nō con
cernit p̄modū burſale vt ſi p̄miſit qs pueros erudire in gra
matica vel alia ſcia z hnic caſui nō videť obſtare rō Bar.
facta p.d.ſ.alteri.ſi.n.vbi ſumus in tali facto qō nō pōt per
aliū explicari cēſeť tacite actū vt factū ipz oino p̄ſteť nō at/
170 tēdiť alr intereſſe. †p̄ct⁹ a q̄ſtiōe partiū legē z formā acci
piūt:vt.l.i.ſ.ſi p̄ueniat.ſ.depoſi.z in regula ꝫctus.de reg.
iu.li.vj.cū ſi.z in tali facto ipſe ſaluat opionē tertio loco po
ſitā per gl.in.d.l.ſiqs ab alio.ſ.fi.z p hāc ſuā opionē poſſūt
opiones reduci ad p̄cordiā an vbi eſt electa iduſtria p̄ſone
ad factū qs p̄ciſe cogať diſtinguēdo an ſit tale factū qō poſ
ſit p aliū explicari z p̄cernat cōmodū burſale z ad tale fa/
ctū qs p̄ciſe nō cōpellať an vo ſit tale factū qō nō poſſit per
aliū explicari z nō p̄cernat cōmodū burſale:z tūc poſſit qs

ad tale factū ꝓcise compelli ꝛ hec ꝓsideratio Saly. est satis equa ꝛ iuridica quē oino vide qz per extensum recitat oēs opiones quas adducit Bar. in hac. q. ꝛ adhuc intelligibilius ꝛ in effectu trāsit cū Bar. excepto ꝙ facit. s. victā additionē ad illud qđ dicit Bar. ꝙ vbi ex ꝙuentiōe qs tenetur ad factū nō pōt ad ipm ꝓcise cōpelli sed liberat̄ soluēdo interesse sit vel nō sit electa iudustria ꝓsone ꝛ dicit eius dem̄ sine dubio idistincte ꝓcedere vbi factū qđ qs stipulat̄ alij est fiendū nō sibi. talis. n. stipło nō valet nisi quatenus interfit stipulatoris: vt in. ℌ. alteri. insti. de inuti. stip. ꝛ ió liberat̄ re⁹
171 soluēdo interesse ꝛ ibi ēt tāgit. † An vbi est interpositū iuramētū qs ad factū ꝓcise cogat̄ de quo plene p doc. in. d. ℌ. celsus. q adhuc plures dant limitatiōes ad predictā regulā ꝙ qs ad factū ꝓcise cogi nō pōt quas omitto qz auditores ꝓ cessum desiderāt ꝓpter instās dubiū pestis ꝛ vide que hñt in. c. ex lris. el. ij. de spōsa. vbi aliqd dixi in vlt. no. ꝛ in. c. fi. ne pla. vi. su. ꝛ vide oino dñz Abb. si. in. c. veniens. de iu. iu. vbi
172 examinat † an de iure diuino ꝛ canonico in obłonib⁹ facti succedat obło ad interesse maxime vbi iuramētum iteruenit
173 ¶ Circa scōm † an vbi rē restitui est in obligatiōe qs ad restōnem ꝓcise cōpellat̄ Bart. breuirer se expedit distinguit. n. an ille qui teneť ad restōnem hēat facultatē rei restituende nec ne per ea que dixit in. vj. q. vbi plene tractatum fuit de hac obligatiōe rē restitui soluz addit ꝙ vbi ad restitutionem qs hypotecaria ꝙuenitur liberat̄ pstādo interesse. agit̄ eim ad factū ꝑncipalr ꝓpter interesse: vt. d. l. paulus. ℌ. s. qui. mo. pig. vel hypo. fol. ꝛ victū fuit. s. primo mēbro.
174 ¶ Circa tertiuz † an vbi tradi est in obligatione ꝓcise qs cogat̄ ad tradendum Bar. in. d. vij. q. recitat opiones demum ponit opionē suam per quā distinguit an tradi fit in obligatiōe † ex ꝯctu emptiōis ꝛ venditiōis: ꝛ tūc seruet̄ opinio. Abar. quā approbat gl. in. ℌ. preciū. insti. de emp. ꝛ vēdi. vt distinguat̄ an habeat facultatē rei tradēde nec ne: an vo ex alio ꝯctu: ꝛ tunc indistincte nō possit cogi ad tradendum sed liberet̄ prestando interesse per. d. l. stipłones. in ꝑn. ibi fundū tradi. iuncto v. seq. ꝛ l. si fundū prestari. ℑ. e. ꝛ predictorū rōnem subℑcit ipse Bar. qui idē tenet in. d. l. j. s. de actio. emp. vbi pro opione Jo. ꝛ aliorum gl. adducit. l. si ictū. s. de actio. emp. ꝛ ita tenet Bal. in. d. l. j. ꝛ ibidē Pau. de ca. qui dicit hanc opionem tenere Jnno. ꝛ Hostiē. in. c. cum ioānes. de fi. instru. ꝛ in. c. olim. de cēsi. ꝛ reprobat q̄ndam limitationē quā ad predictā opiones dat Bal. in. l. ℌ.
175 ctus. C. de fi. instru. in vlt. col. † Limitabat. n. pdictas opionē eo casu quo vēdens est dñs exquo tūc dari est in obligatione secus si nō esset dñs. tūc eim merū factū est in obligatiōe sed Pau. reprobat qz imo merū factū nō est in obligatiōe exquo vendēs nō dñs tradēs transfert vsucapiēdi ꝓditionē vt. l. claudius. s. de ꝓben. emp. ꝛ eo casu quo est dñs nō obligat̄ ad dandum ſz ad tradendū ſz ex traditione trāsferat̄ dñium: vt. l. exempto. s. de actio. emp. si. n. teneret̄ ad dandū nō esset fiēda illa distin. an haberet facultatē rei dande nec ne. semp. n. teneret̄ ad dandum: vt. l. si seruum. ℌ. fi. ℑ. e. ꝛ illas limitationem reprobat ēt do. Alex. in. d. l. stipulationes nō diuidunt̄. in pe. col. vbi post alios approbat opiones Bar. in predicta. q. ꝛ vbi tradi est in obligatione ex ꝯctu emptionis ꝛ venditionis dicit nō esse distinguendū an dñs sit nec ne ipse vendens: ꝛ ita ēt tenet in apostillis ad Bal. in. d. l. ꝯctus. qnē Bal. vide in. d. l. si traditio. C. de actio. emp. vbi simplr transit cū opione Abar. ꝛ per eundē in. d. l. vnica. C. de sen. que pro eo qđ interest ꝓfe. ꝛ ibi per Saly. in. xij. col. in fi. ꝛ xiij. in ꝑn. ꝛ per eundē Bar. in. l. si traditio. s. allegata. vbi plene discutit hanc. q. ꝛ adheret opioni Abar. ꝛ opioni Bart. nō. ad omnia ꝯria: ꝛ ibi ēt Pau. de ca. approbat hāc opionem ꝛ Ang. de are. in. d. ℌ. precium. qui dicit gl. ibi reputari meliorem de corpore iuris ꝛ Jmo. in. d. v. celsus. in. v. q. ꝑn. Nec ob. d. l. si iactus. per quā ℌ Bar. tenebat Raph. cu. in. d. l. stipulationes nō diuidunt. naz ℌm no. illa. l. loquit̄ quādo vendit̄ quid incertū pendens a futuro euentu: ꝛ sic ꝓsistens in Spe. quo casu vendit̄ non cogit̄ precise tradere ēt ꝙ habeat facultatem rei tradende: ꝛ ita limitatur opinio gl. ꝛ sequacium in. d. ℌ. precium. ꝛ ita trā

sit do. Alex. in. d. l. stipulationes non diuiduntur. sed nō assignant rōnem huius limitationis prefati doc. ꝛ ꝓpterea vī melius posse rñ. ꝙ in ꝑn. predi. l. nō erat obligatus solū ad tradendū sed ēt ad iactandum retez: vñ nō pōt precise cogi ad iactandū ꝛ in ꝓsequentiam sequit̄ ꝙ nō teneť nec cogatur ad tradendū sed ad estimationē. Jn fine aūt pdi. l. vbi iactauit dz intelligi ꝙ fiat estimatio ꝑm ꝙ ibi dī demū vbi pisces sunt ꝓsūpti adeo ꝙ amplius tradi nō possunt qđ satis ꝓsupponit illa lra ibi tradere noluerit ꝛ c. quasi inuit ꝙ in ꝓteritū tradere noluit nec alr fuit coactus ad traditionē dū tradere poterat. nā tūc recurrit̄ ad estimationez siue interesse posset ēt alr rñ. ad illū tex. vt declaret qualr sit fiēda estimatio: ꝛ vbi nō vult iactare qui promisit iactum retiet ꝛ ēt vbi iactauit ꝛ nō vult tradere. nam in omni casu succedit obligatio ad interesse vnde expedit videre qualr dictus interesse estimetur si forte illud petere vellet ipse cui ꝓmissio facta fuit. nam in electione sua est vt vidimus. s. prima. q. ſz ergo ille tex. dicat fiendam eē estimationē nō tamē ꝙbat ꝙ ad traditionem nō possit agi si facultas supest. ¶ No-
176 no Bar. in. d. l. stipulatiōes nō diuidunt̄. querit † qualr factus seu interesse petat̄ ꝛ exigat̄: ꝛ dicit ꝙ triplex modus a glosatoribus traditus reperit̄. Primus est ꝙ in libello petatur factum ꝛ tpe sentētie reus interrogetur si vult facere vel nō ꝛ si dixerit non tūc iudex cōdemnabit eum ad interesse: ar. d. l. siquis ab alio. ℌ. fi. s. de re iudi. ꝛ l. si traditio. in fi. C. de actio. emp. ꝛ hunc primum modū tradit gl. magna. in ꝑn. in. l. j. in ꝑn. s. de actio. emp. que dicit ꝙ non obstat ꝙ ad aliud agatur ꝛ ad aliud fiat ꝓdemnatio. ſ. ad interesse: qz alꝫ hoc euenit: vt. l. vinū. s. si cer. pe. ꝛ in. l. ediles. ℌ. item sciendū. de edili. edic. Quem modū ſz Pe. And. de py. ꝛ Cy. impugnare conētur ipm tñ saluat Bart. in. d. ix. q. ꝛ ēt in. d. l. j. de actio. emp. vbi vide qz ex dictis suis percipies ꝙ doc. improbātes gl. nō rñdebant eodē modo ad. l. vinum. s. si cer. pe. ꝛ ad. d. ℌ. item sciendū. per que infra gl. rñ. ad. l. fi. C. de fideicō. li. ꝛ l. vt fundus. s. cōi diui. cū si. ſz Bar. ꝓcludentius rñ. ad pdictas obiectionem saluando ipsam
177 gl. Qui postea querit † An si iudex ꝓdemnat ad factū simpliciter reus liberet̄ soluendo interesse ꝛ rñ. ꝙ sic vsquequo cōueniat̄ iudicati per. l. miles. ℌ. decē. de re in. ꝛ. l. itē venit̄ ℌ. cum predixerimus. s. de pe. hēdi. ꝛ rñ. ad. l. si insulam. s. e. ꝛ tactum fuit aliquid de hoc. s. in. vij. q. in fi. ꝛ ēt in. viij. q. in scōa fallentia. ꝛ cum Bar. transit Jmo. quo ad hūc primum modum ꝛ practicam in. d. v. celsus. in vlti. q. ꝛ Bal. tenet hunc modum practicandi in. d. l. j. de actio. empt. Et no. bene verba Bar. dum rñ. ad. d. l. fi. C. de fideicō. li. ꝛ in ter alia dicit ꝙ factum ꝛ interesse censent̄ esse idem qđ pa-
178 tet † nam fideiussor pōt obligari ad interesse ſz principalij se obliganerit ad factum: vt. l. stipulatus eo ℑ. de fideiuss. ꝛ p
179 gl. in. l. siqs pro eo. eo. ti. nā dicta ꝟba Bar. faciūt † ꝙ si aliqs ꝓmisit factū puta ꝓstruere domū: ꝛ si non fecerit ꝓmisit penā ꝙ euitet solutionē pene si offert interesse vbi nō vult factus explicare: ꝛ sic domū ꝓstruere ꝯtiū tñ tenet Jo. de imo. in. l. ꝓtinnus. ℌ. q insulā ℑ. e. dicēs ꝙ pena vī appposita vt factū explicet ꝛ ꝓpterea nō sufficit offerre interesse: ꝛ ita tenet
180 do. Alex. in. d. l. stipłones nō diuidunt̄. qui dicit † ꝙ ꝓditio ꝟbet ipleri in forma specifica: vt. l. q hēdi. ꝛ l. meuī⁹. s. ō cōdi. ꝛ demō. vñ cū pena sit ꝓmissa si factū nō fiat ad ſz vt pena euitet̄ dz factū explicari nec sufficit eqpollēs. i. obligatio ꝛ ꝓstatio interesse ꝛ p hoc tollit̄ motiuū in ꝯtiū factū p dicta Bar. qz ſz interesse cēseat idē cum factus tñ in rei veritate est
181 qd diuersus. ¶ † Secundus modus practicādi in ista mā eſt vt abinitio reus interrogetur si vult factus explicare ꝛ si nō vult explicare ꝙ icōtinēti agat̄ ad interesse ꝛ hūc modus tradit ēt gl. magna. in pdi. l. j. de actio. emp. in v. Sz an ipſz interesse ꝛ c. ibi cū forte iterrogauerit vēditionē ꝛ c. ꝛ hunc modū ꝓ verissimo approbat Bar ꝛ in. d. l. stipłones. ꝛ in. d. l. j. dicit tñ ꝙ ipse reus hēbit facultatē purgādi morā vſq ad litis ꝓtestationē p. d. l. si insulā. ꝛ ita trāseunt doc. in dictis locis. ſz gl. in. d. l. j. hūc modū nō firmet ꝛ ℌ ipm allegat̄ l. si seruū. ℌ. fi. ℑ. e. sed pdicte. l. rñ. Bar. ꝛ Bal. in. d. l. j. ꝙ loquntur in obłone dādi ꝛ bñ loquuntur. Ad illud tñ qđ dicit de

purgatione

purgatiõe more obstare vł qz dicendo nolo facere vł ipſi purgatõi renũciasse cui nõ est dubiũ ꝙ põt renũciari: vt l.sancimus.C.de fideiuſ.facit.l. si qs in cõscribendo.C.de
182 pac.cũ ſi.ꝛ dcm̃ fuit.in.d.l.ſi isulã. ¶ † Tertius modus est vt petat fcm̃ qõ ſi nõ fiat tunc petat intereſſe puta peto domũ edificari vel fundũ tradi:ꝛ ſi nõ edificaueriſ vel tradideris peto intereſſe:ꝛ hũc modũ ponit ꝛ approbat gl. in.d.l.i.in v.ſ.allegato.in fi.ꝛ p glo.in.l.ũ.§.itez ſi in facto ſ.e.ꝛ hũc modũ ꝛ practicã tz Cy.in.d.l.ſi traditio ꝛ approbat Bar.in pdicta.l.ſtipulones nõ diuidunt.ꝛ in.d.l.i. Rñdens ab obiectionẽ factã per do.An.de pi.ꝙ cum diuerſa actio cõpetit ad fcm̃ diuerſa ad intereſſe:vt vidimus ſ.in.vij.q.actor cogeł eligere per.l.qõ in bſdẽ.§. eligere. ſ. de tribu. vt vide per ipm in pdictis locis cuz quo doc. tranſeunt:ꝛ qñ adhuc nõ erat cõmiſſa mora in faciendo pdicta practica vł eſſe indubitata: ꝛ clarũ vł eſſe ꝙ tunc intereſſe nõ petiť per viam actiõis:qz adhuc nõ cepit deberi:ſed ꝑput est in facultate ſoluendi: tñ ẽt vbi mora fuit cõmiſſa vł pdicta practica ꝑcederet:ꝛ ita ſentit ipſe Bar. Rñdendo ad pdictã obiectionẽ lz Bal.in.d.l.i.videat ſentire ꝓrium:ꝛ vide Bar.in.l.i.§.qz aũt.ſ.quoꝫ lega.ex cuius dictis pcipiť alia rñſio ad pdictã obiectionez And.de pi.nã ex pluribus actõlbus nõ cogiť quis vnã eligere vbi eſt in certũ que ſibi cõpetat ex facto ꝙuenti ꝑput est in caſu nr̃o in quo est in certũ an velit tradere rem vel intereſſe:ꝛ hoc dicit ibi Bar.facit ſpãlr mentõe de dictis glo. in.d.l. j.ſ.de actio.emp. quatenus ponit hanc tertiã practicã faciunt no.per ipm.j.pri.Et dicit vnũ Bar.in.d.§.qz aũt ex quo inferri vł ꝙ iſta practica nõ ꝓcedat niſi mora cõmiſſa:ꝛ ſic vbi iam incepit deberi intereſſe ꝛ ꝙ illud qõ est in facultate ſoluendi nõ in petitõe nõ poſſit deduci in libello
183 dicit.n.ibi † ꝙ iſte libellus peto rem: ꝛ ſi non extat peto eſtimationẽ ꝓcedit eo caſu quo eſtimatio põt in petitõe intervenire:ꝛ ſic eo caſu quo debeł:ſecuſ ſi nõ põt intervenire:ꝛ ſic nõ debeł:vt.l. ſi ſervũ.§.fi.j.e. vbi eſtimatio non deducit in petitõe eo qz nõ debeť cum ſcimus in obligationibus dandi in qbus poſt morazꝫ nõ ſuccedit obligo ad intereſſe:ꝛ ſic de neceſſitate vł iſta practica intelligẽda vbi iaz intereſſe cepit deberi ꝛ ſic ad ipm actio cõpetere capit nõ ante morã qõ plurimũ facit ꝛ Bal.in.d.l.i.ſed aduerte ꝙ Bar.in.d.§.qz aũt. vult ꝙ nõ poſſit deduci in petitõe illõ qõ ſolũ est in facultate ſoluendi per viam actõis ꝓut est in obligatione rem dari.nõ.n.agi poſſet ad rem: ꝛ ſi nõ extat ad eſtimationẽ ꝑſuppoſito ꝙ ad ipſam eſtimationẽ ẽt intentať actio. iſti.n.ſunt termini pdicto.§.qz autez. qñ due actiões ſimul intentanť:ſed nõ negat ibi Bar. ꝙ vbi vnũ petiť per actionẽ aliud tanꝯ exñs in facultate ſoluendi ꝙ hoc fieri nõ poſſit ꝛ ꝙ nõ ꝓcedat libellus. hoc aũt ꝙ qd petat nõ per viam actõis:ſed tãꝯ exñs in facultate ſoluẽdi ſi Bar.ꝑſumit vbi etiã actio cõpetit ad intereſſe qõ est poſt morã cõmiſſam quo tpe rõne in certitudinis ꝓcedentis ex facto actoris põt libellus ꝓcedere ẽt ꝙ duplex actio intentaret multo magis vbi petiť ante morã cõmiſſaz cuz non cadat ꝙ per viam actionis petat. Et ꝓpea in caſu in quo loquiť Bar. vz.in obligatione rem dari ꝓcederet libellus peto rem ſi extat ꝛ ſi non extat peto eſtimationem niſi expreſſe ꝓstaret ꝙ ad eſtimationẽ intentare vellet actionem tunc.n.ꝓcederet dcm̃ Bar.in.d.§.qz aũt. ſed in dubio deberet fieri interpretatio ꝙ eſtimatio nõ peteret iure actionis:ſed ꝑput exñs in facultate ſoluendi per id qõ dicit bar. in.d.ix.q.q nõ est dicẽdus ꝙ in.d.§.qz aũt.voluerit ꝙ illõ qõ est in facultate ſoluendi non poſſit deduci in libello:nã ipſe dixiſſet ꝯ.d.l.miles.§.decẽ.ſed benevoluit ꝙ nõ poſſit deduci in libello per viaz actionis:ſed in dubio vt dixi nõ dz interpretari ꝙ per viam actionis ad hoc vt libellus ꝓcedat ꝛ hoc modo ſaluabiť dcm̃ Bar.in.d.§.qz aũt.ꝛ generalr illud qõ dicit in hac tertia practica:vt ſic ꝓcedat ẽt ante morã cõmiſſam ꝛ multo magis in dicto caſu vt predixi:ꝛ ad pdicta vide Bal.ꝛ doc. in.l.non amplius.§.cũ bonoꝝ.ſ.dele.j.vbi ſatiſclare ꝛ apte ſentit ꝙ in obligationibus dandi ꝓcedat iſte libellus peto rem ſi extat ꝛ ſi non extat peto eſtimationẽ quaſi eſtimatio non videat petita prout exñs in obligatione ꝛ actione: ſed ꝑput exñs in ſatiſfactione ꝛ ſolutione ꝛ per eundez bal.in.l.ſancimus.C.de ſa. ſan.eccle. vbi dicit ꝙ ẽt ꝓcedit iſte libellus peto rem aut eſtimationem:quia ſemper video petere illud quod de iure poſſum petere: ꝛ eo modo ꝛ ordine ꝙ de iure permittitur alleg. ſpecu.in titu.de obli.ꝛ ſolu.§.ſequitur.ver.quid ſi libellus ꝛc. vbi ſpecu.nota. loquitur ꝛ eius dicta bene confert ad hanc praticam cõprobandam: ꝛ facit qõ habeť in.l.non ab re.C.vnde vi.per glo.in v.ordine ꝛ ibi per Bar.ꝛ doc. ꝛ in.l.ꝓductores.C.locaꝛ in.l.qui de inofficioſo.ſ. de inoffi.te.ꝛ in.c.raynaldus.vbi p glo.venirent.de teſta.ꝛ qõ per no.in dictis iuribus dñt doc.in.l.edita.C.de eden.vz.
184 † ꝙ lz aľs duo iudicia ſimul ꝓcurrere nõ pñt tñ ſubcõditione cumulari pñt faciũt no.p Bar.in.l.ſi cũ exceptõe §. hec aũt actio.ſ.qõ me.cau.ꝛ ad illud qõ allegaui Bal.in d.l.ſancimus.C.de ſa.ſan.eccl.facit tex. ꝛ qõ ibi dicit idẽ Bal.in.l.ſi res.C.de ordi.cog. vbi vult ꝙ libellus ordinet ſm iuris diſpõnẽ ꝛ ſm pdictũ ordinẽ intelligat.vñ in caſu nr̃o ſi peteret hoc mõ peto fcm̃ aut intereſſe ꝓcederet libellus ꝛ libellus cenſeret petita venũ obligato nolẽte explicare fcm̃ ꝛ iſte erit alius modus libellandi in iſta mã. In qua vnũ nõ omitto ꝙ ẽt ꝙintereſſe nõ poſſet peti ſub cõdictõe vbi adhuc nõ fuit cõmiſſa mora:ꝛ ſic nõ fuit nata actio ad intereſſe tñ nõ vitiať libellus in totũ:ſz ſoluz in ꝑte pdictõali:qz ſunt capitula ſeparata: vt.l.ẽt.§.ex cã.ſ. de mino.ꝛ.l.qdã mulier.ſ.fa.ber.ꝛ.l.carmelia pia.de iu.
185 pa. In qbus iuribus ꝓbať † ꝙ libellus põt ꝑ ꝑte ꝓcedere:ꝛ ꝑ ꝑte nõ:qñ ptes ſunt ſeparate:qz videnť eſſe plures libelli:ꝛ hoc est elegãs dcm̃ Bal.in.d.l.q ꝺ inofficioſo qui gñalr logť vbi vna actio pure ꝛ intentať alia pdictõalr q̃ nõ põt intentari:vt p pdcã iura libellus non vitieť. Adde ẽt ꝙ dũ ſupra est ꝓſuppoſitũ ꝙ añ mora intereſſe nõ poſſit peti p viã actõis q̃ſi nõ nata actõe ꝙ imo vł poſſe peti cõdictõalr ẽt p viã actõis p no.in.d.l.ꝓductorẽ. facit.l.i.C. de fideicõ.ꝛ ad illõ ꝙ due actiões ſimul cumulari nõ poſſint apparet.reſponſio ex dictis bar.in dicto.§.quia autez ꝛ ex dictis doc.in.d.l.edita.faciunt no. per barto. in.l.nõ quemadmodum.ſ.de indi. Adde etiam ꝙ Jmo. in dicto ver.celſus vltra modos traditos per glo. ꝛ barto. petendi factum ſeu intereſſe ponit alium talem.vz. Ut poſt moram abſqz alia interrogatione petat intereſſe qui modus probatur in dicto ver.celſus. iſte tamen modus non procedit niſi demuz cõmiſſa mora in faciendo ꝛ ille a quo petetur intereſſe poterit moram purgare explicando factuz vſqz ad litis conteſtationem per.l.ſi inſulam.j.eo. ꝛ dictuz fuit ſupra circa primum modum. ¶ Sed dubitat barto. circa predictam nonam queſtionem explicatis dictis tri-
186 bus modis † an vbi factum deſijt fieri poſſe ad modo in libello peti poſſit ipſum factum ꝛ concludit ꝙ non ſi ex libello reſultaret perplexitas ꝛ ex ipſo appareret impoſſibilitas explicandi factum: aľs ſecus ꝛ vtriuſqz caſus exempla ſubijcit primus enim caſus exemplificatur in.l.ſi vſusfructus mihi in biennium.ſ. de vſufruc. lega.ꝛ in multis aliꝯ iuribus ſecundus in iuribus dicentibꝰ ꝛ ꝓbantibus ꝙ etiam re perempta ipſa res reſtitui peti poteſt de quibus habetur ſupra in ſexta.q.licet enim ſit perempta non habet hoc narrari in libello adeo ꝙ impoſſibilitaſ preſtationis appareat ex ipſo libello. Item exemplificatur vbi quis erat obligatus ſcribere:ꝛ ſibi fuit amputata manus nam non habet hoc narrari in libello. Et propterea adhuc poteſt peti ꝙ ſcribat ſed condẽnatio fiet ad intereſſe ꝛ cum barto.tranſit Ange. in dicto verſi.celſus.qui dicit dicta ſua procedere in facto: quia vbi ex libello apparet impoſſibilitas explicandi factum non poteſt ipſum factũ peti ꝛ deduci in libello: ſecus quando agitur ad dandum quia tunc etiam ꝙ appareat impoſſibilitas in libello: puta: qz res ſit perempta tñ poſſum ipſam rem petere vt ꝑ quam eſtimationẽ:ſed non poſſez petere cũ ſimplr aſſerendo ipſam pemptã:ꝛ ita itelligiť.l.ſi ſervum.§.fi.j.eo. ꝛ qõ bł in.l.ſi ꝓdicať.ſ.de ꝓdi.fur.ꝛ in.l.ſi ꝓcubinã.ſ.re. ano.

que iura vlti. loco loquunt in obkone rem restitui in qua Bar. vī requirere q̄ nō appareat in libello de impossitate Jmo. hic loquens per verbuz forte dicit q̄ verius vī q̄ si asserit in libello res empta nō pōt ipsa res peti vari: sed estimationē pp plexitatē que resultare vī: sed hoc dictū Jmo. vī ēt ꝯ dcm̄. ff. li. l. si seruū. ꝛ ibi no. per doc. qz volūt q̄ estimatio in obkonib⁹ vandi ēt re empta peti nō possit
187 cū ad ipsaz nō succedat obko nec per ꝓnō actio sine qua nemo in iudicio experiri pōt vt. l. si pupilli. §. videamus. ff. de neg. ge. cū si. Si aūt dixisset Jmo. q̄ res empta nō oz peti vari narrando ipsam emptam forte melius locutus fuisset sed oz omitti q̄ sit empta: ꝛ hoc mō intelligat. d. §. fi. vbi tm̄ Bar. nō vī curare q̄ hoc narret dicendo peto ad hoiez fieri ꝓdēnationē ad hoc vt ꝓsequat estimationem vel peto hoiem ad hoc vt ꝓdēnatio fiat in estimatiōe pōt ēt simplr petere hoiem nulla mortis mentiōe habita quo casu si in ꝓcessu liqdabit de morte poterit iudex ēt in estimatōe ꝓdēnare ſm ipm. d. §. fi. qui vī velle q̄ narratio mortis nō sit necia si tm̄ fiat q̄ adiciat vt ꝓdēnatio vel executio fiat in extimatōe est sic satis vī ꝓcordare cuz Ange. ꝛ ad dicta per Bar. in fi. dicte. ix. q. vide eundem in. d. l. si vsusfruct⁹ mihi in bienniū vbi declat qualr in. d. l. sit obko faciendi cuz vsusfructus ꝓtineat dationē: vt. l. iij. §. dare. ff. de vsufr. ti. gñali. ꝛ faciunt dicta. §. circa. iiij. q. Et ad obiectionē tollendā quaz faciebat cū opione Bar. in. d. l. si seruum. §. fi. rñdet do. Alexan. in. d. l. stipkones nō diuidunt. ad fi. adde dicta. §. in. x. op. dō tractatū fuit de diuiduitate vel indiuiduitate opaz. ¶ Decimo ꝛ vlti. querit Bar. in
188 d. l. stipkones non diuidunt. † qualr interesse petat an. ſ. abinitio sit necesse petere certā quātitatē vel sufficiat certā quātitatez exprimi in snia ꝛ sic declarari ꝛ certificari per iudicē que. q. est vtilis ēt ad ꝓcedentē vt sciamus an certa quātitas interesse sit exprimenda vbi petit. Et ꝓcludit cū glo. in v̄. ex certo. in. l. certi ꝓdictio. vbi ēt per Bar. ff. si cer. pe. vz q̄ nō sit necesse interesse certū peti in libello: sed sufficit q̄ in snia certificet nō improbat tm̄ si certū peteret in libello ſm q̄ volebant antiq quoz rōnibus rñdet q̄ saluando glo. ꝛ dicit q̄ forma libelli antiquoz posset eē nociua pp ꝓdēnationē expensaz vbi de minori interesse q̄z petito ꝓbaret sed Jmo. dicit q̄ si diceret expssa quātitate interesse ꝛ illud plus ꝛ minus q̄ per iudicē taxari ꝓtingat admittit adiectio in certe ptis iuxta cā subsistente: vt. l. q̄ de tota. §. in certū. ff. de rei ven. ꝛ ista practica ꝓceteris ꝛz ipz Jmo. melioz videt. Qui Jmo. in. d. §. celsus. exaiat illō q̄
189 tangit Bar. in ꝓdcā vlti. q. † q̄ vbicūq̄z declatio in certitudinis nō est ptāte agētis admittit libellus in cert⁹ p. l. i. §. qz aūt. ff. q̄z leg. de q̄ mā plene dixi in. l. q fūdū. §. si tu ex pte. ff. ad. l. fal. breuitatis gr̄a omitto aliqd hic dicē ō hoc ꝛ ad id q̄ tāgit Bar. ꝓncipalr in hac. q. vide plene dcā p doc. in. d. l. certi ꝓdictio. ꝛ hec sufficiāt de ꝓmo. ff. ꝓncipalr ꝓposito. Esset nūc veniendū ad scōz q̄ examinatur in. §. cato. q̄ ꝓo modo omitto: qz ibi dixi ꝛ examinaui.

Ita stipulatus.

Pñs .l. ſm Bar. famosa est ꝛ vtilis tm̄ quātū alia q̄ sit incoze iuris ſm quez breuiter .b.d. † penalis stipkovitiat ex erroze vel in certitudine q̄ ꝓncipalē stipkonē reddit inutilē. Si aūt vtilē ꝙtionē penalis stipko subsequat tūc pēalis stipko cōmittit cū sup ꝓma mora ꝙbit nisi dies in ptāte ꝓmissozis fuerit positus. Q̄d si nō ꝙtio ꝛz ꝓdictio penalē stipkonē ꝓcedat tūc cōmittit cū oino ꝓdictionē existere certū erit. Sz in vltimis volūtatibus indistin. a tpe cessatiōis cōmittit pena q̄ sola exigit nisi actū sit q̄ vtrūq̄z petat. b. d. Diuidit ſm Bȳ. in duas ptes ꝓncipales. prima tractat qñ penalis stipko cōmittit. scōa q̄d ea cōmissa exigat. Incipit scōa: ibi q̄d sine dubio ꝛc̄. Et itez ꝓma ps subdiuidit in qnq̄z ptes ꝛz eūdē Bȳ. In ꝓma. n. tractat de q̄dā stipkone ꝓtoria q̄ incipit a ꝓcedenti ꝙtiōe ſm Bar. dicit q̄mo hec ꝓma ps tractat nō solū de ꝓtoria: ꝛz ēt de ꝙtiōali stipkone: q̄d vult ēt hic glo sella scōa pua. In scōa q̄ incipit. ibi. ꝛz ꝛ si ita ꝛc̄. tract ex de
stipkone ꝙtiōali q̄ incipit a ꝓcedēti ꝓditōe in nō faciēdo. In tertia q̄ incipit: ibi. Jtē si qs ꝛc̄. tractat de stipkone cōuentiōali q̄ incipit a ꝓcedēti ꝓdictiōe in nō dando: ꝛ circa eaz ponit dcm̄ pegasi. In q̄rta q̄ incipit: ibi. Sabinus aūt ꝛc̄. ponit dcm̄ sabini q̄d victo pegasi ꝓdicere vī. In q̄nta pte q̄ incipit: ibi. itaq̄z pōt sabini snia recipi ꝛc̄. ponit concordia inter dictū pegasi ꝛ sabini ꝛ cū hac diuisione transit Bar. excepto in ꝓma pte: ꝓme ptis ꝓncipalis: qz addit ſm q̄d est supra dcm̄. Et ſm hanc diuisionē tex. ad fi. inv. q̄d sine dubio ꝛc̄. ꝛ sit in scōa pte ꝓncipali exponit ꝓut in glo. sup. d. v̄. qz q̄ ꝓ sed exponit. Sed ſm Oldra. in v̄. plane. legi posset ꝛ erit alius intellectus. Talis. vz. dcm̄ sabini est q̄ nō expectet vt desinat posse vari vel fieri sz cōmittitur statim stipko penalis cum potuit dare ꝛ nō dedit q̄d dcm̄ ꝓcedit si id actū ꝓbet vt vtrūq̄z det. cū. n. actū est vt vtrūq̄z debeat si attendat dcm̄ pegasi inutilis est stipko: qz repit ꝓcepta in casu in quo vtrūq̄z vari nō posset ꝛ hoc casu siue stipko: incipiat a ꝓcedenti cōuentiōe siue a ꝓcedenti ꝓdictōe ꝓcedit dcm̄ ipsius sabini ſm hunc intellectuz ſm quē illud q̄d habit relatiue: ꝛ in illo v̄. nō ponet scōa pars ꝓncipalis huius. l. sed tota. l. diuidet in. v. ptes ꝓncipales ꝛ iste v̄. ꝓtinuabit cū v̄. itaq̄z pōt sabini snia recipi ꝛc̄. ꝛfic dcm̄ sabini saluabit: ꝛ vbi stipko incipit a ꝓcedenti ꝙuentione: ꝛ ēt qñ incipit a ꝓcedenti ꝓdictione hoc tm̄ acto vt vtrūq̄z detur si illud q̄d deuenit in ꝓdictiōe nō adimplet. Qui intellectus lz ſm Bar. sit verus in se tm̄ ipse ꝙsequit intellectū ꝛ diuisionē Bȳ. sup hac. l. de quo intellectu an ꝓcedat plenius dicem⁹ ff. in gl. sup. d. v̄. q̄d si nō dubio ꝛc̄. Paul. de ca. diuidit hanc. l. in tres ptes cuius diuisio plurimū amicat lr̄e ꝛ mihi placet ſm quā diuisionē. In ꝓma pte huius. l. tractat vtrū stipko ꝓncipalis: ž ēt penalis pp in certitudinez exñte ꝓncipali nulla reddant. In scōa pte que incipit: ibi. nec añ ꝛc̄. tractat posito q̄ hec stipkones non reddant nulle dicta de cā qñ penalis stipko cōmittat an cuz desijt posse vari vel fieri id q̄d in ꝓncipali stipkone deductū erat: an aūt postq̄z illud potuit fieri: ꝛ nō est fcm̄. In tertia pte q̄ icipit: ibi. q̄d sine dubioez erit ꝛc̄. tractat posito q̄ stipko penalis sit cōmissa q̄r exigat anvna cū ꝓncipali debito an ipsa sola pena. Et vez scōa subdiuidit in tres ptes. In ꝓma ponit dcm̄ pegasi circa cōmissionē stipkonis penalis q̄ voluit nō añ cōmitti penalez stipkonē q̄z illō q̄d deuenit in ꝓncipali stipkone desierit posse vari vel fieri siue stipko incepit a ꝓcedēti ꝓdictōe siue a ꝓcedēti stipkone. In scōa q̄ incipit: ibi. sabinus ꝛc̄. ponit dcm̄ sabini q̄ vī voluisse q̄ penalis stipko indistin. cōmittat vbi ꝓmitens fuit in mora adimplēdi illud q̄d deuenit in ꝓncipali stipkone. In tertia q̄ incipit: ibi. Itaq̄z pōt ꝛc̄. ponit opio Papiniani auctoris pñtis. l. q reducit ꝓdictas opiones ad ꝓcordiā hoc mō vt dcm̄ pegasi ꝓcedat vbi stipko incepit a ꝓcedenti ꝓdictiōe dcm̄ sabini vbi incepit a ꝓcedenti ꝙtiōe. In tex. ibi q̄nquagita aureos ꝛc̄. supple noie pene ꝛ q̄ stipkone hoc mō ꝓcepta vt in ꝓcedētibus ꝛ seq̄ntib⁹ dubitat an valeat cuz dies nō fuerit expssus vbi actū fuerat inter ptes in ꝓfatōibus vt certa dies exprimeret nō tm̄ alr specificata die ipsa vt hic p gl. in v̄. certo die declatū vt hic p Bar. i. j. op. ꝓme ptis q sup ff. ꝓn. ponit casuz. In tex. ibi cū id ageret ꝛc̄. supple in ꝓfatiōibus nō in ipsa stipkone. In tex. ibi vt certo die sisteres ꝛc̄. supple alr nō specificato nec declato ipso die: qz si fuisset declatus in ꝓfatōib⁹ cēseret postea repetitus in ipsa stipkone p. l. titia. §. i. j. e. ꝛ l. Jtē qz in fi. ff. de pac. In tex. ibi non secus ac si ꝛc̄. supple imo pinde ac si q̄d pondere ꝛc̄. In tex. ibi vt quocūq̄z die sisteres ꝛc̄. supple quo tibi placeret sistere ꝛ sic dies sistendi positus fuit in volūtate ꝓmissozis ꝛz non suba obkonis quo casu nō valeret: vt. l. stipko nō valet. ꝛ. l. centesimis. §. fi. ff. e. ꝛ fuit omissa expssio diei ex certa scia nō p erroz̄: vt in ꝑ casu. In tex. ibi q̄d sine dubio verū erit ꝛc̄. ista dictio
ꝛ in diuisiōe tex. ¶ Mo. j. ꝛ tene mēti ex hac. l. in ꝓn. † q̄ stipko vitiat rōne erroris vel incertitudinis interuenientis in quantitate vel substantia ipsius stipulationis. Ex quo

3 tex. dicebat Gofre. in. c. ex parte. de veci. † q votū fcm̄ de
dando ecclesie sancti Jacobi quolibet anno frumentū nō
specificata certa sūma esset nullum. Sed Archi. in. c. sunt
nōnulli. j. q. j. dicebat q eqtate canonica vbi incertū, pmit
titur pōt peti vt arbitrio iudicis id pstituat & declaretur
qō facit p̄ dictū Gofre. qr in casu suo agit de mā pcernēte
aiam. vnde vr̄ q ius canonicū attendat per no. in. l. puile
gia. C. de sa. san. eccl. in. §. sexto gradu. instī. de gradi. in. c.
4 j. de no. ope. nū. in regula possessor. de reg. iu. li. vj. cū si. † &
maxi. cuz in voto qs deo obligat & deo hēat soluere: vt. c.
magne deuo. & p Host. in sūma. e. ti. §. j. q chorda scrutat
& scit & secreta videt: vt in. c. erubescant. xxxij. dist. facit. c. si
qd inueniſti. xiij. q. v. & c. bū ane aureo. xxij. q. v. si ergo vo
uens dare furmentuz quolibet anno alicui ecclie gessit in
mente quātitatē dico q ipse obligatus est pdictā quātita
tē dare in foro pscie & quo ad deuz. Quo aūt ad fox iudi
cialie an sit vex qō dicit Archi. q secuş sit de eqtate cano
nica q̄ de iure ciuili dōm in stipkone in certa dubitabile
est ex quo de iure canonico nō repit dispositū p̄riū. ipse. n.
nihil ad hoc alle. ppea est standū dispōni iurie ciuilis per
no. in. d. c. i. de no. ope. nū. cū si. facit. c. cū expediat. de elec.
li. vj. cū dcō tñ Archi. transit hic do. Alex. alkans do. An.
de bu. hoc tenere in. d. c. ex pte. pp quox aūctē forte in pra
ctica nō esset tutū ab hoc dcō recedere lz in pūcto iurisvi
5 deat dubitabile p pdcā p̄ qō adhuc facit † qr dispō in cer
ta dr̄ valere fauore pie cāe: vt p gl. & doc. in. c. nos qdē. de
testa. p gl. & Bar. in. l. si cui. §. de an. leg. & p gl. in. l. puile
gia. C. de sa. san. eccle. lz Bal. ibi quē seqt Pau. de ca. post
Pe. & Ly. teneat q imo nō valeat nisi possit certificari p
relationē ad aliud: si ergo ēt de iure canonico fauore pie
cāe valet dispō oino in certa ergo a fortiori dispō ēt de iu
re canonico nō valet. arg. c. nōne. de psump. l. cū ptor. §. de
iudi. l. maritus. C. de pcu. cuz si. & multo magis si tenere
mus opionē Bal. & sequatiū. in. d. l. puilegia. cōprobaret
supius dcm̄ illud tñ q fauore pie cāe valeat dispō oino in
certa tz spec. in ti. de instru. edi. §. nūc vero aliqua. v. xxvj.
q incipit qd si testor & c. & ipsemet bal. i. l. i. C. de sa. san. eccl.
in lec. in. iij. col. in v. circa res aliqua. cōro primo vtruz p aia
& c. & in. iiij. colū. in v. iuxta. hoc cōro an in relictis ad pias
cās & c. de hoc aliqd dicam. J. sup gl. in v. stipulatus essem.
6 ¶ † Et intantuz vitiat stipko rōne incertitudinis in suba
q si ēt eius declaratio pferat in volūtate debitoris idē est qr
ius psumit q ipse hēat declarationez facere in re minima &
nullius valoris adeo q dispō esset elusoria & nullius mo
menti: puta si diceret promittis mihi dare qcqd volueris dā
do. n. qd minimū liberaret: vt p gl. in. l. legato gñalr reli
cto. ff. dele. j. & in. l. cū post. §. gener. ff. de in. do. Secꝰ autē si
eius declaratio pferat in voluntate creditoris: puta si dicat
promitto qō volueris: vt in. c. cū iuramento. ex̄ de homi. ibi
eni pbat q valet talis promissio: sed nō extendit ad illicita
& ita ex illo tex. colligūt doc. fm q refert hic do. Alex. qui
dicit q hoc nō tradit a legistis. p̄ hoc tñ facit qō hr̄ p gl.
7 in v. promittentis. in. l. a titio. §. fi. s. e. q̄ vult † q sicut stipko
collata in volūtate promittentis nō valet: vt in illo tex. & in
l. stipko nō valet. s. e. ita nec collata in volūtate stipulātis.
Sed illā gl. reprobāt ibi post By. & Bar. cōiter doc. p. l.
senatus. §. legatū iūcta. l. si ita legatū. §. illi si volet. s. de l. j.
8 † nā lz legatū nō possit pferri in volūtate hr̄dis: pōt tñ hñ
pferri in volūtate legatarij: ita ergo in stipkone lz ipsa nō
possit pferri in volūtate promittentis tñ hñ dicam q q possit
pferri in volūtate stipulātis: & hoc tz ēt Pau. de ca. in. d.
§. fi. q dicit in p̄ctu vltro citroq obligatorio in neutrius
voluntate p̄ctū pferri posse p. l. in vendentis. C. de p̄ben.
emp. qō ēt voluit ibi Imo. de qua mā p Bal. in. d. l. inven
dentis. in vlti. q. & ibi p Saly. silr in vlti. q. & p Bal. in. d.
§. illi si volet & pdcā faciūt p eo qō supra est dcm̄: vt lz sti
pkonis in certitudo nō possit pferri in volūtatē ipsius pro
missoris tñ hñ pferri possit in volūtatē ipsius stipulatoris
hoc tñ q [illegible] collata in volūtate creditoris vel cuius in
certitudo est collata in voluntate creditoris valeat intelli
ge nisi p modū adulatoriū & in deliberatū talis collatio in
volūtatem creditoris fcā fuerit: & ita pcedit tex. & qō ibi
no. & dicūt doc. p illū tex. in. c. cū venissent. de instī. ¶ No.
9 q. ibi vel insulā edificari nō demōstrato loco & c. † q stipko
insule edificande loco nō demōstrato est nulla facit. l. qui
insulā. §. eo. & vltra demōstrationē loci ad hoc vt pdcā sti
pkovaleat reqrit q appeat de q̄litate et quātitate opis tā
te latitudinis & lōgitudinis. ars. n. rōne in certitudinis nō
teneret stipko hz Imo. Pau. de ca. & doc. in. d. l. q insulā.
post Ang. in. l. si insulā. §. e. q allegāt istā. l. q̄ pbat q rōne
in certitudinis vitiat stipko & nō sufficeret dicere lōgitudi
nis & latitudinis cuius voluerit ipse promissor: qr posset da
ta domūcula paleax vel ita pua q nō expediret hr̄e se li
10 berare: & sic promissio redderet de risoria † destinatione. n.
nra domus & fundus pstituit: vt. l. qō in rex. §. si qs post. de
leg. j. & l. si domus. eo. ti. ar. l. si qs duas. §. si qs pte. s. cōia
pdio. Ro. aūt in. d. l. si insulā. vult q nō reqrat specificatio
lōgitudinis & latitudinis. dicit. n. q insula simplr stipula
ta debet insula mediocris q̄litatis. ar. l. legato gñalr relic
to. dele. j. & l. si qs argentū. §. i. de dona. C. Sed nō rndet
ipse ad pallegatā. l. si domus. & ad alias. ll. s. allegatas que
de directo faciūt p̄ suū dcm̄. ex ipsis. n. pbat q dispō red
dit fustratoria vbi domus q̄litas aliquo mō nō apparet
& nō ob. d. l. legato. qr loqt in seruis & silibus rebus lega
tis nō in domo & fundo. nō ob. d. l. si qs argentuz. §. i. que
loqt in fūdo: qr ibi certus ānuus reddit⁹ ex possessiōib⁹ do
natus nō poterat pcipi ex fundo minimo & nullius valo
ris: & iō debet mediocris expressio ergo illius certi annui
reddit⁹ facit q deuenit ad pstationē mediocris fūdi. secꝰ
aūt si sup fūdo simplr disponit vel sup domo. vt in. l. nra. &
in aliis iuribus. s. all. & ista est melior rnsio q̄s illa quā dat
do. Alex. in. d. l. q insulā. q nullū hz sapore nec est vera di
cit. n. q ibi iō venit ad pstationē mediocris fundi: qr ibi
fauet donatori in vno: qr debitū quātitatis redigit ad pre
stationē spēi: iō grauat in alio vt spēm mediocrē pstet. ar.
l. eū qui. de iureiu. nā si ob fauorē donatoris deueniret ad
pstationē spēi nō diceret q ipse necesse hz pstare possessio
nem. potius. n. est fauor recipientis vt hēat fundū in ma
nibus & de ppria manu pcipiat fructus q̄s de manu alie
na vt de se satis hꝫ est clarū & facit. l. fundi trebatiani. s. de
usufruc. lega. facit qō in silī dicimus de substōne directa &
fideicōmissaria. directa. n. est pinguior eo qr de ppa ma
nu heres hz cape ad §. ij. d. l. si qs argentū. rñ. put ad. d. l.
11 legato gñalr. † ¶ Et inquātū est supra dcm̄ q in stipko
ne insule edificande reqrit q appareat de q̄litate & quāti
tate ipsius insule intellige siue expssa specificatiōe sine tacī
ta: & de qua possit pstare ex pjecturis: puta artifex aliquis
stipulatus est domū fieri q semp in domo habitatōis con
sueuit artē suā exercere: nā intelligi hz stipulatus talez do
mū & talis qualitatis q in ea artē suā exercere possit ita hz
Ro. in. d. l. si insulā. & do. Alex. i. d. l. q insulā. ar. gl. i v. ad fe
nus. in. c. j. de usu. li. vj. & eox q̄ no. Bar. in. l. cū in plures.
circa fi. p̄n. s. loca. quox doc. dcm̄ pcederet qñ artifex pre
dict⁹ stipulatus esset domū habitatōis sibi fieri. alꝰ autez
eox dcm̄ nō pcluderet: qr posset intelligi de alia domo q̄s
domo habitatōis: & sic illa in qua qs psuenit artē exerce
re nō ergo segt artifex psuenit in domo habitatōis domū
exercere stipulatus est domū fieri ergo talez in qua possit
artē exercere. nō. n. pcludit: vt dixi q domū habitationis
fuerit stipulatus: & si domū habitatōis fuerit stipulatus
ēt q nō esset artifex valeret stipko tanq̄s certa pp illud ver
bum habitatōis: qr intelligeret talis domus deducta in
stipkone in qua qs habitare posset verū est ergo dcm̄ pfa
12 tox doc. sed nō exemplū. † Et nō solū nō valet stipko insu
le & opis loco coherentis nō demonstrato loco: sed ēt eo
equoce demonstrato: puta qr aliqs stipulatus sit insulam
siue domū fieri in foro hoc pbat in. l. que pdictio. §. fi. s. de
pdi. & demon. arguendo ex illo tex. a spāli nam ex illo tex.
pbat q in vltimis voluntatibus talis demonstratio equi
uoca non vitiat: secus ergo in aliis dispositionibus: & ita
vult ibi glo. & satis est de intentione Barto. q hoc gene
raliter procedat in omni vltima voluntate licet Pau. de ca.

ꝛ Jmo.in.v.l.q insulã. velint eē ſpēale fauore vltime volũ
tatis ꝛ pie cāe ſed in.v.§. fi. nulla ſit mentio de pia cā niſi
forte velint pōderare qō ibi deſignat locus publicus ꝛ ea
que ſūt publici iuris ꝛ diuini iuris eqparant:vt in.l. fi.C.
13 de ſa.ſan.eccle. ¶ No.iij.ibi nec ante cōmittitur ꝛc̄. † q
vbi in poteſtate promiſſoris confertur tempus implendi
illud qō in p̄ncipali ſtipl̄one deuenit nō cōmittitur ſtipl̄o
penalis niſi qñ implemētū deſijt poſſe fieri ꝛ ſic ꝫ caſu eſt
idez ac ſi ſtipl̄o penalis incepiſſet a p̄cedēti p̄dictiōe ita tz
Jmo.in tex. ꝛ Bar.in hac.l.i.xj.op.p̄me ptis ꝛ p doc.ſup
gl.in v.q̄cūq; die ꝛc̄. ¶ No.iij. ibi q̄ fuerit declatū reuz
14 p̄mittēdi ſiſti nō poſſe ꝛc̄.† q vbi ſtipl̄o cōmitti dz poſtq̄
aliqd deſijt poſſe fieri vī reqrī ſnia declatoria p quā decla
reī p̄dictionē ipleri nō poſſe añq̄ agat ad penā p̄riū tñ te
nent hic Ange. ꝛ Jmo.q incōtinēti cū nez eſt p̄dictionē
ipleri nō poſſe agi poſſit ad penā ex eo q: ceſſit ꝛ venit dies
obl̄onis:vt.l.cedere diez.j.de ver.ſig. ꝛ ſatis eſt q dcā de
clatio fiat in p̄ceſſu p̄batōis ad ꝫ vt poſſit deueniri ad de
15 clatoriā pene † ſicut in ſiki dicimus in excuſſiōe bonoz fien
da p̄ncipales añq̄ poſſit deueniri p̄ fideiuſſores vel ter
tios poſſeſſores:nā nō reqrit ſnia ō excuſſiōe fcā tz ſatis ē q
oſtet ipſam factā in p̄ceſſu p̄ dictos ita tz Ja.bu. in auc̄.
hoc ſi debitor.C.de pigno.p.l.ſancimus.iūcta gl.in v̄bo p
ptumaciā.C.ad trebel.lz p̄riū teneat Bar.in.l.ſtipl̄o.§.hz
aūt iſta ſtipl̄o.§.de no.ope.nū.p illuz tex. ꝛ p alia iura ibi
allata p ipz q nō ſtringūt:ꝛ ió Bau.ibi dicit p̄riā opionē
de iure eſſe veriorē lz dicat opionē Bar.eſſe tutiorē ꝛ per
16 Jmo.j.l.pri.in illa.q. † an in excuſſiōe q̄ ſit p̄ p̄ncipalē ci
tari dēant fideiuſſores ꝛ tertij poſſeſſores de q̄ mā p doc.
in dictis iuribus ꝛ p Ange.in.§.lz neq; in auc̄. de fideiuſ.
p Bal.ꝛ Saly.in auc̄.lz hodie.C.de acti.ꝛ obli. q vident
velle q reqrat p̄nuncia ꝛ interlocutio ad hoc vt p̄iudicet
ipſis fideiuſſoribus ꝛ bonoz poſſeſſoribus ꝛ ſic vī dubiū
dcm̄ Ange.ꝛ Jmo.hic cū fundēt ſe in.§.allegato dcō Ja.
bu.qō tñ eſt dubiū.Sz tenēdū eſt dcm̄ ipſius Ange. qz nō
repit iure cautū q ſup defectu p̄dictōis ferri dēat ſnia nec
ob.iſte tex.qz dz itelligi q fuerit declatū ex ipſa facti veri
tate nō p ſniaz facit ad hoc.l.hoc iure.§.eo.vbi dī q dz eē
explozatū p̄dictionē ipleri nō poſſe:ſz certuz eſt q alr q̄ p
ſniaz pōt eſſe explozatū ꝛ p̄ſtare p̄dictionē ipleri nō poſſe
ergo ꝛc̄.ꝛ illū tex.p multū no.ꝛ ſingulari in hac mā alle.
Bal.in.l.cū teſtō.in fi.C.de te.ma.ꝛ in.l.ſi qdē.C.de exce.
añ fi.in v.ibi extitiſſe ꝛc̄.vbi dicit illū tex.eſſe ſingulare ad
17 hoc † q vbi p̄dictio deducit in iudicio dz ipſa p̄dictio liq
dari:ſz alr q̄ p ſniaz pōt qd eſſe liqdū ꝛ manifeſtū.ſ. p cō
feſſionē vel p p̄batōes:vt in.c.cū olim.de ver.ſig. ꝛ p glo.
ꝛ doc.in.c.veſtra.de coba.cle.ꝛ mu.facit.c.fi.eo.ti.dixi in
c.euidētia.de accu.facit qō bī p Bar.in.l. ſi finita.§.iulia
nus.de dā.infec.in v.p̄cedo vlterius dicit gl.ꝛ c̄. vbi p̄clu
18 dit † q ad veniendū ad p̄mū decretū nō eſt opus vt iudex
p̄nūciet citatū eſſe p̄tumacē:ſz ſatis eſt q p̄tumacia in ac
tis repiat alle.no.i.v.l.ſancimus. vbi ēt ipſe Bar.tz p̄mo
q ibi nō reqrat p̄nūciatio ſup p̄tumacia ad effectū vt trāſ
ferant vtiles actōes in fideicōmiſſariū poſtea ibidē incō
tinenti vī dicere p̄riū ꝛ ſibi p̄dicere q imo reqrat p̄nūcia
tio ſup p̄tumacia:ꝛ ita tz exp̄ſſe Bar.in.v.§.hz aūt ꝛc̄. vñ
rñ.ad.v.l.ſancimus.tñ cōiter doc.in.v.l.ſancimus. tenēt
q nulla p̄nūciatio reqrat ꝛ Jmo.in.v.§.iulianus. vt ſal
uet Bar.a p̄rietate dicit q ibi loqt ad effectū vt p̄cedat p̄
eūdē in.v.§.hz aūt hec ſtipl̄o ꝛc̄.loqt ad effectū vt veniat
p̄ tertiū poſſeſſorē p̄ quē nullū iudiciū erat incobatū tñ di
cit nō poſſe negari qn quo ad terminos.v.l.ſancimus.ſit
ſibi p̄rius in dictis locis tñ quo ad ea q̄ dicit in.v.§.hz. ꝛ
in.v.§.iulianus.a p̄rietate:vt.§.ſaluari pōt q̄ ſalnatio facit
ad p̄positū nr̄m:qz hic agit de p̄cedēdo p̄ eūdē:ꝛ ſic non
obſtāt dicta p Bar.i.v.§.hz ēt q eēntvera ꝛ approbarent
per doc. ¶ Preterea in caſu nr̄o ad effectū cōmiſſiōis pene
nō reqrit ſcm̄ hois deficiēte p̄dictiōe:ſz ipſo iure cōmittit
vñ nō reqrit alia p̄nūciatio ꝛ interlocutio iudicis:ſicut nec
in.v.l.ſancimus.vbi ēt ipſa.l. opat trāſlationē actionū va
ta p̄tumacia:ꝛ ió nō reqrit alia p̄nūciatio:vt p Bar.i.v.

auc̄.ſz hodie.C.de act.ꝛ obli. ¶ No.v.in v.ſz ſi ita ſtipu
19 latus fuero ꝛ c̄.† q vbi diſpō penalis incipit a p̄cedēti cō
dictōe ad hoc vt pena cōmittat exigit vt deſinat cōdictio
poſſe exiſtere:vbi aūt icepit a p̄cedēti q̄uētōe tūc cōmittit
q̄ p̄mū ſtetit p p̄miſſorē q q̄uēta nō iplenit p quē vī ſte
tiſſe vbi interpellatus p̄gruo loco ꝛ tpe q̄uēta nō iplenit vt
hic p glo.i.ſup q̄ dicet ꝛ ſup alīs declabit an ꝛ qñ p̄cedat
dicte due regule:ꝛ qñ nō. ¶ No.vj.ex v.qō ſine dubio ve
rū erit ꝛc̄.q ꝫm Ang.pōt intelligi dupl̄r.p̄mo mō q actū
fuerit vt vtrūq; deberet cū exactōis effectu hō.ſ.ꝛ pecūia
quo caſu ſtamus in claro q vtrūq; debet vbi ſi hoc actū
nō eēt altero tm̄ ſtipulator p̄tentus eſſe deberet:vt.l.reſcri
ptū.§.ſi pacto.ſ.de pac. ꝛ hoc mō hūc v.vī intellexiſſe gl.
hic poſita ſup v.q ſine dubio ꝛc̄. Scōo mō itelligi pōt q
fuit actū vt hō ꝛ pecunia deberet nō ſoluto hoie:nō tñ cū
exactōis effectu:ſicut in caſu ſeq̄nti qñ eſt actū vt ſola pe
cunia dēat:ꝛ tūc bñ p̄gruit v.idē defendēdū erit ꝛc̄. q.j.ſe
quit nā tūc in quolibet p̄dictoz caſuū pecunia debet i ſub
ſidiū cū exactōis effectu:ꝛ ſic verificant illa v̄ba idē defen
dendū erit ꝛc̄.qō.ſ.dcm̄ eſt in caſu p̄cedēti q̄ſi etiaz in caſu
p̄cedēti pecunia ſola dēat in ſubſidiū quo ad exactōis effe
ctū hoie nō ſoluto:ꝛ hūc ꝫm intellectū vī ſenſiſſe gl.ſup v.
defendēdū in p̄n.ꝫm hūc ergo ꝫm intellectū eſt no.ꝛ men
20 ti tenendū ex hoc tex.ꝫm ipm Ange.† q lz cla rato manē
te pacto opet q dēat vtrūq;'cū exactōis effectu vt.l.q fidē
.§.de trāſac.ꝛ.l.cū pponas.C.eo.ti. Tñ ſecus ſit ſi in trāſa
ctiōe dcm̄ ſit q niſi fiat id qō in ſtipl̄one p̄ncipali deuenit
ꝛ illud ꝛ pena dēat nā iſta v̄ba iportabūt q illud qō de
uenit in p̄ncipali ſtipl̄one duret i obl̄one tñ cū effectu exa
ctiōis ſola pena dēat:ſicut hic ꝛ ſic nō iportabit idē facta
trāſactiōe ſubīcere clam rato manente pacto ꝛ ſubīcere
illa v̄ba q nō obſuata trāſactōe ꝛ illud qō deuenit in trā
ſactōe ꝛ pena dēat. Q̄ō eſt dcm̄ ſingulare ſi p̄ceditz ipm
iprobat hic Jmo.dicens q eo ipſo q agit vt vtrūq; dēat
intelligit cū exactiōis effectu:vt.l.debitor. ꝛ ibi hoc no.
21 de ver.ſig.debitū.n.illud eſt qō abinuito extoq̄ri pōt † ex
q̄ ergo v̄ba ſūt clara nō egent alia iterp̄tatōe.ar.l.ille aut
ille.§.cū i v̄bis.ſ.dele.iij.ꝛ.l.qcqd ad ſtrigēde.iij.rñ.ꝛ.l.ſi
mihi ꝛ titio.§.fi.ſ.e. Et nō ob.iſte tex.in hoc v.qō ſine du
bio ꝛc̄.nā ſi ipm intelligimus ꝫm intellectū Old.r. clar eſt
q facit p̄ ipm Ang.qz ipſe Old.in ſuo intellectu p̄ſuppo
nit q vtrūq; dēat cū exactōis effectu. Si vero ipz itelligi
mus ꝫm intellectū gl.ꝛ By.adhuc facit p̄ ipm Ange. qz
ēt ꝫm hūc intellectū p̄ſupponit q vtrūq; dēat cū exactōis
effectu nec ob.iſte tex.in v.idē defendendū erit ꝛc̄. p̄dict⁹
eni verſi ꝫm Jmo. intelligi dz q referat ad caſum reſultā
tem a p̄rio ſenſu ex v.qō ſine dubio ꝛc̄. hoc mō vbi actuz
eſt vt vtrūq; dēat vtrūq; debet ꝛ ſic ſuat q̄uentio vbi ve
ro nō eſt actuz vt vtrūq; dēat nō debet vtrūq; ꝛ iſte eſt p̄
rius ſenſus illius i v.cui p̄tinuat ꝛ adaptat v.ſz ſi ita cau
tū ſit ꝛc̄.qz vbi actū eſt vt ſola pena dēat idē defendendū
eſt vt vtrūq; nō dēat:ꝛ ita ēt tz Ra. hic put refert ꝛ ſeqt
nouus Jmo.de intellectu tñ illius v.qō ſine dubio ꝛ illius
v.idē defendendū erit dicet latius in gl. poſita. in.v.v.qz
ꝫm intellectū Jmo. in.v.v. ſed ſi ita cautuz ſit fit illatio de
caſu magis claro adminus clarū qō incōuenit:qz eē fieri
dz.magis.n.clarū eſt q ſola pena debet vbi hoc eſt actuz
q̄ qñ nihil eſt actū:imo qñ ē actū caſus nō hz dubitatōez.
¶ No.vlt.ſingulariter ꝫm eūdē Ange.ex hoc v.ſed ſi ita
cau.ſit ꝛc̄.ibi dī dicit vt ſola pecunia ꝛ c̄.iūcto eo qō ſubij
22 cit vt hō ſoluat aut pecunia debeat ꝛc̄. † q lz p̄ncipali ſti
pl̄oni ſubiecta ſit ſtipl̄o penalis hoc acto vt ſola pena de
beat nō ſatiſfacto eo qō ī p̄ncipali ſtipl̄one deuenit nihilo
minus illud qō deuenit in p̄ncipali ſtipl̄one eſt in faculta
te ſoluendi ꝛ ſolui pōt ꝛ ſic illa verba nō tollunt facultatē
ſoluendi illud qō in p̄ncipali ſtipl̄one deuenit ſz eius obl̄o
nē bñ tollūt:qz nō ē in obl̄one poſt morā cōmiſſā ꝛ poſſet
dici q illud idē defendendū erit referat ad voluntatē ſiue
q̄uentionē que ſicut ſeruat in caſu p̄cedēti ita in hoc caſu
put a p̄ncipio fuit ꝛ p q̄ſi nō pt peti qz nō cōpetit actio
per.l.ſi pupilli.§.videamus.ē.de nego.ge.cum ſimilibus.

ſed bene

sed bñ põt solui ⁊ facit ad hoc qz alꝫ euenit q̄ vnū est in
obłone alteꝝ in facultate solnēdi: vt.l.si qs stipulatus fue-
rit.x.in melle.ff.de sol.⁊.l.itē veniūt.§.cū ꝑdixim⁹.ff.ō pe-
23 here. Et ex ħ resultat aliud singłr no. ꝑm eūdē Ange. † q̄
p supradcāv̄ba nō vī actū vt mora purgari nō possit.si.n.
ēt id qō euenit i ꝑncipali stipłone solui pōt lz pena sit cō
missa q̄ sola est acta q̄ dēat ergo nō impedit purgatio mo-
re:⁊ ita trāsit hic simplr Imo. Sz dcā Ang. nō ꝓbant ex
hoc tex.in quo nō ꝓbat ꝓcludēter q̄ cōmissa pena hō sol
ui possit:⁊ sic mora purgari: lz pōt intelligi tex. q̄ ante cō-
missaz penā:⁊ sic ante cōmissaz morā hō solui possit⁊ hoc
vult glosella pua hic sup v̄.soluat dū dicit q̄ in solone ē añ
morā Bar.tñ in.l.si insulā.§.e.in.vij.op.ꝑme ptis vī idem
velle q̄ stipło penalis subiecta lz ēt nouet ꝓcedēte obłonē
nō impediat purgationē p plura iura q̄ ipse ibi alle.p q̄ dcā
p Bar.ibi.d.Alex.hic approbat dcm̄ Ange.⁊ ēt in.d.l.si
insulaz.alꝫ in.v.ꝑncipali fallē.quā ponit ad regulā illi⁹.l.
ꝓbātis morā posse purgari. Sz iura allata p Bar.nō lo-
quunt vbi ē actū q̄ cōmissa mora sola pena dēat: sed lo-
quunt vbi penalis stipło vel ꝓnisio est simplr subiecta:nō
aūt adiecta illa dictōe taxatiua sola q̄ excludit posse solui
illud qō in ꝑncipali stipłone euenit: ⁊ aliud q̄ ipsaz pe-
cuniā:vt.l.aduersus.C.si aduer.rē in.⁊.l.ij.§.de vsu. ⁊ ba-
bi.⁊.l.bis solis.§.de ꝑdi.inde.⁊.l.bis solis.C.de reuo.do-
24 na.⁊ p Bal.in.l.j.in.j.op.C.de bo.pos.ꝓ ta. † ⁊ sic vī ipe-
diri purgatio more nō est dubiū q̄ impedit vbi ipsi purga-
tioni est renūciatū ꝑm Ang. in.d.l.si insulā.ar.l.si qs incō
scribēdo.C.de pac.cū si.bñ facit tex.in.l. sancimus.C.de fi
deiuss.ibi nisi pacti tenor ad ħ reclamauerit ⁊c. quē tex.p
singulari ad ħ all. Saly. i.l.si pacto q̄ penā.C.de pac.col.
ix.in ꝑma ꝓclu.negatiua quā tradit i mā purgatōis more
⁊ p illa v̄ba q̄ sola pecunia dēat vī satis posse dici renun
ciatū purgatōi more auctas tñ Bar. ⁊ sequatiū est mari.
⁊ in practica forte nō eēt tutū ab ipsoꝝ opione recedere q̄
ēt vī eq̄ in q̄ eqtate est fūdata ipsa mā purgatōis more:vt
25 l.si ꝑtū.§.seql.§.e. Unuz tñ teneas mēti † q̄ vera nouatio
bñ impedit purgationē more:vt p Bar.in hac.l.nīa.i.j.op.
vlti.ptis in fi.⁊ p Bal.in.d.l.rescriptū.§.si pacto.§.ō pac.
⁊ p doc.in.d.l.si in insulā.q̄ vera nouatio nō fit p penalez
stipłonē subiectā:lz fit q̄si nouatio.l.obłonū fere.§.fi.§.ti.i.
q̄ñ aūt dicat fieri vera nouatio hī p Bal.in.l.si pacto quo
penā.C.de pac.vbi in.ij.op.sentit ēt illud qō sentit Bar.in
d.vij.op.⁊ Ang.hic. Nō tñ limitat ipse in.l. ⁊ si post tres
.§.si qs cau.in lec.in.x.col.post By.in.l.si ꝑtū.§.seql.ff.eo.
nisi i pena sit fcā trāslatio vñj qō quatr ꝓcedere possit ibi
ipse exēplificat.⁊ p Saly.in.d.l.si pacto quo penā. i.d.ix.
col.in.iiij.ꝓclu. negatiua i mā purgatōis more. Et in q̄stū
supra dcm̄ est q̄ vbi fit vera nouatio impedit purgatio mo
re adde q̄ nō vī cadere mora:⁊ p ꝑnā nec purgatio.ar.l.
ff.pri.si.n.p verā nouatōe fit trassusio totalr ꝑme obłonis
in scōaz nō cadit petitio eius qō venenit in ꝑma obłone⁊
26 p ꝑnā nec mora† qz vbi nulla petitio ibi nulla mora:vt.l.
si pupillus.ff.e.cū si.vī ergo ipropa locutio q̄ impediat pur
gatio more vbi est fcā vera nouatio nisi intelligas vbi ve-
ra nouatio fit post morā cōmissaz in .j. obłone q̄ semp ita
vī fieri vt declarat in.d.l.si insulā.§.e. Glo.j.huius.l. in ꝑn.
27 ponit casuz sūmariū pñtis.l. ⁊ subnectit rōnē † qī ꝑna cō
mittat stipło penalis vbi stipło incepit a ꝓcedēti ꝓuentōe
q̄ vbi incepit a ꝓcedēti ꝓdictōi q̄ rō in effectu est talis:qz
vbi stipło incepit a ꝓuētōe:tūc ipse ꝓmittēs est obligatus
vt.l.cedere diē.ff.de ver.signi.⁊.§.ois.instit.eo.ti.nīo. Sed
vbi stipło incepit a ꝓdictōe ꝓmittēs nō est obligatus: vt
dcis iuribus ꝓri.allega.⁊ facit.l.si qs sub ꝓdictōe.§. si qs
omis.cā te.nō mirū ergo q̄ ꝑua facilius incidat in penā
ille q non facit illud qō est obligatus ꝑut est ille q ꝓmisit
stipłone incipiēte a ꝓcedēte ꝓuētōe q̄ ille q nō est obliga-
tus ꝑut est ille q ꝓmisit stipłone icipiēte a ꝓcedēti ꝓdictōe
⁊ ita declarat Bar.hic in.ij.op.scōe ptis post Jaco. de are.
posset ēt alr intelligi rō ipsius glo.vt velit q̄ rō sit vt citi⁹
cōmittat q̄ñ a ꝓuētōe q̄ q̄ñ a ꝓdictōe qrvbi a ꝓuētōe pōt
ꝓmittēs ꝓstitui in mora.vbi aūt a ꝓdictōe incepit dispō.

⁊ tūc secus qz ad id qō est positū in ꝓdictiōe nō dat peti-
tio.d.l.si qs sub ꝓditōe:⁊ si nō dat petitio nec mora:vt.d.
l.si pupillus.⁊ ad hoc facit illud qō infinalib⁹ v̄bis pōde
rat ipsa gl.de iterpellatōe ꝓgruo loco⁊ tpe p quā qs ꝓsti-
tuit in mora:vt.l.si ex legati cā.§.e.⁊ ita sentit Bal. in.l.⁊
si post tres.§.si qs cau.in.j.col.in v̄.venio ad op.in lec.illi⁹
l. In scōa pte q̄ incipit ibi qō itellige cū ex̄ iudiciū ⁊c. gl.
tacite op.ad id qō ipsa dixit q̄ vbi stipło incipit a ꝓceden
ti ꝓuētōe stipło stati cōmittit ꝑut ēt dicit tex. Qō imo req
rat interpellatio:vt in.d.l. si ex legati cā. lz gl. ipsa ꝓdcā.l.
ñ alleget q̄ fatet q̄ requit iterpellatio⁊ q̄rita dz itelligi iste
tex.dū dicit q̄ ꝓfestim cōmittit pena vbi illud qō euenit
in ꝑncipali stipłone dari potuit⁊ hoc tz ēt gl.in.l.⁊ si post
tres.§.si qs cau.vz gl.ff.post ꝑn.dū dicit q̄ requit q̄ ꝓmit
tēs sit in mora:⁊ sic sentit neciaz interpellationē cū p ipsaz
ꝓstituat qs in mora ⁊ ita tz Bar. hic post By. in.vij. op.
qnte ptis pñtis.l.⁊ i.vj.q.ꝑncipali reprobata gl.sup v̄.agē
dū in hac nīa.l.q̄ vī velle ꝓriū:⁊ ita tz Bal.in.d.l.⁊ si post
tres.⁊ in.j.⁊ in.ij.col.i lec.⁊ ita tenēt ibi cōiter doc.⁊ hic
sup.d.gl.in v̄.agēdū.vbi p Imo.⁊ Pau.de ca.⁊ ibi de ħ
28 plenius dicet. Bo.tñ⁊ tene menti † q̄ interpellatio ēt ex̄
iudicialis sufficit ad ꝓstituēdū in mora.hec.n.iterpellatio
nō fit nisi ad ꝓstituēdū in mora:⁊ tñ gl.dicit ex̄ iudiciuz⁊
hoc vult ēt gl.in.l.q rome.§.cohīdes.ff.e.in v̄.testato.⁊ ibi
Bar.⁊ gl.⁊ Bar.in.l.fideiussor.§.fi.ff.de fideiuss.⁊ in.l.am
plius nō peti.ff.rē ra.ba.⁊ p bar.in.d.l.si ex legati cā.§.eo.
vbi limitat ħ qñ id qō offō iudicis ē debitū peteret:qz tūc
regreret iterpellatio iudicialis:vt.l.cū postulassez.§. ō dā.
infec.⁊ ibi p bar.⁊ doc. Glo.sup v̄.loco.dicit in iudicio vł
ex̄ ex q̄ no.illud qō dcm̄ est indiuisiōe lfe q̄ ħ ꝑncipiū tra-
ctat nō soluz de stipłone ptoria q̄ iterponit de iudicio sisti
29 in iudicio: lz ēt de ꝓuētōali. Et ex ħ itez no. † q̄ stipło de
iudicio sisti nō solū est ptoria: lz ēt ꝓuētōalis: puta qñ fit cō
uētio:vt ex̄ iudiciū qs sisti dēat:⁊ ita no. Jo.de imo.hic ꝓ
riū tñ vult gl.in.l.i.i v̄.cōes.ff.de pto.sti. lz illā reprobat ibi
bar. Gl.sup v̄.certo die.in ꝑn.op.de.l.tritīcū.§.eo.⁊.l.
30 cū qd.§.si cer.pe.†nā vbi agit aliqd iter ꝓhētes lz id nō ex
primat in ꝓcu hī p expsso:⁊ sic ex eius omissiōe expssa nō
vitiat act⁹ hic aūt vī ꝓriū:qz ēt q̄ ageret de certa die po
nēda in stipłone si fuit p errorē omissa vitiat ipsa stipło ex
tali erronea omissiōe q̄ male gl.timore hui⁹ ꝓrietatis dat
duas so.j.so.est q̄ hic agebat a stipulatore tm̄ vt dies ex-
primeret in iuribus ꝓriis ab vtroq; vñ nō mirū q̄ in ipso
hēat p expsso id qō tacite actuz fuit inter ipsos hic secus.
Quā so.iprobat hic bar.⁊ post ipz cōiter doc. illud.n. qō
tacite agit ab altero ex ꝓhētib⁹ tm̄ nil relenat:vt.l. si repe
tēdi.C.de ꝑdi.ob cau.hī in.d.l.cū qd.⁊ in.l.qcqd ad strin
gēde.§.e.nō debēt ergo vitiare omissio talis diei si ab alte
ra ptiū tm̄ actū fuisset vt dies expmeret Ra.cu. saluat gl.
qz vbi alter ex ꝓhētib⁹ agebat vt dies expmeret alter non
erat dissensus iter eos q stipłonē vitiat:vt.l.iter stipulātē.§.
i.§.e.nec ob.d.l.si repetēdi.qz qō ibi agit ab altera pte nō
ꝑdest sibi quo ad repetitionē⁊ loqt vbi volūtas alterius
ex ꝓhētib⁹ nō fuit expssa sz i mēte retēta.hic aūt fuit expssa
Quā saluationē iprobat hic nouus Imo.qz in isto tex.nō
dī q̄ stipło vitiata fuerit pp dissensuz sz pp errorē: sz tu dic
q̄ si alter expssit dīē in q̄ hēret ꝓmissor sistere se⁊ in stipło-
ne p errorē omisit hic est error q inducit dissensuz:⁊ ita sti
pło vitiat ex errore⁊ in ꝑnā ēt ex dissensu:qz ipse stipula
tor nō itēdebat stipulari sic absolute:⁊ hoc mō posset sal-
uari.so.j.ipsius gl.q̄ nō refert q̄ sit diuisiua:qz ēt tex.pa
tit hūc itellectū q̄ ab altero ageret ꝑut ēt q̄ ab vtroq; nā
q̄ ab vtroq; ageret ēt nō expmit in tex.⁊ p saluatiōe quā
ego feci facit id qō dicit bar.in declatōe seqntis so.gl.duz
alle.l.si p errorē.§.de iur. om.iu.⁊ itellige ꝓdcā vbi altera
ptiū agebat altera sciēte. alꝫ n.nō releuaret sicut si in mē-
te retinēt p no.p bar.in.l.nō solū.§.morte.ff.de ope.no.nū.
mari.circa illū articulū cui ptestatio fienda sit. Secunda
so.glo.est q̄ ab vtroq; actum fuit vt certo die haberet ꝓ-
missor fisti ⁊ q̄ iste dies haberet exprimi qui tamen ex er-
rore fuit omissus.⁊ ideo vitiat stipło quasi velit gl. dicere

actuꝫ fuit vt certo die hꝝet fieri ꝛ qꝫ in stipłone exprimeret qꝛ incǒuentiǒe nǒ fuit dies specificata ꝛ declarata ita hanc so. declat Bar. q̃ hoc mǒ itellecta nǒ patiť ꝯria q̃ pateret si simplr intelligeremus ꝓut vba sonare videnť qꝫ a ꝓncipio fuerit dies specificata: vt hic vide p ipm Bar. Cuius dictis adde ꝓmo qꝫ Ra.cu.hic alr intelligit ꝓdicta so.vz, qꝫ ꝓ errorē fuerit omissa dies in stipłone: qꝛ credebāt se ex ꝓmisse in ꝓfatǒe ad quā se retulerūt ipsi ꝯhentes facit in firi l.in testǒ.la.j.ſ.de ꝓdi.ꝛ demǒ, vbi valet relatio fcā ad id qǒ nǒ est. Secꝰ aūt dicit ipse si ex errore simplr fuisset dies omissa nǒ qꝛ ꝯhentes crediderit se exꝓmisse i ꝓfatǒe. tūc.n. valeret stipło qǒ cǒprobat talr. Aut dicimus qꝫ isti ꝯhentes erant memores ꝓme ꝙuentǒis: ꝛ tūc stipulādo postea simplr appet eos penituisse ꝓme ꝙuentǒis. ar.l.cū in plures.Ş.locator ozrei.ſ.locati. Aut dicimus qꝫ nǒ erant memores ꝓme ꝙuentǒis. ꝛ tūc lz appareat qꝫ nǒ hꝝent animum simplr stipulandi; sed ad diez quē ex errore omiserūt ꝛ ex tali errore nǒ vitiať stipło. ar.l.si qs cū alr.ſ.e.ꝛ l.si tibi liberū.Ş.de act.emp. Sed hec declatio Ra.non applaudet aliquo mǒ vbiş ipsius gl. in q̃ nǒ fit aliq̃ mentio qꝫ ꝯhentes retulerint se ad ꝓfationē ꝛ qꝫ crediderit in ipsa die exꝓssū fuisse. ꝓterea si relatio fcā ad id qǒ nǒ est valet ꝓut ipse dicit p.d.l.in testǒ videret qꝫ valēt stipło: lz in ea fuerit dies omissus si retulerūt se ad ꝓfationē in qua nǒ erat dies ꝛ qꝫ intelligať dies ꝓgrua in qua cǒgruo loco fiet iterpellatio. Itē ipse facit dǔiam an error sit in stipłone omissiǒis diei habita relatǒe ad ꝓfationē an vero absq; relatǒe ad ꝓfationē ꝛ absq; eo qꝫ in ipsa stipłone crediderit die exꝓssaꝫ fuisse nǒ tñ assignat ipse rōnē dǔie inter vnū casum ꝛ aliū. si.n.credebāt se exꝓmisse diez in ꝓfatǒe ꝛ ꝙuenerint desistē do die exꝓsso in ꝓfatǒe vł talis error nǒ bēat vitiare p.d.l.si qs cū alr. Et iǒ teneas so.glo.declatā. vt.ſ. ꝛ dicas qꝫ ex errore ꝓsumiť ꝓcessisse omissio diei i stipłone eo qꝛ post ꝓfactǒes factas de apponendo diez incǒtinenti secuta est stipło fine die. vñ ꝓsumiť ex oblıuione omissio taliş diei nǒ eo qꝛ ꝓres penituerint eius qǒ ꝙuenerāt in ꝓfatǒibus. ar. l.nā ad ea.ſ.de ꝓdi.ꝛ demǒ. Secus si ex intervallo secuta fuisset stipło: qꝛ tūc ꝓsumeret omissio diei ꝓcessisse ex certa scia: ꝛ qꝛ ꝯhentes penituerit ꝓcedentis voluntatis. ad hoc no.in.l.titia.Ş.idē rñdit.j.e. vbi p glo.Bar. ꝛ doc.j.e. ꝛ in.l.p retentionez.C.de vſu.ꝛ no.p Bar. in.l.pacta novissima.C.de pac.dǔ alle.l.cū in plures.Ş. locator ozrei.ſ. loca.ꝛ p Dan.de ca.in.l.quotiens.Ş.i.ꝛ.Ş.tantūdē.ſ. de here.insti.ꝛ ēt in.l.nſa.faciūt ēt no.p Bar. in.l.q in alie-
31 na.Ş.fi.ff.de acq.here.ꝛ ad hanc mām † an dicta in ꝓcedē tibus ꝛc̃. vide Bar.in.l.si ita stipulatus.Ş.grisogonus.j.e. ex cuius dictis appareť qꝫ iste sunt diuerse māe an dicta in ꝓfatǒibus censeanť repetita i ipso actu subsecuto an vero dicta in ꝓcedenti actu censeanť repetita in subsequēti nǒ ob.d.l.si tibi liberū cui ꝓcordat ēt.l.si benaruz.ſ. de seruit. vr.prę.nā in dictis iurib⁹ omissio nǒ reddit dispōnē incertaz ꝓut hic.incǒuentǒe.n. fcā fuit specificatio q̃ hic fcā nǒ fuit. Quare aūt ibi ēt qꝫ ex iteruallo fuerit fcā traditio nǒ ſm ꝙuentionē nǒ ꝓsumať pnia sed error dic qꝫ hoc procedat eo qꝛ ex ꝙuentǒe erat iaz ius q̃situ: vñ ēt qꝫ ex interuallo sequať traditio nǒ vł ab illa ꝙuentǒe ꝛ ab illo iure iam q̃sito recedi. als. n. fingeret q̃dā q̃si donatio. ar.l. si mulier .ſ. de ꝓdi.ob cau.ꝛ ar.no.in.l.si qs delegauerit.j.de nouac. q̃ in dubio nǒ ꝓsumiť. ar.l. cū de indebito, de ꝓba. ita dicit Imo.in.d.Ş.i.d.l.titia.nǒ ob.d.l.si qs cū alr: qꝛ ibi interuenit dolus hic error in quo dolo nǒ est dissensus vtriusq; ptis, ꝓut in ipso errore: nā vbi est error ibi nǒ est ꝓsensus: vt.l.si p errorez.ſ. de iurisd.om.iu. ꝓterea ēt in.d.l.si qs cū alr nǒ reddiť dispō incerta ex omissiǒe fcā dolo aduersarij de eo qǒ ꝙuenerat deducere in stipłonē ꝓut reddiť in certa in.l.nſa. Et ista rñsio ad.d.l.si qs cū alr magis placet q̃ rñsio quā dat hic nouus Imo. et ēt in .d.l. si qs cuz alr qꝫ ibi ex interuallo fuerit fcā stipło post ꝙuentionē ꝛ sic censeať recessuz ab ipsa ꝙuentǒe p no.in.d.l. p retentionē .C.de vſu.ꝛ in alijs iurib⁹ ad hoc ꝓpositū.ſ. allegatis. si.n. ita fuisset in terminis.d.l.nǒ oareť exceptio doli ipsi ꝓmit-
tenti. imo esset efficaciter ꝛ sine obstaculo exceptǒis obligatus. qđ.n. oareť exceptio doli si pp interuallum censeť ꝓmittens recessisse ab eo qǒ erat dēm in ꝓfatǒe ꝛ voluisse se obligare simplr ꝓut in stipłone appet ꝛ hoc est satis clarū ꝛ euidens ꝛ mirandū est de tanto doc. qꝫ ita deuianerit a via veritatis. nec.n. cadit dolus si ex iteruallo censeť recessisse a ꝓma ꝙuentǒe ipsi ꝯhentes q dolus ꝓbat illa lra in.d.l.si qs cuz alr qꝫ est hoc respectu: qꝛ alr subsecuta est stipło q̃ ꝓcesserit ꝙuentio qǒ penitus ꝯriať intellectui prefati doc. Adde scdo dictis Bar. circa hanc so. dū ipsaz declarando ponit scdaz rōnē qđ stipło nǒ valeat qꝫ sit qꝛ ꝯhentes videnť ꝓtestasse tacite qꝫ stipło nǒ valeat sine die. ar.l. imptores.ſ. de postulan.ꝛ l.statuliberū.Ş.stichū. dele.ij.ꝛ postea ipse op.ꝯ istā lec. de.l.p.C. de insti.ꝛ substi. sub ꝓdi. fac.ꝛ de.l.cū pł.Ş.fi. dele.ij. de quo facit mentionē. d.l. pe.
32 Jn qbus iuribus dł † qꝫ si testator instituat hꝛdē ꝛm ꝓdictǒes infrascriptas ꝛ nǒ subijciat ꝓdictiǒes valet testm̃ ꝛ instǒ ꝛ testm̃. Jtez si testator relinquat ortos hñtes certos fines reipu. in qbus velit aliquos ludos vel aliqǒ certamen celebrari ꝛ dicat certaminis formā ꝛ fines in alia scriptura exꝓssurū lz in alia scriptura nǒ exꝓmat valet ꝛ lz testm̃ ꝛ sic vł qꝫ adiectio de apponēdo certo die in stipłone nǒ hēat ipsaz vitiare lz dies nǒ apponať sicut in siki videmus in dictis iuribus qꝫ omissio adiectǒis ꝓdictǒiş vel finiū vel forme certaminis lz fuerit ꝓmissuz de apponēdis ꝓdictis nǒ vitiat ipsaz dispōnē. Et soluit ipse qꝫ i dictis iuribus dispō erat pfecta lz disponens pollicerętur se adiecturū diez vel ꝓdictionē vel se declaturz fines ꝛ formā certamis. ꝛ iǒ omissio pollicite ꝓdictǒis ꝛ declatiǒis finiū ꝛ forę ipsius certamis nǒ vitiat ipsaz dispōnē: ſz in casu nſo ꝓmissio de adǔcienda die fuit fcā añ fcāz ꝛ incohatā ipsaz dispōnē ꝛ stipłonē. vñ ex eius omissione vitiať stipło lz ipse Bar. referat aliā so. ad ꝓdicta ꝯria Ray. hic ꝛ Ly. in.d. l.pe. ꝛ By. in.d.Ş.vicos. quā primo loco reprobat postea saluat: vt hic vide p ipm in.j.opp.ꝓme ptis ter. adde ergo qꝫ p so. quā ponit Bar. facit.l.pł furioso. cuz si.ſ. de his q sunt sui vel alie. iur. difficilius. n. tollunť iam fcā q̃ fienda ipediant ꝛ cū hac so. transit Imo. ꝛ Dan. de ca. q ex hac sol. dicit qꝫ si interponať stipło de iudicio sisti die quo postea declabiť: lz dies nǒ declareť nǒ vitiať ipsa stipło iam pfecta p.d.l.pe. ꝛ.d.Ş.fi.d.l.cuz pł ad qǒ ēt adducit .l.ij.ſ. de here.insti.si ergo in terminis ter. nſi fuisset ꝓmissuz de sistēdo die postea ꝛckandovaluisset stipło ꝛ si omittēt ꝛckari dico p ptes posset ꝛckari p iudicē si stipło ꝛ iudicio sisti interposita fuisset p.l.de die.ſ.q satisf. cog. vbi est casus qꝫ qñ dies in stipłone de iudicio sisti fuit omissus sine errore eius declatio dependet a ptāte iudicis: ꝛ hic p Bar. in.iij. op. Si aūt fuisset interposita stipło desistendo extra iudiciū.j. diez declandū ꝛ eius declatio omitteret, deberet sistē tia fieri vbi interpellaret qs desistendo ꝓgruo loco ꝛ tpe, ꝓut qñ dies omissus fuit ex certa scia vt p Bar. hic in.d.iij. op. faciūt ēt dcā p ipm in.x.op. ꝓme ptis dū declat v. qꝫ si abinitio hoc tñ qǒ est dēm ꝓcedit vbi declatio fuit collata in volūtate ptiū q̃ omittūt declare vel in volūtate promissoris: secus si in volūtate stipulatoris: qꝛ est sibi imputandū si nǒ declat. ar. regule dānū. de re. iu. li. vj. hñ est verū qꝫ interpellando vt certo die hēat fieri sistentia vł satis declare diez resoluto ergo ꝯrio ꝓdictarū. ll. ponit aliā sol. ad ꝯriū. d.l.cū qd quā tñ reprobat. Aduertēdū tñ é qꝫ subtilis doc. dñs Franci. de accho. de are. insurgit ꝯ hāc sol. bar. ꝛ doc. dicēs qꝫ imo in.d.l.pe. ꝛ in.d Ş.fi. nǒ fuit dispō
33 pfecta: † qꝛ tūc dł dispō pfecta qñ ptes ipsaz hñt ꝓ absoluta: vt in.l.ꝯctus. C. de fi. instr. ꝛ in.l.si ineqlibꝰ iūcta glo. .ſ. de her. insti. alle. ēt no. p bal. dū reprobat dcā bar. in.l. mortis. Ş. iste fere. ff. de pe. ꝛ in.l.qd ergo, Ş. pena granior. .ſ. de his q no. infa. ſz vbi ptes vel testǒr subijciūt in dispō ne illa vba vel sikia ꝛz ꝓdictǒes j. scriptas vł die ꝛ tpe. j. declando nǒ hñt illā dispōnē ꝓ absoluta ꝛ pfecta ergo ꝛc̃. ꝛ ppea dat ipse aliā so. ad ꝯriū ꝓdcǒxiuriū. qꝫ i dcis iurib⁹ iǒ dispō remāet valida si ñ seqť adiectio exꝓssa: qꝛ é talis nāe qꝫ si ñ fuisset adiecta protestatio fuisset valida vt de se est

clarum

clarum. nam testm̃ de quo in dictis iuribus est dispositio de se valida. Sed in casu nostro dispō in qua fuit adiecta ꝓtestatio nō est de se actus validus alio nō secuto. sumus eim in tractatu de apponēdo die in stipkone q tractatus est preambulū ad futurā obligationē: vt in.c.j. de rebus eccl. non alienā. li.vj. sup qua so. plura verba effundit vt ipsaꝫ videri faciat ꝓcludentē ſz non expedit referre qr dicta sua iudicio meo nō cōcludūt. nā ēt in termis nostris dispō est talis nature ꝙ si nō eēt ꝓtestatio eēt de se valida vz. ipsa stipulatio. nō eim agimus de validitate tractatus sed de validitate stipulatiōis. sicut ergo in termis p̄dictoꝝ iuriū ꝓpter omissionē eius qđ venenit in ꝓtestatiōe nō viciat testm̃: ita nec videbat ꝙ viciaret stipulatio in.l. nostra. ſz hic ꝓtestatio precesserit ibi aūt fuerit secuta post dispōnem nisi dicamus ꝓut dicūt doc. post Bar. soluētes predicta ☞ria qbus non obstat motiuū prefati doc. qr intelligūt ipsi nō de pfectiōe tali de qua in iuribus. ☞. ptra ipsos allegatis ſz de pfectione .i. de subsistētia qr actus habuit subsistentiā: ſz ꝑcerneret futurū tp̄s ꝓut bñ declarat gl. in.v.l.ij. ☞. de heredi. instī. dum ponit rōnē diuersitatis inter istos casus instituo in parte in qua ticius me instituit ꝛ instituo in partes quas adscripsero que glo. optime facit ad sustētationē huius so. date per doc. ꝛ vide ℣au. de ca. dū ponit distin. ꝓ declaratiōe ꝓtrariorū formatoꝝ in hac gl. qr ex eius dictis ēt p̄dicta so. magis declarat. Adde tertio dictis Bar. dū pōderat faciendo dictam ſcām rōnem ꝙ partes tractādo de apponēdo die in stipkone videnť ꝓtestasse ꝙ secus facta stipulatio nō valeat ꝙ ☞ ipm videť ēt casus in.l. fi. in p̄n. ☞. de leg. j. vbi ꝓbat ꝙ ꝓtestatio precedens vel derogatoria dispō que tacite ex verbis platis assumit tollit ꝑ actum sequēte: ꝛ sic nō inualidat ipm sequēte actū. imo actus sequēs tollit dictā ꝓtestationē: ꝛ ex hoc vī tolli tota so. ☞. data ꝛ videť tex. istū nō ꝓcedere intellectuꝫ ꝑm predictā so. quasi illa ꝓtestatio ꝙ stipulatio de sistēdo sine die nō valeret fuerit sublata ꝑ sequētē stipulationē sine die sicut in sibi vī in.d.l. fi. in prin. Jo. de imo. hic op. de.d.l. fi. soluit ꝙ .l. nostra. loquit vbi verba ex qbus tacite resultat ꝓtestatio ꝛ ꝛogatoria dispositio sť adiecta ad limitādū secus si eēnt adiecta ad declarāduz: ꝛ ita est in p̄edi. l. fi. In qua testatoꝛ oēm dispōnem obsignatā dixit valere velle iure codicilloꝝ: ꝛ sic declarauit mentez suam. si ergo fit dispō nō obsignata valet qr testatoꝛ nō intendit ☞rium per dicta declaratoria verba secus aūt eēt dicendū si testatoꝛ dixisset siquā volūtatē fecero volo esse obsignatā: qr tūc nō obsignata nō valeret ꝓpter ꝑcedentē protestationē ſz tacite ꝛ a ☞rio sensu resultantē exquo resultat ex verbis adiectis ad limitādum ꝓut hic ēt fuit ꝑm hāc so. ꝛ intelligentiā Bar. ꝛ doc. fuit dcm̃ ꝙ in stipkone deberet apponi dies: ꝛ sic verba fuerūt limitatiua ex qbus a cōtrario sensu ꝓtestatio ꝛ derogatoria dispositio sumebat. Secus ergo si talia verba eēnt declaratiua ꝛ ad declarādum adicta puta qr dictū fuisset ꝙ si ꝓmissoꝛ ꝓmitteret sistere certo die ꝙ deberet obseruare. tūc eim si ꝓmitteret ēt sine die valeret ꝛ teneret ꝓmissio nec tolleret ꝑ precedentē ꝓtestationē tacite resultātē ex verbis ad declarādum adiectis arg. l. fi. Hec p̄dictis obstat. d.l.p.C. ō impu. vbi ṽba fūt adiecta ad limitādū ꝛ tm̃ actus q sine limitatiōe fit nō inualidat qr verba ad limitādum fūt ibi adiecta in ipo actu in quo si nō adꝯciat limitatio ꝑm verba ꝓlata non presumit error imo ꝑsumit ꝙ penituerit p̄dicte limitatiōis: ꝛ ꝙ voluerit facere sine limitatiōe aliqua secus vbi adꝯciunť ante actū ꝛ in ipso ꝓambulo qr tūc ꝑsumit error: ꝛ ideo actus inualidat: vt in.l. nostra. ꝛ fuit. ☞. declaratū. Et adhuc nō obstat supra dicte rñ. id qđ est dcm̃ ꝓri. ad declarationē. d.l. fi. de leg. j. dum est ꝓclusum ꝙ si verba ibi eēnt adiecta ad limitādum redderēt inualidū ipm actū q fieret akr ꝙ sonet limitatio ꝛ tm̃ dicta verba adꝯciunť in ipso actu. nā qm̃ verba in ipso actu adꝯciunť ad limitādum nō ipm actū ſz aliū nō ꝓcedit ꝙ actus nō reddat inualidus imo reddit inualidus qr in alio actu presumit error: ꝛ ita sunt termini. d.l. fi. secus qm̃ adꝯciunť ad limitādū ipmmet actū qr si nō subꝯciat limitatio nō inualidat ipse actus exquo nō ꝑsumit error ſz penitentia: ꝛ ita loquit. d.l.p. vbi ergo verba adiecta sunt ad limitādū in ipso actu aliū tm̃ actū idē est qđ est vbi verba ad limitandū sunt adiecta in ꝓambulo qr vtroqꝫ casu si sequatur actus incōtinenti sine limitatiōe actus inualidat qr presumit error nō penitētia ex quo incōtinēti nō ꝺz ꝑsumi penitētia ar. d.l. ad ea. ☞. ꝓdi. ꝛ vemō. vbi. s. pōt ꝑsumi error secus vbi nō posset ꝑsumi error qđ est vbi verba ad limitādū ipm actū fuerūt adiecta in ipso actu qr tūc fuit gestus ꝛ pfectus: qr tūc ſz illico ꝑsumitur penitētia ex quo nō pōt ꝑsumi error in eodē actu ꝓut in diuerso actu ſz incōtinēti celebrato ꝛ pfecto: vbi aūt actus fit ex interuallo tūc ꝑsumit pñia ꝛ actꝰ remanet validus vt est. ☞. dictū. ꝛ ita vult Jmo. q in effectu dicit cogita qr doc. hec nō tangūt hec. s. q̃ sunt ☞. dicta ad intelligētiaꝫ illius. l. fi. de le. i. ꝛ illius. l.p. C. de
34 instī. ꝛ substi. ꝛ no. tu illud qđ est dictū† quare potiꝰ presumat penitētia in eodē actu vbi nō fit limitatio ꝑmissa q̃ꝫ in diuerso actu incōtinēti celebrato nā hoc nō declarāt doc. ſz velint ꝙ in eodē actu ꝑsumatur penitētia in diuerso incōtinēti celebrato nō ar. d.l. naz ad ea. q̃ tñ vī facere ꝙ etiā in eodē nō ꝑsumatur ꝛ multominus ſz dic rōnem esse quam ☞. assignaui ſz inꝑriuz faciāt no. ꝑ Bar. in.l. nō fatek. ☞. ō cō
35 fe. vbi bī† ꝙ in factis ꝓprijs nisi lapsuz sit lōgū tp̄s nō presumit error: sed dic ibi no. nō ꝓcedere vbi si nō ꝑsumeret error ꝑsumeret penitentia ꝛ variatio ꝓut sunt termini nostri Aduerte ēt vltra doc. hic ꝙ in. d.l. nō erat clausula derogatoria tacita vel expressa nō. n. ibi testatoꝛ dixit simplr ꝙ si qđ obsignatum filius recepisset valeret: ꝛ sic a ☞rio ꝙ non obsignatū nō valeret: sed dixit ꝙ obsignatū valeret iure codicilloꝝ nō solū iure testī nō ergo voluit tollere ꝙ nō obsignatuz nō valeret qr illa verba ꝙ obsignatū valeret ēt iure codicilloꝝ adiecit ad augmentū vī nō debent opari diminutionē ꝙ nō obsignatū nullo modo valeat ꝑz hoc ille tex. nihil ꝺz cōe cum mā nostra: ꝛ ita ꝑdictā. l. intellexit ℣e. ō bellap. qđ placet Bar. vt per ipsuz in.l. si qs. in ꝓncipio testamēti. in. j. col. ō le. iij. vbi optime declarat ꝑ. l. fi. Ad quā intellectus Jmo. nō placet hic do. Fran. are. nec sibi ēt placet distinctio Jmo. an stipko sequat icōtinēti post tractatū
36 ꝛ ꝑfationē an vero ex interuallo† qr ſz interuallū operetur vt in dispōne nō censeatur repetitū illud qđ est dictū in ꝑfatiōe: vt per Bar. in. d.l. tīcia. ☞. idem rñ. ☞. e. nō tñ opat ꝙ nō ꝑsumat error imo ꝑsumitur error vt per ipꝫ Bar. in. d. ☞. idem rñ. dū allegat. l. si tibi liberū. ☞. de actio. emp. ꝛ. l. si binarū. ☞. de serui. vr. predi. ꝛ ꝓpterea ipse concludit ꝙ iste tex. ꝓcedit siue stipulatio subsequat icōtinēti siue ex interuallo quasi in sequenti actu in quo nō apponit illud qđ cōuenit apponi in prefatiōe ꝑsumatur erroneus. Sed tu nō recedas a dicto Jmo. qđ ēt tenet ℣au. ō ca. ꝛ alij doc. trā seunt vz ꝙ iste tex. nō ꝓcedat vbi stipulatio post ꝑfationem ex interuallo secuta fuit sine die qr tūc valebit stipulatio de sistendo quasi cēsseat recessuz ab eo qđ dictū fuit in ꝑfatiōe de specificatiōe diei ar. no. in. d.l. ꝓ retentionē. C. de vsu. ꝛ no. ꝑ Bar. in.l. qui in aliena. ☞. celsus. ☞. de acqui. here. ꝛ in alijs locis que adduxi dum exaiaui in p̄n. huius partis gl. intellectū Ra. ad hāc gl. ꝛ ibi declarate fuerūt. d.l. si tibi liberū. ꝛ. d.l. si binaꝝ. quare in ipis ex interuallo ꝑsumat error ꝛ non pñia ꝛ quare actus subsistat in dictis iuribus ſz error interuenerit: ꝛ sic ex p̄dictis remanet saluata ista ☞. so. declarata vt ipsam declarat ꝛ intelligit Bar. Ra. antez cu. vt effugeret p̄dictas difficultates que vt vidistis sunt in saluanda predicta so. dabat alium intellectum ad hūc tex. ꝙ ꝫ nō fuerit actū in ꝑfatiōe de apponēda die in stipulatō ne desistendo sed fuerit facta stipulatio desistendo sine die ꝛ ꝙ ꝓpter hoc reddatur inutilis ꝛ restringit tex. ad stipulationē desistendo cōuētionalez nō aūt pretoriam vt effugiat ☞rium. l. de die. ☞. qui satis. cog. vbi ꝑm vnum intellectū proꝛ
37 batur† ꝙ omissio diei nō viciat stipulationez desistendo qr index ipse ꝺz arbitrari ꝛ declarare diem q intellectus Ra. nō est aliquo modo tenēdus qr repugnat expresse huic lr̄e dū dicit cuz id ageretur vt certo die sisteres ꝛc̄. Jtē restringit hāc lr̄am q̃ loquit ꝛ de stipulatiōe desistēdo ꝛ pretoria ꝛ quētionali vel de pretoria tm̃ vt dixi. ☞. in diuisiōe littere.

Item nō est verus in se qz imo omissio diei vbi nō fuit actū de apponēdo die nō vitiat ipsaz stipulationē desistēdo nec pretoriaz nec ēt quētionalē vt ħ p Bar.in.iij.op.pme partis q declarat q dies intelliget in tali stipkone ⁊ hūc intellectū reprobat ħ do.Alex.lz ꝯ Ra.nō adducat auctoritatez Bar.quā ego adduxi tene ergo dictā.ij.so.gl.vt.s.declaratā p Bar.cui tñ verba gl.nō multū applaudent nec ipsa vī būisse intellectū quē sibi dat Bar.si.n.hūc itellectū būisset dixisset vel qō dī te sisti certo loco sic accipe qz quenerat inter nos vt certo die sistereꝰ supple tu nō tñ alr ipe fuit specificatus ⁊ añ diem te certificarē sunt verba gl.sed si būisset p dictū intellectū dixisset ⁊ añ dié tibi certificarez ⁊c. ⁊ illud verbū dié nō regeretur ab illa ppositióe añ sed a verbo certificarē quasi vellet gl.q esset cōuētū de certificādo die ipsi pmissori tpe pmissióis ⁊ adhuc si verba glo.pdicto mō cōcepta fuissent nō oino applauderēt intellectui quē sibi dat Bar.Verba ergo gl.ppzie sonāt q erat quentū desistēdo certo die ⁊ q añ dié appositū deberet fieri certificatio q̄si partes quenerint q dies appositus nō haberet interpellare que verba nō tollunt ꝯrium formatū in ipsa glo.qz dies censeret tacite repetitus in stipulatiōe ⁊ nō esset impfecta stipko put dicit lra bñ est verū q si nō fieret certificatio stipulatio nō eēt cōmissa sz interesse pfectam vel nō pfectam stipulationē de q̄ loquit tex.in hoc pncipio vel cōmitti aut nō cōmitti est lōga dīa:⁊ ppterea pdicta so.gl.put verba sonāt nō adaptat aliquo mō ad ppositū.l.est tñ no.⁊ mēti tenēda qz p ipsaz ꝛz Ang.pōt limitari id qō bī in.l.si insulam.s.eo.dū ibi dī q vbi est dies ⁊ pena nō admittit purgatio more de quo ibi late dictū fuit vt nō habeat locum vbi dies fuit appositus cū pacto vt reus oino añ diem deberet certificari tūc.n si nō fiat certificatio lz labet dies poterit mora purgari:⁊ sic pena euitari ac si dies nō fuisz apposit⁹.Et p hoc dicit se ꝓsuluisse i.q.statuti Florētini dispōētis q publicū instrz ⁊ scriptura ꝓuata recognita bñs certū terminū solutióis annexū executiōi mādet ad voluntatē creditoris ēt incipiēdo a captura psone q nō bēret locū si solutiōi certa dies est annexa cū pacto q añ certificari debeat reus qz illō pactū reddit terminū ꝓditionalez ⁊ ħ est no.dignū ꝛz ipm.Qui dicit sec⁹ eē si pmissor pmisisset solvere ad certū terminū ⁊ post terminū ad volūtatē creditoris qz ista verba certitudinē termini nō mutāt vt ē cāus singularis.in.l.cū stipulat⁹ sim mihi.a pculo.s.eo.⁊ ibi Bar. ⁊ cū Ang.trāsit Pau.ō ca.qui Ange.ēt dicit aliud no.dignū.†Quod si arbiter ꝓdēnauit ad vādū cērtū i termio quē ipse declarabit ⁊ postea morte quētus nō declarauit nō vitiabit snia qz būit oēm effectū ⁊ laudū merebitur executionē ⁊ sic omissio appositiōis talis termini nihil opabit:⁊ ita dicit tenere Cy.in.d.l.p.C.de instī.⁊ substi.q̄ facit p Ang. declarata put.s.dū de ea oppositū fuit in hac pte gl. ⁊ cuz Ang.in oibus pdictis trāsit Jo.de imo.excepto pmo qō dicit de purgatiōe more qō ipe improbat dicēs q vbi fuit apposita certa dies cū pena cū pacto ēt q añ dié deberet interpellari.Aut nō fuit facta iterpellatio sic nō fuit pena cōmissa put pbat ħ glo.⁊ frustra tractat de purgatiōe more aut fuit facta interpellatio ⁊ hoc casu multo fortius impediri ōz purgatio more q̄ si hoc pactū nō fuisz appositū ppbinā interpellationē ar.l.si mlier.C.ad velleia.faciūt no.p Bar.in.d.l.si insulā.in.j.q.⁊ cum Jo.de imo.trāsit nouus Jmo.in.d.l.si insulā. in.vj.fallētia quā ponit ad illō dictū q vbi est dies ⁊ pena impediat purgatio more ⁊ do.Frā. de accoli.ō are.ħ dicēs q lz sit appositū pdictū pactū tñ nō est sublata virtus diei quā hz vt interpellet nō ergo ex sola interpellatiōe creditoris debitor pstituit in mora sed ēt ex lapsu diei sicut alr dicimus q qñ dies apponit implemēto ꝓditiōis ⁊ solutiōis simul si añ diez implet ꝓditio tñ remanet dies añ qué debitor non tenet soluere.Tu dicas quod aut certificatio facta fuit añ dié ⁊ postea lapsus fuit dies ⁊ debitor nō soluit ⁊ certū est q mora nō pt purgare ⁊ multo tominus q̄ si nō fuisset appositū pdictū pactū†cū ħ iterueniat duplex interpellatio q̄ fortius ōz opari q̄ vna vt dicit Jo.de imo.cū sequacib⁹ ⁊ hoc cāu nō loquit Ang.q ꝓsupponit certificatiōez siue interpellationē iuxta ꝓtinētiā pacti factā nō fuisse aut certificatio siue iterpellatio fuit fcā post lapsuz diei appositi:⁊ tūc hēbit locū purgatio more cōmisse p dictā interpellationē lapsus.n.diei nō pstituit in mora ex quo iuxta quētionē nō interuenit certificatio q̄ si interuenisset nulli dubiū q nō abstulisset quominus p lapsuz diei postea pmitteret mora eius.n.virtus remanet vbi añ interuenit certificatio ⁊ ħ ppzie voluit Ang.q dicit q si p errorē omissa fuit certificatio bī pinde ac si dies nō fuisset appositus quasi ex defectu ꝓditiōis fuerit defecta virtus diei que est q alr interpellat p hoie remanet ergo postea simplex interpellatio q̄ ēt cū pena nō impedit purgationē more vt bī in.d.l.si insulā.⁊ mirādū est de tot maximis doctoribus q nō deprehēdiderint verā mētē ⁊ intētionē ipsius Ang.⁊ q ꝓsupposuerint ipm voluisse q si añ dié iuxta cōuentionē fuisset facta interpellatio q mora potuisz purgari nam tūc glo.nō facit p Ang.sed p ipso bñ facit glo. vbi añ diez nō interuenit certificatio qz gl.satis sentit q virtus diei tūc nō operur imo stipko nō subsistat ⁊ nō bēat suum effectū ex defectu ꝓditiōis nō facte certificatiōis iuxta quētionē ⁊ de ħ dicto feci mētionē in.d.l.si insulā.in.xiij. fallē. ad regulā negatiuā q̄ est q vbi est dies ⁊ pena nō admittatur purgatio more ⁊ ibi allegaui Bal.in.d.l.magnā.C.de ꝯben.⁊ co.stip.in.xij.fallen.quā ibi ponit ex cni⁹ dictis ibi ēt vī inferri q vbi interuenit interpellatio añ lapsum diei nō impediat purgatio more quasi tūc nō attēdat iterpellatio diei ex quo erat incerta depēdēs ab interpellatiōe fienda vel nō†dies aūt ad hoc vt impediat purgationez more requirit q sit certus certitudo.n.est illa q̄ facit ꝯ debitorez vt p ipm Bal.in.l.magnā.in.ij.col.⁊ ex hoc pt tolli rō quā facit Jmo.ō duplici mora qz rōne dicte incertitudinis licz dies interpellet tñ mora nō est ita culpabilis put est qñ nō est dicta incertitudo pterea nō vī verus q fit duplex mora nā interpellatio nō pstituit in mora sz mora incurrit demū laspo die vñ vnica ē mora ꝯcta ex duplici actu simul iūcta interpellatiōe.vz añ lapsuz diei iuxta quētionē fcāz ⁊ lapsū ipsius diei ⁊ hoc vult expōsse Bal.in.d.l.magnā.in.d.xij.fallen.dicēs q tūc nō cōmittit mora soluz ex lapsu diei sed ex lapsu diei cū interpellatiōe q̄ cū sit incerta nō impedit purgationē ⁊ ad ħ lz dixerim nō facere hāc glo.tñ pt adaptari inquātū ipsa ponderat certificationē ad hoc vt dies opet ⁊ sic certificatio vī atrēdi ⁊ ex his pt tolli ēt rō do.Franqz imo virtus interpellatōis diei vī si nō sublata saltē debilitata rone incertitudinis certificatiōis fiēde nec ne cogitasuper pdictis qz doc.nō dicunt ⁊ lz ita subtilizādo videat posse sustentari q ēt vbi interpellatio fit añ diem iuxta cōuētionem nō impediatur purgatio more tñ tenendo opionez q vbi est dies ⁊ pena impediat purgatio more magis placet opinio q ēt in predicto cāu impediatur ex quo secuta interpellatiōe tūc debitor est cert⁹ de die vñ lz a pncipio esset incertitudo secuta interpellatione est certitudo ⁊ cū fuerit certificatus de debito añ diem non est rō quare dies non interpellet ⁊ constituat in mora impurgabili put si dictū pactum de certificādo appositum nō fuisset magna tñ est auctoritas Bal.⁊ Ang.nam in.d.l.si insulaz.tenet idē qō Bal.in.d.l.magnā.vt ibi refert Jmo.in.ij.fallentia ad pdictā regulam negatiuaz ⁊ aderere opinioni q̄ fauet purgationi more nō vī malum cum purgatio more initatur equitati:vt.l.si serui.§.sequitur.s.e.⁊ dictum fuit in.d.l.si insulaz.†Quod autem dicit Ange.de statuto comprobat Jmo.cū predictū statutū sit exorbitās:⁊ sic debet intelligi vbi in termino nulla penitus est incertitudo in casu autem s.posito est incertitudo cū dependeat ab interpellatōe siue certificatione fienda vel nō fienda vna.n.cū aduentu diei requiritur interpellatio siue certificatio vnde nō debet hīe locum statutum loquens de certo termino ⁊ faciunt no. p Bal.in.d.l.magnā.qō vī expeditū si certificatio nō interueniat sed si interuenit videtur dubium ⁊ dependere a decisione superioris dubij ⁊ de hac decisione dubitat Franciscus de are.vbi interuenit certificatio tunc.n.terminus est purificatus ⁊ certificatus ⁊ sic habetur perinde ac si a pncipio fuisset

fuisset purus ⁊ certus ar.l.sed si de sua.§.fi.ff.de acq. here. vbi dispō:pura ⁊ purificata ꝓcedunt a pari facit qꝛ statutum simplr requirit certū terminū vñ sine sit certus a ꝓncipio sine ex postfacto nō vr referre ⁊ statutū videt verificari nec ꝑt dici ꝙ instrō nō ꝓtineat terminus certificatus qꝛ certificatio fit ex instrīm naz lz fiat ex instrīm de ipsa fit mentio in instrō in quo secuta certificatione recte dr ꝓtineri certus
43 terminus cogita qꝛ res ē debita. Quod aūt dicit Ang.† ꝙ facta ꝓmissione ad tps illa verba ⁊ deinde ad tui petitōez ⁊ terminū nō mutāt certitudinē termini hoc est no. dictum nā ex hoc seqtur ꝙ ex lapsu termini nō obstātibus ꝑdictis verbis oino reus ꝓstituit in mora: ⁊ ita vult Bar. in.d.l.cū stipulatus sim mihi a ꝓculo. in fi.p illā.l.iūcta glo. in v. arbitratu ꝟz vltimā expositionē ibi.n.est casus ꝙ si promittis opus certe forme vsqz ad tale tps arbitratu meo ꝓ lapsum tpis ꝓmittēs ꝓstituit in mora ⁊ tenet ad penā ⁊ illa verba arbitratu meo nō tollūt cōmissionē more ⁊ ꝓ ꝓña pene qꝛ intelligunt ꝙ importēt ꝓrogationē termini vz ꝙ si ꝓmissor vult ꝓrogare terminū possit si ergo nō ꝓrogat tps appositū opat effectū suū: ita ergo est dicēdū in illis verbis de inde ad tui petitionē ⁊ terminū vt ꝓ illa vba sit data ptās ꝓrogādi tps appositus ipsi stipulatori: ⁊ sic sine ꝓrogatōe nō impedit mora cōmitti: ⁊ facit qꝛ ista verba deinde i posterū ad tui petitionē ⁊ terminū apponunt fauore ipsi⁹ creditoris vñ nō debēt ꝑ ipm opari vt impediāt purgationez more ar.l.qō fauore.C.ō.ll.cū quo dicto trāseūt cōiter doc. in.d.l.cū stipulatus. ⁊ Bal. in.l.fi.§.ꝓterea.i fi.illius.§.i.C.
44 de in.do. vbi ad ꝰ ponderat illū tex. vbi dr† ꝙ maritus cui est dos ꝓmissa ducta vxore pōt ipaz petere ⁊ añ ⁊ post biēniū ad sui petitionē ⁊ tñ lapsus biēnij ꝓstituit in mora promittētē si est exnens q ꝓmittat ꝟz vnā lec.illius.§.vel qcūqz fit ꝑm aliā lec. de quibus lec. ibi ꝓ Bar. ⁊ Bal. ⁊ br ꝓ doc. in.l.ō diuisiōe.ff.so.ma. ⁊ in.d.l.fi.d.§.i. dicit ex ꝑdictis no.
45 Bal.† ꝙ si statuto dispōat ꝙ debitores grani ꝓp charistiā nō possint exigi.j.annū sz post annū exigi possint ad voluntatē ⁊ petitionē creditoris ꝓ lapsuz anni oino debitor constituet i mora sine alia interpellatiōe. ¶ In scōa pte glo. q̄ incipit ibi sec⁹ in vāno infecto ⁊ c̄. glo. op.d.l.si finita.ff.de
46 dam.infec. in ꝑn. vbi dispōnit† ꝙ si stipulatio de vāno infe. interponat sine die valet ⁊ tz stipło ēt ꝙ ex errore talr stipulatio interposita fuerit ⁊ gl. dat tres so. quaz ꝑmaz ⁊ vl. improbat Bar. cōprobata scōa ⁊ ipa declarata vt ꝰ vide ꝓ ipsuz in.ij.op.ꝑme ptis hui⁹.l.cū quo alij doc. trāseunt ⁊ vide enndē in.l.de die.ff.q satis.cog. ⁊ ꝰ Pau.ō ca. ¶ In tertia ⁊ vl. pte q̄ incipit ibi. Itē ꝑ q satis.cog.l.ō die ⁊ c̄. glo
47 ite⁊ op. de.l. de die.ff.q satis.cog. vbi ꝓbatur† ꝙ stipło desistendo sine die valet ⁊ tz dr.n. ibi ꝙ si ō die inter partes nō conuenit est in ptāte stipulatoris moderato spacio de hoc a iudice statuēdo: ⁊ gl. ꝓ so. se remittit ad ꝑ.l.in qua ipa gl. multa verba effundit ⁊ intelligit duobus modis ꝑ.l. ⁊ put vno mō ipam intelligit de discordia que est in die ponēda in ipsa stipłone. ¶ Nō ob. huic.l.nec alicui alteri put aūt alio mō.d.l. intellegit. de discordia q̄ est de die post interposita stipłoné tūc ob. sed vera so. est ista ꝙ ibi dies fuit omissa nō ex errore put ꝰ sed qꝛ partes nō cogitauerunt aliter de apponēda die vñ intelligetur de die quā stipulator voluerit moderato spatio de hoc a iudice statuēdo cū illa.l.loq̄tur de iudiciali stipłone si.n.nō loqueretur de iudiciali sed de cōuentionali nō haberet iudex moderari sed vbi interpellatus cōgruo loco ⁊ tpe ꝓmissor nō sisteret cōmitteret stipło ꝑm Bar. hic in tertia op. ꝑme partis q postea op. ꝑ ꝑdicta.ō.l.quo.n.§.i. ⁊ soluit declarādo put ꝓ ipsum vide cū quo alij doc. trāseunt excepto Ra. q improbat Bart. in
48 quātū vult ꝙ vbi dies nō fuit adiecta in stipłone cōuentionali desistendo intelligat dies cū stipulator interpellauerit ⁊ ꝓmissor potuerit adimplere ⁊ nō adimpleuit† nā cū ista stipulatio ꝙuentionalis ꝓtineat locū rone loci intelligi debet ꝓtinere tps intra qō possit ad illū locuz peruenīri absqz alia interpellatione: vt.l.idē erit.ff.eo. ⁊ .l. continuus.§.cuz ita.j.e. sed nouus Imo. saluat opinionē Bar. duobus modis. Primo modo ꝙ Bar. nō loquat in stipłone ꝙuentionali desistēdo in certo loco sed in alia ꝙuentionali. Secūdo modo qñ ꝓmissor ꝓmisit sistere in ciuitate seu loco in quo vel qua erat nā tūc requirit interpellatio ad ꝓstituendū in
49 mora cū rōe loci nō cadat ꝙ sit tempus facit qō alr dr† de debitore ⁊ creditore eiusdē fori nā debitor tūc videt ꝓmittere soluere ad domū creditoris vt ꝓ glo. ⁊ Bar. in.l.item illa. in ꝑn.ff.de cōsti.pecu. ⁊ tñ regrit interpellatio ad cōstituendū in mora: vt.l.mora.ff.de vsu. ⁊ .l.qō te.ff.si cer.pe.cū ibi no. ⁊ faciūt dicta.ff. in glo.i.in fi. ⁊ put Bart. hic soluit hoc ꝑ riuz ita soluit in.d.l.de die vbi pōderat ꝙ in alio hec illi ⁊ illa huic obstare vr inquātū.f.ꝰ in v. ꝙ si abinitio dr ꝙ si in stipulatione de sistendo fuit adiecta dies cōmittitur stipulatio penalis cum fuerit declaratū reū ꝓmittendi sisti non posse ibi vero dr ꝙ dies est in ptāte stipulatoris in qua debeat fieri sistentia moderato spacio de hoc a iudice statuēdo ⁊ sic ibi ꝓbatur ꝙ pena cōmittitur si nō fiat sistētia qñ actor voluerit addita declaratiōe ⁊ moderatione iudicis Bar. ibi soluit ꝙ illa.l. loquitur in stipłone de sistendo in iudicio: ⁊ ideo iudex interponit partes suas ꝰ aūt de cōuentionali q̄ so. nō est bona ⁊ ꝑ id qō ipse dicit in ꝑ.ij.op. dū improbat opinionē illoꝝ q volebant ꝙ pñs.l. loquatur in cōuentionali solū nā imo ⁊ in cōuentionali ⁊ pretoria vt ꝰ per glo. in ver. loco. vel in ꝓtoria tm̄ ꝑm By. vt dictū fuit .ff. in diuisione lr̄e: ⁊ ꝓpterea dicas ꝙ ver. ꝙ si abinitio loqtur vbi dies collata fuit in voluntate ꝓmissoris ideo ad ꝰ vt stipulatio penalis cōmittatur requiritur ꝙ declaret reū promittendi sisti nō posse. l. de die loquitur vbi dies nō fuit adiecta quo casu est i potestate stipulatoris moderato spacio de hoc a iudice statuendo ⁊ ex his redditur expedita presens glo. qua expedita bar. ex predictis colligit distin. an ⁊ quando ex omissione vel discordia diei vitietur stipulatio. ¶ Glo. super ver. stipulatus essem allegat ꝺcordantes sed. l. qdam in testamēto. de le.ij. alle. ꝓ ꝺcordāte potius
50 facit in ꝑ riū qꝛ ibi ꝓbatur† ꝙ legatum factum ꝓ tuitiōe ⁊ refectione vie nō adiecta certa quantitate valet ⁊ tenet ⁊ sic incertitudo quantitatis nō vitiat ad idem. l. cum post .§. gener. ff. de iur. do. ⁊ .l.fi cui.ff. de annu. leg. in quibus ēt ꝓbatur ꝙ incertitudo quantitatis nō vitiat dispositionē glo. in.d.§. gener. dicit ꝙ fallit in illis tribus casibus ⁊ in q̄libet rō fallentie apparet nā in.d.l. quidam rō fallētie est refectio ⁊ manutentio vie in.d.§. gener. ratio est fauor dotis in.d.l.fi cui. ratio est fauor alimentorū ⁊ hanc so. tenet Bar. ꝰ in quarta op. prime partis reprobato Cy. in.l.j. de do. ꝓmis. q dicebat ꝙ nō erat speciale i dictis iuribus imo ꝙ in ipsis rōne adiuncti dispositio certificari ꝑt vz in.d.§. pōt certificari quantitas dotis ex qualitate personaruz ex pēse vie ō quibus in.d.l. qdam. ex qualitate vie ⁊ quātitas alimentoꝝ de quib⁹ in.d.l.si cui. ex qualitate pone nā dicit Bar. ꝙ ꝟz hoc ois stipło q̄ fit ex cā valeret ⁊ teneret nō obstāte incertitudine qꝛ certificaret ex ipsa cā qō est ꝑ hanc.l. ⁊ ꝑ.d.§. gener. vbi ponit spāle in dote ⁊ icertitudo ō qua in l.cū duo.ff. de idi. adie. nō hr̄et locū qꝛ ex q̄litate seruoꝝ ppē di possz cui ex duob⁹ seruis vēditis pacto adiectōis in diē eēt additū ipm ꝑciū. Itē nullū legatū viciaret rōne icertitu
51 dinis† cū legatū fiat pp merita: vt.l.nec adiecit. ff. ꝓ so. ex q̄ litate. n. meritoꝝ ppēdi posset q̄titas ipsi⁹ legati. ꝰ aūt est ꝑ .§. gener. ⁊ put ꝰ tz ēt Bar. in.l.j. in.ij. col. in fi. ꝑn.iij.ff.so. ma. vbi dicit ꝙ ē spāle in legato ad refectionez vie: qꝛ est cā fauorabilis: vt.l. ad istructōez. C. de sa. san. eccl. ⁊ idē tz ipse Bar. in.d.l.qdā. de le.ij. ⁊ in.d.l.si cui.ō an.leg. vbi vult idē eē qō est in dote in alimētis ⁊ refectiōe vie in quacūqz alia pia cā qꝛ dispō fcā ex pia cā: licz icerta valet ⁊ tz: ⁊ ita trāseunt cōiter doc. put dicit Imo. ꝰ lz Bal. p⁹ Pe. ⁊ Cy. in.l. priuilegia. C. de sa. san. ecc. aliud velit ⁊ ibi Pau. de ca. vide circa ꝑdicta que latī⁹ dixi in.d.l.j. so. ma. ¶ Glo. sup v. de
52 mōstrato loco. alr. ꝺcordāteſ. Sz bar. op.† ꝙ imo valeat stipulatio isule edificāde alr nō demōstrato loco. nā isulā edificari est op⁹† lz opas icertas pōt qs stipulari: vt.l. iterdū. v. itē ⁊ opas. ff.e. ⁊ .l. quotiens. ⁊ .l. hec ope. ff. de op. lib. So. ꝙ aliud ē opa. que ē diurnū offm̄: vt.l.j. ff. de op. lib. ⁊ assumit pro actu pone ⁊ istas opas lz icertas pōt qs stipulari vt in

p̄ria aliud ē op⁹ fieri qđ referr ad ipm opus factus put est certe forme. vt. l. si ie q q̄dringēta. §. q̄daz. ff. ad. l. fal. ꝛ istud nō pōt ꝓmitti nisi appeat locus in quo bēat fieri: vt in. l. nostra. cū ꝓcor. Nec ob. si op. de nani q̄ fabricāda ꝓmitti pōt: ꝛ ē opus nō opa ité scribere librū ꝛ sitia ꝓmitti possūt non adiecto loco: vt. l. iter artifices. j. de so. ꝛ l. ꝓtinu⁹. §. si ab eo. j. e. nā op⁹ nauis fabricāde libri scribēdi ꝛ si. nō cobēt solo: ꝛ ió nō requr̄it expssio loci secus in ysula edificāda q̄ solo coheret vñ si nō exp̄mat certus loc⁹ nō valz ꝓmissio talis operis qz edificari posset in tali loco in quo nō expediret ipi stipulatori ſz in naui fabricāda ꝛ sili ope q̄ solo nō cobēt hoc nō cadit qz vbicūq; edificet ꝛ fabricet expedit ipsi stipulatori ꝛ q̄ nauis nō cohereat solo ꝓbat tex. in. l. j. §. siqs ō nauis. §. de vi ꝛ vi ar. q ꝓbat secus ee in domo. ¶ Gl. sup v. adiecto noie. in p̄n. alr. ꝓcor. l. cū post. §. gener. §. de in. do. q stipho fundi sine adiectiōe nois nō valz nec tz. ¶ In scōa pte q̄ icipit ibi: ſz p̄. §. e. l. q ex plurib⁹. op. ō. d. l. q ex p̄ribus. vbi
53 vr̄ ꝓbaritq; imo stipho fūdi alr nō adiecto noie valeat ꝛ teneat ꝛ electio sit ꝓmissoris gl. sol. duob⁹ mōis. p̄ mō q̄ ibi adiectū fuit nomē qz dixit ꝓmissor se ꝓmittere vnū de fundis seyanis ℔ aūt nullo mō nomē expssus fuit. Scōo modo soluit q̄ ℔ agebat vt certus ꝓmitteret ibi aūt nō ió ibi valet dispō ℔ nō ꝛ ambas istas so. ꝓbat Bar. ꝛ ipas simul iūgēdo facit dist. q̄ aut p̄bētes cogitauerūt de certo fundo exp̄mēdo ꝛ p errorē nō expsserūt ꝛ nō valz nec tz stipho ar. huius. l. in p̄n. vbi vr̄ nō valere stipholōē de sistēdo certo die vbi dies de quo apponendo fuerat actū ex errore omissus fuit: ꝛ ad ℔ tendit scōa so. gl. Aut nō cogitauerunt de certo exp̄mēdo: ꝛ tūc aut ꝓmittit icertus de icertis ꝛ nō valz ꝓmissio vt ℔ ꝑm p̄mā so. Aut ꝓmittit icertus de certis ꝛ valz ꝛ tz ꝓmissio: vt. d. l. q ex plib⁹. ꝛ ℔ vult dicē gl. in p̄ma so. q̄ ibi adiectū fuit nomē: qz ꝓmisit vnū de fundis seyanis. talis. n. ꝓmissio est de icerto fūdo plius certoꝝ fundorū: secus vbi simplr̄ ꝓmittit fundus qz talis ꝓmissio est de icerto fūdo incertorū fundoꝝ: ꝛ ita trāsit Jmo. adūte tñ qz scōa so. est diuinatiua ꝛ vbi icertus de icertis fuit ꝓmissus ēt nō ꝓcedit. posito. n. q̄ nō fuerit actus vt certus ꝓmitteret nō valet ꝓmissio fūdi in gñe. ¶ In. iij. pte q̄ icipit ibi: ité op. sup
54 de op. le. l. ij. gl. item op. ō. l. ij. §. de op. leg. ꝛ vbi legatus hois in gñe valz ad qđ ēt facit. l. legato gñalr. §. de leg. j. ita ergo vr̄ in stipholone fūdi ꝛ gl. rñ. q̄ aliud est in hoie in gñe legato vel ꝓmisso qz ei⁹ ꝓmissio ꝛ legatū valz nō aute ꝓmissio vel legatū fūdi: ꝛ rō dicie dicit gl. depbēdit ex. l. iter stipulatē. §. sacrā. in v. hō liber ꝛ c. §. e. ꝛ l. qđ in rem. §. p. §. de le. p̄. nā in d. §. sacrā. dr̄ q̄ hō liber. certa spē ꝓtinetur: ꝛ sic hz certos fines a nā: fūdus aūt destinatōe p̄fis familias: vt. d. §. p. d. l. qđ in rem. vñ pōt reddi elusoria dispō fundi in gñe cū depēdeat eius designatio a volūtate pfissa. nō sic dispō hois in gñe ꝛ ita ēt no. gl. i. l. legato gñalr. ꝛ By. i regula in obscuris. ō re. in. li. vj. ꝛ Bar. hic in. vij. op. p̄me pris. ¶ In quarta pte que incipit ibi ꝛ eodē mō ꝛ c. gl. op. de. l. si domus. §. ō le. j.
55 vbi ꝓlegatū domus simplr̄ factū valet ꝛ tenet ꝛ rñ. gl. eodē modo quo rñdidit. §. primo p̄rio qz. s. aliud est in domo q̄ſ sit in fundo sicut aliud est in hoie q̄ſ sit in fundo domus. n. nō sicut fundus sola destinatiōe patrissa. ꝓstituit sed requr̄it factū hois. s. interiectio parietis: vt. l. si qs duas. §. si qs paries. §. cōia p̄dio. ſz in p̄rium faciat ℔z gl. l. locus. §. fi. j. ō ver. signi. vbi videnr̄ parificari domus ꝛ fundus naz dr̄ q̄ loci appellatio ptinet non solū ad rustica prędia: sed ét adverbana ꝛ subdit q̄ fūdus hz certos suos fines qđ etiā vr̄ facere p̄ quasi nō sufficiat destinatio patrissa. sed requirat interiectio finiū sicut in domo requirit interiectio pietis. Et vl. loco gl. op. de. l. vbi aūt nō apparet. in p̄n. §. eo. vbi videt dici q̄ stipulatio fundi sit incerta ꝛ vr̄ ꝑsupponi q̄ valeat ꝛ gl. se remittit ad ibi no. vbi gl. dicit q̄ est incerta ꝛ q̄ nō valet nec tz. Cōclusio ergo nostre gl. ℔ est ista. Quod stipho fūdi in gñe nō valet nec tz: secus si ex plurib⁹ fundis certis vnus ꝓmittat. Ité secus in stipholone hois vel domus qz valet ꝛ tz ſz simplr̄ ꝓmissio facta fuerit intellige vbi disponēs hz domos in patrimonio. ꝛ vide gl. que est in eadē opinione. in d. l. legato generalr. ꝛ in. d. l. cū post. §. gener. §. de in. do. ꝛ By. in. d. regula in obscuris. ꝛ Bar. ℔ in. viij. ꝛ ix. op. p̄me partis q reꝓbat opinionē Pe. de bellap. tenentis eodez mō distinguendū in domo ꝛ in fundo an testator vel ꝓmissor bēat in patrimonio nec ne quā opinionem tetigit glo. mag. in p̄n. ꝛ nō appꝛobauit in. d. §. gener. ꝛ tangit ét bar. tertiam opinionē siue so. quā posuit glo. in. d. l. si domus. in p̄nci. vz q̄ illa. l. intelligat vbi testator sensit de certa domo tunc. n. tam in fundo q̄ſ in domo valet dispositio: ſz nō fiat expressio ꝛ declaratio fūdi vel domus: vt. d. l. legato gñalr. j. rñ. ꝛ ſz Bar. nō dicat hoc ét sensit glo. j. in. ij. rñ. d. l. legato gñalr. dū allegat. d. l. si domus. sed hāc so. tanq̄ diuinatiuā ad. d. l. si domus. imꝛobat Bar. dicit tñ p̄. so. esse verā in se in mā legatorū q̄ cū ꝓsistant ex voluntate vnius. s. testōris si testator sensit de certo valet ꝛ tenet legatū ꝛ eius volūtatis declaratio ptinet ad hr̄dem tanq̄ſ ad eum qui melius nouit: vt. d. l. legato gñalr. d. ij. rñ. ꝛ ad hoc glo. no. in. l. si quis a filio. §. si quis plures. §. de leg. j. In stipulationibus aūt q̄ cōsistunt ex voluntate duoꝝ si ꝑbentes sentire voluerunt de certo nec ꝓstat de quo vitiat stipulatio cū nō sit p quem declaretur vt hac. l. ꝛ hoc ꝛz ipm voluit gl. in. d. §. gener. si bñ aduertatur. Et cū Bar. post Ange. transit hic Jo. de imo. inquātum facit ipse differentiā inter fundum ꝛ domū vult. n. q̄ vbi disponit ō fundo nō valeat quātūcūq; testōr baberet fundos in patrimonio ſz q̄ pdicta distinsit sernāda in domo inquātū aūt Bar. in. viij. op. ponēs dictā
56 tertiā so. ō qua p gl. in. d. l. si domus. ꝓcludit ꝛ q̄ in mā legatorū si testōr sensit de certo valet legatū ꝛ declaratio ptinet ad hēdez ipse Jmo. vult ꝑiuz ꝛ q̄ imo nō valeat legatum qz si testōr declarauit se velle certū fūdū relinquē ꝛ postea infaciēdo ipm legatū nō certificauit fundū vitiat legatū ꝛ ad hoc alle. istā. l. in p̄n. ꝛ l. quotiēs. §. tātūdez. §. ō hē. insti. Nec ob. ſz ipm. d. l. legato gñalr. in. ij. rñ. qz nō loquit hoc casu vt ibi sentit gl. Pau. ō ca. ℔ quantū ad vltimuz dictū de quo ꝓri. transit cum Bar. faciens dr̄iam inter vltimas voluntates ꝛ p̄ctus vt in vltimis volūtatibus vbi testator sensit de certo valeat vultima volūtas ꝛ declaratio fit fieda
57 per hēdē in p̄ctibus aūt secus fit dicēdū ꝛ ponit exēplum q̄ sensus fuerit de certo fundo vbi fuit dictū fundū seyanū. ꝛ testōr vel ꝓmissor hz plures fundos seyanos i vltimis. n. voluntatib⁹ heres declarabit ō quo fundo seyano testator senserit qđ nō cadit in p̄ctib⁹ in quibus si fuerit dictū vnū de fundis tuis simplr̄ vel seyanis valet dispositio tūc. n. nō est sensus ō certo ꝛ sic nō cadit declaratio ſz cadit electio q̄ est ipsi⁹ debitoris: vt. d. l. q ex plurib⁹ q̄ hoc mō dz itelligi vt ℔ vult glo. dū op. de illa. l. ꝛ sol. p̄mo mō ſz glo. ibi exemplificat illam. l. vbi dictū fuit ꝓmitto fundū seyanū ꝛ ꝓmittens habebat plures fundos seyanos quā gl. reꝓbat ibi Jmo. ꝛ Pau. de ca. qz si hoc mō intelligeret p̄. l. nō caderet tūc electio ex quo est sensus ō certo: sed caderet declaratio in qua nō est locus variatiōi cui ē locus in. d. l. q ex pluribus vbi est electio nō declaratio: vt ibi vide per p̄factos doc. ꝛ p alios modernos ꝛ si illō exemplū ꝓcederet in illa. l. in ea esset tex. in terminis p̄ dictū bar. q̄ imo in stipholonibus vbi est sensus ō certo valeat ꝛ teneat stipho ꝛ tenendo hāc opinionem ad. §. tantūdē. l. quotiens. ō here. insti. quē Jmo. adducit p̄ bar. p̄t rñ. q̄ ibi error est in hēdis instone ꝛ sic nō subest ibi p̄sona q̄ possit declarare volūtatē defuncti naz ille heres nō poterit declarare suaz instonem qz añ eam declaratā nō est heres bar. autē loquit in legato quo casu subest p̄sona heredis cui cōmittit declaratio volūtatis defuncti: ꝛ ita rñ. ℔ do. Alex. posset ét dici q̄ nō ꝓcedat dictum bar. vbi fuit actū de certo fundo exp̄mendo q̄ postea nō fuit expssus sed vbi sensit ipse testator ō certo puta quia dixerit fundū seyanū lego vbi plures fundos dicti nois habebat ꝛ hoc casu loquit. l. legato gñalr. §. si de certo. ꝓut ibi exemplificat gl. vbi. n. fuisset actū de certo fundo exp̄mēdo ꝛ p errorē nō fuisset expssus vr̄ nō valere ipm legatū nec videt adaptari q̄ senserit de certo cū nihil certificans legatū expressesserit bñ verū q̄ glo. in. d. §. gener. vr̄ sentire q̄ ꝑdicto casu legatum valeat quasi sit sensus de certo ibi dā dicit vl̄ hic cū agebatur vt certus fundus ꝛ c. nisi dicamus

q̄ illa

ꝙ illa verba q̄ postea sequūtur: lz legatuz valeat si de certa re senserit testatoꝛ ꝛ c̄.nō referuntur ad prima precedēcia sed ad tex.dū dicit ꝙ legatū fundi nō valet nam valet vbi
58 fuit sensuz de certo ꝛ aduerteť ꝙ vbi testōꝛ sensit ō certo fūdo vel de certa domo valet ꝛ tz legatū ēt ꝙ testōꝛ nō hēat in p̄imonio fundū vel domū de quo vel qua certo vł certa sensit vt est gl.no.in.d.l.legato gn̄alr.in.d.§.si ō certo. ꝛ est gl.posita in v̄.cogitauit.ad fi.ꝛ ℔ vult ℙau.ō ca.in.d.l.si domus.lz Ra.℔ ꝛ minus bn̄ voluerit p̄riū: ita limitādo dictū Bar.vbi testōꝛ fūdos vł domos hēbat in p̄imonio nā vbi sensit ō certo nō est fieda p̄dcā distin.q Ra.ét inquātuz Bar.dicit stipłonē nō valē lz fuerit sensuz de certo cū nō sit ꝑ quē fiat declaratio vult dcm̄ Bar.pcedē ꝛ hr̄e locū vbi ꝓmissoꝛ simplr dixit ꝓmitto fūdū ꝛ ꝓbał ꝙ voluerit sentire ō certo puta qꝛ in p̄fatiōe actū fuerat de exp̄mēdo certo fundo q postea nō fuit exp̄ssus ꝛ ℔ casu ꝑprie loquit gl.in d.§.gener.ſz vbi fuiſſz sensuz de certo puta qꝛ hn̄s plures fūdos seyanos ꝓmittit fundū seyanū vult stipulationē valere ꝛ stabiť declarationi ipsius ꝓmissoris ꝛ ad hoc allegat glo.in.l.stipło ista.§.in stipłationib⁹.s̄.eo.glo.ij.dum dicit vel dic stipulatus suz a te stichū ꝛ c̄. ꝛ per hoc tollit illud in quo se fundat Bar.ꝙ in stipulationib⁹ nō est ꝑ quē fiat declaratio allegat ēt ad hoc ipse Ra.d.l.q ex plurib⁹. ꝛ vult pōderare illā.l.ꝼm ꝙ ipam exemplificāt glo.ij.ꝛ iij. q̄ glo. possunt saluari vt in se sint vere ꝛ ꝓcedāt nō obstante hoc dicto Bar.℔ in hac.viij.ꝛ ix.op.p̄me partis lz ꝙ ꝓcedant in terminis illius.l.ob.illud qō dicūt ℑmo.ꝛ ℙau.de ca. de declaratiōe in qua nō est locus variationi vt.l.qcqd ad stringēde v̄.nō rursus ꝓmissoꝛ ꝛ c̄.ꝼm.ij.intellectū quez ad illuz ver.ponit glo.mag.ꝛ ibi Bar.q dicit ipsuz singularissimū. Et aduerte vlterius ad illud qō est dictū.s̄.in legatis
59 ſꝙ si fuit actū de certo fundo exp̄mēdo ꝛ postea nō fuit exp̄ssus legatū nō valeat lz aliud velit Bart.maxime.in.ix. op.naz ꝯ ipm Bar.facit qō dictū fuit.s̄.in glo.posita. in v̄. certo die.in p̄n.duz discussuz fuit de intellectu.l.p.C.ō instiꝛ substi.sub ꝑdi.fac.ꝛ de intellectu.l.cū p̄.§.fi.de lega.ij.ꝛ ꝓclusum ꝙ ēt in vltimis voluntatibus vbi agit de dispone certo mō faciēda si postea dicto mō nō fit nō valet nec tz secus si prius fiat dispō ꝛ postea disponens aliqd se in ea ad datuz polliceat nā ex ei⁹ omissiōe nō vitiať dispō: ꝛ ita loqť d.l.p.ꝛ d.§.fi.ꝛ sic saltem in puncto iuris sustentari posset opinio ℑmo.ꝯ Bar.ꝛ ꝓcludi ꝙ aut fuit sensum de certo ℔ mō qꝛ añ actū factū ꝓuenit de certo fundo exp̄imēdo qui postea nō fuit exp̄ressus tñ valeat nec legatū nec stipulatio Aut fuit sensuz de certo ℔ alio modo qꝛ testōꝛ vel ꝓmissoꝛ dixit fundū seyanū vbi plures habebat huius nois: ꝛ tunc valeat legatū ꝛ stipło ēt ꝛ in ipsa stetur declarationi ꝓmissoris ꝑut vult Ra.lz in ꝓratica forte essz durū ꝓp auc̄atem
60 Bar. ꝛ sequaciū ſ inquātū aūt Bar.facit dr̄iam inter legatū vel ꝓmissionē fundi.vbi nō est sensum de certo vt nō valeat nō distincto hēat vł nō hēat fundos in p̄imonio: ſz ꝙ p̄dicta distin.sit adhibēda in domo ꝛ rō dr̄ie sit qꝛ nō p̄t legatū vel ꝓmissio domus ita fieri derisoriū vł derisoria cū domus nō dep̄dēat a nuda volūtate hois ſz requirať inter iectio pietis: vt.d.l.si qs duas.§.siqs partē.s̄.cōia p̄di.sicut legatū vel ꝓmissio fundi cuius ꝓstitutio dep̄dēt a nuda volūtate ꝛ destinatiōe patrissa. ℙau.de ca.tz ꝯ Bar.amplexus opiones ℙe.de bellap.v t sic in fundo ꝑut in domo sit distinguēdū hēat vł nō hēat in patrimonio: ꝛ ita restrigať iste tex.vbi ꝓmittēs nō hz fundū in p̄imonio: ꝛ ad ℔ tenēdū moueť ℙau.de ca.duobus fundamētis ꝛ p̄mo fundamēto moueť qꝛ nō est dare bonā ꝛ ꝓcludēte rōnē dr̄ie inter domū ꝛ fundū lz.n.in diuisiōe seu ꝓstitutiōe fundi nō requratur tantū factū quātū requirit in ꝓstōne vł diuisiōe domus tñ puta aliquale factū requirit puta appositio terminoruz vel sūptus p mediū ꝛ sola destinatio nō sufficit alť.no.in.d. .l.qō in rex.§.p.de le.j.ꝛ vult pōderare glo.ibi in ver.ꝛ domus.q̄ dū tex.dicit ꝙ fundus ꝛ domus destinatiōe nr̄a cō stituiť subdit interiecto piete in domo ꝛ in fundo p regiōes alle.d.§.si qs partez.facit.d.l.locus.§.fi.j.de ver.sig. si ergo ēt in fundo nō sufficit sola destinatio ꝛ solus animus dispo-

nētis nō cadit ꝙ qs dicat ꝙ palmitē terre intellexit eē fundum ꝛ būc ꝙ fundo si alr nō apparēt termino q nō est verisile ꝙ appareat in tā breui spacio: ꝛ sic cessat rō dr̄ie quā inter domū ꝛ fundū assignat Bar.improbādo ℙe. ō bella.
¶ Secūdo fundamēto moueť ℙau.de ca.qꝛ si ꝓmittens fundū hz plures fundos in p̄imonio nō est verū ꝑut dicit bar.ꝙ possit dicē se intellexisse de palmite terre ꝛ illū dare q̄si destinauerit illū eē fundū ꝛ sic variare in p̄iudiciū ipsius stipulatoris.ar.l.cetera.in fi.de le.j.vbi hēdi nō lz variare in p̄iudiciū legatarij iniūgendo pata ꝑ defunctū edificio q̄ ipse defunctus lz parasset legauerat. Et ℔ dicit placere do. Ra.q ꝼm ipm vlteri⁹ dicit ꝙ in legatis putat verā opionez ℙe.ꝙ tā in domo q̄ꝫ in fundo distinguať hēat vel nō hēat in p̄imonio. In ꝯctibus tenet ꝙ tam in domo q̄ꝫ in fundo simplr ꝓmissio facta nō valeat hēat vel nō hēat ꝓmittens fundū vel domū in patrimonio nō.n.ꝯctus sunt ita fauorabiles ꝑut vltime volūtates in quib⁹ disponēs censeť disponere de rebus suis si ipsas hz: vt.l.ticia.§.j.de aur.ꝛ lega.ꝛ forte ꝼm ℙau.bn̄ loquit Ra.cui⁹ distin.dicit sibi placē: ꝛ sic est verius qꝛ ꝓmo approbat ipse ℙau.simplr opionez ℙe.de bella.postea aderet distin. Ra.q facit differentiam inter legata ꝯctus. Sed hec dr̄ia inter ꝯctus ꝛ vltimas voluntates videť ꝯ tex.in.d.l.cū post.§.gener.s̄.de iur.do.vbi sub vna determinatiōe legati ꝛ stipłonē dicit nō valere: ꝛ sic pariter ꝛ vniformiter dicēduz est legatū ꝛ stipulationez fundi non valere p.l.iā hoc iure.s̄.ō vul.ꝛ pu.ꝛ. l.q̄uis.C. e.ti.cum si.ꝛ ipsemet ℙau.a p̄ncipio dum tangit hūc articulū simplr approbat opinionē ℙe.vt p̄ri.retuli cui⁹ opinioni aderet ℔ do.Alexan.motus potissime hac rōne qꝛ legādo qs rem seu fundū in dubio v̄ legare ō his que habet in patrimonio.d.l.ticia.§.j.de aur.ꝛ argē.lega. ꝛ.l.vnum. ex familia.§.si rez.de le.ij.si ergo qs legat fundū simplr ꝛ hz fundos in p̄imonio pinde est ac si dixisset lego vnū ex fundis meis quo cāu indubitāter ne dū legatū: ſz ēt stipłovalet vt.l.q ex plurib⁹.s̄.e.q̄ ē minus fauorabilis: vt.c.cuz dilecti. de do.ꝛ.l.in testis.ō re.iu.ꝛ lz ℔ cāu hēs hēat eligē tñ nō p̄t eligē nisi vnū ō fundis q sunt in p̄imōio nō.n.ē in ptāte bis dis reddē elusoriū ipz legatū. vt.d.l.cetera.i fi.facit.l.dāna. .§.i.s̄.ō vsufr.le.ibi dū dicit vt ℔ forma in agris ſueť q̄ viuo testōꝛ ꝛ c̄.facit ēt in ar.l.p.i p̄n.j.ō ali.ꝛ ciba.le.ꝛ hāc opionē tenuit ℑa.de are.vt refert bal.idē sequutus.in.d.l.si domus.s̄.ō le.j.ꝛ ibidē ℙau.de ca.ꝛ rō q̄ assignať in legatis vbi qs legat fundū ꝛ hz fūdos in p̄imōio vt valeat legatū tāq̄ cēseať legasse vnū ō fūdis suis militat ēt in stipłone in q̄ ꝓmittēs in dubio cēseť ꝓmittere de reb⁹ suis q̄ñ ita intellī gēdo valē p̄t stipłovt est tex.no.iūcta gl.fi.in.l.quotiēs.s̄. e.ꝛ sic hr̄ ꝑinde ac si ꝓmittēs fundū ꝓmisissz vnuz ō fundis suis q̄ cāu valet stipło: vt.d.l.q ex plurib⁹ ꝼz ipz Alexā.q reꝓbat illā rōnē Ra.ꝛ ℙau.ꝙ fūdus nō ꝓstituiť nuda volūtate ſz requiriť appositio termioꝝ nā gl.ꝼz ipm in.d.l.qō in rex.§.p.℔ nō dicit ſz imo ℔ sentit vt deduxi recitādo p̄dcām rōnē ꝛ adducit ꝯ hāc rōnē.l.locus.in p̄n.j.ō vbo.fi.vult pō derare ibi dū dic añ fi.p̄ncipū si ℔ iā ꝓstituimus ꝛ c̄. ꝛ sic ꝓbat illa lr̄a ꝙ solus aius sufficit ſz possz rideri p.d.l.qō i rū.§.p.vbi dr̄ domus ꝛ fundi ꝓstituūť nr̄a destinatiōe: ꝛ tñ in domo oēs ꝓcordāt ꝙ requrať interiectio pietis: ꝛ ita supplēt gl.ꝛ doc.ita ergo suppleať dū dr̄ de fundo in.d.l.locꝰ. ꝛ in.d.l.qō in rex.q̄ optime facit ꝑ hac rōne qꝛ sub vna de terminatiōe ponit domos ꝛ fūdos dicēs nr̄a destiatiōe cō stitui vñ si in domo vltra destinatiōez requriť factū hois ita ꝛ in fūdo vt pariter fiat determiatio p vnuz determinabile ꝛ in fūdo vt pariter fiat determiatio p vnuz determinabile qō seqť post plura determinabilia: vt.d.l.iā ℔ iure. cū si. Et adde ꝙ ꝑ rōne quā facit do.Alex.ꝙ legādo seu ꝓmittēdo qs rē seu fundū cēseať legare seu ꝓmittere de existētibus in patrimonio suo facit.l.q tabernas.s̄.ō ꝯben.emp.ꝛ.l.vxor patrui.C.ō le.in qbus iurib⁹ simul iūctis ꝑbať ꝙ tā in ꝯctibus q̄ꝫ in vltimis volūtatib⁹ censeť qs velle dare ius qō hz ꝛ sic suū nō aūt alienū: ꝛ facit qꝛ si censeť legatū vł ꝓmissū
61 de fundis testōris actus valet aks secus ſz in dubio dz fieri interpretatio vt actus magis valeat q̄ꝫ peat: vt.d.l.quotiens.s̄.e.ꝛ.l.quotiēs.s̄.de reb. du.cū fi. ꝼz ℑmol. adducēs

per hāc rōnez q̄ debeat intelligi facta p̄missio vel legatuz de fundis testatoris vel p̄missoris rñdet aderendo opinioni glo.ꝛ Bar.q̄ hoc procederet si non subesset nimia incerti tudo ratione cuius actus vitiatur vo. Frā.de accoli.ō are. qui in fi.huius articuli dicit ipsum difficilem concludit debere distingui tam in domo q̄z in fundo: ꝛ tam in legatis q̄z in contractibus an sensum fuerit de certo nec ne vt si est sensum de certo actus valeat alias secus:ꝛ ita intelligatur iste tex.ꝛ.d.§.gener.ꝛ hoc dicit probari in.d.l.si domus. in qua ponderatur q̄ sensum fuerit de certo: ſz hec sua opinio non placet quia vbi est sensum de certa domo vel fundo non fit distinctio an disponens hēat in patrimonio:nec ne vt est glo.no.in.d.l.legato generaliter.§.fi.quam allegat.s.in primo articulo.ꝛ vult Bau.in.d.l.si domus.qui ex hac rōne reprobat glo.i.ibi. Non placet etiā rō Bar.quā assignat quare nō valeat p̄missio vel legatū fundi.s.q̄z possit reduci ad nihilū ꝛ possit reddi delusoria dispō nā ex hac rōne nō deberet vitiari dispō ſz deberet fieri p̄statio medioctis rei p̄misse sicut videmus in.d.l.legato gñaliter.in pn.nā ēt legatū boris pt reddi deluſoriū cū sit aliqs bō quē nō hēre magis expedit q̄ hēre ꝛ tñ ex hac rōne dispositione vitiat sed recurrit ad mediocritatē. Rō etiam quaz assignat do. Alex.p opinione Pe.nō vr multū pcludens esto.n. q̄ legans vel p̄mittēs fundū intelligat de fūdo suo tñ vba simplr ꝛ indefinita,plata possunt referri ꝛ ad tps pñs ꝛ ad fu
62 turū †ſz si esset adiectuz p nomen meus mea meū vel simile fieret relatio solū ad pñs tps ꝛ sic censent legatus vel p̄missus fundus q̄ est in patrimonio legantis vel p̄mittētis tpe testi:vt.l.fi.§.i.de lega.ij.ꝛ.l.si ita.de aur.ꝛ ar.leg.ꝛ de mā
63 testi:vt.l.fi.§.i.de lega.ij.ꝛ.l.si ita.de aur.ꝛ ar.leg.ꝛ de mā maxime p Bar.qui hoc inter alia dicit† q̄ indefinita ofo refertur ad futurū tps ad q̄s.l.si seruitus.s.ō seruī. vr.p̄di. si ergo verba p̄dicta sunt apta cōprehēdere ꝛ fundū q̄ est in p̄timonio tpe testi vel promissionis ꝛ qui erit postea poterit oīno legatum vel promissio reduci ad nihilum q̄z testator vel p̄missor cōstituere poterit fundum vnus palmi. Posset tñ forte dici volendo saluare opinionē Pe.quevr p̄cedere cū pauciorib⁹ spinis. Quod licz legatū fundi referri possit ad fundum postea cōstitutum per testatorem ꝛ lz possit constituere adeo parvum q̄ non expediat ipz hēre tñ ex hoc a principio non reddatur inutile ipsum legatum
64 q̄s prolibito voluntatis potest elusorium reddi† per ipsuz testatorem cum possit suā vltimam voluntatē mutare vsq̄ ad mortem:vt.l.iij.§.de adi.lega.ipse autem heres nō poterit elusorium ipm reddere q̄z nō poterit aliū fundū velle p̄stare q̄z illū quē būit p fundo ipse testator in vita.ar.d.l. cetera.in fi.§.de le.j.ꝛ p hoc optime saluatur opinio Pet. in vltimis voluntatibus posito.n.q̄ intelligatur de fundo quem hz testator vel habebit in patrimonio ipse testatorꝛ q̄ possit reddi elusorium legatum fundi p ipsum testōrem p p̄stōnem postea fiendā nō refert q̄z elusio ois legati dependet ab eius ptāte vt p̄dixi ꝛ satis est q̄ nō dependeat a ptāte hēdis a cuius ptāte dicit dependere glo. in.d.§.gener.que p̄dicta non p̄sideravit in q̄ctibus aūt difficilius est saluare opinionē Pe.cum si intelligit de fundo qui est vel erit in patrimonio p̄missoris sit in ptāte p̄missoris an sortiat vel non sortiatur effectum stipulatio cuz possit cōstituere minimum fundum hoc aūt reddit nullā stipulationē:vt.l.stipl'o nō valet.§.eo.ti.nō.possz tñ forte saluando etiā in q̄ctibus opinionē Pe.dici q̄ p̄missio fundi intelligitur de fundo q̄ est in patrimonio p̄missoris tempore stipulationis:nec p̄dicta p̄missio refertur ad futuruz tps ad hoc vt dispō nō reddatur inutilis p.d.l.quotiens.cum si.ꝛ ad not.in.d.l.si ita pōt rñ.q̄ nō p̄cedunt vbi actus redditur nullus si relatio fiat ēt ad futurū tps ꝛ sic si p̄mittēs hz fundos in patrimonio tpe p̄missionis dicas q̄ valeat q̄ctus quasi censeat facta p̄missio de vno ex dictis fundis alʒ nō valeat p̄missio:ꝛ ita procedat iste tex.cum si.ꝛ predicta rñsio adaptari pōt ēt in vltimis voluntatibus licet p̄cedens q̄ data fuit magis placet. Gl.sup v̄.quocūq̄z.dic ꝛc̄.posita est sup ver. q̄ si ab initio.in vbo quocūq̄z die.i quo v̄.q̄ si ab initio vr
65 † q̄ si nō fuit ep̄ssa dies q̄ qs bēret stare sed fuit actū vt quacunq̄z die sisteret valet ꝛ tenet stipl'o. Contra hoc ergo opgl.q̄ imo ex omissiōe diei vr̄ q̄ viciet stipl'o:q̄z illud qō non est exp̄ssum in stipl'one hr̄ p omissō:vt.l.qcquid astringēde .§.e.Timore hui⁹ p̄z̄ gl.dat duas so. Prima so. fuit odo. ꝛ est satis obscura tñ ꝑm Bar.ꝛ doc.ꝛ hoc vult in effectu q̄ dies hr̄ p omissa respectu p̄ncipalis stipl'onis de sistēdo adeo q̄ ex ipsa agi nō pōt:ꝛ sic viciat ipsa p̄ncipalis stipulatio de sistēdo ꝓpter omissionē diei. Sz h̄ p̄ncipalis viciet penalis remanet valida que cōmittit pinde ac si stipulatio icepisset a p̄cedēte ꝓditiōe nō a p̄cedente pactiōe cū pactio a qua inceperit fuerit ꝛ sit nulla:ꝛ ideo nō ē in p̄sideratiōe vbi aūt stipl'o icipit a p̄cedenti ꝓditione expectat q̄ desinat posse dari vel fieri vt.j.in v̄.sz ꝛ si ita ꝛc̄. Vne sol.improbat per Bar.ꝛ doc.nā iste tex.videt velle facere dr̄iaz inter p̄mnm casum huius.l.ꝛ hūc de quo in hoc v̄.q̄ si abinitio h̄z hāc so.nō ēet dr̄ia q̄z vtroq̄z casu viciaret stipl'o. Sed ad h̄ volētes sustinere hāc so.rñ.q̄ in p̄mo aūt tex. vbi ex errore dies fuit omissus nō valz nec p̄ncipalis nec penalis stipulatio. Sz in cāu de quo in h̄ v̄.q̄ si abinitio.vbi dies fuit omissus ex certa scia lz viciet p̄ncipalis stipulatio remanet valida ipsa penalis stipl'o. Improbat ergo ex alio hec so.q̄z p̄supponit q̄ stipl'o h̄ indicio sisti sine adiectiōe diei vbi omittit ex certa scia nō valet quod est p̄.l.de die.§.qui satisda.cogan.ꝑm vnā lec.ꝛ p̄.l.p.C.de fideius. Item ex alio improba
66 tur †nā q̄n p̄ncipalis viciat ēt penalis reddit inutilis vt p̄z .§.in p̄ncipio.l.in exēplo de icertitudine diei quātitatis loci ꝛ cōis.nam sicut rōne incertitudinis p̄dictorū viciat p̄ncipalis stipl'o ita ēt penalis si ergo dicimus q̄ viciat p̄ncipalis in hoc v̄.dicendū eēt q̄ pariter viciaret ipsa penalis sine per errorē sine ex certa scientia sit omissus dies.videt.n. peccatū in forma:ꝛ sic in p̄sensu:ꝛ per p̄ns non valet stipulatio per.l.j.§.siquis ita.§.eo.secus aūt si p̄ncipalis stipulatio nō valeret eo q̄z nō interest:q̄z tūc nō viciat penalis:vt in.§.alteri.l.stipl'o ista.§.e.ꝛ rō est q̄z in penis non p̄sideramus an interfit sed p̄sensus cōsideratur tam in penali q̄z ēt in p̄ncipali stipulatione. Et p̄ hanc so.glo.facit.l.si hō mortuus.§.e.vbi p̄bat q̄ quādo p̄rincipalis stipl'o nō valet nec ēt penalis hz effectum. Secūda so.gl.est q̄ dies nō fuit omissa sed apposita illa dies que placeret p̄missori:ꝛ sic tenet vtraq̄z stipulatio ꝛ principalis ꝛ penalis: vt.l.centesimis.§.fi.§.e.ꝛ ꝑm hanc nō ob.p̄riuz formatū ō.l.quicquid astringende.ꝛ cū hac scōa so.Bar.ꝛ doc.trāseunt cōiter lz
67 Bau.ō ca.dicat q̄ sibi displicet plusq̄z.p̄ma ex q̄.n.†reor ē fugere:vt.l.p̄perandū.§.ꝛ siqdem.C.de iu. verisimile est q̄ nūq̄z ipse p̄missor in cuius ptāte est positus ipse dies declarabit se velle sistere ꝛ sic fiet p̄ nām iudicij que est q̄ reddat in inuito:vt.l.inter stipulātez.§.j.§.e.ꝛ dicit se putare q̄ nō valeat stipulatio talis.s.cuius dies est collatus in ptāte promissoris. Preterea displicet sibi ista so.q̄z fundat in eodez falso fundamēto put prima p̄supponit.n.q̄ stipl'o de sistendo sine die non valeat exquo facit fundamentū q̄ dies fiat expressus ꝛ collatus in ptāte p̄missor sed h̄ est p̄.d.l.de die. .§.qui satisda.cog.ergo ꝛc̄. Vat ergo ipse Bau.aliā intelligentiam ad hunc v̄.ꝛ dicit q̄ oīno h̄ dies fuit omissa ꝛ q̄ nō viciat nec principalis nec penalis rōne huius icertitudinis postq̄z ex certa sciētia factū est:q̄z intelligit de die q̄ placuerit actori:lz qñ p errorē secus sit vt fuit dictū.§.in gl.posita sup v̄.certo die.in fi.duz op.ō.d.l.de die.§.q̄ satisda.co.ꝛ ꝑm hāc intelligētiā nō ob.d.l.qcqd astringē de.q̄z fatenduz est q̄ dies habeat p omissa postq̄z nō fuit expressa nō tñ seq̄
68 tur q̄ ex h̄ stipl'o viciet †cū nō sit de substātia ipsi⁹ stipl'onis ipsa dies lz bñ de eius sba sit declaratio quātitatis loci vr̄ substātie rei p̄misse vt in principio ipsi⁹.l.Sz hec dicta Bau. nō sūt probabilia. Inquātū.n.ipse dicit q̄ p̄missor in cui⁹ vo lūtate ē collatus dies sistēdi nūq̄z declarabit se sistē velle ꝛ sic reddet inutilis ipa pricipalis stipl'o.naz posito q̄ ita eēt tñ iputādū eēt ipi stipl'atori q̄ dē ꝓtulit in volūtate p̄missoris. ꝓterea timore pene q̄ p̄mitteret cū ꝓstaret p̄missorē sistē nō posse vīsike est q̄ se sistet ꝛ si non sistat satis stipulatori ꝓsul tū est ō pena.nec.n.actus viciat vbi sbest pēa nō obseruato eo qō pricipalr in ipo actu ꝟuenit:vt.l.die,pferre.§.stari.ff.

de arbi.

69 de arbi.cũ si. ⁊ nõ vĩ spõtaneũ sz coactũ illõ qõ fit metu pe
ne icurrẽde si nó fiat vt ꝑbaĩ ex bio de qb⁹ p Bart.no.in.l.
creditor.§.fi.ff.õ so.faĉ.l.iij,§.elegãter.ff.ad sylł.ꝑbaĩ ꝙ nó
vĩ fieri spõte qõ fit metu pene si ergo re⁹se sistet nó dicet vo
lũtari⁹se sistẽ sz iuitus metu ipsi⁹pene ⁊ ꝯ B dcm̃ Bau.facit
d.l.cẽtesimio.§.fi.vbi.n.tps stipłonio ꝙferĩ in volũtate ipsi⁹
ꝓmissoris nó viciaĩ ipa stipło:vt ibi bĩ ⁊ no. Jnc̃ztũ ẽt ipe
dic ꝙ B so.pśupponit dicẽ eẽ nec̃taz in stipłone õ sistẽdo ma
le loqĩ:qz nó ẽ vex ꝙ gl.in hac so.B pśupponat sz vult dicẽ
ꝙ si abinitio actũ fuit vt in stipłone debẽt apponi vt q̃cũq;
die se sistẽt ipse ꝓmissor valz ⁊ tz ipsa stipło itelligẽdo ꝙ fu
it dcm̃ vt q̃cũq; die q̃ placẽt ipsi ꝓmissori.itelligiĩ.n.talis di
es repetit⁹ in stipłone:⁊ sic gl.nó dicit q̃cũq; die.s.placẽt ꝓ
missori tanc̃z in stipłone de sistẽdo sit nec̃aria expśsio ipsius
diei sz tanc̃z talis dies cũ fuerit expśsus abinitio ⁊ in pfatio
ne cẽseaĩ repetit⁹in stipłone de sistẽdo:⁊ sic nó fuit omissus
dies ꝓ errorẽ ꝓut in pncipio in quo in pfatiõe dies nó fuit
specificatus:⁊ sic nó põt cẽseri tacite repetit⁹ in stipłone vt
decłũ fuit in gl.in v.certo die nó ob.ergo.L.qcqd astrinde
cui⁹ ꝓziũ vĩ formatũ inc̃ztũ vĩ in tex.ꝑbari ꝙ fuit omissus
dies õ q̃ apponẽdo abinitio actũ fuit sz imo non fuit omis
sus ex illa tacita repetitiõe ⁊ B mó posset saluari.sol.Otto.
ab eo qõ vĩ ipm pśupposuisse ꝙ dies sit nec̃aria in stipłone
de sistẽdo qz ipse nó pśupposuit absolute sz vbi de die exp̃
mẽda in pfatiõe actũ fuit ⁊ postea fuit omissa sz ex alĩo.so.
sua nõ ꝓcedit ⁊ ex B ẽt qz si itellexit ꝙ diez q̃ placẽt ꝓmisso
ri fuerit specificata in pfatiõe si icõtineti pśupponaĩ secuta
stipło cẽsẽt facta tacita repetitio p.l.ticia.§.idez rñdit.j.e.⁊
p.l.ité qz.§.fi.§.de pac.⁊ sic valet tã ꝑncipalis c̃z ẽt penalis
stipło. Si vo ex iteruallo pśupponaĩ secuta stipło ⁊ dies nõ
repetita pśumĩt ex errore talis dies nó repetita vt p Bart.
in.d.§.idẽ rñdit.⁊ p ꝓñs viciaĩ tã ꝑncipalis c̃z ẽt penalis sti
pło vt in pn.ipsius.l.⁊ dixi sup.d.gl.in v.certo die. Jnc̃ztũ
ẽt Bau.ponẽdo itelligẽtiã suã ad hũc v.ꝙ si abinitio dicit
70 ꝙ oino B dies fuit omissa ex certa scia ⁊ nó viciaĩ nec pn
cipalis nec penalis stipło:qz intelligiĩ de die que placuerit
ipsi stipulatori ipse ẽt min⁹ bñ loquĩ qz si B eẽt nõ deberet
expectari ꝙ definẽt posse se sistẽ sz pena debẽt cómitti qñ i
terpellatus re⁹ ꝓgruo loco ⁊ tpe nó sistẽt p hũc tex.in v.ita
q̃ põt sabini snia ⁊c̃.⁊ faciũt dcã p Bar.s̃.iu.iij.op. Sz ipe
Bau.j.v.seq.tz pmã so.gl. ꝙ.s. illõ qõ vĩ in.d.v.corrigaĩ p
d.v.itaq;.ꝙ in.d.v.sequenti ponaĩ opio pegasi que in.d.v.
reprobaĩ.⁊ sic nõ ob.illõ qõ vĩ in v.seq.ei qõ dicit Bau.sz
B est pei⁹ ꝓze gl.B expśse reprobat in v.seq.nec est verũ ꝙ
in.d.v.nec ante cómitit ⁊c̃.ponaĩ dcm̃ Pegasi.imo ponit
dcm̃. J.ꝓ.q nõ est verisile ꝙ icõtineti se corrigat p.l.nó ad
ea.ff.de ꝓdi.⁊ demó.nec ẽt est vex ꝙ in v.itaq;. J.ꝓ. repro
bet opionẽ Pegasi.nec ipsaz aliquo mõ tãgat.imo tangit
opionez sabini ⁊ deĉat in quo casu ꝓcedat nec Pegasus
logĩ vbi stipło icipit a ꝓcedẽti dispõne sz qñ a ꝓcedẽti ꝓdi
tiõe vt in v.itẽ figs.vñ nõ cadit ꝙ reprobeĩ prout dicit ipse
Bau.tenẽda ergo est so.gl.qcqd aliud dicat Frã de are.q
ẽt ipse nitit iprobare hãc so.⁊ itelligẽtiã gl.⁊ ponẽ aliã no
tã itelligẽtiã ad hũc tex. Dicit.n.ꝙ sibi nó plz hec itelligen
tia ex trib⁹. Primo qz intẽtio. J.ꝓ.in isto ꝑ ⁊ scõo rñso est
ponere dñam iter pnũ casum ⁊ v.ꝙ si abinitio qñ in vtro
q; casu dies nó fuit appositus in stipłone sz bm istã lec.in v.
ꝙ si abinitio dies de quo erat actũ in tractatu fuit expśsus
in stipłone vt.s.re⁹ quocũq; die se sistẽt itellige p viã repeti
tinã ꝙ fuerit ꝓdictus dies expśsus sz dic saluãdo lec. glo.ꝙ
ponit dñam eo casu quo dies expśse nó fuit appositus in sti
płone lz in vno casu.s.in pncipio nó fuerit repetitus:qz nó
cadebat exquo nõ fuit specificatus in alio casu sic. Scõo di
cit ꝙ ista itelligẽtia sibi nó placet eo qz tex.vĩ pśupponere
ꝙ stipło in B v.ꝙ si abinitio valeat ex regula cõi nó ex aliq
71 rõne pticulari† Nec ob.illa dictio q̃si qz est expśsiua verita
tis nõ nota iprobetatis sicut dĩ in.l.figs nõ q̃si.ff.de acq.be
red.⁊ in.l.j.ff.de trãsac.⁊ sic vult dicẽ iste doc.ꝙ iste tex.vĩ
velle ꝙ vere stipło icepit ⁊ ꝓcepta fuerit sub ꝓditiõe. Sed
dic ꝙ B nó est vex ⁊ ꝙ illa dictio quasi est nota iprobetatis
⁊ denotat ꝙ icepit a ꝓcedẽti dispõne lz beaĩ pinde ac si in
cepisset a ꝓcedẽti ꝓditiõe quo ad cõmissionẽ pene ⁊ ꝙ ista
dictio quasi sit nota iprobetatis bĩ in.d.l.j.ff.de trãsac.⁊
in.l.in suis.ff.de li.⁊ po.⁊ ꝙ in B v.stipło nõ icepit a ꝓcedẽ
72 ti ꝓditiõe ꝑbaĩ in v.sz ⁊ si ita ⁊c̃.† Põderãdo illã dictionez
sz iũctã cũ copula que denotat diuersitatẽ in facto:lz idẽtita
tẽ in iure vt bĩ in.l.ij.ff.ne qs eum q in ius vo.est vi.exi.⁊ in
l.sz ⁊ si.l.ff.de pe.hẽdi. ꝑbat ergo illa dictio ꝙ in v.ꝙ si ab
initio stipło icepit a ꝓcedẽti dispõne ⁊ in v.sz ⁊ si ita.a ꝓce
dẽti dispõne:lz in vtroq; casu idẽ iuris sit quo ad cõmissio
nẽ pene ⁊ ex hoc tollit tertiũ fundamẽtũ qõ faciebat pfat⁹
doc.põderãdo illã dictionẽ sz ⁊ si que dicit ꝙ iplicat eãdez
formã stipłonis fuisse in ꝓcedenti que ponit in illo v. nã im
mo illa dictio denotat illud qõ ꝑdixi ⁊ ex B ẽt sua lec.⁊ itel
ligẽtia ruit q vult ꝙ ⁊ in ꝑncipio.l.⁊ in v.ꝙ si abinitio sti
pulatio icepit a ꝓcedẽti ꝓditione ⁊ ꝙ in v.ꝙ si abinitio sine
dies de quo dictũ fuerat in pfatiõe fuerit repetitus sive nõ
sive fuerit actũ in tractatu sive nõ pena cõmittaĩ cũ defierit
posse sistẽ:⁊ sic fit in ptãte ꝓmissoris qua die velit sistẽ cuz
ista sit nã ipsi⁹ stipłonis vbi icipit a ꝓcedẽti ꝓditiõe negati
no mó puta si nó steterit ⁊c̃. Illa.n.dictio sz ⁊ si denotat ꝙ
in supioribꝰ stipło icepit a ꝓcedẽti dispõne cũ ista sit diuer
sitas facti. Nec ob.ꝙ in ꝑncipio si poneret forma stipłonis
adiũgeret copula ⁊ ibi duz dicit si nó steterit ⁊c̃.⁊ diceret
ita stipulat⁹ suz te sisti in certo loco ⁊ si nõ steterit ⁊c̃.⁊ sic
cũ nó ponaĩ illa copula añ illud v̊bũ si nó steterit denotet
ꝙ in ꝑncipio ꝓponit factũ ⁊ in illo v.si nõ steterit incipiat
forma stipłonis.nã imo ẽt sine copula ꝓgruit ꝙ forma sti
pulatiõis icipiat ibi te sisti in certo loco.subitelligiĩ.n.copu
la ibi si nó steterit ⁊ B more loq̃ndi quotidie vtimur ꝓmit
tis B si nó feceris ꝓmittis B aliud ⁊ ꝙ ita sit vicẽdus ꝑbat
vt dixi ille v.sz ⁊ si ita.⁊ totus mũdus tz ꝙ ꝑncipium.l.loq̃
tur vbi stipło icepit a ꝓcedẽti ꝙentiõe:⁊ ita ẽt ipsemet do.
Frã.tz diuidẽdo ipsam lĩam. Glo.sup v.nó posse in ꝑn
cipio deĉat q̃ĩr B sit ꝙ reus ꝓmittẽdi sisti non possit ⁊ clare
loqĩ nec idiget alia dclatiõe. In seĉa pte que incipit ibi
Jtẽ addũt B qdaz ⁊c̃.gl.tacite op.de v.itaq; põt sabini ⁊c̃.
73 vbi dĩ† ꝙ qñ stipło icipit a ꝓcedẽti ꝙntiõe nó expectaĩ ꝙ
definat posse dari vel fieri sz vbi põt dari vel fieri cõmittit
stipło gl.dicit ꝙ qdã dicebãt hũc v.nec añ cõmittit ⁊c̃.cor
rigi p.d.v.itaq; põt sabini snia recipi ⁊c̃.sz B reprobat gl:⁊
bñ ⁊ tetigi in supioꝛi gl.ꝙ B nó est verũ qcqd aliud volue
rit Bau.de ea.Solnit igiĩ gl.ꝙ iõ B lz stipło icepit a ꝓce
dẽti ꝙentiõe expectaĩ ꝙ definat posse fistere qz fuit colla
tũ in arbitriũ ipsi⁹ ꝓmissoris qñ bẽt se fistere.vbi ergo non
ꝓferĩ in volũtate ꝓmissoris dies tũc stipło cómittitur a tpe
more q̃ icipit a ꝓcedẽti ꝙentõe ⁊ hãc tz Bar.reiectis alijs
74 so.de qb⁹in gl.nã ꝯ seqntẽ facit† ꝙ recurrere ad spãlitates
est refugiũ miseroꝛ vt p gl.in.l.filiũ quẽ hñtẽ.C.fa.ber.⁊ ꝯ
vltimã facit illud qõ dictũ fuit.§.in ꝓcedenti gl. in ꝑn.dũ fu
it reprobata opio Otto. Sz ꝯ B qõ dĩ in B tex.opp.fortiter
75 Bar.† nã lz stipło qñ ꝑferĩ in volũtate obligati p futuꝛ sb
iectiui valeat si p dictiõez cũ ꝑferaĩ puta cũ voluerit tñ si ꝓ
missor decedat añ c̃z volũtatez suã declaret viciaĩ stipło:vt
d.l.cẽtesimio.lz in legato sit secus:qz in eo moriendo qs vĩ
velle:vt.l.fideicõmissa.§.sic fideicõmissum.de le.iij.vñ in ca
su bui⁹ v.ꝙ si abinitio cũ in volũtate obligati fuerit colla
ta facultas sistẽdi ipso moriẽte videret ꝙ viciaret stipło ꝓ
d.l.cẽtesimio.tã.s.ꝑncipalis c̃z ẽt penalis p.d.l.si bõ mortu
us. viciata.n.ꝑncipali viciaĩ penalis vt ibi ꝑbaĩ ⁊ p By.
in regula nemo põt.de re.iu.li.vj.in fi. Rñdet Bar.ꝙ q̃ñ
76 qs ꝓmittit simplr cũ ipse voluerit:⁊ tũc† qz ista dictio cuz
ꝑncipaliter denotat tps scõario ꝓditionẽ:vt.l.si ticio.§.q̃ñ
vi.le.ce.⁊ l.figs legata.in ꝑn.de ꝓdi ⁊ demon.ẽ in sua ptã
te an velit ⁊ q̃ñ velit ideo eo moriẽte euanescit stipło:vt.d.
l.centesimis. Sed in casu nro fuit actũ vt oino sisteret:⁊ sic
nõ fuit collata in volũtate ꝓmissoris facultas sistendi sz di
es in eius arbitriũ ⁊ volũtatẽ collata fuit eo ergo moriẽte
cómittit stipło ⁊ ad hoc allegat.l.fi.§.q fine ma.ad li. pue.
77 vbi dĩ † ꝙ si vẽdit ancilla vt manumittaĩ q̃ñ voluerit ipse
emptor:⁊ sic tps fuit collatus in ptãte ipsius emptoris ipso
emptore moriente cõperit libertas.refert ergo an in ptãte

ꝓmissoris ꝓferaꝫ ſba ipſius ſtipulatiõis per ſubiũctiuũ futuri tpis ⁊ dictionẽ cũ ⁊ logꝫ.l.cẽteſimis. An vo tps ſolum ⁊ tũc logꝫ tex.nr̃.⁊ cum Bar.trãſit Jmo.excepto q̃ nõ approbat q̃ in vltimis volũtatibus qs moriẽdo videaꝫ velle
78 †cũ volũtas morte finiaꝫ.l.iiij.s̃.loca.dicit ergo rõnez eſſe qz cenſeꝫ poſt mortẽ relictũ factũ p hec ⁊ba cũ heres volet vel cũ voluerit ⁊ ꝑ vult ipſe Bar.in.d.l.centeſimis.q dicit q̃ nulla.l.dicit ꝑ q̃ moriẽdo qs videaꝫ velle lz aliq ꝑ dicãt ⁊ q̃ ceſeaꝫ relictũ poſt mortẽ vbi eſt relictũ cũ volet heres ꝓbat tex.in.l.vroré.§.pe.de leg.iij.Ange.ẽt trãſit cũ dictis Bar.hic.Qui ſol.hui⁹ glo.s̃.retẽtã eſſe no.qz lr̃az hãc red-
79 dit ſingularẽ.Ex qua habemus†q̃ lz iterpellatio ꝓſtituat debitorẽ in mora qñ obl̃o eſt pura vel purificata tñ ſi dies ꝓſtationis eſt poſit⁹ in volũtate debitoris nõ añ ꝓhiẽ mora q̃ꝫ fuerit declaratũ debitorem implere nõ poſſe qõ ꝓmiſit nec dz eſſe in ptãte eius q dz qz eo nõ declarãte tps nec declarare volente cõmittiꝫ tũc ſtipl̃o cuz effectu executionis.
80 Et per ꝑ dicit patere rõnẽ†q̃re ſtipulatio iſta ꝓmitto.x.cũ voluero ſoluere valet.nã rõ eſt qz me nõ declarãte ſaltẽ cõmittiꝫ ſtipulatio.Sed qñ ꝓmitto ſoluere ſi voluero lex ꝓſumit q̃ nũq̃ velim ⁊ me nõ declarante qõ lex ꝓſumit ſtipl̃o eſt nulla ⁊ ſic nullus caſus ꝓtingẽ põt in quo hec ſtipl̃o valet.nõ eiz in caſu declarationis fiẽde qz iſtud lex nõ ꝓſumit nec in caſu declarãtiõis nõ fiẽde nec ob.v.l.cẽteſimis.§.ſi. vbi ſtipl̃o cõcepta p hec ⁊ba cũ voluero demũ valet ſi declaratio ſequaꝫ ⁊ nõ aliter qz ibi ⁊bũ voluero fuit adiectũ ⁊bo obligatiuo ⁊ ſic ſubſtãtie obl̃onis hic executioni in caſu.ſ.ſupdicto cũ fuit dictũ ꝓmitto cũ voluero ſoluẽ ideo cõmittiꝫ ſtipl̃o vnob⁹ caſib⁹.ꝑ ſi debitor declaret ſe velle.ſcõo ſi nullo modo declaret nec põt declarare ⁊ p ꝑ allegat.d.
81 l.latinus.de his q ſi.ma.ad lib.peru.†⁊ q̃ vbi ⁊bũ voluero vel volaz adijciꝫ executioni valeat ſtipl̃o ⁊ cõmittaꝫ ſi non ante ſaltẽ poſt mortẽ ⁊ ſic hẽs teneaꝫ vult Bar.in.d.l.centeſimis.d.§.fi.in.j.col.ad fi.⁊ibi ẽt ipſe Ange.alle.l.ex his. .C.qñ di.le.ce.⁊.l.firmio.ff.e.ti. Sed Jmo.hic ⁊ in.d.§.fi. d.l.cẽteſimis.col.iiij.reꝓbat ꝑ dictũ Ange.q̃tenus.ſ.ipſe vult q̃ iſta ſtipl̃o,ꝓmitto.x.cũ ſoluere voluero valeat ⁊ me nõ declarante cõmittaꝫ ⁊ ſic heres meus me nõ declarãte teneaꝫ ⁊ reꝓbat ꝑ dictũ per.d.l.cẽteſimis.v.§.fi.nec ob. illud qõ dicit Ange.q̃ in caſu ſuo ⁊bum volo eſt adiectuz executioni ſec⁹ in caſu.d.§.fi.qz eſt adiectũ ⁊bo obligatiuo
82 naz dicit Jmo.q̃ in caſu Ange.†⁊ba executiua ſunt ſimul iũcta cũ diſpoſitiuis nec ſũt ſeparata ideo idẽ eſt iudicãdũ qõ de mere diſpoſitiuis:vt.l.ſi ita ſcriptũ fuerit cũ ticius.s̃. de manu.teſt.†nam ⁊bum dato de quo ibi eſt diſpoſitiuũ ⁊ executiuum ⁊ tñ nõ attendiꝫ vis executiua ſz diſpoſitiua qõ patet qz legatũ fundi nõ debeꝫ mortuo ticio anteq̃ꝫ pueniret ad.xxx.annũ.ſi.n.attenderet qõ eſt ⁊bum executiuũ deberet legatũ qz certũ tps a dictũ executioni nõ ſubmouet ipm legatũ ẽt q̃ illud tps ſit certũ nõ eventurũ:vt in.d.l.ex his.in qua ꝑm Jmo.⁊ba executiua erãt ſeparata a diſpoſitiuis. Item ibi erat tps certũ.ſ.cum ad legitimũ ſtatũ puenerit. In caſu aũt Ange.erat ⁊ eſt tps incertũ adiectuz in
83 executione vz cũ voluero.eſt enim incertũ qñ habeat velle †qõ tps incertũ adiectũ ẽt in executione vi facere conditionem vt per glo.no.in.l.ſeyus ſaturninus.ff.ad trebel.dum alle.l.qbus diebus.§.ij.ff.de cõdi.⁊ demon.per quã glo.dicit poſſe attẽtari q̃ ẽt ſi ⁊ba diſpoſitiua ſeparata eſſent ab executiuis puta qz dictũ eſſent ꝓmitto.x.tibi dare que cuz voluero ſoluã quo caſu loquiꝫ Bar.in.d.l.cẽteſimiſ.d.§.fi. nõ hẽt effectũ ſtipulatio me decedẽte ante declarationem niſi ꝑm ipm ſaluãdo Bar.dicam⁹ q̃ glo.in.d.l.ſeyus ſaturninus.loqtur vbi tps incertũ fuit adiectũ actui ſeu euentui extrinſeco ita enim loqtur.d.l.qbus diebuſ.§.ij.nã legatis alꝫ ſatis fuit adiectũ tps mortis matriſ qõ eſt ex̃ actũ legatoꝝ.Sec⁹ ſi tps incertũ adjũciaꝫ actui intrinſeco volũtatis ⁊ita ẽ in caſu Bar.ad ꝑ.l.vtrũ.§.pe.ff.de re.du.⁊ adũte qz illa.l.qb⁹ dieb⁹.loqꝫ vbi tps incertũ ẽ adiectũ p dictionẽ ſi. Et ꝓdicta no.ad intelligentiã materie de qua in.d.l.centeſimis.ad cui⁹ ꝓpriuz formatũ hic per Bar.⁊ ſo.datã redeũdo eſt aduertẽdũ q̃ Pau.de ca.nõ tenet ſo.Bar.ad ꝓdictũ Ange.q̃tenus.ſ.ipſe vult q̃ iſta ſtipl̃o,ꝓmitto.x.cũ ſoluere voluero valeat ⁊ me nõ declarante cõmittaꝫ ⁊ ſic heres meus me nõ declarãte teneaꝫ ⁊ reꝓbat ꝑ dictũ per.d.l.cẽteſimis.v.§.fi.nec obillud qõ dicit Ange.q̃ in caſu ſuo ⁊bum volo eſt adiectuz executioni ſec⁹ in caſu.d.§.fi.qz eſt adiectũ ⁊bo obligatiuo
82 naz dicit Jmo.q̃ in caſu Ange.†⁊ba executiua ſunt ſimul iũcta cũ diſpoſitiuis nec ſũt ſeparata ideo idẽ eſt iudicãdũ qõ de mere diſpoſitiuis:vt.l.ſi ita ſcriptũ fuerit cũ ticius.s̃. de manu.teſt.†nam ⁊bum dato de quo ibi eſt diſpoſitiuũ ⁊ executiuum ⁊ tñ nõ attendiꝫ vis executiua ſz diſpoſitiua qõ patet qz legatũ fundi nõ debeꝫ mortuo ticio anteq̃ꝫ pueniret ad.xxx.annũ.ſi.n.attenderet qõ eſt ⁊bum executiuũ deberet legatũ qz certũ tps a dictũ executioni nõ ſubmouet ipm legatũ ẽt q̃ illud tps ſit certũ nõ eventurũ:vt in.d.l.ex his.in qua ꝑm Jmo.⁊ba executiua erãt ſeparata a diſpoſitiuis. Item ibi erat tps certũ.ſ.cum ad legitimũ ſtatũ puenerit. In caſu aũt Ange.erat ⁊ eſt tps incertũ adiectuz in
83 executione vz cũ voluero.eſt enim incertũ qñ habeat velle †qõ tps incertũ adiectũ ẽt in executione vi facere conditionem vt per glo.no.in.l.ſeyus ſaturninus.ff.ad trebel.dumalle.l.qbus diebus.§.ij.ff.de cõdi.⁊ demon.per quã glo.dicit poſſe attẽtari q̃ ẽt ſi ⁊ba diſpoſitiua ſeparata eſſent ab executiuis puta qz dictũ eſſent ꝓmitto.x.tibi dare que cuz voluero ſoluã quo caſu loquiꝫ Bar.in.d.l.cẽteſimiſ.d.§.fi. nõ hẽt effectũ ſtipulatio me decedẽte ante declarationem niſi ꝑm ipm ſaluãdo Bar.dicam⁹ q̃ glo.in.d.l.ſeyus ſaturninus.loqtur vbi tps incertũ fuit adiectũ actui ſeu euentui extrinſeco ita enim loqtur.d.l.qbus diebuſ.§.ij.nã legatis alꝫ ſatis fuit adiectũ tps mortis matriſ qõ eſt ex̃ actũ legatoꝝ.Sec⁹ ſi tps incertũ adjũciaꝫ actui intrinſeco volũtatis ⁊ita ẽ in caſu Bar.ad ꝑ.l.vtrũ.§.pe.ff.de re.du.⁊ adũte qz illa.l.qb⁹ dieb⁹.loqꝫ vbi tps incertũ ẽ adiectũ p dictionẽ ſi. Et ꝓdicta no.ad intelligentiã materie de qua in.d.l.centeſimis.ad cui⁹ ꝓpriuz formatũ hic per Bar.⁊ ſo.datã redeũdo eſt aduertẽdũ q̃ Pau.de ca.nõ tenet ſo.Bar.ad ꝓdictũ Ange.q̃tenus.ſ.ipſe vult q̃ iſta ſtipl̃o,ꝓmitto.x.cũ ſoluere voluero valeat ⁊ me nõ declarante cõmittaꝫ ⁊ ſic heres meus me nõ declarãte teneaꝫ ⁊ reꝓbat ꝑ dictũ per.d.l.cẽteſimis.v.§.fi.nec ob.illud qõ dicit Ange.q̃ in caſu ſuo ⁊bum volo eſt adiectuz executioni ſec⁹ in caſu.d.§.fi.qz eſt adiectũ ⁊bo obligatiuo
82 naz dicit Jmo.q̃ in caſu Ange.†⁊ba executiua ſunt ſimul iũcta cũ diſpoſitiuis nec ſũt ſeparata ideo idẽ eſt iudicãdũ qõ de mere diſpoſitiuis:vt.l.ſi ita ſcriptũ fuerit cũ ticius.s̃. de manu.teſt.†nam ⁊bum dato de quo ibi eſt diſpoſitiuũ ⁊ executiuum ⁊ tñ nõ attendiꝫ vis executiua ſz diſpoſitiua qõ patet qz legatũ fundi nõ debeꝫ mortuo ticio anteq̃ꝫ pueniret ad.xxx.annũ.ſi.n.attenderet qõ eſt ⁊bum executiuũ deberet legatũ qz certũ tps a dictũ executioni nõ ſubmouet ipm legatũ ẽt q̃ illud tps ſit certũ nõ eventurũ:vt in.d.l.ex his.in qua ꝑm Jmo.⁊ba executiua erãt ſeparata a diſpoſitiuis. Item ibi erat tps certũ.ſ.cum ad legitimũ ſtatũ puenerit. In caſu aũt Ange.erat ⁊ eſt tps incertũ adiectuz in
83 executione vz cũ voluero.eſt enim incertũ qñ habeat velle †qõ tps incertũ adiectũ ẽt in executione vi facere conditionem vt per glo.no.in.l.ſeyus ſaturninus.ff.ad trebel.dumalle.l.qbus diebus.§.ij.ff.de cõdi.⁊ demon.per quã glo.dicit poſſe attẽtari q̃ ẽt ſi ⁊ba diſpoſitiua ſeparata eſſent ab executiuis puta qz dictũ eſſent ꝓmitto.x.tibi dare que cuz voluero ſoluã quo caſu loquiꝫ Bar.in.d.l.cẽteſimiſ.d.§.fi. nõ hẽt effectũ ſtipulatio me decedẽte ante declarationem niſi ꝑm ipm ſaluãdo Bar.dicam⁹ q̃ glo.in.d.l.ſeyus ſaturninus.loqtur vbi tps incertũ fuit adiectũ actui ſeu euentui extrinſeco ita enim loqtur.d.l.qbus diebuſ.§.ij.nã legatis alꝫ ſatis fuit adiectũ tps mortis matriſ qõ eſt ex̃ actũ legatoꝝ.Sec⁹ ſi tps incertũ adjũciaꝫ actui intrinſeco volũtatis ⁊ita ẽ in caſu Bar.ad ꝑ.l.vtrũ.§.pe.ff.de re.du.⁊ adũte qz illa.l.qb⁹ dieb⁹.loqꝫ vbi tps incertũ ẽ adiectũ p dictionẽ ſi. Et ꝓdicta no.ad intelligentiã materie de qua in.d.l.centeſimis.ad cui⁹ ꝓpriuz formatũ hic per Bar.⁊ ſo.datã redeũdo eſt aduertẽdũ q̃ Pau.de ca.nõ tenet ſo.Bar.ad ꝓdictũ Ange.q̃tenus.ſ.ipſe

ctũ ꝓpriuz dicit eni q̃ eſt diuinatiua ad tex.in quo nõ appa-
ret ſtipl̃onem cõceptaz ita.ſ.q̃ oino reus ſiſteret ⁊ q̃ ſolus dies in arbitriũ ipſi⁹ ꝓmiſſoris fuerit collatus ⁊ ſic nõ apparet q̃ ſtipl̃o nõ fuerit cõcepta talr vz q̃ reus ſisteret cuz vellet ⁊ ẽt Raph.dicit hãc ſol.diuinatiuã.Qui alr ſol.ꝓdictũ ꝓpriuz ⁊ hic ⁊ in.d.l.cẽteſimis.⁊ dicit q̃ in tex.nr̃o per mortẽ ꝓmiſſoris euaneſceret ſtipl̃o niſi fuiſſet ꝓmiſſa pena ſed qz fuit ꝓmiſſa nõ euaneſcit cõmiſſio pene imo cõmittitur ⁊ ita ꝓcedit tex.nr̃ cenſeꝫ eniz qñ pena fuit ſbiecta huic ſtipulationi cuz ſiſtere voluerit ſolũ in ptãte ꝓmiſſoris collatũ qñ ſiſtat nõ aũt an ſiſtat ⁊ ideo decedẽte eo cõmittiꝫ ſtipulatio penalis ſi nõ declarauit dum alꝫ eiz ꝑm ipm ſequereꝫ q̃ pena eſſet appoſita in voluntate ipſi⁹ ꝓmiſſoris ⁊ ſic fruſtra eẽt appoſita.ſi.n.euaneſceret ſtipl̃o ẽt quo ad penã per mortẽ ipſius ſemp poſſet ante mortẽ nõ declarare ⁊ ſic facere q̃ pena nõ cõmitteꝫ ⁊ eſt pulchra opinio ⁊ p ipſaz ſingularit̃ limitaꝫ.d.l.cẽteſimis.§.ſi.que Pau.dicit q̃ ſibi placuit ẽt nõ viſo Raph.Sed poſtea mutauit ꝓpoſituz ⁊ dicit nõ videre quomodo poſſit ꝓcedere.nam pena cenſeꝫ
84 ꝓmiſſa ſi nõ ſteterit die qua ſibi placuerit.† Aut ergo deceſſit aliq̃ꝫ declaret qua die ⁊ tũc nõ extat cõditio ſub qua fuit ꝓmiſſa pena ergo nõ cõmittiꝫ pena:† qz decedẽdo vt nolle in ꝓctib⁹ dic tu:vt.d.l.iiij.s̃.loca. Aut deceſſit poſtq̃ declarauit qua die volebat ſiſtere:⁊ tũc aut poſt lapſum illius ⁊ pena erat cõmiſſa per lapſum diei qz tũc erat in mora ꝓſtitutus vñ amplius nõ cõmittiꝫ per mortẽ:aut deceſſit ante lapſuz diei ⁊ ſtipl̃o penaliz dz extinguj ſicut ꝓncipalis per.l.ſi deceſſerit.s̃.q̃ ſatiſda.cog.Et ideo ipſe Pau.tz pmã ſol.gl.q̃ iſte v̄.corrigaꝫ.per v̄.itaq̃z.⁊ q̃ hic ponaꝫ opl nio Pega.que J.reꝓbat qõ nõ eſt tenẽduz per dicta.s̃.⁊ in hac.⁊ in ꝓcedẽti glo. nec ẽt eſt tenẽda opinio Raph.qz eſt ꝓ gñalitatẽ.d.l.cẽteſimis.d.§.fi.in ſui eiz gñalitate poſſet cõprehẽdere ẽt caſum vbi pena fuit ꝓmiſſa. Preterea Raph.nihil allegat niſi tex.nr̃m q alr põt itelligi ꝑm q̃ dicit Bar.cuius ſol.eſt tenẽda ⁊ ad illud q̃ diuinet rñ.q̃ nõ incõuenit vt iura iurib⁹ ꝓcordent ar.c.cũ expediat.de elec. li.vj.nec rõ quã adducit Raph.iuſtificat ſuaz opinionẽ qz ſicut tolleraꝫ vt factũ ꝓncipale ſit in ptãte ipſius ꝓmiſſoris ita tolleraꝫ q̃ ſit in eius ptãte ipſa pena vbi ſtipl̃o concipit̃ per hec ⁊ba cũ volueris.ſolo ergo Bar.eſt tenenda ⁊ nõ ſemp.Qui Bar.duodecimo loco op.ꝯ dicta in hac prima
85 pte ẽtenus.ſ.s̃.eſt dictuz q̃ viciata ꝓncipali ſtipl̃one viciaꝫ penalis.naz fuit ꝑ dictũ ſup glo.ꝓcedẽti ⁊ ipſe ꝑ dicit in.x. op.opponit ergo de.§.alteri.l.ſtipl̃o iſta.s̃.e.⁊ ſol.vt hic vide per ipm q bñ loquiꝫ ⁊ alij cuz ipſo trãſeunt. ¶ Glo.ſup v̄.itẽ ſiqs ⁊c.cõtinuat pñtez v̄ſi.ad ꝓcedentẽ v̄ſi.dicẽs q̃ in ſupiozi v̄ſi.dictũ eſt qñ cõmittiꝫ ſtipl̃o que incipit a ꝓcedẽti cõditione faciẽdi in ꝑ ſubnectiꝫ de ea q̃ incipit a cõditione
86 dãdi.Quã gl.no.⁊ tene mẽti ꝓpetuo†q̃ nõ ſolũ de rubrica ad rubricã:⁊ de.l.ad.l.⁊ de.§.ad.§.fit ꝓtinuatio ſz ẽt de v̄. ad v̄.vt hic videmus q̃ facit ipſa glo.dicas tñ q̃ ꝑ nõ fit ex neceſſitate ſz ad maiorẽ intelligẽtiã.ar no. ꝓ gl.⁊ doc.in.l. gallus.in pn.s̃.de lib.⁊ poſthu.vbi aliqd dixi. ¶ Glo.ſup v̄.ſabinus.declarat in q̃ caſu ꝓcedat opio Pega.⁊ in quo caſu opio ſabini ⁊ in effectu in fi.ſui reſidet q̃ opio Pega. ꝓcedat vbi ſtipl̃o incipit a ꝓcedẽti ꝓditõe ⁊ ita tãſit Bar. ⁊ doc.ſequunt reꝓbata alia opione q̃ recitaꝫ in ipſa gl.q̃ fuit Jrne.q ꝑm Bar.ſomniauit.voluit eni q̃ opio Pega. nullo caſu teneat ſiue ſtipl̃o incipiat a ꝓcedẽti pactiõe ſiue a ꝓcedẽti ꝓditione. ¶ Glo.ſup v̄.agendum in ꝓncipio infert q̃ nõ eſt expectãduz q̃ pamphylus deſinat poſſe dari. ¶ In ſcõa parte q̃ incipit ibi in mora ergo vi ⁊c.iterũ infert q̃ in mora vi eſſe ſi nil impediat quominus pamphyluz daret ⁊ nõ dedit. ¶ In tertia parte q̃ incipit ibi ſed ⁊ alia
87 exiguntur ⁊c.glo.tacite q̃rit.† An alia reqranꝫ ad hoc vt ꝓſtituaꝫ in mora niſi q̃ nil eum impediat pamphylũ dare ⁊ rñ.q̃ ſic ꝑm Hug.qz ⁊ alia exiguntꝫ.ſ.q̃ iterpelleꝫ ⁊ credet ſe debere vt indiſticte de mora dicit Accur.ſe dixiſſe ⁊ facit.l.qõ te.s̃.ſi cer.pe.vbi ꝓbatur q̃ ad hoc vt quis ꝓſtituaꝫ in mora dz intelligere ſe teneri ad id qõ ab eo petiꝫ ⁊ illud de interpellatione ꝓbaꝫ in.l.mora.s̃.de vſu.⁊ hec eſt

vna opinio

87 vna opio quã recitat glo. † q ad cõmissionẽ pene regrat interpellatio ꝛ sic mora. Aliã opionẽ q nõ regrat mora ꝛ sic nec interpellatio ponit glo. quã approbat rñdẽs ad l. fideiussor obligari. §. fi. ff. de fideius. Que glo. ꝑriũ voluit ꝛ firmauit. s̃. in ꝓma gl. in fi. vult eiz ibi q imo regrat iterpellatio. ꝛ ita firmat post By. Bar. hic in. vj. q. ꝑncipali ꝛ ita ẽt tenet ipse Bar. in. vij. op. penul. ptis pñtis. l. ꝛ ita tenẽt Jmo. ℙau. de ca. ꝛ doc. cõit hic in. l. ꝛ si post tres. s̃. si qs cau. ꝛ ꝓbat in. l. si penũ. s̃. qñ di. lega. ceda. ꝛ tetigi aliq̃d sup. d. glo. j. ꝛ vide alia iura que ad ꝫ ꝓpositũ allegat Bar. in. d. vj. q. ꝛ maxime. l. fideiussor obligari. §. fi. ff.
88 de fideius. quã allegat ẽt glo. nr̃a vbi vo ꝓbat † q ex iterpellatione facta ꝑ principalẽ cõmittit pena ꝑ fideiussores ꝛ ꝓpterea dicit ibi glo. q mora rei nocet fideiussori ꝛ ibi ẽt Bar. ꝛ Bal. in. l. si plures. in pe. col. C. de condi. inser. vbi plura dicit ad intelligentiã illius. §. fi. ꝛ vide Bar. in l. si duo. §. fi. ff. de cõsti. pe. vbi expresse dicit q qñ precedit dispositio ex qua inducit obligatio de aliquo dãdo vel facie do illa vba si nõ dederit vel fecerit intelligunt. i. si in mora dandi vel faciẽdi fuerit qõ ꝓbatur ex illo tex. ꝛ sic vbi actus incipit a precedẽti dispõne ꝛ subsequit pena regratur mora ꝛ sic interpellatio per quã inducit ipsa mora ꝛ illũ tex. in. d. §. fi. alle. ℙau. de ca. sup hac glo. ꝛ ẽt ipsum no. in. d. §. fi. dicẽs q verba illa negatiua si nõ dederit vel fecerit subiecta obligationi de dando vel faciẽdo debent intelligi cum supplerione. s. q fuerit in mora dandi vel faciendi qõ dicit ꝓcedere vbi talia vba adiecta fuerũt in ꝑsona eiusdẽ secus si in ꝑsona diuersor: qz illa vba verificãtur ẽt absq; mora. verbi gratia. si qs ꝓmittat dare vel facere ꝛ si nõ dederit vel fecerit alius fideiubet ꝓ eo. nã si re[o] ꝑncipalis decedat ẽt añq; sit in mora fideiussor tenet hic
a est tex.[a] no. ꝑm ipsũ in. d. l. fideiussor obligari. §. fi. ff. de fideius. sed de ꝫ fuit cõtentio inter glo. ꝛ vltramontanos vt habetur in. d. §. fi. per Bar. ꝛ doc. vbi ẽt per ipm ℙau. ꝛ per doc. in. d. l. si plures. C. de cõdi. inser. Si aũt nõ ꝓcedat obligatio de aliquo dãdo vel faciẽdo tũc illa vba negatiua. s. nõ dederit vel fecerit non verificant nisi desieris posse dare vel facere vt hac. l. ꝛ in. l. in illa stipulatione si kalendis. ꝛ l. ꝫ iure. s̃. eo. nec tũc regrit alia interpellatio sentit expresse Bar. in. d. l. si duo. d. §. fi. ꝛ sentit glo. j. hic ꝛ vr satis clarũ ex q̃ nõ vr esse aliqd possit iterpellari ex quo
89 nihil est in obligatione † interpellatio enim fit ad ꝓstituẽdum quem in mora ꝛ vbi nulla est petitio nulla est mora vt. l. si pupillus. J. e. Dicit tñ no. ℙau. de ca. † q in casib[o] in quibus lz actus incipiat a precedendi cõditione nõ dz expectari q desinat posse dari vel fieri sz sufficit q potuerit dare ꝛ per eũ steterit q regrit interpellatio ꝛ illa vba q potuerit dare ꝛ per eũ steterit debẽt intelligi q requisit[o] nõ dederit ꝛ lz requisitio nõ ꝓstituerit eũ in mora ꝓstituit tñ in q̃si mora ꝛ facit existẽ cõditionẽ sub qua pena fuit ꝓmissa ꝛ hoc ꝑm ipm manifestũ ꝓbat in. l. j. §. itẽ si ita. v. idemq;. s̃. ad. l. fal. nã in pcedẽti casu vbi legatũ incipit a pcedẽti dispõne clarz est q regrit iterpellatio cũ lapsu modici tpis ꝛ in. d. v. idẽq; vbi incepit a pcedenti cõditõe subiicit idẽq; ꝛ c̃. ꝛ sic denotat ex illa dictõe repetitiua q ibi ẽt regrat interpellatio alle. ẽt ad hoc. l. si peculiũ. §. fi. s̃. de sta. li. ꝛ ponderat ẽt hũc tex. in v. sabinus. in quo indistin. dr̃ q postq̃ potuit dari vel fieri cõmittit pena ꝛ intelligit pcedenti interpellatõe ꝛ in vltimis volũtatibus pcedit indistin. dictũ sabini sine icipiãt a pcedenti cõditõe sive a pcedenti dispõne vt videbimus in seqnti glo. ꝛ lz illa interpellatio nõ cõstituat in mora: qz vt dixi vbi nulla est petitio nulla est mo
90 ra † ꝛ illud qõ est in cõditõe nõ est in dispõne ꝛ in petitõe vt. l. si qs subcõditõe. s̃. si qs omis. cã te. tñ ꝓstituit in quasi mora ꝛ facit existere cõditões sub qua pena fuit ꝓmissa: sicut ẽt qñ pcedit quentio nuda ꝛ pena subiicit: nã nec etiã in dicto casu põt qs in mora ꝓstitui: ꝛ tñ pena cõmittitur vel ꝑ litis cte. vel ꝑ nudã interpellationẽ: vt in. l. nuda. C. de ꝛ̃ben. sti. vbi p doc. an regrat litis ctestatio vel sufficiat extudicialis interpellatio de quo p Bar. ẽt hic in. vj. opp. qnte pticule pñtis. l. hoc vult ℙau. qõ ꝓdixi lz difficulter loquat. Et cum hoc dicto ℙau. transit hic do. Alex. sup hac glo. qui in stipone exẽplificat hoc dcm̃ ℙau. vbi qñ incepit a pcedenti cõditõe fuit actũ: vt vtrũq; pstaret: vt in v. qõ sine dubio. ꝑm intellectũ Oldra. de quo intellectu tractũ fuit. s̃. in diuisiõe lr̃e hoc dcm̃ ℙau. cõmendat ẽt do. Frã. de are. sup gl. in v. defuncti. ꝛ seq. ꝑ quo adducit nouã rõnẽ: qz alr sequeret q meliozis cõditiõis esset efficaciter obligat[o] q̃s inefficaciter: qz efficaciter obligatus deberet iterpellari: ꝛ inefficaciter obligat[o] nõ: quo ad cõmissionẽ pene: ꝛ dicit q solus ℙau. mouet ꝫ dubiũ sive hãc. q. dicit tñ q tex. in. d. §. itẽ si ita. v. idẽq;. erit ẽt ꝛc̃. nõ facit qz illud idẽ repetit illud qõ est supra dcm̃ de falcidia nõ detrahenda: sed imo dic q repetit illud de interpellatõe cuz
91 nõ sit rõ: qr̃ nõ repetat. ar. no. in. l. i. C. õ li. pre. cũ fi. imo rõ magna est q repetat: vt pz ex pdictis. † Quid aũt sit tenendũ in dispõne legali vel statutaria an ad cõmittendũz pena in ipsa ꝓtentã regrat monitio vel regrat ẽt q desinat posse dari vel fieri illud qõ pcipit in ipsa. l. vel sufficiat trã fisse tantũ tps. J. qõ potuerit dari vel fieri qõ. l. inbet. in hoc articulo sunt opiones doc. ꝛ moderni hic tractãt hũc articulũ do. Alex. in. v. col. huius. l. in no. ꝛ do. Frã. de are. sup
92 .j. glo. ꝛ allat glo. in. l. i. C. de his qui. vt indi. que vult † q heres debeat ꝓuari hr̃ditate vt indignus: pp nõ vindicataz necẽ defuncti vbi trãsiuit tm̃ tps infra qõ potuisset ipse heres cõmode vindicationẽ facere: ꝛ sic illa gl. vult q ad cõmittendã pena in. l. ꝓtentã. nõ debeat expectari q desinat posse dari vel fieri illõ qõ ipsa. l. pcipit nec ẽt vr̃ regrere alr monitionẽ pcedere: ꝛ illã gl. sũme no. ibi bar. ꝛ idez
93 Bar. in. l. in cognitõe. s̃. ad silk. no. ex ipsa † q dispõ legalis magis egparat vltimevolũtati q̃s ꝓctibus ex quibus verbis bar. depbendit q ẽt si. l. incipiat a pcedenti cõditõe pena cõmittit: vbi põt dari vel fieri illud qõ in. l. ꝓtinet nec regrit expectari q desinat id posse dari vel fieri. hoc. n. casu est dria iter ꝓctus ꝛ vltimas volũtates. vbi. n. actus incipit a pcedenti dispõne nõ est dria inter ꝓctus ꝛ vltimas volũtates: sed in vtraq; dispõne attendit tps more: vt hac. l. iuncta. l. i. §. itez si ita. s̃. ad. l. fal. ꝛ ita expresse vult Bal. in d. l. i. sup. d. glo. quã cũ dicto Bar. ita put. s̃. dixi intellectũ vbi. l. incipit a pcedenti cõditõe ꝛ ꝑ illa glo. alle. l. ij. §. pfestim. s̃. ad tertu. q. §. facit iuncto. §. si mr̃. e. l. alle. ẽt rõnẽ: qz fisco de cuius utilitatis tractat fit mora re ipsa ad qõ facit lz ipse nõ alleget. l. titia. §. vsuras. ff. dele. ij. ꝛ. l. in minoribus. C. in qui. cau. in inte. re. nõ est ne. iuncta. l. reo pe. C. ex q. cau. maio. ꝛ no. per gl. in. §. itez mixta. insti. de actio. ꝛ hac rõne. Rñdet ipse dicto Jnno. in. c. extirpande. §. q vo. de
94 pben. vbi voluit † q vbi pena in. l. apponit negatiue. ꝛ sic hz cõmitti ex nõ fcõ ꝛ negligẽtia cõmittit a tpe monitõis Ubi vero hz cõmitti pp fcm̃ tũc cõmittit cũ explicat fcm̃ absq; alia monitõe: vt in. c. si qs suadẽte. xvij. q. iij. ꝛ in pluribus iuribus ꝛ assignat rõnẽ iter vnũ casuz ꝛ aliũ: qz fcã patent negata latent: ꝛ ió ad hoc vt pateãt an sit cõmissa ꝛ an ex iuxta cã vel iniuxta regrat monitio: ꝛ ita cõmittit pena huic ergo dcõ Jnno. tenẽdo opionez pdi. gl. q imo in factis negatiuis vbi trãsiuit tm̃ tps. J. qõ cõmode factũ potuit explicari pena cõmittat absq; alia monitiõe. Rñ. q in teris pdicte gl. agit de fauore ꝛ utilitate fisci cui mora cõmittit ipso iure. Ex qua rñ. iũcto dicto Jnno. depre
95 bendi vr̃ hec cõclusio † q vbi pena apposita fcõ negatiuo sive in. l. sive in alia dispõne hẽt applicari fisco cõmittit a tpe quo fcm̃ potuit explicari: qz ipsi fit mora ipso iure vbi hz alteri applicari hz ipsã penã: ꝛ tũc cõmittit a tpe monitionis vbi pp fcm̃ cõmittit: ꝛ tũc a tpe explicati facti ꝓbiti ꝛ cũ illa gl. ꝛ dcõ bal. trãsit Saly. in. d. l. i. qvltra rõnẽ bal. cõat aliã rõnẽ assignare ꝑ illa gl. q̃ nihil ẽ ió eã nõ refero pau. de ca. ẽt trãsit cũ illa gl. quã dicit ꝓcedere vbi ex offõ facere incũbit alicui illud qõ omittit: ꝛ ita post terminũ ipsius gl. hr̃di. n. ex offõ incũbit vidicare necẽ defuncti Secus vbi ex offõ nõ incũbit facere: qz tũc nõ ꝓcedit gl. sz ꝓcedit dcm̃ Jnno. in. d. c. extirpãde. qz ad ꝫ vt pena cõmittat reqrit mõitio. Sz ꝫ dcm̃ ℙau. est ꝑ itẽtionẽ Jnno. q
96 logt in teris. d. §. q vo. in quo † qs ex officio tenet. s. reside

a ¶ Tex. Et vide de intelligentia illius. l. fideiussor obligari. §. fi. j. i gl. in v. clare spõdeo ꝛc.

re in eccl̃ia prochiali non annexa p̃benda vel si est annexa vicario p̃figere ꝛ dcm̃ Inno. in .d.Ḣ. qui vero improbat ibi do. Abb sicu. per no. per glo. in .d.l.i. ꝛ rñdet ad rónes
97 Inno. duz dicit † ꝙ nó facta latent naz latent siue latere pñt ipsos boies: sed nó ipm deum ꝛ ipsam .l. que est certa de oi eo ꝙ est certa ipsa nã ꝛ pót ét occultũ delinquentes punire absq; alia monitõe: monitio tñ requr̃ ad certificationẽ hois si forte ipse vult exequi ipsam penaz per .l. inflictam ꝛ theoricã. Inno. ét indistin. non approbat ipse do. Imo. in .c.ij. de rap. vbi aliqd dixi vltra ipm do. Imo. ꝛ doc. canonistas ad declarationẽ dicti Inno. ꝛ róniś sue quã nó approbaui: nec in rei veritate est concludens ratio ad tenendum ꝙ monitio requr̃ ad hoc vt pena infligat̃ per ipsam .l. sed facit illa rõ ꝙ minister .l. ꝛ sic iudex ipsam penam iam inflictã nó possit exequi sine monitõe ad hoc vt sibi liqueat an sit omissuz necne illud qđ .l. ꝓcipit ꝛ an cũ cãvel sine cã Bar. in .l. inficiando. Ḣ. infans. J. de fur. approbat dcm̃ Inno. qđ tñ refert alr q̃s ponit̃ per ipz Inno. qui dicit qđ .s. retuli. ipse aũt Bar. dicit Inno. facere dr̃iaz an dispõ incipiat a ꝓcedenti dispõne vel a ꝓcedenti ꝓditõe: vt p̃mo casu pena ꝯmittat̃ vbi lapsuz est tps infra qđ cõmode potuit fcm̃ explicari si tps nõ fuit appositũ i dispõne. Scõo casu pena amittatur vbi desijt posse fieri sicut dr̃ in .l. nr̃a. ꝛ sic in p̃mo casu sentit neciũ eẽ admonitionez ꝛ interpellationẽ. ita. n. requr̃it in termis. l. nr̃e. vbi stipko in-
98 cepit a ꝓcedenti dispõne. † ꝑm hoc Bar. vult dispõnez legalem eqparari ꝯctibus. in ipsis. n. fit ꝓdicta dr̃ia non in vltimis volũtatibus cuius ꝯriũ ipse voluit. ꝛ in .d.l.i. ꝛ in .d.l, in cognitõe. Bal. in .d.l. ꝛ si post tres in lec. xv. col. in v. sexto ꝛ vlti. quero simplr approbat dcm̃ Inno. ꝛ ꝑ dicto Inno. ꝙ requr̃at monitio ad cõmissionẽ pene in .l. negatiue inserte vbi nõ fuit appositũ tps alle. Ḣ. si qs aũt nõ impleris. in auc̃. de bere. ꝛ fal. vnde sumpta. fuit autẽ hoc amplius. C. de fideinst. ꝛ Ḣ. si aũt qui hoc facere iussi sunt in auc̃. de eccle. ti. dcm̃ Inno. approbat etiã ipse Bal. in .l. si moza. s̃. so. ma. ꝛ ꝙ requr̃at monitio ad cõmissionẽ pene negatiue inserti sine adiectõe tpis alr̃. l. si qs filiũ. Ḣ. stipko. s̃. de col. bo. ipm dcm̃ Inno. approbat ét Bal. in .c.i. Ḣ. publici latrones. de pa. tenen. ꝛ eius vio. in vsi. feu. ꝛ ibi Alexãdrinus simplr transit cũ hoc dicto. ꝛ idem Bal. in auc̃. ꝛ oino in vlti. col. C. ne vxor ꝑ mari. ꝛ ad ipm Inno. remittit Bal. in .l. ij. C. despon. ꝛ in .l. magnã. in .j. col. C. de ꝓbẽ. ꝛ co. sti. ꝛ in .l. qui crimen. in p̃n. C. qui accu. nó pos. Ipse ét Bal. in .d. auc̃. hoc amplius approbat dictũ Inno. nisi in bis que debent eccl̃ias: qz in ipsis ꝑm ipz ꝓbit̃ moza i ꝛ regularis. ꝛ ppea ad cõmittendã penaz applicandã ipsis eccl̃ijs nó est necia alia monitio: ſz in currit ipso iure vbi negligentia cõmittit̃ ꝛ facit qđ dicit ipse Bal. de fisco. in .d.l.i. qđ supra retuli inofficijs ét que celeritatẽ desiderant dicit fallere dcm̃ Inno. qz in ipsis nõ requr̃it monitio vbi l. pena imponit̃: ꝛ ita intelligit .l. ij. Ḣ. si mr̃. ff. ad tertulia. ꝛ in ꝓdictis casibus dicit nó requr̃i admonitionẽ vbi tractat̃ de cõmittenda simplici moza: secus vbi tractat̃ de cõmittenda moza ꝓpria eius qđ iam est applicatuz qz requr̃it monitio semp ad cõmissionez ipsius pene ꝛ ex dictis bal. in .d. auc̃. hoc amplius sumit ꝓcordiã opionuz Ro. in .d.l.
99 in cognitõe. Dicit. n. † ꝙ aut sumus in negocio desiderãte celeritate ꝓpter est vindicare necem defuncti. hoc. n. requirit celeritatẽ qz alias nó pót adiri hr̃ditas ꝛ sic volũtas defuncti stat in suspenso. vt .l. iij Ḣ. nó tantũ. ꝛ .l. necios. Ḣ. i. s̃.
100 ad fil̃. † volũtas aũt testatoris nó dz esse in suspenso: vt l. fi. s̃. cõis ꝓdio. ꝓpter est petere tutorẽ filio: ꝛ tũc ꝓcedat opio gl. in .d.l.i. C. de bis qui. vt indi. vt pena cõmittat̃ tpe de quo in ipsa glo. absq; alia monitõe. Aut non sumus in fili negocio: ꝛ tunc ꝓcedat opio Inno. quã ꝓcordiã improbat hic do. Alex. plurib⁹ róníbus ꝛ ego vltra ipm ꝯ Ro. adduco ꝙ glo. in .d.l.i. nó loqt̃ añ aditã hr̃ditatẽ imo post
101 aditã hr̃ditatẽ: nã i teris ꝓdi. l.i. ꝛ sue gl. † ꝓsupponit̃ aditã hr̃ditas sicut pót p ipm hr̃dẽ occisi vbi occiso reo ignorant̃: vt .l. cũ essem. eo. ti. ꝛ post aditã hr̃ditatẽ q̃rit̃ qñ incidat in penã vt ꝓcul̃ tãq; indignus si nó vindicat necẽ defuncti ꝛ rñ. put in ipsa gl. sup qua vide Bart. de ca. q̃ declarat vt ꝓdixi ꝙ illa gl. loq̃t̃ post aditã hr̃ditatẽ ꝛ ꝙ illa .l. loquat̃ post aditã hr̃ditatẽ vult ét ibi Saly. Aliã ꝓcordiã inter dictã gl. ꝛ Inno. adducit Fran. de are. q̃ nó hz multũ sapoziẽ nec est iure fũdata: ió nõ curo referre. Et ét qz in reiveritate gl. ꝛ Inno. sibi nó ꝯdicũt. nó. n. dicit gl. ꝓdicta nõ neciũ monitionẽ dũ ergo dicit gl. ꝙ vbi tps nõ fuit statutũ ꝑ iudicẽ hẽs vt indignus ꝓpter hr̃ditate vbi trãsiuit tps. J. qđ potuit vindicare necẽ defuncti pót itelligi vbi trãsiuit ꝓdictũ tps post monitionẽ. nó. n. post ad monitionez incõtinenti cõmittit̃ pena: ſz aliqđ tps labi dz ad qđ facit l. i. Ḣ. iteꝝ si ita. s̃. ad .l. fal. ibi ꝛ qđ dixi incõtinẽti ꝛ c̃. ꝛ facit qz in vltimis volũtatibus vbi ét incipiũt a ꝓcedẽti ꝓditõe requr̃it interpellatio: vt dixi. s̃. post Paul. de ca. alle. d. Ḣ. iteꝝ si in v. idẽq; ꝛ c̃. vñ ſz eqparent̃. l. dispõ vltimis volũtatibus nõ sequ̇t ꝙ iterpellatio sine requisitio nõ dẽat iteruenire: sed bñ sequ̇t ꝙ ſz incipiat a ꝓcedẽti ꝓditõe nõ dz expectari ꝙ desinat posse dari vel fieri illud qđ in ipsa .l. ꝓtinet̃ q̃uis h̃ requr̃at in ꝯctib⁹ ꝛ hoc respectu bar. in .d.l.i. dicit ꝙ dispõ legalis eqpar̃at vltimis volũtatibus nõ ꝯctibus. nõ aũt respectu iterpellatõis ꝛ ꝑ dcm̃ Inn. magis faciũt iura que alle. bal. in .d.l. ꝛ si post tres q̃s faciat rõ q̃s ipse Inno. adducit vt retigi. s̃. ꝛ dcm̃ Inno. approbat hic do. Alex. ꝛ in .d.l.i. ꝛ ꝑm ipm dcm̃ itelligit ꝓdi. gl. .d.l.i. ſz nó adducat ea q̃ adduxi ad oñdẽdũ monitionẽ neciaz ꝓmissione pene legalis ponit tñ limitatoes ad dictũ Inno. ꝛ ponit ét quar̃ ꝓcedat sine q̃ respectu ꝙ dispõ legalis eqpar̃at vltimis volũtatibus ꝛ nó ꝯctibus ꝛ ꝑ h̃ ꝙ requr̃at monitio siue interpellatio facit qz si hoc dicimus in dispõne bois multo magis est dõm in dispõne. l. qz mitius agit̃ cũ. l. q̃s cũ hoie: vt
102 l. celsus. s̃. de arbi. ꝛ dixi post bar. in .l. si insulã. s̃. eo. † An aũt quo ad foz pnie requr̃at monitio dependet a volũtate ꝛ itentiõe moniti. si. n. sciebat qd hẽbat facere ꝛ omisit ex ꝓtentu dõm est ꝙ absq; alia monitõe quo ad deũ peccaret ꝛ inciderit in penaz. ake secus ꝛ vide ꝛ no. in .d.c.ij. de
103 rap. in bmõi. n. attendit̃ aius ꝛ itẽtio † qz de⁹ respicit cor vt. xiij. q. v. c. si qd inuenisti. ꝛ xxij. q. v. c. humãe aures. cũ si. ꝛ tenẽdo dcm̃ Inno. vt. s̃. pót rñ. ad Ḣ. si mr̃. ꝛ Ḣ. ꝓfectiz. l. ij. ad se. ꝑ. ter. vt itelligat̃ ꝑm ꝓdcã ꝛ sic vbi ꝓcedit monitio vel posset rñ. ꝙ ibi est spãle fauore pupilli: vt sine monitõe pena incurrat̃ q̃si ꝯbat̃ moza in regularis. ar. d. Ḣ. vsuras. ꝛ put ét in fisco dicebat bal. in .d.l.i. declarando. d. gl. q̃ ét hoc casu recte posset saluari tenẽdo ét dcm̃ Inno. ꝛ tenẽdo ꝙ .l. nó requr̃at monitio: ꝛ hoc forte nó est male, dcm̃
104 ꝑ rõnẽ bal. Iusta ꝓdcã ét q̃r† an illud qđ ꝓcluſuz est. s̃. de iterpellatõe ꝙz iteruenire in stipkone locũ sibi vẽdicet vbi stipko interponit̃ sup ꝯctu vltro citroq; obligatorio ꝛ sic an illđ de iterpellatõe bẽat locũ in ꝯctib⁹ vltro citroq; obligatorijs vel in ipsis sufficiat iplementuz ab vna ptiuz absq; alia interpellatõe in quo articulo ꝓcludas. Qđ in ꝯctibus vltro citroq; obligatorijs in qbus iplemẽtũ qđ ab vna ptiũ fit est cã inducendi obkõné de nouo vt est in ꝯctibus innoiatis: vt in .l. ex placito. C. de re. pmu. ꝛ in .l. si pecuniã. s̃. de ꝓdi. ob cau. ipm iplementũ nõ inducit mozã. ꝛ
105 ppea necia est interpellatio. † vnus. n. ꝛ idẽ act⁹ nó dz eẽ cã inducẽdi obkõné ꝛ mozã: vt hr̃ ꝑ bar. ꝛ doc. in .l. q̃ties. in diez. s̃. e. ꝛ ꝑ hoc est casus in .l. nãlis. Ḣ. ſz si cipbũ. s̃. de ꝓscrip. vbi si dedi cipbũ vt dares stichũ si stichus q erat dã duos pũt: perit piculo debẽtis recipe nõ ꝺbẽtis dare qđ nó eẽt si debẽs dare ex illo iplemento fuisset ꝓstitutus in mora qz piculũ interit⁹ ptinet ad mozosuz: vt .l. qđ te. s̃. si cer-
106 pe. ꝛ .l. si ex legari cã. s̃. e. ti. nr̃o. † In ꝯctibus vero in qb⁹ iplemẽtũ nó est cã inducendi obkõné de nouo an sufficiat implementũ ad ꝓstitue ndũ in moza vel requr̃at aliud sunt opiones: bal. n. in .l. ij. C. de vsu. ſz ꝙ ex iplemento ꝯbat̃ mo
107 ra ná vult † ꝙ si venditor tradit emptori rem venditam ſz emptor nullos pcipiat fructus ꝙ teneat̃ ad vsuras ptij nõ soluti. Sed idez bal. in .l. in minor. C. in q. cau. in intere. nõ est ne. ſz ꝙ imo requr̃at pceptio fructuũ ꝛ adhuc ista pceptio fructuũ non facit emptorez esse in moza ſz vsuras ꝓrij debeat: vt in .l. curabit. C. de actio. empti. vbi textus dicit emptorẽ

dicit pemptorem qui pcepit fructus rei empte deberi vsu
ras pretij non soluti lz nulla mora interuenerit hēt tñ illa
pceptio vim quasi morez per doc. appellaī in terminis il
lis mora in regularis ꝛ opionē Bal. in. d. l. in minoꝛ. ap/
probāt doc. cōiter de quo articulo aliqd ponūt in. l. de di-
108 uisiōe. §. so. ma. ꝛ ibi repies † an pceptio fructuū opeī vt
teneaī de interim ille qui nō adimplet ex pte sua ꝛ ad esti
mationē ꝑut si fuisset in mora de quo hr̄ in. l. vinū. §. si cer.
pe. ꝛ sic in dictis locis repies an in pdcis teris quo ad oēs
effectus resultātes ex mora requiraī iterpellatio vel sufficiat
adipletio ex vna pte cū pceptōe vtilitatis rei tradite. d. n.
l. curabit. facit q nō sit ꝓstituta mora: ꝛ sic positis termis
habilibus nō tenebiī ille cui fuit adimpletus ꝓctus ꝛ pce
pit vtilitatē de interitu ꝛ ad augmentū estimatōis a tpe
more iuxta terios. d. l. vinū. ¶ Glo. sup v. legatū. ꝛ gl. näz
109 † tangunt illud qō hr̄ hic de penu legata an pcedat siue
tale legatuz incipiat a pcedenti disponē siue ēt a pcedenti
ꝑditōe que gl. ꝓcludūt q indistin. ꝑcedit vt nō expectet q
desinat posse dari vel fieri vt cōmittaī pena siue legatū pe
noris incipiat a pcedenti disponē siue a pcedēti ꝑditōe re
probata opione aliquoꝝ qui voluerūt distingui in legato
penoris ꝑut in stipone: ꝛ. d. gl. sup v. näm. in sui pn. tacite
op. q vbi legatū fuit relictū si penū nō vederis dato. c. vr̄
q hēat locū cautio mutiana: vt. l. mutiane. §. de ꝑdi. ꝛ de.
ꝛ rñ. q illa cautio locū hz vbi ꝑditio de nō faciendo adꝫ
ciī psone ipsius legatarꝫ tex. nr̄ loqī vbi psone hr̄dis adꝫ
ciī ꝑditio de nō pstando ꝛ hanc approbat Bar. hic in. ij.
op. quarte particule huius. l. qui dicit q hec. l. nihil facit
ad māz cautōis mutiane cū loquaī de ꝑditōe adiecta one
rato. ꝛ tō trāsferī de gl. in. d. l. mutiane. que dicit aliud in
ꝯctibus per banc. l. ista. n. lex non mereī allegari ad hoc
110 † an aūt dictum glo. in. d. l. mutiane. sit vex in se vt in ꝯcti
bus nō hēat locū cautio mutiana datis termis habilibuz
Bar. se remitti ad. d. l. mutiane. ꝛ ad alias leges per ipm
alle. ꝛ nō est nr̄a mā: dic vt in iuribus alle. p Bar. Et pdi.
glo. vult q sit spāle in legato penoris illud qō hic dr̄ ꝛ sic
secus in alijs legatis ad qō facit tex. iste qui se fundat in
duabus rōnibus quas copulatiue ponit. dicit. n. idqz vti/
litatis cā receptū est ob defuncti volūtatē ꝛ ipsius rei nām
ꝛ sic tex. vr̄ ponere spāle in legato penoris duz dicit ꝛ ipsi⁹
rei nām. Sed glo. in. d. l. ꝛ si post tres. §. si qs cau. indistin.
quaz ibi ponit tz q sit spāle in quolibet legato vt sine inci/
piat a pcedenti disponē siue a pcedenti ꝑditione cōmittaī
pena vbi adimpleri pōt illud qō voluit testator ꝛ nō ad/
impleī. Repiunī ergo tres opiones tacte per glosatores
in hoc articulo. ꝑma opio fuit illoꝝ qui dixerūt in vltimis
voluntatibus distinguendū ꝑut in ꝯctibus: ꝛ sic illud qō
dr̄ in v. itaqz pōt sabini snia ꝛ c̄. limitare ꝛ declare opionē
sabini ēt in vltimis volūtatibus. Scōa opi. fuit illa quā tā
git glo. nr̄a hic vt sit spāle legato penoris. Tertia opi. fuit
illa quā tangit glo. in. d. l. ꝛ si post tres vt sit spāle in quali
bet vltima volūtate. Et ꝑmā opi. secuti fuerūt Jo. de bel.
pti. ꝛ Ja. de ra. ꝑut hic refert Bar. in. j. opi. quarte pticu
le moti per. l. cū sine pfinitōe. §. qñ di. le. ce. vbi vr̄ fieri dr̄ia
an legatū incipiat a pcedenti disponē vel a pcedenti ꝑdi/
tione. Sed Bar. post Ray. de fozli. reprobat banc opi. ꝛ
per hunc tex. ꝛ per. l. i. §. itez si ita. §. ad. l. fal. vbi ꝑm ipz est
casus q quātū ad cōmissionē pene nō est dr̄ia vtrū legatū
incipiat a pcedēti disponē vel a pcedēti ꝑditiōe: qz vtrūqz
casu cōmittiī vbi potuit dari ꝛ nō est datū illud qō est dis/
positū intellige pcedenti interpellatiōe: ꝛ vult ponderare
illū tex. in v. idem ꝑut ipm ponderaui. §. in pcedente glo.
duz retuli dcm̄ nouū Jo. de ca. vz. q illa dictio idez re/
petitionē faciat ad oia pcedentia ēt quatenus in pceden/
tibus dr̄ q legatū penoris debeī incōtinenti ꝛ si nō soluiī
post moderatū spaciū cōmittiī pena ita ergo vbi incepit a
pcedenti ꝑditiōe. Ad. l. cū sine pfinitiōe. Rñ. q ibi fit dr̄ia
vtrū incipiat a pcedenti disponē vel a pcedēti ꝑditōe quā
tum ad ꝓtinenda plura legata vel vnuz sed quātū ad hoc
vtrū citius vel remissius debeaī illud qō legaī quasi in viz
pene nulla ibi fit dr̄ia vtrū incipiat a pcedenti ꝑditiōe vel
a pcedenti disponē que rñ. nō placet qz in illa. l. nō fit ꝑdi
cta dr̄ia quātū ad ꝓstituendū vnū vel plura legata: imo in
quolibet casu ibi dr̄ q vnū est legatū vex est q vbi incipit
a disponē duo sunt legata lz. d. l. cū sine pfinitiōe dicat vnū
eē legatū qō ꝑcedit respectu vnice pstatiōis: vt ibi tangit
glo. in v. transfusuz. in. l. i. §. itez si ita ad. l. fal. vbi dixi ꝛ sic
pz q. l. cū sine nō facit dr̄iaz quā dicit Bar. tenēdo ꝯ Jo.
Ja. de are. rñ. ad. l. cū sine q facit dr̄iaz vtrū legatū icipiat
a pcedenti ꝑditōe vel a pcedenti disponē quātū ad cessio/
nē dici ipsius legati ꝑut est mā ipsius rubrice. Scōm opi.
q sit spāle in legato penoris qdā tenuerūt ꝑut refert bar.
ꝑ qbus plurimū vr̄ vrgere pñs lra quevr̄ ponere duas rō
nes copulatiue ꝛ sic requiri vr̄ ꝓcursus ambarū dictarū rō/
nū. dicit. n. id esse receptū vtilitatis cā ob defuncti volun/
tatē. publice. n. interest volūtates defunctoꝝ exeq: vt. l. vel
negare. §. quēad. te. ape. ꝛ hec est vna rō itē tex. dicit ꝛ ipsi⁹
111 rei nām ꝛ hec est scōa rō † que vr̄ ponere spāle in legato
ipsius penoris qō ꝓsistit in alimentis: vt. l. ij. §. de pe. le. q/
bus alimentis plurimū a iure faueī: vt. l. cū hȳ. §. de trāsa.
ꝛ. l. si cui. alꝫ incipit is cui. §. de ali. ꝛ cibā. lega. ꝛ per to/
tuz illū ti. Tertiā opi. tz Bar. post By. ꝛ Gui. sequuntur
cōiter doc. ꝛ pro hac opi. Bar. vltra. d. l. i. §. itez si ita ad/
ducit. l. raī. de so. ibi sicut in legato cuz de repellendo ꝛ c̄.
ꝑm vnā lec. ꝛ. l. si peculiū. §. fi. §. de sta. li. per quez tex. dicit
Bar. ꝓfundit opi. Jo. ꝛ Ja. de are. qui nō pñt dicere ibi
esse spāle fauore libertatis: qz hoc ipsi reprobāt in ꝯrio. l.
libertaz. §. i. §. de ma. te. vt hr̄ p Bar. i. j. op. quā facit ad qn
tā pticulā hui⁹. l. ꝑterea illa. l. si peculiū vr̄ ponē ius cōe pp
verisimilez mētē testatoris ꝑ hac opi. alle. ēt Bar. l. hec ꝑdi/
112 tio si in capitoliū. §. de ꝑdi. ꝛ de. † vbi ꝑdicta ꝑditio si in ca
pitoliū ascenderit dr̄ q dz impleri q̄ꝫ ꝑmū impleri pōt sed
illa. l. nō facit qz loqī in ꝑditōe adiecta in psona bonora/
ti termini nostri sunt qñ cōditio adꝫciī in psona obligati
vt dixi. §. dū declarat ꝯriū. l. mutiane. ff. de ꝑdi. ꝛ de. qō tacī
te sentit ipsa gl. ꝛ per Bar. in. iij. op. huius ptis: ꝛ in. j. op.
seqntis pticule. Et rñ. Bar. tenendo hanc opi. adhūc tex.
q̄tenus vr̄ poni in ipso spāle in penoris: vt hic vide per ipm
cū quo trāsit in oībus Jmo. ꝛ cōiter doc. vt dixi inquātuz
tñ Bar. rñdendo no mō adhūc tex. q̄tenus in eo vr̄ poni
spāle in penoris alle. l. si penū. §. qñ di. lega. ce. ad ꝓbandum
q idez sit in legato fundi illa. l. nō facit qz in. j. rñso vbi dr̄
de legato penoris ꝛ ēt de legato fundi ponit casus vbi le/
gatū incepit a pcedenti disponē in quo non est dubiuz q
illud qō est adiectuz noie pene cōmittiī vbi potuit fieri ꝛ
non est fcm̄ secuta interpellatōe. In scōo rñ. qō loquit vbi
legatuz incepit a pcedenti ꝑditiōe non repetit de fundo ꝛ
posito qō repeteret in eo nihil dr̄ qñ illud qō est adiectuz
noie pene cōmittaī sed dr̄ q illud qō est in ꝑditōe non est
in legato lz tñ ista opio vt est dcm̄ sit cōis do. Fran. de are.
in puncto iuris nitit defendere opionē Jo. ꝛ Ja. de are.
q̄uis in practica ipse ēt adhereat opioni Bar. Dicit igit
q. §. item si ita. l. i. ad. l. fal. non facit qz ille v. idēqz ꝛ c̄. fa/
cit relationē ad supiora soluz inquātū in supioribus dr̄ q
vbi legatū incepit a pcedenti disponē subiecto legato pe/
nali ꝛ qō ꝑncipaliꝫ fuit legatū est transfusum in penam q
non detrahit falcidia: qz non soluit illud qō ꝑncipaliꝫ est
legatū: sicut ergo in hoc casu ꝑdicta rōne non detrahitur
falcidia. ita ēt vbi legatū incepit a pcedenti ꝑditione isto
igitur respectu facit relationē. d. v. idēqz ꝛ c̄. non respectu
pene cōmittende. Sed pōt dici q faciat relationē ad oia
pcedentia vt tetigi in supiori glo. ar. no. in. l. i C. de li. pre/
teri. cuz si. Item rñ. ad. l. si peculiū. §. fi. de sta. li. q illud est
ibi spāle fauore libertatis qō ꝓbat per tex. in fili. in. l. fi. cir
ca mediū. §. qui. si. manū ad li. pue. vbi ꝓbaī q in fauore
libertatis vt citius debeātur verba interpretanī: vt id qō
dz fieri fiat q̄ꝫ ꝑmū fieri pōt. Sed ꝑdicta rñ. non satisfacit
qz in. l. si. dr̄ q J. duos menses cōpetit libertas ꝛ exprimit
q hoc est fauore libertatis qō non est in. d. §. fi. imo ibi vr̄
poni ius cōe vt dicit bar. ꝛ vr̄ ponderari fauor hr̄dis ne
hēat ꝑcipitari. Ad. l. raī. quā bar. adducit rñderi posset q
illa dz itelligi ꝑz alꝫ lec. ō qb⁹ ibi ꝑ gl. Ad. l. hec ꝑditio ipe

rñdet ꝛ ego supra dixi ꝙ illa.l.nō multum facit ipse vero do.Franci.ꝛ ad.d.l.ꝛ.l.raſ.Rñdet ꝙ loquunt in ꝓditione affirmatiua appoſita in diſpōne legatarij: ſed imo.d.l. raſ.ſm exemplū ſm qō.d.l.ponderat. Bar. loquit in cō ditiōe negatiua appoſita in ptāte br̄dis. exēplificat.n.illū tex.glo. ibi poſita in v̄. in legato. ꝓmo mō ſi teſtator dixit heres ſi penū nō dederis dato.x.nitit ēt iprobare. rñſionē quā ſcō loco dat Bar.ad hūc tex. dū ꝛ ipſius rei nāz ꝛ c̄. ſed ſua iprobatio paz valet ideo nō curo ipſam alr refer re ꝛ poſito ꝙ iſta rñſio Bar. ſcō loco data nō ꝓcederet ſubeſt ꝓma rñſio tenēda eſt ergo opio ipſius Bar. qui po ſtea op.de.l.ſi qs libertate.in ꝓn.s̄.de ſta.li.vbi mors here dis expectaſ añq̄ cōpetat libertas ꝛ rñdet ꝛ bñ ꝙ ibi ſūt talia verba que ſapiūt mortē br̄dis expectādā nā teſtator dixit ſi heres meus cū teſtō ſuo nō manumiſerit ꝛ c̄.illa er go v̄ba teſtō ſuo indicant mortē br̄dis expectandā cū illo tpe recipiat teſtm̄ pfectionē. ¶ Glo.ſup v̄. dare ſpondes
113 tāgit † qñ cōmittaſ penalis ſtipl'ovbi actus incepit a pre cedenti pactōe:ꝛ qñ vbi a ꝓcedenti ꝓdictiōe: ꝛ ꝑ qōlibet dcm̄ qō ipſa ponit formar op. Et incipit qñ actus incipit a ꝓcedēti pactōe:ſed Bar.vt ſeruet ordinē huius v̄. itaq̄ pōt ſabini ſnia recipite qui prius ponit qñ ſtipl'o incipit a ꝓcedēti ꝓditiōe ꝓus op.ꝑ hoc qō in hoc v̄. ꝓbaſ ꝙ ſtipl'o penalis vbi ſtipl'o incipit a ꝓcedēti ꝓditōe cōmittit vbi de finit poſſe dari vel fieri illud qō in ꝓncipali ſtipl'one.Et in cipit ab op.que pe.loco formaſ in ipſa gl.de.l.libertas.ſ. j.s̄.de manu.te.ꝛ vt nō trāſplantē dicta Bar. hūc ſequar
114 ordinē gl.ergo nr̄a rñdendo ad.d.l.libertas.ſ.j.dicit † ꝙ eſt ſpāle fauore libertatiſ vt lz actꝰ icipiat a ꝓcedēti ꝓditōe negatiua penaliſ ſtipl'o cōmittaſ q̄ ꝓmū fieri potuit:ꝛ nō eſt ſcm̄ illud qō deuenit in ꝓncipali diſpōne:ꝛ hoc clariuſ adhuc dicit gl.in.d.l.ꝛ ſi poſt tres.s̄.ſi qs cau.Ja.de are. Pe.Gui.de cu.Lamber.de rāpo.ꝛ do.Ray.de forli.alr ſoluebāt ꝓdcm̄ ꝗriū.Vicētes.Nō autvitiareſ qō in diſpō ne venit ſi expectareſ ꝙ deſinat poſſe dari vel fieri : ꝛ non expectaſ:ꝛ ita ꝓcedit.d.l.libertas.ſ.j. vbi fuit data liber tas hoc mō ſtichus ſi capitoliū non aſcenderis liber eſto. ſi.n.expectareſ ꝙ deſineret poſſe aſcendere capitoliuz ex pectareſ mors in cuius diem libertas collata nō valet : vt in illa.l.in ꝓn.Aut nō vitiareſ qō in diſpōne venit ꝛ expe ctaſ:ꝛ ita ꝓcedat hec.l.Bar. dicit ꝙ nec ꝗriū nec ſol. dic toz doc.ſibi placet nā.l.nr̄a.loquit vbi in pſona grauati ſeu obligati eſt adiecta ꝓditio.l.ꝗria.logt̄ qñ in pſona ho norati eſt adiecta ꝓditio.logt̄.n.ꝓdicta.l.vbi libertaſ. fuit hoc mō ꝓceſſa ſi ꝓuus non aſcenderit capitoliū liber eſto. So.ſibi nō placet per caſuz.l.s̄.de ꝓdi. ꝛ de. heres meus. ,ſ.pe. vbi dr̄ ꝙ ſi vſufructus relinquaſ ſub ꝓditiōe nō fa ciendi:puta ſi capitoliū non aſcenderit hz locū cautio mu tiana . nō aūt dr̄ ibi ꝙ debeaſ q̄ ꝓmū pōt aſcendere ꝛ nō aſcendit cū ſi expectareſ ꝙ deſineret poſſe aſcendere.i.tpſ
115 mortis diſpō eſſet inutilis † vſufructus.n. in tpe mortis inutilr relinquit:vt ibi ꝛ.l.titio cū morieſ.s̄.de vſufruc.ti. gñali.l.v.s̄. de vſufruc.lega.Si ergo de.l.libertas ad hāc ,l.op.dicit ipſe rñdenduz eſt ꝙ hec.l.loquit. vbi in pſona grauati ſiue obligati adiicit ꝓditio:illa vbi in pſona bono rati.Si vero ad illā.l.libertas.op.de.l.mutiane,s̄.de ꝓdi. ꝛ de.tunc oz dicere ꝙ eſt ſpāle fauore libertatis:vt nō pre ſteſ cautio mutiana:ſz debeaſ libertas vbi ꝓuus pōt aſcē dere ꝛ nō aſcendit ꝛ cuz Bar.trāſit Jmo.ꝛ Pau.de ca. ꝛ idē tz Bar.in.d.l.mutiana.vbi tollit ꝗriū q̄ꝫ dicta ſua formari poſſet aſſignando dr̄iam inter legatuz libertatis ꝛ legatū vſufructus:qz.ſ.vſufructus legatū cū fructibuſ poterit reſtitui deficiente ꝓditiōe ſi fuit interpoſita cautio
116 mutiana:ſecus in libertate: † qz libertas ſemel pſtita eſt in reuocabilis:vt.l.i.ꝛ.ij.C.ſi aduer.li. Si igit qs volēdo ſaluare dcm̄ doc.vellet dicere ꝙ diuerſa rō eſt interlegatū vſufructus ꝛ legatū libertatis per ꝓdicta ꝛ ſic impugna re dcm̄ Bar.pōt rñ. ſaluando ipm̄ Bar. ex dictis per ipz in.d.l.mutiane dū ēt ꝓncipiū op.de.d.l.mutiane ꝙ ēt in li bertatis cadit reſtō ꝛ ibi deficit ꝓditio ſi nō ipſius liberta tis eſtimatiōis cuius erat ipſe ſeruus tpe pſtito libertatis

117 † nam per cautionez mutianaz ꝓmittiua reſtō cuiuſcūq̄ vtilitatis rei pſtite nō ſoluz ipſius rei ſi deficiat cōditio:vt l.cū filiuſſa.ſ.qui mutianā.dele.ij.ꝛ.l.ſeruo inuito.ſ.i. ad trebel.ꝛ ſic caderet ēt ꝓmiſſio reſtōnis in legato ipſius li bertatis ſi nō ipſius libertatis eſtimatōis: vt eſt dcm̄ ꝛ tm̄ nō pſtaſ cautio mutiana dicamus ꝙ ſit fauoz ipſius liber tatis ꝛ ad illud ꝙ vbi nō cadit reuocatio libertatis recur ratur ad eſtimationē facit tex.in.l.papinianus.ſ.fi.ꝛ.l.ſe quē.ff.ad trebel.ꝛ ſic remanēt defenſata dicta bar.lz Frā. de are.conet ipſa impugnare in fi.dicenſ.Nō in libertate magis ꝓditio negatiua ꝛ eius implementū efficit tempo rale q̄ꝫ ꝙ expectaſ ꝙ deſinat poſſe dari vel fieri ꝗriū ꝛ pre ſtetur interea cautio mutiana qō dicit ꝓbari optime per tex.in.l.ſi.iūcto ꝓncipio.cū ſi.C.de pe.here.qō dcm̄ rei nō ꝗriaſ dictis bar.imo facit pro ipſis: nam fauoz libertatis opaſ illud qō dicit pfatus doc. vnde nō video ſalua pace qd ipſe voluerit bar.impugnare bar.n.ēt vult ꝙ fauoz li bertatis opeſ vt nō interponaſ cautio mutiana ſed debea tur libertaſ poſt tpe:non aūt qz legatū libertatis efficereſ inutile ꝓut dicebāt pfati doc. Scō op.bar.de.l.ſi titius. .s̄.eo.ti. nr̄o.qō ꝗrium format ēt glo. nr̄a ꝑ ſcm̄ dcm̄ qō ipſa ponit cui ꝗrio dank plures ſol.vt per extenſum refert bar.ꝛ in.d.l.ſi titius.ꝛ ēt hic.Cuius ſo.quā vlti. loco po nit cōiter approbaſ per doc.ꝛ hic.ꝛ i.d.l. ſi titius. vbi gl. ſentit ꝓdictā ſol.vt ibi declarat bar.So.ergo eſt iſta.vz.ꝙ illa ꝓcōrder cum iſta qz per litis ꝓte.deſijt poſſe dari ciui liter ꝛ ſic verū eſt dicere ꝙ ibi ēt expectaſ ꝙ deſinat poſſe dari.Et rō qr̄ per litis ꝓte.dicaſ deſinere poſſe dari: ꝛ ſic imponaſ finis ꝓditioni eſt ipſa pplexitas cuius diſſolutiōe ipſe reus poſuerat in ſua ptāte verū:qz.l.imaginaſ ipſam hanc pplexitatē nunq̄ diſſoluta introduxit ꝙ diſſoluaſ
118 per litis ꝓte. † ꝛ quare magis per litis ꝓte.q̄ꝫ per alium actū introduxerit ipſam perplexitatē diſſolui dic ex eo qz obl'o de qua in.d.l.ſi titius.hz aliqs ſil'itudinis cum obl'o ne duoz reoz credendi : lz non ſint duo rei illi de qbus in d.l.ſi titius.vt declarat ipſe bar.duz refert qntaz ſol. Pe. de bel.pti.cum ergo ſit ſil'is obl'oni duoz reoz vt dixi ſicut per lit.ꝓte. fit ꝓoccupatio inter duos reos credendi : vt.l. ex duobus reis ſtipulandi.ſ.de duo.reis. ita ēt.l. voluit in caſu.d.l.ſi titius.perplexitatē diſſolui.Tertio op.bar.de.l. fideiuſſor obligari.ſ.fi.ſ.de fideiuſ.ꝛ ſolnit ꝓut ſoluit glo. nr̄a que de.d.l.ꝓmo loco opp.ꝑ ſcm̄ dcm̄ qō ipſa ꝓponit
119 qñ.ſ.actus incipit a ꝓditōe.Quā ſo.declara hoc mō † ꝙ mora ꝓncipalis nocet fideiuſſori.i. facit euenire ꝓditionē obl'onis ipſius fideiuſſoris: ꝛ ſic obligat ipm̄ fideiuſſorez qui ante moraꝫ ꝓncipalis non erat obligatus cū ꝓmiſſiſſet ſub ꝓditione:ꝛ hoc dicit glo.nr̄a. ibi ꝛ mora rei ꝛ pactio ſua fideiuſſorē obligant ꝛ c̄. q̄ſi ſit purificata ꝓditio obl'o nis ipſius fideiuſſoris qui ꝓ moraꝫ ipſius ꝓncipalis in ter minis.d.l.fideiuſſor obligari.ſ.fi.nō ē ꝓſtitutus in mora: mora.n.ꝓncipalis que purificat ꝓditionez fideiuſſoris in ꝓdcis teris nō eſt ꝓueniēs ꝙ ipz ꝓſtituat in mora ꝓ no.in l.q̄tiens.in diez.s̄.e.lz qū ꝛ ꝓncipalis ꝛ fideiuſſor ſūt obli gati pure mora ipſius ꝓncipalis noceat fideiuſſori vt ipſe tāq̄ moroſus teneaſ ad hoc ergo vt fideiuſſor dicaſ i mo ra in.d.ſ.fi. reqrit ꝙ interpelleſ poſt iterpellationē ipſius ꝓncipalis: ꝛ ſic poſtq̄ ipſe fideiuſſor fuit obligat⁹ ꝛ facit ille tex.in.d.ſ.fi.dū dicit vt cū iterpellat⁹ reus nō ſoluiſſet fideiuſſor teneret ꝛ c̄.nō dicit fideiuſſor eſſet cōſtitutus in mora dū ergo glo. ibi dicit poſita in.d.v̄.teneret ꝙ mora rei nocet fideiuſſori intellige in ꝓdcis teris q̄ ad purifica tionē obl'onis ipſius fideiuſſoris.nō aūt q̄ ad ꝓſtituendū ipz in moraꝫ vel faciēdū teneri ipz ꝓut.ſ.fuiſſet i mora.ſi.n. hoc mō gl.intellexiſſet male locuta fuiſſet ꝛ Pau. de ca. reputās ipſaz hvelle qz alr.d.l.mora ipſaz reprobat:vt ibi ꝑ ipz vide bar.tñ ſimplr trāſit cū gl. quā inſpiciēdo eiꝰ ſū mariū vr̄ intellexiſſe ꝙ mora ꝓncipalis noceat fideiuſſori in teris illius.ſ.reſpectu cōmiſſionis obl'onis ꝛ ad intelli gentiā illius.ſ.fi.vide que dicta fuerūt.s̄.in glo.in v̄.agen dum.ꝛ aliqd dicit hic do.Alex.Quarto op.bar.de.l.qui rome.ſ.flauius hermes.j.eo. vbi vr̄ caſus ꝙ lz ſtipl'o inci piat a ꝓcedenti

piat a predenti ꝓditione tñ pena cõmittatur a tpe more ⁊ nõ expectetur ꝙ desinat posse fieri illud qõ fuit promissum Flauius.n.hermes q boiez sticbuz manumissionis cã donauerat stipulatus fuit si non manumittetur quinquaginta noie pene: ⁊ dr̃ ibi ꝙ de libertate ipsuz ꝓmissorem põt ꝓuenire ⁊ inferius subiȝcit ꝙ heres ꝓmissoris ꝑt morã purgare ⁊ sic suum manumittere vt pena libereꝯ: ⁊ sic ꝓsupponitur ꝙ a tpe more pena cõmissa fuerit alꝯ.n.nõ cederet purgatio: ⁊ soluit ipse Bar.lz By.alr diceret ꝙ ibi ꝑcessit quẽtio de seruo manumittẽdo vestita coherẽtia ꝑctus ipsi⁹ donatiõis ⁊ sic nõ ob.qz nõ est verꝫ ꝙ actus ibi incepit a precedente ꝓditiõe ⁊ ad hoc facit vltra Bar.ille tex.in quo dr̃ ꝙ põt agi ad manumissionẽ serui fi.n.de manumissiõe non fuisset quẽtũ sed solũ fuissz posita in ꝓditiõe nõ potuissz agi ad illud vt manumitteret ꝑut ibi dr̃ qz ea q̃ sunt in ꝓditiõe nõ sunt in dispõne vt.l.si qs sub ꝓditiõe.s.si qs omis.cã te. in illo ergo tex.fuit p Flauiuz donatus seruus ⁊ in ipsa dõatiõe fuit quentũ vt manumitteret ⁊ post quẽtionẽ subiecta fuit stipło tenoris de quo in illo tex.si hr̃ stichus ⁊c̃.Cõtra hoc dictuz ẽt facit.s.ver.idqꝫ defendebat exẽplo penus legatũ ⁊c̃.de quo ver.gl.nr̃a op.in fi.⁊ soluit ꝙ est spãle in legato penoris qõ vult ẽt gl.s.posita.in v.nãm. vbi plene dictũ fuit an sit spãle in penore vel sit spãle in vltimis volũtatibus indistincte.Et ꝓdicta respiciũt illud dictũ qñ act⁹in-
12 ocipit a ꝓcedente ꝓditiõe.† Veniẽduz est ad aliud qñ actus incipit a pactiõe siue quẽtione in quo dr̃ ꝙ pena cõmittitur a tpe more.Cõtra qõ Bar.op.ꝙ imo pena cõmittaꝯ demũ vbi desinit posse dari vel fieri illud qõ venit in quentiõe: ⁊ sic sit idẽ qõ est qñ actus incipit a ꝓcedente ꝓditiõe de ver.ꝙ si ab initio.s.e.de quo op.glo.nr̃a post ꝓncipium ⁊ remittit ad dicta in.d.v.ꝙ si ab initio ad q̃ se remittit ẽt Bar.⁊ ibi vide dicta sup gl.in ver.quocũqꝫ die.⁊ sup gl.in ver.nõ posse.Itẽ op.Bar.ꝑ hoc secũdũ dictũ ꝺ.l.nuda.C. de ꝓben.⁊ cõ.stip.vbi vr̃ dici ꝙ ꝓcedẽte pactiõe pena cõmittiꝫ a tpe litis ꝓtestatiõis ⁊ glo.q̃ in ꝓn.op.ẽt de.d.l.nu-
111 da.sol.ꝙ tex.nr̃ loquitur vbi penalis stipło incepit a precedẽte pactiõe vestita tex.d.l.nuda .loquit vbi penalis stipulatio incepit a ꝓcedẽte pactõe nuda pena ergo ibi remissa hic citius cõmittit.Ex qua so.gl.Bar.elicit duo q̃ ꝑsupponit ipsa glo.in hac sua so.ꝓmũ est ꝙ lz ꝓcedat pactio nuda cõmittaꝯ pena secũdũ ꝙ dicta pena cõmittit ꝑ litis cõ-
111 testa.Et ad ꝓmũ fortiter opponit qz† pena cõmittit ex mora: vt in.l.nostra.⁊ in.l.si penã.s.qñ di.le.ce.† sed vbi nulla est petitio ibi nulla mora: vt.l.si pupillus.j.e. ⁊.l.nulla.j.de re.iu.Ja.de are.soluendo hoc ꝓriũ dicebat ꝙ vbi nulla est petitio ibi nulla est mora quãtũ ad ipm ꝓncipale qõ petit: vt.d.l.si pupillus.sed quãtũ ad ipm accessoriũ puta penam est mora lz nõ sit petitio: vt.d.l.nuda.qõ dictum reprobant Pe.de bellap.⁊ doc.p.l.l⁹cta ver.sed cũ sortis.s.si cer.pe. vbi paulus.j.p.reprobat opinionez illoꝝ q dicebãt in terminis ꝑ.l.in qua quenit de mutuo reddẽdo klẽdis futuris ⁊ postea de usuris pstãdis si debito tpe nõ redderet ⁊ postea tertio loco de reddẽdo mutuo mẽstruatim vz tãtã quãtitatẽ quolibet mẽse ⁊ nihil in tertia quẽtiõe fuit dictuz de usuris ꝙ currebãt usure nõ reddito mutuo tpe expsso in ꝓma quẽtiõe: lz dicto tpe pp tertiã quentionẽ non possz peti ipsa sors ꝓncipalis dicit.n.paulus.j.p.ꝙ cũ sortis solutio dilata sit ẽt usuraꝝ est facta dilatio: ⁊ sic ꝓbat illa lr̃a ꝙ ipe usure sequũtur nãm ipsi⁹ ꝓncipalis: ⁊ nõ possunt peti si non põt peti ipm ꝓncipale: ⁊ sic nõ põt in ipsis mora cõmitti: si nõ põt cõmitti in ipso ꝓncipali: ita ergo in ipsa pena facit regula accessoriũ.de re iu.lib.vj.reiecta ergo ꝑ.solu.By.⁊ alioꝝ doc.post gl.i.d.l.nuda.⁊ in.d.l.nuda.dñt ꝙ pena cõmittit ꝓcedẽte nuda pactiõe: ⁊ sic in termis.d.l. nuda.non ex mora: lz ex euẽtu ꝓditiõis sub qua penalis stipło erat cõcepta vz si ꝓmissa nõ seruareꝯ vbi.n.petunt ea de quib⁹ in pacto nudo quenit: ⁊ nõ satisfit p ꝓmissorez verꝫ est dicere ꝙ ꝓmissa nõ seruãtur: ⁊ sic pena cõmittit: ⁊ ita tz ẽt Bar.
122 cũ quo doc.trãseũt in.d.l.si pupillus.j.e.⁊ i.d.l.nuda.† Ad secũdũ qõ est ꝙ postea cõmittaꝯ ꝑ litis ꝓtesta.vbi pacto nuda ꝓcedit: ⁊ sic ad euẽtũ dicte ꝓditiõis ex cui⁹ euẽtu pena cõ-

mittit regrat litis ꝓtestatio Bar.op.† qz sine actiõe nemo expit ⁊ sic põt litẽ ꝓtestari: vt.l.si pupilli.§.videamus.s.de ne.gest.⁊.l.quotiẽs.§.itẽ si tẽporali.s.de admi.tu.ſz ille cui pacto nudo ꝓmissuz fuit nõ hz actionẽ: vt.l.iuris gẽtiuz.§. igit nuda.s.de pac.ergo ⁊c̃.Bar.circa so.huius ꝓrietatis recitat quattuor opiniões ꝓma est ꝙ in termis.d.l.nuda. fiat litis ꝓtestatio de facto cũ de iure fieri nõ possit vt alias dr̃ in.l.si ticius.s.e.ti.nr̃o.de cui⁹ intellectu dictũ fuit.s.pri. in alijs ꝓrijs ad hoc.l.mulier.§.p.de ꝓdi.insti.vbi cõditio adimplet de facto cũ de iure adimpleri nõ possit: ⁊.l.qdaz cũ filiũ.j.e.in fi.⁊ ista fuit opio Jo.gl.antiq quã aliq sequũt nã sup penali dñt nõ posse litẽ ꝓtestari cũ ꝓditio penalis stipulatiõis nõ extiterit qz añçꝫ sit petitũ qõ pacto nudo ꝓmissuz fuit ⁊ nõ sit datũ nõ est cõmissa penalis stipło q̃ est ꝓcepta sub ista ꝓditiõe si nõ dareꝯ qõ pacto nudo ꝓmissuz fuit: ⁊ sic sub ꝓditiõe vñ añ euẽtum ꝓditiõis nõ est nata rei obligatio nec actio ad ipaz penã: vt.l.cedere diẽ.j.de ver.si. ⁊ vide in.d.l.nuda.hãc opinionẽ recitatã ꝑ gl. Scõa opio est Azo.ꝙ lis ꝓtesteꝯ sup actiõe penali lz nõ duz cõmissa: ⁊ hec opio expsse dr̃ ꝓbari p.l.si pacto quo penã.C.ꝺ pac.ibi
113 dũ dicit ex stipłone agẽs ⁊c̃.Nec ob.l.cedere diẽ† qz verꝫ est ꝙ qs nõ agit ex obligatiõe nõ dũ nata nisi p exercitiũ ipsi⁹ qs ꝓsequaꝯ actionẽ sike hr̃ in.d.l.si tici⁹.s.e.⁊ in.l.si debitũ. j.ré ra.habe.⁊ in.l.iul.§.fi qs colludenté.s.de actio.emp.⁊ huic opiniõi adheret Gui.de cu.⁊ Cy.in.d.l.nuda.ꝑ hãc
124 rõnẽ† nã ex duob⁹ malis minus malũ est eligẽdũ: vt.l.quotiẽs.nihil.j.ꝺ re.iu.ſz cũ penalé stipłonẽ nuda quẽtio ꝓcedit duo sunt mala in agẽdo nã si agit ex nuda quẽtõe malũ est ꝑ.l.iurisgentiũ.§.igit nuda.de pac.si aget ex penali noduz cõmissa sikr malũ est ꝑ.d.l.cedere diez. sed hoc vltimo casu minus malũ est qz lz nõ bẽat actiõez tñ hãe sperat ad illud qõ in stipłone deuenit si nõ deꝯ ꝙ in nuda quẽtiõe deuenit sed ad illud qõ in nuda cõuẽtiõe deuenir nec competit nec cõpetere actio sperat ad hoc facit.l.licini⁹.s.q. ad li. pcla.
125 nõ lz.vbi† idẽ opat potentia ꝓsequendi libertatẽ qõ ipa libertas: ita ergo in ꝓposito idẽ opeꝯ potentia ꝓsequẽdi actionẽ qõ ipsa actio cõpetẽs facit.l.cũ no.§.j.s.ꝺ fideicõmis. lib.vbi ẽt ꝓbat qõ potentia ꝓsequendi libertatẽ opatur: ⁊ hãc opionẽ vltra ꝓfatos doc.tenẽt Jac.bu.⁊ Ray.p.d.l.si pacto quo penã. vbi dicũt esse cãum ⁊ hec opio tangit ẽt ꝑ gl.in.d.l.nuda. ¶ Tertia opio est By.in.c.nõ est in mora de re.iur.lib.vj.q tz vtrãqꝫ ex dictis opionib⁹ verã esse.s.ꝙ possit agi ex nuda: vt.d.l.nuda.itẽ ex penali vt.d.l.si pacto. quo penã.⁊ dicit ꝙ vtroqꝫ casu.l.ꝓcedit dispẽsatiue qz de iure cõi.neutro dictoꝝ casuũ agi põt. ¶ Quarta opio est Ja.de ra.⁊ Pe.q dicũt recte agi ad penaz cõmissam :nec agit dispensatiue vel de facto: sed de iure cõi.cũ pena sit de iure cõmissa ⁊ hãc opionẽ ꝓdictus Ja.imo ꝓbat p.l.fideis soz.§.fi.j.e.intelligendo illũ tex.ꝙ fuerit seruus q ꝓmisserit ⁊ tñ ꝓbaꝯ ibi ꝙ obligatio fideiussoris ꝓmittit vbi ꝓmittẽs interpellatus nõ soluit lz dicere ꝙ ꝓmittẽs ibi fuerit ser⁹ est diuinare: ⁊ iõ Bar.improbat hoc ꝓmũ fundamẽtuz ꝺo
126 ꝓdictus Ja.ꝓbat† qz sicut simplr ꝓmittẽs pactiõe vestita censeꝯ ꝓmittere pure.s.dare cũ ab eo petitũ fuerit: vt.l.euz q klendis.§.quotiẽs.⁊.l.si.x.cũ petiero.s.e.⁊.l.si ita qs promisserit.in ꝓn.j.e.ita ẽt ꝓmittẽs pactiõe nuda solũ vt ꝺ est dr̃ia qz vbi fuit ꝓmissum pactiõe vestita p viã actiõis peti põt nõ sic vbi pactiõe nuda: vt.l.fideiusso.§.fideiusso.j.de fideius.nã ex nãli nõ nascit actio: vt ibi ꝓbatur ⁊ in.l.iurisgentiũ.§.igit nuda.ꝺ pac.sicut ergo obligat⁹ pactiõe vestita interpellat⁹ cõgruo loco ⁊ tpe nõ soluẽs facit existere cõditionẽ penalis stipłonis: ⁊ eã cõmitti facit sic q ꝓmisit pactiõe nuda si interpellat⁹ nõ soluit incidit i stipłonẽ penalẽ cuz.n.ꝓmittis lz pacto nudo: ⁊ postea si nõ feceris ꝓmittis penã dr̃ repetitũ si nõ feceris eo mõ quo i pactiõe intelligit in qua itelligit ꝙ facẽ debeas vbi interpellaris cũ moueri actio nõ possit ⁊ ad illud de repetitione facit.l. ticia.§.idez rñdit.j.e.⁊ isto fundamento Ja.infert nõ solum ꝙ agaꝯ de iure ad penã: sz ẽt ꝙ de iure eueniat ꝓditio ex qua pena cõmittatur.s.p interpellationẽ Pe.aũt q vt dixi tenet ꝑ.opi. ꝙ de iure agaꝯ ad penã vult ꝙ ꝓditio ex cui⁹ euẽtu penalis

stipło cómittit purificet de facto dicit.n.cóprobádo dictaz opinionẽ vbi ꝓcedit pactio nuda pena cómittit ex ꝓditióis
127 euẽtu qó.ſ.vidimus.in ꝓncipio huiꝰ ꝯrij de.l.nudaꝫ ſz vbi ꝓditio nó pót impleri de iure ſufficit ꝙ impleat de facto:vt .l.qdá.cũ filiũ.ſ.e.ꝛ.l.meuius.de ꝓdi.ꝛ demó.ꝛ ó ꝓdi.iſti. .l.mulier.ſ.p.ꝓcludit ergo ꝙ ꝓditio purificet de facto.ꝛ ꝙ ea purificata cómittat ſtipło penalis de iure:ꝛ ſic ꝙ ó iure ad ipſaz penã agat:nec in agẽdo ſit aliq̃ iuris diſpẽſatio:ꝛ
128 p hac opione facit qz actus interpretat eo mó quo valere poſſit.Et ió videmus ꝫ ſi teſtór reliqt ab hẽde fideicó.ſi deceſſit ſine hẽdibꝰ intelligit ſine filijs ne fideicó.reddat inutile vbi ergo ꝓmittit aliqd pacto nudo:ꝛ ſi id det vel fiat ꝓmittit pena intelligat vbi petit id qó in pacto nudo deuenit eo mó quo peti pt:ꝛ p ẽ facit.l.ſtipło iſta.ſ.hec quoq;.ſ.e.vbi verba intelliguntꝫ de facto cũ de iure rõne pſone intelligi nó poſſint:ꝛ differt hec opio a ꝓma opione.ſ.poſita qz illa vult ꝙ agat ex pacto nudo de facto ꝛ ꝙ ex ẽ agere de facto impleat ꝓditio penalis ſtipłonis iſta vult ꝙ agat ex penali ꝛ qdem de iure ꝛ ꝙ fuerit cómiſſa iſta penalis p interpellationẽ factã ſiꝫ de iure ꝟz ꝙ vult Ja.vꝫ p interpellationẽ factã de facto ꝟz Pe.cuius dictũ in hoc diſcrepat a dicta ꝓma opione ꝙ ipe nó requirit litis ꝓteſta.de facto ſup eo qó venit in pacto nudo ad hoc vt pena cõmittat:ſz ꝙ aꝫ de facto appeat ꝙ ꝓmittẽs nó vult dare illud qó in pacto nudo deuenit:ꝛ ſic ꝙ purificet ꝓditio lz de facto etiã pactũ exiudicialẽ ꝛ huic opioni adheret Bar.ꝓmo p tex. in.d.l.ſi pacto quo penã.ibi dũ dicit more iudicioꝝ exigẽs vbi probatur ꝙ agitur ex penali ſtipulatione more aliorũ iudiciorum:ꝛ ſic non diſpenſatiue prout volunt alij doc. ſz pena iam commiſſa per interpellationem extraiudiciũ factum: ꝛ ſic cum actione de more.n.aliorum indiciorum eſt ꝙ cũ actione non ſine agatur.Secundo mouet Bar.p.l.ſi
129 cũ dies.ſ.ſi.ſ.de arbi.vbi ꝓbat ꝫ ꝙ pena cõprehẽſa in compromiſſo cómittit ꝓut ſi ſnia arbitri eẽt talis ꝙ ex ipſa oriret actio.ſ.ſi nó paret ſnie arbitri infra modicuz tpꝰ vbi tpꝰ aliqó adiectũ non fuit ꝫ ꝛ tñ ex ſnia arbitri nó oritꝫ actio: vt .l.j.C.ó arbi.ſicut ergo ibi ꝓcedente ſnia arbitri exqua non oritꝫ actio oino pena cómittit ꝓut ſi ꝓcederet ſentẽtia babilis ad actionẽ nec requirit litis ꝓteſtatio de facto ſup eo qó deuenit in ſnia vel ſup pena ita ergo vbi ꝓcedit pactuz nudum ꝛ pena ſubijcit per ſtipłonẽ ad eius cómiſſionẽ ſufficiat ille actus q ſufficeret ſi ꝓcederet pactũ veſtitũ:ꝛ ſic interpellatio ẽt exꝫ iudiciũ.Et rñdet Bar.ſiqs forte diceret ꝙ in d.ſ.ſi.penalẽ ſtipulationẽ ꝓceſſerit pactio veſtita puta:qz p ſtipłonẽ fuerit ꝓmiſſum ſtare arbitrio ipſiꝰ arbitrꝝ ꝛ ſi nó
130 ſtaret ꝓmiſit penã.nã dicit ipſe ꝫ ꝙ totus ti.de arbitris qui loquit de pena iseréda in cópromiſſo ad hoc vt arbiter cogat ſniare qualr nó cogat:vt.l.nó diſtinguemus.ſ.j.eo. ti. loquit vbi pacto nudo cópromiſſum factũ fuit.vbi.n.factũ fuit per ſtipłonem nó reqrit appoſitio pene qz oino cópromiſſum valet ꝛ arbiter cogit ſniare:vt.l.die ꝓferre.ſ.ſi.eo. ti.vbi vide eũdẽ Bar.cuius intẽtio eſt iſta in hac rñ.ꝙ vbi in ti.de arbitris ꝓſupponit pena apposita in ꝓſequẽtia ſeqt ꝙ nudo pacto cópromiſſuz factũ fuerit qz vbi per ſtipłonẽ cópromiſſum factũ fuit nó reqrit ſtipulatio.Tertio mouet Bar.p.l.ſtipulatio iſta.ſ.alteri.ſ.e.in ꝟ.plane.ibi duz dicit vt ſi ita factũ nó ſit vt cóprehenſum eſt ꝛ c.nã ad hoc vt pena cómittat ꝓbatur ibi ꝙ ſufficit nó eẽ factũ ꝓut cóprehẽſum fuit in ſtipłone alteri facta:ſz vbi quis interpellat ꝛ nó facit verũ eſt nó eſſe factũ ꝓut cóprehẽſum fuit. ergo ꝛ c.ſicut ergo ibi lz ꝓmiſerit ſtipulatio inualida :qz alteri facta pena cómittit per iterpellationẽ abſqz litis ꝓte.qcqd aliud dicat gl.in ꝟ.interſt quã iprobat Bar.bic ita vbi ꝓceſſit pactio nuda ꝛ ſubiecta ẽ pena cómittat ꝑ interpellationẽ dcã pena abſqz ꝓteſtatióe.Et rñdet Bar.ad.l.nuda. ibi dũ dicit huiꝰ ẽt obligatióis poſt mota litẽ extitiſſe ꝓditionẽ ꝛ c.ꝛ ſic ꝓſupponit lis mota:ꝛ vꝫ ꝓſuppói mota ſup eo qó deuenit in pacto nudo:ꝛ ita eueniſſe ꝓditionẽ penalis ſtipłonis nã dicit Bar.intelligo ꝙ ꝓteſtatio litis facta fuerit ſup actione penali nó ſup eo qó venit i pacto nudo:ꝛ ſic ꝓcordat cũ.d.l.ſi pacto quo pẽnã.Et inquãtũ ibi dꝫ ꝑ litis ꝓteſt.códitionẽ exiſtere:ꝛ ſic vꝫ ꝓſupponi ꝓteſtationẽ facta ſup eo qó venit in pacto nudo vbi.n.illud nó obſeruat cómittitur ſtipło rñ.duobꝰ modis:ꝟz ꝓfactũ Pe.de bella.ꝓmo mó ꝙ ibi extat ꝓditio ꝑ litis ꝓteſta.ſi añ interpellatꝰ nó erat:ꝛ ſic añ nó erat purificata ꝓditio ſicut alꝫ dꝫ in.l.iij.ſ.in hac.ſ.
131 cómo.ꝛ in.l.in hac.ó tritica.nã in dictis iuribus dꝫ ſpecta ri tpꝰ accepti iudicij vel tpꝰ ſnie quo ad eſtimationẽ rei:ꝛ intelliguntꝫ ſi añ debens nó fuit in moza qó hꝫ ẽt in.l.vinũ .ſ.ſi cer.pe.Scdo mó rñ.ꝙ extat ꝓditio ꝑ lit.ꝓte.factaz ſup pena ꝓmiſſa ꝑ ſtipłonẽ impurgabilꝫ qz ſi nó pt ampliꝰ ſolúédo qó in pacto deuenit euitare ſolutionẽ pene añe auté cómittit purgabilꝫ nã lz ſit qs interpellatꝰ ꝛ pena ſit cómiſſa pt vſqz ad lit.ꝓte.ſoluẽdo qó in pacto deuenit euitari pena que ſcda rñſio ꝓſupponit ꝙ ó iure lis ꝓteſtata fuerit ſup pena ꝓcedẽte.ſ.interpellatiõe ex q̃ erat cómiſſa pena:lz purgabilꝫ.Sz ꝓma rñſio ꝓſuppóit ꝙ de facto actum fuerit ad penã ꝛ ꝙ ex ẽ agi ó facto ſit cómiſſa pena ſi.n. añe nó erat interpellatus añe nó erat cómiſſa pena:ꝛ ſic nó erat nata actio ad ipaz ẽ aũt vꝫ ꝯrium oibus ſupius dictis in quibꝰ Bar.ſemp poſt vltramótanos doc.vꝫ ꝓſupponẽ penã commiſſaz ꝛ ad ipaz cómiſſaz de iure agi ꝛ nó ex diſpẽſatione ꝛ ipſaz penã cómiſſaz ex interpellatõe ꝓut ſi ꝓceſſiſſz pactó veſtita:ꝛ ſic in hac rñ. Bar.poſt ꝓfatos doc. vꝫ adherere ſcde opioni.ſ.recitate.in hac mã niſi dicas ꝙ itẽtio Bar.ꝛ ꝓfatoꝝ doc.eſt iſta ꝙ vbi ꝓcedit interpellatio ad id qó in pacto nato deuenit tũc ſit ꝓmiſſa pena nó ꝙ dicta interpellatio ꝓſtituerit in moza ſz qz facit euenire ꝓditionẽ penalis ſtipłonis:ꝛ ſic tũc fuit litis ꝓteſta.de iure ſup ipa pena:nec poſſit agi ad id qó in pacto nudo deuenit lz id poſſit ſolui vſqz ad litis ꝓteſta.Ubi vo nó ꝓcedit iterpellatio ad id qó in pacto nudo deuenit:ꝛ tũc agat ad penã lz ó facto diuerſificat ergo iſta opio a ſcda qz illa preſupponit ſemp agi ex penali de facto iſta aũt ẽ ꝓſupponit vbi interpellatio nó ꝓceſſit. Jtẽ illa ꝓſupponit ꝙ agat de facto in ſubſidiuz:ꝛ qz ſecus fieri nó ꝓt iſta aũt ẽ mime ꝓſupponit cũ interpellatio fieri poſſit:ꝛ ſic fieri vt cómittat ſtipło ſz qz ꝯgruentius eſt agi de facto in ſubſidiũ q̃z qñ alr fieri ꝓt tenẽdo hãc quartã opionez forte ꝓbabiliorꝫ eſſz ſcda rñſio.ſ.data ad dictaz.l. nuda.quatenus dicit poſt motã litẽ extitiſſe ꝓditionẽ quaz opionẽ quarto loco recitatã approbat Ang.Ra.ꝛ Pau. de ca.ẽ ꝛ Pau.de ca.in.d.l.ſi pacto quo penaz.vbi rñdet ad motiuũ qó facit Bal.ꝯ hãc opionẽ adherẽs opioni gl. ꝑ.d.l.nuda.dicit.n.Bal.ꝙ ſi in terminis illius.l.ſi pacto q̃ penã.ꝑ interpellationẽ abſqz litis ꝓteſta.pena fuiſſet cómiſſa nó poſſz qñcũqz añ ſniam ſoluẽdo qó venit in pacto euitari ſolutio pene ꝓut innuit illa.l.ſz terminus purgationis illiꝰ quaſi moza eẽt litis ꝓteſta.ꝑ.l.ſi inſulã.ſ.e.ſz ſi dicimus ꝙ pena cómittat ꝑ litis ꝓte.tũc illa q̃ſi moza vꝫ culpa purgari poterit vſqz ad ſniaz ꝫ vbi.n.moza ꝯdit in ꝓteſtatióe litis terminus purgatiõis ipſiꝰ nõ eſt litis ꝓteſta.ſz ſnia:vt.l. ſi maior.C.ó trãſac.ꝛ ibi Pe.ꝛ Ly.ꝛ Bar. in.d.l.ſi inſulã.in.j.q.vbi late dixi ꝛ ꝟz ẽ vꝫ tolli ſcda rñ. Pe. ꝛ Bart. ad illã.l.nuda.qz ꝟm ꝙ vult Bal.d.l.ſi pacto. ꝓbat ꝙ ꝑ litis ꝓteſta.nó extat ꝓditio impurgabilꝫ ex quo vlterius ꝓt quaſi moza vꝫ culpa purgari.Sz vt Pau.ó ca.rñdet huic motiuo Bal.in.d.l.ſi pacto quo penã.dicẽs ꝙ nó eſt verũ ꝙ.d.l.dicat ꝙ q̃ñcũqz vſqz ad ſniaz q̃ſi moza vel culpa purgari poſſit vñ dũ tex.dicit vꝫ id qó in ꝓtiõe deueniat ꝛ c. ꝓt intelligi añ litẽ ꝓteſta.ſtatim porrecto libello ſup ſpali añq̃ illi rñdeat ipſe ꝓmiſſor vel ſi intelligamus ꝙ ẽt poſt litis ꝓteſta.fieri poſſit oblatio eius qó in ꝓncipali ꝙentione deuenit:ꝛ ſic culpa purgari ꝛ ꝙ ẽ velit.d.l.ꝫ dicamus hoc
133 ꝓcedere volẽte ipſo actore quo volẽte nó eſt dubiũ ꝙ morã qñcũqz purgari ꝓt vt hꝫ ꝑ Bar.in.d.l.ſi inſulam.ꝛ iſta ſm Pau.eſt intentio ꝑ.l.in q̃ actor querebat ꝙtionẽ ſibi impleri ꝛ impator dat ſibi remediũ q̃ mediãte ẽ fieri poſſit vt agat.ſ.ad penã:ꝛ ſic ꝓſequet ꝙ in ꝙtiõe deuenit ſivult illud acceptare ẽt poſt litẽ ꝓteſta.vꝫ ipaz penã ꝓterea Bar. ꝛ oẽs volũt ꝙ in terminis.d.l.ſi pacto q̃ pena.cómittat vꝫ ex interpellatiõe vel ex litis ꝓteſta.nõ tanq̃ ex moza ſed ex ꝓditionis euẽtu moza ergo nó eſt ꝯcta ꝑ interpellationẽ ſi

tenemus

tenemus ꝙ interpellatio sufficiat ꝛ ẽ purificata ꝑditio quã purificata pót agi ad penã qñ cũ fit ꝓhibẽ mora: ⁊ sic ipa litis ꝓtesta. vñ nó mirꝫ qñ possit postea purgari: ⁊ sic si illa. l. dicit ẽt qñ dicit Bal. nó obstaret qui Bal. ẽt in. l. ⁊ si post tres. si qs cau. ꝛ opionem ꝙ requirat litis ꝓtesta. q̃ de facto fit vel sup eo qñ venit in pacto nudo vl sup pena añ euẽtuꝫ ꝑditiõis ⁊ hoc ꝛ ipe in. d. l. ⁊ in lec. in. ij. col. ⁊ in repeti. in ij. col. ꝛ ibi videat velle ꝙ fiat litis ꝓtesta. sup pena tamq̃ hoc sit minus incõueniẽs. Et ꝓ opionẽ Bar. ⁊ vltramontanoꝝ adherẽs opioni By. ꝛ Joã. de imo. b qui dicit ꝙ rñ. Bar. ad illã. l. nuda. ꝙ ibi p litis ꝓtesta. eueniat ꝑditio vbi añ nõ interceſſit interpellatio vel p litis ꝓtesta. eueniat ꝑditio impurgabilr violãt ꝑ. l. q̃ apte vr̃ velle ꝙ nullo mõ extiterit ꝑditꝰ penalis stipłonis añ ꝓtesta. † ⁊ ꝙ nõ sufficiat interpellatio q̃ vt plurimũ solet interuẽire añq̃ veniat ad iudiciũ iuxta id qñ br̃ in. l. qdã iberus. s̃. de serui. vr. ꝑdio. Et Richar. ⁊ bar. ó saly. ⁊ in. d. l. si pacto quo penã. ⁊ ẽt in. d. l. nuda. dicũt ẽt ꝙ. d. l. nuda. nó patit ꝓte. rñ. cũ ꝑsupponat ꝙ ꝑditio nõ existat añ litẽ ꝓtesta. † victio. n. post ꝑ quam victionẽ ꝑ. l. loquit oẽ añ eius tẽs excludit: vt. l. si ita fuerit libertus. s̃. de manu. testa. Sꝫ saluãda rñ bar. ⁊ vltramontanoꝝ ad. d. l. nuda posset dici ꝙ illa victio post excludit oẽ añ eius tẽs ꝙ añ nõ extiterit ꝑditio. s. eo mõ quo extat post litẽ ꝓtesta. ⁊ sic impurgabilr ⁊ negari ꝙ illa. l. ꝑsupponant ꝓut dicit Jmo. ꝙ nullo mõ aña extiterit ꝑditio penalis stipłonis ꝓterea ꝛ ille tex. dicat ꝙ post litẽ ꝓtesta. euenit ꝑditio nõ sequit ꝙ añ nõ possit euenire: ⁊ ꝙ añ nõ euenerit puta vbi interuenit interpellatio nec hoc ar. sũmi ꝺz ex. d. l. cũ iura ⁊ rõnes bar. ⁊ sequaciuꝫ ꝓbẽt ꝙ ꝑ interpellationẽ ꝓt pena cõmitti. ipe tñ Jmo. b ⁊ ꝑdicti Richar. bar. de saly. vbi. s̃. conant rñ. ad fundaméta adducta ꝑ hac opione vltra. ⁊ bar. Et ꝓmo ad ꝓmũ fundamẽtũ in quo ꝺr̃ ꝙ ẽt i pacto nudo subintelligit tẽs cũ petiero ꝓut i pacto vestito nã dicit Jmo. non recte arguit de eo qñ ꝺr̃ in pacto vestito ad pactũ ñ vestitũ qz ó diuersis: ⁊ sepatis nó fit recta illatio: vt. l. si. s̃. de calũnia. ⁊ l. nãr. §. nihil cõe. s̃. de acq. poſ. cũ si. ꝓterea diuersa est rõ qñ pactũ est vestitũ qñ est nuduꝫ qz vbi est nudũ cũ reus sciat se nó teneri nisi nãr: ⁊ se iuridice nó posse interpellari nó vr̃ ꝓmisisse vbi fuerit interpellatus ⁊ ꝓpterea nõ cõmittit pena nisi lis ꝓtestet quã ꝓtesta. vr̃ requirere. l. vbi ꝓcedit pactũ nudũ qz ꝓueniẽs vr̃ esse ꝙ alia via cõmittat pena vbi ꝓcedit pactũ nudũ: ⁊ sic ad eiꝰ cõmissionẽ qd potẽtius regrat q̃ vbi ꝓcedit ꝓuentio vestita. Sꝫ saluãdo vltramõ. ⁊ bar. posset dici ꝙ attẽto eo qñ dicit Jmo. ẽt p litis ꝓtesta. ꝓmittẽs pacto nudo nó interpellaret adeo ꝙ ꝓstitueret in quasi mora ex qua cõmitteret qz sicut non censet ꝓmisisse cũ ab eo fuerit petita ex̃iudicialr rõne assignata ꝑ Jmo. ita ẽt nec cũ fuerit interpellatꝰ iudicialr cum ẽt iudicialr sciat se iuridice nó posse interpellari. Et posito ꝙ sciat se nõ posse iuridice ⁊ cũ effectu ex pacto nudo interpellari nõ sequit ꝙ nõ censeat ꝓmisisse cũ ab eo petet cũ incõgruũ sit pacta nó seruari: vt. l. i. s̃. ó pac. ⁊ l. i. s̃. ó ꝓsti. pec. si ergo intẽdit id qñ ꝓmittit seruare ergo cẽset ꝓmittere cũ ab eo fuerit petita. ⁊ l. nó vr̃ ꝙ debeamus dicẽ ꝙ ad commissionẽ pene regrat ꝓtesta. litis vbi ꝓcedit pactũ vl sup eo qñ venit in pacto nudo vl sup eo qñ venit in stipłone subiecta cũ vtrobiq̃ sit magna exorbitãtia: ⁊ ꝓ regulas iuris q̃ dictãt ꝙ sine actiõe qs nó expiat. Sꝫ ꝙ interpellet ꝓmittẽs pacto nudo ⁊ ꝙ ex tali interpellatiõe pena cõmittat nó est incõueniẽs cũ ista videat fuisse partiũ intẽtio q̃ ꝑ. l. seruat: vt. l. j. §. si ꝓueniat. s̃. depoſi. vt ꝑz ex ꝑdictis ⁊ cãu quo eẽt in cõueniẽs est minus incõueniẽs q̃ ꝙ qs expiat sine actione ⁊ ꝓpterea hoc ẽ magis dicẽdũ q̃ illud: vt. l. quotiẽs. nihil j. de re. iu. ⁊ faciũt dicta. s̃. circa sc̃bꝫ opionẽ qñ. n. interpellet pacto nudo ꝓmittẽs ⁊ ꝙ talis interpellatio faciat penã cõmitti rãq̃ ꝑditio euenit nulla. l. repugnat. Ad ꝓm fundamétũ factũ ꝑ hac opione † ꝙ sufficit ꝑditionẽ existere de facto ⁊ c̃. p. l. mulier. §. p. ó ꝑdi. instl. cũ si. rñ. Jmo. ꝙ ß ꝓcedit vbi nõ ꝑt existere de iure ſz in cãu nr̃o posset existere ó iure si desineret posse dari vel fieri qñ i pacto nudo deuẽit ergo ⁊ c̃. Nec ob. si dicat tenẽdo opionẽ By. oino ó facto existit ipsa ꝑditio qz lis ꝓtestat de facto dicit. n. Jmo. ista ꝙẽtio de q̃ agit ꝛ mediũ inter cãum vbi actus incipit a ꝓcedente quẽtiõe ⁊ casuꝫ vbi incipit a ꝓcedẽti ꝑditione inquãtuꝫ. n. ꝓcedit ꝓuentio ꝛ nuda sapit de ꝓmo inquãtũ aũt illa cõuẽtio ex quo est nuda est inefficax sapit de sc̃o ⁊ vr̃ hoc ꝓsiderato incepisse a ꝓcedente ꝑditiõe cũ ergo teneat mediũ sitr in ea eligitur media via: vt sic pena nõ cõmittat ex interpellatiõe sicut cõmittit cũ ꝓcedit ꝓuentio vestita nec cõmittat vbi desit vt posse dari vel fieri sicut vbi ꝓcedit ꝑditio ꝛ cõmittit ꝑ ꝓtesta. litis allegat in siti qñ dicit bar. i. l. stipłones nõ diuiduntur. in. viij. ꝓ̃rio obligatiõe rez restitui q̃ partici pat de obligatiõe dãdi ⁊ de obligatione faciendi: ⁊ iõ i ea eligitur media via: quo ad diuiduitatem ⁊ indiuiduitatẽ: vt ibi babetur ⁊ dicit Jmo. ꝙ ista forte fuit consideratio impatoris i. d. l. nuda. Sꝫ tu dic ꝙ nõ dẽmus interptari ꝙ ista fuerit ꝓsideratio ipatoris qz mltũ lederet regłas iuris cõis semp. n. interptatio ita fieri ꝺz vt minus ledat ius cõmune q̃ fieri pót: vt. c. cũ dilectus. de ꝓsuetu. cũ si. nec ꝓsideretur ꝙ de iure posset existere conditio si desineret posse dari vel fieri qñ in pacto nudo deuenit exquo vbi actus incipit a ꝓcedẽti ꝓuentiõe nõ ꝓfigitur predictũ tẽs. ¶ Ad tertiuꝫ fundamẽtũ factũ per. l. hec stipło. §. diuus. vt le. no. ca. ⁊ l. siqs locuplex. Jmo. dicit ex ꝑdictis eẽ rñsum quatenus. s. in supiori rñso. ꝓbauit ꝙ actus alr pót subsistẽ q̃ si fiat interpellatio ⁊ alr ꝑditio pót purificari. Sꝫ tu dic ꝙ partes nó cẽsent applicasse animũ ad id qñ iura nó ꝓsiderãt in casu ó quo agit ꝙ desinat posse dari vel fieri ⁊ c̃. ⁊ iõ cẽsent applicasse animũ ad id qñ dicit Bar. ⁊ voluisse purificari cõditionẽ cũ a ꝓmissore fuerit petitũ ex̃iudicialr. ¶ Ad quartũ fundamẽtũ factũ ó. l. si pacto quo penã. rñ. ꝙ illud quod ibi ꝺr̃ more iudicioꝝ exiges ꝺr̃ respectu exactiõis. volebat eim ipse stipulator sine aliquo ordine bona ꝓmissoris in se trãsferri vt in fi. illius. l. ꝓbat nó ergo illa verba dicunt respectu ꝓncipij iudicij vt illud de iure fieret. Sꝫ tu dic ꝙ cuꝫ illa verba in fi. ponant referri debẽt ad oia supiora in qbus supioribus ẽt de agẽdo dictũ est ꝑ no. in. l. taliꝫ scriptura. s̃. de le. p̃. ⁊ in. l. j. C. de li. ꝓte. cũ si. facit qz non vr̃ adaptari ꝙ de iure fieri dicat exactio si iuridica nó ꝓcessit actio que est necessariũ antecedẽs exactiõis si ergo in. d. l. ꝺr̃ ⁊ ꝓbat de iure fieri exactionẽ in ꝓsequẽtiã ꝓbat ꝙ ẽt de iure actũ fuerit ꝑ. l. illud. ff. de acq. heredi. cũ si. Babãt vltra ꝑdi. rñ. ꝑfati Ricar. ⁊ Bar. de saly. aliã ad. d. l. si pacto quo penaꝫ. ꝺz ꝙ ẽt ꝙ dicta verba more iudicioꝝ ⁊ c̃. ꝓcernant initiuꝫ iudicij † : ⁊ sic ꝓtest. per quã initiũ iudicij fit: vt in auc̃. de liti. §. essem. tñ nó ꝓcernũt motionẽ litis ex qua ꝑditio purificatur: vt. l. nuda. ibi post moraꝫ litis ⁊ c̃. fuerũt. n. in opione nouã ꝑfati doc. ꝙ sufficiat motio litis ad purificãdã ꝑditionẽ moti per. d. l. nuda. ⁊ ꝙ lis moueri dicat per quẽtionẽ iudiciariã ẽt litis ꝓtestatio alr. aũt. l. litigiosa. C. de liti. ⁊ l. diu. s̃. de peti. bẽdi. Sed posito ꝙ ꝑdicta opio alr lec. essꝫ vera d. rñ. ad. d. l. si pacto quo penã. tolleretur ex his que dixi. s̃. ꝓxime tollẽdo aliã rñ. nã ẽt quẽtio iudiciaria: ⁊ sic motio litis vr̃ ꝑsupponi de iure fieri ad hoc vt exactio dicat de iure fieri: An aũt eoꝝ opio sit vera dependet ex his que habẽtur in rubrica de in ius vo. ⁊ in. l. cãs ⁊ lites. C. de trãsac. ⁊ in. c. ex parte vestra. el. ij. de verbo. sig. In victis. n. iurib⁹ tradit † qñ dicat lis ⁊ qñ sit ꝓncipiũ iudicij. Conant ẽt ꝓfati doc. rñ. ad alia fundaméta ad dicta ꝑ hac qõne rñsiones ẽt ꝓut alie tolli de facili possũt: ⁊ sic sustẽtari opio bar. ⁊ vltramõtanoꝝ quoꝝ opiones seruare ⁊ sic iterpellare ex̃ iudicialr tutius ẽ vr̃ ⁊ postea litis ꝓtestatio sup que an fiat de facto vel de iure nó erit indagandũ: qz doc. volunt ꝙ admittat litis ꝓtestatio sup ipsa pena tenẽdo opionẽ Azo. ⁊ ꝑ ß sunt expedita oia que veniũt dicẽda sup hac gl. nã illud qñ tãgit Bar. in vlt. ꝓ̃rio huius pticule discussuꝫ fuit. s̃. in gl. in v̊. ꝓfestim agendũ ⁊ c̃. ¶ Glo. sup v̊. qñ sine dubio declarat hũc v̊. ⁊ ꝓm ꝙ ipm declarat gl. in hoc v̊. ponit casuꝫ vbi cõmissa est pena adiecta in stipłone quid exigat an sola ipsa pena an ẽt illud qñ in ꝓncipali quẽtiõe ꝺuenit. Et ꝓcludit ꝙ vbi est actũ vt nõ soluto boie ⁊ bõ ⁊ pecuniꝫ ꝓmissa loco pene debeat sine dubio vtrũq̃ debeat: si vo actuꝫ

est vt sola pecunia debeatur sola sltr debeat: z sic seruat volũ
tas ꝓbentiũ hoc casu ꝓut in supiori z quatr hoc dicat iste
v.optime declarat ipsa gl. Sz ꝫ hũc intellectũ facit iste tex.
in hoc v.ibi dũ dicit idẽ defendẽdũ erit z c.naz vr velle iste
tex.qõ idẽ sit vbi est actũ vt vtrũqz debeat z idẽ vbi est actũ
vt alterũ tm debeat qõ nullo mõ vr adaptari posse. Et pp
hoc ꝓriũ forte Bld.legebat alr hũc v.put fuit dcm.s.in di
uisiõe z declaratiõe lre.tũc n.illa verba idẽ defendẽdũ erit
recte ꝓgruit hoc mõ dictũ Sabi.fine dubio ꝓcedit vbi est
actuz vt vtrũqz debeat .nõ.n.tũc ꝓcedere põt dcm Pegasi
vt declarauit s.in tex.sz si ẽ actũ vt sola pecũia nõ soluto ho/
mine debeat idẽ defendẽdũ erit vt s.ꝓcedat ẽt dictũ Sabi/
ni: z sic a tpe more cõmittat pena vbi stipõ incipit a ꝓcedẽ
ti ꝙuentiõe: lz iste casus vbi fuit actũ vt sola pecunia debere
tur sit magis q̃ casus qm fuit actũ vt hõ z pecunia deberet
tm idẽ est i ꝓdicto casu qm ista vr fuisse volũtas vt hõ soluat
z si nõ soluat: z sic sit in mora ꝓmissor vt pecunia debeat.
Tenẽdo tm intellectũ gl.Ang.forte tolleret ꝓdictũ ꝓriuz di
cebat ꝙ iste v.põt itelligi duob9 modis dũ dicit ꝙ fuit actũ
vt hõ z c. z cum deberet vno mõ cũ exactiõe; effectu altero
mõ nõ cũ exactiõis effectu z hoc scõo mõ itelligẽdo bñ cõ/
gruit illud qõ subdit ꝙ idẽ defendendũ erit cũ est actum vt
sola pecunia nõ soluto hoie debeat. sicut.n.in ꝓcedẽti casu
lz vtrũqz debeat tm sola pecunia põt exigi si hõ non dat ita
ẽt in ꝓsequẽti vbi fuit actũ vt sola pecunia deberet ipsa sola
pecunia põt exigi nõ soluto hoie: lz isto casu hõ nõ sit in ob/
ligatiõe ꝓut in ꝓcedẽti respectu ergo exactionis verificat
illud qõ dr in.d.v.idẽ defendẽdũ erit z c. Qui intellect9 non
procedit pp id qõ dixi.s.in.ij.no.vbi recitaui Imo.tenẽte
ꝫ Ang. Bat ergo ipse Imo.aliũ itellectũ ꝙ.d.v.idẽ defen/
dendũ erit z c.verificet respectu eius qõ resultat a ꝓrio sen/
su in ꝓncipio.d.v.qõ sine dubio z c.vt declaraui in.d.vj.no.
vbi ꝫ hũc intellectũ adduxi ꝙ illatio ꝺm hũc intellectuz sit
de casu z magis claro ad minus claz qõ incõuenit z in.d.
v.sz si ita poneꝛ casus carens oi dubitatione ꝫ.l.qõ labeo.
ad carbo. Et ideo forte tutius est tenere itellectũ Bld. quẽ
aliqui h̃ sub verboz velamine sibi appropriare querũt. Si
qs tm vellet tenere cõem intellectũ gl.z doc.ꝙ in hoc v.sit
scõa ps ꝓncipalis ipsius.l.z in ipsa declareꝛ qõ cõmissa pe
na exigat posset forte dicere ꝙ illa victio idẽ relationẽ faci
at ad volũtatẽ siue ꝙuentionẽ partiũ vt sicut qm est actuz vt
hõ z pecunia debeat ꝺm volũtatẽ z ꝙuentionẽ ptiũ vterqz
debeat: ita ẽt vbi est actũ vt pecunia sola debeat idem est: qz
seruat ꝙuentio z ad illud ꝙ ponit casus indubitabilis põt
rñderi qõ ẽt vbi fuit actũ vt hõ z pecunia ꝺberet ꝙ vterqz
debeat casus est indubitabilis z ꝓ indubitabili ipm ponit
J.ꝓ.q dicit ꝙ sine dubio z c.illud ergo dicit. J.ꝓ.in prinçi/
pio huius v.referꝛ ad totũ ipm v.ar.l.iij.§.filius.v.añ here
dis.s.de li. z po. z bec no. z tene mẽti: qz nõ reperies ita de
clarata ꝓ doc. z huic intellectui quẽ dedi bñ ꝓgruit rõ tex.
ibi dũ dicit qm volũtas fuisse ꝓbatur z c.hoc modo est idẽ
hoc casu qõ in supiori: qz sicut in illo casu ita in isto dz ser/
uari volũtas z ꝙuẽtio: z sic vt pecunia sola exigat qm vo/
lũtas fuisse ꝓbat vt ipsa petat si hõ nõ soluat. ¶ Gl.super
139 v.ꝓbatur.infert ex hoc tex.†ꝙ ꝓsumit nouatio per pena/
lẽ stipulonem nisi ꝓriũ probeꝛ.nã hic dr ꝙ debeꝛ z hõ z pe/
cunia si ꝓbatur id actũ esse vt si hõ nõ solueret z hõ z pe/
cunia solueret quasi si nõ probeꝛ id actũ eẽ sola pecunia de
bat ad idẽ.l.obligationũ fere.§.fi.s.ti.pri.z.l.qui fidem.s.
de trãsac. Nec ob.tex.in fi.ibi qm voluntas fuisse ꝓbat z c.
qz dz intelligi id ꝓbari eo ipso ꝙ nõ ꝓbat ꝓriũ fateꝛ tm gl.
140 †ꝙ hodie nõ ꝓsumit nouatio p.l.fi.C.õ noua.circa quaz
gl.multa dicit bar.h̃ recitãdo septẽ opiones z octauo loco
ponit suã distinguẽdo ꝙ aut ꝓcedẽs obligatio est ex cã lu/
cratiua: z tũc cõmissa stipulone penali fit nouatio: z ita ꝓce
dat h̃.l.z alie.ll.alle.i hac mã in qbus ꝓbat ꝙ fit nouatio.
Aut ꝓcedens obligatio est ex cã onerosa: z nõ fit nouatio:
sed põt ex qualibet agi: z vna exacta poterit agi ex reliqua
in eo qõ in alia plus est: z ita ꝓcedit.l.si qs a socio.z.l.duo
societatem.s.ꝓ so.z.l.ꝓdia.s.de actio.emp.z subijcit rõnẽ
ꝓdi.distin.z declarat quare i.l.obligationũ ferre.§.fi.s.ti.

primo.dicat fieri quasi nouationẽ dicẽs hoc eẽ qz vsqz ad
litis ꝓtesta.põt mora purgari q̃ nõ possz purgari si eẽt vera
nouatio: z vide bar.in.l.si insulã. in.vij.op.ꝑme ptis.s.e.z
ibi de hoc dictũ fuit. Et circa nonaz op.bui9 vltime partis
141 declarat Bar.† an ꝓcedat illõ qõ dicit gl.nr̃a h̃ ꝙ hodie
iura antiq̃ dicẽtia fieri nouationẽ sint corrẽpta p.l.fi.C.de
noua. z ꝓcludit ꝙ nõ qz illa.l.loquit vbi agit õ vera noua
tione qõ est vbi ꝑma z scõa obligatio est eq̃ ꝓncipalis vbi
vna est ꝓncipalis alia penalis tũc nõ fit vera nouatio quasi
nouatio: z ista est mã nr̃a in qua nihil est imutatũ p.d.l.fi.
ꝺm ipsum bar.post Ja.de are. Gui. z Ray.de fozlli. z de
hac mã aliqd dixi in.l.j.§.itẽ si ita.s.ad.l.fal. z vide h̃ plene
p doc.post bar.de predicto difficili articulo† an ꝓ penalem
stipulationem fiat nouatio precedentis actionis de quo la
tius nunc facultas non datur discutiẽdi. Et vide sex qõnes
quas idẽ bar.h̃ examiat ad cuius dcã sepe sepius recurrit.

FINIS

¶ Expliciunt perutilia cõmentaria in secunda parte.ff.
noui.excellentissimi vtriusqz censure doc.ac aduocati cõsi/
storialis dignissimi: dñi Vincentij de Herculanis peru/
sini (alias dicto el fresio) cũ eiusdem apostillis.

Registrum.

aa bb cc ddee ff gg hh ii kk ll mm nn
oo pp qq rr Omnes sunt terni.

¶ Perusie per Franciscum
Baldasarris de Cartho/
larijs. AD.cccc.ix.
die.xxiij. No/
uembris.

x18708811

140

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm